

no
4847

033m44, N
G7.22

033m44,N 4847
G7.22

Kannada Literary Academy
Sahitya parishad
patrika.

ಶ್ರೀ
ಕರ್ಣಾಟಕ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ
ಪತ್ರಿಕೆ

The Quarterly Journal of the Kannada Literary Academy, Bangalore

[ಪುಟ ೨೨]

ಧಾತು, ಪುಷ್ಯ-ಈಶ್ವರ, ಜ್ಯೇಷ್ಠ. [ಸಂಚಿಕೆಗಳು ೧-೨]

ರೂ. ೪ ಚಂದಾ ಜಾರಿ

*

೦-೪-೨ ರೂ. ಸಂಚಿಕೆ ಬಿಡಿ

ಪತ್ರಿಕಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು
ಹಾಡ್ಲಿಂಗ್ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ

[Nos. 1-2, XXII]

[January-June, 1937]

053m44.N
67.22

ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ನಿಯಮಗಳು

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯಿಂದ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯು ತೀರ್ಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು ಈ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ (೫-೩-೧೯೩೪):-

ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಚಿಕೆಯೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ೬೦ ಪುಟಕ್ಕೆ ಕಡಮೆಯುಳ್ಳ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು.

ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಭಾಗಗಳಿರುತ್ತಕ್ಕದ್ದು:-

(೧) ಸ್ವತಂತ್ರ ಲೇಖನಗಳು-(ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ತತ್ಸಂಬಂಧವಾದ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ) ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿಚಾರಗಳು. ಪ್ರಮಾಣ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅನುವಾದಗಳು-ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ, ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಿಂದ, ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ. ಪುರಾತನ ಪ್ರಬಂಧಗಳು-ಪ್ರೌಢ ಕಾವ್ಯಗಳು, ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ (ಲಾವಣಿ, ಇತ್ಯಾದಿ), ಶಾಸ್ತ್ರಕೃಷಿಯನ್ನು, ಇತ್ಯಾದಿ. (೪) ಗ್ರಂಥ ವಿಮರ್ಶೆ-ಗ್ರಂಥ ಸ್ವೀಕಾರ. (೫) ಪರಿಷತ್ತಿನ, ಅದರ ಗಳ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು. (೬) ಸಮಕಾಲೀನ ಪತ್ರಿಕೆ ಬಂದಿರುವ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳು: ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಲೇಖನಗಳ ಮುಖ್ಯಾಂಶ. (೭) ಸಂಪಾದಕೀಯ ಟೀಕೆಗಳು. (೮) ವಿನಿಮಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪಟ್ಟಿ. (೯) ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಚಂದಾ ವಿವರ, ಇತ್ಯಾದಿ. (೧೦) ಕಾ|| ನ|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಪಟ್ಟಿ. (೧೧) ಸಂಪಾದಕೀಯ ಸದಸ್ಯರ ಪಟ್ಟಿ. (೧೨) ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿದ ಗ್ರಂಥಗಳು.

ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ನಾಲ್ಕು ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗತಕ್ಕದ್ದು:-

೧. ಜನವರಿ-ಪುಷ್ಯ.	೩. ಜುಲೈ-ಆಷಾಢ.
೨. ಏಪ್ರಿಲ್-ಚೈತ್ರ.	೪. ಅಕ್ಟೋಬರ್-ಅಶ್ವಿನ್ಯುಜ.

ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕೀಯ ಕಾರ್ಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ವಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿರುತ್ತಕ್ಕದ್ದು. ಅವಶ್ಯಕತೆ ತೋರಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಧಾರಾವಾಹಿ ವಾದ ಲೇಖನಗಳು ಒಂದು ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹದಿನಾರು ಪುಟಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇರತಕ್ಕದ್ದು.

[ಈ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕಾ|| ನ|| ಮಂಡಲಿ ತಾ|| ೨೫-೩-೧೯೩೪ ಮತ್ತು ೧೯-೪-೧೯೩೬ ರಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು.]

ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕಾಗ್ರಾಹಕತ್ವದ ಕಾಲಾವಧಿ

(೧) ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯತ್ವವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸದಸ್ಯತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ಅಪೇಕ್ಷಾಪತ್ರವನ್ನೇ ಕಾ|| ನ|| ಮಂಡಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ೧೨ ತಿಂಗಳು ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ನಡೆಯುವುದು.

(೨) ಸದಸ್ಯರಾದವರು ತಮ್ಮ ಅಪೇಕ್ಷಾಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಗ್ರಾಹಕರಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ, ಅಂಥಾ ಗ್ರಾಹಕರ ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಕಾಲಾವಧಿಗೆ ಸಮವ್ಯಾಪಿಯೆಂದು ಗಣಿಸಲಾಗುವುದು.

(೩) ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಗ್ರಾಹಕರಾದ ಸದಸ್ಯರು ತಮಗೆ ಮೇಲಿನ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಚಿಕೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಅದೇ ಸಂಪುಟದ ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗಳೂ ಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅಂಥ ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದು ದೊರೆಯುವುದಾದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಚಂದಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದಂತೆ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚಂದಾ ಹಣ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಎಣಿಕೆಯು ಬೇರೆಯಾಗುವುದು.

ವಿಶೇಷ ಸೂಚನೆ.-ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿಯೂ

ಸಂಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರಬಹುದಾದ ಲೇಖಕರು ಜವಾಬುದಾರರೇ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅನುಭವಿಗಳಾದವರು ಸದಸ್ಯತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ.

THE QUARTERLY JOURNAL OF THE KANNADA LITERARY ACADEMY

Vol. XXII]

JANUARY-JUNE 1937

[Nos. 1 & 2

CONTENTS IN BRIEF

I. Proceedings of the Twenty-third General Body Meeting (Annual) held Bangalore on 2nd May 1937.

II. A Brief Report of the Fourth Spring Literary Festival organised by the Academy and held at Bangalore from 2nd to 11th May 1937.

III. Festival Welcome Speech: *By Mr. D. V. Gundappa, Vice-President.*

"The various countries of the world are getting closer and closer as a result of the rapid growth of Science. No nation can afford to exist by itself. Live together' is the motto of the present-day nations. Thus to live in fellowship with the rest of the world, ancient wisdom alone is not enough; knowledge of Modern Science is also necessary. The main aim of the lectures of the Festival is to spread scientific knowledge and modern thought among the masses of the Kannada people and inform them about the world-forces and problems of to-day. Incidentally, the Kannada language acquires strength and pliability, aided by lecturers who are experts in their subjects. Another aim is to correlate literature with actual life. Literature is not a hobby of the learned few; it envisages all efforts, all things connected with the life of the people. It is essential to the well-being of every individual. The Parishat is endeavouring to give a broad connotation to the term 'Literature'."

IV. Festival Opening Speech: *By Rajamantrapravina N. Madhava Rao, A.A., B.L., Member of Council, Government of Mysore.*

"To see that the teacher is taught and to make him the instrument as well as the beneficiary of the propaganda (of the Parishat) appears to be a happy idea. If there has been a revival of interest in Kannada literature in the country in recent times, some of the credit for this must necessarily go to the Pandits and others who kept the lamp of vernacular studies burning under discouraging circumstances. But a good deal of this credit belongs also to the modern authors who combine scholarship in English or the sciences with a genuine love of the mother-tongue which they have deliberately chosen as the medium of expressing their thoughts and ideas for the benefit of the masses. They are helping to evolve a style which is both simple and elegant."

V. Presidential Speech at the Ladies' Day: *By Mrs. N. Madhava Rao.*

"It is not enough for the growth of a society if only men are educated. A household with an uneducated housewife is like a cart with one of its wheels dislocated. It is only when a woman is educated that she can properly bring up her children in such a way that they may be useful to their country. Besides being educated, women should be able to express to others in an attractive way what they have learnt. It is the duty of educated women to spread knowledge among their illiterate sisters and among the village-folk. To carry this out, they must take to and encourage the study of the vernacular."

VI. Birth-Day Celebration of His Highness the Maharaja of Mysore, the Grand Patron of the Parishat.

Brief Report of the Public Meeting held by the Parishat, on 19th June 1937.

VII. Poetry-Reading Classes:

The Valedictory Ceremony of the Third Annual Session of this act of the Parishat took place in the Parishat Hall on 4th August 1937 under Presidentship of *Rajadharmaprasakta K. Shankaranarayana Rao, B.A., B.L.* Acting Chief Judge of the Mysore High Court. Certificates of Proficiency distributed among successful candidates. A detailed report is given.

VIII. Persian and Urdu Words in Kannada : *By Mr. D. K. Rheiman Rao, M.A., Professor of Kannada, Osmania University, Hyderabad (Deccan).*

The author explains how Persian and Urdu words came to be incorporated in the Kannada Language by the contact of Muhammadan invasion with the Kannada country and gives some interesting examples of words from classical works of Kannada literature and proverbial sayings as well as from official documents such as 'Kaiphats' and 'Bakhairs'.

IX. Activities of the Parishat: Important Topics :

(i) Resolutions of the Managing Committee:

Kannada in Aundh State—Closing of accounts relating to Propaganda Work by Mr. V. B. Alur of Dharwar on behalf of the Parishat—Closing accounts relating to Literary Conferences held at Raichur and Bombay. Grateful acknowledgment of presentation of 116 volumes of old periodicals in English by the Basavangudi Union and Service Club, Bangalore.

(ii) Literary and Cultural Activities:

- (1) *Lecture* : "Yasodhara Charitre"—By Prof. B. M. Srikantia, M.A.
- (2) Condolence Meeting in honour of the late *Praktanavimarsa Vichaksha Mahamahopadhyaya R. Narasimhachar, M.A., M.R.A.S.*, with Sir K. P. Putta Chetty, Kt., C.I.E., LL.D., in the Chair. (3) *L.* "What is Science?"—By B. M. Sivaramaiah. (4) *L.* "Vachana Sāhitya"—By Sri Mahadeva Swami.
- (5) *L.* "Kannada Kula" (The Kannada People)—By Mr. D. R. Bendre.
- (6) *L.* "The Nine Gems"—By Mr. B. Rama Rao, M.A., D.I.C. (Lond.).
- (7-8) *L.* "Sanātana Bhautā Vijnana" (Physics in Ancient India)—By Mr. Venkataramanaiya. (9) *L.* "Milinda Prasna"—By Mr. G. P. Rajaratnam, M.A.

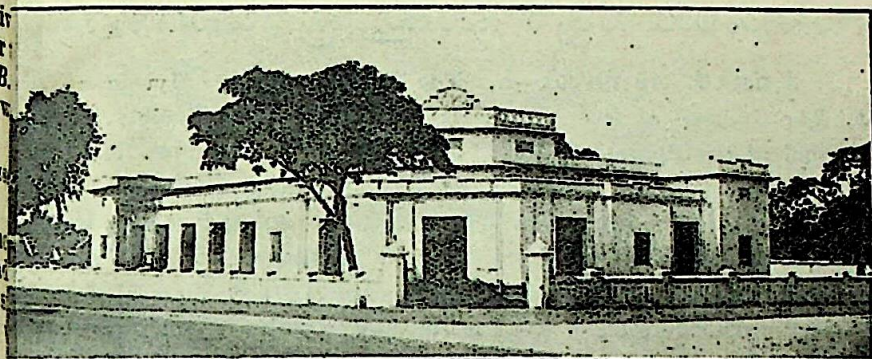
X. Members: Enrolled during the quarter : 14 ; Institutions affiliated

XI. Reports from Affiliated Institutions: The Karnataka Sanghas of : Willingdon College, Sangli ; Mercara ; Chitaldrug ; Kolar ; The Training College, Mysore ; Channarayapatna ; Kundapur.

XII. Book Reviews and Acknowledgments: Number of books reviewed : 15 ; Number of books acknowledged : 170.

XIII. Editorial Notes: About ourselves—More encouragement needed for the Parishat Journal—Books for review to be sent in duplicate—Change of Editorship : Mr. D. C. Subbarayappa, B.A., B.L., appointed Editor and Chairman of the Editorial Board in place of Mr. A. R. Krishna Sastri, M.A. Acknowledgment of the services of Mr. Sastri to the Journal—Congratulations to Mr. N. S. Subba Rao, M.A., on his appointment as Vice-Chancellor of Mysore University and on the conferment of the title of "*Rajakaryapravina*" him by His Highness the Maharaja—Congratulations to Mr. E. G. McAlpin, M.A. (Edin.), Dip. Edn. (Edin.), V.D., J.P., on his being appointed as the Director of Public Instruction in Mysore—Celebrations in Mysore City in memory of His Highness the Maharaja late Mummadi Sri Krishnaraja Wadiyar—Important address of the vernacular : Mysore University Convocation Address of Mr. Venkatarama Sastri, B.A., B.L., C.I.E.—Universities and the vernacular : Presidential Address of Mr. N. S. Subba Rao, M.A., at the Annamalai University Founder's Day Celebrations—Twenty-second Kannada Literary Conference at Jamkhandi in December 1937.

Appendices: Report of the Second Conference of the Karnataka Sangha—Recitation Competitions for Boys and Girls—Kannada Habba—Twenty-second Literary Conference at Jamkhandi.

ಸಂಪುಟ ೨೨] ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ [ಸಂಚಿಕೆಗಳು ೧-೨

೧. ೨೩ನೆಯ ಸಕಲ ಸದಸ್ಯ ಅಧಿವೇಶನ (ವಾರ್ಷಿಕ)	೧
೨. ನಾಲ್ಕನೆಯ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ: ವರದಿ	೨೦
೩. ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ	೪೧
೪. ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ಮಾಧವರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರ ಪ್ರಾರಂಭ ಭಾಷಣ	೫೪
೫. ಶ್ರೀಮತಿ ನ್ಯಾಪತಿ ನರಸಮ್ಮನವರು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ	೫೯
೬. ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ವರ್ಷ ವರ್ಧಂತ್ಯುತ್ಸವ	೬೨
೭. ಗಮಕ ಗೋಷ್ಠಿ	೬೩
೮. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಫಾರಸಿ ಮತ್ತು ಉರ್ದು ಶಬ್ದಗಳು— ಮು. ಡಿ. ಕೆ. ಭೀಮಸೇನರಾವ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರು, ಹೈದರಾಬಾದು	೭೩
೯. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು	೮೩
೧೦. ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವರದಿ	೮೬
೧೧. ಗ್ರಂಥ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ	೯೨
೧೨. ಸಂಪಾದಕೀಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು	೧೧೮
೧೩. ಪ್ರಾಚ್ಯ ಲೇಖನ ಮಾಲೆ	೧೨೭

ಉಪಪತ್ರಿಕೆಗಳು: (೧) ಎರಡನೆಯ ಸಕಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದ ವರದಿ; (೨) ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರ ಕಂಠಸಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆ; (೩) ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬ; ೨೨ನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ: ಜನುಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ—ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆ ೧.

ವಿನಿಮಯ ಪತ್ರಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟನೆಗಳ ಪಟ್ಟಿ

ತೃಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. The Journal of the Mythic Society. ೨. The Journal of the Andhra Historical Research Society. ೩. The Journal of the Bharata Itihasa Samshodhaka Mandala. ೪. The Maharashtra Sahitya Parishat Patrika. ೫. The Karnatak Historical Review. ೬. Journal of the Annamalai University. ೭. Journal of the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society. ೮. Indian Culture. ೯. Journal of the K. R. Cama Oriental Research Institute. ೧೦. Journal of Indian History. ೧೧. Journal of the International Mediterranean Association. ೧೨. Zeitschrift für Indologie und Iranistik. ೧೩. ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾರಾಜ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಪಾಠಶಾಲಾ ಪತ್ರಿಕಾ. ೧೪. ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೫. ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೬. ವಂಗೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೭. The Jaina Antiquary (ಜೈನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಭಾಸ್ಕರ). ೧೮. Hindustani. ೧೯. ಪಳ್ಳಿಯ ಆಳು. ೨೦. ...

ದ್ವೈಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. Journal of the Bombay University. ೨. ಅಂಧ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಪತ್ರಿಕೆ. ೩. ಶಿವಾನುಭವ. ೪. Bulletin of the Museum of Fine Arts.

ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. The Mysore Economic Journal. ೨. The Gazette. ೩. The Indian P.E.N. ೪. ಅಭ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ. ೫. ಆರೋಗ್ಯ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೬. ಜಯಕರ್ನಾಟಕ. ೭. ಮೈಸೂರು ಸಹಕಾರ ಪತ್ರಿಕೆ. ೮. ರಂಗಭೂಮಿ. ೯. ಸುಬೋಧ. ೧೦. ಸಮೋದಯ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೧೧. ಮೈಸೂರು ವ್ಯವಸಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಘದ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೨. ಕಾದಂಬರಿ ಸಂಗ್ರಹ. ೧೩. ದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಾರಾಜ. ೧೪. ಮೈಸೂರು ಮಕ್ಕಳು. ೧೫. ಸದ್ಗುಣದೀಪಿಕೆ. ೧೬. ಮಕ್ಕಳ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೭. ವಿನೇಕಾಭ್ಯುದಯ. ೧೮. ತ್ರಿವೇಣಿ. ೧೯. ಕತೆಗಾರ. ೨೦. ಭಾರತಿ. ೨೧. ಬಂಧು. ೨೨. ನಗುವನಂದ. ೨೩. ಭಾರತಿ (ತೆಲುಗು). ೨೪. ಕಥಾಕು. ೨೫. ನೀರಶ್ಮಿನ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೨೬. ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ. ೨೭. ಸದಾ. ೨೮. ಹಂಸ. ೨೯. ವಿಮಾ ವಾಣಿಜ್ಯ. ೩೦. ವಿದ್ಯಾದಾಯಿನಿ. ೩೧. ವಿವಿಧ ವಿನೋದ. ೩೨. ವಿಶ್ವವಾಣಿ. ೩೩. ದಿವ್ಯ ಜ್ಯೋತಿ.

ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. ರಾಜಹಂಸ. ೨. ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನಿ. ೩. ಕಂಠ. ೪. ರಾಷ್ಟ್ರಬಂಧು. ೫. ಕರ್ನಾಟಕ ವೈಭವ. ೬. ಶರಣ ಸಂದೇಶ. ೭. ಬಸವರ. ೮. ಲೋಕಮತ. ೯. ಅರುಣೋದಯ. ೧೦. ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೧. ಕರ್ನಾಟಕ ಬಂಧು. ೧೨. ಪ್ರಜಾಮತ. ೧೩. ಜನ್ಮಭೂಮಿ. ೧೪. ವಿಶ್ವಕರ್ನಾಟಕ. ೧೫. ಅರ್ಥಸಾ. ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೬. ವೃತ್ತಾಂತ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೭. ವಿಶ್ವಬಂಧು. ೧೮. ಉದಯ. ೧೯. ಕರ್ನಾಟಕ ವೈಭವ. ೨೦. ತಾಯಿನಾಡು. ೨೧. ಪ್ರಭಾತ. ೨೨. ಮೈಸೂರು ಗೆಜೆಟ್. ೨೩. ನವಸಂದ.

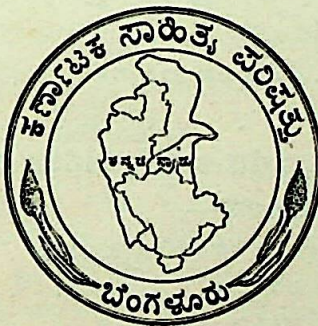
ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆ:—೧. ನವಜೀವನ.

ಇತರ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು:—೧. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೨. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೩. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೪. ಜಯಕರ್ನಾಟಕ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೫. ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೬. ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೭. ಶ್ರೀಮನ್ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೮. Indiana.

ಕರ್ನಾಟಕ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತರಿಗೆ

ಸಂಪುಟ ೨೨

೧೯೩೭
(ಧಾತು - ಈಶ್ವರ ಸಂವತ್ಸರ)

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜೇಂದ್ರ ಪರಿಷನ್ಮಂದಿರ
ಹಾರ್ಡಿಂಜ್ ರಸ್ತೆ, ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ
ಬೆಂಗಳೂರು

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಪುಟದ ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ

I. ಲೇಖನಗಳು

೧. ೨೩ನೆಯ ಸಕಲ ಸದಸ್ಯ ಅಧಿವೇಶನ (ವಾರ್ಷಿಕ) . . . ೧-
೨. ನಾಲ್ಕನೆಯ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ—ವರದಿ . . . ೨೦-
೩. ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ . . . ೪೧-
೪. ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ಮಾಧವರಾವ್,
ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರ ಪ್ರಾರಂಭ ಭಾಷಣ . . . ೫೪-
೫. ಶ್ರೀಮತಿ ನ್ಯಾಪತಿ ನರಸಮ್ಮನವರು ಮಹಿಳೆಯರ
ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ . . . ೫೯-
೬. ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ವರ್ಷ ವರ್ಧಂತ್ಯುತ್ಸವ . . . ೬೨
೭. ಗಮಕ ಗೋಷ್ಠಿ . . . ೬೩-
೮. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಫಾರಸಿ ಮತ್ತು ಉರ್ದು ಶಬ್ದಗಳು
—ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಕೆ. ಭೀಮಸೇನರಾಯರು, ಎಂ.ಎ. . . ೭೩-
೯. 'ಹಳಗನ್ನಡ—ಹೊಸಗನ್ನಡ'ದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿವೇಚನೆ
—ಶ್ರೀ|| ಕಪಟರಾಳ ಕೃಷ್ಣರಾಯರು . . . ೧೨೯-
೧೦. ಕೊಪಣ—ಕೊಪ್ಪಳ
—ಶ್ರೀ|| ನಾ. ಭಾ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು . . . ೧೩೮-
೧೧. ಗೋಪಿಕಾ ಗೀತೆ
—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ನಂಜುಂಡ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು . . . ೧೫೫-
೧೨. ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬ . . . ೧೫೯-
೧೩. ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಕನ್ನಡ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ—
(೧) ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ವರದಿ . . . ೨೧೭-
- (೨) ಸ್ವಾಗತ ಪದ್ಯಗಳು . . . ೨೨೬-
- (೩) ಆರಂಭ ಭಾಷಣ . . . ೨೨೭-
- (೪) ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ . . . ೨೨೮-
- (೫) ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ . . . ೨೨೯-
- (೬) ಕವಿಗೋಷ್ಠಿಯ ವರದಿ . . . ೨೫೬-
- (೭) ಕವಿಗೋಷ್ಠಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಭಾಷಣ . . . ೨೫೯-
- (೮) ಸಮ್ಮೇಳನದ ನಿರ್ಣಯಗಳು . . . ೨೬೫-
- (೯) ಕೆಲವು ಸಂದೇಶಗಳು . . . ೨೭೧-
- (೧೦) “ಜಮಖಂಡಿಯ ಜಯಭೇರಿ” (ಸಮ್ಮೇಳನದ
ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಹಾಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ) . . . ೨೭೪-

II. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು

೧. ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ನಿರ್ಣಯಗಳು . . . ೮೩-೮೪, ೧೬೫
೨. ಉಪನ್ಯಾಸಾದಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು . . . ೮೪-೮೫, ೧೭೨

III. ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವರದಿ ೮೬-೯೧, ೧೭೩-೧೮೧

IV. ಗ್ರಂಥ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ

೧. ಗ್ರಂಥ ವಿಮರ್ಶೆ—

(೧) ಹರ್ಷವರ್ಧನ: ವಿಮರ್ಶಕರು—ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಕೆ. ಭೀ.,
(೨-೩) ಹೂವಿನ ಆಸೆ; ವೈದ್ಯನ ಜಾಡ್ಯ ಅಥವಾ ನೆರೆಹೊರೆಯೇ
ನೆರೆಹೊರೆಯೇನೇವೆಯೇ: ವಿಮರ್ಶಕರು—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಎಸ್.
ಮಾ., (೪-೭) ಅಂತರಗಂಗಿ, ವಾಲಿ, ಮಿಲನ, ಕೆಲವು ನೀಳ್ಗತೆ
ಗಳು: ವಿಮರ್ಶಕರು—ಶ್ರೀ|| ಮು. ತಿ., (೮-೧೦) ಕಿಂದರಿ
ಜೋಗಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥನ ಕವನಗಳು, ಯುಗಾದಿ, ಲಲಿತ
ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಕಥಾ ಕಂದಮಾಲೆ: ವಿಮರ್ಶಕರು—ಶ್ರೀ||
ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮು., (೧೧-೧೩) ಕನ್ನಡ ಒಗಟಗಳು, ಕನ್ನಡ
ಮರಾಟಿ ವಾದ, ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನವರ ಚರಿತ್ರೆ:
ವಿಮರ್ಶಕರು—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ವಿ. ಸೀ., (೧೪-೧೫) ಕರೋಪಾಸಕ,
ಮೂರ್ತಿ: ವಿಮರ್ಶಕರು—ಶ್ರೀ|| ಎ. ಕೆ. ಪು. ೯೨-೧೧೫

(೧) ಆರೋಗ್ಯ, ಅದರ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಧನ: ವಿಮರ್ಶಕರು—ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಕೃ., (೨-೩) ರಂಗವಲ್ಲಿ, ಹೂಬಿಸಲು:
ವಿಮರ್ಶಕರು—ಶ್ರೀಮತಿ ಡಿ. ಚಂ., (೪-೬) ಒಳಸಂಚು,
ಗೋಮುಖ ವ್ಯಾಘ್ರ, ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ: ವಿಮರ್ಶಕರು—ಶ್ರೀ||
ಕೋ. ಶಿ. ಕಾ., (೭-೮) ಆಟದ ಬಯಲು, ಹಿಂದಿ ಹುಡುಗರ
ಬುದ್ಧಿಮಾಪನವು: ವಿಮರ್ಶಕರು—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ವೆಂ., (೯-೧೧)
ಚಂದ್ರನಾಥ, ಹಳ್ಳಿಯ ಸಮಾಜ, ಪ್ರಭುವರ್ಯರ ಯೂರೋಪ್
ಪ್ರವಾಸ: ವಿಮರ್ಶಕರು—ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಸಿ. ಸು., (೧೨-೧೩)
ಮಾಕಂದ, ತರುಣಧಮನಿ: ವಿಮರ್ಶಕರು—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ವಿ. ಸೀ. ೧೧೨-೧೧೪

೨. ಗ್ರಂಥ ಸ್ವೀಕಾರ ೧೧೬-೧೧೭, ೧೧೪

V. ಸಂಪಾದಕೀಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

(೧) ಸ್ವವಿಷಯ—ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ—ವಿಮರ್ಶಕರು
ಗಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು: ಎರಡು ಪ್ರತಿಗಳು—ಸಂಪಾದಕರ ಬದಲಾ
ವಣಿ—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬರಾಯರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನ—
ಶ್ರೀಮಾನ್ ಇ. ಜಿ. ಮೆಕ್ಕಾಲ್‌ಪೈನ್ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಅಭಿ
ನಂದನ—ಶ್ರೀ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಭೂಪರವರ ಸ್ಮಾರ
ಕೋತ್ಸವ—ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ—ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವ
ವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪಟ್ಟಿಪ್ರದಾನೋತ್ಸವದ ಭಾಷಣ—ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾ
ನಿಲಯಗಳೂ ದೇಶಭಾಷೆಯೂ—ದೇಶ ಭಾಷಾ ಪ್ರಚಾರದ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮತ್ತು ಇತರ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳ
ಸೇವೆ—೨೨ನೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ: ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ . . . ೧೧೮-೧೨೬

(೨) ಕೀರ್ತಿಶೇಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರು—
ಜಮಖಂಡಿಯ ಸಮ್ಮೇಳನ—ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನದ
ವಿಶೇಷಾಂಶಗಳು—ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಬದಲಾವಣೆ: ಶ್ರೀಮಾನ್
ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ.
ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು—ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬ: ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ—
ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯಾಗಬಲ್ಲದೆ?—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚ.
ವಾಸುದೇವಯ್ಯನವರ ಭಾವಚಿತ್ರದ ಅನಾವರಣ—‘ಶರಣ
ಸಾಹಿತ್ಯ’ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸ್ವಾಗತ—ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ
ನವರಿಗೆ ಧೂರತ ಸನ್ಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಅಭಿನಂದನ ೧೧೫-೨೧೪

VI. ಪ್ರಾಚ್ಯ ಲೇಖನ ಮಾಲೆ ೧೨೭-೧೨೮, ೨೧೪-೨೧೫

VII. ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸದಸ್ಯರ ಪಟ್ಟಿ

೧೯೩೬ನೆಯ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಿಂದ ೧೯೩೭ನೆಯ

ಮಾರ್ಚ್ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ೧೨೬

೧೯೩೭ನೆಯ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಿಂದ ಜೂನ್ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ . . . ೧೨೭

VIII. ಚಿತ್ರಗಳು

ದ್ವಿತೀಯ ಸಚಿವರಾದ ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ

ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ಮಾಧವರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ೧ನೆಯ ಪುಟಕ್ಕೆ ಎಡೆ

ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರು,

ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ. ೧೨೯ನೆಯ ಪುಟಕ್ಕೆ ಎಡೆ

ಶ್ರೀ|| ಚ. ವಾಸುದೇವಯ್ಯನವರು ೧೯೯ನೆಯ ಪುಟಕ್ಕೆ ಎಡೆ

ಶ್ರೀ|| ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ. ,,

ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ. ೧೯೯ನೆಯ ಪುಟಕ್ಕೆ ಎಡೆ

ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ,,

ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ೨೨ನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಸಮ್ಮೇಳನದ ದೃಶ್ಯ ೨೧೭ನೆಯ ಪುಟಕ್ಕೆ ಎಡೆ

ಶ್ರೀ|| ಗಂಗಾಧರರಾವ್ ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರು ೨೨೭ನೆಯ ಪುಟಕ್ಕೆ ಎಡೆ

ಶ್ರೀ|| ಪಂಡಿತಪ್ಪ ರಾಯಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕೋಡಿ, ಬಿ.ಎ. ಅವರು ,,

IX. ಉಪಪತ್ರಿಕೆಗಳು

(೧) ಎರಡನೆಯ ಸಕಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದ ವರದಿ, (೨) ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರ ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆ, (೩) ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬ, (೪) ೨೨ನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ—ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆ ೧

(೧) ೨೨ನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ—೨ನೆಯ ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆ

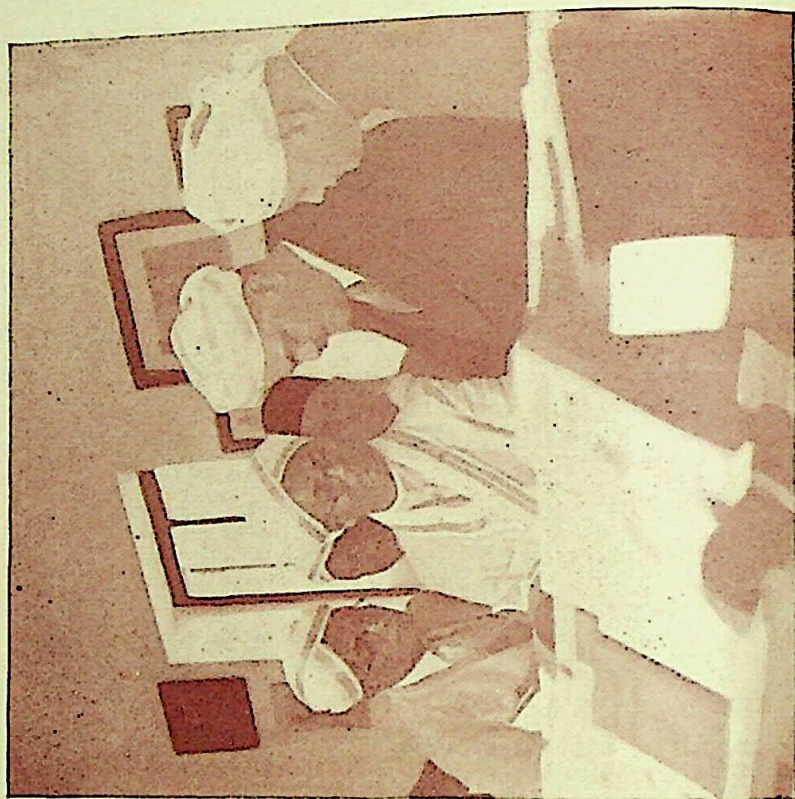

ದ್ವಿತೀಯ ಸಚಿವರಾದ ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರಧಾನ ಶ್ರೀಮನ್ ಎನ್. ಮಹಾಧರಮನ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ

ಎನ್. ಮಹಾಧರಮನ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

೨೩ನೆಯ ಸಕಲ ಸದಸ್ಯ ಅಧಿವೇಶನ

(ವಾರ್ಷಿಕ)

ಬೆಂಗಳೂರು, ೨ನೆಯ ಮೇ ೧೯೩೭

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರದಲ್ಲಿ ೧೯೩೭ನೆಯ ಮೇ ೨ನೆಯ ತಾರೀಖು ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೮ ಘಂಟೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಪರಿಷದ್ಪಾಠ್ಯಕ್ಕರಾದ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಎ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಸಭಾಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು.

ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ೭೬. ಅವರ ಹೆಸರುಗಳು:—

ಮು|| ರಾ|| ಗಳಾದ—

(೧) ಅಶ್ವತ್ಥ ನಾರಾಯಣರಾವ್, ಬಿ.

—ಬಿ.ಎ.

(೨) ಅಂಬ್ರೋಸ್ ಆನಂದ, ಕೆ.

—ಬಿ.ಎ.

(೩) ಈಶ್ವರಮೂರ್ತಿಗಳು, ಜಿ. ಎ.

—ಡಾ|| ಬಿ.ಎ.,

ಎಲ್.ಎಂ.ಎಸ್.

(೪) ಕಪಿನೀಪತಿಭಟ್ಟರು, ಎಚ್. ಸಿ.

—ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಇ.

(೫) ಶ್ರೀಮತಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು,

ಆರ್.

ಮು|| ರಾ|| ಗಳಾದ—

(೬) ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಕೆ. ಎಸ್.

(೭) ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿರಾವ್, ಎಸ್. ವಿ.

—ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

(೮) ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, ಅ. ನ.

(೯) ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, ಜಿ. ಎಸ್.

(೧೦) ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, ಟಿ.

(೧೧) ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎ. ಆರ್.

—ಎಂ.ಎ.

(೧೨) ಗುಂಡಪ್ಪನವರು, ಎಲ್.

—ಎಂ.ಎ.

(೧೩) ಗುಂಡಪ್ಪನವರು, ಡಿ. ವಿ.

ಮು|| ರಾ|| ಗಳಾದ—

(೧೪) ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣರಾಯರು, ಕೆ.

—ಬಿ.ಎ.

(೧೫) ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ, ಎಸ್.

—ಎಂ.ಎ.

(೧೬) ಗೋಪಾಲರಾಯರು,

ಎಂ. ಎನ್.—ಬಿ.ಎ.

(೧೭) ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು,

ಕೆ. ಎಸ್.—(ಪ್ರತಿನಿಧಿ,

ಸಂಗೀತ ಪ್ರೇಮಿ ಮಂಡಲಿ,

ಬೆಂಗಳೂರು)

(೧೮) ಶ್ರೀಮತಿ ತಂಗಮ್ಮನವರು,

ಪಿ. ಎನ್.—ಬಿ.ಎ.

ಮು|| ರಾ|| ಗಳಾದ—

(೧೯) ತಾಂದೋಣರಾಯರು, ಎ.

—ಎಲ್.ಸಿ.ಇ., ಎಂ.ಐ.ಇ.

(ಇಂಡಾ.)

(೨೦) ತಿಪ್ಪಯ್ಯನವರು, ಎಂ. ಕೆ.

—ಬಿ.ಎ.

(೨೧) ಶ್ರೀಮತಿ ತಿರುಮಲಾಂಬ

ಮು|| ರಾ|| ಗಳಾದ—

(೨೨) ದೊಡ್ಡವೀರಪ್ಪನವರು, ಜಿ. ವಿ.

(೨೩) ನರಸಿಂಗರಾಯರು, ಎಲ್. ಕೆ.

ಮು|| ರಾ|| ಗಳಾದ—

- (೨೪) ಸರಸಿಂಗರಾಯರು, ಮೈ.
—ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.
- (೨೫) ಸರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಗಳು, ಎಂ.
—ಬಿ.ಎ.
- (೨೬) ಸರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಗಳು, ಎಸ್.
—ಬಿ.ಎ.
- (೨೭) ಸರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು, ಪಿ. ಟಿ.
—ಬಿ.ಎ.
- (೨೮) ಸರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು,
ಎಂ. ಎ.—ಬಿ.ಎ.
- (೨೯) ನಾರಾಯಣರಾಯರು, ಎಚ್.
—ಬಿ.ಎ.
- (೩೦) ನಾರಾಯಣರಾಯರು,
ಎಚ್. ಎನ್.—ಎಂ.ಎ.,
ಬಿ.ಟಿ.
- (೩೧) ನಾರಾಯಣರಾಯರು, ಎಲ್.
—ಎಂ.ಎಸ್‌ಸಿ.,
- (೩೨) ನಾರಾಯಣರಾಯರು, ಕೆ.
—ಬಿ.ಎ.
- (೩೩) ನಾರಾಯಣರಾಯರು,
ಕೆ. ಎಸ್.—ಬಿ.ಎ.
- (೩೪) ನಾರಾಯಣಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು,
ಎಂ. ಎ.—ಎಂ.ಎ.
- (೩೫) ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳು
(ಪ್ರತಿನಿಧಿ, ಕ|| ಸಂಘ,
ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ)
- (೩೬) ಬಿಂಡೂರಾಯರು, ಎಸ್. ಜಿ.
- (೩೭) ಭೀಮಾಚಾರ್, ಬಿ. ಎಸ್.
—ಎಂ.ಎಸ್‌ಸಿ.
- (೩೮) ಮಂಗೇಶರಾಯರು, ಪಿ.
—ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ.
- (೩೯) ಮಾಧವರಾಯರು, ಸಿ. ಆರ್.
—ಬಿ.ಎ.
- (೪೦) ಮುಗಳಿ, ರಂ. ಶ್ರೀ.—ಎಂ.ಎ.,
ಬಿ.ಟಿ.
- (೪೧) ರಂಗಣ್ಣನವರು, ಎಸ್. ವಿ.
—ಎಂ.ಎ.
- (೪೨) ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು,
ಡಿ.—ಬಿ.ಎ.
- (೪೩) ರಾಘವಾಚಾರ್ಯರು, ಕೆ. ವಿ.
—ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.

ಮು|| ರಾ|| ಗಳಾದ—

- (೪೪) ರಾಜರತ್ನಂ, ಜಿ. ಪಿ.—
- (೪೫) ರಾಜಾರಾಯರು, ಸಾ.
- (೪೬) ರಾಮಚಂದ್ರಯ್ಯನವರು,
ಎನ್. ಎಸ್.—ಎಂ.
- (೪೭) ರಾಮರಾಯರು, ಎಂ.
—ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.
- (೪೮) ರಾಮರಾಯರು, ಎಂ.
- (೪೯) ರಾಮರಾಯರು, ಟಿ. ಎಂ.
—ಬಿ.ಎ.
- (೫೦) ರಾವ್, ಎಸ್. ಎಸ್.—
ಬಿ.ಇ.
- (೫೧) ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನ

ಮು|| ರಾ|| ಗಳಾದ—

- (೫೨) ವಾಸುದೇವಮೂರ್ತಿಗಳು—
—ಬಿ.ಎ. ನೋ
- (೫೩) ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು, ಪಿ.
—ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ.
- (೫೪) ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು,
ಸಿ. ಕೆ.—ಎಂ.ಎ., ಧಿವೆ
ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಭಾ
- (೫೫) ವೆಂಕಟಾಚಾರ್, ವಿ.—
ಬಿ.ಕಾಮ್.
- (೫೬) ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್,
ಎನ್.—ಬಿ.ಎ.
- (೫೭) ವೆಂಕಟೇಶ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್,
ಎಂ.—ಎಂ.ಎ.
- (೫೮) ವೆಂಕೋಬರಾಯರು, ಉ.
—ಬಿ.ಎ.
- (೫೯) ವೆಂಕೋಬಾಚಾರ್ಯರು,
—ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಮು
- (೬೦) ಶಂಕರಭಟ್ಟರು, ಕೆ.—ಮೈ.
- (೬೧) ಶರ್ಮನ್, ಟಿ. ಟಿ. ಮು
- (೬೨) ಶಾಮರಾಜಯ್ಯಂಗಾರ್,
ಕೆ.—ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.
- (೬೩) ಶಿವರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು,
—ಎಂ.ಎ.
- (೬೪) ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು,
—ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.
- (೬೫) ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಗಳು,
ಎಂ. ಆರ್.—ಬಿ.ಎ.

ಮು|| ರಾ|| ಗಳಾದ—

- (೬೬) ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು,
ಸಿ. ಎನ್., ಡಾ||—ಡಿ.ಎಸ್.ಸಿ.
(೬೭) ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಪಿ.
—ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ.
(೬೮) ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್, ಡಿ. ವಿ.—ಬಿ.ಎ.
(೬೯) ಶೇಷಾಚಾರ್ಯರು, ಸಿ.
—ಎಂ.ಎ.
(೭೦) ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು, ಎಂ.,
ಡಾ||—ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.,
ಪಿಎಚ್.ಡಿ.
(೭೧) ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, ವಿ.
—ಎಂ.ಎ.

ಮು|| ರಾ|| ಗಳಾದ—

- (೭೨) ಸುಬ್ಬರಾಯರು, ಆರ್.
(೭೩) ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರು, ಡಿ. ಸಿ.
—ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.
(೭೪) ಸುಂದರಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಪಿ.
—ವಿದ್ವಾನ್
(೭೫) ಹನುಮಂತನ್, ಎಂ. ಎಸ್.
(ಪ್ರತಿನಿಧಿ, ಕ|| ಸಂಘ,
ಚೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ)
(೭೬) ಹರಿಯಪ್ಪನವರು,
ಎಚ್. ಎಲ್.—ಎಂ.ಎ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣನವರು ತಾ||
—೩-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನದ ಆಹ್ವಾನ
ನೋಟೀಸ್) ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಓದಿದರು.

ಮದರಾಸಿನಿಂದ ಶ್ರೀ|| ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾವ್, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.,
ಮರೂ, ಹೈದರಾಬಾದಿನಿಂದ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಕೆ. ಭೀಮಸೇನರಾವ್, ಎಂ.ಎ., ಅವರೂ
ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿವರಿಸಿ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು
ಸಭಾಪತಿಗಳು ಸಭೆಗೆ ಅರಿಕೆಮಾಡಿದರು.

ಅನಂತರ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿ,
ದರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರು:—

ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ,
ಸಮ್ಮೇಳನದ ದಿನಗಳ ಪ್ರೈಕಿ ಒಂದು ದಿನಸ, ನಡೆಯುವ ವಾಡಿಕೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ
ಈ ವರ್ಷ ಪರಿಷತ್ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸ್ಥಳದಿಂದಲೂ ಆಹ್ವಾನ ಬರಲಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ
ಇಂದಲೂ, ಮತ್ತು ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸ್ಮಾರಕೋತ್ಸವ ಮಂಡಲಿಯವರು ತಮ್ಮ
ಉತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವೊಂದನ್ನು ತಾವೇ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು
ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೂ, ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿ
ದನ್ನೆಲ್ಲ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ, ೧೯೩೬ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಭೆಯ ಜನಾಭಾರಿಯನ್ನು
ಮಂಡಲಿಗೇ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕರ್ತೃತ್ವದಲ್ಲಿ
ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವಾಗಿ, ಕಳೆದ ಡಿಸೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ
ನುಕೂಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವನ್ನು ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರದ ಉತ್ಸವ
ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಯೋಚನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಸ್ಥಳಾನುಕೂಲಗಳ
ಅಗತ್ಯವೆ ತೋರದಿದ್ದರಿಂದ, ಮುಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ವಿಶೇಷ
ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ನಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಕಾ|| ನಿ||
ಮಂಡಲಿ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿತು. ಆ ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ ಈಗ ಈ ಸಭೆ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ.
ದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತದ ಹೊರಗಿನ ಸದಸ್ಯರೂ ಕೆಲವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ
ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಮದುವೆ ಮುಂಜಿಗ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂಧು ಬಳಗವೆಲ್ಲ
ಮದುವೆ ಸೇರುವಹಾಗಿ ಈ ದಿನಸ ನಾವು ಸೇರಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಉಪಮಾನವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂಚೆಯೇ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಮದುವೆಯ ದಬ್ಬದ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ “ನೂತನಶೂರ” ಎಂಬ ಒಂದು ಕಹಿ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುವುದುಂಟಷ್ಟೆ? ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿನದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ತಮಗೆ ಶ್ರುತಪಡಿಸತಕ್ಕವಾಗಿವೆ. ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಪುರೋವೃದ್ಧಿಗೆ ಅವಸರವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಬಹಳವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ತಾವುಗಳೆಲ್ಲ ಸಹಕರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಬೇಗನೆ ಅಗಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

ಆಲೋಚ್ಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು “೧೯೩೬ನೆಯ ವರುಷದ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಂಗೀಕಾರ.” ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಹಿತದಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ; ಹೋದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತೋ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ನನ್ನ ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ, ಗೃಹಕೃತ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಲು ಆಗದೆಹೋಯಿತು. ಗಾಂ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆಯಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಹು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನನಗೆ ಹಿರಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮರೆತು ಸಹಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸೌಮ್ಯ, ಅವರ ಸೌಜನ್ಯ, ಅವರ ಮಾತಿನ ನಿಷ್ಠೆ-ಇವುಗಳಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಅವರು ದೇಹಾಲಸ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಾಗ ಕಾ|| ೧೧|| ಮಂಡಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಇದು ಸಾಪ್ತಿಕವಾದ (absolute) ಬಿಡುಗಡೆಯಲ್ಲ; ಪುನಃ ಜಾಗೃತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸೇವೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕಾ|| ೧೧|| ಮಂಡಲಿಯೇ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಗಾಂ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು ಬಹು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಲೆಕ್ಕದ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ಶ್ರಮ ಎಷ್ಟರದು ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದು ತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ವಿಷಯ ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅನೇಕ ಸದುಂಥಗಳ ಜೊತೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ವಿದ್ವತ್ ಸಂಪತ್ತೂ ಸೇರಿದೆ. ಪತ್ರಿಕೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಶ್ರಮ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಒಂದೇ ವಿಧವಾದ ಮಮತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆದಮೇಲೆ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣನವರು ಅವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಇನ್ನೊಂದು ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿದಾಗ ಶ್ರೀ|| ರಂಗಣ್ಣನವರು ಮುಂದೆ ಬಂದದ್ದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆಂದು ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಬಹು ವರ್ಷಗಳ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಸಹಪಾಠಿಗಳು, ಸಮಾಜ ೨೨ ಇವರೊಡನೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಒಂದು ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ, ಒಬ್ಬರ ಹೆಸರನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಆರ್. ಕೆ. ಮೂರ್ತಿಗಳು. ಹಿಂದಿನ ಮೂರು ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವಗಳಿಗೆ ಅವರು ಮುಂದಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಎಂಬುದು ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೂಡ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಾಗಿವೆ.

ಈ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಇಷ್ಟು ವಿವರವಾಗಿ ನಾನು ಏಕೆ ಮಾತನಾಡಿದೆನೆಂದರೆ, ಈಗ ಹೇಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯೂ ಅವರವರ ಕೆಲಸದಿಂದ ನಿಡುಗಡೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಈಗಲೂ ಕೋರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ|| ರಂಗಣ್ಣನವರು ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು, “ನನಗೆ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳಿವೆ, ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರೂ, ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯಗಳವರೂ “ನಮಗೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೆಲಸಗಳಿವೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ವಿರಾಮ ಈಗ ಕೊಡಿ. ಮುಂದೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೇವೆ”-ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನರೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾನು ಕ್ರೂರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಭಿಮತಾಧಿಕಾರ

ಹೀಗೆ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಭಾಷಣಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ, ಇತರ ಕಾರ್ಯೋಪಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ೨೭-ಕ. ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು, ತಾ|| ೧೮-೧-೧೯೩೭ಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಪರಿಷತ್ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದು ಅಧಿವೇಶನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಚಂದಾ ಬಾಕಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರತಕ್ಕವರು ಮಾತ್ರವೇ ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ತೀರ್ಮಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಚುನಾವಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಅಭಿಮತ (Vote) ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು; ಮತ್ತು ೨೭-೨. ನಿಬಂಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ತಾ|| ೧೬-೪-೧೯೩೭ರೊಳಗಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಪರಿಷತ್ಪ್ರಾರ್ಥಾಲಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿರುವ ಅಂಗಸಂಸ್ಥಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವ ಅಧಿಕಾರವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಶ್ರೀ|| ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹಾಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಹೆಸರನ್ನು ತಿಳಿಸದಿದ್ದರೂ ಅವರೇ ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದಕಾರಣದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಸಭೆಯು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತು.

ಅನಂತರ ಕಾರ್ಯಾರಂಭವಾಯಿತು.

ವಿಷಯ ೧.-೧೯೩೬ನೆಯ ವರ್ಷದ ವರದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ

“೧೯೩೬ನೆಯ ಇಸವಿಯ ವರದಿ, ಲೆಕ್ಕಗಳು ಮತ್ತು ಆಯವ್ಯಯ ಶೋಧಕರ ಸುಮೋದನ ಪತ್ರಿಕೆ” *—ಇವುಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಗಾ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣನವರು ವರದಿಯ ಪುಟ ೩, ಪಂಕ್ತಿ ೧೬ರಲ್ಲಿ “ಅನುಬಂಧ ೧” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ “ಅನುಬಂಧ ೮” ಎಂದು, ಪುಟ ೩೧ರ ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ “೨೨೭೮-೪-೯ಕ್ಕೆ” ಬದಲಾಗಿ “೨೨೭೮-೪-೯” ಎಂದು—ತಪ್ಪಾಗಿ ಅಚ್ಚಾಗುವುದನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿ, ವರದಿಯ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಓದಿದರು. ಅನಂತರ ಶ್ರೀ|| ಬೆನಗಲ್

* ಈ ವರದಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ಮುದ್ರಿತ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ [ತಾ|| ೨೩-೪-೧೯೩೭] ಪರಿಷತ್ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾಗಿತ್ತು.

ರಾಮರಾಯರವರು ತಾ|| ೩೦-೪-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ, -ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ವಿಷಯ
ಮದರಾಸು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವು 'Kanarese' ಎಂಬ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ
ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 'ಕನ್ನಡ (Kannada)' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು
ಯೋಗಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಮಾಡಿದ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ
ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದ ಪತ್ರವನ್ನೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯು-
ಪರಿಷದುವಾಧ್ಯಕ್ಷರು ತಾ|| ೧-೫-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಒರೆದಿದ್ದ ಪತ್ರವನ್ನೂ
ಹೇಳಿದರು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಷದುವಾಧ್ಯಕ್ಷರು ತಿಳಿಸಿರುವ
ಸಾಕೆಂದು ಸಭೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿತು. ಬಳಿಕ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ
ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು:-

"ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ೧೯೩೬ನೆಯ ಇಸವಿ-
ಯನ್ನು ಈ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತದೆ."

ಇದನ್ನು ಗೌರವ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಸೀತಾರಾಮ-
ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಸೂಚನೆ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು.

ವಿಷಯ ೨.-ವಂದನೆ

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರವರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಸಭೆ
ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರು:-

"ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ
ಅಮೂಲ್ಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಈ ಸಭೆ ಅವರನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದ-
ತದೆ."

ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯು ಕರತಾಡನಗಳೊಡನೆ ಅಂಗೀಕಾರಮಾ-
ಅನಂತರ ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಉಪಾಧ್ಯ-
ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗೂ, ಸಭಿಕರಿಗೂ ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಮು-
ಸೂಚಿಸಿದರು.

ವಿಷಯ ೩.-೧೯೩೭ರ ಆಯವ್ಯಯ

ಗೌರವ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು
ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು:-

"ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿಯ
ವ್ಯಯದ ಅಂಧಾಚು. ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಈ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು
ತದೆ."

ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣನವರು
ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಇದು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು.

ನಿಷಯ ೪.—೧೯೩೭ರ ಆಯವ್ಯಯ ಶೋಧಕರು

ಕಳೆದ ೨-೩ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶೋಧಕರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ|| ವೈ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ, ಎಂ.ಎ., ಅವರು ತಮಗೆ ಇತರ. ಕೆಲಸಗಳ ಅವಸರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಾರಿ ಶೋಧನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತಾವು ವಹಿಸಲಾಗಲಾರದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದ ಸಂಗತಿ ಮುನ್ನು ಸಭಾಪತಿಗಳು ಅರಿಕೆಮಾಡಿ, ಇದು ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ತನಿಖೆ ನಡೆಸತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಾದದ್ದರಿಂದ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವ ಹೆಸರನ್ನಾದರೂ ಸೂಚಿಸಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ನಾರಾಯಣರಾಯರವರು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಸೂಚಿಸಿದರು :—

“೧೯೩೭ನೆಯ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯದ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸುವ ಜಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಅವರು ಆಯವ್ಯಯ ಶೋಧಕರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಈ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.”

ಇದನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರವರು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು ; ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಸುಬ್ಬರಾಯರವರು ಸಮರ್ಥಿಸಿದರು.

ಸೂಚನೆ ಸರ್ವಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು.

ನಿಷಯ ೫.—ಚುನಾಯಿತರ ಅಧಿಕಾರಾರಂಭ

ಹೊಸ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಚುನಾವಣೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಸಭಾಪತಿಗಳು ಚುನಾವಣೆಯಾದ ಹೊಸ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಯಾವಾಗನಿಂದ ವಹಿಸುವರೆಗೆ ನಡೆಸತಕ್ಕವರೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿ, ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಇರಬಹುದೆಂದು ಸೂಚನೆಕೊಟ್ಟರು :—

“ಹೊಸದಾಗಿ ಚುನಾಯಿತರಾದ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಸಹ ಹೊಸ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಅಧಿವೇಶನ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅರ್ಹರಾಗುವರು.”

ಇದು ಸಭೆಯಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು.

ನಿಷಯ ೬.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಚುನಾವಣೆ

ಅನಂತರ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಚುನಾವಣೆ ಹಿಂದಿನ ಸಾರಿ ತಾ|| ೨೯-೧೨-೧೯೩೪ರಲ್ಲಿ ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತೆಂದೂ, ೧೧-೯ ನಿಬಂಧನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಈ ವರ್ಷ ಆ ಸ್ಥಾನದ ಚುನಾವಣೆಯೂ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವುದೆಂದೂ, ಆದರೆ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಮೊದಲು (ತಾ|| ೨೩-೪-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ) ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಆಲೋಚ್ಯ ವಿಷಯಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾದದಿಂದ ಈ ವಿಷಯ ಹೇಗೋ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿರುವುದೆಂದೂ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿ ಹಾಜರಿರುವ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಹಂಚಲಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿ, ಈ ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ಬಳಿಕ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪ ಸಭೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು:—

"ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಮಮತೆ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಮೈಸೂರು ಸಂಶ್ಲೇಷಣಾ ಮಂಡಳಿಯವರಾದ ಶ್ರೀಮತ್ ಯುವರಾಜರವರು, ಶ್ರೀ ಕಂಠೀರವ ಸರಸಿಂಹರಾಜ ಬಹದ್ದೂರ್ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಈ ಮನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಯನ್ನಲಂಕರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ವಾರ್ಷಿಕ ಶಾಸನವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು."

ಇದನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಸದಸ್ಯರ ಸಂತೋಷ ಸೂಚಕವಾದ ಕೈಚಾಪ್ಪಾಳೆಗಳೊಡನೆ ಈ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು.

ವಿಷಯ ೭.—ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನ

[ವಿವರಣೆ:—ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನದ ಚುನಾವಣೆಯು ತಾ" ೨೭-೧೫ ರಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತಾದ ಕಾರಣ, ೧೧-ಕ ನಿಬಂಧನೆಯ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ೧೯೩೭ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರಿಗೆ ಮುಂಚೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.]

ವಿಷಯ ೮.—ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರ ಚುನಾವಣೆ

ಶ್ರೀ|| ಎ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಸೂಚಿಸಿದರು:—

"ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಎ. ರಂಗಣ್ಣನವರು ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು."

ಇದನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಎ. ಎನ್. ರಾಮರಾಯರವರು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಮರ್ಥಿಸಿದರು.

ಸೂಚನೆ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು.

ವಿಷಯ ೯.—ಗೌ|| ರವ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಚುನಾವಣೆ

ಶ್ರೀ|| ಎ. ಎನ್. ರಾಮರಾಯರವರು ಹೀಗೆ ಸೂಚಿಸಿದರು:—

"ಶ್ರೀ|| ಎ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು ಗೌ|| ರವ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರ ವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು."

ಇದನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಎ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ ಅವರು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು.

ವಿಷಯ ೧೦.—ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಚುನಾವಣೆ

೧. ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ.—ಈಗಿರುವ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತದ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಹೆಸರುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಹನ್ನೆರಡು ಹೊಸ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು.

೧೩೬೦ಂದ ೨೪) ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತದ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೂಚಿತ ನಾದುವು:—

ಮು|| ಗಳಾದ (೧) ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, (೨) ಎಂ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮೂರ್ತಿಗಳು, (೩) ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯನವರು, (೪) ತಿರುಮಲೆ ತಾತಾಚಾರ್ಯ ಶರ್ಮರವರು, (೫) ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೬) ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯ ನವರು, (೭) ಎನ್. ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರವರು, (೮) ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು, (೯) ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೧೦) ಶ್ರೀಮತಿ ವಾಗಮ್ಮನವರು, (೧೧) ಎ. ತಾಂದೋಣಿರಾಯರು, (೧೨) ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು, (೧೩) ಎಲ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರು, (೧೪) ಎಸ್. ಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೧೫) ಎ. ಎನ್. ರಾಮರಾಯರು, (೧೬) ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರು, (೧೭) ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾಯರು, (೧೮) ಮಹಾದೇವಸ್ವಾಮಿಗಳು, (೧೯) ಕೆ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣರಾಯರು, (೨೦) ಜಿ. ವಿ. ದೊಡ್ಡವೀರಪ್ಪನವರು, (೨೧) ಕೆ. ಅಂಬೋಸ್ ಅನಂದ ಅವರು, (೨೨) ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, (೨೩) ಎಂ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಗಳು, (೨೪) ಶ್ರೀಮತಿ ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರು.

ಸಭಾಪತಿಗಳು ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಶ್ರೀ|| ವಿ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ ಅವರನ್ನೂ, ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ಶಿವರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರನ್ನೂ ಗಣಕ (Tellers) ರಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ಒಯಸಿದರು.

ಅವರು ಅಭಿಮತ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ, ಜುನಾವಣೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಸಭಾಪತಿಗಳಿಗೆ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಸಭಾಪತಿಗಳು ಸಭೆಗೆ ಓದಿದರು. ಜುನಾಯಿತರು:—

ಮು|| ಗಳಾದ (೧) ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., (೨) ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ., (೩) ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೪) ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು, (೫) ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., (೬) ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ., (೭) ಎನ್. ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎ., (೮) ತಿ. ತಾ. ಶರ್ಮರವರು, (೯) ಎ. ತಾಂದೋಣಿರಾಯರು, ಎಲ್.ಸಿ.ಇ., ಎಂ.ಐ.ಇ. (ಇಂಡ್.), (೧೦) ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., (೧೧) ಎಸ್. ಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಬಿ.ಎ., ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., ಎಫ್.ಸಿ.ಎಸ್., (೧೨) ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ.

ಈ ಹೆಸರುಗಳನ್ನ ಸಭೆ ಕೈಜಪ್ಪಾಳೆಗಳೊಡನೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು.

೨. ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತ.—ಈ ಪ್ರಾಂತದ ಸದಸ್ಯರು ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಮಂದಿ ಹಾಜರಿರುವರೆ, ಇಲ್ಲವೆ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ೧೦-೨ ನಿಮಿಷದ ಪ್ರಕಾರ ಹಿಂದೆ ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿದ್ದವರೇ ಈ ವರ್ಷವೂ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದೆ? ಎಂದು ಸಭಾಪತಿಗಳು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದರಮೇಲೆ,

ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದ ಸದಸ್ಯರು ತಕ್ಕಷ್ಟು ಮಂದಿ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ನಿಬಂಧನೆ ಈ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ ಸಭೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತು. ಪುನರ್ನಿಯೋಜಿತರಾದವರು:—

ಮು|| ಗಳಾದ (೧) ಎ. ಜಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., ವೆಂಕಟೇಶ ತ್ರಿನಿವಾಸ ಪಂಡಿತರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೨) ಎನ್. ವಿ. ಅವರು, (೪) ಗೋವಿಂದ ರಾಮಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., ಮುಗದಾಳ್ ವೆಂಕಟರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., (೬) ವ್ಯಾಕರಣತೀರ್ಥ ಚಂದ್ರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೭) ರಂಗಪ್ಪ ಪೊತ್ತೂರರು, ಬಿ.ಎ., (೮) ಎನ್. ಎಸ್. ಪುರೋಹಿತರು, (೯) ಎ. ಕೆ. ಗೋಕಾಕರು, ಎಂ.ಎ.

ಈ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸಭೆ ಕೈಚಪ್ಪಾಳೆಗಳೊಡನೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು.

೩. ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತ.—ಈ ಪ್ರಾಂತದ ಸದಸ್ಯರು ಮೂರು ಮೂತ್ರ ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಮೇಲಿನಂತೆ ೧೦-೫ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಈ ಪ್ರಾಂತದ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಆ ನಿಬಂಧನೆಯಲ್ಲಿರುವ "ತಕ್ಕಷ್ಟು ಮಂದಿ" ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥದ ವಿಷಯ ಚರ್ಚೆ ಹುಟ್ಟಲು, ಸಭಾಪತಿಗಳು ವಿಷಯವನ್ನು ಸಭೆಯ ಅಭಿಮತಕ್ಕೆ ಒತ್ತಿ ಮುಂದೆಯಿಂದ "ತಕ್ಕಷ್ಟು ಮಂದಿ" ಇರುವರೆಂತಲೂ ೨೨ ಮಂದಿ ಇಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಅಭಿಮತ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ಸಭಾಪತಿಗಳು ತಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರ ಅಭಿಮತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಭೆಗೆ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮದರಾಸಿನ ಸದಸ್ಯರೊಡನೆ ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತಕ್ಕಾಗಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಯುವುದು ಯಶಸ್ವಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ಚುನಾವಣೆಯ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿತು.

ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತದ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹೆಸರುಗಳು ಆಯ್ಕೆ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೂಚಿತವಾದುವು:—

ಮು|| ಗಳಾದ (೧) ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾಯರು, (೨) ಬೆಲ್ಲೋಣಿ ಭೀಮರಾಯರು, (೩) ಪಂಜಿ ಮಂಗೇಶರಾಯರು, (೪) ಕಡಂಗೋಡ್ಲು ಶಂಕರಭಟ್ಟರು, (೫) ರಮಾನಂದರಾಯರು, (೬) ಎಂ. ಎಸ್. ಕಾಮತ್ ಅವರು, (೭) ವೈ. ನಾಗೇಶ್ವರ (೮) ಎಸ್. ತ್ರಿನಿವಾಸರಾಯರು.

ಸಭಾಪತಿಗಳು ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿಪಡೆದು, ತ್ರೀ|| ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ್ ಅವರೂ ತ್ರೀ|| ಕೆ. ಶಾಮರಾಜಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರವರೂ ಗಣಕ (Tellers) ವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಅವರು ಲೆಕ್ಕ ನೋಡಿ ವರದಿ ಮಾಡಿದ ಫಲಿತಾಂಶ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಸಭೆಗೆ ಅರಿಕೆಮಾಡಿದರು.

ಜುನಾಯಿತರು:—ಮ॥ ಗಳಾದ (೧) ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ., (೨) ವಿದ್ಯಾನ್ ಕಡೆಂಗೋಡ್ಲು ಶಂಕರಭಟ್ಟರು, (೩) ಬೆನಗಲ್ ರಾಮ ರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

ಈ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸಭೆ ಕೈ ಚಪ್ಪಾಳೆಗಳೊಡನೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು.

೪. ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ, ೫. ಹೈದರಾಬಾದು ಪ್ರಾಂತ,

೬. ಕೊಡಗು ಪ್ರಾಂತ.—ಈ ಮೂರು ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೂ ೧೦-೨ ನಿಬಂಧನೆ ಯನ್ನನುಸರಿಸಿ, ಹಿಂದೆ ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಂತದ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಗಳಾಗಿದ್ದವರೇ ಈ ವರ್ಷವೂ ಕಾ॥ ನಿ॥ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಸಭೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ವುನರ್ನಿಯೊಜಿತರಾದವರು:—

ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ.—ಮ॥ ಗಳಾದ (೧) ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಿ ಗಾರರು, ಎಂ.ಎ., (೨) ಆರ್. ಎಸ್. ಮುಗಳಿ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.

ಹೈದರಾಬಾದು ಪ್ರಾಂತ.—ಮ॥ ಗಳಾದ (೧) ಡಿ. ಕೆ. ಭೀಮಸೇನ ರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., (೨) ರೆವರೆಂಡ್ ನಾನಪ್ಪ ದೇಸಾಯಿಯವರು.

ಕೊಡಗು ಪ್ರಾಂತ.—ಮ॥ ಬಿ. ಎಸ್. ಕುಶಾಲಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಇಡಿ.

ಈ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸಭೆ ಕೈ ಚಪ್ಪಾಳೆಗಳೊಡನೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು.

ಸಭಾಪತಿಗಳು ಹೀಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾ॥ ನಿ॥ ಮಂಡಲಿಗೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಮಹನೀಯರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಅವರ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಬೇಡಿದರು.

ವಿಷಯ ೧೧.—ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ದತ್ತಿ

“ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶ್ರೀಮತಿ ಎ. ಶೇಷಮ್ಮನವರು 'ಐ. ಎ. ಭಾಸ್ಕರರಾಯ ಜ್ಞಾಪಕ ನಿಧಿ' ಎಂಬ ಒಂದು ನಿಧಿಯನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ೧೦೭೮ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಿಲಿಯುಳ್ಳ ತಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದ ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸ್ ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರ ಅಂಗೀಕಾರ.”

ಸಭಾಪತಿಗಳು ಈ ಮೇಲಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ॥ ಎಂ. ಎ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರವರು ಈ ರೀತಿಯ ಧರ್ಮ ಹೊಸದೆಂದೂ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದೂ ಹೇಳಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರು:—

“ಈ ಮಹೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಎ. ಶೇಷಮ್ಮನವರಿಗೆ ಈ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.”

ಶ್ರೀ॥ ತಿ. ತಾ. ಶರ್ಮರವರು ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಸೂಚನೆ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು.

ವಿಷಯ ೧೨.—ಮುಂದಿನ ಸಮ್ಮೇಳನ

ಅನಂತರ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಮುಂದಿನ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಜನುಬುಂಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಹ್ವಾನ ಬಂದಿರುವ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಅರಿಕೆಮಾಡಿದರು.

ವಿಷಯ ೧೩.—ಖುಣ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯ

ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ತಾ|| ೧೧-೪-೧೯೩೭ರ ತೀರ್ಮಾನ.—“ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ತಾ|| ೧೦-೪-೧೯೩೭ರ ವರೆಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿರುವ ಮೊಬಲಗು ೧,೪೦೦-೦-೦ ಬಗ್ಗೆ ತಗಾಡೆ ಬಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಬಾಕಿಯನ್ನು ತೀರಿಸಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಸಕಲ ಸದಸ್ಯರ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ತಕ್ಕದ್ದು.”

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಭೆಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತ ಗೌ|| ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು ಪರಿಷತ್ತಿಗಿರುವ ಖುಣ ಬಾಧೆಯ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಉದಾಹರಿಸಿ, ಬಾಕಿ ವಸೂಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿಗಿರುವ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ವಿಶೇಷಾಧಿವೇಶನಗಳಲ್ಲಿ ಆದ (ಮಹಾಜನರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನ ಪತ್ರ ಹೊರಡಿಸುವುದು, ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಡುವುದು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ) ತೀರ್ಮಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆದಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಸಭಾಪತಿಗಳು, ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಬಂಧವಾಗಿ, ಹಿಂದಿನ ವಿಶೇಷ ಅಧಿವೇಶನ ಶಾಶ್ವತ ನಿಧಿಯಿಂದ ೮೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲ ತೆಗೆದ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಉಪಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಆ ವಿಶೇಷಾಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾದಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥನ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಜನರಲ್ಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ದ್ರವ್ಯ ಶೇಖರಮಾಡಲು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದ ಕಷ್ಟವನ್ನೂ, ದಿನಾನರವರಲ್ಲಿ “ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಸೆಕ್ಷನ್” ಹೊರತಡವಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನೂ, ಅವರನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಬರೆದ ಪುಟ್ಟಪತ್ರವಾಗಿ ಈಚೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕಾಗದದ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಸಭೆಗೆ ಅರಿಕೆಮಾಡಿದರು. ಈಗಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಯಾವುದೂ ತೋರದಿದ್ದರೆ ಈ ಕೆಳಗಣ ಸಲಹೆಯನ್ನು ತಾವು ಸಭೆಯ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಗಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿದರು.

“(ಅ) ಮೇಲ್ಕಂಡ ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರೆಸ್ಸಿನ ಬಾಕಿ ೧,೪೦೦ ರೂ. ತೀರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆಯೂ, ಇತರ ಅವಸರದ ಬಾಕಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಶಾಶ್ವತ ನಿಧಿಯ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ ಈಗ ತೆಗೆದಿರುವ ೮೦೦ ರೂ. ಸಾಲದ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ೧,೭೦೦ ರೂ. ಗಳನ್ನು—ಎಂದರೆ ೨,೫೦೦ ರೂ. ಗಳ ವರೆಗೆ—ಸಾಲ ತೆಗೆದು, ಜರೂರಾದ ಬಾಕಿಗಳನ್ನು ತಕ್ಕದ್ದು; ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಶಾಶ್ವತ ನಿಧಿಯಿಂದ ತೆಗೆದ ಸಾಲದ ಬಗ್ಗೆ ಮಂಡಲಿ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ೫೦ ರೂ. ಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಆ ಬಾಕಿ ವರಗೂ ಕಂತು ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು.”

ಅನಂತರ ಜರ್ಜೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ
ಯವರೂ, ಶ್ರೀ|| ವೈ. ನರಸಿಂಗರಾಯರೂ, ಡಾ|| ಎಂ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರೂ, ಶ್ರೀ||
ಎ. ಎನ್. ರಾಮರಾಯರೂ, ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರೂ, ಇನ್ನೂ
ಕೆಲವರು ಸದಸ್ಯರೂ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಶ್ರೀ|| ವೈ. ನರಸಿಂಗರಾಯರು
ಮೇಲಿನ ಸಲಹೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತಿದ್ದಾವಣೆಯಾಗಿ
(Amendment) ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದರು :—

“(ಆ) ಹೀಗೆ ಬಾಕಿ ತೀರಿಸಲು ಉಪಾಯಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು
ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿ ಒಂದು ಬೇರೆ ಉಪಸಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿ ಅದರ
ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು.”

ಡಾ|| ಎಂ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು. ಈ
ತಿದ್ದಾವಣೆಯೊಡನೆ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅಭಿಮತಕ್ಕೊಡ್ಡಲು, ೨೬ ಅನುಕೂಲ
ವಾಗಿಯೂ ೬ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುವು.

ಸೂಚನೆ ಬಹುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು.

ವಿಷಯ ೧೪.—ಖರ್ಚು ಉಳಿಕೆಯ ವಿಚಾರ

ಅನಂತರ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯವರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು
ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರಿಸಿದರು :—

“ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸಾಲದ ಹಣವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಜಾಲ್ತಿ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ
—ಎಂದರೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ವೆಚ್ಚ, ದೀಪದ ವೆಚ್ಚ, ಬರವಣಿಗೆಯ ಸಾಮಗ್ರಿ,
ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕ ಮುದ್ರಣದ ವೆಚ್ಚ, ಮರದ ಸಾಮಾನು, ಇತ್ಯಾದಿ
ಗಳಲ್ಲಿ—ಉಳಿತಾಯಮಾಡಿ, ತಿಂಗಳಿಗೆ ರೂ. ೫೦ಕ್ಕೆ ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಸಲ್ಲಿಸ
ತಕ್ಕದ್ದು.”

ಶ್ರೀ|| ಎ. ಎನ್. ರಾಮರಾಯರು ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಇದಕ್ಕೆ ೭ ಮಂದಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಯೂ ೨೬ ಮಂದಿ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿಯೂ
ಅಭಿಮತಕ್ಕೊಟ್ಟರು.

ಸೂಚನೆ ಬಹುಮತದಿಂದ ನಷ್ಟವಾಯಿತು.

ವಿಷಯ ೧೫.—ಉಪಸಮಿತಿಯ ವಿವರ

ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಟಿ. ಶರ್ಮರವರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು:

“ಮೇಲಿನ (ವಿಷಯ ೧೩ರ) ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವ ಋಣ
ಪರಿಹಾರದ ಉಪಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿ ನಿಯಮಿಸಬಹುದಾದ
ಇತರರೊಡನೆ —

ಸ್ವಾಮಿಯವರೂ, ಶ್ರೀ|| ಎ. ಎನ್. ರಾಮರಾಯರವರೂ, ಇನ್ನೂ ಇತರರೂ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಚರ್ಚೆಯಾದಮೇಲೆ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಯವರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ತಿದ್ದಾವಣೆ ಸೂಚನೆಯನ್ನು (amendment) ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರು:—

“ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿನ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಋಣ ಪರಿಹಾರದ ಉಪಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಇರಿಸಿ, ಅದರ ತೀರ್ಮಾನ ದೊರೆಯುವ ವರೆಗೂ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಈಗಿನಂತೆಯೇ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು. ಆ ಉಪಸಮಿತಿ ಮೇಲಿನ ಏರ್ಪಾಟು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಆ ಬಳಿಕ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದು.”

ಶ್ರೀ|| ಎ. ಎನ್. ರಾಮರಾಯರವರು ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಈ ತಿದ್ದಾವಣೆಯೊಡಗೂಡಿದ ಸೂಚನೆ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು.

ಈ ಮೇಲಣದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಪ್ರಸಕ್ತವಾಗಿರುವ ಉಪಸಮಿತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ:—

೧. ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಂದಲೂ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದಲೂ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕಾರದ ಹಣ ತಾ|| ೧-೫-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ರೂ. ೧,೭೯೭-೦-೦ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆಯೆಂದೂ, ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೂ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ನಾಲ್ಕಾರುಸಲ ಜ್ಞಾಪಕ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದದ್ದಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಆಳುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ವಿ. ಪಿ. ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಿ ಅದನ್ನು ವಾಪಸು ಪಡೆದದ್ದಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಯಾವ ರೀತಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸದಸ್ಯರು ಸಲಹೆಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಕೋರಿದರು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಮೇಲಿನ ಉಪಸಮಿತಿಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು.

೨. ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ನಾರಾಯಣರಾಯರವರು ಹಳೆಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ ಪ್ರಕಟನೆಗಳನ್ನು ಬಿಲೆ ಕಡಮೆಮಾಡಿ ಮಾರಿ ಸಾಲ ತೀರಿಸಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದರು.

೩. ವರ್ಷದಲ್ಲೊಂದು ದಿನವನ್ನು ನಾಡಹಬ್ಬವೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ, ಆಗ ಊರೂರಲ್ಲಿಯೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮನೆಮನೆಗೂ ಹೋಗಿ ಜಂದಾ ಎತ್ತಿ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಧನಸಹಾಯ ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಸೂಚಿಸಿದರು.

೪. ಒಂದು ಲಾಟರಿಯ ಏರ್ಪಾಟಿನ ಮೂಲಕ ಹಣವನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವ ಯೋಚನೆಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಸದಸ್ಯರು ಸೂಚಿಸಿದರು.

ಈ ಎಲ್ಲ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿರುವ ಸಂಸತ್ ಸಭೆಯು ಪರ್ಯಾಯೋಚನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದೆಂದು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಗೊತ್ತಾದುದು.

ವಿಷಯ ೧೭.—ಅಭಿಮಾನಿ ವರ್ಗ

ಶ್ರೀ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು:—

“ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯರಾಗಲು ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದ [ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಮಿ] ಪರಿಷತ್ತಿನೊಡನೆ ಮಿಶ್ರಿತರಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ವರ್ಗವೊಂದನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು.”

(a) ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎಂಟು ಆಣೆಯಂತೆ ಕೊಟ್ಟು ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗೆ ಕೂಡಿದಮಟ್ಟಿಗೂ ಸಹಾಯಮಾಡಲೊಪ್ಪುವಂತೆ.

(b) ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಈ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬಹುದು:

(i) ಪರಿಷತ್ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಉಚಿತ ಆಹಾರ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಭಾ ಗಳಿಗೂ ಉಚಿತ ಪ್ರವೇಶ;

(ii) ವಾಚನಾಲಯದ ಮತ್ತು ವುಸ್ತುಕ ಭಂಡಾರದ ಉಪಯೋಗ;

(iii) ಸದಸ್ಯರಿಗಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ವುಸ್ತುಕ ಭಂಡಾರದ ಸೇವೆ ಮೇರೆಗೆ ವುಸ್ತುಕ ಸಾಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮೇಲಿನ “ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಮಿ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ *ಮಹಿಳೆಯರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ* ಎಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸೂಚಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ವಿಷಯ ಸೂಚಕರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ವಿಷಯ ಆ ತಿದ್ದಾವಣೆಯೊಡನೆ ಮೇಲಿನ ಸೂಚನೆ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಒಪ್ಪಾಯಿತು.

ವಿಷಯ ೧೮.—ಲಾಂಛನ

ಅನಂತರ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅರಿಕೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರಿಸಿದರು.

“ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೂ ಅಂಗಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯಕ ಪ್ರೇಮದ ಗುರುತಾಗಿ ಇರುವ ಲಾಂಛನವನ್ನು ಲೋಹದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಹಂಚತಕ್ಕ ವಿಚಾರ.”

ಇದನ್ನು ಸಭಿಕರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿ, ವಿವರಗಳನ್ನು ಕಾಲ ಸೀಮೆ ವಿಚಾರಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದರು.

ನಿಷಯ ೧೯.—ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು

ಶ್ರೀ|| ತಿ. ತಾ. ಶರ್ಮರವರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರಿಸಿದರು:—

“ಜನಸಾಮಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕಾ|| ಸಾ|| ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಥಮ, ಮಧ್ಯಮ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢ ತರಗತಿಯ ಮೂರು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಅನುಕೂಲ ದೊರೆತಂತೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿ, ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಬಿರುದುಗಳನ್ನೂ ಕೊಡ ತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಾಕ್ರಮ ವನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ಏರ್ಪಾಟು ಮೊದಲಾದ ಕಾರ್ಯವಿವರಗಳನ್ನೂ ಶಿಫಾರಸುಮಾಡಲು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಸದಸ್ಯರು ಗಳುಳ್ಳ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸಲಾಗಿದೆ:—

(೧) ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. (ಕನ್ನಡನರು)

(೨) ,, ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ.

(೩) ,, ಎಸ್. ಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಬಿ.ಎ., ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., ಎಫ್.ಸಿ.ಎಸ್.

(೪) ,, ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

(೫) ,, ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ.

(೬) ,, ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ.

(೭) ,, ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರು, ಎಂ.ಎ.

ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿ ಈ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ತಕ್ಕ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು.”

ಇದನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯವರು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಸೂಚನೆ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು.

ನಿಷಯ ೨೦.—ಒಂದು ನಿಬಂಧನೆಯ ತಿದ್ದುಪಾಟು

ಶ್ರೀ|| ನಂ. ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರವರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸಿದರು:—

“ಪರಿಷತ್ತಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಬಂಧನೆ ೧೦-ಗ ವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕ ತಕ್ಕದ್ದು.”

[ಆ ನಿಬಂಧನೆ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:—“ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು, ಆ ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟು ಬಂದಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.”]

ಶ್ರೀ|| ತಿ. ತಾ. ಶರ್ಮರವರು ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಸರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯವರು ಇದುವರೆಗೆ ರಾಯಚೂರು ಬೊಂಬಾಯಿಲ್ಲಾಗಲಿ ಪ್ರಸಕ್ತ ನಿಬಂಧನೆಯಿಂದ ತೊಂದರೆಯೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅದನ್ನು ಈಗ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಯಿತೆಂದೂ, ಆ ನಿಬಂಧನೆಯು ಆಮಾನತ್ತು (Suspend) ಮಾಡಿಯೇ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಬೇಕಾಯಿತೆಂದೂ ವಿಷಯ ಜವಾಬು ಹೇಳಿದರು. ಸೂಚನೆಯ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಯೂ ೧ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು ವು. ಮುಂದೆ ಬಹುಮತದಿಂದ ಸೂಚನೆ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು.

ವಿಷಯ ೨೧.—ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ವಾಸುದೇವಮೂರ್ತಿ ಅವರು ತಾವು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರು:—

"ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅಥವಾ ಇತರ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆಯಾ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ತಕ್ಕುದೆಂಬ ನಿಯಮವು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದಷ್ಟೆ. ನಿಯಮವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದಾದರೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದವರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗುವುದಕ್ಕೆ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಶೋಧಕರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಾದರೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವಕಾಶವಾಗುವುದು. ಇಂತಹ ನಿಯಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮೂಲಕವೂ, ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವ ಪ್ರವೇಶ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಹೋಗುವವರ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಪರಿಜ್ಞೆಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗುರುತಿನ ಮಹತ್ವವಂತೆ ವಿವರಿಸುವುದರಿಂದಲೂ, ಹೀಗೆ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಶೇಖರವಾಗುವ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದು ರಟ್ಟುಹಾಕಿಸಿದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸರಸ್ವತಿ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಇಡುವುದರ ಮೂಲಕವೂ, ಆ ಪ್ರವೇಶ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ 'ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ', 'ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕೋಶ' ಮತ್ತು ಆ ರೀತಿಯ ಇತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವಂತೆ ವಿವರಿಸುವ ಮೂಲಕವೂ, ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಮೂಲಕವೂ ಪರಿಷತ್ತು ಕನ್ನಡಕ್ಕೊಂದು ಹೊಸ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ."

ಇದನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮೇಲಿನ (೧೮ನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ) ಪರಿಷತ್ ಸೂಚನೆಯು ಉಪಸಮಿತಿ ಆಲೋಚಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕಾರವಾಯಿತು.

ವಿಷಯ ೨೨.—ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಕಾರ್ಯ ಸಹಾಯಕರು

ಅನಂತರ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರಿಸಿದರು:—

“ಪರಿಷತ್ತು ಈಗ ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಐದು ಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಪರಿಷತ್ತು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಇತರ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿ ಕೋರುವ ಮೇರೆಗೆ ಸ್ವತಃ ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಪರಿಷತ್ ಸದಸ್ಯರು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಈ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ಬೇಡುತ್ತದೆ. ಈ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಒಪ್ಪುವವರಿಗೆ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿ ಉಚಿತ ತೋರಿದಂತೆ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡಬಹುದು.

ಕಾರ್ಯಗಳು:—

- (೧) ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ ಮತ್ತು ವಾಚನಾಲಯ.
- (೨) ಸಂಚಾರೋಪನ್ಯಾಸದ ಏರ್ಪಾಟು.
- (೩) ಪರಸ್ಪರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆ.
- (೪) ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರ.
- (೫) ಸದಸ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ.”

ಈ ಸೂಚನೆ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು.

ಇದಾದಮೇಲೆ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಚರ್ಚಾವಸರದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಏನಾದರೂ ವೇಶವನ್ನೂ ಕಾವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಯಾರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ಅವರ ಹಕ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ವಂದಿಸಿದರು.

ಸಭಾಪತಿಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಎ. ಗುಂಡಪ್ಪರಿಗೆ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ನಾರಾಯಣರಾಯರವರೂ ಶ್ರೀ|| ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶ್ವರಾಯರವರೂ ಸಭೆಯ ಪರವಾಗಿ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿದರು.

ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ,

ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ,

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು.

೨೩ನೆಯ ಮೇ ೧೯೩೬.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ನಾಲ್ಕನೆಯ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ

೨-೫-೧೯೩೭ರಿಂದ ೧೧-೫-೧೯೩೭

ಸ್ವಧೀನ
ಮಾವ
ಗಳ
ಕೊಂ
ನೇಪ
ಲ್ಲಿ.

ಈ ಸಲದ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವು ಜರುಗಿದ್ದು ಒಂದು ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಸಂಗತಿಯೇ ಸರಿ. ವರ್ಷವರ್ಷವೂ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿರುತ್ಸಾಹ ತನ್ನ ಯಾವಾಗಲೋ ಅದನ್ನೂ ಸೋಕಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯೇನೋ ತನ್ನ ೧೩-೧೨-೧೯೩೬ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವವನ್ನು ೧೯೩೭ನೆಯ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಹೂಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ನೀಡಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕತ್ವವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದೆ ವರಾರು? ಅದು ಮೊದಲನೆಯ ಅಡ್ಡಿ. ಕೊನೆಗೊಂದು ಯಜ್ಞಪಶುವು ಅದರ ಕೊರಳಿಗೆ ಅರಿಸಿನ ಹೂಮಾಲೆಯು ಬಿದ್ದಿತು. ಸುಲಭವಾದ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ದೊರೆ, ಉತ್ಸವದ ವಿಚಾರದ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ಅವು ೧೦-೨-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಕೊಂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯ ಡೈರೆಕ್ಟರರಿಗೂ, ೨೫-೨-೧೯೩೭ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೂ, ೨೬-೨-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳಿಗೂ, ತಾ. ೨೦-೩-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿ, ಮದರಾಸು, ಹೈದರಾಬಾದು ಮತ್ತು ಕೊಡಗಿನ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಹೋದುವು. ಆಮೇಲೆ ಎರಡನೆಯ ಇನ್ನೂ ಅಡಚಣೆ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಗೋಳುಗುಟ್ಟಿಸುವ ಪೀಡೆ ದೇವಿಯ ಚಾಂಚಲ್ಯ ಛಲ. ಪರಿಷತ್ತು ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ರೀತಿ ವಿಧಾಯಕಮಾಡಿರುವ ಆ ಮಂಗಳ ದೇವತೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಪೂಜೆ, ತಪಸ್ಸುಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟವು. ಪಲ್ಲಗಟ್ಟಳೆ ಪ್ರಯತ್ನ, ಪಾವನವು ಈ ತರಹದ ಅನುಭವ ಪುನಃಪುನಃ ಉಂಟಾಗತೊಡಗಲು, ಕಾರ್ಯ ಹೃದಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯ ಹುಟ್ಟಿ, ಹೆಚ್ಚಿ, ಈ ಅಸಹಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಡಬಾರದು? ಎಂಬ ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಬದುಕುವ ಬಯಕೆ ಬಹು ತೀಕ್ಷ್ಣವೆಂದು ತೋರಿ ನಿರಾಶೆಯ ಕಮರಿಯ ಮಗ್ಗುಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಗಳನ್ನು ಬಡಿದು ಜೋಡಿಸಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಗೋಪುರವನ್ನು ತೂರಾಡಲು ಭಾರವಾದರೂ ಬೆದರದೆ, ನಿಧಾನವಾದರೂ ಬೇಸರಪಡದೆ, ಹೇಗೋ ವಿಶೇಷ ಬಹು ರಥವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಉಪನ್ಯಾಸ, ನೋಟ, ನಾಟಕ,

ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಪ್ರದರ್ಶನ, ಊಟ, ಉಪಚಾರ ಮುಂತಾದ ಉತ್ಸವದ ಹಲವುಗಳಿಗೆ ವೂರ್ವ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾದುವು. ಕಷ್ಟಕೂರತೆಗಳ ಜೊತೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದ್ರವ್ಯಾಭಾವದ ಬಾಧೆ, ಒಂದು ಕಡೆ ಗುಡಿಸಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತೇ ಇತ್ತು. ಎಲ್ಲವೂ ಸಜ್ಜಾಗಿ ಕ್ಲುಪ್ತಕಾರ್ಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೇಪಥ್ಯದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆ ಕುರೂಪಿಯು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೇನು? ನಾಲ್ಕನೆಯ ವಿಶೇಷೋತ್ಸವವು ಮೇ ೨ನೆಯ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೪ ಘಂಟೆಗೆ ಗೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಗಲುವೆನ್ನಿಸಿ ತನ್ನ ಬೆಡಗಿನ ನಾಟ್ಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿಯೇ ಆರಂಭಿಸಿತು; ಮೇ ೧೧ರ ಪೂರ್ವ ವರ್ಯಾರ ವೈಭವಗಳನ್ನು ಗೋಚರಗೊಳಿಸಿ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವ

ತಾ|| ೨-೫-೧೯೩೭ನೆಯ ಭಾನುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೪ ಘಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ, ನಾಗಸ್ವರವೂ ಸ್ಕಾಟುಗಳ ಬ್ಯಾಂಡೂ ಮೊಳಗುತ್ತಿರಲು, ಸಮಾರಂಭ ನೇತೃಗಳಾದ ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ಮಾಧವರಾನ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಅವರು ಪರಿಷತ್ತೊಂದಿರಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿದರು. ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಇತರ ಪರಿಷತ್ ಪ್ರಮುಖರೂ ಅವರನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಸಭೆಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಅವರು ಪೀಠವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ ಕೂಡಲೆ ಸಭಾಕಾರ್ಯಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದುವು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದಿತು:—

೧. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ: ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ತಾತಾಚಾರ್, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., ಅವರಿಂದ.

೨. ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ: ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಎ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರಿಂದ.

೩. ಕೆಲವು ಸಂದೇಶ ಪತ್ರಗಳ ವಾಚನ: ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಎ. ರಂಗಣ್ಣ, ಎಂ.ಎ., ಅವರಿಂದ.

೪. ಭಾರತವಾಚನ: ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಜಿ. ಬಿಂದೂರಾಯರವರಿಂದ.

೫. ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ.

೬. ಧನ್ಯವಾದಗಳು: ಪ್ರೊ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಅವರಿಂದ.

೭. ವುಷ್ಪ ವಿನಿಯೋಗ.

೮. ಮಂಗಳಗೀತೆ: ಸ್ಕಾಟುಗಳಿಂದ.

(ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣವನ್ನೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣವನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಅಚ್ಚು ಮಾಡಿಸಿದೆ.)

ಉತ್ಸವದ ಅತಿಥಿಗಳು

ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೬೦೦ ಜನ ಹಾಜರಿರುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ದೊರೆತಿರುವ ಕೆಲವು ಸಂಖ್ಯಾವಿವರಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ

ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಸುಮಾರು ೮೦ ರ ವರೆಗೂ ಇರುತ್ತದೆ. ದೂರಪ್ರದೇಶಗಳಾದ ಮದರಾಸು, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಮಂಗಳೂರು, ಬೆಳಗಾವಿ, ಸಾಂಗ್ಲಿ ಮುಂತಾದ ಊರುಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಆಹ್ವಾನಿತ ಮಹನೀಯರೂ ಇತರ ಅಭಿಮಾನಿಗಳೂ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದರು.

ಉಚಿತ ಪ್ರವೇಶ ಪತ್ರಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಸರನ್ನು ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು	೪೦೭	(ಮಹಿಳೆಯರು ೫೭ ಮಂದಿ)
ಉಚಿತ ಪ್ರವೇಶ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು	೨೬೪	(ಮಹಿಳೆಯರು ೪೦೦)
ಉತ್ಸವದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಪಡೆದ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳು	೧೪೦	
ಒಟ್ಟು ವಾರದ ಟಿಕೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡವರು	೧೦೭	
ದಿನದ ಟಿಕೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡವರು (ಸರಾಸರಿ ದಿನಕ್ಕೆ)	೨೯	
ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಷತ್ಸದಸ್ಯರು	೧೬೫	
ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದ ಆಹ್ವಾನಿತರಾದವರು	೨೫೦	
ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಗ್ರಂಥ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಮಹಾಜನರು	೬೦೦	

ಈ ಸಲದ ಉತ್ಸವವು ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರದ ಸ್ಥಳಸಂಕೋಚವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು

ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನ ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಚಾರೋಪನ್ಯಾಸಗಳ ಸಮಂಜಸ ವಿರಚನೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತು ಮತ್ತು ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲುಪೇಕ್ಷಿಸುವವರಾರೂ ಅದನ್ನು ಮರೆತು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪಟ್ಟಿಯಂತೆ ಸಾಂಗವಾಗಿ ಸುಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿ ಉಪನೇರವೇರಿದುವು. ಒಂದು ನವೀನ ವಿಚಾರ: ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪರಿಚ್ಛೇದಗಾಗಿ ವಿಚಾರಗೋಷ್ಠಿ (Symposium) ಎಂಬ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಅಡಲಾಗಿತ್ತು; ಅದರ ವಿವರವನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ.

೧. ಮೇ ೨, ಸೋಮವಾರ
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೮-೨೦ರಿಂದ

ಕುಮಾರನ್ಯಾಸ.—ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ
ಕೆ. ಶಂಕರಭಟ್ಟರಿಂದ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು :—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ಕೆ. ಶ್ರೀ
ರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

೨. ಮೇ ೩, ಸೋಮವಾರ
ಸಾಯಂಕಾಲ ೪-೩೦ ರಿಂದ
೫-೪೫
ಪಾಳೆ ಸಾಹಿತ್ಯ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಪಿ.
ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಎ., ಅವರಿಂದ.
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ವೆಂಕಟೇಶ
ಐಯಂಗಾರ್, ಎಂ.ಎ.
೩. ಮೇ ೩, ಸೋಮವಾರ
ಸಾಯಂಕಾಲ ೬ ರಿಂದ ೮
ನಿಶ್ವದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಿ.
ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ.,
ಅವರಿಂದ.
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ವೆಂಕಟೇಶ
ಐಯಂಗಾರ್, ಎಂ.ಎ.
೪. ಮೇ ೪, ಮಂಗಳವಾರ
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೮-೩೦ ರಿಂದ ೧೦
ವಿನೆ.—(ಮೈಸೂರು ಇನ್‌ಷ್ಯೂರೆನ್ಸ್
ಕಂಪೆನಿಯವರು ಇಡಿಸಿದ್ದ ಉಪನ್ಯಾಸ.)
ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಆರ್. ಸುಬ್ಬರಾವ್,
ಎಂ.ಎ., ಡಿಪ್.-ಇನ್-ಕಾಂ., ಅವರಿಂದ.
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:—ಪ್ರೊ|| ಕೆ. ಬಿ. ಮಾಧವ, ಎಂ.ಎ.,
ಎ.ಐ.ಎ. (ಲಂಡನ್)
೫. ಮೇ ೪, ಮಂಗಳವಾರ
ಸಾಯಂಕಾಲ ೬ ರಿಂದ ೮
ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿಜ್ಞಾನ.—ಡಾ|| ಸಿ. ಎನ್.
ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಡಿ.ಎಸ್.ಸಿ.,
ಅವರಿಂದ.
೬. ಮೇ ೫, ಬುಧವಾರ
ಸಾಯಂಕಾಲ ೬ ರಿಂದ ೭
ಮಲೇರಿಯ (ಚಲನಚಿತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನ
ಸಮೇತ).—ಡಾ|| ಬಿ. ಅನಂತಸ್ವಾಮಿ
ರಾವ್, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್.,
ಇತ್ಯಾದಿ, ಅವರಿಂದ.
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:—ರಾಜಸೇವಾಸಕ್ತ ಡಾ|| ಬಿ. ಕೆ.
ನಾರಾಯಣರಾಯರು, ಬಿ.ಎ.,
ಎಂ.ಬಿ.ಸಿ.ಎಂ., ಎಂ.ಆರ್.ಸಿ.ಎಸ್.
ಇತ್ಯಾದಿ.
೭. ಮೇ ೫, ಬುಧವಾರ
ಸಾಯಂಕಾಲ ೭ ರಿಂದ ೮
ಕ್ಷಯರೋಗ.—ಡಾ|| ಪಿ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು,
ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್., ಇತ್ಯಾದಿ,
ಅವರಿಂದ.
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:—ರಾಜಸೇವಾಸಕ್ತ ಡಾ|| ಬಿ. ಕೆ.
ನಾರಾಯಣರಾಯರು.
೮. ಮೇ ೬, ಗುರುವಾರ
ಸಾಯಂಕಾಲ ೬ ರಿಂದ ೮
ಚೌಬೀನೆ ಮರಗಳು.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಲ್.
ನಾರಾಯಣರಾವ್, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., ಅವರಿಂದ.
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಚ್. ಎಸ್.
ನಾರಾಯಣರಾಯರು, ಬಿ.ಎ.

೯. ಮೇ ೭, ಶುಕ್ರವಾರ
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೮-೩೦ ರಿಂದ ೧೦

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರದ
ಆಗಿರುವ ಸೇವೆ.—ಶ್ರೀಮಾನ್
ಸುಬ್ಬಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎಸ್.
ಅವರಿಂದ.

೧೦. ಮೇ ೮, ಶನಿವಾರ
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೮-೩೦ ರಿಂದ ೧೦

ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಜ್ಞಾನ
ಎ. ಎನ್. ಸರಸಿಂಹಯ್ಯ, ಎಂ.ಎಸ್.
ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ., ಅವರಿಂದ.

೧೧. ಮೇ ೮, ಶನಿವಾರ
ಸಾಯಂಕಾಲ ೬ ರಿಂದ ೮

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು :—ಪ್ರೊ|| ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಟ
ಸವರು, ಎಂ.ಎ.

೧೨. ಮೇ ೯, ಭಾನುವಾರ
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೮-೩೦ ರಿಂದ
೯-೩೦

ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಸುವರ್ಣ ಸಂಸ್ಕೃತಿ
ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ರಾಮರಾವ್,
ಡಿ.ಎ.ಸಿ. (ಲಂಡನ್), ಎಫ್.ಜಿ.
ಅವರಿಂದ.

೧೩. ಮೇ ೯, ಭಾನುವಾರ
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೯-೩೦ ರಿಂದ ೧೧

ಹಳ್ಳಿಯವರ ಸಾಲದ ಹೊರೆ : ಈ
ಕಾರಣಗಳು ಮತ್ತು ನಿವಾರಣೆ
ಪಾಠ್ಯಗಳು (ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್
ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು.
ಆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವ
ಸ್ಮಾರಕೋಪನ್ಯಾಸ).—ಶ್ರೀಮಾನ್
ಜಿ. ಎಂ. ಮೇರಿಕ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಡ್.
ಅವರಿಂದ.

೧೪. ಮೇ ೯, ಬುಧವಾರ
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೮-೩೦ ರಿಂದ

ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರ ಮತ್ತು ಹೊನ್ನವರು
ಕಾಲದ ಕನ್ನಡ ನಾಡು.—ಡಾ|| ಸಂಗ
ನಂದಿಮಠ, ಎಂ.ಎ., ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ., ಬಳಸಿ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು :—ಪ್ರೊ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಮತಿ
ಸವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

ವಿಚಾರಗೋಷ್ಠಿ

ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮದ ದಾರ್ಶನಿಕರ
ಶಾಸ್ತ್ರ ಪದ್ಧತಿಗಳು :—

೧. ವೈದಿಕ ದರ್ಶನಗಳು.—ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ
ಎಚ್. ಎನ್. ರಾಘವೇಂದ್ರಾಚಾರ್ಯ
ಎಂ.ಎ.

೨. ಬೌದ್ಧ, ಜೈನ ಮತ್ತು ಚಾರ್ವಾಕ
ದರ್ಶನಗಳು.—ಶ್ರೀ|| ಎ. ಟಿ. ತಿರು

ನಾರಾಯಣಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ.

೩. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ.—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಯಾಮುನಾ
ಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ.

ಉಪಸಂಹಾರ.—ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಹನುಮಂತ
ರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.

೨. ಮೇ ೬, ಗುರುವಾರ
ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೮-೩೦ ರಿಂದ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಚರಿತ್ರೆ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಣ
ಗಳು:—

೧. ಹಳಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ.—ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಎನ್.
ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ.

೨. ನಡುಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ.—ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಎಲ್.
ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ.

೩. ಹೊಸಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ.—ಶ್ರೀ||
ಆರ್. ಎಸ್. ಮುಗಳಿ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:—ಶ್ರೀ|| ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾಯರು,
ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

ಉತ್ಸವದ ನೂತನ ಅಂಗಗಳು

ರಬ್ಬರು ಚೆಂಡನ್ನು ಅವುಕಿ ತುಳಿದಷ್ಟೂ ಅದು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಹಾರುವುದು;
ಹರಿಯುವ ನೀರಿನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸಂಕೋಚಮಾಡಿದಷ್ಟೂ ಅದರ ಆಟೋಪ ಹೆಚ್ಚು
ವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಾರಿ ಉತ್ಸವದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನವೀನ ರೀತಿ ನೂತನ
ಸಂಗತಿಗಳಿಂದ ಪುಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ, ಹಿಂದಿನ ಉತ್ಸವಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು
ಬಳಸಿತಿರಬೇಕೆಂಬ ಮನೋಭಾವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಹೊಸ
ಸಂಭವಗಳ ವಿವರ ಈ ರೀತಿ ಇತ್ತು:

೧. ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆ.— ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಒಟ್ಟು ೨೬ ಮಂದಿ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿ
ಯರು ಸೇರಿದ್ದರು. ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ಏಪ್ರಿಲ್ ೨೬ ಸೋಮವಾರ ನಡೆದುವು.
೯ ಬಾಲಕರೂ ೧೭ ಬಾಲಕಿಯರೂ (ಒಟ್ಟು ೨೬ ಮಂದಿ) ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಉತ್ತಮ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಯ ಹೇಳಿದ ೬ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಒನೆಯ ದಿನ ಪ್ರೀಕ್ಷಕ
ರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಆನಂದಗೊಳಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿತ್ತು. ಪರಿಷತ್ತಿನ
ಪುಣ್ಯೋದಯದಿಂದ ಆ ದಿವಸ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಪರಮಪೂಜ್ಯರಾದ, "ಆರ್ಯಕೀರ್ತಿ"ಯ
ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ವಾಸುದೇವಯ್ಯನವರು ದಯಮಾಡಿ ಬಂದು ಆ ಕಾರ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಯಶೀಲರಾದವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಹಂಚಲು ಉಪಸಂಹಾರದ ದಿನ ಶ್ರೀ|| ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುದು ಅಂತೆಯೇ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸೌಭಾಗ್ಯ.

೨. ಲಾವಣಿ ದೇವರನಾಮಗಳ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ.— ಈ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಇಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದಿತು; ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಮಂದಿ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಬರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಅವನ್ನು ಸಂಕ್ಷೋಭದಿಂದ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೂ ಪು. ಆ. ಅಭಿಲಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಆದರ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಎಸ್. ವಿ. ರಾವ್, ಎಂ. ಹರಿನಾರಾಯಣ, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಎಂ. ಎಸ್. ರಾಮರಾವ್, ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ — ಇವರುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಉತ್ಸವದ ೬ನೆಯ (ಶುಕ್ರವಾರ, ಮೇ ೭) ಕೆಲವು ಲಾವಣಿ ದೇವರನಾಮಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಸಿ, ಸಭಾ ಕುತೂಹಲ ಆಹ್ಲಾದಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದಾಯ್ತು.

೩. ನಾಟಕಾಭಿನಯ.—ಮೇ ೫ನೆಯ ಬುಧವಾರ ರಾತ್ರಿ ೯ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಾಜದವರು ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಎನ್. ಅಜ್ಜಣ್ಣ 'ಅಂಬಾಥಲ' ವೆಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಆಡಿ, ಉತ್ಸವೋಪಸಿದರು.

೪. ಸ್ಕೌಟುಗಳ 'ಕ್ಯಾಂಪ್ ಫೈರ್'.—ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಸೇವಕರಾಗಿ ಹಗಲೂ ಇರುಳೂ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಸ್ಕೌಟ್ಸ್ ಯುವಕರು ಮೇ ೮ನೆಯ ಶನಿವಾರ ರಾತ್ರಿ ೯ ಘಂಟೆಗೆ ತಮ್ಮ 'ಕ್ಯಾಂಪ್' ಎಂಬ ವಿನ್ಯಾಸದಿಂದ ದುಡಿಯನ್ನು ಹರಡಿದರು. ಆಗ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜಿನ ಮುಖ್ಯಮಂಡಲರಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪರಿಷೆ ಕೂಡಿ, ಉತ್ಸವವೆಂಬ ಅಂಕಿತವು ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಾರ್ಥಕವಾದಂತೆ ತೋರಿತು.

೫. ಅಂಗಸಾಧನೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನ.— ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವಿ. ಅಯ್ಯರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದವರು ಬಹು ವಿರಳ. ಅವರ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಅವೂರ್ವ ಕಳಿಯೇರಿತು. ಅವರು ಮೇ ೭ ಶುಕ್ರವಾರ, ಉತ್ಸವದ ೬ನೆಯ ೬-೩೦ ರಿಂದ ೮ರ ವರೆಗೆ ದೇಹ ಶಿಕ್ಷಣದಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನೂ, ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಿರ್ದರ್ಶನವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ. ಮಾಂಸಖಂಡದ ಚಲನವಲನ ಅಂಗಾಂಗಗಳ ಸುಪುಷ್ಪ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ಮುಗ್ಧರ ಶಾರೀರಕ ಭಂಗಿಗಳನ್ನೂ ಆಹೊತ್ತು ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿಗಳಾರೂ ಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಮೈತ್ರಿಯ ಫಲವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿತು. ಅವರ ದೇಶೀಯ ವ್ಯಾಯಾಮ ಶಾಲೆಯ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿ ಉತ್ಸವದ ೭ನೆಯ ದಿನ (ಶನಿವಾರ ಮೇ ೮) ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೩-೩೦ ರಿಂದ ೫-೩೦ ರ

ತೋರಿಸಿದ ಗುಂಪಿನ ವ್ಯಾಯಾಮ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ದ್ವಿಲ್ಲು, ಕುಣಿತಗಳು ಮುಂತಾದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಎಷ್ಟು ಸಂತೋಷಜನಕವೋ ಅಷ್ಟು ಬೋಧಪ್ರದವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುವು.

೬. ನೃತ್ಯ.—ಜನೆಯ ದಿನ (ಗುರುವಾರ ಮೇ ೬), ರಾತ್ರಿ ೮ ಘಂಟೆಗೆ, ವೂನಾದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಶ್ರೀ|| ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಭಾವಡೆಯವರಿಂದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಘಂಟೆಯ ಕಾಲ ಅದ್ಭುತವೂ ಮನೋಹರವೂ ಆದ ದೀಪ, ಕೃಷ್ಣ, ತಾಂಡವ ನೃತ್ಯಗಳು ನಡೆದುವು.

೭. ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನ.—ಶ್ರೀ|| ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಸೂಚಿಸಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಈ ಸಾರಿ ಒಂದು ಚಿತ್ರಪಟಗಳ ಮತ್ತು ಫೋಟೋಗ್ರಾಫುಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜಿನ ಮಹಡೆಯಮೇಲೆ ಬಲಭಾಗದ ಕೊಠಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೫೦ ಚಿತ್ರಗಳೂ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫುಗಳೂ ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವಾದ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಡೆಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟು, ಹನ್ನೊಂದು ದಿನವೂ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಸದಸ್ಯರು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಆತಿಥಿಗಳು, ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ನೋಡಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಟಿಕೆಟ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳು—ಎಲ್ಲರೂ (ಸುಮಾರು ೬೦೦ ಮಂದಿ) ಅವನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿ, ಭಾವಿಸಿ, ಆತ್ಮವಿಕಾಸ ಪಡೆದರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಕಲಾಪ್ರದರ್ಶನವು ವಿಶೇಷ ಕಠಿನವಾದ ಪ್ರಸಂಗ. ಅದನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು, ಲೋಪವೊಂದೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಕಡೆಹಾಯಿಸಿ, ತನ್ಮೂಲಕ ಉತ್ಸವದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗಾಗಿ ದುಡಿದವರು ಶ್ರೀ|| ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು. ಅವರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದವರು ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಎ. ನೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, ಬಿ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಬಿ. ಅಶ್ವತ್ಥ ನಾರಾಯಣರಾಯರು—ಇವರುಗಳು. ಹೀಗೆ ಸಹಾಯಕರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಸುಯೋಗ.

೮. ಲೇಖಕ ಗೋಷ್ಠಿ.—ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ನಡುವೆ ೭ನೆಯ ಮೇ ಶುಕ್ರವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೧ ಘಂಟೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಲೇಖಕ ಗೋಷ್ಠಿಯೊಂದು ಸೇರಿತು. ವೃದ್ಧ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ೬೫ ಕಿರಿಯ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ತಮ್ಮ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ—ಕನ್ನಡ ಶಾರದೆಯ ಉಪಾಸಕರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ಪರಸ್ಪರ ಪರಿಚಯಕ್ಕೂ ಆ ಮೂಲಕ ಸ್ನೇಹ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೂ ಗೋಷ್ಠಿಗಳನ್ನಿಡಿಸಿ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವುದೇ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮುಖ್ಯ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಸದಸ್ಯರು—ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಿರ್ಮಾಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟನೆಯ ಕಾರ್ಯ; ಈಗ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಕ ಲಘು ಪುಸ್ತಕಗಳು; ಕವಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ವಿದ್ವತ್ತು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ; ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಜನತೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಉಪಾಯ; ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ; ಹಿರಿಯ ಕಿರಿಯ

ಸಾಹಿತಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ; ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಕುರಿತು ಭಾಷಣವನ್ನು
ಒಂದು "ಸಾಹಿತಿಗಳ ಸಂಘ" ಏರ್ಪಡಬೇಕೆಂದೂ, ಅದು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ
ರೀತಿಯ ಉಲ್ಲಾಸ ಸಂಸ್ಥೆ (Social Club) ಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ಆ ಸಭೆಯು
ನುಡಿಯಿತು. ಉಪಾಹಾರವಾದನಂತರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಸರಸ ಭಾಷಣದೊಡನೆ
ಲೇಖಕಗೋಷ್ಠಿಯು ಮುಗಿಯಿತು.

೯. ಮಹಿಳೆಯರ ಸಭೆ.—ಈ ಸಭೆಯ ಏರ್ಪಾಟು ತೀರ ಹೊಸದು
ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದು. ಸಮ್ಮ ಮಹಿಳೆಯರ
ಸಹಾಯವೂ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಬೇಕು. ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
ತಾಯ್ನುಡಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಈ ವಿಷಯ
ಸ್ತ್ರೀಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಮಹಿಳಾ
ಅಶೆ. ಸಭೆಯು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತೆಂಬುದು ಪರಿಷತ್ತಿನ
ಹೆಮ್ಮೆ; ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆಂದು ಶುಭ ಸೂಚನೆ. ಸಭೆಯ ವಿವರವನ್ನು
ಕೊಟ್ಟಿದೆ:

ತಾ|| ೧೦-೫-೧೯೩೩ನೆಯ ಸೋಮವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ೪
ಮಹಿಳೆಯರ ಸಭೆ ಸೇರಿತು. ಈ ಸಲದ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು
ಗೊಳಿಸಿದ ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ಮಾಧವರಾಯರವರ ಧನ
ಶ್ರೀಮತಿ ನ್ಯಾಪತಿ ನರಸಮ್ಮನವರೇ ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದು
ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ.

ಸಭೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಮುನ್ನ ಶ್ರೀಮತಿ ನರಸಮ್ಮನವರು ಗ್ರಂಥಪು
ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಡನೆ ಸಭಾ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆ ಬಳಿಕ ಈ
ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಾದುವು:—

೧. "ನಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ."
—ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ನಂಜಮ್ಮ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ., ಅವರಿಂದ.
೨. "ಬೆಕ್ಕುಗಳು-ಅವುಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ."
—ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಸ್. ವೆಂಗಡಮ್ಮ, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., ಅವರಿಂದ.
೩. "ಸಸ್ಯಜೀವನದ ಮೈಚಿತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ರಹಸ್ಯಗಳು."
—ಶ್ರೀಮತಿ ಪದ್ಮಶೇಷಾದ್ರಿ, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಅವರಿಂದ.

ಪರಿಷತ್ತು ನಡೆಸಿದ ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನಪಡೆದ ಬಾಲಕ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದರು. ಆ ಬಾಲಕಿಯರು ತಮ್ಮ ಕಂಠ
ಕೌಶಲವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಸಭೆಯನ್ನು ನಗೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡಿಸಿದರು.
ಬಳಿಕ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಮ್ಮನವರು ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಭಾರತವಾಚನಮಾಡಿದರು.

ನವದೇವನ ವ್ಯಾಯಾಮ ಶಾಲೆಯ ಬಾಲಕಿಯರು ಕೆಲವರು ವಿವಿಧ ಅಂಗ ಸಾಧನೆಗಳು, ಸೂರ್ಯನಮಸ್ಕಾರ ರೀತಿಗಳು, ಯೋಗಾಸನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು.

ಅನಂತರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ನರಸಮ್ಮನವರ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಭಾಷಣ ನಡೆಯಿತು. (ಇದನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದೆ.)

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು ಮಹಿಳೆಯರ ಪರವಾಗಿಯೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿಯೂ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ನರಸಮ್ಮನವರಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು.

ಹೀಗೆ ಗಂಧವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯೊಡನೆ ಸಭೆ ಕೊನೆಗಂಡಿತು.

ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕನೆಯ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಅಂಗಗಳಾಗಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದುದರಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜೈತನ್ಯವು ಹೇಗೆ ಬಹುಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದೇ ಮುಖ್ಯ ಆಶಯ. ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಉದ್ಯಮ ಸಾಹಸಗಳ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಸಮಯ ಇದು. ನಮ್ಮ ಕರ್ಣಾಟಕವೂ ನವಕರ್ಣಾಟಕ; ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೇ ಸೇರಿದ್ದು; ಹದಿಮೂರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಕೃಷಿ—ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಾಣಲು ಈ ಬಾರಿಯ ಉತ್ಸವವು ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ನೆರವಾಗಿದ್ದರೆ, ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಅದೇ ಹೆಜ್ಜೆ ನ ತೃಪ್ತಿ.

ಬದಲಾವಣೆಗಳು

ಪ್ರತಿಸಲವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಏರ್ಪಾಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾರ್ಯಭಾಗ ಕಾರ್ಯನೀತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಲಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಈ ಬಾರಿ ಆಚರಿಸಲಾಯಿತು. ಅವಾವುವೆಂದರೆ:—

(೧) ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಚಾರ ಗೋಷ್ಠಿ (Symposium) ಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿತ್ತು; ಎಂದರೆ, ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಬೇರೆಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕುರಿತೋ ಅರ್ಥರ್ಥ ಘಂಟೆ ಮಾತನಾಡಿ ಆ ವಿಷಯದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವನ್ನೂ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿದರು.

(೨) ಉಪನ್ಯಾಸಾದಿಗಳು ನಡೆಯುವಾಗ ಸಭಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ವೀರವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ, ಮರದ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಜಗುಲಿಗೂ ಪಶ್ಚಿಮದ ಗೋಡೆಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹಾಕಿಡುವುದರಿಂದ, ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೂ ದೀಪಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಕರ್ಯವಾಯಿತು.

(೩) ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರದ್ದಿಯೂ ಅದರ ಆವರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಜನಸಂದಣಿ ಗಲಭೆಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಕಡಮೆಮಾಡಲು ಗ್ರಂಥ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜಿನ ಮಹಡಿಯಮೇಲೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು.

(೪) ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಚೇರಿಯನ್ನು ವಾಚನಾಲಯಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿ

(೫) ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಟಿಕೆಟ್ಟು ಮುಂತಾದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಕಚೇರಿಯಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದ ಸ್ಕಾಟುಗಳ ಡೇರಿಸ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಯಿಸಿತ್ತು.

(೬) ಕಾರ್ಯಶಾಲೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳ ನೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರ ಹೆಸರು ಮೊದಲೇ ದಾಖಲುಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವರು ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಕ್ರಮವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕಾರ್ಯಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಲಭ್ಯವೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನಕರವೂ ಆಗುವಂತೆ ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ಇತರ ಅತಿಥಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಎಚ್. ಎಲ್. ಹರಿಯಪ್ಪನವರು ಪ್ರಯೋಂದು ಕಾರ್ಯಶಾಲೆಗೂ ತೋರಿಸಲು ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧ ತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

(೭) ಕಾರ್ಖಾನೆ ಕಾರ್ಯಶಾಲೆಗಳ ನೋಟ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ನಡೆಯಿತು.

(೮) ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಬೈಸಿಕಲ್ಗಳನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಸ್ಕಾಟುಗಳು ಒಂದು ಆರು ಪೈ ರುಸುಮಿನ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಹರಡಿದರು.

ಗ್ರಂಥ ಪ್ರದರ್ಶನ

ಎಂದಿನಂತೆ ಈ ಸಲವೂ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಮಟ್ಟಿಗೆ ೨೯೫. ಈ ಸಾರಿಯ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ೧೭೭ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಗ್ರಂಥ ಪ್ರದರ್ಶನದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಎ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, ಮತ್ತು ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಎನ್. ರಾಘವಾಚಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಅವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಎರಡನೆಯ ಸಕಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನ

ಉತ್ಸವದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಗವಾದ ಸಕಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನ ಮೇ ೪, ಮಂಗಳವಾರ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ೧೮ ಸಂಘಗಳು ೨೦ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ೧೨ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಅಂಗೀಕೃತವಾದ ಸಮ್ಮೇಳನದ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಬೇರೆ ವರದಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. (ವರದಿಯ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಅನುಬಂಧವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದೆ.)

ವಿಜ್ಞಾನ ಕಾರ್ಯಶಾಲೆಗಳ ನೋಟ

ಉತ್ಸವ ವಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳೂ ಒಟ್ಟು ವಾರದ ನೀಸನ್ ಟಿಕೆಟ್ ಪಡೆದಿದ್ದವರೂ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಬಂದರು :—

(೧) ಮೇ ೩, ಸೋಮವಾರ
ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೧೨-೩೦ರಿಂದ
೪ರ ವರೆಗೆ	}	೧. ಮೈಸೂರು ಮಿಲ್ಸ್.
		೨. ಪಿಂಗಾಣಿ ಕಾರ್ಖಾನೆ.
(೨) ಮೇ ೫, ಬುಧವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ
೧೨-೩೦ರಿಂದ ೪ರ ವರೆಗೆ	}	೩. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರ.
		೪. ಮೈಸೂರು ಸಾಬೂನ್ ಕಾರ್ಖಾನೆ.
		೫. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಆಬ್‌ಸರ್ವೇಟರಿ.
		೬. ಸರ್ಕಾರದ ಮುದ್ರಣಾಲಯ.
(೩) ಮೇ ೬, ಗುರುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ
೧೨-೩೦ರಿಂದ ೩ರ ವರೆಗೆ	}	೭. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ.
(೪) ಮೇ ೭, ಶುಕ್ರವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ
೧೨-೩೦ರಿಂದ ೩ರ ವರೆಗೆ	}	೮. ಇಂಪೀರಿಯಲ್ ಡೈರಿ ಫಾರಂ.

ಈ ಕಾರ್ಯಭಾಗದ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಚವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಎಲ್. ಹರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಅತಿ ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಪರಿವಾಲಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳಲು ನನಗೆ ಬಹು ಆನಂದ.

ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ

೧. ಕಂಠಸಾತ ಪ್ರದರ್ಶನ.—

ಮೇ ೪, ಮಂಗಳವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ೪ರಿಂದ

“ಕಿಂದರಿ ಜೋಗಿ” (ಪದ್ಯ), “ನಾಗರಿಕ ದೇವ ಸಂವಾದ”:

ಪಿ. ಆರ್. ಶಾಂತಾ.

“ಕಿಂದರಿ ಜೋಗಿ”: ಸಿ. ಎನ್. ಲೀಲಾವತೀಬಾಯಿ.

“ಕರ್ಣವೃತ್ತಾಂತ”: ಟಿ. ಆರ್. ಜಯರಾವ್.

” ವಿ. ಎಸ್. ಹನುಮಂತರಾವ್.

“ಕಿಂದರಿ ಜೋಗಿ”: ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರನ್.

೨. ಕವನಗಳ ವಾಚನ.—

ಮೇ ೪, ಮಂಗಳವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ೫ ರಿಂದ

“ನಮ್ಮ ನಾಡು”: ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಎಸ್. ಮುಗಳಿ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.

“ಶುಭ ವೃತ್ತಾಂತ” (ಪಾಳೆಯಿಂದ) ಮತ್ತು “ರತ್ನನ ಪದಗಳು”:

ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಎ.

“ಹೊನ್ನಿಯ ಮದುವೆ”: ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಶಂಕರಭಟ್ಟರು.

ಮೇ ೬, ಗುರುವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ೪ರಿಂದ
 "ಬೆಕ್ಕು ಹಾರುತ್ತಿದೆ ನೋಡಿದಿರಾ" ಇತ್ಯಾದಿ:
 ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.

೩. ಭಾರತ ವಾಚನ.—

ಮೇ ೫, ಬುಧವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ೪-೫ರಿಂದ
 "ದೂರ್ವಾಸಾತಿಥಿ" ('ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ'ದಿಂದ):
 ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಜಿ. ಸಂಪತ್ಕುಮಾರಾಚಾರ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., ಅವರು

ವಿವಿಧ ವಿನೋದಾವಳಿ

(ಮೇ ೬, ಗುರುವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ೪ರಿಂದ ೫-೫ಂ)

೧. "ಹಾಸ್ಯಾಭಿನಯಗಳು": ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ನಾಗೇಶರಾವ್, ಬಿ.ಎ.
೨. "ಬೇಡಿ ವೈದ್ಯ" (Quack Doctor): ಶ್ರೀ|| ಎ. ಎಂ. ನಟೇಶ
ಮೊದಲಿಯಾರ್, ಎಂ.ಎ.
೩. "ಬಂಡವಾಳವಿಲ್ಲದ ಬಡಾಯಿ" ನಿಂದ ಕೆಲವು ದೃಶ್ಯಗಳು:
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ಕರ್ನಾಟಕ್ ಹಿಂದಿ ಅಮೆಚೂರ್ ಸಂಘದ
೪. "ನಮ್ಮ ಕಂಪೆನಿ": ಶ್ರೀ|| ಎ. ಎಂ. ನಟೇಶ ಮೊದಲಿಯಾರ್,
ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರು.

(ರಾತ್ರಿ ೮ರಿಂದ ೯):

೫. ತಾಂಡವ, ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ದೀಪ ನೃತ್ಯಗಳು: ಶ್ರೀ|| ಲಕ್ಷ್ಮಿ,
ಭಾವಡೆ ಅವರಿಂದ.

ಸಂಗೀತ

ಮೇ ೨, ಭಾನುವಾರ ರಾತ್ರಿ ೯ರಿಂದ

೧. "ದೇವರನಾಮಗಳು": ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಜಿ. ಸಂಪತ್ಕುಮಾರಾಚಾರ್ಯ,
ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., ಅವರಿಂದ.

ಮೇ ೯, ಭಾನುವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ೭ರಿಂದ ೮-೫ಂ:

೨. "ದೇವರನಾಮಗಳು": ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಸ್.
ರಾಜಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರಿಂದ.

ಊಟ ತಿಂಡಿಯ ಏರ್ಪಾಟು

ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಟಿ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿಯೂ
 ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿದ್ದವರಿಗೆ ಭೋಜನವಸತಿಯನ್ನು ಅನುಕೂಲವಾಗಿ
 ೩೭ ಪರಸ್ಥಳದ ಮಹನೀಯರು ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮಹಿಳೆ
 ಈ ಕಾರ್ಯಭಾಗವು ಕಷ್ಟತರವಾದುದು; ನಯ ವಿವೇಕ ಭೈರ್ಯ.

ಗಲೆಲ್ಲವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಯಾವೊಂದು ತೊಡಕೂ ಎಳ್ಳಷ್ಟು ಉಂಟಾದರೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಈ ಏರ್ಪಾಟನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಶ್ರೀ ಸಿ. ಆರ್. ಮಾಧವರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹಾಯಕರು ಶ್ರೀ ಗಳಾದ ಎಚ್. ಸೂರಪ್ಪನವರು, ಎನ್. ಎನ್. ರಾಜಾರಾಯರು, ಟಿ. ಎನ್. ಶಂಕರಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಇ. ಪಾಂಡುರಂಗರಾಯರು. ಇವರಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅನಂತ ವಂದನೆಗಳು.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಮೇ ೯ನೆಯ ಭಾನುವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ೪-೩೦ಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವು ಉಪಸಂಹಾರಗೊಂಡಿತು. ಒಂದು ವಾರ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ತಿಳಿವು ನಲವುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ಸವದ ವೈಭವವು ಮುಗಿದುಹೋಗುವುದಲ್ಲದೆ ಎಂಬ ವೇದನೆಯಿದ್ದರೂ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲೂ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರವರ ಮಧುರ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಸವಿಯುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಲೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ, ಅತಿಥಿಗಳೂ, ಪರಿಷತ್ಸದಸ್ಯರೂ ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿದ್ದರು.

ವೊದಲು, ಶ್ರೀ ಗಳಾದ ಟಿ. ಎ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಕಾನಕಾನಹಳ್ಳಿ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್; ಸಿ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಗಳು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಹೊಳವನಹಳ್ಳಿ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್; ಕೆ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿರಾಯರು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಕರ್ಲಮಂಗಲ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್; ಎಂ. ಎಸ್. ರಾಮರಾಯರು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಅಜ್ಜಂಪುರದ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್; ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಹೂಡಿ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್; ಸಿ. ವೆಂಕಟರಮಣಯ್ಯನವರು, ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್‌ಗಳು; ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ., ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರು; ಬಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ತಿಪಟೂರು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು; ಮತ್ತು ಆರ್. ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಪರಿಷತ್ಸದಸ್ಯರು—ಈ ಮಹನೀಯರುಗಳು, ಎಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ, ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ವಿಚಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಉತ್ಸವವನ್ನು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಸಿದ ಪರಿಷದುಪಾಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೂ, ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರನ್ನೂ, ಇತರ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರನ್ನೂ ಶ್ಲಾಘಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಂತೆ ಶ್ರೀ ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪ, ಎಂ.ಎ., ಅವರು ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಹೊಂದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದರು.

ಅನಂತರ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಾರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಉತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದ ಮಹನೀಯರಿಗೆ

ಹೂಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು; ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಬರುತ್ತ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಲು ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಬರಬೇಕೆಂದೂ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಉಪನ್ಯಾಸಕನನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಒಂದು ಹದಕ್ಕೆ ತಂದು ಬೇಕೆಂದೂ, ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ವಿರುವಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನಾದರೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದೂ, ಪರಿಚಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವುದಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇತರರಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ಸಾಹ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿ, ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು.

ಸ್ಕಾಟು ದಳದವರು ಮೈಸೂರು ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದ ಶ್ರೀಮದ್ವಿಹಾರಾಜರವರ, ಶ್ರೀಮದ್ವಿವರಾಜರವರ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಮಜಯಘೋಷಗಳೊಡನೆ ಸಭೆಯು ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಆ ಬಳಿಕ, ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಸ್. ರಾಜಯ್ಯ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸುಮಧುರವಾದ ಅದ್ಭುತ ಸಂಗೀತದಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತಣಿಸಿದರು.

ಸಂತೋಷ ಭೋಜನ

ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಉಪಕಾರವನ್ನನುಗ್ರಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆಯಾಸವನ್ನೇ ಕಂಡು ಮಹನೀಯರು ಎಂದರೆ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು. ಈ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಮೆಚ್ಚಿ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರಮಪಟ್ಟವರನ್ನೂ ಅದರ ದಾಸಿಗಳೂ ಹಿತಚಿಂತಕರನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನೂ, — ಒಟ್ಟು ಸುಮಾರು ಮಂದಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ, ಮೇ ೧೧ ಮಂಗಳವಾರ ರಾತ್ರಿ ೮ ಘಂಟೆಗೆ ಒಂದು ಸಂತೋಷ ಭೋಜನದಿಂದ ಅವರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿ ಪರಿಷತ್ತೊಂದಿರದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಸಂತರ್ಪಣೆಯನ್ನೇ ಆವಿಷ್ಟನ್ನವಾಗಿ ನಡೆಯಿಸಿ ಮೃತ್ಯುನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣೆಯಾದುದು ಇದೇ ಮೊದಲು. ಹೀಗೆ, ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗನುರೂಪವಾದ ಸಕ್ಕರೆ ತುಪ್ಪದ ಮುಕ್ತಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತೊಂದಿರದಲ್ಲಿ ಭೋಜನವನ್ನೂ ಸಂವರಣಗೈದ ಶ್ರೀ|| ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಗೆ ಯಾವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಬೇಕೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ಬಿರುನುಡಿ

ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ಮುನ್ನ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕನಾದ ನಾನು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಮೌವಂಚನೆ. ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವು ಮಹಾವೈಭವದಿಂದ ಸಾಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಉತ್ಸವದ ಏರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾರಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡಿದವು.

ಆ ಮಹಾಶಯರು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರ ಮೇಲೆ ಈಗ್ಗಿಂತಲೂ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೃಪೆದೋರಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಉಚಿತ ಪ್ರವೇಶದ ಹಕ್ಕಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು ಒಂದು ಅಪರಾಧವೆಂದು ನಾನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾರೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಏತಕ್ಕೆ ಉತ್ಸವ ಮೊದಲಾದಮೇಲೆ, ಕೊನೆಗೆ ನಾಳೆ ಮುಗಿಯಬೇಕು ಎಂದಿರುವಾಗ ಕೂಡ, ಅವರು ಪ್ರವೇಶ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಆಪೇಕ್ಷಿಸುವ ವ್ಯವಹಾರ? ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೊರ ಊರು ಪಾಠಶಾಲೆಗಳವರಿಗಿಂತ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೇ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿಷಾದ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನನ್ನ ಗುರುತು ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಬೇಕಾದಾಗ ಸಂಗಡ ಒಂದು ಪರಿಚಯ ಪತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ನನಗೆ ಅದು ಅವಮಾನವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಉತ್ಸವದ ಕೆಲವು ಆತಿಥಿಗಳು ಆ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವರು; ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಪ್ರಾಯಶಃ ನನ್ನ ಆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನನ್ನ ಮೂರ್ಖತನದ ಒಂದು ಚಿಹ್ನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಅನುಭವ: ಈ ಸಾರಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಭಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲಿಗಳ ದೊಡ್ಡ ವೃಂದವೇ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿದ್ದಿತು; ಆದರೆ ಒಂದೆರಡು ಉಪನ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಜಾಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವಷ್ಟು ತೆರವು. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ, ನಮ್ಮ ನುಡಿಯ, ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರು ಪರಿಷತ್ತಿನಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಟ್ಟು, ದೇಹಶ್ರಮ, ಧನವ್ಯಯ, ಸಂಸಾರದ ಗತ್ಯ ಇವಾವುದನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಜ್ಞಾನದಾನ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಸದಾ ನಮ್ಮ ಮಾನಸರಾಗಿರಬೇಕು; ಅಲ್ಲದೆ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಬಲಭುಜ ಉಪನ್ಯಾಸ ತರಂಗ; ಕಾರ್ಖಾನೆ ಕಾರ್ಯಶಾಲೆಗಳ ದೃಶ್ಯ ಅದರ ಎಡಭುಜ; ಅಂದಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಟೀಕು ಟಿಪ್ಪಣಿ ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಕಡೆಯದಾಗಿ, ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಸಮಸ್ತರಿಗೂ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುವ, ನಡಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಹಾಶಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ, ಒಂದು ಸಂಗತಿ: ಗಡಿಯಾರವೆಂಬುದು ಮನುಷ್ಯನು ತಯಾರಿಸಿದ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಯಂತ್ರವಿಶೇಷ ಅಹುದು. ಆದರೆ, ಅದರ ಮುಳ್ಳುಗಳು ಭ್ರಮೆ ವ್ಯಾಮೋಹವಿಲ್ಲದೆ ಎಳೆಯುವ ಗೀಟುಗಳನ್ನು ದಾಟದೆ, ನಮ್ಮ ಅಭೀಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ಕಲೆ. ಸರ್ವರಿಗೂ ಅದು ಸಿಕ್ಕಬಹುದಾದ್ದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸ್ಥಿರಪ್ರಯತ್ನ ಗೈಯುವುದು ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೆಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಕಾರ ಸ್ಮರಣೆ

ಪರಿಷತ್ತಿನಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಉಗ್ರಾಣ, ಖಜಾನೆ; ವಂದನೆಯ ವಚನವೇ ಸಜರು, ಬಹುಮಾನ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಸಮಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮಹಾವೋಷಕರಾದ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಮತ್ತು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮದ್ಭವರಾಜರವರ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಹಾಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ನೆನೆಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದಿವಾನ್ ಸಾಹೇಬರವರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಅನೇಕ ಶಾಖೆಗಳು ನಮ್ಮ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ

ಕೊಟ್ಟು ಉಪಕಾರಮಾಡಿದುವು. ಸರ್ಕಾರದ ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ನಮಗೆ ದೊರಕಿತು. ಸರ್ಕಾರದ ದ್ವಿತೀಯ ಸಚಿವರು, ಭೀಷ್ಮಯ್ಯವರು, ಎದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು, ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರು, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು, ಮೊಲೈಸಲಾಲ್‌ಬಾಗಿನ್ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರು, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ ಮುನ್ಸಿಪಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನ ನಾನಾ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಏಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು, ಕೋಟಿ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಮೈಸೂರು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಹಿಂದಿ ಅಮೆಜೂರ್ ಸಂಘ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಾಜ, ಯು.ಪಿ. ಸ್ಕಾಟ್ ದಳ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಸ್ಕೂಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಫೀಸರರು ಮತ್ತು ಕೈಕೆಳಗಿನ ಕೆಲವು ನೌಕರರು, ಉತ್ಸವದ ಕಾರ್ಯಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯವರಾದ ಮಹಿಳೆಯರು ಮಹನೀಯರು, ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಹಾಜನರು—ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ಈ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ,

ನ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ,

೩೦ನೆಯ ಮೇ, ೧೯೩೭.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್

ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು

- I. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ ೧೦೦
- II. ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ:

(೧)	ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ..	೨೫೦
(೨)	ಮೈಸೂರು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಕಂಪನಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ..	೭೫
(೩)	ಕರ್ಣಾಟಕ ಹಿಂದಿ ಅಮೆಜೂರ್ಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ..	೬೦
(೪)	ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು ..	೫೦
(೫)	ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್, ಬಿಜಾಪುರ ..	೨೫
(೬)	ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ..	೨೦
(೭)	ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು ..	೧೦
(೮)	ಸಿಟಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬ್ಯಾಂಕ್, ಮೈಸೂರು ..	೧೦
(೯)	ಸಿಟಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ..	೫
(೧೦)	“ಫೈಟಿಂಗ್” ಸೊಸೈಟಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ..	೫೦೫

	ರೂ.	ಆ.	ಪೈ
[ಹಿಂದಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು]	.. ೬೧೫	೦	೦
(೧೧) ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಮತ್ತು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿ, ಬೆಂಗಳೂರು	.. ೫	೦	೦
(೧೨) ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ನಗರ	.. ೩	೧೩	೦
(೧೩) ಬಾಲಗಣಪತಿ ಸೇವಾ ಸಂಘ, ಬೆಂಗಳೂರು	.. ೩	೦	೦
	೬೨೬	೧೩	೦

III. ಮಹಾಜನಕಂದ:

(೧) ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶ್ರೀ ಕೆ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರು, ಜೆ.ಪಿ., ಬೊಂಬಾಯಿ	.. ೫೦	೦	೦
(೨) ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸಿ. ರಂಗಪ್ಪನವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	.. ೨೫	೦	೦
(೩) ,, ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., ಮದರಾಸು	.. ೧೮	೧೪	೦
(೪) ಧರ್ಮಪ್ರಕಾಶ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಸಜ್ಜನರಾಯರು, ಬೆಂಗಳೂರು	೧೫	೦	೦
(೫) ಶ್ರೀ ವೈ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ, ಎಂ.ಎ., ಅವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	೧೦	೧೦	೦
(೬) ,, ಎಂ. ವೆಂಕಟನಾರಣಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	೧೦	೦	೦
(೭) ,, ಮಿರ್ಜಾ ಎಂ. ಅಜೀಜುಲ್ಲಾ ಬೇಗ್‌ರವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	೧೦	೦	೦
(೮) ರಾಜಸೇವಾಸಕ್ತ ಡಾ ಬಿ. ಕೆ. ನಾರಾಯಣರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಎಂ.ಬಿ.ಸಿ.ಎಂ., ಇತ್ಯಾದಿ, ಬೆಂಗಳೂರು	.. ೧೦	೦	೦
(೯) ಶ್ರೀ ಮಿರ್ಲೆ ಎಫ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಣಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಬೆಂಗಳೂರು	.. ೧೦	೦	೦
(೧೦) ಡಾ ಎಂ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ., ಮೈಸೂರು	.. ೧೦	೦	೦
(೧೧) ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	.. ೧೦	೦	೦
(೧೨) ಒಬ್ಬರು ಅಭಿಮಾನಿಗಳು (ಶ್ರೀ ಜಿ. ಶಾಂತವೀರಪ್ಪ ನವರ ಮೂಲಕ)	.. ೧೦	೦	೦
(೧೩) ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎಸ್. ಮುಗಳಿಯವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., ಸಾಂಗ್ಲಿ	.. ೧೦	೦	೦
(೧೪) ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	.. ೧೦	೦	೦
(೧೫) ಪ್ರೊ ಕೆ. ವಿ. ಐಯರ್ ಅವರು, ಡಿ.ಪಿಎಚ್.ಇ., ಬೆಂಗಳೂರು	೭	೦	೦
(೧೬) ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯರು, ಬೆಂಗಳೂರು	.. ೭	೦	೦
(೧೭) ಪ್ರೊ ಕೆ. ಬಿ. ಮಾಧವ, ಅವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಫ್.ಆರ್.ಎ.ಎಸ್., ಎ.ಐ.ಎ., ಮೈಸೂರು	.. ೫	೬	೦
(೧೮) ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎನ್. ರಾಘವೇಂದ್ರಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., ಮೈಸೂರು	.. ೫	೬	೦
(೧೯) ಶ್ರೀ ಜಿ. ಹನುಮಂತರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಮೈಸೂರು	೫	೬	೦
(೨೦) ಪ್ರೊ ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಮೈಸೂರು	೫	೬	೦
(೨೧) ಡಾ ಎ. ಎನ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ., ಮೈಸೂರು	.. ೫	೬	೦
	೮೭೭	೩	೦

[ಹಿಂದಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು]		ರೂ.
(೨೨) ಶ್ರೀ ಎಂ. ಹಿರಿಯಣ್ಣನವರು, ಎಂ.ಎ., ಮೈಸೂರು	..	೮೭೭
(೨೩) ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ರಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್ಜುನರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೨೪) ಡಾ ಬಿ. ಅನಂತಸ್ವಾಮಿರಾಯರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಎಂ.ಬಿ., ಬಿ.ಎಸ್., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೨೫) ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಗಳು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೨೬) ,, ಪಿ. ಸುಬ್ಬರಾಮಶೆಟ್ಟಿರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೨೭) ,, ಕೆ. ಎಸ್. ತಿರುಪತಿಯವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೨೮) ಪ್ರೊ ಎಲ್. ರಾಮರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಎಫ್.ಜಿ.ಎಸ್., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೨೯) ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೩೦) ,, ವಿ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಕಾಂ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೩೧) ,, ಬಿ. ಟಿ. ಕೇಶವಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೩೨) ,, ಬಿ. ವಿ. ವಿಠಲಮೂರ್ತಿಗಳು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೩೩) ,, ಎಚ್. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೩೪) ,, ಪಂಜೆ ಮಂಗಳೇಶರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ., ಮಂಗಳೂರು	..	೫
(೩೫) ರಾಜಸೇವಾಸಕ್ತ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೩೬) ಶ್ರೀ ಕೆ. ಗುರುದತ್ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೩೭) ,, ಎಸ್. ಅಬ್ದುಲ್ ವಾಜಿದ್ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೩೮) ,, ಎಫ್. ವರದರಾಜ್ ಅವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೩೯) ,, ಎಫ್. ವಿ. ಗುಂಡೂರಾಯರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೪೦) ,, ಟಿ. ರಾಮರಾಯರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೪೧) ,, ವಿ. ವೇದವ್ಯಾಸಾಚಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೪೨) ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಭದ್ರಾಬಾಯಿಯವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೪೩) ಶ್ರೀ ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಅವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೪೪) ,, ಎ. ತಾಂಡೋಣಿರಾಯರು, ಎಲ್.ಸಿ.ಇ., ಎಂ.ಐ.ಇ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೪೫) ,, ಬಿ. ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫
(೪೬) ,, ಬಿ. ವಾಸುದೇವಮೂರ್ತಿಗಳು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೫

	ರೂ.	ಆ.	ಪೈ.
[ಹಿಂದಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು]	೧,೦೦೨	೩	೦
(೪೭) ಶ್ರೀ ಎ. ಎ. ಕುರಡಿಯವರು, ಧಾರವಾಡ	..	೫	೦ ೦
(೪೮) ,, ಎ. ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೪	೦ ೦
(೪೯) ,, ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.(ಆರ್ನಲ್), ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೫೦) ಶ್ರೀಮತಿ ಡಿ. ಸಾಕಮ್ಮನವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೫೧) ಡಾ ಬಿ. ಸಂಜೀವರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೫೨) ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೫೩) ,, ಎಂ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಗಳು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌ಬಿ. ,,	..	೩	೦ ೦
(೫೪) ,, ಎಲ್. ಎಸ್. ರಾಜು ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೫೫) ,, ಬಿ. ಸಂಜೀವರಾವ್, ಎಂ.ಎಸ್‌ಸಿ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೫೬) ,, ಅಲಂಪಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಾರಾಮಶೆಟ್ಟರು, ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ	..	೩	೦ ೦
(೫೭) ಶ್ರೀಮತಿ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೫೮) ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು, ಎಂ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೫೯) ,, ಎಲ್. ರಾಜಾರಾಯರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೬೦) ,, ವೈ. ವಿ. ಸುಬ್ಬಹೃದ್ವೈಯ್ಯ ಅಂಡ್ ಬ್ರದರ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೬೧) ,, ಪಿ. ಆರ್. ಜಗಪತಿ ನಾಯ್ಡು, ಎಂ.ಎಸ್‌ಸಿ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೬೨) ,, ಬಿ. ಎಸ್. ಮಾಧವರಾಯರು, ಎಂ.ಎಸ್‌ಸಿ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೬೩) ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಎಸ್. ತಂಗಮ್ಮನವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೬೪) ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೬೫) ,, ಎನ್. ಬಾಲಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೬೬) ,, ವಿ. ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ	..	೩	೦ ೦
(೬೭) ,, ಎಂ. ಆರ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೬೮) ಶ್ರೀಮತಿ ವಿ. ಅಮ್ಮತಮ್ಮನವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌ಬಿ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೬೯) ಶ್ರೀ ಟಿ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿಯವರು, ಬಿ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೭೦) ಶ್ರೀಮತಿ ಸೀತಮ್ಮನವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೭೧) ಲೋಕಸೇವಾಸಂಘ ಶ್ರೀ ಡಿ. ಕೊಂಗಾಡಿಯಪ್ಪನವರು, ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ	..	೩	೦ ೦
(೭೨) ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಮೈಸೂರು	..	೩	೦ ೦
(೭೩) ,, ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., ಮೈಸೂರು	..	೩	೦ ೦
(೭೪) ,, ಎಂ. ಕೆ. ತಿಪ್ಪಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೩	೦ ೦
(೭೫) ,, ಟಿ. ಆರ್. ರಾಮರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಹೈದರಾಬಾದು	..	೩	೦ ೦

೧,೦೭೫ ೩ ೦

[ಹಿಂದಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು]		ರೂ.
(೭೫) ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ನಂಜಮ್ಮನವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೧,೦೭೫
(೭೬) ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮುದ್ದುಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೨
(೭೭) ಜಿ. ಚನ್ನರಾಯ ರೆಡ್ಡಿಯವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.	..	೧
(೭೮) ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೧
(೭೯) ಸಿ. ಜಿ. ರಾಮಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೧
(೮೦) ಬಿ. ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣ ಅವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೧
(೮೧) ಶಾಮಣ್ಣನವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೧
(೮೨) ಎಸ್. ರಾಘವಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೧
(೮೩) ಡಿ. ರಂಗಸ್ವಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	..	೧
(೮೪) ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೧
(೮೫) ಎಂ. ಎಸ್. ರಾಮರಾಯರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೧
(೮೬) ವೆಂಕಟಾದ್ರಿ ಪಂಡಿತರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೧

IV. 'ಮಹಿಳೆಯರ ಸಭೆ' ನಡೆದ ದಿನ ಮಹಿಳೆಯರು ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದು ೧೭

ಒಟ್ಟು .. ೧,೧೦೫

ನಾಲ್ಕನೆಯ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ

ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೇ ೧೯೩೭

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ

ಮಹಾಶಯರೆ, ತಮ್ಮಗಳನ್ನು ಈ ದಿನ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಷದ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಗೊಳಿಸುವ ಸುಯೋಗ ದೊರೆತಿರುವುದು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಉಲ್ಲಾಸದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆಹ್ವಾನಕ್ಕೆ ತಾವುಗಳೆಲ್ಲ ಮನ್ನಣೆಕೊಟ್ಟು ಈ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಲು ನೆರವಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಪರಸ್ಪರಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ನಮ್ಮ ಆತಿಥಿಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿಯೂ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾಗಿಯೂ ನಾವು ಮಾಡಿರುವ ಏರ್ಪಾಟುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮಗಳ ಸ್ನೇಹ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಪರಿವರ್ಣಗೊಳಿಸಿಯಾವೆಂದು ನಾವು ಕೋರಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ಹೊತ್ತು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಉತ್ಸವ ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ದಿವಾನರವರೂ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಹಾಯಕರೂ ಆದ ಅಮೀನ್-ಉಲ್-ಮುಲ್ಕ್ ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಎಂ. ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್, ಕೆ.ಸಿ.ಐ.ಇ., ಅವರು ತಾ|| ೬-೫-೧೯೩೪ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಗೊಳಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ತಾ|| ೨೫-೪-೧೯೩೫ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಸಚಿವರಾದ ರಾಜಮಂತ್ರ ಪ್ರವೀಣ ಎಸ್. ಪಿ. ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಅವರು ಎರಡನೆಯ ಸಲದ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಉಪಕ್ರಮಗೊಳಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಮಾನ್ಯರೂ ಪ್ರಿಯರೂ ಆಗಿರುವ ರಾಜಸಭಾಭೂಷಣ ದಿವಾನ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಸರ್ ಕೆ. ಪಿ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟಿ, ಕೆ.ಟಿ., ಸಿ.ಐ.ಇ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಡಿ., ಅವರು ಕಳೆದ ವರ್ಷ, ತಾ|| ೬-೫-೧೯೩೬ರಲ್ಲಿ, ಈ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಗೊಳಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡುಬಂದ ಈ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಈ ಸಲ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಸಚಿವರಾದ ರಾಜಮಂತ್ರ ಪ್ರವೀಣ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ಮಾಧವರಾಯರವರು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿ ಬಂದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಕಾರ್ಯವಿಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಆದರಣೆಗೂ, ಅವರ ಪ್ರಜೆಗಳ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೂ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುವ ಇಂಥ ಮಹನೀಯರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮಿಳಿತರಾಗಿ ನಮಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನೂ, ಹಿತಸೂಚನೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಲು ದಯಮಾಡಿಸಿರುವುದು ನಮಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಗೌರವಕರವಾಗಿದೆ.

ಈ ಮಹನೀಯರಿಂದ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಆಗಬಹುದಾದ ಉಪಕಾರಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲನೆಯದು ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಇಂಥವರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಬರುವ ಗೌರವ. ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಇಂಥ ಗೌರವ ಬಹು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಧವರಾಯರವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿರುವುದು ಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದೇನೇ. ಹೀಗೆ ಈ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವ ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಸಂತತವಾಗಿ ಬಿಳಿದು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಉಪಕಾರಕವಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಧವರಾಯರವರು ಪದೇ ಪದೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಪರಾಂಬರಿಕೆಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು, ವಾತ್ಸಲ್ಯ ಹಿತಗಳಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

ಪರಿಷತ್ತು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಇಂದಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ೨೨ ವರ್ಷಗಳು ಮುಗಿದು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಅದು "ವನ್ನು ಈಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದದ್ದು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಗುಂಡಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ರಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಅವರ ಪ್ರೇರಣೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳ ಬಲದಿಂದ. ಇದು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಶಯವೆಂತಹುದೆಂಬುದನ್ನು ತಾವುಗಳು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫-೧೬ನೆಯ ಶತಮಾನಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಕ್ರಿ. ಶ. ೨೦-ನೆಯ ಶತಮಾನಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಎತ್ತಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗೂ, ಅದರ ಹೀಗೆ ಜನದ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ನವೀನತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ದೇಶದ ಪುನರುಜ್ಜೀವ ಸಾಧಕವಾಗುವುದೇ ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉದ್ದೇಶ.

ಆಧುನಿಕ ವಿಚಾರೋಪನ್ಯಾಸಗಳು

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತು ನಾನಾ ತೆರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಮಹಾವೋಷಕರಾದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಔದಾರ್ಯದಿಂದಲೂ, ವೋಷಕರೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆಗಿರುವ ಶ್ರೀಮದ್ಭವರಾಜರವರ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಸರಕಾರದ ಆಶ್ರಯದಿಂದಲೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಭವನಕ್ಕೆ ಪರಿಷತ್ತು ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಅದರ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗಿರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಈ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ. ಇದರ ಅಂಗಗಳು ಮೊದಲು ೩-೪ ಆಗಿ ವಾದುವು. ಈಗ ಈ ವರ್ಷ ೮-೯ ಆಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ವಿಚಾರೋಪನ್ಯಾಸಗಳು. ಈ ವರ್ಷ ಇಂಥ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ೧೫ ನಡೆಯುವವು. ಉಪನ್ಯಾಸ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಪಟ್ಟುವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಇತಿಹಾಸ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು.

ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಪರಿಷತ್ತಿನ ತಾತ್ಪರ್ಯ. ಈ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರತಿಫಲಗಳು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯವು ಎಂದು ವಿವರಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದು, ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲಿಕೆಯ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ವ್ಯಕ್ತಪಡುವಂತೆ, ಪ್ರಕೃತ ಲೋಕಸ್ಥಿತಿಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿಕೊಡುವುದು. ಈಗಿನ ಪ್ರಪಂಚವು ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ಯಾವುದು, ಅದರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೂ ಆಲೋಚನೆಗಳೂ ಎಂಥವು, ಅದನ್ನು ಚಿಂತೆಗೀಡಾಗಿಸಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎಂಥವು—ಎಂಬೀ ಜಗಜ್ಜೀವನದ ಮೂಲಾಂಶಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವುದೇ ಈ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಆಶಯ. ಎಸ್ತಾರವಾದ ಪ್ರಪಂಚವು ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಸಂಕೋಚವಾಗುತ್ತಿದೆ. ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಿಗಿರುವ ದೂರಗಳು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಏರೋಪ್ಲೇನ್, ರೇಡಿಯೋ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಯೂರೋಪ್ ಅಮೆರಿಕಗಳ ಜೀವನಶಕ್ತಿಗಳು ದಿನ ಅರೆದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಿವೆ. ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳೂ ಒಂದೇ ದೇಶವೆಂಬಂತೆ ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಮದರಾಸಿನ ಬಳಿ ಬಂಗಾಳಾ ಸಮುದ್ರದಮೇಲೆ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಅಲೆಗಳು ಎದ್ದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೋಡ ಕವಿದು ಮಳೆ ಬರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಬ್ಯಾಂಕು ದಿವಾಳಿ ಎದ್ದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ ವರ್ತಕರಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ತಲ್ಲಣಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳ ಜೀವನ ಸಾಮಾನ್ಯವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಬೇರೆ ಯಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರಲು ಯಾವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಆಗಲಾರದು. ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಪಂಚ ದೊಡನೆ ಬೆರೆತು ಬಾಳುವುದು ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೂ ಈಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. “ಕಲೆಯುಬೇಕು, ಕಲೆತು ಉಳಿಯಬೇಕು”—ಇದೇ ಈಗಿನ ಜನಾಂಗಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಈ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಾವು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿಗಳು ವೇದ ಪುರಾಣಗಳಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ನೆಲೆಸಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು. ಅದನ್ನು ಫಿಫಿಕ್ಸ್ ಕೆಮಿಸ್ಟ್ರಿಗಳ ಕಡೆಗೂ, ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸ್ ಎಕನಾಮಿಕ್ಸ್‌ಗಳ ಕಡೆಗೂ ತಿರುಗಿಸಿ, ಪ್ರಾಚೀನವಾದದ್ದನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಾಧೀನಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುವಂತೆ ಸವೀನ ವಾದದ್ದನ್ನೂ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಬಿಸೀನಿಯ ದೇಶದ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ನಮಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಬಿಸೀನಿಯಾ ಜನರಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಕಡಮೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ಕೊರತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಧೈರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಕುಂದಿರಲಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪ್ರಿಯತೆಗೆ ಲೋಪವಿರಲಿಲ್ಲ. ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಿಂತು ಶತ್ರುವನ್ನಿಧಿರಿಸಲು ಇರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ನೀತಿ ಗುಣ ಸಂಪತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಅಬಿಸೀನಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದೆಹೋದದ್ದು ವಿಜ್ಞಾನದ ಬಲ. ವಿಜ್ಞಾನಸಿದ್ಧವಾದ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳೂ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ಉಂಟಾಗತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಯೋಗ್ಯತೆಯೂ ವ್ಯೂಹತಿಕೆಯೂ

ಅಬಿಸೇನಿಯಾದವರಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಆ ದೇಶವು ಇಟಲಿಯ ಹೆಸರು ತಲೆಬಾಗಿ ಸಬೇಕಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಪಂಚ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪರಮ ಪ್ರಭು ಯಾದದ್ದು ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಂಗವಾದ ಲೋಕ ಪರಿಜ್ಞಾನ. ಈ ಲೋಕ ಪರಿಜ್ಞಾನಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೊದಲನೆಯ ಫಲ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಈ ನಾನಾ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆದ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿರುವವರು ಮಾತನಾಡುವುದರಿಂದ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಪಳಗಿ, ವಿಜ್ಞಾನಾಂಶ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಅದರ ಸೌಲಭ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಪರಿಣತರು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿರುವ ಪ್ರಯೋಗ ಪರಿಶ್ರಮ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ತೋರಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಪಿ. ಬಿ. ವೆಂಕಟೇಶಾಚಾರ್ಯರೇ ಮೊದಲಾಗಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಈ ಸಭಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಜ್ಞಾನ ಕುರಿತು ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಬಹು ಗಹನಗಳೂ ಜಟಿಲಗಳೂ ಆದ ತತ್ವಾನ್ವಿತ ಸುಲಭವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಬೋಧನೆಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ವಿಷಯವು ಸ್ವಾಧೀನವಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಬರುತ್ತದೆಂಬುದು ಅವರ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದೇ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಕ್ಕೂ ತಕ್ಕ ಪಾರಿಭಾಷಿಕವೊಂದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳ ರಾಶಿಯೊಂದನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸರಿ ಎಂದು ತೋರಿಲ್ಲ. ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅಂಕಿತ ನಾಮಗಳಂತೆ (Proper Nouns) ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಬೇಕಾದವು. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಜಾರ್ಜ್ ಅಥವಾ ಆಥವಾ ಲಂಡನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯಾಗಬೇಕಾದದ್ದಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ತರ್ಕ ವಿಮರ್ಶಾ ಪ್ರಕೃತಿ, ಪುರುಷ, ಅಕ್ಷರ, ಧರ್ಮ, ಕರ್ಮ, ಜೀವ, ಬ್ರಹ್ಮ—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಯಪದಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲ; ನಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ; ಜರ್ಮನ್, ಫ್ರೆಂಚ್ ಮೊದಲಾದ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಭಾಷೆಗಳು ಸಹ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳಾಗಿ ಇರುವುದನ್ನು ಇರುವಹಾಗೆಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಅದೇ ನೀತಿ ಅನುಸರಿಸಿ ನಾವೂ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಆಕ್ಸಿಜನ್, ಹೈಡ್ರೋಜನ್, ಪ್ಲಾಟಿನಂ, ಮೊದಲಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ತಂದುಕೊಂಡರೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಅಡ

ಆಗಲಾರದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಬೇರೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅಸಹಾರವಾದೀತೆಂದು ನನಗೆ ಭಯವುಂಟು. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಾಗಬೇಕು, ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಾಗಬೇಕು—ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಆಶೆಪಡುವುದು ಸಾರ್ಥಕವಾಗದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅನರ್ಥಕಾರಿಯಾದ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಆದೀತೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪರಿಭಾಷಾ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ನಾವು ಅವಲಂಬಿಸುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಸೌಲಭ್ಯವು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವುದು. ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ವಾಹಕವಾಗಿ 'ನೀರು' ಎಂಬ ಮೂಲದ್ರವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೈಡ್ರೋಜನ್ ಎರಡು ಭಾಗಗಳೂ, ಆಕ್ಸಿಜನ್ ಒಂದು ಭಾಗವೂ ಸೇರಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದರಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗಾಗಲಿ ಗೌರವಕ್ಕಾಗಲಿ ಕುಂದಾಗಲಾರದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಅವಶ್ಯವಾದ ಕಡೆ ಅವಶ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೊದಲಾದ ಅನ್ಯಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಇರುವುದನ್ನು ಇರುವಂತೆಯೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂದು ಪರಿಷತ್ತು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೇಳಬರುವವರಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಂದಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ಅವರ ಮೂಲಕ ಅವರ ಶಿಷ್ಯ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಬಹುದೆಂದು ಪರಿಷತ್ತು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಂದಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಊರುಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನಾನಾ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಸದಾಗಿ ಆಗುತ್ತ ಇರುವ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳೇನು? ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೇನು? ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಾವು ತಾವೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ವುಸ್ತುಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸೌಲಭ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಬೋಧನೆ ಮಾಡುವ ಪಾಠಗಳ ವಿಷಯಗಳು ಬೇಗ ಹಳೆಯದಾಗುತ್ತವೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಆಶೆ. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಉಪಯುಕ್ತವಾದದ್ದೆಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಜನಜೀವನಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ಅಥವಾ ಇರಬೇಕಾದ ಅಭೇದ್ಯವಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪಡಿಸಲು ಈ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ಸಾಧಕವಾಗುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದರೆ ಅದು ಒಂದು ಕೇವಲ ಪಂಡಿತ ವರ್ಗದ ಹವ್ಯಾಸವೆಂದು ಜನರಲ್ಲಿ ಭಾವನೆ ಹರಡಿದೆ. ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲದವರು ಕಾಲಯಾಪನೆಗಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ

ಬುದ್ಧಿ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂದು ಬಹುಮಂದಿ
ಕೊಂಡಿರುವಂತಿದೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪದಕ್ಕೆ ಆ
ಭಾವವನ್ನು ತೆಗೆದುಕಾಕೆ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ
ಜನಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯೋಗಗಳೂ
ವ್ಯಾಪಾರಗಳೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟವುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ
ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಗಣದಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯ, ವ್ಯಾಪಾರ, ಸರಕಾರ ಮೊದಲಾದ
ವ್ಯಾಪಾರಗಳು ಹೇಗೆಯೇ ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ
ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಬದುಕಿಗೂ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಒಂದು
ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
ಆ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೂ ಈ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ಸಾಧಕವಾಗಬಹುದು.

ಹೀಗೆ ಬಹುಮುಖವಾದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಏರ್ಪಡಿಸುವುದೇ ಈ ಆಧುನಿಕ ವಿಚಾರೋಪನ್ಯಾಸಮಾಲೆ.

ಸಹಕಾರಿ ಕಾರ್ಯಗಳು

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಿಶೇಷೋಪನ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಅಂಗವಾಗಿ, ಬೆಂಗಳೂರು
ಮುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ
ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡುಬರುವಂತೆ ಈ ವರ್ಷವೂ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದೆ. ಇವು
ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ಯಂತ್ರ
ಗಳ ನೋಟದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮಂದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರಾ.
ಈ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನ ಕಾರ್ಯಾಲಯಗಳ
ಗಳಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ವಿಜ್ಞಾನ ಕಾರ್ಯಶಾಲೆಗಳ
ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಜನ್ಮ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವ
ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಮಂಡ್ಯದ ಸಕ್ಕರೆಯ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಭದ್ರಾವತಿ ಬಳಿಯ
ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಸಿಮೆಂಟಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಕಾಗದದ ಕಾರ್ಖಾನೆ—ಹೀಗೆ
ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು
ಹೋಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೂ, ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ, ಈ
ದೇಶಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.
ದವರು ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ದಯಾಪೂರಿತವಾದ ಗಮನಕ್ಕೆ
ತಕ್ಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಗ್ರಂಥ ಪ್ರದರ್ಶನ

ಈ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಮೂರನೆಯ ಅಂಗ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರದರ್ಶನ
ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಮಾಡಿರುವಂತೆ, ಈ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಉದ್ದೇಶ

ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ರೀತಿಯನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದು. ಕಳೆದ ೧೫ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳು ಸುಮಾರು ೨೯೫, ಎಂದರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ೨೦ರಂತೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಹೋದ ವರ್ಷದ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೭೩. ಈ ವರ್ಷದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪೈಕಿ ಸುಮಾರು ೧೭೭ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಈ ಕಟ್ಟಡದ ಎದುರಿಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಪಾಠಶಾಲೆಯ ಸಭಾ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ವಿಷಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಎಣಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಗ್ರಂಥಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಜಾತಿ ಎವರವು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ:—

೧೯೩೭ ರ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಅಂಕಿಗಳು

			ಸಂಖ್ಯೆ: ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ	ಸಂಖ್ಯೆ: ಪ್ರಕಟ ವಾಗಿರುವುದು
೧. ಪದ್ಯ ಕಾವ್ಯ	೩೪	೪೬
೨. ನಾಟಕ	೨೫	೨೫
೩. ಸಣ್ಣ ಕಥೆ	೨೪	೪೨
೪. ಕಾದಂಬರಿ	೧೬	೧೬
೫. ಚರಿತ್ರೆ	೯	೧೫
೬. ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ	೮	೧೮
೭. ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಜ್ಞಾನ	೧	೧೦
೮. ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನ	೧೬	೨೨
೯. ಮತಾಚಾರ	೧೬	೩೫
೧೦. ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ	೮	೧೩
೧೧. ಶಾಲಾ ಪುಸ್ತಕಗಳು	೧೨	೨೪
೧೨. ಸಂಕೀರ್ಣ	೮	೨೯
	ಒಟ್ಟು ..		೧೭೭	೨೯೫

ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನೇ ಈ ವರ್ಷ ಪುನರಪಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಓದುಗರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆದ ಹೊರತು, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆಯಾಗಲಿ ಹೆಚ್ಚಲಾರದು. ಬಹು ಮಂದಿ ಓದುವವರು ಸಿಕ್ಕಿಯಾರು, ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲ ದೊರೆತೀತು—ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಕಂಡ ಹೊರತು ಸಮರ್ಥರಾದವರು ಗ್ರಂಥಲೇಖನಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಲಾರರು. ಗಿರಾಕಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸರಬರಾಯಿ ಎಂಬುದು ಸ್ವತಸ್ಸಿದ್ಧ ನ್ಯಾಯ. ಆದಕಾರಣ, ಕನ್ನಡ ಮಹಾಜನರು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲ್ಮೈಯನ್ನು ಬಯಸುವುದು ದಿಟವಾದರೆ,

ಅವರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರಾದವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಖಚಿತವಾದ
ವನ್ನು ಪುಸ್ತಕ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಿಡಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಾರ
೨೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಇರತಕ್ಕವರು ಅದರಲ್ಲಿ ಎಂಟು ಅಕ್ಷರಸ್ಥರಾದ
ಒಂದು ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೆ ಕಾಯ
ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಉಚ್ಛ್ರಾಯಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವ ಆಶೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಲಾರದು.

ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನ

ಈ ವರ್ಷ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರದರ್ಶನದೊಡನೆ, ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾತೆಯ
ಕೃಷ್ಣರಾಯರವರ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ, ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನವೊಂದನ್ನು ಮುಂಬ
ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ೧೪೫ ಚಿತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ೧೦೦ ಫೋಟೋಗಳು ಮನ
ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಿತ್ರಕಲಾ ಮತಗಳ ಮಾದರಿಗಳೂ ಇವೆಯೆಂದು ನಲ್ಲಿ
ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪರಿಪೂರ್ಣಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುವುದು ನಮ್ಮ
ಅಷ್ಟಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಈ ಸಲ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು
ಹೋಲಿಸು. ಈ ವರ್ಷದ ಅನುಭವವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ
ಬೆಳಸಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಆಶೆ ಇದೆ. ವಿಜ್ಞಾನವು ಹೇಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ
ಜೀವಾಂಗವಾಗಿದೆಯೋ ಕಲೆಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ಜೀವಾಂಗವಾಗಿರುವ
ಬಹುಮಂದಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಕಲಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ
ಅವರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ತಾವೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷಿಸುವರೆಂದು ನಾವು
ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಗಮಕ ಗೋಷ್ಠಿ

ಇನ್ನೊಂದು ಗಮಕಾಭ್ಯಾಸ. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು
ಈ ವರ್ಷವೂ ಗಮಕಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದೇನೆ.
ಗಮಕತೀರೋಮಣಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಜಿ. ಬಿಂದೂರಾಯರವರು ಈಗೊಡ
ಈ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಠ ನಡೆಸುವರು.
೧೭-೧೮ ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು—ಅವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು—
ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬೇಕು
ನಮ್ಮ ಆಶೆ. ಕಾವ್ಯವಾಚನವನ್ನು ಕಲಿತ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು
ಸಂಪತ್ತನ್ನು ತರುವವಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ತಾವೆಲ್ಲ ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು
ಕೊಟ್ಟು ಈ ಗಮಕ ವಿದ್ಯೆಯು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗಲು
ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಗಮಕ ಪಾಠ
ಬಳಿಕ, ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದಂತೆ ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿ
ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

ಕಳೆದ ಗಮಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿಪತ್ರಗಳ ವಿನಿಯೋಗ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ
ಉಪಕರಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬರಾವ್, ಎಂ.ಎ. (ಕೃಷಿ)

ಬಾರ್-ಅಟ್-ಲಾ ಅವರು, ಗಮಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾರ್ಮಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾಠವಿಷಯವಾಗಿ ಸೇರಿಸುವಂತೆ ಸೂಚನೆಮಾಡಿದರು. ಆ ಯೋಜನೆ ಬೇಗ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಾಗಲೆಂದು ನಾನು ಈಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಗಾನ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಈ ವರ್ಷ ಹೊಸದಾಗಿ ಒಂದು ಗಾನಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿತ್ತು. ದೇವರನಾಮಗಳು, ಲಾವಣಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಕನ್ನಡ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಪಡಿಸುವುದು ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಉದ್ದೇಶ. ಆದರೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಮುಂದಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಬಾರದಕಾರಣ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹು ಸಂಕೋಚವಾಗಿದೆ. ದೇವರನಾಮಗಳೂ ಲಾವಣಿಗಳೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಹು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡುಬಂದಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಅಕ್ಷರಸ್ಥರಲ್ಲದ ಗಂಡಸರೂ ಹೆಂಗಸರೂ ದೇವರನಾಮಗಳನ್ನೂ ಲಾವಣಿಗಳನ್ನೂ ಬಹು ಸೊಗಸಾಗಿ ಹೇಳತಕ್ಕವರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಜನಜನಿತವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲೆಯು ಈಚೆಗೆ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ವಿದ್ವಾಂಸರಾದವರು ಕೆಲವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೇಳದರ್ಜೆಯದೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವುದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಕಾವ್ಯ ಮರ್ಮವನ್ನು ಅರಿತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸವಿಯನ್ನು ಕಂಡವರು ಈ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಬಹು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದೆಂಬುದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಈ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ, ನಮಗೆ ನಾನಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳು ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ದಿವಾನರಾದ ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಎಂ. ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಸಾಹೇಬರವರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲ್ಮೈಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅಡಿದ ಮಾತುಗಳು ತಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ಟಿಕ್ಕಾ ಪಕದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಪರಿಷತ್ತು ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಶೆಪಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ತಾವೆಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಹಾಯಕೊಡುವರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಈ ವರ್ಷ ಒಂದು ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳ ಯೋಗ್ಯತಾ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ತಾ. ೨೬ನೆಯ ದಿನವಾರದ ದಿವಸ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್, ಎಂ.ಎ., ಕಾಮನ್, ಅವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ಆರ್. ಮಾಧವರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಅವರು— ಮಹನೀಯರುಗಳು ನಿರ್ಣಾಯಕರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಆರು ಮಂದಿಗೆ ಪಾರಿ ಲೋಷಿಕೆಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದಿರುವ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಕಂಠಪಾಠದ ಸೊಬಗನ್ನು ತಮ್ಮಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷೋತ್ಸವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶವಿದೆ.

ಲೇಖಕ ಗೋಷ್ಠಿ

ಈಜೀಜೆಗೆ ಕನ್ನಡದ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ, ವಾರಪತ್ರಿಕೆ, ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಮುಂದೆ ತರುಣ ಲೇಖಕರು ಕವಿತೆ, ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಮೊದಲಾದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರದ ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುತ್ತ ಇರುವುದನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಸಂಪಾದಕರಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿಯೂ ಗೋಪ್ಯವೂ ಸೇವೆಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಈ ವರ್ಷ ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ಲೇಖಕರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಪರಿಚಯವೂ ಸ್ನೇಹವೂ ಬೆಳೆದು ಅವಕಾಶವಾಗುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅವರಿಗೆ ಇಂಥ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯುವುದೆಂದೂ ಅವರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿ, ಆ ಮೂಲಕ ಸಮಗ್ರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಉಪಕಾರವಾದೀತೆಂದೂ ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಈ ವರ್ಷ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಸಾಲದ್ದಾಗಿದೆ. ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಾರಂಭವು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದೀತೆಂದು ನಮ್ಮ ಮಾತು.

ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನ

ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದ ಮೇರೆಗೆ, ದೇಶದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಆ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಮಾಡಿರುವ ಸೂಚನೆಯು ಈ ವರ್ಷವೂ ಅಂಥ ಸಮ್ಮೇಳನವೊಂದನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿ ಅಂಥ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳು ಸುಮಾರು ೧೦೦ ಇವೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ೩೨ ಸಂಘಗಳು ಮಾತ್ರ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ ಸೇರಿವೆ. ಈ ಸಂಘಗಳೂ ಜನರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನೂ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅಮೂಲ್ಯಗಳಾದ ಸಾಧನರಾಶಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘವೂ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ, ಮಧುಗಿರಿ—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಊರುಗಳ ಸಂಘಗಳೂ ಬಹು ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ, ಮತ್ತು ಸಂಘಗಳು ಇನ್ನೂ ಜನರ ಆದರಣೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು—ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಿನಿಮಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ

ಈ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೂ ತಾವುಗಳೆಲ್ಲ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರುವರೆಂದು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಹೀಗೆ ೮-೯ ಕಾರ್ಯಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಳಕೊಂಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಈ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ. ಈ ಉತ್ಸವದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರೂ ಶ್ರೀಮದ್ಭವರಾಜರವರೂ ಈ ಉತ್ಸವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ಸಂತತವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರೂ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರೂ, ವಿದ್ಯಾಪ್ರಚಾರದ ಇಲಾಖೆಯವರೂ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾಜನರು ಈ ಪ್ರಯತ್ನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಕೆಯನ್ನು ಬಹು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅದು ಬಹು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ಪುನಃ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಸಲದ ಸ್ಥಿತಿಯಂತೂ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕಳವಳವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಉಪನ್ಯಾಸಕರನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದೂ ನಮಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಸದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಹಣವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚ ಸುಮಾರು ರೂ. ೧,೫೦೦. ಈ ವರ್ಷ ನಮಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿರುವುದು ಒಟ್ಟು ಸುಮಾರು ೭೨೦ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ೧೦೦ ರೂ. ಗಳು, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ವಿಶೇಷ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ೨೫೦ ರೂ. ಗಳು, ಮೈಸೂರು ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ೭೫ ರೂ. ಗಳು—ಇಂಥವುಗಳನ್ನು ಕಳೆದರೆ, ಇತರ ಮಹಾಜನರಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಸಹಾಯ ಒಟ್ಟು ಸುಮಾರು ೨೯೫ ರೂ. ಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇಷ್ಟನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ೪-೬ ಮಂದಿ ೧೦-೧೨ ದಿನ ಸುಮಾರು ನೂರಾರು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹತ್ತಾರು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಶ್ರೀಯುತರುಗಳಾದ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು, ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಎ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, ಆರ್. ಸುಬ್ಬರಾಯರು, ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಯವರು, ಎಸ್. ಮಂಜುನಾಥ ಅವರು—ಈ ಮಹನೀಯರುಗಳೂ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರುಗಳೂ ಸಹಾಯ ದ್ರವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪೇಟೆ ಕೋಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸುತ್ತಾಟದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಮಂದಿ ಮಹಾನುಭಾವರುಗಳ ತೀಲಸ್ಪರ್ಶವುಗಳು ತಿಳಿಯುವಹಾಗಾಯಿತೇ ಹೊರತು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಯಾವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭವೂ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಈ ಮಹನೀಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ಅದಕ್ಕೆ ಣಾಕವಾದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದಾದರೆ, ಅವು ಬಹು ಸಾರಸ್ವತವಾದವು.

೫೧

JAGADGURU VISHWARADHYA
JIVANA SIMHASANA JNANAMANDIR
LIBRARY

ಲೇಖಕ ಗೋಷ್ಠಿ

ಈಚೀಚೆಗೆ ಕನ್ನಡದ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ, ವಾರಪತ್ರಿಕೆ, ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಮುಂದಿ ತರುಣ ಲೇಖಕರು ಕವಿತೆ, ಸಣ್ಣಕಥೆ ಮೊದಲಾದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುತ್ತ ಇರುವುದನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಗಮನಿಸಿದ್ದು ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಸಂಕೇತಗಳಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿಯೂ ಗೋಪ್ಯವೂ ಸೇವೆಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಈ ವರ್ಷ ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ಲೇಖಕರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಪರಿಚಯವೂ ಸ್ನೇಹವೂ ಬೆಳೆದು ಅವಕಾಶವಾಗುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅವರಿಗೆ ಇಂಥ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಒಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯುವದೆಂದೂ ಅವರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಚರ್ಚೆ ನಡಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿ, ಆ ಮೂಲಕ ಸಮಗ್ರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಉಪಕಾರವಾದೀತೆಂದೂ ನಮಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಯಥಾಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಈ ವರ್ಷ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಸಾಲದ್ದಾದ್ದೆ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಾರಂಭವು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದೀತೆಂದು ನಮ್ಮ

ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನ

ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘದ ಮೇರೆಗೆ, ದೇಶದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಆ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಮಾಡಿರುವ ಸೂಚನೆಗಳು ಈ ವರ್ಷವೂ ಅಂಥ ಸಮ್ಮೇಳನವೊಂದನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿ ಅಂಥ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳು ಸುಮಾರು ೧೦೦ ಇವೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ೨೦ ಸಂಘಗಳು ಮಾತ್ರ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ ಸೇರಿವೆ. ಈ ಗಳೂ ಜನರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನೂ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅಮೂಲ್ಯಗಳಾದ ಸಾಧನಗಳಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘವೂ, ತಿವಮೊಗ್ಗಿನ ಜೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ, ಮಧುಗಿರಿ—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಊರುಗಳ ಸಂಘಗಳೂ ಬಹು ಶ್ರಾಘ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೂ ವುಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ, ಮತ್ತು ಸಂಘಗಳು ಇನ್ನೂ ಜನರ ಆದರಣೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವಿನಿಮಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ

ಈ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೂ ತಾವುಗಳೆಲ್ಲ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರುವರೆಂದು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಹೀಗೆ ೮-೯ ಕಾರ್ಯಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಳಕೊಂಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ಈ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ. ಈ ಉತ್ಸವದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರೂ ಶ್ರೀಮದ್ಭವರಾಜರವರೂ ಈ ಉತ್ಸವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ಸಂತತವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರೂ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರೂ, ವಿದ್ಯಾಪ್ರಚಾರದ ಇಲಾಖೆಯವರೂ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾಜನರು ಈ ಪ್ರಯತ್ನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಕೆಯನ್ನು ಬಹು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅದು ಬಹು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ಪುನಃ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಈ ಸಲದ ಸ್ಥಿತಿಯಂತೂ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕಳವಳವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಉಪನ್ಯಾಸಕರನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದೂ ನಮಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಸದ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಹಣವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ವೆಚ್ಚ ಸುಮಾರು ರೂ. ೧,೫೦೦. ಈ ವರ್ಷ ನಮಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿರುವುದು ಒಟ್ಟು ಸುಮಾರು ೭೨೦ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ೧೦೦ ರೂ. ಗಳು, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ವಿಶೇಷ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ೨೫೦ ರೂ. ಗಳು, ಮೈಸೂರು ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ೭೫ ರೂ. ಗಳು—ಇಂಥವುಗಳನ್ನು ಕಳೆದರೆ, ಇತರ ಮಹಾಜನರಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಸಹಾಯ ಒಟ್ಟು ಸುಮಾರು ೨೯೫ ರೂ. ಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇಷ್ಟನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ೪-೬ ಮಂದಿ ೧೦-೧೨ ದಿನ ಸುಮಾರು ನೂರಾರು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹತ್ತಾರು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಶ್ರೀಯುತರುಗಳಾದ ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು, ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಎ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, ಆರ್. ಸುಬ್ಬರಾಯರು, ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಯವರು, ಎಸ್. ಮಂಜುನಾಥ ಅವರು—ಈ ಮಹನೀಯರುಗಳೂ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರುಗಳೂ ಸಹಾಯ ದ್ರವ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪೇಟೆ ಕೋಟೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸುತ್ತಾಟದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಮಂದಿ ಮಹಾನುಭಾವರುಗಳ ತೀಲಸ್ಪರ್ಶವು ತಿಳಿಯುವಹಾಗಾಯಿತೇ ಹೊರತು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಯಾವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭವೂ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಈ ಮಹನೀಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ಅದಕ್ಷಿಣಾಕವಾದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವುದಾದರೆ, ಅವು ಬಹು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದವು.

೫೧

JAGADGURU VISHWARADHYA
JIVANA SIMHASANA JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi

ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಾದವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮಾನಸವು ಪ್ರಕರಣವೊಂದು ಇರುತ್ತದೆಯಾಗಿ ನಾನು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ವರ್ಷ ಹೀಗೆ ಸುತ್ತಿ ಬಳಲುವುದು ನಮಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಹು ಕಾಲ ನಡೆಯಲಾರದೆಂದು ನಾನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಇತರ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಈ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ ಯಾವ ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಅನೇಕ ಮುಖ್ಯಗಳಿಗೂ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಗೂ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡು ಯಾಚನೆಮಾಡಿದರೂ ಯಾವ ಮುನ್ನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯೂ ಇದು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗವೆಂದು ಕೊಂಡಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೀ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ವೊಗದಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ ಮುನ್ನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಈ ಕನ್ನಡದ ಯೋಚನೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ದನರು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ತಾವು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಮುನ್ನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಂದಲೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ವನ್ನು ಕೊಡಿಸುವ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ ಹೊರತು ಈ ಕೆಲಸ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನಡೆಯುವ ಆಶೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಯಾಚಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಹಾಜನ ವನ್ನು ನಾನು ಮರೆತಿದ್ದೇನೆಂದು ಯಾರೂ ಭಾವಿಸಲಾಗದು. ಕನ್ನಡ ಮಹಾಜನರು ಈ ಕೆಲಸ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತದ್ದೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ವೆಂಬ ವಾದ ಸ್ವತಸ್ಸಿದ್ದವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತಂದು ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಪೇಟೆ, ಚಿಕ್ಕಪೇಟೆ, ತರಗುಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಅಂಗಡಿ ಮಳಿಗೆ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡಿಗರಾದವರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಊರಿನಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯರೂ ಪ್ರಬಲರೂ ಆದವರು ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಮಹಾಜನರಾದರೂ ಯಾರು? ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಬಹು ಹೆದರಿಕೆ ಬಹು ಸಂಕೋಚದಿಂದಲೂ ಆಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕನ್ನಡ ಮನೆಮಾತಲ್ಲ ಸಾವಿರಾರುಮಂದಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕ ಬಂದು ನೆಲಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವ್ಯಾಪಾರಗಳೂ ಉದ್ಯೋಗಗಳೂ ಬೆಳೆದು ಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಆಶ್ರಯದಿಂದ. ಹೀಗೆ ಜೀವನ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರತಕ್ಕವರು ಹುಟ್ಟುನುಡಿ ಯಾವುದಾಗಿದ್ದರೂ ಕನ್ನಡವನ್ನೂ ತಮ್ಮದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಟ್ಟು ಕನ್ನಡಿಗರೊಡನೆ ಬೆರೆಯುವುದು ಧರ್ಮವೆಂದು ತೋ

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದಿವಾನರವರಾದ ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಎಂ. ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಅವರು ಹಾಕಿರುವ ಘನವಾದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಮಹಾಜನರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ನಾನು ಬಹು ವಿನಯದಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಎಂ. ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಅವರು ಈ ಪರಿಷತ್ತು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಕಾಲದಿಂದ ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆ ಉತ್ಸಾಹಗಳನ್ನು ತೋರಿ, ಅಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ನೂರಾರು ತೆರಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ಸಹಾಯಕ ವರ್ಗದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ಆಗಾಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಯೋಗಕ್ಷೇಮಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು, ನಮ್ಮವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡೇತರ ಮಹಾಜನರೂ ಅದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನನುಸರಿಸುವುದು ಅವರ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯವಾಗಿಯೂ ಅವರ ಧರ್ಮವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ನನ್ನ ವಿನಯದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅವರು ಕ್ರೋಧಮಾತ್ಮನು ಗಳಿಲ್ಲದವರಾಗಿ, ಸ್ನೇಹದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಹಾಶಯರೆ, ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ನಾವು ತೋರಿಸುವ ಪ್ರೀತಿ ಕೇವಲ ಆವೇಶ ಮಾತ್ರದಲ್ಲ. ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯೋಗದ ವಿಚಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು. ಭಾಷೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಬೆಲೆ ಕೇವಲ (sentimental) ಅಭಿಮಾನದಲ್ಲ. ಭಾಷೆಯೇ ಒಂದು ಪರಮೋದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಅದು ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಒಂದು ಸಾಧಕ ಮಾತ್ರ. ಕನ್ನಡ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಆತ್ಮವನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಕನ್ನಡ ಅವಕ್ಕೆ ಯುಕ್ತವಾದ ಸಾಧನ. ನಾನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟುವುದು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ತೇಜಸ್ಸು, ಒಂದು ಹೊಸ ಶಕ್ತಿಯೂ, ಒಂದು ಹೊಸ ಉಲ್ಲಾಸವೂ ಆವಿರ್ಭವಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉಪಕರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ನಾವು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವಕರಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ದೊಡ್ಡ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಾವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಆಗ ತಮ್ಮಗಳ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಸಹಾಯಗಳು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೊರೆಯುವುವೆಂಬ ಧೈರ್ಯ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮಹನೀಯರೆ, ತಾವುಗಳು ಈ ಉತ್ಸವದ ವಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಎರಡು ಹೊತ್ತೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿ ಬಂದು, ತಮ್ಮ ಬಂಧುಮಿತ್ರರನ್ನೂ ಕರೆತಂದು, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಭೀಷ್ಟಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆರವೇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಧವರಾಯ ಮಹಾಶಯರೆ, ತಾವು ಈ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಮೃತ ವಾಣಿಯಿಂದ ಉಪಕ್ರಮಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ಮಾಧವರಾಜ
ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಅವರ ಪ್ರಾರಂಭ ಭಾಷಣ

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪೂರ್ವ ಚರಿತ್ರೆ

ಮಹಿಳೆಯರೆ, ಮಹಾಶಯರೆ,

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಈ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಈ ಪ್ರಾರಂಭ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸುವ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಬಹು ಕಾಲದವರೆಗೆ ಉಪೇಕ್ಷೆಗೊಳಗೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಬೇಕಾದರೆ ಸಂಘಶಕ್ತಿ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕನ್ನಡ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮತ್ತು ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ತಂಡವೊಂದು ಈ ವಸಂತ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿತು. ಪರಿಷತ್ತು ಆಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಉತ್ಸಾಹ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಕುಗ್ಗದೆ ಇದೆ; ಮತ್ತು ಗೋಷ್ಠಿಗಳ ಆಶಾಜನಕವಾದ, ಎಳೆಯ ಚರಿತ್ರೆ ಈಗ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪಾಲಿಗೆ ಇದೆ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೆಲಸ ದುರ್ಗಮವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ದಲ್ಲಿ ದೇಶಭಾಷೆಗಳು ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ "ಸಿಂಡರೇಲ್ಲಾ" (Cinderella) ಕಂತೆ (ಎಂದರೆ, ಉಪೇಕ್ಷಿತವಾಗಿ) ಇದ್ದುವು. ದೇಶದ ಬೋಧಕನ ಯಜಮಾನರಾಗಲಿ (Employers), ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಲಿ ಬೇರೆ ತಕ್ಕ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಆ ಬೋಧಕನಾದರೋ ತನ್ನ ಬೋಧಕನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೆಳೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಳಸು ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಹುಡುಗಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಲಕಳೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗಳ ವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕಿದ್ದ ಉಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮತ್ತು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಪರಿಚ್ಛೇದಕ್ಕೆ ಭಾಷೆಯೊಂದೇ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡಲು ತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಶೋಚನೀಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು.

ಇವೆಲ್ಲ ಹಳೆಯ ಭಾವನೆಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತಿವೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಬಗೆಯಿದೆ. ಹಿಂದಿನವೂ ಇಂದಿನವೂ ಆದ, ಎಲ್ಲ ಭಾರತೀಯ ವಿಚಾರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಹರಡಿದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಚಲನ ವಲನಗಳು ದೇಶಭಾಷೆಗಳ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿವೆ.

ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಭಾಷಾ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ, ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಭಾಷಾ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನೆಹರು ವರದಿಯ (೧೯೨೮) ಒಂದು ಭಾಗವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ; ಅದನ್ನು ಪುನಃ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದು ಹೀಗಿದೆ: "ವಿದ್ಯಾ"

ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು, ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಅನೇಕ ಶಾಖೆಗಳ ತೀವ್ರವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಭಾಷೆಯಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪರಭಾಷೆ ಬೋಧನ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳೂ ನಾಡಿನ ಜೀವನವೂ ಕುಬ್ಜವಾಗಬೇಕು. ಪ್ರಜಾ ಸರಕಾರವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ಆ ಸರಕಾರದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಜೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಾಡಿನ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಜನತೆಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಂತಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಯೇ ಆಗಬೇಕು." ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನೆಹರು ಸಮಿತಿಯೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಿತು ; ಮತ್ತು, ಒರಿಸ್ಸಾ ಪ್ರಾಂತ ಎನಾ ಭಾಷಾ ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದವುಗಳ ಪೈಕಿ ಯಾವುದೂ ಇನ್ನೂ ಹಾಗೆ ರೂಪುಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಉಳಿದವು ಆದರ್ಶಗಾರನ ಕನಸು, ರಾಜಕೀಯ ಕುಶಲಿಯ ನಿರಾಶೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಬಹುದು.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಧೈಯ

ಪರಿಷತ್ತು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆ ; ಅದು ಯಾವ ಬಗೆಯ ರಾಜಕೀಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಬೇರೆಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನೂ ಮುಂದಾಳುಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಅಸೋಸಿಯೆಸ್ ಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದರ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳವರೂ ಇದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಅಖಂಡವಾದ ಒಂದು ಭಾಷಾ ಪ್ರಾಂತದ ಭಾಗಗಳು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪರಿಷತ್ತು ನಡೆಸಿರುವ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು

ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಇದನ್ನು ಪರಿಷತ್ತು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಉಪಪತ್ತಿ ಇರುವ ಮಟ್ಟಿಗೂ ನೆರವೇರಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾವ್ಯವಾದ 'ಸಂಪಭಾರತ', ಹಳಗನ್ನಡ ವ್ಯಾಕರಣವಾದ 'ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣ'ವೆಂಬ ಪ್ರಾಚೀನಗ್ರಂಥ ಮತ್ತು ಜನಪ್ರಿಯವಾದ 'ಸೋಮೇಶ್ವರ ಶತಕ'—ಇವು ಮುಖ್ಯವಾದುವು. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಕ್ಕಂತೆ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಲು ಒಂದು ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಸಹ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಕಳೆದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ನಾನಾ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ತಾನು ಅವುಗಳ ಕೇಂದ್ರ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ

ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಘಗಳ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ವರದಿಗಳನ್ನು ಪುನಃ
ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ—ತಾವು ಒಂದೊಂದು
ಜನರ ಮೇಲ್ಮೈಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಮಹಾಸಂಸ್ಥೆಯ
ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಜನರಂಜಕವಾದ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸರಕಾರದ ಸಹಾಯದ ಮೂಲಕ
ವಾಸವಾಗಿರುವ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.
ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು; ಈ
ಈಗಿನ ಪರಿಷದುಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು
ಪ್ರಕಾರ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗಾಗಿಯೂ ಮೇಲ್ಮೈಗಾಗಿಯೂ
ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಒಂದು
ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವು ಪರಿಣಮಿಸಿವೆ. ಈಗ, ಒಟ್ಟು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ
ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ 'ಪಂಚಾಂಗ'ವೊಂದು ತಯಾರಾಗಿ
ತಪ್ಪದೆ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೇವಲ
ಜೀವನದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಿಷಯಗಳು
ರಾದವರು, ಮನ್ನಣೆಪಡೆದವರು; ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ವಿಷಯಗಳು
ವಾದುವು. ಅವು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವುದು ಉಚಿತವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಪ್ರಯೋಜನ

ಪರಿಷತ್ತು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದ ಕಾರ್ಯ
ಈಚೆಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವೆಂಬುದು. ಸಂಸ್ಥೆ
ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ, ಅಧ್ಯಾಪಕರು
ಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆಯಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರು
ಕೊಡುವ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸುವುದೇ ಈ
ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಲ್ಲದೆ ಇತರರೂ ಉತ್ಸವದ ಪ್ರತಿಭೆ
ಹೊಂದಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಉತ್ಸವವು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ
ವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದೆ.

ಲೇಖಕ ಗೋಷ್ಠಿ

ವಾರ್ಷಿಕ ಸಮ್ಮೇಳನ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ
ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಈಚೆಗೆ
ಗಳಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಲೇಖಕ ಗೋಷ್ಠಿ ಅಂಥ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ
ಸಮ್ಮೇಳನ ಮತ್ತು ಉತ್ಸವ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಈ ಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ
ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಓದಿ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಡಲು
ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಿದೆ. ತನ್ನೂಲಕ, ಜನರು ಈಚೀಚಿನ ಯಾವ ಒಳ್ಳೆಯ

ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮದಾಗಿ ಎಣಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಸಲು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಲೇಖಕರು ಸಭೆಗಳ ಮೆಚ್ಚುಕೆಯಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಇತರ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಗಳು

ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಟಾಗಿರುವ ಇತರ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇವು: ಆಯಾ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ; ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಲೆಯಾದ ಕಾವ್ಯ ವಾಚನವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ತರಗತಿಗಳು; ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರ ಸಂಸ್ಕರಣ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಲು ಒಂದು ಸಮ್ಮೇಳನ. ಈ ವರ್ಷ ಒಂದು ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ; ಇದು ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯತ್ನ.

ನಿಘಂಟುವಿನ ರಚನೆ

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈಗ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಮಹಾಕಾರ್ಯವೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುವಿನ ರಚನೆ. ಪರಿಷತ್ತು ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಮುಖ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನಿಘಂಟುವಿನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೂ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯವೇ ಆದರೂ, ನಿಘಂಟುವಿನ ಪ್ರಕಟನೆಯು ಸದ್ಯದಲ್ಲೆಯೇ ಆಗುವಂತೆ ಅದರ ಕೆಲಸ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಸಾಗಿತೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದಿಂದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನ

ಪರಿಷತ್ತಿನೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಕೆಯುಳ್ಳ ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ನನಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪ ವಿವರಗಳ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂವೆ ಇರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯವೂ ವಿವಿಧವೂ ಆದ ಆ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತ ಈ ದಿನ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದು ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ. ಅದರ ಹೆಸರು ಎಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿದೆಯೋ ಅದರ ಕಾರ್ಯ ಭಾಗಗಳೂ ಅಷ್ಟೇ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿವೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಿಗೆ ಕಲಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದ ಅನುಭೋಗಿಯೂ ಸಾಧಕನೂ ಆಗಿ ಮಾಡುವ ಈ ಆಲೋಚನೆ ಬಹು ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಈ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ೪೦೦ ಅಥವಾ ೫೦೦ ಮಂದಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬಂದು, ವಿಜ್ಞಾನ, ರಾಜ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಈಗಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೇಳುವರೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಈ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡಿರುವವರು ಸರಳವಾದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಕಾರ್ಯಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನೂ ಸಂದರ್ಶಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಬೇಕು, ಮತ್ತು ತಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುವ ಪಾಠ ಉಲ್ಲಾಸಕರವೂ ಪ್ರಯೋಜನಕರವೂ ವಾಸ್ತವಿಕವೂ (realistic) ಆಗಬೇಕಾದರೆ

ಎನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಭೂಗೋಳ ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುವುದು ತನಗೆ ಕಷ್ಟಕರವೆಂದು ಆತನು ಭಾವಿಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಜಟಿಲವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರಾದವರು ಈ ತಿಳಿಸಬಲ್ಲರೆಂಬುದನ್ನು ಆತನು ಕಂಡುಕೊಂಡಮೇಲೆ, ತಾನೂ ಸಹ, ಈ ಕಾರ್ಯರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾಗುವಂತೆ, ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಜೀವನದ ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮಂತೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ಸಹ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅನುಕರಿಸುವಂತೆ ಆದ್ದರಿಂದ, ಒಳ್ಳೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೊಡಲೇ ಅನುಸರಿಸುವರು.

ಆಧುನಿಕ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಸೇನೆ

ಈಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹುಟ್ಟುತ್ತಿರುವುದಾದರೆ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕ ಗೌರವದ ಒಂದು ಪಾಲು ವ್ಯಾಸಂಗದ ದೀಪವನ್ನು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಿಗೂ ಇತರರಿಗೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಆ ಗೌರವದ ಬಹು ಅಂಶ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಥವಾ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜೊತೆಗೆ ಜನತೆಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವೆಂಬಂತೆ ತಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನೂ ಭಾವನೆಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸುವ ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನೈಜಪ್ರೇಮವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಆಧುನಿಕ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಗೂ ಸೇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರು ಸರಳವಾದ ಕನ್ನಡ ಶೈಲಿಯ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಒಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯೆಂದರೆ ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಕಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಲಘು ಕವನಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಪ್ರಯಾಣ ಪ್ರವಾಸ ಮುಂತಾದ ಇತರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಭೇದಗಳನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿರುವುದೆಂದರೆ, ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸುವುದನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಮಂದಿ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಪರಭಾಷೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳ ಭಾಷಾಂತರಣ ಒಂದು ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಈ ಸಲಹೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎನೊಂದು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇನೂ ಕೊಡಲಾರೆ. ಆದರೂ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ಅದು ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ಕೋರೆ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ತನಗೆ ಸಹಕಾರವಾಗುವಂತೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿದ್ದಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವುದೆಂಬಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿ

ಇನ್ನು, ಈ ದಿನದ ಉತ್ಸವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಪರಿವಾರದವರೂ ಸಿರುವ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಅವರಿಗೂ ಗಳು ಸರ್ವವಿಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಫಲವಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಹಿಳೆಯರ ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದ

ಶ್ರೀಮತಿ ನ್ಯಾಸತಿ ನರಸಮ್ಮನವರ ಭಾಷಣ

ಉಪ್ಪಿಯ ಸೋದರಿಯರೆ,

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಈ ನಾಲ್ಕನೆಯ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಲು ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಸಲ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಲಾಪ್ರದರ್ಶನವೊಂದು ಏರ್ಪಾಟಾಗಿದೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಭೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ, ತನ್ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗಗಳ ಹೆಂಗಸರಿಗೂ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಿ, ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಆಧುನಿಕ ಸ್ತ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಪುರುಷರು ಗುರುಕುಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಂಗೀತ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನೇಕರು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣತೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರ ಸಂಪರ್ಕ ಉಂಟಾದ ಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ರಮವು ಪುರುಷರಂತೆಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಈಗ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲದೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಿರುವರು. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿಯರೆಲ್ಲಾ ನವೀನ ಕಾಲದ ವಿದ್ಯಾವತಿಯರು.

ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಸ್ತ್ರೀ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರವು ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗಿಂತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಬಹು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದೆ. ಕೀರ್ತಿಶೇಷರಾದ ಉತ್ತರೇ ವಾಣೀವಿಲಾಸ ಸನ್ನಿಧಾನದವರಿಂದ ಬಹಳ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ಸಹಾಯವೂ ಆಗಿ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಲಭಿಸಿದುವು. ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೇ ಮೈಸೂರಿನ ಮಹಾರಾಣಿ ಸುಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಹೆಂಗಸರ ಇಂಟರ್‌ಮೀಡಿಯೇಟ್ ಕಾಲೇಜು ಮೊದಲಾದುವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದುವು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಸೂರಿನ ಮಹಿಳೆಯರೆಲ್ಲರೂ ಅವರಿಗೆ ಚಿರಋಣಿಗಳು. ಈಗ ಸರಕಾರದವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಮಹೋಪಕಾರ ಮಾಡಿರುವರು.

ಈಗ ಅನೇಕ ಸ್ತ್ರೀಯರು ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ, ಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರ, ಮೊದಲಾದ ವಿಜ್ಞಾನ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವರಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ವೈದ್ಯಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಹೊಂದಿ ವೈದ್ಯವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವರು. ಇಂತಹ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುವ ಸಹಾಯವು ಏತಕ್ಕಿಂತ, ಸ್ತ್ರೀಯರ ರೋಗರುಜಿನಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಲು ತಕ್ಕವರು.

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಜನಕವಾದ ಸಮಾಚಾರ. ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ದೇಶವಾತ್ಸಲ್ಯ ಭಾವವು ಬೆಳೆದು, ದೇಶಕ್ಕೂ ಭಾಷೆಗೂ ಅವರು ಬಹಳ ಶ್ರಮವನ್ನು ವಹಿಸುವರು. ದೇಶಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತನಾಡುವ ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಹೇಗೆ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಕಲಿಯುವರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕಾದುದು ವೆಂದು ಅನೇಕ ಕರ್ಣಾಟಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಉತ್ಸಾಹವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಲೆಬಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾವತಿಯರು ತಮಗೆ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವಿದ್ಯಾವತಿಯರಿಗೂ ಗ್ರಾಮನಿವಾಸಿಗಳಿಗೂ ಬೋಧಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು.

ಸಮಾಜಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪುರುಷರು ಒಬ್ಬರೇ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾದರೆ ಸಾಕು ಒಂದು ಚಕ್ರವು ಸರಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜನವೋ ಹಾಗೆ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಲೋಪ. ವಿದ್ಯಾವತಿಯಾದರೇನೇ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿದ್ದಿ, ಅವರ ಉರಿಗೂ ದೇಶಕ್ಕೂ ಹಿತಕಾರಿಗಳಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥರಾದರಿದ ದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾದ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರ ಸೇವೆ ಕಂಗೊಳಿಸುವುದು.

ಹೆಂಗಸರು ವಿದ್ಯಾವತಿಯರಾಗುವುದು ಒಂದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ತಮಗೆ ತಿಳಿದು ಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಲು ಕಲಿಯುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಆರೋಗ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ, ಭೌತವಿಜ್ಞಾನ ಮುಂತಾದ ಗಳಲ್ಲಿ ನವೀನ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವುದು ಆತ್ಮಾವಶ್ಯಕ. ವಿದ್ಯಾ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೋಧಿಸುವುದೇನೋ ನಿಶ್ಚಯ; ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆ ಕಲಿಯಲು ಅನುಕೂಲಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಗೊಂದುಸಲ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೂ ಸಾ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಾರಿ ವಿದ್ಯಾವತಿಯರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಒಂದು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಉಪನ್ಯಾಸ ಕೊಡುವುದು ಇನ್ನೂ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿಯಾಗುವುದು.

ಈ ದಿವಸ ನನಗೆ ಈ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟ
ಶ್ವಾಸರೋಧನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳು.

ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ವರ್ಷ ವರ್ಧಂತ್

ಸನ್ ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿ ಜೂನ್ ೧೯ನೆಯ ತಾರೀಖು ಸಾಯಂಕಾಲ ೪ಘಂಟೆಗೆ, ಆಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಜಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್, ಜಿ.ಸಿ.ಎಸ್.ಐ., ಜಿ.ಬಿ.ಇ. ಅವರ ವರ್ಷ ವರ್ಧಂತ್ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯುಕ್ತ ಸೇರಿದ್ಧಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅಗ್ರಾಸನವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು. ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರವು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಿಂದಲೂ, ತಳಿರು ತೋರಣಗಳಿಂದಲೂ ಅಲಂಕೃತವಾಗಿತ್ತು. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ತುಂಬ ಪರಿಷತ್ಪದಸ್ಥರೂ, ಪುರಜನರೂ, ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಗಣ್ಯವ್ಯಾಪಾರಿ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರೂ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದರು.

ದೇವತಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಡನೆ ಸಭಾಕಾರ್ಯ ಮೊದಲಾಯಿತು. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಹರಿನಾರಾಯಣ, ಬಿ.ಎಸ್. ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪನ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಜಿ. ಸೂರ್ಯಚಾರ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., ಅವರು ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ದೇವರನಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಪಕ್ಕವಾದ್ಯಗಳೊಡನೆ, ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡಿದರು. ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಶ್ರೀಯುಕ್ತಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನುಳ್ಳ, ರಾಜಭಕ್ತಿ ಬಳಸಿ ಸೂಚಕವಾದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆ ಕರತಾಡನಗಳೊಡನೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ:—

“ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶ್ವರರೂ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಹಾವೋಷಕರೂ ಆಗಿ ನಮ್ಮನ್ನಾಳುತ್ತಿರುವ ಮೈಸೂರು ತಾಂತ್ರಿಕ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಜಡೆಯರ್ ಜಿ.ಸಿ.ಎಸ್.ಐ., ಜಿ.ಬಿ.ಇ., ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ವರ್ಷ ವರ್ಧಂತ್ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಸೇರಿರುವ ಈ ಮಹಾಸಭೆಯು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ ವಿಜಯ ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಸೇವೆಗಳನ್ನೂ ಕರುಣಿಸಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆಮಾಡಲು ಬೇಡುತ್ತದೆ.”

ಮೇಲೆ ಕಂಡ ನಿರ್ಣಯದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಬಿಲಿಗಾರರೂ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಸಂಗೀತ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಡೆಯಿತು.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಷದ್ಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ವಿ. ಗುಡ್ಡನ ಸಮಾಪ್ತಿ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಸಭಿಕರಿಗೆ ಪುಷ್ಪವಿನಿಯೋಗವಾಯಿತು. ಜಯಜಯಕಾರಗಳೊಡನೆ ಸಭೆ ಮುಗಿಯಿತು.

ಗಮಕ ಗೋಷ್ಠಿ

೧೯೩೭

ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರದಾನೋತ್ಸವ

೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳು ೪ನೆಯ ತಾರೀಖು ಬುಧವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೬ ಘಂಟೆಗೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದರದಲ್ಲಿ, ಭಾರತ ಮೊದಲಾದ ಕಾವ್ಯಗಳ ಓದುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ಗಮಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆ ಸೇರಿತ್ತು. ಮೈಸೂರಿನ ಚೀಫ್ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಅವರಾದ ರಾಜಧರ್ಮ ಪ್ರಸಕ್ತ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾವ್, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಅವರು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು.

ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದ ಪರಿಷತ್ಪದಸ್ಮರಿಂದಲೂ, ಇತರ ಮಹಾಜನರಿಂದಲೂ, ಮಹಿಳೆಯರಿಂದಲೂ ತುಂಬಿದ್ದಿತು.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಜಿ. ಬಿಂದೂರಾಯರು ಪ್ರಾರ್ಥನ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರು. ಬಳಿಕ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗೌ. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಗಮಕ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸಂಗ್ರಹ ವರದಿಯನ್ನು ಓದಿದರು. (ವರದಿಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಅಚ್ಚು ಮಾಡಿದೆ.)

ಅನಂತರ, ತೇರ್ಗಡೆಹೊಂದಿದ ಗಮಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಾವ್ಯ ವಾಚನಮಾಡಿ, ತಾವು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಸಭಿಕರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದರು.

ಆ ಬಳಿಕ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾಯರವರು ಗಮಕ ವರ್ಗದವರಾದ ಶ್ರೀ|| ಬಿಂದೂರಾಯರವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರ ಪರವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಗಮಕ ಕಲೆಯ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಸರ್ವರೂ—ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರು—ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಭಾಷಣದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ:—

ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ

“ಈ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗೌರವಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ಬಹಳ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಶ್ರೀ|| ಬಿಂದೂರಾಯರವರೂ ಅವರ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದವರೂ ಈಗ ತಾನೆ ಭಾರತ ಪಠನಮಾಡಿ, ಗಮಕ ಕಲೆಯಿಂದ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೇಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆಮಾಡಬಹುದು, ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿದರ್ಶನಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ|| ಬಿಂದೂರಾಯರವರಂತೂ ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನವನ್ನೇ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಧಾರೆಯೆರೆದಿದ್ದಾರೆ

ఎందు హేళిదరే ఆదు అతిశయోక్తియల్ల. ఆవరు అనేక వ్యాంత్రిక భారత పతనదింద కన్నడద సేవే మాడిరువుదల్లదే, ఆ సేవే సారే పూ నడియబేకేందు పరిశత్తు మాడుత్తిరువ ప్రయత్నదల్లి సహత్తిద నింతు తుంబా టుపకారమాడిద్దారే. మురు తింగళుగళ కాట మరే ఈ టారిసల్లియే నేలసి, ౭-౮ మంది గమకిగళన్న తయారు కలే ఇదక్కాగి ఆవరిగే నావల్లి బహళ కృతజ్ఞ రాగిరబేకాగిదే.

“నాను సణ్ణ హుడుగనాగిద్దాగ నమ్మ దొడ్డమ్మ పురు దుడిదు దుడిదు ఎల్లరూ పిత్రాంతి బేకేందు బయసువ రాత్రి పద ౯ గంటియ హేత్తిగే, నమ్మన్నే లాల్ల హాసిగేయమేలే ముఖిస్తు గమ హాడుగళన్న హేళుత్తిద్దరు. ఆదరింద నమగే బహు ఆనందవా పత్తి ఆ సంతోషదల్లి యావాగ సిద్దే బరుత్తిత్తో గోత్తాగుత్తరే ‘బ్రహ్మ కేరివంజి,’ ‘అనుభవామృత’ద పద్యగళు, టుదయ కాట నవ ‘టుదయరాగ’ పద్యగళు—ఇంథ హాడుగళు ఆవరిగే అనేక నభి త్తిద్దవు. ఈగిన స్థితి బహు శోజనియవాగిదే. ఈగిన కా గళల్లి ఆ బగేయ హాడుగళు అపూర్వవాగి హేళిగివే. సమ్మిలుగళ అవుగళ హేసరే ఇల్ల. ఇదరింద జనర బేవనదల్లి ఒందు ఆనంద నన్న బిట్టిదే. ఆ ఆనంద పునరుజ్జీవనగోళ్ళబేకాదరే త్రి॥ పిమ్మ నవ మేల్పంక్తియన్న నావు ఇట్టుకేండు, పరిశత్తు మాత్రవే కళిరు రేల్లరూ బద్ధకంకణరాగి గమక కలీయ పునరుజ్జీవనకే కేలసమ వుద ఈగిన బేవనభారవు హగురగోళ్ళబేకాదరే, ఎల్ల బాలకరూ బం గమక కలీయల్లి ఆదర తోరి, అదన్న అభ్యాస మాడబేకే మా దేహవూ కూడ ఒందు యంత్రద హాగే. అదు కేలసమాడి కలి అదక్కే పరిష్కరణ (over-hauling) అవశ్యవాగుత్తదే. నమ్మ మేలే భక్తి రసవన్ను హరిసి, గాయన రూపవాద కేలేణ్ణి (lubrication) హాకిదరే, ఆగ దేహవూ మనస్సొ హగురవాగి, హేజ్జు మనా కేలసవన్ను నడసలు సాధ్యవాగుత్తదే. హిగే గమకవు నవ విహార (recreation)వాగిదే.

“ధనవంతరాదవరు గమక కలీయన్న అభ్యాసమాడి, మిత్త వా ముంతాద నిగతికర వాసస్థళగళిగే హేళిగి అల్లి వాజనమాడిదే. ఆ బడవరిగే ఎప్పు ఆనందవాగుత్తదే ఎంబుదన్ను వివరిసలు కా ఈ పుణ్యకేలస మాడిదవరు పరమాత్మన అనుగ్రహకే పాత్రనా నిం సందేహవిల్ల. ఇదన్న నేనపినల్లిట్టుకేండు, గమక కలీయన్న మాడిదవరు గ్రామంతరగళిగే హేళిగి ఈ కలీయన్న ప్రజారాగి

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಹಾಡುಗಳನ್ನೂ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಮರೆಯದೆ, ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಈ ಗಮಕ ಕಲೆಯು ಸಾರೋದ್ಧಾರವಾಗಿ ನಡೆಯಲೆಂದು ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಮೇಲೆ ಕಂಡಂತೆ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿಂಧೂರಾಯರವರಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಸೂಚಕವಾದ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನೂ, ಪರಿಷತ್ತು ತನ್ನ ಗುರುತಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಚೌಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಗದುಗಿನ ಶ್ರೀ ವಿರನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿಯ ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು; ಮತ್ತು ಗಮಕ ಕಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಹೊಂದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದರು.

ತರುವಾಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪ ನವರು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ, ಶ್ರೀ ಬಿಂಧೂರಾಯರವರಿಗೂ, ಗಮಕವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ, ಸಭಿಕರಿಗೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು:—

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಭಾಷಣ

“ಈ ದಿನ ಈ ಗಮಕೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಸೋದರಿಯರು ಮಾತ್ರ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಬರಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ. ಗಂಡಸರಿಗಿಂತ ಈ ಕಲೆ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕು. ಗಮಕ ಕಲೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿರುವ ಹೆಂಗಸು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಒಂದು ಬೆಳಕನ್ನು ತರುವಳು. ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಗಮಕ ಕಲೆಯ ಮುಖ್ಯ ಗುಣ; ಅದು ತೀರ ಬಡವರಾದವರಿಗೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಆತ್ಮತೃಪ್ತಿಯವಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಆದುದರಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇದನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

“ಗಮಕ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಬರುವವರಿಗೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾಷಾ ಪರಿಚಯವಿರಬೇಕು. ಪದ್ಯದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದರ ಭಾವಗ್ರಹಣ ಮಾಡಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಇರಬೇಕು. ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ರಾಗಜ್ಞಾನವಿರಬೇಕು—ಅಂದರೆ ಮೂವರು ೧೫-೨೦ ಕೀರ್ತನೆಗಳಷ್ಟಾದರೂ ಪಾಠವಾಗಿರಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಗಮಕ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ, ಈಗಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಠ ನಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ತರಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ.

“ಬಹು ಜನರು ಗಮಕ ತರಗತಿಗೆ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ತಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಬರುತ್ತೇವೆಂದು ಬರೆದು ಏತು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಪಾಠದ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಜೆನ್ನಾಗಿ

ಭಾಷಾಜ್ಞಾನ ರಾಗಜ್ಞಾನಗಳುಳ್ಳ ಅನೇಕರು ಬರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಬಂದಿಲ್ಲ. ಶಕ್ತಿ ಇರುವವರು ತಾವಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಬರಬೇಕು.

“ಹೋದ ವರ್ಷ ಒಂದು ಗಾನ ಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನೂ ನಡೆಸಿ ದೇವನೂರು ಇತರ ಹಾಡುಗಳನ್ನೂ ಹೇಳುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಗಾನ ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಬಂದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿಷಾದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಸಂಗತಿ. ತತ್ರಾಪಿ ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಮುಂತಾದ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬಲ್ಲವರು ಅನೇಕ ಜನ ತಾವು ಪರಿಷತ್ತು ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರವೇಶಧನವನ್ನು ಕೊಡಲು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದರೆ ವಜಾಮಾಡಿಸಬಹುದು.

“ಈ ಸಲದ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ದೇವನೂರು ಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ಮನೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಮಗಳನ್ನು ಬಹು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಹೇಳುವವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಮಂದಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ತೋರುವುದು ಅದು ನಮ್ಮ ಜನಗಳ ಬೆದರಾಸೀಸ. ಈ ತಾತ್ಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬೇಕು. ಈ ಗಮಕ ವಿದ್ಯೆ ಕನ್ನಡ ದೇಶದ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ವಿದ್ಯೆ. ಇದು ಬಹು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದುದು. ಇದನ್ನು ಜನರು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರಿಕೆ ದೊರೆಯುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಹೊಸ ಜ್ಯೋತಿ ಉಂಟಾದಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಸವಿಯುವಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ತಾವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

“ಈ ದಿನ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮುಗಿಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಗಮಕ ಕಲೆ ಸಂತತವಾದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ವಿಧ್ಯೆ. ಈ ಮೂರು ತಿಂಗಳೂ ಪ್ರಾರಂಭಕಾಲ ಮಾತ್ರ. ಮುಂದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ತರಬಿರುತ್ತಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

“ಬಿಂದುರಾಯರು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮೂರು ಹೊತ್ತು ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಿಯಮಿತ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಈ ಸಲ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ

ಜನವರಿ ಎರಡು ಹೊತ್ತೂ ಸಪ್ತಾಹಿಕರಾಗಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯರಿಗೆ ಪಾಠ
ಪ್ರೀತಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದು ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾದ ಸಂಗತಿ ಎಂದು
ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರು ಹೀಗೆ
ಕೂಡಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ.

“ಬಿಂದೂರಾಯರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾತಿನಿಂದ ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವು
ಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯೋಪಾಸಕರು ಬಿಂದೂರಾಯರು. ಅವರ ವಿಷಯ
ಗಾಗಿ ಜನರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಭಾವನೆ ಇರಬಹುದೆನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿಯ
ಬಿಡುವುದಾಗಿದೆ; ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಎಷ್ಟು ತುಂಬಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು
ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

“ಬೆಂಗಳೂರು ಮೈಸೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ
ಮಕ್ಕಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರ ಸಹಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ
ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಮೊದಲು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವ ಹೆಸರು ಶ್ರೀ ಕೆ. ಶಂಕರ
ರಾಯಣರಾಯರದು. ಇಂಥವರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಿತಿತರಾಗಿ
ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ಬಂದು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿರುವ
ಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರ. ಅವರು
ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕದ್ದು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ
ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅದು ಕನ್ನಡ ಜನತೆಗೂ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯ
ವಿಷಯ. ಇಂಥವರು ನಮ್ಮ ದೇಶಭಾಷೆಗೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಸೇವೆಯನ್ನು
ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಾಗಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಪರಿಷದುಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಹಾರ ತುರಾಯಿಗಳನ್ನು
ಮುಪ್ಪಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಸಭೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಗಮಕ ಗೋಷ್ಠಿಯ ವರದಿ

೧೯೩೫ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಬೇಸಗೆಯ ರಜಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಮಕ ಗೋಷ್ಠಿ
ಯನ್ನೂ, ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಗಮಕ ಮತ್ತು ಗಾನಗೋಷ್ಠಿಗಳನ್ನೂ ಪರಿಷತ್ತು ನಡೆಸಿದ್ದು
ನಿರಿಯಷ್ಟೆ. ಆ ಗೋಷ್ಠಿಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾದುವೆಂದು ಮಹಾಜನರು ತಮ್ಮ
ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೂ, ಅನುಭವದಿಂದ ಹಾಗೆ ಕಂಡುಬಂದದ್ದ
ರಿಂದಲೂ, ಈ ವರ್ಷವೂ ಸಹ ಬೇಸಗೆಯ ರಜಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಿಶೇಷ
ಗೌರವೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ, ಆ ಏರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು
ತಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿ (ತಾ|| ೧೦-೧-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ) ನಿಶ್ಚಯಿಸಿತು. ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ,
ಗೋಷ್ಠಿಯ ಉದ್ದೇಶ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು
ಪ್ರಕಟಿಸಿ (ತಾ|| ೨೦-೨-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ) ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಲಾಯಿತು.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಲಾಲಿಸಿ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗಮಕಿಗಳಾದ ಎಸ್. ಜಿ. ಬಿಂದೂರಾಯರವರು ಗಮಕ ಗೋಷ್ಠಿಗೂ, ಸಂಗೀತ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ಬಿ.ಎ. ಅವರು ಗಾನ ಗೋಷ್ಠಿಗೂ ರಲು ದಯಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೋರಿಕೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ, ಗಮಕಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಗಂಡಸರು, ಮಂದಿ ಹೆಂಗಸರು, ಒಟ್ಟು ೧೭ ಮಂದಿ ಅಪೇಕ್ಷಾ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ೧೦ ಗಂಡಸರು ಮತ್ತು ೭ ಹೆಂಗಸರು ೧೭ ಮಂದಿಯ ಅಪೇಕ್ಷಾ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಯಿತು. ಕ್ಷಾಾಗಿ ಒಬ್ಬರೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮಾತ್ರ ಬಂದುದರಿಂದ ಗಾನ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಈ ಸಲದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಇದು ಬಹು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ.

ಗಮಕಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದ ಪಕ್ಕಾ ವರದಿ ಈ ವರ್ಷವೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಅವುಗಳ ಹೆಸರು ಕಂಡ ಕಾವ್ಯ ಭಾಗಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವಾಯಿತು :—

೧. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ (ಉದ್ಯೋಗ ಪರ್ವ—ಮೊದಲನೆಯ ಪಾಠ ೨೫ ಪದ್ಯಗಳು).

೨. ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ (ಚಂದ್ರಹಾಸನ ಬಾಲ್ಯ — ೧೦ ಪದ್ಯಗಳು).

೩. ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಕಾವ್ಯ (೨ನೆಯ ಸಂಧಿ— ೫ ಪದ್ಯಗಳು).

ಗಮಕ ಗೋಷ್ಠಿಯು ತಾ|| ೧೫-೪-೧೯೩೭ ಗುರುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೧೦ ಗಡುಗಿನ ಶ್ರೀ ವೀರನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿಯ ಪೂಜೆಯೊಡನೆ ಉಪಕ್ರಮವಾಗಿ ತಾ|| ೧೦-೭-೧೯೩೭ರ ವರೆಗೆ, ಸುಮಾರು ೩ ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿತು.

ಪಾಠಕ್ರಮವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೬ ಘಂಟೆ ಮತ್ತು ಅಪರಾಹ್ನ ೪ ಘಂಟೆಯಿಂದಲೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ಸುಮಾರು ೩ ಕಾಲ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸರಾಸರಿ ೬ ಮಂದಿಗಳು ಹಾಜರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪಾಠಗಳು ಬಹು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆದವೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲಿ ಬಹು ಅಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿ ಕೆಲವರುತೂ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವೇಳೆ ನಿಂತು, ವಿಶೇಷ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿಂದೂರಾಯರವರು ತಮ್ಮ ಗಮನಿಸದೆ, ಅನುಕೂಲವಾದ ತಮ್ಮ ಕಾಲವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಕ್ಕಾಣಿ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಉಪಕಾರವೆಸಗಿದ್ದಾರೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಗುಣ ವಿಮರ್ಶೆಗಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮಹನೀಯರುಗಳನ್ನುಳ್ಳ
ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಕ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿ (ತಾ|| ೨೦-೬-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ)
ಯಮಿಸಿತು :—

(೧) ಪ್ರೊ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

(೨) ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ.

(೩) ,, ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

(೪) ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು

(೫) ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಎ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು

ತಾ|| ೧೦-೭-೧೯೩೭ರ ಸಾಯಂಕಾಲ ೫|| ಘಂಟೆಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರದಲ್ಲಿ ಗಮಕ
ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಯಿತು.

(ಮೇಲೆಕಂಡ ಸಮಿತಿಯ ಜೊತೆಗೆ, ಗಮಕ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ಶ್ರೀ|| ಬಿಂದೂರಾಯ
ವರೂ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರೂ ಪರೀಕ್ಷಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗ
ಹಿಸಿ ಸಹಕರಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಅನನುಕೂಲದ
ಸೆಯಿಂದ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವಾಗಿ ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಎ. ರಂಗಣ್ಣನವರು
ಪರೀಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರು.)

ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ, (೧) ಪದೋಚ್ಚಾರಣೆ, (೨) ರಾಗಪ್ರಯೋಗ, (೩) ಒಟ್ಟಿನ
ರಿಣಾಮ— ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಒಟ್ಟಿನಮೇಲೆ,
ಸಲದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ದರ್ಜೆ ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ದರ್ಜೆಗಿಂತ
ಏತ್ತಮವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಪರೀಕ್ಷಕರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ
ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಎಂಟು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪೈಕಿ ಏಳು ಮಂದಿ, ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ
ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದರು :—

(೧) ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಹರಿನಾರಾಯಣ, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.

(೨) ,, ಎಸ್. ನಾಗೇಶರಾವ್, ಬಿ.ಎ.

(೩) ,, ಬಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ

(೪) ಶ್ರೀಮತಿ ಶಕುಂತಲಾಬಾಯಿ ಪಾಂಡುರಂಗರಾವ್

(೫) ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಕೆ. ಶಿವರಾಮಯ್ಯ

(೬) ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಜಾಮಣಿ ನಾಗರಾಜರಾವ್

(೭) ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಶಿವಸ್ವಾಮಿ

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ:
ಉನ್ನತಪಲ್ ಪೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಕೆಲವು ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಿಯರು ಪೈಮರಿ.ಶಾಲೆಯ
ತ್ಯವಸ್ಥಕಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಇಂಪಾಗಿ ಹಾಡುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮಕಾ
ತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವರೆಂದೂ, ಅವರಿಗೆ ಗಮಕ
ತ್ಯವನ್ನು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಲು ಪರಿಷತ್ತು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ.

ಪ್ರಯೋಜನವುಂಟೆಂದೂ ಬೆಂಗಳೂರು ಸ್ಕೂಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫೀಸರ್ ಒಬ್ಬರು ಮಾಧವರಾಯರು ಪರಿಷದುಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ (ತಾ|| ೧೪-೬-೧೯೩೨) ಬರೆದಿದ್ದರು. ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಿಯರಿಗೆ ಪಾಠಹೇಳುವ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವೇ ಬಿಂದುರಾಯರವರು ದಯಮಾಡಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅದೇ ಮೇಲೆ ಜೊತೆಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಿಯರು ತಾ|| ೨೦-೬-೧೯೩೨ರಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ದಿನಗಳಂತೆ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ೧-೧|| ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕನ್ನಡ ಪಾಠಹೇಳುವ ಎಲ್ಲ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೂ ಗಮಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಕಿವಿಗೆ ಇಂಪಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಅರ್ಥವಿಶದ್ಧವೂ ಪದ್ಯ ವಾಚನಮಾಡಿರೆ, ವಿವರಣೆಯ ಕೆಲಸ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಪದ್ಯವು ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ನಾಟುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳ ಇರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕಾವ್ಯಭಾಗದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸತ್ಯವನ್ನೂ ಒಟ್ಟು ಜನತೆಗೆ ಬೀರಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಂಪಿ ದಿವ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈ ಕಲೆಗೆ ಒಂದು ಗಣ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನವು ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಸಾಧ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ಮಂದಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಕೆಲಸ ಕಲಿತು ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವಂತೆ ಗಳು ಬೇಗನೆ ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಮನವಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ಗಮಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಗಳಿಗೂ ಸಹ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಈ ತರುಣ ಗಮಕಿರ ಅಭ್ಯಾಸವು ಇಂದಿಗೇ ಮುಗಿಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಕನ್ನಡ ಪ್ರಚಾರವು ಈ ಗಮಕಿಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಪರಿಷತ್ತು ನಮಗೆ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಕಾವ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಗಮಕಿಗಳ ಸಂತತವಾಗಿ ಸಾಧನೆಮಾಡುತ್ತ ಬರಬೇಕು. ಗಮಕ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಆ ಸಾಧನವು ಅವರು ಇನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ—ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳ ವ್ಯಾಸಂಗ; ಅವುಗಳ ರಸವನ್ನು ತಾವು ಸವಿಸವಿಸ ಹಂಚುವುದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಲೆಯ ಮೂಲಕ ಜನರಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನು ದಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸೊಬಗಿನಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಎಸ್ತಾರ ವೈವಿಧ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ, ಮಹತ್ವದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ, ಭರತವು ಯಾವ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಕಡಮೆಯಾದದ್ದಲ್ಲ; ಇದು ಬೆಳೆದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ; ಇದರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ತಣಿಯಬಹುದು.

ಒಂದಿ ಆನಂದಿಸಬಹುದಾದ ಭಾಗವಿದೆ—ಒಂದು ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ಮನಗಾಣಿಸಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಭಿಮಾನವನ್ನೂ ಕಾವ್ಯಾಸಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಬಿತ್ತರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ತರುಣ ಗಮಕಿಗಳು ಗಮಕ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ನೈಪುಣ್ಯ ಪಡೆಯುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಮವಹಿಸಬೇಕು: ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಂತೆ, ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡು, ಊರು ಊರುಗಳಿಗೂ ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ, ಕಾವ್ಯ ವಾಚನಮಾಡಬೇಕು; ಮತ್ತು, ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಾವೊಂದು ಪ್ರತಿಫಲದ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ನಾಡಿನ ಮೇಲ್ಮೈಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಈ ಅಭಿಲಾಷೆ ಸಫಲವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮಹಾಜನರು ಗಮಕಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಸಹಕಾರವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಮದುವೆ, ಮುಂಚೆ, ಸಂತೋಷಗೋಷ್ಠಿ ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮವರು ಕಾವ್ಯವಾಚನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದನ್ನು ರೂಢಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳೂ ಗಮಕಿಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾವ್ಯ ವಾಚನವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಗವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಕೆಗೆ ತಂದು ಕೊಂಡರೆ, ಗಮಕಿಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತು, ಗಮಕ ಕಲೆ ಬೇಗ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘಗಳು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತೋಷಜನಕ.

ಈ ಸಲ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರನ್ನು ಜೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘದವರು (ಸಂಘದ ಪರವಾಗಿ) ಗಮಕಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಒಂದು ಮೇಲ್ವಿಂಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ವರ್ಷ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಗಮಕಿಗಳ ಪೈಕಿ ಇಬ್ಬರು ಮಹಿಳೆಯರು ಇರುವುದು ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ. ಬರುವ ವರ್ಷದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಬಂದು ಗಮಕಾಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯಾಸೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಾಭಿರುಚಿ ಮೊಳೆತು ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ಗಮಕಿಗಳೂ ತಯಾರಾಗುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಸ್ತ್ರೀ ಗಮಕಿಗಳು ಮಹಿಳೆಯರ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮಹಿಳಾ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾವ್ಯ ವಾಚನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಾವ್ಯವಾಚನವನ್ನು ಕಲಿಸಿ, ಹೆಂಗಸರು, ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸವಿಯನ್ನೂ ಸೊಬಗನ್ನೂ ಹರಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಮಾಜವೆಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಲು ದೊಡ್ಡ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಗಮಕ ಕಲೆಯ ತರಗತಿಯ ಏರ್ಪಾಟನ್ನು ಪರಿಷತ್ತು ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯದ ಉಪಪತ್ತಿ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿಂದೂರಾಯರವರ ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇದುವರೆಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ವರ್ಷವೊಂದಕ್ಕೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ೨೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರಿಷತ್ತು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಅಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಪರಿಷದಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಆದ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗಮಕ ಕಲಾಭ್ಯಾಸದ ಏರ್ಪಾಟಿಗಾಗಿ ೧,೦೦೦ ರೂ. ದತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಿಶೇಷ ಕೃತ್ಯ ಸ್ಮರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಧನಿಕರೂ ಉದಾರಿಗಳೂ ಆದವರು ಸಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನ ತೋರಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರ ಮಾಡಿದರೆ, ಸಮ್ಮ ಆಸೆ ತೀರದ ಆಸೆಯೇನೂ ಅಲ್ಲ.

ಎಂದಿನಂತೆ ಈ ವರ್ಷವೂ ಗಮಕ ತರಗತಿಗಳು ಇಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿ ಯಲು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾರಣರಾದವರು ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಜಿ. ಬಿಂಧೂ ಪರಿಷತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲದೆ ಪರವಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಆದರದಿಂದ ನಾವು ಅರ್ಪಿಸುವ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಪರಿಷತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಕಾಣಿಕೆ: ಅವರು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಅಷ್ಟನ್ನೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು.

ನಾವು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೆ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಮಹನೀಯರು ಸಮ್ಮತಿಸಿ, ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟು, ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಂದಿನ ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ರಾಗಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿದ ಒಡನೆಯವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ, ರಾಜಧರ್ಮಪ್ರಸಕ್ತ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾವ್ ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೋ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗಿರುವ ಆದರ ವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಅಪಾರವಾದುದನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಜೀವ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಎಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವರು. ಅವರು ಈ ದಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವುದು ಸಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಭಾಗ್ಯವೆನಿಸುವ ಕಲಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ತರುಣ ಗಮಕಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ದಯಮಾಡಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಶುಭ ಹಸ್ತದಿಂದ ದಯಪಾಲಿಸಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಹರಕೆಯಿಂದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉದ್ದೇಶ ಪ್ರಯತ್ನ ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು, }
೪ನೆಯ ಆಗಸ್ಟ್ ೧೯೩೭. }

ಎಸ್. ವಿ. ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಫಾರಸಿ ಉರ್ದು ಶಬ್ದಗಳು

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಕೆ. ಭೀಮಸೇನರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಹೈದರಾಬಾದು

ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯು ವೈಯಾಕರಣಿಕವಾದ ನಾಗವರ್ಮ ಕೇಶಿರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪರದೇಶೀಯ ಭಾಷಾಶಬ್ದಗಳ ಸಂಪರ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಕಾರಣ ಎಂದಲೇ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಾಚೀನಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹರಿಹರ, ರಾಘವಾಂಕ, ರಾಲ್ಕುರಿಕೆ ಸೋಮ, ಬಸವ, ಚೆನ್ನಬಸವ ಮುಂತಾದವರ ಗ್ರಂಥಸ್ಥ ಭಾಷೆಯು ಕೇಶಿರಾಜನಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣಭೂತವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೇಶಿರಾಜನ ಈ ಕಟ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿರುವ ಮಹಾವೂರಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟೆಯಂತಾಯಿತು ; ಆದರೆ ಅದು ಕಳಚಿ ಕಾಲಾನುಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಇದರ ಕಾರಣಗಳು ಹಲವು ; ಕೆಲವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಶತಮಾನವು ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪರಮ ವಿಷಮ ಸಮಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ, ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಅಧೋಗತಿಗೆ ಮೂಲವಾಯಿತೆನ್ನಬಹುದು. ಅದುವರೆಗೆ ಚಾಲುಕ್ಯರ ಅಧೀನರಾಗಿದ್ದ ಮಾಂಡಲಿಕರು ಸ್ವತಂತ್ರರಾದರು. ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಒಡೆದುಹೋಗಿ ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ ಅವರ ವಶವಾಯಿತು. ಅವರು ತಂತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕಾದಾಡತೊಡಗಿದರು. ಈ ಸಂಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಉತ್ತರ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಅಲಾವುದ್ದೀನ್, ಮಲ್ಲಿಕ್ ಕಾಫೂರ್ ಮುಂತಾದವರು ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದ ಅರಸು ಮನೆತನಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ, ಅವರ ಅಧೀನರಾಗಿದ್ದ ನಾಡನ್ನು ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಅಸ್ತೀರವಾಗಿ ಮಹಮ್ಮದೀಯರ ವಶವಾದುದು ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇಸ್ಲಾಂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ಸಂಬಂಧವು ಅಂದಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಆಯಿತು. ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವದವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಆಯಾ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವವರು ಪರಸ್ಪರ ಕೂಡಿರಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಷ್ಟೆ. ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಮಹಮ್ಮದೀಯರೂ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕಲೆತೀರಲು ಅವಕಾಶವುಂಟಾದುದು ಈ ಗ಼ನೆಯ ಶತಮಾನದ ತರುವಾಯದಲ್ಲಿಯೇ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮುಸಲ್ಮಾನ್ ಧರ್ಮವಲಂಬಿಗಳಾದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೂ, ಮತ ಪ್ರಚಾರಕರೂ ಆಗಾಗ ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಭಾಷೆಯು ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಮಾನೀ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಲುಬುರಿಗೆಯು ರಾಜಧಾನಿಯಾದೊಡನೆಯೇ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಮಹಮ್ಮದೀಯ ರಾಜರ ನೆಲೆವನೆಯಾಯಿತು ; ಬರುಬರುತ್ತ ಅವರಿಗೆ ಇದೇ ತವರುಮನೆಯಾಯಿತು ಕುಂಗಭದ್ರೆಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಸೀಮೆಯ ಕರ್ನಾಟಕವೆಲ್ಲ ಬಹುಮಾನೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ

బళపట్టు. ముందే బహుమనీ మనీతనవు ఘోరసి అని మహమ్మదీయ మండలికరు స్వతంత్రులారు. బహుమనీ కన్నడ నాడిన ఎరడు ముఖ్యవాద రాజధానిగళాదువు. ము మత్తోందు రాజధానియేందరే విజయనగరవే. ఘోరసి కన్నడ అని విభాగవాగి ఒందు భాగవన్న ఒప్పు ఘోరసి రాజనా, మత్తోందు గళన్న మహమ్మదీయ దోరగళా ఆళతొడగిదరు.

ఈ రీతి నాల్కునూరు వర్షగళవరే (క్రి. శ. ౧౫౪౦) కన్నడ నాడు సుల్తానర ఆళికేగొళపట్టుదరింద, కన్నడ సంస్కృతి భాషేయమేలే ఇస్లాం సంస్కృతి మత్తు భాషేయ పరిణామతా ఆళ్ళయవల్ల. బహుమనీరద ఆదిలాషాహి మనీతనదవరు విజయ గళాగిదరు. ఇబ్రాహిం ఆదిలాషాహియ కాలదల్లి విద్యాదత్త బింబు దోరతుదరింద అవన ఆస్థానదల్లి కవిగళు బేగళత్తీర్త సా కాలదవరే ఘోరసి రాజభాషేయగిదత్తు. ఇవను ఇదన్న పాఠా ఘోరసియ స్థానదల్లి 'దక్కన్' ఎందు సంకేతగొండ 'టుర్ము' ఆస్థానద భాషేయనాగి విపరీతసిదను. ఆ భాషేయల్లియే తా భాషా ఎంబ కావ్యవన్న రచిసిదను. 'దక్కన్' అథవా 'టుర్ము' భాషా స్థానద భాషేయదొడనేయే ఇదు ఒకు తీర్పువాగి నాడివి కొండితు. ఈ భాషేయ మొదమొదలు సేనేయల్లియొ, ఆ (పేటి)గళల్లియొ ఘోరసి బళకేగి ఒందితు. ఈగళా ఘోరసి సామాన్యవాగి పేటియ భాషేయేందరే 'టుర్ము' ఎందు కన్నడ కొండిదూర.

విజయనగరద దోరగళ మత్తు సుల్తానర పరస్పర సామాన్యవాగి ఘోరసి భాషేయల్లాగలీ, టుర్ము భాషేయల్లాగలీ బేకాగిదత్తు. ఈ దోరగళ అధీనదల్లిద్దు మున్నీగళు ఘోరసి భాషేగళన్న జేన్నాగి ఒల్లవరాయొ, పత్తవ్యవహారగళన్న నడసలు సమర్థరాయొ ఇరుత్తిద్దురేంబ అంతవన్న అనేక కృషియత్తు, ఒప్పీరుగళ ఆధారదరింద నిర్ధరిసఒకుదాగి సుల్తానర భాషేయన్న సుల్తానరు రాజర భాషేయన్న త్తిద్దుదరింద, అవరవర పరస్పర సందర్శనవాదాగ సుగమయన్న నడసలు అనుకూలవాగిరుత్తిత్తు. ఘోరసి రాజ పాత్రవాద ఈ భాషేగళన్న అధికారిగళా సామాన్య జనదా టుర్ము లుపయోగిసత్తు ఒందరు. ఘోరసి ఈ భాషేగళు కాలానుక్రమదల్లి పరిణామవన్న ఒంటుమాడిరబేకు.

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೈದರಾಲಿಯೂ, ಅವನ ಮಗನಾದ ಟೀಪು ಸುಲ್ತಾನನೂ ಮೈಸೂರು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಪಾವಧಿಯವರೆಗೆ ಆಳಿದರೂ, ಅವರ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಣಾಮವು ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಶಬ್ದದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಆಯಿತು. ಅನೇಕ ಫಾರಸಿ ಶಬ್ದಗಳೂ ಉರ್ದು ಶಬ್ದಗಳೂ ಮೈಸೂರು ಸೀಮೆಯ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಹೋದುವು. ಈ ಶಬ್ದಗಳೇ ಅನಂತರ ಆಳಿಕೆಗೆ ಬಂದ ಮೈಸೂರು ರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ಐರೋಪ್ಯ ಕಮಿಷನರುಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತುವು. ಈ ರೀತಿ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಿರುವ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತ್ಯಾಜ್ಯಮಾಡುವುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ, ಜಲಾವಣಿ ಯಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಭಾಷೆಯೇ ಆಗಲಿ ಆಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ದಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಂತಹ ಪರಿಭಾಷೆಯ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಉಳಿದೆಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ಉಚಿತವಾದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಬರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಸಂತತವಾದ ಆಶಯವಾಗಿರುವುದು.

ಇನ್ನು ಗ್ರಂಥಸ್ಥವಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ಫಾರಸಿ ಮತ್ತು ಉರ್ದು ಶಬ್ದಗಳ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಬಹುದು.

ನಾಗವರ್ಮ, ಕೇಶಿರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಫಾರಸಿ ಭಾಷೆಯು ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದವರೆಗೆ ಹಬ್ಬಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಮ್ಮದೀಯ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೂ, ಮತ ಪ್ರಚಾರಕರೂ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಮೇಲೆ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಇವರಾಡುವ ಮಾತು ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡದಿದ್ದರೂ ಹಲವು ಶಬ್ದಗಳು ಆಗಿನ ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿಕೊಂಡಿವೆ. ಕೇಶಿರಾಜನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುವ “ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯ ಮಾನಿಸಂ,”¹ (‘ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣ’—ಕ|| ಸಾ|| ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಕಟನೆ: ಸೂತ್ರ ೧೩೨, ಪ್ರಯೋಗಂ) “ಮೊಸ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ.” (ಶ.ದ: ಸೂತ್ರ ೬೫, ಪ್ರಯೋಗಂ) ಎಂಬಲ್ಲಿಯ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಇಂತಹ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲೊಂದು. ಕಿಟ್ಟಿಲ² ನಿಘಂಟುವಿನಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದದ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತಜ್ಞರು ‘ಟೋಪಿಕಾ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಇದು ಹುಟ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವದೇನೋ? ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೇಶಿರಾಜನು ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಶಬ್ದವು ಅವನಿಗೆ ವಿಜಾತೀಯವಾಗಿ ತೋರಿರಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

1. ‘ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯ ಮಾನಿಸಂ’ ಎಂಬುದು ‘ಟೋಪೀನಾಲಾ’ ಎಂಬುದರ ಭಾಷಾಂತರದಂತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪಞ್ಜಿ ವಿಭಕ್ತಿಯ ‘ಕುಟುಬಿ’ಗಾಗಿ ಉದಾಹರಿಸಿದ್ದಾನೆ. (ಪುಟ ೧೧೭, ಸೂ. ೧೩೨.) ‘ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಮಾತು’ ಎಂದರೆ ಮೋಸಮಾಡು ಎಂಬರ್ಥವು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದು ಉರ್ದುವಿನಲ್ಲಿರುವ “ಅಜ್ಞಾ ಟೋಪಿ ಡಾಲಿಂಗೇ” ಎಂಬುದರಿಂದ. ಪಞ್ಜಿ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ—ಬಸವ ಪುರಾಣ.

ಕನ್ನಡಿಗರ ಶೀರ್ಷಕವು ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯಲ್ಲ. ಅದು ಅನ್ಯದೇಶೀಯ ಬೇಕೆಂದೂ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಎರವಲಾಗಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಬೇಸಣ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೇಶಿರಾಜನು ಧಾತುಪಾಠದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅರ್ಥವನ್ನುಳ್ಳ ಶಬ್ದವು ಫಾರಸಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಇದೇ ರೂಪದಲ್ಲಿ 'ಬೇಜಾರು' ಎಂಬುದು. ಇದರಲ್ಲಿರುವ 'ಜ' ಕಾರವು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗೆ ಸಮವಾಗಿದೆ. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದವು 'ವೇಜಾ' ಫಾರಸಿ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಇದು ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಬಂದಿದೆಯೋ ಭಾಷೆಯೊಂದರ ಶಬ್ದವೇ ಫಾರಸಿ ಭಾಷೆಗೆ ಹೋಗಿದೆಯೋ ಎಂಬ ಅಂಶ ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೇಜಾರಿನಲ್ಲಿರುವ ಜಕಾರವೂ, ಬೇಸಣ್ ರೇಫವೂ ಆಯಾ ಭಾಷೆಯ ವರ್ಣವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಭರವಸ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದವು 'ದಕ್ಷಿಣಿ'ಯಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲದ ಹಿಂದೆಯೇ ಕೊಂಡಿದೆ. ೧೩೬೯ರಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಭೀಮ ಕವಿಯ ಬಸವ ಪುರಾಣ ಎಷ್ಟೋಸಾರೆ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಈ ಶಬ್ದವು ಮರಾಠಿ, ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯಿಂದ, ಮರಾಠಿಯ ವಾಗಿ, ಈ ಶಬ್ದವು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು; ಇಲ್ಲವೆ 'ದಕ್ಷಿಣಿ' ಭಾಷೆಯಿಂದ ಬಂದಿರಲೂ ಬಹುದು.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋವಿಂದ ಪೈಗಳು ಸುಮಾರು ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಂತೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುವ 'ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ'ದಲ್ಲಿ ಫೌಜು ಎಂಬ ಶಬ್ದವಾಗಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಂಶವಷ್ಟೆ. 'ದಕ್ಷಿಣಿ' ಭಾಷೆಯ ಈ ಫೌಜಿನಲ್ಲಿಯೇ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಅದು ರಾಜಾ ಕ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಕವಿಯು ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಈ 'ದಕ್ಷಿಣಿ' ದಿಂದಲೇ ಸೇನೆಯನ್ನು 'ಫೌಜು' ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿರುವಲ್ಲಿ ಷಟ್ಪದಿಕಾರರು ಪ್ರಾಯಿಕವಾಗಿ ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತ

ಹದಿನಾರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಪುರಂದರ ದಾಸ ಅನೇಕ ಉರ್ದು ಶಬ್ದಗಳು ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿವೆ. 'ತುರುಕರ' ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು ಅವರು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಉರ್ದು ಪದಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪದಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಅರ್ಥ "ಗುರುವಿನ ಗುಲಾಮನಾಗುವ ತನಕಾ | ದೊರೆಯದಣ್ಣ ಮುಕುತ" ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಉರ್ದು ಪದಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಎಂಬುದು, ಇನ್ನೊಂದು ತನಕ ಎಂಬುದು. ಈ 'ತನಕ' ಎಂಬ

2. ಶ. ದ., ಪು. ೨೪೬ :- ಬೇಸಣ್ - ಅಲಸ್ಯ.

ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಭಾವಿಸಿದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು 'ದಕ್ಕನಿ'ಯಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಂದ ಶಬ್ದವು. 'ತಕ್' ಎಂಬ ಉರ್ದು ಶಬ್ದದ ಮೂಲ ರೂಪವಾದ 'ತಲಕ್' ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಕನ್ನಡದ 'ತನಕ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಲ'ಕಾರದ ಉಚ್ಚಾರವು 'ನ'ಕಾರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದೂ, 'ಲ'ಕಾರವು ಎಷ್ಟೋ ಎಡೆಗಳಲ್ಲಿ 'ನ'ಕಾರವಾಗಿ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದುವುದೂ ಒಂದು ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಕೇಶಿರಾಜನು ಹೇಳುವಂತೆ ಯ, ಲ, ವ ಕಾರಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನುನಾಸಿಕಗಳು. ಇಲ್ಲಿ 'ತಲಕ್' ಎಂಬುದು 'ತನಕ' ಎಂದು ಆಗಿರುವುದೂ ಇದೇ ನಿಯಮಕ್ಕೊಳಗಾಗಿಯೇ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ಹಕ್ಕು' ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವೇಚಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಹಕ್ಕು ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬಹಳವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದವೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂಬಷ್ಟು ಭ್ರಮೆಯಾಗುವಂತೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಕೊಂಡುಹೋಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹಳಗನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಶಬ್ದವು ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ, ಇದರ ರೂಪವು ಮತ್ತೊಂದು ತೆರನಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ಅದೇ 'ಪಕ್ಕು' ಎಂದೂ ಕೆಲವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. 'ಪಕ್ಕು' ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಪೊನ್ನ ರನ್ನಾದಿಗಳು ಇದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗನೇ" ಎಂಬಲ್ಲಿ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ದಾರನಾಗನೇ ಎಂಬೀ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳುವ ವಾಡಿಕೆಯೂ ಉಂಟು. ಹಕ್ಕು ಎಂಬುದು ಹಳಗನ್ನಡದ 'ಪಕ್ಕು' ಎಂಬುದರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದುದಲ್ಲ. "ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗನೇ" ಎಂಬ ಮಾತಿನಲ್ಲಿರುವ 'ಪಕ್ಕು' ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವು 'ಗುರಿ', 'ಈಡು' ಎಂದಾಗುವುದಲ್ಲದೆ 'ಹಕ್ಕುದಾರ' ಎಂದು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. 'ಹಕ್ಕು' ಎಂಬುದು ಅರಬ್ಬೀ ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದವು. ಅದು ಫಾರಸಿ, ದಕ್ಕನಿ ಭಾಷೆಗಳ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. 'ಹಕ್', 'ಮುಸ್ತಹಕ್', 'ಹಕ್ದಾರ್' ಈ ಎಲ್ಲ ಅರಬ್ಬೀ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. 'ಹಕ್' ಎಂದರೆ ಸತ್ಯ, ದೇವರು, ಎಂಬ ಅರ್ಥಗಳೂ ಉಂಟು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕುದಾರ ಎಂಬ ಶಬ್ದದೊಳಗಣ 'ದಾರ' ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯ ಒಂದರಿಂದಲೇ ಇದು ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದವಲ್ಲವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ 'ದಾರ' ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯದು. ಅದು ವತನ್‌ದಾರ, ಕಸಬುದಾರ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. ಈ ಶಬ್ದಗಳೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿರುವುವು. 'ದಾರ' ಎಂಬ ಉರ್ದು ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಅನೇಕಕಡೆ ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದಗಳಿಗೂ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಇದು ಕನ್ನಡ ಪ್ರತ್ಯಯವೇ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ಭ್ರಮೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದೂ ಉಂಟು.

3. ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಶನ : ಸೂತ್ರ ೧೬, ಪುಟ ೧೭-೧೮. (ಕೊಲ್ಲಣಿ, ಅಲ್ಲಣಿ, ಹಲ್ಲಣಂ, ಇಲ್ಲಣಂ.)

ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿಕೊಂಡಿರುವ ಫಾರಸಿ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವೇಚಿಸಿದುದಾಯಿತು. ೧೭, ೧೮ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗಿದ್ದಿತು. ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಇನ್ನೆ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿಯ ರಾಜರು ಮಹಮ್ಮದೀಯರಾಗಿದ್ದು ಭಾಷೆಗಳು ಫಾರಸಿ ಉರ್ದುಗಳೇ ಆಗಿದ್ದುವು. ವಿಜಯನಗರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಹಮ್ಮದೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೀಳ್ಕೊಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಫಾರಸಿ ಭಾಷೆಯು ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಹೀಗಾಗಿ, ೧೭ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿವೆ. ಕಾಣಬಹುದು. ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೫೦ರಲ್ಲಿ ಗಂಗ ಕವಿಯಿಂದ ರಚಿತವಾದ 'ಕುಮಾರವಿಜಯ' ಕಥೆ' ಅಥವಾ 'ಕುಮಾರರಾಮನ ಕಥೆ'ಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೨೦-೩೦ ಭಾಗಗಳು ಯಥೇಚ್ಛವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಆ ಗ್ರಂಥವು ಅಷ್ಟಾಗಿಲ್ಲ; ಮೂಲಪ್ರತಿಯಿಂದ ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಶಃ ಖುಷಿ, ಬಂದಿಖಾನಾ, ಬದನಾಮಿ, ("ಮೂದಲಿಸುತ 'ಬಂದಿಖಾನಾ'ಯ ಹಾಕಿ 'ಬದನಾಮಿ'ಯನ್ನು ಮಾಳ್ವೆ ನೃಪರಾ' ಎಂಬೀ ಪ್ರಯೋಗವು ಸುಮಾರು ವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ.) ದಿವಾಣ, ಚಾವಣಿ, ಫೌಜು, ತನಕ, ಇದ್ದಿ (ಜಗಡ್ ಎಂಬ ಉರ್ದು ಶಬ್ದದಿಂದ) ರೋಖ, ಬಾಜಾರ, ಸಲ್ಲಾ, ತಬ್ಲೆ, ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ 'ಆಗಮಿ ವಿಜಯ'ವು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಹತ್ವವುಳ್ಳುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಮೊದಲ ಗ್ರಂಥವಾದುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಚರಿತ್ರಾಂಶಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಇತಿಹಾಸ ಸಂರಚನೆ ಬಹು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಕವಿಯು ಉರ್ದು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ನಿಷ್ಣಾತನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವನು ತನ್ನ ಉರ್ದು ಫಾರಸಿ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೆಲವು ಗಳಲ್ಲಿ ಉರ್ದು ಖಂಡವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಉರ್ದು-ಕನ್ನಡ ಸಮಾಸಗಳನ್ನೂ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಇಂತಹ ಸುಮಾರು ೬೦ ಶಬ್ದಗಳು ಪದೇ ಪದೇ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಶಬ್ದಗಳು ತುಂಬ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದುಹೋಗಿವೆ. ಆ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದರೂ ಕೆಲವು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ಇವು ಕವಿಯು ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉರ್ದು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ: 'ಮಸಲೆಹತ್' ಎಂಬುದನ್ನು 'ಮಸಲೆ' 'ಲೂಪ್' ಎಂಬುದನ್ನು 'ಲೂಪಿಯೆಂದೂ, 'ಮೆಹರ್‌ಬಾನಿ'ಯನ್ನು 'ಮೆಹರ್'

ಎಂದೂ, 'ಉಮರಾ' ಎಂಬುದನ್ನು ಉಮರಾವು ಎಂದೂ, 'ಗನೀಮ್' (ವೈರಿ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ) ಗನೀಬ ಎಂದೂ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಂತೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟೋ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ರೂಪಾಂತರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಉರ್ದುವಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ 'ಜೇರ್-ಮಹಾಸಿರಾ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕವಿಯು ಜೇರುಮುತ್ತಿಗೆ ಎಂದು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. 'ಮಹಾಸಿರಾ' ಎಂದರೂ 'ಮುತ್ತಿಗೆ' ಎಂದರೂ ಒಂದೇಯೇ. ಆದರೆ ಕವಿ 'ಜೇರ್' ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದದೊಡನೆ ಅದನ್ನು ಸಮಾಸಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಜೇರುಗೈಯ ಎಂಬ ಪ್ರಯೋಗವೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅರಿಸಮಾಸದೋಷವೆಂದು ಇದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆ? ಇದರಂತೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ದೋಷಯುಕ್ತವೆಂದು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವುದು? ನಜರುಗಾಣಿಕೆ, ಪಂಚ ಪಕೀರ ಮುಂತಾದ ಶಬ್ದಗಳು ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. "ಘೌಜಂ ಲೂಪಿಸಿ," "ಪತ್ತೆ ಲಷ್ಕರಿ," "ಬಾವನ್ನ ಪಾತುಶಾಹ," "ಜಕೀರಿ ರಸ್ತು ಮುಸ್ತೈದು"—ಇವೆಲ್ಲವೂ ಖಂಡವಾಕ್ಯಗಳೇ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ 'ಇಸು' ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕ್ರಿಯಾರೂಪಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಈ ಕವಿಯು ಉರ್ದು ಶಬ್ದಗಳಿಗೂ 'ಇಸು' ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿ ಹೇರಳವಾದ ಕ್ರಿಯಾರೂಪಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ: ಉದಾ: 'ಘೇರಿಸಿ,' 'ಲೂಪಿಸಿ,' 'ಬಿಗಡಿಸಿ' ಮುಂತಾದುವುಗಳು. ಕವಿಯು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಇವನಿಗೆ ಈ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಪರಿಣತಿ ಇದ್ದಿತೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ: ದಿಲಾಸ, ಹವಾಲೆ, ಹುಕುಮು, ದವಲತ್ತು, ಪಿತೂರಿ, ಫಿರಿಯಾದಿ, ಉಮರಾವು, ಗನೀಬ, ತರಥ, ಪತ್ತೆಲಷ್ಕರಿ—ಇತ್ಯಾದಿ ಶಬ್ದಗಳು ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢವಾದ ಶಬ್ದಗಳು.

ಮುಸಲ್ಮಾನಿ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಣಾಮವು ಶಬ್ದದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿರಲು, ಚಂದ್ರಸಾಗರವರ್ಣಿ ಎಂಬ ಜೈನ ಕವಿಗೆ 'ಮುಲ್ಲಾಶಾಸ್ತ್ರ'ವೊಂದನ್ನು ಬರೆಯಲು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಿತು. ಕವಿಯು ಇದನ್ನು ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.

“ಬಸದಿಯೆಂಬುದಕಾಗ ಪ್ರೀತಿಕರ | ಹೆಸರಮಾಡಿ ಮನೂತಿಯೆಂದವ |

ನುಸುರಿದನು ಪ್ರಾಕೃತದಿ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮೊಖ್ಯವೆಂದೆಂಬ | ಹೆಸರಡಲು” ಎಂದೂ,

“ಅನ್ನವನು ಚರುವೆಂದು ದೇವರಿ | ಗನ್ನನೈವೇಡ್ಯವನು ಮಾಡುವು

ದಿನ್ನು ಅನುಚಿತವೀಗ ಚುರಿಮುರಿಯೆಂದು ಅವಲಕ್ಕಿ |

ಯನ್ನು ಶರ್ಕರಿ ಸಹಿತ ದೇವರಿ | ಗನ್ನ ಮಾಡಿರಿ ಜುಮ್ಮರಾತ್ರಿಯೊ |

ಕೆನ್ನುತಲಿ ಬೆಸನಿತ್ತ ಸರ್ವರಿಗರಸ ಆ ಮುಲ್ಲಾ |” ಎಂದೂ,

“ಮುಲ್ಲವೆಂಬಂಕಿತವ ತನ್ನೊಳಗಲ್ಲವೆಂಬಂಕಿತವ ದೇವರೊಳು” ಎಂದೂ

ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ಪದ್ಯಗಳು ರಚಿತವಾಗಿವೆ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಕೈಫಿಯತ್ತು'ಗಳೂ 'ಬಖೈರು'ಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವು ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಾಗಿವೆಯೋ, ಭಾಷಾ

ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಕರ್ಣಾಟಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನವರೂ, 'ಜಯಕರ್ನಾಟಕ'ದ ಸಂಚಾಲಕರೂ ಕೆಲವು ಕೈಫಿಯತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಮೂಲಕವಾಗಿ ತುಂಬ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗಳ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆದ್ಯಂತ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ನಾಟಕಗಳಾದ 'ಮುನ್ನಿ'ಗಳಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈಫಿಯ ಬಹಿರು ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳೇ ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯವು. 'ಅರ್ಕಾಡು' ಕೈಫಿಯ ರಲ್ಲಿಯೇ ಸುಮಾರು ೧೪೬ ಉರ್ದು ಶಬ್ದಗಳು ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿವೆ. ತಿಳಿಯ ಕೈಫಿಯತ್ತಿನ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಆಗಾಗ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೈಫಿ ಹಲವು ಶಬ್ದಗಳ ಮೈತಿಷ್ಠ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ:—

'ಖಾಸ ಚವರಿಬರದಾರಿವಳಕ್ಕೆ': ಇಲ್ಲಿ ವಳ ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ಶಾಬ್ದ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು 'ಚವರಿ ಬರದಾರಿ' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಸಿ ಖಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದು ವ್ಯಾಕರಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಹತ್ತ್ವವಾಗಿದೆ. 'ವಳಕ್ಕೆ' 'ಬದ್ಧಮಸಲತ್ತು,' 'ನಾಕಾರೆ, ಬೇಕೂಫ ನಾದಾನ್ ಹಲೈ' ಇವು ಭಾಷೆ ಭಾಗಗಳು. 'ಜಾಹಿಲಿಯತ್' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಭಾವನಾಮವೆಂಬ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದೆ. 'ಬದಲು ಮಾರ್ಗ' ಎಂಬುದನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಅನುಕೂಲ ಹೇಳಬಹುದು. ಸೇನೆ "ತೀನ್ ತೇರೆಯಾಗಿ" ಹೋಯಿತು: ಇಲ್ಲಿ ತೇ ಎಂಬ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ನುಡಿಕಟ್ಟನ್ನೇ (Idiom) ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಖಾನರು ವೆ ಚಂದಾಸಾಹೇಬರು: ಇಲ್ಲಿ 'ವೆ' ಎಂಬ ಸಮುಚ್ಚದ ಬರುವ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. 'ಇಸು' ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರದ ಕ್ರಿಯಾರೂಪಗಳಾದ ಜಮಾಯಿಸಿ, ಚಲಾಯಿಸಿ ಎಂಬುವುಗಳು ದಷ್ಟು ಸಾರಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ಕೈಫಿಯತ್ತುಗಳ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಾಗವನ್ನು ವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಕನ್ನಡ ದಲ್ಲಿಯೂ ಉರ್ದು ಶಬ್ದ ಪ್ರಯೋಗದ ಚರ್ಚೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎದಿತವಾಗುವುದು.

ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸನ್ನದ ಸಿಪಾ ಇದೇ ಬಗೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ದೃಗ್ಗೋಚರವಾಗುವವು. 'ಇರಿದ ಭಯದಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ.)

ವೇದಾಂತ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ, ಗಣಿತ, ವೈದ್ಯ, ಜ್ಯೋತಿಷ ಮುಂತಾದ ಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವಾಗ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿದೆಯೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಸೂಡಿ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ 'ಉರ್ದು'ವಿಗೆ ಮದ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರಕಾರಿ ದಫ್ತರುಗಳಿಗೆ

ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ 'ಉರ್ದು ಶಬ್ದಗಳನ್ನೇ ಬಳಸುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ.

ಕೈಫಿಯತ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಬಖೈರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ನಾಟಕಗಳು, ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು, ವಿಮರ್ಶೆಗಳು, ಕವನಗಳು ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿರುವ ಉರ್ದು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿ, ಅವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕರ್ಣಾಟಕದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ತಿಳಿದೂ, ತಿಳಿಯದೆಯೂ, ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ, ಗದ್ಯ ಪದ್ಯಾತ್ಮಕವಾದ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ 'ಉರ್ದು' ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿರುವರು.

ಈ ಉರ್ದು ಶಬ್ದಗಳು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೋಗಿವೆಯೆಂದರೆ, ಗಾದೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗಾದೆಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದಗಳು ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಇವುಗಳ ಪ್ರಾಚುರ್ಯ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬೇಕಷ್ಟೆ. 'ಫಾಯಿದೆ ನೋಡಿ ವಾಯಿದೆ ಹಾಳಕೊಂಡ': ಇಲ್ಲಿ ಫಾಯಿದೆ, ವಾಯಿದೆ ಎಂಬಿವುಗಳೆರಡೂ ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಗಳು. 'ಸಾವಿರ ಕುದುರೆ ಸರದಾರ ಮನೆ ಹೆಂಡಿತಿಗೆ ಕಾಸ್ತಾರ ಮುಮಿಂಜಾರ)', 'ಬಡಾಯಿ ಬಲ್ಲವನು ಲಡಾಯಿ ಬಲ್ಲನೆ,' 'ಅಂ ಬಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸೂತಿದ್ದರೂ ಮುಂಗಾರು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ', 'ತುಣ್ಣು ಕುದುರೆಗೆ ಗಣ್ಣು ಲಗಾಮು'— ಈ ಎಲ್ಲ ಗಾದೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಉರ್ದು ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಗಾದೆಯ ಬೆಡಗು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಅರ್ಥವುಷ್ಟಿ ಮತ್ತು ಭಾವಪೋಷಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ಬರುವ ಉರ್ದು ಶಬ್ದಗಳು ಅಗಾಧವಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುವು:

'ಅಂಗಾಂಗವೆಲ್ಲಾ ತೆರವಿಲ್ಲದೆ ಮುಳ್ಳು ಹುದ್ದಂತೆ ಹೇರಿರುವ ಜವಾಹರಿ';

'ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಮುಸುಕಿದ ದಪ್ಪವಾದ ಹಳೆಯ ಜರತಾರಿಯ ವಸ್ತ್ರ'.

ಇಲ್ಲಿ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿರುವ ಜವಾಹರಿ, ಜರತಾರಿ ಎಂಬೀ ಶಬ್ದ ಸಂಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಐಶ್ವರ್ಯದ ಭಾವವು ಕೊನೆಮುಟ್ಟಿದೆ.

“ಬಾಜಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಾಮಾನನ್ನು ಚೌಕಾಶಿಮಾಡಿ ತರುತ್ತಾಳೆ” ಎಂಬೀ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿಪುಣತೆ ಎಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಬಾಜಾರ, ಸಾಮಾನು, ಚೌಕಾಶಿ ಎಂಬೀ ಮೂರು ಶಬ್ದಗಳೂ ಉರ್ದು ಭಾಷೆಯವೇ. ಸಿಸಾಯಿ ಸಾಲ ವಸೂಲುಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಸಾಲ ವಸೂಲು ಆದಂತೆಯೇ 'ಹಿರಿ', 'ಈ ಹುಡುಗ ಬಿಲ್ಕುಲು ಲಾಯಕ್ಕಿಲ್ಲ', 'ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೆಲ್ಲ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕೇರಿದರು,' 'ಹಣಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುದಾರರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ,' 'ಎಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾನೋ ಬಾಂಬ ಗಾಬರಿಯಿಂದ,' 'ಊರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಜಮೀನನ್ನೆಲ್ಲ ತಾವೇ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರು,' 'ತಂದು ಕೊಬ್ಬು ಜೋರಾಗಿದ್ದಾನೆ,' 'ಅವರು ಎನೇನೋ ಮಸಲತ್ತು ಮಾಡಿದರು,' 'ಎಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಾಡೂ ಒಳ್ಳೇ ಜಬರ್‌ದಸ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು.' ಮದುವೆಯಲಿ ಕಿನ್ನರರು ಹಿಡಿದಿರುವ ಹಿರಿ ಹಿಲಾಲುಗಳ ಬೆಳಕಿನ ಪಸರು

ನಭದಲೆಂತೆನೆದಿತ್ತೋ?', 'ಬಾಳಹೊನಲು ಬಂಜರೆ ಸೀಮೆಯನೆ ಬಂದು ಸೇರಿ
ಎಂಬೀ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ಉರ್ದು ಪದಗಳು ಭಾವಗಟ್ಟಾ
ವುವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಇದೇ ರೀತಿ, ಮೇಲೆ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಅರ್ಕಾಡು ಕೈಫಿಯತ್ತಿ
ವಾಗಿರುವ ಕನ್ನಡದ ನಿರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉರ್ದು ಪದಗಳು ಮಿಶ್ರವಾಗಿ
ಕಂಡುಬರುವುದು. ಸ್ಥಳಾಭಾವದಿಂದ ಈ ಸಂಬಂಧವಾದ ನಿರೂಪವು
ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ಉರ್ದು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು
ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಬಹುದು: ಜಮೀನ್‌ದಾರ್, ವಗೈರೆ, ಸಲೀಸ್, ಬಂದೋಬಸ್ತ್,
ಇನಾಮತಿ, ಬಾರಾಬಲೂತಿ, ರುಸುಮು, ಹರಕತ್ತು, ದರಬಾರ್, ಮೊಕರರು,
ಫಿಯಾದು, ಬಾಕಿ, ಕಚೇರಿ, ಸಮಾಜ, ಕಾಯಿದೆ, ದವಲತ್ತು, ಇತ್ಯಾದಿ. ಇದೇ ರೀತಿಯ ಎಷ್ಟೋ ಪದಗಳನ್ನು
ದಪ್ತರಗಳಿಂದ ಉದಾಹರಿಸಬಹುದು. ಇವುಗಳ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ರೂಢಿಸಿ
ರೂಢಿಗೆ ತರಬಹುದೆಂಬ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.
ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ವಾಗಿರುವ ಹಾಗೂ
ವ್ಯವಹಾರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಶೇಖರಿಸಿ
ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಈ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವ ಪಂಡಿತರು ಯಾರಾದರೂ ಕೈಗೆಂಡು
ನೆರವೇರಿಸಿದುದೇ ಉಪಕಾರವಾದೀತು.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು

೧. ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ

ಈಚಿನ ಅಧಿವೇಶನಗಳಲ್ಲಿ ಆದ ಮುಖ್ಯ ನಿರ್ಣಯಗಳು

(೧೯೩೬ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಅಕ್ಟೋಬರ್-ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಆದ ಮುಖ್ಯ ನಿರ್ಣಯಗಳು ೧೯೩೬ರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ)

೧೦-೧-೧೯೩೭, ಬೆಂಗಳೂರು

ತೆಂಢ್ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ.—

(೧೨) ೧೯೩೬ನೆಯ ಇಸವಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಆದ ೧೧ನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ೬, ೭, ೮ ಮತ್ತು ೧೧ನೆಯ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಉಚಿತಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುವ ಬಗ್ಗೆ ತೆಂಢ್ ಸಂಸ್ಥಾನದ ದಿವಾನ್ ಸಾಹೇಬರವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ತಾ|| ೧೯-೧೨-೧೯೩೬ರ ನಂ. ೪೭೪೪-೪೮೨೯/೩೬ರ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ತೆಂಢ್ ಸಂಸ್ಥಾನದ ದಿವಾನ್ ಸಾಹೇಬರ ತಾ|| ೨೪-೧೨-೧೯೩೬ರ ಉತ್ತರ:—

"I am glad to receive your letter of the 19th instant together with enclosures, the contents of which were communicated to Srīmanth Raja Saheb of Aundh. I shall let you know in due course as to what action is being taken by the Aundh Durbar about the Resolutions passed in the last session of the Kannada Conference. In general, however, I may assure you that in that part of the State where a majority of the people speak Kanarese, arrangement for teaching in Kanarese will be made in the Schools along with giving training in Marathi."

ನಿರ್ಣಯ.—“ಈ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತೆಂಢ್ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಭುಗಳವರನ್ನು ಈ ಕಾ|| ೧೧|| ಮಂಡಲಿ ವಂದಿಸುತ್ತದೆ.”

೨೧-೩-೧೯೩೭, ಬೆಂಗಳೂರು

ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದ ಲೆಕ್ಕ.—

(೪) ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಬಿ. ಅಲೂರರವರ ಕಡೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ೧೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಲೆಕ್ಕದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರಿಂದ ಬಂದಿರುವ ತಾ|| ೨೨-೨-೧೯೩೭ರ ಪತ್ರ; ಮತ್ತು ಅದರವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಲೆಕ್ಕಗಳಿಂದ ವಜಾ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ:—

“ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದಿಸಿ ಕೇಳಲಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ವರೆಗೆ ೭೫ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿರುವಂತೆಯೂ ಇನ್ನೂ ೨೫ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ವರವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತೆಯೂ ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಮೊಬಲಗನ್ನೂ ಖರ್ಚಾದಂತೆ ಭಾವಿಸಿ, ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಲೆಕ್ಕಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಬಹುದು.”

ಯಚೂರು ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳ ಲೆಕ್ಕಗಳ ತೀರ್ಮಾನ.—

(೫) ರಾಯಚೂರು ಮತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳ ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿಗಳ ಸೇರಿಂದ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಲೆಕ್ಕಗಳ ತೀರ್ಮಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿಚಾರ.—

ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿಸಿ ಕೇಳಲಾಗಿದೆ:—

(೧) ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗೌ|| ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರು ರಾಯಚೂರು ಪತ್ರಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿರುವ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ರೂ. ೫೦-೧-೬ ಬಾಕಿ ಬರೆದಿರುವರು, ತಿಳಿಸಿ ಬರೆದಿರತಕ್ಕ ಪತ್ರ;

(೨) ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗೌ|| ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಬೊಂಬಾಯಿ ಪತ್ರಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿರುವ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ರೂ. ೯೬-೮-೦ ಬಾಕಿ ಬರೆದಿರುವರು, ತಿಳಿಸಿ ಬರೆದಿರತಕ್ಕ ಪತ್ರ;

(೩) ಬೊಂಬಾಯಿ ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿಯವರು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ 'ಪ್ರತಿಪನ್ಯಾ' ರೂ. ೧-೮-೦ಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣದ ಮುಂದುವರಿದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಬರೆದಿರುವರು.

ತೀರ್ಮಾನ:- "ಈ ಎರಡು ಲೆಕ್ಕಗಳೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಕಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಅವು ವಸೂಲಾಗುವ ಸಂಭವ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಬಹುದು."

ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳ ದಾನ:-

(೨) ಸರಸ್ವತೀ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಬಸವನಗುಡಿ ಯೋಜನಾ ಸರ್ವಿಸ್ ಕ್ಲಬ್‌ನವರ ದಾನ:

(೧) Review of Reviews (೨೬ ಸಂಪುಟಗಳು), (೨) The Modern Review (೧೬ ಸಂ.), (೩) The Educational Review (೧೩ ಸಂ.), (೪) The Indian Review (೧೩ ಸಂ.), (೫) The Indian Review (೧೩ ಸಂ.), (೬) The Indian Review (೧೩ ಸಂ.), (೭) Popular Science Siftings (೯ ಸಂ.), (೮) Wide World (೩ ಸಂ.), (೯) Indian Economist (೧ ಸಂ.)-ಒಟ್ಟು ೧೧೬ ಸಂಪುಟಗಳು:-

"ಮೇಲೆ ಕಂಡ ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂಪುಟಗಳ ದಾನಕ್ಕಾಗಿ ಬಸವನಗುಡಿ ಮತ್ತು ಯೂನಿಯನ್ನಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ."

೨. ಉಪನ್ಯಾಸಾದಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು.

(೧೯೩೬ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಕಡೆಯವರೆಗಿನ ವಿವರಗಳು ೧೯೩೬ರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ

(೧) ಜನವರಿ ೯ನೆಯ ಶನಿವಾರ, ಪ್ರೊ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠೇ ಎಲ್. ಎಲ್. ಅವರು ಜನ್ನನ ಯಶೋಧರ ಚರಿತ್ರೆ ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡಿದರು.

(೨) ಜನವರಿ ೧೩ನೆಯ ಬುಧವಾರ, ಪ್ರಾಕ್ತನ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ ಎಂ. ಎಸ್. ಅವರು ಕಾಲಾಧೀನರಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತಾಪ ಸೂಚಕ ಸಭೆ ರಾಜಸಭಾಭೂಷಣ ದಿನಾನ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸರ್ ಕೆ. ಪಿ. ಶ್ರೀರಾಮ ಸಿ.ಐ.ಇ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಡಿ. ಅವರು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಮು|| ಗಣಪ ಪ್ರಸಕ್ತ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಎಂ. ಶಾಮರಾಯರು, ಎಂ.ಎ. ಅವರೊಡನೆ ಮತದ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರೂ, ಸ್ಯಾಡ್ವಾದ ಭಿಷಜ್ಞ ವೈದ್ಯಕ

ಪಂಡಿತ ಎಂ. ಎಲ್ಲಪ್ಪ, ಎಲ್.ಎ.ಎಂ. ಅವರೂ, ಶ್ರೀಮಾನ್. ಬಿ. ಪುಟ್ಟಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ. ವರೂ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರೂ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

(೩) ಜನವರಿ ೧೬ನೆಯ ಶನಿವಾರ, ನಂಜನಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಪಿಲ್ಲೇಡರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಶಿವರಾಮಯ್ಯನವರು ವಿಜ್ಞಾನ ಎಂದರೇನು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು, ಪಕರಣಗಳೊಡನೆ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡಿದರು.

(೪) ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೩ನೆಯ ಶನಿವಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸರ್ಪಭೂಷಣ ಮಠದ ಮಹಾದೇವ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡಿದರು.

(೫) ಫೆಬ್ರವರಿ ೨೪ನೆಯ ಬುಧವಾರ, ಧಾರವಾಡದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಕನ್ನಡ ಕುಲ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು.

(೬) ಫೆಬ್ರವರಿ ೨೭ನೆಯ ಶನಿವಾರ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಜಿಯಾಲಜಿ ಲಾಬೊರೇಟರಿಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ರಾಮರಾವ್, ಎಂ.ಎ., ಡಿ.ಐ.ಸಿ. (ಲಂಡನ್), ಫ್.ಜಿ.ಎಸ್. ಅವರು ನವರತ್ನಗಳು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡಿದರು.

(೭-೮) ಮಾರ್ಚಿ ೨ನೆಯ ಸೋಮವಾರ ಮತ್ತು ೯ನೆಯ ಮಂಗಳವಾರ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರ್ ಅವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ವೆಂಕಟರಮಣಯ್ಯನವರು ಸನಾತನ ಭೌತವಿಜ್ಞಾನ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡಿದರು.

(೯) ಮಾರ್ಚಿ ೨೫ನೆಯ ಗುರುವಾರ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಮಿಲಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡಿದರು.

೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿ ಮಾರ್ಚಿ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸದಸ್ಯರ ಪಟ್ಟಿ

ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು: ಸಾಮಾನ್ಯ.—(೧) ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಸಂಘ, ಬೆಂಗಳೂರು; ಸಂಗೀತ ಪ್ರೇಮಿ ಮಂಡಲಿ, ಬೆಂಗಳೂರು; (೨) ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ, ಶಿರಾಳಕೊಪ್ಪ; (೩) ಕೃಷಿ ಸಂಘ, ತುರುವೇಕೆರೆ; (೪) ಕೃಷಿ ಸಂಘ, ವಿಲ್ಲಿಂಗ್ಡನ್ ಕಾಲೇಜು, ಸಾಂಗ್ಲಿ.

ಸಹಾಯಕ ಸದಸ್ಯರು.—(೧) ಮು|| ರಾ|| ಎ. ತಾಂಡೋಣಿರಾಯರು, ಎಲ್.ಸಿ.ಇ., ಎಂ.ಐ. (ಅಜೀವ ಸದಸ್ಯತ್ವದಿಂದ ಸಹಾಯಕ ಸದಸ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಬದಲಾವಣೆ).

ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು (ಪತ್ರಿಕೆ ಸಹಿತ).—ಮು|| ರಾ|| ಗಳಾದ (೧) ಪಂಡಿತ ಬಿ. ಬಿ. ಹಾಲಭಾವಿ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು (ಪತ್ರಿಕೆ ವಿನ್ಯಾಸ).—ಮು|| ರಾ|| ಗಳಾದ (೧) ಕೆ. ಎನ್. ಪಗಿರಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ.; (೨) ಶ್ರೀಮತಿ ಸರಸ್ವತಮ್ಮನವರು; (೩) ಎನ್. ಎಸ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.; (೪) ವೈ. ಕೆ. ಅನಂದಯ್ಯರು; (೫) ಸೋಸಲೆ ವೆಂಕಟನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು; (೬) ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯರು; (೭) ಬಿ. ಸಂಜೀವರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.; (೮) ಜಿ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು; (೯) ಟಿ. ರಂಗಸ್ವಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು; (೧೦) ಎಂ. ಆರ್. ಅಣ್ಣಾಜಿರಾಯರು; (೧೧) ಟಿ. ಎ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿರಾಯರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.

ಪರಿಷತ್
ಕಾರ್ಯ
ಮಂಡ

ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವರದಿ

ವಿಲ್ಲಿಂಗ್ಡನ್ ಕಾಲೇಜು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ, ಸಾಂಗ್ಲಿ

(೧೯೩೬: ಪ್ರಥಮ ಸ್ವಚ್ಛಾಸದ ವರದಿ)

ಘಟನೆಯನ್ನನುಸರಿಸಿ, ಪ್ರೊ|| ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಿಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ
ಸದಸ್ಯರ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಲಿಯು ನೇಮಕವಾಯಿತು: ಶ್ರೀ|| ಗಣಪರಮಾ
ಎಂ. ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರು (ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ), ಡಿ. ಬಿ. ಟಂಕಸಾಲಿ ಅವರು (ಕಸಿ. ೨
ಎ. ಟಿ. ಪಾಟೀಲ, ಹಿರೇಗೌಡರು, ಹಬ್ಬು, ಶೀಮಿಕೇರಿ, ಗದ್ರೆ, ಆರ್. ಎಸ್. ಪುರಾಸ
ವಿ. ಎಸ್. ದೇಶಪಾಂಡೆ, ಕಡಗದಕೈ, ಎ. ಬಿ. ಪಾಟೀಲ ಮತ್ತು ಮಿಸ್ ಪ್ರಂಥಗ
ಗಳು ಸದಸ್ಯರು.

ವಿಶೇಷ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ತೆರಳುವ ಮುನ್ನ (ತಾ. ೧-೧-೩೬)
ಪ್ರೊ|| ಗೋಕಾಕರು 'ಅಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ನಾಟ್ಯಸೃಷ್ಟಿ' ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ
ಸಂಘದ ಅರಂಭ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಸಂಘವು ಅವರಿಗೆ ಸುಖ
ಬಯಸಿ ಒಂದು ಬೀಳ್ಕೊಡುವ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಮಾಡಿತು. ವಿಜಯನಗರ
ತ್ಸವದ ನಿಧಿಸಂಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆಲೂರು ವೆಂಕಟರಾಯರು
ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಕುರಿತು ಉಪನ್ಯಾಸಕೊಟ್ಟರು. ಈ ವರುಷ ಪ್ರಮುಖ
ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ನಡೆದುದೆಂದರೆ, 'ಅಭ್ಯಾಸ ಮಂಡಲ'ದ ಕಾರ್ಯ-೩-೧
ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ವಾರವೂ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅತ್ಯುತ್ತಮ
'ಪ್ರಾಂತೀಯತೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯ ಅಗತ್ಯ' ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು
ದಲಿಯೇ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀ|| ಸಾಲಿಯವರ 'ಅಭಿಮಾನಿ' ೩-೪-
ವಿವರವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿದರು.

ಮುಂದಿನ ಸ್ವಚ್ಛಾಸದಲ್ಲಿ ಸಂಘದ ಪರವಾಗಿ ಒಂದು ಕೈಬರಹ ೩-೪-
ಪ್ರಕಟಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರವೂ ಆಯಿತು.

೨೨-೧-೧೯೩೭

ಡಿ. ಬಿ. ಟಿ
ಕಾರ್ಯ

ಕೊಡಗು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ, ಮಡಿಕೇರಿ

(ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯ ಸಂಗ್ರಹ: ೧-೧-೧೯೩೬ರಿಂದ ೩೦-೬-೧೯೩೬)

ಸಂಘವು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಐದನೆಯ ವರ್ಷಕ್ಕೆ
ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಜನರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವು ದೊರೆತು ಈ ಸಂವತ್ಸರದ ಕಾರ್ಯ
ಜರುಗಿದುವು. ಆದರೆ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಫಲಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ
ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನಪಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆ.

ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಶ್ರೀ|| ಐ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಡಿ.ಎಸ್.ಸಿ.
ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಸ್. ಕುಶಾಲಪ್ಪ, ಬಿ.ಎ., ಡಿ.ಇ. ಅಮ

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು, ಒಬ್ಬರು ಟೈಪ್ರೀಯರ್ ಮತ್ತು ನಾಲ್ವರು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರುತ್ತಾರೆ.

ಕೊಡಗಿನ ಹೈ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಆ ಮೂಲಕ ಬಾಲಕರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಘವು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಹಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಉದ್ದೇಶವು ಕೈಡೇರಲಾರದು. ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೬ರಿಂದ ೩೬ಕ್ಕೆ ಏರಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಸಾಧಾರಣ ಸದಸ್ಯರು.

ಜನಾ ಖರ್ಚುಗಳ ವಿನಯ: ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಶಿಲ್ಕು ರೂ. ೨೭೭-೪-೭; ವರ್ಷದ ಕರಮಾನ ರೂ. ೩೯-೬-೩; ಖರ್ಚು ರೂ. ೨೪-೯-೯; ಸದ್ಯ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ರೂ. ೨೯೩-೧೫-೪. ಇದುವರೆಗೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಲಿಯ ಕೂಟವೂ ಒಂದು ವಿಸ್ತರಣಾಸಭೆಯ ಅಧಿವೇಶನವೂ ಸೇರಿವೆ. ಸಂಘದ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ೧೧೭ ಉತ್ತಮ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇವೆ. 'ಜಯಕರ್ನಾಟಕ' ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯಬಹುದಾದ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನೂ, ಶಾಸನಗಳ ಪ್ರತಿಮಾಡಿಸಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಡಗಿನ ಮಹಾಜನರು ನೆರವಾಗಬೇಕು.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು

೯-೨-೧೯೩೬: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ತ್ರಿಮತ ವೇದಾಂತ”.—ಮೈಸೂರಿನ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ|| ಮಧುರಾ ಸುಂದರಾಚಾರ್ಯರವರಿಂದ.

೩-೧೯೩೬ ಮತ್ತು ೯-೩-೧೯೩೬: ಭಾರತ ವಾಚನ (ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತದಿಂದ)—“ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರೆಯ ಮಹಿಮೆ”; “ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಸಂಧಾನ”.—ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರವರಿಂದ.

೩-೯-೧೯೩೬: ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ—“ಸೀತಾಕಲ್ಯಾಣ”.—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎಸ್. ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾಯರಿಂದ (ಸ್ವತಃ ರಚಿಸಿರುವ 'ತುಲಸೀ ರಾಮಾಯಣ'ವೆಂಬ ಕಾವ್ಯದ ಭಾಗ).

೩-೯-೧೯೩೬: ಸಾಹಿತ್ಯ ವಾಚನ.—

(೧) “ಚಾರಲ್ಸ್ ಲೇಂಚ್” ಎಂಬ ಅಂಗ್ಲ ಕವಿಯ “ರೋಸ್ ಮಂಡ್” ಎಂಬ ಕಥೆಯ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ.—ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಎಸ್. ಕೇಶವಾಚಾರ್ಯ, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ.

(೨) ಭಾಷಣ: “ಮುದ್ದಣಕವಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ”ಯನ್ನು ಕುರಿತು.—ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಜಿ. ಅಯ್ಯಪ್ಪ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರಿಂದ.

(೩) ನಾಟಕ ವಾಚನ: “ಶೃಂಗಿಯ ಶಾಪ” ಎಂಬ (ಸ್ವಂತ) ನಾಟಕದ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ.—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎಸ್. ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾಯರಿಂದ.

೦-೧೦-೧೯೩೬: ಕವನಗಳ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ.—ಕೊಡಗಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಹರದಾಸ ಅಪ್ಪನೇರವಂಡ ಅಪ್ಪಚ್ಚ ಅವರು “ಭಕ್ತ ರತ್ನಾಕರ” ಎಂಬ ಸ್ವಂತ ಕವನಗಳ ಸಂಗ್ರಹದಿಂದ ಹಲವನ್ನು ಹಾಡಿದರು.

೪-೧೨-೧೯೩೬: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ವಿಜಯನಗರದ ಸಂದೇಶ”.—ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ.

೭-೩-೧೯೩೭: (ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ) ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು—“ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮಗಳ ಬಾಂಧವ್ಯ” ಮತ್ತು “ಹೊಸಗನ್ನಡ ಮುಖ”.—ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ.

ತಾ|| ೧೮-೭-೧೯೩೭, }
ಮಡಿಕೇರಿ.

ಸಿ. ಎಂ. ರಾಮರಾವ್,
ಎಂ. ಎಸ್. ಅನಂತಪ್ಪ
ಗೌ. ಕಾಂ.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ

೨೨-೮-೧೯೩೬: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಮಿತಿ”.—ಶ್ರೀ|| ೮-೧-
ನಾರಣಯ್ಯಂಗಾರ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ.

೯-೯-೧೯೩೬: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಗೃಹ ಚಿಕಿತ್ಸೆ”.—ಡಾ|| ಆರ್. ಕೆ. ೮-೨-
ಅವರಿಂದ.

೧೦-೯-೧೯೩೬: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ರೈತನ ಸಾಲಗಳು, ಅದರ ಕಾರಣ ೮-೨-
ಗಳು”.—ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಎಂ. ಮೇಕ್ರಿ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರಿಂದ.

೧೧-೧೦-೧೯೩೬: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಜೈನ ಸಾಹಿತ್ಯ”.—ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ೮-೨-
ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ.

೧೬-೧೦-೧೯೩೬ರಿಂದ ೨೨-೧೦-೧೯೩೬ರ ವರೆಗೆ: “ಭಾರತ ವಾಚನ ೮-೨-
ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಜಿ. ಬಿಂದೂರಾಯರವರಿಂದ.

೧೧-೧೨-೧೯೩೬: ಹರಿಕಥೆ—“ಇಂದ್ರಕೀಲ ವಿಜಯ”.—ಶ್ರೀ|| ಸಾಂ-
ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಂದ.

೨೨-೧೨-೧೯೩೬: ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನ—“ಮಂಜುಳಾ,” “ಪುನರ್ಜನ್ಮ” ೮-೨-
ಸೋಲು”.—ಸಂಘದ ಸಟವರ್ಗದವರಿಂದ.

೧೫-೨-೧೯೩೭: ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ—“ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ”.—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್.
ರಾಯರವರಿಂದ.

೬-೪-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಹರಿಹರ ಕವಿಯು ಚಿತ್ರಿಸಿರುವ ೮-೨-
ಬಸವಣ್ಣ”.—ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ.

೧೨-೪-೧೯೩೭: ಭಾರತ ವಾಚನ.—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಜಿ. ಬಿಂದೂರಾಯರವರಿಂದ.

೧೪-೪-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ತಿರುವಳ್ಳವರ್ ಕವಿಯ ಕುರಳ”.—ಶ್ರೀ|| ೮-೨-
ಸೋಮಸುಂದರಂ ಪಿಳ್ಳೆ, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ. ಅವರಿಂದ.

೧೨-೬-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ವೇದಾಂತ ವಿಚಾರ”.—ಶ್ರೀ|| ೮-೨-
ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಂದ.

೨೬-೬-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಇತಿಹಾಸ”.—ಶ್ರೀ|| ೮-೨-
ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಯಿಸರವರಿಂದ.

೯-೭-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ೮-೨-
—ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಎಂ. ಸೋಮಸುಂದರಂ ಪಿಳ್ಳೆ, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ. ಅವರಿಂದ.

ಉಂತಕಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯ
ಬಿ. ಕೆ. ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ, ಕೋಲಾರ

೮-೧೨-೧೯೩೬: ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸ್ಮಾರಕೋತ್ಸವ.—

೧. ಉಪನ್ಯಾಸ: “ವಿಜಯನಗರದ ಚರಿತ್ರೆ”.—ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಎಸ್. ಮಾಧವ ರಾವ್, ಬಿ.ಎ. ಅವರಿಂದ.

೨. ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ: “ನಾಗರಿಕ”ದ ಹಲವು ಭಾಗಗಳು.—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ವೆಂಕಟ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರಿಂದ; “ಅರುಣೋದಯ”ದ ಕೆಲವು ಗೀತೆಗಳು.—ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಸೀತಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಂದ.

೯-೧-೧೯೩೭: ಕಾವ್ಯವಾಚನ—“ಚಂಡಮಾರುತ” ಮತ್ತು “ಯಮನ ಸೋಲು”.— ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಎಸ್. ಮಾಧವರಾಯರವರಿಂದ; ಭಾರತ ವಾಚನ—ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಸೀತಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ.

೯-೨-೧೯೩೭: ಶ್ರೀ ಪುರಂದರದಾಸರವರ ಪುಣ್ಯದಿನಾಚರಣೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರವರ ಜಯಂತ್ಯುತ್ಸವ.—

೧. ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು—“ಪುರಂದರ ದಾಸರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ”.—ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಎಸ್. ಮಾಧವರಾವ್, ಬಿ.ಎ. ಅವರಿಂದ; “ವಿವೇಕಾನಂದರ ಜೀವನ ಮಹತ್ವ”.—ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರಿಂದ.

೨. ದಾಸರ ಪದಗಳ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ.—ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಗಳಿಂದ.

೩. ಭಾರತ ವಾಚನ.—ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಸೀತಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಂದ.

೯-೩-೧೯೩೭: ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆ (ಮಿಡಲ್ ಮತ್ತು ಹೈ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ).—

ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು: ಬಾಲಕರು ೯, ಬಾಲಕಿಯರು ೧೮; ಒಟ್ಟು ೨೭.

ಜಯಶೀಲರಾದವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನೂ ಉಳಿದವರಿಗೆ ಸಮಾನ್ಯ ಪಾರಿತೋಷಿಕಗಳನ್ನೂ ಹಂಚಲಾಯಿತು. ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ನ್ನು ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದ ಪದ್ಯಭಾಗಗಳನ್ನೇ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ನಿಯಮಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಹುಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಕೈವಾರ್ ಅವರೂ, ಕೆಲವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಕೆ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರೂ ದಯಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಉಪಕಾರಮಾಡಿದರು.

ಎಂ. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಪ್ಪ,

ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ, ಮೈಸೂರು

ತಾರೀಖು ೫-೮-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸಂಜೆ ೪-೩೫ಕ್ಕೆ, ಮ|| ರಾ|| ಚಂದ್ರಶೇಖರಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಎಂ.ಎ. ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಸಭೆ ಸೇರಿತು. ಮಂಗಳಾಚರಣೆಯಾದನಂತರ, ಈ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘದ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ, ಔಚಿತ್ಯ, ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮ|| ಎಂ. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರೂ, ಮ|| ವೈ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರೂ, ಪಂಡಿತ ಮ|| ಟಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಂಗಾಚಾರ್ಯರೂ ವಿವರಿಸಿ ಭಾಷಣ

ಲೆ

ಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಈ ಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ನಡೆಯಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಸಂಘವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸೂಚನೆ ಬಂದು, ಅದು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ (ಈ ಸಂಘವು ತಾ|| ೨೪-೯-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಬಳಿಕ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯೊಂದು ನೇಮಕವಾಯಿತು.

೭-೯-೧೯೩೭

ಎಂ. ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
ಗೌ|| ಕಾರ್ಯಕಾರಿ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ, ಚೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ (ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ವರದಿ)

ಈ ಸಂಘವನ್ನು ತಾ|| ೧೨-೫-೧೯೩೪ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ೪೦ ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷ ಅನೇಕ ಮಹಿಳಾ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು; ಕಾವ್ಯ ವಾಚನಗಳೂ ನಡೆದುವು. ತಾ|| ೧೨-೫-೩೭ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವವು ನಡೆಯಿತು. ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿ ಇವು: (೧) ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು, (೨) ನಾಟಕ ವಾಚನ, (೩) (೪) ಚರ್ಚಾ ಗೋಷ್ಠಿ, (೫) ಗ್ರಾಮಾಂತರಸೇವೆ, (೬) ನಾಟಕಾಭಿನಯ, ಪುರುಷರ ಜನ್ಮದಿನಾಚರಣೆ.

ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ವಿವರ: ವೀರಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ಮರಣೆ.—ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ, ಬಿ.ಎ. ಅವರಿಂದ; ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ.—ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ; ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಚಿತ್ರ.—ಶ್ರೀ ಜಿ.ಬಿ.ಬಿ. ಅವರಿಂದ; ಮಾತೃ ಭಾಷೆ.—ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಅವರಿಂದ; ರೈತನ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು.—ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಂ. ಮೇಕ್ಕಿ, ಬಿ.ಎ., ಅವರಿಂದ; ಸರ್ವಮತ ಸಮನ್ವಯ ಮತ್ತು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ ಶ್ರೀವಾಸಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ; ಆಯುರ್ವೇದದ ಇತಿಹಾಸ.—ಶ್ರೀ ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರಿಂದ.

ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಗೋವಿಂದದಾಸರು, ಬಿ. ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯನವರು ರಾಮಣ್ಣನವರು ಕಾವ್ಯ ವಾಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಸುಬ್ಬಯ್ಯನರೂ ಕೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರೂ ಭಾರತ ವಾಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಗ್ರಾಮಾಂತರದ ಕಾರ್ಯ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆದಿದೆ: ಕಾಂತರಾಜಪುರ, ನುಗ್ಗಿ ಪರವಾಗಿ ಕಾವ್ಯ ವಾಚನವೂ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳೂ ನಡೆದಿವೆ. 'ನಾಗರಿಕ' ಮೊದಲಾದ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿರುವುದಾಗಿದೆ. 'ಆಪಾದಭೂತ' ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪುರಂದರ ದಾಸರು, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು—ಈ ಮಹಾಪುರುಷರುಗಳ ಜನ್ಮದಿನಾಚರಣೆಯನ್ನು ಲಾಯಿತು. ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಾರತ ವಾಚನಕಾರರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕವಾಗಿ ದಿಂದ ಒಂದು ಭಾರತ ವಾಚನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

೨೪-೭-೧೯೩೭

ಎಂ. ಎಸ್. ಜನಕ
ಗೌ|| ಕಾರ್ಯಕಾರಿ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘ, ಕುಂದಾಪುರ

ಕುಂದಾಪುರವು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಚ್ಚಗನ್ನಡ ತಾಲ್ಲೂಕು. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಇತರ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ತುಳು ಭಾಷೆ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಕುಂದಾಪುರವು ಪ್ರಾಚೀನ ಗಾಲದಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಆದರೂ ಕನ್ನಡ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಿರವಾದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘವಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಒಂದು ನ್ಯೂನತೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ತಾ|| ೮-೯-೧೯೩೫ರಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಕಂಡ ಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ೧೧-೧೦-೧೯೩೬ರ ವರೆಗೆ ಟ್ವೆಂಟಿ ೨೩ ಸಭೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ೧೭ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು, ೨ ಸಂಗೀತ ಚೀರಿಗಳು ಮತ್ತು ೪ ವಿಶೇಷ ಸಭೆಗಳು. ಈ ಸಭೆಗಳಲ್ಲದೆ, ತಾ|| ೨೧-೧೧-೧೯೩೬ ಮತ್ತು ೨೨-೧೧-೧೯೩೬ರಲ್ಲಿ ಸಂಘದ ವರ್ಧಂತಿ ಮಹೋತ್ಸವ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ವಿದ್ವಾನ್ ಮುಳಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು.

೨೦-೨-೧೯೩೭

ಪಿ. ಕೆ. ಅಚಾರ್ಯ,
ಹೆಚ್. ಕೆ. ಶೆಟ್ಟಿ,
ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

ಪರಿಷತ್
ಅಧ್ಯಾಪಕರು
ಜೀವನ
ಬಾಣ

ಗ್ರಂಥ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ

೧. ಹರ್ಷವರ್ಧನ.—ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.; ಕ್ರೌನ್ ಅಪ್ಪಪತ್ರ, ಪುಟ ೧೬೪; ಪುಸ್ತಕ ದೊರೆಯುವ ಸ್ಥಳ: ಸತ್ಯಶೋಧನ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ, ಕೋಟಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಪ್ರಾಚೀನಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ವರೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವೈಭವದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿದ ವೀರ ಪುರುಷರ ಜೀವನಗಳ ಬೇಕಾಗುವ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಆ ರಾಜರನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂವತ್ಸರವಾದ ಜೀವನ ಚರಿತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಕಷ್ಟತರವಾದ ಕೆಲಸ. ಹುಯನು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮುಖ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳೆಂದರೆ ಬಾಣಕವಿಯ 'ಹರ್ಷಚರಿತೆ' ಗೊಳಿ ಹ್ಯೂನ್‌ತ್ಸಾಂಗನ ಪ್ರವಾಸದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಗ್ರಂಥ. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹರ್ಷಚರಿತೆಯ ಬರೆದಿರುವರು. ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ, ಸಂಸ್ಕೃತ 'ಹರ್ಷಚರಿತೆ'ಯನ್ನೂ, ಶ್ರೀ ಹರ್ಷಕವಿ ವಾದುವುಗಳೆಂದು ಪ್ರತೀತಿಯಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಆಧಾರವಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು.

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗಾಗಿ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಅವರ ಸತತಶೋಧನೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸೇವೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಾಟಕ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡುಬರಲಿ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಹಾರೈಕೆ.

'ಹರ್ಷವರ್ಧನ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ಸುಪ್ತ ಪೂರ್ವಿಕರ ವೃತ್ತಾಂತದೊಂದಿಗೆ, ಮುಖ್ಯ ಚರಿತೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಪ್ರಕರಣದವರೆಗೆ ಚರಿತ್ರೆಯ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿಚಾರ ನಡುನಡುವೆ ಲೇಖಕರ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳು ಬರುವುದು. ಸಲ್ಲಬ ೬೧, ೬೨, ೬೩, ೬೪, ೬೫, ೬೬, ೬೭, ೬೮, ೬೯, ೭೦, ೭೧, ೭೨, ೭೩, ೭೪, ೭೫, ೭೬, ೭೭, ೭೮, ೭೯, ೮೦, ೮೧, ೮೨, ೮೩, ೮೪, ೮೫, ೮೬, ೮೭, ೮೮, ೮೯, ೯೦, ೯೧, ೯೨, ೯೩, ೯೪, ೯೫, ೯೬, ೯೭, ೯೮, ೯೯, ೧೦೦, ೧೦೧, ೧೦೨, ೧೦೩, ೧೦೪, ೧೦೫, ೧೦೬, ೧೦೭, ೧೦೮, ೧೦೯, ೧೧೦, ೧೧೧, ೧೧೨, ೧೧೩, ೧೧೪, ೧೧೫, ೧೧೬, ೧೧೭, ೧೧೮, ೧೧೯, ೧೨೦, ೧೨೧, ೧೨೨, ೧೨೩, ೧೨೪, ೧೨೫, ೧೨೬, ೧೨೭, ೧೨೮, ೧೨೯, ೧೩೦, ೧೩೧, ೧೩೨, ೧೩೩, ೧೩೪, ೧೩೫, ೧೩೬, ೧೩೭, ೧೩೮, ೧೩೯, ೧೪೦, ೧೪೧, ೧೪೨, ೧೪೩, ೧೪೪, ೧೪೫, ೧೪೬, ೧೪೭, ೧೪೮, ೧೪೯, ೧೫೦, ೧೫೧, ೧೫೨, ೧೫೩, ೧೫೪, ೧೫೫, ೧೫೬, ೧೫೭, ೧೫೮, ೧೫೯, ೧೬೦, ೧೬೧, ೧೬೨, ೧೬೩, ೧೬೪, ೧೬೫, ೧೬೬, ೧೬೭, ೧೬೮, ೧೬೯, ೧೭೦, ೧೭೧, ೧೭೨, ೧೭೩, ೧೭೪, ೧೭೫, ೧೭೬, ೧೭೭, ೧೭೮, ೧೭೯, ೧೮೦, ೧೮೧, ೧೮೨, ೧೮೩, ೧೮೪, ೧೮೫, ೧೮೬, ೧೮೭, ೧೮೮, ೧೮೯, ೧೯೦, ೧೯೧, ೧೯೨, ೧೯೩, ೧೯೪, ೧೯೫, ೧೯೬, ೧೯೭, ೧೯೮, ೧೯೯, ೨೦೦, ೨೦೧, ೨೦೨, ೨೦೩, ೨೦೪, ೨೦೫, ೨೦೬, ೨೦೭, ೨೦೮, ೨೦೯, ೨೧೦, ೨೧೧, ೨೧೨, ೨೧೩, ೨೧೪, ೨೧೫, ೨೧೬, ೨೧೭, ೨೧೮, ೨೧೯, ೨೨೦, ೨೨೧, ೨೨೨, ೨೨೩, ೨೨೪, ೨೨೫, ೨೨೬, ೨೨೭, ೨೨೮, ೨೨೯, ೨೩೦, ೨೩೧, ೨೩೨, ೨೩೩, ೨೩೪, ೨೩೫, ೨೩೬, ೨೩೭, ೨೩೮, ೨೩೯, ೨೪೦, ೨೪೧, ೨೪೨, ೨೪೩, ೨೪೪, ೨೪೫, ೨೪೬, ೨೪೭, ೨೪೮, ೨೪೯, ೨೫೦, ೨೫೧, ೨೫೨, ೨೫೩, ೨೫೪, ೨೫೫, ೨೫೬, ೨೫೭, ೨೫೮, ೨೫೯, ೨೬೦, ೨೬೧, ೨೬೨, ೨೬೩, ೨೬೪, ೨೬೫, ೨೬೬, ೨೬೭, ೨೬೮, ೨೬೯, ೨೭೦, ೨೭೧, ೨೭೨, ೨೭೩, ೨೭೪, ೨೭೫, ೨೭೬, ೨೭೭, ೨೭೮, ೨೭೯, ೨೮೦, ೨೮೧, ೨೮೨, ೨೮೩, ೨೮೪, ೨೮೫, ೨೮೬, ೨೮೭, ೨೮೮, ೨೮೯, ೨೯೦, ೨೯೧, ೨೯೨, ೨೯೩, ೨೯೪, ೨೯೫, ೨೯೬, ೨೯೭, ೨೯೮, ೨೯೯, ೩೦೦, ೩೦೧, ೩೦೨, ೩೦೩, ೩೦೪, ೩೦೫, ೩೦೬, ೩೦೭, ೩೦೮, ೩೦೯, ೩೧೦, ೩೧೧, ೩೧೨, ೩೧೩, ೩೧೪, ೩೧೫, ೩೧೬, ೩೧೭, ೩೧೮, ೩೧೯, ೩೨೦, ೩೨೧, ೩೨೨, ೩೨೩, ೩೨೪, ೩೨೫, ೩೨೬, ೩೨೭, ೩೨೮, ೩೨೯, ೩೩೦, ೩೩೧, ೩೩೨, ೩೩೩, ೩೩೪, ೩೩೫, ೩೩೬, ೩೩೭, ೩೩೮, ೩೩೯, ೩೪೦, ೩೪೧, ೩೪೨, ೩೪೩, ೩೪೪, ೩೪೫, ೩೪೬, ೩೪೭, ೩೪೮, ೩೪೯, ೩೫೦, ೩೫೧, ೩೫೨, ೩೫೩, ೩೫೪, ೩೫೫, ೩೫೬, ೩೫೭, ೩೫೮, ೩೫೯, ೩೬೦, ೩೬೧, ೩೬೨, ೩೬೩, ೩೬೪, ೩೬೫, ೩೬೬, ೩೬೭, ೩೬೮, ೩೬೯, ೩೭೦, ೩೭೧, ೩೭೨, ೩೭೩, ೩೭೪, ೩೭೫, ೩೭೬, ೩೭೭, ೩೭೮, ೩೭೯, ೩೮೦, ೩೮೧, ೩೮೨, ೩೮೩, ೩೮೪, ೩೮೫, ೩೮೬, ೩೮೭, ೩೮೮, ೩೮೯, ೩೯೦, ೩೯೧, ೩೯೨, ೩೯೩, ೩೯೪, ೩೯೫, ೩೯೬, ೩೯೭, ೩೯೮, ೩೯೯, ೪೦೦, ೪೦೧, ೪೦೨, ೪೦೩, ೪೦೪, ೪೦೫, ೪೦೬, ೪೦೭, ೪೦೮, ೪೦೯, ೪೧೦, ೪೧೧, ೪೧೨, ೪೧೩, ೪೧೪, ೪೧೫, ೪೧೬, ೪೧೭, ೪೧೮, ೪೧೯, ೪೨೦, ೪೨೧, ೪೨೨, ೪೨೩, ೪೨೪, ೪೨೫, ೪೨೬, ೪೨೭, ೪೨೮, ೪೨೯, ೪೩೦, ೪೩೧, ೪೩೨, ೪೩೩, ೪೩೪, ೪೩೫, ೪೩೬, ೪೩೭, ೪೩೮, ೪೩೯, ೪೪೦, ೪೪೧, ೪೪೨, ೪೪೩, ೪೪೪, ೪೪೫, ೪೪೬, ೪೪೭, ೪೪೮, ೪೪೯, ೪೫೦, ೪೫೧, ೪೫೨, ೪೫೩, ೪೫೪, ೪೫೫, ೪೫೬, ೪೫೭, ೪೫೮, ೪೫೯, ೪೬೦, ೪೬೧, ೪೬೨, ೪೬೩, ೪೬೪, ೪೬೫, ೪೬೬, ೪೬೭, ೪೬೮, ೪೬೯, ೪೭೦, ೪೭೧, ೪೭೨, ೪೭೩, ೪೭೪, ೪೭೫, ೪೭೬, ೪೭೭, ೪೭೮, ೪೭೯, ೪೮೦, ೪೮೧, ೪೮೨, ೪೮೩, ೪೮೪, ೪೮೫, ೪೮೬, ೪೮೭, ೪೮೮, ೪೮೯, ೪೯೦, ೪೯೧, ೪೯೨, ೪೯೩, ೪೯೪, ೪೯೫, ೪೯೬, ೪೯೭, ೪೯೮, ೪೯೯, ೫೦೦, ೫೦೧, ೫೦೨, ೫೦೩, ೫೦೪, ೫೦೫, ೫೦೬, ೫೦೭, ೫೦೮, ೫೦೯, ೫೧೦, ೫೧೧, ೫೧೨, ೫೧೩, ೫೧೪, ೫೧೫, ೫೧೬, ೫೧೭, ೫೧೮, ೫೧೯, ೫೨೦, ೫೨೧, ೫೨೨, ೫೨೩, ೫೨೪, ೫೨೫, ೫೨೬, ೫೨೭, ೫೨೮, ೫೨೯, ೫೩೦, ೫೩೧, ೫೩೨, ೫೩೩, ೫೩೪, ೫೩೫, ೫೩೬, ೫೩೭, ೫೩೮, ೫೩೯, ೫೪೦, ೫೪೧, ೫೪೨, ೫೪೩, ೫೪೪, ೫೪೫, ೫೪೬, ೫೪೭, ೫೪೮, ೫೪೯, ೫೫೦, ೫೫೧, ೫೫೨, ೫೫೩, ೫೫೪, ೫೫೫, ೫೫೬, ೫೫೭, ೫೫೮, ೫೫೯, ೫೬೦, ೫೬೧, ೫೬೨, ೫೬೩, ೫೬೪, ೫೬೫, ೫೬೬, ೫೬೭, ೫೬೮, ೫೬೯, ೫೭೦, ೫೭೧, ೫೭೨, ೫೭೩, ೫೭೪, ೫೭೫, ೫೭೬, ೫೭೭, ೫೭೮, ೫೭೯, ೫೮೦, ೫೮೧, ೫೮೨, ೫೮೩, ೫೮೪, ೫೮೫, ೫೮೬, ೫೮೭, ೫೮೮, ೫೮೯, ೫೯೦, ೫೯೧, ೫೯೨, ೫೯೩, ೫೯೪, ೫೯೫, ೫೯೬, ೫೯೭, ೫೯೮, ೫೯೯, ೬೦೦, ೬೦೧, ೬೦೨, ೬೦೩, ೬೦೪, ೬೦೫, ೬೦೬, ೬೦೭, ೬೦೮, ೬೦೯, ೬೧೦, ೬೧೧, ೬೧೨, ೬೧೩, ೬೧೪, ೬೧೫, ೬೧೬, ೬೧೭, ೬೧೮, ೬೧೯, ೬೨೦, ೬೨೧, ೬೨೨, ೬೨೩, ೬೨೪, ೬೨೫, ೬೨೬, ೬೨೭, ೬೨೮, ೬೨೯, ೬೩೦, ೬೩೧, ೬೩೨, ೬೩೩, ೬೩೪, ೬೩೫, ೬೩೬, ೬೩೭, ೬೩೮, ೬೩೯, ೬೪೦, ೬೪೧, ೬೪೨, ೬೪೩, ೬೪೪, ೬೪೫, ೬೪೬, ೬೪೭, ೬೪೮, ೬೪೯, ೬೫೦, ೬೫೧, ೬೫೨, ೬೫೩, ೬೫೪, ೬೫೫, ೬೫೬, ೬೫೭, ೬೫೮, ೬೫೯, ೬೬೦, ೬೬೧, ೬೬೨, ೬೬೩, ೬೬೪, ೬೬೫, ೬೬೬, ೬೬೭, ೬೬೮, ೬೬೯, ೬೭೦, ೬೭೧, ೬೭೨, ೬೭೩, ೬೭೪, ೬೭೫, ೬೭೬, ೬೭೭, ೬೭೮, ೬೭೯, ೬೮೦, ೬೮೧, ೬೮೨, ೬೮೩, ೬೮೪, ೬೮೫, ೬೮೬, ೬೮೭, ೬೮೮, ೬೮೯, ೬೯೦, ೬೯೧, ೬೯೨, ೬೯೩, ೬೯೪, ೬೯೫, ೬೯೬, ೬೯೭, ೬೯೮, ೬೯೯, ೭೦೦, ೭೦೧, ೭೦೨, ೭೦೩, ೭೦೪, ೭೦೫, ೭೦೬, ೭೦೭, ೭೦೮, ೭೦೯, ೭೧೦, ೭೧೧, ೭೧೨, ೭೧೩, ೭೧೪, ೭೧೫, ೭೧೬, ೭೧೭, ೭೧೮, ೭೧೯, ೭೨೦, ೭೨೧, ೭೨೨, ೭೨೩, ೭೨೪, ೭೨೫, ೭೨೬, ೭೨೭, ೭೨೮, ೭೨೯, ೭೩೦, ೭೩೧, ೭೩೨, ೭೩೩, ೭೩೪, ೭೩೫, ೭೩೬, ೭೩೭, ೭೩೮, ೭೩೯, ೭೪೦, ೭೪೧, ೭೪೨, ೭೪೩, ೭೪೪, ೭೪೫, ೭೪೬, ೭೪೭, ೭೪೮, ೭೪೯, ೭೫೦, ೭೫೧, ೭೫೨, ೭೫೩, ೭೫೪, ೭೫೫, ೭೫೬, ೭೫೭, ೭೫೮, ೭೫೯, ೭೬೦, ೭೬೧, ೭೬೨, ೭೬೩, ೭೬೪, ೭೬೫, ೭೬೬, ೭೬೭, ೭೬೮, ೭೬೯, ೭೭೦, ೭೭೧, ೭೭೨, ೭೭೩, ೭೭೪, ೭೭೫, ೭೭೬, ೭೭೭, ೭೭೮, ೭೭೯, ೭೮೦, ೭೮೧, ೭೮೨, ೭೮೩, ೭೮೪, ೭೮೫, ೭೮೬, ೭೮೭, ೭೮೮, ೭೮೯, ೭೯೦, ೭೯೧, ೭೯೨, ೭೯೩, ೭೯೪, ೭೯೫, ೭೯೬, ೭೯೭, ೭೯೮, ೭೯೯, ೮೦೦, ೮೦೧, ೮೦೨, ೮೦೩, ೮೦೪, ೮೦೫, ೮೦೬, ೮೦೭, ೮೦೮, ೮೦೯, ೮೧೦, ೮೧೧, ೮೧೨, ೮೧೩, ೮೧೪, ೮೧೫, ೮೧೬, ೮೧೭, ೮೧೮, ೮೧೯, ೮೨೦, ೮೨೧, ೮೨೨, ೮೨೩, ೮೨೪, ೮೨೫, ೮೨೬, ೮೨೭, ೮೨೮, ೮೨೯, ೮೩೦, ೮೩೧, ೮೩೨, ೮೩೩, ೮೩೪, ೮೩೫, ೮೩೬, ೮೩೭, ೮೩೮, ೮೩೯, ೮೪೦, ೮೪೧, ೮೪೨, ೮೪೩, ೮೪೪, ೮೪೫, ೮೪೬, ೮೪೭, ೮೪೮, ೮೪೯, ೮೫೦, ೮೫೧, ೮೫೨, ೮೫೩, ೮೫೪, ೮೫೫, ೮೫೬, ೮೫೭, ೮೫೮, ೮೫೯, ೮೬೦, ೮೬೧, ೮೬೨, ೮೬೩, ೮೬೪, ೮೬೫, ೮೬೬, ೮೬೭, ೮೬೮, ೮೬೯, ೮೭೦, ೮೭೧, ೮೭೨, ೮೭೩, ೮೭೪, ೮೭೫, ೮೭೬, ೮೭೭, ೮೭೮, ೮೭೯, ೮೮೦, ೮೮೧, ೮೮೨, ೮೮೩, ೮೮೪, ೮೮೫, ೮೮೬, ೮೮೭, ೮೮೮, ೮೮೯, ೮೯೦, ೮೯೧, ೮೯೨, ೮೯೩, ೮೯೪, ೮೯೫, ೮೯೬, ೮೯೭, ೮೯೮, ೮೯೯, ೯೦೦, ೯೦೧, ೯೦೨, ೯೦೩, ೯೦೪, ೯೦೫, ೯೦೬, ೯೦೭, ೯೦೮, ೯೦೯, ೯೧೦, ೯೧೧, ೯೧೨, ೯೧೩, ೯೧೪, ೯೧೫, ೯೧೬, ೯೧೭, ೯೧೮, ೯೧೯, ೯೨೦, ೯೨೧, ೯೨೨, ೯೨೩, ೯೨೪, ೯೨೫, ೯೨೬, ೯೨೭, ೯೨೮, ೯೨೯, ೯೩೦, ೯೩೧, ೯೩೨, ೯೩೩, ೯೩೪, ೯೩೫, ೯೩೬, ೯೩೭, ೯೩೮, ೯೩೯, ೯೪೦, ೯೪೧, ೯೪೨, ೯೪೩, ೯೪೪, ೯೪೫, ೯೪೬, ೯೪೭, ೯೪೮, ೯೪೯, ೯೫೦, ೯೫೧, ೯೫೨, ೯೫೩, ೯೫೪, ೯೫೫, ೯೫೬, ೯೫೭, ೯೫೮, ೯೫೯, ೯೬೦, ೯೬೧, ೯೬೨, ೯೬೩, ೯೬೪, ೯೬೫, ೯೬೬, ೯೬೭, ೯೬೮, ೯೬೯, ೯೭೦, ೯೭೧, ೯೭೨, ೯೭೩, ೯೭೪, ೯೭೫, ೯೭೬, ೯೭೭, ೯೭೮, ೯೭೯, ೯೮೦, ೯೮೧, ೯೮೨, ೯೮೩, ೯೮೪, ೯೮೫, ೯೮೬, ೯೮೭, ೯೮೮, ೯೮೯, ೯೯೦, ೯೯೧, ೯೯೨, ೯೯೩, ೯೯೪, ೯೯೫, ೯೯೬, ೯೯೭, ೯೯೮, ೯೯೯, ೧೦೦೦.

ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಹರ್ಷನ ರಾಜ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಹರ್ಷನ ಜೀವನ ಚರಿತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯಿತೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಣನ ಚರಿತೆಯೂ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ; ಹರ್ಷನ ಮುಂದಿನ ಜೀವನಕ್ರಮವು ಹೇಗಿದ್ದಿರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಹ್ಯೂನ್‌ತ್ಸಾಂಗನ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹರ್ಷವರ್ಧನನು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಉಳಿದ ಜೀವಮಾನವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ವಿದ್ಯಾಜ್ಞಾನರ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನೆರೆಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎಸಗುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ತರ್ಕಿಸಬಹುದು. ರಾಜ್ಯಭಾರದ ಅಧ್ಯಾಯದಿಂದ ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ಬಹಳ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳವಾಗಿವೆ. ಹರ್ಷವರ್ಧನನ ಕಾಲದ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಸಮ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನೂ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಜಳುವಳಿಯನ್ನೂ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಮನದಟ್ಟಾಗುವಂತೆ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳೊಡನೆ ವಿತರಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ತರ್ಕಿಸಬಹುದು.

ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಾಧುವಲ್ಲದ ಕೆಲವು ತಬ್ಬರೂಪಗಳೂ, ಮತ್ತು ಅಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪುಗಳೂ ಇವೆ. "ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು" ಎಂಬ ಪ್ರಯೋಗವು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಡಿ. ಕೆ. ಭೀ.

೨. ಹೂವಿನ ಆಸೆ.—(ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕ) ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು; ಕ್ರೌನ್ ಆ. ಪ. ಪುಟ ೮೦; ಬೆಲೆ: ೧೨ ಆಣೆ. ಪುಸ್ತಕ ದೊರೆಯುವ ಸ್ಥಳ: ಭಾರತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರ, ಅವೆನ್ನೂ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ. ಬಾಲವಿಧವೆಯರ ಬಾಳಿನ ಗೋಳು ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹು ಜನರಿಗೆ ವಸ್ತುವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ, ಇತ್ತಿತ್ತಲಾಗಿ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ವಸ್ತುವು ಬಳಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ ನವರು ತಾವು ಕಂಡು ಕೇಳಿದ ಬಾಲವಿಧವೆಯರ ಗೋಳು, ಅವರನ್ನು ಕಾಡುವ ಸುಪ್ತ ಆಸೆ ಕನಸುಗಳು ಇವುಗಳಿಂದ ತಲ್ಲಣಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಲವಿಧವೆಯರ ಆಸೆಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದುವು, ನ್ಯಾಯವಾದುವು, ಸಲ್ಲಬೇಕಾದುವು ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಲೇಖಕರು ಎಡೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ನ್ಯಾಯವಾದ ಆಸೆಗಳು ಹೇಗೆ ಸಲ್ಲಬಹುದೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅವರನ್ನು ಎದುರಿಸಿದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಚಿತ್ರವೇ "ಈ ನಾಟಕದ ಮುಗ್ಧ ಬಾಲವಿಧವೆ ಸೀತೆಯ ಚಿತ್ರ." ಇದರಲ್ಲಿ ಏಳು ದೃಶ್ಯಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಸೀತೆಯ 'ಹೂವಿನ ಆಸೆ' ಒಮ್ಮೆ ಕುಗ್ಗಿಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಫಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಸೀತೆ ಬಾಲವಿಧವೆ. ಅವಳು ಒಳ್ಳೆ ಜಾಣೆಯೆಂದೂ, ಸುಗುಣೆಯೆಂದೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಅವಳು ಸವಿ ಸವಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾಳೆ.

ಸುಬ್ಬು ಒಬ್ಬ ತಬ್ಬಲಿ. ಸೀತೆಯ ಅಪ್ಪನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಒರಸ್ಸು ಎಧವೆ ಸೀತೆಗೆ ಹೂವು ಮುಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅದೆಷ್ಟೋ ಬಾಡು ಕೊಡುತ್ತಾ ಸುಬ್ಬುವಿನ ಗೆಳೆಯ. ದೇಶಸೇವೆ, ಭಾಷಾಸೇವೆ, ಸಮಾಜಸೇವೆ, ಸರ್ವಕಷ್ಟ — ಇವು ಅವನ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಷಯಗಳು. ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಇವುಗಳಿಗೆ ಅವನು 'ಲೆಕ್ಚರ್' ಹೊಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯ ತಾಯಿ ಸುಬ್ಬು-ಸೀತೆಯರ ಸ್ನೇಹದ ಸಲಿಗೆ, ನಾಣುವಿನ ಪರಿಚಯ, ಸೀತೆಯ ಕೈ ಲೆ ಇವುಗಳು ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿವೆ. ಎರಡನೆಯ ದೃಶ್ಯ ನಾಣುವಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ನರಸಕ್ಕನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಾಟಕಕಾರರ ಕೌಶಲ್ಯ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸಜೀವ ವಾಸ್ತವ ಪಾತ್ರ. ಆ ಮುಂದುಕೆ ವಾಡಿಕೆಯಂತೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಭಾವಯುಳ್ಳವಳು. ಮಗನ ಮದುವೆಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿ ಹಾರೈಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಣುವ, ಕೇಳುವ ಅನುಭವದ ಮಾತು. ಅವಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದೆ. ಸೀತೆಯ ಕೊರಗು ಅವಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸದೆ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಸುಖವಾಗಬೇಕೆಂದು ಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಡುವುದೇ? "ಯಾವ ಮೂಲಕ ಬೇಕಾದರೂ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಅವಳು ಸುಖವಾಗುತ್ತಾ ಬೇಡ ಅನ್ನುವದಿಲ್ಲ. ನಿನಗೇಕೆ (ನಾಣುವಿಗೆ) ಸೀತೆಯ ಸುದ್ದಿ" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಾತು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ, ಮೈತಿಷ್ಠ್ಯ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. (ಎರಡನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ) ಸೀತೆಯನ್ನು ನಾಣು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಾ ತಿಳಿದಾಗ ತನಗೆ ಮೈಲಿಗೆಯಾಗುವದೆಂಬುದನ್ನು ಬಗೆಯದೆ ಅವಳನ್ನು ಗಲ್ಲವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವಳ "ತಾಯನ" ಪಕ್ಕ ನರಸಕ್ಕನ ಪಾತ್ರವು ಈ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಕಳೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡಬಲ್ಲ ಹೇಳಬಹುದು.

ಸೀತೆಗೆ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಸೀತೆಯನ್ನು ಸುಖಕಾ ಕಾಣಲಾರಳು. ಸೀತೆಯ ಕನಿಕರಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇದೂ ಒಂದು ಕಾರಣ. ಮೊದಲ ಮೆಚ್ಚಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ. ಕಮಲಮ್ಮನಿಗೆ ಇದು ಸೇರದು. ಮುಡಿಯುವ ಆಸೆ. ಕಮಲಮ್ಮ ಇದನ್ನು ಸಹಿಸಳು. ಸೀತೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಸುಬ್ಬು ಸೀತೆಯ ಬಾಲ್ಯದ ಒಡನಾಡಿ. ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಅವನೇ ಸೀತೆಯ ಸುಖ ಯಾಗಬೇಕಿತ್ತು, ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೀತೆಗೆ ಈ ತೊಡಕು ತಿಳಿಯದು. ಬಾಲ್ಯದ ಸುಖ ಸಹಜವಾದ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ, ಅವನೊಡನೆ ಚೆನ್ನಾಟವಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಸುಂದರ ಹೂವು ಮುಡಿಸುವ ಸಾಹಸವನ್ನೂ ಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇದುವು ವರಿಗೆ ಕಮಲಮ್ಮ ಕಿಡಿ ಕಿಡಿಯಾಗುವದು ಸಹಜವಿದೆ. ತನ್ನ ಗಂಡ ಸೂರಪ್ಪನ ಸೀತೆಯ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ತಂದೆಯ ಹೃದಯ; ಆತನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಧರ್ಮ, ಸಮಾಜ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು. ಸುಧಾರಕ ನಾಣು ಈ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಉಪನ್ಯಾಸ

ಸೂರಪ್ಪನಿಗೆ ಅದು ತಪ್ಪಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿದರೂ ಅದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಧೈರ್ಯ
 ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ನೈಜಸ್ಥಿತಿ. ಸೂರಪ್ಪನದು ಒಂದು ಪ್ರಾತಿ
 ಛಿಕ ಉದಾಹರಣೆ ಮಾತ್ರ. ಮಗಳಿಗೆ ಸುಖವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸಿದೆ; ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲ.
 ನಾಣುವಿನ ಉಪನ್ಯಾಸ ಅವನಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ, ಆದರೆ
 ವರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಿನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಅವಾಂತರವನ್ನು ದೂರಮಾಡುವ
 ಕ್ಕೆ ಲೇಖಕರು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾದಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದ್ದಾರೆ. ಸೂರಪ್ಪ ಜ್ವರ
 ಛಿಡಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮೃತ್ಯುಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದು ಒಂದು ಉನ್ಮಾದಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾನೆ.
 ಸ್ವತಃ ಸುಖದ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಆತನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಬಲ್ಲದು. ಅಂತೆಯೇ
 ಭ್ರಾಮಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸೀತೆ ಪುನರ್ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದೂ, ಸುಬ್ಬು
 ಒನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಖಹೊಂದಬೇಕೆಂದೂ ಆಶಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸೀತೆಯ
 ಕಣ್ಣುಮೆರೆದು ಆಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ತಾನು ಉಳಿಯಬಹುದೆಂದೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ.
 ಪತಿ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಸೀತೆಯು ಪತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಮಾತಿಗೆ
 ಮೂಲಮೃದಾದರೂ ಒಪ್ಪದೆ ಇರಲಾರಳು. ಅಂತು, ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಿಂದ ನಾಟಕ
 ವ್ಯಾಸಾರರು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸೂರಪ್ಪ
 ಣಮುಖವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ಸನ್ನಿವೇಶವು ದುರ್ಬಲವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ
 ದುರ್ಬಲ ಸನ್ನಿವೇಶ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಬಹುದು. ನಾಟಕದ ಅನುಕೂಲತೆ
 ವಹಾರದ ಅನುಕೂಲತೆಯಲ್ಲ, ಅದೇನಿದ್ದರೂ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ. ಕಮಲಮ್ಮನ ಸ್ವಭಾವ
 ಳ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಸುಬ್ಬು ಸೀತೆಯ ವರನಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ
 ಂವು ಮುಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸೀತೆಯ ಹೂವಿನ ಆಸೆ ಫಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅವಾಂತರವಿದೆ: ಅದು ನಾಣುವಿನ ಪಾತ್ರದ
 ಚಾರವಾಗಿ. ಸೀತೆಯನ್ನು ತಾನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಒಳ ಆಸೆ ಆತನನ್ನು
 ರಿಯುತ್ಪತ್ತಿ. ಆದರೆ ಉದಾರ ಹೃದಯ ಆತನದು; ಸೀತೆ, ಸುಬ್ಬು ಇವರ
 ಖುಷಿಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಾರ್ಥತತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸೀತೆಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು
 ಂದಲನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತನು ವಾದಿಸುವಾಗ ವರನು ತಾನೇ ಎಂದು ನಂಬಿ
 ಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ವಿಧಿ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಸೀತೆ, ಸುಬ್ಬು ಇವರ ಪ್ರಣಯ
 ತಿಳಿದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಾಣುವಿನ ತಾಯಿಯೂ ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. ಆತನಿಗೆ ತಾಯಿಯ
 ಂನಸ್ಸು ನೋಯಿಸುವದೂ ಬೇಡ, ಸ್ನೇಹಿತನ ಸುಖಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಬರುವದೂ ಬೇಡ.
 ಸುಖ, ಉಪಕಾರ ಬುದ್ಧಿ—ಇವೆರಡರ ತೊಡಕಿನ ಸ್ಥಿತಿಯ (clash) ಚಿತ್ರ ಸುಂದರ
 ಂದೇ ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ, ಈ ಅವಾಂತರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆತನ ಉಪನ್ಯಾಸ, ಸುಧಾರಕ
 ವೃತ್ತಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ಬರಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಸುಬ್ಬು, ಸೂರಪ್ಪ
 ವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾಣುವಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಸುಧಾರಕ ಧೈರ್ಯ ಸ್ವಾರ್ಥ
 ಂರಿತವೆಂದು ಅನಿಸುವದಿಲ್ಲವೇ? ಅಲ್ಲದೆ ಆತನೇ ಹೇಳುವಂತೆ “ನಾನು ಬಗಿದದ್ದೇ
 ಂದು, ದೇವರು ನಡಸಿದ್ದೇ ಒಂದು (ಪು. ೨೩)”. ಅದೇನಿದ್ದರೂ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿಯು

ಆತನ ವರ್ತನದಿಂದ ಗೌರವ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಆತನು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು, ಗಾಂಧಿ ಜಗಳವಳಿ ಸೇರುವ ನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದನು. ನಿರಾಶೆಯೇ ಕಾರಣವಾದರೆ, ಅದು ಸ್ಪಷ್ಟವಲ್ಲವಷ್ಟೇ.

ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯ ಸಮಸ್ಯೆ ನವೀನವಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿತ್ತು. ಶ್ರೀ|| ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು ಅದನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಇನ್ನು ಈ ನಾಟಕದ ಶೈಲಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬರುತ್ತವೆ: ಒಂದು ಕಸಿಕರದಿಂದ, ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದ ವಸ್ತುವಸ್ತುವಾಗಿ ಭೂತಿ ಪರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸುವುದು; ಇನ್ನೊಂದು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಇತಿವಿಚಾರ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿ ಸಮಾಜದ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವುದು. ಸ್ಥೂಲವಾದುದನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸರ ಮಾರ್ಗವೆಂದೂ, ಎರಡನೆಯದನ್ನು ಶ್ರೀಮೊದಲನೆಯದೂ ಹೇಳಬಹುದು. 'ಮಂಜುಳಾ' ಹಾಗೂ 'ಮುಕ್ಕಣ್ಣಿ' ಈ ಎರಡು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಮಾಡರಿಯೆಂದೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಲೇಖಕರದು ಶ್ರೀನಿವಾಸರ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ತಳುವಾಂಶ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಪವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿ, ಆ ಲೋಪಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕೃತ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಾಲವಿಧವೆಂಬೊಂದು ಹೃದಯದ್ರಾವಕ ಚಿತ್ರವಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಅದು ಅಷ್ಟೊಂದು ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ಬಾಲವಿಧವೆಯರ ದುಗುಡದ ಭೀಷಣತೆಯು ಕರುಣಾ ನಾನಾ ವಂತೆ ಇನ್ನೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಸಮಾಜದ ರೂಪ ಸೂಚನೆಯರ್ಥ ಪರಿಣಾಮಕಾರಕ ಕಲ್ಪನೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಲೇಖಕರು "ಇದು ನನ್ನ ಮೊದಲ ನಾಟಕ" ಎಂದು ಸಜ್ಜನಿಕೆ ಶ್ರೀಯುತರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಲಾವೂರ್ಣವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೊಡಬಲ್ಲರೆಂದು ನಾವು ಆಶಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

೩. ನೈದ್ಯನ ಜಾಡ್ಯ ಅಥವಾ ನೆರೆಹೊರೆಯ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಪಿ. ಕೈಲಾಸಂರವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕರ್ತವ್ಯ ಬೆಂಗಳೂರು; ಕ್ರಾನ್ ಅ. ಪ. ಪು. ೨೯; ಬೆಲೆ: (?).

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಹಸನಗಳ ಪಿತಾಮಹರೆಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುವ "ಗುಂಡೂ" ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಹಸನ ಶ್ರೀ|| ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ಕಲಾಕೃತಿಯನ್ನು ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅವೂರ್ಣವಾದ ಹಾಗೂ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಬೀರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ|| ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ಚಿತ್ರಗಳು ಕಲ್ಪನೆಯ ಕೂಸುಗಳಲ್ಲವೆಂದೂ, ನಾವು ಕಾಣುವ, ಕೇಳುವ ವಾಸ್ತವ ಚಿತ್ರಗಳೆಂದೂ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಹೇಳಿಕೆ ಪ್ರಹಸನದಲ್ಲಿ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಎರಡು ಕುಟುಂಬಗಳ ಗುಂಪುಗಳಿವೆ. ಎರಡೂ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ, ಸಮವಾಗಿ—ಆತ, ಆಕೆ, ಆಕೆಯ ತಾಯಿ ಇದ್ದಾರೆ. ರಂಗಣ್ಣ, ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಇವರು ಮನೆಯ “ಗಂಡಸರು.” ರಂಗಣ್ಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗಿಂತ ಆಕೆ, ಆಕೆಯ ತಾಯಿ ಇವರ ಅಧಿಕಾರವೇ ಹೆಚ್ಚು. ಗಂಡ ತನ್ನ ಎಂಜಲೆಯನ್ನು ತಾನೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನೆರೆಹೊರೆಯ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಇದನ್ನು ಕಂಡು ರಂಗಣ್ಣನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸುಕರ ತೋರಿಸಿ, ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೆ ತನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಎಷ್ಟೋ ವಾಸ ಎಂದು ಜಂಭ ಹೊಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. ರಂಗಣ್ಣನ ಜಾಡ್ಯಕ್ಕೆ ತಾನು ಮೈದ್ಯನಾಗಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅಂತೆಯೇ ತಮ್ಮನೇಲಿ ತಮ್ಮಿಂದ ಬದ್ಧರೋ ಇಬ್ಬರೊಂದಿಗಿದ್ದರೂನೋ ತಾವೇ ತಮ್ಮ ಮೊಟ್ಟಲೇನಾ ತೊಟ್ಟಲಿ ಹಾಕ್ತಿದ್ದದ್ದು ನೋಡಿ ನನ್ನೆ ಯಾಕೋ ಸೋಪಿಸ್ಕೊಬೇಡಿ ಮನೆ ಯಜಮಾನ್ಯ ಮನೆಯಾತನ್ನು” ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. “ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗ್ಲೀ, ಗೃಹಗಳಿಗಾಗ್ಲೀ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಂಡ್ಲೀ ಹೊರ್ತು ಹೆಂಗ್ಲಿ” ಎಂಬ ಸೂತ್ರ ಹೇಳಿ, “ಯಜಮಾನ ತನ್ನ ಯಜಮಾನ್ಯ ಸಾಗಿಸ್ಪೇಕಾದ್ರೆ ಮನೆ ಹೆಂಗಸ್ತನ್ನು ಹತೋಟೀಲಿ, ಹದ್ದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕೂ ಧರ್ಮಬೋ ಸೂಕ್ತಾತ್ಮನು” ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ನೆರೆಹೊರೆಯ ಋಣವನ್ನು ತೀರಿಸು ವುದಕ್ಕೆ ಉದ್ಯುಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ರಂಗಣ್ಣನಿಗೋ ದಾರಿ ತೋರದು. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಕೂಡ ನಾನು ನನ್ ಸಂಸಾರಾನ ಆಳೋಹಾಗಿ ನೀವೂನೂ ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಧರ್ಮ ಸಂಸಾರಾನ ಆಳಿ ಅನುಭವಿಸೋ ಸೂತ್ರ ಹೇಳೋಡ್ಲೆನೆ ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿಸಿ, ರಂಗಣ್ಣನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ಅತ್ತೆಯನ್ನೂ ಅವರ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ರಬೇಕೆಂದು ಬೋಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಈ ಮಾತನ್ನು ಮರೆಯಾಗಿದ್ದು ಕೇಳಿ ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ರಂಗಣ್ಣನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಆಕೆಯ ತಾಯಿಯೂ “ನಮ್ಮ ಗಂಡಸ್ಗೆ ದುರ್ದೈವ್ವೆ ಮಾಡೋಕ್ಕೊರ್ತರೋ ನಿಮ್ಮಾಳು ಗಂಡಸ್ನ ಕಟ್ಟಾಡ್ಲಿ ಇಟ್ಟೋಬೇಕು ನೀವೇ” ಎಂದು ಆತನ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಕಾಗೂ “ನೆರೆಹೊರೆಯ ನೆರೆಹೊರೆಯೇನೇಯೇ; ಗಂಡ್ನು ಗಂಡಸ್ಗೆ ಗಂಡಸ್ತನದ ಸೂಕ್ತ ಹೇಳೋಡೋ ಹಾಗಿ ಹೆಂಗ್ಲಿನೂವೆ ಹೆಂಗಸ್ತನದ ಸೂಕ್ತನ ಅವರಿಬ್ಬಗೂ ಒಳ್ಳೆಹೇಳೋಟ್ಟು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಋಣಾನ ತೀರಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋದು” ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಉಪಾಯ ಫಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎವರ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಹೆಂಗಸರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಬ್ಬಣ್ಣನ ಸಲಹೆ ಮುಂತೆ ರಂಗಣ್ಣನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಅತ್ತೆ ಇವರನ್ನು ಊರಿಗೆ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸಟಕ ಗಾಡಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಟ್ರಂಕು, ಹಾಸಿಗೆ ಇವುಗಳು ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಜಗುಲಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಆಗ ಅವರು ಉಪಾಯಕಾಣದೆ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನಿಗೇ ಮೊರೆ ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನು ತ್ತಾರೆ. ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ “ನಿನ್ನಂಡನಿಗೆ ದುರ್ಬೋಧನೆ ಮಾಡಿದ ಆ ಧಾಂಡಿಗನ್ನೆ”

ಹಿಡಿದು ಕಾಲಿನೊಡ್ಡಿದೋ, ಕಾಲಿಗ್ಗಿದೋ, ಹೇಗಾದೂ... ಶಾಂತಿ" ಮಾಡಿಸುವಂತೆ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಬ್ಬರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. "ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ್ದಾಣೆ ಪರಮಾತ್ಮ ಒಬ್ಬ... ತಪ್ಪಿದೆ, ಆತ್ಮಲೂ ತಪ್ಪಿದೆ... ತಪ್ಪಿರೋದು ಆತ್ಮಯವಲ್ಲ... ತಪ್ಪು ಬಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬು ಒಪ್ಪೊಂಡು... ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಸಂಸಾರ ಜರುಗೋಕೆ ದಾರಿನ ನೀವು ಆತನಿಗೆ ಈಕ್ಷಣ ಕೊಡು ನಿಮ್ಮಾಣತನದ ಚೆನ್ನೆ... ನಿಮ್ಮ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಧರ್ಮ" ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಗಂಡನಿಗೆ ಆತನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸೇವೆ ಸೀತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿ ಗಂಡನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡುವುದಾದರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನು, "ಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಜಟಿಲವಾದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ, ಜವಾಬ್ದಾರಿನ" ವಹಿಸುತ್ತಾನೆ; ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದುತ್ತಿರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆತನ ಅತ್ತೆ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಮುಸುರೆಯನ್ನು ಎಕೆ ತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಸುಬ್ಬಣ್ಣನನ್ನು ದೂಷಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಜಾಡ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಡದ ಕೊಡಲಿರುವ ಈ ವೈದ್ಯನ ಜಾಡ್ಯ ಈಗ ಬದುಕು ಕಳೆದುಕೊಂಡು "ಯಜಮಾನ ತನ್ನ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಸಾಗಿಸಬೇಕಾದ್ರೆ ಮನೆ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಹೆಂಡ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು ಅಂಬೊ ಸೂಕ್ಷ್ಮವನ್ನು" ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸಾಧಿಸುವುದು ಆತನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಹೊರಬಂದಿತು. "ನಮ್ಮನೆ ಹೆಂಗಸು ನನ್ನೆ... ನನ್ನಾಗಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಂತೋಷವೇ ಈ ತಲೆಬಾಗಿ ನಡೀತೀರೋವಾಗ" ಎಂಬುದಾಗಿ ಆತನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದುಗಳು ಬಡಾಯಿ ಎಂದು ಈಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಸುರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೇಕು ಎಂದು ಅತ್ತೆ ಕೋಪದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಗೋಮ ಹಡ್ಡುಗಳನ್ನು ತಂದ ಹೊರತು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಆತನ ಪತ್ನಿ ಆತನು ಕೊಂದು ಸುಬ್ಬಣ್ಣ "ಅಲ್ಪಾಣೆ, ಇಷ್ಟೊಷ್ಟಲ್ಲಿ... ಈ ಕುಕ್ಕೆ ತುಂಬು ಸೇವೆ ಅದ ತರೋದು ನಾನು" ಎಂದು ದೈನ್ಯದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆತನ ಅಭಿಮತವನ್ನು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿ, ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ರಂಗಣ್ಣನ ಮನೆಯವರ ನಗು ಉಕ್ಕಿಬರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ. ಅವರು ರಂಗಣ್ಣನ ಒಡೆತನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಆತನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. "ನನ್ನೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದೋಬಸ್ತಲ್ಲಿ ಇದ್ದು... ಈ ಹೊತ್ತು ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಪಲ್ಟಿಹಾಕುತ್ತೆ" ಎಂದು ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶೆ ಭಾವ "ನನ್ನೆ ಏನು! ಈ ಹೊತ್ತು ಏನು! ಲಾಗಾಯ್ತುಂದ ಬಂದೇ ಹೇಳುವೆನು" ಎಂದು ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ರಂಗಣ್ಣ ಕನಿಕರಗೊಂಡು ನಗು ನೆರೆಹೊರೆಯೇನೇನೇಯೇ!" ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಕಥೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿದೆ; ಘಟನೆ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆಂದೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರೇ ಶ್ರೀ|| ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ಉಳಿದ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿಯ ಪರಿಸ್ಪುಟ ಪಾತ್ರಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದು—ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳು ಮಾತ್ರ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಮೆ ಎರಡೂ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿಯ ಪಾತ್ರಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಹೋಲುತ್ತಿವೆ. ಕೃಷ್ಣಪಿಯರಿನ ತೀರ ಮೊದಲಿನ ವೇದಾಂತ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿಯ ಪಾತ್ರಗಳ ಗುಂಪು ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಸಮತೂಕವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಕರು ಪ್ರಶಂಸನೀಯವೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡೇ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಜಟಿಲ ಜಾಫರನು ತನ್ನ ಮೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ತೋರುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀ|| ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ವಾಡಿಕೆಯ ಹಾಸ್ಯದ ಬುದ್ಬುದ ತರಂಗವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ 'ಮೈದ್ಯನ ಜಾಡ್ಯ' ಸುಂದರವಾಗಿ, ಪರಿಣಾಮ ರಹಿತವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸುಬ್ಬಣ್ಣನ ಪಾತ್ರ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ ಮೇಜಾತುರ್ಯ ತಲೆದೋರದೆ ಇಲ್ಲ.

ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾ.

೪. ಅಂತರಂಗ.— (ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲೇಖಕರ ಕಥೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ) ಕ್ರೌನ್ ಆ. ಪ. ೩೧೫ ಪುಟಗಳು ೧೮೫; ಬೆಲೆ: ೮ ಆಣೆ; ಪ್ರಕಾಶಕರು: 'ಫೇಯಾಟಾಂಗ್' ಸಂಘ, ಮೈಸೂರು.

ಕೆಲಗಾಲದಿಂದಿತ್ತು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ 'ಸಣ್ಣ ಕತೆ' ಎಂಬ ಧೀಮಂತವಾದ ಭಾಗವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಅಂಥ ೧೪ ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೊರಬಾಗಿವೆ.

ಈ ಕತೆಗಳ ಪೈಕಿ 'ಉಪದೇಶ' ಮತ್ತು 'ಅಂತರಂಗ' ಎಂಬ ಈ ಎರಡು ಕತೆಗಳು ಭಾಷಾಂತರವಡೆದುವುಗಳೆಂದು ಪರಿವಿಡಿಯಿಂದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕತೆಗಳ ನಾಲ್ಕನೆಯದೊಂದು ಈ ಅಂತವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮೆಣಿಕೆಯಂತೆ ಈ ಕತೆಗಳ ಪಾತ್ರಾಂಶ ಶೈಲಿ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿಲ್ಲ. 'ಅಂತರಂಗ'ದಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಗಾರನ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಬಾಲವೊಂದೇ ದೊಡ್ಡದಾದಂತಾಗಿದೆ. ಗ್ರಂಥದ ಮೊದಲನೆಯ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ('ಬಂಗಾರದ ಬೆಟ್ಟ') ಕೊಂತಯ್ಯನು ಬಂಗಾರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಅದ್ಭುತವೇನೋ ಆಗಿದೆ; ಆದರೆ ಆಕರ್ಷಕವಲ್ಲ. ಖನಿಯ 'ಪ್ರತೀಕ್ಷೆ'ಯಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಾಗುವ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಭಾವನಾ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಹವಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಏಣಿಕೆಯದು ವಾಚಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆವಷ್ಟು ಜಾಣ್ಮೆವಡೆದಿರುವುದೋ ಎಂಬುದು ಅನೇಕರಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಲನೆಯದು 'ನಿಂಗನ ಪ್ರೇಮ,' ಮತ್ತು ೧೩ನೆಯದು 'ಲೋಕಿಟ್ಟ ನೆನಪು'—ಇವುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕತೆ, ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಂತೀಯವಾದ ಗ್ರಾಮ್ಯತೆಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತುತ್ತಿವೆ. ಹೃದಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿನೋಡುವಲ್ಲಿ, ಭಾಷೆಯ ಭಾವಿಕತೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ, ಈ ಭಾಷಾ ಸ್ವರೂಪವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಸಗಬಹುದೆಂದೇ ನಮ್ಮೆಣಿಕೆ. ಆದರೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಯೊಂದೂ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಈ ಜನಪದ

ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂಬುದು, ಕನ್ನಡದ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಪ್ರಾಂತೀಯರಿಗೆ ಪತ್ತೆ
ಅನ್ಯರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗಾದ ಗಂಟು. ಈ ಎರಡು ಕತೆಗಳ ಸಾರವು ವೇರಿಸಿ
ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾತ್ರವೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ೭ನೆಯದು 'ಕತೆ ಮ
ಕತೆ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ನಮಗೊಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಸ್ತಂಭ
ಬೇಕಲ್ಲವೆ? 'ನೀರ್ಕಣ್ಣೆ' ಅಲ್ಲವೆ 'ಗಾಳಿವೆಣ್ಣು' ಅಥವಾ ಬೇರಾವುದಾದರೂ
ಒಳದೊಳಿರುವ ಹೆಸರನ್ನಿಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿಯವರಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ
ಪಿಶಾಚ ಪೀಡೆಯ, ಗಾಳಿ ಸೋಂಕಿನ ನಂಬುಗೆಯನ್ನು ಈ ಕತೆ ಉಂ
ಎನ್ನಬೇಕು. ೯ನೆಯದು 'ವೀಣೆ': ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರುವ ವೀಣೆಗಳು
ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನದು. ಅದು ತಮಿಳರ ಕೈಯನ್ನೊಂದಿ ಜಲಪ್ರಯಾಣ
ನಗರದಲ್ಲಿಯೂ ಕೀರ್ತಿಯ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಕಂಠ
ಹೆಗ್ಗಲಿಕೆಯ ಕತೆ ಹೌದು. ಆದರೆ ಕತೆಯ ಮೈಯಲ್ಲಿ, ಸುಡಿಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ
ಸಾಲದೆಂದೇ ನಮ್ಮೆಣಿಕೆ. ೧೦ನೆಯದು 'ಸಾಧನೆ': ಇದು ವಾ
ಮಾಂತ್ರಿಕವಿದ್ಯಾಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಆಕರ್ಷಕತೆ ತೋರಿಬರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ
'ಬಯಲು ಆಲಯದೊಳಗೋ' ಎಂಬುದು: ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತನೊಡರವ
ಬುದ್ಧ ಭಿಕ್ಷುವೊಬ್ಬನ ನಡತೆಯಮೇಲೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮನು ಕು.
ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಇದು ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಎಂದು ದಾದಲು
ವಂತಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳೆಂಬವರ ಮೇಲೆ ತನಗಿರುವ ತುರಿಕೆ
ಜೆನ್ನಾಗಿ ಒರಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ತುರಿಗಜ್ಜಿಯನ್ನೊರಸುವಲ್ಲಿ ಬವಾಗಿ
ಆಮೇಲೆ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ೬ನೆಯದು 'ಹುಚ್ಚು' ಎಂಬುದು
'ಎಲುಬಿನ ಪ್ರೇಮ': 'ಹುಚ್ಚು' ಎಂಬುದು ಮನೋವೈದ್ಯಕವಿದರ
ವಾಗಿದೆ; ಮತ್ತಿನದು ನನ್ನೆಣಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಸಿಕೊಂಡಂತಿದೆ. ಇದ್ದ
ಬಾಲ': ಇದು ಚಿಕ್ಕ ಕತೆಗಳೊಳಗೆ ಚಿಕ್ಕದಾದಂತೆ ಜೊಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ
ಡೊಂಕು ಬಾಲದ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಈಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಇದನ
ಭಾಗದ ಚಿತ್ರವು ಕನ್ನಡಿವಡೆದು ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ಕಣನ

ಹೀಗೆ ೧೩ ಕತೆಗಳ 'ಸ್ಥಾಲೀಪುಲಾಕ'ವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವ
ಇನ್ನು ೩ನೆಯದಾದ 'ನಾದ-ನಾಮ-ಕ್ರಿಯೆ' ಉಳಿದಿದೆ. ಈ ಕತೆ ಮನ
ಇದು ಸಾಹಿತ್ಯದೇವಿಯೊಡನೆ ತಾದ್ರೂಪ್ಯವಡೆಯುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಡನೆ
ನಮ್ಮೆಣಿಕೆ. ಫಿಟೀಲ್ ವಾದಕನಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯನ ಕೀರ್ತಿಗನುನನ
ನಾಮವನ್ನಿತ್ತು, ಕ್ರಿಯಾರೂಪದಲ್ಲಿ ಕತೆ ಅದನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದೆ. ಇ
ಕಲ್ಪಿತವಾಗಿರಲೂ ಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಥಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಕೆಲವು
ಗಳಾಗಿರಲೂ ಬಹುದು. ಕಥಾರಚನಾ ಪದ್ಧತಿ ಲೇಖಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೂ
ಭಾವಿಕನಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯನ ಹಿಂದಿನ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು, ಅಂದಿನ ಮನಸ್ಸನ್ನು
ಲೇಖಕನು ವರ್ಣಿಸಿದನು; ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ

ವೇರಿಸಿದನು ; ಹಿಂಜರಿದರೂ ಒತ್ತಾಯಿಸಿ 'ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ'ಯನ್ನು ಬಾರಿಸು
ತೆ ಮಾಡಿದನು. ಮತ್ತೆ ಆಗುವುದಾಗಿಹೋದುದನ್ನು ಕಂಡು ಲೇಖಕನು ಅತ್ತು
ನುನ್ನು ಅಳಿಸಿದನು. ಕಥಾಗೋಳದಂತರದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು 'ಗಂಗೆ' ಹರಿಯು
ವುದರಿಂದಲ್ಲವೇ ಇದು 'ಅಂತರಗಂಗೆ'?

ಮು. ತಿ.

ಜಿ. 'ವಾಲಿ'.—ಲೇಖಕರು : ಪಂಡಿತ ಕೆ. ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ; ಕ್ರೌನ್ ಅ. ಪ.
ಗಳು ೯೮ ; ಬೆಲೆ : ೮ ಆಣೆ.

ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರ ಹೈ ಸ್ಕೂಲಿನ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ.
ಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಬರೆದ ಪದ್ಯ ಕಾವ್ಯವಿದು. ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ,
ಲಿಯ ಸಾಧ್ಯಂತ ಕಥೆಯಿದು.

ವಾಲಿಯ 'ಸುಂದರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕೆಂಬ' ತಮ್ಮ ಸದುದ್ದೇಶ
ಶ್ರೀ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಚರಿತ್ರೆಯಂತೆ ಚಿತ್ರವೂ
ದರವಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಾಚಕರೂ ವಿಮರ್ಶಕರೂ ನಿರ್ಧರಿಸ
ಕು. ನಾಲ್ಕು ಅನಿರ್ಧಾರದ ಏಕದೇಶವನ್ನಾದರೂ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.
ದೊಡಲು ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವ:

“ಬ್ರಹ್ಮನ ಆನಂದಬಾಷ್ಪದಿಂದ ವಾನರ ಭಲ್ಲನೊಂದುದಯಿಸಿತು. ಕಪಿಯ ಚಪಲತೆ
ವಾಗಿ ತಂದೆಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಮರೆತು ಕಾಡುಗುಡ್ಡಗಳತ್ತ ಸರಿಯಿತು. ಮೇರು
ತಪ್ಪಾಂತದ ಗಿರಿಜಾವಿಹಾರದ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿ ಹೆಣ್ಣಾಯಿತು. ಅದರ
ದಯಕ್ಕೆ ಸೋತ ಇಂದ್ರನಿಂದ ವಾಲಿ, ಸೂರ್ಯನಿಂದ ಸುಗ್ರೀವ ಎಂಬ ಕಪಿಬಾಲಕ
ಧರಿಸಿದರು. ಹೆಂಗಸುತನವನ್ನುಳಿದು ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಬಳಸಾರಿದ ತನ್ನ ಪುತ್ರಭಲ್ಲನಲ್ಲಿ
ಕೊಡು ಕರುಣಿಸಿದನು. ಆ ಕಪಿಬಾಲಕರಿಗೆ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾರಾಜ್ಯವನ್ನೊದಗಿಸಿದನು. ಬಲ್ಲಿದ
ದ್ದ ವಾಲಿಯು ತಮ್ಮನೊಡನೆ ಕಪಿ ಕುಲಾಧೀಶನಾಗಿ ನಾಡನ್ನಾಳತೊಡಗಿದನು.
ಕೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಪ್ರಜಾಪೀಡಕನಾದ ಗೋಲಭನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವನ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಮುರಿ
ಸಿ. ಅಮೇಲೆ ಸುಷೇಣನ ಮಗಳಾದ ತಾರೆಯನ್ನು ಕೈವಿಡಿದನು. ಅವರಿಗೆ ಅಂಗದ
ವಿಸಿದನು. ವಾಲಿ, ತಮ್ಮ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ರುಮೆಯನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಸಿದನು. ಅಮೇಲೆ
ಕಣನ ದರ್ಪವನ್ನಡಗಿಸಿ, ದುಂದುಭಿ ಮಾಯಾವಿಗಳೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದನು.
ತತ್ಕರದಲ್ಲಿ ವಾಲಿ ಸುಗ್ರೀವನಿಗೆ ಮನಸ್ತಾಪವೊದಗಿತು. ಊರನ್ನುಳಿದ ಸುಗ್ರೀವನು
ಂಗಾಶ್ರಮದ ಋಷ್ಯಮೂಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನವರೊಡನೆ ನೆಲೆಸಿದನು. ಸೀತಾಪಹಾರದಿಂದ
ಕುವಡೆದು ತೊಳಲುವ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಸ್ನೇಹವನ್ನೊಂದಿದ ಸುಗ್ರೀವನು ವಾಲಿ
ತನ್ನೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿದನು. ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಮನೇಟಿನಿಂದ ವಾಲಿ ವಶವಳಿದುಬಿದ್ದನು.
ನುನನ್ನು ತೆಗಳಿದ ವಾಲಿ ಕಡೆಗೆ ಮನವರಿತು, ತಮ್ಮನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ, ಮೃತನಾದನು.
ವನು ರಾಜ್ಯಾಭಿಷಿಕ್ತನಾದನು.”

ಇದು ಕಥಾಸಾರ. ಶ್ರೀ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ತಮ್ಮ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ
ಭೇದವೇನೋ ಹಳೆಯದೇ, ಅದರೂ ಕಥಾವಸ್ತು, ಸನ್ನಿವೇಶ ಇವುಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ
ರುದಲ್ಲಿ ನೂತನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನೂತನ

೧೦೧

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASA | JNANAMANDIR
LIBRARY.

Jangamwadi Math, VARANASI.

ಮಾರ್ಗವೆನ್ನಬೇಕಾದರೆ ಆ ಸನ್ನಿವೇಶಾದಿಗಳು ಈಗಲೂ ಸಂಭವನೀಯವಾಗಿ
ಆಕರ್ಷಕಗಳಾಗಿ ತೋರಬೇಕು. ಅಲ್ಲವಾದರೆ, ಇದ್ದ ಪುರಾಣಮಾರ್ಗ ಬಹು
ತೊಲಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪುರಾಣಮಾರ್ಗವಡಗಿಕೊಂಡಿದೆ, ಎಂದು ಮಾತ್ರವೇ
ಬಹುದು. ವಾಸರಭಲ್ಲನು ದಿಸಿದ ರೀತಿ, ಅವನು ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಗಂಡಾದ ಪದ್ಧತಿ, ಈ
ಮಕ್ಕಳು ದಿಸಿದ ಮಾಟ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಆ ಹಿಂದಿನ ಪುರಾಣ ಪದ್ಧತಿಯೇ ತೋರುತ್ತಿ
ವಾಲಿಯನ್ನು ರಾಮನು ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಹೊಡೆದುದು ತಪ್ಪೆಂದು ತ್ರಿಶೂಲ
ಗಳಮರು ವಾಲಿ ರಾಮರ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದುದೊಂದು ಸೂಚನೆ
ವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ವಾಲಿ ರಾಮನನ್ನು ಕುರಿತನ್ನುತ್ತಾನೆ:—

‘ಅಗಲಿದಿರು ನೀತೆಯನು, ಯುವಕರ | ಬಗೆಯಬಲ್ಲವ ನಾನು, ಧರ್ಮ
ಬಗೆಯು ದೂರಾಗುವುದು ವಿರಹಿಗೆ, ಮೇರೆದಪ್ಪುವನು || ತೆಗಳು ತಪ್ಪುವುದು
ದಲಿ, ಜನ | ರಗಲುವರು ದೂರಕ್ಕೆ ಯೆಂದೆನೆ | ಬಗೆಗರಸಿ (ಗಿ?) ಗುಣ
ಕಣ್ಣೀರಾಗರೆದನಾ ರಾಮ ||’
(ಪ. ೬೧, ಪಂಚಮ ತರಂಗ)

ಇಲ್ಲಿಯ ‘ಧರ್ಮದ ಬಗೆಯು ದೂರಾಗುವುದು ವಿರಹಿಗೆ, ಮೇರೆದಪ್ಪುವ
....ದೂರಕ್ಕೆ’ ಎಂಬುದು ವಾಲಿಯ ಅನುಭವದ ಮಾತು ಎನ್ನುವ. ಈ
ಅದನ್ನಾಲಿಸಿ ರಂಗಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಮನು ‘ಕಣ್ಣೀರಾಗರೆದನು’ ಎಂಬುದು
ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗುವುದೇ? ಇನ್ನು, ಸೋದರನ ಸತಿಗಳು ಪಿದುದು ದೇವ
ಮೃಗವನ್ನು ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಹೊಡೆದುದು ಅದೊಂದು ಧರ್ಮ—ಎಂದು ಮೊದಲ
ವಾದದಡೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ
ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದುವಲ್ಲ. ಅಂತೂ, ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ
ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿಯೂ ತೋರುವಂತೆ, ಹೃದಯದ್ರಾವಣವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಇವು
ವಾಲಿರಾಮರ ವಾದದಲ್ಲಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಗೋಲಭ ರಾಮಣ ದುರು
ಮಾಯಾವಿಗಳ ಹೋರಾಟದ ಕಥಾಂಗಗಳು: ಏನಾದರೊಂದು ಸಂದರ್ಭವು
ಸಕಾರಣವಾಗಿ ತಂದೊಡ್ಡಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಮುಖ ಕತೆಗೆ ಸಂಧಿಸಿ ಸದಾ
ಕಾಣದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಹೊಸದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಮಾಯಣ
ಸುಗ್ರೀವನ ಕಥೆ ರಾಮನದರಲ್ಲಿ ಸಂಗಮವಾಗಿ ರಾಮಾಯಣ ಕಥೆಯೇ
ಹೊಸಲಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಗಿಲ್ಲ. ಗೋಲಭನ ಕಥೆಯನ್ನು
ಬಿಟ್ಟರೆ, ಪ್ರಕೃತಕಥೆಗೆ ವ್ಯಂಗ್ಯತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಸನ್ನಿವೇಶದ ಸ್ಥಾನತೆಯೇ
ನಮ್ಮೆಣಿಕೆ.

ಈ ಕಾವ್ಯದ ರಚನೆ ಹಳೆಯ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೇ ಸೇರಿದುದೆಂಬುದನ್ನು ತ್ರಿಶೂಲ
ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾರರು. ಹಾಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಕೆಲವೆಡೆ ಪ್ರಾಸಾಕ್ಷರನಾಥನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟ
ವೆಸಗಿದುದೇಕೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ:

೧. ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಬಿರಿದ ಪೂಗಳು
ಕಣ್ಣಿ ಹಬ್ಬವ ಮಾಡೆ (ತರಂ. ೧, ಪ. ೧೮)

೨. ಭೀತಿಯಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ತಪದೊಳ್

ಶಾಂತಿಯಿಂ ನಿಲ್ಲಂತೆ (ತರಂ. ೩, ಪ. ೫)

೩. ನಾಲಿಯೇ ದಿಟಮೆಂದು ತೋರ್ಪೆನು

ಸೀಳೈನೆಂದವನೆಯ್ನೆ (ತರಂ. ೪, ಪ. ೩೦)

ಪ್ರಾಸಾಕ್ಷರದ ವ್ಯತ್ಯಸ್ತತೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಗಣಿಸುವ ಪಂಗಡದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರು ನಾವಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಆ ಹಳೆಯ ದಾರಿಗನುವಾಗಿ ನಡೆದು ಎಡಹುವುದೇಕೆ? 'ಬಣ್ಣ | ಕಣ್ಣ ಹಬ್ಬವ,' ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಇತ್ತಲ್ಲವೇ?

ತೃತೀಯ ತರಂಗದಲ್ಲಿ (ಪು. ೪೧, ಪ. ೯) ಶರತ್ಕಾಲದ ವರ್ಣನೆ ಇದೆ:—
“ಮಳೆಯ ಜಗಿಯೊಡನಗಲೆ ಬೇಸರ, ಬಿಳಿಯ ಮುಗಿಲೊಡನೇರೆ ಹಾಸವು, ನಳಿನಿಯೊಡ ಬಿಚ್ಚುತ್ತಿ ಕಂಗಳು ನೋಡೆ ದೂರಗಳ ||” ಮುಂತಾಗಿ ಆ ಕಾಲದ 'ನಿಲದ ಸಿರಿ'ಯ ವರ್ಣನೆ. ಇದರಿಂದ ದೂರದೇಶದ ಗುರಿಯನ್ನೀಕ್ಷಿಸುವ ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಮಲಗಳು ಅತಿನಿರ್ಮಲವಾಗುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ಈ ವರ್ಣನೆ ವಸಂತಕ್ಕೊಪ್ಪುವುದಲ್ಲದೆ ಶರದಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುವುದೇ?

ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ತಿರುಗಿಬಂದ ಭಲ್ಲನನ್ನೀಕ್ಷಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಸರಸ್ವತಿಯೊಡನೆ 'ನೋಡಾ' ವರಸುಪಾತ್ರರ ' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಯಕ್ತಿಕ ಭಾವನೆಯಂತೆ, ಹೆಂಡತಿಯನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಗಂಡನು ಸಂಜೋಧಿಸುವಲ್ಲಿ “ನೋಡಾ-ಕೇಳಾ-ಅಲಿಸಾ” ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀ ವಾಚಕವಾದ 'ಬೆ' ಪ್ರತ್ಯಯದೊಡಗೂಡಿದ ಕ್ರಿಯಾ ಪದವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ. 'ಬೆ' ಎಂಬುದು 'ಅನ್ವ' ಎಂಬುದರಿಂದೊಗೆದು ವೂಚಾರ್ಥಕ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲರ್ಹವಾದುದೆಂದು ನಮ್ಮೆಣಕೆ.

ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರಿಯ ಪದರಚನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಅದು ಉಳಿಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿಂತಂತೆ ತೋರುವುದಲ್ಲದೆ, ಕೀಸುಳಿಯ ನುಣುಪಿನ ಕೆಲಸವನ್ನೊಂದಿದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ. ಆದರೂ ಇಂಥ ಖಂಡ ಕಾವ್ಯಗಳು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿವೆ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ|| ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಎದೆಗೆಡದೆ ಈ ಸತ್ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಬೇಕು. ಬಗೆಗೈಗಳೊಂದಾಗಿ ಗುರಿವಿಡಿದು ಕೃತಾರ್ಥತೆವಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ|| ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಈ ಕೃತಿ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಾಗಲಿ.

ಮು. ತಿ.

೬. ಮಿಲನ (ಪ್ರೇಮ ಕಾವ್ಯ).—ಅನುವಾದಕರು: ಶ್ರೀ|| ಸಿಂಹ ಲಿಂಗಣ್ಣನವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಅರವಿಂದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಹಲಸಂಗಿ; ಕ್ರಾನ್ ಆ. ಪ. ಪುಟಗಳು ೧೪ + ೯೨; ಬೆಲೆ: ೧೨ ಆಣೆಗಳು.

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಅರವಿಂದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ೩ನೆಯ ಕಮಲ. ಇದರ ಮೂಲ ಕವಿಗಳು ಸುಕೀರ್ತಿತರಾದ ಆಧುನಿಕ ಹಿಂದೀ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಸರುವಾಸಿ ಶ್ರೀ ರಾಮ

ನರೇಶ ತ್ರಿಪಾಠಿಗಳು. ಮುದ್ರಣವು ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ಸಂಪಾದಕರ ಮುದ್ರಣ ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮುನ್ನುಡಿಯೊಂದೂ, ಮಿಲನ ಕಥೆಯ ಸಂಗ್ರಹವಾದ ಗದ್ಯಾನುವಾದವೊಂದೂ ಆದಿಯಲ್ಲಿವೆ.

ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಮೊದಲು ಕಾವ್ಯ ವಸ್ತುಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ತಕ್ಕದ್ದು ಅದು ಹೀಗಿದೆ:—

“ ಕೇರಳದವರ ಪುಂಡಾಟಿಕೆಗೊಳಗಾದ ಬನವಾಸಿ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಧಾರ್ಮಿಕ ನಾದ ಅರಸನು ಪ್ರಜಾಪೀಡೆಗೆ ಮರುಗಿದನು. ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ಶರಣನನ್ನಾಗಿ ವಶಕ್ಕೊಪ್ಪಿಸಿ ವೈರಾಗ್ಯವಡೆದನು. ಆ ಶರಣನ ಮಗಳಾದ ವಿಜಯೆಗೂ ಆ ರಾಜಕುಮಾರನು ಅಲೌಕಿಕ ಪ್ರೇಮವು ಸಂಘಟಿಸಿತು. ಶತ್ರುಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನೆತ್ತುವುದೇ ಅವರ ಪ್ರೇಮವಸ್ತುವಿನ ವಿಚಾರ. ಒಂದಿರುಳು ಇಬ್ಬರೂ ಹೊಳೆಯನ್ನು ದಾಟುವಲ್ಲಿ ನಾವೆ ಮುಳುಗಿ ಪ್ರಿಯನ ಶವವನ್ನಾದರೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವೆನೆಂದು ದವಣಿಸುವ ಬಾಲೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮಗು ಕಂಡು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿರಿಸಿದನು ; ಮುಳುಗಿದವನನ್ನರಸಿಕೊಂಡು ತೆರಳಿದನು. ಬಾಲೆ ಬೇಸತ್ತು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದಡಕ್ಕೊಯ್ದು ಮುನಿ ಉಪಚಾರವೆಸಗಿದನು. ಇತ್ತ ವಿಜಯೆ ತಿರುಗಿ ಕಷ್ಟಪಡುವ ನಾಡಿನವರ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕಂಡಳು. ಅವರನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಬೀರುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮರುಕವನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಳು. ಜನರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಯಾಗುವುದನ್ನರಿತು ಕೇರಳದವರು ಮತ್ತೆ ನಾಡನ್ನು ಮುತ್ತಿದರು. ಬಾರದ ಬಗ್ಗೆ ವನ್ನೊದಗಿಸತೊಡಗಿದರು. ಹುರುಪೆದ್ದ ನಾಡವರೊಡನೆ ಆ ರಾಜಕುಮಾರನು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ವಿಜಯೆ ಭೈರವಿಯಂತೆ ಜನಗಣದೊಡಗೂಡಿ ಕಣವನ್ನೊಂದಿದಳು. ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ರಣಾಂಗಣಕ್ಕಿಳಿದ ಆ ಮುನಿ ವೈರಾಧಿ ಅಘಾತದಿಂದ ಬಿದ್ದನು. ವಿಜಯೆ ಹಗೆಗಳನ್ನು ತತ್ತರದರಿದಳು. ಅಳಿದುಳಿದವರೊಡನೆ ಪ್ರಿಯ ದಂಪತಿಗಳೊಡಗೂಡಿದುದು ಅನಂದದ ಮೇಲಿನಾನಂದ. ಬಸವಳಿದ ಮುನಿಯೊಂದೆ—ಮಾವಯ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರರಿತು ಮರುಕದಮೇಲೆ ಮರುಕ. ವೃದ್ಧ ರಾಜಕುಮಾರರೊಡನೆ ವಿವಿಧ ವಿಧಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳನ್ನೊರೆದು ಪರಲೋಕಗತನಾದನು. ನೀರ-ದಂಪತಿಗಳ ಕನ್ನಡ ನಾಡನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು.”

ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಕಥಾವಸ್ತು ಬನವಾಸಿಗಾಗಲಿ, ನಮ್ಮ ಯಾವುದೊಂದು ವಿಶೇಷ ದೇಶಕ್ಕಾಗಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದುಲ್ಲ. ಅದು ಆಧುನಿಕವಾದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ರಾಜಕೀಯ ಭಾವನಾ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ತೇಲಿಬಂದ ವಸ್ತುವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಭಾಷಾಂತರಕಾರರು ಅದನ್ನು ಬನವಾಸಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆಕ್ಷೇಪವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ದೇಶಪೀಡಾಕಾರಕತ್ವದ ಹೊರೆಯನ್ನು ನೆರೆಯ ಬಂಧುವಾದ ಕೇರಳದ ಹೊರಿಸಿದುದನ್ನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಮಗೊಂದಿಷ್ಟು ಬೇಸರವೇ ಆಯಿತು. ಚಾರಿತ್ರಿಕಾಭಾಸವೇನೂ ಇಲ್ಲದೆ, ನೆರೆನಾಡಿನಲ್ಲಪರಾಧವನ್ನು ಹೊರಿಸಿ, ಕಾವ್ಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಾದರೂ ಚೆನ್ನಲ್ಲ. ಶ್ರೀ|| ದೇವುಡುಗಳವರ ‘ಮಯೂರ’ ವೆಂಬ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ‘ನಾಡಿನ ಜಿಡುಗಡೆಗಾಗಿ....ಮುನಿಯೊಬ್ಬನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ’ ಮಯೂರಶರ್ಮನ ‘ಬೋಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದ’ಂತೆ ತೋರುವುದೊಂದೂ, ಅದರಾಧಾರದಮೇಲೆ ಮುನಿ ನೊಂದಿಷ್ಟು ಬದಲಾಯಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ‘ನಾಡುಗರು ತಪ್ಪುಹೊರಿಸಲಾರರೆಂದೂ ಭಾಸಿಸಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದೂ ಸಂಪಾದಕರು ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದುದು ನ್ಯಾಯವೇ ಆಗಿದೆ.

‘ಪ್ರೇಮ ಕಾವ್ಯ’ ಎಂದೊಡನೆ ಹಲವರೆಯಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು ತರದ ಅನಾಗರಿಕ ಚಿತ್ರವು ಹೊಳೆವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ. ಆದರೆ ಇದು ಅಂಥದಲ್ಲ. ಶುದ್ಧ ಶೃಂಗಾರದ ತಪಸ್ಸಿದು. ದೇಶೋದ್ಧಾರವೇ ಈ ತಪಸ್ಸುಮಾಧಿಯ ಫಲ. ಹಿಂದೀ ಕಾವ್ಯವದು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕೋಟಿಯನ್ನೊಂದಿದೆಯೆಂದು, ಆಧುನಿಕ ಹಿಂದೀ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ‘ರಸಿಕರು ಅನುವಾದದೊಳಗಿನ ನ್ಯೂನತೆಗಳ ಜಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಕಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಉಸಾಬರಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಮೂಲಕವಿಯ ಉದ್ದೇಶವಾರ್ಥಿಯಲ್ಲಿ ಮನದಣಿ ಒಲಾಡುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ’ ಎಂದು ಸಂಪಾದಕರೇನೋ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಮೂಲಾನುವಾದಗಳೆಂದರೆ, ‘ಅವೆರಡೂ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಿದ್ದಂತೆ, ಒಂದರ ಪ್ರತಾಪವು ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಪ್ರಕಾಶ ಮಾತ್ರವಾಗಿ ತೋರುವುದು’ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೇನೋ ಸರಿಯೆ. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಕಾಶವೂ ಮಾನಿ ಹೋದಂತಾದರೆ ಅದನ್ನು ದೋಷವೆಂದೇ ಹೇಳದೆ ನಿವೃತ್ತಿ ಇಲ್ಲ.

ನಿಟ್ಟುಮುಗಿಲುಗಳೆಲ್ಲ ನಟ್ಟಿರುಳ ಕಾವಳದ
ಶಾಂತ ನಿಶ್ಯಬ್ದದಲಿ ಮುಳುಗಿದಂತೆ |
ತೊಟ್ಟ ಮೌನದಲಿಷ್ಟು ಮಿಣುಕುತಿವೆ ತಾರೆಗಳು
ಕತ್ತಲೆಯ ಭೀಕರಕೆ ನಡುಗುವಂತೆ.
ಪೊಡವಿಯೆಲ್ಲವು ಮೌನ, ಜಡಜೀವ ನಿದ್ದೆಯಲಿ,
ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದೆ ಅಂದು ಗಾಳಿ ಕೂಡ |
ಕಾಡಿನೊಳಗೆಲೆಮನೆಯದೊಂದೆ ಜಾಗೃತವಿಹುದು,
ನೆನಸಲಿದೆ ನಡುಗುವುದು ನೆನಪು ಬೇಡ.

(ಪುಟ ೧, ಪ. ೧-೨-ಸನ್ನಾಹ)

ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೂಲದ ಒಂದು ಪದ್ಯವನ್ನು ಸುವಾದಕರು ಎರಡರಿಂದ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೂಲವನ್ನೀಕ್ಷಿಸಿರಿ:—

ನೀರವ ನಿಶಾ, ತಪೋವನ ನೀರವ
ಶಾಂತ ದಿಶಾ ಆಕಾಶ |
ನೀರವ, ತಾರಾಗಣ ಕರಫೇತೇ
ಝಲಮಿಲ ಅಲ್ಪಪ್ರಕಾಶ ||
ಪ್ರಕೃತಿ ಮೌನ, ಸಚರಾಚರ ನಿದ್ರಿತ
ಅತಿ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಸಮಾರ |
ಜಾಗೃತ ಥಾ ದೀಪಕ-ಪ್ರಕಾಶಮೇಂ
ಕೇವಲ ಏಕಕುಟೀರ ||

(ಪಹಲಾ ಸರ್ಗ-೧)

ನಮ್ಮೆಣಿಕೆಯಂತೆ ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕವಿ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಸೂಸುತ್ತಾನೆ: ‘ಪ್ರಪಂಚ ಪುರುಷನು ಮೈಮರೆತುಹೋಗಿದ್ದಾನೆ; ಅವನ ಸರವವಾಗಿದ್ದ ಅಂಗಗಳೆಲ್ಲ ನೀರವವಾಗಿವೆ; ಕಣ್ಣುಗಳೆನ್ನಬಹುದಾದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಅಲ್ಪಾಲ್ಪವಾಗಿ ಮಿನುಗುತ್ತಿವೆ; ಪ್ರಕೃತಿಯೂ ಮೌನವಾಗಿದೆ; ಸಚರಾಚರಗಳೊರಗಿವೆ; ಶ್ವಾಸವೆನ್ನಬಹುದಾದ ಗಾಳಿ ಸ್ತಬ್ಧವಾಗುತ್ತಿದೆ; ಎದೆಗುಡಿಸಲೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ದೀಪ ಜೇತನವಿದೆ’ ಎಂಬುದು ಮೂಲದಾಶಯ. ಸೂಚನೆಯಾದ ಆದಿ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ

ವಿಶ್ವ (ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭಾರತಭೂಮಿಯ) ಚಿತ್ರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಇವರ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಜೈತನ್ಯಜ್ಯೋತಿಯಿದೆ, ಎಂಬ ಧ್ವನಿಯನ್ನೊದ್ದವಾಗಿ ಹೊಳೆಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಶ್ವಾಸೋಚ್ಚಾಸಗಳಂತಿರುವ ತರುಣ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಉನ್ನತಾಭಿಪ್ರಾಯದ ಪ್ರಕಾಶವೂ ಅನುವಾದ ಮಾಡಿಸಿಹೋಗಿದೆಯೆಂದೇ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ. ಇಡೀ ಮಾತೃಭೂಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಕಾವ್ಯವಸ್ತುವನ್ನು ಅನುವಾದಕರು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ಏಕದೇಶಕ್ಕೆ ಸೆಳೆದವರು. ಆ ಪ್ರಕಾಶವೂ 'ತಾರಾಗಣ ಕರಫೇತೇ ಝಲಮಿಲ ಅಲ್ಪಪ್ರಕಾಶ'ವೆಂಬಂತೆ ಎಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಅನುವಾದದ 'ನಿಟ್ಟುಮುಗಿಲು, . . . ನೆನೆಸಲೆದೆಸು' ವುದು, ನೆನಪು ಬೇಡ' ಮೊದಲಾದ ಕೆಲವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪದಗಳು ದೀಪದ ಬತ್ತಿ ತುದಿಯ ಅಕ್ಕಿ (ಕರಿ)ನಂತೆ ಕಾಂತಿಯನ್ನಡಗಿಸಿವೆ.

ಬಂದು ನೋಡಿದಳಲ್ಲಿ ನಿಂದೊಬ್ಬ ಮನುಜನನು
ಹೊದ್ದಿಹನು ಮೈದೊಗಲಿನುಡಿಗಳನು ।
ಚಂದಿ ಚಂದಿಯದೊಂದು ಹಳೆಯಂಗಿ ಹಿರಿದಾಗೆ
ಗತಿಯಿಲ್ಲ ತೆರದಿಡದೆ ಮೈಗಳನ್ನು ॥

(ಪುಟ ೬೯)

ಮೂಲವನ್ನೇ ಕೈಸಿರಿ:—

ದೇಖಾ ಕೇವಲ ಚರ್ಮಾಚ್ಛಾದಿತ
ಏಕ ಮನುಜ ಕಂಕಾಲಿ ।
ಫಟಾ ಪುರಾನಾ ಏಕ ಅಂಗೋಛಾ
ವಹ ಪರಮ ಬೇಡಾಲಿ ॥

'ಕೇವಲ ಚರ್ಮಾಚ್ಛಾದಿತ ಏಕ ಮನುಜ ಕಂಕಾಲಿ'ಯ ಚಿತ್ರವು 'ಹೊದ್ದಿಹ ಮೈದೊಗಲಿನುಡಿಗಳನು'—ಎಂಬಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಾರದು. 'ಏಕ ಅಂಗೋಛಾ' ಎಂಬುದು 'ಚಂದಿ ಚಂದಿಯದೊಂದು ಹಳೆಯಂಗಿ'ಯಲ್ಲಿ ತೋರದು. ಮಾತೃಭೂಮಿ ಆ ಬಟ್ಟೆಗೇ ಆದ ಬಡವನ 'ಮೈಗಳನ್ನು' ಎದರೇನು?

ಇನ್ನು 'ಧೇನಿಸುತ್ತಿ' (ಪುಟ ೨), 'ಕಿತ್ತಿ' (ಪುಟ ೩೧), 'ನೆನೆಸಲೆದೆಸು' (ಪ್ರಥಮೈಕವಚನ—ಪುಟ ೩೩)—ಮೊದಲಾದ ಪದರೂಪಗಳು ಸರಿಯಲ್ಲ. ತರುಣ ಕವಿಗಳು ದೋಷವನ್ನು ಎತ್ತಿತ್ತೋರಿದಲ್ಲಿ ಬೇಸರಿಸಬಾರದು. ಕನ್ನಡದ ಹೊನಲು ಆ ದೋಷಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಆನಂದಕಾಮುಂದಿನ ಅವರ ಕಾವ್ಯಪ್ರವಾಹವು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಚಾರಪುಷ್ಕತವಾಗಿ ಹರಿಯಲಿ.

ಮು. ೬

೨. ಕೆಲವು ನೀಳ್ಗತೆಗಳು.— ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲೇಖಕರಿಂದ: ಜಯಕರ್ನಾಟಕ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ೧೯ನೆಯ ಪುಷ್ಕ; ಕ್ರೌನ್ ಅ. ಪ. ಪುಟಗಳು ೧೩೫; ಬೆಲೆ: ರೂ. ೨. ಆರು ಕತೆಗಳ ಗೊಂಚಲಿದು. "ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಕತೆಗಳೆಲ್ಲ 'ಸಣ್ಣ ಕತೆ' (short story) ಎಂಬ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಶೇಷವನ್ನೇ ಬಹುಶಃ ಹೋಲುತ್ತವೆ."

ಆದರೂ ಅವುಗಳ 'ಸುದೀರ್ಘತೆ'ಯ ಮೂಲಕ 'ನೀಳ್ಗತೆ'ಗಳ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದೆ" ಎಂದು ಸಂಪಾದಕರೇ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿನ್ನುವುದರಿಂದ ಹೆಸರಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು ಒಂದಿಷ್ಟು ನೀಳವಾದರೂ ಹೆಸರನ್ನೇ 'ನೀಳ್ಗತೆಗಳು' ಎಂದು ಮಾರ್ಪಡಿಸಬಹುದೆ? 'ಉದ್ದು ಉಬ್ಬಿದರೆ ಮದ್ದಳೆಯಾದೀತೇ' ಎಂಬ ಗಾದೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ.

ಇವುಗಳೊಳಗೆ 'ಫ್ರೂಫೋನ್ಸ್' ಎಂಬುದು ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್‌ನ ಜೆನ್ಸ್ ಪೀಟರ್ ಜೇಕಬ್ಸ್ ಎಂಬವನ ಅದೇ ಹೆಸರಿನ ಕತೆಯ ಭಾಷಾಂತರವೆಂದು ಸಂಪಾದಕರೇ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸುವುದು ನಮಗೇನೋ ಅನುಸರಣೀಯವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ನಾಮ ದೇಶ ಸನ್ನಿವೇಶಾದಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಭಾಷಾಂತರಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಕುಂದೊದಗುತ್ತದೆಯೆಂದೇ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ. ಕತೆಯ ರಚನಾದಿಗಳೂ ಒಪ್ಪುವಂತಿವೆ. 'ಕನ್ನೆಯ ಸ್ನೇಹ' ಎಂಬುದೂ ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ: 'ಎಲಿಸಳು' ಒಬ್ಬಳು ಜೀವನ ಪ್ರಣಯಿನಿಯಾಗಿ ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ. ಆಕೆಯ ಆಶಾ ನಿರಾಶೆಗಳು ವಾಚಕರ ಭಾವನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರಸವಾಗುವಂತಿವೆ. 'ನಡೆದು ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ'—'ಕೌಸಲ್ಯಾನಂದ'—'ಬೀಬಿ ನಾಜ್ಜಿಯಾರ್'—'ಮೃಗಜಲ' ಎಂಬ ಉಳಿದವು ಈ ಗೊಂಚಲಿನಲ್ಲಿ ಅರಳಲಿಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವುಗಳೇ. ಸಂಪಾದಕರೆಂದಂತೆ "ಚಿತ್ರಿತವಾದ ಜೀವನವು ವಿವಿಧತೆವಡೆದು ಕತೆಗಳ ಶೈಲಿಗಳೊಡನೆ ಮನೋಹರ ವಾಗಿದೆ."

ಮು. ತಿ.

೮. ಕಿಂದರಿಜೋಗಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥನ ಕವನಗಳು.— ಕವಿಗಳು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ.; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕಾವ್ಯಾಲಯ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ; ಕ್ರೌ. ಅ. ಪ. ಪು. ೧೦೪; ಬೆಲೆ: ೧೨ ಆಣೆ.

ಹೊಸಗನ್ನಡಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಪರಿಚಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ 'ಕಿಂದರಿಜೋಗಿ' ಮತ್ತು ಇತರ ಹತ್ತು ಕಥನ ಕವನಗಳನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದಿರುವರು. 'ಕಿಂದರಿಜೋಗಿ'ಯು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಈ ಮೊದಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಿಂದ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಈಗ ಅದೇ ಜಾತಿಯ ಇತರ ಕವನಗಳಿಗೆ ಮುಕುಟವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸಂಗ್ರಹ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತಂದುದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗಯ ಕಾವ್ಯಾಲಯವನ್ನೂ ಕವಿಗಳನ್ನೂ ಮನವಾರೆ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರ ಕಾವ್ಯ ಕಥನ ಶಕ್ತಿಯು ಹುಟ್ಟಿದ ಹಾಗೂ ಬೆಳೆದ ಬಗೆಯು ಇದರಲ್ಲಿ ಜೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಥೆ, ಸನ್ನಿವೇಶ ಇವನ್ನು ಮೂಲವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ಸರಸವಾಗಿ ಕವನ ಕಥೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಬಲ್ಲರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಂಗ್ರಹವು ಇಡಿಯಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವನಗಳ ಅನುವಾದವಾಗಿದ್ದ ಕಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ, ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಜತೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡ ಕಳೆಯಿಂದ ಮಿರುಗುತ್ತಿವೆ. 'ಕಿಂದರಿಜೋಗಿ'ಯು ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಿದರ್ಶನ. ಇದರ ಓಟ, ನಗೆ, ಮಾತಿನ ಒಳ್ಳೆ ಇವನ್ನು ಯಾರು ಮೆಚ್ಚರು?

ಅನುವಾದವೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತರೂ ತಪ್ಪೇನು? ಹಾಸ್ಯ ವಾಚ್ಯವು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರುವ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ನಿಜ್ಜದೊಡವಾಗಿ ಬಾಳುವುದೆಂದು ನಮ್ಮ ಭಾಷಾಪ್ರಿಯರೇ 'ಕುಮುದಿನಿ,' 'ಜಯಸಿಂಹನ ಕೊನೆಗಾಲ' ಸೊಗಸಾಗಿವೆ. ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ವಿಸ್ತಾರವಿಲ್ಲ, ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಭಾಷಾಂತರವಿದೆ. ಮೂರನೆಯದರಲ್ಲಿ, ನಾದಗುಣ, ಚಿತ್ರಸಾಮರ್ಥ್ಯ—ಇವು ಇದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದು ಕೊನೆಯ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಮೂಲದ ಓಜಸ್ಸು, ಭಾವನೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಜಯಸಿಂಹ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಕೂಡ ಆರ್ಥರನ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥಾರಚನೆಗೆ ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಬಂಧವು ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನಿತರ ಕವನಗಳು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಾಗೂ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ಸಣ್ಣ ಕತೆಯ ಎಳೆಯೊಂದನ್ನು ವರ್ಣನೆಯ ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ, ಶೈಲಿಯ ಸೊಬಗಿನಿಂದ ಬೆಳೆಸುವ ಕೈವಾಡವು ತೋರಿದೆ. ಕಲ್ಪನೆಯ ಉಕ್ಕು ಭಾಷೆಯ ಚಂದ—ಇವು ಅವುಗಳ ಸೊತ್ತು. ಆದರೆ 'ಕಿಂದರಿಜೋಗಿ'ಯಲ್ಲಿ ತುಸುವೂ ತೋರಿದ ಅನವಶ್ಯ ಅತಿ ವಿಸ್ತಾರ, ವಿಕೃಷ್ಟ ಕಲ್ಪಕತೆ—ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಹಣಕಾಸು ವುದುಂಟು. ಕಥಾಂಶವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವರ್ಣನಾಂಶವು ಮಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಕವನಗಳು ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಮೋಹಕವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಒಟ್ಟುರೂಪದಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಶ್ರೀಮದ್ ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರ ಕಥನಕಲೆಯು ಕನ್ನಡ ನುಡಿಗೆ ಒಂದು ಹಿರಿದಾದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮಾತು. ರಸಿಕರು ಈ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಓದಿ ಕಾವ್ಯ, ಕಥೆ ಎರಡರ ಪಿಪಾಸೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಬಿನ್ನಹ.

ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮು.

೯. ಯುಗಾದಿ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ|| ವಾಸುದೇವ ಅವರು, ಬೆಂಗಳೂರು: ಕ್ರೌನ್ ಆ. ಪ. ಪು. ೨೮; ಬೆಲೆ: ೪ ಆಣೆ.

ಇದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ವಾಸುದೇವಮೂರ್ತಿಗಳ ಚಿಕ್ಕ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡು-ನುಡಿ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳು ಕವಿಯ ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಯ ಮೂಡಿ ಹೊರಪಟ್ಟ ಹತ್ತು-ಹದಿನೈದು ಕವನಗಳಿವೆ. ಅಂತಃಕರಣಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ಬುದ್ಧಿಗೆ ತೋರಿದ ಕೆಲವು ನಿಜ್ಜಳವಾದ ಮಾತುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾವಿಸಿ ಪಟ್ಟದಿಯ ತಿಳಿಯಾದ ಹೊಸಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರೂಪಗೊಂಡು ನಿಂತಿವೆ. ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇವು ಕವನಗಳ ಮುಖ್ಯ ಗುಣ. 'ಯುಗಾದಿ,' 'ಕೃಷಿ,' 'ನವಯುಗ' ಇವುಗಳ ಅದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಕವಿಭಾವದ ಒಂದು ನೂತನ ಆವೇಶ, ಉತ್ಕಟತೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ. 'ಜಿನ್ನಕೇಶವ-ಗೋಮಠೇಶ್ವರ' ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಾವ್ಯಕಲ್ಪನೆಯ ಅಂಕುರವಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಜಿಲ್ಲಾವಾಸದೊಂದರೆ 'ಕಣಿವೆ-ಕೆರೆ' ಎಂಬ ಕವನ. ತತ್ತ್ವ, ನೀತಿಯನ್ನು ಹೊರಪಡಿಸುವ ಹವಣಿಸುವ ಇಲ್ಲಿಯ ಕಾವ್ಯಶಕ್ತಿಯು 'ಕಣಿವೆ-ಕೆರೆ'ಯಲ್ಲಿಯ ಕಲಾರೂಪವನ್ನು

ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ತೋರುವುದು. 'ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸೊಬಗು' ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾವಗಳನ್ನು ವಿಷಮ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. 'ಹುಟ್ಟಿದ ನಾಡಿನ ನೆನಪು'—ಇದರಲ್ಲಿಯ ಕಂದಪದ್ಯ ಸ್ಯಾಟ್ ಕವಿಯ ಮೂಲಬಂಧಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವೃತ್ತವಾಗಿಲ್ಲ. ಕವಿಗೆ ವಿಷಯ, ವಿಚಾರ ಇವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಕಲ್ಪನೆ, ಶೈಲಿ ಇವು ಕುದುರಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ರಸಜೀವನವು ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಉಜ್ವಲವಾಗಿ, ಈ ಕವಿಗಳ ಕೃತಿಗಳು ಕನ್ನಡ ಜನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಲೆಂದು ನಮ್ಮ ಹಾರೈಕೆ.

ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮು.

೧೦. ಲಲಿತ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಕಥಾ ಕಂದಮಾಲೆ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ|| ಮಾದನಹಳ್ಳಿ ಚೆನ್ನಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾರಾಯಣರಾಯರು, ಮಾದನಹಳ್ಳಿ; ಡೆ. ಆ. ಪ. ಪು. ೩೦; ಬೆಲೆ: ೪ ಆಣೆ.

ಹಳೆಯ ಹಾಗೂ ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಈ ಸಂಧಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಬರೆವಣಿಗೆಗೆ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿರುವುದೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಾತು. ಇಂಥ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ಬಾಳುವ ಕೃತಿಯೇ ಸತ್ವಯುತವಾದುದೆಂದು ಹೊಸ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾದನಹಳ್ಳಿ ಚೆನ್ನಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು ತಮ್ಮ ೧೪ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈಗ ಪರಿಣತ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿರುವರು. ಇದರಲ್ಲಿ, ಪುರಾಣಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಕಥೆಯು ಸುಮಾರು ೨೦೦ ಕಂದಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಾವ್ಯಪರಂಪರೆಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋದಂತೆ, ಅದರ ಮೈಖರಿಯು ಅನುವಂಶಿಕವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯದಂತೆ ಸಹಜಾತವಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಬರುವುದುಂಟು. ಅಂಥ ಸಹಜಕವಿತ್ವ, ಶಬ್ದಶಕ್ತಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಅನುಸರಣ ಈ ಖಂಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಫುಟವಾಗಿವೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಸಲೀಲವಾಗಿ ಕಂದಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕತೆಕಟ್ಟಿರುವುದು ಲೇಖಕರ ಒಂದು ಕಾವ್ಯ ಚಮತ್ಕೃತಿಯೇ ಸರಿ. ಇದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಯ ನಿತ್ಯಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ತೂಗುವುದು ಅಸಾಂಪ್ರತ. ಬಾಲ್ಯದ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಅಪಕ್ವ ಕಲ್ಪನೆ ಶೈಲಿಗಳು ಒಡೆದು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾವ್ಯದ ಸಂಸ್ಕಾರವು ಕವಿಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಎಸಗಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಾದರಿಯೆಂದು ಕನ್ನಡಿಗರು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮು.

೧೧. ಕನ್ನಡ ಒಗಟೆಗಳು.—ಲೇಖಕಿ: ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಅವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಾಮರಾವ ಎಚ್. ಜೋಶಿ ಅವರು, ಆಥಣಿ; ಕ್ರೌನ್ ಆ. ಪ. ಪು. ೨೦; ಬೆಲೆ: ೨ ಆಣೆ.

ಈ ಚಿಕ್ಕ ವುಸ್ತುಕದ 'ಒಗಟೆ'ಗಳು ಮೈಸೂರಿನ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಹೊಸ ಪರಿಯವು. ಈ ಕಡೆಯ ಒಗಟುಗಳು ಎಂದರೆ—ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನ ಹೆಸರು ಹೇಳದೆ, ಅದರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಆ ವಸ್ತು ಯಾವುದು ಎಂದು ಕೇಳುವುದು. ಈ ಒಗಟುಗಳ

ಭಾಷೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭಂದೋಬದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಒಗಟು ಸ್ವರೂಪವಿದು:

“ಮದುವೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮದುವಣಿಗಿತ್ತಿಯರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮನುಷ್ಯರ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲುಗಿತ್ತಿ—ಮುತ್ತೈದೆಯರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗಂಡಂದಿರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅಖಿಲ ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಯು. ಆದರೆ ತುಂಗಭದ್ರೆಯಿಂದ ಉತ್ತರದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವೊಂದುಂಟು. ಹೆಂಗುಸರು ತಮ್ಮ ಗಂಡ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದಾಗ, ಗಂಡಂದಿರ ಗುಣರೂಪಗಳನ್ನು ಸೊಗಸಾದ ಸವಿನುಡಿಯ ಹೆಣೆದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಆ ಹೆಸರನ್ನು ಪವಣಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಇತ್ತಣವರ ರೂಢಿ. ಈ ಮನುಷ್ಯರ ಸವಿನುಡಿಯ ಹೆಣೆಕೆಗಳಿಗೆ ‘ಒಗಟು’ಗಳೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ.”

ಒಗಟುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿವೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಒಟ್ಟು ೯೯ ಒಗಟುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ‘ಈಶಸ್ತುತಿ’ ರೂಪವಾದುವು; ‘ಪರರ ನುಡಿ ನಮಗೇಕೆ’ ಎಂಬವು ಕೆಲವು; ಮತ್ತೆ ಉಳಿದ ಹಲವು ಮದುವೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮದುವಣಿಗಿತ್ತಿ ಅರಿಸಿನ ಕುಂಕುಮವಿಡುವ ಗಂಧ ತೊಡೆಯುವುದು ಮುಂತಾದ ‘ಉರುಟಣೆ’ಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು.

ಒಗಟುಗಳ ಭಾಷೆ ಸರಳವಾಗಿದೆ; ಪದ್ಯಬಂಧ ಹಿತವಾಗಿದೆ; ಅಲ್ಲದೆ ಇಲೊಮ್ಮೆ ಮನೋಹರವಾದ ಭಾವವೂ ಸುಳಿಯುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ಯಾಮಲ ಅವರ ಒಗಟುಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಪರಿಚಯಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು:

ಸದ್ಗುಣದ ಪರಿಮಲವು ಒಳಗಿನಿಂದ ಕುಕ್ಕಿದೆ
ಹೊರಗೆ ಈ ಪರಿಮಲವನಿಡುವೆ ಮತ್ತೆ
... ರಾಯರೇ! ಕಾಯ್ದೆ ಕೆನೆಹಾಲಿಗಿದು
ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯ ಸವಿ ಕಲಿಸಿದಂತೆ.

ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬಾಕೆ ಬರೆದ ಈ ಪುಸ್ತಕದ “ಕನ್ನಡ ಒಗಟುಗಳ ನಾಡಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಚಾರವಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.”
ಎಂ. ವಿ. ಸಿ.

೧೨. ಕನ್ನಡ ಮರಾಠಿ ವಾದ ಅಥವಾ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿಯ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರದೇಶ.— ಬೆಳಗಾವಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವಾ ಮಂಡಲದವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆದ ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟೇಶ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಪಂಡಿತರು, ಸಂಪಾದಕರು, ‘ಅದ್ವೈತ ದಯ,’ ಬೆಳಗಾವಿ; ಕ್ರೌ. ಅ. ಪ. ಪು. ೪೩; ಬೆಲೆ: ೪ ಆಣೆ.

ಹಿಂದೆ “ಕಾವೇರಿಯಿಂದಮಾ ಗೋದಾವರಿ ವರಮಿದ್” ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಬರುಬರುತ್ತ ಈಗ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ವಿಷಯ. ಕರ್ಣಾಟಕವು ಈಗಲೂ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾವೇರಿಯವರೆಗೆ ಇದೆ; ಆದರೆ ಉತ್ತರದ ಗೋದಾವರಿಯವರೆಗೆ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಇರುವಷ್ಟು ಕನ್ನಡ ನಾಡಾದರೋ ನಾಲ್ಕು ಸರ್ಕಾರಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನೂ ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನೂ, ಮುಂಬಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕವನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಗಡಿನಾಡಿನ

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರ ಒತ್ತಡವೂ, ಮದರಾಸು ಕರ್ಣಾಟಕವನ್ನೆ ಸಿಕ್ಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಗಡಿನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆಂಧ್ರರ ಒತ್ತಡವೂ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಇರುವಷ್ಟು ಕನ್ನಡ ನಾಡಾದರೂ, ಎಷ್ಟೇ ಸರ್ಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹಂಚಿಹೋಗಿದ್ದರೂ, ಭಾಷಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಉಳಿಯ ಬೇಕಾದರೆ, ಗಡಿನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ತಮ್ಮ ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕಾಯ್ದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಕೃತ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ, ಲೇಖಕರು ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕವೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಕರೆದಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರು ತಮ್ಮವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಆಕ್ರಮಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವರೆಂಬದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಭಾಷಾವಾರು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಅಂಕಿಗಳು, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪ್ರಮಾಣಗಳು, ಸ್ಥಳವುರಾಣಗಳು, ಊರ ಹೆಸರುಗಳು—ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಹೇಗೆ ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯೂ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶಗಳೆಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ವಿವಾದವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಅವರು ಹೇಳುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ—ಧಾರವಾಡ, ಬೆಳಗಾವಿ, ಬಿಜಾಪುರ ಮತ್ತು ಕಾರವಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳು; ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಳಗಾಗಿರುವವು ಬೆಳಗಾವಿ, ಖಾನಾಪುರ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕೋಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು; ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದು ಬೆಳಗಾವಿ ತಾಲ್ಲೂಕು. ಬೆಳಗಾವಿಯು ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಅದು ಹೇಗೆ ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶವೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ.

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿರುವ ಆಕ್ರಮಣವೃತ್ತಿ ಮುಂದುವರಿಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರ ಕರ್ತವ್ಯ—ಎಂಬುದು ಈ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಂಥದ ಎಚ್ಚರಿಕೆ. ಗಡಿನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಇರುವಿನ ಅರಿವಿಲ್ಲದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಲು ಈ ಗ್ರಂಥ ಬಹಳ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಎಂ. ವಿ. ಸೀ.

೧೩. ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನವರ ಚರಿತ್ರೆ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಯನ್. ಮಹದೇವಯ್ಯನವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀ ಸರ್ಪಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಮಠದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಬೆಂಗಳೂರು; ಕ್ರಾನ್ ಆ. ಪ. ಪು. ೨೩; ಬೆಲೆ: ೨ ಆಣೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಶ್ರೀ ಸರ್ಪಭೂಷಣ ಶಿವಯೋಗೀಶ್ವರ ಮಠದವರು, ೧೯೩೫ರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕನವರ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದ ಗ್ರಂಥವಿದು.

ಅಕ್ಕನವರ ಹೆಸರು ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮನೆಮಾತು; ಇತರರೂ ಮೈರಾಗ್ಯ ಶಿಖಾಮಣಿಯಾದ ಆ ಮಹಾ ಶಿವಶರಣೆಯ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿ ಗಾದರೂ ತಿಳಿದಿರಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಹಾಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕೆನ್ನುವವರಿಗೆ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಂಥ ಅತ್ಯುಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಲೇಖಕರು ಹರಿಹರನ "ಮಹಾದೇವಿಯುಕ್ತನ ರಗಳೆ," ಚಾಣು
 "ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ," ಚನ್ನಬಸವದೇವರ "ಮಹಾದೇವಿಯುಕ್ತನ ಪುನ
 ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತುಲನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಸಂಗ್ರಹ
 ಈ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ನಿರೂಪಣೆಯ ಹಾಸಿನ
 ಅಕ್ಕನವರ ಕೆಲವು ಅವೋಘವಾದ ಪಚನಗಳ ಹೊಕ್ಕನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಜೊ
 ಈ ಕಿರಿಯ ಕೃತಿಯನ್ನು ನೆಯ್ದಿದ್ದಾರೆ. "ಕನ್ನಡಿಗರ ಕೃಪೆಯಿದ್ದರೆ ಈ
 ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಇಚ್ಛೆ" ಲೇಖ
 ಇದೆ. ಅವರ ಈ ಇಚ್ಛೆ ಫಲಿಸುವಂತಾಗಲೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಮನಃಪೂರ್ವಕ
 ಹಾರೈಕೆ.

ಎಂ.ವಿ.ಕೆ.

೧೪. ಕಲೋಪಾಸಕ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ|| ವಿನಾಯಕರವರು; ಪುಣೆ
 ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟನ ಮಂದಿರ, ಧಾರವಾಡ; ಕ್ರೌನ್ ಅ. ಪ. ಪು. ೧೧೫; ಬೆಲೆ: ರೂ. ೫.೦೦

ಈ ಸಂಗ್ರಹದ ಕವಿತೆಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ನೀಳವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಕ್ಕೆ
 ಗಳೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಳ ರಗಳೆಯ ದಾ
 ಬರೆದವಾಗಿವೆ. ಒಂದೆರಡು 'ಗೀತೆ'ಗಳ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ.

ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮುನ್ನುಡಿಗಳಿವೆ: ಒಂದು ಶ್ರೀ|| ದ. ರಾ. ಶಿ
 ಯವರದು; ಇನ್ನೊಂದು ಲೇಖಕರಾದ ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಕೃ. ಗೋಕಾಕರವರದು.
 ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕವಿತೆಗೂ ಒಂದೊಂದು ಮೊದಲುಮಾತು ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ಲೇಖ
 ತಮ್ಮ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕವನಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ಕಾರಣ, ಅವುಗಳ ಯೋ
 ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಧಾನ, ಹೇಗೆ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಕೂಡದೆಂಬ
 —ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. "ವಿಮರ್ಶೆ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ
 ಮಂಜಿನಂತಲ್ಲ" ಎಂದು ಅವರು ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ನಿಯಮ
 ಪರಿಪಾಲಿಸಲು ಈ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಸಂಗ್ರಹದ ಕವನಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ತೋರುವ
 ಅವುಗಳ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆ. "ಮಹಾಶ್ವೇತೆ"ಯೆಂಬ ಮೊದಲ ಕವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು
 ಹಾಡು ಬರುತ್ತದೆ. (ಈ ಕವನವನ್ನು ಇವರು 'ನಾಟಿಕೆ'ಯೆಂದು ಕರೆದಿರುತ್ತ
 ಅದು ಬೇರೆ ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.) ಈ ಗೀತೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ
 ಯಾವಾಗ ಹಾಡುತ್ತವೆ? ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗ ಏಕೆ ಹಾಡುತ್ತದೆ? ಏ
 ಹಾಡಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು? ಎಂಬುದು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗದೆ

ನಾವು ಗಳಹುವೆವೆಂದು ಗಳಪುವನು ಮಾನವನು

ನುಡಿಯಲಾವಿನಿದನಿಯಲಿ

ತಳಿರುಡೆಯ ಹೂಮುಡಿಯ ಕಳೆಯುತ್ತ ಮಾನುರವು

ನಿಮಿರುವುದು ನನಕೊನೆಯಲಿ.

ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೇನೋ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ—ಇದನ್ನು ಒಂದು ಗುಂಪು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಡಿತೆನ್ನಬಹುದು—ಇದರ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ:

ಓದಿ ಪಂಡಿತವಕ್ಕಿಯಾಗದಿರಲೇ ಹಕ್ಕಿ
ಜಾತಿಗಿಹ ಪ್ರೀತಿಯಿರಲಿ,
ಮನುಕುಲದ ದನಿಗೇಳಿ ಶುಕಸಂಕುಲದ ಬರವ
ಮರೆವುದರ ಭೀತಿಯಿರಲಿ.

ಇದಕ್ಕೂ ಮೇಲಿನದಕ್ಕೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ? ಇದನ್ನು ಅದೇ ಗಿಳಿವಿಂಡು ಹೇಗೆ ಹಾಡಿತು? ಇದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾದರೂ ಏನು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉತ್ತರ ಎಲ್ಲದೆ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪದ್ಯಗಳೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬರುವ ಗದ್ಯಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ "ತೀರದ ದಾರಿ" ಎಂಬ ಕವನಕ್ಕೆ ವೊಡಲು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು: "ಸುಕುಮಾರನಿಗೆ ಒಂದು ಕನಸು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಕನಸೇ ಅವನ ಧೈಯದ ಪ್ರತೀಕ. ಧೈಯವಾದಿಯಾದ ಅವನು ಆ ಕನಸನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದು ಅದರ ಬಹಿರಂಗ ಸಾಮ್ಯವು ಮಾತ್ರ. ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದುದು ರತ್ನಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ರೂಪುಗೊಂಡ ಆ ನೀಲವರ್ಣದ ಪಕ್ಷಿ." "ಸೆಳವು" ಎಂಬ ಕವನದಲ್ಲಿ 'ಶಕ್ತಿ' ಎಂಬ ಒಂದು ಪಾತ್ರವು ಹೇಳುವ: "ನಿನ್ನೆ ಸಾಕುವು ತಾನೆ ಅರಸಾಗ ಲಿಲ್ಲೆ?" ಎಂಬ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂದರ್ಭವು ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಸ್ಫುಟವಾದೀತು? ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಆಫ್ಘಾನಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಂಶವೊಂದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿಸಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಚಕರಿಗೆ ಇದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯೆಂಬ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚಿಸಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಾಸ್ಪದವಾಗಿವೆ. ಇವರ ಕಾವ್ಯದ ಮತವು:

"Imagination is the body of thought ;
Be it for thee to find its harness out "

ಎಂದು ಇವರ ಸ್ವಂತ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಉತ್ತಮವಾದುದೇ ಸರಿ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಅವರವರ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಉಚಿತವಾದ ಪ್ರತಿಭೆ ಯಿರುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಅವರ ಜ್ಞಾನ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕವಿಯಾದವನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಹೊರಗೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀಯುತ ಗೋಕಾಕರ ಭಾವನೆಗಳು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿಯೂ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೈತನ್ಯವುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿಯೂ ಇವೆ. ಕೆಲವು ಭಾವನೆಗಳು ಧೀರವಾದುವೂ ಸತ್ಯವಾದುವೂ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಅವುಗಳನ್ನೂ ರೆಕ್ಕೆ ಪುಕ್ಕ ಬಲಿಯದ ಎಳೆಯ ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಶಕ್ತಿಹೀನವಾಗಿ, ಅಪಕ್ವವಾಗಿ, ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'ಪತನ' ಎಂಬ ಕವನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದರ ವಿಷಯವು ಅಮರಾವತಿಯನ್ನು ಆಶಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ತಪಸ್ವಿಯು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಯೂ, ಅದೇ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವನು—ಎಂದಿಷ್ಟೇ ಇದೆ. ಅವನು ಯಾವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವನೆಂದು ಬಹು ಉದ್ದೋಷಿಸಿದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಶಯವೂ ಸುಖವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಪಸ್ವಿ ಬಿದ್ದನೆಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಬಿದ್ದರೇನು? ನಮಗೆ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನ ಬೀಳುವವನ್ನು ಎಂಟುಮಾಡಲಾರದು, ಮರುಕವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲಾರದು, ಬುದ್ಧಿವಂತನು ಕಲಿಸಲಾರದು. ನಾವು ಆ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏಣಿ ಹಾಕುತ್ತಿಲ್ಲ; ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ತಪಸ್ವಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಲೋಕವು ನಿಜವೆಂದು ತೋರುವುದಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾವು ಹೋಗಲಾಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ, ಈ ಕವನದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕನು ಏನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ನಿರರ್ಥಕವಾದ ಎಷ್ಟೋ ಸಾಲುಗಳ ಕವನದಲ್ಲಿ ಇವೆ; ಅವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕವನಕ್ಕೆ ಕುಂದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕವನವು ದಾದರೆ, ಇವರ ಪ್ರಕೃತ ಕವನಗಳು ತೀರ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದುವು; ನೀರಿನ ಹಡಗು ಮಂಜಿನ ಮುಚ್ಚಿನಂತೆ. ನಾವು ಹಬೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು; ಮುಚ್ಚಿನ ಮುಚ್ಚಿನಾಡೆಗೆ ಇರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳು ನಮಗೆ ಗೋಚರಿಸವು. ನಮ್ಮ ಹಿಟ್ಟಿನ ಗಟ್ಟಿಯ ವಸ್ತುಗಳಾಗಬೇಕು; ನೋಟಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ರೂಪ ಬೇಕು; ಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ ಎಲಬು ರಕ್ತ ಮಾಂಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಸಜೀವವಾಗಿರುವ ಭಾವ ಬೇಕು.

ಎ. ಕೆ. ಕೆ.

೧೫. ಮೂರ್ತಿ.— ಲೇಖಕರು: “ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ”; ಕ್ರಿಸ್ತ ೧೫ ಪು. ೪೨; ಚಿಲ: ೮ ಅಂಕ.

ಇದು ಶ್ರೀಯುತ ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಕೆಲವು ಕವನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ. ಎರಡು ಭಾಗಗಳಿವೆ: ಒಂದನ್ನು 'ಮೂರ್ತಿ' ಎಂದೂ, ಇನ್ನೊಂದನ್ನು 'ಕವನ' ಎಂದೂ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. 'ಮೂರ್ತಿ' ಎಂಬ ಮೊದಲ ಭಾಗ ಒಪ್ಪದೆಯೂ, ಕಾಮಕವನ ಎಂಬ ಎರಡನೆಯ ಭಾಗ ಆದರಣೀಯವಾದ ತೋರುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಸಾಧನವಾಗಲೀ ಛಂದೋಗತಿಯ ಒಯ್ಯಾರವಾಗಲೀ ಒಂದನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಗುಣವೂ ಮೊದಲನೆಯದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ದೋಷವಿದೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆಯೇ ಆ ದೋಷ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ 'ಬಾಳು' ಎಂಬ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪಂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು:

ನೆಲದ ಹೊಟ್ಟೆ ಬದುಕನೋಡು—

ಗಟ್ಟಿಕಲ್ಲು ಹಿಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು.

ಪದರು ಗುಂಡು ದುಂಡಿ ಬಂಡೆ

ಮುಟ್ಟುಮಣ್ಣು ನಿವಿಧ ಬಣ್ಣ.

ಮಣಿಯ ಮಣಿಯ ಕಣಿಯ ಕಣಿಯ

ಗುಡ್ಡ ಮೊರಡಿ ಒಡ್ಡು ಸಾಲು.

ಹೀಗೆಯೇ ಇದು ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಓದುವಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವು ಅಲಭ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕಾವ್ಯಾನಂದಕ್ಕೆ ಲೋಪ ಬರುವುದು. ಇನ್ನು 'ಕಾಮ ಕಸ್ತೂರಿ'ಗೆ ತಿರುಗೋಣ. 'ಕಾಮಕಸ್ತೂರಿ' ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿಯೂ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೀರುತ್ತಿದೆ. ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯವೂ ಗತಿಯೂ ಇರುವಂತೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಗುಣವೂ ಇದೆ. ಒಂದು ಪದ್ಯವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಬಹುದು: ಅದರ ಭಾಷೆ ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂಥ ಧಾರವಾಡದ ಜನತೆಯ ಭಾಷೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು—

ವಾರಿ ನೋಟ

(ಹೊಳೆಯ ಮೇಲೆ)

ವಾರಿ ನೋಟ ಹಾರತತ್ತೋ ಹೊಳಿಮ್ಯಾಗ

ಹೊಸಾಹರೆ ಈಸತತ್ತೋ ಹೊಳಿಯಾಗ || ಪ ||

|| ೧ ||

ಒಂದು ಬಳ್ಳಿ ಹೂ ಬಿಡಲಿತ್ತೋ ಹೊಳಿಮ್ಯಾಗ

ಗಾಳಿಯೊಂದು ಸುಳಿದಾಡತತ್ತೋ ಹೊಳಿಯಾಗ ||

|| ೨ ||

ಸೂಜಿಗಲ್ಲು ತಿರುಗತತ್ತೋ ಹೊಳಿಮ್ಯಾಗ

ಸೂಜಿಯೊಂದು ತೇಲತತ್ತೋ ಹೊಳಿಯಾಗ ||

|| ೩ ||

ಸೆರಗು ಒಂದು ಅಲೆದಾಡತತ್ತೋ ಹೊಳಿಮ್ಯಾಗ

ಬೆರಗು ಒಂದು ನಲಿದಾಡತತ್ತೋ ಹೊಳಿಯಾಗ ||

|| ೪ ||

ತುಂಬಿಯೊಂದು ಹಾಡತತ್ತೋ ಹೊಳಿಮ್ಯಾಗ

ತಾವರೊಂದು ಬಾಯ್ಬಿಡತತ್ತೋ ಹೊಳಿಯಾಗ ||

ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು ಓದಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ, ಮೇಲಾಗಿ ಅನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕವಿತೆಯ ಭಾವ, ಮಾತುಗಳು, 'ಛಂದಸ್ಸು' ಎಲ್ಲವೂ ಸುಂದರ. ಹೀಗೆಯೇ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ— 'ಬಡವರ ಮಗಳು,' 'ನನ್ನವಳೇನ,' 'ಅವನು-ಅವಳು,' 'ಬರಿಗೊಡದ ಬಾಲಿ,' 'ಚಿತ್ರ'—ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಉದಾಹರಿಸಲಿಷ್ಟವಾದರೂ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿವರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಎ. ಕೆ. ಪು.

೧೯೩೬ನೆಯ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಮೊದಲಿನಿಂದ ೧೯೩೭ನೆಯ ಮೊದಲಿನವರೆಗೆ

(i) ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ವಿಮರ್ಶೆಗಾಗಿ ಬಂದ ಗ್ರಂಥಗಳು

೧. ದಾಮಾಜಿಪಂತ.—ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಪೈ ಅವರು, ೨. ನಿತ್ಯ ಜರತೆಗಳು.—ಶ್ರೀ|| ಹೊಯಿಸಳ ಮೊದಲಾದವರು, ೩. ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕ.—ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀ|| ದೇವುಡು ನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ., ೪. ಅಟಿದ ಬಯಲು.—ಶ್ರೀ|| ಅವರು, ೫. ಶಿಲಾಮುಖ.—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, ೬. ಕಂಠೀರವ ದಸರಾ ಸಂಚಿಕೆ.—ಸಂಪಾದಕರಿಂದ, ೭. ಕಿಂದರಿ ಜೋಗಿ ಮತ್ಸ್ಯ ಕಥನ ಕವನಗಳು.—ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ., ೮. The Mysore University English-Kannada Dictionary.—Mr. B. Venkatanaranappa, Chief Editor: The English Kannada Dictionary Committee, Bangalore, F. U. of Honesty in Trade.—Kimat B. Kushalani, B.E., ೧೦. ಯುಗಾದಿ.—ವಾಸುದೇವ, ೧೧. ಹೂವಿನ ಆಸೆ.—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ೧೨. ಪುಷ್ಪ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿಗಳು.—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ವೆಂಕೋಬಾಚಾರ್ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ೧೩. ಪುಷ್ಪಮಾಲೆ.—‘ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ’, ೧೪. ಭಾರತೀಯ ನವಜನ್ಮ (ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಘೋಷರು).—ಅನುವಾದಕರು: ಶ್ರೀ|| ಬೇಂದ್ರೆ ಅವರು, ೧೫. ಪಂಚಾಮೃತ.—ಕೆ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ಟರು, ೧೬. ಶ್ರೀ ಸಮರ್ಥ ರಾಮದಾಸಸ್ವಾಮಿಗಳ ಅವತಾರದ ಕಥೆ ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ದೇವ ಇವರ ಗ್ರಂಥದ ಸಮಭಾಷಾಂತರ, ೧೭-೧೮. The Sri Bhashya (Sripati Panditacharya), Vols. I & II. ೧೯. ನಾಡಹಬ್ಬ.—ಶ್ರೀ|| ೨೦. ಒಳಸಂಚು.—ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಟರಾಮ್ ಅವರು, ೨೧. ಸಮಾಜ ಪತ್ರಿಕೆ.—ಸಂಪಾದಕರು: ಬಾಲಚಂದ್ರ ಘಾಣೇಕರ ಅವರು, ೨೨. ಹಾಡಿನ ಹೂವು ಶ್ರೀ ‘ಹೊಯಿಸಳ’ರು, ೨೩. ಸಂಕ್ಷೇಪ ಶೈಲಪುರಿ ರಾಮಾಯಣ.—ಶ್ರೀ|| ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಅವರು, ೨೪. Garland of Wild Flowers.—Anglo-Kannada Magazine, Edited by the Malleswaram High School, Bangalore, ೨೫. ಗೋಮುಖ ನ್ಯಾಯ. ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, ೨೬. ಕನ್ನಡ ಕಂದ (ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ).—ಸಂಪಾದಕರು: ಕರವೀರ ಮುಮ್ಮಿಗಟ್ಟಿ ಅವರು, ೨೭. ದಿನಚರಿ ಧ್ಯಾನ.—ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಆರ್. ಚೆನ್ನೇಶ್ವರ ಬಿ.ಎ., ೨೮. ರಾಜಾ ಮಲಯಸಿಂಹ (ಭಾಗ ೧).—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ ೨೯. ವಿಜಯನಗರ ಸ್ಥಾಪಕರಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ದಾಖಲೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಆರ್. ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು, ೩೦. ಕನ್ನಡಿಗರ ಕುಲಗುರು.—ಶ್ರೀ|| ಚೆನ್ನ ಅವರು, ಶ್ರೀ|| ಸಿಂಹೀ ಲಿಂಗಣ್ಣನವರು, ೩೧. Tolstoy's Stories (ತೆಲೆ ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ನಂಜುಂಡರಾಯರು, ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರ ತರಂಗ.—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಅಂಗಡಿ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., ೩೩. ಸುಬೋಧ (ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ).—ಸಂಪಾದಕರಿಂದ, ೩೪. ಬೆಳದಿಂಗಳು.—ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು, ಎಂ.ಎ., ೩೫. ವಿದೇಶೀಯ ಲೋಕೋಪಕಾರಿಗಳು.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿರಾಯರು, ೩೬. ಸೋಲೋ-ಗಲವೋ.—ಶ್ರೀ|| ದೇವುಡು ನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ., ೩೭. Mimamsa-Prakash.—Anglo-Sanskrit Monthly Journal of the M. G. P. S. Poona, ೩೮. ನರಕದಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹ.—ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ವಿ. ಜಹಗೀರದಾರ್ ಅವರು, ೩೯. ತರುಣ ಧಮನಿ.—‘ಚಕ್ರಪಾಣಿ’, ೪೦. ಅಳಿದ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸಾವಿನ ಐದನೆಯ ಜಾರ್ಜ್‌ರವರು.—ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ ಐಂಗಾರ್ ಅವರು, (ಆನರ್ಸ್), ೪೧. ಹಗಲುಗನಸುಗಳು.—ಶ್ರೀ|| ಎ. ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾಯರು, ೪೨. ಹೂಬಿಸಿಲು.—ಸಾ|| ಶ್ಯಾಮಲಾ ಬೆಳಗಾವಕರ್ ಅವರು, ೪೩. ಭಾವಪ್ರಕಾಶ ಶ್ರೀ|| ಹ. ಪಿ. ಜೋಶಿಯವರು, ಬಿ.ಎ.

(ii) ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಇತರ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

೧. 5th Annual Report of the Gadag Chamber of Commerce,
 ೨. ಸಾಧ್ವಿ.—ಸಂಪಾದಕರಿಂದ, ೩. ಮತದಾರ ಪಟ್ಟಿಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಬೇಕು.—
 ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವಾ ಮಂಡಲಿ, ಬೆಳಗಾವಿ, ೪. ತ್ರಿವೇಣಿ (ದಸರಾ ಸಂಚಿಕೆ).—
 ಸಂಪಾದಕರಿಂದ, ೫. ಪ್ರಭಾತ (ದಸರಾ ಸಂಚಿಕೆ).—ಸಂಪಾದಕರಿಂದ, ೬. ಸ್ವದೇಶಾಭಿ
 ಮಾನಿ (ದಸರಾ ಸಂಚಿಕೆ).—ಸಂಪಾದಕರಿಂದ, ೭. ಯುಗಾದಿ (ಕವನಗಳು).—ಶ್ರೀ ಎಂ.
 ವಾಸುದೇವ ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಬಿ.ಎ., ೮. Proceedings and Address of the
 First Indian Cultural Conference.—Hon. General Secretary, Indian
 Research Institute, Calcutta. ೯. Rules and Reports (Presidential Addresses)
 of the Indian Research Institute, Calcutta, ೧೦. Annual Report of
 the K. R. Kama Oriental Research Institute (for 1935), ೧೧. ಶಾಲಾ
 ಸಂವಿಧಾನ, ಸುಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ.—ಶ್ರೀ ಸುಲಾನ್ ಮೊಹಿಯುದ್ದೀನ್‌ರವರು,
 ಎಂ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ., ಎಂ.ಡಿ., ೧೨. ಪಂಪ ರಾಮಾಯಣ ಸಂಗ್ರಹ.—ಮೈಸೂರು
 ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ೧೩. ಜೈನ ನಿತ್ಯಕ್ರಿಯಾ ಸಂಗ್ರಹ.—ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಪದ್ಮನಾಭ
 ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ೧೪-೧೫. ಚಿತ್ರಾಂಗದಾ, ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥೆಗಳು.—ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ.
 ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ., ೧೬. ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ.—ಬೆಳಗಾವಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ
 ಮೂರನೆಯ ಅಧಿವೇಶನ: ಸ್ವಾಗತಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲೇಶ ಪ್ರಭುವಾಲಿ ಅವರು,
 ೧೭. ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಔರ್ ಭಾಷಾಕ ಪ್ರಶ್ನೆ.—ಸಸ್ತಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಡಲಿ,
 ಡೆಲ್ಲಿ, ೧೮. ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ.—ಶ್ರೀ ದೇಸಾಯಿ ಪಾಂಡುರಂಗರಾಯರು,
 ಬಿ.ಎ. (ಆರ್‌ಎಸ್‌), ೧೯. ಬೀಜಗಣಿತ.—ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ, ೨೦. ಮಹಾಭಾರತ
 (ದ್ರೋಣ ಪರ್ವ).—ಗೌ ಓರಿಯಂಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿ, ಮೈಸೂರು, ೨೧. Report of the
 Administration of Mysore for 1935-36.—ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ, ೨೨-೨೩.
 Indian Review, 1904-15: 12 Vols. Educational Review, 1902-12:
 & 11, Vols. 1915-16: Vols. 13; The Strand, 1905-16: Vols. 22; Review
 of Reviews, 1902-16: Vols. 26; Modern Review, 1909-16: Vols. 16;
 Science Siftings, 1905, 1910-16: Vols. 9; Wide World, 1904: Vols. 2;
 Indian Economist, 1907: Vol. 1; Tit-Bits, 1908-16: Vols. 15—The
 Basavanagudi Union and Service Club, Bangalore.

ಸಂಪಾದಕೀಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಂಚಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ೨೨ನೆಯ ಸಂಪುಟವು ಪ್ರಾ-
ವಾಗುವುದಷ್ಟೆ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯು ಎರಡು ತ್ರೈಮಾಸಿಕಗಳ ಕೂಡುಸಂಚಿಕೆ.

ಈಗ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೆಲವು
ಸ್ವವಿಷಯ ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಚಿಕೆಗಳಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಬೇಕಾಗಿ-
ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋದುದು.

ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ೨೧ ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಿ ಪ್ರಬುದ್ಧ-
ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿಯು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬದ್ಧ-
ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಭಾಷಾಪ್ರೇಮಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಮ್ಮೆ-
ಹುಟ್ಟಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘ-
ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬರುವಂತೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿರುವ ಚಂದಾದಾ-
ಗ್ರಾಹಕರು, ಲೇಖಕರು, ಗ್ರಂಥವಿಮರ್ಶಕರು ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ತ ಮಹತ್ಸಾ-
ಗಳಿಗೂ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ಪರವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತಾವೂರ್ವಕವಾದ
ಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆಯೂ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಇತ್ಯೋಕ್ತಿ-
ವಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುವಂತೆ ಕರುಣಿಸಬೇಕೆಂದು
ವೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ
ಪಡಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಾ-
ಲವಗಾಹನೆಗೆ ತರತಕ್ಕದ್ದು ಅಪ್ರಕೃತವೆನಿಸಲಾರದು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಪತ್ರಿಕೆ

ಅಚ್ಚಿನ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ವರಮಾನವು ಚಂದಾ ಮು-
ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಾರದೆ ಇರುವುದು. ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾವು ಪ್ರಾ-
ಪ್ತೋತ್ಸಾಹ ಕೊಳ್ಳುವುದಿಷ್ಟೆ: ಇದುವರೆಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಚಂದಾದಾ-
ದಿರುವ ಪರಿಷತ್ಸದಸ್ಯರೂ, ಇತರ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿ-
ಚಂದಾದಾರರಾಗುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರಬೇಕು. ಈಗ

ಚಂದಾದಾರರಾಗಿರುವವರು ಮುಂದೆ ತಮಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಬೇಕಿಲ್ಲವೆಂದು
ಹಿಂದಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನೇ ಮುಂದೆಯೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಬರಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಪತ್ರಿಕಾಚಾಲಕರಿಗಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ತೊಂದರೆ
ದೆಂದರೆ, ಲೇಖನಗಳನ್ನೂ ಗ್ರಂಥ ವಿಮರ್ಶೆಗಳನ್ನೂ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ
ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾವು ಹೇಳಬಯಸುವುದೇನೆಂದರೆ—ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ-
ಅರ್ಹವಾದ ಪ್ರೌಢಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬಲ್ಲ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗಾಗಲಿ, ವಿಮರ್ಶಾ-
ಬಂದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಲ್ಲ ವಿಮರ್ಶಕರಿಗಾಗಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಛಾ-

ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ತಮ್ಮದಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, ಅದರ ಪುರೋವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾ ಬರತಕ್ಕದ್ದು. ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಸಮಸ್ತ ವಿದ್ವನ್ಮಣಿಗಳೂ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದರ ಮೂಲಕವೂ, ವಿಮರ್ಶೆಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ವಿಮರ್ಶೆಗಳನ್ನು ಸಾವಕಾಶ ಮಾಡದೆ ಬರೆದುಕಳುಹಿಸುವುದರ ಮೂಲಕವೂ, ಇತರ ವಿಧವಾಗಿಯೂ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾ ಬರಬೇಕು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆಗಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವ ಗ್ರಂಥಕರ್ತ ರಲ್ಲಿಯೂ, ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶಕರಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅದಾವುದೆಂದರೆ, ವಿಮರ್ಶೆಗಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸು

ವಿಮರ್ಶೆಗಾಗಿ ವವರು ಒಂದೇ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ

ಪುಸ್ತಕಗಳು: ಎರಡು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂಬುದು. ಒಂದೇ ಒಂದು

ಎರಡು ಪ್ರತಿಗಳು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ವಿಮರ್ಶಕರಿಗೆ

ಕಳುಹಿಸಿ ಪುನಃ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸರಸ್ವತೀಭಂಡಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ

ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂದರೆ ಅಂಚೆಯ ವೆಚ್ಚವೂ ದುಬಾರಿ; ಅಲ್ಲದೆ ವಿಮರ್ಶಕರು

ತಮ್ಮ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ವಿಮರ್ಶೆಗಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವವರು

ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಎರಡೆರಡು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರೂ ಸಂಪಾದಕ

ಮಂಡಲಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರೂ ಆಗಿದ್ದು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಆತ್ಮಂತ

ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡುಬಂದು

ಸಂಪಾದಕರ ಬದಲಾವಣೆ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್

ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಕೆಲವು

ಅನಿವಾರ್ಯಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಿಂದ ಬಿಡುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯು ಅವರ

ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಬಹು ವಿಷಾದದಿಂದ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದು

ದಲ್ಲದೆ ಅವರ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ತನ್ನ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ

ವೆಂಪನೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಅವರು ಸಂಪಾದಕತ್ವದಿಂದ ವಿರಾಮ

ಹೊಂದಿದರೂ ಕೂಡ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಪತ್ರಿಕೆಯ

ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾ ಬರಬೇಕೆಂದೂ, ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್

ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರಿಗೆ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ

ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕತ್ವವನ್ನೂ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕತ್ವವನ್ನೂ ವಹಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ

೨೪-೯-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿತು. ಈ ನಿರ್ಣಯವು ಜಾರಿಗೆ

ಬಂದ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪುರೋವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ

ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿಲ್ಲದ್ದಾರೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವೇನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ

ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ: ಏಕೆಂದರೆ, ಅವರ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ
ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪುಟಗಳೇ ಅವರ ಪ್ರಾಧಿಪತ್ಯ
ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಸಾರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಮೆ
ಲೇಖನದಲ್ಲಿಯೂ ಇವರ ಕೈ ಚಳಕವು ಅಪ್ರತಿಹತವಾಗಿ ತೋರಿಬರುತ್ತಿದೆ; ಮೇ
ಇವರ ಉಭಯಭಾಷಾಸಾಂಡಿತ್ಯವೂ, ವಿನುಶಾರ್ತೃಕ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಎತ್ತಿ ಕಾಣುತ್ತ
ಎಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ಹೊಸ ಸಂಪಾದಕರಾದ ನಮಗೆ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ತಕ್ಕ ಜೈತ್ಯ
ಸಹಾಯ ಸಂಪತ್ತಿಗಳೂ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಲೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ವಿದ್ಯಾಶಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ
ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬರಾವ್, ಎಂ.ಎ. (ಕ್ಯಾಂಟಬ್.), ಬಾರ್-ಅಟ್-ಲಾ

ಅವರು ಕನ್ನಡದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಉಪಕಾರ
ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಪ್ಪಿಷ್ಠೆಂದು ಹೇಳಿತಿರದು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ
ಎನ್. ಎಸ್. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಬೊಂಬಾಯಿ ಸಮ
ಸುಬ್ಬರಾಯರಿಗೆ ನಡೆದಾಗ ಇವರು ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನವನ್ನು ಉಂಟು
ಅಭಿನಂದನ ತನ್ನೊಲಕ ಕನ್ನಡದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಮಗಿರುವ ನೈಜ
ಅಭಿಮಾನವನ್ನೂ, ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ

ಈಚೆಗೆ ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಭಾಷೆಯ ಹೊರತು ಇತರ ವಾಕ್ಯ
ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು, ಕೆ
ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ
ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವು ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಲಭಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮದ್ರಾ
ರಾದವರು ದೇಶಭಾಷೆಗಳ ಮೂಲಕ ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರು
ಆಗಲಾರದೆಂಬ ದೃಢವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ
ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಹಾಯ ಸಂಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡು
ಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವೇ ಮುಂತಾದ ರೀತಿ
ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸುಬ್ಬರಾಯರಿಗೆ ಇದೇ ಮ
ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವೈಸ್-ಚಾನ್ಸಲರ್ ಮದ್ರಾ
ಲಭ್ಯವಾದುದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಭಾಗ್ಯೋದಯವೆಂತಲೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಈ ಸನ್ಮಾನ
ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಈ ಸಾರಿಯ ದಸರಾ ಮಹೋತ್ಸವ
ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸುಬ್ಬರಾಯರಿಗೆ "ರಾಜಕಾರ್ಯಪ್ರವೀಣ" ಮೆ
ಅನ್ವರ್ಥವಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಸನ್ಮಾನ
ಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದರಂತೆ ಎರಡು ಸನ್ಮಾನ
ಸನ್ಮಾನಗಳು ಈ ಮಹನೀಯರಿಗೆ ಲಭಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳೆಲ್ಲ
ಆಪಾರವಾದ ತೃಪ್ತಿಯೂ ಸಂತೋಷವೂ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಚಾರವು
ಪರಿಷತ್ತು ತನಗುಂಟಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ತನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ

ಅಭಿನಂದನಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸುಬ್ಬರಾಯರಿಗೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಶ್ರುತಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ನಾವೂ ಸಹ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ಪರವಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಮೈಸೂರು-ಛಾನ್ಸಲರಾಗಿ ವರ್ಗಪಟ್ಟ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸುಬ್ಬರಾಯರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಮುಖ್ಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್

ಇ. ಜಿ. ಮೆಕ್ಕಾಲ್‌ಪೈನ್, ಎಂ.ಎ. (ಎಡ್‌ನ್.), ಡಿಪ್ಲೊಮಾ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಜುಕೇಷನ್ (ಎಡ್‌ನ್.), ವಿ.ಡಿ., ಜಿ.ಪಿ. ಇವರನ್ನು

ಇ. ಜಿ. ಮೆಕ್ಕಾಲ್‌ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ವಿದ್ಯಾಶಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಪೈನ್ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಗಳಿಸುತ್ತಾನೆ ನೇಮಿಸಿದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಯಾವ

ಅಭಿನಂದನ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಜ್ಯೋತಿಯುಂಟಾಗಲಾರದೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾದ

ಉನ್ನತ ಪದವಿಯು ದೊರೆತಾಗ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ಅಭಿನಂದನಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರಿಗೆ ಇವರು ದಯಸಾಲಿಸಿದ ಉತ್ತರವು ಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯ ಇವರ ಉತ್ತರವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕನ್ನಡಿಸಬಹುದು:—

“ ಮೈಸೂರು ವಿದ್ಯಾಶಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ನೇಮಕವಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಅಭಿನಂದನಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಕರುಣಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಕರ್ತೃವಿಳಿಸಿದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸೋಣಾಗಲಿ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಶ್ರಮವು ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗಿದ್ದಷ್ಟು ನನಗೆ ಇಲ್ಲವಾದರೂ ಕೂಡ ಪರಿಷತ್ತಿಗಾಗಲಿ, ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಪುರೋವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿರುವ ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗಾಗಲಿ ತಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯವರು ದೃಢವಾದ ನಂಬುಗೆಯಿಂದಿರಬಹುದು.”

ಈ ರೀತಿಯಾದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕರುಣಿಸಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮೆಕ್ಕಾಲ್‌ಪೈನ್ ಸಾಹೇಬರು ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳೆಲ್ಲರ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕೀರ್ತಿಶೇಷರಾದ ಮಹಾರಾಜಾ ಮುಮ್ಮಡಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರವರ ಸ್ಮಾರಕೋತ್ಸವವು ಮೈಸೂರು ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ನಂಜನಗೂಡು ಕರ್ತೃವಿಳಿಸಿದ

ಸಂಘದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಜೂಲೈ ತಿಂಗಳು ೨೫ನೆಯ

ಶ್ರೀ ಮುಮ್ಮಡಿ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ವಿಶೇಷ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು.

ಕೃಷ್ಣರಾಜಭೂಪರವರ ಈ ಮಹನೀಯರು ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಪ್ರಭುರವರವರ ಸ್ಮಾರಕೋತ್ಸವ ತಾತಂದಿರು. ಇವರು ೧೯೪೪ರಲ್ಲಿ ಜನ್ಮಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ

ತಮ್ಮ ಐದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮೈಸೂರು ಸಿಂಹಾಸನ

ವನ್ನೇರಿ ೧೬ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿದರು. ಸುಮಾರು ೨೧ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದನಂತರ ೧೯೫೧ರಲ್ಲಿ

ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತವನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಮಿಷನರ ಕೈಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಇವರ ದತ್ತುವೃತ್ತಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಬಹುದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವು ಗಲಿಫೊಲಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಇದಾದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ೭೪ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದರು.

ಇವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ, ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಭಾಸಂಪನ್ನರಾದಲ್ಲದೆ ಈ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಮತೀಯ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿಗೂ ಆಶ್ರಯಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತವೇ ಮುಂತಾದ ಲಲಿತಕಲೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿತ್ತು. ಇವರು ಪಂಡಿತರನ್ನೂ, ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನೂ ಆದರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಆಗ್ರಹಾರಗಳನ್ನು ಭೂಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನೂ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಹೆಸರು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ ಸ್ಥಿರಗೊಂಡಿದೆ. ಇವರನ್ನು ಈ ಮೈಸೂರಿನ ಪಿತೃವರೇಣ್ಯರೆಂದೇ ಕರೆಯಬಹುದು.

ಇಂತಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯೋಪಾಸಕರ ಸ್ಮಾರಕೋತ್ಸವವು ಮೈಸೂರು ಒಂದು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಅಭಿನಂದನೀಯವೆನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಉತ್ಸವಗಳು ಒಂದೇ ಸಾರಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗದೆ ವರ್ಷವೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬರುವಂತಾಗಲೆಂದು ನಾವು ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವಿತ್ತೆಂದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಚಂಡ ಚಿಜ್ಞಾಸೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ದವರು ರಾಜಕೀಯ ಭಾಷೆಯಾದ ಇಂಗ್ಲೀಷಿಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದೇ ತೀರಬೇಕು; ಅದೀಗ ಅತ್ಯುತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವ ಭಾಷೆ; ಅದನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಆಳುವುದು ಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ ವಿಜ್ಞಾನವೇ ಮುಂತಾದ ಗಹನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ; ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಪಂಚ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷಾಜ್ಞಾನವು ಅಲ್ಲದೆ ಆಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ—ಎಂಬೀ ರೀತಿಯಾಗಿ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತಂಡದವರು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರ ಏಕೀಕರಣವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಸರ್ವರೂ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಬರಬೇಕು; ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಂತದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಾಂತದವರು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕಷ್ಟವೆಂದು ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಐಕಮತ್ಯವೂ ಇದರಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕು—ಎಂಬೀ ರೀತಿಯ ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎರಡು ತಂಡಗಳವರ ಚಿಜ್ಞಾಸೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಪಾಡು ತ್ರಿಶಂಕು ಸ್ವರ್ಗದಂತೆಯೇ ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಉತ್ಕರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವುದು

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನೀತಿಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುವ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳು ಅಗತ್ಯ. ಇಂತಹ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳು ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದ ಕೀರ್ತಿಯು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬರಾಯರಿಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವರು ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದಿರುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನೀತಿಯು ಸರ್ವಾದರಣೀಯವಾಗಿರುವುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಅನೇಕ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಇದೇ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದಿರುವ ತಿರುವನಂತಪುರದ ಸರಕಾರದವರೂ, ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಂತಗಳ ಸರಕಾರದವರೂ ಅನುಸರಿಸಿ ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದಿರುವುದು ಒಂದು ನಿರ್ದರ್ಶನ; ಹಿಂದೀ ಚಳುವಳಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿನ ಜನರು ಅಲ್ಲಿನ ಸರಕಾರದವರ ನೀತಿಯನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಚಾರದಿಂದ ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಮೂಲೆಗೊತ್ತವೆ ಎರ್ಪಡಿಸುವ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲವೆಂದು ಐಕ್ಯಕಂಠ್ಯರಾಗಿ ವಾದಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ನಿರ್ದರ್ಶನ.

ಇದೇ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಆರ್. ವೆಂಕಟರಾಮಾಚಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಸಿ.ಎ.ಇ. ಅವರು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ೨೯-೧೦-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪಟ್ಟಿ ಪ್ರದಾನೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವೋಘವಾದ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಭಾಷಣದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ:—

“ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ರಮದಿಂದ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ವಾದಿಸುವುದುಂಟು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವ ಅನೇಕರು ಇದರಿಂದ ನಾನಾವಿಧವಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಉನ್ನತಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸರಕೀಯ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆಂದು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅಂತಹ ಸರಕೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳು ವ್ಯರ್ಥ ಕಳೆದುಹೋಗುವುವು. ಈ ರೀತಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುವ ಕಾಲವನ್ನು ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಸರಕೀಯ ಭಾಷೆಯ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಮತ್ತೊಂದು ಕೊರತೆ ಯಾವುದೆಂದರೆ—ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದವರು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೊಡನೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಿಳಿತವಾಗದಂತೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವುಂಟಾಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿತವನು ತಾನು ಕಲಿತಿರುವುದನ್ನು ಇತರಿಗೆ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದದ್ದೇ ಆದರೆ, ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳು

ಮೊರೆಯುವವೆಂಬ ಆಶೋತ್ತಾದನೆಯುಂಟಾಗುವುದು. ಇದನ್ನು ಹೀನಾದು ಉದ್ದೇಶವೆಂದೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈ ರೀತಿ ಪರಕೀಯ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸದಿಂದಾಗುವ ಕಷ್ಟನಿಷ್ಕರಗತ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ನಾವು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬಂಶವನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಯಾವುದೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ದೃಷ್ಟಾಂತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಅಂಥ ಜನತೆಯ ಭಾಷಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮಾತುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ಬೇಕು. ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಾಳಿದಾಸ ಮಹಾಕವಿಯು 'ರಘುವಂಶ' ಅರಂಭದಲ್ಲಿ "ವಾಗರ್ಥಾವಿವ ಸಂಪೃಕ್ತೌ ವಾಗರ್ಥ ಪ್ರತಿಪತ್ತಯೇ" ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ವಿವರಪಡಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಯಿಂದಲೇ ಸಮಸ್ತ ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರವೂ ನಡೆಯಬೇಕು; ಅದನ್ನು ಕಠಿಣವಾಗಿ ನಾಗರ್ವೇ ಇಲ್ಲ-ಎಂಬುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಾರದು. ಜನ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಭಾಷೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷೆಯೇ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವೇ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಕವಿಗಳೂ, ದಾರ್ಶನಿಕರೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವೇ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಕವಿಗಳೂ, ಇಂದಿಯದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗೂ ಬದಲಾಗಿ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಭಾಷೆಗೂ, ಇಂದಿಯದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಗೂ ಬದಲಾಗಿ ಆಯಾ ದೇಶಭಾಷೆಗಳು ರೂಢಿಗೆ ಬಂದು ಜನತೆಗೆಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರಣೆ ವುದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಇದೇ ರೀತಿ ಈಗಲೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರಣೆಗೆ ಏತಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು? ಈ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಮವಾದ ಕಷ್ಟನಿಷ್ಕರಗಳಿರುವುದೇನೋ ಆದರೂ ಇಂತಹ ಕಷ್ಟನಿಷ್ಕರಗಳನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಮೂಲ ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರಣೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಶಿಕ್ಷಣವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡುವುದು ವರೆಯುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನು ಹರ್ಷಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಏರ್ಪಾಡು ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಗುರಿಯನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಥಾನ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ನವೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಂಬಂಧವು ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಜನತೆಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಹೇಳುವುದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವೆ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹು ಕಾಲ ಬೇಕು ಒಂದೆರಡು ದಶಮಾನಗಳಾದರೆ ಸಾಲದು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು ಆದರೂ ಕೂಡ ದೃಢಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಧ್ಯಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು."

ಮಾತೃಭಾಷಾ ಪ್ರಚಾರದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಬಂದಿರುವ ಏರ್ಪಾಡು ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾದುದೆಂದು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿಪ್ರದವಾದ ಅಂಶವೆನ್ನುವುದು ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಇದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮೈಸ್-ಛಾನ್ಸಲರವರಾದ ಶ್ರೀಮತ್ ಎಸ್. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬರಾಯರು ತಾ|| ೩೦-೧-೧೯೩೮ ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಗರದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಆ ನಿಲಯದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ

ಸ್ಮಾರಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ದೇಶಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಜನತೆಗೆ ಹೇಗೆ ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಬಹುದೆಂದೂ ಆ ಮೂಲಕ ಹೇಗೆ ದೇಶಭಾಷೆಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಬಹುದೆಂದೂ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳ ಸ್ಥೂಲವಾದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ:—

“ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಿಗೂ ಜನತೆಗೂ ನಡುವೆ ಭಾಷೆಯ ತೆರೆಯೊಂದು ಅಡ್ಡವಾಗಿದೆ; ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದಂದಿನಿಂದಲೂ ಪದವೀದಾನೋತ್ಸವಗಳ ಭಾಷಣಕರ್ತರು, ಅಂತಹ ನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಪದೇಶಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದೇನೆಂದರೆ—ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತ ನೀವುಗಳು ಆ ರೀತಿ ಕಲಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋದ ಸಾಮಾನ್ಯಜನರಿಗೆ ಅಂತಹ ವಿದ್ಯೆಯ ಫಲವನ್ನು ಅವರವರ ದೇಶಭಾಷೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾ ಬರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು—ಎಂಬೀ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉಪದೇಶಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸಾಮಾನ್ಯಜನರಿಗೆ ದೇಶಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳವರೇ ಆಗಲಿ ಅಚ್ಚಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ತಯಾರಿಸಿಲ್ಲ; ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ನಿಲಯಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದರೂ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳವರು ದೇಶಭಾಷೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಆಗಲಿ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸುವ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಆಗಲಿ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನವರಿಗೆ ದೇಶಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸುವುದು ಎಷ್ಟೋ ಸುಲಭವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಗದನವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ದೇಶಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತಪಡಿಸಬಹುದು. ಈ ಧ್ಯೇಯಕ್ಕೆ ನುಸಾರವಾಗಿ ಹೈ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ದೇಶಭಾಷೆಗಳ ಮೂಲಕ ನಡೆಸುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂಬುದನ್ನು ಜನರೇನೋ ಒಪ್ಪಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ವಿಷಾದಕರವೇ ಸರಿ.”

ಮೇಲಿನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸುಬ್ಬರಾಯರಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ಆಶಯವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾ ಒಂದಿರುವ ರೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೂಚಿಸಿದ ದೇಶಭಾಷಾ ಪ್ರಚಾರದ ಬಹುದಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಷತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಕವಾದ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ಆಗಿಂದಾಗ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮತ್ತು ಇತರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಇಂತಹ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವು ಹಳ್ಳಿಯ ಸೇವೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ, ಅವರ ಮೂಲಕ ಅಲ್ಲಿಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೂ ಲಭಿಸುವ ಏರ್ಪಡನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಸಾರಣೆಯು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ಧನಸಹಾಯವು ಅಗತ್ಯ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಶಾಶ್ವತ ನಿಧಿಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದೊಡನೆ,

ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪರೋಪಕಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಉದಾರಹಸ್ತದಿಂದ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಸಭಾಭೂಷಣ ದಿವಾನ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸರ್ ಕೆ. ಪಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪ ರವರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ದಾನವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿರುವುದು ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವೇ ಸರಿ. ಇವರಂತೆಯೇ ಇವರ ಹೃದಯರಾದ ಇತರ ಮಹನೀಯರುಗಳೂ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ತನ್ನ ದೇಶಭಾಷೆಯ ಬೆನ್ನತೃಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಈ ಸಾರಿ ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಕೊಟ್ಟ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ

ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಳಿ ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಆಂಗೀಕರಿಸಿ

೨೨ನೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಆದರೆ ಕೆಲವು ವಿಷ್ಣುಗಳು ಬಂದೊದಗಿದ ಪ್ರಯತ್ನ

ಸಮ್ಮೇಳನ: ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಜಮಖಂಡಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ತಮ್ಮಿ

ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಬಳಕೆಯಿಂದಲೂ ಚೆನ್ನರಾಯಪ್ಪ

ದಿಂದಲೂ ಆಹ್ವಾನಗಳು ಬಂದು ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು

ಈಗ ಆ ವಿಷ್ಣುಗಳೆಲ್ಲವೂ ದೂರೀಕೃತವಾಗಿ, ಸಮ್ಮೇಳನವು ಇದೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೨ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ಹರ್ಷಾಸ್ಪದವಾದ ಸಂಗತಿ. ಜಮಖಂಡಿಯ ಬಹುಪಟ್ಟಿಯ ಶ್ರೀ ಪಂಡಿತಪ್ಪ ರಾಯಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕೋಡಿ, ಬಿ.ಎ. ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತ ಮಂಡಲಿಯೊಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿನ ವಕೀಲರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿಂಜಣ್ಣ ರಾಮರಾವ್ ನರಗುಂದಕರ್, ಬಿ.ಎ, ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರ ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಂದಿದೆ. ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮೈಭವಗಳಿಂದಲೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲೆಂದು ಹಾರೈಸುವ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಜಮಖಂಡಿಯವರಾದ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಜಯಪ್ರದವನ್ನಾಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ಈ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಸಮ್ಮೇಳನದ ತಾರೀಖುಗಳು ಮುಂತಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚು ತತ್ಕಾರ್ಯಾಲಯದವರೂ ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿಯವರೂ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಾಚ್ಯ ಲೇಖನ ಮಾಲೆ

[ಪ್ರಾಚ್ಯ ದೇಶಗಳ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭರತಖಂಡದ, ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಚರಿತ್ರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳಮೇಲೆ ಇತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಬಂದಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಲೇಖನಗಳು.]

Journal of the University of Bombay, Vol. VI, Part 1, July 1937

"Inscriptions of Gujarat: An Epigraphic Survey"

—*Mr. H. D. Sankaliya*

Journal of Indian History, Vol. XVI, No. 1, April 1937

"Mohenjo Daro—The Most Important Archaeological Site in India"

—*Rev. H. Heras, S.J., M.A.*

[The consequence deduced by Sir John Marshall that this civilization probably is Dravidian is now fully confirmed by the decipherment by the present writer of about one thousand eight hundred inscriptions found in all these sites....The script of Mohenjo Daro is a picto-phonographic Script....The language used in these inscriptions most certainly belongs to the family of Dravidian languages. It must be older than all the Dravidian languages spoken in India at present, and may finally be acknowledged as the parent of all these languages.]

The Indian Historical Quarterly, Vol. XIII, No. 2, June 1937

1. "The Horse Balaha and the Indian Kings"

—*Prof. Dr. J. Przyluski, Ph.D.*

2. "The Beginnings of the Cālukyas of Kalyāṇi"

—*Mr. Sant Lal Katore, M.A.*

[The Cālukyas of Kalyāṇi were but the direct descendants of the Cālukyas of Bādāmi....Vikramāditya IV laid the foundation on which Taila II, his son, was to build the Cālukya Empire. Taila II became king in about 973-74 A.D.]

3. "Religious Toleration of Vijayanagara Rulers"

—*Mr. V. R. Ramachandra Dikshitar, M.A.*

["The Vijayanagara rulers identified themselves with every community and with every sect in their empire."]

4. "Janaka and Yāgnavalkya"

—*Dr. A. K. Coomaraswamy, D.Sc.*

5. "A South Indian (Malayalam) Evaluation of Sanskrit: (t), (d) and (ṭ), (ḍ)"

—*Mr. L. V. Ramaswami Aiyar, M.A., B.L.*

6. "Religious Toleration in the Gupta Period"

—*Mr. Kunjagovinda Goswami, M.A.*

Quarterly Journal of the Mythic Society, Vol. XXVIII, No. 1, July 1937

1. "Social Life in the Rāmāyaṇa"

—*Prof. P. G. Dharma, M.A.*

2. "Dravidic Sandhi"

—*Mr. L. V. Ramaswami Aiyar, M.A., B.L.*

3. "Devas and Asuras"

—*Mr. N. K. Venkatesam Pantulu, M.A., L.T.*

The Journal of Oriental Research, Vol. XI, No. 1, Jan.-March 1937

1. "Sanskrit Learning in the Cōla Empire"

—*Prof. K. A. Nilakantha Sastri*

2. "Linguistic 'Preservations' in Malayalam"

—*Mr. L. V. Ramaswami Aiyar, M.A., B.L.*

3. "The Number of Rasas" (continued from Vol. X, No. IV)
—*Dr. V. Raghavan, M.A., Ph.D.*
4. "Recent Progress in the Archaeology of Sumatra—Hindu-Buddhist"
—*Prof. K. A. Nilakaniha Sastri*
5. "Bhartrhari and the Bhāgavṛtti"
—*Mr. O. P. Rangaswami, M.A., L.T.*
6. "A New Grant of the Ganga Śāmantā Varman"
—*Mr. M. Somasekhara Sarma*

The Jaina Siddhanta Bhaskara (Hindi), Vol. IV, No. 1

"ಭಾರತೀಯ ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಆದಿ ಲೇಖಕ ಜೈನಾಚಾರ್ಯ"—*Mr. K. P. Jain*
[The *Byhat katha* of Guṇādhyā was composed on the material by Kāṇabhūti, who is most probably the Jaina Kathākāra Kāṇ mentioned by Jinasenāchārya in his *Adipurana*.]

Bulletin of the Museum of Fine Arts, Vol. XXXV, Nos. 233: June-August 1937

"The Rape of Nāgi: an Indian Gupta Seal"
—*Dr. A. K. Coomaraswamy, D.Sc.*

Karnataka Historical Review, Vol. IV, Nos. 1 & 2, Jan.-July 1937

1. "Karnataka and Mohenjo Daro"
—*Rev. H. Heras, S.J., M.A.*
[The people of Karnāṭaka are apparently referred to in one seal inscriptions of Mohenjo Daro. The sign used to mention them read *Kaṇanir* (ಕಣನಿರ್), "people who have eyes." This refers to a tribe called so. The ancient word *Kannadigas* (ಕನ್ನಡಿಗ) by which the people of modern Karnāṭaka are mentioned, seems to be a Saṁskṛita modification of *Kaṇanir*. Two dialectical forms of the fore-runners of the modern forms—already appear in the inscriptions of Mohenjo Daro. Examples: ಕಲಕ್ (ಕಲಕು), the plural form and -or: (*Paravir Pali* = the city of Paravas, *āfor* = men; (*mānālu* = twelve men). Besides, the sign which the modern *Liṅ* of the Kannada Country depict on the walls of their houses is often in the inscriptions of Mohenjo Daro and Harappa.]
2. "A Great Contribution of Vijayanagara to the Tamil Country"
[The conquest of the Madhura Sultanate and the Restoration of Hindu Orthodoxy.]
—*Rao Saheb Prof. C. S. Srinivasa Chari, M.A.*
3. "A Muslim Contribution to Apabhraṁśa Literature"
—*Mr. S. M. Katre*
[A manuscript in the Government Manuscripts Library of the College, Poona; an interesting composition in Apabhraṁśa by *Rahamana*; *Samnehya-rāsaya* (*sa-sneha-ka rāsaka*); belongs to the of Kalidasa's *Megha-sandeha*; date between 11th and 14th century.]
4. "Karnataka Folk-lore"
—*Mr. Narasimha Sastry Derudu, M.A.*
5. "The Alanda Stone Inscription of King Tribhuvanamalla Vikramāditya"
—*Mr. P. B. Desai, M.A.*
[Old Kannada; date: 1082 A.D.; records a number of grants.]
6. "The Vira Śaivas and their Contribution to Vijayanagara"
—*Dr. B. A. Saletore, M.A., Ph.D.*
7. "Delhi Sultans as Patrons of Jaina Gurus of Karnāṭaka"
—*Dr. B. A. Saletore, M.A., Ph.D.*
8. "The Haridasa Movement in Karnāṭaka"
—*Mr. Narayana Rao B. Kalamdani and Mr. Ananta Rao P. K.*
M.A., LL.B.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು

ಎರಡನೆಯ ಸಕಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನ

ಬೆಂಗಳೂರು, ೪ನೆಯ ಮೇ ೧೯೩೭

೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ನಡೆದ ಮೊದಲನೆಯ ಸಕಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನವು, ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಪುಷ್ಕತ್ತು ಅಂಥ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡಿತು. ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾನ್ವೆನ್ಷನ್ ಮಂಡಲಿ ಈ ಸಾರಿ—ಎಂದರೆ ೧೯೩೭ನೆಯ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ,—ವಿಶೇಷಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಭಾಗವಾಗಿ ಎರಡನೆಯ ಸ|| ಕ|| ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನವು ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ತಾ|| ೧೦-೧-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಫೆಬ್ರವರಿ ೨೦ರಲ್ಲಿ ೯೭ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಉತ್ತರವಾಗಿ ೨೧ ಸಂಘಗಳು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನ ಕೊಟ್ಟವು.

೧೯೩೭ನೆಯ ಮೇ ೪ ಮಂಗಳವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೧೨-೩೦ ಘಂಟೆಗೆ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಮೊದಲನೆಯ ಸಭೆ ಸೇರಿತು. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರು ೧೨ ಮಂದಿ ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಹಾಜರಿದ್ದ ಸಂಘಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ೨೦.—

ಸಂಖ್ಯೆ ಸಂಘದ ಹೆಸರು

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳು.

ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಹೆಸರು

೧. ಮರಿಮಲ್ಲಪ್ಪ ನವರ ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಮೈಸೂರು. ವ ರಾ ಜಿ.ಆರ್. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.	
೨. ಶಿವಮೊಗ್ಗ.	ಎಸ್. ವಿ. ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.
೩. ತಿಪಟೂರು.	ಬಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯ ನವರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.
೪. ಜೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ.	ಸಿ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್
೫. ಶಾರದಾ ವಿಲಾಸ ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಮೈಸೂರು.	ಕೆ. ವಿ. ನಾರಾಯಣ್ ಅವರು ಬಿ.ಎ.
೬. ನಂಜನಗೂಡು.	ಯ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯ್ಯ ನವರು.
೭. ಬೋರ್ಡ್ ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲ.	ಎಚ್. ಜೆ. ಶಿವಶಂಕರಪ್ಪ ನವರು.
೮. ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು.	ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಯವರು, ಎಂ.ಎ. ಸಿ.ಎಂ.ರಾಘವಾಚಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಎಂ. ಎಲ್. ನಾರಾಯಣ್ ಅವರು, ಜಿ.ವಿ.ಎಸ್.ಸಿ.,
೯. ಗೊರೂರು.	ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು.
೧೦. ವಿಲಿಂಗಡನ್ ಕಾಲೇಜು, ಸಾಂಗ್ಲಿ.	ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಿ ಅವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.

೧೦. ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು.	ಮುರಾ ಬಿ. ಜಿ. ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿ
೧೧. ಮಹಾರಾಜರವರ ಕಾಲೇಜು, ಮೈಸೂರು.	,, ಡಿ.ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ.
೧೨. ಕೋಲಾರ.	,, ಕೆ. ಸೀತಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.
೧೩. ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ.	,, ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.
೧೪. ಮೈಸೂರು ನಗರ.	,, ಜಿ. ಹನುಮಂತರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.
೧೫. ಮಿತ್ರಮಂಡಲಿ, ಮಂಗಳೂರು.	,, ಎಸ್.ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎ.
೧೬. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸಂಘ, ಬೆಂಗಳೂರು.	,, ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.
೧೭. ತರುಣರ ದಂಡು, ಮೈಸೂರು.	,, ತೀ.ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರು

ಶ್ರೀಮಾನ್‌ಗಳಾದ:—	೭. ಎನ್. ವೆಂಕಟೇಶ ಆಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎ.
೧. ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು	೮. ಎ. ತಾಂದೋಜೆರಾಯರು,
೨. ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣನವರು, ಎಂ.ಎ.	ಎಲ್. ಸಿ.ಇ., ಎಂ.ಎ.
೩. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.	೯. ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರು,
೪. ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು,	ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎ.
ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.	೧೦. ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.
೫. ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ.	೧೧. ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರು,
೬. ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು.	೧೨. ರಂ.ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಿ ಅವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೂ ಇತರ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಸುಖಾಗಮನವನ್ನು ಬಯಸಿ, ಸಂಘಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತ, ಕೆಲವು ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ನಿರುತ್ಸಾಹ ಜಾಡ್ಯವು ಹರಡಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆಯೆಂದೂ ಸಂಘಗಳ ಚಾಲಕರು ತಮ್ಮ ಸಾಂಘಿಕ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ತೀವ್ರ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಈಗ ಬಂದಿದೆಯೆಂದೂ, ಸಂಘಗಳು ಬಲಪಟ್ಟು ಶಕ್ತಿ ಸಾಹಸಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಹೊರತು ಕನ್ನಡ ಸಮಾರಂಭವು ಸಾರ್ಥಕಪಡಲಾರದೆಂದೂ, ದೇಶ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಸೂಚಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಕನ್ನಡದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಅಡಚಣೆ ಬಂದಿದೆಯೆಂದೂ, ಭಾರತಮಾತೆಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವದೊಳ್ಳ ಆರಂಭದ ಮಗ್ಗುಲಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಪಾಳೆಯಪಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಕೆಲವು ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಕಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ಅವರಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಹಾಯಗಳು ದೊರಕಬೇಕೆಂದೂ, ಒಟ್ಟಿನಮೇಲೆ ಸಂಘಗಳು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆಯೆಂದೂ, ಕಾಲ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡಿಯಾವೆಂದೂ ತಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಮಂಗಳೂರು ಮಿತ್ರಮಂಡಲಿಯ ಶ್ರೀ|| ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಹಣದ ಕೊರತೆಯಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಅದರೂ ಹೋದವರುಷ ಕೆಲವು ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದುದಾಗಿಯೂ, ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದರು.

ಸಾಂಗ್ಲಿಯ ವಿಲಿಂಗ್ಡನ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಶ್ರೀ|| ಮುಗಳಿಯವರು ತಮ್ಮ ಸಂಘವು
೧೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇರುವುದೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿಯ ಮೋಹವು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ
ವಾಗಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಸಂಘವು ಒಂದು ಅಭ್ಯಾಸಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ,
“ಎಳೆದೋಟಿ”ವೆಂಬ ಕೈಬರೆಹದ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ, ಮುಂದೆ
ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತೇಜನದೊರೆಯಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು.

೨ನೆಯ ಸಕಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದ ವರದಿ
ತಿದ್ದು ಪಡಿ

೨ನೆಯ ಸಕಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದ ವರದಿಯ ೩ (iii)ನೆಯ
ಪುಟದಲ್ಲಿ, ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಾರಾದಲ್ಲಿನ ೩-೪ನೆಯ ಸಂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಈ ಮುಂದೆ
ತೋರಿಸಿರುವಂತೆ ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಓದತಕ್ಕದ್ದು:—

“ಕೆಲವರ ಅಪಪ್ರಚಾರದಿಂದ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವೇನೋ ಇದೆ;
ಆದರೂ.....” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ—

“ಸಂಘದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಕೆಲವು ಅಡಚಣೆಗಳಿವೆ; ಅವು ನಿವಾರಣೆಯಾಗ
ಬಹುದು ಮತ್ತು.....”ಎಂದು.

ವಂದನೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ತಾಯ್ನಾಡಿಯ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೇಗೆ ಆಗ
ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ
ನವರಿಗೆ ಸಂಘ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಪರವಾಗಿಯೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿಯೂ ವಂದನೆಗಳನ್ನು
ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ, (ಎಂದರೆ ಮೇ ೫ನೆಯ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ೭|| ಘಂಟೆಗೆ) ಪ್ರತಿನಿಧಿ
ಗಳಿಗಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಉಪಾಹಾರಕೂಟದೊಡನೆ ೨ನೆಯ ಸಕಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ
ಸಮ್ಮೇಳನವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ,
ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ.

ಸಾಂಗ್ಲಿಯ ವಿಲಿಂಗ್ಡನ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಶ್ರೀ|| ಮುಗಳಿಯವರು ತಮ್ಮ ಸಂಘವು ೧೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇರುವುದೆಂದೂ, ಅಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿಯ ಮೋಹವು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ವಾಗಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಸಂಘವು ಒಂದು ಅಭ್ಯಾಸಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ, “ಎಳೆದೋಟ”ವೆಂಬ ಕೈಬರೆಹದ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ, ಮುಂದೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತೇಜನದೊರೆಯಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು.

ಜೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣದ ಶ್ರೀ|| ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘವು ಹೇಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು: ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ೬೦ ಆಗಿದೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ; ಕೆಲವರ ಅಪಪ್ರಚಾರದಿಂದ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವೇನೋ ಇದೆ; ಆದರೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ಸಂಘವು ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ—ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಆಮೇಲೆ, ಸಂಘಗಳಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ೧೩, ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ೯, ಒಟ್ಟು ೨೨ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧಾರವಾದ ೧೨ನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬಹುದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು.

ಅದೇ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡು ಘಂಟೆಗೆ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಕಾರ್ಯಸಭೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸುಮಾರು ೫೦ ಮಂದಿ ಇತರ ಹಿತಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳು ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಬೇಡಿದ ಮೇರೆಗೆ ಶ್ರೀರ್ಮಾ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷಪದವಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಿರ್ಧಾರ ವಾಗಿದ್ದ ೧೨ ನಿರ್ಣಯಗಳೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತ ವಾದುವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಸಹನೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಕಾರ್ಯಸೌಶೀಲ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ವಂದನೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ತಾಯ್ನಾಡಿಯ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೇಗೆ ಆಗ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀರ್ಮಾ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ನವರಿಗೆ ಸಂಘ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಪರವಾಗಿಯೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿಯೂ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ, (ಎಂದರೆ ಮೇ ೫ನೆಯ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ೭|| ಘಂಟೆಗೆ) ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಗಳಿಗಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಉಪಾಹಾರಕೂಟದೊಡನೆ ೨ನೆಯ ಸಕಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ,
ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ.

೨ನೆಯ ಸಕಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ

ನಿರ್ಣಯಗಳು

೧. ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೇತರ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಬೋಧನ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತರುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಪ್ರೋತ್ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತೋರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಈಗ ಬಹಳ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಚರಿತ್ರೆ, ಭೂಗೋಳ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಗಣಿತ ವಿಜ್ಞಾನಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ಬೋಧಿಸುವುದರಿಂದ ಆ ವಿಷಯಗಳು ಅವರುಗಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೇಗನೆಯಾಗಿ ವಿಶದವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸುಲಭವಾಗಿಯೂ ಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ಜ್ಞಾನವೂ ಸಹ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವುದೆಂದು ನೂರಾರು ಕಡಿ ನಡೆಸಿರುವ ಪ್ರಯೋಗ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಕುಂದಾಗುವುದೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆಗೆ ಕಾರಣವು ಲೇಶಮಾತ್ರವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಾಯಿತಂದೆ ಪ್ರೋತ್ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧನ ಕಾರ್ಯವು ಕೂಡಿದಮಟ್ಟಿಗೂ ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕವೇ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಬೇಡಬೇಕೆಂದೂ ಮತ್ತು ಈ ಸುಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು:—ಶ್ರೀಮಾ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ.

ಅನುಮೋದಕರು:—ಶ್ರೀಮಾ ಎಸ್. ವಿ. ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿರಾವ್,

ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

೨. ಸಂಘಗಳು ಆಗಾಗ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಉಪನ್ಯಾಸಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ಅಧಿಕಾರ ಯುತವಾದ ವರದಿಗಳು ಈಗ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಸಂಘಗಳ ಬಲವು ಹೆಚ್ಚಿ ಅವುಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಫಲವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸಂಸ್ಥೆಯಾದ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯ ವಿವರಗಳು ಆಗಾಗ ತಿಳಿದುಬರುವುದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ; ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಯೂ, ಅದು ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗದಿಲ್ಲದಿರಲಿ, ತಾನು ನಡೆಸುವ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳ ವರದಿಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಗುರುತುಮಾಡಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬೇಗನೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

—ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನದಿಂದ ಸೂಚನೆ

೩. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘವೂ ಈ ವರ್ಷ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಈ ಕೆಳಗಿನ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಆ ಸಭೆಗಳಿಂದ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿಸಿ, ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ತಕ್ಕ ಇತರ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಪರಿಷತ್ತಿಗೂ ಸಹ ತಿಳಿಯಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು:

(i) ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಿಡಲ್ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೇತರ ವಿಷಯಗಳಾದ ಚರಿತ್ರೆ, ಭೂಗೋಳ, ಗಣಿತ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ಬೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವ ಏರ್ಪಾಟನ್ನು.....ಊರಿನ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘವು ಕೂಡಿಸಿರುವ ಈ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸಿ ಈ ದೇಶಭಾಷೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖಾ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ವಂದಿಸುತ್ತದೆ.

(ii) ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವು ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಯೋಜನವು ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಕೂಡಿದಷ್ಟು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೊರೆಯಬೇಕಾದರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪದವೀಧರರಾಗಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ತಮ್ಮ ನಾನಾ ಶಾಸ್ತ್ರಕಲೆಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗಿರಬೇಕು. ಇಂಥ ಭಾಷಾ ಸೌಲಭ್ಯವು ಅವರಿಗೆ ಉಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರೌಢ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಬಂಧ ರಚನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕನ್ನಡದ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಪಾಸ್ ಮತ್ತು ಆನರ್ಸ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ತನಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಸಂಗವು ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅತಿವಿನಯದಿಂದ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

(iii) ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ನೊಂದಲಾದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಡೆಸುವ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ವರದಿಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸದಸ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮಂದಿ ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿದವರಾದುದರಿಂದಲೂ ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆಯೂ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಲಿಖಿತವಾಗಿ (Record) ನಿಲ್ಲುವಂತೆಯೂ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದ ಆಜ್ಞಾಪತ್ರೀಕೆಯನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ದಯಸಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಮಹಾಸಭೆಯು ಬೇಡುತ್ತದೆ.

(iv) ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಾಮಾನ್ಯಜನರ ವ್ಯವಹಾರದ ಭಾಷೆಯು ಕನ್ನಡವೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಕೋರ್ಟು ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನೂ ಮನವಿಗಳನ್ನೂ ದೇಶಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಅವರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಅರಿಕೆಗಳೂ ಅವರ ವಾಣ್ಮೂಲಗಳೂ ಅವರ ಮಾತೇ ಆದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಸಾರ್ಥಗಳಾಗುವುದು ತಪ್ಪಿ, ತಪ್ಪುತರ್ಜುಮೆಗಳಾಗುವುದು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ನ್ಯಾಯಸಿದ್ಧಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಾದಕಾರಣ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಚಾರಣೆಯ ಮತ್ತು ಲಿಖಿತದ (Record) ಭಾಷೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಯು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಪಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು:—ಶ್ರೀಮಾ ಎಸ್. ವಿ. ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿರಾವ್, ಬಿ.ಎ.,ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

ಅನುಮೋದಕರು:—ಶ್ರೀಮಾ ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ.

ಪರಿಪೋಷಕರು:—ಶ್ರೀಮಾ ಎಚ್. ಜೆ. ಶಿವಶಂಕರಪ್ಪನವರು.

,, ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.

,, ಬಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯನವರು, ಬಿ ಎಸ್.ಸಿ.

೪. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘವೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ನಿರ್ಣಯನಾಡಿ ತಿಳಿಸುವ ಒಂದು ದಿನವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬವೆಂದು ಆಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಆ ದಿನವ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ನಾಚನ, ಕನ್ನಡ ಹಾಡುಗಳ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ, ಕನ್ನಡದ ದೇಶದ ಸರ್ವವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಕನ್ನಡದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ಅಭಿನವಾಗಳು ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಆ ದಿನವ ಕನ್ನಡದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಮನೆಮನೆಗೂ ತಿರುಗಿ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಎತ್ತತಕ್ಕದ್ದು. ಹೀಗೆ ಶೇಖರಿಸುವ ಒಟ್ಟು ಮೊಬಲಗಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಉಳಿದುದನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಶಾಶ್ವತ ನಿಧಿಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಸೂಚಕರು:—ಶ್ರೀಮಾ ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್.

ಅನುಮೋದಕರು:—ಶ್ರೀಮಾ ಆರ್. ಎಸ್. ಮುಗಳಿ, ಎಂ.ಎ.,ಬಿ.ಟಿ.

ಪರಿಪೋಷಕರು:—ಶ್ರೀಮಾ ಎಸ್. ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್, ಬಿ.ಎ.,ಬಿ.ಟಿ.

,, ಎಚ್. ಜೆ. ಶಿವಶಂಕರಪ್ಪನವರು.

೫. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಘವೂ ತನ್ನ ಊರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಭಾಷೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಆಗಾಗ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಆ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೂ ತನಗೂ ಸಂಬಂಧವಿರುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

—ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನದಿಂದ ಸೂಚನೆ.

೬. ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಸಂಚಾರೋಪನ್ಯಾಸದ ಏರ್ಪಾಟಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರವು ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ೧೫ ತಿಂಗಳುಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಮುಂದೆಸಾಗದೆ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ವಿಷಾದಪಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತಕ್ಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಕೆಲವು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳವರಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದು ೫ ತಿಂಗಳಾದಾಗ್ಯೂ ಈ ಪ್ರಜೋಪಕಾರವಾದ ಕಾರ್ಯ ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಯದೆ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ವಿಷಾದಪಡುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿ ಬೇಗನೆ ಈ ಉದ್ದೇಶವು ಸಾರ್ಥಕ

ಪಡುವಂತೆ ಸಹಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡುಗಳ ಸದಸ್ಯರುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳನ್ನೂ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಬೇಡುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು :—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರು, ಬಿ.ಎ.,ಎಲ್.ಟಿ.

ಅನುಮೋದಕರು :—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.

ಪರಿಪೋಷಕರು :—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಚ್. ಜೆ. ಶಿವಶಂಕರಪ್ಪನವರು.

೭. ಹೋದ ವರುಷ ನಡೆದ ಸಕಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಸಂಘಗಳು ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಂತಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹೆಗ್ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಶೇಖರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವಾಯಿತಷ್ಟೆ. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸಂಘಗಳು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಭಾಗ ನಡೆಸಿವೆಯೋ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸಂಘಗಳೂ ಲಾವಣಿ, ಯಕ್ಷಗಾನ, ಗಾದೆ, ಒಗಟೆ, ಓಲೆಯಗರಿ ಪ್ರತಿ, ಸ್ಥಳ ಪುರಾಣ, ಇತಿಹಾಸ, ಕಟ್ಟು ಕಥೆ ಮುಂತಾದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ತೀವ್ರಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಎಲ್ಲ ಸಂಘಗಳನ್ನೂ ಬೇಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಫಲವನ್ನೂ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಆಗಾಗ ತಿಳಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದೂ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಬೇಡುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು :—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.

ಅನುಮೋದಕರು :—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ವಿ. ನಾರಾಯಣ್, ಬಿ.ಎ.,ಬಿ.ಟಿ.

೮. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ ಸೇರದೆ ನಿಂತಿವೆ. ಅಂಥ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ವರ್ಷದ (೧೯೩೭ನೆಯ) ಸೆಪ್ಟೆಂಬರು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ ಸೇರಿ ಮುಂದಿನ ಸಮ್ಮೇಳನ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಕೋರುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು :—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ವಿ. ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿರಾವ್, ಬಿ.ಎ.,ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

ಅನುಮೋದಕರು :—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯನವರು, ಬಿ. ಎಸ್.ಸಿ.

೯. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವರದಿಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಛೇರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿರಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತು ಹಲವುಸಾರಿ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಸಂಘಗಳು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸಂಘಗಳೂ ತಮ್ಮ ವರದಿಗಳನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿ ಭಾವಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಕೋರುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು :—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ.

ಅನುಮೋದಕರು :—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ತಾಂದೋಣಿರಾಯರು, ಎಲ್.ಸಿ.ಇ.,ಎಂ.ಐ.ಇ.

೧೦. ಪ್ರೌಢಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳೂ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು. ಆ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತು ಪಠ್ಯವುಸ್ತಕಗಳನ್ನು

ನಿಯಮಿಸಬೇಕು. ವರ್ಷಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಡಸಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದವರಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು—ಎಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಸೂಚಕರು:—ಶ್ರೀಮಾ ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ.

ಅನುಮೋದಕರು:—ಶ್ರೀಮಾ ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.

೧೧. (a) ಪ್ರಚಾರೋಪನ್ಯಾಸಗಳಿಗೆಂದು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಘಗಳವರು ಅಷ್ಟೇ ಪಟ್ಟು, ಎಲ್ಲ ಖರ್ಚನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಮಾನ್ಯಗಳಿಗೆ ನಷ್ಟ ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ಬಹು ಕೊಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಚಿತ್ರಪಟಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ಲೈಡುಗಳನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ, ಅಥವಾ ಪರಿಷತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಯಮಿತ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎರವಲಾಗಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

(b) ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಹಕಾರ, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ, ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಆಧುನಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಮತ್ತು ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಇವುಗಳ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರವೊಂದನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿಯೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ಅಂತಹ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಘಗಳವರಿಗೆ ನಿಯಮಿತ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಎರವಲಾಗಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಅವಶ್ಯತೋದರಿ ಪರಿಷತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಹಾಕಬಹುದು.

ಸೂಚಕರು:—ಶ್ರೀಮಾ ಎಸ್. ವಿ. ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

ಅನುಮೋದಕರು:—ಶ್ರೀಮಾ ಜಿ. ಆರ್. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.

೧೨. ಪರಿಷತ್ತಿಗೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ನಿಕಟವಾದ ಮೈತ್ರಿ ಬೆಳೆಯಲು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಬಾರಿಯಾದರೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಗದ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರಾದರೂ ಪ್ರಚಾರ ಸಂಚಾರ ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಸೂಚಕರು:—ಶ್ರೀಮಾ ಎಸ್.ವಿ. ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

ಅನುಮೋದಕರು:—ಶ್ರೀಮಾ ಬಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜೇಂದ್ರ ಪರಿಷತ್ತಂದಿರ, ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮದ್ಭವನರಾಜರವರಾದ
ಶ್ರೀ ಕಂಠೀರವ ನರಸಿಂಹರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್, ಜಿ. ಸಿ. ಐ. ಇ.,
ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು

ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರ ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆ

೧೯೩೭

ನಿಯಮಗಳು

೧. ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಪಾಠದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಬಾಲಕರಿಗೂ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಎರಡೆರಡು, ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು, ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ.

೨. ಈ ಸಾರಿ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ಮೂರು, ಬಾಲಕರಿಗೆ ಮೂರು, ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ಆರು, ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ.

೩. ಪೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು 'ಮಕ್ಕಳ ವರ್ಗ'ವೆಂದೂ, ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು 'ಕಿರಿಯರ ವರ್ಗ'ವೆಂದೂ, ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು 'ಹಿರಿಯರ ವರ್ಗ'ವೆಂದೂ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

೪. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಾರಿತೋಷಿಕಗಳನ್ನೂ, ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ವಿಶೇಷ ಪಾರಿತೋಷಿಕಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

೫. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಸೇರಲಿಚ್ಛಿಸುವವರ ಪ್ರಾರ್ಥನ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಎರಡು ಆಣೆ ಪ್ರವೇಶಧನದೊಂದಿಗೆ ೧೯೩೭ ನೆಯ ಅಕ್ಟೋಬರು ತಿಂಗಳು ೨೨ನೆಯ ತಾರೀಖಿನೊಳಗಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗೆ, ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮೂಲಕ, ಬಂದು ಸೇರತಕ್ಕದ್ದು. ಆ ಕಾಲ ಮೀರಿದ ಮೇಲೆ ಬರತಕ್ಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರ್ಥನ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಾರದವರ ಪ್ರವೇಶಧನವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

೬. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ರಜಸ್ವರು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸ್ಪರ್ಧಿಗೂ ಪ್ರವೇಶ ಪತ್ರವೊಂದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು. ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ದಿವಸ ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ತಂದಿರಬೇಕು.

೭. ಬರುವ ನವೆಂಬರ್— ೧೬, ೧೭, ೧೮ ನೆಯ ತಾರೀಖುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸಂಜೆ ೫|| ಘಂಟೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ಜರುಗುವುವು. ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಮಕ್ಕಳ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಎರಡನೆಯ ದಿನ ಕಿರಿಯರ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಹಿರಿಯರ ಸ್ಪರ್ಧೆ— ಈ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗುವುದು. ಕಾಲಾವಕಾಶ ಹೆಚ್ಚು ಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಈ ಏರ್ಪಾಟಿನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಲಿ ಹೆಚ್ಚುಗಟ್ಟಲೆಗಳಾಗಲಿ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಆ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಂದಿರದ ನೋಟೀಸ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಮೇಲೂ, ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳ ಶಾಲೆಗಳ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯರ ಮೂಲಕವೂ, ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲಾಗುವುದು.

೮. ಪರಿಷತ್ತು ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವ ಪರೀಕ್ಷಾಕರ ನಿರ್ಧಾರವೇ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ತಕ್ಕದ್ದು.

೯. ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತಕ್ಕದ್ದು.

೧೦. ತಕ್ಕಷ್ಟು ಮಂದಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ನಡೆಸದೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು.

೧೧. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಲೀ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಯದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

೧೨. ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಕೇವಲ ಬಾಯಿಪಾಠವಾಗಿಯೇ ಹೇಳುವ ಮುಂತಾದ ಇತರ ಯಾವ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಪಡೆಯಕೂಡದು.

೧೩. ಮುಂದೆ ಕಾಣುವ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಕರಣದಿಂದ ಒಂದು ಸಂಗತ ಭಾಗವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.

(೧) ಮ ಕ್ಕೆ ಳ ಸ್ಪರ್ಧೆ (ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಾಲಕರು, ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ):-

(i) "ಗೋವಿನ ಕಥೆ"—೧೦ ಪದ್ಯಗಳು.

ಅಥವಾ

(ii) "ತೋಳಿನ ತೀರ್ಪು"—೪೦ ಪಂಕ್ತಿಗಳು

(ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರ "ತುತ್ಕಾರಿ" ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ)

(೨) ಕಿ ರಿ ಯ ರ ಸ್ಪರ್ಧೆ (ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಾಲಕರು, ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ):-

(i) "ನಳಚರಿತ್ರೆ" (ಕನಕದಾಸರದು)—೧೦ ಪದ್ಯಗಳು.

ಅಥವಾ

(ii) "ಘಂಟಾಕರ್ಣ"—೬೦ ಪಂಕ್ತಿಗಳು

(ಶ್ರೀ|| ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರ "ಕಿಂದರಿ ಜೋಗಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥನಕವನಗಳು" ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ)

ಅಥವಾ

(iii) "ಚಟಾಕಿ" ("ಕಿರಿಯ ಕಾಣಿಕೆ" ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ)—೬೦ ಪದ್ಯಗಳು

(೩) ಹಿ ರಿ ಯ ರ ಸ್ಪರ್ಧೆ (ಹೈ ಸ್ಕೂಲು ಬಾಲಕರು, ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ):-

(i) "ಅನಾಥ"—೬೦ ಪಂಕ್ತಿಗಳು

(ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ "ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು" ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ)

ಅಥವಾ

(ii) "ಸೀತಾವನವಾಸ" (ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತದಿಂದ) ೬೦ ಪಂಕ್ತಿಗಳು

ಅಥವಾ

(iii) "ಚಿಕ್ಕಮಲ್ಲಮ್ಮ" (ಶ್ರೀನಿವಾಸರ "ಜಿಲ್ಲುವು" ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ)

[ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಮೇಲೆಕಂಡ ಪದ್ಯಭಾಗಗಳನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಚೇರಿಗೆ ಬಂದು ಪ್ರತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು]

ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ, ಎಂ.ಎ.,
ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ವಿ. ಟಿ. ತಿರುನಾರಾಯಣ್ಣಯ್ಯ,
ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ, ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆ

೧೯೩೭ನೇಯ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೩೭.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜೇಂದ್ರ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದ, ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮದ್ಭಾವರಾಜರವರಾದ
ಶ್ರೀ ಕಂಠೀರವ ನರಸಿಂಹರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್, ಜಿ. ಸಿ. ಎ. ಇ.,
ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು

— ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬ —

೧೯೩೭

ಈ ವರ್ಷ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಎರಡನೆಯ ಸಕಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿಯೂ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ಲುಪ್ತವಾದ ಒಂದು ದಿನವನ್ನು 'ಕನ್ನಡದ ಹಬ್ಬ'ವಾಗಿ ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಯಿತು. ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದ ನಿರ್ಣಯವು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಇದೆ:—

“ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘವೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿ ತಿಳಿಸುವ ಒಂದು ದಿನವನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಹಬ್ಬವೆಂದು ಆಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಆ ದಿನವೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯವಾಚನ, ಕನ್ನಡ ಹಾಡುಗಳ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ, ಕನ್ನಡ ದೇಶದ ಸರ್ವ ವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಕನ್ನಡದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ಅಭಿಮಾನಗಳು ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಮತ್ತು ಆ ದಿನವೆ ಕನ್ನಡದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಮನೆಮನೆಗೂ ತಿರುಗಿ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಎತ್ತತಕ್ಕದ್ದು. ಹೀಗೆ ಶೇಖರಿಸುವ ಒಟ್ಟು ಮೊಬಲಗಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಉಳಿದುದನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಶಾಶ್ವತ ನಿಧಿಗಾಗಿ ಕಳುಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು”.

ಮೇಲಿನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿ ಅನುಮೋದಿಸಿ, ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು (ತಾ|| ೨೪—೮—೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ) ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸಿ, ಹಬ್ಬವನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಆಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ:—

ನಿಯಮಗಳು

(೧) “ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ನವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ, ಸರಸ್ವತೀ ಪೂಜೆಯ ದಿನವೆ ಅಥವಾ (ಅದು ಅನುಕೂಲಿಸದಿದ್ದಲ್ಲಿ) ಅದಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾದ ಭಾನುವಾರದ ದಿನವೆ ಆಚರಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(೨) “ಆಚರಣೆಯ ಕ್ರಮವು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಮತದ ಅಥವಾ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಂಥದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಂತೆ ತೋರುವುದಾಗದೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತ ಸೋದರರಿಗೂ, ಸಮ್ಮತವಾಗುವುದಾಗಿರಬೇಕು.

(೩) "ಆ ದಿನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡಂತೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು:

(i) ಪ್ರಾತಃಕಾಲ:—ಓಲಗ ಭಜನೆಗಳೊಡನೆ ಮೆರೆವಣಿಗೆ;
ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಣಿಕೆ ಎತ್ತಿಕೆ.

(ii) ಮಧ್ಯಾಹ್ನ:— ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಒಂದು ಸಂತೋಷಕೂಟ;
ಸಭೆ, ಕಾವ್ಯವಾಚನ, ಸಂಗೀತ, ಉಪನ್ಯಾಸ.

(iii) ಸಂಜೆ:— ಮೆರೆವಣಿಗೆ

(iv) ರಾತ್ರಿ:— ಯಕ್ಷಗಾನ, ಲಾವಣಿ, ಹರಿಕಥೆ, ನಾಟಕ.

(೪) "ಈ ದಿನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡಿದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತವೆ."

(೫) "ಅನುಕೂಲವಿದ್ದ ಕಡೆ ಈ ಉತ್ಸವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಎರಡು ದಿವಸಗಳಾದರೂ ಮೂರು ದಿವಸಗಳಾಗಲಿ ನಡೆಸಬಹುದು.

(೬) "ಈ ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಮನೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಿದ ಮತ್ತೆ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಖರಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಉಳಿದ ಅರ್ಧವನ್ನು ಆಯಾ ಸ್ಥಳದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯದ ಅಥವಾ ಸಂಘವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಕಡೆ ಅಂಥ ಸಂಘದ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು."

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳೂ ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಪರಸ್ಪರ ವನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು, ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತು ಈ ಬೇಡುತ್ತದೆ. ಸಂಘಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಈ ಸಂದರ್ಭದಿಂದ ಒಂದು ಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಯಾಗಲಿ, ಹೇಗೆಯಾದರೂ, ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳ ಸೊಬಗೂ ಕನ್ನಡನುಡಿಯ ಸೊಂಪೂ ಹಳ್ಳಿಹಳ್ಳಿಗೂ ಮೆರೆವಣಿಗೆ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿರುವ ನವಜೀತನವು ನಾಡಿನ ಮೂಲೆಮೂಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಚಾರ ಬೇಕಾದರೆ; ಆಧುನಿಕ ವಿಚಾರಗಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ; ಆದಿ ರಾದಿಯಾಗಿ ಸರ್ವರೂ ನಲಿದು ಕನ್ನಡದ ಕಡೆಗೆ ಒಲಿಯಬೇಕಾದರೆ—ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆದಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬವು ನಾಡು ಬೇಕು; ಈ ಹಬ್ಬವು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ, ಭರತಖಂಡದ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಿರುವರೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ವಿಜೃಂಭಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಡುಬಿಡು ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ಪರಿಷತ್ತಿಗೂ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪರವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಪ್ಪ,

ಗಾ. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘ

ಹಾರ್ಡಿಂಗ್ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು

ಬೆಂಗಳೂರು

೧೮ನೆಯ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, ೧೯೩೭.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ವರಿಷತ್ತು

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಪರಿಷತ್‌ನಂದಿರ, ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು :

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮದ್ಯವರಾಜರವರಾದ
ಶ್ರೀ ಕಂಠೀರವ ನರಸಿಂಹರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್, ಜಿ. ಸಿ. ಐ. ಇ.,
ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು

೨೨ನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ

ಜಮಖಂಡಿ ನಗರದಲ್ಲಿ

(ಜಮಖಂಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನ)

ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆ ೧.

ಈ ವರ್ಷ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವ ೨೨ನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಜಮಖಂಡಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಮುಖ ಜನರು ಉದ್ದೇಶಪಟ್ಟು, ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ವಕೀಲರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿಂದೂರಾವ್ ರಾಮರಾವ್ ನರಗುಂದಕರ್, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಯನ್ನು ತಾ|| ೧೨-೪-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದರು. ಜಮಖಂಡಿ, ಕುಂದಗೋಳ, ಹುನ್ನೂರು ಮತ್ತು ಬಿದ್ರಿ ಈ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಅನೇಕಮಂದಿ ಗಣ್ಯರಾದ ಮಹನೀಯರು ಗಳು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಮೊದಲು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸ್ವಾಗತಮಂಡಲಿಯೊಂದು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ನೇಮಕವಾಯಿತು; ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಆರ್. ನರಗುಂದಕರ್ ಅವರು ಸ್ವಾಗತಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಆ ಬಳಿಕ “ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲದವರ ಕಡೆಗೆ ಜಮಖಂಡಿಯ ವತಿಯಿಂದ ೨೨ನೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧಿವೇಶನದ ಬಗ್ಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ಕೊಡಲು ” ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ತೀರ್ಮಾನವಾದ ಪ್ರಕಾರ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಆರ್. ನರಗುಂದಕರ್ ಅವರು ತಾ|| ೨೫-೪-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಲಿಖಿತಮೂಲಕವಾಗಿ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಜಮಖಂಡಿಯವರು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕಮಂಡಲಿ ಸಂತೋಷ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳೊಡನೆ ತಾ|| ೩೦-೫-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿತು. ಈಗ, ಸುಮಾರು ಎಪ್ಪತ್ತು ಮಹನೀಯರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸ್ವಾಗತ ಮಂಡಲಿಯು ರಚಿತವಾಗಿದೆ; ಶ್ರೀ|| ಪಂಡಿತಪ್ಪ ರಾಯಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕೋಡಿ, ಬಿ.ಎ., ಅವರು ಸ್ವಾಗತಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಆರ್. ನರಗುಂದಕರ್ ಅವರು ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಈ ಸಲದ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಕಂಕಣತೊಟ್ಟು ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೆರೆಯೂರಾದ ಕುಂದಗೋಳದ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಮುಖರು ಸ್ವಾಗತಮಂಡಲಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ.

ಜಮಖಂಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನವು ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೭೫ ಮಂದಿಯಂತೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಲದ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡುವುದು ಜಮಖಂಡಿಯವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಮಸ್ತ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ಹರ್ಷಾಸ್ಪದವಾದ ಸಂಗತಿ.

ಇದುವರೆಗೆ ನಡೆದ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮೈಸೂರು ಹೈದರಾಬಾದು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಡೆದವಾಗಿವೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆಯುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲು. ಕಳೆದ ಬಾರಿ ಪರಿಷತ್ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುದು ಯಾವ ಹೆಮ್ಮೆಗೆ ಕಾರಣವೋ ಈ ಸಲದ್ದು ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು ಅದೇ ಹೆಮ್ಮೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜಮಖಂಡಿಯ ಸಮ್ಮೇಳನವು ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ವಿರಚನೆ ಮತ್ತು ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಪೇಕ್ಷೆ. ಈ ಮುಂದಿನ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಪುರೋಭಿ

ವೃದ್ಧಿಗೂ ಕನ್ನಡಿಗರ ಒಡಗೂಡುವಿಕೆಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅನೇಕ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಂದಲೂ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ತಂಡತಂಡವಾಗಿ ಬಂದು ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತು ಬಹು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ತಾರೀಖುಗಳು

ಸಮ್ಮೇಳನವು ೧೯೩೭ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಕಡೆಯ ವಾರದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿಸ್ತಮಸ್ಸಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಸೇರುವುದಾಗಿದೆ. ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಾದ ತಾರೀಖುಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗುವುದು.

ಪ್ರಬಂಧ, ಭಾಷಣ, ನಿರ್ಣಯಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ.

ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಡೆಸಿದ ಸಂಶೋಧಕಗೋಷ್ಠಿ, ಕವಿಗೋಷ್ಠಿ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಅಂಗಗಳಾಗಿ ಕವಿಗೋಷ್ಠಿಯೊಂದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವಾಗಬಹುದು. ಕನ್ನಡಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಭಾಷಣಗಳು, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಚನ, ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅವಕಾಶವಿರುವುದು. ಮೇಲೆ ಕಂಡ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಮಹೋದ್ಯಮಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ, ತಾವು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಭಾಷಣದ ಅಥವಾ ಓದಬೇಕೆಂದಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಭಾಗದ ಹೆಸರು, ವಿಷಯ ಮುಂತಾದ ತಪಸ್ಸಿಲುಗಳನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂದಿರುವವರು ಆ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗೌರಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗಾಗಲಿ ಸ್ವಾಮೀಶ್ವರ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗಾಗಲಿ ತಾ|| ೧೫—೧೨—೧೯೩೭ರೊಳಗಾಗಿ ಬರೆಹದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ, ಸಾಹಿತಿಗಳೂ, ಕಲಾಭಿಜ್ಞರೂ ಈ ಮೂಲಕ ಪರಿಷತ್ತು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ನಾಟಕ, ಯಕ್ಷಗಾನ, ಲಾವಣಿ.

ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಈ ತರಹದ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ನಾಟಕ ಸಂಘಗಳವರೂ, ಯಕ್ಷಗಾನ ಮಂಡಲಿಯವರೂ, ಲಾವಣಿಕಾರರೂ ಮುಂದಾಗಿ ತಾ|| ೧೫—೧೨—೧೯೩೭ರೊಳಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗೌರಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ವಾಗತ ಮಂಡಲಿಗಳಿಗಾಗಲಿ ದರಖಾಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೆ. ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ, ಪರಿಷತ್ತು ಒಪ್ಪಿದ ದರಖಾಸ್ತುದಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಉತ್ತರ ಬರೆಯಲಾಗುವುದು. ಪರಿಷತ್ತು ಒಪ್ಪಿದ ದರಖಾಸ್ತುದಾರರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದ ವೆಚ್ಚ ಮುಂತಾದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ತಾವೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ನಾಟಕ ಸಂಘದವರಾಗಲಿ ಯಕ್ಷಗಾನ ಮಂಡಲಿಯವರಾಗಲಿ ಇತರ ಬಗೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನಕಾರರಾಗಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಮಂಡಲಿಯವರ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದು ಪ್ರವೇಶತುಲ್ಯವನ್ನು ಹಾಕಬಹುದು.

[ವಿಶೇಷ ಸೂಚನೆ:—ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತು ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲಾತೀತವಾದ್ದರಿಂದ ನಿಯಮಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ; ಅವುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಪರಿಪಾಲಿಸುವುದು ಅಗಲಿಲ್ಲ.]

ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಣಾಟಕದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೇಶಭಕ್ತರೂ, ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ, ಸಾಹಿತ್ಯಪಾಸಕರೂ, ಕಲಾಭಿಜ್ಞರೂ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಬರುವರೆಂದು ಜನುಖಂಡಿಯ ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿಯು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು, ಸಮ್ಮೇಳನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ತಾಯ್ನಾಡಿಯ ವಿಳಿಗೆಯ ಕಲ್ಪನೆ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ತಾ|| ೨೫—೧೧—೧೯೩೭,
ಬೆಂಗಳೂರು.

ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ, ಎಂ.ಎ.

THE QUARTERLY JOURNAL
OF THE
KANNADA LITERARY ACADEMY

Vol. XXII]

JULY-SEPTEMBER 1937

No. 3

CONTENTS IN BRIEF

I. The Significance of the terms 'Haḷagannada' (Old Kannada) and 'Hosagannada' (Modern Kannada): *By Mr. Kapatral Krishna Rao, Gulburga.*

Many modern Kannada scholars usually demarcate the history of Kannada language and literature into three stages or periods. Nripatunga (9th century A.D.) refers to a 'Haḷagannada', and on the basis of this reference, some scholars speak of a 'Pūrvada Haḷagannada' (Ancient Old Kannada) as existing before him. Some later poets of the 11th century wrote in a style which they termed as 'Hosagannada'. The use by the poets above referred to of these two terms 'Haḷagannada' and 'Hosagannada' does not signify periods of Kannada in any philological sense. By 'Haḷagannada' Nripatunga meant the 'old tradition' of writing poetry. He denounced breaches of this tradition noticed in his time. Many later poets also upheld the 'old tradition' in preference to the 'new tradition' which was coming into vogue under the name of 'Hosagannada'. The 'old tradition' advocated the use of native Kannada words, while writers in the 'new tradition' used Sanskrit words in profusion in their writings. Thus 'Haḷagannada' stood for the 'old tradition' of writing poetry and 'Hosagannada' for the 'new' one.

II. Kopaṇa-Koppaḷa: *By the late Mr. N. B. Sastry, Koppaḷa.*

In this article, the author discusses the identification of Kopaṇa, or Kopaṇa Nagara, mentioned by Nripatunga in his *Kavirājamārga* (9th century A.D.) as forming the boundary of the 'Tiruḷ Kannada Nādu' or pure Kannada country, with the modern Koppāl (also called Koppaḷa) in the Nizam's State on the railway line from Gadag to Hospet and traces the beginnings of the history of Kopaṇa as far back as the 3rd century B.C.

III. Gōpika Gīta: *By Mr. M. Nanjunda Sastry, Mysore.*

This is a Palm-leaf MS. recently discovered. It is a short work containing 87 lyrical pieces being addresses to Lord Sri Krishna by the love-lorn Gōpika maidens. It is inferred from a few references in the text that the author of this work was one Venkataranga, a Shree Vaishṇava Brahmin. But the work bears no reference to the date of its composition.

IV. Kannada Habba (Kannada Festival).

'Kannada Habba' was celebrated in the Parishat Hall on the evening of 10th October 1937 under the presidentship of Mr. Masti Venkatesa Iyengar, M.A. The Hall was full to overflowing and an interesting programme of items was gone through including readings from the *Kannada Bharata* and a performance on the *veena* and also a discourse on "The Kannada Country and its Language," by Mr. Devudu Narasimha Sastry, M.A., who made a powerful appeal to Kannadigas to do their utmost to continue the good work done so far for the advancement of the Kannada Country, its language and literature. In his presidential remarks, Mr. Venkatesa Iyengar exhorted the modern Kannada writers never to abate their efforts in enriching Kannada literature by their writings. A brief report of the function is given together with summaries of speeches.

V. Activities of the Parishat:

(i) Resolutions of the Managing Committee: Important Topics.

Thanks to Srimati A. Seshamma, Head Mistress, Ārya Bālika Parishat, Bangalore, for a donation of Rs. 1,078 made by her to the Parishat in memory of her late son Mr. E. A. Bhaskara Rao, a distinguished Kannada short-story writer who was cut off in his youth while pursuing his studies in Germany—Thanks to Mr. Y. Subrahmanyam, M.A., for auditing the accounts of the Parishat for 1936—Expression of loyalty to His Highness Yuvaraja of Mysore, President of the Parishat—Thanks to the members of the Managing Committee—Report of the Second All-Kannada Conference of Karnataka Sanghas held on 4th May 1937—Appointment of Editorial Board and its Convener for 1937—Acceptance of portraits presented to the Parishat—Arrangement of the Portrait Gallery in the Parishat House—Appointment of a Research Advisory Committee in connection with research work (of collecting rare words from Kannada inscriptions) undertaken by Messrs. K. V. Raghavachar, M.A., B.T., and L. Gundappa, M.A.—Jubilee of the Parishat to take place on or about 3rd May in 1940—E. A. Bhaskara Rao Memorial Essay Competition: Subject and Rules announced—Subject: A Critical Essay on "Torave Rāmāyaṇa" or "Poetical Version of Kanaka Dāsaru."—Lending out carpets of the Parishat on a small scale.

(ii) Literary and Cultural Activities :

- (1) *Lecture*: "Kannada Inscriptional Literature"—By Mr. T. T. Srikantia.
- (2) Recitation Competitions for Boys and Girls.
- (3) Staging of Kannada plays in aid of the Parishat: By the Karnataka Hindi Amateurs, Bangalore.
- (4) *Lecture*: "Kannada Bālabōdhe and Script Reforms"—By Prof. D. Srikantia, M.A., B.L.
- (5) Birthday celebrations of H. H. the Maharaja of Mysore.

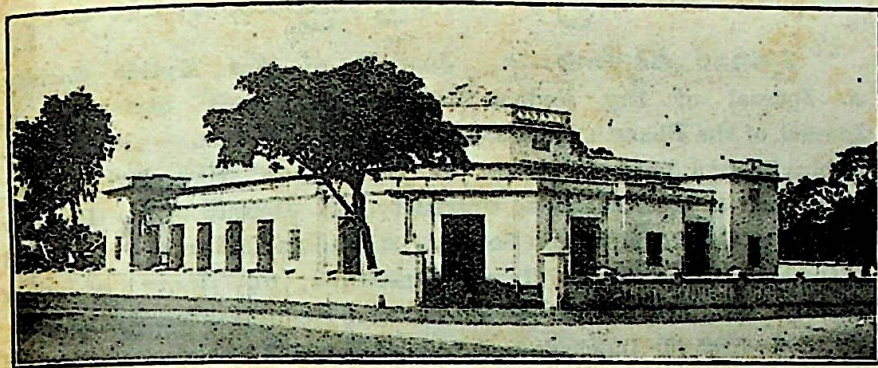
VI. Members: Enrolled during the quarter : 27 ; Institution affiliated :

VII. Reports from Affiliated Institutions : The Karnataka Sangha of Shiralakoppa ; Mercara ; The Rajaram College, Kolhapur ; Kundanna Channarayana Patna ; The Willingdon College, Sangli ; Shimoga ; Rudrapur ; Madhugiri ; and Sangeeta Premi Mandali, Bangalore.

VIII. Book Reviews and Acknowledgments : Number of books reviewed : 13 ; Number acknowledged : 23.

IX. Editorial Notes: The late Mr. Panje Mangesa Rao, B.A., a well-known Kannada scholar and literateur of Mangalore and a member of the Managing Committee of the Parishat—The 22nd Kannada Literary Conference held at Jamkhandi in December 1937 under the presidency of Mr. B. Venkatanarayanappa, M.A.—22nd Annual General Body Meeting of the Parishat held at Jamkhandi on 30th December 1937—Change of the President of the Parishat: Mr. B. M. Srikantia, M.A., B.L., University of English and Hon. Prof. of Kannada, University of Mysore, elected in place of Mr. D. V. Gundappa, M.L.C., who held that office for the past four years—acknowledgment of the services of Mr. Gundappa and congratulations to Mr. Srikantia—Celebration of 'Kannada Habba' in Mysore City under the presidency of Prof. B. M. Srikantia—Sanskrit as the common language of India: A plea made in its favour by Dr. F. W. Thomas of the Oxford University at the 9th All-India Oriental Conference—Unveiling of the portrait of Mr. C. Vasudevaiya, author of 'Kannada Bālabōdhe' and other standard Kannada prose works, under the auspices of the Malleśwaram Kannada Sangha, Bangalore—Welcome to 'Śaraṇa Sāhitya', a monthly periodical in Kannada, started by Kirtana Kēsari B. Sivamurthy Sastry for the dissemination of 'Śiva Śaraṇa Vachanaḡaḡu' or pithy sayings of Veera saints—Congratulations to Srimati R. Kalyanamma, a member of the Managing Committee of the Parishat, on her election as Vice-President of the City Municipality of Bangalore.

X. Illustrations : Portraits of the late Mr. P. Mangesa Rao, B.A., and of Messrs. C. Vasudevaiya, B. Venkatanarayanappa, M.A., D. V. Gundappa, M.L.C. and B. M. Srikantia, M.A., B.L.

ಸಂಪುಟ ೨೨] ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ [ಸಂಚಿಕೆ ೩

೧. 'ಹಳಗನ್ನಡ-ಹೊಸಗನ್ನಡ'ದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿವೇಚನೆ—

ಶ್ರೀ ಕಪಟರಾಳ ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, ಕಲ್ಬುರ್ಗಿ .. ೧೨೯

೨. ಕೊಪಣ-ಕೊಪ್ಪಳ—

ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ನಾ. ಭಾ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಕೊಪ್ಪಳ .. ೧೩೮

೩. ಗೋಪಿಕಾ ಗೀತೆ—

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಂಜುಂಡಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಮೈಸೂರು .. ೧೫೫

೪. ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬ

.. .. ೧೫೯

೫. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು

.. .. ೧೬೫

೬. ಆಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವರದಿ

.. .. ೧೭೩

೭. ಗ್ರಂಥವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ

.. .. ೧೮೨

(೧) ಆರೋಗ್ಯ, ಅದರ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಾಧನ: ಶ್ರೀ ಪಿ. ಕೃ.; (೨, ೩) ರಂಗನಲ್ಲಿ, ಹೊಬ್ಬಿಸಿಲು: ಶ್ರೀಮತಿ ಡಿ. ಜಿ.; (೪, ೫, ೬) ಒಳಸಂಚು, ಗೋಮುಖಿ ವ್ಯಾಘ್ರ, ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ: ಶ್ರೀ ಶಿ. ಕಾ.; (೭, ೮) ಅಟದ ಬಯಲು, ಹಿಂದಿ ಹುಡುಗರ ಬುದ್ಧಿ ಮಾಪನವು: ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೆ.; (೯, ೧೦, ೧೧) ಚಂದ್ರನಾಥ, ಹಳ್ಳಿಯ ಸಮಾಜ, ಪ್ರಭಾವರ್ಯರ ಯೂರೋಪ್ ಪ್ರವಾಸ: ಶ್ರೀ ಡಿ. ಸಿ. ಸು.; (೧೨, ೧೩) ಮಾಕಂದ, ತರುಣ-ಧನುಸಿ: ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಸೀ.

೮. ಸಂಪಾದಕೀಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

.. .. ೧೯೫

೯. ಪ್ರಾಚ್ಯ ಲೇಖನಮಾಲೆ

.. .. ೨೧೪

ಭಾವಚಿತ್ರಗಳು:

(೧) ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ.
(೨) ಶ್ರೀ ಚ. ವಾಸುದೇವಯ್ಯನವರು. (೩) ಶ್ರೀ ಬಿ. ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ. (೪) ಶ್ರೀ ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು. (೫) ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

ಉಪಪತ್ರಿಕೆ: ೨೨ನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ-೨ನೆಯ ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆ.

ವಿನಿಮಯ ಪತ್ರಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟನೆಗಳ

ತ್ವನಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. Journal of the Mythic
೨. Journal of the Andhra Historical Research Society
Journal of the Bharata Itihasa Samshodhaka Mandala.
rashtra Sahitya Parishat Patrika. ೫. The Karnatak Historical
೬. Journal of the Annamalai University. ೭. Journal of the
Branch of the Royal Asiatic Society. ೮. Indian Culture. ೯.
of the K. R. Cama Oriental Research Institute. ೧೦. Journal of
History. ೧೧. Journal of the International Mediterranean Association
೧೨. Zeitschrift für Indologie und Iranistik. ೧೩. ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾ
ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಪಾಠಶಾಲಾ ಪತ್ರಿಕಾ. ೧೪. ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೫.
ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೬. ವಂಗೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೭. The Jaina Ar
(ಜೈನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಭಾಷ್ಯರ). ೧೮. Hindustani. ೧೯. ಹಳ್ಳಿಯ ಆಳು. ೨೦.

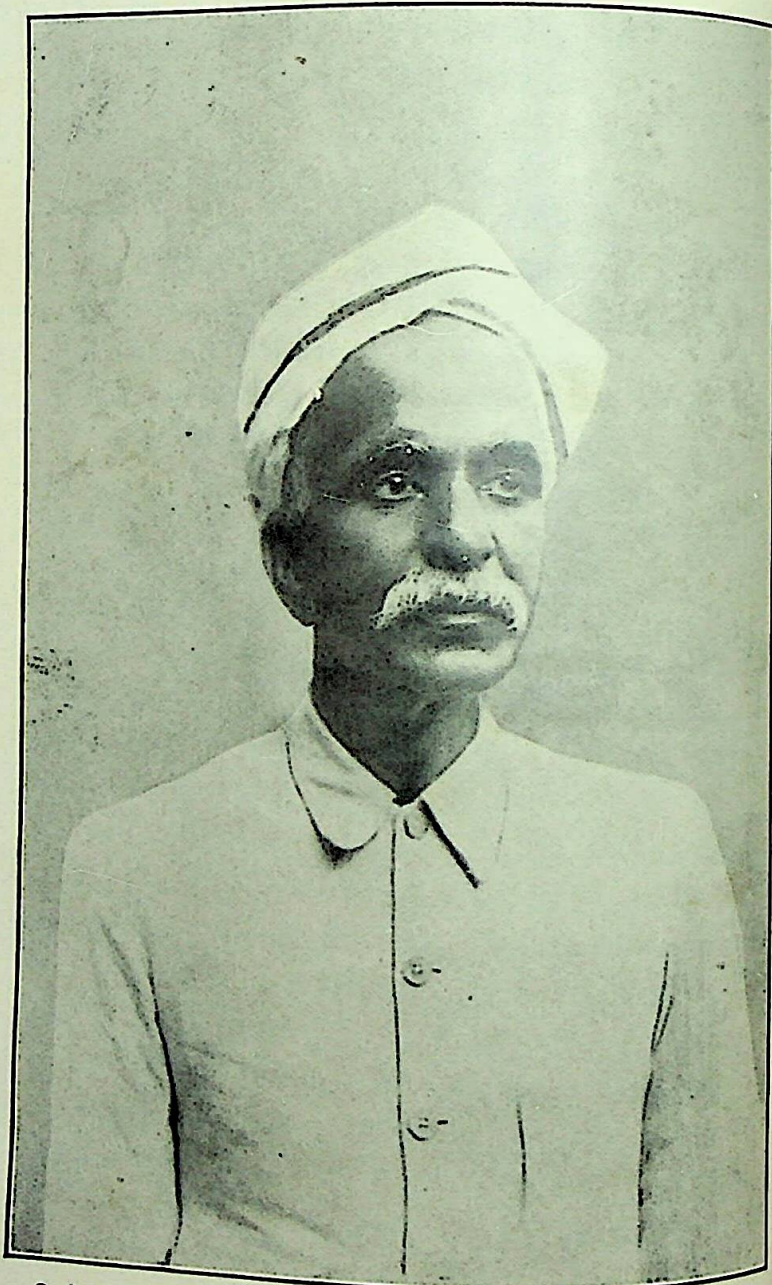
ದ್ವಿನಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. Journal of the Bombay
೨. ಅಂಧ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಪತ್ರಿಕೆ. ೩. ಶಿವಾಮುಖನ. ೪. Bulletin
Museum of Fine Arts.

ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. The Mysore Economic Journal. ೨.
Gazette. ೩. The Indian P.E.N. ೪. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ. ೫. ಕ
ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೬. ಜಯಕರ್ನಾಟಕ. ೭. ಮೈಸೂರು ಸಮಕಾರ ಪತ್ರಿಕೆ. ೮. ರಂ
೯. ಸುಬೋಧ. ೧೦. ಸದ್ಬೋಧ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೧೧. ಮೈಸೂರು ವ್ಯವಸಾಯ
ಸಂಘದ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೨. ಕಾದಂಬರೀ ಸಂಗ್ರಹ. ೧೩. ದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಾಚಾರ
೧೪. ಮೈಸೂರು ಮಕ್ಕಳು. ೧೫. ಸದ್ಭರ್ಮದೀಪಿಕೆ. ೧೬. ಮಕ್ಕಳ
೧೭. ವಿನೇಕಾಭ್ಯುದಯ. ೧೮. ತ್ರಿವೇಣಿ. ೧೯. ಕತೆಗಾರ. ೨೦. ಭಾರತಿ. ೨೧.
ಬಂಧು. ೨೨. ನಗುವನಂದ. ೨೩. ಭಾರತಿ (ತೆಲುಗು). ೨೪. ಕರ್ನಾ
೨೫. ವೀರಶೈವ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೨೬. ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ. ೨೭.
೨೮. ಹಂಸ. ೨೯. ವಿಮಾ ವಾಣಿಜ್ಯ. ೩೦. ವಿದ್ಯಾದಾಯಿನಿ. ೩೧. ವಿವಿಧ
ನಿಸ್ತಾರ. ೩೨. ವಿಶ್ವವಾಣಿ. ೩೩. ದಿವ್ಯ ಜ್ಯೋತಿ.

ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. ರಾಜಹಂಸ. ೨. ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನಿ. ೩. ಕರ್ನಾ
೪. ರಾಷ್ಟ್ರಬಂಧು. ೫. ಕರ್ನಾಟಕ ವೈಭವ. ೬. ಶರಣ ಸಂದೇಶ. ೭. ಬಸ
೮. ಲೋಕಮತ. ೯. ಆರುಣೋದಯ. ೧೦. ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೧. ಕರ್ನಾ
ಬಂಧು. ೧೨. ಪ್ರಜಾಮತ. ೧೩. ಜನ್ಮಭೂಮಿ. ೧೪. ವಿಶ್ವಕರ್ನಾಟಕ. ೧೫. ಅರ್ಜು
ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೬. ವೃತ್ತಾಂತ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೭. ವಿಶ್ವಬಂಧು. ೧೮. ಉದಯ. ೧೯. ಕರ್ನಾ
ಟೈಮ್ಸ್. ೨೦. ತಾಯಿನಾಡು. ೨೧. ಪ್ರಭಾತ. ೨೨. ಮೈಸೂರು ಗೆಜೆಟ್. ೨೩. ನವಮ

ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆ:—೧. ನವಜೀವನ.

ಇತರ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು:—೧. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ
ಗಳು. ೨. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೩. ಹೈದರಾಬಾದ್
ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೪. ಜಯಕರ್ನಾಟಕ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ
೫. ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೬. ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೭. ಪ್ರೇಮ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ
೮. Indiana.

ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ. ಅವರು
 ಜನನ: ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೭, ೧೮೭೪] [ನಿಧನ: ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೨೫, ೧೯೫೭

ಪಡಿಯಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟವರು: 'ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ,' ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜ್, ಬೆಂಗಳೂರು

‘ಹಳಗನ್ನಡ-ಹೊಸಗನ್ನಡ’ದ

ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿವೇಚನೆ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕಪಟರಾಳ ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, ಕಲ್ಬುರ್ಗಿ

ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಶಬ್ದಗಳ ರೂಪಭೇದಗಳಿಂದಂಟಾದ ಅವಸ್ಥಾಭೇದಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವಾಗ ಪೂರ್ವದ ಹಳಗನ್ನಡ, ಹಳಗನ್ನಡ, ಹೊಸಗನ್ನಡ ಎಂಬ ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳಿರುವುವೆಂದು ಕೆಲವರು ಆಧುನಿಕ ಪಂಡಿತರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿದೆ:—

(೧) ಮಿ|| ರೈಸ್ ಸಾಪೇಬರು ‘ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷಾಭೂಷಣ’ದ ಉಪೋದ್ಘಾತದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿರುವರು:—

“From the 8th to the 14th century was the Hale Kannada period, and that during which the language was brought to a high state of cultivation by a succession of gifted writers of the Jaina faith. They refer to the language preceding their time as Hale Kannada, and denominate what they used as Hosa Kannada, though it is what is now understood by us as Hale Kannada. Hence the necessity for discriminating the three stages as above specified; but the limits assigned to them are not to be taken absolutely, and the periods in different parts of the Kannada region may be found to overlap or run into one another.”

(೨) ದಿವಂಗತ ಮಿ|| ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಮೇಲಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿರುವರು:—

“ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಪೂರ್ವದ ಹಳಗನ್ನಡ, ಹಳಗನ್ನಡ, ಹೊಸಗನ್ನಡ ಎಂಬ ಮೂರು ಅವಸ್ಥೆಗಳಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನೃಪತುಂಗನು ತನ್ನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಹಳಗನ್ನಡವೆಂಬ ಭಾಷೆಯಿದ್ದಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಣಬರುವ ರೂಪಭೇದಗಳಿಂದ ಅವಸ್ಥಾಭೇದಗಳನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೀಗೆ ನಿರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.”

(‘ಕವಿಚರಿತೆ,’ ಸಂಪುಟ ೧, ಉಪೋದ್ಘಾತ)

(೩) ದಿವಂಗತ ಮಿ|| ಆರ್. ರಘುನಾಥರಾಯರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ:—

“ನೃಪತುಂಗನು ಪಳಗನ್ನಡವನ್ನು ಜರದ್ವಧುವಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ‘ದೊರೆಕೊಂಡಿರೆ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ ಪುರಾಣ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಯೋಗದೊಳ್’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ‘ತತ್ಕಾಲಂ ವಿರಸಂ ಕರಮವು ದೇಸಿಗೆ ಜರದ್ವಧೂ ವಿಷಯ ಸುರತರಸರಸಿಕತೆಮೊಲ್’ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ದೇಸಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ತೋರುವದು.”

(೪) ಮಿ|| ಪಂಡಿತ ಮುಳಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯನವರು (‘ಜಯಕರ್ಣಾಟಕ,’ ವರ್ಷ ೪, ಸಂಚಿಕೆ ೮ರಲ್ಲಿ) ಬರೆದಿರುವ ‘ಕನ್ನಡ’ ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ:—

“ಈ ಹಳೆ ಬಾಸೆ (ಅಂದರೆ, ನೃಪತುಂಗನು ಹೇಳಿರುವ ಪಟಗನ್ನಡ) ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಗಾರ್ಹವಲ್ಲವೆಂದು ನೃಪತುಂಗನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು. (ಹಳಗನ್ನಡದ) ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಆ ಹಿಂದಣ ಕಾಲದ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಹಗಳು; ಈಗಿನ ಕಾಲದ ರಸಗೀತೆಗಳೆಂದು ರಸವತ್ತಾದ ಉಪಮಾನದಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ.”

ಈ ಎಲ್ಲ ಪಂಡಿತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ನೃಪತುಂಗನು ತನ್ನ ಕಾಲದ ಪಟಗನ್ನಡವನ್ನು ಜರದ್ವಧುವಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಹೇಳಿರುವ ‘ಪಟಗನ್ನಡ’ವನ್ನು ಪೂರ್ವದ ಹಳಗನ್ನಡವೆನ್ನಬಹುದು.

ಇನ್ನು ನೃಪತುಂಗನ ಕಾಲದ ಈ ಪಟಗನ್ನಡದ ಸ್ವರೂಪದ ವಿವರ ದಿವಂಗತ ಮ|| ಆರ್. ರಘುನಾಥರಾಯರನ್ನುಳ್ಳಿದು ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮತವಿದೆ.

(೧) ಕವಿಚರಿತೆಕಾರರು ಈ ರೀತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ:—

“ಹಳಗನ್ನಡ ವ್ಯಾಕರಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸೂತ್ರಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಸಿದ ‘ಸುಮಂಜಸ’, ‘ಬಂದೊನ್’, ‘ಒಕ್ಕಲುಳ್’, ‘ಕಡುಗ’ ಮೊದಲಾದ ಶಬ್ದ ರೂಪಗಳು ಆನೆಯ ಬಣ್ಣದಲ್ಲಿಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೂ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.... ಶಬ್ದ ರೂಪಗಳ ಪ್ರಯೋಗ ಪ್ರಾಚುರ್ಯವು ಪೂರ್ವದ ಹಳಗನ್ನಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗುರುತ್ವದ್ದಂತೆ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಳಗನ್ನಡಕ್ಕೂ ಹೊಸಗನ್ನಡಕ್ಕೂ ಇರುವ ಭೇದವು ವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.”

(‘ಕವಿಚರಿತೆ,’ ಸಂಪುಟ ೧, ಉಪೋದ್ಘಾತ, ಪುಟ ೧೦)

(೨) ‘ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗ’ದ ಮದ್ರಾಸು ಪ್ರತಿಯ ಸಂಪಾದಕರು ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಥಮ ಪರಿಚ್ಛೇದದ ೪೯ನೆಯ ಪದ್ಯವನ್ನು ಪಟಗನ್ನಡದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಪದ್ಯವೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ೫೦ನೆಯ ಪದ್ಯವನ್ನು ‘ಪಟಗನ್ನಡದ ನಿಂದೆ’ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. (ಪದ್ಯಗಳು ಮುಂದೆ ಬೇರೆಯ ಸಂಪಾದಕರು ಉದಾಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ.)

(೩) ಮ|| ಪಂಡಿತ ಮುಳಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯನವರು (ತಮ್ಮ ‘ಕನ್ನಡ’ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ) ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ (“ಪೊಡವಿ.... ಪಟಗನ್ನಡಮಂ” ಎಂಬ) ಪದ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು:—

“ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಹೇಳದ ಬಿಡಿ ಪದ್ಯವಾದುದರಿಂದಲೂ, ಆಗಿನ ಹಳಗನ್ನಡದ ರಿಂದಲೂ ಈ ಪದ್ಯದ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥವು ಗೊತ್ತಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಅದರೂ, ಇದರಿಂದ ಪೀಡಿತರಾಗಿ ದೊರೆಗೆ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರೂ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೊಳ್ಳದ ಬಿಡುವು ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಿಸುವ ಪದ್ಯವೆಂಬುದು ನಿಜವು”

ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆ ಪದ್ಯದ ಅನ್ವಯಾರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ, ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರಕಾರ ವಿವೇಚನೆಮಾಡಿ ಪೂರ್ವದ ಹಳಗನ್ನಡದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

(‘ಜಯಕರ್ನಾಟಕ,’ ಸಂಪುಟ ೪, ಸಂಚಿಕೆ ೮; ಪುಟ ೪೭೭)

(೪) ಅದೇ ಪದ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ದಿವಂಗತ ಮ|| ಆರ್. ರಘುನಾಥರಾಯರ ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ:—

“ಈ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಮ|| ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಈ ಪದ್ಯವು ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಬರೆದಿರುವರು. ಈ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ತಿಳಿದುಬರುವುದಿಲ್ಲ.”

ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ತದವಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ‘ಪಟಗನ್ನಡ’ ಎಂಬಲ್ಲಿ ‘ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ’ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ‘ಪಟವಾಸಿ’ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಅರ್ಥ ಹೇಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ‘ಬಹುಕಾಲದಿಂದಿರುವ’ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಹೇಳಬೇಕು. ಪೊಸಗಾಡಿ, ಪೊಸಗಂಪು, ಪೊಸಗಟ್ಟಲೆ, ಪೊಸವಳ್ಳಿಂಗಳ್, ಪೊಸವಳ್ಳು, ಪೊಸವೇಟೆ ಎಂಬುವು ಇತರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವುವು. ‘ಪೊಸದು’ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ‘ಹೃದಯಂಗಮವಾದ,’ ‘ಸೊಗಯಿಪ’ ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಉಂಟು. ‘ಪೊಸಗನ್ನಡ’ ಎಂದರೆ ‘ಸೊಗಯಿಪ ಕನ್ನಡ.’”

ಈಗಿನ ಕಾಲದವರಾದ ನಾವು ಶಬ್ದಗಳ ರೂಪಭೇದಗಳಿಂದಂಟಾದ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನನುಲಕ್ಷಿಸಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಕವಿಗಳು ಇದೇ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹಳಗನ್ನಡ ಹೊಸಗನ್ನಡದ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿರುವರೆಂದು ಅನರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಾವು ನೃಪತುಂಗನು ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದ ಪಟಗನ್ನಡವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿರುವನು ಮತ್ತು ಅದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಮೊದಲು ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ನೃಪತುಂಗನು ಪಟಗನ್ನಡವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವ ಪದ್ಯಗಳು ಎರಡು:

ನೆಲಸಿದ ಕಾವ್ಯಂ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣಂ ಸತತಮೆಂದೆ ಪಟಗನ್ನಡಮಂ ||

ಪೊಲಗಿಡಿಸಿ ನುಡಿಸರಾಗಮಂ | ಬಲಹೀನರ್ ದೇಸಿಯಲ್ಲದೆಂದೆವುಡಿದುಂ || ೪೮ ||

ಪೊಡವಿಪತಿ ಗೊರವನೆನೆ ಪೇಟ್ರಡೆಯದುವದೆಕರಿಸಿ ಕಬ್ಬಿಗರ್ದೂಃಕಿನಿಯುಂ ||

ಹಡವ ಸಮಾಜಿ ನಿಟ್ಟಿಸುಗೆ | ಮುಡಿಯೊಳಮಾಗೆಂದು ನುಡಿಸ

ಪಟಗನ್ನಡಮಂ || ೪೯ ||

ದೊರೆಕೊಂಡಿರೆ ಸೊಗಯಿಸುಗುಂ | ಪುರಾಣ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಯೋಗದೊಳ್ ತತ್ಕಾಲಂ ||

ವಿರಸಂ ಕರಮವು ದೇಸಿಗೆ | ಜರದ್ವಧೂವಿಷಯ ಸುರತರಸರಸಿಕತೆವೋಲ್ || ೫೦ ||

ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಮೂರನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಟಗನ್ನಡವನ್ನು ‘ಜರದ್ವಧು’ವಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಅದನ್ನು ನಿಂದಿಸಿರುವದರಿಂದ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಪಟಗನ್ನಡವೊಂದು ಇತ್ತೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ನೃಪತುಂಗನ ನಿಂದೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಪಟಗನ್ನಡವು ಯಾವುದು? ಅವನು ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪಟಗನ್ನಡವನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದ್ದಾನೆ? ಈಗಿನ ಕಾಲದ ಪಂಡಿತರಂತೆ ಶಬ್ದಗಳ ರೂಪಭೇದಗಳಿಂದಂಟಾದ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನನುಲಕ್ಷಿಸಿ ಅವನು ಪಟಗನ್ನಡವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಬೇರೆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೆ ಅದು ಯಾವುದು? ನೃಪತುಂಗನು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ‘ಕನ್ನಡ,’ ‘ತಿರುಳ್ಗನ್ನಡ,’ ‘ಕನ್ನಡಂಗಳ್’ ಮತ್ತು ‘ಪಟಗನ್ನಡ’ ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ. ‘ಕನ್ನಡ’ ಶಬ್ದವು ಕನ್ನಡ ನುಡಿ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅನೇಕಸಲ ಬಂದಿರುವದು. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸೀಮೆಯನ್ನೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡವರ ಪರ್ಮೆಯನ್ನೂ ಹೇಳುವಾಗ ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡದ ತಿರುಳ್, ಕನ್ನಡದೊಳ್, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಎಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ (ಪದ್ಯಗಳು: ೩೬-೪೨). ೪೬ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ಕನ್ನಡಂಗಳ್’ ಎಂದು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ; ಮತ್ತು ೪೮, ೪೯ನೆಯ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ‘ಪಟಗನ್ನಡ’ ಶಬ್ದವು

ಪದ್ಯಕ್ಕೊಂದರಂತೆ ಎರಡುಸಲ ಬಂದಿದೆ. ಮುಂದೆ ಸಮಸಂಸ್ಕೃತ ಸಂಸ್ಕೃತಾವ್ಯಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ (ಪದ್ಯ: ೫೧) ಪುನಃ 'ಕನ್ನಡ' ಉಪಯೋಗವಾಗಿರುವದು.

ನೃಪತುಂಗನು ಹೇಳುವ ವಿಷಯವು ಕಾವ್ಯಾಲಂಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಅವನು ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣಕಾರನಂತೆ ಶಬ್ದಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದಲ್ಲದೆ ಅವನು ತನ್ನ ಕಾಲದ 'ಪೊಸಗನ್ನಡ' ವನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಗ್ರಂಥ 'ಪೊಸಗನ್ನಡ' ಶಬ್ದವನ್ನು ಒಂದುಸಲವಾದರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ. ಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ದೋಷ ಇರಕೂಡದೆಂದೂ (ಪ. ೪೩), ಅದುದರಿಂದ 'ಪಾಂಗಟಿದು ದೋಷಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿ' (ಪ. ೪೪), 'ಪೆಜಿರಿಂ ಜಾಣಿನೋದಿಸಿ ಕಬ್ಬಮಂ' (ಪ. ೪೫) ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅನಂತರ ಕನ್ನಡಂಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶ ಭೇದ ಇರುವದರಿಂದ ಅನೇಕ ದೋಷಗಳಿರುವವು; ಆ ದೋಷಗಳು ಇಂಟಿಷ್ಠಿ ಅದಿಶೇಷನು ಕೂಡ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಹೇಳಲಾರನು (ಪ. ೪೬); ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಪುರಾಣ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂತತವಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ದೋಷಗಳನ್ನು ಜಿಂತಿಸಿ ತನಗೆ ತಿಳಿದ ಸರಿಪಡಿಸಿ ಬುಧಜನರಿಗೆ ಕೆಲವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದೂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುವವನು (ಪ. ೪೭) ಅನಂತರ ಸ್ಥಿರವಾದ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾವ್ಯಲಕ್ಷಣವು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಗಮಬಲಹೀನರು ಕಾವ್ಯದ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ಪದ್ಧತಿ ಪೋಲಗಿಡಿಸಿ ನುಡಿವರೆಂದು ಉದ್ವೇಗಪಡುತ್ತಾನೆ (ಪ. ೪೮). ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಮಾತನಾಡುವ ವಿಷಯವು ಕಾವ್ಯಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ. ಬಲಹೀನರೆಂದರೆ, ಪೂರ್ವಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಯದೆ 'ಪದದೊಳ್ ಜಾಣು' ಅರಿಯದವರು. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಆಗಮಕೋವಿದರು ಎಂಥವರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದವರು. ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವನು:—

ಅದರ್ಪಂ ಪರಮಾಗಮ ಕೋವಿದನಪ್ಪುದು ಪೂರ್ವಕಾವ್ಯ ರಚನೆಗಳು ತಾಂ ಮೊದಲೊಳ್ ಕಲ್ಪಂಗಳಲ್ಲದೆ ಪದದೊಳ್ ಜಾಣುಂ ಬಿಡಂಗುಮಕ್ಕುಮೆ ಕೃತಿಯೆ

'ಪೊಲ'ವೆಂದರೆ—'ದಿಟ್ಟಿಗೆ ಪೊಲನಾದುದು ಪೊಂಬೆಟ್ಟಂ' ಮತ್ತು 'ಪೊಲ'ವೆಂದರೆ 'ನಿಲನಿಲವಾದ ಮೂರುವಿಧವಾಯದ' ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ. ವಸ್ತುವಾದ ಸ್ಥಳ ಎಂದೂ ಅಥವಾ ಬರಿಯ ಸ್ಥಳ, ಮಾರ್ಗ, ಪದ್ಧತಿ ಎಂದೂ ವಾಗಬಹುದು. 'ಪೊಲಗಿಡಿಸಿ' ಎಂದರೆ ಸ್ಥಳ ತಪ್ಪಿಸಿ, ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಎಂದೂ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ದೇಶಪದಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತ ಬಂದಿರುವದರಿಂದ ಅವು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಅದೊಂದು ಪದಪದ್ಧತಿ. ಮೊದಲನೆಯ ನಾಗವರ್ಮನು (೯೯೦) ತನ್ನ ಚಾರ್ತುರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ—

ರಚಿತಪದ ಪ್ರಸನ್ನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ರಸಾವಹಮರ್ಥಯುಕ್ತಮಾ |
ಗುಚಿತ ಪುರಾಣಮಾರ್ಗ ಪದಪದ್ಧತಿ ಬಂಧುರ ಬಂಧಮೆಂಬಿನಂ ||

ಎಂದು ಪುರಾಣಮಾರ್ಗದ ಪದಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿರುವನು. ಈ ಪುರಾಣಮಾರ್ಗ ಪದಪದ್ಧತಿಯು ಕಾವ್ಯದ ಇತರ ಲಕ್ಷಣಗಳೊಡನೆ ಒಂದಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು “ದೇಸೆಯೇ ದೇಸೆವೆತ್ತುದೆಂಬವೋಲಿರೆ” ಎನ್ನುವದರಿಂದ ದೇಸಿಗನುಸರಿಸಿರುವದೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುವನು. ಇಂತಹ ‘ದೇಸೆ’ಯಾದ ‘ಪದಪದ್ಧತಿ’ಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ಮನಬಲ್ಲಂತೆ ಪದಗಳನ್ನು ಪಯೋಗಿಸುವುದು ಪೂರ್ವಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಓದಲಾರದ ಅನಭಿಜ್ಞರ ಕೆಲಸ. ಇಂಥವರು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣವಾದ ಪಟಿಗನ್ನಡವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ನುಡಿಯುತ್ತಾರೆಂದು ನೃಪತ.೦ಗನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು. ಅರ್ಥಾತ್ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣ ವಾದ ಪಟಿಗನ್ನಡವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಅದು ದೇಸಿಯೆಂದೂ ಸಾಧುವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಪಟಿಗನ್ನಡವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ನುಡಿಯುವದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಚರೆಯುತ್ತಾನಲ್ಲದೆ ಪಟಿಗನ್ನಡವನ್ನೇ ನಿಂದಿಸಿಲ್ಲ. ೪೯ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಟಿಗನ್ನಡ ವನ್ನು ಮೊಲಗಿಡಿಸಿ ನುಡಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ೫೦ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ. ೪೯ನೆಯ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಯದ ಪಾಠದ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಸಂಶಯವಿದೆ. ಆದಾಗ್ಗೂ ಪದ್ಯದ ಅನ್ವಯವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಆಗಬಹುದೋ ಎನ್ನೋ?—

“ಮೊಡವಿಪತಿ ಗೊರವಂ ಎನೆ, ಪೇಟ್ಟಿಡೆ ಅದುವದೆಕರಿನಿ ಕಬ್ಬಿಗರ್ ದೂಱ್ ಎನೆ, ಯುಂ, ಹಡವ ಸಮಿತಿ ನಿಟ್ಟಿಸುಗೆ, ಮುಡಿಯೊಳಂ ಆರ್ಗ, ಎಂದು ನುಡಿದ ಪಟಿಗನ್ನಡಮಂ.”

ಅರ್ಥ:—ಮೊಡವಿಪತಿ ಗೊರವಂ ಎನೆ = ಗೊರವ ಎಂದರೆ ತಿವ, ಶೈವ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ; ಪೃಥ್ವೀಪತಿಗೆ (ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಹೋಲಿಸುವಂತೆ) ತಿವನೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿ ಗೊರವ ಎನ್ನುವದು;—ಪೇಟ್ಟಿಡೆ=ಪೇಟೆ ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ, ಅದುವದೆಕರಿನಿ=ಸಂದೇಹ ಗೊಂಡು, ದೂಱ್ ಎನ್ನುವು;—ಯುಂ = ಮತ್ತು (ಸಮುಚ್ಚ ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ) ಹಡವ ಸಮಿತಿ = ಹಡ (?) ವನ್ನು (ಪಡ = ಹಡ = ತೋಟದ ಪಡ; ಪಡಸಾಲೆಯ ‘ಪಡ’ ಎಂಬುದು), ಸಮಿತಿ = ಚಾರುಕರಣಗೈಯುವ ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ, ನಿಟ್ಟಿಸುಗೆ (?) = (ಇಲ್ಲಿ ನಿಟ್ಟಿಸುಗೆ ಇದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು; ಪಾಠವು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಮದ್ರಾಸು ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಚಿಹ್ನೆಯಿದೆ); ಮುಡಿಯೊಳಂ = ಮುಡಿ = ಕೊನೆಗಾಣಿಸು ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ,—ಆರ್ = (ನಿರ್ದ್ರವೇ) ಎನ್ನುವುದು (ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ದೀಪ ಮುಡಿ ಎನ್ನುವರು; ದೀಪ ಆರಿಸು ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ).

ಮೊಡವಿಪತಿಯು ಗೊರವ, ಪೇಟೆ ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ದೂಱ್ ಮತ್ತು ಸಮಿತಿ ಎನ್ನುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಟ್ಟಿಸು, ಮುಡಿ ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ಆರ್ ಎಂದು ನುಡಿದ ಪಟಿಗನ್ನಡವು ಪುರಾಣಕಾವ್ಯ ಪ್ರಯೋಗದೊಳ್ ದೊರೆಕೊಂಡಿರೆ ತತ್ಕಾಲಂ ಸೋಗಯಿಸುಗುಂ; (ಆದರೆ) ಅವು (ಇಂತಹ ದೋಷಗಳು) ಜರದ್ವಧೂ ವಿಷಯ ಸುರತರಸರಸಿಕತೆಮೋಲ್ ದೇಸಿಗೆ ಎರಸಂ—ಎಂದು ೫೦ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವನು. ೪೯ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇಶಪದಗಳ ಅನುತತೆಯಿಂದಂಟಾದ ದೋಷಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ೪೯ನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ದೋಷಗಳನ್ನು

ಸರಿಪಡಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಚಿಂತನೆಯ ಪದ್ಯಗಳು 'ಪುರಾಣಕಾವ್ಯ ಪ್ರಯೋಗದೊಳ್' ಎಂದು ಅದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಉದ್ಭವಿಸಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ 'ಅವು' ಎಂಬ ಬಹುವಚನದಿಂದ ಆಯ್ದ ಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುವನು. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ 'ಜರದ್ವಧೂ ವಿಷಮುಃ ರಸರಸಿಕತೆ' ಎಂದಿರುವುದು ಪಟಿಗನ್ನಡಕ್ಕಲ್ಲ; ಪಟಿಗನ್ನಡವನ್ನು ಕೆಡಿಸಿ ದೋಷಗಳಿಗಾಗಿ. ಇಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಶಬ್ದಗಳ ರೂಪಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಈಗಿನ ಹಳಗನ್ನಡ ಹೊಸಗನ್ನಡದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದ ನಡೆದುಬಂದಿರುವ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣವಾದ ದೇಶಿ ಪದಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಿಡಕೊಡುವ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ.

ನಮಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ 'ಪೊಸಗನ್ನಡ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಮೊದಲು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವ ಕವಿಯೆಂದರೆ, 'ಜಂದ್ರರಾಜ' (೧೦೭೯). 'ಮದನತಿಲಕ' ಗ್ರಂಥ 'ಪೇಟಿನೆಸೆಯೆ ಪೊಸಗನ್ನಡದಿಂ' ಎಂಬುದರಿಂದ ಈತನು ಆ ಕಾಲದ ಹಳಗನ್ನಡದ ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಕವಿಚರಿತೆಕಾರರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುವರು (ಕ. ಜ., ಸಂ. ೧, ಪು. ೭೩). ಈ ಪೊಸಗನ್ನಡವು ರೂಪಗಳಿಗಿಂತಲಾದ ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಕವಿಯು ಹೊಸಗನ್ನಡವೆನ್ನುತ್ತಾನೆಂದು ಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಆಧಾರವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಕವಿಯ ಕಾಲಾನಂತರ ಸುಮಾರು ೩೦೦ ಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿಹೋದ ನಯಸೇನನು (ಸುಮಾರು ೧೧೨೦) ತನ್ನ 'ಧರ್ಮಾಮೃತ'ದಲ್ಲಿ

ಪೊಸಗನ್ನಡದಿಂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುವೆಂ ಸತ್ಪ್ರತಿಯನೆಂದು ಕನ್ನಡಮಂ ಬಿಂ
ತಿಸಿ ಕೂಡಲಾರದಕ್ಕಟಿ | ಮಿಸುಕದ ಸಕ್ಕದಮನಿಕ್ಕುವನಮಂ ಕವಿಯೇ |

ಸಕ್ಕದಮಂ ಪೇಟಿಲ್ಲಾಡೆ ನೆಟಿ | ಸಕ್ಕದಮಂ ಪೇಟಿ ಸುದ್ದಗನ್ನಡದೊಳ್
ದಿಕ್ಕುವುದೇ ಸಕ್ಕದಮಂ | ತಕ್ಕದೆ ಬೆರಸಲ್ಕೆ ಘೃತಮುಮಂ ತೈಲಮುಮಂ

ಎಂದು ಬರೆದು ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಕೂಡಲಾರದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳನ್ನು ಹೇಳಲುಪಯೋಗಿಸಿ ಹೊಸಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಕವಿಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಯಸೇನನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಈ ಕವಿಯು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಗಳ ಬೆರಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ 'ಪಟಿಗನ್ನಡ'ದ ಹೆಸರನ್ನು ಸಹ ಎತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ೧೦೦೦ ಆಗಿಹೋದ ಎರಡನೆಯ ನಾಗವರ್ಮನ 'ಕಾವ್ಯಾವಲೋಕನ'ದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ

ಪಟಿಗನ್ನಡಂ ಪುಡುಂಗೊಳಿ | ಕೊಟಿ ಸಕ್ಕದಮಂ ತಗುಳ್ಳಿ ಜಾಣ್ಣೆಡೆ ಮುಕ್ತು
ಮೆಟಸಂ ಕೋದಂತಿರೆ ಪೇಟಿಲ್ಲಾಟಗವಿಗಳ ಕವಿತೆ ಬುಧರನೆರ್ಡೆಗೊಳಿಸುಗುಮೆ

ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಟಿಗನ್ನಡವು ಅಂದರೆ ಪುರಾಣಮಾರ್ಗ ದೇಶಿ ಪದ್ಯ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿರಲು ಕೊಳಚಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸೇರಿಸಬಾರದೆಂದು ಕವಿಯು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುವನು. ಅಂದರೆ, ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಅಂದವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವಾಗ ಅವುಗಳ ಬದಲು ಸಂಸ್ಕೃತ

ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕಾವ್ಯದ ಜೆಲುವಿಕೆಯನ್ನು ಕೆಡಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವದೇನೆಂದರೆ—ನೃಪತುಂಗನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪಠಗನ್ನಡವು ಪೊಲಗೆಡಿಸಿ ಸುಡಿಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ನಯಸೇನನ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ನಾಗವರ್ಮನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣಗಳಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಯೋಗಗಳೇ ಮೂಲೆಗೆ ಬಿದ್ದು, ಅವುಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳು ತಲೆದೋರಿದುವು. ಪಠಗನ್ನಡದ ಬದಲು ಸಂಸ್ಕೃತವು ಪ್ರಯೋಗವಾಗುವ ಈ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಆಗಿನ ಹೊಸಗನ್ನಡವಾಗಿದ್ದಿತು. ಪಠಗನ್ನಡದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಬಳಕೆ ತಪ್ಪಿದ್ದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತಾದವು. ಆದುದರಿಂದ ೧೧೪೮ನೆಯ ಕಾಲದ ಮೇಘಚಂದ್ರನು “ವಿತತ ಯಶೋನಿಧಿ ಪಂಪನ ಸುತಂಗೆ ತಿಳಿವಂತು ಪೊಚ್ಚ ಪೊಸ ಗನ್ನಡದಿಂ” ಬರೆದಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸಂಸ್ಕೃತವು ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯತೊಡಗಿತು. ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕೂಡಿಸಲಾರದೆ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವೆಂದು ಕೆಲವು ಜನರು ಅನ್ನತೊಡಗಿದರು. ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಪ್ರದಾಯಾನುವರ್ತಿಗಳಾದ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಈ ಮಾತು ರುಚಿಸದಂತಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯುಂಟಾಗುತ್ತ ಕಡೆಗೆ ೧೨೫೫ರಲ್ಲಿ ಆಂಡಯ್ಯನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸುಡಿದಿರುವನು:—

ಸೊಗಯಿಪ ಸಕ್ಕದಂ ಬೆರಸಿದಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಮಂ ।

ಬಗೆಗೊಳೆ ಪೇಟಲಾಜರಿನಿತುಂ ಸಲೆ ಮುನ್ನಿನ ಪೆಂಪನಾಳ್ವ ಕ ।

ಬ್ಬಿಗರದು ಮಾತನಾಡಿದಮೊಲಂದವನಾಳ್ವರೆ ಪೇಳ್ವ ಬಲ್ಪು ನೆ ।

ಟ್ಟಿಗೆ ದೊರೆಕೊಂಡುದಿಂತಿವನೊಳ್ಳಲ್ಲದೆ ಕೇಳ ದೊರೆಕೊಳ್ಳದಾರೊಳಂ ॥

ಎಂದು ತಮತಮಗೆ ಬಲ್ಲವ । ರೆಂದೊಡೆ ನಾನವರ ಬಯಕೆಯಂ ಸಲಿಸುವೆನಿ ॥

ನ್ನೆಂದಚ್ಚಗನ್ನಡದಿಂ ಬಿಗಿ । ಮೊಂದಿರೆ ಕಬ್ಬಿಗರ ಕಾವನೊಲವಿಂದೊರೆದೆಂ ॥

ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಬೆರಸದೆ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲು ಬರುವದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವವರನ್ನು, ಅಚ್ಚಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದು ನಿರುತ್ತರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು. ಇವನ ಅಚ್ಚಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತದ್ಭವವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ತದ್ಭವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅಚ್ಚಗನ್ನಡವೆನ್ನುವುದು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಕೆಳಗಿನ ಕವಿವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು:—

ಅಚ್ಚಗನ್ನಡದ ಚೆಲ್ಪುಮಂ ತದ್ಭವದ ಬೆಸುಗೆಯಂ

(‘ಕಬ್ಬಿಗರ ಕೈಪಿಡೆ’)

ಕವಿತುರಾನನನೆಂದೆನಿ । ಸುವ ನಾಮದೆ ದೇಶಿ ತದ್ಭವಂ ತತ್ಸಮಮಂ ॥

ಬಿವಟುಂದಮಚ್ಚಗನ್ನಡ । ವಿವರಣೆ ಚೆಲ್ವಾಗೆ ರಚಿಸಿದೆಂ ಚತುರಾಸ್ಕಂ ॥

(‘ಚತುರಾಸ್ಕ ನಿಘಂಟು’)

ಇಂತು ನೆರೆ ಕರ್ಣಾಟ ಭಾಷೆಯೊಳ್ಳರಿಸಂದ ।

ನಂತನಾಮಂಗಳೊಳ್ಳೇಸೀಯ ಪಲವು ತೆರೆ ।

ನಂತವು ಮಹಾಶೇಷಗಂ ತಿಳಿಯಲಳವಲ್ಲ(ವ?)ವರೊಳು ಪಲ ಕೆಲ ಶಬ್ದಂ ॥

ಸಂತಸದೊಳಚ್ಚಗನ್ನಡ ಗೂಢಪದ ತತ್ಸ ।

ಮಂ ತದ್ಭವಗಳೆಂಬ ನಾಮಗಳನೋ ।

ರೆಂತೆ ವಿರಚಿಸಿದನೆಲ್ಲಾ ಕವೀಶ್ವರರುದಾಹರಣ ಸನ್ಮಾರ್ಗವಿಡಿದು ॥

(ತೋಟದಾರ್ಯನ ‘ಕರ್ಣಾಟಕ ಶಬ್ದಮಂಜರಿ’)

ಸಕ್ಕದಮಂ ಮುಱಿಗೊಳ್ಳದೆ | ಚೊಕ್ಕಳಿಕೆಯಿನಚ್ಚಗನ್ನಡಂ ಬೇಟ್ಟುರ ಕ
ಯೊಕ್ಕ ನಿಧಿಯನಿಪಪಭ್ರಂಶಕ್ಕಂ ದೇಶೀಯ ಪದಕಮುಂಟು ಸಮಾಸಂ
('ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣ', ಸಂ. ೩೩)

ಇಂತಹ ಅಚ್ಚಗನ್ನಡದಿಂದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಸಂಸ್ಕೃತವಾದ, ಕೂಡಲಾರದ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಬೆರಸಿ ಬರೆದು ಕಾವ್ಯದ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನೈಪತುಂಗನ ಪಟಗನ್ನಡದ ಪದಪದ್ಧತಿಯು ಹಿಂದೆಬಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ, ಕನ್ನಡವೇ ಕಡಮೆದ್ದು ನಡೆಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಪಟಗನ್ನಡವನ್ನು ಮೂಲೆಗೆ ಬೀಳಗೊಡುವುದು ೧೨-೧೩ರಲ್ಲಿ ಕೇಶಿರಾಜನು ಪ್ರಯೋಗಸಾರನೆಂಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ 'ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣ'ದಲ್ಲಿ—

ಅಪರಿಮಿತ ವಿದ್ಯರೆನಿಸಿ | ದರ್ ಪುರಾಣ ಕವೀಂದ್ರರಖಿಳ ಕಾವ್ಯಂಗಳ ಗೂ
ಢ ಪದಪ್ರಯೋಗಮಂ ನೆರೆ | ಪಿ ಪದಾರ್ಥಂಗಳನಣಂ ಮನಂಬುಗಿ ಪೇಚು
ಎಂದು ಹೇಳಿರುವನು.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸತಕ್ಕ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ—ಚಂದ್ರರಾಜ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ತನಗಿಂತ ಪೂರ್ವಕವಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು 'ವಿಪ್ರಕುಲಲಲಾಮಂ,' 'ದ್ವಿಜಾಂಭೋಧಿರಾಜಂ,' 'ಮನುಮಂಜುನ ಚಾರಮ್' ಎಂದು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಾಗುತ್ತದೆ. ಚಾಳುಕ್ಯ ರಾಜನಾದ ಜಯಸಿಂಹದೇವನ ಮಹಾಸಾಮಂತನಾದ ಮಾಜನು ತನ್ನ ಪೋಷಕನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದಲ್ಲದೆ 'ಕವಿಪತಿ ಚಂದ್ರರಾಜ' 'ತಿರ್ಥ ಬರೆದವಂ ಬ್ರಹ್ಮಂ ಸತ್ಕೃತಿ ಮದನತೀಲಕಮಿದು' ಎಂದೂ, 'ಪೇಪ್ಪಳ ಪೊಸಗನ್ನಡದಿಂ' ಎಂದೂ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇವನನ್ನೇ ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಯಸೇನನು 'ಪೊಸಗನ್ನಡದಿಂ ವ್ಯಾವರ್ಣಿಸುವೆಂ ಸತ್ಕೃತಿಯನೆಂದು..... ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಊಹಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿದೆ. ಅಂತೂ ಪೊಸಗನ್ನಡ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಚಂದ್ರರಾಜನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು. ಪೊಸಗನ್ನಡವನ್ನುತ್ತ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಿಡುವ ಕೂಡದೆನ್ನುವ ನಯಸೇನ, ನಾಗವರ್ಮ, ಅಂಡಯ್ಯ ಮುಂತಾದವರೊಡನೆ ಕವಿಗಳು. ಕನ್ನಡ ವಾಚ್ಛಿಯದಲ್ಲಿ ಜೈನರು ಮೊದಲಿಗರು. ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೈನರಿಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ಚಾಳುಕ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾದ ಬಂದಿತು.* ಚಾಳುಕ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಗವರ್ಮಚಾರ್ಯ (೧೦೭೦), ಚಂದ್ರರಾಜ (೧೦೭೯), ಕರ್ಪರಸ (೧೦೮೪), ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಭಟ್ಟ (೧೦೯೫) ಮುಂತಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕವಿಗಳು ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು

* "That Jainism was largely prevalent among the Rashtrakutas and that the professed creed of many Kings are evident, as a good many Digambara monks were composed during their sway..... Jainism, during the period of the Chalukya revival, ceased to be the conquering faith that it was once."
('Studies in South Indian Jainism', p. 10)

ಬರೆಯತೊಡಗಿದರು. ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕವಿಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಚುರ್ಯವು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೆಳೆದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಪದಪದ್ಧತಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಾನುವರ್ತಿಗಳಾದ ಜೈನ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಬೆರೆಯಿಸುವ ಹೊಸ ಪದಪದ್ಧತಿಯು ಸರಿದೋರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಈ ಹೊಸ ಪದಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅವರು ಚರೆದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬರಬರುತ್ತ ಹಳೆಯ ಪದಪದ್ಧತಿಯು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತಾಯಿತು. ಅಂತೆಯೇ, ಮೊಘಜಂಢನು ಜೈನನಾದಾಗ್ಲೂ ತಿಳಿವಂತು ಮೊಚ್ಚ ಮೊಸಗನ್ನಡದಿಂದ ಬರೆದಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತಿಳಿಯದಿರುವ ಗಡುಚಾದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹಳಗನ್ನಡವೆಂದೂ, ತಿಳಿವಂತೆ ಸುಲಭವಾಗಿರುವದೇ ಹೊಸಗನ್ನಡವೆಂದೂ ಇಂದಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲ ವಿವೇಚನೆಯ ಮುಖತಾರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, ಕನ್ನಡ ದೇಶಿಪದಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತ ಬಂದಿರುವದರಿಂದ ಅವು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣ ವಾದವು. ಈ ಪ್ರಾಚೀನ ಪದಪದ್ಧತಿಯೇ ಪಠಿಗನ್ನಡ. ಬರಬರುತ್ತ ಅವು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತಾಗಿ ಅವುಗಳ ಬದಲು ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಿಶ್ರಿತ ಪದಪದ್ಧತಿಯು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿತು. ಅದುವೇ ಆ ಕಾಲದ ಹೊಸಗನ್ನಡ.

ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಪ್ರಾಚೀನ ಮಾರ್ಗವು ಜೈನ ಕವಿಗಳದು; ನವೀನ ಮಾರ್ಗವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕವಿಗಳದು. ಇದೇ ಆ ಕಾಲದ ಹಳಗನ್ನಡ ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಚೀನ ಕವಿಗಳು ಹೇಳಿರುವ ಈ ಲಕ್ಷಣದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಕಾಲವಿಭಾಗಮಾಡುವುದಾದರೆ ಸುಮಾರು ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದ ವರೆಗೆ ಜೈನಕವಿಗಳ ಕಾಲವೆಂದೂ, ಅನಂತರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕವಿಗಳ ಕಾಲವೆಂದೂ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.*

* ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ರಂಗನಾಥ ಮುಗಳ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಓ. ಅವರು ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನಾಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವು ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ವಿಚಾರಗಳು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.—ಕೃ. ಕ.

ಕೊಪಣ-ಕೊಪ್ಪಳ

ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ನಾ. ಭಾ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಕೊಪ್ಪಳ

೧. ಸಂಶೋಧಕರ ಅಭಿಮತಗಳು

ಶ್ರೀಮನ್ಮೃಪತುಂಗದೇವನು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು—
ಕಾವೇರಿಯಿಂದಮಾ ಗೋ | ದಾವರಿ ವರಮಿದ್ದ ನಾಡವಾ ಕನ್ನಡದೊಳ |
ಭಾವಿಸಿದ ಜನಪದಂ ವಸು | ಧಾವಳಯ ವಿಲೀನ ವಿಶದ ವಿಷಯ ವಿಶೇಷಂ |
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದರೊಳಗಣ ತಿರುಳ್‌ಗನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು—

ಅದಚ್ಚೊಳಗಂ ಕಿಸುವೊಟಲಾ | ವಿದಿತ ಮಹಾಕೊಪಣನಗರದಾ ಪುಲಿಗೆಟಿ
ಸದಭಿಸುತ್ತಮಪ್ಪೊಂಕುಂ | ದದ ನಡುವಣ ನಾಡೆ ನಾಡೆ ಕನ್ನಡದ ತಿರುಳ್ |
ಎಂದು ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾನಷ್ಟೆ. ಈ ರೀತಿ ವಿವರಿಸಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಾವುವು ಎಂಬುದು
ಗೊತ್ತುಹಿಡಿಯುವುದು ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಬಹು
ಬೇಕು. ನೃಪತುಂಗನಾಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಮಾನ್ಯಖೇಟದಲ್ಲಿ. ಅದಿರುವುದು
ದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣದ ಬಳಿ. ಮೇಲೆಹೇಳಿದವುಗಳಲ್ಲಿ 'ಪುಲಿಗೆಟಿ'ಯು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ
ಅದೀಗ 'ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದೆ. 'ಬಂಕುಂ'
ಎಂಬುದು ಬೆಳಗಾವಿಯ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಗ 'ಬಂಕುಂ' ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸ
ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಅದೇ ಹೆಸರಿನಿಂದಿದೆ. ಇವು ತಿರುಳ್‌ಗನ್ನಡ ನಾಡಿನ
ಗಡಿಗಳು.

ಮಾನುಷೀ ಸ್ವಭಾವವು ತನ್ನದನ್ನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದೆಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು
ವಾದ ರೀತಿ. ಇದೇ ನೋಟದಿಂದ ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ನೃಪತುಂಗನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ
ವನ್ನು 'ತಿರುಳ್‌ಗನ್ನಡದ ನಾಡು' ಎಂದು ಗೌರವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರಬಹುದು
ಅವನು ಹೇಳಿದುದು ಮಾನ್ಯಖೇಟವನ್ನು ಮಧ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ. ಅದರ
'ಪುಲಿಗೆಟಿ', 'ಬಂಕುಂ'ಗಳು ತೆಂಕಣದ ಗಡಿಯ ಕಲ್ಲುಗಳು. ಉತ್ತರದ
ಗಳಾದ 'ಕೊಪಣ', 'ಕಿಸುವೊಟಿಲು'ಗಳು ಮಾನ್ಯಖೇಟದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಗೋಡಾ
ನೆರೆಯಲ್ಲಿರಬಹುದು ಎಂದು ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪಂಡಿತರು
ವಿದ್ವಿತು. ಇದೇ ಊಹೆಗನುಸಾರವಾಗಿ, ೧೯೧೮ನೆಯ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಧಾ
ದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ
ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಎಂ.ಆರ್.ಎಂ.ಎಸ್. ಕ
ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ:—“ನೃಪತುಂಗನು ಕಿಸುವೊಟಿಲು, ಕೊಪಣನಗರ, ಪು
ಬಂಕುಂ ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶವೇ ತಿರುಳ್‌ಗನ್ನಡನಾಡೆಂದು ಹೇಳಿದನು.”

೧ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ', ಸಂಪುಟ ೩, ಪುಟ ೧೨೮.

ಅದಿಪಂಪನು ೨- 'ಪುಲಿಗೆಟಿಯ ತಿರುಳ್‌ಗನ್ನಡದೊಳ್' ತನ್ನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪುಲಿಗೆಟಿಯ ಕನ್ನಡವು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯವಿದ್ದಂತೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಈ ಪ್ರಾಂತದವರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯ" ಎಂದೂ, ೩- "ಕರ್ಣಾಟಕ ಕವಿತೆಯು ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೋದಾವರೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕಿಸುವೊಟಿಲೇ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು; ಹೀಗೆ ಕಿಸುವೊಟಿಲೇ ಮೊದಲಾದುವು ಗೋದಾವರಿಯ ನೆರೆಯಲ್ಲರಬೇಕು" ಎಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇತಿಹಾಸ ಲೋಕದ ವಿಶೇಷ ಶೋಧನೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಂದೀಚೆ ೧೯೧೬ರಲ್ಲಿಯೂ, ಹಾಗೂ ೧೯೨೩ರಲ್ಲಿ ಪುನರ್ಮುದ್ರಿತವಾದ ಶ್ರವಣಬೆಳ್ಳೂಳದ ಶಾಸನಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾಂತರದ ೫೫ನೆಯ ಪುಟದ ಅದಿ ಬರೆಹದಲ್ಲಿ "ನಿಜಾಂ ಸಂಸ್ಥಾನದ ನೈಋತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕೊಪ್ಪಳ ಜೈನರ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವೆಂದೂ, ಈಗಿನ ಕೊಪ್ಪಳವೇ ಪೂರ್ವದ ಕೊಪಣವಾಗಿರಬೇಕು" ಎಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾದಂತೆ 'ಒಂಕುಂದ' ಬೆಳಗಾಂ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದೆ; 'ಕೊಪಣ ನಗರ' ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೊಂದಿ ರಾಯಚೂರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನೈಋತ್ಯದಲ್ಲಿದೆ; ಇದು ನಿಜಾಂ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗದುಗಿನಿಂದ ಬಳ್ಳಾರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಸದರನ್ ಮರಾಠಾ ರೈಲ್ವೆಯ ಸ್ಥಾಲಿನಲ್ಲಿಯದೊಂದು 'ಸ್ಟೇಷನ್ನು'. 'ಪುಲಿಗೆಟಿ' ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದೆ; 'ಕಿಸುವೊಟಿಲು' ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯ 'ಪಟ್ಟದಕಲ್ಲು' ಎಂಬುದು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಊರುಗಳ ನಡುವಣ ನಾಡೆಂದರೆ ಅತಿಸಂಕ್ಷೇಪವೂ ಮಾನ್ಯತೆಗೀಟಿ ವನ್ನು ಹೊರತಾದುದೂ ಆದ ನಾಡಾಯ್ತು ಎಂಬ ಅನುಮಾನದಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಅವರ ತರ್ಕವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿರಬಹುದು.

೧೮೯೭ನೆಯ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ 'ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗ'ದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ (ಪುಟ ೧೩) ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಬಿ. ಪಾಠಕರವರು 'ಕೊಪಣ' ಎಂಬುವುದೂ, ಗದಗಿಗೂ ಬಳ್ಳಾರಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್ ಆಗಿರುವ 'ಕೊಪ್ಪಳ' ಎಂಬುವುದೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರ ಈ ಊಹೆಗೆ ಕಾರಣವೇನೋ ತಿಳಿಯದು.

ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಇಂಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಪಾಲೋಟಗಿಯಲ್ಲಿಯ ಕಾಲನಿರ್ದೇಶ ವಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ೪-ಕಚ್ಚುಗ ಎಂಬವನು 'ಕೊಪಣಪುರವರಾಧೀಶ್ವರ'ನೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಇವನು ಶಿಲಾಹಾರ ಮನೆತನದವನು. ಇದಲ್ಲದೆ ಅದೇ ಊರಲ್ಲಿಯ ಶಿಲಾಹಾರ ಮನೆತನದ ಮಹಾಮಂಡಳೇಶ್ವರ ಗೋವಣರಸನ ಶಾಸನ (ಕಾಲ ಸು.

೨ 'ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯ,' ೧೪-೫೮.

೩ 'ಕರ್ಣಾಟಕ ಕವಿಚರಿತೆ,' ಸಂಪುಟ ೧, ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣದ ಅವತರಿಣಿಕೆ, ಪುಟ ೧೩.

೪ ಮೈಸೂರು ಶಾಸನ ಇಲಾಖೆಯು ೧೯೧೬ನೆಯ ವರ್ಷದ ರಿಪೋರ್ಟ್, ಪುಟ ೮೩.

೫ 'ಎಪಿಗ್ರಾಫಿಯಾ ಕರ್ಣಾಟಿಕಾ,' ಪುಟ ೫೩, ನೋಟ ೧; ಪುಟ ೫೫, ನೋಟ ೩.

೬ 'ಎಪಿಗ್ರಾಫಿಯಾ ಇಂಡಿಕಾ,' ಸಂ. ೪, ನಂ. ೬, ಪುಟ ೫೫: ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನದರ ಕಾಲವನ್ನು ಕ್ರಿ. ವ. ಸು. ೯೪೫ ಎಂದೂ, ಎರಡನೆಯದನ್ನು ೧೧ನೆಯ ಶತಕವೆಂದೂ ಡಾ|| ಫ್ಲೆಟಿಂಗರವರು ಅನುಮಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ. ವ. ಗಾನೆಯ ಶತಮಾನ) ದಲ್ಲಿಯೂ ಜೀಮೂತವಾಹನಾನ್ವಯ ಗರುಡಧ್ವಜರಾದ ಶಿಲಾಹಾರರು 'ಕೊಪಣಪುರವರಾಧೀಶ್ವರ'ರೆಂದೇ ಉಲ್ಲೇಖ ಇಲ್ಲಿಯ 'ಕೊಪಣ'ದ ಸ್ಥಳನಿರ್ದೇಶದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಸನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಕೀಲ್ ಹಾರ್ನ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು ಏಕವಾಗಿ 'ಕೊಪಣನಗರ' ಅಥವಾ ಮೇಲಿನ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ 'ಕೊಪಣ' ಎಂಬುದೂ, ಈಗಿನ ನಿಜಾಂ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಯ ಗದುಗಿನಿಂದ ಬಳ್ಳಾರಿಗೆ ಹೋದ ಸದರನ್ ಮರಾಠಾ ರೈಲ್ವೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ಕೊಪ್ಪಳವೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿ ಇದಲ್ಲದೆ ಕಲುಬುರ್ಗಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯ ಜಿನುವಳ್ಳಿ, ಬಂಕೂರ ಮೊದಲಾದ ಕಡೆಗಳ ಕೆಲವು ಅಪ್ರಕಾಶಿತ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿಯೂ 'ಕೊಪಣಪುರವರಾಧೀಶ್ವರ' ಶಿಲಾಹಾರ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. "ಕೆಲವರು ಇದರಿಂದ ಕೊಪಣವು ಕೆಲಕಾಲ (ಸು. ೧೦, ೧೨ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ) ಶಿಲಾಹಾರ ಮನೆತನದ ನೆಲೆವೀಡಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತ ಇದುವ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಕೊಪಣವು ಪವಿತ್ರತಮವಾದ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಳಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಗೌರವಕ್ಕಾಗಿ, ಹೆಮ್ಮೆಗಾಗಿ ಸನ್ಮಾನಕ್ಕಾಗಿ, ಬಿರುದಿನಂತೆ ಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಕೆಲಕಾಲದೊಳಗಿನವು 'ಕಾಳಾಂಜರಪುರವರಾಧೀಶ್ವರರು' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೆಯುಂಟು.

ಬರಬರುತ್ತಾ ಇತಿಹಾಸ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯ ಒಂದೊಂದೇ ಕಲ್ಪಗಂಧವೆ ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರತೊಡಗಿದವು. ಒಂದರಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟದಕಲ್ಲು ಕಿಸುವೊಳಲೆಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಕಿಸುಕಾಡ ನಾಡ ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣವು ಕಿಸುವೊಲಿಲು. ಕಿಸುವೊಲಿಲು ಕಿಸುಕಾಡು ಅಥವಾ ಕಿಸುಕಾಡ ನಾಡು ಎಂದು ಹೆಸರು. "ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಶ್ರೀ ವಿನಯಾದಿತ್ಯ ಸತ್ಯಾಶ್ರಯವಲ್ಲಭ ನರೇಂದ್ರಸಂಹಿತೆ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ:—

೧೦ ".... ಸಲಾಹಾರಿ ನದೀಯು(?) ತರತಡೆ ಶ್ರೀ ರಕ್ತಾಪುರ ರಾಜಧಾನಿನ ಪಶ್ಚಿಮೋತ್ತರ ಕುಳಿ-ನದಿಯಾಗತೆನೆ ಪಾಲಯಶಿವದೇವ.... ಸೋಲಹೊತ್ತರ ಪಂಚಶತೀಶ್ವರ ಸಕಲವರ್ಷ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾ ಸಂವತ್ಸರ ಪ್ರವರ್ತಮಾನ ವೈಶಾಖ ಪೂರ್ಣಿಮಾಸ್ಯಾ (?) ಬೃಹಸ್ಪತಿವಾರೇ ವ್ಯತಿಪಾತ ಶ್ರೀಮಹಾಕೃತ್ ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣ ಮಹಾದಾನ.... ಪಟ್ಟ (?) ಕರ್ಮನಿಯತ ಕರ್ಮನಿಯವಯ ಕಾರ್ಯಪರೋಪಕಾರಿ ಶ್ರೀಮಾಸ್ಕರಚೌವರ ಭಟ್ಟಾಯ ಶ್ರೀಕಿಸುಕಾಡು ಸಪ್ತತಿ ಗ್ರಾಮಾಭ್ಯಂತರೇ ಶ್ರೀನಿಡುಗುಂದಿನಮಾಸ್ಯಾ

೭-೮ 'ಎರಿಗಾಳಿಯಾ ಇಂಡಿಕಾ,' ಸಂ. ೪, ನಂ. ೬, ಪುಟ ೫೯.

೯ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಪ್ಪಾ ಗುರುಪ್ಪಾ ಹಳ್ಳಿ ಹಾಳಮಾಣಿ ಇಳಗಿ ತಾ|| ಎಲ್ಲಬುರ್ಗಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೊಪ್ಪಳ ಸುಮಾರು ೪-೮ ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಹಾಳೂರ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅಗಿಯುವಾಗ ದೊರೆತಿತ್ತಂತೆ. ಅವನಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ನಮಗೆ ನೋಡಲು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಮಗೆ ಇವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನೆಯದಿರಲಾರವು.

೧೦ ".... ಮಲಾಪಹಾರೀ ನದೀಯು (?) ತರತಡೆ ಶ್ರೀ ರಕ್ತಾಪುರ ರಾಜಧಾನಿನ ಪಶ್ಚಿಮೋತ್ತರ ಕುಳಿ-ನದಿಯಾಗತೆನೆ ಪಾಲಯಶಿವದೇವ.... ಸೋಲಹೊತ್ತರ ಪಂಚಶತೀಶ್ವರ ಸಕಲವರ್ಷ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾ ಸಂವತ್ಸರ ಪ್ರವರ್ತಮಾನೇ ವೈಶಾಖ ಪೂರ್ಣಿಮಾಸ್ಯಾ (?) ಬೃಹಸ್ಪತಿವಾರೇ ವ್ಯತಿಪಾತ ಶ್ರೀಮಹಾಕೃತ್ ಸಿಂಹಾಸನಾರೋಹಣ ಮಹಾದಾನ.... ಪಟ್ಟ (?) ಕರ್ಮನಿಯತ ಕರ್ಮನಿಯವಯ ಕಾರ್ಯಪರೋಪಕಾರಿ ಶ್ರೀಮಾಸ್ಕರಚೌವರ ಭಟ್ಟಾಯ ಶ್ರೀಕಿಸುಕಾಡು ಸಪ್ತತಿ ಗ್ರಾಮಾಭ್ಯಂತರೇ ಶ್ರೀನಿಡುಗುಂದಿನಮಾಸ್ಯಾ

ಗ್ರಾಮ ಸೀಮಾಂತರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಾಮಗ್ರಾಮ ಕೌಡಗನೂರನಾಮಗ್ರಾಮ ತ್ರಿಪುರಾಂತರನಾಮಗ್ರಾಮ
ಕರೀಮನಗ್ರಾಮ ಪಲಿತಪಾಳನಾಮಗ್ರಾಮ ಜಕ್ಕಿಲಿ ಸಂಕಲ್ಪನಾಮಗ್ರಾಮ”

ಮೊದಲಾದ ಸೀಮಾಂತರಗಳು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಗ್ರಾಮ
ಗಳೆಲ್ಲವೂ “ಕಿಸುಕಾರ್ತುಡು ಸಪ್ತತಿ ಗ್ರಾಮಾಭ್ಯಂತರೇ” ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ,
‘ಕಿಸುಕಾರ್ತುಡು ನಾಡಿನೊಳಗಣವು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಾಸನಕಾರನು ಕನ್ನಡದ ಊರುಗಳ
ಹೆಸರನ್ನು ಅನ್ವರ್ಥಕವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿಕೊಂಡಿರುವನು. ಉದಾಹರಣೆ
ಕಾರ್ತುಡು : ವೃದ್ಧ = ಮುದು + ಹೊಳಲು (ಮುಧೋಳ); ಪಲಿತ = ನೆರೆ, ಪಾಷಾಣ =
ಕಲ್ಲು : ನೆರೇಗಲ್ಲು ; ಇದೇ ತೆರನಾಗಿ ‘ಕಿಸುಮೊಲಿಲು’ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಿಸು = ರಕ್ತ,
ಮೊಲಿಲು = ಪುರ : ಹೀಗೆ ರಕ್ತಪುರವೆಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಸಿರಬೇಕು. ಈಗಿನ ಪಟ್ಟದಕಲ್ಲು
ಮಲಾಪಹಾರೀ ನದಿಯ ಉತ್ತರ ತಟದಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಊರಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ
ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಗ್ರಾಮಗಳಿರುವುದೇ ‘ಕಿಸುಕಾರ್ತುಡು’ ಅಥವಾ ‘ಕಿಸುಮೊಲಿಲು’ ನಾಡು.

ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟದಕಲ್ಲು, ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುರ, ಬಕ್ಕಂದ—ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಾನಿಕ
ಹಾಗೂ ಅನ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ, ಅವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ‘ಕಿಸುಮೊಲಿಲು,’ ‘ಪುರಗಿಟ್ಟಿ,’
‘ಬಂಕುಂದ’ಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ‘ಕೊಪಣನಗರ’ ಅಥವಾ
‘ಕುಪಣನಗರ’ ಎಂಬುದು ಯಾವುದೆಂಬ ಬಗೆಗೆ ಕೆಲವಿಧವಾಂಸರ ಅಭಿಮತಗಳನ್ನು
ಹಿಂದೆಯೇ ಹೇಳಿದೆ. ಅವು ಬರಿಯ ಊಹೆಗಳು.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ನುರಿತ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ
ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾರಾಯಣ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾಜಪುರೋಹಿತರು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ೧೯೨೩ರಲ್ಲಿ
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ:—“ಏನು, ನಿಮ್ಮೊಗೆ ಕೊಪಣಾ ಎಂದು ಕರೆಯುವಿರಿ. ಇಲ್ಲಿ
ಬಂದಾದರೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಕುರುಹುಗಳಿಲ್ಲವಲ್ಲ” ಎಂದರು. ಅವರು ‘ಕೊಪಣ’ವು
ಗೋದಾವರೀ ತೀರದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂಬಾಶಯದಿಂದ—“ಈ ಸಲ ಅಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿ ನೋಡಿ
ಕೊಂಡು ಬರುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ‘ಅಹಮ್ಮದನಗರ’ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ‘ಕೊಪರ
ಗಾವ’ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಸಂಶೋಧಿಸಿ ಬಂದರು. ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ
ಅಲ್ಲಿ ‘ಕೊಪಣದ’ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲವೇನೋ! ಆಮೇಲೆ ಗಂಗವಾಡಿ
ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾಸಿರ ಸೀಮೆಗೆ ಒಡೆಯನಾಗಿದ್ದ ರಕ್ಕಸಗಂಗ ರಾಜಮಲ್ಲನ
(ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೯೭೭-೯೮೪) ಸೇನಾಪತಿಯೂ, ಮಂತ್ರಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ
ಚಾವುಂಡರಾಯನ ‘ಆದಿ ಪುರಾಣ’ದಲ್ಲಿಯೆ—

ಅಸಿಧಾರಾವೃತದಿಂದ ಪೆಂಪೆಸೆವಿನಂ ಮುಳ್ಗುಂದದೊಳ್ ಮೊನ್ನೆ ಸಂ
ನ್ಯಸನಕ್ಕೈದೆ ನಿವೃತ್ತಿಗೈದು ಕೊಪಣಾದ್ರೀಂದ್ರಕ್ಕೆ ವಂದಾಗಮೋ |
ಕ್ತ ಸಮಾಧಾನ ವಿಧಾನದಿಂ ಮುಡಿಪಿ ಮುಕ್ತಿಸ್ಥಾನಮಂ ಮುಂಜೆ ಸಾ
ಧಿಸಿಕೊಂಡೊಳ್ಳು ಕುಮಾರಸೇನ ಮುನಿಪಂಗಕ್ಕುಂ ಪೆರರ್ಗಕ್ಕುಮೇ ||

(‘ಚಾವುಂಡರಾಯ ಪುರಾಣ,’ ಪು. ೩ ; ಪ. ೧೫)

ಭಟ್ಟಾಯ ಶ್ರೀ ಕಿಸುಕಾರ್ತುಡು ಸಪ್ತತಿ ಗ್ರಾಮಾಭ್ಯಂತರೇ ಶ್ರೀ ನಿಡುಗುನಿನಮಗ್ರಾಮ ತದು (?) ಗ್ರಾಮ
ಸೀಮಾಂತರ ಶ್ರೀ ಕುಪ್ಪೇನಾಮಗ್ರಾಮ ಕೋಡಗನೂರನಾಮಗ್ರಾಮ ವೃದ್ಧಹೊಳಲು
ನಾಮಗ್ರಾಮ ಕರೀಮನಾಮಗ್ರಾಮ ಪಲಿತಪಾಷಾಣನಾಮಗ್ರಾಮ ಜಕ್ಕಿಲಿ
. . . . ಸಂಕಲ್ಪನಾಮಗ್ರಾಮ”

ಎಂಬ ಪದ್ಯವೊಂದನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಕೊಪಣ'ಕ್ಕೆ ಅದ್ವಿಯೊಂದಿರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸಿಯೂ, ಅಮೇಲೆ ಕೊಪ್ಪಳಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ, ಈ ಊರಲ್ಲಿ ೨೨೨ ಬಸದಿಗಳಿದ್ದವೆಂದು ಸಮ್ಮಿಂದ ಕೇಳಿಯೂ, ಪಿಕಾರಿಪುರ ಶಾಸನ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೦೫) ರಲ್ಲಿಯೂ,

ಊರೊಳಾ ತಪ್ಪದೆ ಬಸದಿಯ | ನೋರಂತಿರೆ ಮಾಡಿ ಬೆಳಗವತ್ತಿಯ ನಾಡಂ
ಧಾರಣೆಗೆ ನೆಗಟ್ಟಿ ಕೊಪಣ | ಕೊಪ್ಪಳಗೆ ಮಾಡಿದನುದಾರ ನಿಧಿಯೇಚರಸಂ

ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿತವಾದ ಕೊಪಣದ ಬಸದಿಯ ಬಾಹುಚ್ಯತೆಯಿಂದ ಊಹಿಸಿ ಕೊಪ್ಪಳವೇ ಕೊಪಣವೆಂದು "ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್" ಪುಟ ೧೪, ಸಂಚಿಕೆ ೨, ಪುಟ ೧೨೪ರಲ್ಲಿ 'ತಿರುಳ್ಗನ್ನಡ ನಾಡು' ಎಂಬುದೊಂದು ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನೃಪತುಂಗದೇವನು ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು 'ತಿರುಳ್ಗನ್ನಡ ನಾಡಿ'ನಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿರಬೇಕೆಂದು ಮೂಲವಾದ ಅಂಧಪರಂಪರಾಗತ ಊಹೆಯು ಇವರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಮಾಣವಾಗಿ (?) ಸಮರ್ಥಿಸಲಿತ್ತೆಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊಪಣದಲ್ಲಿ 'ಅದ್ವೀಂದ್ರ'ವಿರಬೇಕೆಂಬ ಈ ಮೇಲಿನ ಆಧಾರಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿ ರನ್ನನ (ಕ್ರಿ. ವ. ಸು. ೯೯೩) 'ಅಜಿತನಾಥ ಪುರಾಣ'ದಲ್ಲಿ—

ಬಿಳಿಯರಳೆಯಂತೆ ಗಂಗಾ

ಜಳದಂತೆಸೆವಜಿತಸೇನ ಮುನಿಸತಿಯ ಗುಣಾ |

ನಳಿಯಂತೆ ನೆಗಟ್ಟಿ ಕೊಪಣಾ

ಜಳದಂತೆ ಪವಿತ್ರಮುತ್ತಿಮುಜ್ಜಿಯ ಚರಿತಂ ||

(ಸಂಧಿ ೧೨, ಪ. ೬)

ಈ ಎಲ್ಲ ಮೇಲಿನ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ ಕೊಪ್ಪಳವೇ 'ಕೊಪಣ'ವೆಂದು ರೆಲ್ಲರೂ ಅಭಿಮತಿಸಿದಂತೆ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಮುಂದೆ ವಿವೇಚಿಸಿದ ಸ್ಥಾನಿಕ ಚಂದ್ರಬಂಡಿಯದೊಂದು ಶಾಸನದಿಂದ ಹಾಗೂ ವೇಂಕಟರಮಣನ ಶಾಸನದಿಂದ ಇದು 'ಕೊಪಣ'ವೆಂದೂ, ಚಂದ್ರಬಂಡಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಶಾಸನ ಹಾಗೂ ನೇಮಿನಾಥ ಜಿನಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ತೀರ್ಥಂಕರ ಮೂರ್ತಿ ಪೀಠಸ್ಥವಾದ ಶಾಸನದಿಂದ ಇದು ತೀರ್ಥವೆಂದೂ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.

೨. ಪ್ರಾಚೀನತೆ

ಇನ್ನು ಈ ಸ್ಥಳದ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಕುರಿತ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದು ಕ್ರಿಸ್ತ ಪೂರ್ವ ೩ನೆಯ ಶತಮಾನದಾಚೆ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತ ಪೂರ್ವ ಪತ್ತಿ ಮ ಮೇರೆಗಳಂತಿರುವ, ಗವಿಮತದ, ಹಾಗೂ ಪಾಲ್ಕಿಗುಂಡಿಯ ಮಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅತೀತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಧರ್ಮಶಾಸನಗಳೇ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಈ ನಿಜಾಂ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲೇ ಸಂಶೋಧಿತವಾದ ಮಸ್ತಿ ಈ ರಾಜಲಿಪಿಗೆ, ಈ ಕೊಪಣದಲ್ಲಿಯ ಶಾಸನಗಳು ಬರಿಯ ೫೪ ಮೈಲು.

೧೧ 'ನಿಗ್ರಾಹಿಯಾ ಕರ್ಣಾಟಿಕಾ,' ಸಂ. ೮, ಭಾಗ ೧, ಪುಟ ೩೧೬.

ಇವುಗಳ ಸಂಶೋಧನಕ್ಕಿಂತ, ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ (೧೯೨೯) ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಎಲಿಗುರಿ ಎಂಬಲ್ಲಿಯವುಗಳಿಗೆ ಇವು ೯೪ ಮೈಲು ಅಂತರದಲ್ಲಿವೆ. ಹೀಗೆ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ (ಕೊಂಚ ಈಶಾನ್ಯವಾಗಿ) ಮಸ್ಕಿ; ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಎರ್ರಗುಡಿ; ಹಾಗೂ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ ಶಿವದ್ವಾರ (೬೦ ಮೈಲು); ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಶಾಸನಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಮಸ್ಕಿ, ಶಿವದ್ವಾರ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ಪಶ್ಚಿಮವಾಗಿ ಇವನ ಶಾಸನಗಳಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿಯ ಈ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಇವುಗಳಮೇಲಿಂದ ಕಂಡುಹಿಡಿಯ ಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಗವಿಮಠದಲ್ಲಿಯ ಶಾಸನವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೊರೆತಿದ್ದರೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಾಂತದ, ಸ್ಥಳದ ಹಾಗೂ ಆ ರಾಜನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕನ ಹೆಸರೂ ಉಲ್ಲೇಖಿತಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಾಶಮಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಊರಿನ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನ ಅಶೋಕ ಶಾಸನವಿರುವ ಪಾಲ್ವೀಗುಂಡಿನ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಇದೇ ಪರ್ವತಾವಳಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಲು ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಹಬ್ಬುತ್ತಹೋಗಿ ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕಾರವಾಗಿ ಉತ್ತರಕ್ಕಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಇದೇ ಇಂದ್ರಕೀಲ ಪರ್ವತವೆಂದು ಇಲ್ಲಿಯ ವೃದ್ಧ ಜನರು ಹೇಳುವರು; ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅರ್ಜುನನು ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ತಪಗೈದ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಆಖ್ಯಾನವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅರ್ಜುನನ ಗುಂಡು ಎಂದರೆ ಅವನು ಅದರಮೇಲೆ ಕಾಲ ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ಊರಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದನೆಂದು ಒಂದು ಗುರುತನ್ನು ತೋರಿಸುವರು. ಹಂದಿಯ ಗುಂಡು, ಪಾಂಡವರವಟ್ಟಲ^೧ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಿರುವುದೊಂದು ಪುಟ್ಟ ಶಿವಾಲಯವನ್ನೂ ಈಶ್ವರನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಸ್ಥಳವೆಂದೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇದಕ್ಕೀಗ 'ಮಳಿಮಲ್ಲಪ್ಪ' ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಈ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೂ ಮಳಿಮಲ್ಲಪ್ಪನ ಗುಡ್ಡವೆಂದು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದೊಂದು ಸೃಷ್ಟಿಸೌಂದರ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ಸ್ಥಳ. ಈ ಗುಡ್ಡದ ತಲೆಯಮೇಲೊಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಬಯಲು ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಜನರು ಒಕ್ಕಲಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದರ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿವೆ. ಆ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮವಾಗಿ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾಲು 'ಬಂಡೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ'ಗಳಿವೆ. ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಗಳು ಸುಮಾರು ೧೫ ಅಡಿ ಚಚ್ಚಾಕವಾಗಿಯೂ, ಸಣ್ಣವು ಸುಮಾರು ೮ ಅಡಿ ಚಚ್ಚಾಕವಾಗಿಯೂ ಉಂಟು. ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳ ದಕ್ಷಿಣದ ಬಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೮ ಅಂಗುಲ ವರ್ತುಲಾಕಾರವಾದುದೊಂದು ತೂತು. ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರು ಇವುಗಳಿಗೆ 'ಮೋರೇರ ಅಂಗಡಿ' ಅಥವಾ 'ಮೋರೇರ ಅಗಸಿ' ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಗೆ ೧೯೩೧ನೆಯ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಪಣದಲ್ಲಿಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಸ್ತು

೧. ಹೈದರಾಬಾದ ಅರ್ಕಿಯಾಲಾಜಿಕಲ್ ಸೀರೀಜ ನಂ. ೧೦, ಪು. ೨೧ರಲ್ಲಿ ಮಿ|| ಜಿ. ಯಾಜ್ಞಾನಿಯವರು ನಮ್ಮಿಂದಲೇ ಕೇಳಿ 'ಈ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೂ ಪಾಲ್ವೀಗುಂಡಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಪಾಂಡವರ ವಠಾರವೆಂಬ ಹೆಸರಿರುವುದು ಗಮನಿಸತಕ್ಕ ವಿಷಯ'—ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೂ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಸಹ ಪಾಂಡವರ ವಠಾರ ಅಥವಾ ಪಾಂಡವರ ವಲಿ ಎಂದೆನ್ನುವ ರೂಢಿಯುಂಟು.

ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯ 'ಗೆಳೆಯರ ಗುಂಪಿನ' ಇತಿಹಾಸ ಶಾಖೆಯಾದ 'ಕರ್ಣಾಟಕ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧಕ ಸಮಿತಿ'ಯವರಿಂದ ಆಹ್ವಾನಿತರಾಗಿ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಆರ್ಕಿಯಾಲಾಜಿಕಲ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಜಿ. ಯಾಜ್ಞನಿಯವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಇವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ "These are Dolmens" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಎಷ್ಟೋ ಸಾವಿರ ವರುಷಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜನಾಂಗವು ಸುತ್ತಾಡಿತಂತೆ; ಇವು ಆ ಜನರ ಗೋರಿಗಳು. ಈ ತೆರನಾದ ಗೋರಿಗಳು ಈಜಿಪ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ, ಯೂರೋಪ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿಯೂ, ಏಷಿಯದಲ್ಲಿ ಏಷಿಯಾಮೈನರ್, ಸಿಂಧ, ಬೆಂಗಾಲ, ನಿಕೊಬಾರ್, ರಾಯಗೀರ ಮೊದಲಾದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳು ಗುಡ್ಡದ ಬದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ, ತೀರ ಗುಡ್ಡದ ಬದಿಯಾಗಲೀ ಇದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲಿನಂತೆ ತೀರ ಮೇಲಿದ್ದು ವಿಚಾರಣೀಯವು—ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಗೋರಿಗಳ ಪೈಕಿ 'Dolmens, Cairns, Cromlehs, Avenues' ಎಂದು ಇರುವುದಾದ ಇಲ್ಲಿರುವವು Dolmens ಎಂದು 'Stone Chambers' ಎಂದೂ ಹೇಳಿದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು "ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರನ್ನು 'ಮೋರೇರ ಅಂಗಡಿ' 'ಮೋರೇರ ಅಂಗಡಿ' ಎಂಬುದನ್ನು ಅನ್ವರ್ಥಕವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದರೆ,—ಈ ಹೆಸರು ಕಾಲದಿಂದ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬಂದುದಾದಾದರೆ,—ಈ Dolmens ಗಳನ್ನು ಮೌಕಾಲಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಇನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದಿಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಆರ್ಕಿಯಾಲಾಜಿಕಲ್ ಸೀರೀಸ್ ನಂ. ೧೨ 'ಕೊಪ್ಪಳದ ಕನ್ನಡ ಗಳು'—ಎಂಬಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಮದರಾಸ್ ಸರ್ಕಲ್ ಶಾಸನದ ಇವರ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ ಅವರು ಬರೆದ ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುದ್ದೇಬಿಹಾಳ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೂ 'ನಾಡು' ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ Stone Chamber—ಕಲ್ಲುಬಂಡೆಯ ಕೋಣೆ—Stone Circles—ದೃಷ್ಟದ್ವರ್ತುಲಗಳಿಗೆ 'ಮೋರಿಮಟ್ಟಿನ ಖಣಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯ 'ಮೋರೇರ ಅಂಗಡಿ,' 'ಮೋರಿಮಟ್ಟಿನ ಖಣಿ' ಎಂಬ ಕಲ್ಲು ಸಂಯೋಗದಿಂದ, ಇವುಗಳು ಮೌರ್ಯರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲೆಂದು ತೆರನಾಗಿ ಸಾಬೀತಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.^{೧೨}

ಮೇಲೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿ ಕೆಳಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ "ಮುಂಜರ ಬಯಲು" ಎಂಬ ತಪ್ಪಲು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ದುಂಡುಗಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಜಿಜ್ಞಾಸಕವಾದ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳಿರುವವು. ಇವುಗಳೇನೋ?

೧೨ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಆರ್ಕಿಯಾಲಾಜಿಕಲ್ ಸೀರೀಸ್ ನಂ. ೧೦, ಪುಟ ೨೧.
* 'ಕೊಪ್ಪಳದ ಕನ್ನಡ ಶಾಸನಗಳು' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ (ಎಂದರೆ ೧೯೨೨) ಪ್ರಕಾಶಗೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರಕೃತ ಲೇಖನವು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಬರೆದದ್ದು.—ಸಂ.
೧೩ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಆರ್ಕಿಯಾಲಾಜಿಕಲ್ ಸೀರೀಸ್ ನಂ. ೧೨.

೩. ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರತೆ

ಶ್ರೀಮನ್ನಾಥಪತುಂಗದೇವನು ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು 'ವಿದಿತ ಮಹಾ ಕೊಪಣನಗರ' ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇವನ ಕಾಲ (೮೧೫-೮೭೫)ಕ್ಕಿಂತ ಆದಿಷ್ಟೋ ಮುಂಚೆಯೇ ಇದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ನಗರವಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ಅನಂತರ ಕವಿರನ್ನನು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೯೯೩) ಅತ್ತಿಮುಚ್ಚೆಯ ಚರಿತೆಯನ್ನು 'ನೆಗಟ್ಟಿ ಕೊಪಣಾಚಳದಂತೆ ಪವಿತ್ರ'ವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಸಿದ್ಧತೆಯೂ ಪವಿತ್ರತೆಯೂ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಹಿಂದೆ ಉದಹರಿಸಿದ ೩೧೭ನೆಯ ಪಿಕಾರಿಪುರ ಶಾಸನದಲ್ಲಿನ 'ಧಾರಣೆಗೆ ನೆಗಟ್ಟಿ ಕೊಪಣ' ಎಂಬುದರಿಂದಲೂ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೦೫) ಇದರ ನೆಗಟ್ಟಿಯು ವಿಶೇಷವಾಗಿರಬೇಕು.

'ಚಾವುಂಡರಾಯ ಪುರಾಣ'ದ 'ಅಸಿಧಾರಾವೃತದಿಂದ' ಎಂಬ ಪದ್ಯದಿಂದ ಜೈನರು ಕೊಪಣದಲ್ಲಿ ಮುಡಿಪುದನ್ನು ಎಂದರೆ ದೇಹಬಿಡುವುದನ್ನು ವಿಶೇಷ ಪುಣ್ಯಕರವೆಂದು ಆಗ್ಗೆ ಗಣಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. "ಪೆಂಪೆಸೆವಿನಂ ಮುಳ್ಳುಂದದೊಳ್ ಸನ್ಯಸನಕ್ಕೈದೆ" ಅಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನವು ದೊರೆಯದೆ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೊರೆದು "ಕೊಪಣಾದ್ರೀಂದ್ರಕ್ಕೆ" ಬಂದು 'ಆಗಮೋಕ್ತ ಸಮಾಧಾನ ವಿಧಾನದಿಂ ಮುಕ್ತಿ ಸ್ಥಾನಮಂ ಮುಂಚೆ ಸಾಧಿಸಿ ಕೊಂಡೊಳ್ಳು ಕುಮಾರಸೇನ ಮುನಿಪಂಗೆ ಅಕ್ಕುಂ ಪೆರಗ್ಗೆ ಅಕ್ಕುಮೇ' ಎಂದವನ ಪುಣ್ಯಜೀವನವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೊಪಣದ ಸ್ಥಾನ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವು ಅತಿಶಯ ಉಚ್ಚಲವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಪವಿತ್ರ ಹಾಗೂ ಪುಣ್ಯತಮ ಸ್ಥಾನಗಳೆಂದರೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರಾ ಸ್ಥಳಗಳು. ಈ ಊಹೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯ (ಹಿಂದೆ ಸೂಚಿಸಿದ) ಜಂಧ್ರ ಬಂಡೆಯದೊಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ:—"ಕುಣ್ಡು ಕುನ್ನಾನ್ವಯದ ಏಕಚಟ್ಟುಗದ (?) ಭಟ್ಟಾರರ ಶಿಷ್ಯ ಶ್ರೀ ಸರ್ವನಂದಿ ಬಟ್ಟಾರರಿಲ್ಲಿಳ್ಳು ಉಗ್ಗನೀರ್ತ್ಯಕಮುಪಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಪಲಕಾಲ ತಪಂಗಿಯ್ದು ಸನ್ಯಾಸ ನೋನ್ರು ಮುಡಿಪಿದರ್" ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇದೊಂದು ತೀರ್ಥವೆಂಬುದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ಸುಮಾರು ೧೧೫೫ರಲ್ಲಿಯ ಒಲಳನೆಯ ಶ್ರವಣಬೆಳ್ಳೂಳದ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೊಪಣಕ್ಕೆ "ಆದಿ ತೀರ್ಥವೆಂಬ ಗೌರವದ ವಿಶೇಷಣವಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದೇ ಊರಿನ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೫೯ರ ೩೪೫ನೆಯ ಶಾಸನವು "ಕೊಪಣ ಮಹಾತೀರ್ಥದೊಳ್" ಎಂದೂ ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ಸ್ಥಳದ ೪೭೫ನೆಯ ಶಾಸನವೊಂದು 'ಕೊಪಣತೀರ್ಥ'ದ ಎಂದು ಬರೆಯಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದುದನ್ನು 'ಕೊಪಣತೀರ್ಥದ ಉಚ್ಚಾರ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಸಾಧಿಸತೋ' ಎನ್ನುವಂತೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಮುಗಿಸಿ ನಿಂತಿದೆ. ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಕ ಸುಮಾರು ೧೫೩೦ರಲ್ಲಿ ಬರೆದ ೪೬ನೆಯ ನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಶಾಸನವು—

ಕೊಪಣ ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಥದೊಳ್ | ಅಪರಿಮಿತ ದ್ರವ್ಯದಿಂ ದೇಹಜ್ಞವಿಧಿಯಿಂ |

ಸ್ವಪವರ್ಗದ ಫಲಕ್ಕಾಗಿಯೆ | ವಿಪುಲೋದಯಮಾಡಿ ಮೆಚೆದೆ ವಿದ್ಯಾನಂದ ||

ಎಂದು ತೀರ್ಥಸ್ಥಳಗಳ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಕೊಪಣವನ್ನೇ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಸಿದೆ.

೧೫ 'ಎಪಿಗ್ರಾಫಿಯಾ ಕರ್ನಾಟಕಾ,' ಪು. ೨.

ದಕ್ಷಿಣ ಆರ್ಕಾಟು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕದ್ದಲೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮಂಜುಕುಪ್ಪೆ ಹಾಗೂ 'ತಿರುವಲ್ಲಂ' ಎಂಬ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜೋಳರಾಜನಾದ ರಾಜೇಂದ್ರನಾಯಕನ ಹಾಗೂ ೨ನೆಯ ಹಾಗೂ ೩ನೆಯ ವರ್ಷಗಳ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ 'ಪೇರಾಟುನ್‌ಗಟ್ಟಿ' ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ತೊರೆ, ಹಳ್ಳ, ನದಿಯ ದಡದ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೊಪ್ಪಂ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಈ ಪಶ್ಚಿಮ ಚಾಲುಕ್ಯ ರಾಜನಾದ ೧ನೆಯ ಅಹವಮಲ್ಲ ಸೋಮೇಶ್ವರನಿಗೂ ವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಆ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ 'ಶಿವಮಾತೀರ್ತ್ತಾ' 'ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಮಹಾತೀರ್ಥ'ವೆಂಬ ಗೌರವದ ವಿಶೇಷಣವು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಸ್ಥಳನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಫ್ಲೀಟರ್‌ವರು—'ಪೆರಾಟುನ್‌ಗಟ್ಟಿ' ಎಂದರೆ 'ಪೆರೋರೆ'; ಕೃಷ್ಣಾನದಿಗೆ ಪೆರೋರೆ ಎಂದು ಅದೇಷ್ಟೋ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ; ಅದುದರಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳವು ಕೃಷ್ಣೆಯ ದಡದಲ್ಲಿದ್ದರಬೇಕು—ಅಭಿಮತದಿಂದ, ಕೃಷ್ಣಾತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಈ ಮೊದಲಿಗಿರುವ ಹೆಸರುಳ್ಳವುಗಳಿರುವವೋ ಎಂದು ಹುಡುಕಿ ಕಡೆಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ಆಗ್ನೇಯಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ಮೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣೆಯ ದಡದಲ್ಲಿ 'ಖಿದ್ರಾವುರ' ಅಥವಾ 'ಖೇದ್ರಾವುರ'ವೆಂಬ ಸ್ಥಳವೇ ಇದೆಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಇಳಿದಿದ್ದಾರೆ.^{೧೦} ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿ, ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಕುಪ್ಪೆ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿಯೂ ೧೧೩ನೆಯ ಶಕ ವರ್ಷದ ಒಂದು ಶಾಸನವನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸಿ ಇದು ಆ ಸ್ವಯಂಭೂ ಕುಪ್ಪೇಶ್ವರನಿಗೆ ಶಕ ವರ್ಷ ೧೧೩ನೆಯ ಶ್ರೀಮುಖ ಜೈತ್ರ ಸೂರ್ಯ ಪರ್ವ ಸೋಮವಾರದಂದು ಕೊಟ್ಟ ದಾನ ವಿಷಯವು ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಆ ದೇವದೇವನಿಗೆ ಸ್ವಯಂಭೂ ಪದ ವಿಶೇಷಣವಿರುವುದು ಆ ಸ್ಥಳವು ಪವಿತ್ರವಾದುದಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದು ತೀರ್ಥವಾಗಿರಬೇಕು, ಡಾಕ್ಟರ್ ಫ್ಲೀಟರ್‌ವರು ಭ್ರಮಿಸಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಸಿದುದನ್ನು "ಕೊಪ್ಪಳದ ಕನ್ನಡಗಳು" ಎಂಬಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯ ಅವರು 'ಕೊಪ್ಪಂ' ಎಂದರೆ ಕೊಪ್ಪಳವೆಂದೂ, ಅದಿರುವುದು 'ಪೇರಾಟುನ್‌ಗಟ್ಟಿ' ಹಿರಿಯ ಹಳ್ಳದಮೇಲೆ ಎಂದೂ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಒಂದೇ ಒಂದು ಶಾಸನ ತುಣುಕಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ, ಬರಿಯ ಸ್ವಯಂಭೂ ಪದ ವಿಶೇಷಣ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ತೀರ್ಥವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಡಾ|| ಫ್ಲೀಟರ್‌ರಂಥವರು ಭ್ರಮಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಇವರ ಹೇಳಿಕೆ. 'ಎಲ್ಲ ಊರಲ್ಲಿರುವ ದೇವರಿಗೂ ಇದೇ ವಿಶೇಷಣ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ' ಯಂತೆ, 'ಹಾಗಾದರೆ ಅದೂ ಒಂದು ತೀರ್ಥವಾಗಬೇಕಾದರೂ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯ ಅವರ ಕೋಟಿಕ್ರಮ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇತ್ತ ಸಮುತ್ತಮ ಕುಕ್ಕನೂರ ಪ್ರಸನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೇವನನ್ನೂ ಸ್ವಯಂಭೂ ಪದ ವಿಶೇಷಣ

೧೬ S. I. I., Vol. III, No. 55.

೧೭ S. I. I., Vol. VII, No. 827.

೧೮ Ep. Ind., Vol. XII, pp. 296 ff.

ಗೌರವಿಸಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಅದೆಷ್ಟೋ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಬಹುದು. ಈ ತೆರನಾಗಿ ಗೌರವಿಸಿ ಹೇಳುವುದೆಂದರೆ, “ವೃತಾನಾಮುತ್ತಮಂ ವೃತಂ” ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವೃತವನ್ನೂ ಹೇಳುವ ಸೂತಪುರಾಣಿಕನ ವಚನದಂತೆಯೇ ತಿಳಿಯಬಹುದು. “ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಆ ಸ್ಥಳವು ತೀರ್ಥವೆಂಬ ಗೌರವ ಪಡದಿಂದ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಡಾ|| ಫ್ಲೀಟರವರಿಂದ ತಿಳುಹಿಸುವುದು ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ. ಖೇದ್ರಾಪುರದಲ್ಲಿಯ ಕುಪ್ಪೇಶ್ವರನು ಸ್ವಯಂಭೂ ಪದ ವಿಶೇಷಣ ಭೂಷಣ ನಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಆ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಚಾಲುಕ್ಯ ದಂಡನಾಥನಾದೊಬ್ಬ ಕುಪ್ಪನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಆ ಸ್ಥಳವು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ತಮಿಳು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾದ ‘ಕೊಪ್ಪಂ’ ಎಂಬ ಸ್ಥಳವಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯ ಅವರು ಆ ದೇವಾಲಯ ನಿರ್ಮಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ಡಾ|| ಫ್ಲೀಟರವರು ಸಾಧಿಸಿದ ಕೆಲ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಮತವನ್ನು “ಖೇದ್ರಾಪುರದಲ್ಲಿನ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಮಹಾತೀರ್ಥವೆಂದಾಗಲೀ ತೀರ್ಥವೆಂದಾಗಲೀ ಆಧಾರ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ” ಹೀಗೆಂದು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಲೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಆ ತಮಿಳು ಶಾಸನಗಳೊಂದರಲ್ಲಿ ‘ಕೊಪ್ಪಂ’ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ‘ಶಿಪ್ಪ-ಮಾ-ತೀರ್ತ್ತ’ ಎಂದೂ, ಇನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ ‘ಶಿಪ್ಪ-ಅರುನ್-ತೀರ್ತ್ತ’ ಎಂದೂ ವಿಶೇಷಣಗಳಿವೆ. ಈ ಎರಡೂ ಶಾಸನಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ, ‘ಮಣಿಮಂಗಲಂ’ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ, ‘ಶಿಪ್ಪ-ಮಾ-ನದೈ’ ಎಂಬುದರ ಸಾಮ್ಯ ಭಾವಪೀಡನದಿಂದ ‘ನಿಶ್ಚಯಾತ್ಮಕವಾದ ದೊಡ್ಡ ನಡತೆ’ ಎಂದು ಡಾ|| ಫ್ಲೀಟರವರು ಡಾ|| ಬಾರ್ನ್‌ಟ್ರೆವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಪಾರ್ಥಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಶಾಸನದ ತೀರ ಸನಿಹವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇದವಾಚನದಿಂದ, ಅದು “ಶಿಪ್ಪ-ಅರುನ್-ತೀರತ್ತಾ” ಎಂದಿರುವಂತೆ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಡಾ|| ಹುಲ್‌ಷ್ ಅವರಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಈ ಪಾಠವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದೇನೂ ಜಡವೆನಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಏತದ್ವಂದ್ವವಾಗಿ, ಮೂಲದಲ್ಲಿಲ್ಲದುದನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವುದು ವಿಶೇಷ ಕಠಿಣವೆನಿಸುವುದು. ಆದರೆ ಆ ಭಾಷಾಂತರವಿಲ್ಲಿ ಡಾ|| ಫ್ಲೀಟರವರಿಂದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ. ವೊಳಗರಹಳ್ಳಿಯ (Bn. 108) ಶಾಸನವಾಚನವು ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ “ಶಿಪ್ಪ-ಮಾ-ತೀರ್ತ್ತ” ಎಂದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು “ಶಿಪ್ಪ-ಮಾ-ತೀರ್ತ್ತ” ಎಂದರೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಮಹಾತೀರ್ಥವೆಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದಬಹುದು; ಆದರೆ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿಯ ದೀರ್ಘ ಆ ಕಾರದ ಗುರುತೂ ರೇಫ ಹಾಗೂ ರಾ ಕಾರದ ಗುರುತೂ ಬಹುಶಃ ಒಂದೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯ ಅವರು ಅದನ್ನು ‘ಶಿಪ್-ಅಮರ-ತೀರ್ತ್ತ’ ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಆಮೇಲೆ ಕೊಪ್ಪಂ ಎಂಬ ವಿಷಯದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಆ ಎಲ್ಲ ತಮಿಳು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿ:—

೧೯ Ep. Carn., Vol. IX, Bn. 108.

೨೦ S. I. I., Vol. III, Pp. 60, 63.

ಸೆಪ್ಪರು[ಜ]ಕೀತ್ತಿಕ್ಕೊಳಪ್ಪ ತಗವೈಯಿನ್^{೨೧}
 ಸೆಪ್ಪೊರುನ್ ತೀರತ್ತ ಕೊಪ್ಪತ್ತಗ ವೈಯಿಲ್^{೨೨}
 ಶೆಪ್ಪರುಮಣಕ್ಕೊಪ್ಪತ್ತು ಆಹವಮಲ್ಲನೋಡು^{೨೩}
 ಕೊಪ್ಪತ್ತು ವಂದಳಿ ಚಾಳಿಕ್ಕಿವಂದೆಯ್ದಿಯ ಪರಿಹವಂ^{೨೪}

ಮೇಲಿನ ಅವತರಣಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೇಲಿನದು ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹೆಸರನ್ನು 'ಕೊಳಪ್ಪ' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. 'ಕೊಪ್ಪಳ' ಎಂದು ಕೈತಪ್ಪಿನಿಂದ ಹೀಗಾಗಿದೆ ಎಂದು ಊಹಿಸಲೂ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಎಂದರೆ ಎಂಬ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗೆ ಇದು ತೀರ ಹತ್ತಿರದ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಾಗಿದೆ. 'ಕೊಳಗದಲ್ಲಿ' ಎಂದು ಇಲ್ಲಿಯ ಅರ್ಥ. ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಅವತರಣಿಕೆ 'ಸೆಪ್ಪೊರುನ್ ತೀರತ್ತ' ಎಂಬುದು 'ಶೆಪ್ಪ-ಅರುನ್-ತೀರತ್ತ' ಎಂದಿರಬೇಕು ಅಪಭ್ರಂಶರೂಪವು; ಇದು ಆ ಸ್ಥಳದ ಬಲಾಢ್ಯತೆಯ ನಿದರ್ಶಕವಾಗಿದೆ. ಈ ವನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಕುರಿದರೆ, 'ತಾವು ನೋಡಿದ ಅಖಿಲ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ದುರ್ಗ ಇನ್ನೊಂದರ ಪ್ರತಿಷೇಧವಿಲ್ಲದೆಯೇ, ಅತ್ಯಂತ ಬಲಾಢ್ಯವಾದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ದುರ್ಗವೆಂದರೆ, ಕೊಪಣ (ಕೊಪ್ಪಳ)ದ ದುರ್ಗವು'^{೨೫} ಎಂಬ ಸರ್ವಜನಾಸಾಹೇಬರ ವಾಕ್ಯವು ಕಣ್ಣಿರಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಊಹೆಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಸುಮಾರು ೧೫೫೫ ಅಥವಾ ೨೦ರಲ್ಲಿದ್ದ ನಂಜುಂಡನಂಬ ಕವಿಯ 'ಪರದಾಸ ರಾಮನ ಕಥೆ'^{೨೬} ಯಲ್ಲಿ—'ಕೊಪಣವೊಂದು ಬಲಾಢ್ಯ ದುರ್ಗ'ವೆಂದೂ "ತಿಮ್ಮರಾಜನಂಬ 'ಕಂಪಿಲ' ರಾಜನ ಮಂಡಳಿಕನಿದ್ದ" ನೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆ. ಕೊಪಣವು ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲ ಇತಿಹಾಸ ಯುಗದಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುರಕ್ಷಿತ ಭದ್ರವಾದ ಸ್ಥಳವಾಗಿರಬೇಕು. ಅರ್ಥಾತ್ ಆಹವಮಲ್ಲದೇವನೂ ಇದೇ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಳವಾಗಿ ಯೋಜಿಸಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇವನಿಗೂ ರಾಜ್ಯದ ಜೋಳನಿಗೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಳಗವಾಗಿರಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ಕೊಪ್ಪಂ ಎಂಬುದು 'ಪೆರಾಟು' ದೊಡ್ಡದೊಂದು ತೋರೆ, ಹಳ್ಳ ಅಥವಾ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿರುವುದೆಂಬುದು. ಎಂದು ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಗೂ, ಹಲವು ಕಡೆ ತುಂಗಭದ್ರೆಗೂ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯ ಅವರು,—'ಪೆರಾಟು' ಎಂದರೆ ದೊಡ್ಡ 'ಪೆರ' ಎಂದರೆ ದೊಡ್ಡದು; ತೊಟ್ಟಿ ಎಂದರೆ (ಝರಿ) ಹಳ್ಳ—ಹೀಗೆ ಇದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು 'ಹಿರಿಯ ಹಳ್ಳ' ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಿರಿಯ ಹಳ್ಳದ ಭಾಷಾಂತರವೇ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ 'ಪೆರಾಟು' ಎಂದಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಕೊಪ್ಪಳವಿರುವುದು ಹಿರಿಯ ಹಳ್ಳದ ಎಡ ಬದಿಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ.

^{೨೧} S.I.I., Vol. V, No. 489, I. II.

^{೨೨} Same No. 644, 1. 19.

^{೨೩} Ibid. No. 647, 1, 2f.

^{೨೪} ಇದೇ ಶಾಸನ.

^{೨೫} Journal: Hyderabad Archl., Society, 1916, p. 93.

^{೨೬} See Mysore Archl. Report, for 1929, p. 44.

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ತೀರ್ಥವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಸ್ಥಳೀಯ ಹಾಗೂ ಅನ್ಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಆಧಾರಗಳೂ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಹೇಳುತ್ತಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಾದಾರಂಭದ ತಮಿಳು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾದ ಜೋಳ ಚಾಳುಕ್ಯ ಯುದ್ಧರಂಗವು ಇದೇ ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದೇ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯ ಅವರ ಸಿದ್ಧಾಂತವು.^{೨೨} ಇಂತು ಈ ಕೊಪಣವು ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಮಹಾನಗರವೊಂದೇ ಆಲ್ಲ, ತಿರುಳ್‌ಗನ್ನಡದ ಬೀಡೂ ಆಲ್ಲದೆ, ಮಹಾತೀರ್ಥವೂ, ನೈಸರ್ಗಿಕವಾದ ಭದ್ರವಾದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ದುರ್ಗವೂ ಆಗಿದ್ದಿತು.

೪. ಜಿನಾಲಯಗಳು

ಮತ್ತಿನ ಮಾತನಂತಿರಲಿ ಜೀರ್ಣ ಜಿನಾಶ್ರಯ ಕೋಟಿಯಂತ್ರಮಂ
ಬೆತ್ತಿರೆ ಮುನ್ನಿನಂತಿರನತೂರ್ಗ್ಗೊಳಂ ನೆಹಿಮಾಡಿಸುತ್ತಮು |
ತ್ಯುತ್ತಮ ಪಾತ್ರದಾನದೊದವಂ ಮೆಹಿಯುತ್ತಿರೆ ಗಂಗವಾಡಿ ತೊಂ
ಭತ್ತಲು ಸಾಸಿರಂ ಕೊಪಣಮಾಡುದು ಗಂಗಣದಂಡನಾಥನಂ ||

ಎಂಬ ಶ್ರವಣಬೆಳ್ಳೊಳದ ೧೨ನೆಯ ಶಾಸನವೂ, ಹಾಗೂ ಹಿಂದೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ೩೧೭ನೆಯ ಪಿಕಾರಿಪುರದ—

ಊರೊಳ್ ತಪ್ಪದೆ ಬಸದಿಯ | ನೋರಂತಿರೆಮಾಡಿ ಬೆಳಗವತ್ತಿಯ ನಾಡಂ ||
ಧಾರಣೆಗೆ ನೆಗಟ್ಟ ಕೊಪಣ | ಕ್ಷೋರಗೆ ಮಾಡಿದನುದಾರ ನಿಧಿಯೇಚರಸಂ ||

ಎಂಬ ಶಾಸನವೂ ಕೊಪಣದಲ್ಲಿಯ ಜಿನಾಲಯಾಧಿಕೃತವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಇದೇ ಶ್ರವಣಬೆಳ್ಳೊಳದ ೩೮೪ನೆಯ ನಂಬರಿನ (ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೩೫) ಒಂದು ಶಾಸನವು—

ಮಾಡಿಸಿದಂ ಜಿನೇಂದ್ರ ಭವನಂಗಳನಾ ಕೊಪಣಾದಿ ತೀರ್ಥದಲು*
ರೂಢಿಯಿನೇಳಿ ವತ್ಸಸೆವ ಬೆಳ್ಳೊಳದಲು* ಬಹುಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಯಂ |
ನೋಡಿದರಂ ಮನಂಗೊಳಿಪುವೆಂಬಿನಮೇಚ ಚಮೂಪನರ್ತ್ರಿಕೆಯಾ
ಗೂಡೆ ಧರಿತ್ರಿ ಕೊಂಡು ಕೊನೆದಾಡೆ ಜಸಂ ನಲಿದಾಡೆ ಲೀಲೆಯಂ ||

ಎಂದು ಆ ಕೊಪಣಾದಿ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಏಚ ಚಮೂಪನು ಜಿನೇಂದ್ರ ಭವನಂಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಗಂಗವಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗಣನೂ, ಬೆಳಗವತ್ತಿಯ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಏಚರಸನೂ ಬಸದಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಲು ಆಯಾ ನಾಡುಗಳನ್ನು ಕೊಪಣಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದೆ. ಎಂದರೆ, ಗಂಗಣನೂ ಏಚರಸನೂ ತಂತಮ್ಮ ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಸದಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಆಯಾ ನಾಡುಗಳನ್ನು ಕೊಪಣವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಉದಾಹರಣೆಯಲ್ಲಿ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಏಚ ಚಮೂಪನು ಕೊಪಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಬಸದಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖವಿರುವುದು. ಈ ಆಧಾರಗಳಿಗೆ ಪುಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ವಿವೇಚಿಸಲಿರುವ ಸ್ಥಾನಿಕ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ:—

೨೭ ಇಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (೧೦೫೨ ಕ್ರಿ. ಶ.) ಈ ಸ್ಥಳವು ಕೊಪ್ಪಳ ಎಂಬ ಅಂಕಿತದಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದೇ ಎಂಬುದೊಂದು ವಿಚಾರಣೆಯ ವಿಷಯವು.

* ಈ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವೃಂಜನಾಂತ ಶಬ್ದಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವು ಸ್ವರದಲ್ಲಿಯೇ ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಮಾತ್ರಾಧಿಕೃತ-ಅಕ್ಷರಾಧಿಕೃತಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಲೇಖಕರು ಸ್ವರವನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

(i) ಈರಮ್ಮನ ಬಾವಿಯ ಶಾಸನ. ಇದರಲ್ಲಿ (೧) 'ಸಾಂತ್ಯದ ಬಸದಿ'ಗೆ ಗಾರಾದೇವಿಯರ ಹಡಪದ ಲಖ್ವಾರ್ಯಸಂಬವನು ದತ್ತಿವನಾಗ, (೨) 'ಅರಸಿಯ ಬಸದಿ,' (೩) 'ತೀರ್ಥದ ಬಸದಿ,' (೪) 'ತಿಮ್ಮರ ಬಸದಿ'—ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕು ಬಸದಿಗಳ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ.

(ii) ಕೊಪ್ಪಳದ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕಿರುವ ಪಾಲ್ಕೀಗುಂಡಿನ ಬೆಟ್ಟದ ಮೊರೇರ ಅಂಗಡಿಗಳು ಎಂಬ ಹೊದರಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ (೫) 'ದೇವನ ಬಸದಿ' ಎಂಬೊಂದು ಜಿನಾಲಯದ ನಿರ್ದೇಶವಿದೆ.

(iii) ಇಲ್ಲಿಯ ನಿಜಾಂ ಕರ್ಣಾಟಕ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧಕ ಯವರ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿರುವ ಜಿನಜಿಂಬಗಳ ಭಗ್ನ ಪೀಠಸ್ಥಳಗಳಾದ ಎರಡು ಗಳಲ್ಲಿ (೬) 'ಕುಶಜಿನಾಲಯ' ವೆಂಬೊಂದು ಬಸದಿಯ ಹೆಸರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ.

(iv) ಊರ ಕೋಟೆಯ ನೈಋತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕೊತ್ತಲದ ಕೋಟೆಯ ಕೆಲ ಭಾಗವು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೊಂದು ಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಜಿನಜಿಂಬದಿಂಪು ಇದೆ. ಅದರ ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ:—

(೧) ಶ್ರೀ ಮೂಲ ಸಂ[ಘ]ದ ೨೯ ಬಲಕರಗಣದ ಪುಷ್ಪದಂತ ತೀರ್ಥಂ
(೨) ರ ಸೌಧದಲಿ ಬೊಮ್ಮಿಸಮಗ ಸಾಂಸಜಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಮೆ.

ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಬಲಾತ್ಕಾರಗಣದ, (೮) 'ಪುಷ್ಪದಂತ ಜಿನಾಲಯ'ವು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದಹಾಗಾಯಿತು. ಕೊಪಣದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ಜಿನಮುನಿಗಳಿದ್ದವೆಂದು ಶ್ರವಣಬೆಳ್ಳೂಳದ ಒಳಗನೆಯ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೫೦) ಶಾಸನ

ಪ್ರಿಯದಿಂದಂ ಹುಳ್ಳ ಸೇನಾಪತಿ ಕೊಪಣ ಮಹಾತೀರ್ಥದೊಳ್ ಧಾರ್ಮಿಕ
ಧರ್ಮಿಯುಮುಳ್ಳನ್ನಂ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ಜಿನಮುನಿ ಸಂಘಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಿಂತಮಾ
ಕ್ಷಯದಾನಂ ಸಲ್ಪ ಪಾಂಗಿಂ ಬಹುಕನಕಮನಾಕ್ಷೇತ್ರಜರ್ಗಿತ್ತು ಸದ್ವಿ
ತ್ತಿಯನ್ನೀ ಲೋಕಮೆಲ್ಲಂ ಪೊಗಳಿ ಬಡಿಸಿದಂ ಪುಣ್ಯ ಪುಂಜ್ಯಕಥಾಮು

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿದ್ದು ಮೂಲ ಸಂಘದ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಪುಷ್ಪದಂತ ಜಿನಾಲಯವು. ಹೀಗೆಯೇ ಮೂಲ ಸಂಘದ ದೇಸಿಗಣ ದೇಸಿಗಣ—ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಪುಷ್ಪದಂತ ಜಿನಾಲಯಗಳೂ ಇದ್ದಿರಬೇಕೆನ್ನಬಹುದು. ಸಾರಾಂಶ,—ಅಲ್ಲಿರುವ ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ಜಿನಸಂಘದ ಒಂದೊಂದು ಪುಷ್ಪದಂತ ಜಿನಾಲಯ ಉಳ್ಳವುಗಳೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ವೇನೂ ತಟ್ಟದು. ಅಂತೆಯೇ ಸ್ಥಳೀಯರಲ್ಲಿ ಊರೊಳಗೆ ೨೨೨ ಬಸದಿ ವೆಂದು ಐತಿಹ್ಯವಿದೆ. ಮತ್ತು "ಇದು ಜೈನ ಬಸದಿಯ ಊರು. ಇಲ್ಲಿಯ ಉರ್ಜಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪಟ್ಟ" ಎಂದೂ ಹೇಳುವ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರೇತದಹನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅದರ ತಲೆಯೊಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ.

* ಈ ಅಕ್ಷರವು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ೨೮ ಇದು ಬಲಾತ್ಕಾರಗಣದ ಎಂದಿರಬೇಕು.
೨೯ 'ಊರಾಗ ೨೨೨ ಬಸಿ, ಬಾಚಿನ ಕಲ್ಲನೇಲೊಂದು ಕೆತ್ತಿ' ಎಂಬುದೊಂದು ಇಲ್ಲಿಯ ವೃದ್ಧರು ಇದು ಜೈನರ ಕಾಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬಸದಿಯ ಸ್ಥಾನ ಮೂಪಾತ್ಮ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಐತಿಹ್ಯಗಳ ಮುಖತಾರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, ಕೊಪಣವು ಬಸದಿಗಳ ಆಗರವಾಗಿತ್ತು; ಅದು ಜೈನರ ಕಾಸಿ ಎಂದರೆ ಅವರ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿತ್ತು; ಹಾಗೂ ಅದು ಈ ಕೊಪ್ಪಳವೇ ಎಂಬುದು ಸಿದ್ಧ.

ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ ಕೊಪಣದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ಜಿನ ಸಂಘಗಳು ಒಂದೊಂದರಲ್ಲಿ ೩೨ ಶಾಖಾ ಗಣಗಳುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿಯೂ, ಈ ಎಲ್ಲವುಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಅಧಿ ಸಂಘಗಳಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಿರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ ಕೊಪಣದಲ್ಲಿ ೩೨೨ ಬಸದಿಗಳಿದ್ದಾವೆಂಬ ಸ್ಥಾನಿಕ ಜಾನಪದ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುರುಳುಂಟೆಂದು ಕಂಡುಬರುವುದು.

(v) ಕೊಪ್ಪಳದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಇರುವ ನೇಮಿನಾಥ ಜಿನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೌವ್ವೀಸ ತೀರ್ಥಕರ ಮೂರ್ತಿಯಿತ್ತು.^{೩೦} ಆದರೆ ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿಯ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ (೯) 'ಕೊಪಣತೀರ್ಥದ ದಣ್ಣಾಯಕ ಬಸದಿ'ಯ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಈಗಿರುವ ನೇಮಿನಾಥ ಜಿನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿನಾಥ ಮೂರುತಿ ಇದೆ. ಆದನ್ನು ಆ ಜಿನಾಲಯವು ನಾಶವಾಗಲು ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿರಿಸಿದುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಶಾಂತಿನಾಥ ಬಸದಿಯ ಉಲ್ಲೇಖವು ಹತ್ತನೆಯದು.

(vi) ಕೊಪ್ಪಳದ ನೈಋತ್ಯದಲ್ಲಿ (ಸುಮಾರು ೧೬ ಮೈಲು) ಉಪ್ಪಿನ ಬೆಟಗೇರಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿನ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ವಂಶದ ೩ನೆಯ ಕನ್ನರನ ಕಾಲದ ಒಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕೊಪಣದಲ್ಲಿ (೧೧) 'ಜಯಧೀರ ಜಿನಾಲಯ' ವೆಂಬುದೊಂದು ಇತ್ತು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ.

(vii) ಮೊನ್ನೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕೆಳದಿಯ ಸದಾಶಿವನಾಯಕನದೊಂದು ತಾಮ್ರಶಾಸನದಲ್ಲಿ^{೩೧} :-

“ಈ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅವನಾನೊಬ್ಬ ಜೈನನಾದವ ತಪ್ಪಿದರೆ ಬೆಳುಗುಳದ ಗುಮ್ಮಟನಾಥ, ಕೊಪಣದ ಚಂದ್ರನಾಥ, ಉಜ್ಜಂತಗಿರಿಯ ನೇಮೇಶ್ವರ ಮೊದಲಾದ ಜಿನಬಿಂಬಗಳನ್ನೊಡೆದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಹರು.”

೩೦ ಈ ಮೂರ್ತಿಯೂ ಹಾಗೂ ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಟಿ ಎಂಬ ಮೂರ್ತಿಯೂ ಇವುಗಳ ಸಂಗಡ ಇನ್ನೂ ೫ ಸಣ್ಣ ಜಿನ ಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಕೊಪ್ಪಳ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಎಲಬುರ್ಗಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಹೊಲದಲ್ಲಿಯೆ ದಿನ್ನೆಯನ್ನು ಆಗಿಯುವಾಗ ಸುಮಾರು ೨೦ ವರ್ಷಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದೊರೆತವಂತೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ಕೊಪ್ಪಳದಲ್ಲಿಯೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಜೈನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಆರ್ಕಿಯಾಲಾಜಿಕಲ್ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಇಲ್ಲಿಯ ಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಇವು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾಗಿರು ವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯಕ್ಕೆ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲು, ಇಲ್ಲಿಯ ಜಹಗೀರ್ದಾರರಾದ ಸರ್ ಸಾಲಾರಜಂಗರವರು ಸ್ವಂತದ ಸರೋವರನಗರದ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯಕ್ಕೆ ಅವನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದರು (೧೦-೧೯೩೧). ಈಗ ಅವು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ. ಇದೇ ಚತುರ್ವಿಂಶತಿ ತೀರ್ಥಂಕರ ಮೂರ್ತಿ ಯನ್ನೇ ನೋಡಿ ಪ್ರಿಯುತ ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರವರು ೧೯೧೬ರ ಮೈಸೂರ ಆರ್ಕಿಯಾಲಾಜಿಕಲ್ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ (ಪುಟ ೮೩) ಇದು ಚಂದ್ರನಾಥ ಬಸದಿಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಪಣಕ್ಕೆ ತೀರ್ಥವೆಂಬ ವಿಶೇಷಣವಿದೆ ಎಂದೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಬಸದಿ ಚಂದ್ರನಾಥ ಬಸದಿಯಲ್ಲ; ನೇಮಿನಾಥ ಜಿನಾಲಯವು.

೩೧ *Epigraphia Indica*, Part V, January 1931 ; p. 94.

ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ ಕೊಪಣದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನಾಥನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮೂರ್ತಿ-
ಆರ್ಥಾತ್ ಜಿನಾಲಯವಿದ್ದಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಿವರಣೆಯು ಫಲಿತಾಂಶವೇನೆಂದರೆ:—ಕೊಪಣವು
ಗಣನಾತೀತ ಜಿನಾಲಯಗಳುಳ್ಳದುದಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಥಾನಿಕ ವಾಕ್ಯದಿಂದಲೂ, ಹಾಗೂ ಅನ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ಥಾನಿಕ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಆಧಾರವು
ಸಿದ್ಧಿಸಿ, ಆ ಅಪಾರ ಜಿನಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ: (೧) ಸಾಂತಲದೇವಿಯರ ಬಸದಿ,
ತಿಮಂಬರಸಿಯ ಬಸದಿ, (೨) ತೀರ್ಥದ ಬಸದಿ, (೩) ಅರಸಿಯ ಬಸದಿ, (೪)
ದೇವನ ಬಸದಿ, (೫) ದಣ್ಣಾಯಕ ಬಸದಿ, (೬) ಚಂದ್ರನಾಥ ಬಸದಿ, (೭)
ನಾಥ ಬಸದಿ, (೮) ಕುಶ ಜಿನಾಲಯ, (೯) ಪುಷ್ಪದಂತ ಜಿನಾಲಯ,
ಜಯಧೀರ ಜಿನಾಲಯ, (೧೦) ನೇಮಿನಾಥ ಜಿನಾಲಯ^{೨೨} ಎಂಬ ಪುಷ್ಪ
ಜಿನಾಲಯಗಳ ನಾಮಗಳನ್ನು ಐತಿಹಾಸಿಕ ರೀತ್ಯಾ ಸಂಶೋಧಿಸಿದಂತಾಯಿತು.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಇನ್ನು ಪ್ರಾಚೀನ ಕೊಪಣದ ಆ ಅಸಂಖ್ಯ ಜಿನಾಲಯಗಳೇನಾದುವೆಂದು
ಸಂಶೋಧಿಸುವ.

ಪ್ರಾಚೀನತಮ ಕೊಪಣ ಮಹಾತೀರ್ಥದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈಗಿರುವ ಕೆಂಪು
ದುರ್ಗವೂ ಬೆಟ್ಟದಮೇಲಿರುವ ಕೋಟಿ ಹಾಗೂ ಊರು ಸುತ್ತಲಿರುವ ಕೆಂಪು
ಗೋಡೆಯೂ ಇದ್ದಿರಲಾರವು. ಆಗ್ಗೆ ಕೊಪಣವು ಜಿನಾಲಯಗಳಿಂದಲೂ
ಮುನಿಗಳಿಂದಲೂ ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಬೆಟ್ಟಗಳಮೇಲೂ ಕೆಳಗೂ
ವೃದ್ಧಿಯು ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದ್ದಿತು. ಇಲ್ಲಿಯ ಹಳಬರು ಹಳೆಯ ಕೊಪ್ಪಳ
ಪಾಲ್ಕಿಗುಂಡಿನ ಬೆಟ್ಟವನ್ನೂ, ಚಂದ್ರಬಂಡೆಯನ್ನೂ, ಅಲ್ಲದೆ ಹಿರಿಯ
ದಂಡೆಯ ಅನಂತ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಬೈಲನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈಗಿರುವ ದುರ್ಗವನ್ನೂ ಕೋಟಿಯ ಗೋಡೆಯನ್ನೂ ಯಾವ
ರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಕೋಟಿಯಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಮ್ಮನ ದೇವಸ್ಥಾನವಿದೆ
ಸುತ್ತಣ ಕೋಟಿಯ ಗೋಡೆಯ ಕೆಲ ಕೊತ್ತಲಗಳ ಮಾದರಿಯು ಚಾಲುಕ್ಯ
ದ್ದಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ಬಿಜಾಪುರದ ಬಾದಶಹರೂ, ಟೀಪುವಿನ ಕಾಲದ ಕೆಲವು
ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಮಾಡಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಊರಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಬೆಟ್ಟದಮೇಲಿದ್ದ ಬಸದಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಉದ್ಧಾರ
ನಂತರ ಆ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದಲೇ ಊರ ಸುತ್ತಣ ಹಾಗೂ ಬೆಟ್ಟದಮೇಲಿನ ಕೆಂಪು
ಗೋಡೆಯನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬರಿಯ ಊಹೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವಲ್ಲ
ಕೋಟಿಯ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ, ಬಸದಿಯ ಮಹಾದ್ವಾರದಮೇಲೆ ಇರುವ

^{೨೨} ಈ ಜಿನಾಲಯವು ಈ ಹೊತ್ತಿಗೂ ಇವೆ.

ಜಿನಬಿಂಬಗಳೂ, ಚಿತ್ರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕಂಬ-ಬೋದು-ಗದ್ದುಗೆಗಳೂ ಹೇರಳವಾಗಿ ಕಾಣಬರುತ್ತಿವೆ. ಕೋಟೆಯ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದ 'ಕೊರವಿಯ ಕೊತ್ತಲ'ದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳೂ ಅವುಗಳ ತುಣುಕುಗಳೂ ಗೋಡೆಗಳಲ್ಲುಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಶಾಸನಶಿಲೆಗಳು ಅಷ್ಟ ಕರಿಯಕಲ್ಲಿನವಿರುವುವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿನ ಕೆಲ ಶಾಸನಾಕ್ಷರಗಳು ಫರಿಂದ ೧೩ನೆಯ ಶತಮಾನದವರೆಗೂ ಇರುವವು. ಇದಲ್ಲದೆ ಕೆಲ ಬಿಳಿಯಕಲ್ಲಿನ ಕಂಬ, ತೊಲೆ ಇವುಗಳಮೇಲಿನವು ೬ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಕ್ಷರಗಳಿರುವವು. ಇದಕ್ಕೆ ಶಾಸನಕೊತ್ತಲವೆಂದರೂ ಸಲ್ಲುವುದು. ಗೋಡೆಕಾರರು ಇದೇನನ್ನೂ ಲಕ್ಷಿಸದೆ ತಮ್ಮ ಗೋಡೆಗೆ ನೀಟಾಗುವಂತೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬುಡಕ್ಕೋ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿಯೋ ಮೇಲೆಯೋ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಗೋಡೆ ಈಗ ಬಿಡುಬಿಡಿನ ನಮಗೀಗ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಎಡೆಯುಂಟಾಗಿದೆ.

ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಕೊಪಣದಲ್ಲಿ ಕರಿಯಕಲ್ಲಿನ ಸುಂದರವಾದ ಜಿನಾಲಯಗಳೂ ಇದ್ದಾವೆಂದು ಅನುಮಾನಿಸಬಹುದು. ಈ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಸ್ಥಿರತೆಯುಂಟಾಗುವಂತೆ, ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ವೇಂಕಟೇಶ ದೇವಾಲಯದ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಬಲಕ್ಕೆ ಒಳಗಡೆ ಇರುವ ಪೋಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಎಡಕ್ಕಿರುವ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶ್ರೀ ಗಜಾನನ ವಾಚನಾಲಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಂದರವಾದ ಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸದಿಂದೊಪ್ಪುವ ಕರಿಯಕಲ್ಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಕಂಬಗಳಿವೆ. ಈ ಕಂಬಗಳ ನಾಲ್ಕೂ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿಯೂ ಪರ್ಯಂಕಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಜಿನ ಬಿಂಬಗಳಿವೆ. ಇಂತಹ ಕಂಬಗಳೇ ಕೋಟೆಯ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದ ಒಳ ಬದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಡಣೂಕನ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೃಷ್ಣದೇವರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಊರ ದಕ್ಷಿಣದ ಎಲ್ಲೆ ಯಂತಿರುವ ಶ್ರೀ ಸಿರಸಪೈಯನವರ ಮಠದ ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೊರಗೂ ಇರುವವು. ಹಿಂದೆ ಸೂಚಿಸಿದ ವೇಂಕಟೇಶ ದೇವಾಲಯವು ಜಿನಾಲಯದ ಮಾದರಿಯದಾಗಿದೆ. ಮಹಾದ್ವಾರದಮೇಲೆ ಇರಬಹುದಾದ ಜಿನಬಿಂಬವನ್ನು ಒಡೆದು ಆ ತೆಗ್ಗನ್ನು ಗಚ್ಚಿನಿಂದ ತುಂಬಿ ಶ್ರೀಕಾರ ಹಾಕಲಿಗ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚಂದ್ರಬಂಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶಾಸನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರ ಕೆತ್ತನೆಯ ತಲೆಯಿಂದೊಡಗೊಡಿದ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ಒಡಕ ಕರಿಯಕಲ್ಲಿನ ಹಲಗೆ ಇದೆ. ನಿಜಾಂ ಕರ್ಣಾಟಕ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧಕ ಸಮಿತಿಯವರ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೨೦ ಅಂಗುಲ ಉದ್ದ, ೧೬ ಅಂಗುಲ ಅಗಲ ಇರುವುದೊಂದು; ೨ ಅಡಿ ಅಗಲ, ೪ ಅಡಿ ಉದ್ದ ಇರುವುದೊಂದು—ಈ ರೀತಿ ಕರಿಯಕಲ್ಲಿನ ಎರಡು ಹಲಗೆಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಗುಲಕ್ಕೊಂದ ರಂತೆ ಸಲಕ್ಷಣ ಜಿನಮೂರ್ತಿಗಳಿವೆ. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಸೂಚಿಸಿದ ಶಾಸನಕೊತ್ತಲದ ಒಳಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾವಿ; ಅದಕ್ಕೆ 'ಡಣೂಕನಬಾವಿ' ಎಂದು ಹೆಸರು. ಅದನ್ನು ಡಣೂಕ ಮುದ್ದನೆಂಬವನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.^{೩೩} ಇದು ೧೦-೧೨ ಅಳುದ್ದ ಅಳವಾದುದು. ತಳದಲ್ಲಿ ಉಸುಕಿದ್ದು, ಶಿಲೆಯು ಬಹು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದೆ. ಇದು ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದಿರದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಹರಿಯುವ 'ಝರಿ'ಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ

೩೩ 'ಡಣೂಕ' ಇದು 'ಡಣ್ಣಾಯಕ' ಇವರ ತತ್ವವಾಗಿರಬಹುದೇ?

ಊಹೆ. ಕೊಪಣವು ಉದ್ಭವವಾಗಿ ಜಿನಾಲಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾದವು. ಅಥವಾ ಅವುಗಳ ಮಹತ್ವವು ಕಡಮೆಯಾದನಂತರ ಅವೇ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟವು. ಇದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡಿ ಮನಗಾಣಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿಯ ಕಲ್ಲುಗಳು ಬಿಳಿಯ ಬಸದಿಯವು. ಒರಟಾದ ಬಿಳಿಯ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸವು ಸೊಗಸಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಲೂ ಕೊಪಣದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ, ಹಾಗೂ ಕರೆಯ ಕಲ್ಲಿನ ಸುಂದರವಾದ ಬಸದಿಗಳು ಇದ್ದವು ಎಂಬುದು ಬರುತ್ತದೆ. ಬಾವಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವಾಗ ದೊಡ್ಡದಾದ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಸಣ್ಣದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಾವಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಕೆಲಸ ಆ ತೀರ್ಥವಾಗಿರಬಹುದೇ?

ಕೊಪಣವು ಅತಿಪುರಾತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ 'ಡಣೂಕ'ನ ಬಾವಿಯ ಕೆಲಸವೂ ತರವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಈಗಿರುವ ಊರಿನಿಂದ ಸುಮಾರು ೪-೫ ಕೆಳಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಬಾವಿಗೆ ಬಸದಿಯ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ವದ ಜನರು ಕೆರೆ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಚಿರಸ್ಮಾರಕವೆಂದು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೇ ಬಾವಿಯ ಕಟ್ಟು ಹಾಗಿರದೆ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಸ್ಥಳ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಂದು ಜೋಡಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದಂತಿದೆ. ಮತ್ತು ಊರು ಮೇಲೆ ಎರಿದಂತೆ, ಅಷ್ಟಷ್ಟೇ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಎರಿಸುತ್ತಾ ಹೋದ ಗುರುತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಮೇಲಿನ ಊಹೆಗೆ ಬಲವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಆಧಾರವು ಹತ್ತಿಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರು ತಮ್ಮ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ತೋಡಿಸಿದರು. ಆಗ್ಗೆ ಆ ತೋಡಿದ ತೆಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಆಳಿನ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಪದರಗಳಿದ್ದು, ಕಡೆಯ ಎರಡು ಪದರಗಳಲ್ಲಿ ಗಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ ದೊರೆತವು. ಆ ಪದರಗಳು ಬಿದ್ದ ಮಣ್ಣಿನವೆಂಬಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದು ಪದರ ಬುಡಕ್ಕೆ ಸವಕಳಿಯಾದ ಭೂಮಿಯು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ವಿವರಣೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕೊಪಣವು ಅಷ್ಟು ಕೆಳಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು ಅನುಮಾನಿಸಿದುದು ದೋಷವಾದೀತೆ?

ಇಂತು, ಕ್ರಿಸ್ತ ಪೂರ್ವ ೨೨೨ರ ಅಶೋಕ ಸಾಮ್ರಾಟನ ಕಾಲದಿಂದ ಬಾಡುಗಳ ವಿಹಾರವೂ, ಜೈನ ಯತಿಗಳ ಬಸದಿ ಸ್ಥಳವೂ ಕೋಟಿ ಕೊತ್ತಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮೈಮರೆವ ಯೋಧರ ಭೂಮಿಯೂ, ಅಲ್ಲದೆ ತಿರುಳ್ಬೀಡೂ ಆದ ಕೊಪಣವೇ ನದ್ಯದ ಕೊಪ್ಪಳವು.

೨೪ ಕೊಪಣವು ನೃಪತುಂಗನ ಕಾಲದಿಂದ (೮೧೫ ಕ್ರಿ. ಶ.) ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಕೆಳಬದಿಯ ನಾಯಕನ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ ಕಾಲದ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೫೨) ವರೆಗೆ ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ಆರು ಶತಮಾನಗಳ ಸಮೀಪ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಅದರ ಉಲ್ಲೇಖ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ರಿಂದಲೂ ವಿಜಯನಗರದ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಆರಸರ ಶಾಸನಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದರಿಂದಲೂ ಈ ಸಮೀಪ ಕ್ಷೇತ್ರವು ನಾಶವಾಗಿರಬೇಕು.

೨೫ ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಒಂದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಆರ್ಕಿಯಾಲಾಜಿಕಲ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕ್ವೇಸ್ಚನರ್ ಬಂದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು.

ಗೋಪಿಕಾ ಗೀತೆ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ನಂಜುಂಡಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಬಾಲಕನ್ನಡ ಸೇವಾ ಮಂಡಲಿ, ಮೈಸೂರು

ಗೋಪಿಕಾ ಗೀತೆಯು ಮಹಾಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಒಂದು ಸುಂದರ ಭಾವಗೀತ. ಬೃಂದಾವನದಲ್ಲಿ, ಕಾಳಿಂದೀತಡಿಯ ನಿಕುಂಜವನಗಳಲ್ಲಿ, ಗೋಪಿಯರು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನೆನೆದು ಹಂಬಲಿಸಿದ ಪ್ರೇಮಗೀತವಿದು. ವೀರಶೈವ ವಾಚ್ಮಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಶೋಧನೆಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ಕಾಲಜ್ಞಾನ'ದ ಪ್ರತಿಯ ಜತೆಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥವು ದೊರೆಯಿತು. ಈ ಪುಟ್ಟ ಕಾವ್ಯವು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಗರಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕೀರ್ತನೆಗಳಿವೆ; ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕಗಳಿವೆ; ಎಂಬತ್ತಮೂರು ಪದಗಳಿವೆ. ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ದಶಮ ಸ್ಕಂಧದ ಮೂವತ್ತೊಂದನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಆ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಶ್ಲೋಕಗಳೇ ಇಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಒಂದು ಶ್ಲೋಕವಾದನಂತರ ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಹತ್ತಾರು ಚರಣಗಳು ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಳೆಗೊಂಡಿವೆ. ಕೀರ್ತನೆಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ "ರನ್ನ ತಿರುಪತಿ ರಂಗಕೃಷ್ಣನೆ," "ರಂಗ ತಿರುಪತಿರಮಣ ವೆಂಕಟೊ ತುಂಗವಾಸನೆ," "ತಿರುಪತೀಶ ಗೋಪಾಲ! ಮುದ್ದು ವೇದವೇದ್ಯ ವೆಂಕಟೇಶ ಗೋಪಾಲ" ಮತ್ತು "ತಿರುಪತಿ ವೆಂಕಟ ಜೀವನನಮಗುಳುಹು" ಎಂದು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಗೋಪಿಕಾ ಗೀತೆಯ ಕನ್ನಡ ಕರ್ತೃ ತಿರುಪತಿಯ ವೆಂಕಟರಂಗಾಖ್ಯಾನಾದ ಮೈದಿಕ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದ ದಿವಸವಾಗಲಿ, ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯ ಕಾಲವಾಗಲಿ ತಿಳಿದುಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವೈಷ್ಣವರು ಪೂಜೆಮಾಡುವಾಗಲೂ, ಮಂಗಳಾರತಿಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲೂ, ಅನಂತರ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವಾಗಲೂ ಗೋಪಿಕಾ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿದೆ. ದನಿ ಜೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಧಾಟಿ ದನಿಗೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದ ಕವಿಯು ಅದೇ ಛಂದಸ್ಸನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ "ರಾಮ ರಕ್ಷ ಮಾಂ ಎಂಬ ವರ್ಣದಂತೆ" ಎಂದು ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಹಾಡು ಎಷ್ಟು ಮೋಹಕವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ತಣಿಯಬೇಕು. ಆನಂದ ರಾಮಾಯಣ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಓದುವಾಗ ಉಷ್ಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಪಂಜರದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಿಳಿಗಳು "ಜಯತು ರಾಘವೋ ಜಾನಕೀಯುತೋ | ಜಯತು ರಾಜರಾಜೇಶ ರಾಘವ ||" ಎಂಬುದನ್ನು ಹಾಡುವ ರೀತಿಯ ಗತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

'ವೆಂಕಟರಂಗ' ಕವಿಯು ಮೊದಲು ಒಂದು ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಬರೆದು, ಆಮೇಲೆ ಕನ್ನಡ ಚರಣಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಕಾವ್ಯವು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ.—

ಜಯತೀರ್ಥಿಕಂ ಜನ್ಮನಾವ್ರಜಃ | ಶ್ರಯತ ಇಂದಿರಾ ಶಶ್ವದತ್ಸಹಿ ||
ದಯಿತ ದೃಶ್ಯತಾಂ ದೀಕ್ಷುತಾವಕಾ | ಸ್ವಯಿದೃತಾಸವಃ ಸ್ವಾಮಿಭಿಃ ||

* * * *

ಕೃಷ್ಣ ರಕ್ಷಿಸು ಕೃಷ್ಣ ಪಾಲಿಸು
ಕೃಷ್ಣ ತೋರಿಸು ವಿಷ್ಣು ಮೂರ್ತಿಯು |
ವೃಷ್ಟಿನಂದನ ಜಿಷ್ಣು ಪಾಲನ
ಉಷ್ಣ ಕಿರಣ ಭ್ರಾಜಿಷ್ಣು ಕೃಷ್ಣನೆ || ೧ ||
ಪ್ರಾಣಕಾಂತನೆ ಪಾವನಾತ್ಮನೆ
ನೀನು ಜನಿಸಲು ನಿತ್ಯವ್ರಜವಿದು
ಜಾಣ ಜೈಸಿತು ಜಗವನೆಲ್ಲವ
ಮಾನು ತೇಜವ ಬಗೆಯದಂದದಿ || ೨ ||
ಎಂದಿಗಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
ಬಂದು ನಿಂದಳು ಬಾಣವಿಟ್ಟಳು
ನಂದಪುತ್ರನೆ ನಂಟರೆಲ್ಲರು
ನಿಂದು ನಿವಿಯಲು ನಮಗೆ ಕ್ಲೇಶವೆ || ೩ ||
ಹೊಕ್ಕು ವನಗಳ ಹೋದ ಬಳಿಯಲಿ
ಅಕ್ಕರಿಂದಲೆ ಅರಸಿ ನಿನ್ನನು
ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಲಿ ದಿಗಿಲು ಬೀಳುತ
ಸಿಕ್ಕಬಿದ್ದರೆ ಸೊರಗಿ ಬಂದೆವು || ೪ ||
ನಿನ್ನ ನಂಬಿದ ನಾವು ನಾಥನೆ
ಅನ್ಯರಂದದಿ ಅರಸತಕ್ಕವೆ?
ಇನ್ನು ಪ್ರಾಣವ ಇರಿಸಲಾಪೆವೆ?
ಜಿನ್ನಕೇಶವ ಚಕಿತರೀಕ್ಷಿಸು || ೫ ||
ಇರಿಸಿ ನಿನ್ನಲಿ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರಾಣವ
ಇರುತಲಿರುವೆವು ಈ ಪ್ರಭಾವದಿ
ಪರಮ ಕಷ್ಟದಿ ಪ್ರಾಣಿಸಿರುವೆವು
ಪರಮಪುರುಷನೆ ಪಾಲಿಸೆಮ್ಮನು || ೬ ||
ನೀನೆಯಾದರು ನೋಡು ನಮ್ಮನು
ಮಾನದೊಡೆಯನೆ ಮೆಚ್ಚಿದವರನು
ಕಾಣೆಮ್ಮಯ ಕಣ್ಣಿಗಾದರು
ಶ್ರೀನಿಕೇತನೆ ಸಗುಣಮೂರ್ತಿಯೆ || ೭ ||
ನೋಡುವಿನಿಬರು ನಾವು ಬಳಲುತ
ಬೇಡಲೇತಕೆ ಬಯಸಿ ನಿನ್ನನು
ಕಾಡ ಕಾರಣವೇನುಂಬೆಯ
ನೋಡು ಹೇತುವ ನಾವು ಪೇಳ್ವೆವು || ೮ ||
ನೀನೆ ಕಷ್ಟವ ನಮಗೆ ಮಾಡಲು
ತ್ರಾಣ ತಗ್ಗಲು ತೊಡರಿಕೊಂಡೆವು
ಆ ನಿಧಾನವ ಅರುಹಿತೋರ್ಪೆವು
ಕಾಣು ಕಾಂತನೆ ಕಾದು ರಕ್ಷಿಸು || ೯ ||

ಇದರ ಮುಂದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕವು ಬರುತ್ತದೆ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಗೋಪಿಯರು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು "ಅನ್ನುವ" ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯ ಮೋಹಜ್ವಾಲೆಯಿಲ್ಲ. ಹೃದಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಮಾತಿದೆ; ಕನ್ನಡದ ಸೊಬಗಿದೆ. ಮೇಲೆ ಉದಾಹರಿಸಿರುವ ಪಾದಗಳಾವುದಕ್ಕೂ ವಿವರಣೆಯ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ. ತಾವಾಗಿಯೇ ಅರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನೂ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಚರಣಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರೆ ಮೊದಲನೆಯ ಕೀರ್ತನೆಯಾಗುವುದು. "ಕೃಷ್ಣ, ಈ ಅಶೇಷಕೆ ನೀನು ಏಕಸಾಕ್ಷಿ. 'ಕಾಯವಿಡಿದಿಹೆ ಕಾಯೆ ವಿಶ್ವವ.' ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿರಿದು ಸೆಳೆಯಿತು. ಭಯಗಳು ಎಷ್ಟು ಒಂದರೂ ನೀನು ಕಾಯಲಿಲ್ಲವೆ! ನಿನ್ನ ನಂಬಿದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬನ್ನ ಬಡಿಸದೆ ಕಾಪಾಡು" ಎಂದು ಬೇಡುತ್ತಾರೆ:—

ಕೊಲುವೆ ಏತಕೆ ಕಾಣದೆಮ್ಮನು
ಕೊಲೆಯೆಯೆಂಬೆಯ ಕೇಳು ಕೇಶವ
ಕೊಲೆಯಿದಲ್ಲವೆ ಕಾಮ ಕೊಲ್ಲಲು
ಕೊಲಲು ಶಸ್ತ್ರದಿ ಕೊಲೆಯದಾಗದು || ೧೩ ||

ಅಳಿಸದುಳಿಸದೆ ಅಳಿಪುದೀ ಕೊಲೆ
ಉಳಿಸು ಉತ್ತಮ ಅಳಿಸಲದು ಸುಖ
ಬಳಲಿ ಬಾಡುವ ಭಯವ ಬೀರುವ
ಬಲುಹಿನೀ ಕೊಲೆ ಬೇಡ ಕೃಷ್ಣನೆ || ೧೪ ||

* * *

ಅನ್ಯ ಭಯಗಳನಳವ ಮಹಿಮನೆ
ನಿನ್ನ ನಂಬಿದ ನಮ್ಮನಿಂದಿಗೆ
ಬನ್ನ ಬಡಿಸರೆ ಬಂದು ಭಾವಿಸು
ರನ್ನ ತಿರುಪತಿ ರಂಗ ಕೃಷ್ಣನೆ || ೨೨ ||

ಮುಂದಿನ ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೂವತ್ತೊಂದು ಚರಣಗಳಲ್ಲಿ ಎರಹಾವಸ್ಥೆಯು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಅಶ್ಲೀಲತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. "ಗರ್ವವೆಂದರೆ ಗುಣದ ಮೂಲದಿ ಸರ್ವ ಜನರಿಗೂ ಸೇರಿಯಿರುವುದು. ಗರ್ವ ಬರುವುದು ಜ್ಞಾನಬಲರಿಗೂ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಖಂಡ ಗರ್ವವನ್ನು ಕಡಿದು ಬಿಸುಡುವ ನಿನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ ತೋರಿಸು" ಎಂದು ಬೇಡುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮುಗುಳು ನಗೆಗೊಡಿದ ಸುಂದರ ಮುದ್ದುಮುಖದ ಚಿತ್ರ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅವನ ಕಥೆಯನ್ನು ನೆನೆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಆತ್ಮರಹರು. ಅಂತಹುದರಲ್ಲಿ ಅವನಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂದ ಬೇವರು ಭಿನ್ನರಾದರೆ ಬದುಕಲಾಪರೆ? ಕವಿಗಳು ಈ ದಿವ್ಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಧೃವಿಸಿ ತಮ್ಮ ದೋಷಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬರಿಯ ಕಥೆಯಲ್ಲೇ ಭಾಗ್ಯವು ಬರುವಾಗ ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ಬೆರೆತು ಭರಿತಭಾವರಾದವರು ಬಿಡುತ್ತಾರೆಯೇ?— ಎಂಬೀ ಭಾವಗಳೆಲ್ಲಾ ಜೆಲುವಾಗಿ ಸಾಂದ್ರವಾಗಿವೆ.

ನಿನ್ನ ಕಥೆಯದು ನಿತ್ಯದಮೃತವು
ತನ್ನ ನಂಬಲು ತಪವ ತೆಗೆವದು
ಧನ್ಯ ಕವಿಗಳು ಧರಿಸುತ್ತಿರುವರು
ಮುನ್ನ ದೋಷವ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡುವರು

|| ೨೦ ||

ಕವಿಯು ಎಂದರೆ ಕಮಲಜನ್ಮನು
ದಿವಿಜರಿಂದಲು ಧರಿಸುವಮೃತವ
ಸವಿಯಲೊಲ್ಲದೆ ಸೇರದೆನ್ನುತೆ
ಸವಿನ ಸತ್ಕಥಾಸಾರದಮೃತವ

|| ೨೧ ||

ವಿಮಲ ಕಥೆಯಿದು ವಿಧಿತವಾದರೆ
ಅಮರಲೀಸದು ಅಧಿಕ ಕಾಮ್ಯವ
ಅಮರರಮೃತವು ಅತಿಪ್ರಯಾಸವು
ಅಮರೆ ಆಗಿನ ಅಲ್ಪ ಸುಖವಿದು

|| ೨೨ ||

ಶ್ರವಣ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಶುಭವನೀವುದು
ಭುವನಗಳೆಲಿದು ಬಹಳ ಭರಿತವು
ಧ್ರುವವು ಶಾಂತವು ಸುಖವು ಸರ್ವದಾ
ದಿವಿಜವಂಧ್ಯನೆ ದಿವ್ಯ ಕಥೆಯಿದು

|| ೨೩ ||

ಈ ಮೇಲೆ ಉದಾಹರಿಸಿರುವ ಚರಣಗಳು ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೂ ಸೇರಿದುವು

* * * *

ಪಾವನಮೂರ್ತಿಯ ಪರುಗಳ ಕಾಯುತಲಾ ವನದೊಳು ನೀನೇ
ದೇವರದೇವನೆ ಧಾವತಿಬಡಿಸುವೆ ಈ ವಿಧದಿರವೇಕೆ |
ನಾವೀ ಕಷ್ಟವ ನೋಡೆವು ಕೂಡದು ತಾವನು ಸೇರಿನ್ನು
ಭಾವಜನಯ್ಯನೆ ತಿರುಪತಿ ವೇಂಕಟ ಜೀವನ ನಮಗುಳುಹು || ೧೦ ||

ಕೊನೆಗೂ ಕವಿತೆಯು "ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಜೀವನ ನಮಗುಳುಹು" ಎಂಬ
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಕೃಷ್ಣನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಗೋಪಿಯರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ
ಬಹುದು. ಶೃಂಗಾರ ಕಾವ್ಯವೆಂದರೆ ತಂಗಾಳಿ, ವಸಂತ, ಜಲಕೇಳಿ, ಗಾಂಧಾರಿ,
ಸುರಾಪಾನ, ಲಜ್ಜಾಸ್ಪದ ಕ್ರೀಡಾದಿಗಳು—ಮುಂತಾದುವುಗಳ ವರ್ಣನೆಗಳು
ಕೊಂಡು ಹೊರಡುವವರಿಗೆ 'ಗೋಪಿಕಾ ಗೀತೆ'ಯಲ್ಲಿ ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಗುವ
ಇಷ್ಟು ಶುದ್ಧವಾದ ಪ್ರಣಯಗೀತೆ ಇನ್ನಾವುದಿದೆಯೋ ನಾವು ಅರಿಯುವೆ.

ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬ

(ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದು)

ಕನ್ನಡದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ಅಭಿಮಾನಗಳು ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದ ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಎರಡನೆಯ ಸಕಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿಯೂ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿ ವೇಶನದಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಕ್ಲುಪ್ತವಾದ ಒಂದು ದಿನ 'ಕನ್ನಡದ ಹಬ್ಬ'ವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರ ವಾಯಿತು. ಆ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾ|| ೧|| ಮಂಡಲಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆ ಗಳಿಂದ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು, ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸಿ, ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕಾದ ದಿನ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿತು.

ಈ ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳೂ, ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆಶಯವನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಸಂಘಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಒಂದು ಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಕೊಂಡಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಯಾಗಲಿ, ಹೇಗಾದರೂ ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಗನುಸಾರವಾಗಿ ಹಲಕೆಲವು ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹಬ್ಬವು ಆಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಅಧಿಕಾರಯುತವಾದ ವರದಿಗಳು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ತಲಪಿಲ್ಲ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ನಿವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲೇನೋ ೧೦-೧೦-೧೯೩೭ ನೆಯ ಭಾನುವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ಈ ಹಬ್ಬವು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನೆರವೇರಿತು. ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರದ ತುಂಬ ಮಹಾಜನರೂ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿದ್ದರು.

ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಸಂಜೆ ೫ ಘಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಹರಿನಾರಾಯಣ, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಅವರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಹಾಯಕ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ "ಕನ್ನಡ ತಾಯಿ ನೋಟ" ಎಂಬ ಕವನವನ್ನು ಓದಿದರು. ಅನಂತರ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು ಪರಿಷತ್ತು ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ, ಪರಿಷದುಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರಿಂದ

ಇದೇ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಿದರು.

ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:—

ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರ ಸಂದೇಶ

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ನಾನಾ ವಿಭಾಗಗಳ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ೨೫-೩೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಪೂರ್ಣ ಜಾಗೃತಿಯೂ ಒಂದು ನವೀನ ಜೈತನ್ಯವೂ ತಲೆದೋರಿ ಹಬ್ಬುತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದದ್ದಾಗಿದೆ. ಕರ್ಣಾಟಕ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಚಿತ್ತಪರವಶಕಾರಿಯಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯ, ಕರ್ಣಾಟಕದ ವಾದ ಪೂರ್ಣ ಚರಿತ್ರೆ, ಅದರ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದ ರಾಜಾಧಿರಾಜರುಗಳು, ಅದರ ದಕ್ಷರಾದ ಮಂತ್ರಿ ಮಾಂಡಲಿಕರುಗಳು, ಅದರ ತೇಜೋವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಸ್ಮಯಕರವಾದ ಕಲಾಸಂಪತ್ತು, ಅದರ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು, ಅದರ ಮಹಾನ್ ಮಹಿಮೆಗಳು—ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರು ನೆನೆನೆನೆದು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ಜನಾಂಗವು ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ತನ್ನ ಮೇಲ್ಮೈಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಉತ್ಸಾಹಗೊಂಡು ಹೀಗೆ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಪರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಕ್ತಿಯ ಮಹಾಪ್ರವಾಹದ ಮೇಲೆ ಇಂದು ನಡೆಯುವ ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬದ ಸಂತೋಷ.

ಜನದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂಕುರಿಸಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಕೃಪೆ ಒಂದು ಆಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರಂಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಲು ಈಗ ವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಸೋದರಪ್ರಾಯವಾದ ಮಾಡುತಿರುವ ನೂರಾರು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳೂ, ಕರ್ಣಾಟಕ ವಿಕೀಕರಣ ಪರಿಭಾವಿಸಿ, ಇಂಥ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ, ಕನ್ನಡ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾದ ಉತ್ಸವ ಆರ್ಜೇಯವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ನವರಾತ್ರಿಯ ದಿವಸಗಳು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪೂಜೆಯ ದಿವಸ, ಯುಕ್ತವಾದದ್ದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಜನ ಸ್ಥಳಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಕನ್ನಡ ದೇವಿಯ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ದೃಢ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಮಾತೃಭೂಮಿ ನಂಬಿ ನಡೆಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕತೆಯೆಂದು ನಾನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಭರತಖಂಡವು ಹೇಗೋ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ದೇಶವು ಹೃದಯಪ್ರಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಜನದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಭಾರತದ ಶಕ್ತಿ ಸಂಪತ್ತುಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಭರತಖಂಡದಿಂದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಮಹದುಪಕಾರವು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಲಾರದು. ಭರತಖಂಡವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ಕನ್ನಡವು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನಿಂತು, ತನ್ನೊಳಗಿರುವ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೆಳಗಿ ದಶದಿಕ್ಕು ಬೀರುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ನಾಡಿನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ನುಡಿಯ ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೂ ದುಡಿಯುವುದು ಧರ್ಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಆಡುವ ಜನರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬ ನೆಲಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥವರು ಸಹ ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡವು ತಮ್ಮ ದೇಶ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಕಾಲ ಇಂದಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷೋಜ್ಜೀವನದ ಕಾಲವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮಗಳ ದೇಶಾಭಿಮಾನವು ಭಿಮಾನವೆಂಬ ಅಂಶವು ಹಿಂದೆಂದೂ ಅವಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನವೆಂಬುದು

ಅಳುವ ರಾಜರುಗಳನ್ನೋ ಅಥವಾ ಮತಧರ್ಮಗಳನ್ನೋ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಭಾಷಾಮತೆಯು ಭಾರತೀಯತೆಯ ಒಂದು ಮೂಲ ಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಾಸಭೆಯು (ಕಾಂಗ್ರೆಸ್) ಸಹ ಭಾಷಾ ಮೂಲಕವಾದ ಪ್ರಾಂತರಚನೆಯ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಭರತಖಂಡದ ನಾನಾ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಜನರ ಸಂಘಟನೆಯಾಗುವುದು ಮೊದಲು ಅವರವರ ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ. ಹೀಗೆ ಸ್ವಭಾಷಾ ಸಂಸಿದ್ಧವಾದ ಜನರ ಗಳ ಒಟ್ಟುಗೂಡುವಿಕೆಯಿಂದ ಅಗತಕ್ಕದ್ದು ಭಾರತೀಯ ಮಹಾಜಾನಪದ. ಪ್ರಕೃತ ಸಂದರ್ಭವು ಈ ರೀತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹೆಂಗಸೂ, ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮಾತೂ ಮತದ ಮಾತೂ ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಲಿ, ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರು ಅಡುವ ಭಾಷೆಯೇ ತನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಜನವು ಈಗ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ನಾಡು ೧೯ ರಾಜಕೀಯ ಖಂಡಗಳಾಗಿ ಭಿದ್ರವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಈ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಬಹು ಜನದಲ್ಲಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಭೇದಬುದ್ಧಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಮತದ ಕಾರಣದಿಂದ, ರಾಜಕೀಯದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಪ್ರಾಂತ ಗಣನೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ—ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಕಾರಣ ಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಏಕಮನಸ್ಕರಾಗದೆ, ಏಕಕಂಠರಾಗದೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸರಿದು ದುರ್ಬಲ ರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಸಾಲದೆಂದು ಬಹು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದಾಸೀನ ಭಾವವೂ ಒಂದು ನಿರುತ್ಸಾಹವೂ ನೆಲಸಿ ನಿಂತಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತೋರುವ ಅವಲಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯವಾದದ್ದೆಂದರೆ ಬಹು ಜನರಲ್ಲಿರುವ ತಾತ್ಸಾರಬುದ್ಧಿ. ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲ; ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ; ಯಾವುದ ರಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಜನ ತಾವು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಇತರರಿಗೆ ಉಪಕಾರಗಳಾಗಿ ಕೀರ್ತಿಪಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ?

ಈಚೆಗೆ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಧಾಳಿ ಕಳವಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಬಲ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ದಲ್ಲಿ ಮಮತೆ ಇರುವವರು ವಿರಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವಿಲ್ಲ ವಾಗಿದೆ; ಧನಿಕರ ಪೋಷಣೆ ದೊರೆಯದೆ ಹೋಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಒಂದು ಸ್ವಂತ ಜೀವಾಳದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೂ ಪೂರ್ವಿಕರು ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮದ ಪುಣ್ಯ ದಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡವು ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ವರ್ಣಸ್ಥನ್ನೂ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಮಾಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ನಿಂತಿದೆ.

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಒದಗಿರುವ ವಿಪತ್ತುಗಳನ್ನು ತೊಲಗಿಸಿ ಅದರ ಅಭ್ಯುದಯವನ್ನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಲು ನಾವು ಒಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾಲ ಈ ಕನ್ನಡದ ಹಬ್ಬ. ಈ ದಿವಸ ಎಲ್ಲ ಜನವರ್ಗಗಳವರೂ, ಎಲ್ಲ ಮತಗಳವರೂ, ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಗಳವರೂ ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳವರೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಸೇರಿ, ತಮ್ಮ ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಸೇವೆಗೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸೇವೆಗೂ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವ ವನ್ನೂ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಸಿಯಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆ ಕೈಗೊಂಡಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡ ಜನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಆಚರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳಿ ಬೆಳೆಯುವ ಆಸೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿರದು. ದೇಶಹಿತವನ್ನೂ ವಂಶ ಹಿತವನ್ನೂ ಬಯಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಈ ವ್ರತ ಸಹಜಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಶುಭ ದಿವಸ ತಾವು ಮಾಡುವ ಪವಿತ್ರ ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ, ತಮ್ಮಗಳ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮಗಳ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೂ, ತಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳ ದಾರ್ಢ್ಯದಿಂದಲೂ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಶಕ್ತಿ ತೇಜಸ್ಸುಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡೆಯಲಿ. ತಮ್ಮ ಸೇವಾತಿತಯದಿಂದ ಕರ್ಣಾಟಕ ದೇವಿಯು ಪುನಃ ಸುಪ್ರಸನ್ನಳಾಗಿ ಲೋಕವನ್ನನುಗ್ರಹಿಸಲಿ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಜಗಜ್ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯರಾಗಲಿ. ಜಯ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ.

ಅನಂತರ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಹರಿನಾರಾಯಣ ಅವರು “ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ
'ವಿಶ್ವರೂಪದರ್ಶನ' ಭಾಗವನ್ನು ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ವಾಚನಮಾಡಿ
ಅನಂದಗೊಳಿಸಿದರು. ಶರುವಾಯ ಶ್ರೀ|| ದೇವುಡು ಸರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರಿ
ಅವರು 'ಕನ್ನಡನಾಡು ಮತ್ತು ನುಡಿ'ಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿ
ಆದರ ಸ್ಥೂಲವಾದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ:

ಈ ದಿನ ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬ; ಇದು ಕನ್ನಡನಾಡಿನ, ನುಡಿಯ ಮತ್ತು
ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ನಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಆಚರಿಸಬೇಕು; ಕಡೆಗೆ ವರ್ಷ
ದಿನವಾದರೂ ಇದನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈಗ ಕೆಲವರಿಗೆ
ಕನ್ನಡಿಗರು ಚಳಿಗೆ ಸೆಡೆದು ಹೊರಹೊರಡದ ಸೋಮಾರಿಗಳಂತೆ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನಾಡ
ದ್ದರು. ಪ್ರತಾಪಶಾಲಿಗಳಾದ ಹಿಂದಿನ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಮಹಾರಾಜಾಧಿಪತಿ
ಹೊರಗಿನವರನ್ನು ಗೆದ್ದು, ಮೇಲಿನಿಂದಲೂ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕಗಳಿಂದಲೂ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು
ವರನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿ, ಕನ್ನಡನಾಡು, ನುಡಿಗಳ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನೂ ಗೌರವ
ಕಾಪಾಡಿದ ಆ ಶೌರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಮರೆತಿದ್ದರು. ಈ
ನೆನಪುಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಜೈತನ್ಯ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಮ
ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಸಂಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರ ಕುರುಹಾಗಿಯೇ ಈ ಹಬ್ಬವು ನಮಗೆ
ಇಂದು ನಾನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕನ್ನಡ ದೇವಿಯ ಸ್ವರೂಪದ ವೈಭವವನ್ನಾ
ವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇನೆ.

ನಾನಾ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಬಹು ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದೆಂದು
ಬಂದಿದೆ. ಭೂಗರ್ಭಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಕರ್ಣಾಟಕದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ
ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು
ಮಹಾ ಕಾವ್ಯ ಪುರಾಣಗಳ ಆಧಾರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಕಾಲದಿಂದ
ಕಾಲದವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಕರ್ಣಾಟಕ ದೇಶ ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು
ಪ್ರಹ್ಲಾದನು ನಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ಬಂದು ವೇದಾಂತವನ್ನು ಕಲಿತಕೊಂಡು ಮು
ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟವರು ಕರ್ಣಾಟಕದ
ಅರ್ಜುನನು ನಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ಒಂದೆರಡುಸಲ ಬಂದು ಹೋದವನು; ನಮ್ಮ
ಗಳಲ್ಲಂತೂ ಪಾಂಡವರೈವರ ಹೆಸರುಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಸಿಂಧೂ
ಮೊಹಂಜೋದಾರೋ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಕನ್ನಡಿಗರದೆಂದು ಫಾದರ್ ಹೀಡಾ
ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಗ್ರೀಕ್ ನಾಟಕವೊಂದರಲ್ಲಿ ಓದುವ ಕೆಲವು ಮಾ
ಕನ್ನಡವೆಂದು ಊಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಆಧಾರಗಳು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಚರಿ
ಸುಮಾರು ೫೦೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನವರೆಗೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತವೆ

ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಹೊಂದಿರುವ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಚರಿತ್ರೆಯು ಸ್ವರ್ಣ
ಬರೆದಿಡಲು ಅರ್ಹವಾದದ್ದು. ಅಶೋಕನ ಕಾಲದಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಚರಿ
ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆನ್ನಬಹುದು. ಕದಂಬರ ಮಯೂರಶರ್ಮನ ರಾಜ್ಯ
ವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ಇದು ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೩ನೆಯ ಶತಮಾನದ ವಿಷಯ. ಶತ
ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನವರ್ಧನನು ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗೆಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನ
ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆಟ್ಟದವನು ಕರ್ಣಾಟಕರ ಪುಲಿಕೇಶಿ. ಕರ್ಣಾಟಕ
ಎಂತಹದೆಂಬುದನ್ನು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಓದಿಯೇ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಆ
ಅವರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಋಣಿಯಾಗಿದೆ. ಹೊಯ್ಸಳರು ಅಪ್ರತಿಮವಾದ ಶಿಲ್ಪ
ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಳೆಯಬೀಡು ಬೇಲೂರುಗಳ ಶಿಲ್ಪಕಲೆಯನ್ನು ದೊ
ದೇಶೀಯರು ಮೂಗಿನಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಹೆಮ್ಮೆ ಪ್ರಚಂಡವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಅವರು ವಿಜಯನಗರ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ೧೪ ಮೈಲಿ ಅಗಲ ೧೦ ಮೈಲಿ ಉದ್ದವಿದ್ದ ಆ ರಾಜಧಾನಿಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೋಡಿ ವಿದೇಶೀಯರು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ ದೆಸೆಯನ್ನು ನಾವು ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದಿಷ್ಟು ಹಿಂದಿನ ಮಾತಾಯಿತು.

ಇನ್ನು ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ಮೈಸೂರು ಕನ್ನಡಿಗರ ರಾಜಧಾನಿ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಮ್ಮನದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲರೂ ಏಕಕಂಠದಿಂದ ಕನ್ನಡ ನನ್ನದು, ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನನ್ನದು ಎಂದು ಹೇಳುವಹಾಗಿ ಆಗಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಹಿಂದಿನ ಕೀರ್ತಿಯ ಕಾಂತಿ ಕುಂದದಹಾಗಿ, ಹಿಂದಿನ ಔನ್ನತ್ಯದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಬಿರುಕುಬಿಡದ ಹಾಗಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಂದಿನವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಗೌರವವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಹರ್ಷನೆದುರು ಪುಲಿಕೇಶಿ ನಿಂತ ಹಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಇತರರೆದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದರೆ ಹೊರಗೆ ನವರು ನಮಗೆ ಮನ್ನಣೆಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಇತರರು ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇತರರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವರಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಚೀನವೋ, ಅದರ ಚರಿತ್ರೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದೋ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಾಚೀನವಾದದ್ದು; ಹಾಗೆಯೇ ಹಿರಿದಾದದ್ದು. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕುರಿತು “ಇದರಲ್ಲೇನಿದೆ? ಇದನ್ನು ನೂಕು” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ಯಾರಿಗೂ ಬರಲಾರದು. ನೃಪತುಂಗನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಮಹಾವೃಕ್ಷದ ಹಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಜೈನರ ಸಾಹಿತ್ಯಯುಗ; ಸಂಸ್ಕೃತದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ಮುದ್ರೆ ಬಿದ್ದು, ಮಹಾ ಜಂಪೂ ಕಾವ್ಯಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂದ ಕಾಲ. ಅಮೇಲೆ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟನ್ನು ತೋರಿಸುವ ವೀರಶೈವರ ವಚನಗಳ ಕಾಲ. ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಸೊಂಪನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ಶಿವಶರಣರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕವಿಗಳ ಕಾಲ; ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕವಿಗಳು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಮಹಾತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಈ ಕಾಲದ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವು ‘ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ’ ಮತ್ತು ‘ಗದುಗಿನ ಭಾರತ’. ‘ಗದುಗಿನ ಭಾರತ’ವೆಂತೂ ಈ ಕಾಲದ ಕಾವ್ಯರತ್ನ. ಮೈಸೂರು ದೊರೆಗಳು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ಉಪಕಾರ ಅನೋಘವಾದದ್ದು: ಚಿಕ್ಕದೇವ ರಾಜ ಒಡೆಯರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರು ರಾಮಾಯಣ, ಭಾರತ, ಭಾಗವತ ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಈಗಿನ ಪ್ರಭುವರ್ಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೊಸ ರೂಪ ಬಂತು. ಈ ದಿನ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತಪಸ್ಸು ನಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಪ್ರಚೋದಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಫಲವಾಗಿಯೇ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದೇವೆ. ಅವರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಪರಷತ್ತು ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಹಗಲಿರುಳೂ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ದಿನದ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೊದಲನೆಯ ಕೆಲಸ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳಾಗಿರುವವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡ ತಕ್ಕದ್ದು. ಮತ್ತು ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಅವರು ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ತೇರನ್ನು ಒಂದು ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಹಗ್ಗ ಹಿಡಿದು ಅದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯಬೇಕು. ನಾವು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿದರೆ ಇತರರೂ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಕನ್ನಡಮ್ಮನನ್ನು ಮೆರಿಸಬೇಕು. ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ, ಕನ್ನಡದ ಮೇಲ್ಮೆಗೆ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ|| ದೇವುಡು ಅವರ ಭಾಷಣವಾದಮೇಲೆ ಶ್ರೀ|| ಎಲ್. ರಾಜಾರಾಯ
ಅವರ ಸೋದರರಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಲ್. ಗೋಪಾಲರಾಯರೂ ವೀಣಾವಾದನ
ಸಭಿಕರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ವೆಂ
ಕಯಂಗಾರ್ಯರು ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು. ಮುಂದಿನದು ಅವರ

ಸಾರಾಂಶ:—

ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದಮೇಲೆ
ಅನೇಕ ಹೊಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬ
ಈ ಹಬ್ಬದ ಉದ್ದೇಶ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ವಿವರ
ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಮಗೆ ದೊಡ್ಡ ಹಬ್ಬ. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ
ಪಕ್ಷೋತ್ತಮ, ಮಾಸೋತ್ತಮ, ಸಂವತ್ಸರೋತ್ಸವ—ಎಂದು ನಾನಾವಿಧವಾದ ಆಚರಣೆ
ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬ ಹಾಗೆಯೇ ಮನ್ವಂತರೋತ್ಸವವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು
ನಾನು ಅಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ|| ದೇವುಡು ನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಭಾಷಣ
ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ; ಶ್ರೀ|| ರಾಜಾರಾಯರ ಮತ್ತು ಗೋಪಾಲರಾಯರ ಮನೋವಾಕ್ಯ
ವೀಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ; ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇದೆ, ಎಂಥ ಶ್ರಮ
ಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಎಂಥ ಕಲಾವಂತರಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಈ ಸಭಾಕಾರ್ಯ ಸಮಯ
ದೃಷ್ಟಾಂತಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬದ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಕನ್ನಡಿಗರ ಉತ್ಕರ್ಷದ ಫಲವೆಂದು

ಈಗ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕನ್ನಡದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಉತ್ಕರ್ಷ
ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರು ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ, ಆಗ ಇದ್ದವರು
ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಗಲೂ ಒಂದು ರೀತಿ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ
ಹಾಗೆ ಒಂದುಗೂಡಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿ ಆಗಿ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಾಗಿಯೇ
ಯಾಗಿಯೇ ಅಂತೂ ಅನೇಕರು ಸಂತತವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಳೆ
ಗೊಳಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಪ, ರನ್ನ, ಬಸವಣ್ಣ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಮೊದಲಾದವರು
ಹಾದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದರೂ ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು, ಕನ್ನಡದೇವಿಯ
ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಶಾಂತ ಕವಿಗಳು, ವಾಸುದೇವಾಚಾರ್ಯರು, ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರು
ಮುದ್ದಣ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕರು ಅನುಪಮವಾದ ಉಪಕಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ ಹೆಸರುಗಳು ಎಣಿಕೆಗೆ ಸಿಗುವದಾಗಿಲ್ಲ.
ಆರಂಭವಾಗಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಕಂಡು
ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಕನ್ನಡಿಗರು ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಭಯಪಡುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ; ಭಯ
ಕೆಲಸಮಾಡಬಹುದು. ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹ ದುಟ್ಟಿದೆ. ಈ
ಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ.

ಇನ್ನು ನೂರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ನಡೆಯಬಹುದು? ಕನ್ನಡ ಪ್ರಸಂಧ
ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.
ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮಿಂದ ಆಗುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಸಂಧದ
ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ನಾವೂ ಒಂದು ಮಟ್ಟ
ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರೆದರೆ ಕನ್ನಡದ ಮಹತ್ವ
ತದೋ ಎಂಬ ಭಯ ಬೇಡ. ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿನವರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ
ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಅದನ್ನು ಎಳೆದು ಹಿಗ್ಗಿಸೋಣ.

ಶ್ರೀ|| ದೇವುಡು ಅವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ, ಹಿರಿಯರು ಕನ್ನಡದ ತೇರನ್ನು ಹಿಡಿದು
ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುವ ಪುಣ್ಯವನ್ನಾದರೂ ನಾವು ಕೈಗೆ
ಬೇಕು. ಇದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿದು ನಾವೆಲ್ಲ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇಂಥ ಸಮಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕು. ಪರಿಷತ್ತು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಾದ ಸಂಸ್ಥೆ. ಅದರ ಆಸೆ ಕನಸುಗಳು ನಿಜವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬದ ವೇಳೆಗೆ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿರುವೆವೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿಯೋ, ಓದಿಸಿಯೋ ಜನರು ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹಲಬುನಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಜನ ಬರುವ ಹಾಗೆ, ಹತ್ತರಷ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಬೇಕು. ನನಗೆ ಹಿರಿಯರಾಗಿರುವವರೂ ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿರುವವರೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಲು ಸಂತತವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಲಿ, ಆ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಲಿ ಎಂದು ನಾನು ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಭಾಷಣವಾದಮೇಲೆ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರು ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿ ಆ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ, ಭಾಷಣಕಾರರಿಗೂ, ಗಮಕಿ ಗಾಯಕರುಗಳಿಗೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಂದಿನ ಸಮಾರಂಭವು ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು

೧. ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ

ಈಚಿನ ಅಧಿವೇಶನಗಳಲ್ಲಿ ಆದ ಮುಖ್ಯ ನಿರ್ಣಯಗಳು

೧೧-೪-೧೯೩೭, ಬೆಂಗಳೂರು

ಶ್ರೀಮತಿ ಎ. ಶೇಷಮ್ಮನವರ ಉದ್ಧಾರ ದಾನ: ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಇ. ಎ. ಭಾಸ್ಕರರಾಯ ಜ್ಞಾಪಕನಿಧಿ.—

(೧೦) ಶ್ರೀಮತಿ ಎ. ಶೇಷಮ್ಮನವರು ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜ್ಞಾಪಕನಿಧಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಪಟ್ಟಿರುವ ವಿಚಾರ:—

(೧) “ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ ಆರ್ಯ ಬಾಲಿಕಾ ಪಾಠಶಾಲೆಯ ಹೆಡ್ ಮಿಸ್ಟೆಸ್ ಆಗಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ಎ. ಶೇಷಮ್ಮನವರು ತಮ್ಮ ಮಗ ದಿವಂಗತರಾದ ಶ್ರೀ|| ಇ. ಎ. ಭಾಸ್ಕರರಾಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಏರ್ಪಾಟನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಜ್ಞಾಪಕನಿಧಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ೧೦,೦೭೮ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ತಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಜೀವವಿಮಾದಾಯಪತ್ರವನ್ನು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ದಾನಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾ|| ೧೩|| ಮಂಡಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಶೇಷಮ್ಮನವರನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸಿ, ಅವರ ದಾನವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

(೨) “ಈ ಏರ್ಪಾಟಿನ ಕ್ರಮ ವಿವರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ|| ಶೇಷಮ್ಮನವರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರವರಿಗೆ ಬರೆದಿರುವ ತಾ|| ೧೦-೪-೧೯೩೭ರ ಕಾಗದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಶ್ರೀ|| ಶೇಷಮ್ಮನವರಿಗೆ ಬರೆದಿರುವ ತಾ|| ೧೦-೪-೧೯೩೭ರ ೧೬೩೩/೩೭ ಉಳ್ಳ ಕಾಗದವನ್ನೂ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಅದರೊಡನೆ ಇರಿಸಿ ದಾನಪತ್ರದ ನಕಲಿನ ಕರಡು ಪ್ರತಿಯನ್ನೂ ಓದಿಸಿ ಕೇಳಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ|| ಶೇಷಮ್ಮನವರು ಮಾಡಿ ಕಾ|| ೧೧|| ಮಂಡಲಿಯ ಈ ಅಧಿನೇಶನಕ್ಕೆ ಸ್ವತಃ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸಮಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಮೇರೆಗೆ ದಾನಪತ್ರದ ನಕಲನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅವರ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದದ್ದಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಒಪ್ಪಿದ ದಾನಪತ್ರವನ್ನು ಅಸಲು ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿಸಿ ಶ್ರೀ|| ಶೇಷಮ್ಮನವರಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ರುಜುವಾದ ಬಳಿಕ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು; ಮತ್ತು ಅದೇ ಪತ್ರದ ಮೇರೆಗೆ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ರುಜು ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ದಾಖಲಾಗಿಸಿ ತಕ್ಕದ್ದು. ಮೇಲಿನ ಶ್ರೀ|| ಶೇಷಮ್ಮನವರ ಕಾಗದವನ್ನೂ, ಅವರಿಂದ ರುಜು ಮಾಡಿದ ದಾನಪತ್ರವನ್ನೂ ಸಹ ಮುಂದಿನ ನಡವಳಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು.”

(೩) ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಶ್ರೀ|| ಶೇಷಮ್ಮನವರು ಈ ದಿನ ಸಭೆಯ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪಾರಿತೋಷಿಕ ವಿವರಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು; ಮತ್ತು ಈ ಪಾರಿತೋಷಿಕವನ್ನು ಮುಂದಿನ ದಿಸೆಂಬಿವರ ಸಮ್ಮೇಳನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಯಾಗಲಿ ವಿನಿಯೋಗಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.”

೨೧-೪-೧೯೩೭, ಬೆಂಗಳೂರು

• ೧೯೩೬ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಲೆಕ್ಕ ಪರಿಶೋಧಕರಾದ ಶ್ರೀ|| ವೈ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ, ಅವರಿಗೆ ವಂದನೆ.—

(೪) “ಶ್ರೀ|| ವೈ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ೧೯೩೬ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾ|| ೧೧|| ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳ ಲೆಕ್ಕದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾಡಿರುವ ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡದ್ದಾಗಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಇನ್ನುಮುಂದೆ ತಿದ್ದುಪಾಟುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಕ್ಕದ್ದು.”

೩೦-೫-೧೯೩೭, ಬೆಂಗಳೂರು

ಪುನರ್ನಿಯೋಜಿತ ಕಾ|| ೧೧|| ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಷದುಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಅರಿಕೆ.—
ಕಾರ್ಯಾರಂಭವಾಗುವ ಮೊದಲು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಪುನರ್ನಿಯೋಜಿತವಾದ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿದರು:—

“ತಮ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಂದಿ ಬಹಳಕಾಲದ ಮಿತ್ರರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ತಮ್ಮಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಹು ಮಾತುಗಳಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದದ್ದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ತಿಳಿದವರಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ತಮ್ಮಗಳೊಡನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಲಭಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು ನನ್ನ ಜೀವನದ ಭಾಗ್ಯವೆಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

“ಈ ವರ್ಷ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಜನಾಬ್ದಾರಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ ಆಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಈ ಹೊಸ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುನ್ನ ನನ್ನ ತಮ್ಮಗಳಿಂದ ಬಯಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾ|| ೧೧|| ಮಂಡಲಿಯ

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪರಿಸ್ಪತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಯಾವುದಾದರೊಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಾದ ಭಾಗದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪರಿಸ್ಪತ್ತು ತಮ್ಮದೇ ಆಗಿರುವ ಕಾರಣ ನಾನು ಬೇಡಿರುವಂತೆ ಸಹಾಯ ನೀಡುವವರು ತಾವು ತಾವೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಅನಂತರ ಶ್ರೀ|| ನಂ. ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಕಳೆದ ೪ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪರಿಸ್ಪತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರಿಗೆ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ಸರವಾಗಿ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಅವರು ಅದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಬದಲ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪರಿಸ್ಪತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡುಬರುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಅವರಿಗೆ ಒತ್ತಾಸೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ಪರಿಸ್ಪದಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮದ್ಭವರಾಜರವರಲ್ಲಿ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ರಾಜಭಕ್ತಿ ಸಮರ್ಪಣೆ.—

(೧) ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ನಿರ್ಣಯವು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗಿ ಸಭೆಯಿಂದ ಕರತಾಡನಗಳೊಡನೆ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು:—

“ಹೊಸದಾಗಿ ನಿಯೋಜಿತವಾಗಿರುವ ಈ ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿ ತನ್ನ ಈ ಮೊದಲನೆಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಸ್ಪತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಪರಿಪಾಲಕರೂ ಆಗಿರುವ ಘನತೆವೆತ್ತ ಶ್ರೀಮದ್ಭವರಾಜರವರಾದ ಶ್ರೀ ಕಂಠೀರವ ನರಸಿಂಹರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್, ಜಿ.ಸಿ.ಐ.ಇ. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸನ್ನಿಧಾನ ದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರಾಜಭಕ್ತಿಪುರಸ್ಕರವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.”

(೬) ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನದ ವಿಷಯ ೧೩: ಋಣ ಪರಿಹಾರೋಪಾಯ; ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರೆಸ್ಸಿನ ಬಾಕಿ.—

“೧೯೩೬ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಪರಿಸ್ಪತ್ತಿಕ್ರಿಯೆ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಪೂರ್ತಿ ಸೇರಿ ಆಗುವ ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರೆಸ್ಸಿನ ಬಿಲ್ಲುಗಳ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಹಳೆಯ ಬಾಕಿ ಎಂದು ವ್ಯವಹರಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಆ ಬಾಕಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಶಾಶ್ವತನಿಧಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವ ೨೯೦ ರೂ. ಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಜಾಲ್ಮಿಲೆಕ್ಕಗಳಿಂದ ೧೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಟ್ಟು ೩೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಹಳೆಯ ಬಾಕಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಸಲ್ಲ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಹಣದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.”

(೭) ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನದ ವಿಷಯ ೧೪: ಋಣ ಪರಿಹಾರದ ಉಪಸಮಿತಿಯ ವಿವರ.—

“ಸಕಲ ಸದಸ್ಯರ ಅಧಿವೇಶನದ ತೀರ್ಮಾನದಮೇರೆಗೆ ರಚಿತವಾಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಋಣ ಪರಿಹಾರದ ಉಪಸಮಿತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನೇಮಕವಾಗಿರುವ ೯ ಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿರತಕ್ಕ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಆ ಉಪಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಕೋರುತ್ತದೆ:—

(೧) ಶ್ರೀ||ಗಳಾದ ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣನವರು, ಎಂ.ಎ., (೨) ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ ನವರು, ಎಂ.ಎ., (೩) ಎ. ತಾಂಡೋಣರಾಯರು, ಎಲ್.ಸಿ.ಇ., (೪) ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ., (೫) ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು ಮತ್ತು (೬) ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. (ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಕನ್ನೀನರು).”

(೮) ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನದ ವಿಷಯ ೧೬ : ಮೇಲಿನ ಉಪಸಮಿತಿಗೆ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಗಳು.—

ಇವುಗಳನ್ನು ಉಪಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಇಡತಕ್ಕದ್ದು.

(೯) ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನದ ವಿಷಯ ೧೭ : ಅಭಿಮಾನಿ ವರ್ಗ.—

ಅಭಿಮಾನಿ ವರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಅಪೇಕ್ಷಾ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಮಾಡಿಸುವುದು.

ಅಭಿಮಾನಿ ವರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ ಬರುವ ಅಪೇಕ್ಷಾ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಬಹುದು.

(೧೦) ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನದ ವಿಷಯ ೧೮ : ಲಾಂಛನದ ಏರ್ಪಾಟು.—

ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದಲೂ ಇತರ ಹಿತಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಿಂದಲೂ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಬಳಿಕ ಪರ್ಯಾಯೋಚಿತತೆ ಇದ್ದದ್ದು.

(೧೧) ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನದ ವಿಷಯ ೧೯ : ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು.—

ಸಕಲ ಸದಸ್ಯ ಅಧಿವೇಶನವು ನಿಯಮಿಸಿರುವ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಬೇಗ ಆರಂಭಿಸಿ ನಡೆಸಿಕೊಡುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(೧೨) ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನದ ವಿಷಯ ೨೦ : ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ

(ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ವಾಸುದೇವಮೂರ್ತಿಯವರ ಸೂಚನೆ).—

ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(೧೩) ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನದ ವಿಷಯ ೨೧ : ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಕಾರ್ಯ ಸಹಾಯಕರು.

ಈ ನಿರ್ಣಯದಂತೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸರಸ್ವತಿ ಭಂಡಾರದ ಕೆಲಸ ಸಹಾಯಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿರುವ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೆ ಮಂಡಲಿ ವಂದನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.

ನಿರ್ಣಯಾನುಸಾರ ಕಾರ್ಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಈ ಕೆಳಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ ಕಾರ್ಯ ಸಹಾಯಕರನ್ನು ಬೇಡತಕ್ಕದ್ದು:—

(೧) ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ ಮತ್ತು ವಾಚನಾಲಯ

—ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

(೨-೩) ಸಂಚಾರೋಪನ್ಯಾಸದ ಏರ್ಪಾಟು ಮತ್ತು ಪರಸ್ಥಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇನೆ

—ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ.

(೪-೫) ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳ ಸಂಘಟನೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರ; ಪ್ರಚಾರ

—ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

(೬) ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಟ್ಟಡ, ಸ್ವತ್ತು, ಇತ್ಯಾದಿ

—ಶ್ರೀ|| ಎ. ತಾಂಡೋಣರಾಯರು, ಎಲ್.ಸಿ.ಇ., ಎಂ.ಐ.ಇ.

(೧೪) ಹಿಂದಿನ ಕಾ|| ೧೧|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ವಂದನೆ.—

ತಾ|| ೧-೧-೧೯೩೬ರಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ಬಂದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಹಿಂದಿನ ಕಾ|| ೧೧|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಈಗ ಕಾಡುವ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಮಂಡಲಿ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.

(೧೬) ತಾ|| ೪-೫-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ೨ನೆಯ ಸಕಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದ ವರದಿ.—

ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದ ವರದಿಯನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಸಹಕರಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳಿಗೂ ಸಂಘ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೂ ಕಾ|| ೧|| ಮಂಡಲಿ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ೧೨ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕಾ|| ೧|| ಮಂಡಲಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ ೧೦, ೧೧, ೧೨ನೆಯ ನಿರ್ಣಯಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈ ಮುಂದೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿರುವಂತೆ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು. ಉಳಿದವುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಚೇರಿ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು.

(೧೭) ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದ ನಿರ್ಣಯ ೧೦.—

ಈ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಚಾರವನ್ನು ೧೧ನೆಯ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಪರೀಕ್ಷಾ ವಿಷಯಕ ಉಪಸಮಿತಿಗೆ ವಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(೧೮) ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದ ನಿರ್ಣಯ ೧೧.—

ಪರಿಷದಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲ ಅನನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಸಲಹೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿದೆ.

(೧೯) ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದ ನಿರ್ಣಯ ೧೨.—

ಈ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಕಾ|| ೧|| ಮಂಡಲಿ ಅನುಮೋದಿಸಿ ಅದನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

(೨೦) ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಸಹಾಯಕತೆಗಾಗಿ ವಂದನಾ ಸಮರ್ಪಣೆ.—

“ ಈ ಸಲದ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ತಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹ ಶ್ರಮಗಳಿಂದ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣನವರಿಗೂ ಅವರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೂ ಕಾ|| ೧|| ಮಂಡಲಿ ತನ್ನ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಉಪನ್ಯಾಸಕರು, ಗಮಕಿಗಳು, ಅಭಿನಯ ಕಾರರು ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ವಜ್ಞನರಿಗೂ, ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯ ಕೊಟ್ಟ ಮಹನೀಯರಿಗೂ, ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರಿಗೂ, ಇತರ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸಿ ಉಪಕಾರಮಾಡಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೂ ಕಾ|| ೧|| ಮಂಡಲಿ ತನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾರ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು.”

(೨೧) ೧೯೩೭ನೆಯ ವರ್ಷದ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ಮತ್ತು ಅದರ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರ ನೇಮಕ.—

ಸನ್ ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿರುವಂತೆ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದೆ. ಈ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ಉದ್ದೇಶ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಹಿಂದೆ ನಿಯಮಿಸಿರುವಂತೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು.

ಇದರ ಸದಸ್ಯರು.—ಮ|| ೧|| ಗಳಾದ (೧) ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು (ಅಧ್ಯಕ್ಷರು), (೨) ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ., (೩) ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., (೪) ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., (೫) ನಂ. ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎ., (೬) ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರರು, ಎಂ.ಎ., (೭) ಬೆನಗಲ್

ರಾಮರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೮) ಸರ್ವದರ್ಶನತೀರ್ಥ ವೈ. ರಾಸ್ತರಿಗಲು, (೯) ವಿದ್ವಾನ್ ಮುಳಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯನವರು, (೧೦) ಆರ್. ಎಸ್. ಮಯವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., (೧೧) ವಿ. ಕೆ. ಗೋಕಾಕರು, ಎಂ.ಎ., (೧೨) ಮೂಳವಾಡ ಅವರು, ಎಂ.ಎ., (೧೩) ಬಿ. ಎಸ್. ಕುಶಾಲಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., (೧೪) ಡಿ. ಕೆ. ಭೀಮಸೇನರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., (೧೫) ವಿ. ಜಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೧೬) ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣರಾಸ್ತರಿಗಲು, ಎಂ.ಎ. (ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂಪಾದಕರು.)

“ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಾಗಿಯೂ ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂಪಾದಕರು ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಉಪಕಾರಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣರಾಸ್ತರಿಗಲು ಕಾ|| ಸಿ|| ಮಂಡಲಿ ತನ್ನ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನೂ ವಂದನೆಯನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.”

(೨೬) ಭಾವಚಿತ್ರ ಪಟಿ ಸ್ವೀಕಾರ.—

ಪರಿಷತ್ತಿಗಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಭಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಚಾರ:—

“ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿ ಸಲಹೆಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮಹನೀಯರುಗಳನ್ನು ಉಪಸಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದೆ: ಈ ಉಪಸಮಿತಿಯನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸತಕ್ಕದ್ದು.”

ಉಪಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು.—ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಬಿ. ಬಿ. ತರ್ಮಿ (೨) ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., (೩) ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು (ಕನ್ನಡನರು.)

(೨೭) ಸಭಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಪಟಿ ಪ್ರದರ್ಶನ.—

“ಈಗ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಭಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರುವ ಚಿತ್ರಪಟಿಗಳನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರೂ, ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಕಲೆತು ಉಚಿತ ಕಂಡಂತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬಹುದು.”

(೨೮) ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಭಾಕಾರ್ಯಗಳ ಪ್ರವೇಶ ಶುಲ್ಕ.—

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಭಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಂದ ಪ್ರವೇಶ ಧನವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಆ ಪ್ರವೇಶ ಧನವನ್ನು ಎಷ್ಟಿರಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ.—

“ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ರೀತಿಯೇ ಇನ್ನೂ ಕಡ್ಡಾಯ ನಡೆಯಬಹುದು. ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಉಚಿತ ತೋರಿದಂತೆ ಕೆಲವು ಪರಿಷತ್ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಆಣೆಯ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಿನ ದರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ ವಾದ ಬಳಿಕ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪುನರಾಲೋಚನೆಮಾಡಬಹುದು.”

(೨೯) ಸಂಶೋಧನ ಕಾರ್ಯ.—

ಬೆಂಗಳೂರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುವಿನ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ|| ರಾಘವಾಚಾರ್ಯರೂ, ಶ್ರೀ|| ಎಲ್. ಗುಂಡಪ್ಪನವರೂ ‘ಕಿಟಲಾರವರ ನಿಘಂಟು’ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಕೆಲವು

ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿವೆಯೆಂದೂ ಸೂಚಿಸಿ, ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಪರಿಷತ್ತು ತಕ್ಕ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿ ಬರೆದಿರುವ ಅವರ ೨೧-೫-೧೯೩೭ನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ಪತ್ರ:-

“ಇದನ್ನು ಓದಿಸಿ ಕೇಳಿ, ಅವರ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಆಗಾಗ ತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಮಹನೀಯರು ಒಂದು ಉಪಸಮಿತಿಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ:-

(೧) ಪ್ರೊ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. (ಅಧ್ಯಕ್ಷರು),
(೨) ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಟಿ. ಶರ್ಮರವರು, (೩) ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.,
(೪) ಶ್ರೀ|| ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ., (೫) ಡಾ|| ಎ. ಎನ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ.”

(೪) ೧೯೩೭ನೆಯ ವರ್ಷದ ಆದಾಯ ವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿ (Budget).—

ಈ ಕೆಳಗಿನ ಕಾರ್ಯಭಾಗಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕಾಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.—

(೧) ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಗೋಷ್ಠಿ ಮೊದಲಾದುವು .. ರೂ. ೬೦

(೨) ಸಂಘಗಳ ಭೇಟಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣದ ಖರ್ಚು .. ರೂ. ೧೦೦

ತೀರ್ಮಾನ:- “ಈ ಮತ್ತು ಇಂಥ ಇತರ ಬಾಬುಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಇತರ ಬಾಬುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವ ಹಣವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದಲಾಗಲಿ (Re-appropriation) ಉಚಿತ ತೋರುವ ಇತರ ವಿಧದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.”

೨೦-೬-೧೯೩೭, ಬೆಂಗಳೂರು

(೫) ಪರಿಷತ್ತಿನ ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವ.—

೧೯೪೦ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಮೇ ೩ನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ದಿನದಿಂದ ೩-೪ ದಿನಗಳು ಈ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಇತರ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಾಲಯದವರು ಈಗಿನಿಂದಲೂ ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು; ಮತ್ತು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಗಟ್ಟಿಲೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರತಕ್ಕದ್ದು.

(೬) ದಿವಂಗತ ಇ. ಎ. ಭಾಸ್ಕರರಾಯ ಜ್ಞಾಪಕ ಸ್ಪರ್ಧೆ.—

೧೯೩೭ನೆಯ ವರ್ಷದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರು ಕೂಡಲೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಸ್ಪರ್ಧೆಗಾಗಿ ಬರುವ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಚಾರದ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ೧೯೩೭ನೆಯ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೩ರ ಒಳಗಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಚೇರಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಕೋರತಕ್ಕದ್ದು. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಲೇಖನಗಳು ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿಯಮಾನುಸಾರ ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷಕ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ವಿಷಯ: ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ‘ತೊರನೆಯ ರಾಮಾಯಣ’ದ ವಿಮರ್ಶೆ ಅಥವಾ ‘ಕನಕದಾಸರ ಕೃತಿ’ಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು, ಫೌಲ್ಸ್‌ಕ್ರಾಫ್ಟ್ ಆಕಾರದ ೨೦-೨೫ ಪುಟಗಳಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

(೮) ಪರಿಷತ್ತಿನ ಜಮಖಾನಗಳ ಎರವಲು.—

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ದಿನವೊಂದಕ್ಕೆ ಜಮಖಾನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಆಣೆಯಂತೆ ರುಸುಮು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಜಮಖಾನ ಇತರರಿಗೆ ಎರವಲು ಕೊಡಬಹುದು.

ಜಮಖಾನಗಳು ಹರಿದುಹೋಗುವುದು, ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ನಷ್ಟಗಳಿಗೂ ಎರವಲು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರೇ ಜವಾಬ್ದಾರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

೨. ಉಪನ್ಯಾಸಾದಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು

(೧) ಏಪ್ರಿಲ್ ೩ನೆಯ ಶನಿವಾರ, 'ವಿಶ್ವಕರ್ಣಾಟಕ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಿರುಮಲೆ ತಾತಾಚಾರ್ಯ ಶರ್ಮ ಅವರು ಕನ್ನಡ ಶಾಸನ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು.

(೨) ಏಪ್ರಿಲ್ ೨೬ನೆಯ ಸೋಮವಾರ, ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಉದ್ಘಾಟನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಕ ಬಾಲಿಕೆಯರ ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಯಿತು. ಏಷ್ಯಾಟಿಕ್ ಬಾಲಕ ಬಾಲಿಕೆಯರು ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಗಳಾದ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರೂ, ವಿ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರೂ ಮತ್ತು ಸಿ. ಆರ್. ಮಾಧವರಾವ್, ಬಿ.ಎ. ಅವರೂ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು. ಗೆಲುವಿನ ಬಹುಮಾನ: (೧) ಚಿ|| ಕುಮಾರಿ ಸಿ. ಕರ್. (೨) ಚಿ|| ಬಿ. ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠೇಶ್ವರನ್, (೩) ಚಿ|| ಬಿ. ಆರ್. ಜಯರಾಜ್; ಬಹುಮಾನ: ಚಿ|| ಕುಮಾರಿ ಸಿ. ಎನ್. ಲೀಲಾವತೀಬಾಯಿ; ೩ನೆಯ ಬಹುಮಾನ: ಚಿ|| ಕುಮಾರಿ ಎ. ಎಸ್. ಅಲಮೇಲು, (೪) ಚಿ|| ಕುಮಾರಿ ಎಸ್. ಎನ್. ಅರವಿಂದ್.

(೩-೧೧) ಮೇ ೨ನೆಯ ಭಾನುವಾರದಿಂದ ೧೦ನೆಯ ಸೋಮವಾರದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ.—(ಇದರ ವಿವರವಾದ ವರದಿಯನ್ನು ಪರಿಷತ್ ಕಛೇರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸಿದೆ.)

(೧೨) ಮೇ ೧೨ನೆಯ ಬುಧವಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು 'ಕರ್ನಾಟಕ ಅಮೆಜೂರ್ಸ್' ಸಂಘದವರು, ದೇವ್ರಂಗಿ ದ್ವ್ಯಾಪಿ, ಕಂಬ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಬೃಹದಾಯಿ ಎಂಬ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಭಿನಯಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು ನಟಿಸಿದ್ದರು.

(೧೩) ೧೬ನೆಯ ಮೇ ಭಾನುವಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು 'ಕರ್ನಾಟಕ ಅಮೆಜೂರ್ಸ್' ಸಂಘದವರು ಹೋಂ ರೂಲ್ ಮತ್ತು ಅಷಾಢಭೂತಿ ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಭಿನಯಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು ನಟಿಸಿದ್ದರು.

(೧೪) ೨೯ನೆಯ ಮೇ ಶನಿವಾರ, ಪ್ರೊ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಕನ್ನಡ ಬಾಲಬೋಧೆ ಮತ್ತು ಅಕ್ಷರ ಸಂಸ್ಕರಣ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು.

(೧೫) ಜೂನ್ ೧೯ನೆಯ ಶನಿವಾರ, ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾರಾಜರವರ ವರ್ಧಂತ್ಯೋತ್ಸವದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಶ್ರೀಯುಕ್ತಾಪಾರ್ಥನಾ ಸಭೆ. (ವರದಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನೂ ಕಛೇರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.)

೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ಕಡೆಯವರೆಗೆ
ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿದ ಸದಸ್ಯರ ಪಟ್ಟಿ.

ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು: (೧) ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘ, ಕುಂದಾಪುರ (ಸಾಮಾನ್ಯ
ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆ).

ಸಹಾಯಕರು.—(೧) ಮು|| ಪಿ. ರಾಮಾಚಾರ್ಯರು.

ಅಜೀವ ಸದಸ್ಯರು.—ಮು|| ರಾ|| ಗಳಾದ (೧) ಡಾ|| ಸಿ. ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂ
ಗಾರ್ಕರು, ಡಿ.ಎಸ್.ಸಿ., (೨) ಜಿ. ಹನುಮಂತರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., (೩) ಡಾ|| ಎಂ.
ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ. (ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗದಿಂದ ಬದಲಾವಣೆ),
(೪) ಮಿರ್ಜಾ ಎಂ. ಅಜೀಜುಲ್ಲಾ ಬೇಗ್ ಅವರು, (೫) ಎ. ಸಿ. ನಿರ್ವಾಣಿಗೌಡರು, ಬಿ.ಎ.,
(೬) ಸಾಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು (ಪತ್ರಿಕೆ ಸಹಿತ).—ಮು|| ರಾ|| (೧) ಕೆ. ವಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯರು,
(೨) ಶ್ರೀಮತಿ ಪಿ. ಸ್ವರ್ಣಾ, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು (ಪತ್ರಿಕೆ ರಹಿತ).—ಮು|| ರಾ|| ಗಳಾದ (೧) ಬಿ. ಎಸ್.
ಮಾಧವರಾಯರು, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., (೨) ಬಿ. ನಾರಾಯಣರಾಯರು, (೩) ಬಿ. ಎಂ. ಚಿಕ್ಕ
ಎಲ್ಲಪ್ಪನವರು, (೪) ಬಿ. ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣರಾಯರು, (೫) ಎಂ. ಎಸ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್
ಅವರು, (೬) ಎಚ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ. ಅವರು, (೭) ಎಂ. ಆರ್. ನರಸಿಂಹ
ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., (೮) ಎನ್. ಶಿವರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ., (೯) ಬಿ.
ವೆಂಕಟೇಶಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., (೧೦) ಕೆ. ವಿ. ದೊರೆಸ್ವಾಮಿಯವರು, ಎಂ.ಎ.,
ಬಿ.ಟಿ., (೧೧) ಟಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದನಂಜಪ್ಪನವರು, (೧೨) ಪ್ರೊ|| ಕೆ. ವಿ. ಅಯ್ಯರ್ ಅವರು,
(೧೩) ಹೊಸಕೋಟೆ ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರು, (೧೪) ಬಿ. ಭೀಮರಾಯರು,
(೧೫) ಪಂಡಿತ ಎಂ. ಪಿ. ಪೂಜಾರರು, (೧೬) ಜಿ. ಹನುಮಯ್ಯನವರು, (೧೭) ಬಿ. ಎಸ್.
ನಾರಾಯಣರಾಯರು, (೧೮) ಎಚ್. ಸುಬ್ಬಾಚಾರ್ಯರಾಯ್ ಅವರು, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ.

ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವರದಿ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ, ಶಿರಾಳಕೊಪ್ಪ

೨೨-೭-೧೯೩೭: (೧) ಕಾವ್ಯಪಠನ: ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಮುಳಗುಂದ ಹಾಲಪ್ಪ ಮತ್ತು
ಕೆ. ವಿಠಲರಾವ್ ಅವರುಗಳಿಂದ.

(೨) ಉಪನ್ಯಾಸ: “ಯಕ್ಷಗಾನ, ಬಯಲಾಟ”.—ಶ್ರೀ|| ಗುರುನಾಥ ಕೃಷ್ಣ
ನಾಡಿಗೇರ್ ಅವರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಅವರು.

೩೦-೮-೧೯೩೭: (೧) ದೇವತಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.—ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಜೌಘಾಯಿ ಹುಚ್ಚುರಾವ್
ಮತ್ತು ಕೆ. ವಿಠಲರಾವ್ ಅವರುಗಳಿಂದ.

(೨) ಕಾವ್ಯಪಠನ.—ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಮಹಾದೇವಯ್ಯನವರಿಂದ.

(೩) ಸಂಗೀತ.—ಅಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ|| ಚಿಕ್ಕರಾಮರಾಯರವರಿಂದ.

(೪) ಉಪನ್ಯಾಸ: “ಕನಕ ದಾಸರೂ ಅವರ ಕೃತಿಗಳೂ”.—ಶ್ರೀ|| ಮೂಗೂರು
ಹನುಮಂತಾಚಾರ್ಯರುಗಳಿಂದ.

೧೮-೯-೧೯೩೭: (೧) ಕಾವ್ಯಪಠನ.—ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಸದಾತಿವಯ್ಯನವರು ಮೃತ್ಯುಂಜಯಪ್ಪನವರು.

(೨) ಉಪನ್ಯಾಸ: “ಕನ್ನಡ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ”.—ಶಿವಯೋಗ ಮಠ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಾರ್ಯರವರಿಂದ.

ಮೇಲೆ ಕಂಡ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲದೆ ಸಂಘವು ನೆರೆಯ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯೆ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ತಾ|| ೨೫-೧೦-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಕೊಪ್ಪಕ್ಕೆ ೩ ಮೈಲಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಉಡುಗಣಿ ಹೋಬಳಿಯ ಮಂಚಿಕೊಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನೋರಂಜಕವೂ ಬೋಧಕಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ವಿವರ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ: ವಿದ್ಯಾಪ್ರಸಾದ ಶ್ರೀ|| ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರಿಂದ; ಕನ್ನಡ ನಾಡೂ ಪರಭಾಷೆಗಳೂ.—ಶ್ರೀ|| ಕೊಟ್ಟಪ್ಪ ಬಿ.ಎ. ಅವರಿಂದ; ಅರೋಗ್ಯ.—ಡಾ|| ಟಿ. ಸಿ. ಕಣ್ಣನ್ ಅವರಿಂದ; ಹಳ್ಳಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಪರಿಹಾರ.—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಒಂಕಾರಯ್ಯನವರಿಂದ; ಗ್ರಾಮ ಭಾಷಾ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಬಗೆ.—ಶ್ರೀ|| ಶ್ರೀಹರಿಯವರಿಂದ.

ನಾಡಿಗೆ ರಾಮದತ್ತ,

ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಕೊಡಗು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಮಡಿಕೇರಿ

ತಾ|| ೨೪-೮-೩೭ರಿಂದ ಸಂಘವು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಈ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಒಂದು ವಾದವಿನಾಡು ಮಾತ್ರ ಜರುಗಿತು.

೪-೯-೧೯೩೭: ವಾದವಿನಾಡು ಕೂಟದ ವಿಷಯ:—“ಕಾವ್ಯವು ಅನೇಕ ಕೊಡುವ ಕಲೆಯೇ ಹೊರತು ನೀತಿ ಮತ್ತು ಮತಗಳ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಕೈರು:—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಪಿ. ತುಟ್ಟಪ್ಪ, ಬಿ.ಎ. ಅವರು; ವಾದಿಗಳು:—ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ತಮ್ಮಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೇಶವಾಚಾರ್ಯ, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರು; ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು:—ಶ್ರೀ ದಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ಎಂ. ಪೂಜಿಪ್ಪ.

ಕಾವ್ಯವು ನೀತಿ ಮತ್ತು ಮತಗಳ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು.

ನಮ್ಮ ಸದಸ್ಯ ವರ್ಗದ ಶ್ರೀ ಪೊನ್ನಾಲ ಪರಮೇಶ್ವರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಅವರು ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಕವನಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸುವುದರ ಸಲುವಾಗಿ ಸಂಘದಿಂದ ಪದವೈದ್ಯರುಗಳ ಸಹಾಯ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲಾಯಿತು.

ಎಂ. ಎಸ್. ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭಯನ್
ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ರಾಜಾರಾಂ ಕಾಲೇಜು, ಕೊಲ್ಲಾಪುರ

ಮುರಾರಿಯು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾದ ಕೊಲ್ಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಸದ ನಮ್ಮ ಸಂಘವು ಅವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನೂ ಎದುರಿಸಿ, ತಾ|| ೩-೯-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷದ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಾಟಕ ಕಾರವಾಡದ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾಲೇಜು ಪ್ರೊ|| ಆರ್. ವಿ. ಜಾಗೀರಾದಾರರವರಿಂದ

ಕಾಲೇಜಿನ ಅರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರೊಫೆಸರರಾದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಎ. ಜಿ. ಪವಾರ, ಎಂ.ಎ., ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ. ಯವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಿತು. ಶ್ರೀ|| ಜಾಗೀರದಾರರು 'ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಕಾರರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು' ಎಂಬ ವಿಷಯದಮೇಲೆ ಉಜ್ವಲವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಮುಂದೆ ಅದೇ ನಾಲ್ಕನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ದಿನಸ ಬಾಗಲವಾಡಿ ಎಂಬವರಿಂದ ಇಂದ್ರಜಾಲದ ಆಟ ಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಪ್ರೊ|| ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರರು ಸಂಘದ ಪರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪದಕವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿದರು. ತಾ|| ೪-೧೦-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಕುಸುನೂರ ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯರವರು 'ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ' ಎಂಬ ವಿಷಯದಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿದ್ವತ್ತರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆಗ್ಗೆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಎಂ. ವಿ. ಗೌಡರ್,
ಎಂ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲ್,
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘ, ಕುಂದಾಪುರ

ಜನವರಿಯಿಂದ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ೭ ವಿಶೇಷ ಸಭೆಗಳು ಜರುಗಿದುವು. ಈ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ೩ ಹರಿಕಥೆ ಗಳೂ, ೮ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಸಭೆಗಳೂ ಜರುಗಿದುವು. ಅನೇಕ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳು ಚರ್ಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟುವು. ತಾ|| ೧೦-೫-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ವಾಚನಾಲಯವು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತಲಿದೆ. ತಾ|| ೧೪-೯-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಯಕ್ಷಗಾನ ಪರಿಷತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಕೀಲರಾದ ಮ|| ರಾ|| ಕೆ. ನರಸಿಂಹ ಕಾಮತರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಜರುಗಿತು. ಯಕ್ಷಗಾನ ಕಲೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಪರ್ಧೆಯೊಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟು ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿತವಾದ ಎರಡು ಪ್ರಬಂಧಗಳಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳು ಹಂಚಲ್ಪಟ್ಟುವು.

ತಾ|| ೧೦-೧೦-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬವೂ ಕರ್ಣಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ ದಿನವೂ ಬಹು ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಜರುಗಿದುವು.

ಪಿ. ಕೆ. ಅಚಾರ್ಯ,
ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ, ಚೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ

೧೭-೪-೧೯೩೭ ಮತ್ತು ೧೮-೪-೧೯೩೭: ತೃತೀಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ-ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ.-ವಿದ್ವಾನ್ ರಾ. ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮರವರಿಂದ.

ಉಪನ್ಯಾಸ: "ವಿಶಾಲ ಭಾರತ".-ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ಕಸ್ತೂರಿ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರಿಂದ.

೪-೫-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ-"ಹೊಸ ಕಾವ್ಯದ ಲಕ್ಷಣ".-ಶ್ರೀ|| ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಿ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ; ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ-"ರತ್ನನ ಪದಗಳು"-ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ.

೧೧-೭-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ-"ಕನ್ನಡ ಚಳುವಳಿಯ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವ".-ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರಿಂದ; ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ-ಎರಡನೆಯ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಕೆಲವು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಯಿತು.

೨೭-೭-೧೯೩೭: ಹರಿಕಥೆ—“ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ”.—ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ. ಅವರಿಂದ.

೧-೮-೧೯೩೭: ಕೊಳಲು ಮತ್ತು ದೇವರನಾಮ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೈಲಾಸಂ ಅವರಿಂದ.

೧೧-೮-೧೯೩೭: ಹರಿಕಥೆ.—“ಉತ್ತರ ಗೋಗ್ರಹಣ”.—ವಿದ್ವಾನ್ ರಾಮ ರಾಸ್ತಿಗಳಿಂದ.

೧೯-೮-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತದ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ”.—ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುಪ್ತ ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ. ಅವರಿಂದ.

೨೪-೮-೧೯೩೭: ಸತ್ಯಾರ ಕೂಟ.—ಕಾರ್ಯ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ರಾಮರಾಯರಿಗೆ.

೨೯-೮-೧೯೩೭: ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ನರ್ತನ.—ಪುದುಕೋಟಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮ ಭಾಗವತರಿಂದ.

೯-೯-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಸ್ಮಮಂತಕೋಪಾಯಾನ”.—ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ರಾಸ್ತಿಗಳಿಂದ.

ಉಪನ್ಯಾಸ: “ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಲಕ್ಷಣ ಗ್ರಂಥಗಳು”.—ಪಂಡಿ ಸಿ. ಕೃಷ್ಣ ಅವರಿಂದ.

೧೯-೯-೧೯೩೭: ನಾಟಕಾಭಿನಯ—“ನಾರದಲೀಲೆ”.—ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರು.

ಇದಲ್ಲದೆ, ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಚಾರ ನಡೆಸಲು ಮತ್ತು ಉಪನ್ಯಾಸಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಲು ಏರ್ಪಾಡು ಪುರಸ್ಕರಮುಖರು ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಘದ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಆಲೋಚಿಸಿದೆ.

ಎಂ. ಎಸ್. ಹನುಮಂತನ್, ಬಿ.ಎ.

ತಾ|| ೨೦-೧೧-೧೯೩೭

ಎ. ಎನ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣಪ್ಪ, ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ, ವಿಲಿಂಗ್ಡನ್ ಕಾಲೇಜು, ಸಾಂಗ್ಲಿ

ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವರುಷದ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಲವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ಅಗಸ್ತ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಸಂಘದ ಉದ್ಘಾಟನ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಎಂ. ಹಿಷಿ, ಬಿ.ಎ. (ಆನರ್ಸ್) ಇವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಇವರು “ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಏನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದು” ಎಂಬ ಮೇಲೆ ಉಪನ್ಯಾಸಕೊಟ್ಟರು. ಅಭ್ಯಾಸ ಮಂಡಲದವರು ಹೋದ ಟಿರ್ಪುಕ್ಕು ಬೇಡವು ಇರಬೇಕೋ ಹೇಗೆ?”, “ದೇವನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ” ಎಂಬ ಮುಂತಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿದರು. ಈ ಮೇಲೆ “ಎಳದೋಟ” ಎಂಬ ಕೈ ಬರಹದ ಪತ್ರಿಕೆ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿರುವುದು.

ಜಿ. ಜಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ

೫-೧-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ”.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ, ಬಿ.ಎ. ಅವರಿಂದ.

೨-೨-೧೯೩೭: ಭಾರತ ವಾಚನ.—ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಜಿ. ಬಿಂದೂರಾಯರಿಂದ.

೫-೨-೧೯೩೭: ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ—“ಮಾಯಾದೇವಿಯ ಬಾಲ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾಯೆಯ ತಿರಸ್ಕಾರ” (‘ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆ’ಯಿಂದ).—ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಜಿ. ಬಿಂದೂರಾಯರಿಂದ.

೬-೨-೧೯೩೭: ಸಂಘದ ೬ನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು. ೭-೨-೧೯೩೭: ಜಿಲ್ಲಾ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು; ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾವ್, ಎಂ.ಎ. (ಆನರ್ಸ್) ಅವರು ಪ್ರಾರಂಭ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ೭-೨-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಪಂಪ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸರ ಭಾರತಗಳು”.—ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ. ಸಂಗೀತ.—ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ.

೨೨-೩-೧೯೩೭: ಭಾರತ ವಾಚನ—“ದ್ರೌಪದಿ ವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣ”.—ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಜಿ. ಬಿಂದೂರಾಯರಿಂದ.

೧೪-೪-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಬೌದ್ಧ ಧರ್ಮ”.—ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ. ೧೯-೪-೧೯೩೭: ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ—ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ.

೨-೫-೧೯೩೭: ಭಾರತ ವಾಚನ—ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಗಿರಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯರಿಂದ. ೧೧-೫-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ—“ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸವಿ”.—ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥ ಎಸ್. ಮುಗಳಿ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ. ೧೨-೫-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು”.—ಶ್ರೀ ವೈ. ಸುಬ್ಬರಾಯರಿಂದ. ೧೩-೫-೧೯೩೭: “ನೇದಾಂತವೂ ಈಗಿನ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ”.—ಶ್ರೀ ವೈ. ಸುಬ್ಬರಾಯರಿಂದ. ೧೪-೫-೧೯೩೭: “ಕನ್ನಡ ಪದ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳು”.—ಶ್ರೀ ಪಂಜಿ ಮಂಗೇಶರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ. ಅವರಿಂದ.

೭-೬-೧೯೩೭: “ಕಾಳಿದಾಸ ಮತ್ತು ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ”.—ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರು, ಎಂ.ಎ. (ಆನರ್ಸ್), ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು. ೧೦-೬-೧೯೩೭: ಸಂಗೀತ ಕಛೇರಿ.—ಸಂಗೀತಭೂಷಣ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಶೆಲ್ವಪುಳ್ಳಿ, ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರಿಂದ. ೧೭-೬-೧೯೩೭: ಕಥೆಗಳ ಓದುಗಾರಿಕೆ.—ಶ್ರೀ ಎ. ಸೀತಾರಾಮ್, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಅವರಿಂದ. ೨೫-೬-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ನೇದಗಳ”.—ನೇದತೀರ್ಥ ಪಂಚದರೆ ಮಠದ ವೀರಭದ್ರಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ.

೩-೭-೧೯೩೭: ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆ.—ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ದಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖಸ್ಥಾನ ಕೊಡಲು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸೇರಿಸಿದ ಸಭೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಜಿಲ್ಲಾ ಸ್ಕೂಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಲಿಂಗಪ್ಪ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರು. ೧೫-೭-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳು”.—ಶ್ರೀ ದೇವುಡು ನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಎ. ವಾಸುದೇವರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಜಿಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು. ೨೫-೭-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಸರ್ವಜ್ಞನ ವಚನಗಳು”.—ಬೆಂಗಳೂರು ಶ್ರೀ ಸರ್ವಭೂಷಣಸ್ವಾಮಿ ಮಠದ ಶ್ರೀ ನಿರಂಜನ ಶ್ರೀ ಮಹದೇವಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ.

೪-೯-೧೯೩೭ : ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಕವಿ ಷಡಕ್ಷರದೇವ ಮತ್ತು ವಿಲಾಸ”.—ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರಿಂದ; ಅಸಾಧನ ಮಹಾವಿದ್ಯಾನ್ ವೇ|| ಬೃ|| ಶ್ರೀ|| ಪಂ|| ಕುಕ್ಕ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಶ್ರೀ|| ೪-೯-೧೯೩೭ : ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ”.—ವೇದತೀರ್ಥ ಪಂ|| ಜಿ|| ವೀರಭದ್ರಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ. ೨೦-೯-೧೯೩೭ : ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಯೂರೋಪು ರಾಜಧರ್ಮಪ್ರವೀಣ ದಿವಾನ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಮಹದೇವಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಅವರಿಂದ.

೬-೧೦-೧೯೩೭ : ಸನ್ಮಾನ ಸಭೆ.—ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ವರ್ಗವಾದ ಸಂಘದ ಗೌರವ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾವ್, ಎಂ.ಎ. (ಆನರ್ಸ್) ಅವರ ಗೌರವಾರ್ಥ. ೧೦-೧೦-೧೯೩೭ : ಕನ್ನಡ ನಾಡ ಹಬ್ಬ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಜಿಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾಪತಿ ಶ್ರೀ|| ಎ. ವಾಸುದೇವರಾಯರು, ಬಿ.ಎ.; ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ: (೧) “ನಾಡಹಬ್ಬದ ಆವಶ್ಯಕತೆ”—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡ, ಎಂ.ಎ. (೨) ಭಾರತ ವಾಚನ—ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಆರ್. ಮಾಧವರಾಯರಿಂದ; (೩) ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವ; (೪) ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ—“ಚಿತ್ತಾಂಜನ” ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಪ್ರಾಣೇಶಚಾರ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ; (೫) ಸಂಗೀತ ಕಲಾ ಬಾಲಕಿಯರಿಂದ; (೬) ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಆಧುನಿಕ ರಂಗಭೂಮಿ”—ಶ್ರೀ|| ಜಹಗೀರದಾರ್, ಎಂ.ಎ. (ಲಂಡನ್) ಅವರಿಂದ; (೭) “ರತ್ನಕವಿ”—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ; (೮) ದಾಸರ ಮತ್ತು ಶಿವಶರಣರ ಹಾಡಿಕೆ—ಶ್ರೀ|| ವಿದ್ಯಾನ್ ಶೇಷಪ್ಪನವರು, ಶ್ರೀ|| ಮುನಿಯಾಜಿರಾವ್ ಮತ್ತು ರಾಮಭಟ್ಟರು ಇವರುಗಳಿಂದ. ೧೧-೧೦-೧೯೩೭ : (೯) ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ—ಲೇಖಕರಾದ ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಪಂಡಿತ ಭರಮೇಗೌಡರು, ಎನ್. ಎನ್. ವೀರೇಶ್ವರ ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಗಳು, ಜಡೆ ನಾಗರಾಜರಾಯರು ಮತ್ತು “ಸೋದರ ಸಂಘ”ದ ಇವರುಗಳಿಂದ; (೧೦) ಲಾವಣಿಗಳು—(೧೧) ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಕನ್ನಡ ಬೆಳೆವಣಿಗೆ”—ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ನಾರಾಯಣಮೂರ್ತಿ, ಬಿ.ಎ. (ಆನರ್ಸ್) ಅವರಿಂದ; ನಾಟಕಾಭಿನಯ (ರಾತ್ರಿ ಗಂಟೆಗೆ)—ಶ್ರೀ|| ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರ “ನಾಟಕವೆಂಬ ೧೬-೧೦-೧೯೩೭ : ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಗೀತೆಗಳ ಗಾನ—ಶ್ರೀ|| ಸಂಪತ್ತುಮಾರಾಚಾರ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ. ೧೭-೧೦-೧೯೩೭ : ವಾಚನ.—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಹರಿನಾರಾಯಣ, ಬಿ.ಎ. ಅವರಿಂದ. ೨೪-೧೦-೧೯೩೭ : “ಭೂಕಂಪಗಳು”.—ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶಿವರಾಮಯ್ಯನವರಿಂದ. ೩೦-೧೦-೩೭ : ಸಂತಾಪ ಸೂಚಕ ಸಭೆ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರ ನಿಧನದ ಶ್ರೀ|| ಎ. ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರ “ಹಗಲುಗನಸುಗಳು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಂಘದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು ಬೆಳಕು” ಎಂಬ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಸಂಘದ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಶ್ರೀ|| ಬೇಂದ್ರೆಯವರ “ನಾದಲೀಲೆ” ಎಂಬ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹವು ಅಚ್ಚುಪಟ್ಟು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಸಂಘದ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ೪೩೬ ಗ್ರಂಥಗಳಿದ್ದುವು. ಸಂಖ್ಯೆ ೮೧೯ಕ್ಕೆ ಏರಿತದೆ. ನಿವೃತ್ತ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾದ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವಿ. ಸುಬ್ಬರಾವ್ ಸಂಘದ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ೧೫೦ ರೂ. ಗಳ ಉದಾರ ಸಹಾಯಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಎಸ್. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ
ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ, ರುದ್ರಪಟ್ಟಣ

- ೧೦-೧-೧೯೩೭ : ಉಪನ್ಯಾಸ—“ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಚಮೂತಿಕ್ಷಣ”.—
ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಗುರುರಾಜಾಚಾರ್ಯರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ವಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು.
೨೦-೨-೧೯೩೭ : ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಂದ ರೈತರ ದುಸ್ಥಿತಿ
ಹೇಗೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಬಹುದು”.—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಆರ್. ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾಯರಿಂದ;
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಟಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯನವರು.
೧೪-೩-೧೯೩೭ : ಸಂಗೀತ.—ಸಂಗೀತಭೂಷಣಂ ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ವಿ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ
ನವರಿಂದ.
೨೫-೪-೧೯೩೭ : ಭಾರತ ವಾಚನ — “ದೂರ್ವಾಸಾತಿಥ್ಯ”.—ರುದ್ರಪಟ್ಟಣಂ
ಶ್ರೀ|| ಗುಂಡೂರಾಮಯ್ಯನವರಿಂದ.
೨೯-೫-೧೯೩೭ : ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಅಹಾರ ದೋಷದಿಂದಾಗುವ ರೋಗಗಳು”.—
ಡಾ|| ಎಂ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರಿಂದ.

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಲೆ

- ೭-೬-೧೯೩೭ : (೧) ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರ್. ಟಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯ
ನವರಿಂದ; (೨) ಉಪಕ್ರಮ ಭಾಷಣ.—ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ.
ಅವರಿಂದ; (೩) ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ.—ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ಶಿವರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ;
(೪) “ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗಗಳು”.—ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ಪರಮೇಶ್ವರನ್, ಎಂ.ಎ. ಮತ್ತು
ಶ್ರೀ|| ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಎಂ.ಎಸ್‌ಸಿ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ. ಅವರಿಂದ; (೫)
ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳು”.—ಡಾ|| ಎಂ.
ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., ಪಿಎಚ್‌.ಡಿ. ಅವರಿಂದ. ೮-೬-೧೯೩೭ : ಉಪನ್ಯಾಸ—
“ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಚಾರ”.—ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ;
ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ ವಾಚನ.—ಶ್ರೀ|| ಎ. ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ.
ಸಂಘದ ದ್ವಿತೀಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಎಸ್.
ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು.
೧೪-೭-೧೯೩೭ : ಭಾರತ ವಾಚನ.—“ಇಂದ್ರಕೀಲ”.—ಶ್ರೀ|| ರು. ನಾ.
ಸುಬ್ರಾಯರಿಂದ.
೧೮-೮-೧೯೩೭ : ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರ”.—ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಗುರುರಾಜಾ
ಚಾರ್ಯರಿಂದ.
೧೫-೯-೧೯೩೭ : ಸಂಗೀತ.—ಶ್ರೀ|| ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದ.

೨೯-೧೦-೧೯೩೭
ಕೆ. ಆರ್. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯ,
ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಸಂಗೀತ ಪ್ರೇಮಿ ಮಂಡಲಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಸಂಗೀತ ಕಲಾ ಸೇವಕರೂ, ಶ್ರೋತೃಗಳೂ ಕಲಿತು ಸಂಗೀತ ಕಲಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ
ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದ್ದು
ದರಿಂದ, ೧೯೩೬ನೆಯ ಫೆಬ್ರವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಂಡಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು.
೧೯-೩-೧೯೩೬ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾದ ರಾಜಧರ್ಮಪ್ರಸಕ್ತ
ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾವ್, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ
ಮಂಡಲಿಯ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಮಂಡಲಿ ತಾ|| ೨೨-೧೧-೧೯೩೬ರಲ್ಲಿ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿ ಸೇರಿ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗಿನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಭಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಸಿದೆ. ೧೯೩೬ರಲ್ಲಿ ೭ ಸಂಗೀತಗಣ, ೩ ಹರಿಕಥೆಗಳೂ ನಡೆದಿವೆ. ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಕಾರ್ಯವಿವರವನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ:-

೩೧-೧-೧೯೩೬ರಿಂದ ೭-೨-೧೯೩೭ ರವರೆಗೆ: ಶ್ರೀ ತ್ಯಾಗರಾಜರ ಕವನ (ಸಂಗೀತ, ಭಜನೆ, "ಆರ್ಕೆಸ್ಟ್ರಾ" ಇತ್ಯಾದಿ)

೧೧-೨-೧೯೩೭: ಪುರಂದರದಾಸರ ಪುಣ್ಯದಿನ-(೧) ದಾಸರ ಹಾಡಿಕೆ.-ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಜಿ. ಸಂಪತ್ಕುಮಾರಾಚಾರ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಂದ; (೨) ಉಪನ್ಯಾಸ-"ಪುರಂದರದಾಸರ ಜೀವನ" 'ಸುಜೋಧ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ರಾಮರಾಯರಿಂದ.

೧೯-೩-೧೯೩೭: ವೀಣೆ.-ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ.

೪-೪-೧೯೩೭: ನಾಟಕಾಭಿನಯ-"ದಾಮಾಜಿ ಪಂತ"-ಮು. ಸದಸ್ಯರಿಂದ.

೧೫-೫-೧೯೩೭: ಸಂಗೀತ.-ಸಂ|| ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಸ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ.

೧೭-೫-೧೯೩೭: ಪಿಟೀಲು ಕಛೇರಿ.-ಶ್ರೀ|| ಶಂಕರಯ್ಯನವರು ಪಿಟೀಲು, ವಿ. ರಂಗನಾಥನವರು ಮೃದಂಗ.

೨೧-೬-೧೯೩೭: ಸಂಗೀತ.-ಶ್ರೀಮತಿ ಕುಮಾರಿ ಲಲಿತಮ್ಮನವರಿಗೆ ಗಾರಿಕೆ, ವಿದ್ವಾನ್ ಮುನಿಶಂಕರಪ್ಪನವರ ಪಿಟೀಲು, ಶ್ರೀ|| ವಿ. ವಿ. ರಂಗನಾಥನವರು ಮೃದಂಗ.

೧೫-೭-೧೯೩೭: ಸಂಗೀತ.-ಗಮಕ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ಲೋಕಸಂಗೀತ ಶ್ರೀ|| ಸಂಪತ್ಕುಮಾರಾಚಾರ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರ ಹಾಡು ಗಾರಿಕೆ; ಶ್ರೀ|| ಚಂದ್ರನ್ ಅವರ ಪಿಟೀಲು; ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಲಕ್ಷ್ಮಣಪ್ಪನವರ ಮೃದಂಗ.

೮-೮-೧೯೩೭: ಕೊಳಲು ಕಛೇರಿ.-ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಪ್ಪ ಕೊಳಲು, ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು-ಪಿಟೀಲು, ಶ್ರೀ|| ವಿ. ವಿ. ರಂಗನಾಥನವರು ಮೃದಂಗ. ೧೨-೮-೧೯೩೭: ಜಲತರಂಗ ವಾದ್ಯ ಕಛೇರಿ.-ದಕ್ಕಿಣ್ಣಾಡಿ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಎಸ್. ಗೋಪಾಲರಾಯರು-ಜಲತರಂಗ, ಶ್ರೀ|| ವಿ. ನಾಥನ್ ಅವರು-ಮೃದಂಗ.

೨೭-೯-೧೯೩೭: ಸಂಗೀತ.-ಶ್ರೀ|| ರಾಜಗೋಪಾಲಯ್ಯರ ಕವನ ಗಾರಿಕೆ, ಶ್ರೀ|| ಶಂಕರಯ್ಯನವರು-ಪಿಟೀಲು, ಶ್ರೀ|| ವಿ. ವಿ. ರಂಗನಾಥನವರು ಮೃದಂಗ.

ದಿವಾನ್ ಬಸದ್ವಾರ್ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಭುಜಂಗರಾವ್, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಸ್. ೧೯೩೬ನೆಯ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಡಲಿಯ ಸಂಗೀತ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರಾರಂಭವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಇವರು ಈ ಸಂಗೀತ ಶಾಲೆಗೆ ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮಂಡಲಿಯ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಎಸ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು ಶಾಲೆಯ ರಾಗಿರುವರು. ಸರಕಾರದ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ನಾಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಈ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಶುಕ್ರವಾರವೂ ಕನ್ನಡದ ಮೊಳಕೆಗಳನ್ನೂ ಇತರ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಒಂದು ಉಚಿತ ಪ್ರವೇಶವೂ ಏರ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಕೆ. ಎಸ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯ
ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ, ಮಧುಗಿರಿ

೧೪-೮-೧೯೩೭: ಸಂಘದ ದ್ವಿತೀಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರು. ೧೫-೮-೧೯೩೭: (೧) ಸಂಗೀತ.—ಕುಮಾರಿ ವೆಂಕಟಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಂದ; (೨) ಭಾರತ ಪತನ.—ಶ್ರೀ|| ಚಳ್ಳಕೆರೆ ಸೀತಾರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ; (೩) ಉಪನ್ಯಾಸ.—“ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಕವಿಯ ದ್ರೌಪದಿ ಪಾತ್ರ”.—ಮು|| ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ನಾರಾಯಣರಾಯರು.

೨೧-೯-೧೯೩೭: ಹರಿಕಥೆ—“ಧೃವ ಚರಿತ್ರೆ”.—ಶ್ರೀ|| ಬೇಲೂರು ಕೇಶವ ದಾಸರಿಂದ. ೨೩-೯-೧೯೩೭: ಹರಿಕಥೆ—“ಸುಭದ್ರಾ”.—ಶ್ರೀ|| ಬೇಲೂರು ಕೇಶವದಾಸರಿಂದ. ೨೫-೯-೧೯೩೭: ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರಚಾರ.—ಬೇಡತೂರಿನಲ್ಲಿ: ಕಾವ್ಯವಾಚನ.—ಮು|| ಎಂ. ರಾಜಾರಾವ್, ಎಂ.ಎ. ಮತ್ತು ಮು|| ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯ ಅವರಿಂದ; (೨) ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು: “ವಿಜ್ಞಾನ”.—ಮು|| ಬಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ. ಅವರಿಂದ; “ಗ್ರಾಮ ನೈರ್ಮಲ್ಯ”.—ಡಾ|| ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ, ಎಲ್.ಎಂ.ಪಿ. ಅವರಿಂದ; “ದೈತರ ಏಳಿಗೆ”.—ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮೆಂಬರ್ ಮು|| ಮಾಳರೆಡ್ಡಿ ಅವರಿಂದ; ಭಾರತ ವಾಚನ.—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ. ಅವರಿಂದ; ಲಾವಣಿಗಳು.—ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಬೇಲೂರು ಕೇಶವದಾಸರು. ೨೬-೯-೧೯೩೭: ಮಿಡಗೇಸಿಯಲ್ಲಿ: ಹರಿಕಥೆ—“ಕಬೀರ್ ದಾಸ್”.—ಶ್ರೀ|| ಬೇಲೂರು ಕೇಶವದಾಸರಿಂದ.

೬-೧೦-೧೯೩೭: ನಾಟಕ ವಾಚನ—“ಹೋಂ ರೂಲ್”, “ನಾಗರಿಕ”.—ಮು|| ಸಿ. ಬಿ. ಜಯರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ. ೭-೧೦-೧೯೩೭: (೧) ಕಾವ್ಯವಾಚನ—“ರಾಮಾಶ್ವಮೇಧ”.—ಮು|| ಬಿ. ಗೋಪಾಲಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಎಂ.ಎಲ್. ಅವರಿಂದ; (೨) ಸಂಗೀತ.—ಮು|| ಪ್ರಾಣೇಶರಾವ್ ಮತ್ತು ಮು|| ಸೀತಾರಾಮರಾವ್ ಅವರುಗಳಿಂದ. ೧೦-೧೦-೧೯೩೭: “ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬ”.—(೧) ಸಂಗೀತ.—ಕುಮಾರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮತ್ತು ವೆಂಕಟಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅವರುಗಳಿಂದ; (೨) ಭಾರತ ಪತನ.—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ. ಅವರಿಂದ; (೩) ಭಾಷಣಗಳು—“ತತ್ತ್ವ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ”.—ಮು|| ಟಿ. ಸಂಜೀವಯ್ಯನವರಿಂದ; “ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ನೇದಾಂತ”.—ಮು|| ಬಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯ, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಅವರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಶಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು. ೨೮-೧೦-೧೯೩೭: ಭಾರತ ಪತನ.—ಶ್ರೀ|| ಚಳ್ಳಕೆರೆ ಸೀತಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ. ೩೧-೧೦-೧೯೩೭: ಭಾರತ ಪತನ.—ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಜಿ. ಸಂಪತ್ಕುಮಾರಾಚಾರ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ.

೧-೧೧-೧೯೩೭: ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ—ಹೊಸ ಕವನಗಳು ಮತ್ತು ದಾಸರಪದಗಳು.—ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಜಿ. ಸಂಪತ್ಕುಮಾರಾಚಾರ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ. ೨೮-೧೧-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಆಂಗ್ಲ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿ”.—ಡಾ|| ಕೆ. ಆರ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ, ಎಂ.ಎ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ. ಅವರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಮು|| ಎಂ. ರಾಜಾರಾವ್, ಎಂ.ಎ. ೨೯-೧೧-೧೯೩೭: ಕವಿತಾ ವಾಚನ.—ಮು|| ಎಂ. ವಾಸುದೇವಮೂರ್ತಿ, ಎಲ್.ಎಜಿ. ಅವರಿಂದ.

೪-೧೨-೧೯೩೭

ಕೆ. ಎನ್. ಆಚಾರ್ಯ,
ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಶಬ್ದಕ್ಕೆ—'ಲೋಷನ್ನು' ಎಂದೂ, ಜಿ. 'ರತಿರೋಗ' (Venereal disease) ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ—'ಮೇಹಜಾಡ್ಯ' ಎಂದೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ.

೧೦ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸೂಚನೆ: ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ 'ದಾಂಪತ್ಯ' ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ 'Sex Education' ಮತ್ತು 'Social Hygiene' ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಬಹುದೇ, ಕೂಡದೇ, ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿವೆ. ಆದ್ದು ನಿರ್ಧರವಾಗುವವರೆಗೂ ಈ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಪಾಠಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಪಿ. ಕೈ.

೨. ರಂಗವಲ್ಲಿ.—ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬರೆಹಗಾರ್ತಿಯರಿಂದ; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರ, ಧಾರವಾಡ; ಕ್ರೌನ್ ಅಪ್ಪಪತ್ರ ಪುಟಗಳು ೧೪+೧೭೨; ಬೆಲೆ: ರೂ. ೧.

೩. ಹೂಬಿಸಿಲು.—ಕತೆಗಾರ್ತಿಯರು: ಸೌ|| ಶ್ಯಾಮಲಾ ಬೆಳಗಾಂವಕರ ಅವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀ|| ರಾಮಚಂದ್ರ ಪಾಂಡುರಂಗ ಬೆಳಗಾಂವಕರ, ಜಯಕರ್ನಾಟಕ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ; ಕ್ರೌನ್ ಅಪ್ಪಪತ್ರ ಪುಟಗಳು ೮+೧೧೩; ಬೆಲೆ: ೧೦ ಆಣೆ.

ಈ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೂ ಲೇಖನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ಅನುಭವ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಕಥಾರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಕಥಾ ಸಂಗ್ರಹಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಿ ವಿವರಿಸುವುದು ಅಭಿನಂದನೀಯವಾಗಿದೆ. ಆಯಾ ಪ್ರಕಾಶಕರು ಕೂಡ ಸ್ತ್ರೀಜನರ ರಚನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಉತ್ತೇಜನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

'ರಂಗವಲ್ಲಿ'.—ಇದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಬರೆದ ಕಥಾಸಂಕಲನವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳ ಜನಕರಾದ ಮಾನ್ಯ 'ಶ್ರೀನಿವಾಸ'ರು ಇದಕ್ಕೆ ಅಮೋಘವಾದ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಕಲನವು 'ಮನುವಿನರಾಣಿ,' 'ಸುಖವೊ ದುಃಖವೊ,' 'ಕಳಕೊಂಡ ರತ್ನ' ಮೊದಲಾದ ಹದಿನಲ್ಕು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಥೆಯು ವಿಮರ್ಶೆ ಅನವಶ್ಯವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಥೆಗಳ ವಸ್ತುವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವುದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳಿನ ತೆರೆ ತರಂಗಗಳು; ಸಾಮಾಜಿಕ ಬಯಕೆ ಬವಣೆಗಳು, ಪ್ರೀತಿ ಮೋಹಗಳು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವೃತ್ತಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕೂಡ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜೀವಲಕ್ಷಣವಾದ ಪ್ರೇಮಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರೂ, ಸೇವಾಧರ್ಮವುಳ್ಳವರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. 'ರಂಗವಲ್ಲಿ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಸುಮಧುರವಾದರೂ 'ಇಟ್ಟ ಅಕ್ಕಿಗಳ'ಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲುಪಾಲು ದುಃಖಾಂತವಾಗಿವೆ. ಬಿಡೊಡಲ ತರುಣಿಯರು ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ದಾರಿ ಕಾಣುವರು, ಬೆಳಕನ್ನು ನೋಡುವರು. ಕತೆಗಾರ್ತಿಯರು ತಂತಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ಅನುಭವ ಆದೋಲನಗಳನ್ನು ಕಥೆಯ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಲೇಖಕಿಯರು ಸಮಾಜಸುಧಾರಣೆಗೆ ಹೊರಟಿಲ್ಲ; ಆದರೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬದುಕನ್ನು

ಚಿತ್ರಿಸಹೊರಟ ಅನರು ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ವಿಷಮವಿವಾಹ, ವಿಧವಾದಿ
ಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೆಂಗಸರ ಗುರಿಗಮ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿಸುವ
ಇದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಥೆಗಾರರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವೇ ಸರಿ. 'ರಹಸ್ಯ'
ಮುಂತಾದ ಕಥೆಗಳ ರೀತಿ ಜೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಕತೆಯ ಮೊದಲೂ ಮುಕ್ತಾಯವು
ಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ. 'ಮೋಹಿನಿ' ಜೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೂ, ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ರಾಘವ
ನಂಥ ಪರಪುರುಷನ ಕೋಟು ತೆಗೆದಿರುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳು ಅನು
ವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಅನೇಕ ಕತೆಗಾರ್ತಿಯರು ಇದೇ ತಾನೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆ
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಕಥೆಗಳು ಕಲಾ ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು
ಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವು ಸತ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ.
ಗಳ ಶೈಲಿ ಸರಳವಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 'ರಂಗವಲ್ಲಿ' ಸುಲಭ ಸಾಹಿತ್ಯವು
ಅದು ಮಹಿಳೆಯರ ಬರಲಿರುವ ಕಲಾ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಶುಭಸೂಚನೆಯಾಗುವ
ಆಶಿಸಬಹುದು.

'ಹೂಬಿಸಿಲು'.—ಇದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಇದೊಂದು ಇತ್ತ
ಗ್ರಂಥ; ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಳಿನ ಬೆಳಕಿನಂತಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು—'ನನ್ನ
'ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ'—ಇವು ನಗುವಿನ ಲಹರಿಯಿಂದ ಹಿತಸಮ
ಗಳಿಂದ ಹಗುರಾಗಿದ್ದರೆ, 'ಕರಳ ಕತ್ತರಿ,' 'ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ನೋಡಿದವರ' ಮುಂತಾದ
ತೀವ್ರವಾದ ದುಃಖಭಾರದಿಂದ, ಹುಚ್ಚನ ಘೋರ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ, 'ಮರಿದ
ಮಗನನ್ನು ವರಿಸಿದ ಬಾಲೆಯ' ತಹತಹ ತಳಮಳದಿಂದ, ಓದುಗರ ಮನ
ಕೊರಗಿಸುವಂಥವಾಗಿವೆ. 'ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ,' 'ನಡೆದುಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ' ಈ
ಕಥೆಗಳು ನೀಳ್ಗತೆಗಳಾಗಿವೆ, ಪಾತ್ರವೊಂದರ ಜೀವನವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ
ವುದರಿಂದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿವೆಯೆನ್ನಬಹುದು. 'ನಡೆದುಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಿ'
ದ್ರಾವಕ್ಕನನ್ನೂ, 'ಜಿಂಗಳಕೆವ್ವ'ನಂತಿರುವ ಆಕೆಯ ಅಲಂಕೃತ ವೇಷ
ಮಗನಾದ ಸಹವೇವನು ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸುಧಾರಿಸಿ ಬಂದು
ಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದರೂ, ಆತನಲ್ಲಿ ಆತನ ಪ್ರ
ದ್ರೌಪದಿಯಲ್ಲಿ ದ್ರಾವಕ್ಕ ಕರುಣೆ ಸ್ನೇಹಗಳನ್ನು ತೋರುವುದನ್ನು
ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ಸೌ|| ಶ್ಯಾಮಲಾ ಅವರಿಗೆ ಕಥನಶಕ್ತಿ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಗಳಿರಬಹುದು
ಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಥಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ
ಕೊಂಡು, ಅವುಗಳ ಸ್ವಭಾವ ಚಿತ್ರಣ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಅಂತಸ್ತು ಯಾವ
ಮೂಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಕಿರಿದರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಭಾವವನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ
ಯವರು ಬಹು ಕುಶಲರು. ಮುಕ್ತಾಯ ಪಾಲು ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲ ಪಾತ್ರಗಳ
ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಸಂಗವೊಂದನ್ನು ಸಂಭಾಷಣೆಯಿಂದ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.
ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕತೆಗಾರ್ತಿಯರು ಪುರುಷಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ನೇಹ ಸೌಹಾರ್ದದಿಂದಲೇ ಕೆತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾದರಿವಕ್ಕೆ ನೀಲೆಯ ಗಂಡನಾದ ತಿಲ್ಲಂಗ ಗೌಡನೇಕೆ ವಂಚಿತನಾದನೋ ತಿಳಿಯದು. ಆತನನ್ನು 'ಕಡ್ಡಿವುಡಿ ಕಂಚ', 'ಮದವಣಿಗೆ ಕತ್ತಿ', 'ಬಲಿತ ಕೋಣ' ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಕರೆಯುವುದು ಭಾಷೆಯ ಗೌರವಕ್ಕೂ, ಕತೆಗಾರ್ತಿಯರ ಸೌಜನ್ಯ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೂ ಕೊಂಡ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದೆ ಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 'ಹೂಬಿಸಿಲು' ಓದತಕ್ಕ ಗ್ರಂಥ.

ಡಿ. ಚಂ.

೪. ಒಳಸಂಚು.—ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಟರಾಮ್ ಅವರು; ವಿಕ್ರಯಗಾರರು: ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಬುಕ್ ಡಿಪೊ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ; ಬೆಲೆ: ೬ ಆಣೆ.

ನಾಟಕ ಕರ್ತರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ತುಂಬಲು ರಂಗಭೂಮಿ ತಕ್ಕ ಸಾಧನವೆಂದು ತಿಳಿಯುವವರು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಐತಿಹಾಸಿಕ ನಾಟಕ ವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದೇನೆ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಾಟಕ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೊಸಬ ರಿರಬೇಕು. ಕಥೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿಷಯವೆಂದರೂ ಒಂದೆರಡು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹೆಸರು ಗಳಿಷ್ಟೇ ಇವೆ. ನಾಟಕವನ್ನು ಪತ್ತೇದಾರಿ ಕಥೆಯಂತೆ ಹೆಣೆಯಲೆತ್ತಿಸಿ, ಅವರು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶವೇ ಕಾಣದಾಗಿದೆ.

ಶಿ. ಕಾ.

೫. ಗೋಮುಖ ವ್ಯಾಘ್ರ.—ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣ ರಾಯರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ವಿಶ್ವವಾಣಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಂದಿರ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ; ಬೆಲೆ: ೪ ಆಣೆ.

ಇದೊಂದು ಏಕಾಂಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕ. ನಾಟಕ ಕರ್ತರು ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಜತೆಹೋಗದ ಎರಡು ದಾಂಪತ್ಯಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಜನರ ಮುಂದಿರಿಸಿ, ಅದರ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಬಿಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಅವರು—ಇಲ್ಲಿ ರಂಗಭೂಮಿಯಿಂದ 'ಶ್ಯಾಮ'ನನ್ನು ಕಿತ್ತು ತೀರ್ಮಾನದ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ಇದೇ ಮೊದಲು ಎನ್ನಬಹುದು; ಅವಶ್ಯವೂ ಆಹುದು. ಆದರೆ ಈ ನಾಟಕದ ಪಾತ್ರಗಳ ಪಾತ್ರ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಮನೋಧರ್ಮಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಹಜವೆಂದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ; ಬರೆಹಗಾರರ ಬುದ್ಧಿಯ ಕೃತಕ ಸೃಷ್ಟಿಗಳಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತವೆ.

ಶಿ. ಕಾ.

೬. ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ (ಎಂಟು ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳ ಸಂಗ್ರಹ).—ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃ: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ಕೆ. ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಬಿ.ಎ. ಅವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ; ಕ್ರಾನ್. ಅ. ಪ. ಪು: ೧೧೫; ಬೆಲೆ: ೬ ಆಣೆ.

'ನಡುಮನೆ'ಯೆಂಬುದು ಕೊನೆಯ ಒಂದು ನಾಟಕದ ಹೆಸರು. ಪಾತ್ರಗಳು ೧೦-೧೨ ವರ್ಷದ ಬಾಲಿಕೆಯರಾದರೂ ಅವರ ಬಾಯಿ ಮಾತು ಯಾವನನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರಗಳೂ ಒಂದೇ ಪಾತ್ರದ ತುಂಡುಗಳಾಗಿ ಹೆಸರುಗಳು ಮಾತ್ರ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು.

'ಬಾರ್-ರೂಮ್,' 'ಕಿವಿಮಾತು,' 'ಸಾಲಗಾರ್ತಿ' ನಾಟಕ ಅನೇಕ ಜೀವಂತ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಮಾತು ಧಾರವಾಡ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಬಳಕೆಯ ಮಾತಿಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದೆ. 'ಸಾಲಗಾರ್ತಿ' ಜೆಕೊವ (Chekhov) ನ ಒಂದು ನಾಟಕದ ಅನುಕರಣೆಯಂತೆ. ಅದು ಕೊನೆಯ ಗಳಿಗೆಯತನಕ ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಗಾರನು ಸಾಲಗಾರ್ತಿಯ ಕೈಹಿಡಿದು ಆಗುವ 'ಟ್ರಾಜಿಕ್' ಮನೋವೃತ್ತಿಯು ನಮ್ಮ ಆವರಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ.

ಈ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯಶಕ್ತಿ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಎಂದರೆ ತಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ತಾವೇ ಮರುಳಾಗಿ, ನಾಟಕದ ಧೈಯವನ್ನು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವ ಹೆದರಿಕೆ ಬಹಳ. ಜೀವನದ ಕಡೆಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಮನವಿಡಿದರೆ ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವರು ನಮಗೆ ಒಂದು ಅವೂರ್ವ ಲಾಭವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಶಿ. ಕೆ.

೭. ಅಟಿದ ಬಯಲು (ಸಚಿತ್ರ).—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ "ಕೆ. ಕೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ; ಕ್ರಾನ್. ಅ. ಪ. ಪು. ೧೦ + ೪೬; ಬೆಲೆ: ೪ ಆಣೆ; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಸಂಸ್ಥಾನದ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಚೀಫ್ ಸ್ಟಾಫ್ ಕಮಿಷನರ್ ಮೇಜರ್ ವೈ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್., ಡಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಅವರ ಮುನ್ನುಡಿಯೊಡನೆ.

ಅಟಿದ ಮಗುವಿಗೆ ನೈಸರ್ಗಿಕವಾಗಿ ಆವಶ್ಯಕವಾದುದು. ನೀರೂ, ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಅಂತರಿಕ್ಷವೂ ಹೇಗೆ ಸಹಜವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೋ ಹಾಗೆ ಬಯಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಹಜವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶ. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊರೆದಿರುವಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಜೀವನವು ದುಃಖಮಯವಾಗಿ ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕವಣಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಗಲಾರದು. ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಟಿಗಳು ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ 'ಫ್ರೆಂಚ್', ಮಾಂಟಿಸೋರಿ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ಯಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಸುಧಾರಕರು ಮೂಲಕ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಬಹುದೆಂದು ಸಾರಿರುತ್ತಾರೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಅಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಚರಣೆಗೆ ಬಂದು ದೇಶೀಯ ಅಟಿಗಳಿಗಿಂತ

ಬರುತ್ತಿರುವುವು. ಹೀಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶದ ಆಟಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಲೇಕೂಡದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. “ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶದ ಆಟಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ದ್ರವ್ಯವು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಆದುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ದ್ರವ್ಯವು ಬೇಡದಿರುವ ದೇಶೀಯ ಆಟಗಳು ಅನೇಕವಿರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದು ಉತ್ತಮ” ಎಂಬದಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮಹನೀಯರು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ದೇಶೀಯ ಆಟಗಳನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಕೂಗನ್ನು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತಿರುವೆವು. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಈ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ, ಬಾಲಕ ಬಾಲಿಕೆಯರಿಗೂ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ವಾಚಕರೇ ಊಹಿಸಬಹುದು.

ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಆಟಗಳನ್ನು ೫ ಪಂಗಡಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವು ಯಾವುವೆಂದರೆ:—ಒಟ, ವೃತ್ತದ ಆಟ, ಪಂಗಡ ಆಟ, ಗುಂಪಿನ ಆಟ, ಬುದ್ಧಿಯ ಆಟ. ಪ್ರತಿ ಪಂಗಡದ ಆಟಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆಟವಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನೆರಳು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕೈಬರಳುಗಳಿಂದ ಹೇಗೆ ತೋರಿಸಬಹುದೆಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಚಿತ್ರದ ಮೂಲಕ ತೋರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೂಗುಗಳನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವುದನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ‘ನೆರಳು ಪ್ರಾಣಿ’ಗಳು ಬಾಯಿಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಕೂಗಬಹುದೆಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಭಾಷಾ ಶೈಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿದೆ. ಮುದ್ರಣ ಅಂದವಾಗಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಬೆಂಬಲ ದೊರೆತು ಇವರಿಂದ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರ ಬೀಳಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ. ಎಂ. ವೆಂ.

೮. ಹಿಂದಿ ಹುಡುಗರ ಬುದ್ಧಿಮಾಪನವು.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟರಾವ ವಿಠ್ಠಲ ಕಾಮತ್ ಅವರು, ಲೆಕ್ಚರರ್, ಸೆಕೆಂಡರಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್, ಮುಂಬಯಿ; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೆಸ್; ಕ್ರೌನ್ ಆ. ಪ. viii + ೧೩೧; ಬೆಲೆ: ರೂ. ೧-೦-೦ (ಈ ಪುಸ್ತಕದೊಡನೆ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ಕಾರ್ಡುಗಳು, ಫಾರಂಗಳು ಮುಂತಾದುವು ಸಹ ಇವೆ).

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನವು ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಯುಗವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಭೆಯು ವಿದ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರದಮೇಲೂ ಬಿದ್ದು ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಆಗಿವೆ ಮತ್ತು ಮುಂದೆಯೂ ಆಗುವಂತಿವೆ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ “ಬುದ್ಧಿಮಾಪನವು” ಆಧುನಿಕ ಮನಶ್ಯಾಸ್ತ್ರದ ಒಂದು ಅಂಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭೌತಿಕ, ರಸಾಯನಮೊದಲಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳು ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿಯೂ, ಸಂದೇಹಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಂತೆ

ತಿಕ್ಕಣದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹಗಲಿರುಳೂ ಕ್ರಮ ತ್ತಿರುವರು. "ಬುದ್ಧಿಮಾಪನದ" ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶ, ಚರಿತ್ರೆ, ಮಾಪನಮಾಡುವ ಕ್ರಮ, ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಮದಿಂದಾಗುತ್ತಿರುವ ಕೆಡುಕುಗಳು—ಇವೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳು. ಈ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತಳಹದಿಯಾದ ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬುದ್ಧಿಮಾಪನದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಿವೆ; ಆದರೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಚಳವಳಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ಹೊರಬಿದ್ದುದು ಶುಭಸೂಚನೆಯೇ ಸರಿ. ಇದರ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಾದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟರಾವ ಎಠಲ ಕಾಮತ್‌ರವರಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮಾನಿಗಳೂ ಜೊತೆಜೊತೆಗಾಗಿರಬೇಕು.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರು "ಹಿಂದಿ ಹುಡುಗರ ಬುದ್ಧಿಮಾಪನವು" ದಾಗಿದೆ. ಇದು ಅಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹೆಸರು ತಪ್ಪು ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಡುವಂತಿದೆ. ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿದಮೇಲೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಬುದ್ಧಿಮಾಪನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇಂಡಿಯನ್ ಬಾಲಕ ಬಾಲಿಕೆಯರಿಗಿಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಭಾವನೆ ಅದುದರಿಂದ "ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ಬಾಲಕ ಬಾಲಿಕೆಯರ ಬುದ್ಧಿಮಾಪನ" ಹೆಸರು ಉತ್ತಮ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಳ, ಪರೀಕ್ಷಕನ ವರ್ತನ, ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವ ಮುನ್ನ ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ, ಬುದ್ಧಿಮಾಪನವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವುದು ಮತ್ತು ಅದರ ಮಹತ್ವ, ಬುದ್ಧಿಪರೀಕ್ಷೆಯ ಉಪಯೋಗದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತುಗಳು, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಬುದ್ಧಿಮಾಪನ—ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಶೋಧಕರು ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕೊಡಲು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಎರಡರಿಂದ ೧೦ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ವಯಸ್ಸಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನಂತರ ೧೨, ೧೪, ೧೬, ೧೮, ೨೦ ಈ ವಯಸ್ಸಿನವರ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಸಹಕಾರಿಯಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಲಿಕೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಲಿಕೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವೈಕಲ್ಪಿತ (Alternative) ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು

ಸೇರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಈ ಮೈಕಲ್ಪಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ “ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಷ್ಟು ಇವು ವಿಶ್ವಾಸನೀಯವಲ್ಲ” ಎಂದು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರೇ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮೈಕಲ್ಪಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಹೊಸ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಲಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಗಳ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸಮ ತಪ್ಪು ಇವುಗಳನ್ನು ಸಹ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಪರೀಕ್ಷಕರಿಗೆ ಇವು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಬಹಳವೆಚ್ಚಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ಮೂಲವುರುಷರಾದ ‘ಬಿನೆ’ ಎಂಬವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೇ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದರೆ ಜೆನ್ನಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ೧,೦೭೪ ಜನ ಹುಡುಗ ಹುಡುಗಿಯರ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಯಾವ ವಯಸ್ಸಿನವರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದರು, ಶೇಕಡ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದರು—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಯಸ್ಸಿಗೂ ಬಹುಶಃ ೮೩ ಮಕ್ಕಳು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಶಾಸ್ತ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಿನೆಯವರ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಭಾಷಾಂತರಮಾಡಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸನ್ನಿವೇಶ, ಸಮಾಜ ಸ್ಥಿತಿ, ಮಾತೃಭಾಷೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಲಿಕೆಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕು. ವಿವೇಚನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು (Reasoning Tests) ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಇವು ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಲಿಕೆಗಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತವೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಾ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಮೂಲಕ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು “ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ” ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನ (knowledge) ಇವುಗಳಿಗಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯ ಆಳತೆಯ ಜರಿತ್ರೆ (ಸಂಕ್ಷೇಪ), ಮಾಪನಮಾಡುವ ಕ್ರಮ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಕ್ರಮ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಬಾಲಕರ ವರ್ಗೀಕರಣಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಮಾನವು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ—ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದರೆ ವುಸ್ತಕದ ಪ್ರಯೋಜನವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬುದ್ಧಿಮಾಪನದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇಷ್ಟರವೆಚ್ಚಿಗೆ ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ವುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಮೊದಲನೆಯದು. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಓದತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿರುವ ವಿಷಯಗಳ ಪರಿಚಯವು ಇಲ್ಲದಿರುವಲ್ಲಿ, ವುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ

ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಬುದ್ಧಿವಾಸನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಗ್ರಂಥಾ ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿವಾರಿಸಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ವಂತೆ ಬರೆಯುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವೆಂಬುದು ತಿಳಿದ ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವೇಳೆ ಸರಿಯಾದ ಪರ್ಯಾಯ ಪದಗಳು ಸಿಕ್ಕದೆ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಕೆಲವು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾ ಹೇಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಇಂತಹ ಕಷ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಎಂ. ವೆ.

೯. ಚಂದ್ರನಾಥ (ದಿವಂಗತ ಡಾ|| ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಚಟರ್ಜಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿ ಅನುವಾದಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗುರುನಾಥ ಜೋಶಿಯವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಪ್ರಕಟನಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ; ಕ್ರಾನ್ ಅಷ್ಟಪತ್ರ ಪುಟ ೧೨೦; ಕ್ರಯ: ೬ ಆಣೆ.

ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಧಾರವಾಡ ಪ್ರಾಂತದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಕೆಲವರು 'ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಕಟನಾ ವೆಂಬ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಪುಸ್ತಕದ ಹಾಕಿಸಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸುಲಭ ಬೆಲೆಗೆ ದೊರೆಯುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ಇದರಿಂದ ಬರಹಗಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಓದುಗರಿಗೂ ಸಹ ತುಂಬ ಲಾಭವಾದೀತೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು.

ಪ್ರಸಕ್ತ ಪುಸ್ತಕವು ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪ್ರಕಟನಾಲಯದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಗಳಲೊಂದಾಗಿದೆ. ಇದು ಬಂಗಾಲದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರಾದ ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಚಟರ್ಜಿಯವರ ಬಂಗಾಳೀ ಕಾದಂಬರಿಯ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ. ನೈಜವಾದ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಸಮಾಜದ ವಿಧಿ ನಿಷೇಧಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬಹುದಾದ ತೊಡರುಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವುಂಟಾಗಲಾರದೆಂಬುದೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವ. ಈ ತತ್ವವು ಸರಯೂ, ಚಂದ್ರನಾಥರ ಮನಃವರ್ತನೆಯಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿರೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಕಥಾ ಸಂವಿಧಾನವೇನೋ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಮುದ್ರಣ, ಬಹುಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಗಮನಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಅಕ್ಷರಸ್ಥಲಿಪಿಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿವೆ. ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ವಾಕ್ಯವು ಆರಂಭವಾಗುವಾಗ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಸ್ಥಳವೇ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಓದಿದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪದಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕುವಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಕರಣ ದೋಷವಾಗಿ ತೋರುವಂತೆ ಮುರಿದಿರುವುದು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ.

ಹೇರಳವಾಗಿವೆ. ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃ, ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯವರೂ ಈ ರೀತಿಯ ದೋಷಗಳು ಬೀಳದಂತೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಿದುದೇ ಆದರೆ ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವು ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಡಿ. ಸಿ. ಸು.

೧೦. ಹಳ್ಳಿಯ ಸಮಾಜ (ದಿವಂಗತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಚಟರ್ಜಿಯವರ ಕಾದಂಬರಿ).—ಅನುವಾದಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರ್. ವ್ಯಾಸರಾಯರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಮಿತಿ, ಧಾರವಾಡ; ಕ್ರೌನ್ ಆಫ್ ಪ್ರೆಸ್ ಪುಟ ೧೭೬; ಕ್ರಯ: ೧೪ ಆಣೆ.

ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದೊಡನೆ ಧಾರವಾಡ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪೈಕಿ 'ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಮಿತಿ'ಯೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ೨೨ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ.

ಪ್ರಸಕ್ತ ಕೃತಿಯು ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪ್ರಕಟನಾಲಯದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿದೆ. ಇದೂ ಸಹ ಶರಚ್ಚಂದ್ರ ಚಟರ್ಜಿಯವರ "ಪಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ" ಎಂಬುದರ ಅನುವಾದ. ಇದರಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಜೀವನದ ಚಿತ್ರವು ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬರ ಪಕ್ಕಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಆಗದು. ಒಬ್ಬರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಜಗಳ-ಕದನ; ಕೋಟು-ಕಚೇರಿ, ವೇದಕದ್ದಮೆ, ಸುಳ್ಳುಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳುವುದು—ಇವುಗಳೇ ದಿನಚರಿಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿಲ್ಲ. ಊರೊಟ್ಟಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಬಡವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು. ಸಾಲಗಾರರಾಗಿ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನರಳುವರು—ಇವೇ ಮುಂತಾದ ದೃಶ್ಯಗಳು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿವೆ.

ಪುಸ್ತಕದ ಮುದ್ರಣವು ಅಂದವಾಗಿದೆ. ಅಶ್ಲೀಲವಾದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಭಾಷಾ ಶೈಲಿಯು ನಿರಾಕ್ಷೇಪಕವಾಗಿದೆ ಎಂತಲೇ ಹೇಳಬಹುದು. 'ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಮಿತಿ'ಯವರು ಇಂತಹ ಉಪಯುಕ್ತ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಬಂದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗುತ್ತಾ ಬರಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಆಶಯ.

ಡಿ. ಸಿ. ಸು.

೧೧. ಪ್ರಭುವರ್ಯರ ಯೂರೋಪ್ ಪ್ರವಾಸ.—(ಶ್ರೀಮನ್ಮಠಾಚಾರ್ಯರ ಮುನ್ನುಡಿಯೊಡನೆ) ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀಮನ್ ಆರ್. ಎಸ್. ರಾಯರು, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ; ಕ್ರಾನ್ ಅಪ್ಪಪತ್ರ ಪುಟ i-viii, ೩೦; ಕ್ರೈಸ್ತ ಮುದ್ರಣಕಾರರು: ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರೆಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ದೇಶೀಯ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜರು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶದ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭೋಗಾಭಿಲಾಷೆಯಿಂದಲೇ ಹೋಗುವುದು. ಕ್ಷೇಮಕ್ಕಲ್ಲ; ಈ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ದೇಶದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ದುರ್ವಿನಿಯೋಗಮಾಡುವರು—ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಜನಜನಿತವಾಗಿರುವುದು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಪ್ರತೀತಿಯು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅರ್ಚಕ ಪ್ರಭುವರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಠಾಚಾರ್ಯರಾದ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರವರು ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸರ್ವಥಾ ಅನ್ವಯಿಸಲಾರದು.

ಆಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಯೂರೋಪಿನ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಕಾಲ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ನೂಲಕ ದೇಹಾರೋಗ್ಯವನ್ನು ಪುನಃ ಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಅವರು ಇಂತಹ ಸುಸಜ್ಜಿತ ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಗತಿ ಮನೋಭಾವವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೆಂಬ ವಿಚಾರವಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತನ್ನೂಲಕ ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯಭಾರಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವಂತೆ ಉಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವ ಅನುಮಾನವೂ ಇರಲಾರದು.

ಪ್ರಭುವರ್ಯರವರ ಪ್ರವಾಸವು (ಪ್ರಯಾಣ ಕಾಲವೂ ಸೇರಿ) ೧೯೦೭ ವರ್ಷದ ಜೂನ್ ೨೨ರಿಂದ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೨ರ ವರೆಗೆ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಮಾತ್ರವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಇಷ್ಟು ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅವರು ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜಾವರ್ಗದ ಪ್ರಮುಖರಾದ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗದಿಂದಲೂ ಅಭೂತವೂರ್ವವಾದ ಸ್ವಾಗತಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸಿದರು.

ಅಲ್ಲದೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಬೇವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬೇವಿನ ದಿನಚರಿಯನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಜನರ ಪ್ರೀತಿಗಾರವಾಗಿ ಕೊಂಡರು. ಪ್ರಭುವರ್ಯರ ಈ ಪ್ರವಾಸದಿಂದ ಅವರ ಆರೋಗ್ಯಲಾಭವು ಯಾದುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಸ್ಥಾನವು ಇತೋಪ್ಯುತಿಯವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿ ಪಡೆದುದಕ್ಕೂ ಸಹಕಾರಿಯಾಯಿತು.

ಮೇಲೆ ಸೂಚಿಸಿದ ಅಂಶಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿವೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರೆಸ್ಸಿನವರ ಮುದ್ರಣವು ಅಂದವಾಗಿದೆ. ಭಾವಚಿತ್ರಗಳು ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಗೊಳಿಸಿವೆ. ಪ್ರವಾಸವು ಪೂರೈಸಿದ ತರುಣದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಪ್ರಕಟಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಜೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರು "ಮೈಸೂರು ಪ್ರಭುವರ್ಯರ ಯೂರೋಪ್ ಪ್ರವಾಸ" ಎಂದಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಡಿ. ಸಿ. ಸು.

೧೨. ಮಾಕಂದ (ಕವನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ).—ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀ|| ಅನಂದಮಿತ್ರ ಅವರು, ಬೆಂಗಳೂರು; ಕ್ರೌನ್ ಅ. ಪ. ಪು. ೧೬; ಬೆಲೆ: ೨ ಆಣೆ.

ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೧೦ ಕವನಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ "ರಾಜಾನಂದನ" ಎಂಬವರು ೬ ಕವನಗಳನ್ನೂ, "ಅನಂದಮಿತ್ರ" ಮತ್ತು "ಪದ್ಮನಾಭ" ಎಂಬವರು ಎರಡೆರಡು ಕವನಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಸರು ಮರಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಲೇಖಕರು "ಇನ್ನೂ ಬಾಲಕರು; ೧೫-೧೬ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನವರು" ಎಂದು ಗ್ರಂಥದ ಮುನ್ನುಡಿಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣವಯಸ್ಸಿನ ಬಾಲಕರು ಬರೆದ ಕವನಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಯ ಕುಲುಮೆಗೆ ಹಾಕುವುದು ಕ್ರೂರತನವಾದೀತು. ಕನ್ನಡದ ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿರುವ ಉತ್ಸಾಹ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳು ಹಲವು ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ. ಪದ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮೀರಿದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ತರುಣ ಲೇಖಕರ ಅನುಭವ ಸಂಪತ್ತಿ ಬೆಳೆದು, ಇವರಿಗೆ ಕಾವ್ಯದೇವಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಲಿಯಲೆಂದು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಎಂ. ವಿ. ಸೀ.

೧೩. ತರುಣ-ಧಮನಿ (ಕಾವ್ಯಖಂಡ).—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ|| "ಚಕ್ರಪಾಣಿ"; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘ, ಮಂಗಳೂರು; ಕ್ರೌನ್ ಅ. ಪ. ಪು. ೧೮; ಬೆಲೆ: ೪ ಆಣೆ.

"ಹುಲಿ ಬೇಟೆಗೆ ಹಯವೇರಿದ ವಿದ್ಯಾನಗರದ ರಾಮದೊರೆ" ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದ ಮಿಹಿರೆ ಎಂಬ ಮುಸಲ್ಮಾನ ತರುಣಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ, ಅವಳನ್ನು ಮೋಹಿಸಿ, ಕುಲಭೇದವನ್ನು ತೊರೆದು, ಅವಳನ್ನು ವರಿಸಿದ ನಲ್ಮೆಯ ಕಥೆಯಿದು. ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಮೊದಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ, ಕಥಾಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಆಧಾರ ಸಾಲದೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದದ್ದರಿಂದ ಇದು 'ಕಾವ್ಯದ ಖಂಡ'ವಾಯಿತೆಂದು ಲೇಖಕರು ಸಂಕೋಚದಿಂದ 'ಪ್ರಸ್ತಾವ'ದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಯಥಾರ್ಥತೆ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಈ ನಲ್ಮೆಯ ಕಥೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ, ಅಖಂಡವಾಗಿದೆ. ಕಥನಕವನ ಶೈಲಿ ಲೇಖಕರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸರಾಗವಾಗಿ ಓಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ

ಬರುವ ಉಪಮಾನ ವಾಕ್ಯಗಳು ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿವೆ. ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ|| 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'ಯವರು ರಚಿಸಬಲ್ಲರು ಎಂಬ ಆಸೆಯುಳ್ಳದ್ದು 'ಧಮನಿ' ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಎಂ. ವಿ. ಬಿ.

೧೯೩೭ನೆಯ ಏಪ್ರಿಲ್ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಜೂನ್ ಕಡೆಯವರೆಗೆ

(i) ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆಗಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳು

೧. ಚಂದ್ರನಾಥ.—ಶ್ರೀ|| ಗುರುನಾಥ ಜೋಶಿ ಅವರು, ೩. ಸಮಾಜ.—ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ವ್ಯಾಸರಾಯರು, ೩. ಉಗಾದಿ ಉಡುಗೊರೆ.—ಲೇಖಕರು) ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು, ೪. (ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ).—“ವಿನಾಯಕ” ಅವರು, ೫. ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಶ್ರೀ|| ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು, ೬. ಹಿಂದಿ ಹುಡುಗರ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟರಾವ್ ವಿಠಲ್ ಕಾಮತ್ ಅವರು, ೭. ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗ ಆಂದೋಲನ ಶ್ರೀ|| ಪಾಟೀಲ ಕಲ್ಲನಗೌಡರು, ಬಿ.ಎ., ೮. ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ.—ಶ್ರೀ|| ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರು, ಬಿ.ಎ., ೯. ಕನ್ನಡ ಕೈಪಿಡಿ.—ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ

(ii) ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಇತರ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

೧. The Mandukyopanishad.—Swami Sri Nikhilananda, ೩. ಅಚೆ.—ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಪ್ರಕಾಶಕರಿಂದ, ೩. South Indian Editions, ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ. ೪. ಉಡುಗೊರೆ.—ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರಿಂದ, ೫. ಕವನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಕವಿ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಕಾಣಿಕೆ, ೬-೭. Modern Mysore (2 Vols.)—Rajakaryaprasakta Rao, M. Shama Rao, M.A., ೮. ಬುದ್ಧದೇವ.—ಶ್ರೀ|| ಸರೋವರ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರು, ೯. ಪವಿತ್ರ ಜೀವನ (ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯಿಯವರ ಏಳು ಕಥೆಗಳು).—ಅನುವಾದಕರು: ಸಿಂಹೀ ಲಿಂಗಣ್ಣನವರು, ೧೦. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಭೂಪಟಗಳ ಪುಸ್ತಕ ಮೈಸೂರು ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ಗ್ರಂಥ ೧೧. ೧೯೩೭ನೆಯ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಗೊತ್ತಾದ ಪದ್ಯ ಗ್ರಂಥ ೧೨. ೧೯೩೭ನೆಯ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಲೋವರ್ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳು.—ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ, ೧೩. ಕನ್ನಡ ಕೈಪಿಡಿ (ಸಂಪಾದಕರಾದ) ಎಂ.ವಿ.ಬಿ. (ಸಂಪಾದಕರು) ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ.

ಸಂಪಾದಕೀಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದೀಚೆಗೆ ಮೂವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದು ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಸಂಗತಿಯಂತಲೇ ಹೇಳಬೇಕು. ೧೯೩೬ನೆಯ ಕೀರ್ತಿಶೇಷರಾದ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ೬ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಂಜೆ ವಿದ್ವನ್ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರೂ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕನ್ನಡ ಮಂಗೇಶರಾಯರು ಲೇಖಕರೂ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಆಗಿದ್ದು ನಾನಾ ವಿಧವಾದ ಭಾಷಾಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಕಾಲಾಧೀನ ರಾದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಲಶವು ಬಿದ್ದುಹೋದಂತಾಯಿತು. ಈ ದುರ್ಘಟನೆಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ಅತ್ಯಲ್ಪಕಾಲದೊಳಗಾಗಿಯೇ ಎಂದರೆ ೧೯೩೬ನೆಯ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ೨೭ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವುದೇ ಮೊದಲಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೇ ಧಾರೆ ಎರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಎ. ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಮೃತ್ಯುವಶ ರಾದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾರಿ ನಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಈ ಎರಡು ಅಪಾರವಾದ ನಷ್ಟಗಳಿಂದುಂಟಾದ ಪರಿತಾಪವು ಇನ್ನೂ ಆರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ೧೯೩೬ನೆಯ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳ ೨೫ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ದುಃಖ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಂಗೇಶರಾಯರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರೂ, ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರೂ, ಮಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ವನ್ಮಣಿಗಳೂ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಸನ್ಮಾನ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಈಗ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ೨೦ನೆಯ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನವನ್ನಲಂಕರಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೋದ್ಧರಣದಲ್ಲಿ ತಮಗಿರುವ ನಿಕಟಪ್ರೇಮವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹಪೂರಿತವಾದ ಭಾಗವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗೂ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘದ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸೀತವನ್ನಲಂಕರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅವೋಘವಾದ ಭಾಷಣದಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರೀತಿಗೌರವಗಳನ್ನು

ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದರು. ಇವರ ಬೇವನ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವ
ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ೧೭-೨-೧೮೭೪ರಲ್ಲಿ; ದೈವಾಧೀನರಾದದ್ದು
ರಲ್ಲಿ; ಎಂದರೆ ತಮ್ಮ ೬೪ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ. ಇವರು ಬಿ.ಎ., ಎಫ್.ಐ.
ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇವರು ಬಿ.ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಹೊಂದಿದ
ಮಂಗಳೂರಿನ ಸರಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರಾಗಿ ಸೇವೆ
ಅನಂತರ ಕೆಲಕಾಲದಮೇಲೆ ವಿದ್ಯಾಶಾಖೆಯ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್‌ರಾಗಿ ಆಮೇಲೆ
ಕಾಲೇಜಿನ ಮುಖ್ಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದು ಕೆಲಸದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗುವ
ಮಡಿಕೇರಿ ಹೈ ಸ್ಕೂಲಿನ ಹೆಡ್ಮಾಸ್ಟರಾಗಿದ್ದರು.

ಅಂತು ಇವರು ಶಿಕ್ಷಣಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಯದ ಹೆಚ್ಚು
ಕಳೆದರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇವರು
ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯದಾಗಿದ್ದಿತು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸಬೇಕಾದ
ಕವನ-ಕುಣಿತ, ಚಿತ್ರ-ಸಂಗೀತ ಇವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕಲಿಸುವುದು
ಮಾರ್ಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಆದರಂತೆ ಇವರು ಕಾರ್ಯತಃ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು.
ಇವರು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಇತರ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಇದೇ ರೀತಿ
ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಿಶುಹೃದಯವನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸುವ
ಶಿಶುಗೀತೆಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮನ್ನಣೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದು
ಇವರ ಭಾವಗೀತೆಗಳು ಲಾಲಿತ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿ ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು ಹಾವಿ
ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತಿರುವುವು. ಸಣ್ಣಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಕರವಾದ
ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತರುವ ಉದ್ದೇಶದೊಡನೆ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 'ಬಾಲ ಸಾಹಿತ್ಯ
ವೆಂಬ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿಯು ಇವರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ.

'ಸತ್ಯದೀಪಿಕೆ' ಎಂಬ ಮಂಗಳೂರಿನ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ
ಹಿಂದೆಯೇ ಇವರ ಹಲವು ಕವಿತೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದುವು. ಇದೇ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ನಾಮದಿಂದ ಇವರು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನಿತ್ಯನೈಮಿತ್ತಿಕ ವಿಚಾರವಾದ
ಲಘುಹಾಸ್ಯದಿಂದಲೂ, ಕಟುವಾದ ಟೀಕೆಯಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ
ಎಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗೂ ಪಾತ್ರವಾಗಿದ್ದುವು. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇವರ
'ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು ಜನಕರು' ಎಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕರೆಯಬಹುದು. ವಿಕಟ
ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು ಈಗ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕತ್ತು ವರ್ಷಗಳ
ಮಂಗಳೂರಿನ 'ಸುವಾಸಿನಿ' ಎಂಬ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ
ಬಂದಿದ್ದುವು.

ಶಿಶು ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಣ್ಣ ಕತೆ, ಲಘುಹಾಸ್ಯ—ಇವುಗಳಲ್ಲಿ
ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಶೋಧನ ವಿಚಾರವಾಗಿಯೂ, ಪ್ರೌಢ ಸಾಹಿತ್ಯ
ನಾಗಿಯೂ ಸಹ ಇವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಆದರವೂ, ನೈಪುಣ್ಯವೂ ಇದ್ದು

ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗಿದ್ದ ಅನುಭವವನ್ನು ಉಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶದೊಡನೆ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಗಾಗಿ 'ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ'ವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾದ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಇವರಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಇವರ ಜೀವಿತಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಪ್ರಕಟವಾಗದೆಹೋದರೂ ಇದು ಇವರ ಕೊನೆಯ ಕನ್ನಡದ ಸೇವೆಯ ಕುರುಹಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುವಿನ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರು ಪ್ರಾಂತದವರ ಪರವಾಗಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಇವರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆಯು ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದವರ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದು ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಇವರು ಕಾಲಾಧೀನರಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಇಂತಹ ಅನುಭವಸ್ಥರ ಸಹಾಯವು ನಿಘಂಟಿನ ರಚನೆಗೆ ದೊರೆಯದೆಹೋದಂತಾಯಿತು.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಂಗಳೇಶರಾಯರು ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಸ್ತರಾಗಿದ್ದು ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಹಲೋಕವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಂಧುಮಿತ್ರರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಯನ್ನೂ, ಪರಿಷತ್ತನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡರಂತೆ. ಇವರ ಕಡೆಯ ಕೋರಿಕೆಯ ಗುರುತಾಗಿ ಇವರ ಪರವಾಗಿ ಇವರ ಮಕ್ಕಳು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅನ್ಯಾದೃಶವಾದ ಇವರ ಭಾಷಾಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿದರ್ಶನವಿನ್ನೇಕೆ?

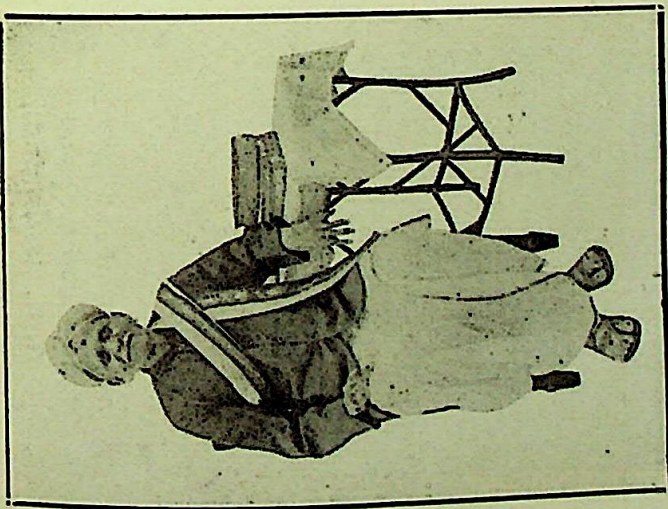
ಇಂತಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿಗಳ ವಿದೋಗದಿಂದಂಟಾದ ದುಃಖವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದೊಡನೆ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರದಲ್ಲಿ ೫-೧೧-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂತಾಪ ಸೂಚಕ ಸಭೆಯು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿತ್ತು. ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದಿವಂಗತರ ಬಂಧುವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾಯರೂ, ಎ. ಎ. ಶಂಕರರಾಯರೂ ಮತ್ತು ಮಿತ್ರವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರೂ, ಧಾರವಾಡದ ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರೂ, ಎ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರೂ ದಿವಂಗತರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಜೀವಿತದ ಔನ್ನತ್ಯವನ್ನೂ, ಸರಳತೆಯನ್ನೂ, ಅವರು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ಮಾಡಿರುವ ಉಪಕಾರವನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ತಮಗಿರುವ ಗೌರವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಂದ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ದಿವಂಗತರ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಅನಾವರಣ ಮಾಡಿದುದಲ್ಲದೆ ಸಭೆಯಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾದ ಸಂತಾಪ ಸೂಚಕ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು.

ಇದೇ ರೀತಿಯಾದ ಸಂತಾಪ ಸೂಚಕ ಸಭೆಗಳು ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು
ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ
ನಡೆದು ವಾರ್ತಾಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ
ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಗೌರವನೀಯವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು
ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದರೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಇವರ ಕೀರ್ತಿಯು ಎಷ್ಟು
ಯಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವುದೆಂದು ವಿಶದವಾಗುವುದು. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಇಂತಹ
ರನ್ನು ಆದರ್ಶವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರಂತೆಯೇ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲ್ಮೈಗಾಗಿ
ವುದು ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುವುದೆಂದು ನಾವು
ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಂತೆ ೨೨ನೆಯ ಕನ್ನಡ
ಸಮ್ಮೇಳನವು ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಕಡೆಯ ಮುಖ್ಯ
ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ
ಜಮಖಂಡಿಯ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯ
ಸಮ್ಮೇಳನ ಎವರವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ವರದಿಯು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ
ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ
ಪ್ರಯುಕ್ತ ಮುಖ್ಯವಾದ ನಡೆವಳಿಕೆಗಳ ಸ್ಥೂಲಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ
ವಾಚಕರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಲಪೇಕ್ಷೆ ಸುತ್ತೀವೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಹಲವು ಬಗೆಯ ಮೈತಿಷ್ಠ್ಯಗಳಿಂದ
ತ್ತೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂತಹ ಮೈತಿಷ್ಠ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ
ಸ್ಥಳಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ. ಜಮಖಂಡಿಯು ಕನ್ನಡ ನಾಡಾದರೂ ಮಹಾ
ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾಗುಳ್ಳ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರ ಅಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ
ಸಂಸ್ಥಾನ. ಇಂತಹ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ
ದೊರೆಯುವುದೋ ಎನ್ನೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದ
ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಬಾಧಿಸುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಇಂತಹ ಶಂಕೆಗೆ ಅಭಾಷಣ
ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೊಡಗೊಂಡ ಮೈಸೂರು
ತಂಡವು ಈ ಪ್ರಾಂತದ ಗಡಿಗೆ ಬಂದಿಳಿದ ತತ್ಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲಿಯ ಕನ್ನಡ
ಪ್ರೇಮಿಗಳಾದ ಜನರಿಂದ ದೊರೆತ ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾದ ಸ್ವಾಗತ
ವಾದ ಸತ್ಕಾರ—ಇವುಗಳಿಂದ ಈ ಶಂಕೆಯು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಹೋಗಿ
ಸಮ್ಮೇಳನವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಮೂರು ದಿವಸಗಳೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ
ಮೇಲಂತೂ ಇಂತಹ ಶಂಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವೇ
ದೃಢಪಟ್ಟಿತು.

ಈ ರೀತಿ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಲಿಕ್ಕೆ ಹಲವು ಸಮ
ಘಟನಾವಳಿಗಳು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದದ್ದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳು.

‘ ಆರ್ಯಕೀರ್ತಿ ’ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ
ಶ್ರೀ|| ಜೆ. ವಾಸುದೇವಯ್ಯನವರು ,
ಬೆಂಗಳೂರು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘದವರು
೧೨-೧೨-೧೯೩೩ರಲ್ಲಿ ಇವರ ಭಾವಚಿತ್ರದ
ಅನಾವರಣೋತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು.

ಪಡಿಯಚ್ಚು, ದೊರಕಿಸಿ, ಕೊಟ್ಟವರು :
ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರು

ಜನುಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ೧೯೩೩ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ
ನಡೆದ ೨೨ನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ
ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಯನ್ನು ಲಂಕರಿಸಿದ
ಶ್ರೀ|| ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು,
ಎಂ.ಎ.

ಪಡಿಯಚ್ಚು, ಕೊಟ್ಟವರು :
‘ ತಾಯಿನಾಡು ’ ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂಪಾದಕರು

ಗೌರವನೀಯ ಜನಪದಿಯಿಂದ
ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವ
ಪ್ರೊ. ಡಾ. ಬಿ. ಕೆ. ಶಂಕರಪ್ಪನವರು.

ಗೌರವನೀಯ ಗೌರವನೀಯ ಪೂರ್ವ
ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವ
ಪ್ರೊ. ಡಾ. ಬಿ. ಕೆ. ಶಂಕರಪ್ಪನವರು.

ಇಂತಹ ಘಟನಾವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದೆಂದರೆ ಜಮಖಂಡಿಯ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರು ಸಮ್ಮೇಳನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದು. ಇವರು ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಯಮಾಡಿಸಲು ಶಕ್ಯವಾಗದೆಹೋದರೂ ತಮ್ಮ ದಿವಾನರಾದ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರ್. ಕೆ. ಭಗವತ್‌ವರನನ್ನು, ಇತರ ಸಚಿವ ವರ್ಗದಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ, ಪರಿಷದಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ತಮ್ಮ ರಾಜಭವನದಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕುಶಲ ಪ್ರಶ್ನಾನಂತರ ಭಾಷಾ ವಿಚಾರದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿ ಕನ್ನಡದ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಂಟೆಂದು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಪ್ರಮುಖರನ್ನು ತಮ್ಮ ವಿಹಾರಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ದಿವ್ಯವಾದೊಂದು ಸತ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗೌರವಿಸಿದರು. ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇವರು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಸಾಮರಸ್ಯದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ:—

“ಜಮಖಂಡಿ ಶಹರದಲ್ಲಿ ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಸೇರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವತಃ ಬರಲು ನಮಗೆ ಶಕ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಕಾರ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು. ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳೂ ಒಂದೇ ಯೋಗ್ಯತೆಯವೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಉತ್ಕರ್ಷದ ಸಲುವಾಗಿ ಶಕ್ಯವಿದ್ದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಂಗೀಕೃತ ಕಾರ್ಯವು ತಮ್ಮಂಥ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಜರುಗಿ ಅಧಿವೇಶನವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇವೆ. ತಿಳಿಯುವುದು. ಲೋಭವಿರಲಿ. ಇಂತೀ ವಿನಂತಿಯು.”

ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರ ಈ ರೀತಿಯ ಮನೋಭಾವದ ಫಲವಾಗಿ ಜಮಖಂಡಿಯ ವಾಸಿಗಳಾದ ಕನ್ನಡ ಜನರಿಗೆ ಭಾಷಾ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈಗ ಇರುವ ಕಷ್ಟನಿಷ್ಕರಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಅನುಕೂಲಗಳು ಲಭ್ಯವಾದಾವೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು.

ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಮತ್ತೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದರೆ—ಇದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ದೊರೆತದ್ದು. ವಯೋವೃದ್ಧರೂ, ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧರೂ ಆಗಿ ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಂದಿನಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ನಾನಾ ಮುಖವಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವ ಮಹನೀಯರಿವರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಚಿತ್ರವು ಗಮನಾರ್ಹವಾದದ್ದು. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:—

“ಅದಿಯಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ
ಹೊರತು ನನ್ನ ಚರ್ಯೆಯು ತಮಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗಲಾರದು. ನನ್ನ
ವುದು ಸಾಹಿತ್ಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿಜವಾದುದು. ನನ್ನ ಭಾಷೆಗೆ
ನಾನು ಪಂಡಿತರ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸರಿಸಿಯೇ ನಡೆಯುವವನಲ್ಲ;
ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ನನಗಿಲ್ಲ; ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಯ ಸೇವೆಯನ್ನು
ಮನವೊಪ್ಪಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಬೇಕೆಂಬುದು
ಕೋರಿಕೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನ್ಯಾಯವೆಂದು ತೋರಿದುದನ್ನು ಧರ್ಮ
ಆಡಿಬಿಡುವುದು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆ. ಇದು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭ
ಅನೇಕರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಹುದು. ನಾನು
ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೀತಿ
ಕೊಂಡಿರುವ ತುಂಟಮಗುವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು
ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.”

ಇದೀಗ ಆತ್ಮಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪದಿರುವ ಮಹನೀಯರ ಸ್ವಂತವಾದ
ಇನ್ನು ಇವರ ನೈಜವಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಧಿಕಾರಯುತ ವರು
ಬೇರೆಯವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿರುವರೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವ. ಮೈ
ಸಂಸ್ಥಾನದ ದಿವಾನ್‌ರವರಾದ ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಎಂ. ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್‌ರವರು
ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳು. ಇವರು ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ
ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿರುತ್ತಾರೆ:-

“ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ಸಮ್ಮೇ
ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನಲಂಕರಿಸುವುದು ವಿಶೇಷ ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿದೆ.
ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಿದ್ವಾಂಸರು.
ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕ್ರಮಿಸಿ
ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜರುಗಿ
ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವ ವಿಷಯವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒತ್ತ
ವಾಗಿದೆ.”

ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರಂತೆ ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮದಿಂದ ಬಾಹ್ಯ
ವಿಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ದುಡಿಯುವ ಮಹನೀಯರು ಸಮ್ಮೇಳನದ
ಪದವಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದು ದುರ್ಲಭವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಇವರ
ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡದ ಉತ್ಕರ್ಷಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ
ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ
ಮಾತ್ರ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ:-

(೧) ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೆಲಸಗಳು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನೆರವೇರಬೇಕಾದರೆ ನಾ
ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು; ಫಲ

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ದೊಡ್ಡದುಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಬೇಕು.

- (೨) ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳ ಚಾಲಕರಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತು ಅವುಗಳಿಂದ ಫಲಪ್ರದವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು.
- (೩) ಪದ್ಯಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿಯೇ ಅಂದವಾದ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಮುದ್ರಣ ದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ಪುಸ್ತಕಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ಹೊರಪಡಿಸುವಂತೆ ಕನ್ನಡ ದಲ್ಲಿಯೂ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಜ್ಞಾನ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅಂದವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕು.
- (೪) ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ತಿದ್ದಿ ಹೊಲಸುಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಾರದು.
- (೫) ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರು ಗ್ರಂಥವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವಾಗ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ತೂಕಮಾಡಿ ಮಿತಿಮೀರಿ ಹೊಗಳದೆಯೂ, ಮಿತಿಮೀರಿ ಖಂಡಿಸದೆಯೂ ಋಜುಮಾರ್ಗವನ್ನು ನುಸರಿಸಬೇಕು. ವಿಮರ್ಶೆಯು ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಮಾಣ ವನ್ನೂ ಅದರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಿ ಮಿತಿಮೀರದಂತಿರಬೇಕು.
- (೬) ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಮುದ್ರಣವನ್ನೂ ಅಂದವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಒಂದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ ೩-೪ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಲಕ್ಷಣವಾದ ಒಂದೇ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ.
- (೭) ಪ್ರಜ್ಞಾಶಾಲಿಗಳೂ, ಪಂಡಿತರೂ, ಕರ್ತವ್ಯದಕ್ಷರೂ ಆದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ನಮ್ಮ ಬಾಲಕರ ಶಿಕ್ಷಣಿಗಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ ವಸೂಲುಮಾಡಬಹುದು.
- (೮) ಇಷ್ಟಪಟ್ಟವರಿಗೆಲ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನುವವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರವೇಶ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.
- (೯) ಹಿಂದಿಯನ್ನಾಗಲಿ, ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನಾಗಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಲಿಸಬಾರದು. ಬೇಕಾದವರು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬಹುದು.
- (೧೦) ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ 'ವಾರ್ಧಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಏರ್ಪಾಡ'ನ್ನು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಬಾರದು.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸಲಹೆಗಳು ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿ ಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಾಹಸಪಡುವವರಾಗಲೆಂತ ನಾವು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರಂತೆ
ನುರಿತ ಸಾಹಿತಿಗಳು ದೊರೆತಂತೆಯೇ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆರೆದ
ಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಂಗಾಧರರಾವ್ ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರಂತಹ ಸುವ
ರಾಜಕಾರ್ಯಪಟುಗಳು ದೊರೆತದ್ದು ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯೋದಯವೇ ಸರಿ. ಇವರು
ಮಾತೃಭಾಷೆಯು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇವರು ಕನ್ನಡದ
ವಾಗ್ವೈಖರಿಯುಳ್ಳ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ
ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮವು ಉಕ್ಕಿಬರುವಂತೆ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದರು.
ಇದೇ ರೀತಿ ಸ್ವಾಗತ ಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಂಡಿತಪ್ಪ ರಾಮ
ಚಿಕ್ಕೋಡಿ, ಬಿ.ಎ. ಅವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ
ಜಮಖಂಡಿಯು ಕ್ರಿ. ಶ. ೯ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ತಿರುಳ್ಗನ್ನಡದ ನಾಡಾಗಿತ್ತೆಂಬ
'ಕವಿರತ್ನ'ನೆಂಬ ಬಿರುದಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ರನ್ನ ಮಹಾಕವಿಯು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಮ
ದಲ್ಲಿರುವ ಮುದುವೊಳಲಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದನೆಂತಲೂ, ಈಗಲೂ ಜಮಖಂಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
ಸುಮಾರು ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೮೦ ಜನರು ಕನ್ನಡ ಮಾತಾಡುವ ಜನರೇ ಇರುವರೆಂತಲೂ
ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ
ಯುಕ್ತವೇ ಆಗಿರುವುದೆಂತಲೂ, ಈ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿರುವ ವಿದ್ವಾಂಸ
ಸಹವಾಸದಿಂದ ಪವಿತ್ರವಾದ ತಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಯಶೋದುಂದುಭಿಯು
ಮತ್ತೆ ಮೊಳಗುವಂತಾಗಬೇಕೆಂತಲೂ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು
ಬಯಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಗಣಿಸಿ ತಾವು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ
ವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅಲ್ಪವಾದ ಆದರಾತಿಥ್ಯವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ
ವರಾಗಬೇಕೆಂತ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ವಸ್ತುತಃ
ಇವರ ಆತಿಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದು ಕೊರತೆಯೂ ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ
ನಾನಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಂದ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಅವರವರ ಭಿನ್ನ ರುಚಿಗಳನ್ನು
ಗುಣವಾಗಿ ಇವರು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಭೋಜನ ಸೌಕರ್ಯವು ವಿಶೇಷ ಶ್ಲಾಘನೀಯ
ವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿಂದುರಾವ್ ರಾಮರಾವ್ ಸರಗುಂದಕರ್
ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರೂ, ಇವರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್
ಶಿವರಾಯರವರೂ, ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕ ದಳದವರೂ ತೋರಿಸಿದ ಆದರಾತಿಥ್ಯಗಳು
ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿರುವುವು. ಇವರಂತೆಯೇ ಶ್ರೀಗಳಾದ ಆಲಂಬಾರ್
ವೆಂಕಟರಾಯರು, ಅಥಣಿ ಮನೋಹರರಾಯರು, ಹಾರನಹಳ್ಳಿ ಅನಂತರಾಯರು
ಕೋಲಾರದ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರಾಯರು ಮೊದಲಾದ ಸ್ನೇಹಿತರು ತೋರಿಸಿದ
ಆದರಾತಿಥ್ಯಗಳೂ ಸಹ ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯದಂಥವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಇಂತಹ ಅನುಕೂಲಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಉಪಕ್ರಮವಾದ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಮುಂದು
ದಿನಗಳೂ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ (ಊಟ ಉಪಚಾರದ ಕಾಲ ಹೊಡೆದು
ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ, ಕಾವ್ಯ ವಾದನಾ

ಕವಿಗೋಷ್ಠಿ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನ, ಕನ್ನಡ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಲಾವಣಿ, ಅಭಿನಯ, ನರ್ತನ, ನಾಟಕ, ಯೋಗಾಸನ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಕರಡಿ ವಾಡ್ಯ—ಮೊದಲಾದ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಹ ನಡೆದುವು. ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಂತಹ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯೋಪನ್ಯಾಸಗಳ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ವಿನೋದವೂ ನಡೆಯುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಬಹುದು. ಇದನ್ನು ನಾವು ಸರ್ವಾತ್ಮನಾ ಅನುಮೋದಿಸಲಾರೆವು. ಸಾಹಿತ್ಯದಂತಹ ಕಠಿಣ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಕಿವಿಗೊಡುವಂತೆ ಆಕರ್ಷಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಕೆಲವು ವಿನೋದ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿರುವ ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಒಪ್ಪದೆ ಇರಲಾರರು.

ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸಮ್ಮೇಳನವು ಮುಗಿದನಂತರ ಕೊಲ್ಲಾಪುರ, ಬೆಳಗಾವಿ, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಗದಗ, ಬಿಜಾಪುರ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನವರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ತೆರಳಿದರು.

ಮುಂದಿನ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂತ ಆಹ್ವಾನವು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಇದು ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾಗಿ ಈ ವರ್ಷದ ಸಮ್ಮೇಳನದಂತೆಯೇ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ೩೦-೧೨-೧೯೩೭ ರಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ೨೨ನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ನಡೆಯಿತು. ಇದರ ವಿವರಗಳನ್ನು

ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

ಪರಿಷತ್ತಿನ

ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ತೀರ್ಮಾನಗಳ ಪೈಕಿ ಪ್ರಮುಖ

ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನದ

ವಾದುವುಗಳು ಮೂರು: (೧) ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ

ವಿಶೇಷಾಂಶಗಳು

ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ; (೨) ಪರಿಷತ್ತಿನ

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಬದಲಾವಣೆ; (೩) ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರ

ಗಳು ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದಾವರ್ತಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರ.

ಈ ಪೈಕಿ ಮೊದಲನೆಯ ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಇದ್ದ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತದ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಪೈಕಿ ಶ್ರೀ||ಗಳಾದ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ನಂ. ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಎ. ತಾಂದೋಣಿರಾಯರು, ಎ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು, ಎಸ್. ಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು—ಇವರುಗಳ ಬದಲಾಗಿ ಶ್ರೀ||ಗಳಾದ ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, ಎಂ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಗಳು, ಎಂ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಗಳು, ಟಿ. ಎನ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ; ಉಳಿದವರು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಇದ್ದವರೇ ಈ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರು ಅರಮನೆಯ ಪರವಾಗಿ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಬಿ. ವೆಂಕಟೇಶಾಚಾರ್ಯರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್

ಎಂ. ಎ. ಸಂಪತ್ಕುಮಾರನ್ ಅವರು ನೇಮಕವಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದ ಪರವಾಗಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಸದಸ್ಯರ ಪೈಕಿ ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ವ್ಯಾಕರಣಾಚಾರ್ಯ ಚಂದ್ರಶೇಖರಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ, ರಂಗಪ್ಪ ಪೊತ್ತಾರರೂ ಉಳಿದುಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ; ಇತರರು ಹೊಸಬರು. ಅವರುಗಳು ಯಾರೆಂದರೆ: ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರು, ಸಾಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು, ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಕವಾಡರು, ಎ. ಬಿ. ನಾಮಕವರು, ಅಲೂರು ವೆಂಕಟರಾಯರು, ಆರ್. ಎ. ಜಹಗೀರ್‌ದಾರರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಬಸವಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು. ಉಳಿದ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದವರೇ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಹಿಂದಿನ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಳಿಯ ಜುನಿಯರಾಗದೆ ತಪ್ಪಿಹೋದುದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಿಷಾದವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ತರುಣ ಸದಸ್ಯರ ಉತ್ಸಾಹಭರಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಈಗ್ಗಿಂತಲೂ ಜೇನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬರುವಂತೆ ಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಸಾರಿಯ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ತೀರ್ಮಾನಗಳ ಪೈಕಿ ಈಶ್ವರ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದದ್ದೆಂದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಪರಿಷತ್ತೆಂಬ ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೀಲಿನಂತಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಪದವಿ. ಈ ಕೀಲು ಭದ್ರವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪರಿಷದ್ಯಂತ್ರವು ಸುಗಮವಾಗಿ ತಿರುಗುವುದೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಪರಿಷದ್ಯಂತ್ರವನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಗೃಹಕೃತ್ಯದ ಅನಿವಾರ್ಯಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯಗಾರವಗಳ ದೆಸೆಯಿಂದಲೂ ತಮಗೆ ಈ ಕೆಲಸದಿಂದ ಬಿಡುವು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವು ಕಾಲದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದು ಇಂತಹ ದಕ್ಷರಾದವರನ್ನು ಏಕಾಏಕಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ಪ್ರಮೇಯವಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದದ್ದಾಯಿತು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಅನಿರ್ವಾಹ ಪ್ರಸಂಗವು ಪ್ರಯುಕ್ತ ಈ ಸಲದ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಇವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಪದವಿಯಿಂದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಇವರ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಅಮೋಘವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಉಚ್ಚ ಪದವೀಧರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇವರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ದಿವಾನ್‌ರವರಾದ ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಎಂ. ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ರವರು ತಮ್ಮ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ:—

“ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೂ ದಕ್ಕತೆಯಿಂದಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಶ್ರೀ|| ಗುಂಡಪ್ಪನವರೂ, ಅವರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೂ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗದಿಂದಲೂ, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲೂ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.”

ಇದೇ ರೀತಿ ಇವರಿಗೆ ಬಿಡುವು ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮೇಳನದ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ಈ ಕೆಳಗಿನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುತ್ತದೆ:—

“ಈಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದು ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ದುಡಿದು, ಅದರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪವನ್ನು ಬಹುಮುಖವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುವಂತೆಯೂ ಅದರ ಕೀರ್ತಿ ಹರಡುವಂತೆಯೂ ಸರ್ವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಈಗ ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವನಹಳ್ಳಿ ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರ ಗುಂಡಪ್ಪನವರಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಈ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ತನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ; ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಮಹನೀಯರು ಈವರೆಗಿನಂತೆಯೇ ಮುಂದೆಯೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಯಭಾವದಿಂದ ಸಹಕರಿಸುವರೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದೆ.”

ಅಲ್ಲದೆ ೨೧-೧-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಹೊಸ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗುಂಡಪ್ಪನವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡಂತೆ ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡಲಾಗಿದೆ:—

“ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ವಿಸ್ತಾರಗೊಳಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸರಕಾರದ ಸಹಾಯದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿಸಿ, ಸದಸ್ಯಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ಒಟ್ಟಿನ ಘನತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ದುಡಿದು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಬಹು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಈಗ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಪದವಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿವೃತ್ತಿಪಡೆದಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಿಶೇಷ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಾನುಭವಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಇವರು ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೂ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾಬರಬೇಕೆಂದು ಬೀಡುತ್ತದೆ.”

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನಾವು ಹೇಳಬಯಸುವುದಿಷ್ಟೆ: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಅಮೋಘವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ಪರವಾಗಿ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಇವರು ಮುಂದೆ ಯಾವ ಘನವಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇವರಿಗೆ ಸಮಸ್ತ ಸನ್ಮಂಗಳವೂ ಲಭಿಸುವಂತೆ ದೇವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗುಂಡಪ್ಪನವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಪದವಿಗೂ, ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಪದವಿಗೂ ದಯಮಾಡಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂತ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ. ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ, ಅನ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಸರ್ವತೋಮುಖವೂ ಆದ ಇವರ ವಿದ್ಯಾವೈದ್ಯುಷ್ಯವೂ, ನೈಜವೂ ಉತ್ಕಟವೂ ಆದ ಭಾಷಾಪ್ರೇಮವೂ ಸಹ ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ವಜನವಿಹಿತವಾದ ಅಂಶಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಕನ್ನಡದ ಏಳಿಗೆಗೆ ತಮ್ಮ ತನು ಮನ ಧನಗಳನ್ನು ನಿವೇದಿಸುವುದು ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ ಇವರು ಅಗ್ರಗಣ್ಯರೆನಿಸಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಇಂತಹ ವಿದ್ವನ್ಮಣಿಗಳು ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ನಡಸಲು ದೊರೆತದ್ದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಭಾಗ್ಯೋದಯವೇ. ಇವರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಹಪಾಠಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರೊಬ್ಬರು ಕಲೆತು ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಕನ್ನಡದ ಸೇವೆಮಾಡುವ ಸುಯೋಗವು ಲಭಿಸಿರುವುದು ನಮಗುಂಟಾಗಿರುವ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಮಹನೀಯರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತು ಇತೋಪ್ಯುತಿತಯವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸರ್ವರ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವಂತಾಗಲೆಂದೂ, ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗುವಂತಾಗಲೆಂದೂ ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನವಾದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ೧೦-೧೦-೧೯೬೬ರ ನಡೆದ ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬೇರೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ (ಪುಟ ೧೫೯-೧೬೫). ಕರ್ಣಾಟಕದ ಇತರ ಕೆಲವು

ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬ: ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಹಬ್ಬವು ಇದೇ ರೀತಿ ನಡೆದಿದ್ದು ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಬಂಧವಾದ ವರದಿಗಳು ನಮಗೆ ತಲಪಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ವಿವರಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋದುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಈ ಉತ್ಸವವು ವಿಶೇಷ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕವೂ, ಇತರ ವಿಧವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಯಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ಅವಗಾಹನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಶ್ರುತಪಡಿಸಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಉತ್ಸವವು ೧೪-೧೨-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಆ ನಗರದ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ನ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳ ಅಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಯನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು. ಉತ್ಸವವು 'ರಂಗಾಚಾರ್ಲು ಸ್ಮಾರಕ ಭವನ'ದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವೈಭವದೊಡನೆ ನೆರವೇರಿತು. ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೂ, ಆಬಾಲವೃದ್ಧರೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತರಾಗಿ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಹಲವು ತರುಣ ಸಾಹಿತಿಗಳೂ, ಮಹಿಳೆಯರೂ ಕೇವಲ ಉತ್ಸಾಹ ಭರಿತರಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದುದೇ ಉತ್ಸವವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಯೂ, ಜಯಪ್ರದವಾಗಿಯೂ ನಡೆಯಲು ಮುಖ್ಯಕಾರಣವೆನ್ನಬಹುದು. ಉಪನ್ಯಾಸ, ಕಾವ್ಯವಾಚನ, ಕಂಠಪಾಠಸ್ಪರ್ಧೆ, ಅಭಿನಯ, ನಾಟಕ—ಮುಂತಾದುವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ನಡೆದು ಜನರಿಗೆ ಮನೋರಂಜಕವಾಗಿದ್ದುವು. ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಮೌನಾಭಿನಯವೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾದ "ದೃಶ್ಯಾವಳಿ" ಗಳು* ಹೊಸ ಸಮೂಹವುಗಳಾದುದರಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂಥವುಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ಉತ್ಸವದ ಪ್ರಯೋಜನವು ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿಗೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ 'ಲೌಡ್ ಸ್ಪೀಕರ್'ನ (Loud Speaker) ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ್ದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ. ಉತ್ಸವದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವು ಸರ್ವರನ್ನೂ ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಗೊಳಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಅದರ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು 'ವಿಶ್ವಕರ್ಣಾಟಕ' ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಉದ್ಧರಿಸಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ:—

ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಾದ ತರುವಾಯ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ತಮಗರ್ಪಿಸಿದ ಹಾರವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಭೂಪಟಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು, ಈ ರೀತಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು:—

"ಕನ್ನಡ ದಾಸನಾದ ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಶೀರ್ವಾದ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮ ಬಲದಿಂದ ಅನೇಕ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವ ಗೌರವ ದೊರೆತಿದೆ. ಆದರೆ, ಈ ದಿನದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆ, ಸಡಗರ, ಉತ್ಸಾಹ, ಕೋಲಾಹಲ ಮತ್ತೆಲ್ಲೂ ನಾನು ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಕ್ಕರೆ ಮತ್ತು ಗೌರವವುಳ್ಳವರು ಈ ದಿನದ ಉತ್ಸವದ ಅನಂದವನ್ನೂ, ಇದರಿಂದ ಆಗಬಹುದಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೂ ಮನಗಂಡಿರಬೇಕು."

ಎಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಭೂಪಟವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಈ ರೀತಿ ಮುಂದುವರಿಸಿದರು:

* ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 'Tableau' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ನಟರು ರಂಗಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರರೀತಿಯಿಂದ ನಿಂತು ಯಾವುದಾದರೂ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಿ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ 'ಮೌನಾಭಿನಯ' ಅಥವಾ 'ದೃಶ್ಯಾವಳಿ' ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದೇ ರೀತಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ನಾಟಕದ ಅಂಗಗಳಾದ ಅಭಿನಯ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತ—ಈ ಮೂರನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಶೇಷರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೋಡಿಸಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ರಂಜನೆಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿಪಡೆದವರನ್ನು ಕೇವಲ ಅಭಿನಯದ ಮೂಲಕವೂ, ಅ ಅಭಿನಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಭಾಗವನ್ನು ರಂಗದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ವಾಚನಕಾರರು ಓದಿ ಭಾವವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸುವಂತೆಯೂ, ಅಭಿನಯಕ್ಕೂ ವಾಚನಕ್ಕೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಎರಡಕ್ಕೂ ಪುಷ್ಟಿ ಕೊಡುವಂತೆ ರಂಗದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕೀರ್ಣವಾದನವು ನಡೆಯುವಂತೆಯೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದು ತುಂಬಾ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿದ್ದಿತು.

“ಇಗೋ ಈ ಕನ್ನಡ ತಾಯಿ. ಈಕೆಯ ವಯಸ್ಸನ್ನು ನಾವು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲೇಕಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ತಾಯಿ ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ಬದುಕಿ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಬಹು ಮಂದಿ ವೀರಪುತ್ರರನ್ನೂ, ನಾರೀಮಣಿಗಳನ್ನೂ ಹೆತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅನೇಕ ಸಾಧುಸಂತರಾಜಸಮ್ರಾಜರೂ ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅವತಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

“ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ತೇಜಸ್ಸಿದೆ. ಪಂಪ, ರನ್ನ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ, ಮುಂತಾದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರತ್ನಗಳನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಕನ್ನಡಿಗರಾದ ಯಾರಿಗೂ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನ ಇನ್ನೂ ನಡೆದುಕೊಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡು ವಾಗಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಭಾರವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಮೈಸೂರು ನಿಂತಿದೆ, ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣನ ಮೈಸೂರು !

“ಕನ್ನಡಿಗರು ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನವರು ಏನು ಮಾಡಿದರು ; ಇಂದಿನವರೇನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ; ಮುಂದಿನವರೇನು ಮಾಡಬೇಕು—ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ವರ್ತಮಾನ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಂಚ ಕರುಣೆ ಮರುಗಿಸುವ ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಕೊಂಚ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದರೆ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮನುಷ್ಯ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ.

“ಯಾವ ವಿಶ್ವಮಾತೆಯನ್ನು ನಾವು ಸೇವಿಸಿದರೂ ನಮ್ಮ ಮಾತೆಯನ್ನು ಬಿಡುವಂತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಎಷ್ಟೇ ಬಡವೆಯಾದರೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಮಕ್ಕಳು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಬಡವೆಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದಿರಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆಕೆಯ ಪಾದಪದ್ಮದಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೂವಿಟ್ಟು, ಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ಸುತ್ತಿಬರೋಣ. ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

“ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕುರಿತು ಹಲವರು ಹಲವಾಗಿ ಅಡುತ್ತಾರೆ. ‘ಹಳ್ಳಿಯ ಭಾಷೆ ಅನ್ನುವವರು ಕೆಲವರು. ‘ಅದರಲ್ಲೇನಿದೆ’ ಎನ್ನುವವರು ಕೆಲವರು. ಬೆದರಿಕೆಯ ಕೆಲವರು. ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಗೆ ಹಾನಿ ತರದಂತೆ, ಅನ್ಯರ ಮಾತೆಯನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರು ಕೆಲವರು. ಇದೂ ಒಂದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯೇ? ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗನು ಯನ್ನು ಉಪವಾಸವಿರಿಸಿ, ಊರುತ್ಸವಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೇ? ಪ್ರಪಂಚದ ಉತ್ಸವ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದಾದರೂ? ಕನ್ನಡಮಾತೆಯ ಮೂಲಕ ಭಾರತಮಾತೆಯ ಸೇವಿಸೋಣ. ಕನ್ನಡಮಾತೆ ಉದ್ಧಾರವಾದರೆ ಭಾರತಮಾತೆಯೂ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಾಳೆ.”

ಕಡೆಯ ಮಾತಾಗಿ, “ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಂಚನೆಯಿರುವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಒಂದು ಹೂವು ಹಾಕೋಣ. ಅಮೇಲೆ ಯಾವ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಇರೋಣ. ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಯನ್ನು ಮರೆಯದೆ ಆಕೆಯ ಮೂಲಕ ಸರ್ವವೂ ಸಾಧಿಸೋಣ. ತಾಯಿ ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಮಕ್ಕಳು ಬದುಕಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡ ತಾಯಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಶೀರ್ವದಿಸಲಿ. ಆಕೆಯ ವಿಜಯಪತಾಕೆ ಹಾರಲಿ. ಈ ದೇಶ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಬೆಳಗಲಿ. ಕನ್ನಡ ನಾಡು ದೊಡ್ಡದಾಗಲಿ.” ಎಂದು ಹಾರೈಸಿ ಕುಳಿತು.

ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವೂ ಇದೇರೀತಿ ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬವು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಮಸ್ತ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮವು ಹೆಚ್ಚು ವಂತಾಯಿತು. ಅತಿಮತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಕೆಗೆ ತರಬೇಕಾದರೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗಗಳು ಯಾವುವು

ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೊರಡಿಸಿರುವ ಪ್ರಕಟನೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ಅವಗಾಹನೆಗಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ; ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಲ್ಲರೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಹಾರೈಕೆ:—

೧. ಮನೆಯ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಬಳಸುವುದು.

೨. ಕಾಗದಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಬರೆಯುವುದು.

೩. ಮನೆಯವರಿಗೆ ಆಗಾಗ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಳ್ಳೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳುವುದು.

೪. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಓದಲು ಬಯಸುವ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡದೆ ತಂದುಕೊಡುವುದು.

೫. ಮದುವೆ, ಮುಂಜಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಓದಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬಳಕೆಗೆ ತರುವುದು.

೬. ತಿಂಗಳಿಗೊಂದುಬಾರಿಯಾದರೂ ಪುಸ್ತಕದ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಪುಸ್ತಕ ಯಾವುದು ಬಂದಿದೆ?” ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸುವುದು; ಇಷ್ಟುಬಂದದ್ದನ್ನು ಕೊಂಡು ಓದುವುದು.

೭. ‘ಕನ್ನಡದ ಏಳಿಗೆಗೆ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬಹುದು?’ ಎಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಏದು ನಿಮಿಷವಾದರೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಆಲೋಚಿಸುವುದು.

ಪ್ರಾಚ್ಯ ವಿದ್ವತ್ ಸಮ್ಮೇಳನದ ೯ನೆಯ ಅಧಿವೇಶನವು ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೦ನೆಯ ತಾರೀಖು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ತಿರುವನಂತಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತಷ್ಟೆ.

ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪ್ರೌಢಸರವರಾಗಿರುವ ಡಾ|| ಎಫ್. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಥಾಮಸ್ ಅವರು ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ, ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಂಗವಾಗಿ ನಡೆದ ಅನೇಕ

ವಿದ್ವದ್ಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗೋಷ್ಠಿಗೂ ಅವರೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಅವರು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕನ್ನಡಿಸಿದೆ:—

“ಸಂಸ್ಕೃತವು ಆಧುನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತವು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ಮತ, ತತ್ತ್ವ, ದರ್ಶನಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ತರಗತಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಬೇಕೆನ್ನುವವರಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯ ಸಹಾಯ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು.

“ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲ. ಆಧುನಿಕ ಸಮಾಜ ಬೇವನವನ್ನೂ, ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇನೋ ಸರಿಯೆ. ಆದರೆ ಅಂಥ ಬೇವನವು ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಮಾತೃಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರುಬಿಡದೆ, ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತಾವಾಗಿಯೂ ಬೆರೆಯಲಾರದು. ಭರತಖಂಡದಮೇಲೆ ಯೂರೋಪಿನ ಪ್ರಭುಭಾರ ಬೆನ್ನುಬಗ್ಗುವಷ್ಟು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಿದೆ; ಭರತಖಂಡವು ಮತ್ತೆ ದಿಂದ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕೆಂಬ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ತನ್ನ ಸ್ವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಧಿಸಲಾರದು. ಶುಭೋದಯವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ.

“ಭೂಮಿಯ ಬಹುಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯು ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿ ಭರತಖಂಡದ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು. ತನ್ನ ಒಳಗಿನ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ‘ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ’ ಭಾಷೆ ಬೇಡವೆ? ಬೇಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತ ಆ ಭಾಷೆಯಾಗಲಾರದೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಜೈತನ್ಯ ನನಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸ್ವಯಂವೇದ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಂಥ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದ ಭಾಷೆ ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಇರಬಹುದು; ಭಾರತದ ಎರಡು ಮೂರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಎರಡು ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರಬಹುದು; ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದಹಾಗಾಯಿತೇ ಹೊರತು ಬಿಡಿಸಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇವಂತವಾಗಿರುವ ‘ದೇಶಭಾಷೆ’ಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು: ಈ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುವವರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ; ಆಧುನಿಕ ದೇಶಭಾಷೆಗಳು ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಪದಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂಜರಿಯದಿರುವುದು ಮೇಲಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಹಾಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

“ಆದರೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ಭಾಷಾ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಅನೇಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಈ ದೇಶವು ಒಕ್ಕೂಡಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ವಜನಾಪ್ತವಾದ ಒಂದು ಭಾಷೆ ಅಗತ್ಯವಾದದ್ದರಿಂದಲೂ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಒಂದು ಸುಲಭರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದು ಸದ್ಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ತೋರಬಹುದು. ನಿಜಾರಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಆಧುನಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿಜಾರಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ತಿಳಿಸಲು ಸಂಸ್ಕೃತ ಒದಗಿಬರುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಈಗ ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಡಾ|| ಬ್ಯಾಲಂಟೈನ್ ಅವರೂ ಅವರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೂ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ದೇಶಭಾಷೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗುವ ಬದಲು ಸಂಸ್ಕೃತ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಗುಣವೆಂದರೆ: ಆರ್ಯ ದೇಶಭಾಷೆಯಾಗಲಿ ದ್ರಾವಿಡ ದೇಶಭಾಷೆಯಾಗಲಿ—ಅನೇಕ ದೇಶಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯಾವ ಪದದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರತಿಪದವಾದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ದೇಶಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರೂಢಿಯಲ್ಲರತಕ್ಕದ್ದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯ ಏಷ್ಯ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವ ಏಷ್ಯಗಳ ಬಹುಭಾಗಗಳ ಮತಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅನೇಕ ಪ್ರಾಚ್ಯದೇಶಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಹಾಯಕವಾಗಬಹುದು.”

ಭರತಖಂಡದ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಆಗತಕ್ಕದ್ದೆ, ಹಿಂದಿಯ ಎಂಥ ಇನ್ನೂ ವಾದ ವಿವಾದಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇವೆಯಷ್ಟೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ 'ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆ'ಯ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಬಾರದೇಕೆ? ಎಂದು ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದು ತಲೆಯೆತ್ತಿದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಸಾಧ್ಯಾಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಏನಾದರೂ ಇರಲಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷಾ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವವರು ಇದನ್ನೂ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಜನಜೀವನದಲ್ಲಾಗಲಿ, ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಲೋಕೋಪಕಾರಕವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನ್ಮಸಾಫಲ್ಯ ಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಹಾವುರುಷರಿಗೆ ಅಮೌಲ್ಯವಾದ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಗನುರೂಪವಾದ ಮನ್ನಣೆಯು ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದು ಅಪರೂಪವಾದ ಪ್ರಮೇಯವೆನ್ನುವುದು ಅನುಭವಸಿದ್ಧವಾದ ವಿಷಯ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರದ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘದವರು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜ|| ವಾಸುದೇವಯ್ಯನವರನ್ನು ೧೯೩೭ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೨ನೆಯ ತಾರೀಖು ಸಾಯಂಕಾಲ ಅಲ್ಲಿಯ 'ರಾಮಭಜನಮಂದಿರ'ಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ವಿದ್ವತ್ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೊಂದು ಮಾನಪತ್ರವನ್ನರ್ಪಿಸಿ ಅವರ ಭಾವಚಿತ್ರವೊಂದನ್ನು ರಾಜಕಾರ್ಯಪ್ರಸಕ್ತ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಶಾಮರಾವ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ ಅನಾವರಣ ಮಾಡಿಸಿದ್ದು ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಭೆಗೆ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳಾದ ಮಹಿಳೆಯರೂ, ಮಹನೀಯರೂ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಸಂಗೀತ, ಗ್ರಂಥ ಪಠನ, 'ಗೋವಿನ ಹಾಡಿ'ನ ಅಭಿನಯ ಇವುಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಶ್ರೀ||ಗಳಾದ ಎಚ್. ರಂಗಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ. ಶಾಮರಾಯರು ಮತ್ತು

ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಾಸುದೇವಯ್ಯನವರ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆಯನ್ನು
ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡಿ ಇವರಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿರುವ 'ಅರ್ಯಕೀರ್ತಿ'
'ಶಿವಾಚಿಯ ಚರಿತ್ರೆ,' 'ಭೀಷ್ಮ ಚರಿತ್ರೆ' ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಕೀರ್ತಿ
ಯಾವ ರೀತಿ ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸಿದರು. ಇವರು
ಜೀವನವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡುತ್ತಾ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗುಂಡಪ್ಪನವರು—

ಅದ್ವೇಷ್ಟಾ ಸರ್ವಭೂತಾನಾಂ | ಮೃತ್ಯುಃ ಕರುಣ ಏವ ಚ |
ನಿರ್ಮಮೋ ನಿರಹಂಕಾರಃ | ಸಮದುಃಖಸುಖಃ ಕ್ಷಮಾ ||

ಸಂತುಷ್ಟಃ ಸತತಂ ಯೋಗೀ | ಯತಾತ್ಮಾ ದೃಢನಿಶ್ಚಯಃ |
ಮಯ್ಯರ್ಪಿತ ಮನೋಬುದ್ಧಿ | ಯೋಗ ಮದ್ಯಕ್ತಃ ಸ ಮೇ ಪ್ರಿಯ ||

ಸಮಃ ಶತ್ರುಚ ಮಿತ್ರೇಚ | ತಥಾ ಮಾನಾಪಮಾನಯೋಃ |
ಶೀತೋಷ್ಣ ಸುಖದುಃಖೇಷು | ಸಮಃ ಸಂಗವಿವರ್ಜಿತಃ ||

ತುಲ್ಯನಿಂದಾಸ್ತು ತಿಮೌಽಸೀ | ಸಂತುಷ್ಟೋ ಯೇನಕೇವಚ |
ಅನಿಕೇತಸ್ಥಿರಮತಿ | ಭಕ್ತಿಮಾನ್ ಮೇ ಪ್ರಿಯೋ ನರಃ ||

(ಭಗವದ್ಗೀತಾ : ಅಧ್ಯಾಯ ೧೨, ಶ್ಲೋಕಗಳು ೧೩-೧೪; ೧೫-೧೬)

ಎಂಬೀ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಾಸುದೇವ
ನವರು ಸಮಸ್ತಸದ್ಗುಣಭರಿತರಾಗಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಅದರ್ಶಪ್ರಾಯರಾಗಿರುತ್ತಾ
ವಿವರಿಸಿದರು. ತಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಮಾನಪತ್ರಕ್ಕೂ, ತಮ್ಮ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲ
ಉಪಚಾರೋಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಶ್ರೀಮಾನ್
ವಾಸುದೇವಯ್ಯನವರು ಈ ರೀತಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು :—

“ ಮಹನೀಯರೆ,

“ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರರ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯನಾದ ನನ್ನ
ಪುರಸ್ಕರಿಸಿ ನನಗೆ ಸಲ್ಲದ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಪ್ರವರ್ತಿಸಿ
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸನ್ನಿಹಿತರಾದ ಅವರು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಪರವಶರಾಗಿ ಮಹಿಮೆ
ಕಾರ್ಯವೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಏನೂ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಎಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನೇನೋ ಬುದ್ಧಿ
ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದು ಉಂಟು. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಂದಿನ ಉಪ
ತಕ್ಕ ಪಾತ್ರನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ಆದರೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂಘದ
ನನಗೊಂದು ಮಹೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು. ನನಗೆ ಈಗ ಲೇಖನದ
ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಸ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹೊರಗಿನ ಸಂಚಾರ ನಿಂತುಹೋದುದು
ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಘದವರು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಬರಮಾಡಿ ತಮ್ಮಗಳ ದರ್ಶನವನ್ನು
ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಕೃತಾರ್ಥನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಹನೀಯರೆ!
ಹೃದಯರಾದ ತಮ್ಮಗಳ ದರ್ಶನದಿಂದ ನಾನು ಅನಂದಭರಿತನಾದೆ.

“ ಮು|| ರಾ|| ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ವಿದ್ವಾಂಸರಾದರೂ ಮತ್ಸರಗ್ರಸ್ತರಲ್ಲ. ಗ್ರಂಥಗಳ
ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಛಿದ್ರಾನ್ವೇಷಿಗಳಲ್ಲ; ಗುಣಗ್ರಾಹಿಗಳು. ನನ್ನ ಹೆಸರು
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡಿರುವುದು ಅವರ ಸಾಜನ್ಯಕ್ಕೆ
ನಾಗಿರುವುದು.

“ಈ ದಿನ ರಾಜಕಾರ್ಯಪ್ರಸಕ್ತ ರಾನ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಎಂ. ಶಾಮರಾನ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಅಗ್ರಾಸನವನ್ನು ವಹಿಸಿರುವುದು ನನ್ನ ಪುಣ್ಯವೆಂದೆಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದಶೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನನಗೆ ಅವರ ಪರಿಚಯವುಂಟಾಯಿತು. ಅಂದು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಅವರು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಅಭಿಮಾನವಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಾಜ್ಞರೂ, ಪೂಜ್ಯರೂ ಆದ ಅವರ ಅಭಿಮಾನವು ನನಗೆ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗಿದೆ.

“ತಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ನನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ವಿಶೇಷ ವಾತ್ಸಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀರಾಮನು ತಮಗೂ, ತಮ್ಮ ಸಂತತಿಯವರಿಗೂ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರರ ‘ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ’ಕ್ಕೂ ಸಮಸ್ತ ಸನ್ಮಂಗಳವನ್ನೂ ಕರುಣಿಸಿ ಕಾಪಾಡಲೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.”

ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಾಸುದೇವಯ್ಯನವರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಲಘು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವರು ಇನ್ನೂ ಚಿರಕಾಲ ಆರೋಗ್ಯದಿಂದಿರುವಂತೆ ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಭಗವಂತನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳ ನಿರಂತರವಾದ ಹಾರೈಕೆ.

‘ಶಿವಶರಣರ ವಚನ’ಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಮೌಲ್ಯವಾದ ರತ್ನಭಂಡಾ ಗಾರವೆನ್ನುಬಹುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವನ್ನು ವೀರಶೈವ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ

ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡೆದಿರುವ ಪುಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಜನರ

‘ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ’

ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿ ತುಂಬ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಚನ

ಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಾರದೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಾಹಿತ್ಯ

ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆಯೆಂದೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಇಂತಹ ಕೊರತೆ

ಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದೊಡನೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ

ಸದಸ್ಯರಾದ ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ‘ಶರಣ

ಸಾಹಿತ್ಯ’ ಎಂಬ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಇದರ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವವನ್ನು

೧೯೩೭ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೦ನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ದಿವಸ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದರಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿ

ಸಿದರು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ನಾವು ಸುಸ್ವಾಗತವನ್ನು

ಬಯಸುವುದಲ್ಲದೆ ಇದು ಸಮಸ್ತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿ

ಚಿರಕಾಲ ಭಾಷಾಸೇವೆಗೆ ನೆರವಾಗುವಂತಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯೆಯ

ರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರಿಗೆ ಇದೇ ವರ್ಷದ (೧೯೩೮) ಜನವರಿ

ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಜುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಪೌರ

ಸಭೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಿಣೀ ಪದವಿಯು ದೊರೆತದ್ದಕ್ಕಾಗಿ

ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸ

ಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು ಕನ್ನಡದ

ಪುರೋವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ

ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆ ಮಾಡು

ತ್ತಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಮಹಿಳೆಯರ ಔನ್ನತ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಪ್ರಜಾಕ್ಷೇಮಕ್ಕಾಗಿಯೂ

ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಬೆಂಗಳೂರು 'ಶಾರದಾ' ಸಮಾಜ'ದ ಸ್ಥಾಪಕರೂ, 'ಸರಸ್ವತೀ' ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕಿಯರೂ ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ಸಮಾಜ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರಜಾಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೂ ರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆ, ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ಸಮಿತಿ ಪೌರಸಭೆ, ದಂಡಾಧಿಕಾರ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನ—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸದಸ್ಯೆಯರಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಪ್ರಜೋಪಕಾರಕವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಂತಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಪ್ರಮುಖ ಪೌರಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗದೆ ಮಹಿಳಾ ಗೌರವ ಪದವಿಯು ದೊರೆತದ್ದು ಇಡೀ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷದಾಯಕವಾದ ಅಂಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಅವಶ್ಯಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗಲೆಂತಲೂ, ಇವರಿಂದ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇತರೋಪ್ಯತೆಯವಾದ ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಗಳು ಚಿರಕಾಲ ನಡೆಯುವವರೆವೆಂತೆ ದೇವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲೆಂತಲೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರಾಚ್ಯ ಲೇಖನ ಮಾಲೆ

[ಪ್ರಾಚ್ಯ ದೇಶಗಳ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭರತಖಂಡದ, ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಆಚಾರ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೇಲೆ ಇತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಲೇಖನಗಳು.]

I. Journal of the Annamalai University, Vol. VII, No. 1, 1936

1. "Some facts about the Tamil Calendar which deserve to be studied"—Mr. S. S. Bharati, M.A., B.L.
2. "Siddhitraya" of Yāmunāchārya"—Edited with English translation and Notes by Mr. R. Ramanujachari and Mr. Srinivasachari.

II. Quarterly Journal of the Mythic Society (New Series), Vol. XXVIII, No. 2, October 1937

1. "Social Life in the Rāmāyana"—Prof. P. C. Dharma, M.A., B.L.
2. "The Common Ancestry of Rāstrakūta, Chōlā, and Kādamba"—Mr. S. V. Viswanatha.
3. "The Tandonotham Bronzes"—Dr. C. Menakshi, M.A., B.L.
4. "Dravidic Sandhi"—Mr. L. V. Ramaswami Aiyar, M.A., B.L.

III. Journal of the Andhra Historical Research Society, Vol. I, Parts I to V, 1936-37 (Jayanti Ramayya Pantulu Birthday Celebration Commemoration Volume)

1. "Dravidic Animal-names"—Mr. L. V. Ramaswami Aiyar, M.A., B.L.
2. "Krishnadēvarāya and the Portugese"—Prof. Gurti Venkateswara Rao, M.A., B.L.

3. "Karnāṭa"—Dr. N. Venkataramanayya, M.A., Ph.D.

"Kannāḍu, from which the Kannāḍa language is said to have obtained its name, is identical with 'Kannadu' (Kanna-Vishaya) that lay, at the foot of the Śrī Śaila Hill, the original home of the Śātakarnis, Andhra Kings. The Andhras and the Karnāṭakas appear to have remained a single united people during the time of Aśoka. The united Andhra Kingdom must have acquired the name of Karnāṭa (Kannada) from the original home of the Śāta karnis at the foot of the Śrī Śaila Hill: Karnāṭa <Karnāḍu> Kannāḍu, the country of the Śātakarnis, Karna (abbr. of Śātakarna) kings. There are allusions in inscriptions and Telugu literature to show that the name Karnāṭa was applicable to Telugu country and its language. Owing to historical circumstances Karnāṭa (Kanna-Vishaya) came to denote exclusively the present Canarese country."

IV. The Jaina Antiquary, Vol. III, No. 3, December 1937

"Pōdanapura and Takṣaśila"—Mr. Kamta Prasad Jain, M.R.A.S.

Pōdanapur, identified with Takṣaśila in the Punjab Province (also mentioned as Pōtana and Pōdana) is known in Jania Literature, including Kanarese Jaina Literature, as the Capital of Vāhubali (Bāhubali), son of Rṣabhadēva, the first Tīrthankara and it was famous for its colossal of Vāhubali. Jaina authors locate Pōdanapura on the bank of Godavari, and the location is justified by non-Jaina evidence as well. Places named Pōdanur, Pōtali, etc. are still found in South India; but Takṣaśila has never been styled or had in its neighbourhood, places of that name. Pōdanapura of the Jaina books was not Takṣaśila.

V. The Indian P. E. N., Vol. III, No. 10, October 1937

"The Telugus and the Epic"—Mr. P. T. Raju.

VI. " " Vol. III, No. 12, December 1937

"The Five Major Tamil Epics—Part I: *Silappadhikaram*"

—Diwan Bahadur K. S. Ramaswami Sastri.

ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ಣಾಟಕ—ಸಂಪುಟ ೧೯, ಸಂಚಿಕೆ ೧

೧. ಕೆಲವರು ವಚನಕಾರರು—ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್, ಎಂ.ಎ.

೨. ಸಮಂತಭದ್ರನೇ 'ಶ್ರೀವಿಜಯ'ನಿರಬಹುದೇ?

—ಶ್ರೀ|| ಡ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ, ಎಂ.ಎ.

[“ಸಮಂತಭದ್ರಪಾದರೆ ಪರಮಾಗಮ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬರೆದರೆಂದೂ, ಅದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ಶ್ರೀವಿಜಯನೆಂಬ ಬಿರುದಿನಿಂದ 'ಕವಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ' ಕನ್ನಡಿಸಿದರೆಂದೂ ಊಹಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪೆ?”]

೩. ಈ ವರ್ಷ (೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ) ನಡೆದ ಕಲ್ಕತ್ತಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪದವೀ ದಾನೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಕೂರರವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ

—ಅನುವಾದಕರು: ಶ್ರೀ|| ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು.

ಜಯಕರ್ಣಾಟಕ—ಏಪ್ರಿಲ್ ಮತ್ತು ಮೇ ೧೯೩೭

ದ್ರಾವಿಡ ಲಿಪಿಯಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಲಿಪಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ (ಲೇಖಾಂಕ ೨-೩)

—ಶ್ರೀ|| ಪ್ರ. ಗೋ. ಕುಲಕರ್ಣಿ.

ಜಯಕರ್ನಾಟಕ— ಆಗಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೩೭

ಬಾದಾಮಿಯ ಚಾಲುಕ್ಯರ ಕಾಲದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜೀವನ

—ಶ್ರೀ|| ಪಾಂ. ಭೀ. ದೇಸಾಯಿ, ಎಂ.ಎ.

ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೩೭

”

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಾಂತಿ

—ಶ್ರೀ|| ದೇಸಾಯಿ ಪಾಂಡುರಂಗರಾಯರವರು, ಎಂ.ಎ.

“ಕ್ರಿಸ್ತ ಪೂರ್ವ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಿಂಧು ನಮ್ಮ ಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಹುಟ್ಟಿನ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”

ನವೆಂಬರ್ ೧೯೩೭

”

ಮೊಹಂಜೊದಾರೋದ ಒಡವು

—ಶ್ರೀ|| ದೇಸಾಯಿ ಪಾಂಡುರಂಗರಾಯರವರು, ಎಂ.ಎ.

“ಏಳುಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ತಮಿಳು ಪದ್ಯಗಳು ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ತಮಿಳು ಸಂಶೋಧಕರು ಮೊಹಂಜೊದಾರೋದ ಚಿತ್ರಲಿಪಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ಇದೇ ದೊರೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಈಗಿನ ಮಟ್ಟಿನ ಸಂಶೋಧನೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.”

ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೩೭

”

ಬಾದಾಮಿಯ ಚಾಲುಕ್ಯರ ಕಾಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನ

—ಶ್ರೀ|| ಪಾಂ. ಭೀ. ದೇಸಾಯಿಯವರು, ಎಂ.ಎ.

ಶಿವಾನುಭವ—ಸಂಪುಟ ೧೨, ಸಂಚಿಕೆ ೧; ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೯೩೭

೧. ಹರಿಹರದೇವನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಚನ್ನಯ್ಯ

—ಶ್ರೀ|| ಚಂದ್ರಶೇಖರ ದೇವರು, ಅಡ್ವೈತ.

೨. ದಾಸಿಮಯ್ಯಗಳ ಕಾಲ ನಿರ್ಣಯ

—ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.

”

ಸಂಪುಟ ೧೨, ಸಂಚಿಕೆ ೩; ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೩೭

೧. ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯ ಜೀವನ ರಹಸ್ಯ

—ಪ್ರೊ|| ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡ, ಎಂ.ಎ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

೨೨ನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ಜ ಮ ಖಂ ಡಿ ಯ ಲ್ಲಿ

೨ನೆಯ ಸಮಾಚಾರಪತ್ರಿಕೆ

ಅ ಧ್ಯ ಕ್ಷ ರು

೨೨ನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಈ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಾಗತಮಂಡಲಿಯ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕಮಂಡಲಿಯು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಿ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಲು ಸಮ್ಮತಿಸಿರುವ ರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರೌಢಸರಾಗಿದ್ದು ನಿವೃತ್ತರಾಗಿ, ಈಗ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುವಿನ ಮುಖ್ಯ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸ್ಥಾಪಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾದವರಾಗಿ ಬಹುವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿಯೂ ಅಥವಾ ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ದುಡಿದು, ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೂ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ವಿದ್ವತ್ತಿನಿಂದಲೂ ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲೂ ಅವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾನ್ಯರೂ ಪ್ರಿಯರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಬಹು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಸಮ್ಮೇಳನದ ಕಾರ್ಯವಿವರಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಮೊದಲನೆಯ ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಸಮ್ಮೇಳನವು ಇದೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೯ನೆಯ ತಾರೀಖು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಮೂರು ದಿನಗಳು ನಡೆಯುವಂತೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಇತರ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಾದಂತೆ ಮುಂದಿನ ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗುವುದು.

ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ವಿದ್ವಜ್ಞನರೂ ಗ್ರಂಥಲೇಖಕರೂ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಉಪನ್ಯಾಸ, ಪ್ರಬಂಧವಾಚನ, ಕಾವ್ಯಗಾಯನ ಮೊದಲಾದ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳ ಮಹಾಜನರು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಜಮಖಂಡಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಬಂದು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ನೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಪುನಃ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

ತಾ|| ೩-೧೨-೧೯೩೭.

ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ,
ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಸುಬೋಧ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು

с рывка
с рывка

[Faint vertical text visible through the paper:]

THE QUARTERLY JOURNAL OF THE KANNADA LITERARY ACADEMY

Vol. XXII]

SAMMELAN SPECIAL NUMBER

No. 4

CONTENTS IN BRIEF

I. Twenty-Second Kannada Literary Conference : Brief Report.

The 22nd Kannada Literary Conference was held at Jamkhandi on the 29th, 30th and 31st of December 1937, under the presidentship of Mr. B. Venkatanarayanappa, M.A., Retired Professor of Physics in the Central College at Bangalore, Chief Editor of the English-Kannada Dictionary in the University of Mysore and one of the Founders of the Karnataka Sahitya Parishat. Mr. Gangadhara Rao Deshpande, President of the Karnatak Provincial Congress Committee, opened the Conference. Over 300 delegates from all parts of the Kannada country attended the Conference. About 40 messages wishing every success to the Conference were received from distinguished personages. Besides the plenary sessions wherein problems relating to the Kannada language were discussed and resolutions adopted, the Conference arranged for Lectures in Kannada, a Poets' Gathering, Recitation of Poetry, Music, Folk Songs and Dances, Yogic and Physical Culture Demonstrations and Exhibitions of Kannada Periodicals and Historical Antiquities of the Kannada country.

II. Inaugural Address : By Mr. Gangadhara Rao Deshpande.

Mr. Deshpande expressed his appreciation for the message given by the Shrimant Raja Saheb of Jamkhandi extending his sympathy for the advancement of Kannada in his State. He thought it desirable for the people of this country speaking different languages to cultivate a feeling of good-will and fellowship. He made a powerful appeal to the Kannadigas to strive to increase the glory of the Karnataka. He struck a note of warning to the Marathi-speaking subjects of Jamkhandi to give the prime place of honour to Kannada, the language of the country; and pleaded that as they, who formed the minority, should learn the language of the majority.

III. Welcome Address : By Mr. Panditappa Rayappa Chikkodi, B.A., Chairman of the Reception Committee.

In welcoming the delegates and visitors, Mr. Chikkodi referred at the outset to the appropriateness of having selected Jamkhandi for holding this Conference, as it was famous as a centre of Kannada culture in the past and as Kannada was even now the mother-tongue of more than 80 per cent of its population. It was gratifying to observe, he added, that the Chief of Jamkhandi was showing sympathy for the advancement of Kannada in the State. He concluded with a plea for the introduction of the teaching of Halagannada as a classical language in all English schools.

IV. Presidential Address : By Mr. B. Venkatanarayanappa, M.A.

Mr. Venkatanarayanappa traced the origin and development of the Parishat for the past 22 years under the ægis of the Government of His Highness the Maharaja of Mysore who had so far contributed more than half a lakh of rupees towards its upkeep. The credit of having brought together lovers of Kannada in all parts of the Karnataka for the common purpose of advancing its literature belonged to the Parishat and for the proper fulfilment of this purpose, it was necessary that people of all parts of the Karnataka should work in a spirit of union. Though the Parishat had some substantial achievements to its credit, he thought that there were still many things to be

done. After referring in detail to the matters that still required attention he made a few suggestions for the future.

He deplored the paucity of Kannada books published from year to year as compared with the output in other languages like Marathi and Gujarati and attributed such a state of affairs to the apathy of the public towards Kannada books. He advocated co-operative enterprise in book production and wished that more attention were paid to illustrated juvenile literature after the model of Stead's "Books for the Bairns". He deprecated authors rushing to poetical composition without proper literary equipment, pleaded for greater attention being paid to the dissemination of scientific knowledge through Kannada. Referring to newspapers in Kannada, he thought that one well-conducted paper was better than several ill-conducted ones attached great importance to teaching in the primary stage. Referring to Mahatma Gandhi's Wardha Scheme of Education, he thought that it should not be rejected wholesale although there might be practical difficulties in carrying out the same. He was in favour of restricting College Education to those that were actually fitted for the same and diverting other students to Industrial and Technical Courses of Study. Touching on the relative importance to our people of English, Hindi and Sanskrit, he said that the study of English was indispensable, as it happened to be an international language and a repository of all modern sciences and thought; he could not, therefore, understand the giving up of English in preference to Hindi. Major importance should be given to the mother-tongue, and it should not be neglected to suffer by the introduction of a compulsory study of either Hindi or Sanskrit. He concluded by pleading for staunch and devout union among Kannadigas.

V. Kavi Goshti: (Poets' Gathering.)

A Poets' Gathering was held as a section of the Conference under the presidency of *Kavibhūṣaṇa* Mr. Betageri Krishna Sarma of Dharwar. 40 writers read out their literary compositions in prose and verse. A report is given.

VI. Presidential Speech at the Poets' Gathering: By Mr. Krishna Sarma.

"If the ancient works of our forefathers were really great, why should our Kannada country be in death-like slumbers while her sisters were awake? Let us not, therefore, unduly praise the past; let us open our eyes to its defects and find our way to a brilliant future.... Our forefathers concerned themselves entirely with the philosophical or the super-sensuous and entirely ignored the sensuous Truth; most of them were mere preachers of religion rather than poets. Let us not, therefore, take what they said as the final word about Truth. Let each individual poet churn the truth from out of the depths of his heart and let him set it in living language for the benefit of the common man."

VII. Resolutions adopted by the Conference:

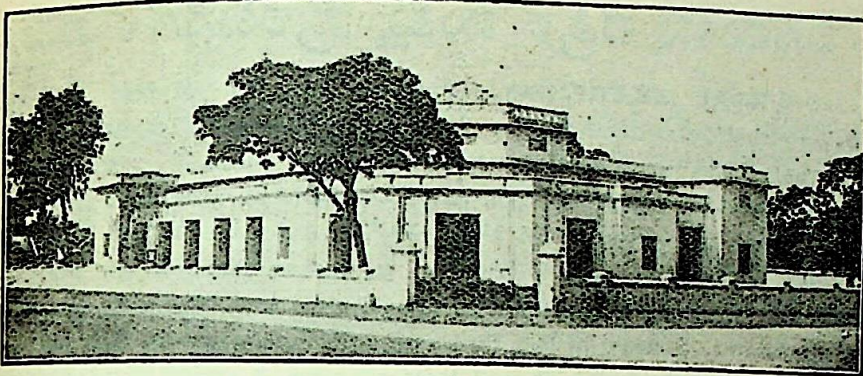
Text in Kannada of 22 Resolutions adopted by the Conference is given.

VIII. Messages:

Extracts from Messages received from the following persons are published: The Shrimant Raja Saheb of Jamkhadi; Sir Mirza Asaf-ud-Dewan of Mysore; Mr. B. G. Kher, Prime Minister, Government of Bombay; Sir K. P. Puttanna Chetty; Mr. E. G. McAlpine, Director of Education, Instruction in Mysore; Mr. R. R. Diwakar, Dharwar; Mr. Patvardhan, Poona; and Mr. S. N. Angadi, President of the District Board.

IX. An Opinion about the Conference:

Reprint of an article in Kannada, appearing in the *Jayantika* Dharwar for February 1938 is published.

ಸಂಪುಟ ೨೨]

ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ

[ಸಂಚಿಕೆ ೪

೧. ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ೧೯೩೭ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ
ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ:

ಪುಟ

(೧) ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ವರದಿ	೨೧೭
(೨) ಸ್ವಾಗತ ಪದ್ಯಗಳು	೨೨೬
(೩) ಆರಂಭ ಭಾಷಣ	೨೨೭
(೪) ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ	೨೩೪
(೫) ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ	೨೩೯
(೬) ಕವಿ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸಂಗ್ರಹ ವರದಿ	೨೫೬
(೭) ಕವಿ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಭಾಷಣ	೨೫೯
(೮) ಸಮ್ಮೇಳನದ ನಿರ್ಣಯಗಳು	೨೬೫
(೯) ಕೆಲವು ಸಂದೇಶಗಳು	೨೭೧
(೧೦) “ಜಮಖಂಡಿಯ ಜಯಭೇರಿ” (ಸಮ್ಮೇಳನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ)	೨೭೪

೨. ಚಿತ್ರಗಳು:

(೧) ಮುಖಚಿತ್ರ: ಸಮ್ಮೇಳನದ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ; (೨) ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು
ಆರಂಭಗೊಳಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಂಗಾಧರರಾವ್ ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರು;
(೩) ಸ್ವಾಗತಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಂಡಿತಪ್ಪ ರಾಯಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕೋಡಿ, ಬಿ.ಎ.
ಅವರು.

ವಿನಿಮಯ ಪತ್ರಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟನೆಗಳ ಪಟ್ಟಿ

ತ್ವನಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. Journal of the Mythic Society.
 ೨. Journal of the Andhra Historical Research Society.
 Journal of the Bharata Itihasa Samshodhaka Mandala.
 rashtra Sahitya Parishat Patrika. ೫. The Karnatak Historical Research
 ೬. Journal of the Annamalai University. ೭. Journal of the Benares
 Branch of the Royal Asiatic Society. ೮. Indian Culture. ೯. Journal
 of the K. R. Cama Oriental Research Institute. ೧೦. Journal of Indian
 History. ೧೧. Journal of the International Mediterranean Association.
 ೧೨. Zeitschrift für Indologie und Iranistik. ೧೩. ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾಪಾಠ
 ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಪಾಠಶಾಲಾ ಪತ್ರಿಕಾ. ೧೪. ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೫. ಕರ್ನಾಟಕ
 ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೬. ವಂಗೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೭. The Jaina Antiquary
 (ಜೈನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಭಾಸ್ಕರ). ೧೮. Hindustani. ೧೯. ಹಳ್ಳಿಯ ಆಳು. ೨೦. The

ದ್ವೈನಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. Journal of the Bombay University.
 ೨. ಅಂಧ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಪತ್ರಿಕೆ. ೩. ಶಿವಾನುಭವ. ೪. Bulletin of
 Museum of Fine Arts.

ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. The Mysore Economic Journal. ೨. The
 Gazette. ೩. The Indian P.E.N. ೪. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ. ೫. ಕವಿ
 ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೬. ಜಯಕರ್ನಾಟಕ. ೭. ಮೈಸೂರು ಸಹಕಾರ ಪತ್ರಿಕೆ. ೮. ರಂಗಭೂಮಿ
 ೯. ಸುಬೋಧ. ೧೦. ಸದ್ಬೋಧ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೧೧. ಮೈಸೂರು ವ್ಯವಸಾಯ ಪತ್ರಿಕೆ
 ಸಂಘದ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೨. ಕಾದಂಬರಿ ಸಂಗ್ರಹ. ೧೩. ದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಾಭಾಷಾ
 ೧೪. ಮೈಸೂರು ಮಕ್ಕಳು. ೧೫. ಸದ್ಭರ್ಮದೀಪಿಕೆ. ೧೬. ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯ
 ೧೭. ವಿನೇಕಾಭ್ಯುದಯ. ೧೮. ತ್ರಿವೇಣಿ. ೧೯. ಕತೆಗಾರ. ೨೦. ಭಾರತಿ. ೨೧. ಬಂಧು
 ಬಂಧು. ೨೨. ನಗುವ ನಂದ. ೨೩. ಭಾರತಿ (ತೆಲುಗು). ೨೪. ಕಥಾಸಂಪದ
 ೨೫. ವೀರಶೈವ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೨೬. ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ. ೨೭. ಸತ್ಯ
 ೨೮. ಹಂಸ. ೨೯. ವಿನೂ ನಾಣಿಜ್ಯ. ೩೦. ವಿದ್ಯಾದಾಯಿನಿ. ೩೧. ವಿವಿಧ ವಿದ್ಯಾ
 ವಿಸ್ತಾರ. ೩೨. ವಿಶ್ವನಾಥ. ೩೩. ದಿವ್ಯ ಜ್ಯೋತಿ.

ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. ರಾಜಹಂಸ. ೨. ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನಿ. ೩. ಕವಿ
 ೪. ರಾಷ್ಟ್ರಬಂಧು. ೫. ಕರ್ನಾಟಕ ವೈಭವ. ೬. ಶರಣ ಸಂದೇಶ. ೭. ಬಸವ
 ೮. ಲೋಕಮತ. ೯. ಅರುಣೋದಯ. ೧೦. ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೧. ಕರ್ನಾಟಕ
 ಬಂಧು. ೧೨. ಪ್ರಜಾಮತ. ೧೩. ಜನ್ಮಭೂಮಿ. ೧೪. ವಿಶ್ವಕರ್ನಾಟಕ. ೧೫. ಕರ್ನಾಟಕ
 ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೬. ವೃತ್ತಾಂತ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೭. ವಿಶ್ವಬಂಧು. ೧೮. ಉದಯ. ೧೯. ಕರ್ನಾಟಕ
 ಟೈಮ್ಸ್. ೨೦. ತಾಯಿನಾಡು. ೨೧. ಪ್ರಭಾತ. ೨೨. ಮೈಸೂರು ಗೆಜೆಟ್. ೨೩. ನವಸಮಾಜ

ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆ:—೧. ನವಜೀವನ.

ಇತರ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು:—೧. ಇಂಡಿಯ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು.
 ೨. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೩. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಸರ್ಕಾರದ
 ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೪. ಜಯಕರ್ನಾಟಕ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ.
 ೫. ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೬. ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೭. ಪ್ರೇಮ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ.
 ೮. Indiana.

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ

ಜಮಖಂಡಿ, ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೩೭

ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ವರದಿ

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ, ಸರ್ ಪರಶುರಾಮ ಭಾವು ನಾಟಕ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ, ಸನ್ ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳು ೨೯ನೆಯ ತಾರೀಖು ಬುಧವಾರ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಮೂರು ದಿವಸ ಅತ್ಯಂತ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನೆರವೇರಿತು.

ಈ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಪರಿಷತ್ಪದಸ್ಯರೂ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ, ಇತರ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದರು. ಸುಮಾರು ೩೦೦ ಮಂದಿ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಒಟ್ಟು ಸಭಿಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ೧,೫೦೦-೨,೦೦೦ದ ವರೆಗೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಸಮ್ಮೇಳನ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ೮|| ಘಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೆರೆವಣಿಗೆ ಅವರ ಬಿಡಾರದಿಂದ ಹೊರಟು ೯ ಘಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಮ್ಮೇಳನ ಮಂದಿರವನ್ನು ಸೇರಿತು; ಆ ಕೂಡಲೆ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವ

ಶಾಲಾಬಾಲಕರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದ ಬಳಿಕ, ಸ್ವಾಗತ ಗೀತೆಗಳ ಗಾನವಾಯಿತು. ಕಾರ್ಯಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಸ್ವಾಗತ ಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಪಂಡಿತಪ್ಪ ರಾಯಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕೋಡಿಯವರು, ಜಮಖಂಡಿಯ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರವರು ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೂ ಕನ್ನಡದ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ತಮ್ಮ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಕಳಿಸಿದ್ದ ಸಂದೇಶ ಪತ್ರವನ್ನು ಓದಿ, ತರುವಾಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವಂತೆ ಶ್ರೀ|| ಗಂಗಾಧರರಾವ್ ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ ಶ್ರೀ|| ಗಂಗಾಧರರಾವ್ ದೇಶಪಾಂಡೆ ಅವರು ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವಾದ ಭಾಷಣಮಾಡಿ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಗೊಳಿಸಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರೇ ಮುಂತಾದ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳವರು—ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಲಿ—ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನುಡಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಕ್ತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಕ್ಯಿನಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಶ್ರೀ|| ಚಿಕ್ಕೋಡಿಯವರು ಸರ್ವರಿಗೂ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು.

ಅನಂತರ ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಬಿ. ಆರ್. ಸರಗೂರು ಅವರು, ಎ. ವಿ. ಸಾಬಡೆ ಅವರು, ಆರ್. ಎಸ್. ಮುಗಳಿ ಅವರು, ಮಂಕಟೇಶಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಟಿ. ಕೆ. ತುಕೋಳರು, ವ್ಯಾಕರಣತೀರ್ಥ ಡಾಕ್ಟರರು, ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎ. ಬಿ. ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಕೊಡಗಿನ ಶ್ರೀಮತಿ ಗೌರಮ್ಮ ಅವರು ಇವರುಗಳು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ಸಮ್ಮೇಳನದ ಪದವಿಗೆ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಹೀತದಿಂದ ವಿಚಾರಮಂತ್ರ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳ ಭಾಷಣವನ್ನು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿದರು. (ಭಾಷಣ ಮುಂದೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.)

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಭಾಷಣ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಎ. ರಂಗಣ್ಣ, ಎಂ.ಎ. ಅವರೂ, ಸ್ವಾಗತ ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಪಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರೂ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿ ಬಂದಿದ್ದ ಸಂದೇಶಪತ್ರಗಳನ್ನೂ, ತಂತ್ರಸಮಗ್ರಗಳನ್ನೂ ಓದಿದರು.

ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಮಹನೀಯರು

ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಜಮಖಂಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರು ಜಮಖಂಡಿಯ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರ ಮಾತೃಶ್ರೀಯವರು, ಕೊಲ್ಲಾಪುರ, (೨) ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ದಿವಾನ್ ಸಾಹೇಬರವರು, (೩) ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ವಿಷ್ಣು ಭಟ್ಟರವರು, (೪) ರಾಜಸಭಾಭೂಷಣ ದಿವಾನ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಸರ್|| ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟಿರು, ಬೆಂಗಳೂರು, (೫) ಸರ್|| ಥಾರಲ್ಸ್|| ಟಾಳಂಟಿರ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರು, ಮೈಸೂರು, (೬) ಬಿ. ಜಿ. ಅವರು, ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಬೊಂಬಾಯಿ, (೭) ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಚೀಫ್ ಇಂಜಿನಿಯರು, ಬೊಂಬಾಯಿ, (೮) ಪೊ|| ಡಿ. ಕೆ. ಭೀಮಸೇನರಾಯರು, ಹೈದರಾಬಾದು, (೯) ನೈ. ಕೆ. ರಾಮರಾಯರು, ಮೈಸೂರು, (೧೦) ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಕೆ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿರಾಯರು, ಬೊಂಬಾಯಿ, (೧೧) ಎಂ. ಎಸ್. ಸರದಾರರು, ಬಿ.ಎ. (ಆಕ್ಸನ್.), ಬಾರ್-ಅಕ್ಟಿವ್ ಸೋಲಾಪುರ, (೧೨) ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥರು, ತುಂಗಭದ್ರೆ, (೧೩) ಆಯರ್ವೆ|| ಅನಂತಾಚಾರ್ಯ ಅಡ್ಡ ಅವರು, ಬಿಜಾಪುರ, (೧೪) ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಎಸ್. ಅಂಗಡಿ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಬೆಳಗಾಂ, (೧೫) ವಾಮನ ಬಾಳಾಜಿ ದೇಸಾಯಿ ದಿಬ್ರಿ ಬೆಳಗಾಂ, (೧೬) ಪೊ|| ಆರ್. ವಿ. ಜದಗೀರದಾರರು, ಎಂ.ಎ. (ಲಂಡನ್), (೧೭) ಶಂ. ಭಾ. ಜೋಶಿ ಅವರು, ಧಾರವಾಡ, (೧೮) ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ., ಬೆಂಗಳೂರು, (೧೯) ಬಿ. ಡಿ. ಬೆಳ್ಳಿ ಅವರು, ಬೆಳ್ಳಿ (೨೦) ನಾರಾಯಣರಾವ್ ಜೋಶಿ ಅವರು, ಬೆಳಗಾಂ, (೨೧) ವಿದ್ವಾನ್ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನವರು, ಹೊಸಪೇಟೆ, (೨೨) ಜಯರಾಮಾಚಾರ್ಯರು, ಬಳ್ಳಾರಿ, (೨೩) ಚಿಮ್ಮಲಗಿಯವರು, ಹೈದರಾಬಾದು, (೨೪) ಕರ್ಮರಾಕರ್ ಅವರು, (೨೫) ಎಸ್. ಆರ್. ಪೊತ್ತಾರರು, ಧಾರವಾಡ, (೨೬) ದಾತಾರ ಬಲವಂತರಾಯರು, ಬೆಳಗಾಂ, (೨೭) ಡಾ|| ಎಸ್. ಸಿ. ನಂದಿಮಠ ಅವರು, ಎಂ.ಎ., ವಿಎಚ್‌.ಡಿ.,

(೨೯) ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಪೂನ, (೩೦) ಕೌಜಲಗಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಬಿಜಾಪುರ, (೩೧) ಎ. ವಿ. ಪಟ್ಟಿವರ್ಧನ್ ಅವರು, ಪೂನ, (೩೨) ಕೆ. ಎಚ್. ಕಬ್ಬೂರ್ ಅವರು, ಬೊಂಬಾಯಿ, (೩೩) ಆರ್. ಎ. ಜಹಗೀರುದಾರರು, ಬೊಂಬಾಯಿ, (೩೪) ಕೊಣ್ಣೂರ್ ಅವರು, ಗದಗು, (೩೫) ಸೋಷಿಯಲ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಸೊಸೈಟಿ, ಪೂನ, (೩೬) ಹುಚ್ಚೇಶ್ವರ ಜಿ. ಮುದ್ದಲ್ ಅವರು, ಬೊಂಬಾಯಿ, (೩೭) ಡಾ|| ಎಂ. ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣ, ಎಂ.ಎ., ಡಿ.ಲಿಟ್. ಅವರು, ಮೈಸೂರು, (೩೮) ಆರ್. ಆರ್. ದಿವಾಕರರು, ಧಾರವಾಡ (ಕ್ಯಾಂಪ್ ಹುಕ್ಕೇರಿ).

ಪರಿಷದುವಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಪ್ರಸಕ್ತ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತು ನಡೆಸಿದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನೂ, ಪರಿಷತ್ತು ಇನ್ನುಮುಂದಕ್ಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಸಭೆಗೆ ಅರಿಕೆಮಾಡಿ, ಮಹಾಜನರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿ, ಪರಿಷದಧ್ಯಕ್ಷರ ಪರವಾಗಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಗೀಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಪರ್ಯಾಯೋಚಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ (ಪರಿಷತ್ತಿನ ೩೩ನೆಯ ನಿಯಮಾನುಸಾರವಾಗಿ) ವಿಷಯ ನಿರ್ಧಾರಕ ಮಂಡಲಿ ರಚಿತವಾಯಿತು. ಅದರ ಸದಸ್ಯರು:

(i) ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರು:— ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು, (೨) ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ನವರು, (೩) ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, (೪) ಎ. ತಾಂಡೋಣರಾಯರು, (೫) ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರು, (೬) ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, (೭) ವಿ. ಎಸ್. ಪಂಡಿತರು, (೮) ಗೋವಿಂದರಾಮಾಚಾರ್ಯರು, (೯) ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೧೦) ಆರ್. ಎಸ್. ಮುಗಳಿಯವರು, (೧೧) ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರರು, (೧೨) ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣನವರು, (೧೩) ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, (೧೪) ರಂಗಪ್ಪ ಪೋತ್ತಾರು, (೧೫) ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು.

(ii) ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರು:—(೧೬) ಶ್ರೀ|| ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪ ನವರು.

(iii) ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಹಿಂದಿನ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು:— (೧೭) ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು.

(iv) ಸ್ವಾಗತ ಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು:— ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧೮) ಪಿ. ಆರ್. ಚಿಕ್ಕೋಡಿ ಅವರು, (೧೯) ಆರ್. ಪಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರು.

(v) ಪರಿಷದುವಾಧ್ಯಕ್ಷರು ನೇಮಿಸುವ ಇಬ್ಬರು ಪರಿಷತ್ಸದಸ್ಯರು:— ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೨೦) ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೨೧) ಕೂಡಲಿ ಚಿದಂಬರ ಅವರು.

(vi) ಸ್ವಾಗತ ಮಂಡಲಿಯವರು ನೇಮಿಸಿದ ಐದು ಮಂದಿ:—ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೨೨) ಬಿಂದುರಾವ್ ನರಗುಂದಕರ್ ಅವರು, (೨೩) ಪಿ. ಎಂ. ಬೆಂಗಿ ಅವರು, (೨೪) ಎಸ್. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲರು, (೨೫) ಮುರಿಗೆಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಬಾಗೋಜಿ ಅವರು, (೨೬) ದಾಮೋದರರಾವ್ ಹುಲ್ಕಾಳಕರ್ ಅವರು.

(vii) ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಅರಿಸಿದ ಹತ್ತು ಮಂದಿ:—ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೨೭) ಎಂ. ಪಿ. ನಾಲಿ ಅವರು, (೨೮) ಎಂ. ಎಸ್. ರೇಣಾಪುರ್ ಅವರು, (೨೯) ಶ್ರೀಮತಿ ಗೌರಮ್ಮ ನವರು, (೩೦) ವಿ. ಬಿ. ನಾಯಕರು, (೩೧) ಎಸ್. ಟಿ. ಪಾಟೀಲರು, (೩೨) ಕೋಟಿ

ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, (೩೩) ಅಬ್ಬಾರ್ ಆರ್. ಎ. ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರು, (೩೪) ಬಿಂದುಮಾಧವ ಅವರು, (೩೫) ಕೇಶವಶರ್ಮ ಅವರು.

ಆಮೇಲೆ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮಹಾಪೋಷಕರಾದ ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮದ್ವಿಠಲರಾಜರವರಲ್ಲಿಯೂ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪೋಷಕರೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆದ ಶ್ರೀಮದ್ವಿಠಲರವರಲ್ಲಿಯೂ, ಜಮಖಂಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರವರಲ್ಲಿಯೂ ಸಮ್ಮೇಳನದ ರಾಜಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಮ್ಮೇಳನವು ಕೈಚಾಪ್ಪಾಳೆಗಳೊಡನೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು. ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಮನ್ನಿಸಿ ಈ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಜಮಖಂಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ದಿವಾನ್ ಸಾಹೇಬರವರಾದ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಕೆ. ಭಗವತ್ ಅವರೂ, ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಅದು ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಇದ್ದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ.

ಸಮ್ಮೇಳನದ ನಿರ್ಣಯಗಳು

ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧಿವೇಶನವು ನಿಯಮಿಸಿದ ವಿಷಯ ನಿರ್ಧಾರಕ ಮಂಡಳಿ ತಾ|| ೨೯-೧೨-೧೯೩೭ರ (ಪ್ರಾರಂಭ ದಿನದ) ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ, ಸಮ್ಮೇಳನದ ಪರ್ಯಾಯೋಚನೆಗಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮಂಡಲಿಯಿಂದಲೂ ಇತರ ಮಹಾಜನರಿಂದಲೂ ಬಂದಿದ್ದ ಒಟ್ಟು ೧೭ ಸೂಚನೆಗಳ ಪೈಕಿ ೧೧ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗಿ ಅರಿಸಿತು. ಆ ನಿರ್ಣಯ ಸೂಚನೆಗಳು ಅದೇ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೪-೩೦ಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾದುವು.

ಮತ್ತೆ ತಾ|| ೩೦-೧೨-೧೯೩೭ನೆಯ ಗುರುವಾರ (ಎರಡನೆಯ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೨ ಘಂಟೆಗೆ) ವಿಷಯ ನಿರ್ಧಾರಕ ಮಂಡಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿ, ಸ್ವಾಗತ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಆ ನಿರ್ಣಯ ಸೂಚನೆಗಳ ಪೈಕಿ ೭ನ್ನು ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗಿ ಅರಿಸಿತು. ಆ ನಿರ್ಣಯ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಅದೇ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೩-೩೦ ಘಂಟೆಗೆ ಸೇರಿದ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧಿವೇಶನವು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು.

ಅಂಗೀಕೃತವಾದ ನಿರ್ಣಯಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೨; ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ ೩ ರಾಜಕೀಯ ಸೂಚಕ, ೪ ಸಂತಾಪ ಸೂಚಕ, ಉಳಿದುವು ಪರಿಷತ್ತಿಗೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಚಾರಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವು. (ಈ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.) ಅವುಗಳನ್ನು ಮಹಾಜನರು ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಸಹಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತು ಬೋಧಿಸಿತು.

ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು

ತಾ|| ೨೯-೧೨-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವರಂಗವಾಗಿ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು ನೆರೆದು "ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ" ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಚಳವಳಿ ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು.

ಅದೇ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಜಮಖಂಡಿಯ 'ಕನ್ನಡ ನಾಟ್ಯವಿಲಾಸಿ ಸಂಘ' ದವರು ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಎಸ್. ಮುಗಳ ಅವರ "ನಾಮಧಾರಿ" ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಿದರು; ಅದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದರು.

ತಾ|| ೨೯-೧೨-೧೯೩೭ ಬುಧವಾರ (ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ) ಸಾಯಂಕಾಲ ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು "ನಮ್ಮ ರನ್ನ" ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಕೆ. ತುಕ್ಕೋಳರು "ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾಹಸದ ಸ್ಥಾನ" ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ, ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು "ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ" ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು.

ತಾ|| ೩೦-೧೨-೧೯೩೭ ಗುರುವಾರ (ಎರಡನೆಯ ದಿನ) ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ|| ಪಾಂ. ಭೀ. ದೇಸಾಯಿಯವರು "ಕರ್ಣಾಟಕದ ಇತಿಹಾಸ ಪರಂಪರೆ" ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡಿದರು.

ತಾ|| ೩೧-೧೨-೧೯೩೭ ಶುಕ್ರವಾರ (ಮೂರನೆಯ ದಿನ) ಮಧ್ಯಾಹ್ನ —ಕವಿಗೋಷ್ಠಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ|| ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು "ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು" ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡಿದರು.

ಸಮ್ಮೇಳನ ಮುಗಿದ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಗಣಪತಿ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು "ಹೊಸ ಕಣ್ಣು" ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀ|| ಎ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು "ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ" ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಡಿದರು. ಸಮ್ಮೇಳನದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಲ್ಲದೆ ಪುರಜನರೂ ಈ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ನೆರೆದಿದ್ದರು.

ಕವಿ ಗೋಷ್ಠಿ

ತಾ|| ೩೧-೧೨-೧೯೩೭ ಶುಕ್ರವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ|| ಬೆಟಗೇರಿ ಕೃಷ್ಣತರ್ಮರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಸೇರಿ ೮-೩೦ರಿಂದ ೧೨ರ ವರೆಗೂ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೩ರಿಂದ ೫ ಘಂಟೆಯವರೆಗೂ ನಡೆಯಿತು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಬೆಟಗೇರಿ ಕೃಷ್ಣತರ್ಮರವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾರಂಭ ಹಾಗೂ ಮುಕ್ತಾಯ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಜೀವಾಳವೇನು, ಹಳೆ ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೇನು ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ತಮ್ಮ ಪ್ರಚೋದಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿದರು. ಸುಮಾರು ೪೦ ಮಂದಿ ಹಿರಿಯ ಕಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ಇತರರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ವಾಚನಮಾಡಿ ಸಭಿಕರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿದರು. (ಈ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ವರದಿಯನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.)

ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ, ಗಾಯನ, ಕೀರ್ತನೆ

ತಾ|| ೨೯-೧೨-೧೯೩೭ ಬುಧವಾರ ರಾತ್ರಿ ೧೦ ಘಂಟೆಗೆ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಜಿ. ಸಂಪತ್ಕುಮಾರ ಚಾರ್ಯರವರು ಗದುಗಿನ ಭಾರತದಿಂದ "ಕುಂತೀ ಕರ್ಣ ಸಮರ" ಭಾಗವನ್ನು ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ವಾಚನಮಾಡಿದರು; ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಜಿ. ಚಾರ್ಯರವರು 'ಕೀರ್ತಕ ವಧೆ' ಎಂಬ ಮನೋಹರವಾದ ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರು.

ತಾ|| ೩೦-೧೨-೧೯೩೭ ಗುರುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಜಿ. ಸಂಪತ್ಕುಮಾರ ಚಾರ್ಯರವರು ಕೆಲವು ಕನ್ನಡ ದೇವರನಾಮಗಳನ್ನೂ ಗೀತೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಡುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಗವಾಯಿಗಳ ಇಂಪಾದ ಗಾಯನವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಶ್ರೀ|| ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು "ಕರ್ಣಾಟಕ ವಿಜಯ" ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರು.

ಯೋಗಾಸನ, ವ್ಯಾಯಾಮ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು

ಮೈಸೂರು ಆರಮನೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿನ ಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನದಿಂದ ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರವರನ್ನೂ, ಅವರ ಶಿಷ್ಯರನ್ನೂ ಗಳಿಸಿ. ಮಹಾದೇವ ಭಟ್ಟರು, ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಜಿ. ಮದನಗೋಪಾಲ್ ಅವರವರು, ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಪುಟ್ಟರಾಜ ಅವರವರು ಇವರುಗಳನ್ನೂ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ವಿಧ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ದಯಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರವರ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರುಗಳೂ ತಾ|| ೩೦-೧೨-೧೯೩೭ ಗುರುವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೨.೩೦ ರ ವರೆಗೆ ಕೆಲವು ಯೋಗಾಸನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರತಿ ಯೋಗಾಸನದ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರವರು ಹೇಳಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಸ್ವಾಗತಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಸೂಚನೆಯ ಮೇರೆಗೆ, ಇವರ ಯೋಗಾಸನ ಪ್ರದರ್ಶನದ ತನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಸಮ್ಮೇಳನವು ಒಂದು ನಿರ್ವಹಣಾ ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು.

ಅದೇ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ೬-೩೦ಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಜಿ. ಸಂಪತ್ಕುಮಾರ ಚಾರ್ಯರವರೂ, ಶ್ರೀ|| ಪಟ್ಟಣ್ಣ ಚೆಟ್ಟಿಯವರೂ ಬಾಗಲಕೋಟೆಯ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಜಿ. ಹೈಸ್ಕೂಲಿನ ಡ್ರಿಲ್ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾದ ಶ್ರೀ|| ಚಂದ್ರಗಿಯವರೂ, ಕೆ. ಎಸ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಇವುಗಳನ್ನು ಸಭಿಕರು ಬಹುವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿದ್ದರು.

ಲಾವಣಿ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿನೋದಗಳು

ತಾ|| ೩೦-೧೨-೧೯೩೭ ಗುರುವಾರ ರಾತ್ರಿ ೧೦ ಘಂಟೆಯಿಂದ ರಾಮನ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ ನಡೆಯಿತು. ಇದನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಟಾಕಿಂಗ್ ಎರ್ಪಡಿಸಿದ್ದುದರಿಂದ, ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದವರಲ್ಲದೆ ಪುರಜನರೂ ಕೇಳಿ ಮೆಚ್ಚು ಪಟ್ಟರು. ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ರಂಗಪ್ಪ ಕಟಗೇರಿ, ಡಿ. ಎಸ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

ತುಂಗಳದ ಸತ್ಯಪ್ಪ— ಇವರುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅವೂರ್ಣ ಲಾವಣಿಗಳನ್ನು ಮನೋಹರವಾಗಿ ಹಾಡಿದರು. ಲಾವಣಿಗಳ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ ಬೆಳಗಿನ ಝಾವ ೨ ಘಂಟೆಯವರೆಗೂ ಸಾಗಿತು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಲು ಸುಮಾರು ೧,೫೦೦-೨,೦೦೦ ಮಂದಿ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ನೆರೆದಿದ್ದರು.

ತಾ|| ೩೦-೧೨-೧೯೩೭ ಗುರುವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕವಿಗೋಷ್ಠಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡದ ಶ್ರೀ|| ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರು ಏಕಾಂಕ ಪ್ರಹಸನವೊಂದನ್ನು ತಾವು ಒಬ್ಬರೇ ಅಭಿನಯಿಸಿ ತೋರಿಸಿದರು.

ತಾ|| ೩೧-೧೨-೧೯೩೭ ಶುಕ್ರವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ, ಶ್ರೀ|| ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರೂ ಅವರ ಗೆಳೆಯರೂ ತಮ್ಮ ನೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಈ ನೃತ್ಯಗಳು ಸಭಿಕರಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಆನಂದವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದುವು.

ಮೇಲೆ ಕಂಡ ಸಾಯಂಕಾಲವೇ ೬೨ ಘಂಟೆಯಿಂದ ಸಮ್ಮೇಳನ ಮಂದಿರದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ "ಕರಡಿ ಮಜಲು" ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ್ಯದ ಬಾಜನೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಅತಿರಮ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಪ್ರದರ್ಶನಗಳು

ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಂಗವಾಗಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನವೊಂದನ್ನೂ, ಕನ್ನಡ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನವೊಂದನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವವನ್ನು, ಸಮ್ಮೇಳನದ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೪ ಘಂಟೆಗೆ, ಶ್ರೀ|| ಮುದವೀಡು ಕೃಷ್ಣರಾಯರವರು ತಮ್ಮ ಉಜ್ವಲ ಭಾಷಣದಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿದರು.

ವಿಶೇಷ ಸಭೆಗಳು

ತಾ|| ೩೦-೧೨-೧೯೩೭ನೆಯ ಗುರುವಾರ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ ೮ ಘಂಟೆಯಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೧೨||ಯ ವರೆಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ೨೨ನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಅಲೋಚ್ಯ ವಿಷಯಗಳ ಪಟ್ಟಿಯ ಪ್ರಕಾರ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿ ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವಿಕೆ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಮತ್ತು ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಚುನಾವಣೆ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ—ಇವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆದುವು. ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಈ ಸಲ ಹೊಸದಾಗಿ ಪರಿಷದ್‌ಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಗೆ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾದರು; ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದೇಸಮನಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪುರೋಧಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಯನ್ನು ಈ ಸಲ ಬಿಟ್ಟ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರಿಗೆ ತನ್ನ ಅಭಿವಂದನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ವಾರ್ಷಿಕ ಸಭೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನಂಗೀಕರಿಸಿತು. ಪರಿಷತ್ತಿನ ನಿಯಮಾವಳಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ, ಪರಿಶೋಧಿಸಿ, ತಿದ್ದುಪಾಟುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಪುನರ್ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಡಲು ಒಂದು ಉಪಸಮಿತಿ ಏರ್ಪಾಟಾಯಿತು.

ಅದೇ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸಂಘ ಸಭಾ ಸಮ್ಮೇಳನವು (ಅಥಣಿಯ ಬಿಡಾರವು) ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೧.೨೦ ವರೆಗೆ, ಧಾರವಾಡದ ಕೃಷ್ಣಗಿರಿ ಸಂಘ'ದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ ಶ್ರೀ|| ಬುಲಿ|| ಬಿಂದುಮಾಧವರಾಯರು. ಸುಮಾರು ೩೦ ಸಂಘ ಸಮಿತಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡದ ಸಲುವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಘಗಳ ಸಂಘಟನೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಂಘಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಏಕಮುಖವಾಗಿ ಗೊತ್ತುವಳಿ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಸಭೆ ಸೇರಿತ್ತು. ಗೊತ್ತುವಳಿಗಳು ಅಂಗೀಕೃತವಾದುವು.

ಸಂತೋಷ ಕೂಟಗಳು

ತಾ|| ೩೦-೧೨-೧೯೩೨ರ ಸಾಯಂಕಾಲ 'ಅಥಣಿ'ಯವರ ಬಿಡಾರವು ಪರಿಷದಧಿಕಾರಿಗಳ, ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಪರಿಚಯ ಮಾತುಕತೆಗಳು ನಡೆದುವು. ಶ್ರೀ|| ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರೂ, ಮುದವೀಡು ಕೃಷ್ಣರಾಯರೂ, ಡಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರೂ ಸಣ್ಣ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಪೋಪಾಯ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು.

ತಾ|| ೩೧-೧೨-೧೯೩೨ ಶುಕ್ರವಾರ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ|| ಆಲಬಾಳ ವೆಂಕಟರಾಯ ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೂ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರನ್ನೂ ಕಂಕಣವಾಡಿಗೆ (ಕನ್ನಡ ನದಿಯ ಬಳಿ) ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಔತಣಮಾಡಿಸಿದರು.

ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ, ಜಮಖಂಡಿಯ ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉಪಾಹಾರಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಾಸ ತೋರಿಸಿದರು.

ಸಮ್ಮೇಳನ ಮುಗಿದ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಪರಿಷದಧಿಕಾರಿಗಳ, ಸ್ವಾಗತ ಮಂಡಲಿಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ, ಸ್ವಯಂಸೇವಕರ ಮತ್ತು ಇತರರ 'ಗ್ರೂಪ್ ಫೋರೋ' ತೆಗೆಯಲಾಯಿತು. (ಈ ಘಟನೆಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.)

ಉಪಸಂಹಾರ

ತಾ|| ೩೧-೧೨-೧೯೩೨ ಶುಕ್ರವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ೫.೩೦ ಘಂಟೆಗೆ ಸಮ್ಮೇಳನ ಉಪಸಂಹಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ನೆರವೇರಲಾಯಿತು. ಸಮಸ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ ಪರವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗೇಶ್ವರರಾಮಾಚಾರ್ಯರು, ಚಂದ್ರಶೇಖರಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗೇಶ್ವರರಾಮಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಪ್ಯಾಟಿ ಶಾಮರಾಯರು ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿದರು. ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನೂ ವಂದನೆಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಅನಂತರ ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಸಣ್ಣದೊಂದು ಭಾಷಣಮಾಡಿ ಸಮ್ಮೇಳನ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಶುಭಮಂಗಳ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಬಳಿಕ ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರಾದ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ರೇವಣಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮೂರಿನವರ ಪರವಾಗಿ ಬಳ್ಳಾರಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಚಿಕ್ಕೋಡಿಯವರು ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ಪರಿಷತ್ತಿಗೂ ಮತ್ತು ಸಮ್ಮೇಳನದ ಯಶಸ್ವಿತ್ವಕ್ಕೆ ಕಾರಣಕರ್ತರಾದ ದಾತೃಗಳು, ಕಾರ್ಯ ಸಹಾಯಕರು, ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು, ಭಾಷಣಕಾರರು, ಕವಿ ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ಗಮಕ ಗಾಯಕರು, ಲಾವಣಿಕಾರರು, ಕೀರ್ತನಕಾರರು, ಪ್ರದರ್ಶನ ಕರ್ತರು, ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಮುಂತಾದವರಿಗೂ ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿಯ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದವೇಳೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯೊಡನೆಯೂ ಜಯ ಜಯಕಾರಗಳೊಡನೆಯೂ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಿತು.

ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿ

ಜಮಖಂಡಿಯ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರು ಸಮ್ಮೇಳನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೂ, ಪರಿಷದಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ (ತಾ|| ೩೦-೧೨-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ) ಕರಸಿಕೊಂಡು ಅವರೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಿ ಕನ್ನಡದ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಮತ್ತು ತಾ|| ೩೧-೧೨-೧೯೩೭ರ ಸಾಯಂಕಾಲ ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೂ, ಪರಿಷದಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ, ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ, ಇತರ ಪ್ರಮುಖರನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಉಪಾಹಾರವಿತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸಿದರು. ಇದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ.

ವಂದನಾ ಸಮರ್ಪಣೆ

ಈ ೨೨ನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಕೊಟ್ಟು, ಅನೇಕ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಅದನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟ ಜಮಖಂಡಿಯ ಸ್ವಾಗತ ಮಂಡಲಿಗೂ, ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ|| ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರಿಗೂ, ಸಮ್ಮೇಳನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಸಕಲ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೂ, ವಿದ್ವಜ್ಞನರಿಗೂ, ಕಲಾಕೋವಿದರಿಗೂ, ಸಮ್ಮೇಳನ ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆರವಾದ ಎಲ್ಲ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರಿಗೂ, ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದ ಸಮಸ್ತರಿಗೂ ಪರಿಷತ್ತು ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಮ್ಮೇಳನದ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನ ಹಾಡಿದ ಸ್ವಾಗತ ಪದ್ಯಗಳು

೧

(ರಾಗ: ಭೂಪ; ತಾಳ: ತ್ರಿತಾಳ)

ಜಯ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯೇ ತಾಯೇ |
ಜಯ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯೇ ||
ಕಾಯೌ ಎಮ್ಮಯ ನಾಡಿನ ಸಿರಿಯ || ಪಲ್ಲ |
ಮರವಾಯಿತು ನಿನ್ನಿರವಿಂತು ದಿನ |
ತೆರವಾಯಿತು ಬಲವೀರ್ಯ ಸುಚೇತನ ||
ಪೊರೆಯೌ ! ಪೊರೆಯೌ !! ನೀಡಿ ಸುದರ್ಶನ |
ವರವೈಭವವನು ಕರುಣಿಸು ತಾಯೇ || ೧ ||
ಹಿಂದಿನ ಹಿರಿಯರ ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ಪೊರೆದೆ |
ಇಂದಿನ ಕಿರಿಯರನೇಕೌ ತೊರೆದೆ ? ||
ಮುಂದಿನ ಮಗುಗಳನಾದರು ಮರೆಯದೆ |
ಅಂದಿನ ಕುಂದದ ಅಂದವ ತೋರೌ || ೨ ||

—ಮ. ಶ್ರೀ. ದೇಶಪಾಂಡೆ ಅವರು

೨

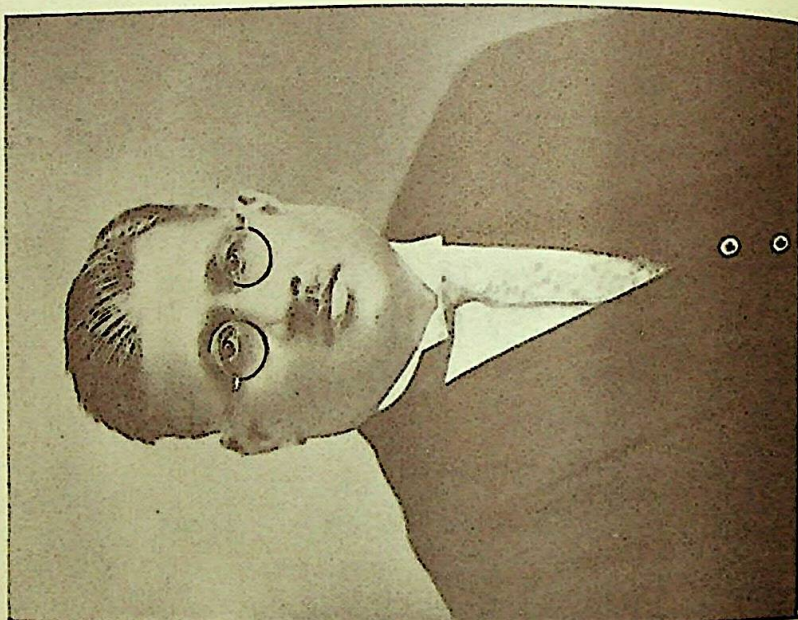
(ರಾಗ: ಬಾಗೇಶ್ವರಿ; ತಾಳ: ಝಂಪೆ)

ಉದಯವಾಗಲಿ ನಮ್ಮ ಜೆಲುವ ಕನ್ನಡ ನಾಡು |
ಬದುಕು ಬಲುಹಿನ ನಿಧಿಯು ಸದಭಿಮಾನದ ಗೂಡು || ಪಲ್ಲ |
ರಾಜಸ್ಯರಿವು—ಪರಶುಧರನ ಜನನಿಯ ನಾಡು |
ಆ ಜುಧಿಯನೆ ಬಿಗಿವ ಹಸುಮನುದಿಸಿದ ನಾಡು ||
ಓಜೆಯಿಂ ಮಾರಿದರಸುಗಳ ಸಾಹಸದ ನಾಡು |
ತೇಜವನು ನಮಗೀವ ವೀರವೃಂದದ ಬೀಡು || ೧ ||
ಲೆಕ್ಕಿಗ ಮಿತಾಕ್ಷರರು ಬೆಳೆದು ಮೆರೆದಿಹ ನಾಡು |
ಜಕ್ಕಣನ ಶಿಲ್ಪಿಕಲೆಯುಚ್ಚರಿಯ ಕರುನಾಡು ||
ಜೊಕ್ಕ ಮತಗಳ ಸಾರಿದವರಿಗಿದು ನೆಲೆವೀಡು |
ಬೊಕ್ಕಸದ ಕಣಜ ಜಯಸಿರಿಯು ನಲಿಯುವ ನಾಡು || ೨ ||
ಪಾವನೆಯರಾದ ಕೃಷ್ಣ ಭೀಮೆಯರ ತಾಯ್ನಾಡು |
ಕಾವೇರಿ ಗೋದೆಯರು ಮೈದೊಳಿವ ನಲುನಾಡು ||
ಆವಗಂ ಬಗೆಯ ನಗಿಸುವ ಕಬ್ಬಿಗರ ಹಾಡು |
ಕಾವ ಗದ್ದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಬೀಡು || ೩ ||

—ಹುಯಿಲಗೋಳ ನಾರಾಯಣರಾವರು

ಜಮಖಂಡಿಯ ಸಮೀಪವನು, ಅರಂಭಗಣಾನದ
ಶ್ರೀ ಗಂಗಾಧರರಾವ್ ದೇವಪಾಂಡೆ ಅವರು

ಜಮಖಂಡಿಯ ಸಮೀಪವನ ಸ್ವಾಗತಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ
ಶ್ರೀ ಪಂಡಿತ್‌ರಾಜ್, ರಾಯ್‌ಪುರ, ಬಿ.ಎ. ಅವರು

೩

(ರಾಗ: ಸಾರಂಗ; ತಾಳ: ರೂಪಕ)

ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಸುಡಿ ತಾಯ ಸಭೆಗೆ || ಪಲ್ಲ ||

ಜಿನ್ನ ಪವಿರು ಹಂಗಿಗರಿಹೆವಿಂದು ಶರಣು ಶರಣು ತಮಗೆ || ಅ. ಪ. ||

ಜೆನ್ನ ಜಂಬುಕೇಶ ನಿರುತ ಕಾಯ್ಲು ನಿಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯ ನೀಡಿ |

ರನ್ನನು ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮೆರೆದ 'ಗದಾಯುದ್ಧ' ಮಾಡಿ ||

ಜಿನ್ನವ ಮತ ವೀರಶೈವ ಮತದ ಜನಗಳೆಹರು ಕೂಡಿ |

ಕನ್ನಡರಸು ಚಾಳುಕ್ಯನು ಆಳ್ವ ನಾಡು ಇದುವೆ ನೋಡಿ || ೧ ||

ಮುನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆ ಕನ್ನಡಮ್ಮ ತಣಿದಳಿಲ್ಲಿ ಕುಣಿದು ನಲಿದು |

ಅನ್ಯ ಸುಡಿಯ ಬಲಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಬಳಲುತೀಗ ಕರೆವಳುಲಿದು ||

ಇನ್ನು ಬಿಡದೆ ನಾವು ನೀವು ಭಿನ್ನ ರಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು |

ಮನ್ನಿಸುವದು ನೆರವ ನೀವು ಘನ್ನ ಮನಸಿನಿಂದಲೊಲಿದು || ೨ ||

ರನ್ನ ಕಡರಿ ಹುಡಿಯು ಮುತ್ತಿ ಕಳೆಗೆಡಿಸುವ ತೆರದಿ ಸೇರಿ |

ದನ್ಯ ಸುಡಿಯ ಮೋಹ ಬಿಡಿಸಿ ಕನ್ನಡದಲಿ ಹೇವನೊರಿ ||

ಕನ್ನಡ ಸುಡಿಯರಿದು ಮೆರೆವ ಘನ್ನ ಜೆಲುವತನವ ತೋರಿ |

ಉನ್ನತಿಕೆಯ ಮಾಳ್ವ ಮನದಿ ಜಮಖಂಡಿಗೆ ದಯವಬೀರಿ || ೩ ||

—ಹುಯಿಲಗೋಳ ನಾರಾಯಣರಾಯರು

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಂಗಾಧರರಾನ್ ದೇಶಪಾಂಡೆ ಅವರ

ಆರಂಭ ಭಾಷಣ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಬಾಂಧವರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮಿಗಳೆ,

ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಆರಂಭಮಾಡುವ ಸುಯೋಗವನ್ನು ನನಗೆ ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ತುಂಬ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಲ್ಲ; ನಾನು ಸಾಹಿತಿಲ್ಲ; ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿದವನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಸಾಹಿತಿ ಇದ್ದೇನೆ, ಕನ್ನಡಿಗನಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಬೆಳೆದದ್ದು ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡದೇಶದಲ್ಲಿ. ನನ್ನ ಮರಣ ಕೂಡ ಕನ್ನಡದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವಿದೆ. ನನ್ನ ಮಾತೃಶ್ರೀಯವರ ಮಾತು ಮರಾಠಿ; ನನ್ನ ತಂದೆಯವರ ಮಾತು ಕನ್ನಡ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಕನ್ನಡ ಬಲ್ಲವನಿದ್ದೇನೆ, ಕನ್ನಡದೇಶದವನಿದ್ದೇನೆ, ನನ್ನದೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ರಕ್ತ ಹರಿಯುತ್ತಲಿದೆ ಎಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕಥೆ ಇರಲಿ. ನಾನು ನನ್ನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದಮೇಲೆ, ಲೋಕಮಾನ್ಯ ತಿಲಕರವರು ೧೯೦೬ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ದೇಶದ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಸುತ್ತವೆ ಅವಕಾಶ ನನಗೆ ದೊರಕಿತು. ಆದರೆ ಅವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ|| ಮುದವೀಡು ಕೃಷ್ಣರಾಯರವರಿಗೆ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆ ಭಾಷಾಂತರ ನನ್ನಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದವಾಗಿತ್ತು. ಇದಾದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಮೇಲೆ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರೊಡನೆ ಭಾಷಾಂತರ ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ನನ್ನ ವಿಷಯ ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು "ನನ್ನ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಯತಕ್ಕದ್ದಿದೆ; ನನ್ನ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ; ಮೇಲೆಯೇ ನಿನಗೆ ಮಮತೆ; ನೀನು ನಿನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕರ್ಣಾಟಕದ ಸಮರ್ಪಿಸು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಒಪ್ಪಿ "ನಾನು ಕರ್ಣಾಟಕದ ನಿರ್ದೇನೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆಗ ಅವರು "ನೀನು ಕರ್ಣಾಟಕದ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಚ್ಛಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕರ್ಣಾಟಕರು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಜನಸಮೂಹ ಇದ್ದಾರೆ; ನೀನು ಅವರ ಭಾಷೆ ಅವರ ಭಾಷೆ ಇವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಸಂಪನ್ನನಾದರೆ ಆಗ ನಿನ್ನಿಂದ ದೇಶ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸೇವೆಯಾಗುತ್ತೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಅವರು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟೆ. ಆದರೂ ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ ಸೇವೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ರೀತಿಯಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ದುರ್ದೈವ.

ನಾನು ಹಿಂದೆ ಲೋಕಮಾನ್ಯ ತಿಲಕರವರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಮಾಡಿದೆ. ಆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಎಂದು ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರು ಮಾಡಿದನೋ ಅಂದೇ ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆಯೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಜನರಲ್ಲಿ ತಿಳಿವನ್ನು ಹರಡುವುದು; ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು. ಈ ರೀತಿಯಿಂದ ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದೂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಸೇವೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ; ಮತ್ತು ಈ ಸೇವೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಭಾಷೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು ಕಾಡುಮನುಷ್ಯನದೊಂದು ಅನ್ನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನನಗಿರುವ ಅಭಿಮಾನ ದೊಡ್ಡದು. ಆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸೇವೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಮಾಜ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ. ಸಮಾಜವು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿತೇ ಹೊರತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಾಜವನ್ನಲ್ಲ. ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಜೀವನವು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತ ಹೋದಂತೆಲ್ಲಾ ಆ ಜನಾಂಗದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದವರು ಜನಾಂಗದ

ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಬರೆದರು. ಅವರ ಭಾಷೆ ಸಂಸ್ಕರಿಸಲು ಸಮಾಜ ಜೀವನದ ಬದಲಾವಣೆಯೇ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಕಾಡುಜನರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕಾರ ವೇನೂ ಕಾಣದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ "ಸಾಹಿತ್ಯ" ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಬಾರದೆ ಹೋಯಿತು. ಆದರೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ದೇಶ ಹೆಚ್ಚು ಸುಧಾರಿತ ದೇಶ. ಮಹಾ ಕವಿಗಳು ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದ ದೇಶ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪ್ರತಿಭೆಗಳಿಗೆ ಕುಂದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದ ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಷ್ಟೇ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇದೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಲು ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗಿಂತ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ನನಗಿದೆ. ಗುಜರಾತು, ಬಂಗಾಳಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮುಖಂಡರು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ— ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಯಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೆ! ಹಿಂದೂದೇಶದ ವರಿಗೆ ಕಾಳಿದಾಸನ ಹೆಸರನ್ನು ಎತ್ತಿದ ಕೂಡಲೆ ಒಂದು ಅಭಿಮಾನ ಬರುವುದುಂಟು. ಹಾಗೆಯೇ ರನ್ನನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನ ಕೆರಳುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವನ ಕಾವ್ಯ; ಆ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲ್ಮೈ. ಭಾಷಾಪ್ರೇಮ ಉಂಟಾಗುವುದು ಇಂಥ ಕೆಲವು ಕಾವ್ಯಗಳಿಂದ. ರನ್ನನ ಕಾವ್ಯ ಗಳಂಥ ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರಬೇಕು. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂಬ ಚಿಹ್ನೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಜನರ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಾವು ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸೇವೆ ಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಐಕಮತ್ಯ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಕರ್ಣಾಟಕ, ಆಂಧ್ರ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿದ್ದರೂ ಈ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ರಾಷ್ಟ್ರದೇವತೆ ಇರುವ ಹಾಗೆ, ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳೂ ಒಂದೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಕೈಕಾಲು; ಇತರ ಅಂಗ ಗಳಿದ್ದಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಮೂರ್ತಿಗೆ ಯಾವ ಅಂಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಕುಂದಾ ಗಿದ್ದರೂ ಸಮಗ್ರ ಮೂರ್ತಿಗೇ ಆ ಕುಂದು ತಗಲುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇತರ ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಕನ್ನಡ ನುಡಿ ಹಾಗೆಯೇ ಬೆಳೆಯದೆಹೋದರೆ ಸಮಗ್ರ ಭರತಖಂಡದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಲೋಪವಾದೀತು. ನಾವು ಹಾಗಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಈ ವಿಶಾಲ ಭಾರತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಮರೆಯದೆ, ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗದ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಮರೆತು ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಿ. ಸ್ವಭಾಷೆಯವರೂ ಪರಭಾಷೆಯವರೂ ಎಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಈ ತಮ್ಮಂದಿರೇ. ಅವರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸೌಹಾರ್ದವೂ ಬೇಕು ಮತ್ತು ಅವರೊಡನೆ ಬೆರೆತಾಗ ನಾವು ಅಪಮಾನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಿಲುಕದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಬೇಕು. ಅಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಅವರೊಡನೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿ ಅವರಿಗಿಂತ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಭಾವಾನುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿ ವುದಾದರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಇದೇ ದೊಡ್ಡ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕು. ಜಗತ್ತು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮರ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೂ ಬಿಟ್ಟರೆ ದುಂಬಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ಅದರಮೇಲೆ ಬಂದು ಕೂಡುತ್ತದೆ. ದುಂಬಿಗೆ ಹೂ ಆಮಂತ್ರಣಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಆ ಹೂ ಅಂಥ ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ, ಪರಿಮಳದಿಂದ ದುಂಬಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಕನ್ನಡ ಜನ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಈಗ ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು ಇತರರನ್ನು ತನ್ನ ಆಕರ್ಷಿಸುವಂತೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಉತ್ಕಟ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ.

ಅಶ್ವಿನೀಕುಮಾರ ದತ್ತರಂಥ ದೇಶಾಭಿವಾಸಿಗಳು ವ.ಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ತಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣವನ್ನು ಅಷ್ಟು ಹುರುಪಿನಿಂದ ಸಾಗಿಸಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು ಎಂದು ತಿಲಕರವರು ಯೋಚಿಸಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಹೊಳೆದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ, ಮಹಾಭಾಷೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ. ಶ್ರೀ|| ದತ್ತರವರು ತಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಬುದ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಳಿವಳಿಕೆಯುಂಟಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಬಂದಿತು. ಈ ಗುಟ್ಟನ್ನು ತಿಲಕರವರು "ಕುಮಾರಿ" ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದ ಜನ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಜನರು ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿದರು. ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳವರು ಅವರ ಕಡೆ ಕಣ್ಣಿತ್ತಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲುಮಾಡಿದರು. ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲೂ ಹೀಗೆ ಆಗಬೇಕು. ಇತರರು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಕಣ್ಣಿತ್ತಿ ನೋಡುವಂತೆ ಆಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಭಾವ ಇತರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂಡುವಂತೆ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಸಣ್ಣದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ದಿನ ಅಂಥ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇಂದು ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕನ್ನಡದೇಶದವರು ಅತಿಥಿಸತ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯಿಂದಲೂ ಬಹಳ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪೂನಾದ ಕಡೆ ಯಾರಾದರೂ ಅಭ್ಯಾಗತರು ಬಂದರೆ ಇಂಥ ಕಡೆ 'ಖಾನಾವಳಿ' ಇದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ 'ಊಟಕ್ಕೆ ಏಳಿ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರರಿಂದ ಊಟ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬಡವರಾದರೂ ಬಂದರೆ 'ಖಾನಾವಳಿ' ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮನೆಯ ಬಂದವನು ಊಟಮಾಡುವವನಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೆಲೆವನ್ನಾದರೂ ಕೊಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ವಸತಿ

ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಡಿಯಿರಿ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಮುಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಹಿಂದಿಳಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರದ ಸಂಸ್ಕಾರವೇನಿದೆ ಅದು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಾವಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಕಿತ್ತೂರು ಚನ್ನಮ್ಮನ ಲಾವಣಿ—ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಹುಟ್ಟಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ? ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನ ಕೆರಳಿ, ಯಾರಾದರೂ ಅನ್ಯಾಯ, ಅಪಮಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ, ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾನವನ ಅಂತರಂಗದ ಭಾವಗಳನ್ನು ಕೆರಳಿಸುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರಬೇಕು. ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ರೈತನ ಗುಡಿಸಿಲ ವರ್ಣನೆ, ಕೂಲಿಕಾರರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳ ವರ್ಣನೆ ಮುಂತಾದವು ಬರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಬಾಳುವೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಧಾನ್ಯ ಒದಗಿಸುವವನು ರೈತ; ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವವನು ಕೂಲಿಕಾರ. ನಮ್ಮ ಜೀವನ ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡಬೇಕು; ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಬಾಳುವೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕು. ರೈತರ, ಕೂಲಿಕಾರರ ಸ್ಥಿತಿ ಏನು? ಅವರ ಜೀವನ ಹೇಗಿದೆ? ಅವರು ಹೇಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಾರು? ಅವರ ಜೀವನ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಅವರ ಧೈರ್ಯವೇನು, ನೀತಿಯೇನು—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಿದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಈಗ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ ಅನೇಕ ಮಹಾರಾಜರ, ಸರ್ಕಾರಗಳ ಆಳಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಜಗಳ ನಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ಈಗ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡೋಣ. ನಾವು ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷೆಯವರು. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರಾಜರು ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ನಾವು ಪರಭಾಷೆಯವರು. ಅವರು ಅವರ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ ಏನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು? ಅವರು ಪರಸಾಹಿತ್ಯದವರು; ಆಗಂತುಕರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ; ಅವರು ನಮಗೆ ಬೇಡ—ಎಂದು ಹೇಳೋಣವೇ? ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡೋಣವೇ? ಅದು ಕೂಡದು, ತಪ್ಪು. ನಾವು ಹೇಗೆ ಅವರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅವರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಬಾರದು. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ ಹೇಗಿದೆಯೋ ನಮಗೂ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆಯೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೇಲಾಗಿ ಅವರು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು, ನಾವು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು. ಆದ್ದರಿಂದ

ಅವರು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿತು, ನಮ್ಮೊಡನೆ ಬೆರೆತು, ನಮ್ಮನ್ನು ಬಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದ ಕಡೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ.

ಈಚೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತೊಂದರೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಎಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಗಳಮೇಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಆಕ್ರಮಣ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ನೆರೆಮನೆಯವರು ಮರಾಠಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಾವು ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇದು ಆಡಳಿತದ ಪ್ರಭಾವ. ಹೀಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳು ಉಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಯುವುದರ ಬದಲು ಮರಾಠಿ ಕಲಿಯಿರಿ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ನಮ್ಮ ನೆರೆ ಭಾಷೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೆ ವೊದಲು ಮಾತೃಭಾಷೆ; ಮುಂದಿನದು ನೆರೆ ಭಾಷೆಯಾಗಿರಲಿ. ಪರಭಾಷೆಗೆ ಮನ ಸೋಲಬೇಡಿ.

ಮರಾಠಿ ಮಾತನಾಡುವ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ನೀವು ಈಗ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ಅವರೊಡನೆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಮರೆತಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಅಲಕ್ಷಿಸಿರಬಹುದು. ಅವರ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಅವರು ಕಾಲ ಉಳಿಯಲಾರರು. ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಅವರು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಸಹಿಸುವರು? ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಷ್ಟು ದಿನ ಅವರು ನಮ್ಮ ದಿವಿಯಿಂದ ಬದುಕುವರು. ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಪ್ರೇಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ದೂರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಂತರೂ, ರಾಜರೂ ಭಾಷೆಯ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಇರುವರೋ ಆ ಜನಾಂಗದವರ ಪ್ರೇಮ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಶಿವಾಜಿ ಮಹಾರಾಜರು, ಪೇಷ್ವೆಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಜನರನ್ನು ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಭಾಷೆಯಿಂದಲೇ ಬಲಿಸಿಕೊಂಡರು. ಭಾಷಾಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಹಾಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಉದ್ಧಾರಮಾಡುವುದು ಕನ್ನಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ರಾಜರ ಕೈ ವೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರೇ ಅವರ ರಾಜ್ಯ ಬದುಕುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಮಖಂಡಿಯ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರವರು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಪ್ರೇಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಂದೇಶ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ನೆರವೇರದೆ ಬೇರೆ ಯತ್ನವಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರು ಕಳುಹಿಸಿರುವ ಸಂದೇಶದಂತೆ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಕನ್ನಡಿಗರ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಬೇಗನೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಲಿ ಎಂದು ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಲ್ಲಿಯ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಮರಾಠೀ ರಾಜ್ಯಗಳಾಗಿವೆ; ರಾಜಭಾಷೆ ಮತ್ತು ನೆರೆ ಭಾಷೆ ಮರಾಠಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ: ಅದೇನೆಂದರೆ—ನೆರೆಹೊರೆಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ—ಅವರು ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಕನ್ನಡ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈ ದಿನ ಜಮಖಂಡಿ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಇತರ ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರುಗಳೂ ಕೂಡ ಹೀಗೆಯೇ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ತಲೆಕೆಳಗಾಗುತ್ತಾ ಇವೆ. ರಾಜರುಗಳ ಬಲ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜರಲ್ಲಿ 'ಇದು ನನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನವಾದರೂ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನ ನನಗಲ್ಲ, ನನ್ನ ಜನರಿಗೆ' ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುವವರೆಗೂ ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪ್ರಜೆಗಳು ಕೋರುವಹಾಗೆ ಅವರ ಭಾಷೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡದೆ, 'ನನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜನ್ಮಭಾಷೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವ ಬರಬೇಕೆಂದು' ಉದ್ಬಂಧಿತನದಿಂದ ನಡೆದರೆ ನಾಳೆ ಬರುವ ಆಪತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಇಂದೇ ಬರುವುದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಯ ಜನರೂ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿಯುವಹಾಗೆ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

ಮಹಾಶಯರೆ, ಇಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತರು ಸೇರಿದ್ದೀರಿ. ಕರ್ಣಾಟಕದ ನಾನಾ ಪ್ರಾಂತಗಳ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಬಂದು ಕೂಡಿದ್ದೀರಿ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನಿಂದ ನನ್ನ ನಯವಿಲ್ಲದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನನ್ನ ಒರಟುಮಾತಿನಿಂದ ತಮಗೆ ಜೀಸರ ವಾಗಿದ್ದರೆ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಂಥ ಮಹಾಸಭೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಗೊಳಿಸುವ ಸುಯೋಗವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಇಂಥ ವಿದ್ವಜ್ಞನರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ|| ಚಿಕ್ಕೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿಯೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಯೂ ನಡೆಯಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಗತ ಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಂಡಿತಪ್ಪ ರಾಯಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕೋಡಿ, ಬಿ.ಎ. ಅವರ ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ

ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೇ, ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರೇ, ಮುದ್ದು ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಅಭಿಮಾನಿಗಳೇ,

“ನುಡಿಯೇ ನಾಡಿನ ಜೀವ”ವೆಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಯನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯಿಂದಲೂ ಏಕೈಗೊಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದ ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಮಹನೀಯ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಗ್ಯವು ನನಗೆ ದೊರೆತುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಆನಂದಿಸುತ್ತಿರುವೆನು. ನಿನ್ನಿಮವಾದ ಭಾಷಾಪ್ರೇಮವೂ, ಕನ್ನಡ ಮಾತನಾಡುವ ಅತುಲವಾದ ಅಭಿಮಾನವೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬರಮಾಡಿದ್ದು ನಿನ್ನಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ರಾಜತೇಜದ ಛಾಯೆಯಿಂದ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಶೋಭೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನಾಕರ್ಷಿಸುವಷ್ಟು ಸೊಬಗನ್ನೂ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆದಿದ್ದಿರುವ ಈ ಜಮಖಂಡಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತಾವೇತಕ್ಕೆ ಬರಲು ದ್ಯುಕ್ತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಿರೈಲಿನ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ; ಮೋಟರ ಬಸ್ಸುಗಳ ನಿಯಮಿತತೆಯ ಭರವಸೆಯ ಇಲ್ಲ; ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬಂದನಂತರ ಮನಮೆಚ್ಚುವ ಸಂದರ್ಭ ಸೌಂದರ್ಯಗಳಾದರೂ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೇ! ಅಂದಮೇಲೆ ಕೇವಲ ಕರ್ತವ್ಯಜಾಗೃತರಾದ ಪ್ರೇರೇಪಿತರಾಗಿ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೊಂದು ನಿರತಿಶಯವಾದ ಶೋಭೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಮಾಡಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿದಂಥ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರುವೆನು. ಮಂಡಲದ ಪರವಾಗಿ ನೆನೆಯುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಗಣಿಸಿ ನಾವು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅಲ್ಪವಾದ ಆದರಾತಿಶಯವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಿರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕುಂತಳದೇಶದ ಮುಕುಟಮಣಿಯಂತೆ ಇರುವ ನಮ್ಮ ಈ ಜಮಖಂಡಿಯು ತನ್ನ ಪೂರ್ವದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕುರುಹುಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನೆಳೆದುಕೊಳ್ಳದಿರಲಾರದು. ಇಲ್ಲಿಯ ಪುರಾತನದ ಬದುಕಿನ ಗುಡಿಯು ದರ್ಶನೀಯವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಎರಡು ಮೈಲಿನ ಮೇಲಿನ ರಾಮತೀರ್ಥವೆಂಬಲ್ಲಿರುವ ಉಮಾರಾಮೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಯು ಭವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಶೂರ್ಪಾಲಿ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ನರಸಿಂಹದೇವರ ಗುಡಿಯು ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ. ೧೮ ಮೈಲಿನ ಮೇಲಿರುವ ತೇರದಾಳ ಗ್ರಾಮದೊಳಗಿನ ಪ್ರಭುಸ್ವಾಮಿಯ ಗುಡಿಯು ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ೧೫೦೦ರಲ್ಲಿದ್ದ ಎರಡೈವ ಜಗದ್ಗುರು ಬಹು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಗುಹೇಶ್ವರಾಂಕಿತವಾದ ವಚನಗಳ ಕರ್ತರೂ ಜಗದ್ಗುರು ಆದ ಪ್ರಭುದೇವರು ತೇರದಾಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ೧೪ ವರ್ಷ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ಅವರ ಈ ವಾಸದ ಅವಧಿಯೊಳಗಿನ ಅದ್ಭುತವಾದ ಗುರುಪದೇಶದ ಪ್ರಭಾವವು

ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಪ್ರಭುದೇವರ ಗುಡಿಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಜಮಖಂಡಿಯು ಈಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಸ್ಥಾನಿಕರ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಈ ಭಾಗವು ಕ್ರಿ. ಶ. ೯ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ತಿರುಳ್ಗನ್ನಡದ ನಾಡಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ನೆನೆದೊಡನೆಯೇ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನಿರ್ವಚನೀಯವಾದ ಅಭಿಮಾನವು ಒಡಮೂಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅಜರಾಮರವಾದ 'ಗದಾಯುದ್ಧ'ವೆಂಬ ಜಂಪೂ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದು 'ಕವಿರತ್ನ'ನೆಂಬ ಜಿರುದಿನಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ರನ್ನ ಮಹಾಕವಿಯು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿದ್ದಿರುವ ಮುದುವೊಳಲಲ್ಲಿ (ಈಗಿನ ಮುಧೋಳದಲ್ಲಿ) ಕ್ರಿ. ಶ. ೯೪೯ರಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದ್ದುದಾಗಿ ಅದೇ ಕವಿಯ 'ಅಜಿತ ತೀರ್ಥಂಕರ ಪುರಾಣತೀರ್ಥ'ದೊಳಗಿನ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ:—

ಬೆಳುಗಲಿಯಯ್ಯೂ ಜಿರೋಳ |

ಗ್ಗಳಮೆನಿಸುವ ಜಂಬುಖಂಡಿ ಯೆಪ್ಪತ್ತಕಂ ||

ತಿಳಕಮೆನೆ ನೆಗಟ್ಟಿ ಮುದುವೊಲಿ |

ಲೋಳೆ ಪುಟ್ಟಿ ಸುಪುತ್ರನೆನಿಸಿದಂ ಕವಿರತ್ನಂ ||

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ತೆರದಾಳ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ, ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೩೩ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಚಾಳುಕ್ಯ ರಾಜನಾದ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನ ಸಾಮಂತ ಗೊಂಕದೇವನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಾಸನವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿರುವನು. ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯ ಸಂಸ್ಥಾನಿಕರ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಜಮಖಂಡಿ, ಮುಧೋಳ, ಬೆಳುಗಲಿ, ತೇರದಾಳ ಈ ಊರುಗಳು ೧೦ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧವಾದ ಕನ್ನಡ ನಾಡುಗಳಾಗಿದ್ದವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರಲು ನಮ್ಮ ಈ ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಎಳೆಗಾಗಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ನೆರೆಯಿಸಿದುದು ಕ್ರಮಪ್ರಾಪ್ತವೇ ಆಗಿದೆ.

ಸದ್ಯದಲ್ಲಾದರೂ ಜಮಖಂಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಒಟ್ಟು ೧೧,೨೭೦ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ೮೫,೭೧೭ ಜನರು ಕನ್ನಡ ಮಾತಾಡುವವರಿದ್ದು, ೧೪,೯೩೪ ಜನರು ಮಾತ್ರ ಮರಾಠಿ ಮಾತಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದವರಲ್ಲಿ ೧೨,೦೫೩ ಜನರು ಪಶ್ಚಿಮ ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವವರಿರುವರು. ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗಲೂ ಸಹ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡೇ ಆಗಿರುವುದೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯು ಕಳೆಗುಂದಿದ್ದುದರ ಕಾರಣವು ನಮ್ಮ ಸ್ವಭಾಷಾಭಿಮಾನ ಶೂನ್ಯತೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವದೂ ಅಲ್ಲವೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗದು. ಕನ್ನಡಿಗರು ಉಳಿದ ದೇಶ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲೇ ಕೂಡದೆಂದು ಕೆಲವರು ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವದನ್ನು ನಾವು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಹೀಗೆ ಉಳಿದ ದೇಶಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯದಿರುವದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾದೀತೆಂದು ನನಗೇನೂ ಅನ್ನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಭಾಷೆಯ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳೊಳಗಿನ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸುವದಾಗಲಿ, ಅನುವಾದಿಸುವದಾಗಲಿ

ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಯಾವದಾದರೊಂದು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಎಶಿಷ್ಟ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಕಡಮೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳವರ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡರೂ ಕಲಿಯುವುದು ಏಕಿತವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವ ಕಡಮೆ ಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳವರು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವದೂ, ಅದರುತೆಯೇ ಕನ್ನಡೇತರ ಭಾಷೆ ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳಾಗಿದ್ದವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಜನರು ಇಂಥ ಕನ್ನಡೇತರ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಪರಸ್ಪರ ಸ್ನೇಹಸಂವರ್ಧಕವಾಗಿರುವದಲ್ಲದೆ ಇತರೇತರ ಭಾಷೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೂ ಆಗುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳೊಡನೆ ವಾಹನಸೌಕರ್ಯಗಳ ದೆಶೆಯಿಂದ ಸಂಘಟನೆಯು ಬೆಳೆಯಹತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನುಳಿದು ಬೇರೆ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಉಪಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವದು ಅವಶ್ಯವೆನಿಸತೊಡಗಿದೆ. ವ್ಯಾಪಕ ಉದ್ಯೋಗಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಾದರೂ ಇದು ಅತ್ಯವಶ್ಯವು. ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ನಿಜವಾದ ಅಭಿವಾಹನವನ್ನು ತಳೆದರೆ ಉಪಭಾಷೆಗಳು ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗುವುದು ವಿಘಾತಕವಾಗಲಿರುವುದು. ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಫ್ರೆಂಚ್ ಭಾಷೆಯ ಬೇರೆ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಪ್ರಚಲಿತವಾದ ಭಾಷೆಯು ಉಪಭಾಷೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವದುಂಟು. ಇದರಿಂದ ಉಳಿದ ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಹಾನಿಯು ತಟ್ಟದೆ ಲಾಭವೇ ಉಂಟಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು. ಇಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ ಕರಣಿಗಳಾದ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವರೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಆನಂದವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇತರ ಮರಾಠಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜನವು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದೊಳಗಿನ ಒಟ್ಟು ೬೦ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ೪೬ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ೭೫ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಜಮಖಂಡಿಯೊಳಗಿನ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮರಾಠಿ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಈ ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೇ ಓದುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣವು ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಬನಹಟ್ಟಿ ಗ್ರಾಮದೊಳಗಿನ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ದ್ವಾರದಿಂದಲೇ ಶಿಕ್ಷಣವು ಕೊಡಲಾಗುವದು. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಮಲದಾರರೂ ಕಾರಕೂನರೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ದರಬಾರದಿಂದ ಹುಕುಮು ಸಹ ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನವು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಹಿಂದಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಂದನಪರವಾದ ಗೊತ್ತುವಳಿಯು ಸಹ ಪಾಸಾದದ್ದು ನನ್ನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಜಮಖಂಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಒಂದು ತುದಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ತುದಿಯವರೆಗೂ— ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ನೆರೆಯ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಹದ್ದಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ— ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನ್ಯಾದೃಶವಾದ ಜಾಗೃತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಕಕ್ಕಂದಿರಾದ ಕೈವಾ|| ಚಿಕ್ಕೋಡಿ ತಮ್ಮಣ್ಣಪ್ಪನವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳದಿರಲಾರೆನು. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಮರಾಠೀ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಹದ್ದಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಸದ್ದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳದಿರುವಾಗ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ವಿಷಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಪಸರಿಸಿರುವಾಗ, ತಮ್ಮಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಕೇವಲ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಮೇಲಣ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಅದನ್ನು ತನುಮನಧನಗಳಿಂದ ಬೆಳೆಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಡುಕಟ್ಟಿ ನಿಂತರು. ಜಮಖಂಡಿ, ಸಾಂಗಲಿ, ಮುಧೋಳ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೆಣಗಾಡಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಫಲತೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಅವರಿಗೇ ಸಲ್ಲುವದು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಅವರು ಈ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಅಪ್ರಿಯರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪ್ರೇಮವನ್ನೇ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಸಂಪಾದಿಸಿ ತಾವು ಕೈಕೊಂಡ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಕ್ಯವಿದ್ದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಯಶಸ್ಸು ಪಡೆದರು. ಆದರೆ ಹಾಯ್! ಆ ಧೀರವೀರನ ಸಿಂಹ ಗರ್ಜನೆಯು ಈಗ ಅಡಗಿತು! ನಿರ್ಘುಣ ಕೃತಾಂತನು ಅವರನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡುಹೋದನು. "ತಂಗಿಯರ ಮೈಭವದ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಯು ಕಳೆಗುಂದಿ ಅವಮಾನಿತಳಾಗಿ ಮೋರೆಗೆ ಸೆರಗುಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವಳು. ಪ್ರಿಯ ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಅವಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿತ್ತಿ ನೋಡಿರಿ" ಎಂದು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ನುಡಿದಂಥ, "ಅಪೂರ್ವವಾದ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತಾಳಿ ಅಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಯತ್ನಗಳನ್ನೆಸಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಪೂರ್ವ ಮೈಭವವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಹಿಂದಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಸಿರಿಯ ಹೆಸರು ಭಾರತವರ್ಷದಲ್ಲಿ ದುಂದುಭಿರವದಿಂದ ನಾದಗೊಂಡಿದ್ದಂತೆಯೇ ಅದನ್ನು ಈಗಲಾದರೂ ನಾದಗೊಳಿಸಿ ಎಂದು ತಾಯ್ನುಡಿಯ ಸಂದೇಶವಿರುವುದು. ಅದನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಸಿಂಹಗರ್ಜನೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಂಥ ಆ ಧೀರವೀರನ ಆ ಸಿಂಹಗರ್ಜನೆಯನ್ನು ಇನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಿವು! ಅವರ ಮರಣದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ವಜ್ರಾಘಾತವಾದಂತಾಯಿತು. ಅವರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿ ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನೀಯುವದು, ಬಾಂಧವರೇ! ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಕೊಡಿದೆ. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕ್ತನ ವಿಮರ್ಶವಿಚಕ್ಷಣ ರಾವ ಬಹಾದ್ದೂರ ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶ ರಾಯರ ನಿಧನದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಉಂಟಾದ ತುಂಬಿಬರಲಾದಷ್ಟು ಹಾನಿಯನ್ನು ನಾನು ನಿರ್ದೇಶಿಸದಿರಲಾರೆನು.

ಕಳೆದ ಎಳೆಂಟು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗೃತಿಯು ಇಲ್ಲಿ

ಬೆಳೆಯುತ್ತ ನಡೆದಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಆನಂದವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದ
ಗಳಿಂದ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬೇಂದ್ರೆಯವರು, ಆರ್. ವಿ. ಕೃಷ್ಣ
ದಾರರು, ಬೇಲೂರು ಕೇಶವದಾಸರು, ಸಾಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ಇತ್ಯಾದಿ
ವಿದ್ವಜ್ಞನರು ಸಮ್ಮ ವಿಸಂತಿಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿ ತಮ್ಮ
ವಾದ ಭಾಷಣಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ
ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅಖಿಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಮೃತಯೋಗವು
ಈ ವರ್ಷ ಸುದ್ದಿವದಿಂದ ಲಭಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ
ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ವಿದ್ವನ್ಮಣಿಗಳ ಸಹವಾಸದಿಂದ ನಮಗೆ ದ್ವಿಗುಣಿತವಾದ ಉತ್ಸಾಹ
ಬಂದಿದೆ. ಬೆಳುಗಲಿನಾಡಿನ ಬಕೆಗಾರ ರನ್ನನಿಗೆ—ಕರ್ಣಾಟಕ ಕವಿತ್ವ
ಜನ್ಮವನ್ನತ್ತ, ಮಹಾಶಿನಶರಣರಾದ ಪ್ರಭುದೇವರ ಚತುರ್ದಶ ವರ್ಷಗಳ
ಯೋಗದಿಂದ ಚಿರಪುನೀತವಾದ ಸಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಯಶೋದಯವು
ಮತ್ತೆ ಮೊಳಗುವದೆಂದು ನಾನು ಬಲವಾಗಿ ಆಶಿಸಡುತ್ತೇನೆ.

ಸಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪುರಾತನವಾದ ಹಳಗನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚತಮ ಗ್ರಂಥ
ಭಂಡಾರವಿದೆಯೆಂದು ನಾವು ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಸಮ್ಮ
ಹೊಸಗನ್ನಡದಮೇಲೆ ಅದು ತನ್ನ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಹರಡುವಂತೆ ಮಾಡಲು
ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿಲ್ಲ. ಮರಾಠಿ, ಗುಜರಾಠಿ, ಬಂಗಾಲಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆ
ಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠತಮವಾದ ಭಾಷೆ
(Classical Language) ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೈ ಸ್ಕೂಲಿನೊಳಗಿನಿಂದಲೇ
ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಭಾಷೆಗಳು
ಹೊಂದುತ್ತಲಿವೆ. ಗ್ರೀಕ, ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಮೊದಲಾದ ಪುರಾತನ ಭಾಷೆಗಳ
ದಿಂದಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಹೆಚ್ಚುವುದೆಂದು ಅರಿತು
ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪುರಾತನ ಭಾಷೆಗಳ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.
ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಹಳಗನ್ನಡವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ
ಅಪರ ಯೋಗದಿಂದ ಹೊಸಗನ್ನಡವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ
ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಳಗನ್ನಡವನ್ನು ಪುರಾತನ ಭಾಷೆಯಂತೆ (Classical
Language) ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಲನುವಾಗುವಂಥ ಯೋಜನೆ
ತಯಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯತ್ನಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆ.

ಅಖಿಲ ಕರ್ಣಾಟಕದ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷತಃ ಸಮ್ಮ
ಕೊರತೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ತಾವು ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು
ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುವಿರಿ. ಈ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬಂದಿರುವ
ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನೆನೆದು ನಾನು ವಿರಮಿಸುವೆನು.

ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬೆಳ್ಳಾನೆ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪ, ಎಂ.ಎ. ಅವರ ಭಾಷಣ

ಮಾನ್ಯರೆ, ಆಖಿಲ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಭಾಷಾವತ್ಸಲರೂ ದೇಶಸೇವಾ ತತ್ಪರರೂ ಪಂಡಿತರೂ ಕಲಾ ಕೋವಿದರೂ ನೆರೆದಿರುವ ಈ ವಿದ್ವತ್ಸಭೆಗೆ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಪ್ರಣಾಮವನ್ನು ಫಿರಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಗೌರವದಿಂದ ಈ ಪವಿತ್ರ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಪಡಬೇಕಾದರೂ, ಈ ವಿದ್ವತ್ಪೀಠದ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ತಕ್ಕಂತೆ ನೆರವೇರಿಸುವ ದಕ್ಷತೆ ನನ್ನಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವುದರಿಂದ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಕಾತರವುಂಟಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಪಾಂಡಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ರಾವ್ ಬಹಾದ್ದೂರ್ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾ. ಸರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸುವಲ್ಲಿ, ತಾವು "ಅಲ್ಪಜ್ಞ"ರೆಂದೂ ಈ ಭಾರ ವಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ತಮಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಹೇಳಿರುವರಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ನಡೆದ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಇತರ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತರೂ ತಾವು "ಪಂಡಿತವುತ್ರ"ರೆಂದೂ "ಅರ್ಹರಲ್ಲ"ವೆಂದೂ ಹೇಳಿರುವಲ್ಲಿ, ನಾನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಏನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದಿದೆ. 'ಮಹಾತ್ಮರು ಅಡಿಯಿಡಲು ಸಹ ಭಯಪಡುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಅವಿವೇಕಿ ನುಗ್ಗಿ ಹೋಗುವನು' ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಾಣ್ಯದಿಯಂತೆ ನಾನು ವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಪರಮ ಮಿತ್ರರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪ ನವರಿಗೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಗೂ ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳೇ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದಿರುವುದಾದರೂ ನನಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಸನ್ನಿಂದ ಒದಗುವ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಾಹಿತ್ಯಪಟುಗಳಿಬ್ಬರೂ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಕೇವಲ ದಕ್ಷರಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನೀರಸವಾದ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ತಾವು ಕಳವಳ ಪಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ.

ಆದಿಯಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡ ಹೊರತು ನನ್ನ ಜರ್ನಿಯು ತಮಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗಲಾರದು. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಸಾಹಿತ್ಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿಜವಾದುದು. ನನ್ನ ಭಾಷೆಗೆ ನಯವಿಲ್ಲ; ನಾನು ಪಂಡಿತರ ಮಾರ್ಗವನ್ನನುಸರಿಸಿಯೇ ನಡೆಯುವವನಲ್ಲ; ಗೌರವ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ನನಗಿಲ್ಲ; ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಮನವೊಪ್ಪಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನ್ಯಾಯವೆಂದು ತೋರಿದುದನ್ನು ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಅಡಿಬಿಡುವುದು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆ. ಇದು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಹುದು. ನಾನು ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೇಮವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವ ತುಂಟಮಗುವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಅತ್ಯಂತ

ಎನಯದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಚಿತ್ರವು ಸರಿಯಾದುದೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲರೂ ವಿವರ ಮಾಡಬಲ್ಲರು. ನನ್ನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪಂಪಾಗಲಿ ಪೆರ್ನಾಂಡೋ ಕಾಣಬರದು. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಿಬ್ಬರೂ ಪರಿಹರಿಸುವರು. ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶವು ನಾನಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಕನ್ನಡ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಒಂದಾಗಬೇಕೆಂದೂ, ದಾಯಾದ್ಯ ಮತ್ಸರಗಳಿಗೆಡೆಗೊಡದೆ ಒಕ್ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಕನ್ನಡ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ, ನಮಗೆ ಈಗ ಒದಗಿರುವ ಪೀಡೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಕನ್ನಡಿಗರು ಇತರರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಕಡಮೆಯಲ್ಲವೆಂಬ ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಸುಸಂಧಿಯೊದಗಲು ನಾವು ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಕೆಂಬ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸೂಚನೆಗಳು ಕೇವಲ ಗಾಳಿಗೆಗೋವುರಗಳಾಗಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಬದವು. ಆದುದರಿಂದ ತಮಗೆ ಅವು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದಿದ್ದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಬಾರದೆಂದು ಕೇವಲ ನಮ್ರನಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾವು ಈಗ ನೆರೆದಿರುವ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹೆಸರು ನನ್ನ ಸ್ವಂತವಾದ ಸುಮಾರು ಅರುವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಮಗೆ ಈ ವಾಗದು. ನಾನು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಹುಟ್ಟೂರಾದ ತುಮಕಿ ಜಮಖಂಡಿ ನಾಟಕ ಮಂಡಲದವರು ಬಂದು ಈಗಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರು; ಪಾತ್ರಗಳ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡವೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರವೂ ಸೇರಿ ನೆಮ್ಮದಿ ಕನ್ನಡವೆಂದೇ ನಂಬೋಣ. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಯಲಾಟ ಬೊಂಬೆಯಾಟಗಳು ಈಗಿನ ರೀತಿಯ ನಾಟಕಗಳು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ; ಪ್ರಯಾಣ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಂತು ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಹೀಗಿದ್ದರೂ, ಅಷ್ಟು ದೂರ ದೇಶದವರೂ ಮಾಡಲು ಹೊರಟ ಜಮಖಂಡಿಗಳ ಸಾಹಸವೆಷ್ಟೆಂದೆನ್ನೋಣ! ಅಂದಿನಿಂದ ಜಮಖಂಡಿಯೆಂದರೆ ಸಾಹಸದ ನೆಲೆಯೆಂದೂ ಕಲಾಪ್ರದರ್ಶನದ ಬೀಡೆಂದೂ ಭಾವನೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಅತಿಶಯವಾದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಪ್ರೇಮವುಳ್ಳವರೂ ಮಿತ್ರರೂ ಆಗಿದ್ದ ರಬಕವಿಯ ಶ್ರೀ|| ತಮ್ಮಪ್ಪ ಸತ್ಯಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕೋಡಿ ಯವರು ಈ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತರಾವುಗಳಿಗೆ ವೊದಲು ಮಾನ್ಯಕೊಟ್ಟು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ತೋರಿದವರು ನನ್ನ ಜಮಖಂಡಿಯ ದೊರೆಗಳು. ಈಗಿನ ಮಹನೀಯರೂ ತಮ್ಮ ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೆಷ್ಟೋ ಅಷ್ಟೇ ಮಮತೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಂಡಿರುವರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ನಾವು ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ರೈಲಿಳಿದು ಜಮಖಂಡಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ನಮಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದು ಸಮ್ಮಾನದಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ ನಮಗೆ ಸತ್ಕಾರಮಾಡಿದ ಸಮ್ಮೇಳನ

ಬಂಧುಗಳ ಮುಖದಮೇಲೆ ಕರ್ಣಾಟಕದೇವಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಗೆ ಹಿಡಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಈ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಬರುವವರೆಗೂ ನಮಗೆ ಜಮಖಂಡಿಯ ಮತ್ತು ಅದರ ನೆರೆಯ ಜನರು ಕೇವಲ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರೆಂದೇ ಭಾವನೆಯಿದ್ದಿತು. ಈಗ ಜಮಖಂಡಿಯವರು ನಮಗೆ ಕೇವಲ ಸಮಾಜ ಬಂಧುಗಳೆಂದೂ, ಅವರಿಂದ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಏಳಿಗೆಯ ಕಾರ್ಯವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದೆಂದೂ ಭರವಸೆಯುಂಟಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಂಡಿತಸ್ವ ರಾಯಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕೋಡಿಯವರು ತಮ್ಮ ತೀರ್ಥಲೂಕ ರಂತೆಯೇ ಆದಿಯಿಂದಲೂ ಕರ್ಣಾಟಕ ಮಾತೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ಪ್ರೇಮವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಸುದೈವವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಲ್ಲವೇ!

ಇಂದು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಯ ವೈಭವದ ಹಬ್ಬ. ಆಕೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಂದಲೂ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರುವರು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಹಬ್ಬದ ಸಮಿಯೂಟವನ್ನು ತಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಈ ಉತ್ಕಟ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ, ನನ್ನ ಮಿತ್ರರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಐಯಂಗಾರ್ಯರೂ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರೂ ಇದೇ ಉಣಿಸನ್ನು ತಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಮಗೆ ಈ ಸೀಯುಣಿಸಿನಿಂದ ಬಾಧೆಯುಂಟಾಗಬಹುದೆಂಬ ಶಂಕೆ ಹುಟ್ಟಿ ಅದರ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇವಿನ ಚಿಗುರನ್ನು ತಮಗೆ ಮೆಲ್ಲಲು ಕೊಡುವೆನು. ಇದನ್ನು ತಾವು ತಪ್ಪಾಗಿಣಿಸಬಾರದೆಂದು ನನ್ನ ಬೇಡಿಕೆ.

ಇನ್ನು, ಕಾರ್ಯರಂಗಕ್ಕೆ ಇಳಿಯೋಣ. ವೇದಲನೆಯ ಪ್ರಸ್ತಾವವು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನದು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಈಗ ೨೨ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಉದಾರಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ದೇಶವತ್ಸಲರಾದ ಸರ್ ಶ್ರೀ ಮೋಕ್ಷಗುಂಡಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ಆದಿಯಿಂದಲೂ ಅಖಿಲ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಸ್ಥೆಯೆಂದೇ ಮೈಸೂರಿನವರು ಭಾವಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಸರ್ಕಾರದ ಉದಾರಾಶ್ರಯದಿಂದ. ಇದುವರೆಗೆ ಅರ್ಧ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಮೇಲೆ ಆ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾಯ ದೊರೆತಿರಬಹುದು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಈ ಸಹಾಯ ದೊರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಒಕ್ಕಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಹೊರತು ಸಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ೨೨ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ವಿತ್ತದೊಂಬಡನ್ನು ಆದಿಯಿಂದಲೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವ 'ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ'ಯ ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದಲೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ "ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ

ಕಾರ್ಯಕಲಾಪ"ದ ವರದಿಯಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಭಾಗಗಳ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಭಿಮಾನ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದ ಈಶ್ವರ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸಲ್ಲುವುದು. ಗಂಗಾನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿ ನೆರೆದ ಮೊದಲನೆಯ ಪರಿಷತ್ಸಮ್ಮೇಳನದ ಮೈಭವವನ್ನು ನೋಡಿದವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅಂದಿನ ಕನ್ನಡದ ಕಡುಗಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಈಗ ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿರುವರು; ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೂ ದುಡಿಯುತ್ತಿರುವರು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಇನ್ನೂ ನೆರವೇರದೆ ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ದುಃಖದ ಹೇಳಬೇಕು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಂತೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಪಂಥ ಹೆಸರನ್ನು 'ಕರ್ಣಾಟಕ' ಎಂದು ಕೆಲವರೂ, 'ಕರ್ನಾಟಕ' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹಠ ಹಿಡಿದು ಬರೆಯಲು ಸಾಧಿಸುತ್ತ ಬಂದು, ಒಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಏಕರೂಪತೆ ಕೊಡ ಬಹುದ ನಾವು ಒಕ್ಕಟ್ಟಾಗುವುದು ಹೇಗೆ?

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯ ಯಾವುದೋ, ಅದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಗಂಗಾನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಅರ್ಧಸಾಧಕ ಸಮಾಜದ ಉಪಸಭೆಯ ಆಲೋಚಿಸಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಲಹೆ ಬರೆದುಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳವರಿಗೂ ಆಪ್ತಾಪ್ತ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಂದಲೂ ಸಲಹೆಗಳೇನೋ ಬಂದುವು; ಆದರೆ ಕಾರ್ಯ ನೋಡಿದರೆ, ಇವೇ ಆ ವಿಷಯಗಳು:—

- (೧) ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿ ಏಕಮತ್ಯವನ್ನೂ, ಪರಸ್ಪರ ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ತಮೋತ್ತಮೋಪಾಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು;
- (೨) ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಂಥ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ತಕ್ಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವುದು;
- (೩) ಕನ್ನಡವನ್ನೋದುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಠದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು;
- (೪) ಕನ್ನಡವನ್ನಾಡುವ ಜನಸಾಮಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಲೋಕ ವ್ಯವಹಾರ ಜ್ಞಾನ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹರಡುವಂತೆ ತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ ಉತ್ತಮೋಪಾಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು;
- (೫) ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಭೌತಿಕಾದಿ ನಾನಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಬೇಕಾದ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಉತ್ತಮೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು.

ಇವನ್ನು "ಸದುದ್ದೇಶ ಪಂಚಕ"ವೆಂದು ಒಬ್ಬ ಪಂಡಿತರು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದರೂ ಅವಶ್ಯಕವಲ್ಲದುದು ಉಂಟೆ? ಈ ೨೨ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಉದ್ದೇಶಗಳು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಫಲವಾಗುವಂತೆ ನಾವೇನು ಮಾಡಿರುವೆವು?

ಪ್ರತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಠರಾವುಗಳನ್ನು ಏಕಕಂಠತೆಯಿಂದ ಹೊರಡಿಸುವೆವು. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಮ್ಮಮೇಲಿರುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡಿರುವೆವು? ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಕೆಲವು ಗೊತ್ತುವಳಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ:—

[೧೬] ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಮಾಡುವವರು ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು.

ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಬರೆಹಗಾರರು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡಿರುವರು?

[೧೭, ೧೮, ೧೯, ೨೦, ೨೧, ೨೨] ಕರ್ಣಾಟಕ ಕ್ರಮಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಏಕರೂಪತೆಗೆ ತರುವುದು.

ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಡಸಲು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಭಾಷಾಪ್ರೇಮಿಗಳ ಮಂಡಳಿಗಳು ಏರ್ಪಟ್ಟವು; ಆದರೆ ಕಾರ್ಯವೇನೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ.

[೨೩, ೨೪, ೨೫] ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಕೋಶ ರಚನೆ.

ಇಷ್ಟು ಭಾರಿ ಕೆಲಸವು ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?

[೨೬] ಪಂಪಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ ಸಭೆ.

[೨೭] 'ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ವಾಣೀವಿಲಾಸ' ಭಾರತದ ಪುನರ್ಮುದ್ರಣ.

[೨೮] ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಾಶ ಮಂಡಲಿ ಇರುವುದು ಅವಶ್ಯ. ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟನೆಯೇ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶವುಳ್ಳ "ಜಾಯಿಂಟ್-ಸ್ವಾಕ್ ಕಂಪೆನಿ" ಏರ್ಪಡಾಗಬೇಕು.

[೨೯] ೧, ೨, ೩ನೆಯ ಇಯತ್ತೆಯ ಬಾಲಕರಿಗಾಗಿ ಅಧಿಕ ಪಾಠಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಬರೆಯಿಸಬೇಕು.

[೩೦] ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಬಾಲಬೋಧೆಯಾಗಬೇಕು.

ಬಾಲಬೋಧೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ನನ್ನದೊಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ: ಆಡುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತಪ್ರಾಂತಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವುದು ಸಹಜ. ಇದು ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಉಂಟು. ಬಾಲಕರು ಓದುವ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಮನೆಯಲ್ಲಾಡುವ ಮಾತುಗಳಿದ್ದರೆಯೇ ವಿಷಯ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹತ್ತುವುದು. ಆದಕಾರಣ, ಮೊದಲೇ ಬಾಲಬೋಧೆಗೆ ಕೈಹಾಕದೆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಏಕರೂಪತೆಗೆ ತರುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮೇಲಿನ ತರಗತಿಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಮೇಲೆ ಮೊದಲು ನಡೆಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಎಂದಿಗಾದರೂ ಏಕರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು.

ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲೂ, ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್

ಗ್ರಂಥಗಳ ಭಾಷೆಯು ಒಂದೇ ಆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಎರಕ ಹೊಯ್ದಂತಿರುವುದು; ಆದರೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಕಾಣಬರುವುವು. ಇದ್ದರಿಂದ ಆಡುವ ಭಾಷೆಗೂ ಸ್ವಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಭಾಷೆಗೂ ಎಷ್ಟೋ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳುಂಟು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಅಸಮಾಧಾನ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನೋದಿರಿ:-

ಧಾರವಾಡ ಪ್ರಾಂತದ ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳ ಭಾಷೆಯು "ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಷೆ" ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗೆ ಸಂತೋಷಕರವಾದ ವಿಷಯ ಎಂದು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗ್ರಂಥ ವಿಮರ್ಶಕಾರರು ಬರೆದರು. ಅದಕ್ಕೆ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಪಾದಕರು' ರೇಗಿಬಿದ್ದು, "ಸಾ. ಪ. ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಷೆ ಅಭಿಮಾನವು ಪ್ರಮಾಣ ವಿಚಾರಿರುತ್ತದೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗದೊಳಗಿನ ಕನ್ನಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೈಸೂರಿನ ಕನ್ನಡದೇ ತೀರತರದ್ದೆಂದು ಇದರ ಸಂಪಾದಕರ ಕಲ್ಪನೆಯಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದು ಭಾಷೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಹಿತಕರವಲ್ಲವೆಂದು ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ" ಎಂದು ಬರೆದಿರುತ್ತಾರೆ.

[೧೦] ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಚರಿತ್ರೆ ಬರೆಯಿಸಬೇಕು.

[೧೧] ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವಾಗಬೇಕು.

[೧೨] ಹೊಸಗನ್ನಡ ವ್ಯಾಕರಣ ರಚನೆ.

[೧೩] ಮುದ್ರಿತವಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ಅವಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಇರುವಂತೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕಾಲಯವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಷ್ಟು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಪರದೂಷಣೆಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದನೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗದು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು ಕೆಲವು ಮಂಡಲಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದಿದ್ದರೆ ನಾನು ದೋಷಿಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಒಂದು ಮಾಯನ್ನು ಬಿನ್ನಯಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪೋಸ್ಟಲ್ ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಧಿಕಾರವು ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನ ಮನಿಯಾರ್ಡರು ನಮೂನೆ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ವಿಶ್ವಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ನಮೂನೆಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿತು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿತು. ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದು ಕನ್ನಡದ ನಮೂನೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದು.

ಮುಂಬಯಿ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಜಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ರಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ಬಂದ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನ ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾದ ಬಳಕೆಯ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತನೆಮಾಡಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಗಳು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಬಹುದು.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಏನೂ ಕೆಲಸಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ದೂರು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿದುದೇ ಅಲ್ಲವೆ ಪರಿಷತ್ತು! ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವೇ ದೂರಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕವೇನು? ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಹಣ ಬೇಕು. ಪರಿಷತ್ತು ಇಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರ ಉದಾರಾಶ್ರಯದಿಂದ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುವುದೆಂತು? ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯರ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ, ಎಷ್ಟು ಪುಟ್ಟದಾಗಿದೆ!

ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಲು ಪರಿಷತ್ತು ಹೊಸ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದೆ: ಈಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಬಹಳ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವಗಳಿಂದ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷಣಮಾಡಲು ಬಾರದೆಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲೇ ಭಾಷಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಪ್ರಮುಖ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ತಯಾರಿಸಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಇತರ ಆಧುನಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಆಯಾ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುವರು. ಇದೇನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ, ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಟೊಂಕ ಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಿರುವ ಇಬ್ಬರು ಮುಖಂಡರಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರು ಹಠ ಹಿಡಿದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ತಾನೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದೀತು?

ಕನ್ನಡ ಪ್ರವಾಹವು ಬಿರುಸಾಗಿ ಹರಿಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದೆ.—ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘಗಳು ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ; ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಈ ಪ್ರವಾಹವು ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೂ ಹರಿಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ಇದು ಕನ್ನಡದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಶುಭ ಸೂಚನೆ. ಸಂಘಗಳು ಬಹಳ ಹುರುಪಿನಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಚಾಲಕರು ದೊರೆತಿರುವರು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಬೆಂಬಲವಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆ ಮಹನೀಯರುಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತು ಈ ತೊರೆಯು ಜೀವನದಿಯಾಗೇರ್ಪಡುವಂತೆಯೂ ಕರ್ಣಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ವಾಙ್ಮಯಾದಿ ಪುಷ್ಪ ಫಲ ಸಮೃದ್ಧವಾಗುವಂತೆಯೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಗ್ರಂಥ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರಕಟನೆ.—ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ ರಚನೆಯ ಕಾರ್ಯವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಂದಲೂ ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ, ೧೯೫೫ನೆಯ ಇಸವಿಯಿಂದ ೧೯೬೪ನೆಯ ಇಸವಿಯ ವರೆಗಿನ ೧೯ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ೨,೩೮೭ ಗ್ರಂಥಗಳಾದರೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವಂತೆ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಪ್ರದರ್ಶನ ಬಾರದಿರುವ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳಿರಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಸರಾಸರಿ ೧೩೦ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳು ಪ್ರಕಟವಾದುದು ತಾಯಿತು. ೧೯೬೫ನೆಯ ವರ್ಷದ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ, ೧೫ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ೧೭೩ ಗ್ರಂಥಗಳು ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಗ್ರಂಥಗಳು ಜಳ್ಳಿ ಎಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯೊ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಬೇರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಗ್ರಂಥಗಳ ವೇಷ ಭೂಷಣಗಳು ನಮ್ಮ ದರಿದ್ರಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೋರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ನಾವೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಇತರ ಭಾಷಾಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಡವೆ?

ದಿನಾನ್ ಬಹಾದ್ದೂರ್ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಟಿ. ಕಂಬಳಿಯವರು ಮುಂದು ಸಮ್ಮೇಳನದ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಲೆಕ್ಕದಿಂದ, ಮುಂಬಯಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯೇ ೧೯೩೨ರಿಂದ ೧೯೬೪ರ ವರೆಗೆ ಒಟ್ಟು ೩೭೫ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರಕಟವಾದಂತೆ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಗುಜರಾತಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ೧,೮೩೦ ಗ್ರಂಥಗಳೂ, ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ೧,೯೬೩ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಮುಂಬಯಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ದೈನಂದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ೪, ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ೧೬, ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ೨೦ ಇರುವಂತೆ. ಗುಜರಾತಿ ಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ೧೯, ೯೬, ೧೯೫; ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ೨೩, ೮೪, ೧೬೫. ಈ ಅಂಕಗಳಿಂದ ಗುಜರಾತಿ ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಗಳು ಕನ್ನಡದ ಅರಣ್ಯದ ಮುಂದುವರಿದಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲವೆ!

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ೧೯೬೫ರಲ್ಲಿ ಬಂದ ೧೭೩ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ

ಪದ್ಯ ಕಾವ್ಯಗಳು .. ೨೪	ಕಾದಂಬರಿ .. ೧೬
ಮತಾಚಾರ, ಧರ್ಮ .. ೨೩	ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನ .. ೧೫
ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ .. ೧೭	ಸಣ್ಣ ಕಥೆ .. ೬
ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ, ವಿಮರ್ಶೆ ೧೫	ಶಾಲಾ ಪುಸ್ತಕ .. ೬
ನಾಟಕ .. ೧೪	ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಜ್ಞಾನ .. ೫

ಪದ್ಯ ಕಾವ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರಬೇಕಾದುದು ನಮಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಸಿದಿರುವಾಗಲಲ್ಲ. ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲದವರೂ ಕವನಗಳನ್ನು ಹೊರಬಿಡ್ತಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಇದನ್ನು ಅರಿತೇ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಹಾರಲಾಗದ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿದ್ದು! ಇಂತಹ ದೇಶ ಇರಬಾರದೆಂದು ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರು ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರವೆಂದು ನಾನು ಎಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕವಿಯಾಗಬೇಕೆ ಹೊರತು ಕಟ್ಟಿನಿಂದಲ್ಲ ' ಎಂಬ ನಾಣ್ಯದಿಯು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಲ್ಲಿ

ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ, ರೂಢಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆ? ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಹಸಿದಿರು ವವರಾಗಲಿ, ಭಾಷಾ ಪ್ರೇಮಿಗಳಾಗಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಮಂದಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬರೆಯುವವರನ್ನೇಕರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮತೃಪ್ತಿಗಾಗಿಯೇ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವರು. ಇಂಥವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಡವರೇ ಆದುದರಿಂದ ಗ್ರಂಥದ ವೇಷ ಭೂಷಣಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಲಾರರು. ಆದಕಾರಣ ಮುದ್ರಣದ ತಪ್ಪುಗಳೂ ವಿಕಾರ ಮುದ್ರಣವೂ ಕೈಲಾಸ ಪಾವಡದಂತಹ ಕಾಗದವೂ ನಮ್ಮ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ಅಂದಗೆಡಿಸುತ್ತಿವೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಇದೇ ಮಾದರಿಯ ವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ತಾವು ಗ್ರಹಿಸಬಾರದು. ಬಹು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಉಭಯಭಾಷಾ ಅಥವಾ ತ್ರಿಭಾಷಾ ಪಂಡಿತರು ತಾವು ರಚಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಜಯಶೀಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಕಲಾಭಿಮಾನಿ ಪಂಡಿತರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ದಿನೇದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಅಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೂ ಗಿರಾಕಿಯಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ದಯವಿಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಹೊರತು ಯಾವ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೂ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆಯದು. ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳ ಗತಿಯೂ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ಪ್ರಕಟಿಸು ತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳ ಗತಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯೇ. ನಾವು ಸಹಕಾರತತ್ವ ವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಆ ಮೇರೆಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಬಂದ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಟನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯೇರದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಾವಾಗಿಯೇ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ೪-೫ ಮಂದಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಸಹಕರಿಸಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗೆ ನಾನಾ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವಾದೀತು. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ, ಎಲ್ಲ ದರ್ಜೆಯವರಿಗೂ ಹೊಂದುವ, ನಾನಾ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಬರೆದ, ಪುಟ್ಟ, ಸಣ್ಣ, ದೊಡ್ಡ, ಪುಸ್ತಕ ಶ್ರೇಣಿಗಳು ಎಷ್ಟಿರುವುವು! ನಾವು ನಮ್ಮ ಬಾಲಕರಿಗಾದರೂ ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಸಲಕ್ಷಣವಾದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ ಅಂಥ ಪುಸ್ತಕ ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೆ? ಹಿಂದೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ 'ಸ್ಟೆಡ್' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ದೊಡ್ಡ ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತ ಮಹಾಶಯನು 'Books for the Bairns' (ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು) ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅಂದವಾದ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಮುದ್ರಣದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕ ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನೋದುವ ಬಾಲಕ ಬಾಲಿಕೆಯರಿಗೆ ಮಹೋಪಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ನಾನಾ ತೆರದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಹಾಸ್ಯ, ಶಾಸ್ತ್ರ ವೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಅತಿ ಸುಲಭ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಬರೆದ ನೂರಾರು ಪುಸ್ತಕ ಗಳಿದ್ದುವು. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತರೇ ಬರೆಯು ವುದು. ಆದುದರಿಂದ, ವಿಷಯ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಾಟುವ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹುಟ್ಟದಂತಾಗಿ, ಸರಿಯಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಹಾದಿಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು. ಈ ವಿಷಯ ವನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು,

ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತರು, ದೇಶಾಭಿಮಾನಿಗಳು, ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಕೇವಲ ದಕ್ಷರು: ಇವರು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವುಸ್ತುಕ ಶ್ರೇಣಿಯಂತೆ ಕನ್ನಡದ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತರು ಬಂದು ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನವು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಯ ವಿಸ್ತಾರ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ದುರ್ದೈವ, ಮಾಡುವುದೇನು!

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರನ್ನು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಲು ಹೊರಡಬೇಡಿರಿ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಗಳಿರಬಹುದು, ತಪ್ಪುಗಳಿರಬಹುದು, ಅವಿವೇಕಗಳಿರಬಹುದು; ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದವು; ನನ್ನಂಥವರಿಗೆ ಪವಿತ್ರವಾದವು. ಹೀಗೆ ವುದರಿಂದ ಕೆಲವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನೋವುಂಟಾಗುವದೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಗಮನವಾಗಿಯೂ ಸರಳವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ವುಸ್ತುಕಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ, ನನ್ನಂಥವರಿಗೆ ಪೂಜ್ಯಭಾವನೆಯುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದನ್ನು ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ತುಳಿದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮರಳಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಶುದ್ಧವಾದ ಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಪಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆೆಯುವೆನು. ಈ ವುಸ್ತುಕದ ಮಾತೃಕೆಯು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದೊಂದು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ.

ಪತ್ರಿಕಾ ಕರ್ತರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾದ ವಿಚ್ಛಾಪನೆ: ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಮಾಡುವಾಗ, ಆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನೀವೇ ಬರೆದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇತರರು ಅದನ್ನು ಯಾವ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ ಹಿಡಿಯಿರಿ; ಬಡ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರನ್ನು ನೋಯಿಸಬೇಡಿರಿ. ದೋಷಗಳನ್ನು ತೂಕಮಾಡಿ, ಮಿತಿಮೀರಿ ಹೊಗಳದೆಯೂ, ಮಿತಿಮೀರಿ ಬಿಡುವುದೂ ಋಜುಮಾರ್ಗವನ್ನು ನುಸರಿಸಿ. ಬರಿ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎತ್ತಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡುವುದುಗಳನ್ನು ಹೇಳದೆಯೇ ಬಿಡುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ವಿಮರ್ಶೆ ಲೇಖನದ ಪ್ರಮಾಣವು ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನೂ, ಅದರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಿ ಮಿತಿ ಮೀರದಿರಲಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಬರೆದವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಬೇಡಿರಿ. ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರೆ! ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಮನಸ್ಸು ನಿಮಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ ದೇಶಸೇವೆಗಾಗಿಯೇ ಕೈ ತೃಪ್ತಿಗಾಗಿಯೂ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಿರಿ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮುದ್ರಣಾದಿಗಳು ಅಂದವಾಗಿಲ್ಲ, ಭಾಷೆಯು ವಿಕಾರ, ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕಡಮೆಮಾಡಿರಿ. ಒಂದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಪತ್ರಿಕಾ ರಾದರೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ೩-೪ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಸಲಕ್ಷಣವಾದ ಒಂದೇ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವಲ್ಲವೇ! ಇದು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಯಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು; ಆದರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ವಿಜ್ಞಾನ ಮೊದಲಾದ ಆಧುನಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳು.—ನಾವು ಈ ಭರತಖಂಡದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ಭೂಭಾಗದ ಪ್ರಜೆಗಳು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಖೋಪಶಾಖೆಗಳಾಗಿ ಹಬ್ಬಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನದ ಕಡೆಗೆ ನಾವು ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಉಳಿಗಾಲವೆಲ್ಲಿಯದು! ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ರಂಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೇವೆ; ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಿಜ್ಞಾನದ ಸುಲಭ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಅರಿಯದ ನಮಗೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರ್ ಸಿ. ಎ. ರಾಮನ್, ಸರ್ ಜಗದೀಶಚಂದ್ರ ಬೋಸ್, ಆರ್ಚರ್ ಸರ್ ಪಿ. ಸಿ. ರೇ ಮೊದಲಾದ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೈಜ್ಞಾನಿಕರಿರಬಹುದು. ಇಂಡಿಯಾದಂತಹ ಭೂಖಂಡದಲ್ಲಿ ಅಂತಹವರು ನೂರಾರು ಮಂದಿ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ! ನಮ್ಮ ನೆಲವೂ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೂ ವಿಜ್ಞಾನವುಳ್ಳದ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಗೆ ಹೊಂದುವಂತಿಲ್ಲ. ಈಗ ೨೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 'ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಚಾರಣೀ ಸಮಿತಿ' ಎಂಬ ವಿಜ್ಞಾನ ಪಂಡಿತ ಮಂಡಲಿ ಎರ್ಪಟ್ಟು, ಸುಲಭವಾದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ, ಅಂದವಾದ ಹೊರ ರೂಪನ್ನು ಕೊಟ್ಟ, ಸಲಕ್ಷಣವಾದ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ರಚಿಸಿದ 'ವಿಜ್ಞಾನ' ವೆಂಬ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಜನರು ಪುರಸ್ಕರಿಸದೆ ಹೋದುದಂತಿರಲಿ; ಆಗ ಮೈಸೂರು ವಿದ್ಯಾಖಾತೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ್ದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರೂ, ಉದ್ಧಾಮ ಪಂಡಿತರೂ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರಾದಿ ವಿದ್ಯಾ ಪಕ್ಷ ಪಾತಿಗಳೂ ಆದ ಮಹನೀಯರು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಇದರಿಂದ ಅಷ್ಟೇನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಾರದೆಂದೂ, ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಪತ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಶಾಲೆಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದೂ ಪತ್ರಿಕಾ ಕರ್ತರಿಗೆ ಬೋಧನೆಮಾಡಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಂಡಲಿಯು ನಿರಾಶೆಗೊಂಡು ಮನವರುಗಿ ತನ್ನ ಸದುದ್ದೇಶವನ್ನು ತೊರೆದುಬಿಡಬೇಕಾಯಿತು. ವಿಜ್ಞಾನಶಿಶುವು ಎರಡೇ ವರುಷ ಕಾಲ ಜೀವದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಂತರಿಸಿತು. ಮುಂದೆ ಯಾದರೂ ನಾವು ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪುರಸ್ಕರಿಸದೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಹೋದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು.—ಮೈಸೂರಿನ ದಿವಾನರಾದ ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಸ್ಮೈಲ್ ಅವರ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವು ೧೯೩೩ನೆಯ ವರ್ಷದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಪ್ರಮಾಣವಾದ ದೊಡ್ಡ ಇಂಗ್ಲಿಷ್-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುಮೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಲು ಎರ್ಪಡಿಸಿತು. ಈಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯಿದೆ. ನಿಘಂಟುವು ತಯಾರಾದಂತೆಲ್ಲ ಅದನ್ನು ೧೨ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವಂತೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆ. ೯೬ ದೊಡ್ಡ ಅಳತೆಯ ಪುಟಗಳುಳ್ಳ ಭಾಗಗಳೆರಡು ಈಗ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ; ಮೂರನೆಯ ಭಾಗವು ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ, ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರನ್ನೂ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ವೆಚ್ಚವಾಗುವುದೆಂಬ

ಭಯದಿಂದಲೂ ಕೆಲಸ ಸಾವಕಾಶವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದಲೂ ಆ ದೇಶದ ಯನ್ನು ಆಗ್ಗೆ ಮಾನಸಿಕಮಾಡಲಾಯಿತು. ಈಚೆಗೆ, ಬೆಳಗಾವಿಯ ಡಾ|| ಎಸ್. ಸಂದೀಪ್ ಅವರನ್ನೂ, ಮಂಗಳೂರಿನ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಉಳ್ಳಾಳ ಮಂಗೇಶ್ವರಯ್ಯರನ್ನೂ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡುವಂತೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ಒಪ್ಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಹನೀಯರಿಬ್ಬರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ. ೧೯೪೩ನೆಯ ವರ್ಷದ ಅಂತ್ಯದೊಳಗೆ ಈ ನಿಘಂಟುವಿನ ಕೆಲಸವು ಪೂರ್ತಿಯಾದೀತೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನಾದಿ ಆಧುನಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಈ ನಿಘಂಟುವು ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡದ ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಕೆಟ್ಟಲಾ ಮಹಾ ಬಹಳ ಶ್ರಮೆಪಟ್ಟು ರಚಿಸಿರುವ ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಿಘಂಟುವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುವಿನ ರಚನೆಗೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ.—ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಗಮನಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ; ಗಮನವೇ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು. ಇದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವಾದುದಲ್ಲ; ಹಣ ಹೇರಳವಾಗಿದ್ದ ಹೊರತು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯದು. ನಮ್ಮ ಮಿದುಳು ಜುರುಕಾಗಿರುವುದು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ; ಆಗ ಮಿದುಳು ವಿಧ್ಯೆಯು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು. ವಯಸ್ಸು ಬರುತ್ತ ಬರುತ್ತ ಮಿದುಳು ಮಂದವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು. ಆದಕಾರಣ, ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದು ಅದು ಮುಂದೆ ಫಲಕಾರಿಯಾಗುವುದು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ಈ ಕುಂದು ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಜ್ಞಾಶಾಲಿಗಳೂ ಮಹಾಕರ್ತವ್ಯ ದಕ್ಕರೂ ಆದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಾಲಕರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಕ ಬೇಕು. ಇದು ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹಾಗಿರಲಿ; ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ತಕ್ಕ ಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವರೇನು? ಇಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸವೇ ತನಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಅರಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕೂಡ ಸಾಲದು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಹಸಿವಿನಿಂದ ಮರಣವುಂಟಾಗುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ನಮ್ಮ ಬಾಲಕರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚಾಲಾಖಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಬಾಲಕರನ್ನೇಕೆಂದು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತ ದಡ್ಡರಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದುದನ್ನು ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿರುವ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯು ಅವರಿಗೆ ಒದಗುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಅಳಿದುಹೋಗುವುದು. ಹೀಗೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕವು ಬಾಲಬುದ್ಧಿ ಮಾಂದ್ಯಕ ಕಾರಣಗಳಾಗಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ತಪ್ಪೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರು ಹಣ ಬಡವರನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಮಾಡಲಾದೀತು? ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನಿರ್ಬಂಧ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ'ದ ಕೋಲಾಹಲವೇ ಕೋಲಾಹಲ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ಕೀಳು ದರ್ಜೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಿಗೆ ತಿಂಗಳೊಂದಕ್ಕೆ ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೇತನವಾದರೂ ಕೊಡದೆಹೋದಲ್ಲಿ ಅಂಥವನಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಾಲಕರ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ? ಈಗ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ತಿಂಗಳೊಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ವೇತನ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಂಥವರಿಗೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸಾರವೂ ಇರುತ್ತದೆ; ಇವರು ಜೀವನ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಇಂಥವರಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಾಲಕರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿದ ಶಿಕ್ಷಣವು ಎಷ್ಟು ಫಲಪ್ರದವಾದೀತು? ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವುಕ್ಟುಟಿಯಾಗಿ ಬರುವಂತದಿಂದ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸುವರೆಂದರೆ, ಅವರ ಯೋಗ್ಯತೆ ಮಾತ್ರ ನಮಗಿಲ್ಲದೆ, ನಾವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವುದರಿಂದ ಕೇಡೇ ಹೊರತು ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುವೆನು: ಆಮೆರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಓಹಿಯೊ ಎಂಬುದು ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ; ಇದರ ಎಸ್ತೀರ್ನ್ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಸುಮಾರು ಒಂದೂವರೆಯಷ್ಟು ೧೯೨೬ನೆಯ ಇಸವಿ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಅಂತ್ಯವಾದ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆಂದು ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯಾದ ಮೊಬಲಗು ೩೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು; ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಪತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ದಾನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಿದುದರಿಂದ ಬಂದ ಮೊಬಲಗು ಸುಮಾರು ೧೮ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು; ಒಟ್ಟಿಗೆ ೫೩ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಓಹಿಯೊ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಎಸ್ತೀರ್ನ್‌ವನ್ನು ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕುಗ್ಗಿಸಿದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ೧೯೨೬ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಟ್ಟ ಮೊಬಲಗಿನ ಗಾತ್ರವು ೩೫.೧೦ ಕೋಟಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆ ವರ್ಷ ಒಟ್ಟು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದ ಮೊಬಲಗು ೬೦|||೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೀರಲಿಲ್ಲ. ಆನೆಗೆೊಂದು ಬರೆ ಎಂದರೆ ಸೊಳ್ಳೆಗೂ ಒಂದು ಬರೆಯೆ!

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ಮಕ್ಕಳ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ಆಗಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಪ್ರತಿ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ೧೪ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗುವ ವರೆಗೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಕಲಿಸಲು ಯತ್ನಿಸದೆ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದು. ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳನ್ನು ಅನುಕರಣಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳು ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುವ ಸಂಭವ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ನಾವು ಹಿಂದಿನಂತೆ ಮಠಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಯೋಗ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಲು ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮ. ಅವರವನ್ನೂ ಬಾಯಿ ಪಾಠವನ್ನೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕು; ದೇವರಿರುವನೆಂದು ಬೋಧಿಸಬೇಕು;

ಪುಕ್ಕಟೆಯ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಬಾರದು; ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯು ಯೋಗ್ಯತೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವಸೂಲಾಗುತ್ತಹೋಗಬೇಕು, ಆಗ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಗೂ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ವಿಧ್ಯಾ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುವುದು.

ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ವರ್ಧಾ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ.—ವರ್ಧಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸದ್ಯದ ದುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಗಾಂಧಿಯವರು ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮಗು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೈಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಣವು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಬಾಲಕ ಬಾಲಿಕೆಯರೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾದ ಈ ಕೈಕೆಲಸಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ: (೧) ನೂಲುವುದು, ನೆಯ್ಯುವುದು; (೨) ಮರಗೆಲಸ; (೩) ಭೂ ವ್ಯವಸಾಯ; (೪) ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು ಮತ್ತು ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದು; (೫) ತೊಗಲುಗೆಲಸ; (೬) ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತಹ ಇತರ ಯಾವುದಾದರೂ ಕೈಕೆಲಸ. ಈ ಶಿಕ್ಷಣವು ಮಗುವಿನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಏಳು ವರ್ಷ ನಡೆಯಬೇಕು. ಕೆಲಸದೊಂದಿಗೆ (೧) ಈ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾದ ಕೈಕೆಲಸ; (೨) ಮಾತೃಭಾಷೆ; (೩) ಆರೋಗ್ಯ (೪) ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಚಾರಗಳು; (೫) ಪ್ರಕೃತಿಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರಗಳು—ಈ ಕೆಲಸದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ (a) ಸಸ್ಯಗಳು, ಪೈರು, ಬೆಳೆ, ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಪಕ್ಷಿಗಳು, ಮತ್ಸ್ಯಗಳು ಮೊದಲಾದುವು, (b) ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ, (c) ಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರ, (d) ಮನುಷ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ, (e) ಆರೋಗ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ, (f) ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ, (g) ಕೃಷಿಶಾಸ್ತ್ರ, (h) ಅಂಗವ್ಯಾಯಾಮ; (೬) ರೇಖನ; (೭) ಸಂಗೀತ; (೮) ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ ಹುಡುಗಿಯರಿಗೆ ಕೆಲವು ಇಯತ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೃಹಕೃತ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ. ಮಕ್ಕಳು ಮೂರು ಕೆಲಸದ ಫಲವಾಗಿ ಒದಗುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಬಂದ ಹಣವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ವೆಚ್ಚಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಹೋದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮೇಣ ಈ ಶಿಕ್ಷಣದ ವೆಚ್ಚವೆಲ್ಲ ಈ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಂದಲೇ ಕಳೆದುಹೋಗುವುದೆಂದು ಮಹಾತ್ಮರ ನಂಬಿಕೆ.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬಲ್ಲದ್ದು ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ದೊರೆಯುವರು? ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ತೋರುವ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡುವ ೧೦-೧೫ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೇತನದಿಂದಲೇ ನಡಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಶಂಕೆಯಾಗುವುದು. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ತೇಕದ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಕ್ಕಳು ಇರುವರೆಂದರೆ ಸುಮಾರು ೩ ಕೋಟಿ ಮಕ್ಕಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದು; ಮೂವತ್ತು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕನನ್ನು ನಂತೆ ೧೦ ಲಕ್ಷ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬೇಕಾಗುವುದು; ಇವರ ವೇತನಕ್ಕಾಗಿ ೩೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ತಗಲುವುದು.

ಮಹಾತ್ಮರು ದೂರದರ್ಶಿಗಳು, ಬಹಳ ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳು, ಕೇವಲ ನಿರ್ವಾರಣರು. ಇಂತಹ ಮಹನೀಯರು ಬಹು ದೂರ ಯೋಚಿಸಿ ದಕ್ಷರಾದ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅನುಮತಿಪಡೆದಿರುವ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಬಾರದು.

ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೌಢ ವರ್ಗದ ಶಿಕ್ಷಣ.—ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಬರುವವರು ಅನೇಕ ಮಂದಿ. ಇಂಥವರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಮೇಲಿನ ಮೋಹ ಇನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಯಾವುದೂ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಹತ್ತದಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಲವು ಉಪಯುಕ್ತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸುವುದು ಉತ್ತಮ. ಇಷ್ಟಪಟ್ಟವರಿಗೆಲ್ಲ ಈ ಮೆಟ್ಟಿಲ ವರೆಗೂ ಶಿಕ್ಷಣಕೊಡುವುದು ಆವಶ್ಯಕವೆಂದು ತೋರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನುವವರಿಗೆ, ಯೋಗ್ಯತೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರವೇಶ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ತಡೆಯೇ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ದಡ್ಡರು ಕೂಡ ಇಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ, ನಾಳಿದ್ದು ಪ್ರೌಢ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಪತ್ರವನ್ನು ಪಡೆಯುವರು. ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೂ ಹಾನಿಯೇ, ದೇಶಕ್ಕೂ ಹಾನಿಯೇ. ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಕಸಬುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ಪಳಗಿ ಹೊಟ್ಟೆಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಸಫಲವಾಗದ ಆಶೆಯ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡರಿಸಿ ದೇಶದ ಸಮತಾಭಾವಕ್ಕೆ ಕುಂದುತರುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ತೊಂದರೆಗಳು ಮೂಡುವುವೋ ಹೇಳಬಲ್ಲವರಾರು? ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಜೀವವಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಚಿತ್ರವಾದ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುವೆನು: ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಜೀವವೈಜ್ಞಾನಿಕನಾದ ಥಾರ್ನ್‌ಸನ್ ಡಾರ್ವಿನ್ ಎಂಬ ಪಂಡಿತನು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾನೆ:—“ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ‘ಕ್ಲೋವರ್’ ಎಂಬ ಸಸ್ಯದ ಬೀಜಸಮೃದ್ಧಿಯು ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ಅವಿವಾಹಿತ ವೃದ್ಧ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನನುಸರಿಸಿಹೋಗುತ್ತದೆ.” ಈ ತೊಡಕನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಬಿಡಿಸಬಹುದು:—ಕ್ಲೋವರಿನ ಸಸ್ಯಾಂಡವು ಪುಷ್ಪಪರಾಗದ ಮೂಲಕ ಗರ್ಭ ತಾಳುವುದು ಒಂದು ದುಂಬಿಯ ಮಾಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಿಂದ; ಎಂದರೆ, ದುಂಬಿಯ ಮೈಗೆ ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ ಹೂವಿನಧೂಳು ಮತ್ತೊಂದು ಹೂವಿನ ಗರ್ಭಕೋಶಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ಕೊಂಡರೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಅಂಡವು ಫಲವಂತವಾಗುವುದು. ಈ ದುಂಬಿಗಳ ಗೂಡುಗಳನ್ನೂ, ಅವು ಶೇಖರಿಸಿಡುವ ಆಹಾರವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಹೊಲದಿಲಿಗಳು ನಾಶಮಾಡುವುವು; ಆದಕಾರಣ, ಈ ಹೊಲದಿಲಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದಹಾಗೆಲ್ಲ ದುಂಬಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾಗುವುದು. ಈ ಇಲಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು, ಅವನ್ನು ಹಿಡಿದುತಿನ್ನುವ ಬೆಕ್ಕುಗಳು ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿವೆಯೆಂಬುದರಮೇಲೆ ಹೋಗುವುದು. (ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ) ಅವಿವಾಹಿತರಾದ ಮುದುಕಿಯರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೆಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಕುವುದರಿಂದ,

ಮುದುಕಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟೂ ಬೆಕ್ಕುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುವುದು. ಅದುವೇ ಇಂಥ ಮುದುಕಿಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟೂ ಕ್ಲೋವರುಬೀಜದ ಬೀಜವು ವೃದ್ಧಿ ಪಡೆಯುವುದು.

ಇಂಗ್ಲಿಷು, ಹಿಂದಿ, ಸಂಸ್ಕೃತ.—ಇಂಗ್ಲಿಷು ಭಾಷೆ ನಮಗೆ ಹತ್ತಿರವಲ್ಲವೆಂದೂ, ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳುವವರನೇಕರು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜನರು ಇಂಥ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯಾವ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಇಲ್ಲ; ಅದು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯೇ. ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಸಮಸ್ತ ಭೂಭಾಗದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆಯೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಪಂಚ ಭಾಷೆಯಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದವರಾಗಿ ಕೇಡಿಗೀಡಾಗುವೆವು. ಪ್ರಪಂಚ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ನಾವು ಸಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಕಲಿಯಲೇಬೇಕು. ಆಧುನಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಜ್ಞಾನಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುವುದು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿಯೇ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದರಿಂದ ನಷ್ಟವೇ ಏನಾ ಆದಾಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಶಾಲಾವಿಜ್ಞಾನಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಹೊರೆ ಹೊರೆಯುವ ಈಗಲೇ ಬೆನ್ನುಬಗ್ಗಿರುವ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪಾಠಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಹೊರೆ ಮತ್ತೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು; ಇತರ ಅವಶ್ಯ ವ್ಯಾಸಂಗಗಳಿಗೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಗೆ, ಕೃಷಿ ಸಾಲದೆ ಕೊರತೆಯುಂಟಾಗುವುದು. ಈ ಬಲವಂತದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟ ನಡೆಯುವುದೆಂಬ ಭರವಸೆಯಾದರೂ ಏನು? ಶಾಲಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಉಪಾಯಗಳಿಲ್ಲವೆ? ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಾದ ಭಾರತೀಯರೆಲ್ಲರೂ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಕಲಿಯಬೇಕೆನ್ನುವರು; ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಕಲಿಸಬಾರದು; ಬೇಕಾದವರು ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಅಂಥವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡೋಣ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆದವರ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ.—ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ನಾನಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಭೆಗಳು ಸೇರಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಮಾಡಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂಕಟವನ್ನು ಪಾರಾಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಯಾರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯಷ್ಟು ತೊಡಕಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಉದ್ಯೋಗವೂ ಮಾಡದೆ ಅಲೆಯುತ್ತ ಸುಖವಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವವರು ಸಂಖ್ಯೆ ಭಾರತಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿಯಿಲ್ಲ! ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ನಡೆಯಲಾರದು.

೧೯೩೪ನೆಯ ವರ್ಷದ ಅಂತ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಗವರ್ನರರು ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡಗೂಡಿ, ಈ ನಿರುದ್ಯೋಗ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆಮಾಡಲು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸರ್ ತೇಜ್ ಬಹಾದ್ದೂರ್ ಸಮ್ರಾ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಮಂದಿಯುಳ್ಳ ಒಂದು ಮಂಡಲಿಯನ್ನು ನಿಯಾಮಕಮಾಡಿದರು. ಈ ಮಂಡಲಿಯು ನಾನಾ ಪ್ರಾಂತಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿಯ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ೪೦೦ ದೊಡ್ಡ ಪುಟಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯಮೇಲೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾದ ವರದಿಯು ಮತ್ತಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುವುದು. ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಈ ಪಂಡಿತ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ಮಂದಿಗೆ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಇದರ ಪಲ್ಲವಿ. ಕೋಮುವಾರು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯದ ತೊಡರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಂದಲೂ ಏನುಮಾಡಲೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ, ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡಲ್ಲಿ, ಜನರಿಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ಈ ತೊಂದರೆ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಪ್ಪು ಬಹುದೆಂದೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಕ್ಷೇಮವಾಗಬಹುದೆಂದೂ ತೋರುವುದು:—

(೧) ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಗಳ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಬಲಗುಂಡಿಸುವುದು: ಎಂದರೆ, ಮುಂದೆ ನೇಮಿಸುವ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗಕ್ಕೆ ವಿರಾಮವೇತನಗಳು (Pension) ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಇತರ ಕಾರ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಒಂದು ಭಾವ್ಯ ಸಹಾಯಕ ನಿಧಿಯನ್ನು (Provident Fund) ಏರ್ಪಡಿಸುವುದು.

(೨) ಸರ್ಕಾರದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಭಾರಿ ವೇತನಗಳನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಮುಂದೆ ಬಲುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಗ್ಗಿಸುವುದು.

(೩) ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪದವಿಗಳ ಹಂಬಲನ್ನು ಮುರಿದುಹಾಕುವುದು: ಎಂದರೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ಯೋಗಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮಾನದಿಂದ ಅಳಿಯದೆ, ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು.

(೪) ಭಾರಿ ವೇತನ ಪಡೆಯುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೂ, ಇತರ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವವರ ಮೇಲೂ, ಸಿರಿವಂತರ ಮೇಲೂ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಏನು ಕೆಲಸವೂ ಪ್ರಮಾಣದ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು.

ಈ ಸಲಹೆಗಳು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕಗಳೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು.

ಉಪಸಂಹಾರ.—ಮಹನೀಯರೆ! ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು "ಘನವಿದ್ವಾಂಸ"ನೆಂದು ಹೊಗಳಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿಕೆಭಟ್ಟತನವು ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಸಹಜ ಗುಣವಾಗಿರುವುದು. ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ಈ ಕುಟ್ಟುಹುಳುವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿ ಯಥಾರ್ಥವಾದಿತ್ವವನ್ನು

ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಕೇಡು ತಪ್ಪದು. ನಾಣ್ಣುಡಿಯಂತೆ, ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕೋ ಅಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಅನ್ಯರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸದೆಯೂ, ತಾನೂ ನೋಯದೆಯೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುವವನೇ ಧರ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನೂ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಈ ಮಹಾ ಪೀಠವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ್ದ ಮಹನೀಯರ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಓದಿರಿ. ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ದೇಶ ಬಾಂಧವರೇ! ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬೇಕೆಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಗಲಭೆಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪ್ರದೇಶ ವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದೇಶಭಕ್ತಿ, ರಾಜಭಕ್ತಿ, ಆತ್ಮಭಕ್ತಿ ಮೊದಲಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಯತ್ನಿಸೋಣ. ಕನ್ನಡಿಗರೊಳಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಒಳ್ಳೆಯ ಮುತ್ತುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಆಣಿಮುತ್ತುಗಳು. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡದೆ ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವಕ್ಕೆ ರಂಧ್ರ ಕೊರೆದು ಅವನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಸರಿಗೆಯಿಂದ ಕೊಂಡು ಆ ಸರವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಆಕೆಯ ಸಿರಿ ಸಹಜವಾದುದೆಂದು ತೋರಿಸುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಏಕೀಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿ ಕನ್ನಡ ದೇಶ ಹಿಂದಿನ ಉಚ್ಛ್ರಾಯಸ್ಥಿತಿಗೇರುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ.

ಕವಿ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸಂಗ್ರಹ ವರದಿ

(ಬೆಳಗ್ಗೆ ೮-೩೦ರಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೧೨ರವರೆಗೆ)

ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಂಗವಾಗಿ ಕವಿ ಗೋಷ್ಠಿ ತಾ|| ೩೧-೧೨-೧೯೩೨ರ (ಕವಿ ದಿನ) ಬೆಳಗ್ಗೆ ೮-೩೦ಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರ್. ಎಸ್. ಮುನಿ-
ಎಂ.ಎ, ಬಿ.ಟಿ. ಅವರು ಕವಿಭಾಷಣ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ ಬೆಟಗೇರಿ ಅವರು
ಸಭೆಗೆ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಅವರನ್ನು ಗೋಷ್ಠಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಗೆ ಸಮಾ-
ಅಧ್ಯಕ್ಷ ರಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಮೈಸೂರಿನ ಶ್ರೀ|| ತೀ. ಸಂ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ-
ಎಂ.ಎ. ಅವರೂ, ರಬಕವಿಯ ಶ್ರೀ|| ಈಶ್ವರ ಸಣಕಲ್ಲ ಅವರೂ ಶ್ರೀ|| ಮುಗಳರವರು
ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ, ಕವಿಭಾಷಣ-
ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ ಬೆಟಗೇರಿಯವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠವನ್ನಲಂಕರಿಸಿ ಸಭೆ ತೆರೆದು-
ವಾಗಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು. (ಭಾಷಣವನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಮುಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿರು-
ಆಮೇಲೆ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿರುವಂತೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಾಚನ ನಡೆಯಿತು:-

ಹಿಂದಿನವರು

ಹಿಂದಿನ ವಿಷಯ

- (೧) ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ
ಐಯಂಗಾರ್‌ಗಳು, ಎಂ.ಎ. “ ಚಿಕ್ಕಮಲ್ಲಮ್ಮ ” (ಕವನ)
- (೨) ,, ಆರ್. ಎಸ್. ಮುಗಳಿ
ಅವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. “ ಬಡವನೆಂದಳಲದಿರು ” (ಶ್ರೀ ಈಶ್ವರ
ಸಣಕಲ್ಲರ ಕವನ) ಮತ್ತು ಸ್ವಂತ
ಕವನಗಳು ಕೆಲವು
- (೩) ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು ಭಾಷಣ: “ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ಥಾನ ”
- (೪) ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ವಿ. ಅಡ್ಡಣಗಿ
ಯವರು, ಬೆಳಗಾವಿ “ ಕಣ್ತೆರೆದು ನೋಳ್ವರಾರು ? ” (ಕವನ)
- (೫) ,, ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ
ನವರು, ಎಂ.ಎ. “ ಶ್ರೀನಿವಾಸರ ’ ಕೆಲವು ಕವನಗಳು
- (೬) ,, ದುರ್ದಂಡಯ್ಯನವರು,
ಮುಂಡಗನೂರು “ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆ ” ಮತ್ತು “ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿ
ಷತ್ತಿನ ವರ್ಣನ ” (ಇಟ್ಟಣಗಿಯ ಪಂಡಿತ
ಸದಾಶಿವಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಕವನಗಳು); “ ಜಮ
ಖಂಡಿಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ” ಮತ್ತು “ ಕನ್ನಡ
ಮಾತೆಯ ಗೀತೆ ” (ಸ್ವಂತ ಕವನಗಳು) .
- (೭) ,, ಪಂಡಿತ ಸಿ. ಕೃಷ್ಣ ಅವರು,
ಚೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ “ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಪ್ರಭೇದಗಳು ” (ಭಾಷಣ)
- (೮) ಶ್ರೀಮತಿ ಗೌರೀದೇವಿಯವರು,
ಇಂಚಲಮಠ “ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ” (ಪ್ರಬಂಧ)
- (೯) ಶ್ರೀಮಾನ್ ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ
ಯವರು, ಎಂ.ಎ. “ ಭೂಮಿತಾಯಿಯ ಹಾಡು ”,
“ ಮನದನ್ನೆ ” (ಕವನಗಳು)
- (೧೦) ,, ಎಸ್. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲರು,
ಬಿ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌ಬಿ., “ ಧಾತ್ಯ ’ವಿಗೆ ” (ಕವನ)
- (೧೧) ,, ಟಿ. ಎಂ. ಆರ್. ಸ್ವಾಮಿ
ಅವರು, ಬೆಂಗಳೂರು “ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೋರಾಡು ಕನ್ನಡದ ಕಂದ ”
(ಕವನ)
- (೧೨) ,, ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು,
ಬೆಂಗಳೂರು “ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜೀವನ ” (ಭಾಷಣ)
- (೧೩) ,, ಮನೋಹರರಾವ್ ದೇಶ
ಪಾಂಡೆ ಅವರು, ಅಥಣಿ “ ಕೆಳೆಯ ಕುಂಜ ” (ವಚನ)
- (೧೪) ,, ಅನಂದಕವಿ ಕುರಗುಂದ
ಅವರು “ ಬಾಯೆನ್ನ ಗುದ್ದಲಿಯೆ ”, “ ಸೂಜಿದಾರದ
ಕದನ ” (ಕವನಗಳು)
- (೧೫) ,, ಸಿ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ
ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು,
ಚೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ “ ಶ್ರೀ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದ
ಸಾಹಿತ್ಯ ” (ಭಾಷಣ)
- (೧೬) ,, ಮುದವೀಡು ಕೃಷ್ಣ
ರಾಯರು, ಧಾರವಾಡ ಕೆಲವು ಗೀತೆಗಳು ಮತ್ತು ಕವನಗಳು

ಹಿಂದಿನವರು

ಹಿಂದಿನ ವಿಷಯ

- (೧೭) ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಾಲೇಹೊಸೂರು ಒಂದು ಕವನ
ರಾಮರಾಯರು, ಶಿರಹಟ್ಟಿ
- (೧೮) ,, ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಬಿ. ಶಿವ " ಕನ್ನಡ ನಾಡು " (ಕವನ)
ಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು,
ಬೆಂಗಳೂರು
- (೧೯) ,, ಬೆಟಗೇರಿ ಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ " ಕಾರ ಹುಣ್ಣಿಮೆ " (ಕವನ)
ಅವರು
- (೨೦) ,, ಅಲತಗಿ ಮಾಸ್ತರು, ರಬಕವಿ " ಪ್ರತಿಭೆಗೆ " (ಕವನ)
- (೨೧) ,, ಬಸಪ್ಪ ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಹುಲ್ಲಾಳರು " ಕರ್ಣಾಟಕದ ಮಹಿಮೆ " (ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೨ರಿಂದ ೩||ಯ ವರೆಗೆ)
- (೨೨) ,, ಜಿ. ಎಸ್. ಕೇಶವಾ " ಸೃಷ್ಟಿ ವರ್ಣನೆ " (ಕವನ)
ಚಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎ.,
ಬಿ.ಟಿ., ಮಡಿಕೇರಿ
- (೨೩) ,, ಸದಾಶಿವ ಕುಲಕರ್ಣಿ " ಕರ್ಣಾಟಿ ಗೀತ " (ಕವನ)
ಅವರು
- (೨೪) ,, ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನರೇಗಲ್ಲ " ಸಮುದ್ರ ಗೀತ " (ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಕೆ.
ಅವರು, ಬಿಜಾಪುರ ಗೋಕಾಕರ ಕವನ)
- (೨೫) ,, ಗುರುಬಸಪ್ಪನವರು, " ಕಣ್ಣೀರು " (ಕವನ)
ಗೋಕಾಕ್
- (೨೬) ,, ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಒಂದು ಕವನ
ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರು
- (೨೭) ,, ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಗುಂಡೋ " ಕನ್ನಡ ಗೀತೆ, " ಬೆಳ್ಳಿ " (ಕವನ)
ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರು
- (೨೮) ,, ಕೇಶವಶರ್ಮರು, ಗಲಗಲಿ " ಶಾಲೆಯ ಹುಡುಗರು " (ಶ್ರೀ|| ಉಪೇಂದ್ರ
ಶರ್ಮರ ಕವನ)
- (೨೯) ,, ಡಿ. ಎಲ್. ಕರೂರ್ ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರ " ಸಂಸಾರ
ಅವರು ಗೊಡಲಿ "ಯ ಒಂದು ಭಾಗ
- (೩೦) ,, ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ " ಬಾಯಿ ತೆರೆ ಭೂಮಿತಾಯಿ, " ಗೋದಿ " (ಕವನಗಳು)
- (೩೧) ,, ನಾ. ಶ್ರೀ. ಗಲಗಲಿ ಅವರು ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರ " ಚಂದ್ರ
ಹಾಸನ ಭಾಷಣ " (ದೃಶ್ಯದ ಭಾಗ)
ಮತ್ತು ಒಂದು ಸ್ವಂತ ಕವನ
- (೩೨) ,, ಬಿ. ಆರ್. ಜೋಶಿ ಅವರು ಶ್ರೀ|| ಕೇಶವ ಶರ್ಮ ಗಲಗಲಿಯವರ
ಹಾಡುಗಳು
- (೩೩) ,, ರೋಹಡೇಕರ್ ಅವರು " ಮಾತೆಯ ಮನದಾಸೆ " (ಕವನ)

ಹಿಂದಿವರು

(೩೪) ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಅವರು,
ಬಿಜಾಪುರ(೩೫) ,, ಸಾಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರ
ರಾಯರು

ಹಿಂದಿ ವೀಷಯ

“ ಮರಳಿದಾಗ ” (ಕವನ)

ಕೆಲವು ಕವನಗಳು

ಕಡೆಯಲ್ಲಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಬೆಟಗೇರಿಯವರು ನಾನಾ ಲೇಖಕರು ಹಿಂದಿ ಬರಹಗಳನ್ನು (ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕವನಗಳನ್ನು) ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು.—ಇದುವರೆಗೆ ಹಿಂದಿ ಕವನಗಳೆಲ್ಲವುಗಳ ಪಲ್ಲವಿ ಒಂದೇ: ಕನ್ನಡದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಳವಳ, ಒಂದು ಕರುಣೆ. ಇದು ಸಾಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ|| ಅೂರರ ‘ಗತವೈಭವ’ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಚೆಮ್ಮಿಸಲು ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹೃದಯಮಂಥನ; ಪ್ರಪಂಚದ ಸುಖ, ದುಃಖ ಇವುಗಳ ವಾಸ್ತವ ಚಿತ್ರ. ಕಾವ್ಯ ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯೊಂದೇ ಸಾಲದು. ಪ್ರತಿಭೆ ಬೇಕು. ಶಬ್ದ ಶಕ್ತಿಯ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾಧನೆ ಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ, ಕವಿ ತಾನು ಬರೆದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ತಾನೇ ಇಂಪಾಗಿ, ತನ್ನ ಆಶಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಬಗೆಮುಟ್ಟಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಓದಲು ಕಲಿತರಬೇಕು. ಎಂದರೆ, ಕವಿ ಗಮಕ ಕಲೆಯನ್ನೂ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕು—ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ|| ಮುಗಳಿಯವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಗೋಷ್ಠಿ ಮುಗಿಯಿತು.

ಕವಿ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಕವಿಭೂಷಣ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬೆಟಗೇರಿ ಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮರವರ ಪ್ರಾರಂಭ ಭಾಷಣ

ನನ್ನ ನಚ್ಚಿನ ಕನ್ನಡಿಗ ಕನ್ನಡಿಯರೆ,

ಸ್ವಸ್ವರೂಪವನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ನಮಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಮಾತೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ‘ಉಜ್ವಲ’ವಾದ ಇತಿಹಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತವಾದ ಹೆಮ್ಮೆ; ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಳಿಯದಂತಿರುವ ಅಭಿಮಾನ. ಹೀಗೆಂತಲೇ ನಮಗಿಂತ ಮೊದಲಿಗೆ ಎಚ್ಚತ್ತ ಕನ್ನಡ ಹಿರಿಯರು ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಸ್ವರವೆತ್ತಿ ಸಾರಿಯೇ ಸಾರಿದರು; ಇನ್ನೂ ಸಾರುತ್ತಿರುವರು. ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ-ಸತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಯೇ ಹಾಡಿದರು; ಈಗಲೂ ಹಾಡುತ್ತಿರುವರು. ನಮ್ಮ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರ ಪರಂಪರೆಯ ಮೇಲ್ಮೈಯನ್ನು ಹೊಗಳಿಯೇ ಹೊಗಳಿದರು; ಇದುವರೆಗೂ ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವರು. ಈಗ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಾಗೃತವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಸ್ವರೂಪದ ಅರಿವು ಸಾಕಷ್ಟಾಗಿದೆ. ಚೆದರಿ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಮರಳಿ ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ತಲೆದೋರಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ

ಜನತೆಯು ಕೇವಲ ಕುರುಡುನಂಬುಗೆಯ ಕೋಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಡೆಯದೆ ಮನದಿಂದ ತಮ್ಮ ಹಿಂದುಮುಂದುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜೆನ್ನಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಹಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಹಾಕಬೇಕಾದುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಹಳೆಯದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಕಂಡು ಆದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವ ದಿನಗಳು ಈಗ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಿಂದಣವರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೃತಿಯೂ ಹಿರಿಯರ ಆಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಕಾಲು ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದಿತೆಂದು ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಿತೇಕೆ? ಮುಖ್ಯ ಭಾರತದ ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಂತಗಳು ಎಚ್ಚತ್ತು ಕರ್ತವ್ಯೋನ್ಮುಖವಾದಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ನಾಡು ಮಾತ್ರ ಕುಂಭಕರ್ಣನ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡುದೇಕೆ? ಈ ವಚನ ಕುರಿತು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವ ಲೋಕದೊಡನೆ ನಡೆಯುವಂತಹ ಸಾಹಸ-ಸತ್ತ್ವಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮವರು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೇ ತಳೆಯಬೇಕಾಗುವುದು. ಕನ್ನಡಿಗರು ತಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವೇಳೆಗಳೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯ ತಪ್ಪೊಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತೊಕಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಉಜ್ಜಲಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಅಡಿಯನ್ನು ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಬೀಕೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಹಲವು ಜನ ಹಿರಿಯರೆದುರು ನಾನೊಬ್ಬ ತರುಣ! ಅನಂತ ಮನಸ್ಸಿನ—ಅತ್ಯಪ್ತ ಹೃದಯದ—ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧ ಭಾವನೆಗಳ ತರುಣ! ಕನ್ನಡ ಮನ ರೆಲ್ಲರೂ ಅಸಂತುಷ್ಟ ಮಾನಸರೂ ಅತ್ಯಪ್ತ ಹೃದಯರೂ ಆಗಿರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಬಯಕೆ ವಾದ ಆಶೆ. ನಾಡಿನ ಸಜೀವಜೀವನಕ್ಕೆ ಜನತೆಯ 'ಈ ಬಗೆಯ ಅನಂತ ಮನಸ್ಸಿನ ಅತ್ಯಪ್ತಿಗಳೇ ಸಾಧನಗಳಾಗುವುವು; ಇಂತಹ ಜನತೆಯುಳ್ಳ ನಾಡಿನ ಜೀವನವು ದಿವ್ಯಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹಲವು ತೆರದ ವಸ್ತು-ಸಂನಿವೇಶ-ಸಾತ್ಯ ಸಮುದಾಯಗಳನ್ನು ಒದವಿಸಿಕೊಡಲು ಕಾರಣವಾಗುವುದು. ಮಾನವನು ಅತಿ-ಅಕಾರ್ಪಣ್ಯ ಕಡೆಗೋಲಿನಿಂದ ತನ್ನ ಎದೆಯ ಕಡಲನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಸಜೀವ ಸಾಹಿತ್ಯ ರತ್ನಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದು; ಸತ್ಯಸಂಶೋಧನೆಯ ಕಾರ್ಯ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು. ಇದರಿಂದಲೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ—ತನ್ನೊಲಕ ರಾಷ್ಟ್ರದ— ಅಭ್ಯುದಯವಾಗುವುದು.

ಸತ್ಯದ ಸಂಶೋಧನವೇ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತಳಹದಿ; ಸತ್ಯದ ದರ್ಶನವೇ ಅದರ ಅಧಾರ. ಆದರೆ ಸತ್ಯವು ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದುದೆಂದು ಎಲ್ಲ ಬಲ್ಲವರ ಹೇಳಿಕೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಈ ಅನಂತವಾದ ಸತ್ಯದ ಒಂದೆರಡು ಕಿರಣಗಳನ್ನೇ ಕಿರಣವಾಗಿ ಗಳನ್ನೋ ಕಂಡು, ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ಅದನ್ನೇ ಸತ್ಯದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು

ಹೇಳುತ್ತ ನಡೆಯುವರು. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಅವರು ಹೇಳಿದುದೇ ಸತ್ಯವೆಂದು ನಂಬಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿಬಿಡುವರು. ಹೀಗಾಗುವುದರಿಂದ ಜನರು ಸತ್ಯಸಂಶೋಧನದ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವರಾಗಿ, ನಾಡಿಗೆ ನಾಡನ್ನೇ ಪಾತಾಳ ಖಾತಕ್ಕೆ ನೂಕುವರು. ಹೀಗೆ ಆಗದಿರಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೃದಯ ಮಂಥನದ ಕಾರ್ಯವು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ—ಅಖಂಡವಾಗಿ ನಡೆದಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ದೇಶ, ಕಾಲ, ಕುಲಗಳ ಯಾವ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನೂ ಹಾಕಲಾಗದು.

ಅಸಂತುಷ್ಟ ಹೃದಯದ ಮಾನವ ಕುಲದ ಜೀವನದ ಕತೆಯನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳು 'ಸಮುದ್ರ ಮಥನ'ದ ರೂಪಕ ಕಥೆಯನ್ನಾಗಿ ಕಟ್ಟಿವೆ. ಅಂದು ಸುರರೂ ಅಸುರರೂ ಸೇರಿ ಕಡಲನ್ನು ಕಡೆದರು. ಅದರಿಂದ ಹೊರಟ ವಸ್ತುಗಳ ಹಿಂದೆ ಹುದುಗಿದ್ದ ತತ್ತ್ವವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ನಮ್ಮವರಾರಾದರೂ ವಿಚಾರಮಾಡಿರ ಬಹುದೇ? ಅಂದಿನ ಕಡಲ ಕಡೆತದಿಂದ ಹೊರಟ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಜ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಾಧಕ ವಾದ ಜಪತಪಗಳ ಸಾಧನಗಳಿರಲಿಲ್ಲ; ತಾಳ ಕಟಿದು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಕೂಗುವ ಭಕ್ತಿದೇವತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ; ಯಾವುದೂ ಬೇಡವೆಂದು ಹೊರಡುವ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯ ಮೈರಾಗ್ಯ ಸಾಧಕ ಪದಾರ್ಥಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಹೊರಟ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಾನವನ ಇಹಲೋಕದ ಜೀವನವನ್ನೇ ರಸದುಂಬಿಸುವಂತಹವು. ಅಂದು ಸುರಾಸುರರು ತಮ್ಮ ಸಾಗರ ಮಂಥನದಿಂದ ಭಾಗ್ಯಪ್ರದಾಯಿನಿಯಾದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಭೋಗ ಜೀವನದ ಸೊಗಸನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕೌಸ್ತುಭಮಣಿ (ಜಪಮಣಿಯಲ್ಲ), ಪಾರಿಜಾತ ಪುಷ್ಪ, ಸುರೆ, ರುಭಾದಿ ದೇವಾಂಗನೆಯರು—ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದರು. ವೀರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮೆರೆಯಿಸುವಂತಹ ಐರಾವತ, ಉಚ್ಚೈಶ್ವರವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿದರು. ಬೇಡಿದುದನ್ನು ನೀಡಲು ಸಮರ್ಥವಾದ ಕಾಮಧೇನು, ಕಲ್ಪತರು, ಚಿಂತಾರತ್ನಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಹಿಗ್ಗಿದರು. ಕಡಲ ಕಡೆತದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಲಕೂಟದಂತಹ ಭೀಕರ ವಿಷವೂ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಅದರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಷಧೀಶನಾದ ಚಂದ್ರನನ್ನೂ ದೇವ ವೈದ್ಯನಾದ ಧನ್ವಂತರಿಯನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಆಮೃತವನ್ನು ಪಡೆದು, ಕುಡಿದು, ಬಿಡುಗಡ್ಡೆರಾದರು; ಅದರಿಂದಲೇ ನಿರ್ಜರರಾದರು, ನಿರ್ಮರ್ತ್ಯರಾದರು. ನಾವೂ ಹಾಗೆ ಬಿಡುಗಡ್ಡೆರೂ, ನಿರ್ಜರರೂ, ನಿರ್ಮರ್ತ್ಯರೂ ಆಗಬೇಕಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಎದೆಯ ಕಡಲನ್ನು ಅವಿರತವಾಗಿ ಕಡೆಯುತ್ತಿರಬೇಕು. ಈ ಕಡೆತಕ್ಕೆ ತಡೆಯೆಂಬುದೇ ಇರಕೂಡದು. ಈ ಕಡೆತ ದಿಂದಲೇ 'ಭಾವಚಿಂತಾರತ್ನ'ಗಳನ್ನೂ 'ಅನುಭವಾಮೃತ'ವನ್ನೂ ಲೋಕದ ಕಣ್ಣೆದುರು ತಂದು ಇರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಈ ಬಗೆಯ 'ಭಾವರತ್ನ,' 'ಅನುಭವಾಮೃತ'ಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಶಬ್ದಪಾತ್ರವೇ ನಿಜವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ! ಇಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಮಾನವರನ್ನು ಅಮರ್ತ್ಯರನ್ನಾಗಿಸುವ ಆಮೃತ!

* * * * *
ನನ್ನ ಅಸಂತುಷ್ಟ ಹೃದಯವು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರ ಭೂತ-ವರ್ತಮಾನ ಜೀವನ ವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾರದು.

ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಎಷ್ಟೇ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿರಲಿ, ಎಷ್ಟೇ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿರಲಿ, ಎಷ್ಟೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದು ಮುಂದುವರಿಸಿರಲಿ, ಅವಾವು ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದುವಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜೀವನವು ಸತ್ಯ ವಸ್ತುವಿಗೊಂದಕ್ಕೆ ಇರುವುದು. ಸಂಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಎಚ್ಚಿತ್ತಿಯಿರದು; ಕನ್ನಡಿಗರ ವೈಭವಜೀವನಕ್ಕೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿರದು. ಎಚ್ಚಿತ್ತಿಯಿದೆ. ಯಾವುದೊಂದು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ತತ್ತ್ವದ ಕೊನೆ ಕಂಡುಬಿಟ್ಟಿವೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಬಲಿಯುತ್ತ ಹೋದಂತೆಲ್ಲ ಆ ನಾಡಿನ ಕವಿ ಮೊದಲಾಗುವುದು. ಈ ಮಾತನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಇತಿಹಾಸದ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುವು. ದೂರವೇಕೆ? ನಮ್ಮ ನಾಡನ್ನೇ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ! ಕನ್ನಡಿಗರು ನಾವೆಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕೊನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಎರಿದೆವೆಂಬ ಕುಣಿದಾಟವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ನಾಡಿನ ಬಾಳನ್ನು ಆಳವಾದ ಕಂದರದಲ್ಲಿ ಕೆಡಹುತ್ತ ಬಂದಿರುವೆವು. ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸತ್ಯವೊಂದನ್ನೇ ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಆಧಿಭೌತಿಕ ಸತ್ಯದ ಕುರುಡುನೋಟದಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸತ್ಯದಂತೆಯೇ ಆಧಿಭೌತಿಕ ಸತ್ಯ ಅನಾಧ್ಯನಂತವಾದುದು. ಇವೆರಡೂ ಸತ್ಯಗಳ ಕೊನೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಸಂಶೋಧಕರು ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಯೋಗವನ್ನು ಅನಂತಕಾಲದವರೆಗೂ ಜೀಕಾಗುವುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡುಬಂದ ಮಾತನ್ನು 'ನಮ್ಮವರು ಎಂದೋ ಸತ್ಯದ ಕೊನೆಯ ರೇಖೆಯನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ' ಎಂಬ ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟರೆ, ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಸಂತುಷ್ಟಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂಗೆಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಆತನ ಸತ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಯುಂಟಾಗಿ, ಅವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಡಿಯೂ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯನೂ ಆಗುತ್ತಾನೆ. ಕನ್ನಡಿಗರ ಇದುವರೆಗಣ ಇತಿಹಾಸದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಿದ್ಧಿಯ ಅನೇಕ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜೀವನವೊಂದನ್ನೇ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿಮರ್ಶಿಸೋಣ!

* * *

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನರಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳಾಗಿ ಹಾಡಿಹೋದವರು ಎಣಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಜನರು. ಅನೇಕ ವಿಷ್ಣುವೋಪದ್ರವಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಅಳಿದುಳಿದವರ ಕಾವ್ಯ-ಗ್ರಂಥಗಳೇ ನಮಗೆ ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವುವು. ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾದ ಶ್ರಾವಣ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಹಿನಿಯೊಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಬಂದು ಕನ್ನಡ ಜನಪದದಲ್ಲಿ ರೂಢವಾಗಿರುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಅಳಿದುಡೆಷ್ಟೋ ಉಳಿದುಡೆಷ್ಟೋ! ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗ್ರಂಥವಾಗಿರುವ ಚಾಕ್ಷುಷ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಿಂತ, ಜನಸಮೂಹದ ಬಾಯಿ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಬಂದಿರುವ ಶ್ರಾವಣ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನೈಜಗುಣಗಳಾದ ವೈದೃಶ್ಯ

ರಸಾನುಭೂತಿಯೂ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯೂ, ಸಹಜತೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುವು. ಮಧುರಕವಿಯಂತಹ ಸಂಪ್ರದಾಯಶರಣರು ಈ ಸಹಜ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬೀಳುಗಳೆದು ಬೈಯಲೊಲ್ಲರೇಕೆ? ಇದರೊಳಗಿನ ಕಾವ್ಯಸತ್ತ್ವವು ವಿಮರ್ಶಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಖಂಡಿತ ಇದನ್ನು ಜಿರಜೀವಿಯನ್ನಾಗಿಬಿಟ್ಟು.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೋಧಕರಾಗಿಯೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಪ, ರನ್ನ, ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಇವರನ್ನುಳಿದು ಮಿಕ್ಕ ಯಾವ ಜೈನಕವಿಗಳೂ—ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದ—ಲೌಕಿಕ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಬರೆದವರೆಲ್ಲರೂ ಜೈನ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಭವಭವಾಂತರಗಳ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾವ್ಯದ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದರು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಡೆದು ಕೊಂಡುಬಂದಿದ್ದ ಒಂದು ಪಂಥದ ಪ್ರಚಾರಕರಾದುದರಿಂದ ಸತ್ಯದ ಅನಂತತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟವರು; ಮತಾಭಿಮಾನದ ಮತ್ತಿನಿಂದ ಸಹಜ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಂಡವರು. ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಜಿನಧರ್ಮವೇ ಕೊನೆಯ ಸತ್ಯ. ಅದರಿಂದ ಅಲ್ಲಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವರ ಮನಸ್ಸೇ ಒಪ್ಪದು.

ಜೈನ ಸಾಹಿತಿಗಳ ತರುವಾಯ ಮುಂದೆ ಬಂದ ವೀರಶೈವ ವಚನಕಾರರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಸಂಶೋಧನೆಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೃಷಿಯೂ ಹಂಬಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದಲೇ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವೂ ಮನಃಕ್ಲೋಭೆಯೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುವು. ಮೊದಮೊದಲಿನ ವಚನಕಾರರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯಮಂಥನದಿಂದ ಹೊರಟ ಅನುಭವಾಮೃತವನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬು ತುಂಬಾಗಿ ಹುದುಗಿಸಿರುವರು. ಆದರೆ ಇವರ ಬಿನ್ನಹಿಂದೆ ಬಂದ ವೀರಶೈವ ಪುರಾಣ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯಸಂಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಾರದೆ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿ ಗೆಂದು ಶಿವಶರಣರ ಪವಾಡದ ಅದ್ಭುತ ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ಪುರಾಣಿಕರವರು. ಪುರಾತನರ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳ ಹೊರತು ಇನ್ನೇನು ಹೇಳುವರು? ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಕೊಟ್ಟ ವೇಷಭೂಷಣಗಳೇನೋ ಹೊಸ ದಾರಿಯವಾದರೂ ಜೀವ-ದೇಹಗಳೆಲ್ಲ ವೀರಶೈವ ಪಂಥದ ಮಾತುಕತೆಗಳಿಂದ ಹುದುವಟ್ಟಂತಹವು. ಇವರೂ ತಮ್ಮ ಪುರಾತನರು ಹೇಳಿದ ಮಾತೇ ಕೊನೆಯ ಸತ್ಯವೆಂದು ಸಾರುವ ಡಂಗುರಿಗರಾದರು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕತೆ-ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗಳ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿ ಕುಳಿತಿತು. ಸ್ವಾನುಭವವನ್ನು ಕಾಣದ ಸಾಹಿತ್ಯರಾಶಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು?

ಇನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕವಿಗಳು ಮುಂದುವರಿದು ಮಾಡಿದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸತ್ಯಾನುಭವ ದರ್ಶನಕಾರ್ಯವಾದರೂ ಏನಿದೆ? ಎಲ್ಲರೂ ಸನಾತನ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಶರಣರು. ಇವರಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವರು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇತಿಹಾಸ-ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಿದರು; ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಅದ್ವೈತಮತದ ಪ್ರಚಾರಕರಾದರು; ಮತ್ತೆ ಹಲವರು ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ದ್ವೈತಮತದ

ಪ್ರಸಾರಕರಾದರು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಮಾಡಿದುದೇನು? ಭಕ್ತಿ-ಭಕ್ತಿ-ಭಕ್ತಿ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಜನರಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಇಹಲೋಕದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಮಹತ್ತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಸುಖದ ಆಶೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಇದ್ದ ಸುಖದ ದಾರಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಜನ್ಮಮರಣದ ಹೇಡಿತನವನ್ನೂ ನಿರಾಶೆಯನ್ನೂ ಹಬ್ಬಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಇಹಲೋಕದ ಹೊರಟುಹೋಗಿ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹೃದಯಮಂಥನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾದ ದೈವವಾದದ ಕುರುಡತನವು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಪೌರುಷಕ್ಕೆ ಎಡೆಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಮೊದಲಾದ ಕವಿಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಮೂಲಕೃಂತಿ ಹೆಚ್ಚು ರಂಜಕವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಸಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಅವರು ಸತ್ಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪುರಾತನರ ಮಾತುಗಳೇ ಪ್ರಮಾಣವಾಗಿರುವುವು.

* * * *

ಕೃತ್ರಿಮತೆಯ ಯಾವ ಸೋಂಕೂ ಇಲ್ಲದ ಉಪನಿಷತ್‌ಕಾಲದ ಋಷಿ ಸತ್ಯದ ಅನಂತತೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದರೇನೋ! ಏಕೆಂದರೆ, ಸಂಪೂರ್ಣ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು ಸಹಜವಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ತುಂಬ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರಿದ್ದು ತೋರುವುದು. ಆದರಿಂದಲೇ ಅವರು

“ಹಿರಣ್ಮಯೇನ ಪಾತ್ರೇಣ ಸತ್ಯಸ್ಯಾಪಿಹಿತಂ ಮುಖಂ |
ತತ್ತ್ವಂ ಪುಷನ್ಮಪಾವ್ನಣು ಸತ್ಯಧರ್ಮಾಯ ದೃಷ್ಟಯೇ॥”

ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಜ್ಞಾನಾಭಿಮಾನಿ ದೈವತವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವರು. ಸಂಶೋಧನೆಯ ಕಾರ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಉಪನಿಷತ್‌ಕಾಲದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯುಗವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಮುಖ್ಯ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕೃಷಿಯ ಫಲವಾಗಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ವಿಧದ ಸತ್ಯವನ್ನು ವನ್ನು ಕುರಿತು ನುಡಿದಿರುವರು. ಆದರೆ ಅವರ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದ ಉಪದೇಶಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಋಷಿಗಳ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ನೆಲೆಗೆ ಸಮನ್ವಯಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಆ ಅನುಭವಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹಿಗ್ಗುಮುಗ್ಗು ಎಳೆದಾಡಲು ತೊಡಗಿದರು. ಈ ಎಳೆದಾಟದ ಕಾಲದ ಯಾವ ಭಾಷೆಯು ಸಾತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸತ್ಯಸಂಶೋಧನೆಯ ಹಂಬಲಿಕೆ ಕಾಣದು; ತನ್ನ ಮಾತೇ ಕೆಳಗಿನ ಸತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವ ಹೆಗ್ಗಲಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಾಕಷ್ಟ್ಯ ಕಾಣುವುದು. ಮಿಕ್ಕ ಭಾಷೆ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆಯೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಣೆಬರೆಹವೂ ಆಗಿದೆಯೆಂದಮೇಲೆ ನಾವಷ್ಟೇ ನಿರಾಶರಾಗಬೇಕೇತಕ್ಕೆ? ಹಳಹಳಿಸುತ್ತ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೇತಕ್ಕೆ? ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮಿಂದ ನಡೆದುಹೋಗಿದ್ದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಹಿಂಜಿ, ಹಿಗ್ಗಲಿಸಿ—ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ನಡೆದ ಸಜೀವ ಭಾವಗಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಸತ್ಯಾನುಭವಗಳನ್ನು ಸಜೀವ ಭಾವಗಳ

ಹುದುಗಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯೆದುರು ಇರಿಸೋಣ! ಅದರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉಜ್ವಲಗೊಳಿಸೋಣ!

*

*

*

*

ಸೋದರ ಸೋದರಿಯರೇ, ನನ್ನ ಈ ಮಾತು ಅನೇಕರಿಗೆ ರುಚಿಸಿರಲಾರದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಬಲ್ಲೆ; ಆದರೆ ಎನಿಸಿದುದನ್ನು ಅಡದಿರುವುದು ಅಧರ್ಮವೆಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಮ್ಮ ಮುಂಬರುವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಜೀವ ಜೀವಾಳವು ಯಾವ ಬಗೆಯದಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಇದುವರೆಗಿನ ನನ್ನ ಮಾತು ಸ್ಫುಟಗೊಳಿಸಿರಬಹುದು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ರೂಪ, ವೇಷ, ಭಾಷೆ, ಜಣ್ಣು—ಇವೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾನೀಗ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತ ವೇಳೆಗಳೆಯಲಾರೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಬಹು ಜನ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾದಿದ್ದಾರೆ. ಜಯಕರ್ನಾಟಕ!

ಸಮ್ಮೇಳನದ ನಿರ್ಣಯಗಳು

೧. ಜಮಖಂಡಿಯ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಈ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಜಮಖಂಡಿಯ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಭುಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ ಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅವರು ಕೃಪೆಮಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಸಂದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗಳಿಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರವರು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾಕವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಜಮಖಂಡಿಯ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಓದಿಗೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಯಥೇಚ್ಛ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಜಮಖಂಡಿಯ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತೂ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಮಾಡುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿ ಅವನ್ನು ಕೃಪೆಯಿಟ್ಟು ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತ ಬರಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

—ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಂದ

೨. ಜಮಖಂಡಿಯ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ೨೨ನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ದಿವ್ಯಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ, ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕನ್ನಡದ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಿಗರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿರುವ ದಯೆ ಮಮತೆಗಳಿಗಾಗಿ ತನ್ನ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನೂ, ಭಕ್ತಿವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಬೀಡುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೂ ಅಭಿಮಾನದಿಂದಲೂ,

ಔದಾರ್ಯದಿಂದಲೂ ಪರಿಪೋಷಿಸಿ ಬೆಳಸಬೇಕೆಂದು ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ವಾರ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. —ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರು

೩. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮದ್ಭವರಾಜರವರು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಕನ್ನಡದ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಿಗರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜನಪ್ರಿಯ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ೨೧ನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಮಹಾನ್ ಯವರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನೂ, ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಇದೇ ಮರುಕ ಔದಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಅಶ್ರಯದಾತರಾಗಿರುವುದನ್ನು ವಿನಯದಿಂದ ಬೇಡುತ್ತದೆ. —ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರು

೪. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧನ ಇಲಾಖೆಯ ಡಿ. ಡೈರೆಕ್ಟರೂ, ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ, ಬಹು ಭಾಷಾಪಂಡಿತರೂ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪಾರಂಗತರೂ, ಹಲವು ಪ್ರೌಢ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳ ಕರ್ತರೂ, ಮತ್ತೆ 'ಆಶ್ರಯದಾತ' ವರ್ಗದ ಸದಸ್ಯರೂ ಆಗಿ ಪ್ರಾಕ್ತನ ವಿಮರ್ಶಾಪತ್ರ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್, ಮಹಾಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಮುಂತಾದ ಬಿರುದುಳ್ಳವರೂ ಹೊಂದಿ ಸಕಲಜನ ಸನ್ಮಾನ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ ಎಂ.ಎ., ಎಂ.ಆರ್.ಎ.ಎಸ್. ಅವರು (ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ತಾ|| ೬-೧೨-೧೯೩೨) ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ತನ್ನ ಅಪಾರ ದುಃಖವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. —ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರು

೫. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದು, ಅನೇಕ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಪರಿಶೋಧಿಸಿ, ತಮ್ಮ 'ಕಾವ್ಯಕಲಾನಿಧಿ'ಯ ಮೂಲ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸಿ, ಕನ್ನಡಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಉಪಕಾರಮಾಡಿ ಮೈಸೂರಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಎ. ರಾಮಾನುಜ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರವರು (ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ತಾ|| ೨೭-೬-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ) ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ತನ್ನ ಅಪಾರ ದುಃಖವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. —ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರು

೬. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರೂ, ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯರೂ ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ೨೦ನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆಗಿ, ದೊಡ್ಡ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ, ಪ್ರಮುಖ ಸಾಹಿತಿಗಳೂ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸನ್ಮಾನ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದ ಮಂಗಳೂರಿನ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಂಡೆ ಮುನಿಯಯ್ಯರಾಯರು (ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ತಾ|| ೨೫-೧೦-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ) ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ತನ್ನ ಅಪಾರ ದುಃಖವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. —ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರು

೭. ಧಾರವಾಡದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರೊಫೆಸರೂ, ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳೂ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರೂ, ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ|| ಎ. ಟಿ. ಸಾಸನೂರ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರು (ತುಂಗಭದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತಾ|| ೧೪-೫-೧೯೩೬ರಲ್ಲಿ) ಕಾಲಾಧೀನರಾದುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ತನ್ನ ಅಪಾರ ದುಃಖವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

—ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಂದ

೮. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕ ಕಲಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅತಿಶಯವಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನೂ, ಮೈಸೂರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯವರನ್ನೂ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು :—ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

ಅನುಮೋದಕರು :—ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು,

ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

೯. ಮುಂಬಯಿ, ಮದರಾಸು, ಹೈದರಾಬಾದು, ಕೊಡಗು, ಉತ್ತರ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳು—ಈ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಕನ್ನಡ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಶಾಲೆಗಳೆಲ್ಲ ದರಲ್ಲಿಯೂ ಮೈಸೂರಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯ ಮಾದರಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಭಾಷೇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕವೇ ಕಲಿಸುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಮೇಲಿನ ಸರಕಾರಗಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು :—ಶ್ರೀ|| ವ್ಯಾಕರಣತೀರ್ಥ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು

ಅನುಮೋದಕರು :—ಶ್ರೀ|| ರಂಗನಾಥ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮುಗಳಿಯವರು,

ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.

೧೦. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಅಥವಾ ನಾಡ ಹಬ್ಬವನ್ನು ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೆರವೇರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಏರ್ಪಾಟನ್ನು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು :—ಶ್ರೀ|| ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರು

ಅನುಮೋದಕರು :—ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟರಾವ್ ಆಳ್ವಾಳರವರು,

ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

೧೧. ೧೯೪೦ರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಅಖಿಲ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಉದ್ವಿಗ್ನವಾದ ಮಾಡಿ ಆ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಬೇಡುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು :—ಶ್ರೀ|| ಗೋವಿಂದರಾಮಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

ಅನುಮೋದಕರು :—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

೧೨. ಪರಿಷತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವ ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ದಿನದಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮಹಿಳೆಯರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸ್ಥಳೀಯವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಅವುರ್ವ ಸಮಯ ಒದಗಿದೆ; ಇದನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮಹಿಳೆಯರೂ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಲ ಆಣೆ ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು :—ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು

ಅನುಮೋದಕರು :—ಶ್ರೀಮತಿ ಗೌರಮ್ಮ ಮುರಗೋಡ ಅವರು

೧೩. ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನಭಾರತ, ಮಹಾಭಾರತ ಮೊಗಲಾ—ಈ ಕಾಲಗಳ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂತೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಮುಂಬಯಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೂ, ವಿದ್ಯಾಪಾಠೆಗೂ ವಿನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು :—ಶ್ರೀ|| ಮುರಿಗೆಯ್ಯ ಸೋಮಯ್ಯ ಜಂಗಿನ ಅವರು

ಅನುಮೋದಕರು :—ಶ್ರೀ|| ಸಾಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು

೧೪. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಇಂಗ್ಲಿಷ್-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುವಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗದ ಮಹಿಳಾ ಸಮಾವೇಶವಾಗುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈಗಿರುವ ಸದಸ್ಯರ ಜೊತೆಗೆ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ನಿಘಂಟುವಿನ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರನ್ನು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು :—ಶ್ರೀ|| ಪಂಡಿತಪ್ಪ ರಾಯಪ್ಪ ಬೆಕ್ಕೋಡಿ ಅವರು, ಬಿ.ಎ.

ಅನುಮೋದಕರು :—ಶ್ರೀ|| ಬಿಂದೂರಾವ್ ರಾಮರಾವ್ ಸರಗೂಡ್ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

೧೫. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈಗ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗಳಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಸರಕಾರಗಳು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಜನದ ಮಾತಾದ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಆಡಳಿತದ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು:—ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎಲ್.ಸಿ., ಇತ್ಯಾದಿ

ಅನುಮೋದಕರು:—ಶ್ರೀ|| ಶಂ. ಭಾ. ಜೋಶಿ ಅವರು

೧೬. (i) ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಏಕೀಕೃತ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಭಾಷೆ, ಇತಿಹಾಸ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗುವಂತೆ ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಸರಕಾರಗಳಿಗೆ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಮುಂಬಯಿ ಹಾಗೂ ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತಗಳ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲಗಳಿಗೆ, ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

(ii) ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಹಾಗೂ ವಿಧಾಯಕವಾದ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಉದ್ಯುಕ್ತವಾದ ಮುಂಬಯಿ, ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರಕಾರಗಳು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೆ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಹಕಾರ ಸಹಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿ ಕಾರ್ಯಾರಂಭವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು:—ಶ್ರೀ|| ಮುದವೀಡು ಕೃಷ್ಣರಾಯರು

ಅನುಮೋದಕರು:—ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರರು, ಎಂ.ಎ.

೧೭. ಕರ್ಣಾಟಕದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಕನ್ನಡವಲ್ಲದೆ ಮರಾಠಿ, ಉರ್ದು, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು ಮೊದಲಾದ ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳ ವಿಷಯಕವಾದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾ ಮಾತೃಭಾಷೆಗಳೊಡನೆ ಕನ್ನಡದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಅವಶ್ಯವಿವಾಗಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸರಕಾರಗಳೂ, ಸ್ಥಾನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರೂ ಸಹ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಧೋರಣವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು:—ಶ್ರೀ|| ಮುರಿಗೆಯ್ಯ ಸೋಮಯ್ಯ ಜಂಗಿನ ಅವರು

ಅನುಮೋದಕರು:—(೧) ಶ್ರೀ|| ವ್ಯಾಕರಣತೀರ್ಥ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು

(೨) ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ರೇವಣಸಿದ್ಧಯ್ಯನವರು

೧೮. (i) ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ಣಾಟಕದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮವು ನಿಲ್ಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ವಿಷಾದವಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಹೈದರಾಬಾದು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಎರವಾಗುವ ದುರವಸ್ಥೆ ಒದಗುವ ಮೂಲಕ ಆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈಗಿನ ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವು ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಅಲ್ಲಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

(ii) ಹೈದರಾಬಾದು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅಧೀನವಾಗಿರುವ ಸಾಲಾರಜಂಗ್ ಬಹಾದ್ದೂರ್ ಅವರ ಜಹಗೀರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವದೇ ಎರ್ಪಾಟುಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಸಾಲಾರಜಂಗ್ ಬಹಾದ್ದೂರ್ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತದೆ; ಆದರೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಮಾಸಿಕ ಫೀಯನ್ನು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಪುಕ್ಕಟೆಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ, ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು:—ಶ್ರೀ|| ವ್ಯಾಕರಣತೀರ್ಥ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು

ಅನುಮೋದಕರು:—ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಬಿ. ಪುರಾಣಿಕ ಅವರು

೧೯. ಜಮಖಂಡಿಯ ಸಂಸ್ಥಾನದ ನಿವಾಸಿಗಳಿಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ತಮ್ಮ ರೆಕ್ಕೆಪ್ಪುಗಳನ್ನೂ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರವನ್ನೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದೂ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು:—ಶ್ರೀ|| ಪಂಚಪ್ಪ ಕೋರಿ ಅವರು

ಅನುಮೋದಕರು:—ಶ್ರೀ|| ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಕಲ್ಲೂರ ಅವರು

ಪರಿವೋಷಕರು:—ಶ್ರೀಮತಿ ಗೌರಮ್ಮ ಮುರಗೋಡ ಅವರು

೨೦. ಜಮಖಂಡಿ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ದಪ್ಪರು ಆಗುವುದನ್ನು ಕನ್ನಡ ಜರ್ಜಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಜಮಖಂಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕಿರುವ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು:—ಶ್ರೀ|| ದಾಮೋಣ ಹುಲ್ಲಾಳ್ಕರ್ ಅವರು

ಅನುಮೋದಕರು:—ಶ್ರೀ|| ಸಾಬಡೆ ವಕೀಲ್ ಅವರು

೨೧. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಸುವಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲರೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಎರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕರ್ಣಾಟಕದ ಎಲ್ಲ ಶಿಕ್ಷಣಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಂಚಾಲಕರಿಗೂ ಶಾಲಾ ಖಾತೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು:—ಶ್ರೀ|| ಪ್ರ. ಗೋ. ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರು

ಅನುಮೋದಕರು:—ಶ್ರೀ|| ಶಾಮರಾವ್ ಗಜೇಂದ್ರಗಡ ಅವರು

೨೨. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಕನ್ನಡವಲ್ಲದ ಒಂದೇ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ದೊಡ್ಡ ಹಲಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಕಂಡುಬಂದ ಮೂಲಕ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ರೈಲ್ವೆಯ ವರಿಷ್ಠಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಹೆಸರುಹಲಗೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಹಚ್ಚುವಂತೆ ಎರ್ಪಾಟುಮಾಡಲು

ಜಮಖಂಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರವರಾದ
ಶ್ರೀಮಂತ ಶಂಕರರಾವ್ ಅಪ್ಪಾಸಾಹೇಬರವರು
 (ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು
 ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಇವರ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ೨೭೧ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು)

ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಬೆಂಬಲವನ್ನೀಯಬೇಕೆಂದೂ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ನಿರ್ಣಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಸೂಚಕರು :—ಶ್ರೀ|| ಮುರಿಗೆಯ್ಯ ಸೋಮಯ್ಯ ಜಂಗಿನ ಅವರು

ಅನುಮೋದಕರು :—ಶ್ರೀ|| ಮುದವೀಡು ಕೃಷ್ಣರಾಯರು

ಸಮ್ಮೇಳನದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ಕೋರಿ ಬರೆದು

ಬಂದ ಕೆಲವು ಸಂದೇಶಗಳು

೧

ಜಮಖಂಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರವರಿಂದ

"ಜಮಖಂಡಿ ಶಹರದಲ್ಲಿ ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಸೇರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ವತಃ ಬರಲು ನಮಗೆ ಶಕ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಕಾರ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯವು ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು. ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳೂ ಒಂದೇ ಯೋಗ್ಯತೆಯವೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಉತ್ಕರ್ಷದ ಸಲುವಾಗಿ ಶಕ್ಯವಿದ್ದಮಟ್ಟಿಗೆ ಯತ್ನಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವೆವು.

"ಅಂಗೀಕೃತ ಕಾರ್ಯವು ತಮ್ಮಂಥ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಜರುಗಿ ಅಧಿವೇಶನವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇವೆ."

೨

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ದಿವಾನ್ ಸಾಹೇಬರವರಾದ

ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಎಂ. ಇಸ್ಮೈಲ್, ಕೆ.ಸಿ.ಐ.ಇ., ಒ.ಬಿ.ಇ. ಅವರಿಂದ

"...ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ಯನ್ನಲಂಕರಿಸುವುದು ವಿಶೇಷ ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಕರ್ಣಾಟಕ ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಿದ್ವಾಂಸರು; ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರಮಿಸಿದವರು. ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜರುಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವ ವಿಷಯವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿದೆ.

"ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಎ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೂ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಶ್ರೀ|| ಗುಂಡಪ್ಪನವರೂ ಅವರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೂ ಸ್ವಾರ್ಥತ್ಯಾಗದಿಂದಲೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದಲೂ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ

ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಾದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

"ಸಮ್ಮೇಳನವು ಹಿತಕರವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೆರವೇರಲೆಂದು ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಾರೈಸುವೆನು."

೩

ರಾಜಸಭಾಭೂಷಣ ದಿನಾನ್ ಬಹದ್ದೂರ್

ಸರ್ ಕೆ. ಪಿ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟಿ, ಸಿ.ಐ.ಇ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಡಿ. ಅವರಿಂದ

"ಜನುಖಂಡಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಸಭಾಸದರು ನಮಸ್ಕಾರಗಳು. ನಮ್ಮ ನುರಿತ ವಿದ್ಯಾದಾಯಕರೂ, ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಬಹಳ ಹಿರಿಯರೂ ಆದ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಜುನಾಯಿತರಾದದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ವಿಷಯ. ಈ ಅದುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಂಜಸತ್ವವಿದೆ.....

"ಭಾರತದ ಭಾಷೆಗಳ ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಕನ್ನಡ ತಿರುಗಿ ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಕರ್ಣಾಟಕದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಗುರಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವುದು ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ಮನದಟ್ಟಾಗಿದೆ....

"ನನ್ನ ವಿದ್ವಂತಿತ್ವರು ಶ್ರೀ|| ಚಿಕ್ಕೋಡಿಯವರು ಸ್ವಾಗತ ಮಂಡಿಸಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಹರ್ಷದ ಸಂಗತಿ.

"ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಸಕಲ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಫಲಪ್ರದವಾಗಲೆಂದು ನಾನು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ."

೪

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯ

ಡೈರೆಕ್ಟರವರಾದ ಮಿ|| ಇ. ಜಿ. ಮೃಕಾಲ್‌ಪೈನ್, ಎಂ.ಎ. (ಎಡಿನ್.)

ಡಿಪ್.ಎಜುಕೇಷನ್ (ಎಡಿನ್.), ವಿ.ಡಿ., ಜೆ.ಪಿ. ಅವರಿಂದ

"ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ೨೨ನೆಯ ಅಧಿವೇಶನವು ಜನುಖಂಡಿಯ ಸೇರುವುದಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಡೈರೆಕ್ಟರಾದ ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕಾಲೇಜಿನ ಅಧ್ಯಾಪಕವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಕಾಲ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರು; ಮತ್ತು ಅವರು ಭಾತಶಾಸ್ತ್ರದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ವಾತವ್ಯವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದರೂ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ನಿಂತು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಅದರಲ್ಲಿ

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುವಿನ ರಚನೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನೇ ಧಾರೆಯೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಮ್ಮೇಳನವು ಬಹು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ; ಮತ್ತು ಅದರ ಅಲೋಚನೆ ವಿಚಾರಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುವುದೆಂದೂ ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಹೈ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಮೂಲಕವೇ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುವ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಏರ್ಪಾಟು ಕನ್ನಡದ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ಬಹಳ ಉತ್ತೇಜಕವಾಗಿದೆ; ಆ ಏರ್ಪಾಟನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರತಕ್ಕ ಜವಾಬುದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ನನಗೆ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲೆಂದು ಬಯಸಲು ಅತ್ಯಂತ ಹರ್ಷವಾಗಿದೆ."

ಜಿ

ಧಾನಾಡದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರ್. ಆರ್. ದಿನಾಕರ್ ಅವರಿಂದ

"...ಅನೇಕ ಅಡಚಣೆಗಳು ಉಂಟಾದರೂ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎದುರಿಸಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಮಾಡಿದ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರನ್ನೂ ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಅವರ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಕೊಂಡಾಡದೆ ಇರಲಾರೆನು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ವೃಕ್ಷವು ಯಾವದೇ ಅರಸರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಅರಳುವಷ್ಟು ಇಲ್ಲವೇ ಶಾಪದಿಂದ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗುವಷ್ಟು ಕೋಮಲವಲ್ಲ. ಅದು ಎಲ್ಲ ಚಳಿ ಗಾಳಿ ಮಳೆ ಬಿಸುಲಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಪ್ರೇಮೋದಕದಿಂದ ಪುಷ್ಟವಾಗಿ ಬಲಿತುನಿಂತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿರುವಿರಿ. ಯಾರು ಬರಲಿ ಬಿಡಲಿ, ಯಾರು ಹಳೆಯಲಿ ಕೊಂಡಾಡಲಿ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಥವು ಕಡುವೇಗದಿಂದ ಮುಂದೆ ಸಾಗುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ ಎಂಬ ಅತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ದುಡಿಯೋಣ. ಅಂದರೆ ಯಶಸ್ಸು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಂತೆ."

ಜಿ

ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಜಿ. ಖೇರ್ ಅವರಿಂದ

"ತಮ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಆಹ್ವಾನವು ತಲಪಿದೆ. ಬೇರೆ ಕಾರ್ಯದ ನಿಮಿತ್ತ ನಾನು ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕುಭ ಹಾರೈಕೆಗಳನ್ನು ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಸಮ್ಮೇಳನವು ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ."

೭

ಪುಣೆಯ 'ಆರ್ಯಭೂಷಣ' ಮತ್ತು 'ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶ' ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ವಿ. ಪಟವರ್ಧನ್ ಅವರಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಬರೆದ ಆಮಂತ್ರಣ ಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಜರುಗುವುದರಿಂದ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು, ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಜಮಖಂಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಸಮಾವೇಶವಾಗಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಮತವು. ಕೈ. ಶ್ರೀ. ಭಾಷಾಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ಕಮಿಟಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತಿನ ಸಮಾವೇಶವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ಧೋರಣೆಯ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಾಯಮವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಹುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಜಮಖಂಡಿ ಮರಾಠಿ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳ ಭಕ್ತರ ಸಹಕಾರ್ಯದಿಂದ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನ ಜರುಗುತ್ತಲಿದೆ ಎಂಬುದು ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತು. ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳು ರಾಜ್ಯದುದುರಾಗ್ರಹಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ, ಸಹಕಾರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಹಾಗೂ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಈ ಅಧಿವೇಶನವು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವೂ ಯಶಸ್ವಿಯೂ ಆದೀತೆಂದು ನನ್ನಾಶೆ. ಸಮ್ಮೇಳನವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲೆಂದು ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಸುತ್ತೇನೆ."

೮

ಬೆಳಗಾವಿನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜೋರ್ದಿನ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಾದ ರಾನ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಎನ್. ಅಂಗಡಿ ಅವರಿಂದ "ಸಂಸ್ಥಾನದ ಜನರ ಪ್ರಯತ್ನ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸ್ವತಃ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿದೆ."

ಸಮ್ಮೇಳನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು
ಜಮಖಂಡಿಯ ಜಯಭೇರಿ

ಲೇಖಕರು: "ಈ. ಸಾ."

('ಜಯಕರ್ನಾಟಕ' ದ ಫೆಬ್ರವರಿ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಉದ್ಧೃತವಾದುದು)
"ಉರಿಯುತಿದೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ! ಉರಿಯುತಿದೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ! ಇರಬೇಕು ಬನ್ನಿ, ಅಣ್ಣದಿರೆ, ಓ!" ಎಂಬ ಆತ್ಮಧ್ವನಿಯು ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹಬ್ಬಿ ನಾಟ್ಯಮಂಡಲಿಯ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಮಾದರಿಯ ಬರೆಹಗಳು ದಿನವಹಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ. ಕನ್ನಡದ ಅಳಲಿನ ಕೂಗು ಕನ್ನಡಿಗರ ಬಗೆಯನ್ನು ಛೇದಿಸಿ."

ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ವಿಧದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾಗಿ, ತಂಡ ತಂಡವಾಗಿ ಜಮಖಂಡಿಯತ್ತ ಧಾವಿಸಿದರು. ದಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವು ನೆರೆಯಿತು.

“ಅದೊಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶ. ಇಂತಹ ಭಾಗ್ಯವು ಹಿಂದಿನ ಯಾವ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಲ್ಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆದಿರುವಾಗಲೂ ಅದಷ್ಟೋ ಲೋಪಗಳು ಒದಗಿದುದು ಉಂಟು. ಸುಮಾರು ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೂ ಕಡಿಮೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪರಿಯ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳನ್ನು ಇದಿರಿಸುತ್ತ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳಿಗೆ ಇಂಬುಗೊಡದಂತೆ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡ ಗೆಲುವು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವಂತಹುದು.

“ಕೊಡಗಿನಿಂದ ಕೊಪ್ಪಳದವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಆಗಮಿಸಿದ ಹಿರಿ ಸಾಹಿತಿಗಳ, ಮೆರಿ ಸಾಹಿತಿಗಳ, ಚಿಗುರು ಸಾಹಿತಿಗಳ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರೇಮಿಗಳ, ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷ ಪ್ರತಿಭೆಗಳ ಬಹು ಸಂಖ್ಯೆಯಷ್ಟೇ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ನೈಪುಣ್ಯವೂ, ವೈವಿಧ್ಯವೂ ನೋಡುವಂತಹುದಾಗಿತ್ತು. ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕೆಲದಿನಗಳಿಂದ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಮುಗಿದ ಕೆಲದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಹಗಲಿರುಳೂ ಬಿಟ್ಟೂ ಬಿಡದೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸಾಗಿಯೇ ಇದ್ದವು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ಸಾಹವೇ ಉತ್ಸಾಹ! ಒಂದು ಉಪನ್ಯಾಸವೆ, ಒಂದು ಕಾವ್ಯಗಾಯನವೆ, ಒಂದು ಕೀರ್ತನೆಯೆ, ಒಂದು ನಾಟ್ಯವೆ, ಒಂದು ನೃತ್ಯವೆ, ಒಂದು ಪ್ರದರ್ಶನವೆ, ಒಂದು ಶಕ್ತಿ ಸಾಧನೆಯೆ, ಒಂದು ಗೋಷ್ಠಿಯೆ, ಒಂದು ಗೊತ್ತುವಳಿಯೆ, ಒಂದು ನಗೆಯೆ, ಒಂದು ಆಣಕವೆ, ಯಾವುದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು? ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಎಷ್ಟೋ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಉಳಿದುಹೋಗಿ. ಅನೇಕರಿಗೆ ಅಸಂತೋಷ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಬಂದವು. ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜಮಖಂಡಿಯ ವಾಯುಮಂಡಲವು ಕನ್ನಡದ ಕೆಚ್ಚಿನಿಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿದುಹೋಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಬರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವೆಂದರೆ ನಸುವೆ ಹೇಳಿದಂತಾಗುವುದು. ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂದರ್ಶನ, ನವ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಕನ್ನಡತನದ ಮಹಾ ಸಮ್ಮೇಳನ ಎಂದರೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದಂತೆ ಆಗುವುದು.

“ಶ್ರೀ ದೇಶಪಾಂಡೆ ಗಂಗಾಧರರಾಯರ ಮಂಗಲಾಚರಣೆ ರೋಮಾಂಚಕಾರಕವಾಯಿತು. ಓಜಸ್ವಿಯಾದ ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೊರಸೂಸಿದ ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳು ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಚಿರಕಾಲ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾಗಿವೆ. ಜನಜೀವನವನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರಗೊಳಿಸುವುದೆ ಸಾಹಿತಿಯ ನೈಜಕಾರ್ಯವು. ಇಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಇಂದಿನ ಜೀವನದ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಬೇಕು. ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ ಮರಾಠರು ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಹೀಗೆಳೆದು ಬಾಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕರ್ಣಾಟಕದ ಅರಾಧನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಮರಾಠರಿಗೆ ಉನ್ನತಿ ಇದೆ. ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅಳುವ ಮರಾಠಿ ಅರಸರು ತಮಗೆ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳು ಸಮಾನವೆಂದಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ ಕನ್ನಡಿಗನಿಗೆ ಹಿರಿಯ ಮಗನ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಕನ್ನಡಿಗರು ನಿಜವಾಗಿ ದೊಡ್ಡವರಾಗಬೇಕು; ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಕನ್ನಡಿಗರ ಹಿರಿಯ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಘನತೆ ತಾನೇ ತಾನಾಗಿ ಅನ್ಯರನ್ನು ತನ್ನತ್ತ ಎಳೆದುತರಬೇಕು—ಮುಂತಾಗಿ ಗುಂಡು ಗುಡುಗಿನಿಂದ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಕ್ಷಣಹೊತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಪೀಠವು ರಾಜಕೀಯ ಪೀಠವಾದಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು.

“ಸ್ವಾಗತಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯು ವಿಚಾರಾರ್ಹವಾಗಿದೆ: ಗ್ರೀಕ್, ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಭಾಷೆಗಳಂತೆ, ಹಳಗನ್ನಡಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಂತ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದು.

“ ಸಮ್ಮೇಲನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮೊನೆಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕಾದಂಬರಿ ಸರತಿಯು ಅಭಿನಂದನೀಯವಾಗಿದೆ.

“ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸಭಾಪತಿಗಳಾದ ಕವಿಭೂಷಣ ಶ್ರೀ|| ಬೆಟಗೇರಿನವರು ಮನನೀಯವಾದ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬೀರಿದರು. ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂಬುದು ಮುಂದೆ ಮುಂದುವರಿದು ಹೋಗುವುದು. ಜಲನವಲನವಿಲ್ಲದ, ಕ್ಷೋಭೆಯಿಲ್ಲದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಮುಂದೆ ಮುಂದುವರಿದು ಹೋಗುವುದು. ಸಂಪ್ರದಾಯ ಶರಣತೆ, ಮತೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರಸಾತಲಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದವು. ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯವು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಪತನಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪುನರುಜ್ಜೀವನವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಯು ಹುಟ್ಟಬೇಕು. ಸಾಹಿತಿಗಳು ತತ್ತ್ವಸಂಶೋಧನೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

“ ಸಮ್ಮೇಲನದ ಅಂಗವಾಗಿ ಧಾರವಾಡದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಇತಿಹಾಸ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಂಡಲದವರು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಸ್ತುಪ್ರದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕಾಪ್ರದರ್ಶನ ಇವು ಬಹು ಜನರ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಯಶೋಭಾಗಗಳಾದವು. ಕನ್ನಡ ಹುಟ್ಟಿದ ನೂರಾರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಜನರು ಬೆರಗಾದರು. ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಸ್ತುಗಳ ಕಂಡು ಎಷ್ಟೋ ಜನರಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಇತಿಹಾಸದ ಬಗೆಗೆ ಜ್ಞಾನವು ಹರಿದು ಹೋಗಿರುವುದು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಡಸುತ್ತಿರುವ ಕೈಬರಹದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಮೆಚ್ಚುವವಾಗಿದ್ದವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾವಿ, ಮುಧೋಳ, ಕಲಬುರ್ಗಿ ಮುಂತಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕಲೆ ಈ ಎರಡೂ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಮೇಲ್ದರಗತಿಯವಾಗಿವೆ.

“ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಲನವು ಈ ಅಧಿವೇಶನದ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಚ್ಚು ಗಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಪರಿಷ್ಕಾರ ತಮ್ಮ ಹೆಗ್ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದುಡಿಯುವ ಕೆಲಸಗಾರರಲ್ಲಿ ಸೌಹಾರ್ದ ಸಾಮರಸ್ಯಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿವೆ. ಇಂದಿನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳು ಮುಂದಿನ ಕರ್ಣಾಟಕದ ತಳಹದಿಗಳು. ಒಂದು ಮೂಲೆಯ ಒಬ್ಬ ಕನ್ನಡ ನೋವಾದರೆ, ಅಖಿಲ ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ನೋವಾದಂತೆ. ಒಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗನ ಕೊನೆ ಮುಗಿದರೆ, ಅಖಿಲ ಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಕೆ ಕೊನೆ ಮುಗಿದಂತೆ. ಕರ್ಣಾಟಕದ ಕೂಗು ಎಂಬ ಜೀವಾಳವು ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತವಾಗಬೇಕು. ಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಡಿಯಿಟ್ಟು ಈ ಯೋಜನೆಯು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಪ್ರಗತಿರಥವು ವೇಗದಿಂದ ಸಾಗುವುದೆಂದು ಹಾರಯಿಸಲಾಗಿದೆ.

“ ಇಂದಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಹಂಪೆಯಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿದ ವಿಜಯನಗರ ಸಮ್ಮೇಲನದ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥ ಸಾಂವತ್ಸರಿಕ ಸ್ಮಾರಕೋತ್ಸವದ ವರದಿಯು ಇದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.

“ ಸಮ್ಮೇಲನದ ಕೋಲಾಹಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ಹಳೆ ಹೊಸ ಜೀವಜ್ವಲನ ಮಿಂಚಿ ಮೂಡಿದವು. ಇಂದಿನ ಕನ್ನಡದ ರಸಮುಷಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮುಂತಾದವರು ನವರು ತಮ್ಮ ವಿನಯ, ವಕ್ರಾಂತ, ವಿಶಾಲತೆಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಸರಸಮಧುರ ಸಲ್ಲಾಪಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಕಣ್ಣನ್ನು ಬೀರುತ್ತ ಬೆಳೆಯುವವರ ಬಳಗವನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿದರು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮುದವೀಡು ಕೃಷ್ಣರಾಯರ ವೀರವಾಣಿಯು ಕನ್ನಡಿಗರ ಹೇಡಿತನವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ|| ಕುಲಕರ್ಣಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸರ ನೃತ್ಯಪ್ರಾಧಿಮ್ಯವು ಕಲಾಪ್ರಿಯರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿತು. ಇವರಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೊಂಡ ಬಾಗಲಕೋಟೆಯ ಶ್ರೀ|| ಶ್ರೀಪಾದ ರಾಜೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ನವಬಾಲಿಕೆಯಾದ ನಾಯಂಪಳ್ಳಿ ಕೃಷ್ಣ ಇವರು ಮೊದಲುಬಾರಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ನೃತ್ಯರಂಗದಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಪಣಮಾಡಿದರು.

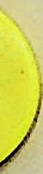
“ನವಕರ್ಣಾಟಕವು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಮ್ಮೇಲನವೊಂದು ಹಿಂದಾದ ಪ್ರಮಾಣ. ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ ನವಚೈತನ್ಯವು ಸ್ಫುರಿಸುತ್ತಲಿರದಿದ್ದರೆ ಜಮಖಂಡಿಯಂತಹಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಮ್ಮೇಲನವು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕನ್ನಡಿಗನು ಎದ್ದೇಳಲೇಬೇಕು. ಆತನಿಗೆ ಇದಿರಾರು?

“ಬಹುಕಾಲ ಬರದ ಬವಣಿಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಭೂಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿ ಮಳೆಯಾದಂತೆ ಆಯಿತು ಈ ಸಮ್ಮೇಲನ. ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಬಡತನವು ಹಿಂಗೆತು. ಈ ಸುಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಎಷ್ಟು ಬೀಜಗಳು ಮೊಳೆತವು; ಎಷ್ಟು ಸಸಿಗಳು ಬೆಳೆತವು; ಎಷ್ಟು ಸಸಿಗಳು ಕೊನರಿದವು; ಯಾರು ಹೇಳಬೇಕು?

“ಯಾವ ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಹೆಸರೆತ್ತುವುದು ಕಳವಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಜಯಭೇರಿಯು ಮೊಳೆಮೊಳೆಗಿತು. ಈ ಜಯಭೇರಿಯು ವಿರೋಧಿಗಳ ಸದ್ದನ್ನು ಅಡಗಿಸಿತು. ಉದಾಸೀನರನ್ನು ಉನ್ಮುಖಗೊಳಿಸಿತು. ಒಲಿದವರನ್ನು ನಲಿಸಿ ಒಲಿಯಿಸಿತು. ಅತ್ತಲಿನ ಕರ್ಣಾಟಕಸ್ಥರು, ಇತ್ತಲಿನ ಕರ್ಣಾಟಕಸ್ಥರು ಎಂಬ ಬಯಕೆಗಳು ಬತ್ತಿ ಕರ್ಣಾಟಕಸ್ಥರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು, ಎಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡಿಗರು ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿತು. ವಿಮುಖರಾದ ಅರಸರು ಶುಭಸಂದೇಶವನ್ನು ಅರುಹಿ ಕನ್ನಡ ಮೂರ್ಧನ್ಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತ ಸನ್ಮಾನ ನೀಡುವಂತಹರಾದರು.

“ಇದೆಲ್ಲವೂ ಆಗತಕ್ಕದ್ದು, ಆದುದು. ಆಗಬೇಕಾದುದು ಮುಂದೆಯೇ ಇದೆ: ಆಪಾರವಾಗಿದೆ, ಅನಂತವಾಗಿದೆ. ಆ ಗುರಿಯತ್ತ ಕನ್ನಡಿಗನು ಸಾಗಲಿ; ಭರದಿಂದ ಸಾಗಲಿ. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಜಮಖಂಡಿಯ ಜಯಭೇರಿಯ ಸಾರ್ಥಕ್ಯ.

“ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಸಮ್ಮೇಲನವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಲು ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಮನಮುಟ್ಟಿ ದುಡಿದ ಮಹನೀಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು, ವಂದನೆಗಳು.”

96

ಶ್ರೀ
ಕರ್ನಾಟಕ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತರಿಕೆ

The Quarterly Journal of the Kannada Literary Academy, Bangalore

ಸಂಪುಟ ೨೩]

ಈಶ್ವರ, ಪುಷ್ಯ-ಫಾಲ್ಗುನ

[ಸಂಚಿಕೆ ೧

ವಾರ್ಷಿಕ ಜಂದಾ ರೂ. ೪]

*

[ಬಿಡಿ ಸಂಚಿಕೆ ರೂ. ೧-೪-೦

Vol. XXIII, No. 1]

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು,
ಹಾರ್ಡಿಂಜ್ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ

[January-March, 1938

ಪರಿಚ್ಛಿತ್ತಿ ಕೆಯ ನಿಯಮಗಳು

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಳಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮವರಿಗೆ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿಯ ತೀರ್ಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ (೫-೩-೧೯೩೪):-

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಕ್ರಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಚಿಕೆಯೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ೬೦ ಪುಟಕ್ಕೆ ಕಡುಬಿಟ್ಟು ೧೦೦ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು.

ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಭಾಗಗಳಿರುತ್ತವೆ:-

(೧) ಸ್ವತಂತ್ರ ಲೇಖನಗಳು - (ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ತತ್ಸಂಬಂಧವಾದ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ಆತ್ಮಜ್ಞತಕ್ಕೂ) ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಕಾವ್ಯಮೀಮಾಂಸೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ವಿತಿಹಾಸಿಕ ವಿಚಾರಗಳು. (೨) ಪ್ರಮಾಣ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅನುವಾದಗಳು - ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ, ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಿಂದ, ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ. (೩) ಪುರಾತನ ಪ್ರಬಂಧಗಳು - ಪ್ರೌಢ ಕಾವ್ಯಗಳು, ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ (ಲಾವಣಿ, ಇತ್ಯಾದಿ), ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕೈಫಿಯತ್ತು, ಇತ್ಯಾದಿ. (೪) ಗ್ರಂಥ ವಿಮರ್ಶೆ - ಗ್ರಂಥ ಸ್ವೀಕಾರ. (೫) ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆದೇಶಗಳ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು. (೬) ಸಮಕಾಲೀನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಬಂದಿರುವ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳು: ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಲೇಖನಗಳ ಮುಖ್ಯವಾದವು. (೭) ಸಂಪಾದಕೀಯ ಟೀಕೆಗಳು. (೮) ವಿನಿಮಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪಟ್ಟಿ. (೯) ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಂಪಾದಕೀಯ ಚಂದಾ ವಿವರ, ಇತ್ಯಾದಿ. (೧೦) ಕಾ|| ಸ|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಪಟ್ಟಿ. (೧೧) ಸಂಪಾದಕೀಯ ಸದಸ್ಯರ ಪಟ್ಟಿ. (೧೨) ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪಟ್ಟಿ.

ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ನಾಲ್ಕು ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿವೆ:-

೧. ಜನವರಿ - ಪುಷ್ಯ.

୩. **ଜୁଲ୍ଡ଼ି—ଚକ୍ରାଧ.**

౧. ఏప్రిల్ - జ్యేష్ఠ.

೪. ಅಕ್ಕೋಬರ್-ಆಶ್ವಯುಜ.

ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕೀಯ ಕಾರ್ಯದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಅವರ ಕೆಲಸ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ಧಾರವಾಡ ವಾದ ಲೇಖನಗಳು ಒಂದು ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಹದಿನಾರು ಪುಟಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಇರತಕ್ಕದ್ದು.

[ಈ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಕಾ॥ ನಿ॥ ಮಂಡಲಿ ಶಾ॥ ೨೫-೩-೧೯೩೪ ನವೆಂಬರ್ ೨೩ ರಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು.]

ಸದಸ್ಯತ್ವದ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕಾಗ್ರಾಹಕತ್ವದ ಕಾಲಾವಧಿ

(೧) ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯತ್ವವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸದಸ್ಯತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕು.

ಕಾ|| ೩|| ಮಂಡಳಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ೧೨ ತಿಂಗಳು ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ನಡೆಯುವುದು.

(೨) ಸವಸ್ಥರಾದವರು ತಮ್ಮ ಅಪೇಕ್ಷಾಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ, ಅಂಥಾ ಗ್ರಾಹಕರ ಬಂದಾ ಹಣವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಲಾವಧಿಗೆ ಸಮವಾಗಿ ಪಡೆಯುವುದು ಗಣಿಸಲಾಗುವುದು.

(೩) ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯು ಗ್ರಾಹಕರಾದ ಸದಸ್ಯರು ತಮಗೆ ಮೇಲಿನ ನಿಯಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಚಿಕೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಅದೇ ಸಂಪುಟದ ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗಳೂ ಬೇಕೆಂದು ಅವುಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ಅಂಥ ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದು ದೊರೆಯುವುದಾದರೆ, ಅವುಗಳ ಜೊತೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಂತೆ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚಂದಾ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಎಣಿಕೆ ಬೇರೆಯಾಗುವುದು.

ನಿಶೇಷ ಸೂಚನೆ.—ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಲೇಖನ
ಸಂಗತಿಗಳಿಗೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೂ ಆಯಾ ಲೇಖಕರು ಜವಾಬ್ದಾರು
ಅನುಭವಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದಿಲ್ಲ.

THE QUARTERLY JOURNAL
OF THE
KANNADA LITERARY ACADEMY

Vol. XXIII]

JANUARY-MARCH, 1938

No. 1

CONTENTS IN BRIEF

I. Historical Events in Jaimini Bhārata : By Mr. Hulloor Srinivasa Jois, Chitaldrug.

The view put forward by Mr. Srinivasa Jois in this Article is that the author of the *Jaimini Bhārata* in narrating the story of the *Aśvamédha* or Horse Sacrifice performed by Dharmarāja and the conquests won by Arjuna, had in view the conquests of the famous historical personage Samudra Gupta and his Horse Sacrifice. The line of argument adopted is somewhat like this : "Names of some kings conquered by Arjuna, appearing in the *Jaimini Bhārata*, are not to be found in the *Mahābhārata*, while their doings indicate that they were none but the kings who were conquered by Samudra Gupta. The events of Samudra Gupta's conquests are depicted in a different garb, certain historical personages and events are merged in the main current of the story of the *Aśvamédha Parva* of the *Mahābhārata* and the whole story is told with a tinge of allegory as it were."—The author welcomes further investigation by scholars in respect of his conclusions.

II. Defects in Literary Composition : By Mr. M. A. Narayana Sastri, Sahitya Vidwan, Bangalore.

The author briefly explains how the improper use of words which do not conform to strict rules of Grammar, poetics or poetic conventions mars literary composition and how such defects take away from the elegance of language and enjoyment of poetry. All the defects pertaining to the use of words, which are stated to be 17 in number according to writers on Rhetoric, are enumerated with explanatory notes, together with examples from modern Kannada poetry to illustrate these defects.

III. Rhetoric and Kannada Literature : By Pandit Kesava Sarma, Galagali.

Rhetoric, or embellishment by 'figures of speech,' is an aid to enhance the beauty of literature. Rhetorical expression makes literature enchanting and brings it nearer to popular appeal; the fearful and the sorrowful, the cruel and the pitiful, the common and the strange—all these sentiments are equally

appealing when conveyed through rhetorical language. Ancient Kannada literature is the richer for being rhetorical; and the Kannada of to-day and to-morrow would be poorer if it throws away the ornament of rhetoric.

IV. Recitation Competitions in the Parishat :

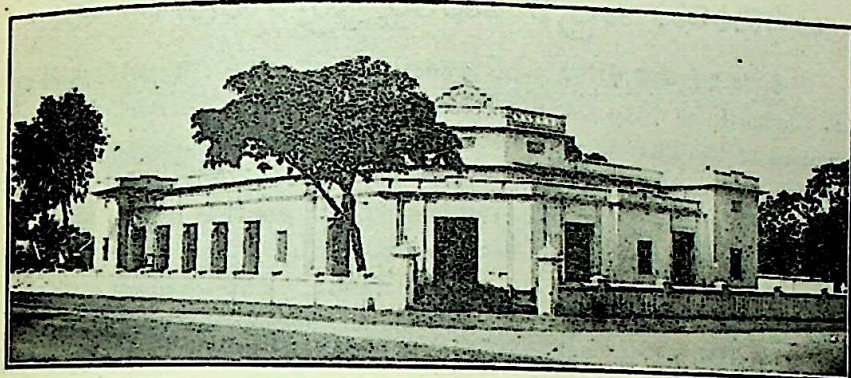
A brief report pertaining to the Recitation Competitions for boys and girls of Primary, Middle and High Schools, which were conducted in the Parishat Hall on the 16th, 17th and 18th of November last, is given. 144 boys and girls participated in the Competitions, and prizes in the shape of silver cups, medals and Kannada books were given to 22 successful candidates. Rajasabhabhushana Diwan Bahadur Dr. Sir K. P. Puttanna Chetty, M.A., C.I.E., LL.D., Retired Member of Council, presided on the occasion and Mr. Puttanna Chetty gave away the prizes.

V. Book Reviews and Acknowledgments :

Number of books reviewed : 14 ; number of books acknowledged :

VI. Editorial Notes :

Ourselves—Aim of the Parishat : extract of speech made by Mr. R. S. Srikantia, M.A., B.L., at a meeting held in the Parishat Hall under the presidency of Sir Mirza M. Ismail, Dewan of Mysore, to congratulate him on the occasion of his 54th Birthday and of his election as Vice-President of the Parishat. Acknowledgment of Donations to the Parishat : Rs. 1,200 in the shape of Life Memberships to the Parishat collected by the Kannada Sahitya Samaja, Bangalore, and other small donations—Work before the Parishat : to spread enlightenment among the masses in their own tongue and to make the Parishat a real People's University—Appreciation of the Parishat's work : extracts from the speech made by Sir Mirza M. Ismail at a Party given in his honour—Emblem of the Parishat ; the Kannada Flag ; what they stand for : Fifth Spring Literary Festival held at Bangalore, for 4 days from 23rd to 27th of May ; at Anavatti (Shimoga District) for 3 days from 28th to 31st of May ; and at Gadag for 3 days from 29th to 31st of May—Publication of *Kannada Bāvuta*, an anthology of ancient and modern Kannada poetry from the 7th to the 20th century relating to Karnataka—A new book made available at concession rates to members of the Parishat—Karnataka Children's Gathering organized by Srimati R. Kalyanamma on the 26th of April and opened by Princess Vijayalakshmi Ammanniyar—The daughter of His Highness the Yuvaraja of Mysore—Congratulations to Mr. Jayachamaraja Wadiyar of Mysore on his wedding—The late Mr. Hosur Chidambaraiya, well-known Kannada author : condolences on May 3rd, 1906—Silver Jubilee of the Karnataka Sahitya Parishat on May 3rd, 1906—Encouragement of the Unification of the Karnataka : Parishat's sympathy—Encouragement of Higher Studies in Kannada : Endowment of Rs. 5,000 made by Mr. R. S. Srikantia to the University of Mysore for the award of Scholarships to students specialising in Kannada in the B.A. Honours and M.A. courses—Memorial Day of the late Maharaja Sri Chamarajendra Wadiyar of Mysore—celebration by the Karnataka Sangha of Mysore.

ಸಂಪುಟ ೨೩] ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ [ಸಂಚಿಕೆ ೧

೧. ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಕ ಕಾಲದ ವಿಷಯಗಳು ಶ್ರೀ ಹುಲ್ಲೂರು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಯಿಸರು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ	..	೧
೨. ಕಾವ್ಯದೋಷಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎ. ನಾರಾಯಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಬೆಂಗಳೂರು	೧೮
೩. ಸಾಲಂಕೃತ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಶ್ರೀ ಪಂಡಿತ ಕೇಶವ ಶರ್ಮರವರು, ಗಲಗಲಿ	೩೪
೪. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆ	೪೧
೫. ಗ್ರಂಥ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ	೪೩
<p>(೧) ಬೈಲಹಳ್ಳಿ ಸರ್ವೆ : ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ; (೨-೪) ಪುಟ್ಟಾಟಗಳು, ಸೇವಾಪ್ರದೀಪ, ಭಕ್ತಶಿಖಾಮಣಿ ದಾಮಾಜಿ ಪಂತ : ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎ. ಶೇಷಗಿರಿಯಾರು, ಬಿ.ಎ. ; (೫-೬) ಪ್ರಪಂಚದ ಕೆಲಸಗಾರ, ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗ ಅಂದೋಲನ : ಶ್ರೀ ಸಿ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ, ಎಂ.ಎ. ; (೭-೮) ಶೂರ ಸುಭಾಷಚಂದ್ರ ಬೋಸ, ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕ : ಶ್ರೀ ಕೊಸಕೆರೆ ನಾರಾಯಣರಾಯರು, ಬಿ.ಎ. ; (೯-೧೦) ಕರ್ನಾಟಕ ದರ್ಶನ, ಮಹಾಕಾರುಣಿಕ ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣ ನವರು : ಶ್ರೀ ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ; (೧೧-೧೪) ಹಾಡಿನ ಚಿಲುಮೆ, ವಿದೇಶೀಯ ಲೋಕೋಪಕಾರಿಗಳು, ಸರ್ ಸಿ. ವಿ. ರಾಮನ್ ಅವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ, ನಾಡ ಹಬ್ಬ : ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.</p>		
೬. ಸಂಪಾದಕೀಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು	೬೩
೭. ಪ್ರಾಚ್ಯ ಲೇಖನ ಮಾಲೆ	೭೪
ಉಪಪತ್ರಿಕೆ : ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ 'ಬಿನ್ನಹ'		

ವಿವಿಧ ಪತ್ರಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟನೆಗಳ ಪಟ್ಟಿ

ತ್ವನಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. Journal of the Mythic Society.
 ೨. Journal of the Andhra Historical Research Society. ೩. Journal of the Bharata Itihasa Samshodhaka Mandala. ೪. Maharashtra Sahitya Parishat Patrika. ೫. The Karnatak Historical Review.
 ೬. Journal of the Annamalai University. ೭. Journal of the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society. ೮. Indian Culture. ೯. Journal of the K. R. Cama Oriental Research Institute. ೧೦. Journal of Indian History. ೧೧. Journal of the International Mediterranean Association.
 ೧೨. Zeitschrift für Indologie und Iranistik. ೧೩. ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾದೇವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಪಾಠಶಾಲಾ ಪತ್ರಿಕಾ. ೧೪. ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೫. ಪುಷ್ಪ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೬. ವಂಗೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೭. The Jaina Antiquary (ಜೈನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಭಾಸ್ಕರ). ೧೮. Hindustani. ೧೯. ಹಳ್ಳಿಯ ಆಳು. ೨೦. ಸತ್ಯ.

ದ್ವೈನಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. Journal of the Bombay University.
 ೨. ಅಂಧ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಪತ್ರಿಕೆ. ೩. ಶಿವಾನುಭವ. ೪. Bulletin of the Museum of Fine Arts.

ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. The Mysore Economic Journal. ೨. Mysore Gazette. ೩. The Indian P.E.N. ೪. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ. ೫. ಆರೋಗ್ಯ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೬. ಜಯಕರ್ನಾಟಕ. ೭. ಮೈಸೂರು ಸಹಕಾರ ಪತ್ರಿಕೆ. ೮. ರಂಗಭೂಮಿ. ೯. ಸುಬೋಧ. ೧೦. ಸದ್ಬೋಧ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೧೧. ಮೈಸೂರು ವ್ಯವಸಾಯ ಬೋಧಕ. ೧೨. ಸಂಘದ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೩. ಕಾದಂಬರಿ ಸಂಗ್ರಹ. ೧೪. ದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಾಶಾಲಾ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೫. ಮೈಸೂರು ಮಕ್ಕಳು. ೧೬. ಸದ್ಗುಣೋದಯ. ೧೭. ಮಕ್ಕಳ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೮. ವಿನೋದಾಭ್ಯುದಯ. ೧೯. ತ್ರಿವೇಣಿ. ೨೦. ಕತೆಗಾರ. ೨೧. ಭಾರತಿ. ೨೨. ಬಂಧು. ೨೩. ನಗುವ ನಂದ. ೨೪. ಭಾರತಿ (ತೆಲುಗು). ೨೫. ಕರ್ನಾಟಕ ಬಂಧು. ೨೬. ನಿರೀಕ್ಷೆ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೨೭. ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ. ೨೮. ಸಂಸ್ಕೃತ. ೨೯. ವಿಮಾ ವಾಣಿಜ್ಯ. ೩೦. ವಿದ್ಯಾದಾಯಿನಿ. ೩೧. ವಿವಿಧ ವಿದ್ಯಾ. ೩೨. ವಿಶ್ವವಾಣಿ. ೩೩. ದಿವ್ಯ ಜ್ಯೋತಿ. ೩೪. ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ.

ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. ರಾಜಹಂಸ. ೨. ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನಿ. ೩. ಕಂಠಿಮ. ೪. ರಾಷ್ಟ್ರಬಂಧು. ೫. ಕರ್ನಾಟಕ ವೈಭವ. ೬. ಶರಣ ಸಂದೇಶ. ೭. ಬಸವರಾಜ. ೮. ಲೋಕಮತ. ೯. ಆರುಜೋದಯ. ೧೦. ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೧. ಕರ್ನಾಟಕ ಬಂಧು. ೧೨. ಪ್ರಜಾಮತ. ೧೩. ಜನ್ಮಭೂಮಿ. ೧೪. ವಿಶ್ವಕರ್ನಾಟಕ. ೧೫. ಆರ್ಥಸಾಧಕ. ೧೬. ವೃತ್ತಾಂತ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೭. ವಿಶ್ವಬಂಧು. ೧೮. ಉದಯ. ೧೯. ಕರ್ನಾಟಕ ಟೈಮ್ಸ್. ೨೦. ತಾಯಿನಾಡು. ೨೧. ಪ್ರಭಾತ. ೨೨. ಮೈಸೂರು ಗೆಜೆಟ್. ೨೩. ನವಸಂದೇಶ.

ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆ:—೧. ನವಜೀವನ.

ಇತರ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು:—೧. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೨. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೩. ಜಯಕರ್ನಾಟಕ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೪. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೫. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೬. ಪ್ರೇಮ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೭. The Kanara Brotherhood Annual.

ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಕ ಕಾಲದ ವಿಷಯಗಳು

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಲ್ಲೂರು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಯಿಸರು, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ

೧. ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತದ ಮೂಲ

ಸರ್ಪದಷ್ಟನಾಗಿ ಮಡಿದ ಪರೀಕ್ಷಿದ್ರಾಜನ ತನಯನಾದ ಜನಮೇಜಯ ರಾಯನು ಸರ್ಪಕುಲವನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಪಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದನಷ್ಟೆ. ಈ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸರ್ಪಗಳನ್ನು ಕೊಂದ ದೋಷದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ತೊನ್ನು ರೋಗವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ವೇದವ್ಯಾಸರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಶ್ರವಣಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ರೋಗವು ವಾಸಿಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತೊನ್ನು ಮಾತ್ರ ತುಟಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಿತು. ಇದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವೇದವ್ಯಾಸರ ಉಪದೇಶದಂತೆ ಅವರ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಜೈಮಿನಿಯಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಭಾರತ ಕಥೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಕೇಳಿದ್ದರಿಂದ ರೋಗವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗುಣವಾಯಿತು.

ಜೈಮಿನಿಯು ರಚಿಸಿದ ಭಾರತವನ್ನು ತನ್ನ ಗುರುಗಳಿಗೆ ತೋರಿಸಲಾಗಿ ಅವರು ಅದನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿ ಅಶ್ವಮೇಧ ಪರ್ವವು ಮಾತ್ರ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಇತರ ಪರ್ವಗಳು ಮಹಾಭಾರತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಗಡಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬಿಸಾಡಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಜೈಮಿನಿಯ ಅಶ್ವಮೇಧ ಪರ್ವವು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದಿತು. ಇದಕ್ಕೆ 'ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ'ವೆಂದೇ ರೂಢಿಯಾಯಿತೆಂಬ ಕಥೆ ಪಾರಂಪರ್ಯದಿಂದ ಜನಜನಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಂಸ್ಕೃತ ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಕವಿಯು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಾರ್ಧಿಕ ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವನು. ಇದು ಕಥಾಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೂಲವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿರುವುದಾದರೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವನು. ಕನ್ನಡ 'ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ'ವು ೩೪ ಸಂಧಿಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗವಾಗಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡ ವಿಷಯಗಳು ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ:

ಸಂಧಿ

ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳು

೧

ಪೀಠಿಕೆ.

೨

ವೇದವ್ಯಾಸರ ಬೋಧನೆ.

೩-೬

ಯವನಾಶ್ವನಿಂದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ತರುವುದು

೭

ಮತ್ತು ಯಾಗೋಪಕ್ರಮಗಳು.

೮-೯

ಅನುಸಾಲ್ಪನನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು.

೧೦-೧೪

ನೀಲಧ್ವಜನನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು.

ಹಂಸಧ್ವಜನನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು.

ಸಂಧಿ	ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳು
೧೫	ಯಜ್ಞಾಶ್ವವು ಹೆಣ್ಣು ಕುದುರೆಯಾಗಿ, ಹುಲಿಯಾಗಿ, ಅಮೃತ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು.
೧೬	ಪ್ರಮಾಣೀಯ ವಿವಾಹ ಮತ್ತು ಭೀಷನಂಬ ದೈತ್ಯನ ಸಂವಾದ.
೧೭-೨೨-೨೩-೨೪	ಬಬ್ರುವಾಹನನ ಕಾಳಗ.
೧೮-೨೧	ರಾಮಾಶ್ವಮೇಧ.
೨೫-೨೬	ಮಯೂರಧ್ವಜನ ಸಖ್ಯ.
೨೭	ವೀರವರ್ಮನನ್ನು ಜಯಿಸುವುದು.
೨೮-೩೧	ಚಂದ್ರಹಾಸನ ಸಖ್ಯ.
೩೨	ಚಂದ್ರಹಾಸನೊಡನೆ ಹೊರಟು ಬಕದಾಲ್ಪ ಮುಖವನ್ನು ಕಂಡು ಸಿಂಧೂದೇಶದಮೇಲೆ ಹಾದು ಹೋಗುವ ಬರುವುದು.

೩೩-೩೪ ಯಜ್ಞ ಸಮಾಪ್ತಿ.

ನ್ಯಾಸಕೃತ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಅನೇಕರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪೈಕಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜ ವಾಣೀವಿಲಾಸವೆಂಬ ಮಹಾಭಾರತದ ಕನ್ನಡದ ಮೊದಲ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ಮಹಾಭಾರತದ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಲು ಬಿಟ್ಟ ಯಜ್ಞಾಶ್ವ ಸಂಚರಿಸಿದ ಮತ್ತು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ ಅರ್ಜುನನು ಜಯವು ರಾಜ್ಯಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಆಯಾ ದೇಶಾಧಿಪತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೂ ಈ ಕೆಳಗೆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದೆ:

ಅಧ್ಯಾಯ	ದೇಶ	ರಾಜರ ಹೆಸರು
೬೦	ತ್ರಿಗರ್ತದೇಶ	ಸೂರ್ಯವರ್ಮ, ಕೇತುವರ್ಮ, ಧೃತವರ್ಮ.
೬೧-೬೨	ಪ್ರಾಗ್ಜ್ಯೋತಿಷ ಪಟ್ಟಣ	ಭಗದತ್ತ, ವಜ್ರದತ್ತ.
೬೩-೬೪	ಸಿಂಧುದೇಶ	ಸೈಂಧವ ಮತ್ತು ದುಶ್ಯಕ, ಇವರ ಮಗಳು ಮತ್ತು ಮೊಮ್ಮಗ.
೬೫-೬೬	ಪಾಂಡ್ಯದೇಶ	ಮಣಿಪುರಾಧೀಶ್ವರನಾದ ಬಬ್ರುವಾಹನ ಗಿರಿವ್ರಜದಲ್ಲಿದ್ದ ಜರಾಸಂಧನ ಮೊಮ್ಮಗ ಮೇಘನಂದಿ.
೭೦	ಮಗಧ	ಮ್ಲೇಚ್ಛ ಸೈನ್ಯ, ಶಕ್ತಿಪುರದ ಶಿಖಾಂಡ ಮಗ ಶರಭ.
	ಪುಂಡ್ರವಂಗ ಕೇರಳಾದಿ ದೇಶ	...
	ಕಾಶಿ, ಮಾದ್ರ, ಕೋಸಲ, ಕಿರಾತ	...
	ವರ್ದಾನವ	ಚಿತ್ರಾಂಗದ.
	ನಿಷಧ	ಏಕಲವ್ಯನ ಪುತ್ರ.
	ದ್ವಾರಕಾಪಟ್ಟಣ	ಯಾದವರು, ಉಗ್ರಸೇನ, ವಸುಕೇನ
	ಪ್ರಾಚೀನದೇಶ, ಪಶ್ಚಿಮ	...
	ಸಮುದ್ರದ ತೀರ	ಶಕುನಿಪುತ್ರ.
೭೧-೭೨	ಗಾಂಧಾರ	

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗಗಳ ಕಥಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಮಹಾಭಾರತದ ಅಶ್ವಮೇಧ ಪರ್ವದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅನೇಕ ಯುದ್ಧಗಳು ಜೈಮಿನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಜೈಮಿನಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಬ್ರುವಾಹನನ ಕಾಳಗ ಮತ್ತು ಸಿಂಧೂದೇಶದ ವಿಜಯದ ವಿಷಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಎರಡು ಅಶ್ವಮೇಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಲವು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ.

ಮಹಾಭಾರತವು ರಚಿತವಾದ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದ ಅನಂತರ ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತವು ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ ಇರುವ ಮಹಾ ಯೋಧರ ಆಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಜೈಮಿನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು? ಈ ಯೋಧರು ಯಾರಿರಬಹುದು? ಜೈಮಿನಿಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗದ ವರ್ಣನೆಯು ಧರ್ಮರಾಯನು ಮಾಡಿದ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗದ ವರ್ಣನೆಯಾಗಿರಬಹುದೇ? ಹಾಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜೈಮಿನಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದವರಾರು? ಎಂಬ ಅನೇಕ ಸಂದೇಹಗಳು ತಲೆದೋರುವುವು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೂ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಉತ್ತರವನ್ನಿತ್ತು ಜೈಮಿನಿಯಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಕ ಕಾಲದ ವಿಷಯಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವುದೇ ಈ ಲೇಖನದ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶ.

೨. ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗ

ಧರ್ಮರಾಯನು ಮಾಡಿದ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗದ ಅಧ್ವರಶಾಲೆಯು ಜಾಡ್ವಿನಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇತಿಹಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಜಾಡ್ವಿನಿಯ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ಪಾಟಲೀಪುತ್ರದ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೀರ್ತಿಹೊಂದಿರುವರು. ಅಂತಹ ಪಾಟಲೀಪುತ್ರದ ಸಮ್ರಾಟರಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಯಮಿತ್ರ ಮತ್ತು ಈತನ ವಂಶೀಯರು, ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತ ಮತ್ತು ಈತನ ವಂಶೀಯರು ಗಣ್ಯರಾಗಿರುವರು. ಆರ್ಯಾವರ್ತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೀರ್ತಿಯುತರಾಗಿರುವರು. ಆದರೂ ಯಾಗಪಶುವಿನೊಡನೆ ದಕ್ಷಿಣದೇಶಕ್ಕೆ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆ ಬಂದವರು ಅತಿವಿರಳ. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯಾವರ್ತದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನು ಮಾತ್ರ ದಕ್ಷಿಣದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾಗಪಶುವಿನೊಡನೆ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆ ಬಂದಿರುವನು. ಈತನ ಸಂಸ್ಥೇಪ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೂ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆಯ ವಿವರವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಗುಪ್ತವಂಶದರಸುಗಳ ಮೂಲಪುರುಷನಾದ ಶ್ರೀಗುಪ್ತನು ಮಗಧದೇಶದ ಸಾಮಂತನಾಗಿ ಪ್ರಯಾಗದ ಬಳಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಇವನ ಅನಂತರ ಇವನ ಮಗನಾದ ಘಟೋತ್ಕಚನೂ, ಅನಂತರ ಇವನ ಮಗನಾದ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನೂ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದರು.

ಈ ಹಿರಿಯ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಗಧದೇಶಕ್ಕೆ

ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಸುಂದರವರ್ಮನೆಂಬ ರಾಜನು ಪಾಟಲೀಪುತ್ರದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈತನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲವಾದಕಾರಣ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನನ್ನು ಸ್ವೀಕೃತ ಪುತ್ರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕಾಲಾನಂತರ ಸುಂದರವರ್ಮನು ಒಬ್ಬ ಪುತ್ರನು ಜನಿಸಿದನು. ಇವನ ಹೆಸರು ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮ. ಇವನು ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನಿಗೆ ಆಶಾಭಂಗವಾಯಿತು. ಆದರೂ, ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಮದೇಶಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಇವನಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿತು. ಸುಂದರವರ್ಮನಿಗಿಂತ ಪುಷ್ಯವರ್ಮನು ಪಾಟಲೀಪುತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಲಿಚ್ಛವಿ ವಂಶದರಸರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅಯೋಧ್ಯೆಯ ಬಳಿ ಸಾಮಂತರಾಗಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನು ಶ್ರೇಷ್ಠಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಲಿಚ್ಛವಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾದ ಕುಮಾರದೇವಿಯನ್ನು ಕನ್ಯಾಮಣಿಯನ್ನು ವಿನಾಹವಾದನು. ಈ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನಿಗೆ ಮಗನಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವು ದೊರೆಯಿತು. ಈ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬಲವಾದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಸಮೀಪವಾಗಿ ಪಾಟಲೀಪುತ್ರಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಸುಂದರವರ್ಮನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಡಿದನು. ಬಾಲಕನಾದ ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮನು ಆಪ್ತರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆಗೆ ಬಂದು ಪಂಪಾಸರಸ್ಸಿನ ಬಳಿ ವಾಡತೊಡಗಿದನು. ರಾಜಕುಮಾರನ ಹಿತಚಿಂತಕರು ಸಮಯ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಯುದ್ಧವಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಕಲ್ಯಾಣವರ್ಮನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಬಂದು, ಪಟ್ಟಕಟ್ಟಿ, ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಪುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು. ಅವಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನು ಪಾಟಲೀಪುತ್ರವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಸಫಲನಾಗದೆ ಮರಣವಾದನು. ಈತನಿಗೆ ಕಚ ಮತ್ತು ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಮರಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಿರಿಯ ಪುತ್ರನಾದ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನಿಗೆ ಸಂಬೋಧಿಸಿ, “ಮಗಧದೇಶವನ್ನು ಪುನಃ ಗಳಿಸಲು ನೀನೇ ಯೋಗ್ಯ; ಹಿಂದಿನಿಂದ ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವವನಾಗು” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಗುಪ್ತವಂಶದ ರಾಜರು ಕ್ಷತ್ರಿಯರಲ್ಲಿ ಹೀನಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೆಂದು ಹೇಳಬರುತ್ತದೆ. ‘ಕೌಮುದಿ ಮಹೋತ್ಸವ’ ಎಂಬ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಇವರು ಕೌಮುದಿ ರೆಂದು ತಿರಸ್ಕೃತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಳಂಕವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದನು. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಲಿಚ್ಛವಿ ವಂಶಕ್ಕೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು. ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನಿಗೆ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಕಡೆಯ ಆಸ್ತಿಯಾದ ಸಮ್ರಾಂತವೂ, ಅಯೋಧ್ಯಾನಗರಿಯೂ ದೊರೆತವು. ಇವಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದನು. ತಾನೂ ಸಹ ವಿಧ್ವಂಸಕನಾದನು. ಕಲಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಈತನು ಪರಮ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತನಾದನು. ಕವಿಗಳಿಗೂ ವಿಧ್ವಂಸಕನೂ ಆಶ್ರಯವಿತ್ತನು. ಗೋ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನೂ

ವೇದಮತವನ್ನು ಧರಿಸಲು ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿದನು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಹೀನ ಜಾತೀಯನೆಂಬ ಅಪಮಾನವು ತಪ್ಪಿಹೋಗಿ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಸಹಾಯವಾಯಿತು.

ವಿಜಯಯಾತ್ರೆ.—ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾಟಲೀಪುತ್ರವನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಕೋತಕುಲದರಸರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ದಾತನಾಗಿದ್ದ ವಿಂಧ್ಯಕ ವಂಶದ ಪ್ರವರಸೇನನ ಕಡೆಯವರು ಅಹಿಚ್ಛತ್ರ, ಮಧುರಾ ಮತ್ತು ಪದ್ಮಾವತೀ ರಾಜರು ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಕೌಶಾಂಬಿ ಕದನದಲ್ಲಿ ಪರಾಜಿತರಾದರು. ದಕ್ಷಿಣ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ವಿಂಧ್ಯಕ ಅಥವಾ ವಾಕಾಟಕ ವಂಶದರಸರ ಕಿರಿಯ ಮನೆತನದವರಾದ ಪಲ್ಲವರು ಪ್ರಬಲ ರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಸಾಮಂತರ ಮತ್ತು ಮಿತ್ರಮಂಡಲಿಯವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪ್ರವರಸೇನನ ಕಡೆಯವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನ ವಲ್ಲಿದ್ದರು. ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯುಳ್ಳ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನು ಬಹಳ ವೇಗದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣದೇಶಕ್ಕೆ ದಂಡಯಾತ್ರೆ ಹೊರಟನು. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅಟವೀ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳಾದ ವ್ಯಾಘ್ರರಾಜರೆಂಬವರು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೂ ಅವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಪಲ್ಲವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲೇರು ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿದನು. ಅವರಲ್ಲಿರೂ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ಒಡೆತನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರು. ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕ್ಷಮಾಗುಣ ಶೀಲನಾದ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನು ತೃಪ್ತನಾಗಿ, ಜಯಶೀಲನಾಗಿ, ಉತ್ತರದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಪುನಃ ವಾಕಾಟಕರು ಯುದ್ಧಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಕುರಾಳ ಎಂಬ ಕದನದಲ್ಲಿ ಶತ್ರುಗಳ ರಾಜಕುಮಾರರು ಮಡಿದರು. ಸೋತುಹೋದ ವಾಕಾಟಕ ರುದ್ರಸೇನನು ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜಯಶೀಲನಾದ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನಿಗೆ ಮಗಧದೇಶದ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಜರಾದ ಸಮತಟಿ ಮೊದಲಾದವರೂ, ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ರಾಜರುಗಳೂ, ಗಣಪ್ರಮುಖರೂ, ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ಸಮ್ರಾಜತ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಸಿಂಹಳದೇಶದ ಅಧಿಪತಿಯೂ ಚೇನಾ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೂ ರಾಯಭಾರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಿಗ್ವಿಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸಮ್ರಾಜನೆನಿಸಿಕೊಂಡು, ವೇದ ಮತದ ಉಚ್ಛ್ರಾಯಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗವನ್ನು ಅತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿದನು. ಆಸ್ಥಾನ ಕವಿಯಾದ ಹರಿಷಸೇನನಿಂದ ರಚಿತವಾದ 'ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ಪ್ರಶಸ್ತಿ'ಯು ಅಲಹಾಬಾದಿನಲ್ಲಿರುವ ಅಶೋಕನ ಒಂದು ಸ್ತಂಭ ಲೇಖನದ ಒಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಸಮುದ್ರ ಗುಪ್ತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಿಂದ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಿಂದ ಸಮುದ್ರ ಗುಪ್ತನ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು:

I. ಆರ್ಯಾವರ್ತದಲ್ಲಿ ೯ ರಾಜರುಗಳ ಮೇಲೂ, ಅನಾಮಧೇಯರಾದ ಇತರ ರಾಜರುಗಳ ಮೇಲೂ ಜರುಗಿಸಿದ ದಂಡಯಾತ್ರೆ—ಈ ಶತ್ರುರಾಜರನ್ನು ಅಹಿಚ್ಛತ್ರ, ಮಧುರಾ, ಪದ್ಮಾವತಿ, ವಿಂಧ್ಯಕ ಅಥವಾ ವಾಕಾಟಕ ಮೊದಲಾದವರು ಮುಖ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

II. ದಕ್ಷಿಣದೇಶದಲ್ಲಿ: (೧) ಕೌಸಲಕ ಮಹೇಂದ್ರ; (೨) ಮಹಾಕಾಂತಾರಕ ವ್ಯಾಘ್ರರಾಜ; (೩) ಕೌರಾಳಕ ಮಂಟರಾಜ; (೪) ಪುಷ್ಪಪುರಕ, ಮಹೇಂದ್ರಗಿರಿಕ, ಕಾಟ್ಯೂರಕ, ಸ್ವಾಮಿದತ್ತ; (೫) ಏರಂಡಪಲ್ಲಕದಮನ; (೬) ಕಾಂಡೇವರ ವಿಷ್ಣುಗೋಪ; (೭) ಅವಮುಕ್ತಕ ನೀಲರಾಜ; (೮) ವೈಂಗೇಯಕ ಹಸ್ತಿನಮ; (೯) ಪಾಲತ್ಯಕ ಉಗ್ರಸೇನ; (೧೦) ದೈವರಾಷ್ಟ್ರಕ ಕುಬೇರ; (೧೧) ಕೌಸಲಪುಷ್ಪಕ ಧನಂಜಯ—ಎಂಬೀ ೧೧ ರಾಜರುಗಳ ಮೇಲೆ ನಡೆಸಿದ ದಂಡಯಾತ್ರೆ.

III. ವನಾಧಿಪತಿಗಳೊಡನೆ ನಡೆಸಿದ ಕದನಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಕಂಡ II (೨)ನೇ ಮಹಾಕಾಂತಾರಕ ವ್ಯಾಘ್ರರಾಜನು ಮುಖ್ಯವಾದವನು.

IV. (೧) ಸಮತಟ (ಸುಂದರವನ); (೨) ದಮಕ, ಕಾಮರೂಪ, ಸೇವಕರ್ತುಪುರ, ಇವು ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳು; (೩) ವಾಯವ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಕೂಟ ನದಿಯ ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ದೈವಪುತ್ರ, ತುಖಾರಕುಲದರಸು ಮೊದಲಾದವರು, ಕೌಟ್ಯ ಸಿಂಧುದೇಶ; (೪) ಶತದ್ರವ್ಯದಡದಲ್ಲಿ ಗಣಪ್ರಮುಖರು, ಆರ್ಯವಾಹುನಿ ಯಕೌಢೇಯರು, ಮಾಧಕರು, ಅಭೀರರು, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದರಸರು, ಪ್ರಾಚೀನ ಸಹಸಾನೀಕರು ಮೊದಲಾದ ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಜರುಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪತಿಗಳೊಡನೆ ನಡೆಸಿದ ರಾಯಭಾರ.

ಈ ರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ರಾಜರುಗಳ ಕಂಡುಬರುವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರಾದ ಕೆಲವರ ವಿಷಯವನ್ನು ಮುಂದೆ ಪರಿಚ್ಛೇದಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದೆ.

೩. ನೀಲಧ್ವಜ

ಯಾಗ ಪ್ರಾರಂಭ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಯನಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ವತಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ಕುದುರೆ ಮೊದಲು ನೀಲಧ್ವಜನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ನರ್ಮದಾ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಮಾಹಿಷ್ಮತೀ ನಗರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿತು. ನೀಲಧ್ವಜನ ಮಗನಾದ ಪ್ರವೀರನೆಂಬ ರಾಜಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಮದನಮಂಜರಿಯೊಡನೆ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದನು. ಅಗ್ನಿಯು ಈ ನೀಲಧ್ವಜನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಮನೆಯ ಅಳಿಯನಾಗಿದ್ದನು. ಉಭಯ ಸೇನೆಗಳಿಗೂ ನಡೆದ ಯುದ್ಧವು ನೀಲಧ್ವಜನ ಸೇನೆ ಕಂಗೆಡಲು, ನೀಲಧ್ವಜನು ನರನ ದೆಸೆಯ ಛಾಯೆಯ ಬಿಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಅಳಿಯನಾದ ಅಗ್ನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅಗ್ನಿಯು ಉಗ್ರಸೇನ ದಿಂದ ಕಾದಲು, ಆ ಉರಿಯ ಬೇಗೆಗೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಅರ್ಜುನನು ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದನು.

ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಅರ್ಜುನನಿಂದ ನುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಗ್ನಿಯು ತನ್ನ ಮಾವನಾದ ನೀಲಧ್ವಜನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವಂತೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ನೀಲಧ್ವಜನ ರಾಣಿಯಾದ 'ಜ್ವಾಲೆ'ಯು ಈ ಸಂಧಿಗೆ ಒಪ್ಪದೆ ಪುನಃ ಅರ್ಜುನನ ಸಂಗಡ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿದಳು. ಅನಂತರ ನಡೆದ ಕದನದಲ್ಲಿ ನೀಲಧ್ವಜನ ಸುತ ಸಹೋದರರೂ, ಮಂತ್ರಿಬಾಂಧವರೂ ಮಡಿದರು. ಅನಂತರ ನೀಲಧ್ವಜನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ದೂಷಿಸಿ ಮನೆಯಿಂದ ಅಟ್ಟಿ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಕುದುರೆಯನ್ನೂ ನವರತ್ನಗಳನ್ನೂ ಅರ್ಪಿಸಿ, ತಾನೂ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು.

ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವ ನೀಲಧ್ವಜ, ಇವನ ಮಗ ಪ್ರವೀರ ಮತ್ತು ಅಳಿಯನಾದ ಅಗ್ನಿ—ಇವರುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ನೀಲಧ್ವಜನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ, ನರ್ಮದಾ ತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾಹಿಷ್ಮತೀ ನಗರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಇತರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸೂಚನೆಗಳು ದೊರಕಬಹುದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರುತ್ತದೆ.

ಕಾಳಿದಾಸನ 'ರಘುವಂಶ'ದಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀಪನ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ರಾಜರುಗಳ ವಂಶ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೂ, ಅವರ ವಿದ್ಯಾವಿನಯಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನೂ, ಅವರ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದವಳಾದ ಸುನಂದೆಯು ಪ್ರತೀಪನನ್ನು 'ರೇವಾ' ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ಮಾಹಿಷ್ಮತಿಯ ಅರಸನೆಂದೂ, ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಹಾಯಕನಾಗಿರುವಂತೆ ಅಗ್ನಿದೇವನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನೆಂದೂ ಹೇಳಿರುವಳು.

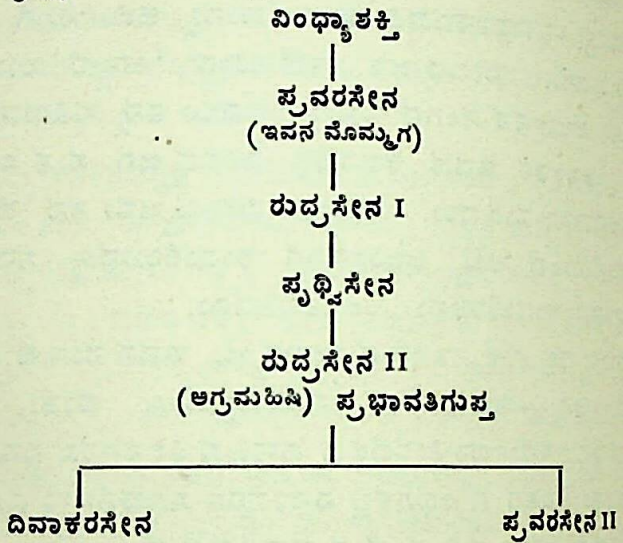
ಈ ಪ್ರತೀಪನು ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನ ವಂಶಸ್ಥನೆಂದೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವುದು. ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿದ ಪರಶುರಾಮನನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮನು ಜಯಿಸಿದನು. ಅಂದಮೇಲೆ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗಿಂತಲೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಹಿಂದಿನವನಾಗಿರಬೇಕು; ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮನ ಮುತ್ತುಜ್ಞನಾದ ರಘುವಹಾರಾಜನ ಕಾಲದ ಈಚಿನವನಾಗಿರಬೇಕು. ಪ್ರತೀಪನು ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ ಸಂತತಿಯವನೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತೀಪನು ಶ್ರೀರಾಮನ ಪೂರ್ವಜನಾದ ಅಜಮಹಾರಾಜನ ಸಮಕಾಲೀನನಾಗಲಾರನು. ಆದರೆ ಪ್ರತೀಪನು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದಿರಬಹುದು?

ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನು ಪಟ್ಟವೇರಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಆರ್ಯಾವರ್ತದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಿದ ೯ ಜನ ರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ರುದ್ರದೇವನಿಗೆ ಅಧಿಷ್ಠಾಸ್ಥಾನವು ದೊರೆತಿರುವುದು.

ಈ ರುದ್ರದೇವನು ಯಾರಿರಬಹುದು? ಪೂನಾ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷನದಲ್ಲಿ (First Oriental Conference, Poona, 1919) ಮ|| ಕೆ. ಎನ್. ದೀಕ್ಷಿತರು ಈ ರುದ್ರದೇವನು ವಾಕಾಟಕ ಅರಸುಗಳ ೧ನೆಯ ರುದ್ರಸೇನನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಮ|| ಎ. ವಿ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯ ನವರು ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.²

¹ ನರ್ಮದಾ ನದಿಗೆ 'ರೇವಾ', 'ಸೋಮೇದ್ವನಿ' ಎಂಬ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳುಂಟು: 'ರಘುವಂಶ', ೬ನೆಯ ಸರ್ಗ, ೩೭ರಿಂದ ೪೪ನೆಯ ಶ್ಲೋಕಗಳು.
² Mythic Society Journal.

ವಂಶವೃಕ್ಷವು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು :

ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀರನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ, ವಾಕಾಟಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಗನೇಯ ಪ್ರವರಸೇನನು ೬೦ ವರ್ಷ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿ, ಭಾರತೀಯ ಮಹಾರಾಜನಾದ ಭವನಾಗನೊಂದಿಗೆ ಮಿತ್ರನಾಗಿದ್ದು, ನಾಲ್ಕು ಅಶ್ವಮೇಧವನ್ನು ಮಾಡಿ, ರಾಜಾಧಿರಾಜನಾಗಿ ಸಮ್ರಾಟನೆಂಬ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಇವನ ಅನಂತರ ಇವನ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ಗನೇಯ ರುದ್ರಸೇನನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಈ ರುದ್ರಸೇನನ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ೨ನೆಯ ರುದ್ರಸೇನನಿಗೆ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ಮಗಳು ೨ನೆಯ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನ ಮಗಳಾದ ಪ್ರಭಾವತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಲಗ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗನೇಯ ರುದ್ರಸೇನನೂ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನೂ ಸಮಕಾಲೀನರೆಂಬುದು ಸಂದೇಹವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಾಕಾಟಕ ಅರಸರು ಆರ್ಯಾವರ್ತದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಕಾಲ ನರ್ಮದಾ ನದಿಯ ದಡದಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಜ ಮಹಾರಾಜನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೇವಾ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮಾಹಿಷ್ಮತೀ ನಗರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರಸೇನನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಮೊದಲ ಹೇಳಿದೆಯಷ್ಟೆ. ದಿಲೀಪ, ರಘು, ಅಜ, ದಶರಥ—ಈ ವೀರರನ್ನು ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವಾಗ 'ರಘುವಂಶ'ದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ವಚನಗಳಿಂದ ಕಾಳಿದಾಸನ ತನ್ನ ಆಶ್ರಯದಾತನಾದ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನ ಹಿರಿಯರನ್ನು ಹೊಂದಿ 'ರಘುವಂಶ'ವನ್ನು ಬರೆದಿರುವನೆಂದು ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರುವುದು. ಅಂದಮೇಲೆ 'ರಘುವಂಶ'ದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಪ್ರತೀಕವು ೨ನೆಯ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನ ಹಿರಿಯರಾದ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತ ಅಥವಾ ಗನೇಯ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನ ಸಮಕಾಲೀನನೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

³ Mythic Society Journal.

⁴ Ibid.

ಮಹಾಭಾರತದ ಅಶ್ವಮೇಧಿಕ ಪರ್ವದಲ್ಲಿ ನೀಲಧ್ವಜ ಮತ್ತು ಪ್ರವರ ಸೇನಾದಿಗಳೊಡನೆ ನಡೆದ ಯುದ್ಧದ ವಿಷಯವು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರವರ ಸೇನನು ಮಹಾಭಾರತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದವನಲ್ಲವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಆರ್ಯಾವರ್ತದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿದ ರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯನಾದ ರುದ್ರಸೇನನೇ ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತದ ನೀಲಧ್ವಜನಾಗಿರಬಹುದೆಂದೂ, ಈತನ ಮಗನಾದ ಪ್ರವೀರನು ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ಯಜ್ಞ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಮಾಹಿಷ್ಮತೀ ನಗರದ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕಟ್ಟಿದನೆಂದೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು.

೪. ವ್ಯಾಘ್ರರಾಜ

ಅರ್ಜುನನು ಹಂಸಧ್ವಜಾದಿಗಳೊಡನೆ ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಈಶ್ವರನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಪಾರ್ವತಿಯು ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿದ ವನವನ್ನು ಕುದುರೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಕುದುರೆಯಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಕುದುರೆ ಮನೋಹರವಾದ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಹುಲಿಯಾಗಿ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಹೆದರಿಸಿತು. ಅರ್ಜುನನು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಪುನಃ ಯಜ್ಞದ ಅಶ್ವರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿತು.

ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನು ದಕ್ಷಿಣ ಕೋಸಲ ದೇಶವನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಒರಿಸ್ಸಾ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿರುವ ವನರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳನ್ನು^೫ ಜಯಿಸಿದನು. ಈ ವನಾಧಿಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಘ್ರರಾಜರೆಂಬವರು ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಘ್ರರಾಜರೆಂದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಸನ್ನಾಹ ಸಮೇತನಾದ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನಿಗೆ ಆಯುಧೋಪಕರಣಗಳಲ್ಲದ ವನಾಧಿಪತಿಗಳು ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ವನಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸೈನ್ಯಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಲು ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರಬಹುದು.^೬

ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದರಿಂದ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನು ಅಟವೀರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದಿರಬಹುದೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಈ ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತಕಾರನು ಯಜ್ಞಾಶ್ವನು ಮೊದಲು ಹೆಣ್ಣು ಕುದುರೆಯಾಗಿ, ಅನಂತರ ವ್ಯಾಘ್ರವಾಗಿ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಹೆದರಿಸಿತೆಂದೂ, ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಮುಂಚಿನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿತೆಂದೂ ವರ್ಣಿಸಿರಬಹುದು.

೫. ಮಯೂರಧ್ವಜ

ಬಬ್ರುವಾಹನನ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಕುದುರೆ ರತ್ನಪುರದ ರಾಜನಾದ ಮಯೂರಧ್ವಜನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಮಯೂರಧ್ವಜನು ಏಳು ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಎಂಟನೆಯ ಯಾಗಕ್ಕೆ ದೀಕ್ಷಿತನಾಗಿ ನರ್ಮದಾತೀರಕ್ಕೆ

^೫ ಅಶೋಕನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಅಟವೀರಾಜ್ಯಗಳೆಂಬುವುಗಳಿದ್ದವು. Asuka, by Dr. Bhandarkar.

^೬ The Early History of India, by V. A. Smith, Page 248 (1904 Edition).

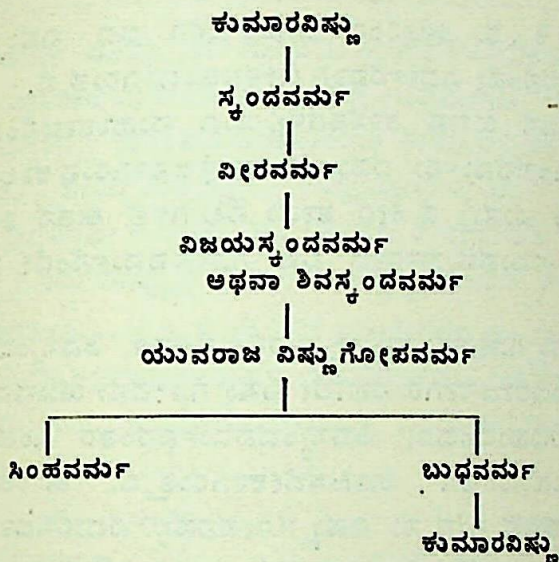
ಬಂದು ಯಾಗಪಶುವನ್ನು ಭೂಮಂಡಲದ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ತಾಮ್ರಧ್ವಜನ ಕಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಧರ್ಮರಾಯನ ಮಯೂರಧ್ವಜನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಂಡು, ಎರಡೂ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ತಾಮ್ರಧ್ವಜನು ಧರ್ಮರಾಯನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ, ಎದುರಿಸಿ ಅರ್ಜುನಾದಿಗಳನ್ನು ಮೂರ್ಛಗೊಳಿಸಿ, ಎರಡು ಯಾಗಪಶುಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಂದೆಯ ಯಾಗಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಮಯೂರಧ್ವಜನು ಕೃಷ್ಣನ ದರ್ಶನ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಎರಡು ಅಶ್ವಗಳನ್ನೂ ಕೃಷ್ಣಾ ಜುಫನಾದಿಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಉದ್ವಿಗ್ನನಾದನು.

ಕೃಷ್ಣನು ವೃದ್ಧಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಅರ್ಜುನನನ್ನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಯೂರಧ್ವಜನ ಸಭೆಗೆ ಬಂದು ರಾಜನನ್ನು ಹರಸಿ 'ಮಹೀಷಾಶೂರ್ಮರ್ದಿನ, ನೀನು ಬೇಡಿದುದ ಕೊಡುವ ದಾನಿಯೆಂದು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಯೂರಧ್ವಜನ ಅರ್ಧ ಶರೀರವನ್ನು ಯಾಚಿಸಿದನು. ಮಯೂರಧ್ವಜನು ತನ್ನ ಅರ್ಧ ದೇಹವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನಮಾಡಿದನು. ಮಹಾರಾಜನ ಅರ್ಧಾಂಗಿಯು ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನೂ, ಪುತ್ರನು ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನೂ ರಾಜನ ಅರ್ಧ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸಮಾನವೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲು ಕಾತುರದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೇಷಧಾರಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಾನವನ್ನು ಕೊಡಲು ಅಳುಕುವುದಾದರೆ ತನಗೆ ದಾನವೇ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಮಯೂರಧ್ವಜನು ತನ್ನ ಭಾಷೆಗೆ ಊಣೆಯ ಬಾರದಂತೆ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿ, ಗರಗಸವನ್ನು ತರಿಸಿ ತನ್ನ ಪತ್ನೀಪುತ್ರರಿಂದ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನು ಅರ್ಧಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡಿದನು. ಮಯೂರಧ್ವಜನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಮೆಚ್ಚಿ, ತನ್ನ ಸಾಹಸಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಭಗವದ್ಭಕ್ತನಾದ ಮಯೂರಧ್ವಜನು ಯಾಗಪಶುಗಳೆರಡನ್ನೂ, ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದನು.

೬. ವಿಷ್ಣು ಗೋಪ

ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಜಯಿಸಿದ ದಕ್ಷಿಣದೇಶದ ರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಚಿಯ ಅರಸನಾದ ಪಲ್ಲವ ವಿಷ್ಣು ಗೋಪನು ಪ್ರಮುಖನಾಗಿದ್ದನು. ಕಂಚಿಯ ಪಲ್ಲವ ಅರಸರುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಗೋಪನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮೂರು ರಾಜರುಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದು ಪಲ್ಲವರ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನು ಜಯಿಸಿದ ವಿಷ್ಣು ಗೋಪನು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಚರಿತ್ರಕಾರರಲ್ಲಿಯೇ ಭಿನ್ನಾ ಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿರುವವು.

ಉರವಪಳ್ಳಿ, ಮಂಗಳೂರು, ಪೈಕೀರ, ಚಂದಲೂರು, ವೇರುಪಾಳ್ಳಂ ಮತ್ತು ಓಂಗೋಡು ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಪಲ್ಲವ ಅರಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಗುಂಪಿನ ಹಾವನಂಶವೃಕ್ಷವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡಂತೆ ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ:

ಎರಡು ಮತ್ತು ಮೂರನೆಯ ವಂಶವೃಕ್ಷಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಆವಶ್ಯಕವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲಿನ ವಂಶವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಯುವರಾಜ ವಿಷ್ಣು ಗೋಪನು ಸಮುದ್ರ ಗುಪ್ತನ ಅಲಹಾಬಾದಿನ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಂಚಿಯ ವಿಷ್ಣು ಗೋಪವರ್ಮನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ತ್ರೀಯುತ ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.⁷

ಈ ವಿಷ್ಣು ಗೋಪನು ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ಸಮಕಾಲೀನನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಚರಿತ್ರೆಯ ಅಂಶಗಳಿಂದಲೂ ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗುಪ್ತವಲ್ಲಭಿ ಶಕೆಯೂ, ಗುಪ್ತ ಶಕೆಯೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಂದೂ, ಗುಪ್ತ ಕಾಲವು ಕ್ರಿ. ಶ. ೨೦೦, ೨೦೧ರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದೂ, ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೨೪೨ರಿಂದ ೨೮೨ರ ವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿರಬಹುದೆಂದೂ ಡಾ|| ಶಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.⁸

ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನು ಪಟ್ಟವೇರಿದ ಸುಮಾರು ೧೪ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣದೇಶದ ದಂಡಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿರಬಹುದೆಂದೂ,⁹ ಆದ್ದರಿಂದ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ದಂಡಯಾತ್ರೆಯು ಕ್ರಿ. ಶ. ೨೪೨ರಿಂದ ೨೫೬ರಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರಬಹುದೆಂದೂ ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪಲ್ಲವ ವಂಶಸ್ಥರಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಶಿವಸೃಂದವರ್ಮನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೬೭ರಿಂದ ಸುಮಾರು ೨೦೦ರ ವರೆಗೆ ಆಳಿರಬೇಕೆಂದು ತ್ರೀಯುತ ಗೋವಿಂದ ಪೈಗಳವರು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.¹⁰ ೨ ಮತ್ತು ೩ನೆಯ ವಿಷ್ಣು ಗೋಪರು ಗನೆಯ ವಿಷ್ಣು ಗೋಪನಿಂದ ಬಹಳ ಕಾಲಾನಂತರ ರಾಜ್ಯಭಾರ

⁷ "The name Vishnugopa is there mentioned thrice and it is not unlikely that one of these three, perhaps the earliest of them, is identical with Vishnugopa, the contemporary of Samudragupta, who was still ruling with his capital at Kanchi." - *Epigraphia Indica*, Vol. XV, p. 248.

⁸ *Mysore Archaeological Report*, 1923, p. 22.

⁹ V. A. Smith's *Early History of India*.

¹⁰ 'ಜಯಕರ್ನಾಟಕ', ಸಂಪುಟ ೧೧, ಸಂಚಿಕೆ ೧, ಪುಟ ೧೧೦.

ನಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಕ್ರಿ. ಶ. ೨೪೨ರಿಂದ ೨೫೬ರ ವರೆಗೆ ಇದ್ದ ವಿಷ್ಣು ಗೋಪನ ಗಣಿಯ ವಿಷ್ಣು ಗೋಪನೆಂದೇ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ವಿಷ್ಣು ಗೋಪನಿಗೆ ಯಾವ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾರಾಜನೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿಂಹವರ್ಮನು ಧರ್ಮ ಮಹಾರಾಜನಾಗಿರುವ ಕಾಲದ ವಸ್ತು ಪಳೆಯ, ಮಂಗಳದೂರು ಮತ್ತು ಪೈಕೇರ ತಾಮ್ರಪಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಈತನ ತಂದೆದಾದ ವಿಷ್ಣು ಗೋಪನನ್ನು ಯುವಮಹಾರಾಜ ವಿಷ್ಣು ಗೋಪವರ್ಮನೆಂದೇ ಸಂಜ್ಞಿಸಿರುವುದು.¹¹

ಇದರಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಗೋಪನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಶಿವಸ್ಮಂದವರ್ಮನು ಧರ್ಮ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜನಾಗಿರುವಾಗಲೇ ವಿಷ್ಣು ಗೋಪನು ಯುವಮಹಾರಾಜನಾಗಿಯೇ ಮಡಿದಿರಬಹುದೆಂದೂ, ಶಿವಸ್ಮಂದವರ್ಮನಂತರ ಸಿಂಹವರ್ಮನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದೂ ಊಹಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಊಹೆಯು ನಂಬುವುದಾದರೆ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನು ವಿಷ್ಣು ಗೋಪನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದಾಗ, ವಿಷ್ಣು ಗೋಪನು ಯುವರಾಜನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಸೂತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿರಬೇಕು. ವೃದ್ಧನಾದ ಶಿವಸ್ಮಂದವರ್ಮನು ಧರ್ಮ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜನಾಗಿ ನಾಮಮಾತ್ರದಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅಂದಮೇಲೆ ೧೬೭ರಿಂದ ೨೫೬ರ ವರೆಗೆ ಈ ಶಿವಸ್ಮಂದವರ್ಮನು ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.¹² ಈತನು ಲ್ಲ ವರ್ಷಗಳ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು. ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿದವನು ಚರಿತ್ರೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೂ ಅವನು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.

೭. ಶಿವಸ್ಮಂದವರ್ಮ

ಪಲ್ಲವರಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದ ರಾಜನು ಶಿವಸ್ಮಂದವರ್ಮನೆಂಬ ಅರಸನೆಂದು ಪಲ್ಲವರ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುವುದು. ಈ ಶಿವಸ್ಮಂದವರ್ಮನು ತನ್ನ ಲ್ಲನೆಯ ವರ್ಷದ ಹಿರೇಹಡಗಲಿಯ ತಾಮ್ರಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನ 'ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಜಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವನು.¹³

ಶಿವಸ್ಮಂದವರ್ಮನ ಹಿಂದಿನ ರಾಜರಿಗೆ 'ಮಹಾರಾಜಾ' ಎಂಬ ಬಿರುದಿದ್ದು ಶಿವಸ್ಮಂದವರ್ಮನೇ ಪ್ರಥಮತಃ 'ಧರ್ಮ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜಾ' ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ತಳೆದನೆಂದು ತಿಳಿಯಬರುವುದು. ಈತನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಕದಂಬರ ಮಯೂರಶರ್ಮನು ಕಂಚೇನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವೇದಾಧ್ಯಾಪನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ, ಎಲ್ಲಾ ಘಟಿಕಾಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಭಿಕ್ಷುತ್ವಕ್ಕೊಪ್ಪಿಸಿ

¹¹ *Epigraphia Indica*, XV, p. 248.

¹² ಶಿವಸ್ಮಂದವರ್ಮನ ಹಿರೇಹಡಗಲಿಯ ತಾಮ್ರಪಟ್ಟವು ಕ್ರಿ. ಶ. ೨೪೪ರಿಂದ ೨೫೦ರ ವರೆಗೆ ಲಿಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದೂ, ಶಿವಸ್ಮಂದವರ್ಮನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೨ನೆಯ ಶತಮಾನದ ೨ನೆಯ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಮೃತನಾದ್ದರಿಂದ ಎಂ. ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣ, ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. — *Mysore Archeological Reports*, pp. 57-58.

¹³ *Epigraphia Indica*, I, p. 2.

ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು ಎಂದು ತಾಳಗುಂದದ ಸ್ತಂಭಲೇಖನದಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುವುದು. ಧರ್ಮ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜನಾದ ಶಿವಸ್ಯಂದವರ್ಮನು ಅನೇಕ ಗೋಹಿರಣ್ಯ ಭೂಮ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ದಾನಮಾಡಿದವನೆಂದೂ ಈತನ ಅಲ್ಪಕೆಯ ಖನಿಯ ವರ್ಷದ ಒಂಗೋಡು ತಾಮ್ರಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ¹⁴ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದು. ಇದೇ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಈ ಚಕ್ರಾಧಿಪತಿಯು 'ಸತ್ಯಪ್ರತಿಜ್ಞ'ನೆಂದೂ, 'ದೇವದ್ವಿಜ ಶುಕ್ರಾಷ ಅಭಿರತ'ನೆಂದೂ, 'ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥನಿರ್ಣಯ ತತ್ವಜ್ಞ'ನೆಂದೂ ಹೊಗಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವನು.

ಸಾರಾಂಶ.—ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತದ ಮಯೂರಧ್ವಜ ತಾಮ್ರಧ್ವಜರ ವಿಷಯ ನನ್ನೂ, ಶಿವಸ್ಯಂದವರ್ಮ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುಗೋಪರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವುದರಿಂದ, ಒಂದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಎರಡು ತೆರನಾಗಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಾಣ ಬರುವುದು:

ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ

ಇತಿಹಾಸ

೧. ಮಯೂರಧ್ವಜ	ಶಿವಸ್ಯಂದವರ್ಮ
೨. ಆ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿದವನು (ಉತ್ತೇಕ್ಕೆ ಇರಬಹುದು)	'ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಜಿ'
೩. ಬೇಡುವವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ದಾನಿ, ಮಹಾದಾನಿ, ಸುತ್ತಾಗಿ	ಗೋಹಿರಣ್ಯ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ದಾನಮಾಡಿದವನು
೪. ಮಹೀಪಾಲ ಶಾರ್ದೂಲ	ಧರ್ಮ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ
೫. ರಾಜಕುಮಾರ ತಾಮ್ರಧ್ವಜ	ಯುವಮಹಾರಾಜ ವಿಷ್ಣುಗೋಪ
೬. ಅರ್ಜುನನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದವನು	ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದವನು

ಶಿವಸ್ಯಂದವರ್ಮ, ವಿಜಯಸ್ಯಂದವರ್ಮ ಎಂಬಲ್ಲಿರುವ 'ಶಿವ' ಮತ್ತು 'ವಿಜಯ' ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳು ಮಂಗಳನಾಮಾತ್ಮಕವಾದ ವಿಶೇಷಣಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಸ್ಯಂದವರ್ಮ' ಎಂಬುದು ಈ ಸಮ್ಮಾಟನ ಸರಿಯಾದ ಹೆಸರಾಗಿರುತ್ತದೆ. 'ಮಯೂರ'ವು ಶಿವನ ಮಗನಾದ 'ಸ್ಯಂದ'ನ ವಾಹನವಾದ್ದರಿಂದ ಸ್ಯಂದವರ್ಮನನ್ನು ಮಯೂರಧ್ವಜನೆಂದು ಜೈಮಿನಿಗ್ರಂಥಕಾರನು ಕರೆದಿರಬಹುದೇ? ಅದರಂತೆಯೇ 'ತಾಮ್ರಪಸ್ಥಾನ'ದಲ್ಲಿ¹⁵ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ವಿಷ್ಣುಗೋಪನನ್ನು ತಾಮ್ರಧ್ವಜನೆಂದು ಜೈಮಿನಿಗ್ರಂಥಕಾರನು ಕರೆದಿರಬಹುದೇ?

೮. ವೀರವರ್ಮ

ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಸಾರಸ್ವತಾಖ್ಯಪುರವನ್ನು ಧರ್ಮರಾಯನ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗದ ಕುದುರೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜನಾದ ವೀರವರ್ಮನೊಡನೆ ಅರ್ಜುನನು ಸಖ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡುವನು. ಗುಜರಾಡೇಶದ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರವೆಂದು ಹೆಸರು. ಈ ದೇಶವು ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ಮಗನಾದ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನ ಅಧೀನವಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಚರಿತ್ರಾರ್ಥವಾದ

¹⁴ *Epigraphia Indica*, XV, p. 249.

¹⁵ *Ibid.*, XV, p. 250: ಒಂಗೋಡು ತಾಮ್ರಶಾಸನ.

ವಿಷಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ದಂಡಯಾತ್ರಿಗೆ ಈ ದೇಶವು ಒಳಕ್ಕೆ ತೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು. ವೀರವರ್ಮನಾರು, ಇವನ ಅಪರಾಧವನ್ನು ವೈವಸ್ವತನಾರಿರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಚರಿತ್ರಕಾರರು ಖೋಧನೆಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವೀರವರ್ಮನ ಅಳಿಯನು ಯವನರಾಜನಾಗಿರಬಹುದೇ? 'ರಘುವಂಶ'ದಲ್ಲಿ ರಘುವಂಹಾರಾಜನು ಯವನರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ ವಿಷಯ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ರಘುವಂಹಾರಾಜನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯವನರು ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತ ಅಥವಾ ಅವನ ಮಗ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತ ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯ ಅಥವಾ ಮೊಮ್ಮಗ ಕುಮಾರಗುಪ್ತ ಯವನರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ ವಿಷಯವೇ 'ರಘುವಂಶ'ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡುವರು. ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ, ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ಸಾರಾಷ್ಟ್ರದ ವಿಜಯವನ್ನು ಜೈಮಿನಿ ಗ್ರಂಥಕಾರನು ವೀರವರ್ಮನೊಡನೆ ಸೇರಿ ಕಾಳಗವೆಂದು ವರ್ಣನೆಮಾಡಿರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದು.

೯. ಚಂದ್ರಹಾಸ

ಯಾಗಪಶುವು ಕುಂತಳರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜನು ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ತಡೆದನು. ಅರ್ಜುನನು ನಾರದರಿಂದ ಪರಮ ಭಕ್ತಾಗ್ರಾಣಿಯಾದ ಚಂದ್ರಹಾಸನ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದವನಾಗಿ ಅವನ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಬಯಸಿದನು. ಕದಂಬಕುಲಸ್ಥಾಪಕನಾದ ಮಯೂರಶರ್ಮನೇ ಚಂದ್ರಹಾಸನೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಬೇರೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಮಯೂರಶರ್ಮನೂ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನೂ ಸಮಕಾಲೀನರೆಂಬುದನ್ನೂ, ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನು ಎಸಗಿದ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಯಾಗಪಶುವು ಈ ಕುಂತಳರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ತೆಂಬುದನ್ನೂ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಮಯೂರಶರ್ಮನ ಕಾಲನಿರ್ಣಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರಕಾರರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿವೆ. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ವಿಷಯವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು:

೧. ಮಿ|| ರೈಸಾರವರು
೨. ,, ರುಮೋಡು ಬ್ರಾಯಿಲರ
೩. ,, ಮೊರೇಸ್ ('ಕದಂಬಕುಲ')
೪. ಡಾ|| ಎಂ. ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣ ಅವರು
೫. ಡಾ|| ಆರ್. ಶಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು
೬. ಶ್ರೀ|| ಗೋವಿಂದ ಪೈಗಳವರು

- ಕ್ರಿ. ಶ. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಶತಕದ ಆದಿ
- ಕ್ರಿ. ಶ. ೩೪೫-೩೬೦
- ಕ್ರಿ. ಶ. ೩೪೫-೩೬೦
- ಕ್ರಿ. ಶ. ೨೫೮
- ಕ್ರಿ. ಶ. ೨೦೦
- ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೮೦

ಬನವಾಸಿಯಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಚುಟು ಕುಲದರಸರ ತರುವಾಯ ಕದಂಬ ಆ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದರು ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಚರಿತ್ರಕಾರರೂ ಒಪ್ಪಿರುವುದು. ಬನವಾಸಿಯಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಚುಟುಕುಲಾನಂದ ಹಾರೀತಿ ಪುತ್ರರು ಸಮ್ರಾಟ್.

16 'ಜಯಕರ್ನಾಟಕ', ಸಂಪುಟ ೧೨, ಸಂಚಿಕೆ ೩ ಮತ್ತು ೪.

17 ಮಯೂರಶರ್ಮನ ಎರಡನೆಯ ಪಟ್ಟಬಂಧ ಮಹೋತ್ಸವ ಕಾಲವನ್ನು ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯ

ಶಾತವಾಹನ ವಂಶದ ಕಿರಿಯ ಮನೆತನದವರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವನಾದ ಚುಟುಕುಲಾನಂದ ಶಾತಕರ್ಣಿಯ ಬನವಾಸಿಯ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ 'ವಸವಿಸತ್ಯ ಸಂವತ್ಸರ' ಎಂದರೆ 'ವರ್ಷಾದ್ವಿಶತ' ಎಂಬ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ, ಎಂದರೆ ೧೦೨ನೆಯ ಸಂವತ್ಸರ, ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಚುಟುಕುಲಾನಂದ ಶಾತಕರ್ಣಿಯು ಆಂಧ್ರಭೃತ್ಯವಂಶದ ಕಿರಿಯ ಮನೆತನದವನಾದುದರಿಂದ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕೆಯ ಆರಂಭದಿಂದ, ಎಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೭೮ನೆಯ ವರ್ಷದಿಂದ, ೧೦೨ನೆಯ ವರ್ಷವೆಂದು ಎಣಿಸಿರಬಹುದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬನವಾಸಿಯ ಶಾಸನವು (ಕ್ರಿ. ಶ.) ೭೮+೧೦೨=೧೮೦ನೆಯ ಸಂವತ್ಸರದ್ದು ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ಯಂದ ನಾಗಶ್ರೀಯು ಮಾಡಿರುವ ದಾನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉಕ್ತನಾಗಿರುವ ಶಿವಸ್ಯಂದನು ನಾಗಶ್ರೀಯ ಪತಿಯಾಗಿರಬಹುದು.¹⁸

ಮಳವಳ್ಳಿಯ ಸ್ತಂಭಲೇಖದಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಾನಶಾಸನಗಳಿರುವುವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಚುಟುಕುಲಾನಂದ ಶಾತಕರ್ಣಿಯು ಮಾಡಿರುವ ದಾನವನ್ನೂ, ಎರಡನೆಯದು ಕದಂಬ ಧರ್ಮ ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ ಶಿವಸ್ಯಂದವರ್ಮ ಮಾಡಿರುವ ದಾನವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿರುವುವು. ೨ನೆಯ ಶಾಸನದ ಲಿಪಿ, ಶೈಲಿ ಮತ್ತು ಇರುವ ಸ್ಥಳ-ಇವುಗಳಿಂದಲೂ, ಎರಡು ಶಾಸನಗಳ ದಾನಗೃಹೀತರುಗಳ ಬಾಂಧವ್ಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದಲೂ, ೨ನೆಯ ಶಾಸನದ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲನೆಯ ಶಾಸನದ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಅಂತರವಿಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ಯಂದವರ್ಮನಿಗೆ ವಿಶೇಷಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವ 'ಕದಂಬಾನಾಂ ರಾಜಃ' ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳು ಮಯೂರಶರ್ಮನಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ. ಏತಕ್ಕೊಂದರೆ, ಆತನೇ ಕದಂಬ ಸಂತತಿಯ ಮೊದಲಿಗನಾಗಿರುವನಲ್ಲದೆ ಆಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಕದಂಬನು ಇವನೊಬ್ಬ ನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಇವನ ಹೆಸರನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ್ದರಿಂದ ಹೇಳದೇ ಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು.¹⁹ ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿವಸ್ಯಂದ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಮಯೂರಶರ್ಮನಿಗೆ ಇದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರಾಗಿರಬಹುದು. ಷಣ್ಮುಖನಿಗೆ ಸ್ಯಂದ, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಕುಮಾರ, ಸೇನಾನಿ, ಷಡಾನನ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳಿರುವುವು. ಮಯೂರಶರ್ಮನು ತನ್ನ ದ್ವಿತೀಯ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಾದ ಬಳಿಕ ಯಾರ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದನೋ ಆತನ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಸ್ಯಂದ ಎಂಬ ಅಂಕಿತದಮೇಲೆ ಶಿವಸ್ಯಂದವರ್ಮ ಎಂಬ ಅಭಿಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬಹುದು.

ಚುಟುಕುಲಾನಂದ ಶಾತಕರ್ಣಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ಶಿವಸ್ಯಂದ ನಾಗಶ್ರೀ ಎಂದೂ, ನಾಗ ಮುಲಾನೀಕ ಎಂದೂ ಹೆಸರುಗಳಿದ್ದಂತೆ ಬನವಾಸಿ ಮತ್ತು ಕಾನ್ಹೇರಿ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ

¹⁸ According to Rapson, Sivaskhanda-Nagasri denotes the name of the prince associated with the queen in the donation. (*Mysore Gazetteer*, New Edition, Vol. II, p. 491.)
¹⁹ *Ibid.*

ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದರಿಂದ ಶಿವಸ್ತಂದನೆಂಬ ಅಭಿಧಾನವುಳ್ಳ ಮಯೂರಶರ್ಮನು ನಾಗಶ್ರೀಯೂ ಸೇರಿ, ಬನವಾಸಿಯ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕಂಡಂತೆ, ದಾನಮಾಡಿರುವವನು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಬಹುಶಃ ಈ ದಾನವು ಇವರ ಪಾಣಿಗ್ರಹಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಡವೆ ದ್ವಿತೀಯ ಪಟ್ಟಬಂಧನ ಮಹೋತ್ಸವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉಭಯರ ಹೆಸರುಗಳೂ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವವು.

ಮಯೂರಶರ್ಮನ ಅಭ್ಯುದಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಈ ಶಾಸನದ ಕಾಲದಿಂದಲೇ, ಎಂದರೆ ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ೧೦೨ ಅಥವಾ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೦ನೆಯ ಸಂವತ್ಸರದಿಂದಲೇ ಕದಂಬರು ತಮ್ಮ ಕಾಲವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರಬಹುದು. ಚಂದ್ರಹಾಸ ಚಂದನಾವತಿಯಿಂದ ದಿಗ್ವಿಜಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ಅವನಿಗೆ ೧೬ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತೆಂದೂ, ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗಪಶುವನ್ನು ತಡೆದಾಗ ೩೦೦ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಜೈಮಿನಿಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವುದು. ಇದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾದರೂ, ದಿಗ್ವಿಜಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ೨೦ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿತ್ತೆಂದೂ, ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗದ ಕುದುರೆಯನ್ನು ತಡೆದಾಗ ೯೦ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾದ ಲಾರದು. ನಾನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವಂತೆ ಮಯೂರಶರ್ಮನೇ ಚಂದ್ರಹಾಸನೆಂದು ನಂಬುವುದಾದರೆ, ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ದಕ್ಷಿಣದೇಶದ ದಂಡಯಾತ್ರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಎಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೨೪೦ರಿಂದ ೨೫೪ನೆಯ ಸಂವತ್ಸರದೊಳಗೆ, ಮಯೂರಶರ್ಮನು ವೃದ್ಧನಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ, ಇವನ ಮಕ್ಕಳು ಯುವರಾಜರಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಬಹುದೆಂದೂ ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು.

ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ಅಲಹಾಬಾದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಂತಳದೇಶವನ್ನು ವಿಷಯವು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಶೂರನಾಗಿದ್ದ ಕನಕವರ್ಮ ಅಥವಾ ಕಂಕವರ್ಮ (ಮಯೂರಶರ್ಮನ ಮಗ) ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ಒಡೆತನವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ಸಾಮಂತರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನಾದ ಪೃಥ್ವಿಷೇಣನು ಈ ಕನಕವರ್ಮನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಸೋಲಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಕನಕವರ್ಮನು (ಚಂದ್ರಹಾಸನ ಮಗನು ಕಂಜೂನವರ್ಮ) ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ನಿವೃತ್ತನಾಗಿದ್ದು ಕಾಲ ಕಳೆದನು.²⁰ ಚಂದ್ರಹಾಸನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಪದ್ಮಾಕ್ಷ ಮಕರಧ್ವಜರೇ ಮಯೂರಶರ್ಮನ ಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ವೃದ್ಧನಾದ ಮಯೂರಶರ್ಮನು ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ಸಮಕಾಲೀನನೆಂದರೆ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು.

ಅರ್ಜುನನು ವೃದ್ಧನಾದ ಚಂದ್ರಹಾಸನಿಗೆ ವಂದಿಸುವನು ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನಗೆ ಚಂದ್ರಹಾಸನಲ್ಲಿರುವ ಗೌರವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವನು.

ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದರಿಂದ ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ ಮಯೂರಶರ್ಮನ ಮತ್ತು ಆತನ ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯನ್ನು ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಹಾಸೋಪಾಖ್ಯಾನವಾಗಿ ಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

20 ಭಾರತ ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರವೇಶಿಕಾ : ಮ|| ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು:

೧೦. ಸಾರಾಂಶ

ನಾಕಾಟಕ ಅಥವಾ ವಿಂಧ್ಯವಂಶದರಸನಾದ ರುದ್ರದೇವನನ್ನು ನೀಲಧ್ವಜನೆಂದೂ, ವನರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಘ್ರರಾಜನೆಂದೂ, ಕಂಚಿಯ ಪಲ್ಲವ ಸಮ್ರಾಜನಾದ ಶಿವಸ್ಯಂದನರ್ಮ ಮತ್ತು ಯುವರಾಜ ವಿಷ್ಣುಗೋಪರನ್ನು ಮಯೂರಧ್ವಜ ಮತ್ತು ತಾಮ್ರಧ್ವಜರೆಂದೂ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದರಸನನ್ನು ವೀರವರ್ಮನೆಂದೂ, ಕುಂತಳದರಸಾದ ಮಯೂರಶರ್ಮನನ್ನು ಚಂದ್ರಹಾಸನೆಂದೂ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ, ಸಮುದ್ರಗುಪ್ತನ ದಂಡಯಾತ್ರೆಯ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನೂ, ಮಹಾಭಾರತದ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭರತಖಂಡದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಗುಪ್ತರ ಕಾಲವು ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಗುಪ್ತ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧರ ಪ್ರಭಾವವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಹಿರಿಯ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನು ಬೌದ್ಧರಿಂದ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನಾದ್ದರಿಂದ ಬೌದ್ಧರಿಗೆ ಎದುರಾಳಿಗಳಾದ ವೈದಿಕರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಆಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು. ಇವನೂ ಇವನ ವಂಶೀಕರೂ ಪರಮಭಾಗವತರಾಗಿ (ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರಾಗಿ) ವೈದಿಕ ಧರ್ಮವನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕರನ್ನಾಡಲು ಟೊಂಕಕಟ್ಟಿದರು. ಇವರು ವೈದಿಕ ಮತವನ್ನು ಉಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತಗಳನ್ನೂ ಪುರಾಣಗಳನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಈಗಿರುವಂತೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡಿದರು. ಗುಪ್ತ ಸಮ್ರಾಜರ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದ ವೈದಿಕರು ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಯದಾತರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ನೆನಪಿನಿಂದ ಆ ಸಮ್ರಾಜರ ವಿಜಯಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನೇ ಪುರಾಣ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರಣಮಾಡಿರುವರೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದು.

ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳಿರುವವೆಂದು ಈ ಲೇಖಕನು ಮನಗಂಡವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಪಂಡಿತರು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಈ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಟ್ಟು ಶೋಧನೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳು ಹೊರಬೀಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಪಂಡಿತರು ಈ ಕೋರಿಕೆಗೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಿನ್ನಹ.

ಕಾವ್ಯದೋಷಗಳು*

ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಎ. ನಾರಾಯಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಬೆಂಗಳೂರು

ಕಾವ್ಯದೋಷಗಳನ್ನು ತಿಳಿವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಕಾವ್ಯಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದು
ಬೇಕು. ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ
ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಲಕ್ಷಣವೇನೆಂದರೆ—ರಸಯುತವಾಗಿಯೂ, ದೋಷ
ರಹಿತವಾಗಿಯೂ, ಗುಣಸಹಿತವಾಗಿಯೂ, ರಸಾವಿರ್ಭಾವಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವಾಗಿ
ಅಲಂಕಾರ ಸಂಮಿಲಿತವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಶಬ್ದಾರ್ಥಗಳೇ ಅಥವಾ ವಾಕ್ಯವೇ
ಕಾವ್ಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು.
ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ರಸವು ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಪ್ರಾಣದಂತೆ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ರಸಾನುಭವಕ್ಕೆ
ಭಂಗ ತರುವ ಶಬ್ದಾರ್ಥಗೋಚರವಾದ ಕಾರಣವೇ ಕಾವ್ಯದೋಷವು. ಇದು
ಶಬ್ದಗತವಾದ ಅಲ್ಪದೋಷವು ಹೇಗೆ ರಸಕ್ಕೆ ಭಂಗವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ ಎಂಬ
ಕೆಲವರಿಗೆ ಶಂಕೆ ಹುಟ್ಟಬಹುದು. ಹೇಗೆಂದರೆ: ರಸಪ್ರತೀತಿಗೆ ವಿಭಾವಾತ್ಮಕ
ಗಳೇ ಆಧಾರವಾದುದರಿಂದಲೂ, ವಿಭಾವಾದಿಗಳು ವಾಕ್ಯಾರ್ಥಾನವಾದುದರಿಂದಲೂ
ವಾಕ್ಯವು ಆಕಾಂಕ್ಷಾಸಹಿತ ಪದಸಮೂಹವಾದುದರಿಂದಲೂ, ಶಬ್ದಗಳ ಮೇಲೆ
ಪದಗಳ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯೂ ಅಶುದ್ಧಗಳು ಬಿದ್ದರೆ—ಒಂದು
ಕಟ್ಟಡದ ಅಸ್ತಿಭಾರದಲ್ಲಿ ದೋಷವಿದ್ದರೆ ಕಟ್ಟಡವು ಹೇಗೆ ದೃಢವಾಗಿ ಬಿಡುವ
ನಿಲ್ಲಲಾರದೋ ಹಾಗೆ—ರಸಾವಿರ್ಭಾವಕ್ಕೆ ತೊಡಕುಂಟಾಗಿ, ಕಾವ್ಯವೇ ದೋಷ
ಯುಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಆಚಾರ್ಯ ದಂಡಿಯು ಈ ವಿಷಯ
ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ :

ತದಲ್ಪನುಸಿನೋಪೇಕ್ಷ್ಯಂ ಕಾವ್ಯೇ ದುಷ್ಟಂ ಕಥಂಚನ
ಸ್ಯಾದ್ವಪುಸ್ಸುಂದರಮುಪಿಸ್ತಿತ್ರೆಣೈ ಕೇನ ದುರ್ಭಗಮ್

ಶರೀರವು ಎಷ್ಟೇ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಾದರೂ
ಸ್ವಲ್ಪ ತೊನ್ನು ಹತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ಶರೀರವು ಹೇಗೆ ನಿದ್ರೆವಾಗುವುದೋ ಹಾಗೆ
ದೋಷವು ಎಷ್ಟೇ ಅಲ್ಪವಾಗಲಿ ಕಾವ್ಯವು ನಿದ್ರೆವೆನಿಸುವುದು—ಹಾಗೆ
ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ದೋಷಬರುವ ಸಂಭವವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ದೋಷವು
ಬಾರದಂತೆ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಈಗ ಇದುವ ಕಾವ್ಯ
ಗಳೆಲ್ಲಾ ದೋಷರಹಿತವೇ?

ಏಕೋ ಹಿ ದೋಷೋ ಗುಣಸನ್ನಿಪಾತೇ
ನಿಮಿಜ್ಜತೀಂ ದೋಃ ಕಿರಣೇಷ್ಟಿವಾಂಕಃ

ಎಂಬಂತೆ, ಗುಣಬಾಹುಳ್ಯದಿಂದ ಅಲ್ಪದೋಷಗಳು ಕಾಣದೆ ದೋಗುವುದಿಲ್ಲವೇ
ಗುಣಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗ್ರಹಿಸಿ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

* ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜಿನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ
ಕೊಟ್ಟ ಉಪನ್ಯಾಸ.

ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬರುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಇವಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ದೋಷವು ಗುಣಬಾಹುಳ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗಿ ಕಾಣದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವವರಿಗೂ ಅದನ್ನು ಮರೆತು ಪಠನ ಪಾಠನ ಲೇಖನಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮನದಣಿವಂತೆ ನಿರತನಾಗಿರಲು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೋ, ಹಾಗೆಯೇ ದೋಷಯುಕ್ತ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ರಸವಿದ್ದರೂ ಅದರ ಪೂರ್ಣಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ದೋಷಗಳು ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತವೆ.

ಫಲಿತಾಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಜನ್ಮಾಂತರ ಸಂಸ್ಕಾರಜನ್ಯ ಕವಿತಾರ್ಥೋರಣೆ ಯಿಲ್ಲದವರು ಕಾವ್ಯಕಲೆಯನ್ನು ಬಹುಕಾಲ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡತಕ್ಕುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಯಿಕೊಡೆಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ನೀರಸವಾದ, ದೋಷಭೂಯಿಷ್ಯವಾದ ಕಾವ್ಯಗಳು—ಕಾವ್ಯಗಳೇ? ಅಲ್ಲ, ಪದ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು—ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶವಾದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಕವಿಕುಲಗುರುವಾದ ಕಾಳಿದಾಸನು ಕಾವ್ಯಕಲಾಭ್ಯಾಸ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾವ್ಯವು ವಿದ್ವತ್ಸಮ್ಮತವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ:

ಆಪರಿತೋಷಾದ್ವಿದುಷಾಂ ನ ಸಾಧುಮನ್ಯೇ ಪ್ರಯೋಗವಿಜ್ಞಾನಂ
ಬಲವದಪಿ ಶಿಕ್ಷಿತಾ ನಾಮಾತ್ಮನ್ಯ ಪ್ರತ್ಯಯಂ ಚೇತಃ

ಎಂದೂ,

ತಂಸಂತಃ ಶ್ರೋತುಮರ್ಹನ್ತಿ ಸದಸದ್ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇತವಃ

ಹೇಮ್ನಃ ಸಂಲಕ್ಷ್ಯತೇಹ್ಯಗ್ನಿ ವಿಶುದ್ಧಿಃ ಶ್ಯಾಮಿಕಾಸಿ ವಾ

ಎಂದೂ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಸಂಸ್ಕೃತ ನ್ಯಾಕರಣವು ತನ್ನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನದಾಗಿದ್ದರೂ, ಕೆಲವು ಕಾವ್ಯಲಕ್ಷಣ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ತನ್ನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಕಾಳಿದಾಸನು ಅವಕ್ಕೆ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತದವಿರುದ್ಧವಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಕವಿವರನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡನಲ್ಲವೇ!

“ವಿದ್ವಾನ್ ವಿಪಶ್ಚಿದ್ವೋಷಜ್ಞಃ” ಎಂದು ಅಮರಸಿಂಹನು ಹೇಳಿದಂತೆ, ವಿದ್ವಾಂಸನಿಗೆ ದೋಷಜ್ಞಾನ ಅವಶ್ಯಕವೇ ಸರಿ. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯುಗದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕಡಮೆ, ಅಜ್ಞಾನಿಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು. ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು, ಅನುಕರಿಸಲೂ ಬೇಕು. ಇದು ಲೋಕನ್ಯಾಯ. ವಿದ್ವಾಂಸರು ಆಚರಣೆಯ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾವಂತನೂ ಕೇವಲ ಪಾಮರನಂತೆ ನಡೆವುದಾದರೆ ಲೋಕಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಏನಾದೀತು? ಅದುದರಿಂದಲೇ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನೂ

ಯದ್ಯದಾಚರತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಃ ತತ್ತದೇವೇತರೋ ಜನಃ

ಸಂಮತ್ಸುಮಾಣಂ ಕುರುತೇ ಲೋಕಸ್ತದನುವರ್ತತೇ

ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಈ ದಿವ್ಯೋಕ್ತಿಯು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಲೌಕಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಆದಕಾರಣ ವ್ಯಾಕರಣ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರಯೋಗ, ಭಂದೋದೋಷ, ಕವಿಸಮಯ, ಕವಿಸಂಸ್ಕೃತಾದಿ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಪ್ರಯೋಗ, ಅರ್ಥಗತ ದೋಷ—ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಅಪಕೃಷ್ಟವಾದ ಪದ್ಯಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಗದ್ಯಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಬರೆದರೆ, ಆದರೆ, ಅಂಥವರು ಭಗವದ್ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಂತಲ್ಲವೇ?

ಒಂದುವೇಳೆ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ದೋಷವಾಗಿ ಬರೆಯಲು ಮಾಫವು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ಪಕ್ಷವನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಹಾಗೂ ಧೈಯವು ಉಚಿತವೇ ಬೇಡವೇ? ಧೈಯವು ಎಷ್ಟು ಉಚಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಕವಿಯ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವು ಅಷ್ಟೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ಉನ್ನತವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅದು ಬೇಕು. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲವೇ ವ್ಯಾಕರಣ, ಭಂದೋಲಕ್ಷಣ, ಲಕ್ಷಣ ಮುಂತಾದ ಲಕ್ಷಣ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವವು ಪ್ರಾಚೀನ ಪಡೆದಿರುವ ಗೀರ್ವಾಣ ಕರ್ನಾಟಕಾದಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿವರರನೇಕರು ಬರೆದ ಮಾನವಾಗಿದ್ದ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳ ನಿಯಮಗಳನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದವರಾದರು?

ಕಾವ್ಯದೋಷ ವಿಭಾಗ

ಕಾವ್ಯವು ಶಬ್ದಾರ್ಥಮಯವಾದುದರಿಂದ ಕಾವ್ಯದ ನಿತ್ಯಸ್ವತೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ದೋಷಗಳು ಶಬ್ದಗತವೆಂದೂ, ಅರ್ಥಗತವೆಂದೂ ಎರಡು ವಿಧಗಳು. ಶಬ್ದಗತ ದೋಷಗಳೆಲ್ಲೂ ಪದಗತವೆಂದೂ, ವಾಕ್ಯಗತವೆಂದೂ ಎರಡು ಬಗೆಗಳು.

ಪದಗತ ದೋಷಗಳು ಹದಿನೇಳೆಂದು ದಿಕ್ಪದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಲಂಕಾರವು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದಾರೆ:—(೧) ಅಪ್ರಯುಕ್ತ, (೨) ಅಪುಷ್ಪಾರ್ಥ, (೩) ಅಸಮರ್ಥ, (೪) ನಿರರ್ಥಕ, (೫) ನೇಯಾರ್ಥ, (೬) ಸಂದಿಗ್ಧ, (೭) ಚ್ಯುತಸಂಸ್ಕೃತ, (೮) ಅಪ್ರಯೋಜಕ, (೯) ಕ್ಲಿಷ್ಟ, (೧೦) ಗೂಢಾರ್ಥಕ, (೧೧) ಗ್ರಾಹ್ಯ, (೧೨) ಅನ್ಯಾರ್ಥಕ, (೧೩) ಅವಿಮೃಷ್ಟವಿಧೇಯಾಂಶ, (೧೪) ಅಪ್ರತಿಜ್ಞಾ, (೧೫) ವಿರುದ್ಧಮತಿಕೃತ್ ಅಥವಾ ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥಪ್ರತಿಪಾದಕ ಪದ, (೧೬) ಅಪ್ರತಿಜ್ಞಾ, (೧೭) ಪರುಷ.

ವಾಕ್ಯಗತ ದೋಷಗಳೂ ಅರ್ಥಗತ ದೋಷಗಳೂ ಬೇರೆ ಇವೆ. ಸೋದಾಹರಣೆ ವಿವರಣೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಪದಗತ ದೋಷಗಳ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶವನ್ನೂ ಮಾತ್ರ ಯಥಾಲಭ್ಯ—ಸೂಕ್ಷ್ಮರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗುವುದು.

೧. ಅಪ್ರಯುಕ್ತ

“ಯದಪ್ರಯುಕ್ತಂ ಕವಿಭಿಃ ಅಪ್ರಯುಕ್ತಂ ತದುಚ್ಯತೇ”—ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ಅಥವಾ ಈಗಿನ ಕಾವ್ಯದೋಷಜ್ಞರಾದ ಮಹಾಕವಿಗಳಿಂದ

ಅಪ್ರಯುಕ್ತವಾದ ಪದಗಳು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೆ ಅಪ್ರಯುಕ್ತವೆಂಬ ದೋಷವು ಬರುವುದು. ಈ ಪದಗಳು ಕೋಶಗಳಲ್ಲಿರಬಹುದು; ಇದ್ದರೂ ಮಹಾಕವಿಗಳಿಂದ ಅನಾಧ್ಯತೆಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ಈಗಲೂ ಅನಾಧ್ಯತೆಗಳೇ. ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ದೋಷವಿದ್ದರೆ ಅರ್ಥವು ಬೇಗನೆ ವಾಚಕರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆಯಲಾರದು. ಅರ್ಥಾವಗತಿಯು ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ೧೯೩೭ನೆಯ ವರುಷದ ಮೈಸೂರು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ “ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ” ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಕವಿತೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು:

ಮೋಹವೆಂಬ ತೃಣದ ಕಣವ
ಜ್ಞಾನದಗ್ನಿಯಲಿ ದಹಿಸಿ
ಯೋಗಿಯಾದ ಪರಮಗುರುವು
ಕುರಿಯ ಮರಿಯ ಮೋಹದಿಂದ
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ದನ್ನು ಕಂಡು
ನಯನದೊರತೆಯೊಡೆದು, ನೀರು
ಸುರಿದು ಹರಿದುಹೋಯಿತು !

ಇಲ್ಲಿ ‘ತೃಣದ ಕಣವ’ ಎಂಬ ಪದಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಯುಕ್ತವೆಂಬ ದೋಷವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ, ‘ಕಣ’ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಲವ ಅಥವಾ ಲೇಶ ಎಂಬರ್ಥವಿದ್ದರೂ ‘ಅಗ್ನಿ ಕಣ,’ ‘ಜಲಕಣ’ (ನೀರಿನ ಕಣ) ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ‘ಕಣ’ ಶಬ್ದವು ರೂಢವು. ‘ತೃಣ’ ಶಬ್ದದ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ರೂಢವಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಕಾರವಾಗಿ—ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯಾನುಮತ ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರರೀತಿಯಾಗಿ—ಮೋಹ, ಅಜ್ಞಾನ, ಭ್ರಮೆ ಈ ಪದಗಳಿಂದ ಸೂಚಿತವಾದ ಅವಿದ್ಯೆಯೇ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೂ ಅಥವಾ ಸಂಸಾರಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಸಮಸ್ತವಾದ ಭೌತಿಕ ಸೃಷ್ಟಿಗೂ ಈ ಮೋಹವೇ—ಅನಾಧ್ಯ ವಿಧ್ಯೆಯೇ ಮೂಲವು. ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಯಂತೆ ಅಲ್ಪವಾದುದಲ್ಲ. ಸರಂತು ಅಪಾರವೂ ದುರ್ಜಯವೂ ಆದ ಮೋಹವು ಸೌದೆ, ಬೆರಣಿ, ಹುಲ್ಲು ಮೊದಲಾದ ಸಾಧಾರಣ ವಸ್ತುಗಳಂತೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಉರಿದುಹೋಗುವ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ‘ತೃಣದ ಕಣವ’ ಎಂಬ ಪದವ್ಯಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ವೈಪುಲ್ಯ ಮಹತ್ವಾದಿ ಸೂಚಕವಾದ ಪದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು ಎಂಬುದು ರಸಜ್ಞರಿಗೆ ಸುನೇದ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ದೋಷವನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾಹೋದರೆ ರಸಾಭಾಸವೊಂದೇ ಆಗುವುದಲ್ಲದೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾಷಾ ಪ್ರಭೇದಗಳ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೂ ಹಾನಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ನ್ಯಾಯವು ಭಾರತ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ‘ಬಳಕೆ’ (usage) ಎಂಬ ವ್ಯವಹಾರವುಂಟು. ಮೇಲೆ ವಿವರಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಪೂಜ್ಯನಾದ ಭಟ್ಟಾಕಳಂಕನು—

ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃಕಾಮೇವ ಮಹಾಜನತ್ವಾತ್, ಸಾಮಾನ್ಯಕಾಮಸಕಲ ಭವಮಾ
ವಿವ ನ್ಯವಹಾರಃ ಅವ್ಯುತ್ಪನ್ನತ್ವಾತ್. ಅನ್ಯಥಾ ತೇ ಪಂಡಿತಾ ವಿವಸ್ವತಃ—ಇತಿ ಭಾಷ
ಶಬ್ದಾಲಿಪಿ (ಅರ್ಥಾತ್ ಕಾರ್ಣಾಟಿಕಾಃ ಶಬ್ದಾಃ) ಅನುಶಾಸನಾರ್ಥಾ ವಿವೇಚಿ.
ಎಂಬ ವಾಕ್ಯರತ್ನವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವನು.

೨. ಅಪುಷ್ಪಾರ್ಥ

“ಪ್ರಕೃತಾನುಪಯುಕ್ತಾರ್ಥಮಪುಷ್ಪಾರ್ಥಂ ತದುಚ್ಯತೇ”—ಎಂಬ
ಪ್ರಕೃತಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ವರ್ಣನೀಯವಾದ ಅಂಶಕ್ಕೆ ಅಪ್ರಯೋಜಕವಾದ ಕರ್ತೃ
ಪದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೆ ‘ಅಪುಷ್ಪಾರ್ಥ’ವೆಂಬ ದೋಷವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.
ಉದಾಹರಣೆ:— ೧೯೩೮ನೆಯ ವರುಷದ ಮೈಸೂರು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಸ್.
ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ‘ತಪಸ್ವಿನೀ’ ಎಂಬ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಮುಂತಾದ
ಸಾಲುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ:

ಎಲೆ ಜೀವ! ಅಗಲಿಕೆಯ ನೇದನೆಯು ಅನುಭವಕ್ಕೆ
ಬರಲಿಲ್ಲ; ಸೈರಣೆಯ ಇನಿದಾಯ್ತು ನಿನಗೆ.
ಅಭಿಮಾನ ಬಲದಿ ಸೈರಣೆಯ ಅನುಭವಮಾಯ್ತು;
ಅನುಭವದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯೇ ಶಾಂತಿಯೊದವಿಸಿತು.

ಉರ್ಮಿಕೆಯು ತನ್ನ ಪತಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಅಗಲಿಕೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ಆದಮೇಲೆ
ವಿಲ್ಲದೆ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದು ಪುನಃ ಪತಿಯ ನೆನಪುಂಟಾಗಲು ಮೇಲಣ ಸುಖ
ಗಳಿಂದ ಸೂಚಿತವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

“ಅನುಭವದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯೇ ಶಾಂತಿಯೊದವಿಸಿತು” ಎಂಬ ಈ ಪದ
ಯಲ್ಲಿ “ವಿಶ್ರಾಂತಿಯೇ” ಎಂಬ ಪದದ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಅಪುಷ್ಪಾರ್ಥದ
ದೋಷವು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು; ಸೈರಣೆಯ ಅನುಭವವು ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು
ತರುವುದೇ ವಿನಾ ಆ ಅನುಭವದ ವಿರಾಮವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅಭಾವವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದ
ಯನ್ನು ತರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿಗಳಿಗೆ ಸುಬೋಧ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, “ವಿಪರೀತಾರ್ಥಧೀರ್ಯಸ್ಮಾದ್ವಿರುದ್ಧಮತಿಕ್ಯನ್ತಮಾ
ಎಂಬ ಲಕ್ಷಣಾನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ‘ವಿಶ್ರಾಂತಿ’ ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು
ಪದಗತ ಕಾವ್ಯದೋಷವೂ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಾವುದೆಂದರೆ ‘ವಿರುದ್ಧಮತಿಕ್ಯನ್ತಮಾ’
ಎಂಬುದೇ. ಸೈರಣೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ—ಅನುಭವ—ಇದರಿಂದ ಶಾಂತಿ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ
ವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ಲೋಕಾನುಭವ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿಪರೀತ ಅಥವಾ ವಿರುದ್ಧವಾದ
ಭಾವವು ಈ ಪಂಕ್ತಿಯಿಂದ ವಾಚ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಯುಕ್ತವಾದ ಪದವು ಒಂದು
ಆದರೂ ಪದಜನ್ಯದೋಷಗಳೆರಡಾದುವು.

೩. ಅಸಮರ್ಥ

“ಯೋಗಮಾತ್ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ ಯದಸಮರ್ಥಂ ತದುಚ್ಯತೇ”—ಎಂಬ
ಅನಯನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಬರುವ ಅರ್ಥವು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ದೋಷ

ಎಂದರೆ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅಥವಾ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅಸಮರ್ಥವೆಂಬ ದೋಷವು ಸಂಕ್ರಮಿಸುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆ:—‘ಜಲಧರ’ ಶಬ್ದವನ್ನು ಸಮುದ್ರವೆಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅಸಮರ್ಥವೆಂಬ ದೋಷವು ಬರುತ್ತದೆ. ಜಲವನ್ನು ಧರಿಸುವುದು ಜಲಧರವು ಎಂಬ ಯೌಗಿಕಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾರ ‘ಜಲಧರ’ ಶಬ್ದದಿಂದ ಸಮುದ್ರವು ವಾಚ್ಯವಾದಂತೆ ತೋರಿಬಂದರೂ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಅರ್ಥವಿರದೆ ಮೇಘವೆಂಬ ಅರ್ಥವೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸಮುದ್ರಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ‘ಜಲಧರ’ ಶಬ್ದವು ಪ್ರಯೋಗಾರ್ಹವಾಗಲಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಯು ೧೯೩೫ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಮೈಸೂರು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ‘ಸೋಹ್ರಾಬ್ ಮತ್ತು ರುಸ್ತುಂ’ ಎಂಬ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ:

ವೀರಬಾಲನನಂತು ನೋಡಿದನು ರುಸ್ತುಮನು;

ನೆಟ್ಟದಿಟ್ಟಿಯಲಂತು ನೆರೆ ನೋಡಿ ವೀರ್ಯವನು

ಹೊರಸೂಸಿ ಜಿಲ್ಲಿಸುವ ಕಲಿತನಕೆ ಬೆರಗಾದನು.

ದ್ರವಪದಾರ್ಥದಲ್ಲೇ ರೂಢಿಯಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುವ ‘ಜಿಲ್ಲು’ ಎಂಬ ಕ್ರಿಯೆಯು ‘ವೀರ್ಯ’ ಶಬ್ದದೊಡನೆ ಅನ್ವಯವಾದರೆ (ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಯೇ ಅನ್ವಯವೂ ಇದೆ) ಅಶ್ಲೀಲ ಅಥವಾ ಗ್ರಾನಾರ್ಥವನ್ನೇ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ, ‘ವೀರ್ಯ’ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ರೇತಸ್ಸೆಂಬರ್ಥವೂ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹೊರಸೂಸಿ ಜಿಲ್ಲು ಎಂಬ ಕ್ರಿಯೆಯೂ ಇದೇ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಅಸಮರ್ಥವೆಂಬೊಂದೇ ದೋಷವಲ್ಲದೆ ವ್ರೀಡಾಕರವಾದ ಅಶ್ಲೀಲವೆಂಬ ದೋಷವೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ.

೪. ನಿರರ್ಥಕ

“ಪಾದಪೂರಣಮಾತ್ರಂ ಯತ್ತನ್ನಿರರ್ಥಕಮುಚ್ಯತೇ”.—ಪದ್ಯದ ಪಾದವನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದ್ದು ಅರ್ಥಪುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇರುವ ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ‘ನಿರರ್ಥಕ’ವೆಂದು ಹೆಸರು. ೧೯೩೫ನೆಯ ವರ್ಷದ ಮೈಸೂರು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ “ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ” ಎಂಬ ಶಿರೋನಾಮವುಳ್ಳ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಭಾಗ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ:

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು ಹಾಡಿದನೆಂದರೆ

ಕಲಿಯುಗ ದ್ವಾಪರವಾಗುವುದು !

ಭಾರತ ಕಣ್ಣಲಿ ಕುಣಿಯುವುದು ; ಮೆಯ್ಯಲಿ

ಮಿಂಚಿನ ಹೊಳೆ ತುಳುಕಾಡುವುದು !

ಆ ಕುರುಭೂಮಿಯ ತೋರುವುದು ;

ಆ ರಣರಂಗದಲಿ,

ಆ ಸಂಗ್ರಾಮದಲಿ,

ಪಟುಭಟರಾರ್ಭಟ ಕೇಳುವುದು !

ಮೇಲೆ ಉದಾಹರಿಸಿರುವ ೬-೭ನೆಯ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ‘ಆ ರಣರಂಗದಲಿ’ ಎಂಬೊಂದೇ

ಪದವು ಸಾಕಾಗಿದ್ದಿತು ; ಪುನಃ ಅದೇ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ 'ಆ ಸಂಗ್ರಾಮದಲಿ' ಎಂಬ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ಪಾದಪೂರಣವೇ ಅಥವಾ ಪದ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದ ಸ್ವರೂಪವೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ 'ನಿರರ್ಥಕ' ಎಂಬ ಕಾವ್ಯದೋಷವು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

೫. ನೇಯಾರ್ಥ

“ಸ್ವಸಂಕೇತ ಪ್ರಕಾಲಪ್ರಾರ್ಥಂ ನೇಯಾರ್ಥಂ ಪರಿಕೇತೃತ್ವೇ” — ಇತಿ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾದ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದವನು ವಾಚಕರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾರ್ಥವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಾದರೆ “ನೇಯ” ಅರ್ಥವು “ನೇಯಾರ್ಥ” ಎಂಬ ದೋಷವು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು. ಆ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವು ಕವಿಸಂಕೇತದಿಂದ ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಲೋಕಸಂಕೇತ ಸಿದ್ಧವಾದರೆ ಆದುದರಿಂದ ಕವಿಯ ವಿವಕ್ಷಿತಾರ್ಥವು ಎಲ್ಲಾ ವಾಚಕರಿಗೂ ಬೇಗನೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದಲೂ, ಅಲ್ಲದೆ ಭಾಷೆಯ ಉದ್ದೇಶವೇ ಅಥವಾ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದ ಉದ್ದೇಶವೇ ಪರಸ್ಪರ ಬೋಧೆಯಾದುದರಿಂದಲೂ ಕವಿತಾಭ್ಯಾಸಿಗಳು ಗದ್ಯಪದ್ಯ ಗ್ರಂಥಕಾರರೂ ಈ ದೋಷವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಗಮನಿಸಿದರೂ ಸಾಲದು.

ಉದಾಹರಣೆ:—೧೯೩೬ನೆಯ ವರುಷದ ಮೈಸೂರು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪತ್ರ್ಯ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ 'ಜೋಗ' ಎಂಬ ಕವಿತೆಯ ಈ ಮುಂದಣ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು :

..... ನಡುನಡುವೆಯಲಿ

ಹೆಮ್ಮರಗಳೆಡೆಯೊಳಿಹ ಕಿರುಗುಡಿಸಲಾರುಗಳು ;

ಬನದ ಮರೆಯಜ್ಞಾತವಾಸದಲಿ ತಪಗೈವ

ಮಲೆನಾಡಿನೊಂದು ಮನೆ ಹಳ್ಳಿಗಳು ; ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ

ಈ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ವಿವಕ್ಷಿತಾರ್ಥವೇನೆಂದರೆ: ಜೋಗಜಲಪಾತವು ನೋಡುವ ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳ ಒಂದು ವಿನೋದಯಾತ್ರಿಕರ ಗುಂಪು ಮೋಟಾರು ಕುಳಿತು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗಿಯಿಂದ ಹೊರಟಾಗ ಅವರಿಗೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಕಂಡುಬಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ದೃಶ್ಯದ ವರ್ಣನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಲುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಅರ್ಥ: ನಡುನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳ ತೋಪಿನ ನಡುವೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗುಡಿಸಲುಗಳುಳ್ಳ ಊರುಗಳಿರುವವು. ಇವಾದರೋ ಕಾಡಿನ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾಣದಂತಿರುತ್ತಾ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುವ, ಎಂದರೆ ನಾಗರ ಕೋಲಾಹಲ ಶೂನ್ಯವಾದ ಮಲೆನಾಡಿನ ಒಂದೇ ಮನೆಯುಳ್ಳ ಹಳ್ಳಿಗಳಾದವು ಎಂಬುದು ವಿವಕ್ಷಿತವು. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ವಾಚಕರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಮನನಶೀಲರಾಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮುನಿಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಆಶ್ರಮಗಳಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಭಾವವು ಹೊಳೆವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕವಿಯ ವಿವಕ್ಷಿತಾರ್ಥವು ಸ್ವಸಂಕೇತ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಈ ಕಾವ್ಯದಿಂದ ಮೇಲೆ ಉದಾಹರಿಸಿರುವ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ 'ತಪಗೈವ' ಎಂಬ ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ನೇಯಾರ್ಥವೆಂಬ ದೋಷವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

೬. ಸಂದಿಗ್ಧ

ನೇಯಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಯೇ ಸಂದಿಗ್ಧವೆಂಬ ದೋಷಕ್ಕೂ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗುವುದು. ವಾಚಕರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವೈಕಲ್ಪಿಕವಾಗಿ ಉಭಯಾರ್ಥವೂ ಹೊಳೆವುದರಿಂದ ವಾಕ್ಯವು ಸಂಶಯಾತ್ಮಕವಾಯಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಸಂದಿಗ್ಧವೆಂಬ ಕಾವ್ಯದೋಷವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಣ— “ಸಂದಿಗ್ಧ ತನ್ಮತಂ ಯತ್ಸ್ಯಾತ್ ಸಂದಿಗ್ಧಾರ್ಥಪ್ರತೀತಿಕ್ಕತ್” ಎಂದರೆ, ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಅರ್ಥವು ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದರೆ ಸಂದಿಗ್ಧವೆಂಬ ಕಾವ್ಯದೋಷವು ಏರ್ಪಡುತ್ತದೆ.

೭. ಚ್ಯುತಸಂಸ್ಕಾರ

“ಶಬ್ದ ಶಾಸ್ತ್ರವಿರುದ್ಧಂ ಯಚ್ಚ್ಯುತಸಂಸ್ಕಾರಮುಚ್ಯತೇ”.—ವ್ಯಾಕರಣಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೆ ‘ಚ್ಯುತಸಂಸ್ಕಾರ’ವೆಂಬ ಕಾವ್ಯದೋಷವು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆ: ೧೯೩೫ನೆಯ ವರ್ಷದ ಮೈಸೂರು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪಠ್ಯಗ್ರಂಥದ ‘ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ’ ಎಂಬ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಲುಗಳು ಬಂದಿರುತ್ತವೆ:

ತಾಗುವ ಗದೆಗಳ ಸಂಘಟ್ಟಣೆಯಲಿ,
ರಥಚಕ್ರಧ್ವನಿ ಚೀತ್ಕಾರದಲಿ,
ಸಾಯ್ವರ ಶಾಪದಲಿ,
ಬೀಳ್ವರ ತಾಪದಲಿ,

ಇಲ್ಲಿ ‘ಸಾಯ್ವರ’ ಎಂಬ ಪದವು ವ್ಯಾಕರಣಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಕಾರ ಅಶುದ್ಧವಾದುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಮಹಾಕವಿಪ್ರಯೋಗವಿರುದ್ಧವೂ ಆಗಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ‘ಸಾ’ ಎಂಬುದು ಧಾತು. ‘ವ’ ಎಂಬುದು ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲಸೂಚಕ ವಿಕರಣಪ್ರತ್ಯಯ. ‘ಸಾನರ’ ಎಂದಾಗಬೇಕು. ಹೊಸಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಧಾತು ‘ಸಾಯು’ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ‘ಸಾಯುವನರ’ ಎಂದಾಗಬೇಕು. ಶಿಷ್ಟಸಮ್ಮತವಾದ, ವ್ಯಾಕರಣಸಿದ್ಧವಾದ ‘ಸಾನರ,’ ‘ಸಾಯುವನರ’ ಎಂಬ ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ‘ಸಾಯ್ವರ’ ಎಂದು ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ‘ಚ್ಯುತಸಂಸ್ಕಾರ’ವೆಂಬ ದೋಷವು ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬಿಡಲಾಗದು.

೮. ಅಪ್ರಯೋಜಕ

“ತದಪ್ರಯೋಜಕಂ ಯತ್ಸ್ಯಾದವಿಶೇಷ ವಿಧಾಯಕಮ್”.—ಅರ್ಥವಿಶೇಷವನ್ನು ಸೂಚಿಸದೇ ಇರುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೆ ‘ಅಪ್ರಯೋಜಕ’ವೆಂಬ ಕಾವ್ಯದೋಷವು ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆ: ೧೯೩೬ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಮೈಸೂರು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪಠ್ಯಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿರುವ ‘ಜೋಗ’ವೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಲುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ:

ನುಡಿನಾಳ, ಕಾಜಾಣ, ಮಿಂಚುಳ್ಳಿ, ಕಾಮಳ್ಳಿ,
ಗಿಳಿಯು, ಕೋಗಿಲೆ, ಬಿಳಿಯ ಕೊಕ್ಕರಿಯೆ ಮೊದಲಾದ. . . .

ಇಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ ಹಕ್ಕಿಗಳೊಳಗೆ ಕೊಕ್ಕರೆಗೆ 'ಬಿಳಿಯ' ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣವನ್ನು ಹಾಕಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಚಿಂತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕೆಡುಕುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಿಳಿಯವೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವಿಶೇಷಣವು ವಿಶೇಷ ವಿಧಾಯಕವು ಆದುದರಿಂದ 'ಅಪ್ರಯೋಜಕ' ಎಂಬ ಕಾವ್ಯದೋಷವು ತಾನಿದ್ದೇನೆಂದು ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ.

೯. ಕ್ಲಿಷ್ಟ

“ಕ್ಲಿಷ್ಟಂ ತದರ್ಥಾವಗತಿದೂರದೂರಾಯತೋ ಭವೇತ್”.—ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಲು ಬಹಳ ದೂರವಾದ ಆಲೋಚನೆ ಬೇಕಾದರೆ 'ಕ್ಲಿಷ್ಟ' ಎಂಬ ದೋಷವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು. ೧೯೩೮ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಮೈಸೂರು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ 'ಯದುಮಣಿಯ ಜನುಮದಿ' ಎಂಬ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪದ್ಯವು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ವಾರ್ಥಿಕ ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ:

ನುಂಗುತಲಿ ಮಲಗಿದ್ದು ಹಳೆ ದಿನದ ದುಗುಡಗಳ
ಸಂಗಡಲೆ ಚಿಗಿದಿದ್ದು ಗಂಡಭೇರುಂಡವದು
ಕಂಗಳಿಗೆ ಭರವಸೆಯ ಜೋತಿಯೆರಡೆನುವಂತೆ ಮಿಯುತಿರೆ ಆಗಸದಲಿ
ಕೆಂಗಿರಣದಲಿ ಮಿಂದು ಯದುಮಣಿಯ ಮನವಿಂದು
ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕೈಬಿಗಿದ ಜನವೃಂದವನು ಬಿಗಿದು
ಕಂಗಳಾಹೊಳೆಹಿನಲಿ! ಕಂಬನಿಯ ಮಿಡಿಯೆ! ನವಜೀವಕಾದಿದು!

ಎಂದರೆ, ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಸರ್ಕಾರದ ಪತಾಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗಂಡಭೇರುಂಡವು ಹಿಂದಣ ದಿನದ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನುಂಗಿ, ಮಲಗಿ, ಚಿಗಿದಿದ್ದು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ (ಯಾರ? ಜನರ ಎಂದಿರಬಹುದೆ?) ಪ್ರಕಾಶವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಎಷ್ಟು ದೀಪಗಳೋ ಎಂಬಂತೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮಿಯುತ್ತಿರಲು (ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಿರಲು ಎಂದಿಲ್ಲ ಭಾವವಿರಬಹುದು), ಈ ದಿನ—ಎಂದರೆ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರ ವರ್ಧಂತಿಯ ದಿನವು ಆ ಮಹನೀಯರ ಮನಸ್ಸು ಕೆಂಪಾದ ಕಿರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಶೃಂಗಾರಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವ ಜನಸಮೂಹವನ್ನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕೆರೆಗಳಿಂದಲೇ ಆಲಿಂಗಿಸಿ, ಈ ದಿನದ ಮೊದಲು ಹೊಸ ಬಾಕ್ಕೆಗೆ ಆರಂಭವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೋ ಎಂಬಂತೆ ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಕಂಬನಿಬಿಡುತ್ತಿರುವುದು—ಎಂದು ಮೇಲಣ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಮಹಾಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನನ್ನಂತಹ ವಿಶೇಷಾಸಕ್ತನಾದ ಮುಂದಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ಭವವಾಗುತ್ತವೆ:—(೧) ಮನಸ್ಸು ಸ್ನಾನಮಾಡುವುದು ಎಂದರೇನು? ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಣ್ಣುಗಳುಂಟೆ? (೨) ಕೆಂಗಿರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡುವುದು—ಇದರ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಬಿಳಿಯ ಕಿರಣಗಳು ಸತ್ತವು ಗುಣಸೂಚಕವಾಗಿ ಕೆಂಗಿರಣಗಳು ರಜೋಗುಣಸೂಚಕವು ಎಂದು ದೊಡ್ಡವರು ಹೇಳುವುದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಜಾವಾತ್ಸಲ್ಯಪೂರಿತವಾದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರ ಚಿತ್ತ

ಈ ಉಲ್ಲಾಸದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಜೋಗುಣ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದಿತು ಎಂದು ವರ್ತಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಔಚಿತ್ಯವೇನು? (೨) ಗಂಡಭೇರುಂಡದ ಎರಡು ತಲೆಗಳು ಜನಗಳ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಎರಡು ಜ್ಯೋತಿಗಳೋ ಎಂಬಂತಿರುವವು—ಈ ಉತ್ತೇಕ್ಷೆಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯವೇನು?

ಇಷ್ಟು ಸಂದೇಹಗಳಿಗೆ ಎಡೆಗೊಟ್ಟಿರುವ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ 'ಸ್ಥಿತಸ್ಯಗತಿಃ ಕಲ್ಪನೀಯಾ' ಎಂಬ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಸಮಯೋಚಿತವಾದ ದೂರಾನ್ವಯಸಿದ್ಧವಾದ ಬಹು ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಈ ಪದ್ಯವು 'ಕ್ಲಿಷ್ಟ'ವೆಂಬ ದೋಷಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಕಾವ್ಯಕಲಾಭಿಜ್ಞರಾದ ನಿರ್ಮಾತೃರಾದ ವಿಮರ್ಶಕರಿಗೆ ಸುಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಿದೆ.

೧೦. ಗೂಢಾರ್ಥ

“ಪ್ರಯುಕ್ತಯಪ್ರಸಿದ್ಧಾರ್ಥೇ ಗೂಢಾರ್ಥಂಪರಿಕೀರ್ತೃತೇ”.—ಅಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೆ 'ಗೂಢಾರ್ಥ'ವೆಂಬ ದೋಷವು ಜನಿಸುವುದು. ೧೯೩೮ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಮೈಸೂರು ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವ ಕನ್ನಡ ಪದ್ಯಸಂಗ್ರಹದ 'ತಪಸ್ವಿನೀ' ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಲುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ:

ಬಾರಿನ್ನ ಪ್ರೇಮ ಬಂಧುವೆ! ಸೊಬಗಿನಿರವೆ!

ಬರಲಿಲ್ಲವೋ? ದುಷ್ಟಕಂದನಿನ್ನೂ ಬಳಿಗೆ?

ಮರುಗದಿರು; ಮರುಗದಿರು; ಆರಸಿ ಕರಸುವೆನು.

ಅಂಜಲೇನಾಗಿಹುದು? ಕೈಮಾರಿ ಪೋದುದೇ?

ಆಗು ದುಗುಡವ ಕಂದ! ತೊಳಲುವುದು ತರವಲ್ಲ.

ಪತಿಯ ವಿರಹವು ಊರ್ಮಿಳೆಯ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ಮುದ್ದು ಕಂದನನ್ನಗಲಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಚಿಗರಿಯು ತನಕದಿಂದ ಆಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು; ಆಗ ಊರ್ಮಿಳೆಯು ಮೇಲೆ ಉದಾಹರಿಸಿದ ಸಮಾಧಾನೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದೇ ಕಥಾಸಂದರ್ಭ. ಇಲ್ಲಿ “ಆಗು ದುಗುಡವ ಕಂದ!” ಎಂದು ಪ್ರಯೋಗವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವು—ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವಿದ್ದು ಮಾಯವಾಗುವ ದುಃಖವನ್ನು ಸೈರಿಸು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾಯವಾಗುವ ಅಥವಾ ಹೋಗಿಬಿಡುವ ಎಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಆಗು ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದಹಾಗಾಯಿತು.

ಈ ಅರ್ಥವು 'ಆಗು' ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ 'ಗೂಢಾರ್ಥ'ವೆಂಬ ಕಾವ್ಯದೋಷವು ಅಪರಿಹಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ 'ಆಗು ದುಗುಡವ' ಎಂಬುದನ್ನು ಸಮಾಸ ಪದದಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರೆ 'ಚ್ಯುತಸಂಸ್ಕಾರ'ವೆಂಬ ದೋಷವು ತಲೆದೋರುವುದು. ಆಗುವ ಲಾಭ, ಆಗುವ ನಷ್ಟ ಎಂಬುದಾಗಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಆಗು ನಷ್ಟ, ಆಗು ದುಗುಡ—ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ರೂಢಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲಾ

ಅಪಶಬ್ದಗಳು. 'ಪ್ರಯೋಗ ಶರಣಾಃ ವೈಯಾಕರಣಾಃ' ಎಂಬ ವಿದ್ವಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಸೂಕ್ತಿಯನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದಷ್ಟೆ. ಭಾಷೆಯ ರೂಢಿಗೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೂ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೊಸತಾಗಿ ಒಂದು ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗದು. ವೈಯಾಕರಣರೂ ಕೂಡ ಮಹಾಕವಿಪ್ರಯೋಗಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ವ್ಯಾಕರಣ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಮಾಡತೊಡಗಲಿಲ್ಲ.

೧೧. ಗ್ರಾಮ್ಯ

“ಪಾಮರ ವ್ಯವಹಾರೈಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ ಗ್ರಾಮ್ಯಮುಚ್ಯತೇ”—ಬರ್ತಿಸಿ. ಹೋಗುತೀನಿ, ಅಂತಾರೆ, ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಮಹಾಕವಿಪ್ರಯುಕ್ತವಲ್ಲ. ಇವು ಗ್ರಾಮ್ಯಗಳು. “ಅವನತಿಗೆ ಬಾಳನ್ನು ಕೂಲಿಸಿದೆವಮ್ಮ”—ಇಲ್ಲಿ ‘ಕೂಲಿಸಿದೆವು’ ಎಂಬುದು ಪಾಮರರ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಪ್ರಯೋಗವು ದೊರೆವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ತಿಳಿಯದಿರುವ ಅಚ್ಚುಗನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಈ ಪದವು ಅರ್ಥವಾಗಲಾರದು. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ‘ಕೂಲಿಸಿದೆವು’ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ‘ಬೀಳಿಸಿದೆವು’ ಎಂಬ ಪದವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಗ್ರಾಮ್ಯವೆಂಬ ದೋಷವು ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿಗಳಿಗೆ ಸುಗ್ರಾಹ್ಯವೇ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

೧೨. ಅನ್ಯಾರ್ಥಕ

“ಯದ್ರೂಢಿ ಪ್ರಚ್ಯುತಂ ನಾನು ತದನ್ಯಾರ್ಥಮುದಾಹೃತಮ್”—ಎಂದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದರ್ಥವು ಅಥವಾ ಅನೇಕಾರ್ಥಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆ ಅರ್ಥಗಳಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾದ ಅರ್ಥವು ಆ ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಹೊಳೆವುದಾದರೆ ‘ಅನ್ಯಾರ್ಥ’ ಅಥವಾ, ಕೆಲ ಮಂದಿ ಆಲಂಕಾರಿಕರ ಮತದಲ್ಲಿ ‘ಅವಾಚಕ’ವೆಂಬ ಕಾವ್ಯದೋಷವು ಜನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ: ‘ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಶೋಭಿತವಾದ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ೧೨ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ “ಹೇಳದಿರು ಹೋರಾಡಿ ಫಲವಿಲ್ಲವೆಂದು” ಎಂಬ ಶಿರೋನಾಮದ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ :

ಬೆಳಗಾಗ ಮೂಡದೆನೆ ಬಾಗಿಲೊಳಿ ಬರದು,

ಬೆಳಕು ತಾ ಬರುವೆಂದು, ಹೊಸ ಬೆಳಕು ಹರಿದು ;

ಮುಂದೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮೆಲ್ಲಗೆರುವುದು ಹೊತ್ತು—

ಹಿಂದೆ ಪಡುವಲು ನೋಡು—ನೆಲದ ಸಂಪತ್ತು !

ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಬ್ಬ ಭಟನು ಹಗೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದ ಬಲವುಳ್ಳವರಾದುದರಿಂದ ತಾನು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಾದಿದರೂ ತನ್ನ ಶೋಲುಗಳಿಗೆ ಬರಿಯ ಶ್ರಮವೇ ಫಲವಲ್ಲದೆ ಜಯವೆಂಬ ಫಲವು ದೊರೆಯಲಾರದು ಎಂದು ನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾಗಿ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಪೇಕ್ಷಿಸಲಾಗದು. ತಾನು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ಎಷ್ಟೇ ಅಲ್ಪವೆಂದು ತನಗೆ ತೋರಿದರೂ ಒಂದು ವೇಳೆ ಜಯವಾದರೆ

ತಾನೂ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣದಿಂದ ಆ ಜಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾಗುವನೆಂಬ ಭಾವವನ್ನು ದೃಷ್ಟಾಂತದ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಮೇಲಣ ಪದ್ಯವು ರಚಿತವಾಗಿದೆ.

ಪದ್ಯದ ಅರ್ಥ—ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸುವಾಗ ಅವನ ಪ್ರಕಾಶವು ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅಥವಾ ಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲುಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಸೈನಿಕನು ದೊಡ್ಡ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಕಾದುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನ ಹೋರಾಟದ ಫಲವು ತಾನು ಯುದ್ಧಮಾಡದೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಯಕ್ಕೆ ಅವನೂ ಕಾರಣನಾಗುವನು ಎಂದು ಭಾವವು.

ಪ್ರಕೃತ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ, 'ಬರದು' ಎಂಬುದು 'ಬಾರದು' ಎಂದಿರಬೇಕಾಗಿ ದ್ದಿತು. 'ಕರ್ಣಾಟಕ ಶಬ್ದಾನುಶಾಸನ'ದ ೪ನೆಯ ಪಾದದ ೫೨ನೆಯ ಸೂತ್ರ—ಪ್ರತಿಷೇಧಃ ವೃತ್ತಿ—“ತರ್, ಬರ್, ಇತ್ಯೇತಯೋಃ ದೀರ್ಘಾದೇಶೋಭವತಿ ಪ್ರತಿಷೇಧ ವಿಷಯೇ” —ಎಂಬಂತೆ ತಾರಂ—ತಾರರ್, ಬಾರಂ—ಬಾರರ್ ಎಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರೂಢಿಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳು. ಕವಿಯು ಇಲ್ಲಿ 'ಹರಿದು' ಎಂಬ ಶಬ್ದದೊಡನೆ ಅನುಪ್ರಾಸವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದಲೋ ಏನೋ 'ಬರದು' ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರಬಹುದು.

ಕವಿಯು ಉದ್ದೇಶವೇನೇ ಇರಲಿ, 'ಚ್ಯುತಸಂಸ್ಕಾರ'ವೆಂಬ ದೋಷವೇರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಹೋಗಬಾರದು, ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದೇ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹ್ರಸ್ವವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ 'ಗ್ರಾಮ್ಯ'ವೆಂಬ ದೋಷವೂ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಈಗ ಉದಾಹರಿಸಬೇಕಾದ ದೋಷ 'ಅನ್ಯಾರ್ಥ'ವೆಂಬುದು. ಇದೇ ಪದ್ಯದ ಕಡೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 'ನಿಲದ ಸಂಪತ್ತು' ಎಂಬ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 'ಸಂಪತ್ತು' ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ತೇಜಃಪುಂಜ ಅಥವಾ ತೇಜಸ್ಸನ್ವೃದ್ಧಿ ಎಂಬ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಅಥವಾ ಕವಿ ವಿವಕ್ಷಿತವಾದ ಅರ್ಥವು ಬರಲಾರದು. 'ಸಂಪತ್ತು' ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವು ಐಶ್ವರ್ಯ, ಸಿರಿ ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ 'ನಿಲದ ಸಂಪತ್ತು' ಎಂಬ ಶಬ್ದದ್ವಯದಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಹೇರಳವಾದ ಬೆಳೆ ಎಂಬರ್ಥವು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಪದ್ಯವನ್ನು ಪುನಃ ಪುನಃ ಓದಿ ಪೂರ್ವೋತ್ತರ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನಾ ಲೋಚಿಸಿದ ಮೇಲೆ. ಪ್ರಕರಣ ಸಿದ್ಧವಾದ ಕಾಂತಿ ಸಂಪತ್ತು ಎಂಬರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕರಣದಿಂದ ಕವಿಯು ವಿವಕ್ಷಿತವು ತಿಳಿಯಬರುವಾಗ ದೋಷವೇನು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದರೆ ಆಗ ಈ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಈ ಅರ್ಥ ಎಂಬ ನಿಯಮವೇ ಹೋಗಿ, ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಎಂಬುದೇ ಉತ್ತರವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉಪೋದ್ಬಲಕವಾಗಿ 'ಜೋಗ'ವೆಂಬ ಆಧುನಿಕ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಉದಾಹರಣೆ ಇದೆ:

ಕಾರ್ತಿಕದ ನೆಲದ ಸಿರಿ

ಎರಡು ಕೆಲದೊಳು ಕಂಗೊಳಿಸಿ ಮನವ ಸೆರೆಗೈದು
ಮೋಹಿಸಿತು ಬೆಳೆಯು ವೆಳೆಬಿಸಿಲಿನಲಿ. . . .

‘ನೆಲದ ಸಿರಿ’ ಎಂದರೆ ಹೇರಳವಾದ ಬೆಳೆ ಎಂಬ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಕವಿಯೇ ನಿರ್ವಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ‘ನೆಲದ ಸಂಪತ್ತು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ರೂಢಿ ಪ್ರಚ್ಯುತವಾದ ಅರ್ಥವು ಪ್ರಕರಣಬಲದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ‘ಅನ್ಯಾರ್ಥ’ ಅಥವಾ ‘ಅವಾಚಕ’ವೆಂಬ ದೋಷವೂ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಪುಟ್ಟ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೀಗೆ ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯವಸ್ಥೆಯುಂಟಾಗದಿರಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೂ, ಭಾಷೆಯ ಏಕೀಕರಣವು ಸಿದ್ಧಿಸಲಿ ಎಂಬುದ್ದೇಶದಿಂದಲೂ ಪೂರ್ವಿಕ ಮಹಾಕವಿಗಳು ಕವಿಸಮಯ, ಕಾವ್ಯದೋಷ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಲಾಕ್ಷಣಿಕ ಕಾರ್ಥವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ನಿಯಮಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಲೋಕೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಗೀರ್ವಾಣ ಕರ್ನಾಟಕಾದಿ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಸಹೃದಯರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಾರದಿರಲಾರದು.

೧೩. ಅವಿಮೃಷ್ಟವಿಧೇಯಾಂಶ

“ಅವಿಮೃಷ್ಟವಿಧೇಯಾಂಶಂ ಗುಣೇಭೂತ ವಿಧೇಯಕಂ”.—ಎಂದರೆ, ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನಭಾವವಾವುದು, ಅಪ್ರಧಾನವಾದ ಅಥವಾ ಗೌಣವಾದ ಭಾವವಾವುದು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯದೆಹೋದರೆ ಅಥವಾ ಗೌಣವಾದ ಅರ್ಥವು ಪ್ರಧಾನವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಭಾವವು ಅಧೀನವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬರುವಂತೆ ಗ್ರಂಥಕಾರನು ಅಥವಾ ಕವಿಯು ವಾಕ್ಯರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಈ ದೋಷ ಉಂಟಾಗುವುದು. ‘ಕ್ಲಿಷ್ಟ’ವೆಂಬ ದೋಷಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಯೇ ಇದಕ್ಕೂ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗುವುದು. “ಮಲಗಿದ್ದು, ಚಗಿದಿದ್ದು, ಮೀಯಿತು, ಮೀಂದು, ಸಿಂಗರಿಸಿ” ಎಂಬ ವಿಶೇಷಣ ರೂಪವಾದ, ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅಪ್ರಧಾನವಾದ, ಭಾವಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರಧಾನಭಾವವಾದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರ ಕೃಪಾ ಕಟಾಕ್ಷವು ಅಥವಾ ದಯಾದ್ರವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಅಂಜಲಿಬಿಡಲಾಗಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು ಎಂದು ಪ್ರಧಾನ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ‘ಬಿಗಿದು, ಕಂಬನಿಯ ಮಿಡಿದು’ ಎಂದು ಕೃದಂತಾವ್ಯಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ವಿಧೇಯಾಂಶವು ಅಥವಾ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಅರ್ಥವು ಅನುಕ್ತವಾಯಿತು. ಇದೂ ಕ್ಲಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಈ ಪ್ರಧಾನಭಾವವನ್ನು ವಾಚಕನು ಮುಂದಣ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಾಯಿತು. ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ದೊರೆಯದೆ ಎನ್ನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಅತ್ಯಪ್ರೀತಿಯೋ ಆಶಾಭಂಗವೋ ಸಹೃದಯನಾದ ವಾಚಕನಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ಅವಿಮೃಷ್ಟವಿಧೇಯಾಂಶ’ವೆಂಬ ದೋಷವು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ಕ್ರಿಯಾಪದವೇ ಇಲ್ಲದಿರುವುದೂ ಈ ದೋಷಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

೧೪. ಅಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ

“ಶಾಸ್ತ್ರಮಾತ್ರಪ್ರಸಿದ್ಧಂ ಯದಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಮುಚ್ಯತೇ”.—ಮಹಾಕವಿಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಲ್ಲದ, ಕೇವಲ ಲೋಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಅಥವಾ ಸಾಮರಸ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡುಬರುವ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೆ ‘ಗ್ರಾಮ್ಯ’ ವೆಂಬ ದೋಷವು ಹೇಗೆ ಜನಿಸುವುದೋ ಹಾಗೆ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಲ್ಲದ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪದಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೆ ‘ಅಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ’ವೆಂಬ ದೋಷವು ಬರುವುದು.

ಉದಾಹರಣೆ: ‘ಮನು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರವೆಂಬರ್ಥವಿದ್ದರೂ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ‘ಮಂತ್ರ’ ಪರವಾಗಿ ‘ಮನು’ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಗದು. ‘ಮನು’ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ‘ಮಂತ್ರ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನೇ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು. ಎಂದರೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದರೆ ಆ ಶಬ್ದಗಳು ಆ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಲ್ಲ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯುತ್ತವೆ. ಆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಗಂಧವೇ ಇಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಾರವು. ಕಾವ್ಯದ ಶೈಲಿಗೂ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥದ ಶೈಲಿಗೂ ಇದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿರಬೇಕಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂಬುದು ಕಾವ್ಯಭಾಷಾಕೋವಿದರೆಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯವಲ್ಲವೇ? ಈ ರೀತಿಯ ದೋಷಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಮಹನೀಯರ ಉದ್ದೇಶವು ನಮ್ಮ ಭಾವಗಳು ಇತರರಿಗೆ ಸುಲಭ ವೇದ್ಯವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದೇ.

೧೫-೧೬. ವಿರುದ್ಧಮತಿಕ್ಯುತ್, ಅಶ್ಲೀಲ

‘ವಿರುದ್ಧಮತಿಕ್ಯುತ್,’ ‘ಅಶ್ಲೀಲ’ ಎಂಬ ದೋಷಗಳು ಹಿಂದೆಯೇ ಇತರ ದೋಷಗಳ ಜತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

೧೭. ಪರುಷ

“ಪರುಷಂ ನಾನು ತದ್ಯತ್ಸಾದ್ವಿಹಿತಂ ಪರುಷಾಕ್ಷರೈಃ”.—ಎಂದರೆ, ವರ್ಗೀಯ ಪ್ರಥಮ ದ್ವಿತೀಯಾಕ್ಷರಗಳು ಪರುಷಗಳು. ಈ ಅಕ್ಷರಗಳುಳ್ಳ ಪದಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯೂ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಶ್ರಾವ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವುದು. ಉದಾಹರಣೆ: ಕೃತಾರ್ಥನ ಭಾವವು ಕಾರ್ತಾರ್ಥ್ಯ, ಅದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವವನು ಕಾರ್ತಾರ್ಥ್ಯಾರ್ಥಿ. ಇವನ ಭಾವವು ಕಾರ್ತಾರ್ಥ್ಯಾರ್ಥಿತ್ವ. ಈ ಪದವನ್ನು ಅಥವಾ ಇಂತಹ ಪದವನ್ನು ಒಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ಗದ್ಯದ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲೋ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ‘ಪರುಷ’ವೆಂಬ ದೋಷವು ತಲೆಹಾಕುವುದು. ಪದ್ಯವಾಗಲಿ ಗದ್ಯವಾಗಲಿ ಕಿವಿಗೆ ಇಂಪಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಇಂಥ ಪದಗಳನ್ನು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗದು ಎಂಬುದೇ ಈ ದೋಷನಿರ್ವಚನದ ಉದ್ದೇಶ.

ಉಪಸಂಹಾರ

‘ಗೀತಗಳು’ ಎಂಬೊಂದು ಸದ್ಯಪ್ರಬಂಧವಳಿಯ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಾಕ್ಯವು ಲಿಖಿತವಾಗಿದೆ:

“ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ರಚಿತವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರವು ಮೇಲೆ ಏರ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಾಕರಣ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಭಂದಿಸಿನ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳನ್ನೂ ಕಣ್ಣುಚುಚ್ಚುವಂತೆ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿಯದೆ, ಜೀವಂತವಾದ, ದಿನದಿನವೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಖನಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ - ಖನಿಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವ ಈಗಿನ ಭಾಷೆಯ ಗಟ್ಟಿ ತಡೆಯಾಗಿ ತಂದೊಡ್ಡದೆ, ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸಂಪ್ರದಾಯಬದ್ಧವಾದ ಶಬ್ದರೂಪಕ್ಕೂ ಸಂಧಿನಿಯಮಗಳಿಗೂ, ಕಡೆಗೆ ನಿರ್ದುಷ್ಟತೆಗೂ ಮೀರಿದ ಗುಣವೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಿನ ದೋಷಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಹರಿಸಲಾರದೆಂದಿದ್ದರೆ...”

ಈ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಚರ್ಚಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಇವೆಯೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಮುಂದಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ:—

(೧) ಮಾತಾಡುವ ಭಾಷೆಗೂ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಭಾಷೆಗೂ ಈಗ ಭೇದವಿಲ್ಲವೇ? ಭೇದವಿರಬೇಡವೇ?

(೨) ಭೇದವೇ ಬೇಡವೆಂದಂಗೀಕರಿಸಿದರೆ ಪರಸ್ಪರ ಭಾವಬೋಧಕತೆ ಬೇಕಾದ ವಿಷಯ ನಿಷ್ಕೃಷ್ಟಜ್ಞಾನ, ಶಬ್ದಸಾಷ್ಟವ, ಶಬ್ದಪ್ರಯೋಗ ಜಾತಿಯು, ಶಬ್ದಾರ್ಥನಿರ್ಣಯ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ವ್ಯಾಕರಣಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೂ, ಅರ್ಥಬೋಧೆ, ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಗದಿರುವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರಯೋಗವು ರಮಣೀಯವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಭೇದವೇ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಪಂಡಿತವರ್ಯರ ಅಪ್ರತಿಮ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಚಿರಕಾಲ ಕಾವ್ಯಕಲಾಭ್ಯಾಸದಿಂದಲೂ ಲೋಕೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ನಿಷ್ಪಾದಿತವಾಗಿರುವ ಕಾವ್ಯಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಜನಮೇಜಯನು ಸರ್ಪಗಳನ್ನು ಆಹುತಿಗೊಟ್ಟಂತೆ ಈಗಿನವರೂ ಆಹುತಿಗೊಡಬೇಕಲ್ಲವೇ?

(೩) ಒಂದೊಂದು ಭಾಷೆಗೂ ಒಂದೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ಆ ಭಾಷಾಭಿಜ್ಞರ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ?

(೪) ಅವ್ಯುತ್ಪನ್ನರಾದ ಪಾಮರರ ವ್ಯವಹಾರವು ಅಪಶಬ್ದಭೂಯುಷ್ಯತೆ ಎಂಬ ಭಟ್ಟಾಕಳಂಕನ ವಚನವೂ ಪಾಮರನ ಮಾತೇ ಆಗುವದಿಲ್ಲವೇ?

(೫) ಅರ್ಥಸೌಂದರ್ಯವು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಅವಶ್ಯಕವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಶಬ್ದ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಅವಶ್ಯಕವಲ್ಲವೇ?

(೬) ನಚೈಷಾಭಾಷಾ—ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಪಯೋಗಿನೀ—ಅನುಶಾಸನಾರ್ಹವೇ ಎವೇತಿ (‘ಶಬ್ದಾನುಶಾಸನ,’ pp. 10 and 11, last and first paras; also p. 13: translations).

ಈ ವಾಕ್ಯದ ಭಾವವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿದರೆ ಭಟ್ಟಾಕಳಂಕನ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪಾಮರ ಭಾಷೆಯೆಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಬಹು ಜನವಿದ್ದರು. ಮೇಲೆ ಉದ್ಧರಿಸಿರುವ ವಾಕ್ಯವು ಅವರ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗೆ, ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಭಾಷೆಗೇ ಆಗಲಿ ವ್ಯಾಕರಣ, ಛಂದಸ್ಸು, ಕಾವ್ಯಲಕ್ಷಣ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಧಿಕರಿಸಿದ ಗ್ರಂಥಗಳುಂಟಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಭಾಷೆ ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದಂತಾಯಿತು ಎಂಬುದೂ ವಿಶದವಾಗಿದೆ. ಈ ಏಳಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾದ ಕಾವ್ಯಲಕ್ಷಣ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ವ್ಯಾಕರಣಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಹಿಂದಣ ಕಾಲದವು, ಪ್ರಕೃತಕ್ಕೆ ಅನುಪಯುಕ್ತವಾದವು ಎಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸದಂತಾಯಿತೆ, ಫೇಜಿಸದಂತಾಯಿತೆ?

ಸಾಲಂಕೃತ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಂಡಿತ ಕೇಶವ ಶರ್ಮರವರು, ಗಲಗಂ

ಈಗ ಇಷ್ಟತ್ತು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಉತ್ತರಕರ್ನಾಟಕದ ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ಓದಿದ ವಾಚಕರಿಗೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯು ಅಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟು ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮುಂದರಿದ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಬಂಧುಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬರಹಗಾರರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಒರಟುಭಾಷೆಯೆಂದು ಎಡಗಣ್ಣಿನಿಂದಲೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಂಗಳೂರಿನ ಇಲ್ಲವೆ ಮೈಸೂರಿನ ಸರಸಶೈಲಿಯು ನಮ್ಮ ಮುಖಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಪದವೀಧರರೇ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂದು ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಬದಲಾಗಿದೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಉತ್ತರಕನ್ನಡಿಗರ ಭಾಷೆಯು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ಸರಸವೂ ಆಗುತ್ತಬಂದಿರುವದೆಂಬುದು ಈಗಿನ 'ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ' 'ಕರ್ನಾಟಕ ವೈಭವ' ಮೊದಲಾದ ವೃತ್ತಪತ್ರಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ವಿದಿತವಾದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೂ ನಮ್ಮವರ ಭಾಷೆ ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಲಂಕೃತವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಲಂಕೃತವೇಕಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಕೇಳಬಹುದು. ನಿರಲಂಕೃತ ಕನ್ಯಾದಾನಕ್ಕಿಂತ ಸಾಲಂಕೃತ ಕನ್ಯಾದಾನಕ್ಕೆ ಪುಣ್ಯವು ಹೆಚ್ಚು ಎಂದು ಧರ್ಮಪ್ರಧಾನರಾದ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಗಳಾದ ಕವಿಗಳು ಸಾಲಂಕಾರಕವಿಗಿಂತ ನಿರಲಂಕಾರಕರಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಜಗದ್ವಂದ್ಯ ಕವಿಗಳಾದ ರವೀಂದ್ರರನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ—

ನನ್ನಯ ಕವಿತಾಕಾಮಿನಿ ತೊರೆದಳು
ಸನ್ನತ ವಿವಿಧಾಲಂಕೃತಿಗಳನು
ಮಾನಿನಿಗಿಲ್ಲಭಿಮಾನವಲಂಕೃತಿ ವೇಷ ಕದಂಬಕದ
ನನ್ನಯ ನಿನ್ನಯ ಮಧ್ಯದ ಬರುತವು
ನಿನ್ನಯ ಗುಟ್ಟಿನ ಮುಂದಾಲಾಪದ
ಪೊನ್ನತಿಕೆಯ ಮರೆಮಾಡುತಲಿರ್ಪವು ಧ್ವಾನದ ಬಲದಿಂದ

ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು. “ನನ್ನ ಕವಿತಾರಮಣಿಗೆ ಅಲಂಕಾರದ ರಮ್ಯವೇಷಭೂಷಣಗಳ ಅಭಿಮಾನವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಲಂಕಾರಗಳ ಘಾತಾಂಶಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ರಹಸ್ಯದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಡುವುವು.” ಇದು ಪರಮಾವಧಿ ಉನ್ನತವಾದ ತಿಖರಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗೀತಗಳನ್ನು ಬರೆದ ರವೀಂದ್ರರ ಮಾತು. ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂದು ನಿರ್ಜೀವವಾದ, ನಿಶ್ಚೇತನವಾದ, ಕೇವಲ ಬೊಂಬೆಯಂತಿರುವ, ಕೇವಲ ಮಣ್ಣಿನ ಕನ್ನಡಮೂರ್ತಿಗೆ ಕೇವಲ ವಜ್ರವೈಷಯಾದಿ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿದರೆ ಇಂದಿನ ನಮ್ಮ ಸಮತಾವಾದದ ನವಯುವಕರಿಗೆ ಹಿಗ್ಗುಂಟಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಇಂದಿನ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಜೀವಕಳೆ ಬರಹತ್ತಿದೆ. ಆಕೆ ಜೀತರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಜಾಗೃತಳಾಗಹತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಇಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರವಾದ ವಜ್ರ ವೈಷಯಾದಿಗಳು ಬೇಡ. ಒಂದು ಹಗುರಾದ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವನ್ನು ತೊಡಿಸುತ್ತ ಹೋದರೆ ಉಂಟಾಗುವ ಹಾನಿ ಏನು? ನಮ್ಮ ಹೊಸ ಕವಿಗಳು ಇಂತಹ ಹಾರ ಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಹತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಆನಂದದ ಸಂಗತಿ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯಕವಿಗಳಾದ ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ತರುಣ ತರುಣಿಯರ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ, 'ಹೊಸಾ ಹರೆ ಈಸತಿತ್ತೋ ಹೊಳೆಯಾಗ' ಎಂಬ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ, ಕುವಲಯಾನಂದಕಾರನ 'ನಿಗೀರ್ಯಾಧ್ಯನ ಸಾನತಃ' ಎಂಬ ಲಕ್ಷಣದಂತೆ, ಉಪಮೇಯಗಳನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ಉಪಮಾನ ಗಳಿಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಾಲಂಕಾರವನ್ನೇ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆ?

ಇನ್ನು ಕೆಲವರು "ಕಿಮಿವ ಹಿ ಮಧುರಾಣಾಂ ಮಂಡನಂ ನಾಕೃತೀನಾಂ" ಎಂಬ ಕವಿಸಾರ್ವಭೌಮ ಕಾಲಿದಾಸನ ಸೂಕ್ತಿಯಂತೆ, ಸುಂದರಾಂಗಿಯರ ಕಿಂಗವಂ ಸೇರಿದಾಗ ಯಾವದು ತಾನೇ ಅಲಂಕಾರವಾಗಲಾರದು ಎಂದು ಹೇಳ ಬಹುದು ಮತ್ತು ಧ್ವನಿಕಾವ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಕನಿಷ್ಠ ವೆಂದೂ ಉಸಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಪ್ರಸಾರದ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯ ಸಾಲಂಕರಣವು ಜನಮನವನ್ನಾಕರ್ಷಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹತ್ವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡ ಬಹುದೆಂದು ನಾವು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನೇನೂ ಅರಿಯದವರ ಮುಂದೆ ಕೇವಲ ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರದ ಅಶ್ವಧಾಟಿ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಅಂದು ನೋಡಿರಿ. ಅದು ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸದೆ ಬಿಡುವದಿಲ್ಲ. ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರಗಳು ಕೇವಲ ಪಾಮರರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೂಡ ಆಕರ್ಷಿಸುವವು. ಇದು ಅನುಭವಸಿದ್ಧವಾದ ಮಾತು. ಹಳ್ಳಿಗರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಒಗಟಿನ ನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರಗಳು ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಅಲಂಕಾರದ ಮಹಿಮೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅಭ್ಯಾಸ ವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಹೊಳೆಯದಿರದು.

ಉಪಮೆ ಅಲಂಕಾರಗಳ ತಳಹದಿ. ಉಪಮೆ ನಟಿ ಇದ್ದಂತೆ. ಆಕೆಯ ವೇಷಾಂತರಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಹುಟ್ಟುತ್ತವೆಂದು ಅಪ್ಪಯ್ಯ ದೀಕ್ಷಿತರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲಂಕಾರಶಾಸ್ತ್ರದ ಆಳವಾದ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಭಾಷೆಗೆ ರಮ್ಯತೆ ಬರಲಾರದು. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ತರುಣಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಅಲಂಕಾರಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವರು? 'ರಸಗಂಗಾಧರ', 'ಕಾವ್ಯಪ್ರಕಾಶ', 'ಧ್ವನ್ಯಾಲೋಕ', 'ಕುವಲಯಾನಂದ' ಮೊದಲಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವು ಕನ್ನಡ ವಾಚ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಹವ್ಯಾಸವುಳ್ಳ ತರುಣರಿಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿರುವದೋ? ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ ನಾನು ಕನ್ನಡ ಸೇವೆಮಾಡುವವನು

ಎಂದು ಆಡಂಬರವನ್ನು ತೋರಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೇನಿರುವದು? ಈಗಿನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯು ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವಾಣಿಯು ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಧೂಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರುವ ಆಕೆಯ ದೈನ್ಯಸ್ಥಿತಿ ದೂರವಾಗಿ ಆಕೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ವಿರಾಜಮಾನಳಾಗಬೇಕಾದರೆ ಆಕೆಯ ದಿವ್ಯಶರೀರಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯಾಭರಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಲೇಬೇಕು.

ಸಾಲಂಕೃತಭಾಷೆಯು ಎಷ್ಟು ದಿವ್ಯವಾಗಿರುವದೆಂಬದನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ವಂಗೀಯ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ ಅವತರಣವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುವೆವು. ಶಯನಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಯವಿಲಾಸವಿದು :

“ಈ ಶಯ್ಯಾಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಏನಿರುವದು? ಆ ರಾಮನಿಲ್ಲ. ಆ ಆಯೋಧ್ಯದ್ವಿಜ ಈ ಶೃತಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರಮದೋದ್ಯಾನವಿತ್ತು. ನೀಲಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಶರತ್ಕಾಲದ ಚಂದ್ರನಂತೆ, ಜಾನ್ತವಿಯ ಜಲದಲ್ಲಿ ವಸಂತನ ವನಶೋಭೆಯಂತೆ, ರಮಣಿಯ ಅದರದಲ್ಲಿ ಮಧುಹಾಸ್ಯದಂತೆ, ರಮಣಿಯ ಕಂಠದಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರಣಯ ಕಥೆಯಂತೆ ಈ ಸಂಸಾರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಈ ಮಂದಿರವು ಹಾಗಿತ್ತು. ಈ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಎನಿತು ಸುಂದರವಾದ ತೆರೆಗಳು, ಎನಿತು ಆನಂದದ ಲಹರಿಗಳು, ಏಳುತ್ತಿದ್ದವು! ಆ ಕಥೆಯನ್ನು ಇಂದು ನಾನು ಪ್ರಯೋಜನವೇನು?

“ಯಾವ ದಿನಗಳ ಕಥೆಯನ್ನಿಂದು ಹೇಳುವೆನೋ ಆ ದಿನ ಈ ಸಂಸಾರವು ಅಮಾವಾಸಿ ಎಂದು ಬೋಧವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಮಂದಿರವು ನಂದನಕಾನನದಂತಿತ್ತು. ಆ ನಂದನಕಾನನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಲ್ಪಲತೆಯು ಪ್ರಸ್ಫುಟಿತಪಾರಿಜಾತವನ್ನು ಅವರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಂತರ ಬಾಹಿರದಲ್ಲಿ ಆ ಲೋಕವನ್ನು ಬೀರುತ್ತ ವಿರಾಜಿತವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಪಾರಿಜಾತ ಸೌರಭದಿಂದ ನಾನು ಮುಗ್ಧನಾಗಿದ್ದೆನು. ಆ ನಂದನಕಾನನ, ಆ ಸುಖಕುಂಜ, ಇದು ಅರಣ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಈ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿರುವೆನು. ಯಾವ ತಪಸ್ಸನ್ನೂ ತಪಿಸಲಿ, ಯಾವ ಜಪವನ್ನು ಜಪಿಸಲಿ? ನನ್ನ ಹೃದಯವಿಂದು ಕುಸುಮ ಕುಸುಮಗಳ ನಕ್ಷತ್ರ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಗಗನ ಗಗನದಲ್ಲಿ, ಮಸಣ ಮಸಣದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆಬೇಡುತ್ತ ಭ್ರಮಿವ ತ್ತಿರುವುದು. ಅದನ್ನು ಇಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ನಾನು ತಿಳಿಯುವೆ, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬಲ್ಲದು. ಮತ್ತು ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯೊರ್ವನು ಅರಿಯಬಲ್ಲನು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸಂನ್ಯಾಸವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ ಯಾತರಲ್ಲೂ ಮನವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಇತ್ತು. ಮನದಲ್ಲಿಯೆ ಉಚ್ಚಾಭಿಲಾಷೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮನದಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನವಾದವು. ಅಂತರದಲ್ಲಿಯೆ ಸಾಧ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸಮಾಧಿ ಹೊಂದಿದುವು.”

ರಮ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಉಪಮಾತಿಶಯೋಕ್ತೃಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೆಣೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂಬದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು.

ಪುನಃ ಇದೇ ಉದ್ಭ್ರಾಂತ ಪ್ರೇಮಿಯು ಗಂಗೆಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪ್ರಳಪಿಸುವನು :

“ತಾಯಾ, ಒಮ್ಮೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸು. ಜನನೀ, ಸ್ವರ್ಗದ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸೆಂದು ನಿನಗೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಯಾರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನರಕಾನಳವು ಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿರುವದೋ ಅವರಿಗೆ ಸಗ್ಗದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸೊಗವು ಎಲ್ಲಿಂದ ಸಿಗುವದು? ಸ್ವರ್ಗದ ಸುಖಭೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೆಲ್ಲ, ನಷ್ಟಧನದ ಅನುಸಂಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನವನ್ನು ಬಯಸುವೆನು. ಒಮ್ಮೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ನೋಡುವೆನು. ಒಮ್ಮೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಹುಡುಕುವೆನು. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿದೆನು. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವೆನು. ಆ ರಮ್ಯ ಕುಸುಮವು ನಂದನಕಾನನದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅರಳುವದೆನೋ.

ಪಾಪವಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಜಲದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರರಶ್ಮಿಗಳ ನೃತ್ಯದಂತೆ ಸುಕುಮಾರವಾದುದು, ನಿರ್ದಾಳಸಾಯಾತ್ಮಗಗನದಂತೆ ಕೋಮಲವಾದುದು, ಪ್ರಣಯಿನಿಯ ಪ್ರಥಮ ಸವೇಲ ಆಲಿಂಗನದಂತೆ ಸುಖಮಯವಾದುದು, ಪರಮೋಚಿತತರಮಾನವಹೃದಯದಂತೆ ಪವಿತ್ರವಾದುದು. ಇದು ಯಾವ ಕುಸುಮವೋ, ಈ ಅಥಮನ ಗೃಹಕುಂಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಸ್ಫುಟಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ನೋಡುವೆನು ಅಂತಹದು ದೇವೋದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಫುಟಿತವಾಗುವ ದೇವೋ! ಯಾವ ಸಾಗರ ಸೇಚಿತ ಅಮೂಲ್ಯರತ್ನವು ಈ ದರಿದ್ರನ ಕುಟೀರದಲ್ಲಿತ್ತು. ನೋಡುವೆನು ಅಂತಹ ರತ್ನವು ದೇವರಾಜ ಭವನದಲ್ಲಿರುವದೇನೋ! ಯಾವ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಆತ್ಮಪ್ರಹೃದಯದಿಂದ ಹಗಲಿರುಳು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನೋ, ಆ ಸಂಗೀತವು ಅಮರಾಂತಿಯಲ್ಲಿರುವದೇನೋ.”

ಮಾಲೋಪಮೆಗಳಿಂದ ರಸನಿರ್ಭರವಾದ ಈ ವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಲು ಕನ್ನಡಿಗರು ಕುತುಕಿಗಳಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೋ?

ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಮ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಾಥತೆಯನ್ನೂ ಅಲಂಕಾರಗಳ ಸೊಬಗನ್ನೂ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿರುವ ಬಾಣಭಟ್ಟನ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಆಳವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕು. ಅವನ ಮಗನಾದ ಭೂಷಣಭಟ್ಟನು “ವಾಗೀಶ್ವರಂ ಪಿತರಮೇವ ತಮಾನತೋಸ್ತಿ” ಎಂದು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿರುವನು. ‘ಅರವ ಅರಸು ಕನ್ನಡ ಬಿರಸು’ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುವರು. ಅಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಗಂಡುಭಾಷೆ. ಗೋವರ್ಧನ ಕವಿಯು ಹೇಳುವಂತೆ “ಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯ ಮಧಿಕಮಾಪ್ತುಂ ವಾಣೀ ಬಾಣೋಬಭೂವೇತಿ” ಎಂಬಂತೆ, ಗಂಡುಭಾಷೆಯ ಕನ್ನಡಿಗರು ಸರಸತಿಯ ಗಂಡು ಅವತಾರವೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಬಾಣನ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಬೇಕು.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಗ್ರಂಥಗಳಿಲ್ಲವೆಂತಲ್ಲ. ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಎಷ್ಟೋ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಪಂಪನಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ವರೆಗೆ ವರಕವಿಗಳು ನಮಗೆಷ್ಟೋ ದಿವ್ಯಾಭರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಟ್ಟಿರುವರು. ಆಧುನಿಕರನ್ನೇಕರಿಗೆ ವಿರೋಧಾಭಾಸದಂತಹ ಅಲಂಕಾರಗಳು ರುಚಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಸರೋವರದ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿರುವನು:—

ಕಲಹಂಸಮಾಕೀರ್ಣಮಾಗಿದುರ್ ಕಾಳಗದ ಕಣನಲ್ಲ, ವಿಷಭರಿತಮಾಗಿದುರ್ ಸರ್ಪ ಸಂಕುಳಮಲ್ಲ, ಕುಮುದಯುತಮಾಗಿದುರ್ ಖಳರಂತರಂಗದಾಳಾಪಮಲ್ಲ.

ಇಂತಹ ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳು ಈಗಿನ ನವಕವಿಗಳನ್ನು ಓದಿದವರಿಗೆ ರುಚಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ನವಯುವಕರಿಗೆ ಇವು ರುಚಿಯಾಗಿ ತೋರಿ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಹುರುಪನ್ನು ಕೊಡುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ನಿರಲಂಕಾರಪ್ರಿಯರಾದ ರವೀಂದ್ರರ ವಾಣಿಯೇ ಎಷ್ಟೋ ರೂಪಕಗಳಿಂದ, ಉಪಮೆಗಳಿಂದ, ವ್ಯಾಜೋಕ್ತಿ ಅನ್ಯೋಕ್ತಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಉಳಿದವರ ಪಾಡೇನು! ಕಾಲಿದಾಸನ ಉಪಮೆಯಂತೂ ಜಗವನ್ನೇ ಮೋಹಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುವದು:

ಅಂಕಮಂಕಪರಿವರ್ತನೋಚಿತೇ । ತಸ್ಯ ನಿನ್ಯತುರಶೂನ್ಯತಾಮುಖೇ ॥
ವಲ್ಲಕೀ ಚ ಹೃದಯಂಗಮಸ್ವನಾ । ವಲ್ಲಗ್ಗವಾಗಪಿ ಚವಾಮುಲೋಚನಾ ॥

ಅಗ್ನಿ ವರ್ಣರಾಜನ ವಾಮಲೋಚನೆ ವಲ್ಲಕಿಯರ ಸಾದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಾಲಿದಾಸನು ರಂಜಕತೆಯಿಂದ ಬಣ್ಣಿಸುವಾರು ?

ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ಬಣ್ಣಿಸಿ, ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದು ಸ್ವಭಾವೋಕ್ತಿ. ಆಲಂಕಾರಿಕರು “ಸ್ವಭಾವೋಕ್ತಿ ಸ್ತುಡೀಭಾವೇಃ ಸ್ವಕ್ರಿಯಾ ರಮ್ಯ ವರ್ಣನಂ” ಎಂದು ಈ ಆಲಂಕಾರದ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿರುವರು. ಕಾಲಿದಾಸನು ‘ಶಾಕುಂತಲ’ದ ಓಡುವ ಚಿಗರೆಯ ವರ್ಣನೆ, ಭವಭೂತಿಯ ‘ಉತ್ತರಮುಚರಿತ’ದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕರು ಬಣ್ಣಿಸುವ ಕುದುರೆಯ ವರ್ಣನೆ (“ಪಶ್ಯತ್ ಪುಚ್ಛಂವಹತಿ, ಋರಾಸ್ತಸ್ಯ ಚತ್ವಾರವಿವ”) ಇತ್ಯಾದಿ, ಅಥವಾ ಬಾಣಭಟ್ಟನು ‘ಹರ್ಷಚರಿತ’ದಲ್ಲಿರುವ ಈ ವರ್ಣನೆ—

ಪಶ್ಯಾದಂಗಂ ಪ್ರಸಾರ್ಯತ್ರಿಕನತಿವಿತತಂ ದ್ರಾಘಯಿತ್ವಾಂಗಮುಚ್ಚೈಃ
ಆಸಜ್ಜಾಭುಗ್ಗುಕಂಠೋ ಮುಖಮುರಸಿ ಸಹಾಂ ಧೂಲಿಧೂಮ್ನಾಂ ವಿಧಾಯ
ಘಾಸಗ್ಗಾಸಾಭಿಲಾಷಾದನವರತ ಚಲತ್ ಪ್ರೋಥತುಂಡಸ್ತುರಂಗೋ
ಮಂದಂ ಶಬ್ದಾಯಮಾನೋ ವಿಲಿಖತಿ ರಯನಾದುತ್ತಿತಃ ಕ್ಷಾಂತಿ ಮುರೇಣ

ಇಂತಹ ವರ್ಣನೆಗಳ ಸ್ವಭಾವೋಕ್ತಿಯಲಂಕಾರದ ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ತರಲು ತರುಣರು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಶ್ಲೇಷಾಲಂಕಾರದ ಕವಿತೆಗಳು ಈಗಿನ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ರುಚಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಶಾಕುಂತಲದ ದೌರ್ಬಲ್ಯದಂತೆ ಮಾನಸಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಸಕ್ರಿಯ ಶಾರೀರಕ ಶಿಕ್ಷಣದಂತೆ, ಸಕ್ರಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವೂ ವಾಚ್ಛಯೋದ್ವೇಗವನ್ನು ವಿಹರಿಸಲು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿರುವದು. ನೈಷಧಕಾರನ ಒಂದು ಐತಿಹ್ಯವಿದೆ. ಜ್ಯೋತಿಷತೀರ್ಥಲ (ಬ್ರಾಹ್ಮೀತೀರ್ಥಲ)ವನ್ನು ಕುಡಿದು ಮುಖ ಬುದ್ಧಿ ತೀವ್ರವಾಗಿದ್ದಿತಂತೆ; ಬಳಿಕ ಮೊಸರು ಉದ್ದುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಮುಖ ಮಂದವಾಗಿ ನೈಷಧವನ್ನು ಬರೆದನಂತೆ—ಅಂದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ದಮಯಂತಿ ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನಲಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಮನ್ವಯಿಸುವ ಐದು ಅರ್ಥದ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವನು. ಆ ಕವಿತಾ ಜಗಜಟ್ಟಿ ಗಾಮನ ಬಲವನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಕ ಕುತೂಹಲಪಡಬೇಕೋ ನಮ್ಮ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಳಬೇಕೆಂದು ಇಂಥವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಆದರ್ಶಮೂರ್ತಿಗಳು.

ಶ್ಲಿಷ್ಠ ಸಂಗತ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಚಮತ್ಕಾರವಿದೆ. ಇದು ಒಬ್ಬ ಯಾತ್ರಿಕನ ಉದ್ಗಾರ, ನೋಡಿರಿ. ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: “ನಾನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ರಾಮನಾಜನ ಸೀತೆಯು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ.”

ಜನಸ್ಥಾನೇ ಭ್ರಾಂತಂ ಕನಕಮೃಗತ್ಯಷ್ಟಾಂಧಿತಧಿಯಾ | ವಚೋ ವೈದೇಹೀ ಕೃತಪದಮುದತ್ತಪ್ರಲಪಿತಂ || ಕೃತಾಲಂಕಾರಭರ್ತುರ್ವದನ ಪರಿಪಾಟೇಷುಘಟನಾ | ಮದಾತ್ಮಕ ರಾಮತ್ವಂ ಕುಶಲವಸುತಾ ನತ್ಸಧಿಗತಾ ||

ರಾಮನಂತೆ ಜನಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ (ಜನರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ) ಭ್ರಮಿಸಿದೆನು. ಕನಕಮೃಗ ತೃಷ್ಣೆಗಾಗಿ (ಬಂಗಾರವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಆಶೆಯಿಂದ) ಅವನಂತೆ ‘ವೈದೇಹಿ’ ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡೆನು. (‘ವೈ’—ವಾದಪೂರಣ; ‘ದೇಹಿ’ ಎಂದರೆ ಕೂಡು)

ರಾಮನು ಲಂಕಾಧೀಶನ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಪಾಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ನಾನು ಯಾವ ಯಜಮಾನರ ವದನ ಪರಿಪಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಘಟನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ರಾಮ ನಾದೆ. ಸೀತೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಶ್ಲೇಷ ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪಚನವಾಗುವಷ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತದ ಸಹಕಾರವು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬೇಕೇಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕೋಣಿತವು ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಹರಿಯುತ್ತಲೇ ಇರುವದು.

ಶ್ಲೇಷವೊತ್ತಟ್ಟಿಗಿರಲಿ.—ಭಾಸನ ಭವ್ಯವಾದ ಭ್ರಾಂತಿಮದಲಂಕಾರದ ವಾಣಿಯು ಯಾರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆವರ್ಜಿಸದು? ಇದು ಬೆಳದಿಂಗಳ ವರ್ಣನೆ. ಬೆಳದಿಂಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾರು ಯಾರು ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ಭ್ರಾಂತಿಪಟ್ಟಿರಬುದನ್ನು ಭಾಸನು ಬಣ್ಣಿಸಿರುವನು :—

ಕಪಾಲೇನಾರ್ಜಾರಃ ಪಯ ಇತಿ ಕರಾನ್‌ಲೇಧಿತಶಿನಃ | ತರುಚ್ಛಿದ್ರಪ್ರೋತಾನ್‌
ದಿಸಮಿತಿ ಕರೀ ಸಂಕಲಯತಿ || ರತಾಂತೇ ತಲ್ಪಸ್ಥಾನ್‌ ಹರತಿ ವನಿತಾಪ್ಯಂತುಕಮಿತಿ | ಪ್ರಭಾ
ಮುತ್ಪತ್ತಂಧೋ ಜಗದಿದಮಹೋವಿಭ್ರಮಯತಿ ||

ಬೆಳದಿಂಗಳನ್ನು ಬೆಕ್ಕು ಹಾಲೆಂದು ನೆಕ್ಕುವದು ; ತರುಚ್ಛಿದ್ರದಲ್ಲಿ ಕಮಲದ ದಂಟೆಂದು ಅನೆ ತಿಳಿಯುವದು ; ರತಾಂತದಲ್ಲಿ ತರುಣಿಯು ಅಂಶುಕನೆಂದು ತಿಳಿದು ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಹಾತೊರೆಯುವಳು. ಪ್ರಭಾಮುತ್ತುನಾದ ಚಂದ್ರನ ಜಿಲ್ಲಾಟ ಎಷ್ಟು!

ಭಯಂಕರತೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನೋಹಕತೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದು ಆಲಂಕಾರಿಕ ವಾಣಿ. ದುಃಸಹವಾದ ದುಃಖವೇದನೆಯ ಆರ್ತನಾದವನ್ನೂ ಕೂಡ ಕುತೂಹಲ ದಿಂದ ಕೇಳಹಚ್ಚುವದು ಅಲಂಕಾರದ ನೋಹದ ಮಾತುಗಳು. ಅಲಂಕಾರದ ನೋಹದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹೇಳಿರದಿದ್ದರೆ, ಕಾಲಿದಾಸನ ಅಜ-ರತಿ ಪ್ರಳಾಪವನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು? ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವರವರ ದುಃಖವೇ ಅವರಿಗೆ ವಿಪುಲವಾಗಿರುವದು. ಪರದುಃಖಕಾತರವಾದ ಹೃದಯವನ್ನು ಮಾಡುವದು ಆಲಂಕಾರಿಕವಾಣಿ. “ಮೊರೆಯಲೊಲ್ಲವು ತುಂಬಿ, ಬೆರೆಯಲೊಲ್ಲವು ಹಂಸೆ”—ಇದನ್ನು ಮಾಡಿರುವದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ಭಾಷೆ.

ಯುದ್ಧವನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರು ಕಡಮೆ. ಆದರೆ ಆರಮ್ಯ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಉತ್ಸುಕರೇ. ಅರ್ಜುನ ಬಭ್ರುವಾಹನರ ಕಾಳಗದ ವಿವರ, ಸುಧನ್ವಾರ್ಜುನರ ಸಮರವಾರ್ತೆ ಇವುಗಳು ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ಆಲಂಕಾರದ ವಾಣಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವಾಗಿವೆ, ನೋಡಿರಿ!

ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ ‘ಥಂಡಿ ಬಹಳ ಬಿದ್ದಿದೆ; ಜನರು ನಡುಗಿದರು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾರು ಕೇಳುವರು? ‘ಬಿದ್ದಿದ್ದೀತು. ಶೀತ ಕಟಿಬಂಧದಲ್ಲಿದೆ. ಉತ್ತರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ’ ಎಂದೆನ್ನುವರು. ಆದರೆ,

“ಹೇಮಂತ ತೃತಿರದ ಮಾಗಿ ಮಡಲಿಡೆ ತರಣ ಸೋಮನಂತಿರೆ ದಿಸಿಲಾ ಬೆಳದಿಂಗಳ
ಘೋರಾಗಿ, ತಾಮರಸ ರಾಜಿ ನನೆದವು ಕುಗ್ಗಿದವು ಕೋಗಿಲೆಯ ಕಂಠಕಲರುತಿಗಳು.”

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಸಂಗ್ರಹ ವರದಿ

೧೯೩೭ನೆಯ ವರ್ಷದ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಬಾಲಕರಿಗೂ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೂ ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ದೊರೆತ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಫಲವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕಸಮಾರಂಭವಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿತು. ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿ ಈ ಆಲೋಚನೆಗೆ ತಾ|| ೨೫-೭-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಕೊಟ್ಟು, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ವಿವರವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿತು. ಈ ಸಮಿತಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿಯಮ, ಪದ್ಧತಿಭಾಗ ಮುಂತಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿತು. ಈ ವಿವರವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೂ, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲು, ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲಾಯಿತು.

ಕಳೆದ ಸಲ ನಾಲ್ಕು ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಾರಿ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ಮೂರು, ಬಾಲಕರಿಗೆ ಮೂರು ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ಆರು ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿತ್ತು.

ಸ್ಪರ್ಧೆಗಾಗಿ ಒಟ್ಟು ೧೬ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳು ೧೬೪ ಮಂದಿ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದುವು. ಈ ಪೈಕಿ ೧೪೪ ಮಂದಿ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಬಾಲಕಿಯರ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ಕಳೆದ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳು ೧೬, ೧೭, ೧೮ನೆಯ ತಾರೀಖುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸಂಜೆ ೫|| ಘಂಟೆಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದುವು.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯರಾದ ಹಲವು ಮಂದಿ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಮಹನೀಯರೂ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದು ಸಹಾಯಮಾಡಿದರು.

ಪರೀಕ್ಷಕರು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಶಿಫಾರಸುಮಾಡಿದ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಾಲಕರು ೬ ಮಂದಿ, ಬಾಲಕಿಯರು ೮ ಮಂದಿ; ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಾಲಕರು ಇಬ್ಬರು, ಬಾಲಕಿಯರು ೫ ಮಂದಿ; ಹೈ ಸ್ಕೂಲ್ ಬಾಲಕ ಒಬ್ಬನು—ಇವರುಗಳಿಗೆ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಯಿತು.

ಕಿರಿಯ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆ ಉತ್ಸಾಹಗಳು ಹಿರಿಯ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ೧೧ ಮಂದಿ ಹಿರಿಯ ಬಾಲಕರ ಕಂಠಪಾಠ ಪ್ರದರ್ಶನವು ಅವರಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಬಹುದಾದಷ್ಟು

ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಕರೆಲ್ಲರೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಬಾಲಕಿಯರಂತೂ ಇಬ್ಬರೇ ಮುಂದೆ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಇಂಥ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ದಿಂದ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ಅವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹರೂ, ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

ಒಟ್ಟಿನವೇಲೇ ಈ ವರ್ಷದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ನಡೆದಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಜಯಶೀಲರಾದ ಬಾಲಕಿ ಯರಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡಲು ದ್ರವ್ಯರೂಪವಾಗಿಯೂ ಪುಸ್ತಕರೂಪ ವಾಗಿಯೂ ಈ ಮಹನೀಯರು ವಿಶೇಷ ಸಹಾಯಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ:

ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಬಿ. ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು, ಎನ್. ವೆಂಕಟೇಶ ಐಯಂಗಾರ್ ಮುಖ್ಯ ವೆಂಕಟೇಶ ಐಯಂಗಾರ್, ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಡಾ|| ಎಂ. ಎ. ಸಂಪತ್ಕುಮಾರನ್ ಅವರು, ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಐಯಂಗಾರ್, ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜೇಶ್ ಅವರು ಮತ್ತು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ.

ಬೆಂಗಳೂರು ದೊಡ್ಡ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿರುವ 'ಮಾರುತಿ ಜ್ಯೋತಿಲಿ ಹಾಲ್' ಮಾಲೀಕರಾದ ಶ್ರೀ|| ಶಾನುಯ್ಯನವರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಟ್ಟೆ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಈ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಬರುವ ವರ್ಷದಿಂದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಪರ್ಯಾಯ ಪಾರಿತೋಷಿಕವಾಗಿ (ರೋಲಿಂಗ್ ಕೆಪ್) ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸನ್ಮಾನ್ಯರೂ ಉದಾರಿಗಳೂ ಆದ ರಾಜಸಭಾಭೂಷಣ ದಿನಾನ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಡಾ|| ಸರ್ ಕೆ. ಪಿ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟಿ, ಸಿ.ವಿ.ಇ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಜಿ. ಅವರು ದೇಹಶ್ರಮವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಈ ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಭಾಗ್ಯೋದಯ; ಹಾಗೆಯೇ ಲೇಡಿ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟಿ ಅವರು ಬಹುಮಾನ ಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಶುಭಹಸ್ತದಿಂದ ಹಂಚಿದುದು ವಿಶೇಷ ಆನಂದದ ಸಂಗತಿ. ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಅಪಾರವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿ. ಟಿ. ತಿರುನಾರಾಯಣ ಐಯಂಗಾರ್,
ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ,
ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಸಮಿತಿ.

ಬೆಂಗಳೂರು, }
೧-೧೨-೧೯೩೭. }

ಗ್ರಂಥ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ

೧. ಬೈಲಹಳ್ಳಿ ಸರ್ವೆ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ|| ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ
ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಭಾರತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರ, ಬೆಂಗಳೂರು; ಕ್ರೌನ್
ಅ.ಪ. ಪು. ೧೩೫; ಬೆಲೆ: ೧ ರೂ.

ಗ್ರಾಮಜೀವನದ ಸೊಗಸನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಆದರೆ ತುಂಬ ನಗೆಗಾರಿಕೆ
ಯಿಂದ, ಚಿತ್ರಿಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ
ಶ್ರೀ|| ಗೊರೂರರು ಕನ್ನಡ ಓದುಗರಿಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ
ಪುಸ್ತಕವು 'ಹಳ್ಳಿಯ ಚಿತ್ರಗಳು', 'ನಮ್ಮೂರಿನ ರಸಿಕರು' ಇವುಗಳಂತೆಯೇ
ಓದುಗರನ್ನು ನಗೆಯ ತೆರೆಗಳಮೇಲೆ ಕುಣಿಸಿ ಹಳ್ಳಿಗರ ಜೀವನದ ಸುಸ್ಪಷ್ಟ
ಚಿತ್ರದಿಂದ ರಂಜಿಸಿ ವಿಚಾರಮಾಡಲು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

ಬೈಲಹಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸರ್ವಮಾಡಲು ಬಂದ ಅಧಿಕಾರಿ
ಹಾಗೂ ಆತನ ಜೊತೆಗಾರರು—ಇವರ ಅನುಭವಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.
ಶಿಂಗ್ಲಾಚಾರಿಯ ಜೀನತನ, ಹಳ್ಳಿಯ ಪಟೇಲ, ಮೋಜಿನಿದಾರರ ವಿಚಿತ್ರ ವೇಷ
ಭಾಷೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಮೊದಲಾಗುವ ಹಾಸ್ಯದ ಹೊನಲು ನಾಣಿಯಂತಹ ನಗೆಗಾರನ
ಪಾತ್ರದಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಅನ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಹರಿದು ಬರುತ್ತದೆ.
ಗೊರೂರರ ನಾಣಿ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿರಕಾಲ ಬಾಳಬಹುದಾದ ಪಾತ್ರ.
ಅನ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಮೂನತ್ತು ಮನೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಯಾರಿಗೂ 'ಬರಾವು'
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಬೈಲಹಳ್ಳಿಯ ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ರಸಗಂಗೆಯನ್ನು
ಹರಿಯಿಸಿದ ನಾಣಿ, ಅವನನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಲೇಖಕರು—ಇವರುಗಳು ಓದುಗರ
ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಬೈಲಹಳ್ಳಿಯ ಸರ್ವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದ ಉತ್ಸಾಹ, ಆಗ ಹಳ್ಳಿಗರಲ್ಲಿ
ಉಂಟಾದ 'ನಾವೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು' ಎಂಬ ಭಾವನೆ, ಆಗ
ಹೊರಬಿದ್ದ ಅವರ ಅನುಭವ, ವಿಚಾರಗಳ ವಿಶಾಲತೆ—ಇವೆಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಯ
ಜನಜೀವನದ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಓದುಗರ ಎದುರಿಗೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿವೆ. ಆಗಿನ ಅನುಭವ
ಗಳನ್ನು ಲೇಖಕರು ದಿನಚರಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಅನುಭವಗಳು
ಹಳ್ಳಿಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಳವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಸಾಧನಗಳೆಂದು ಲೇಖಕರು ಹೇಳುವ
ಮಾತು ನಿಜವಾಗಿದೆ. ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ ಹೊರಬೀಳುವ ನಾಣಿಯ ಪದಗಳು
ಹಾಸ್ಯದ ಬುದ್ಧದ ತರಂಗಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿವೆ. ಆತನು ದಿವಸಕ್ಕೆ ನೂರಾರು
ಪ್ರಾಸಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಯೋ ತಪ್ಪಾಗಿಯೋ, ಅರ್ಥದೊಂದಿಗೋ ಅರ್ಥ
ವಿಲ್ಲದೆಯೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಸುಬ್ಬೇಗೌಡನ ಕತೆಗಳು ಹಳ್ಳಿಗರ ವಿಚಿತ್ರ
ನಂಬಿಕೆ, ಅವರ ಅನುಭವ, ವಿಚಾರಗಳ ಪಡಿನೆಳಲಾಗಿವೆ. ಸುಬ್ಬೇಗೌಡನು ತಮ್ಮ

ಅವನು ತನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಕತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಹತ್ತು ಮಹಾಭಾರತವಾಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುವದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿಯ ಒರಟು ರಂಗಸ್ವಾಮಿ, ಕುರಿ ತಿಮ್ಮ, ವೇಷಿ ಕುಟ್ಟು ಇಂಜಿನ್ ಯಾಲಕ್ಕಿ, ಫಾರೆನ್ ಕಂಟ್ರಿ, ಬ್ಲಾಕ್ ಬರ್ಡ್ ಮುಂತಾದ ವಿಚಿತ್ರ ವಾದರ್ಶನವು ತುಂಬ ಮಾಮೂಲಕವಾಗಿದೆ. “ತಂದಾನೋ ತಾನಾನಿ ತಾನು ತಾನು ತಂದಾನೋ ತಂದಾನೋ” ಎಂಬ ತಾನವನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೇಳುವ ಹಳ್ಳಿಗರ ಕೋಲಾಟ, “ತೇರಿಗೋಗೋಣ ಬನ್ನಿ ರೋ ಸ್ವಾಮಿರಥಕ್ಕೋಗೋಣ ಬನ್ನಿ ರೋ” ಎಂದು ಸರಸವಾಗಿ ಪದಹೇಳುವ ರಥೋತ್ಸವದ ವರ್ಣನೆ, ಅವರ ದೇಶದ ಸಂಭ್ರಮ—ಇನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರ ಶುಷ್ಕ ದಿನಚರಿಯಲ್ಲಿಯ ಸೊಗಸಿನ ಬುಗ್ಗೆಗಳಾಗಿ ಹಾಸ್ಯಲೋಲ ನಾಣಿಯ ‘ಫಾಲಿನ್’ ಹಾಗೂ ‘ಲೆಫ್ಟ್ ರೈಟ್’ ಇವು ಸವೆ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಗರನ್ನು ಮೋಜಿನಿಗೆ ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದವು. ಗಂಭೀರ ಸ್ವಭಾವದ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾದ ಆಸಾಮಿಯಾದ ಮೋಜಿನಿದಾರನು ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ನಾಣಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಸರಳ ಹಾಗೂ ರಸಿಕ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಹೊರಟುಹೋದಮೇಲೆ ನಾಣಿಗೆ ಬರೆದಂತಿರುವ ಪತ್ರವು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ತಿರುಳಿನಂತಿದೆ:

“... ನನ್ನ ಇಷ್ಟು ವರುಷದ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ; ಅಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಒಂದೇ ಸಮ; ಒಂದೇ ಗೋಳು; ಒಂದೇ ದಾರಿದ್ರ್ಯ; ಒಂದೇ ಕೊಳಕು, ಅಜ್ಞಾನ. ಜೈಲಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ಅಜ್ಞಾನದ ಗೋಳು. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಆ ಗೋಳು ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿತ್ತು. ಆನಂದದ ಸಾವಿರ ಕಾರಣಗಳಿದ್ದು ನಗುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಿದ್ದರೆ ಆ ಒಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಲಪಡಿಸಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ನೋವು ಗೋಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೊಂಚುಹಾಕುತ್ತಿರುವ ನಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದೇ ಜೀವನದ ತಿರುಳು (ದಪ್ಪಕ್ಕರ ನಮ್ಮವು), ಅದೇ ನಮ್ಮ ಮುಂದಲ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ದಾರಿ. ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಭಗವಂತನ ಗುರಿಯು ಅದು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು, ನೀವು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದ ದಾರಿಯನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ಮರೆಯಲಾರೆ.”

‘ಜೈಲಹಳ್ಳಿ ಸರ್ವೆ’ ಯನ್ನು ಓದಿ ಮುಗಿಸುವ ವಾಚಕರು ಈ ಮೋಜಿನಿದಾರನ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸಮರ್ಥಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮೋಜಿನಿದಾರನು ಕೊನೆಗೆ ಹೇಳುವ “ನಾನೇನೋ ಈ ಪ್ರಯಾಣ, ನಿಮ್ಮೂರ ಈ ಪದಗಳ ಕೊನೆಗೆ ಹೇಳುವ “ನಾನೇನೋ ಈ ಪ್ರಯಾಣ, ನಿಮ್ಮೂರ ಈ ಪದಗಳ ಆ ಕತೆಗಳು, ಸುಬ್ಬೇಗೌಡ, ಸಣ್ಣಪ್ಪ ಯಾರನ್ನೂ ಮರೆಯುವಂತೆ ಇಲ್ಲ” ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಓದುಗರೂ ಹೇಳದೆ ಇರಲಾರರು. ಶ್ರೀ|| ಗೊರೂರರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುವ ನಾಣಿಯಂತಹವರ ಸಹವಾಸ ವಾಸ್ತವ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ದೊರೆಯಬಹುದಾದರೆ! ಎಂಬ ಆಳವಾದ ಆಶೆಯನ್ನು ಈ ಗ್ರಂಥವು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ‘ಸರ್ವೆ’, ಹಾಗೂ ಪುಸ್ತಕದ ತುಂಬ ಬರುವ ಪರಭಾಷೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯವೇನೋ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ.

‘ಜೈಲಹಳ್ಳಿ ಸರ್ವೆ’ಯು ಹಳ್ಳಿಗರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕೈಪಿಡಿಯಾಗಿದೆ. ಗೊರೂರರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿತವಾದ ಹಳ್ಳಿಗರ ಭಾವ, ಭಾಷೆ, ವಿಚಾರ, ನಂಬಿಕೆ, ಅನುಭವಗಳೂ, ಹಾಗೂ ಲೇಖಕರ ಸ್ವಭಾವ ನಿರೂಪಣೆ ಹಾಸ್ಯದ ಬುಗ್ಗೆ ಇವುಗಳೂ ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಕಾಣಿಕೆಗಳಾಗಿವೆ.

ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡ

೧. ಹುಚ್ಚಾಟಿಗಳು.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ|| ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ, ಎಂ.ಎ.; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಂಡಾರ, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ; ಕ್ರೌ. ಅ. ಪ. ಪು. ೬ + ೧೩೦; ಬೆಲೆ: ೧ ರೂಪಾಯಿ.

ಹುಚ್ಚು ಅನೇಕ ಬಗೆ. ಹುಚ್ಚಿಗೆ ಕಾರಣಗಳನೇಕ: ಮಾನಸಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯ, ಚಿಂತೆ, ದುಃಖ, ನಾಶ ಇವು ಕೆಲವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಾರಣಗಳು. ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಕಾರ ವೈಪರೀತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಚ್ಚು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು.

ಶ್ರೀ|| ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಐದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಹಸನಗಳು ಅಡಗಿವೆ: (೧) ‘ದೆವ್ವನ ಮನೆ’, (೨) ‘ಹಳೆಯ ಗೆಣೆಯರು’, (೩) ‘ಸಾಯೋ ಆಟ’, (೪) ‘ತಿರುಕರ ಪಿಡುಗು’, ಮತ್ತು (೫) ‘ಗೋಲ್’. ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಹಸನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸನ್ನಿವೇಶದಿಂದಾಗಲಿ ಪಾತ್ರದಿಂದಾಗಲಿ ವಕ್ರತೆ, ವೈಪರೀತ್ಯಗಳು ತೋರಿಬರುವುವು. ಈ ಎಲ್ಲ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೂ ವಿಶಾಲ ಜೀವನದ ಪ್ರಸಂಗಗಳೇ ವಸ್ತು. ಬಹುಮುಖವಾದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಕ್ರತೆ ವಿಕಾರಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ನಡತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ವೈಪರೀತ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಕಾಣುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ನಡತೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಒಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯತೆ ತೋರದಿರಲಾರದು. ಸಮಾಜವಿರುದ್ಧವಾದ ನಡವಳಿಕೆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮನೋವೈಪರೀತ್ಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು. ಸಮಾಜ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೂ ತನ್ನ ಆವರಣ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಗೂ ಒದಗುವ ಹೋರಾಟವೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಕ್ರತೆಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುವುದು.

ಈ ಪ್ರಹಸನಗಳಲ್ಲಿನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬಹುದು:

‘ದೆವ್ವನ ಮನೆ’.—ಸತ್ಯವಂತರಾಯನೆಂಬ ಯುವಕನು ಅತ್ತೆ-ಸೊಸೆ, ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿ, ತಾಯಿ-ಮಗ—ಈ ಹೋರಾಟಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಸಂಸಾರ ತಾಡಿತನಾಗಿ ಮತಿಶೂನ್ಯನಾಗಿ ಈ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹೇಗೆ ಪಾರಾಗಬೇಕೆಂದು ಮುಂಗಾಣದೆ ಕಷ್ಟದ ಸಮುಖದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಮುಗ್ಧನಾಗುವನು. ತನ್ನ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆಲ್ಲ ದೆವ್ವಹಿಡಿದ ತನ್ನ ಮನೆಯೇ ಕಾರಣವೆಂದೂ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ದೆವ್ವಹಿಡಿದಿದೆಯೆಂದೂ ಭಾವಿಸಿ ಊರಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಂಡ ಮಾಂತ್ರಿಕ, ಯಾಂತ್ರಿಕ, ತಾಂತ್ರಿಕ, ಹಕೀಮ್, ಆಯುರ್ವೇದದ ವೈದ್ಯ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಡಾಕ್ಟರ್—ಈ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಒಂದೇ ಸಲ ಕರಸುವನು. ಅಲ್ಲಿನ ಬೇನೆಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದು ದುಃಖಧಿಯಲ್ಲ; ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ಸತ್ಯವಂತರಾಯನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಗುರುರಾಜನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನರಿತು ಸತ್ಯವಂತರಾಯನಿಗೆ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವನು. ಸತ್ಯವಂತರಾಯನು ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ಅದರೊಡನೆ ಹೋರಾಡುವ ಚಿತ್ರವು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮನೋವಿಕಾರವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು.

‘ಹಳೆಯ ಗೆಣೆಯರು’.—ನಿವೃತ್ತ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಪದ್ಮನಾಭರಾಯರು, ನಿವೃತ್ತ ಪೋಲೀಸ್‌ಅಧಿಕಾರಿ ವಿಶ್ವಾಸರಾಯರು ಪರಮನೀತಿವಂತರಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತ, “ಮಾಯಾಸಿಂಹ” ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇರುವಾಗ ನಿವೃತ್ತ ನರ್ಸ್‌ ಸುಂದರಾವ್ ಅವರಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಪರಸ್ಪರ ಪೂರ್ವ ಪರಿಚಯಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಆಮೂವರ ಬಾಳೂ ಅವರು ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ಲಾ ಶುದ್ಧವಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು.

‘ಸಾಯೋ ಆಟ’.—ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಕಳ್ಳ ಕನ್ನಡಾಕುವಾಗ ಗೋಡೆಯ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಪ್ರಾಣಬಿಡಲು ಕಳ್ಳನ ಹೆಂಡತಿ ರಾಜನಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಹಾರ ಹೂಡುವಳು. ರಾಜನು ಅವಳ ಬೇಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ನ್ಯಾಯವನ್ನರಿತು ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಮರಣವನ್ನು ವಿಧಿಸುವನು. ಅವನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಂದ ತಪ್ಪನ್ನು ಮನೆಕಟ್ಟಿದವನ ಮೇಲೆ ವಾಲಿಸುವನು. ರಾಜನು ಇದೂ ನ್ಯಾಯವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಮನೆಕಟ್ಟಿದ ಕೂಲಿಯು ದಿವಾನನ ಕೈಗೆ ರೂಪಾಯಿ ತಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಮೇಲಿನ ತಪ್ಪನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸುವನು. ದೊರೆ ಅವಳ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ “ನಿನ್ನ ಸಾಯುವಿಯೋ ಕಳ್ಳ (ಕಳ್ಳ ಹೆಂಡತಿ) ಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವಿಯೋ” ಎಂಬ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವನು. ಆ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುತರಲು ಅವನ ಕಡೆಯ ಶಿಕ್ಷೆಯು “ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಪಾಪ ಪಾಪ ರುದ್ರಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮೊದಲು ಸಾಯುವರೋ ಅವರಿಗೆ ಸುತ್ತಲಿನ ರಾಜ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಸದವಿ, ಅಮೇಲೆ ಸಾಯುವವರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಸದವಿ ದೊರೆಯುವುದೆಂದು” ಹೇಳಿ ರಾಜನೂ ಮಂತ್ರಿಯೂ ಸಾಯಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುವರು. ಇಲ್ಲಿ ರಾಜನ ನ್ಯಾಯೋತ್ಕರ್ಷ ಇತರ ಪಾತ್ರಗಳ ನಡತೆಯನ್ನೂ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನೂ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾದವೆಂದು ಭಾಸವಾಗಿದೆ ಇರದು.

‘ತಿರುಕರ ಪಿಡುಗು’.—ಇದರಲ್ಲಿ ಮಿ|| ನಾಯಕರು ತಮ್ಮ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣ ಬೆಳಗಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ದೈನಂದಿನ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬುಡಬುಡಿಕೆ, ಜಂಗಮ, ಅಚಾರ್ಯ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಿಧವೆ, ದಾಸರು, ಪಾಪ ಹುಡುಗ, ದೇಶಸೇವಕರು—ಹೀಗೆ ಬಹುಮಂದಿ ಒಬ್ಬರಾದಮೇಲೊಬ್ಬರು ದಮನ ಬರುವರು. ಆದರೆ ಮಿ|| ನಾಯಕರು ಯಾರ ದೀನತೆಯಿಂದಲೂ ಮನಕರಗುವ ಕೃಪೆಯವರಲ್ಲ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಗದರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪಟ್ಟಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸುವರು. ಕೊನೆಗೆ ತಿರುಕರ ಗುಂಪನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು “ಭಿಕ್ಷು ಕೋಪ್ತನು ಸಂಘ” ವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ತಾವೂ “ಚಳವಳಿ” ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸುವರು.

‘ಗೋಲ್’.—ಹಲವು ಕಾಲೇಜ್‌ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಾಸಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸೇರುವ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲರೂ ಗ್ರಾಮೋದ್ಧಾರ, ಭಾವದ್ಧಾರಗಳಿಗಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ತೊಡುವ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಭಾವನಾರಂಗದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಿವಿಧ ಮನೋಭಾವಗಳೂ ಅವರ ಆಶಯಗಳೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವವು.

ಈ ಎಲ್ಲ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ “ನಗೆಗೊಂದು ಹೆಚ್ಚಳವಿದೆ” ಎಂದು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಗೆ ಮನುಷ್ಯಸಹಜವಾದೊಂದು ಕ್ರಿಯೆ ನಗಲಾರದ ಮನುಷ್ಯರು ವಿರಳ. ನಗೆ ಹೊಳೆಯುವುದು ಬುದ್ಧಿಗೆ, ರಾಗಕ್ಕೆ ರಾಗ-ನಗೆಯ ಹಗೆ. ನಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಉಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಸಂದರ್ಭವಾಗಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ನಗುವವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ರಾಗದ ಪ್ರೀತಿಯೂ ಕನಿಕರವೂ ನಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಆವೇಶವು ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಪೂರ್ಣವಾದ ನಗೆ ಉಂಟಾಗಲಾರದು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ‘ತಿರುಕರ ಪಿಡುಗು’ ನಲ್ಲಿ ತಿರುಕರ ದೀನತೆಯೂ ಗೋಳೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಿದರೆ ನಾವು ನಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ವ್ಯಸನಪಡಬೇಕಾದೀತು. ನಗೆ ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರಿಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸುವುದು. ಜನರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಬರುವಷ್ಟು ದೀರ್ಘವಾದ ನಗೆ ಒಬ್ಬರೇ ಇರುವಾಗ ಬರಲಾರದು. ಸಭಾಮಂದಿರವು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತುಂಬಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೊರಡುವುದೆಂದು ಹೇಳುವುದುಂಟು.

ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ವಕ್ರತೆಯನ್ನೋ ವೈಪರೀತ್ಯವನ್ನೋ ತೋರ್ಪಡಿಸಿದರೆ ಸಮಾಜವು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪದು. ಈ ಅಸಮ್ಮತಿ ನಗೆಯಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗುವುದು. ಯಾವಾಗ ಜನದ ಕಣ್ಣು ತನ್ನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ನಗುವರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವನೋ ಆಗ ತನ್ನ ನ್ಯೂನತೆಯೂ ವಕ್ರತೆಯೂ ತನಗೇ ತಿಳಿದು ತನ್ನನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಲು ಮೊದಲುಮಾಡುವನು. ಹೀಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವು ಒಂದು ಸಾಧನ. ಮನುಷ್ಯನ ನಡತೆಯನ್ನು ಕ್ರಮಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಒಂದು ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಲಘು ಚಿತ್ರಗಳೂ, ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳೂ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಗಳೂ ಮನುಷ್ಯನ ಕೊಂಕುಗಳನ್ನೂ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನೂ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ನಗೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಅವನ ನಡತೆಯನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿವೆ.

ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿನ ಕೆಲವು ಪ್ರಹಸನಗಳನ್ನಾದರೂ ರಂಗದಮೇಲೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುವವರೂ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಓದುವವರೂ ಹೆಚ್ಚು ಆನಂದಪಡುವರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಡಿ. ವಿ. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

೩. ಸೇವಾಪ್ರದೀಪ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ|| ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಿ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಾಶನ ಸಮಿತಿ, ಧಾರವಾಡ; ಶ್ರೌಠ ಆ. ಸ. ಪು. ೧೧೯; ಬೆಲೆ: ೧೨ ಆಣೆ.

ಇದು ಐದಂಕಗಳ ಗದ್ಯನಾಟಕ. ಕಥಾವಸ್ತುವಿಗೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವಿಷಯವು ಆಧಾರವಾಗಿ ತೋರಿದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಿಕವಾದ ಚರಿತ್ರಾಂಶವು ಬಹು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರವೇ. “ಮುದಗಲ್ಲ ಉರಿನ ಒಕ್ಕಲಿಗನ ಮಗಳಾದ ಪೆರ್ತಳ ಎಂಬ ಚೆಲುವೆ ಯನ್ನು ವಿಜಯನಗರದ ಗನೆಯ ದೇವರಾಯನು ಮೋಹಿಸಿ” ಮದುವೆಯಾಗಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನದ ಸಣ್ಣ ಅಡಿಗಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕಲ್ಪನಾಮಂದಿರವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆಯೆಂದು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಹೇಳಿರುವರು. ಚಾರಿತ್ರಿಕವೆಂದು ಹೇಳಿರುವ ಮೇಲಿನ ಸಂಗತಿಯೂ ಕೂಡ ಸತ್ಯವಾದುದೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಲಾಗದೆಂದು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರೇ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದವಾದ ಈ ಚರಿತ್ರೆಯ ಸೋಗನ್ನು ಕಳೆದರೆ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ನಾಟಕವಾಗುವುದು. ವಾಸ್ತವವಾದ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಚಾರಿತ್ರಿಕವಾಗಲಿ ಕಾಲ್ಪನಿಕವಾಗಲಿ ಕಥಾವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ರಾಜನ ಕಾಮಾಂಧತೆಯನ್ನೂ

ಅದನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿರತಳಾಗಿರುವ ಸತಿಯ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನೂ ಚಿತ್ರಿಸುವುದು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಉದ್ದೇಶ.

ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸಾದ ದೇವರಾಯನು ಮುದಗಲ್ಲಿನ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗೆ ಕಂಪಿಸುವ ಮಗಕಾದ ನಿಹಲೆಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ಮೋಹಿತನಾಗಿ ಬೇಟೆಯ ನೆಪದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ತರುವನು. ನಿಹಲೆ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಸೇವಕಿಯ ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಧರಿಸಿ ರಾಜನ ಪ್ರೇಮದಾಸಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಳು. ರಾಜನ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರ, ಪ್ರೀತಿಭರ್ತನೆಗಳು ಅವಳನ್ನು “ದೇವಿ”ಯಾಗಿ ಮಾಡಲಾರದಾದುವು. ನಿಹಲೆ ದೇವಿ ಹೃದಯವನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡಮೇಲೆ ಮೊದಲಿನ ದೇವಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಡೆಯಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ “ಶುದ್ಧ ಪ್ರೀತಿಯ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ದೇವಿ ಇರಬಲ್ಲಳು” ಎಂಬ ನಿಲುವಿನಿಂದ ರಾಜದೇವಿ ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿ ನಿಹಲೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವಂಶದವಳಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಮಂತ್ರ ಕಳಂಕ ತರಬಾರದೆಂದು ಹಿತನುಡಿಯುವಳು. ರಾಜನು “ಪ್ರೀತಿಗೂ ಜಾತಿಗೂ” ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವನು. ರಾಜದೇವಿ ಜುಗುಪ್ಸೆಯಿಂದ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಂನ್ಯಾಸವನ್ನು ತಳೆಯುವಳು. ರಾಜನು ತನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಂಪಿಸುವ ಪರಿಹಾರವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವನು. ರಾಜದೇವಿ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದದ್ದೂ ಆಕೆಯ ಪತಿಭಕ್ತಿಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೇವಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿ ರಾಜನು ತಿದ್ದುವುದೇ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶವೆಂದೂ ನಿಹಲೆ ರಾಣಿಗೆ ಹೇಳುವಳು. ರಾಜನು ನಿಹಲೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಳು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ನಿಹಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಬಂಟಿರಾಯನೂ ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ರಾಯನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ನಡೆಸುವರು. ಬಂಟಿರಾಯನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಚೆನ್ನಯ್ಯನು ರಾಜನ ಹರಮವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವೇಷತಳೆದು ರಾಜನ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದ ಬಳಿ ಹೊಂಚುಕಾಯುವನು. ರಾಜದೇವಿಯಿಂದ ರಾಯನ ಮರಣ ತಪ್ಪುವುದು. ರಾಜನ ಹಿಂಸೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ದೇವಿಯಾಗಲು ಒಪ್ಪಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ದಿನವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವಳು. ನಿಶ್ಚಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಉದ್ದೇಶವು ರಾಜದೇವಿಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ರಾಯನ ಅನೀತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಗೊಳಿಸಿ ಆ ಮೂಲಕ ಅವನನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದು. ರಾಜನನ್ನು ತಿದ್ದುವುದು ತಾನು ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಾಗ ನಿಹಲೆ ಸಾಯುವುದು. ಸಂಕಲ್ಪಿಸುವಳು. ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದ ದಿನ ನಿಹಲೆಯೂ ರಾಜನೂ ಭೋಗವನಕ್ಕೆ ಬರುವರು. ರಾಜನ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂಟಿರಾಯನು ಆಯುಧಸನ್ನದ್ಧನಾಗಿ ಬರುವನು. ನಿಹಲೆ ರಾಜನ ಅಧೀನಳಾದುದರಿಂದ ರಾಜನ ಸೇವೆಮಾಡುವುದು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಅವಳ ಶರೀರದಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಬದಲು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವಳು. ನಿಹಲೆ ರಾಜನ ವಿಪರೀತವಾಗುವುದು. ದೇವರಾಯನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ಆತುರವು ಬಂಟಿರಾಯನಿಗಿರುವುದು. ನಿಹಲೆಯ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ರಾಜನು ಶಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೂ ನಿಹಲೆಯ ಸೇವಾತತ್ಪರತೆಯಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರಾಜನು ಪ್ರೇಮದಾಸಿಯ ಸೇವಾಭಾವವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಮೃತ್ಯುಮುಖದಿಂದ ನಿಹಲೆ ಬೇಕೆಂದು ಅಶಿಸುವನು. ನಿಹಲೆಯನ್ನು ಬಂಟಿರಾಯನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವನು. ಬಂಟಿರಾಯನವಳಾದ ಈ ಕೊನೆಯ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ನಾಟಕ ಕರ್ತರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹವಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಕ್ತಪಾತವಾಗದಂತೆಯೂ ರಾಜನೇ ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಮರುಗುವಂತೆಯೂ ಮಾಡಿರುವುದು ಸಕಲರಿಗೂ ಕ್ಷೇಮಕರವಲ್ಲದೆ ರಾಜನ ಗೌರವವು ಉಳಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ನಿಹಲೆ-ದೇವರಾಯರ ಕಥಾಸೂತ್ರದ ಜೊತೆಗೆ ರಾಧೆ-ಚೆನ್ನಯ್ಯರ ಕಥಾಸೂತ್ರದ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ರಾಧೆ ನಿಹಲೆಯ ಅಪ್ಪಸ್ನೇಹಿತಳು. ನಿಹಲೆ ರಾಜನ ನಿಲುವಿನ ಮೇಲೆ ರಾಧೆಯೂ ವೇಷಮರಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ

ದೇವರಾಯ ರಾಜದೇವಿಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ನಿಹಲೆಯನ್ನು ಒಲಿದಂತೆ ವೈತಾಲಿಕ ಹೆಂಡತಿ ರಸ್ತೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ರಾಧೆಯನ್ನು ಒಲಿಯುವನು. ವೈತಾಲಿಕ ರಾಯನ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನೇ ಕೈಹಿಡಿದ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಾಮಾಂಧನಾಗಿರುವಾಗ ತಾನೂ ರಾಜನ ಮೇಲ್ವಂಕ್ತಿಯನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಉದಾಹರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ತೊಡಗಿರುವನು. ರಾಧೆ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದು ನಿಹಲೆಯ ವಿಷುಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಮುದಗಲ್ಲಿನ ವೀರರಿಗೆ ನೆರವಾಗುವಳು. ಕೊನೆಗೆ ರಾಧೆ ಜೈನ್ಯನನ್ನೇ ಸೇರುವಳು. ವೈತಾಲಿಕ ರಾಧೆಯರ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ನಾಟಕದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಹಾಸ್ಯಪ್ರದ ವಾಗಿದೆ.

ನಿಹಲೆ, ದೇವರಾಯ ಮತ್ತು ರಾಜದೇವಿಯರ ಮನೋಭಾವಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷವನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮನೋ ರಾಜ್ಯದ ಸೂಕ್ಷ್ಮಚಲನವಲನಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತೊಳಲುವ ವೇದನೆ ಈ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕಾಮುಕನಾಗಿದ್ದ ದೇವರಾಯನು ಸಾತ್ವಿಕನಾದುದೂ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತತ್ಪರಳಾಗಿದ್ದ ನಿಹಲೆಯ ಸೇವಾಪರಾಯಣತೆಯೂ ಎದ್ದು ಕಾಣತಕ್ಕವುಗಳಾಗಿವೆ. ಕಥಾಸಂವಿಧಾನವೂ ಪಾತ್ರರಚನೆಯೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿವೆ. ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀಳವಾಗಿದ್ದರೂ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿವೆ.

ಡಿ. ವಿ. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

೪. ಭಕ್ತ ಶಿಖಾಮಣಿ ದಾಮಾಜಿ ಪಂತ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಪೈ ಅವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಅಲ್ಫೆಡ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಹೌಸ್, ಮಂಗಳೂರು; ಕ್ರೈ. ಅ. ಪ. ಪು. ೮೩; ಬೆಲೆ: ೧೨ ಅಣೆ.

ಮಂಗಳವೇಡಿಯ ತಾಣೇದಾರ ದಾಮಾಜಿಪಂತನ. ಭಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯೇ ಈ ಸಣ್ಣ ನಾಟಕದ ವಸ್ತು.

ದಾಮಾಜಿಪಂತನು ತೀವ್ರ ಭಗವದ್ಭಕ್ತ, ಗುಣಶಾಲಿ, ದೀನಾನಾಥರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ದಯೆಯುಳ್ಳವನು. ಜನರ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಗೂ ಹೊಗಳಿಕೆಗೂ ಪಾತ್ರನಾಗಿದ್ದವನು. ಅವನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸಹಿಸದೆ ಅವನನ್ನು ಪದಚ್ಯುತನನ್ನಾಗಿಸುವುದು ಅವನ ಸ್ಥಾನವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಅವನ ಕರಣೀಕನಾದ ಮುಜುಮ್ಮಾರನು ಯತ್ನಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಅಪಕೀರ್ತಿ ತರಲು ವೇಶ್ಯಾಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಸುಲ್ತಾನನ ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಈಡುಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಅವನು ಮದ್ಯನಿರೋಧವನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವಂತೆ ತಂತ್ರ ಗಳನ್ನು ಹೂಡಿದನು. ಆದರೆ ದಾಮಾಜಿಪಂತನು ಇವನ ಬಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ತನ್ನನ್ನು ಕೆಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಂದವರನ್ನು ತನ್ನ ಸಚ್ಚರಿತದಿಂದ ಸನ್ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಂದನು. ಆದರೆ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳವೇಡಿಯ ಸುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ತಲೆದೋರಲು ಜನರ ದೈನ್ಯವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಸುಲ್ತಾನನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನೂ ಪಡೆಯದೆ ನರಸೇವೆಯೇ ನಾರಾಯಣಸೇವೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸರ್ಕಾರದ ಧಾನ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಹಾರಪದಾರ್ಥ ಗಳನ್ನು ಕ್ಷಾಮಪೀಡಿತರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟನು. ದಾಮಾಜಿಪಂತನ ಪತನವನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುಜುಮ್ಮಾರನು ಸುಲ್ತಾನನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಜಾಡಿಹೇಳಿದನು. ಸುಲ್ತಾನನು ದಾಮಾಜಿಪಂತನನ್ನು ಸೆರೆಹಿಡಿದು ತರಲು ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿದನು. ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದಾಮಾಜಿಪಂತ ನನ್ನು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಪರಾಗಿರಲು ಘಂಡರಪುರದ ವಿಶೋಬ ಸ್ವಾಮಿಯು ಹೊಲೆಯನ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ಸುಲ್ತಾನನಲ್ಲಿ ಬಂದು ದಾಮಾಜಿಪಂತನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದ ಧಾನ್ಯದ ಬೆಲೆಯನ್ನು

ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಮುಜುಮ್ಮದರನ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತುಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ತಂದು ಮೊದಲು
ವಾದನು. ಸುಲ್ತಾನನು ಮುಜುಮ್ಮದರನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದನು. ಸುಲ್ತಾನನು
ಹೊಲೆಯನ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದವನ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನೂ ಆತನ ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿ
ಆತನಲ್ಲಿ ಮೋಹಿತನಾದನು. ದಾಮಾಜಿಪಂತನು ಬಂದಮೇಲೆ ಸುಲ್ತಾನನು ತನ್ನ ಆಶ್ರಯ
ವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ದಾಮಾಜಿಪಂತನು ಸುಲ್ತಾನನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನ
ನೋಡಿ ಹೊಲೆಯನ ವೇಷಧಾರಿ ಘಂಡರಪುರದ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ವಿಶೋಬನೇ ಇರಬೇಕೆಂದು
ಊಹಿಸಿ ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಹೊಂಡುಹೋಗಿ ದೇವರ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಕಾವ್ಯದ ಉದ್ದೇಶವು ಭಕ್ತನ ಮನೋಭಾವವನ್ನೂ ಭಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ
ಚಿತ್ರಿಸುವುದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ದಾಮಾಜಿಪಂತನ ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಭಕ್ತಿಯೂ
ಸದಾಚಾರವೂ ಆದರ್ಶನೀಯವಾದುವು. ದೈವಸಹಾಯವು ಅವನಿಗೆ
ಒದಗಿದ್ದು ಯುಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದರೂ ಈಗಿನ ವಿಜ್ಞಾನಯುಗದಲ್ಲಿ ಅಸಂಭವವಾಗಿ
ತೋರುವುದು. ನಾಟಕವು ಭಕ್ತಿಬೋಧಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಹಾಸ್ಯ
ದಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ರುಚಿಸುವುದಾಗಿದೆ.

ಡಿ. ವಿ. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಜಿ. ಪ್ರಪಂಚದ ಕೆಲಸಗಾರ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ|| ದಿನಕರ ದೇಸಾಯಿ, ಎಂ.ಎ.,
ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಸರ್ವೆಂಟ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಸೊಸೈಟಿ, ಮುಂಬಯಿ
ಶಾಖೆ; ಕ್ರೌನ್ ಆ. ಪ. ಪು. ೭೦; ಬೆಲೆ: ೪ ಆಣೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ದಿನಕರ ದೇಸಾಯಿಯವರು ಜೆನೀವಾದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲಸ
ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ಸಂಘದ (International Labour Office) ಪರಿಷತ್ತಿನ
ವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲನೆಯ ನಾಲ್ಕು ಪೀಠಿಕಾ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರಪಂಚದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗಿರುವ ಆರ್ಥಿಕಸಂಬಂಧವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ, ಯಂತ್ರ
ಗಳ ಉಪಯೋಗವು ಪ್ರಾರಂಭವಾದಂದಿನಿಂದೀಚೆಗೆ ಕೆಲಸಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ
ಉಂಟಾಗಿರುವ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ, “ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸುಖಶಾಂತಿಗಾಗಿ
ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ಕೆಲಸಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿಯು ಉತ್ತಮ
ವಾಗಿರಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬ ಅನ್ನ, ಮೈತುಂಬ ಬಟ್ಟೆ, ವಾಸವಾಗಿರಬೇಕು
ಮನೆ, ಓದಲಿಕ್ಕೆ ಪುಸ್ತಕ, ವಿಚಾರಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಿಡುವು ದೊರೆಯುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ
ಮತ್ತು ಈ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕೆಲಸಗಾರನಿಗೂ
ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದು ಮಾನವ ಜಾತಿಯ ಧರ್ಮ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.
ಉಳಿದ ಐದು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ಸಂಘದ ರಚನೆ
ಯನ್ನೂ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲಸದ ಕಾಲದ ನಿಯಾಮಕ, ಕೆಲಸ
ಗಾರರ ದೇಹಪರೀಕ್ಷೆ, ಮಾಲೀಕರ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಾರರ ಒಪ್ಪಂದ, ಗಂಡಾಂತರ
ಗಳಿಂದ ಕೆಲಸಗಾರರ ರಕ್ಷಣೆ—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ
ದೇಶದ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ಸಂಘದಿಂದಾಗಿದುವು
ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಸಂಘವು ಮಾಡಿರುವ ಕಡತ
ಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಔದ್ಯೋಗಿಕ ರೋಗಗಳ (Occupational Diseases)

ತೀವ್ರವಿಕೆಯನ್ನು ಹರಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸಂಘವು ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಪುಸ್ತಕದ ಶೈಲಿ ಸರಳವಾಗಿಯೂ, ವಿಷಯವು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ರಾಜಕಾರ್ಯಪ್ರವೀಣ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಉತ್ತೇಜನಕರವಾದ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವ ಭಾರವನ್ನು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕೆಲಸಗಾರರ ಸಂಘದವರು ವಹಿಸಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದುದು.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವಾಗ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆ: 'ಡಾಯರೆಕ್ಟರ್' (Director), 'ಸ್ಟ್ರೈಕ್' (Strike), 'ಗವರ್ನಿಂಗ್ ಬೋಡಿ' (Governing Body), 'ಮೈನ್ಸ್' (Mines), 'ಫೆಕ್ಟರಿ' (Factory), 'ಡ್ರೈವರ್' (Driver).

ಸಿ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ

೬. ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗ ಅಂದೋಲನ (ತತ್ತ್ವ ವಿವೇಚನೆ).—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ ಪಾಟೀಲ ಕಲ್ಲನಗೌಡರು, ಬಿ.ಎ.; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಲೋಕಸೇವಾ ಸಂಘ, ತಡಸ; ಕ್ರೌನ್ ಅ.ಪ. ಪು. ೬೭; ಬೆಲೆ: ೨ ಆಣೆ.

ಭರತಖಂಡದ ಬಡತನದ ನಿವಾರಣೆಯು ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಷಕವಳಿಗಳ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶ. ಈ ಉದ್ದೇಶಸಾಧನೆಯ ಮಾರ್ಗಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿವೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಪೂರ್ಣವಲಂಬನವೇ ನಮ್ಮ ಬಡತನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಂತೆ ಈ ದೇಶವೂ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ದೇಶವಾಗಬೇಕೆಂದೂ ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಾದರೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಯುತ ಪಾಟೀಲ ಕಲ್ಲನಗೌಡರು ಎರಡನೆಯ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಇವರು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಮಾರ್ಗಾನುಯಾಯಿಗಳು. ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗಗಳ ಪುನರುಜ್ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಇದರ ತತ್ತ್ವ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 'ಭಾಂಡವಲಗಾರಿಕೆ'ಯ (Capitalism) ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಅದರಿಂದಂಟಾಗಿರುವ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗಗಳಿಂದಂಟಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಪರತೆಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು, ಗ್ರಾಮಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೂ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಉಂಟಾಗುವ ಪೈಪೋಟಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿವಾರಿಸಬೇಕು ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ ಇವರು ಇನ್ನೊಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದರೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾದೀತು.

ಸಿ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ

೭. ಶೂರ ಸುಭಾಸಚಂದ್ರ ಬೋಸ.—ಲೇಖಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರು ಶ್ರೀ ಪಾಟೀಲ ಕಲ್ಲನಗೌಡರು, ಬಿ.ಎ.; ಕ್ರೌನ್ ಆ.ಪ. ಪು. xv + ೧೪೩; ಬೆಲೆ: ೧೨ ರೂ.

ಇದು ಸುಭಾಸಚಂದ್ರ ಬೋಸರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀಮತಿ ಕಮಲಾ ದೇವಿಯವರ ಮುನ್ನುಡಿಯಿದೆ. ಬೋಸರ ಹಲವು ಭಾವಚಿತ್ರಗಳೂ ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಮತ್ತು ಮಿತ್ರರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳೂ ಇವೆ. ಬೋಸರು ತಮ್ಮ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರದೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ತಿರುಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಬೋಸರು ಒಬ್ಬ ಪ್ರಜಾಪ್ರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವರು ನವಯುಗದ ವೀರನಾಯಕರು. ಲಾರ್ಡ್ ಸ್ಟೆಲ್ಲರ್ಟನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಆಂಗ್ಲೀಯ ರಾಜಕಾರ್ಯಪಟುಗಳು ಬೋಸರ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಾನೈಪುಣ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಂಡಾಡಿ ತಲೆದೂಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಯೂರೋಪಿನ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಡನೆ ಸ್ನೇಹವಿದೆ. ಐರ್ಲೆಂಡಿನ ಡಿನ್ಯಾಲೆರಾರಿಗೂ ಬೋಸರ ಬಹಳ ಸ್ನೇಹ. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಜ್ಞಾನವು ಅವರಿಗೆ ಒತ್ತಿ ಬಂದಿರುವುದು. ಅವರು ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸಾಧನದ ಹೋರಾಟಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಗಾಂಧೀಜಿ ಫೆಬ್ರವರಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಭಗಿನೆಯ ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಕಾರ್ಯಭಾರವನ್ನು ಬಹು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಇವರಿಂದ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರಹಿತದ ಕೆಲಸಗಳು ಬಹಳವಾಗಿವೆ. ಇಂಥ ಪ್ರತಿಭಾಸಂಪನ್ನರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ಬಹಳ ಸ್ತುತ್ಯನೀಯವಾದುದು. ಅವರು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹಲವು ಕಡೆಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಪುಸ್ತಕದ ತುಂಬ ಬೋಸರ ವೀರವಾದನಾಟ ಭಾಷಾಂತರಗಳಿವೆ. ಆ ವಾಣಿಗಳು ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿ ಎಂಥವರನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚುವಂತೆ ಹುರುಪುಂಟುಮಾಡಿರುವವೆಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾಷಾಂತರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾದವರಿಗೆ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಶೈಲಿಯು ಅಭ್ಯಾಸೋದಾಹರಣೆಗಳಂತಿದೆ. ಮುದ್ರಣವೂ ತಯಾರಿಯೂ ಸುಂದರವಾಗಿವೆ.

ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಇದೊಂದು ದೀಪ್ತ ಜೀವನದ ಅಪೂರ್ಣಾಂಶವು ಮಾತ್ರ. ಅವರ ವಿಷಯವು ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅನರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಮವು ಒಡಮೂಡಿತೆಂದೂ ಬರುಬರುತ್ತ ಆ ಪ್ರೇಮವು ಶ್ರದ್ಧೆಯಾಗಿ ನೆಲಸಿತೆಂದೂ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ವಿಷಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೂ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ಗುಣ-ಸಾಹಸಗಳು ಅವರಿಗೆ ಆಜನ್ಮವಾಗಿ ಬಂದುವೇನೋ ನಿಜ. ಯಾವುದೂ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಾಧನಗಳ ಒತ್ತರದಿಂದ ಅವರ ಪ್ರತಿಭೆಯು ಹೇಗೆ ಉಜ್ವಲಗೊಂಡು ರೂಪುನಡೆಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ತವಕವು ಸಹಜವಾದುದು.

ಹುಟ್ಟುವುದು. ಇಂಟರ್ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರ ಒಲವು ವೈರಾಗ್ಯ ಜೀವನದ ಕಡೆಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಸೆಳೆಯಿತೆಂದು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭಾಗವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಉಪದೇಶಗಳಿಂದ ಇವರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಬುದ್ಧಿಯು ಜಾಗರಿತವಾದಂತೆ ಓದಿದ ನೆನಪಿದೆ.

ಅವರು ಬಿ.ಎ. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟರೆಂದು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಒಂದೆರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೋಸರ ಧರ್ಮಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅದು ಮೊದಲನೆಯ ದೃಶ್ಯವೆನ್ನಬಹುದು. ಅದೂ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಭಾಗ.

ಅವರು ಸಿವಿಲ್ ಸರ್ವಿಸ್‌ಗೆ ರಾಜೀನಾಮೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಅನಂತರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ. ರಾಜವೈಭವ ರೀತಿಗಳೊಡನೆ ಮೆರೆಯುವ ಅಧಿಕಾರದ ಔತಣದೊಂದಿಗೆ ತಾಯಿನಾಡಿನ ಬಂಧನದ ಬಳಲಿಕೆಯ ಆರ್ತಧ್ವನಿಯೂ ಬಂಧವಿಮೋಚನೆಯ ಕರೆಯೂ ಅವರನ್ನು ಸೆಳೆಯದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಎರಡು ಔತಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದ ತೊಡಕಿನಲ್ಲಿ ಬೋಸರು ತಾಯಿನಾಡಿನ ಆರ್ತಧ್ವನಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಮಾತೆಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಮೀಸಲುಮಾಡಲು ಮುಂದುವರಿದು ಬಂದರೆಂದು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಮುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೊಂದು ಸತ್ವಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕಾಲ. ಎರಡು ಔತಣಗಳೂ ಬೋಸರ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಬಲವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸಿರಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೋರಾಟವು ನಡೆದಿರಬೇಕು. ಈ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಮನಸ್ಸು ಹಾತೊರೆಯುವುದು. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು.

ಹೊಸಕೆರೆ ನಾರಾಯಣರಾವ್

೮. ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕ. — ಲೇಖಕರು: ಪ್ರೊ|| ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಬಸವನ ಬಳಗ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಮಠ, ಕೊಲ್ಲಾಪುರ; ಕ್ರೌನ್ ಆ.ಸ. ಪು. xxiii + ೧೬೬; ಬೆಲೆ: ೧ ರೂ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ತಾ|| ೯-೧೦-೧೯೩೪ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ 'ಬಸವನ ಬಳಗ'ವು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು. ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೈರಾಗ್ಯಮೂರ್ತಿ; ಶಿವಭಕ್ತಿಪರಾಯಣೆ; ಆದುದರಿಂದ ಆ ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚರಿತ್ರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದು ಒಂದು ಕೊರತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು 'ಬಸವನ ಬಳಗ'ದವರು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾದುದು ಅಭಿನಂದನೀಯವಾಗಿದೆ. ಹರಕುಪರಕಾದ ಅಕ್ಕನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ಎರಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವ ಮೊತ್ತಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವು ಇದೆಂದು ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ತಮ್ಮ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ರೂಪ
ಗೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಚರಿತ್ರೆಯ
ಸಾಧನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾದ
ಸಂಗತಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯವು ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಬಂಜಿರು.
ಈ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಗಂಭೀರ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಭಕ್ತಿ
ರಸ ಉಕ್ಕುವಂತೆ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವರು. ಕಲ್ಯಾಣದ ಶಿವಾಭಿಮಾನ
ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕನು ಬಸವಣ್ಣನವರೇ ಮುಂತಾದ ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ಸಂಭೋದಿಸಿ
ದಾಗಲೂ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆದುಬಂದು ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ
ತತ್ವಾರ್ಥಗಳು ವಿಚಾರಪರರಿಗೆ ಹಬ್ಬದೊಡನೆಂತಿವೆ. ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕನ
ಅಕ್ಕನ ವಚನಗಳನ್ನು ಉಚಿತ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಉದಾಹರಿಸಿರುವರು.
ಇದರಿಂದ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಮೆರುಗುಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗಿದೆ. ಮುದ್ರಣವೂ ಜೋಡಣೆಯೂ
ಸುಂದರವಾಗಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವು ಇಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿ
ವಂತೆ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಯಾವ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕಾದರೂ ನಾಯಕನ ಜೀವನ
ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ರೂಪುಗೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಹೇಗೆ
ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದು ವೆಂಬುದನ್ನೂ, ನಾಯಕನ ಮಹತ್ವದ
ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳೇನಾದುವೆಂಬುದನ್ನೂ
ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಕ್ಕನ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು
ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು :

ಅಕ್ಕನು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಗಳನ್ನು ಕಲಿತಳು. ಶಿವಾಗಮಗಳನ್ನು
ಓದಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಅವಳ ಗುರು ಯಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಪುಟ್ಟ
ಮೈರಾಗ್ಯಗಳು ಅವಳಿಗೆ ಅವಳ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಂದ ಬಂದುವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವೆಂದು
ತಂದೆ ಈಶ್ವರಗುಡಿಯ ಅರ್ಚಕ. ಆ ಅರ್ಚಕತನಕ್ಕೆ ತಾಯಿ ಸಹಾಯಕಳು. ಇವಳು
ದಲ್ಲಿ ಈ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಅರಿಯದವರಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ತನ್ನ
ಈಶ್ವರನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಅವರದು ಡಂಭದ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ನೈಜವಾದುದು
ಅವರಿಬ್ಬರ ಪ್ರೇಮವು ಏಕರೂಪವಾಗಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಕಡೆಗೆ ಒಲಿದು ಭಕ್ತಿಯಾದ
ನಿಂತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಅವರ ಭಕ್ತಿಗೆ 'ಹುಚ್ಚು' ಎಂದು ಜನರು
ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸತಿಪತಿಗಳು ಜನರ ಅಣಕವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಾರದೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯಾದುದು
ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಮಗಳು ನಿರ್ದುಷ್ಟ ಶಿವಶರಣೆಯಾದುದು
ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ ಸರಿ. ಬಸವಣ್ಣನವರು, ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನವರು, ಮತ್ತಾರಿಂದಲಾಗಲಿ
ಮೊದಲಾದವರು ಅಕ್ಕನ ಸಮಕಾಲೀನರು. ಅವರಿಂದಲಾಗಲಿ, ಬಸವಣ್ಣನವರನ್ನು
ಆಗಲಿ ಅಕ್ಕನಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವಾದುದಕ್ಕೂ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲ. ಬಸವಣ್ಣನವರನ್ನು
ನೋಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಕ್ಕನು ಪರಿಪೂರ್ಣಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಅಕ್ಕನ ಪ್ರಭಾವವು ಇತರರಮೇಲೆ ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾದುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆ
ಗಳಿವೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳ ಸಮಾಗಮದಿಂದ "ನೆರೆಹೊರೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು
ಅಪ್ರೇಕ್ಷರಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಗಳು ಕಂಡುಬರಹತ್ತಿ ದುವು. ಅವರ ಉದ್ವೇಗಗಳಿಗಿಂತ
ಹೆಚ್ಚಿತು. ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹಾಳು ಹರಟೆಯು ಕುಗ್ಗಿತು." ಈ ಲಕ್ಷಣವು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ

ಅನ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಪಂಡಿತವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನವಿತ್ತು. “ಪ್ರಭುದೇವ ಸಹಿತವಾಗಿ ಅನುಭವಮಂಟಪದೊಳಗಿನ ಶರಣರು ಅಕ್ಕನ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೆರಳುಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಹತ್ತಿದರು.”

ಅಕ್ಕನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಗಳ ವೈವಿಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಏಕರೀತಿಯಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನದ ಆದರ್ಶ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಭಂಗವನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊಳಪನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬೆಳಗಿದುದು ಅವಳ ಮದುವೆಯ ಪ್ರಸಂಗ. ಕೌಶಿಕರಾಜನು ಅಕ್ಕನಲ್ಲಿ ಮೋಹಿತನಾಗಿ ವಿವಾಹವಾಗಲೆಳೆದನು. ಭವಿಯೊಡನೆ ವಿವಾಹವಾಗಲು ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು “ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆ ಗಂಡನೆನಗೆ, ಅನು ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆಗೆ ಮದುವಳಿಗೆ” ಎಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಶಿವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆದರೆ “ಕೌಶಿಕರಾಜನು ಪಾಶವೀ ವಿಕಾರವಶನಾಗಿ ಅವಳ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮರಣದ ಅಂಜಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದಾಗ ಅವಳ ಕರ್ತವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯು ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಅವರ ಸುರಕ್ಷಿತತೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದಳು.” ವಿವಾಹಕ್ಕೊಪ್ಪಿದಳು. ಆದರೆ ಮೂರು ‘ಶರ್ತು’ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದಳು. “ನನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಾನು ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಶಿವಶರಣರ ಕಥೆ-ಪುರಾಣ ಶೈವ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಗುರು ಲಿಂಗಜಂಗಮ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿರುವೆನು. ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿಘ್ನ ತರುವುದು ತಪ್ಪೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನು. ಇಂತಹ ಮೂರು ತಪ್ಪುಗಳು ಅರಸನಿಂದಾದರೆ. ಅವನನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ನನ್ನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದಂತಿರುವೆನು” ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಈ ಮೂರು ‘ಶರ್ತು’ಗಳಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯಸೂತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಅಕ್ಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ‘ಶರ್ತು’ಗೂ ಮದುವೆಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅರಸನ ಒಪ್ಪಿಕೆಯು ದೊರಿತತ್ತು. ಆದರಂತೆ ಅವಳು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ರಾಜ್ಯಭಾರದ ವಿಚಕ್ಷಣೆಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅರಸನು ‘ಶರ್ತು’ಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಮೂರು ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಅಕ್ಕನು ಅರಸನನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲವಿದ್ದು “ಮುಂದೆ ವೀರಶೈವರಿಗೂ ಜೈನರಿಗೂ ಕಲಹ ಉಂಟಾಗಲು ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಿನೊಡನೆ ತನ್ನ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯಾದ ಶ್ರೀಶೈಲ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಕಡೆಗೆ ಹೋದಳು.” ಹೀಗೆ ಅವಳ ಗುರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿದ್ದ ಮದುವೆಯ ಆತಂಕವು ಕಳೆದುಹೋಯಿತು.

ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ಸ್ಥಳ ಉಡಿತಡಿ. ಅದು ಯಾವುದು? ಎಲ್ಲಿದೆ? ಎಂಬುದು ನಿರ್ಧರವಾಗಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಯಾಣದ ಹತ್ತಿರವಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಹತ್ತಿರುವುದಾಗಿಯೂ, ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧಕರು ಸ್ಥಳೀಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅಕ್ಕನ ಚರಿತ್ರೆಯಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕಾಶ ಬೀಳಬಹುದೆಂದೂ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಹೊಸಕೆರೆ ನಾರಾಯಣರಾವ್

೯. ಕರ್ನಾಟಕ ದರ್ಶನ (‘ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿ’ಯ ಮೊದಲನೆಯ ಕುಡಿ).— ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀ|| ಬುರ್ಲಿ ಬಿಂದುಮಾಧವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀ|| ಬಾಳಾಚಾರ್ಯ ಗುರಾಚಾರ್ಯ ಅವಧಾನಿಗಳು, ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿಯ ಚಾವಣಿ, ದೇಸಾಯಿ ಹೆಣೆ, ಧಾರವಾಡ; ಪ್ರೊ|| ಅ.ಪ. ಪು. ೬ + ೧೮೯; ಬೆಲೆ: ೧ ರೂಪಾಯಿ.

ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಇವರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಡುವವರಾಗಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ಒಂದೊಂದು ಅಂಶವನ್ನೂ ಕುರಿತು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಂದೊಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನೇ ಬರೆಯಬಹುದು; ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವನ್ನು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಬರೆಹದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸುವಾಗ ಕೆಲವೊಂದು ಅಂಶವು ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಭಾಸವಾಗಬಹುದು—ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಂಪಾದಕರು ತಮ್ಮ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು 'ಕರ್ನಾಟಕವೂ, ಉದ್ಯೋಗಗಳೂ' ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೂ, 'ಭಾರತೀಯರಾದ ಕನ್ನಡಿಗರು' ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೂ ವಿಶೇಷಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನೊದಲನೆಯದರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಉದ್ಯಮಗಳ ವಿಚಾರವು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿರುವುದು ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕರ್ತೃತ್ವ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಭಾರತೀಯರ ಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದಾಳುಗಳಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕನ್ನಡಿಗರು ಐವರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹುಡುಕಿನೋಡಿದರೆ ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಅರ್ಹರಾದ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮಹನೀಯರು ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುವುದೇ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರನ್ನು ಕುರಿತ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ (ಪುಟ ೧೭೯) ಇವರು "ಟ್ರಾವೆಲ್‌ಕೂರು, ಕೊಚ್ಚಿ, ಪುದುಕೋಟೆ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ವತಿಯಿಂದ ನೊದಲನೆಯ ದುಂಡು ಮೇಜಿನ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು; ಮೈಸೂರು, ಜಯಪುರ, ಜೋಧಪುರಗಳ ಪರವಾಗಿ ಎರಡನೆಯ ಸಲವೂ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪರವಾಗಿ ಮೂರನೆಯ ಸಲವೂ ದುಂಡು ಮೇಜಿನ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತು ಡಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವ ಅಂಶವು ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾರವರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದೇ ಹೊರತು ಸರ್ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ.

ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪ

೧೦. ಮಹಾಕಾರುಣಿಕ ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣನವರು.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ "ವೀರೇಶ್ವರ" ಅವರು, ಬೆಂಗಳೂರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಎಸ್. ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರು, ಬೆಂಗಳೂರು; ಬೀರುವವರು: ಶ್ರೀ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜ ಸೇವಾ ಸಂಘ, ೩೬, ನಾಮೂಲಾ ಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು; ಪುಟ: ೧೦ + ೫೨; ಬೆಲೆ: ೧೪ ಆಣೆ.

ಶ್ರೀ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜ ಸೇವಾ ಸಂಘದ ವಿಜ್ಞಾನಿ, ಪ್ರಕಾಶಕರ ಬಿನ್ನಹ, ಲೇಖಕರ ಬಿನ್ನಹ, ಮುನ್ನುಡಿಕಾರರ ಲೇಖನ—ಈ ರೀತಿ ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಉಪೋದ್ಘಾತಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಉದ್ದೇಶವು ಏನೆಂಬುವುದು

ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಗತ್ತಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜೀವಜ್ಯೋತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಜೀವನ ತತ್ವದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಲವು ಆಕ್ಷೇಪಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಮವಾತಾವರಣವು ತಲೆಹಾಕುತ್ತಿದ್ದು ವುದರಿಂದ ಅದರ ನಿವಾರಣೆಗೆಂದು ಆಕ್ಷೇಪಗಳಿಗೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪ್ರಮಾಣವಾದ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಬರೆದು ಅದನ್ನು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹರಡಲು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಕೈಪಿಡಿಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದ ಸೇವಾ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ತಮ್ಮ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಆಕ್ಷೇಪಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ—ಬಸವಣ್ಣನವರು ವರ್ಣಾಶ್ರಮವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಮೇಲುಕೀಳೆಂಬ ವರ್ಣಭೇದವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದರೆಂಬುವುದಿಲ್ಲ; ಧರ್ಮಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆಂಬುವುದು ಮತ್ತೊಂದು. ಈ ಆಕ್ಷೇಪಗಳು ಅಷ್ಟೇನೂ ದುರ್ಭಾವವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಸಮದರ್ಶಿಗಳಾದ ಯಾವ ವಿಮರ್ಶಕರೇ ಆಗಲಿ ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು. ಇಂತಹ ಆಕ್ಷೇಪಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವ ಪ್ರಕೃತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕೇಂದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಆಕ್ಷೇಪಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರ ಪರಿಣಾಮ ಸೂರ್ಯನ ಕಡೆಗೆ ಉಗುಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಂತೆ ನಿರರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಕ್ಷೇಪಕಾರರ ಮೇಲೆಯೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗಬಹುದು. ಆದರೂ ಈ ಕೈಪಿಡಿಯ ಲೇಖಕರು ಈ ಆಕ್ಷೇಪಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆಕ್ಷೇಪಕರ ಅಸಮಂಜಸವಾದ ತರ್ಕವನ್ನು ಖಂಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಪುಣ್ಯಪುರುಷನಾದ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರಬಹುದಾದ ತಪ್ಪು ಭಾವನೆಗಳು ದೂರೀಕೃತವಾಗಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಪೂಜ್ಯಭಾವನೆಗಳು ಸ್ಥಿರಗೊಂಡವೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು.

ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪ

೧೧. ಹಾಡಿನ ಚಿಲುಮೆ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ 'ಹೊಯಿಸಳ' ಅವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಸ್ಕಾಟ್ ಹೆಡ್‌ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್; ಬೆಂಗಳೂರು; ಕ್ರಾನ್ ಆ.ಸ. ಪು. ೬೦; ಬೆಂಗಳೂರು.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳು ಪದ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ಲಘು ಕೃತಿಗಳಿವೆ. ಹಳಸಾಟು ದಳಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು; ಕೆಲವು ಭಾವಗೀತೆಗಳು. ಎಲ್ಲವಕ್ಕೂ ಮೂಲ ಪ್ರೇರಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುವ—ನಮ್ಮ ನಾಡು, ನಮ್ಮ ನುಡಿ, ನಮ್ಮ ಜನ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಎಂಬ ಉತ್ಕಟಾಭಿಮಾನ ಶ್ರೀ ಹೊಯಿಸಳರ 'ಹಾಡಿನ ಚಿಲುಮೆ'ಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿಸಿದೆ.

ಹೊಯಿಸಳರ ಹಾಡುಗಳು ಸ್ಕಾಟುಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸರಸವಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿರುವ ಅವರಲ್ಲಿ ನಾಡಿನ ಪ್ರೇಮ, ಶ್ರದ್ಧೆ, ಉತ್ಸಾಹ, ಒಕ್ಕಟ್ಟು, ಮೇಲಾಗಿ ದೇಶ ಮತ್ತು ಆನಂದ ಇವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಇವರ ಈ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಓದಿ ಸ್ಕಾಟುಗಳಲ್ಲದವರೂ 'ಸ್ಕಾಟ್' ಆಗಬಹುದಾಗಿದೆ; ಅನಂದವಂತರಾಗುವರು.

ಬಹುದಾಗಿವೆ. 'ಶ್ರೀ'ಯವರು ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಇವು "ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ, ಬೆಳೆದ ಹಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕರಗಿಸಿ, ಮರುಗಿಸಬಲ್ಲವು. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ತೇಜಸ್ಸುಗೂಡಿಸಬಲ್ಲವು. 'ಮರಿ'ಗಳನ್ನು ಸಿಡಿಲಮರಿಗಳಂತೆ ಗರ್ಜನೆ ಮಾಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿ, ಕಾಂತಿ, ಆ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿವೆ."

ಕೃತಿಗಳ ಭಂದಸ್ಸಿನ ಓಟ, ಬಂಧದಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಂದು ತಂದಿರುವಂತೆ ಕಾಣುವ ಶೈಥಿಲ್ಯ, ಮಾತಿನ ಬಿರುಸು, ಸ್ವಾಚ್ಛಂದ್ಯ, ಲಾವಣಿಯ 'ರೋಕು'—ಈ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಈ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಟುಗಳ ತಾಳ ಮೇಳಕ್ಕಾಗಿ, ಕುಣಿತ 'ಕೂಗಾಟ'ಕ್ಕಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಶ್ರೀ ಹೊಯಿಸಳರು ರಚಿಸಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಲೇಖಕರ ಈ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಓದಿದರೆ, ಓದುಗರು ಅವುಗಳ ಗುಣಗ್ರಹಣಮಾಡಿ ಸಂತೋಷಪಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೊಯಿಸಳರ ಹಾಡಿನ ಚಿಲುಮೆ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಉಕ್ಕಲಿ, ಮೇಲು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಉಕ್ಕಲಿ ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ ಹಾರೈಕೆ.

ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ

೧೨. ವಿದೇಶೀಯ ಲೋಕೋಪಕಾರಿಗಳು.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ಟರ್, ಗೌ|| ಬಾಯ್ಸ್ ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು; ಕ್ರೌನ್ ಅ.ಪ. ಪು. ೬೭; ಬೆಲೆ: ೬ ಆಣೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ, ವಿಲಿಯಂ ಕ್ಯಾಕ್ಸಟನ್, ಜಾನ್ ಹ್ಯಾನ್‌ಕಾಕ್, ಥಾಮಸ್ ಎಡಿಸನ್, ಆಂಡ್ರೂ ಕಾರ್ನೆಗಿ, ಬೆಂಜಮಿನ್ ಫ್ರಾಂಕ್ಲಿನ್, ಬೂಕರ್ ಟಿ. ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್, ಲೂಯಿಸ್ ಬ್ರ್ಯಾನ್ಡನ್, ಮಿಸ್ ಫ್ಲಾರೆನ್ಸ್ ನೈಟಿಂಗೇಲ್—ಈ ಲೋಕೋಪಕಾರಿಗಳ ಸಂಕ್ಷೇಪ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಲೇಖಕರು ಕನ್ನಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೇ ಬರೆಯಬಹುದಾದರೂ, ಶ್ರೀ|| ಸ್ವಾಮಿರಾಯರು ಬರೆದಿರುವಂಥ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಗಳಿಂದ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಗ್ರಂಥದ ಭಾಷೆ ಶೈಲಿ ಸರಳವಾಗಿವೆ.

ದೇವರದಯದಿಂದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಮಂದಿ ಆದರ್ಶ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅವತರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮಹನೀಯರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು, ಲೇಖಕರು ಮಕ್ಕಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಇದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಉಪಕಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೀವೆ. ಇದರಿಂದ ದೊಡ್ಡವರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾದೀತು. ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಸ್ತಾರವಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ: ಚರಿತ್ರನಾಯಕನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ ಸೇರಿಸಿ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ ಅಂಕಿ, ಅಂಶ, ಕಾರ್ಯಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಾಗದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರಕೃತ ಗ್ರಂಥದ ಆಂಡ್ರೂ ಕಾರ್ನೆಗಿಯ ವೃತ್ತಾಂತದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಎರಡು ಸಂಗತಿಗಳು (Anecdotes)

ಓದಿನ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಆ ಮಹನೀಯನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಬೆಂಜಮಿನ್ ಫ್ರಾಂಕ್‌ಲಿನ್ ವೀಣೆ ಬಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ (ಪುಟ ೩೯). ಇದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಯೇ ಇದೆ ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ

೧೩. ಸರ್ ಸಿ. ವಿ. ರಾಮನ್ ಅವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಎನ್. ಲೋಕನಾಥ್ ಅವರು; ಕ್ರೌನ್ ಆ.ಪ. ಪು. ಪಂ; ಬೆಂ. ೬ ಆಣೆ.

ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತ ವೈಜ್ಞಾನಿಕರಾದ ಸರ್ ಸಿ. ವಿ. ರಾಮನ್ ಅವರ ಹೆಸರು ಕೇಳದವರಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ, ಅವರ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಮುಂತಾದುವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯಗಳಾಗಿವೆ. ಇವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಯಸುವವರಿಗೆ ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕ ಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಸರ್ ರಾಮನ್ನರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಗ್ರಂಥವಾವುದೂ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೂ, ಅವರನ್ನು ಬಲ್ಲ ಅವರ ಮಿತ್ರರಿಂದಲೂ ಸಮಾಜದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಂದಲೂ ವಿಷಯಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದಿರುವುದು ಲೇಖಕ ಶ್ರದ್ಧೆ ಉತ್ಸಾಹಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಸರ್ ರಾಮನ್ನರು ತಮ್ಮ ಯಾವ ಒಂದು 'ರಾಮನ್ ಪರಿಣಾಮ' (Ramana Effect) ಎಂಬ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ 'ನೊಬೆಲ್' ಪಾರಿತೋಷಿಕವನ್ನು ಪಡೆದರೋ ಆ ಸಂಶೋಧನೆ ಹಾಗೂ ಅವರ ಇತರ ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಲೇಖಕರು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಭಾಗಗಳು ಓದುಗರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನಾಗಲಿ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಕೊಡುವ ಮಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮ್ಮ ಶಂಕೆ; ಮುಂದಿನ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಇವನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಯಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇವೆ. ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ

೧೪. ನಾಡ ಹಬ್ಬ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀರಾಮರವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕರ್ನಾಟಕದ ತರುಣ ಸಂಘ, ರಾಯಚೂರು; ಕ್ರೌನ್ ಆ.ಪ. ಪು. ೧೮; ಬೆಂ. (?) ಈಗ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ, ಮಂಗಳೂರು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ನೆನಪಾತ್ಮಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 'ನಾಡ ಹಬ್ಬ' ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ಈ ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು 'ನಾಡ ಹಬ್ಬ' ಎಂದರೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಮೂವರು ಹುಡುಗಿಯರ ಸರಸ ಸಂಭಾಷಣೆಯುಳ್ಳ ದೃಶ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ಶರದ್ವತುವಿನ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ, ದೇವತೆಯ ನೆವದಿಂದ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಭೇದಭಾವವು

ಅಳಿಸಿ, ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ, ನುಡಿಯ, ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಗೂ ಅವುಗಳ ಏಳಿಗೆಗೂ, ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಗೂ ಅನುವಾಗುವಂತೆ” ಆಚರಿಸುವುದೇ ‘ನಾಡ ಹಬ್ಬ’.

ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯದ ವಿವರಣೆ ಬೆಳೆದಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಕಥೆಯಾಗಲಿ, ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಲಿ, ಪಾತ್ರಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕೃತಿ ದೃಶ್ಯವಾಗಲಾರದು.

ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ

೧೯೩೭ನೆಯ ಜುಲೈ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಕಡೆಯವರೆಗೆ

(i) ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ವಿಮರ್ಶೆಗಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳು

೧. ಪಾವನ-ಪಾವಕ.—ಶ್ರೀ|| ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಯವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.,
 ೨. ಬಾಲಶ್ರೀಕೋಣಮಿತಿ.—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ವಿ. ಜಂಬುನಾಥನ್, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಅವರು,
 ೩. ನಾಕೈರಚನಾಕ್ರಮ.—ಶ್ರೀ|| ವೈ. ಸುಬ್ಬರಾಯರು, ೪. ಅಷ್ಟಾವಕ್ರ ಗೀತಾ.—ಶ್ರೀ||
 ವೈ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ., ೫. ಸಮುದ್ರದಾಚೆಯಿಂದ.—ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಕೆ.
 ಗೋಕಾಕ್ ಅವರು, ಎಂ.ಎ., ೬. ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಅಥವಾ ಅತ್ಮತುದ್ಧಿ.—ಶ್ರೀ|| ನಗರ
 ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ|| ನಾರಾಯಣಶರ್ಮರು, ೭. ಹಣಪ್ರಪಂಚ.—
 ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ೮. ಪ್ರಭುವರ್ಯರ ಯೂರೋಪ್
 ಪ್ರವಾಸ.—ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಎಸ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರು, ೯. ಭಕ್ತಿ ಕುಸುಮಾಂಜಲಿ ಮತ್ತು
 ಪೂನಾಲೆ.—ಪಂಡಿತ ಶ್ರೀ|| ಪರಿಮಿ ಪದ್ಮನಾಭಯ್ಯನವರು, ೧೦. ಪ್ರಪಂಚದ ಕೆಲಸಗಾರ.—
 ಶ್ರೀ|| ದಿನಕರ ದೇಸಾಯಿಯವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., ೧೧-೧೨. ವಾಕ್ಯವೈತ್ತಿ
 ಮತ್ತು ಲಘುವೈತ್ತಿ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸೂಕ್ತಿ ಮಂಜರಿ.—ಶ್ರೀ|| ವೈ. ಸುಬ್ಬರಾಯರು, ೧೩. ಸರ್
 ಸಿ. ವಿ. ರಾಮನ್ ಅವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ.—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಎನ್. ಲೋಕನಾಥ್ ಅವರು,
 ೧೪. ಶ್ರೀ ಕುಮುದೇಂದು ರಾಮಾಯಣ.—ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರರು,
 ಎಂ.ಎ., ೧೫. ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳು.—ಶ್ರೀ|| ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ.,
 ೧೬. ಲಕ್ಷಣ ಸಂಗ್ರಹ (ಸಂಸ್ಕೃತ).—ಸಂಗ್ರಾಹಕರು: ಶ್ರೀ|| ಗೌರೀಶಂಕರ ಭಿಕ್ಷು,
 ೧೭. ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಹುಟ್ಟು.—ಶ್ರೀ|| ಶಂ. ಭಾ. ಜೋಶಿ ಅವರು, ೧೮. ರಂಗವಲ್ಲಿ
 (ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲೇಖಕಿಯರಿಂದ).—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಧಾರವಾಡದ ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ,
 ೧೯. ಜೈಲಹಳ್ಳಿ ಸರ್ವೆ.—ಶ್ರೀ|| ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ೧೯.
 ನೂಂದಳಿರು.—ಶ್ರೀ|| ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎ., ೨೦. ಸರಸಮ್ಮನ ಸಮಾಧಿ.—
 ಶ್ರೀ|| ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು, ೨೧. ಬುದ್ಧಿಯೋಗ.—ಶ್ರೀ|| ಮಗದಲ ರಾಮಚಂದ್ರ, ೨೨.
 ಶಿವಾನಂದಶಾಸ್ತ್ರಿ ಶೃಂಗಭಂಗಮು (ತೆಲುಗು).—ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಗುರುಸಿದ್ಧ ಶರ್ಮರು, ೨೩.
 ಮಾಕಂದ (ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲೇಖಕರಿಂದ).—ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀ|| ‘ಅನಂದಮಿತ್ರ’ ಅವರು,
 ೨೪. ಶಿವಚರಿತ್ರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ (ಹಿಂದಿ).—ಶ್ರೀ|| ಗಣೇಶ ಹರೀ ಖಾರಿ ಅವರು, ೨೫. ಮಹಾವೀರನ
 ಮಾತುಕತೆ.—ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು, ೨೬. ಎರಡು ಧ್ರುವ.—ಶ್ರೀ||
 ಎಂ. ಇನಾಂದಾರರು, ೨೭. ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕ.—ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರರು,
 ಎಂ.ಎ., ೨೮. ಕಿರಣ.—(ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ: ಸಂಪುಟ ೧, ಸಂಚಿಕೆ ೧.) ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀ||
 ಕೆ. ಪ್ರಾಣೇಶಾಚಾರ್ಯರು, ೨೯. ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣನವರು.—ಶ್ರೀ|| ವೀರೇಶ್ವರ ಅವರು.

(ii) ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಇತರ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

೧-೧೨. ಮೈಸೂರು ಕೈಪಿಡಿ, ಬೀಜಗಣಿತ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಭೂಗೋಳ
 ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾಠಗಳು, ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರಜೆಗಳು ಮತ್ತು ಪೌರನೀತಿ, Report of Forest
 Administration in Mysore State, ರೂಢರೇಖಾಗಣಿತ, ತ್ರಿಕೋಣಮಿತಿಯ

ಸುಲಭ ಪಾಠಗಳು, ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೊದಲನೆಯ ಪುಸ್ತಕ, ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೊದಲನೆಯ ಪುಸ್ತಕ, ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ, ಗಣಿತದ ಮೊದಲನೆಯ ಪುಸ್ತಕ. ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಗೊತ್ತಾದ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಸಂಗ್ರಹ, ಗಾನಾನೃತ್ಯ.—ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ, ೧೩. ಮೊಗ್ಗಿನವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಹೈದರಾಬಾದಿನ ತರುಣರ ತಂಡ, ೧೪. ಹೇಗಾದರೇನು.—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಹಲಸಂಗಿಯ ಅರವಿಂದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯಿಂದ, ೧೫. ನಟ.—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಭಾರತದ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಕಟನಾಲಯದಿಂದ, ೧೬. ಹಣಪ್ರಪಂಚ.—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ, ೧೭-೧೮. ಮಲ್ಲಾಡು ಪ್ರಬಂಧ, ಐಗೂರ ಇತಿಹಾಸ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ ನಿಡಿಗೆರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ, ೧೯. ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತದ ನೀತಿ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ 'ವಾಸುದೇವ' ಅವರಿಂದ, ೨೦. ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕ.—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ, ೨೧. ಬೆಳಗು.—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಅರವಿಂದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯಿಂದ, ೨೨. ಪ್ರಭುವರ್ಯರ ಯೂರೋಪ್ ಪ್ರವಾಸ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ ಆರ್. ಎನ್. ನಾರಾಯಣರಾಯರಿಂದ, ೨೩. ಹಿಂದಿ ಭಕ್ತಾನುರ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ 'ಚಂಪು' ಅವರಿಂದ, ೨೪. ಜನಹರಲಾಲ್ ನೆಹ್ರು (ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ: ಭಾಗ ೧-೨).—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀ ಸಿ. ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣರಾಯರಿಂದ, ೨೫. ಕೃಷ್ಣಕಥಾರಹಸ್ಯಂ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ ಜಗ್ಗು ಶಿಂಗರಾಚಾರ್ಯರಿಂದ, ೨೬. ಸನ್ಯಾಸಿ.—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಅರವಿಂದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯಿಂದ, ೨೭. ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣನವರು.—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀ ಎಂ. ಜಂದ್ರಪ್ಪನವರಿಂದ, ೨೮. ಮೈಸೂರು ದಸರಾ ಮಹೋತ್ಸವ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ದುಂಡಪ್ಪ ಅರುಬೆರಳಿನ ಅವರಿಂದ, ೨೯. ವೀರಶೈವ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನರವರಿಂದ, ೩೦. ಗಾಳಿಪಟ.—ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರಿಂದ, ೩೧. ಹಾನಾಡಿಗ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಂ. ಆರ್. ಸ್ವಾಮಿ ಅವರಿಂದ, ೩೨. ಕಾನೂರು ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ಹೆಗ್ಗಡಿತಿ.—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶಿವಮೊಗ್ಗದ ಕಾವ್ಯಪ್ರಸಾದಿ ದಿಂದ, ೩೩. ಸುವ್ರತ ಅಥವಾ ಕರ್ಮವಿಲಾಸ.—ಲೇಖಕರು: ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರ ಬಂಧುಗಳಿಂದ, ೩೪-೩೬. ವಿನೋದ ವಾಕ್ಯಮಂತ್ರ ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಗೀತಾ, ನೀತಿಮಾಲಾ, ಶುಕ್ರನೀತಿ, ನೀತಿಪಾಠಗಳು, Sri Bhagavad Gita.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರಿಂದ, ೪೦. ಸಹಸ್ರನಾಮ ಕವಿತ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ ಜಂಧ್ಯಾಲಾ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ, ೪೧. Annual Report of the Archaeological Department of Cochin State for 1933-34.—From the Archaeological Department, Cochin State. ೪೨. Annual Report of the Mysore Archaeological Department for 1935.—From the Director of Archaeological Researches in Mysore. ೪೩. ಪಂಪರಾವಚನದ ಸಂಗ್ರಹ.—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ, ೪೪. ಬುಧಿದೇವ ಅಥವಾ ಗೀತೆಯ ಗುಹ್ಯ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ ಮಗದಲ ರಾಮಚಂದ್ರ ಅವರಿಂದ.

ಸಂಪಾದಕೀಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಂಚಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ೨೩ನೆಯ ಸಂಪುಟವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾ

ಬಂದಿರುವ ಚಂದಾದಾರರು, ಗ್ರಾಹಕರು, ಲೇಖಕರು,

ಸ್ವನಿಷಯ

ಗ್ರಂಥವಿಮರ್ಶಕರು ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ತ ಮಹನೀಯರು

ಗಳಿಗೂ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ಪರವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತಾ

ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಕನ್ನಡದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸಮಸ್ತರೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪುರೋವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಎಲ್ಲ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಈಗ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಮಂದಿ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ಸಲಹೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿನೋಡಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಷ್ಟನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಬರುವಂತೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಫಲಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಆಶಯವಾಗಿರುವುದು. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ನಮ್ಮ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೂ, ಇತರ ಮಹನೀಯರೂ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಾ ಬರುವವರಾಗಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಚುನಾಯಿತರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸತ್ಕಾರಕೂಟಗಳು ನಡೆದುವು. ಈ ಪೈಕಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಧ್ಯೇಯ ಬೆಂಗಳೂರು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಾಜ, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಮೈಸೂರು ಭಗಿನೀ ಸೇವಾ ಸಮಾಜ, ಮೈಸೂರು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ—ಈ ಮೊದಲಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದುವುಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದುವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳ ವಿವರಗಳು ಆಯಾ ಕಾಲದ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಕೃತವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ನಿಜವಾದ ಧ್ಯೇಯವನ್ನೂ, ಅದರ ಪಾಲನೆಗೆ ಮಹಾಜನಗಳಿಂದ ಒದಗಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಸಂಪತ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಕುರಿತು ಅಧಿಕಾರಯುತವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಆಡಿರುವ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುವುದರಿಂದ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದೀತೆಂದು ನಮಗೆ ತೋರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಾಜದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ೨೦-೨೧-೧೯೫೭ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ದಿವಾನ್ ಸಾಹೇಬರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿನಂದನ ಸಭೆ ನಡೆದಾಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಸರ್ವರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಧೈಯವನ್ನೂ, ಕನ್ನಡದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕುರಿತು ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮನಮೆಚ್ಚಿನಂತೆ ಹೇಳಿದರು :-

“ನನ್ನ ಹಿರಿಯರು ಅನೇಕರು ಈ ಕನ್ನಡದ ಪಂಜನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅದನ್ನು ಈಗ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನೇರಿರಬಹುದಾದ ಕಲ್ಮಷವನ್ನು ಕಳೆದು ಪ್ರಜ್ವಲಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಯಾವ ಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಡಿಸದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅದನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ, ಹೆಬ್ಬಯಕೆ. ತಾಯಿಗೆ ಸಹ ಸಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಒಬ್ಬನ ದುಡಿದು ಸಾಕೆ? ಕನ್ನಡ ನುಡಿ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಒಂದುಗೂಡಬೇಕಾದರೆ, ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೇಲಾಗಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಒಬ್ಬನ ಕೆಲಸವೇ ಇದು? ಈಗಾಗಲೇ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೇರೂರಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ದೂರ ಬೆಳಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಅವರಾಗಲೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ತೋರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆ, ಶಕ್ತಿ, ಮನೋಭಾವ-ಇವುಗಳನ್ನು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಏನನ್ನು ತಾನೇ ಮಾಡಲಾಗದು? ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವೆ? ಮೇಧಾವಿಗಳಿಲ್ಲವೆ? ನಮ್ಮ ನಾಡನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುವುದರಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುವಂಥ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಲ್ಲವೆ? ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ ಅಲ್ಲವೇ ಇದು? ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರಂಥ ಮಹನೀಯರು ಹುಟ್ಟಿದ ನಾಡಲ್ಲವೆ? ಸರ್ವಧರ್ಮಸಮನ್ವಯ ಜಾಯ್ಸರುಗಳಿಗೆ ಎಡೆಕೊಟ್ಟ ನಾಡಲ್ಲವೆ? ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾದೇವಗಿಂತಲೂ ಬೇರೊಬ್ಬರ ನಿರ್ದರ್ಶನ ಬೇಕೆ? ಇಂಥಾ ಮಹಾನುಭಾವರು, ವೀರರು ಕವಿಗಳು, ಶಿಲ್ಪಿಗಳು, ಗಾನನಿಶಾರದರು, ನಯಶಾಲಿಗಳು ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮೆರೆಯುತ್ತಾ ಬಂದು, ಎಷ್ಟೋ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಾಳಿದವರು ಒರಟು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಸಹ ತಮ್ಮ ಕಲೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಿರುವವರಿಗೆ, ಕನ್ನಡನಾಡಿಗೆ, ಈಗ ನಾವು ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಕೆಲಸ ಅಷ್ಟು ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದೇ ಅಲ್ಲ-ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದೊಂದಾದರೆ.

“ಈ ದಿವಸದ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಾಜದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹನ್ನೆರಡುನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ನಿಧಿಯನ್ನು ಕೆಲವು ಮಹನೀಯರ ಅರ್ಪಣೆ ಸದಸ್ಯತ್ವದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಶಾಶ್ವತನಿಧಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕನ್ನಡ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಗಾಗಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವ ದಾಸಯ್ಯ ನಾನು; ‘ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಾ’ ಎನ್ನುವ ನೀವು ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಇಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ, ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಎಷ್ಟು ವರು ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ, ಕನ್ನಡ ಜನರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟುಮಂದಿ, ಒಳ್ಳೆ ಉದ್ದೇಶ ಸೇರಿದರೂ ಸಾಲದು. ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು, ಮಕ್ಕಳು, ಅಜ್ಜಾಜ್ಜನ ಹಳ್ಳಿಯವರು, ಸರ್ವರೂ, ಯಾರೊಬ್ಬರೇ ಆಗಲಿ, ಯಾವ ಒಂದು ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೊಳ್ಳಿ, ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದಾರೆಯೋ, ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೊಳ್ಳಿ, ಬೆಳಗಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಧೈರ್ಯ, ಯಾವ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಭಾವನೆ ಅದನ್ನು ಹೊಮ್ಮಿಸಿ, ಚಿಮ್ಮಿಸಿ ಈ ಹೊಸ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಲೆಯೆತ್ತಿ, ಮುಂದುವರಿಯುವರು.”

ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕನ್ನಡ ನುಡಿಗೆ, ಕನ್ನಡ ಜನಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯರಾಧವರು ಉದಾರಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. “ಕನ್ನಡ ನನಗೆ ಮುಂದು, ಉಳಿದುದು ಏನಿದ್ದರೂ ಅದರ ಹಿಂದು. ಕನ್ನಡದ ಕಾವಲುನಾಯಿ ನಾನು; ಅದಕ್ಕೆ ಕಾವು ತಟ್ಟುವುದಾದರೆ ನಾನು ಬಿಗುಳುವುದುಂಟು: ಕಚ್ಚುವನಾಯಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ನನ್ನನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತದ್ವೇಷಿಯೆಂದೂ, ಕೆಲವರು ಹಿಂದೀದ್ವೇಷಿಯೆಂದೂ ಬಿರುದು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ನಾನು ಕನ್ನಡದ ದ್ವೇಷಿಯೆಂದೇ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತುಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ: ನಿಜವೇ ಎಂದು ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೋಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಯಾವುದರ ದ್ವೇಷಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ‘ದ್ವೇಷವನ್ನು ದೂರ ಇಟ್ಟು, ಪ್ರೇಮವನ್ನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ತುಂಬು’ ಎಂದೇ ನಾನು ಭಗವಂತನನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು. ಪ್ರೇಮಮಯಿಯಾಗದವನು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮೂಲಮಂತ್ರ ಇಷ್ಟೆ. ನಮ್ಮ ಮುಂದಾಳುಗಳಿಗೆ, ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನಂಬಿಕೆ ಸಾಲದು; ಮನಸ್ಸು ಎತ್ತತ್ತಲೋ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಡವನ್ನು ನಂಬಿ, ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕೈಹಿಡಿಯಿರಿ; ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಸಿ; ಕನ್ನಡ ನಾಡನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿ. ಇದು ನಮ್ಮ ಗುರಿ, ಇದು ನಮ್ಮ ಸಾಧನೆ.”

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹರ್ಷದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇವೆ: ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಸಮಾಜದವರು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಹಲವು ಮಂದಿ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಮೈಸೂರು ಕನ್ನಡ ಉತ್ಸವ ಸಮಿತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು ೨೧-೪-೦ ರೂ. ಗಳನ್ನೂ, ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಣಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ಕನಕಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನವರು ತಾವು ಕೂಡಿಸಿದ್ದ ೨೫ ರೂ. ಗಳನ್ನೂ, ಮತ್ತು ಬೆಳಗಾವಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದವರು ೩೧ ರೂ. ಗಳನ್ನೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ನವರ ಹಸ್ತದ್ವಾರ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ವಂದನೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಇತರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಅಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಇವರ ಮೇಲುಪಂಕ್ತಿ ಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸ್ವಹಸ್ತ ಪರಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬರಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾದ ಸೂಚನೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸತ್ಕಾರ ಕೊಟವು ನಡೆದ ಒಂದು ವಾರದನಂತರ ೨೭-೨-೧೯೩೮ ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ದಿನಾನ್ವರವರಾದ ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಎಂ. ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್‌ರವರ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದ ದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಸಂತೋಷ ಕೊಟದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಅದರ ಧೈಯ ಗಳನ್ನೂ ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಿವು:—

“ಮಹಿಳೆಯರೇ ಮತ್ತು ಮಹಾಶಯರೇ, ಹೃದಯವು ಭಾರದಿಂದ ತುಂಬಿದರೆ ಮಾತುಗಳು ಹೊರಸೂಸುತ್ತವೆ. ಈ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ

ಅನಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ಮಿರ್ಜಾ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್‌ರವರು ಮಾತ್ರ
ಅಲ್ಲದೆ ತಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕರುಣವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿ
ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಲವು ಆಹ್ವಾನಗಳಿದ್ದು
ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೃಪೆತೋರಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ನಿವಾಸಿಗಳ
ತೀರ ಸಂಸ್ಕೃತರಾಗಿರುವವರ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರಾದ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ
ಸಹಾನುಭೂತಿಯೂ ಮತ್ತು ಒತ್ತಾಸೆಯೂ ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೇವಲ ವ್ಯಾಸಂಗನಿರತರು; ಸವಿಗನಸುಗಳನ್ನು ಕಾಣ
ುತ್ತಿರುವವರು; ಲೋಕಾನುಭವದಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ ನಾವು ಹಿಂದುಳಿದಿರಬಹುದು, ಬಹು
ನಾವು ಸರಸ್ವತಿಯ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರೇ ಹೊರತು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಖಂಡ
ವಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ. ನಾವು ಈ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಮಹಾಜನರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವಾಗಿಯೂ
ಮಹಾಜನರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಖಾತೆಯಾಗಿಯೂ ಪರಿಣಾಮಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪ
ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗವೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು
ನಂಬಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು
ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಪೌರ್ವಾತ್ಯ ಪಾಠ್ಯಮಾತ್ಮ ಸಂಸ್ಕøತಿ
ಸಾರತತ್ವಗಳನ್ನು ಹದವರಿತು ಅನುಗೂಡಿಸಿ ಅರಿವಿನ ಬೆಳಕನ್ನು ಹರಡುವ ದೋಷ
ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ನಾನಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ, ತಾಯ್ನುಡಿದವ
ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದಲೂ ಸುಮ್ಮಾನದಿಂದಲೂ
ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬದ ಜನರಂತೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಲು ಸಾಧಕವಾಗುವಂತೆ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುವ
ಯೋಚನೆಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಪರಿಷತ್ತು ಈ ವಿಧವಾದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನ
ವಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡಿಗರ ಸೇವೆಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೂ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ದೊ
ತೋರಿಸಬೇಕೆಂಬುದೂ ನಮಗಿರುವ ಹೆಬ್ಬಯಕೆ. ಈ ಮಹತ್ತರವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲ
ಗೀಳುಹಿಡಿದಿರುವವರೂ ಭ್ರಾಂತರೂ ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬ ಭಾವನೆಗೆ ಅವಕಾಶ
ದಿರಲೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದ ಮೇಧಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದವರೆಲ್ಲರೂ, ದೇಶ
ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬುದೂ
ನಾಡಿನ ಹಣದ ಭಾರಿ ಭಾರಿ ಮೊಬಲಗುಗಳು ಈ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುವ
ಬೇಕೆಂಬುದೂ ನಮ್ಮ ಬಯಕೆ. ಕನ್ನಡ ತಾಯಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ, ಮೈಸೂರು
ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹೊರಗೂ ಇರುವ ಕನ್ನಡ ಕಂದರನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ
ಬನ್ನಿ. ಅವಳ ಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿ, ಅವಳ ಸೇವೆಯಿಂದ ಧನ್ಯರಾಗಿ. ಮುಂದಿನ ಸುಗಮ
ಯಾವ ಬಗೆಯ ಫಲ ದೊರೆಯುವುದೋ ಈಗಲೇ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಏನುಕ್ರಮ
ಹೇಳಿದಂತೆ, 'ಪರಮಾರ್ಥದ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಂದು ಬೆಳೆಯಲಿ. ಉಳಿದುವೆಲ್ಲ ತಾವಾಗಿಯೇ
ಒದಗುತ್ತವೆ.'

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ದಿವಾನ್
ಸಾಹೇಬರವರು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿದ ಭಾಷಣವು ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ
ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನೂ
ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಶಂಸೆ: ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಈ ಭಾಷಣದ
ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ಅವಗಾಹನಗಾಗಿ
ದಿವಾನರಿಂದ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ:—

“ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ
ಸಂಸ್ಥೆಯೆಂಬುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಒಟ್ಟು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವ

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ನಾನಾ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನರಲ್ಲಿಯೂ ತಾವೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬಳೇ ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಏಕೀಭಾವವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಸ್ನೇಹ ಮಮತೆಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದಾತ್ತವಾದ ಆಶಯದಿಂದ ಪರಿಷತ್ತು ಏರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದರ ಮೂಲ ಸದಸ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಈ ದಿನ ಇರುವುದೇ ನನಗೊಂದು ಸಂತೋಷ.

“ಪರಿಷತ್ತು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ಪೂರ್ವಿಯಾಗುವ ಕಾಲ ಸಮಾಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲವೂ, ನಮ್ಮವರು ಹಲವು ಮಂದಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೂ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿಯೂ, ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರತಿಫಲವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ದುಡಿ ದಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ಮತ್ತು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ. ತಮ್ಮ ತಾಯ್ನುಡಿಯ ಏಳಿಗೆ ಗಾಗಿ ದುಡಿಯುವ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವವರೂ ಈಗ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವವರೂ ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೂ ಪಾತ್ರರು.

* * * *

“ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಿಯರೂ, ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಪ್ರಭುಗಳವರೂ ಆದ ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾರಾಜರವರಿಂದಲೂ, ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪೂರ್ವಿಕರಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಏಳಿಗೆಗೆ ತುಂಬ ಸಹಾಯವಾಗಿದೆ. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪೂರ್ವಿಕರಾದ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರವರೂ, ಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರವರೂ ಸಹ ತಾವುಗಳೇ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ದುರದ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೂ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಗೂ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರು. ಕೀರ್ತಿಶೇಷರಾದ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರವರೂ, ಅಳಿದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ಯವರಾದ ಶ್ರೀ ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರವರೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ವಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿಸಿ ರಂಗಭೂಮಿಗೆ ಕಳೆ ಯೇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಕೀರ್ತಿ ಅಳಿದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಾದ ಶ್ರೀ ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರವರದು.

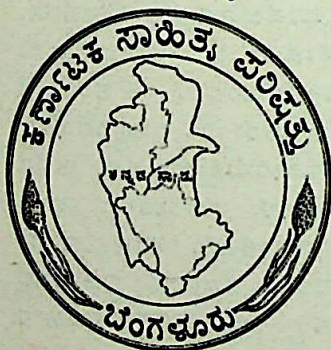
“ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪ್ರೀತಿಭಕ್ತಿಗಳಿಗೂ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಅತ್ಯಂತ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೂ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೃಪೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮಹಾಪೋಷಕರಾಗಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವು ಕನ್ನಡದ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಾನಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿರುವುದೂ, ಈಚೆಗೆ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಚರಿತ್ರೆ, ಭೂಗೋಳ, ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ, ಭಾತ ಶಾಸ್ತ್ರ, ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಏರ್ಪಾಡಾಗಿರು ವುದೂ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ ಗಳಾಗಿವೆ.

“ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿ ಪರಿಷತ್ತು ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಹರ್ಷಿಸುವೆನು. ಈಚೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ನಾನಾ ಸ್ಥಳ ಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳು ಜರುಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಯಿತೆಂದೂ, ಮುಂದಿನ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳಾರಿಯಿಂದ ಅಹ್ವಾನ ಬಂದಿದೆಯೆಂದೂ ಕೇಳಿ ನನಗೆ ತುಂಬ ಹರ್ಷವುಂಟಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಸಮ್ಮೇಳನವು ನಡೆಯಲು ಬಳ್ಳಾರಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿರುವುದು

ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳೂ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಬಂದು ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅದರಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವು ದೊರೆಯುವಂತಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

“ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಭರತಖಂಡದ ನಾನಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸಿಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ರೂಪಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಂದ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ತಾಯ್ನಾಡಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದೊಂದು ರಾಜಕೀಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಅಮೋಘವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನವು ಬಹುಮುಖವಾಗಿ ಏಳಿಗೆಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ಹಾರೈಕೆಗಳನ್ನೂ ಧೈಯಗಳೂ ನನಗಿವೆ. ಅದು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ವಿಜ್ಞಾನ, ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಮತ ಧರ್ಮ, ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ—ಇವುಗಳ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಾಧಕವಾಗುವಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಮನುಷ್ಯಪ್ರಯತ್ನದ ಸಮಸ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ, ಘನತೆಯುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಿಂದಲೇ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು; ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಿಂದಲೇ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು; ಅಭ್ಯುದಯ ಸಾಧಕವಾದ ಅಂಶಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಿಂದಲೇ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು—ಎಂಬುದೇ ನನಗಿರುವ ಅಭಿಲಾಷೆ.”

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಪರಿಷತ್ತು ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಕರ್ನಾಟಕದ ನಾನಾ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಜನರಲ್ಲಿ ಸೋದರಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿ ಏಕೀಭಾವವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಸಾಹಾರ್ದವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಲಾಂಛನ: ಉದಾತ್ತವಾದ ಆಶಯದಿಂದ. ಈ ಆಶಯವು ಸರ್ವವೂ ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಹಿತಚಿಂತಕರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧಕವಾದಂತೆ ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭೂಪಟವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಈ ಕೆಲಸ ಕಂಡ ಲಾಂಛನವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮುದ್ರೆಯಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಬಾವುಟ

ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟಕ್ಕೂ ಸಹ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭೂಪಟವನ್ನೇ ಲಾಂಛನವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಬಾವುಟ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹಾರುವಂತಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಯಾವ ಪ್ರಾಂತದವರೂ ಆಗಲಿ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಬ್ಬಳೇ ಕನ್ನಡತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ

ಇದೇ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪರಿಷದುಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿರುವ ಬಿನ್ನಹವನ್ನು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರೆಲ್ಲರೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಓದಿನೋಡಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿದ್ಯಾಪೀಠವಾದ ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸ್ವಹಸ್ತ ಪರಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಉದಾರವಾದ ಸಹಾಯವು ದೊರೆಯುವಂತೆ ನೆರವಾಗುವಂತೆ ಕರುಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ನಡೆದುಬಂದಿರುವಂತೆ ಈ ವರ್ಷವೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ೫ನೆಯ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವು ಏಪ್ರಿಲ್ ೩೦ನೆಯ ತಾರೀಖು ನೊದಲುಗೊಂಡು ಮೇ ೩ನೆಯ ತಾರೀಖು ಪೂರ್ತಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಮೇ ೨೫ರಿಂದ ೨೭ ಪೂರ್ತಿ ಮೈಸೂರು ೧೯೩೮ನೆಯ ವರ್ಷದ ವಸಂತ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಆನವಟ್ಟು ಗ್ರಾಮ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ ದಲ್ಲಿಯೂ, ಮೇ ೨೯ರಿಂದ ೩೧ ಪೂರ್ತಿ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಗದಗಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬಹು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಉತ್ಸವವನ್ನು ವಯೋವೃದ್ಧರೂ ಸನ್ಮಾನ್ಯರೂ ಆದ ರಾಜ ಕಾರ್ಯಪ್ರಸಕ್ತ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಎಂ. ಶಾಮರಾವ್, ಎಂ.ಎ., ಎಂ.ಆರ್. ಎ.ಎಸ್., ಅವರು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ದಿವಂಗತ ಎಂ. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರ ಮತ್ತು ದಿವಂಗತ ಕವಿತೀಲಕ ಮಹಾವಿದ್ವಾನ್ ಸೋಸಲೆ ಅಯ್ಯಾಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳ ಅನಾವರಣಮಾಡಿದುದೂ, 'ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟ' ಎಂಬ ಪರಿಷತ್ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು* ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸಿದುದೂ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದುವು; ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀ|| ಶಾಮರಾಯರು ೧೯೩೭ನೆಯ ವರ್ಷದ ದಿವಂಗತ ಭಾಸ್ಕರರಾಯರ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ರಾಜಾರಾಯರಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಟ್ಟಲ ಬಹುಮಾನವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರು. ಉತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳೂ ಎಂದಿನಂತೆ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು, ಕಾವ್ಯ ಗಾಯನ, ಸಂಗೀತ ಮುಂತಾದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಬೋಧಪ್ರದನಾದ ಮತ್ತು ಮನರಂಜನೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ಏರ್ಪಾಟಾಗಿದ್ದು, ಸರ್ವವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾಜನರ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದುವು; ಸಂಘಸಮ್ಮೇಳನ, ಸಾಹಿತಿಗಳ ಗೋಷ್ಠಿ, ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಪ್ರದರ್ಶನ—ಇವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದುವು. ಮಹಿಳೆಯರ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕೂಟಗಳು ಈ ಸಲದ ಉತ್ಸವದ ವಿಶೇಷಕಾರ್ಯಗಳು.

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತೆಯೇ ಆನವಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಗದಗಿನಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ಸವವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಉತ್ಸವದ ವಿವರವಾದ ವರದಿಯನ್ನು ಉತ್ಸವದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಭಾಷಣಗಳ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

* ಇದೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದ ಕಾವ್ಯಸಂಕಲನ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ೭ನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದ ೨೦ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಇಂದಿನವರೆಗಿನ ಕನ್ನಡ ಬೆಳೆಯನ್ನು (೧) ಶಾಸನಗಳು, (೨) ಪೂರ್ವ ಸಾಹಿತ್ಯ, (೩) ನಾಡ ಪದಗಳು, (೪) ಇಂದಿನ ಹೊಸ ಕವಿತೆ—ಈ ನಾಲ್ಕು ತೆನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಲ ಕಾಲದ ಭಾಷೆಯ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳು, ಭಂದಸ್ಥಿತಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಕುಣಿತ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸೊಬಗು, ಹೃದಯ, ಧರ್ಮಗಳು, ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಜೀವಗುರುಗಳು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ ಪ್ರೇಮಗಳು—ಇವುಗಳನ್ನು ತೆಳ್ಳೆಮಾಡಿ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಕ್ರಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಕ್ಯಾಲಿಕ ಫೈರಿ ರೂ. ೧-೨-೦, ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೦-೧೨-೦; ಇತರರಿಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ರೂ. ೧-೬-೦ ಮತ್ತು ರೂ. ೧-೦-೦. ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಡುವವರಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವಗಳಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಕ್ಕಳ ಕೂಟವು ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜರುಗಿತು. ಈ ರೀತಿಯ ಕೂಟವು ನಡೆದದ್ದು ಮೈಸೂರು

ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ.

ಮಕ್ಕಳ ಕೂಟ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವವನ್ನು ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ

ಶ್ರೀಮದ್ಭವರಾಜರವರ ಕುಮಾರ್ತೆಯರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮಣ್ಣಿಯವರು ನೆರವೇರಿಸಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳ ಪುರೋದ್ಧಾರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜಮನೆತನದವರಿಗೆ ಇರುವ ಆದರಾತಿಶಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಈ ಕೂಟವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರನ್ನೂ, ಇವರಿಗೆ ನೆರವಾಗಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನೂ ಮಹನೀಯರನ್ನೂ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮದ್ಭವರಾಜರವರ ಕುಮಾರರಾದ ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರವರ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವವು ಮೈಸೂರು

ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ೧೫-೫-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ರಾಜವೈಭವ

ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜ ಗಳೊಡನೆ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತು

ಒಡೆಯರವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ ರಾಜದಂಪತಿಗಳಿಗೆ

ಅಭಿನಂದನೆಗಳು ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯವೂ, ಆರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯವೂ, ಸತ್ಸಂತಾನವೂ

ವೃದ್ಧಿಯೂ ಲಭಿಸಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿತು. ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ

ಬಾವುಟದ ರೇಶ್ಮಿ ಬೈಂಡಿನ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿತು.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮದ್ ಹೊಸಕೆರೆ ಚಿದಂಬರಯ್ಯನವರು ತಾ|| ೧೭-೪-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ತಿರುಮಕೋಟೆ

ನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ದೈವಾಧೀನರಾದುದು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ

ದಿವಂಗತ ಹೊಸಕೆರೆ ದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇವರು ಹುಟ್ಟುಕವಿಗಳು. ಬಾಲ್ಯದಿಂದ

ಚಿದಂಬರಯ್ಯನವರು ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ

ಇವರು ಕೇವಲ ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೇ ಕನ್ನಡ, ಸಂಸ್ಕೃತ

ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನೂ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿ

ಕೊಂಡರು. ಕೆಲವು ಕಾಲ ಮದ್ರಾಸು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾಪಕ

ರಾಗಿಯೂ, ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ

ರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳನಂತರ ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿ

ಶ್ರೀ ಕುರ್ತಕೋಟಿ ಮಹಾಭಾಗವತರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ದೇಶಸಂಚಾರ ಇವರು

ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಭಂಡಾರವನ್ನೂ ಸೇವಾದಕ್ಷತೆಯನ್ನೂ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡರು. 'ಕರ್ನಾಟಕ ಕವಿ'

ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಮಹಾಜನರು ಇವರಿಗೆ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಕವಿ'

ಎಂಬ ಬಿರುದು ಕೊಟ್ಟರು.

ಇವರು ಅನೇಕ ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 'ಪರಮಾರ್ಥ', 'ಭಕ್ತಬಂಧು' ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರು. ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಜಯ, ಭರತನ ಬಂಧುಪ್ರೇಮ, ಪರಮಾತ್ಮಸ್ತುತಿ, ಆರ್ಯಧರ್ಮ ಪ್ರದೀಪ, ಆತ್ಮಶಕ್ತಿಯ ತೇಜಸ್ಸು, ಭರತಖಂಡದ ಜೀವಜ್ಯೋತಿಗಳು, ನೀತಿಗಳ ನೆಲೆಗಟ್ಟು, ಕೀರ್ತನ ಕಂಠಾಭರಣ, ಗುಣನಿರೂಪಣೆ, ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಆಖ್ಯಾಕ, ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯಕಾವ್ಯ, ತಾರಾನಾಥ ತರ್ಕವಾಚಸ್ಪತಿ—ಇವು ಇವರ ಮುಖ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳು. ಇವರು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ, ಲೌಕಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ಪಂಚದಶಿ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಮೊದಲಾದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಗೂ ವಿಶೇಷ ಉಪಕಾರವನ್ನೆಸಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂಥ ಮಹನೀಯರು ಇಹಲೋಕವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದುದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇವರ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನು ನಿತ್ಯಶಾಂತಿಯನ್ನೀಯಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತಮೂರು ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬುತ್ತ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬಂಶವು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರಿಗೆ ವೇದ್ಯವೇ ಆಗಿರುವುದಷ್ಟೆ. ಇನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿನ ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸ ಪರಿಸ್ಥಿತಿನ ರಜತ ತಕ್ಕದ್ದು ಯುಕ್ತವೇ ಆಗಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ೧೯೪೦ನೆಯ ಮಹೋತ್ಸವ: ಮೇ ೩ನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಉತ್ಸವವನ್ನು ೧೯೪೦ರಲ್ಲಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಸಲು ಅವಶ್ಯವಾದ ಸಿದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಈಗಿನಿಂದಲೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿನ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದೇ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಈ ಉತ್ಸವವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಉದಾರವಾದ ಸಹಾಯ ಸಂಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಳೆದ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿರ್ಣಯವು ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ಕನ್ನಡಿಗ ರೆಲ್ಲರೂ ನಿರ್ವಂಚನೆಯಿಂದ ಸಹಾಯಮಾಡುವವರಾಗಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣದ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಾ|| ೭-೩-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ರಾಜಚರಿತವಿಶಾರದ ರಾವ್ ಸಾಹೆಬ್ ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಹಯವದನರಾಯರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಸನ್ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದಿತು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನವುಳ್ಳ ಹಲವು ಮಂದಿ ಮಹನೀಯರ ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರ ಭಾಷಣಗಳಾದನಂತರ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡ ತೀರ್ಮಾನವು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು:—

“ಬೊಂಬಾಯಿ, ಮದರಾಸು ಮತ್ತು ಕೊಡಗು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ
ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ‘ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ’ವನ್ನು
ಒಂದು ಗವರ್ನರವರ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರವು
ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ
ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಗಾಗಿ ಬರಲಿರುವ ಗೊತ್ತುವಳಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಈ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆ ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಮಾಜ
ಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.”

ಈ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ
ಹೆಸರಿಗೆ ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಮದರಾಸು ಮತ್ತು
ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮುಖವಾದ ತೀರ್ಮಾನ
ಬಂದಿತು.

ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಏಳನೆಯ ಅಧಿವೇಶನವು
ಮೇ ೨೪, ೨೫ರಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ಕೋ. ರಾ. ಕಾರಂತರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ
ಬಹು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. “ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ
ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಐಕಮತ್ಯವೇ ಗುರಿಯಾಗುಳ್ಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಡನೆ
ಏಕೀಕರಣ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಸಹಜವಾಗಿದೆ”ಯೆಂದು
ಏಕೀಕರಣ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು
ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು.

ಏಕೀಕರಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ
ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲು ನಾನಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಫಲ
ವಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೇತನಗಳೂ ಬಹುಮಾನಗಳೂ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಮುಖ್ಯ
ವಿಷಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢ

ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ

ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ:

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ.

ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ

ಶಾಶ್ವತ ನಿಧಿ

ವಿಷಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು

ಗಳ ಉತ್ತೇಜನಕ್ಕೊಂದು ಒಂದು ವೇತನವಾದರೂ ಇದೆ

ದಿರುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆಯಾಗಿರುವುದು

ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ* ಹಿಂದೆ

ಒಂದೆರಡುಸಾರಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿದ್ದುದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ. ಈ ಕೆಲಸ

ಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿವಾರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ

ಕನ್ನಡದ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸರ್ವದಾ ನಿರತರಾಗಿರುವ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಐದು ಸಾವಿರ

ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ನಿಧಿಯನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ
ನಮ್ಮ ವಾಚಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತೇನೆ
ಇದರಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಕನ್ನಡ ಬಿ.ಎ. ಆನರ್ಸ್, ಎಂ.ಎ.

* ಸಂಪುಟ ೧೯, ಸಂಚಿಕೆ ೨; ಸಂಪುಟ ೨೧, ಸಂಚಿಕೆ ೩.

ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡುವ ಮೂವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವೇತನವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ೩೧-೩-೧೯೩೪ರ ಮೈಸೂರು ಗೆಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಒದಗಿಸಿರುವ ಉದಾರವಾದ ಈ ಸಹಾಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಲವುಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಭಾಷಾ ಸೇವೆಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತಾ ಬರಲೆಂದೂ, ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಇತರ ಮಹನೀಯರೂ ಸಹ 'ಶ್ರೀ'ಯವರ ಮೇಲ್ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರೌಢ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಉದಾರಹಸ್ತದಿಂದ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುವವರಾಗಲೆಂದೂ ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

೧೯೩೩ನೆಯ ಜುಲೈ ತಿಂಗಳ ೨೫ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜ ಒಡೆಯರವರ ಸ್ಮಾರಕೋತ್ಸವವು ಮೈಸೂರು ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ, ನಂಜನ ಗೊಡು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷ ಶ್ರೀಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿತೆಂಬ ವಿಚಾರವು ನಮ್ಮ ವಾಚಕ ಒಡೆಯರವರ ರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿರಬಹುದು.* ಇದೇ ರೀತಿ ಇವರ ದತ್ತು ಜಯಂತಿ ಪುತ್ರರೂ, ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಮಹಾರಾಜರವರ ಪಿತೃವರೇಣ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರವರ ಜಯಂತಿ

ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನು ಮೈಸೂರಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದವರು ಕಳೆದ ಮಾರ್ಚ್ ೨೨ನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ವಿಶೇಷ ವಿಜೃಂಭಣೆಯೊಡನೆ ನೆರವೇರಿಸಿದರೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಹರ್ಷ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇವರು ೧೮೮೧ರಲ್ಲಿ ಅದುವರೆಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಮಿಷನರುಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹದಿಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡಿ ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯ ರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಸಭೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಈಗ್ಗೆ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕವಾದ ರಾಜ್ಯ ಭಾರಕ್ಕೆ ಅಡಿಗಲ್ಲು ಹಾಕಿದ ಕೀರ್ತಿ ಇವರಿಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ಣಯಶಸ್ವಿ ಯಾದ ಇವರ ರಾಜ್ಯಭಾರದಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವು ಪ್ರಗತಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಏರಿ ಇಡೀ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯವಾದ ಸಂಸ್ಥಾನವೆಂಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿ ಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ತ್ರೀವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ, ಇವರಿಂದ ದೊರೆತ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವು ಅನ್ಯಾದೃಶವಾದುದು. ಅದರಂತೆಯೇ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೂ, ನಾಟಕ ಕಲೆಗೂ ಇವರಿಂದ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಸಹಾಯವು ದೊರೆಯಿತು. ಇಂತಹ ಮಹಾಪುರುಷರ ಜಯಂತ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೆರ ವೇರಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಸಂಘವು ಆಗಿಂದಾಗ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಮಹಾಪುರುಷರ ಜಯಂತ್ಯೋತ್ಸವಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಬರಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

* 'ಸಂಪತ್ಪತ್ರಿಕೆ,' ಸಂಪುಟ ೨೨, ಸಂಚಿಕೆ ೧-೨.

ಪ್ರಾಚ್ಯ ಲೇಖನ ಮಾಲೆ

ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ಣಾಟಕ—ಸಂಪುಟ ೧೯, ಸಂಚಿಕೆ ೨-೩

೧. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ—ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪ, ಎಂ.ಎ.

೨-೩. ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯ; ಸೌಂದರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ (ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಕೂರರ ಲೇಖನಗಳು) — ಅನುವಾದಕರು: ಡಾ|| ಎ. ಎನ್. ನರಸಿಂಹಪ್ಪ
ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ.

ಜಯಕರ್ಣಾಟಕ—ಜನವರಿ ೧೯೩೮

ಬಾದಾಮಿಯ ಚಾಲುಕ್ಯರ ಕಾಲದ ಕಲಾಜೀವನ
—ಶ್ರೀ|| ದೇಸಾಯಿ ಪಾಂಡುರಂಗರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.

ಜಯಕರ್ಣಾಟಕ—ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೩೮

೧. ನಾಗಜನಾಂಗ—ಶ್ರೀ|| ದೇಸಾಯಿ ಪಾಂಡುರಂಗರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.

[[“ ನಾಗರು ದ್ರಾವಿಡ ಪೂರ್ವ ಜನಾಂಗವು. ಆರ್ಯರು ‘ನಾಗ’ರನ್ನು ಅವರ ರನ್ನಾಗಿ ಕಂಡರು. ತಕ್ಷಕ, ವಾಸುಕಿ, ಶೇಷ, ಅನಂತರು ನಾಗಕುಲ ಸದಸ್ಯರು. ಆರ್ಯ-ನಾಗ ರಕ್ತಸಂಬಂಧವುಂಟಾಯಿತು. ನಾಗರ ‘ನಾಗರಿಕತೆ’, ‘ನಾಗವಿಲಾಸ’ ಅವರ ಸಭ್ಯತೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ನಾಗವಂಶವು ಆರ್ಯಾವರ್ತದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹರಡಿದ್ದ ರೂ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದ ಅವರ ಹುಟ್ಟುನಾಡು. ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ನಾಗರ ರಕ್ತವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆರೆತಿದೆ; ಕರ್ನಾಟಕದ ಅವರ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನವಾಗಿರಬಹುದೆ? ನಾಗರಖಂಡ, ನಾಗಮಂಡಲ, ನಾಗಮುಖ್ಯ, ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆ, ನಾಗವರ್ಮ, ನಾಗದೇವ ಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳ ಐತಿಹ್ಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ.”]

೨. ಭೀಮಕವಿಯ ಬಸವಪುರಾಣ

—ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ಕೆ. ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಬಿ.ಎ. (ಆನರ್ಸ್)

೩. ರನ್ನನ ಊರು ಮುಧೋಳ; ಬೆಳಗಲಿ ಅಲ್ಲ

—ಶ್ರೀ|| ದೇಸಾಯಿ ಪಾಂಡುರಂಗರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.

ಜಯಕರ್ಣಾಟಕ—ಮಾರ್ಚಿ ೧೯೩೮

ರನ್ನನ ಮುದುವೊಳಲು—ಶ್ರೀ|| ದೇಸಾಯಿ ಪಾಂಡುರಂಗರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.

ಶಿವಾನುಭವ—ಸಂಪುಟ ೧೨, ಸಂಚಿಕೆ ೪; ಜನವರಿ ೧೯೩೮

೧. ಹರಿಹರನು ಹೊಗಳಿದ ದಾನವೀರ ಇಳಿಯಾಂಡ ಗುಡಿವಾರ
—ಶ್ರೀ|| ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅಡ್ಡೂರ

೨. ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ಮದುವೆಯ ವಿವಾದ
—ಶ್ರೀ|| ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅಡ್ಡೂರ

ಶಿವಾನುಭವ—ಸಂಪುಟ ೧೨, ಸಂಚಿಕೆ ೫; ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೩೮

೧. ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ—ಶ್ರೀ|| ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅಡ್ಡೂರ

೨. ವಚನಕಾರರ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾವನೆ—ಶ್ರೀ|| ಸದಾಶಿವಪ್ಪ ತೊಡಳ್ಳಿ

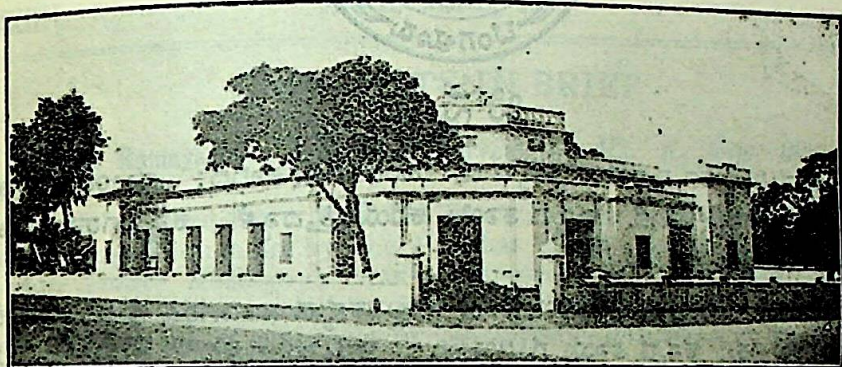
ತರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ—ಸಂಪುಟ ೧, ಸಂಚಿಕೆ ೩

೧. ಹರಿಹರನ ಕಣ್ಣುಪ್ಪನ ಮಹಾತ್ಮೆ—ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರರು, ಎಂ.ಎ.

೨. ವೀರಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯ—ಶ್ರೀ|| ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು

॥ ಸಿರಿಗನ್ನಡಂ ಗೆಲ್ಲೆ ॥

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು

ಮಹಾಪೋಷಕರು :

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರಾದ
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್, ಜಿ.ಸಿ.ಎಸ್.ಐ., ಜಿ.ಬಿ.ಇ.
ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು :

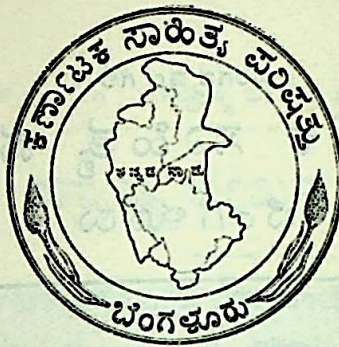
ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮದ್ಭೈರವರಾಜರವರಾದ
ಶ್ರೀ ಕಂಠೀರವ ನರಸಿಂಹರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್, ಜಿ.ಸಿ.ಐ.ಇ.
ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು :

೧. ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ವಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.,
ಎಂ.ಎಲ್., ಸಿ.ಐ.ಇ. (೧೯೧೫-೧೯೨೧)
೨. ರಾಜಸೇವಾಧುರೀಣ ಸರ್ ಎಂ. ಕಾಂತರಾಜ ಅರಸರವರು, ಬಿ.ಎ., ಸಿ.ಐ.ಇ.
(೧೯೨೧-೧೯೨೪)
೩. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮದ್ಭೈರವರಾಜರವರಾದ
ಶ್ರೀ ಕಂಠೀರವ ನರಸಿಂಹರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್,
ಜಿ.ಸಿ.ಐ.ಇ. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು (೧೯೨೪ರಿಂದ)

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು :

೧. ರಾಜಕಾರ್ಯಪ್ರಸಕ್ತ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಶಾಮರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.
(೧೯೧೫-೧೯೧೯)
೨. ರಾಜಸಭಾಭೂಷಣ ಶ್ರೀ|| ಕರ್ಪೂರ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಎಲ್.ಸಿ.ಇ.
(೧೯೧೯-೧೯೨೨)
(೧೯೨೨-೧೯೨೬)
೩. ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು (೧೯೨೬)
೪. ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

ಬಿನ್ನಹ

ಕನ್ನಡ ನುಡಿ, ಕನ್ನಡ ನಯ, ಕನ್ನಡ ಜನ ಒಂದಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ; ಮುಂದಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಕೂಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ತಾಯಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಕನ್ನಡಿಗರಾ, ಹಿಡಿಬನ್ನಿ, ಕೂಡಿಬನ್ನಿ, ನೆರವಾಗಿ.

ಅಳುವವರು, ಹಿರಿಯವರು, ಕಿರಿಯವರು, ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗರೂ ಸೇರಿ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು, ಕನ್ನಡ ತಾಯಿ ಗುಡಿಯಾಗಿ: ಅದು ಪರಿಷತ್ತು. ಕನ್ನಡ ಬಾವುಟವನ್ನು ನನ್ನ ಹಿರಿಯರು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು, ಈಗ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕರೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರು.—ಶಿಷ್ಯರು, ಮಿತ್ರರು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು, ಹಿತೈಷಿಗಳು—ನನಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲಾದರೂ ನಾನು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಬೇಡದವನಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮರೆತು, ನನ್ನೊಡನೆ ಕೈಂಕರ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕನ್ನಡ ಕನ್ನಡ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರ, ಕನ್ನಡ ನಾಡೆಲ್ಲದರ ಏಕಿಗೆ, ಹಿರಿಯ ಬಾಳಿಕೆಗೆ, ನೆರವಿಗೆ ಗೆಲುವಿಗೆ. ಬನ್ನಿ, ಕನ್ನಡದ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ತನ್ನಿ, ಜನ, ಮನ, ಧನ—ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ತಾಯ್ನ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ, ಮತ್ತೆ ದೊಡ್ಡವಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ. ಭಾರತಮಾತೆಗೆ ಆಕೆ ಹಿರಿಯ ಮಗಳ ಸೇವೆಗೊಡಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ.

ಸಿರಿಗನ್ನಡಂ ಗೆಲ್ಲಿ! ಕನ್ನಡ ತಾಯ್ ಬಾಳಿ!

ಬೆಂಗಳೂರು, }
೨೬-೧-೧೯೩೮.

ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ
ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗುರಿಗಳು.—

ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬೆಳಸಿ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದು, ಅದರ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದು;

ಈ ಹೊಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮುನ್ನಡೆಗಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು;

ಹಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಚಾರ, ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪೋಷಣೆ, ವ್ಯಾಸಂಗಗೋಷ್ಠಿ, ಪರೀಕ್ಷೆ, ವಿಮರ್ಶೆ, ಪರಿಶೋಧನೆ;

ಸಮ್ಮೇಳನ, ವಸಂತೋತ್ಸವ, ಉಪನ್ಯಾಸ, ನಾಟಕ, ಗಮಕಕಲೆ, ಜನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ವಿನೋದ, ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮಕ್ಕಳ ನಲವು;

ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ ಮತ್ತು ಕೈವಾಡ ದಿಂದ ಉರೂರು ಹಳ್ಳಿಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು, ಹುರುಪು, ಹೊಸಬಾಳು, ಹಬ್ಬ;

ಜನಮುಖಾಂತರ
ಕನ್ನಡಿಗರ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ.

ಪರಿಷತ್ತು ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸ, ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಯೋಜನ. ಬೇಕು—ಈಮೊತ್ತೇ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ, ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಹರಸಿ:

ಸದಸ್ಯ ವಿವರ		ಗುರುತಿ
ಉದ್ಧಾರಕರು
ಪ್ರದಾತೃಗಳು
ಅಶ್ರಯದಾತರು
ಸಹಾಯಕರು
ಅಜೀವ ಸದಸ್ಯರು
ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು (ಪತ್ರಿಕೆ ಸೇರಿ)
ವರ್ಷವೊಂದಕ್ಕೆ
ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು (ಪತ್ರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ)
ವರ್ಷವೊಂದಕ್ಕೆ
ಅಭಿಮಾನಿಗಳು (ಹೆಂಗಸರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮಾತ್ರ)
ವರ್ಷವೊಂದಕ್ಕೆ
ಜೊಂಡಲಿ ಒಪ್ಪಿದರೆ ಮೊದಲಿನ ಸದಸ್ಯರಂತೆ
ಜೊಂಡಾ ಮೊಬಲಗುಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು.

THE QUARTERLY JOURNAL OF THE KANNADA LITERARY ACADEMY

Vol. XXIII]

APRIL-JUNE, 1938

No. 2

CONTENTS IN BRIEF

I. *Torave Ramayana* : A Critical Survey—By Mr. K. Raja Rao, B.A., Bangalore.

This is a prize-essay received in connection with the Bhaskara Rao Memorial Competition held by the Parishat in the year 1937. According to the writer, *Torave Rāmāyaṇa* was composed (about A.D. 1560-1600) by Narahari who is more commonly known by the title of 'Kumāra Vālmiki'. It is an abridgement in Kannada of the *Vālmiki Rāmāyaṇa* in Sanskrit, and is written in the popular *Bhāmini Shatpadi* metre. *Kumāra Vālmiki's* narrative is simple and attractive and does not labour under heavy descriptions. The delineation of characters and situations is marked with understanding, brevity and precision. On the whole, the work is worthy of greater attention by the Kannada people than it is receiving now.

II. Literature as a Spiritual Guide to Life—By Mr. S. S. Malawad, M.A., Professor of Kannada, Karnatak College, Dharwar.

"Literature is not mere recreation ; it is re-creation. The magic power of the word is such that it can work wonders. Such a powerful influence as that exerted by literature should be used for the good of the people. Ancient Kannada literature did not forget this great task, and the uplift of the mental, moral and spiritual nature of man was its ringing note throughout. If modern Kannada literature is to be beneficial to the people, it has to assume a different rôle ; it must feed our heart, it must feed our brain, and it must feed our stomach."

III. Literature during the Time of Sri Chikkadevaraja Wodeyar—By Mr. C. R. Srinivasa Iyengar, Channarayana.

"The late Sri Chikkadevaraja Wodeyar was himself a poet and a desire scholar, besides being a patron of learning and the learned. His one burning was to spread spiritual knowledge among the masses, and that, he realised, was possible only through the language of the people. And, as a result, Kannada literature received a great impetus from the Maharaja. Many writers of note flourished under his patronage ; among them may be specially mentioned Honnamma, a maid-servant of the Court and one of the very few women writers of the Kannada Country. Her chief work known as *Hadibadeya Dharma* ('The Ideals of a Dutiful Wife') is a unique piece of composition—sweet, lucid and appealing."

IV. Fifth Spring Literary Festival at Bangalore : Welcome Speech—By Prof. B. M. Srikanthia, M.A., B.L., Vice-President, Karnataka Sahitya Parishat.

In welcoming the guests and visitors to the Fifth Session of the Spring Literary Festival held under the auspices of the Parishat (from 30th April to 3rd May 1938), Mr. Srikanthia narrated how the Parishat which was started 22 years ago has been striving to justify its existence as the All-Karnataka Institution working for the advancement of Kannada language and literature as well as for the promotion of the cultural and linguistic unity of the Kannada country. He expressed the gratitude of the Parishat to Their Highnesses the Maharaja and Yuvaraja of Mysore for the liberal patronage extended by them to the Parishat and thought it appropriate to approach the Heads of Religious Institutions for help in the cause of Kannada literature as it had rendered great service in the propagation of all the Dharmas of the country in

the past. After paying a warm tribute of appreciation to *Rajakaryaprasanna Rao Bahadur* M. Shama Rao, M.A. who was to inaugurate the Festival, he dwelt upon the useful activities of the Parishat, viz., the holding of Annual Conferences, the Spring Literary Festival and the Kannada *Habba*, the publication of a Quarterly Journal and the editing of valuable books, and arranging for periodical lectures in Kannada on literary and scientific subjects. He also referred to some of the new activities of the year and added that the Parishat's chief ambitions for the present were, the starting and conducting of classes for giving a course of lessons in Kannada and holding of examinations for the benefit of the illiterate, publication of a series of Kannada books and a Kannada Weekly mainly devoted to the propaganda of Kannada language, literature and culture and to news of the "Kannada World", and owning a printing-press. All these, he emphasized, would be vain dreams without generous help from philanthropic people, and he hoped that help would be forthcoming to a substantial extent.

V. Fifth Spring Literary Festival at Bangalore: Women's Gathering: Opening Speech—By Sri. H. V. Seethamma (Mrs. H. V. Ramaswamy), Bangalore.

"It is not only appropriate but necessary that women should take greater interest and more active part than at present in the cause of their language also, so that the boys and girls, the future citizens of the land, may imbibe a love for their mother-tongue. Let us, therefore, assume a more prominent part than men in worshipping *Mother Kannada* who is enshrined in this Temple, the Parishat."

VI. Spring Literary Festival at Gadag: Opening Speech—By Dr. C. C. Hulkoti, District and Sessions Judge, Gadag.

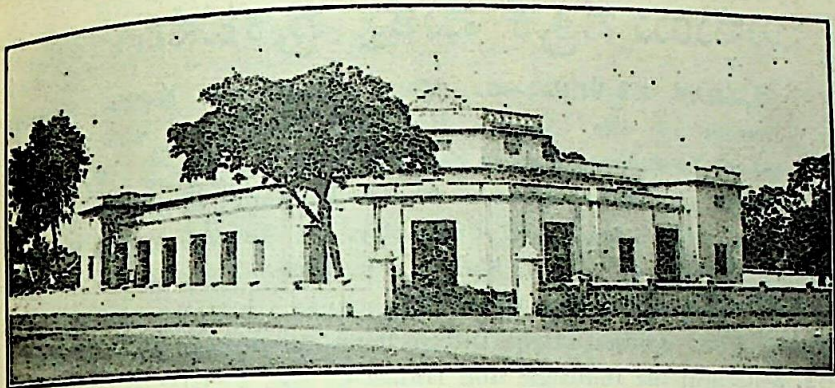
"The world is progressing at great speed, and with it Knowledge is growing. It is our foremost duty to make this knowledge reach the masses through Kannada, and it is highly praiseworthy that the Parishat has taken up this task of mass-education."

VII. Celebration of the Birthday of His Highness the Maharaja of Mysore, 8th June 1938, under the Presidentship of Mr. D. C. Subbarayappa, B.A., LL.B., Retired Under Secretary to Government and Editor of the Parishat Journal.

VIII. Editorial Notes:

Prominence shown to Kannada in the Jamkhandi State by making it the State language; Donation of Rs. 101 to the Parishat by the Raja Sahib of Jamkhandi; expression of gratitude to him for both these acts—Featured in the Annual Conference of the Mysore State Vidyāsāla Paṇḍita Maṇḍala held in Mysore City (on 17th June 1938) under the Presidentship of *Arthashastra Viśārada Mahāmahōpādhyāya* Dr. R. Sama Sastri, B.A., Ph.D., and opened by *Rajamantrapravina* S. P. Rajagopalachari, B.A., B.L., First Member of the Council to the Government of Mysore—Celebration of the Centenary of the birth of Bankim Chandra Chatterjee in the Parishat Hall under the Presidentship of Prof. B. M. Srikantia (on 30th June 1938); appreciation of the services of the late Mr. B. Venkatachar in translating into Kannada a number of novels of Bankim Chandra; acceptance of his portrait presented by Mr. B. Garudachar, B.A., B.L., Advocate, Shimoga. Condolence meeting held at the Parishat in honour of the late *Karnātaka Kaviratna* Mr. Hosakere Chidambaraia and the unveiling of his portrait (on 2nd July 1938)—Justification for changing *Karnātaka* (spelt with a cerebral *Na*) into *Karnātaka* (with a dental *N*)—Expression of condolences on the demise of Mr. P. Kishen Rao, well-known Vakil of Raichur, an ardent worker in the cause of Kannada—President of the Nizam Karnatak Parishat and *Rajasabha* *hāshaka* *Prasanna Bahadur* Dr. Sir K. P. Puttanna Chetty, Kt., C.I.E., LL.D., a Sahāyaka Member of the Parishat, who was helping the Parishat in various ways and whose benefactions in the public cause amount to a sum of over Rs. 3 lakhs.

Appendices—Report of the 22nd Annual General Body Meeting of the Parishat at Jamkhandi—Bhaskara Rao Memorial Essay Competition Rules.

ಸಂಪುಟ ೨೩]		ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ	[ಸಂಚಿಕೆ ೨
೧.	ತೊರನೆ ರಾಮಾಯಣದ ವಿಮರ್ಶೆ	ಶ್ರೀ ಕೆ. ರಾಜಾರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು	೭೫
೨.	ಸಾಹಿತ್ಯವು 'ಬಾಳ ಬಟ್ಟೆ, ಪರಮಾಗಮ'	ಪ್ರೊ. ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡರವರು, ಎಂ.ಎ., ಧಾರವಾಡ	೧೦೦
೩.	ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದ ಪ್ರಜಾಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ	ಶ್ರೀ ಸಿ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಚೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ	೧೧೧
೪.	ಐದನೆಯ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ, ಬೆಂಗಳೂರು	ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅನರ ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ	೧೨೩
೫.	ಐದನೆಯ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ, ಬೆಂಗಳೂರು	ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್. ವಿ. ಸೀತಮ್ಮನವರು ಮಹಿಳೆಯರ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ	೧೩೫
೬.	ಐದನೆಯ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ, ಗದುಗು	ಶ್ರೀ ಸಿ. ಸಿ. ಹುಲಕೋಟಿಯವರ ಆರಂಭ ಭಾಷಣ	೧೩೯
೭.	ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ವರ್ಷ ವರ್ಧಂತುತ್ಸವ		೧೪೧
೮.	ಗ್ರಂಥ ಸ್ವೀಕಾರ		೧೪೪
೯.	ಸಂಪಾದಕೀಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು		೧೪೫
೧೦.	ಪ್ರಾಚ್ಯಲೇಖನ ಮಾಲೆ		೧೫೪

ಚಿತ್ರ: ದಿವಂಗತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸರ್ ಕೆ. ಪಿ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರವರು, ಕೆಟಿ., ಸಿ.ಐ.ಇ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಡಿ.

ಉಪಪತ್ರಿಕೆಗಳು: (೧) ೨೪ನೆಯ ಸಕಲ ಸದಸ್ಯ (೨೨ನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕ) ಅಧಿವೇಶನದ ವರದಿ, (೨) 'ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟ': ಪ್ರಕಟನೆ, (೩) ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ಇ. ಎ. ಭಾಸ್ಕರರಾಯರ ಜ್ಞಾಪಕ ಸ್ಮರಣೆ, ೧೯೩೮: ನಿಯಮಗಳು.

ವಿನಿಮಯ ಪತ್ರಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟನೆಗಳ ಪಟ್ಟಿ

ತ್ವನಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. Journal of the Mythic Society.
 ೨. Journal of the Andhra Historical Research Society.
 Journal of the Bharata Itihasa Samshodhaka Mandala.
 rashtra Sahitya Parishat Patrika. ೫. The Karnatak Historical Review.
 ೬. Journal of the Annamalai University. ೭. Journal of the Bombay
 Branch of the Royal Asiatic Society. ೮. Indian Culture. ೯. Journal
 of the K. R. Cama Oriental Research Institute. ೧೦. Journal of Indian
 History. ೧೧. Journal of the International Mediterranean Association.
 ೧೨. Zeitschrift für Indologie und Iranistik. ೧೩. ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾಶಯ
 ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಪಾಠಶಾಲಾ ಪತ್ರಿಕಾ. ೧೪. ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೫. ಪ್ರಾಚೀನ
 ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೬. ವಂಗೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೭. The Jaina Antiquary
 (ಜೈನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಭಾಸ್ಕರ). ೧೮. Hindustani. ೧೯. ಹಳ್ಳಿಯ ಆಳು. ೨೦. ಸತ್ಯ

ದ್ವಿನಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. Journal of the Bombay University.
 ೨. ಅಂಧ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಪತ್ರಿಕೆ. ೩. ಶಿವಾನುಭವ. ೪. Bulletin of the
 Museum of Fine Arts.

ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. The Mysore Economic Journal. ೨. Jaina
 Gazette. ೩. The Indian P.E.N. ೪. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ. ೫. ಅರಣ್ಯ
 ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೬. ಜಯಕರ್ನಾಟಕ. ೭. ಮೈಸೂರು ಸಹಕಾರ ಪತ್ರಿಕೆ. ೮. ರಂಗಭೂಮಿ
 ೯. ಸುಬೋಧ. ೧೦. ಸದ್ಬೋಧ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೧೧. ಮೈಸೂರು ವ್ಯವಸಾಯ ಪೀಠ
 ಸಂಘದ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೨. ಕಾದಂಬರಿ ಸಂಗ್ರಹ. ೧೩. ದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಾಶಾಖಾ ಪತ್ರಿಕೆ
 ೧೪. ಮೈಸೂರು ಮಕ್ಕಳು. ೧೫. ಸದ್ಭರ್ಮದೀಪಿಕೆ. ೧೬. ಮಕ್ಕಳ ಪತ್ರಿಕೆ
 ೧೭. ವಿನೇಕಾಭ್ಯುದಯ. ೧೮. ತ್ರಿವೇಣಿ. ೧೯. ಕತೆಗಾರ. ೨೦. ಭಾರತಿ. ೨೧. ಬಹು
 ಬಂಧು. ೨೨. ನಗುವನಂದ. ೨೩. ಭಾರತಿ (ತೆಲುಗು). ೨೪. ಕಥಾಪುಷ್ಪ
 ೨೫. ವೀರಶೈವ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೨೬. ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ. ೨೭. ಸತ್ಯ
 ೨೮. ಹಂಸ. ೨೯. ವಿಮಾ ವಾಣಿಜ್ಯ. ೩೦. ವಿದ್ಯಾದಾಯಿನಿ. ೩೧. ಜಯ
 ವಿಸ್ತಾರ. ೩೨. ವಿಶ್ವವಾಣಿ. ೩೩. ದಿವ್ಯ ಜ್ಯೋತಿ. ೩೪. ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ. ೩೫. ಜಯ

ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:—೧. ರಾಜಹಂಸ. ೨. ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನಿ. ೩. ಕಂಠೀರವ
 ೪. ರಾಷ್ಟ್ರಬಂಧು. ೫. ಕರ್ನಾಟಕ ವೈಭವ. ೬. ಶರಣ ಸಂದೇಶ. ೭. ಬಸವರಾಜ
 ೮. ಲೋಕಮತ. ೯. ಅರುಣೋದಯ. ೧೦. ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೧. ಕರ್ನಾಟಕ
 ಬಂಧು. ೧೨. ಪ್ರಜಾಮತ. ೧೩. ಜನ್ಮಭೂಮಿ. ೧೪. ವಿಶ್ವಕರ್ನಾಟಕ. ೧೫. ಅರ್ಥಸಾಧಕ
 ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೬. ವೃತ್ತಾಂತ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೭. ವಿಶ್ವಬಂಧು. ೧೮. ಉದಯ. ೧೯. ಕರ್ನಾಟಕ
 ಟೈಮ್ಸ್. ೨೦. ತಾಯಿನಾಡು. ೨೧. ಪ್ರಭಾತ. ೨೨. ಮೈಸೂರು ಗೆಜೆಟ್. ೨೩. ನವಸಂದೇಶ

ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆ:—೧. ನವಜೀವನ.

ಇತರ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು:—೧. ಇಂಡಿಯ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು.
 ಗಳು. ೨. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೩. ಹೈದರಾಬಾದ್
 ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೪. ಜಯಕರ್ನಾಟಕ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ
 ೫. ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೬. ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೭. ಪ್ರೇಮ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ
 ೮. Indiana. ೯. The Karana Brotherhood Annual.

ದಿವಂಗತ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸರ್ ಕೆ. ಪಿ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರವರು,
ಸಿ.ಐ.ಇ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಡಿ.

ಪಡಿಯಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟವರು : “ನಿಮಾ-ವಾಣಿಜ್ಯ”ದ ಸಂಪಾದಕರಾದ
ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೆ. ಎ. ದೊಡ್ಡನೀರಪ್ಪನವರು.

ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣದ ವಿಮರ್ಶೆ*

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ರಾಜಾರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು

ಮೊದಲ ಮಾತು

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಧ್ವಜಚಿಹ್ನವಾದ ಗಂಡಭೇರುಂಡ ಪಕ್ಷಿಗೆ ಒಂದೇ ದೇಹವಾದರೂ ಎರಡು ಮುಖಗಳು ಹೇಗೆ ಇವೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾವ್ಯದೇವಿಗೂ ಎರಡು ಮುಖಗಳು. ಕನ್ನಡ ವಾಣಿಗೆ ಕಾವ್ಯವೇ ದೇಹ. ಧರ್ಮ, ಸಾಹಿತ್ಯ— ಈ ಎರಡೂ ಆಕೆಯ ಎರಡು ಮುಖಗಳು. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಜನವರೆಗೂ ಬೆಳೆದುಬಂದಿರುವ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಅಂಶವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಧರ್ಮ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿಂತಿದ್ದಿತೋ ಆ ಧರ್ಮ ಅಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ತನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡಸಿಕೊಂಡುಹೋಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ವಾಣಿ ಯಾವನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ತಳೆದ ಕೂಡಲೆ ಆಗ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದ ಜೈನಮತವು ಅವನೊಡನೆ ಸಖ್ಯೆ ಬೆಳಸಿ 'ಪಂಪ ರಾಮಾಯಣ', 'ಪಂಪ ಭಾರತ'ಗಳಂತಹ ಮಹಾಕಾವ್ಯೋಪಜೀವಿತಗಳಾದ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯರತ್ನಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಜೈನಮತದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವು ತಗ್ಗಿದೊಡನೆ ವೀರಶೈವಮತವು ಅವಳ ಮೂಲಕ ಉತ್ತಮವಾದ ವಚನ, ರಗಳೆ, ಸಾಂಗತ್ಯ, ತ್ರಿಪದಿ ರೂಪಗಳ ಕಾವ್ಯಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ಮನ್ನಣೆ ಬಹು ಕಡಮೆಯಾಯಿತಾದರೂ ಅದರ ವಾಸನೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಳಿಸಿಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಒಣಗಿ ಬೀಳುಬಿದ್ದಿದ್ದ ಸಮಾಜದಮೇಲೆ ಮಧ್ವ, ರಾಮಾನುಜರಂಥ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜ್ಞಾನಪ್ರಭಾವವು ಹರಿದು, ಅದರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿದ್ದ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ಪ್ರಭಾವದ ಬೀಜ ನೋಳಿತು, ಬೆಳೆದು, ದೊಡ್ಡವಾದ ಎರಡು ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳೇ 'ಗದುಗಿನ ಭಾರತ', 'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ'ಗಳು. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಕಾವ್ಯವು ದೊಡ್ಡ ಅರಳಿಯ ಮರದಂತೆ ನಿಶಾಲವಾಗಿ, ಗುಂಭವಾಗಿ, ಗಹನವಾಗಿ, ಅತ್ಯುನ್ನತವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಕಾವ್ಯರತ್ನವಾದರೆ, ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಕಾವ್ಯವು ಅರಳಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೆ ಬೇವಿನ ಮರದಂತೆ, ಅರಳಿಯ ನೆಲೆಯಂತೆ, ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಸೊಂಪಾಗಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ಗೆಳೆಯನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು, ಅವನ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ತಾನೂ ನಲಿದು, ಅವನ ಸಹವಾಸದಿಂದ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ತಾನೂ ಪುಷ್ಟಿಗೊಂಡು ಕೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾವ್ಯರತ್ನ. ಈ ಇಬ್ಬರು ಕವಿಗಳೂ ಭರತಖಂಡದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ

* ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ಇ. ಎ. ಭಾಸ್ಕರರಾಯರ ಜ್ಞಾಪಕ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ ಪ್ರಬಂಧ.

ಲಲನೆಯರನ್ನು ನೋಡಿದವರು, ಒಲಿಸಿದವರು, ನುಡಿಸಿದವರು. ಆ ಲಲನೆಯರು ಜೀವನವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ತಾವು ಕಂಡಂತೆ, ಸವಿದಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿ, ಕನ್ನಡ ರೀತಿಗೆ ಅನುಸಾರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 'ಪಂಚಮವೇದ'ವೆಂದು ಹೆಸರುಗೊಂಡ 'ಮಹಾಭಾರತ'ವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಿದ ಕವಿ ದೊಡ್ಡವನು, ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಪಂಡಿತ. ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಬೇರೊಬ್ಬನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಬಹುದಾದ ಕವಿ "ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ."

ಕವಿ: ಕವಿಚರಿತ್ರೆ, ಇತರ ಕೃತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಲ

'ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ' ಎಂಬುದು 'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ'ವನ್ನು ಬರೆದ ಕವಿಯ ಬಿರುದೇ ಹೊರತು ಅವನ ಹೆಸರಲ್ಲ. ಈ ಬಿರುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾಕವಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಬರೆದುದರಿಂದ 'ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ' ಎಂದು ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಕರೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಕವಿಯ ಹೆಸರು ನರಸಿಂಹ ಎಂದು. ಇವನು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ಇವನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವಿಜಯನಗರ ರಾಜ್ಯವು ನಾಶವಾಗಿ ಕೆಲವು ಕಾಲವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ರಾಜಾಶ್ರಯವು ತಪ್ಪಿಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಹಿಂದೆ 'ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ' ಕವಿಗೆ ದೊರೆತಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ಈಗ ದೊರೆತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಂತೂ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ವಿಜಯನಗರದ ಪತನಾನಂತರ ಜೀವಿರಿದ್ದರೂ. ಈ ನರಹರಿ ಕವಿಯ ಸ್ಥಳ ವಿಜಯನಗರಕ್ಕೆ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಸೋಲಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ 'ತೊರವೆ' ಎಂಬ ಗ್ರಾಮ. ಈತನು ಅಲ್ಲಿಯ ದೇವರಾದ ನರಸಿಂಹನ ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಈತನು ಬರೆದ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಕವಿಯ ಗ್ರಾಮವೆಂದು ನಿಂದ 'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ'ವೆಂಬ ಹೆಸರು ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. 'ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ' ಎಂಬ ಬಿರುದಲ್ಲದೆ ಈತನಿಗೆ 'ಕವಿರಾಜಹಂಸ' ಎಂಬ ಬಿರುದೂ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಈತನು 'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ'ವೊಂದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ 'ಐರಾವತ', 'ಮೈರಾವಣ ಕಾಳಗ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಬರೆದವನೆಂದು ಕವಿಚರಿತ್ರಕಾರರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಎರಡು ಬೇರೆ ಕಾವ್ಯಗಳ ಶೈಲಿಯನ್ನೂ ರೀತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಅವಕ್ಕೂ 'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ'ದ ಶೈಲಿ ರೀತಿಗಳಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳ ಕರ್ತೃವೂ ಒಬ್ಬನೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೫೬೦ರಿಂದ ೧೬೦೦ ಅಥವಾ ೧೬೧೦ — ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದನೆಂದು ಊಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ೧೫೬೦ರಲ್ಲಿ ಈ 'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ'ವನ್ನು ಕವಿ ಬರೆದಿರಬೇಕೆಂದು ಕವಿಚರಿತ್ರಕಾರರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕವಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇನ್ನಾವ ವಿಷಯವೂ ನಮಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂದಿಲ್ಲ.

ಕವಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ

ಕಾವ್ಯದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಕಾವ್ಯದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ಹೊಗಳಿಕೆಯ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದೂ, ಕುಕವಿನಿಂದೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದೂ ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ, 'ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ'ಯೂ ತನ್ನ ಕವಿತಾಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ:

ಪರರ ಬಗೆ ಪರರುಕ್ತಿ ಪರರು | ತ್ವರುಷ ಪರರುನ್ನತಿಯ ಕೃತಿಯಪ
ಪರಣಿ ಪರರುಪಮಾನ ಪರರೊಡ್ಡವದ ಪರುತವದ
ಹರಹು ಹೊಗದಗ್ಗಲಿಕೆ ಪದ ಸಂ | ಚರಣೆಯಲಿ ಲಿಪಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡದ
ಬಿರುದು ಬೇರೆ ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ವಚೋಲಹರಿ

ಪರಕವಿಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೋಗಲಿ, ಒಂದುಸಲ ಬರೆದುದನ್ನು ಇದು ಸರಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಬರೆದ ಲಿಪಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಕೂಡ ನೋಡದಂತೆ ಬರೆದಿರುವನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮಾತು ಹಾಗಿರಲಿ. ಈ ಮೇಲಿನ ಪದ್ಯವನ್ನು 'ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ' ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದ ಅದೇ ಬಗೆಯ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿನೋಡಿ ದರೆ, ಆಗ ನಮ್ಮ ಕವಿ ಆ ಕವಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. 'ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ'ನ ಆ ಪದ್ಯ ಹೀಗಿದೆ:

ಹಲಗೆ ಬಳಪವ ಪಿಡಿಯದೊಂದ | ಗ್ಗಲಿಕೆ ಪದವಿಟ್ಟುಳಿಸದೊಂದ
ಗ್ಗಲಿಕೆ ಪರರೊಡ್ಡವದ ರೀತಿಯ ಕೊಳ್ಳದಗ್ಗಲಿಕೆ
ಬಳಸಿ ಬರೆಯಲು ಕಂಠಪತ್ರದ | ವುಲುಹುಗೆಡದಗ್ಗಲಿಕೆಯೆಂಬೀ
ಬಿಲುಹು ಗದುಗಿನ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕಿಂಕರಗೆ

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಹಾದಿ

ಈ ಎರಡು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ಸೊಗಸು, ಒಂದೇ ರೀತಿ, ಒಂದೇ ಭಾವ. 'ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ' 'ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ'ನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದೇ ಉದಾಹರಣೆ ಸಾಕು. 'ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ'ಯು 'ಗದುಗಿನ ಭಾರತ'ವನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಓದಿದ್ದಾನೆ. ಓದಿ ಓದಿ, ಅದರ ಅಮೃತವನ್ನು ಸವಿದಿದ್ದಾನೆ, ಅದರಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಸ್ಫೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿ, ಅನುಸರಿಸಿ, ತನ್ನ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಕಾವ್ಯ ನಮ್ಮ ಕವಿಯ ಪ್ರತಿಭಾಗ್ನಿಗೆ ಆದ್ಯವನ್ನು ಹಾಕಿ, ಹೃದಯವನ್ನು ಕುದಿಸಿ, ಮನವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿ, ಕಾವ್ಯಪಾಕವನ್ನು ಇಳಿಸಿದೆ. ಕವಿ ಈ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸದೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕವಿ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಹೀಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ:

ಸರಸವರ್ಣಕ ಕವಿಗಳೊಳು ಭಾ | ಸುರ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನೊಬ್ಬನು
ಪರಿಕಿಸುವೊಡಾನೊಬ್ಬ ಮಗುಳಿರಡನೆಯ ವರ್ಣಕಕೆ
ನರ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನೊಬ್ಬನು | ಎರಡನೆಯಲಾನೊಬ್ಬ ಮಿಕ್ಕನ
ಜರಡು ಕವಿಗಳ ಲೆಕ್ಕಿಸುವನೆ ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ

‘ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ’ ಮೇಲಿನ “ಪರರ ಬಗೆ ಪರರುಕ್ತಿ....” ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆ ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ‘ನಿಜ’ ಎನ್ನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ‘ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ’ನ ಕಾವ್ಯವು ಕಾವ್ಯದ ದಾರಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕುರುಡನಂತೆ ಅವನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋದ ಧಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ತನ್ನದೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಹೆಸರು ನಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಇವನ ಶೈಲಿ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಅದು ಅವನ ಸ್ವಂತದ್ದಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಅವನು ಕವನ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಕಾವ್ಯದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆ

ಕವಿ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು:

ಸುಕವಿಗಳ ಸುಮ್ಮಾನ ಸೂರಿ | ಪ್ರಕರದಮಲಜ್ಞಾನ ಮುನಿಕರ
ಮುಕುರ ಗುಣಗಳ ಗೂಢನಿಧಿ ರಸಿಕರ ಸುಧಾಜಲಧಿ
ಅಕುಟಿಲರ ಮನಮೆಚ್ಚು ಸಿರಿ ಹರಿ | ಭಕುತರುಂ ಮಹದಜ್ಞ ಶಿವಸೇ
ವಕರ ಮೆಚ್ಚು ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಪ್ರಬಂಧ ಕೃತಿ
ಪ್ರಿಯರಿಗಪ್ರಿಯರಿಗೆ ವಿವೇಕಾ | ಶ್ರಯರಿಗತಿಮೂರ್ಖರಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾ
ನಿಯರಿಗತಿಜಾಣರಿಗೆ ಜಡರಿಗಸೂಯಭಾವರಿಗೆ
ನಯವಿದರಿಗಜ್ಞರಿಗೆ ಹರುಷೋ | ದಯದ ಪೆಂಪು ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀ
ಕಿಯ ಪ್ರಬಂಧ ಪೌಢತರ ಕವಿತಾ ಚಮತ್ಕಾರ

ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದರೆ, ‘ಗದುಗಿನ ಭಾರತ’ದ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಕವಿ ತಾನು ಏನನ್ನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರಲಿ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಗಳಿಕೊಂಡಿರಲಿ, ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋರಿಬರುವ ಅಪದ್ಧಶವಾದ ಪದಮೃತ್ತಿಮ ವಾಕ್ಯವಾಹವೂ, ಹೃದಯಂಗಮವಾದ ಕಥಾನಿರೂಪಣಕ್ರಮವೂ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೂರೆಮಾಡುವುವೆಂಬ ಸಂಗತಿ ನಿಜವಾದುದು. ವಾಚಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗದೆ ಒಂದೇ ಓಟದಿಂದ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಕಥೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕಥೆಯನ್ನು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರ ಮೇಲೆ ವಾಚಕರನ್ನೂ ತನ್ನೊಡನೆ ಹಾಗೆಯೇ ಎಳೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುವ ದೊಡ್ಡ ಗುಣವನ್ನು ನಾವು ಈ ಕವಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಕವಿಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯ: ಉಪಕಾರ, ಕುಂದು

‘ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ’ ರನ್ನ ಪಂಪರಂತೆ ಅಥವಾ ‘ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ’ನ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತನಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವನ ಪದಸಾಮಗ್ರಿಯು ವಾದುದು. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರಕವಾಗಿರುವುದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾದ, ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿರಾಸಕ್ತರನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕಾಗಿರುವ ಪದಗಳು ಬಹು ಕಡಮೆಯಾಗಿವೆ. ಅವನು

ಮಾತು ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಾಷಾಪರಿಚಯವಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಓದಿ, ಕವಿಯ ಭಾವವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ಪಾಂಡಿತ್ಯಭಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಕಾವ್ಯವು ಶ್ಲೇಷಾಲಂಕಾರದ ತೊಡಕಿನಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುವುದು. ಕಾವ್ಯದ ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ನೋಡಿದರೂ ಶ್ಲೇಷಾಲಂಕಾರವಿರುವ ಹತ್ತು ಪದ್ಯಗಳು ಕೂಡ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಹೊರೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಕುಂದನ್ನುಂಟುಮಾಡಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಪರೂಪವಾಗಿ, ಈ ಪದಸಾಮಗ್ರಿಯ ಅಭಾವದಿಂದ, ಪದ್ಯಗಳ ನಡಗೆಯಲ್ಲಿ ತಡೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಮತ್ತು ಅನುಕೂಲವಾದ ಪದ ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಬಾರದುದರಿಂದಲೋ ಏನೋ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೇರದ ಪದಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಗಂಟು ಗಂಟಾದ ಸಮಾಸಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಹೆಣೆದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಯುದ್ಧಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಯುದ್ಧವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಈ ಅಭಾವದ ಪ್ರಭಾವವು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಆ ಯುದ್ಧವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಪದಗಳು ಕವಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ಬೇಸರವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಯುದ್ಧವರ್ಣನೆಗಳೆಲ್ಲವೂ — ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ — ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದು ಬೇಸರಹುಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ಇವೆ.

ಕಾವ್ಯ: ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕವಿಗಳ ಮೊದಲ ರಾಮಾಯಣ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕವಿಗಳು ಕನ್ನಡಿಸಿರುವ ರಾಮಾಯಣಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯದು. ಮಹಾಕವಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಬರೆದುದನ್ನು ಅವನು ಬರೆದಂತೆಯೇ — ಸಣ್ಣ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು — ಕನ್ನಡಿಸಿದವರಲ್ಲಿ 'ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ'ಯೇ ಮೊದಲನೆಯವನು. ಇವನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ 'ಪಂಪ ರಾಮಾಯಣ', 'ಕುಮುದೇಂದು ರಾಮಾಯಣ' ಮೊದಲಾದ ರಾಮಾಯಣ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಕಥೆಯೇ ಮೂಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ಕವಿಗಳು ಧರ್ಮಸಂಕಟದಿಂದ ಬದ್ಧರಾಗಿ ಬರೆದು, ತಮ್ಮ ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಯೇ ಬೇರೆ, ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಯೇ ಬೇರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಮೂಲಕಥೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮಹಾಕವಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಹೃದಯವನ್ನರಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಆಸೆಪಡುವವರು, ಸಂಕ್ಷೇಪವಾದರೂ, ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಕಾವ್ಯವನ್ನೇ ಓದಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಿಕ್ಕ ರಾಮಾಯಣಗಳಲ್ಲಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಹಿರಿಮೆ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಛಂದಸ್ಸು: ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿ

'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ'ವು ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. 'ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ' ಭಾರತವನ್ನು ಓದಿದಮೇಲೆ ಆ ಧಾಟಿಯೇ ಸರಿಯೆಂದು ಕವಿಗೆ

ತೋರಿರಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿಯ ಓಟದ ಸಮಾನ ಇನ್ನಾವ ಷಟ್ಪದಿ ವೃತ್ತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ, ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಷಟ್ಪದಿ ಒಪ್ಪಿದೆ. ಕವಿ ಉತ್ತಮ ಧಾಟಿಯನ್ನೇ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ; ಮತ್ತೆ ಆ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನೂ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ

ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೧೧೨ ಸಂಧಿಗಳೂ, ೫,೦೭೯ ಪದ್ಯಗಳೂ ಇವೆ. ಕಾವ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಕವಿ ಇತರ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿರುವುದು ನಿಜವಾದರೆ, 'ಕುವೆಂಪು ವಾಲ್ಮೀಕಿ' ಅಸಾಧಾರಣ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿರುವನೆಂದು ಧಾವಂತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷಸಂಗತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯುವುದು ಅಪ್ರಕೃತವಾಗಲಾರದು: 'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ'ದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೫,೦೭೯ ಪದ್ಯಗಳಿದ್ದರೂ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಸುಮಾರು ೩,೯೦೦ ಪದ್ಯಗಳಷ್ಟು, ಯುದ್ಧ ಕಾಂಡಕ್ಕೇ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಯಾವುದೇ ಈ ಸಂಗತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡದೆ ಇರದು. ಕವಿಯು ಈ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಗತಿಗಳು ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಆಗ ಬಹು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಬಾಲ, ಅರಣ್ಯ, ಅರಣ್ಯ, ಕಿಷ್ಕಿಂಧ ಮತ್ತು ಸುಂದರ ಕಾಂಡಗಳ ಕಥೆಗೂ ಯುದ್ಧ ಕಾಂಡದ ಕಥೆಗೂ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಮೊದಲ ಐದು ಕಾಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಥೆ ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕವಿ ತನ್ನ ಜಾತುರ್ಯ ಚಮತ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೂ, ತನ್ನ ಜಾಣ್ಮೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಒಂದೊಂದು ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೂ ಮೆರುಗುಕೊಟ್ಟು ಹೊಸ ಭಾವಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ ಓದುಗನನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿ ಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಅನೇಕವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕವಿ ಮಾಂತ್ರಿಕನಂತೆ ಓದುಗರನ್ನು ಕುಣಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಬಹುದು, ಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಯುದ್ಧ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಈ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೆಲ್ಲಾ 'ಯುದ್ಧ'ವೆಂಬುದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕವಿಗೆ ಸಿಗುವ ವಿಷಯ ಯುದ್ಧ ಒಂದೇ. ಯುದ್ಧ ಒಂದನ್ನು ಎಷ್ಟುತಾನೇ ವರ್ಣಿಸಬಹುದು? ಅದರಲ್ಲಿಯೂ 'ಕುವೆಂಪು ವಾಲ್ಮೀಕಿ' ಅದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಂತೆ ಅಥವಾ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡುಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಕವಿ ಯುದ್ಧ ಕಾಂಡವನ್ನು ಇಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬರೆದು ಮಿಕ್ಕ ಕಾಂಡಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಏನೋ ಕಾರಣವಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮಹಾಕವಿ ಹೇಳದಿರುವ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವುದೂ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈ ಯುದ್ಧ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿಯೇ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ

ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ: ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಆಗತಾನೆ ತಾಳಿಕೋಟಿ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದು ಅದರ ಭೀಕರತೆ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮರೆತು ಹೋಗದಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕವಿಗೆ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಬೇಕು, ಆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕಂಡು ಕೇಳಿದ್ದ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಬೇಕು ಎಂಬ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಅದರಂತೆ ಈ ಕವಿ ವಿಜಯನಗರದ ಪ್ರಜೆಗಳು ಪಟ್ಟ ಪಾಡನ್ನೂ ಸಹಿಸಿದ ಸಂಕಟವನ್ನೂ ಲಂಕೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರಬಹುದು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಕವಿ ರಾಮಾಯಣ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಇಷ್ಟು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವೆನೆಂದು ಪಂಥ ತೊಟ್ಟು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರಬಹುದೆಂದೂ, ಮೊದಲ ಐದು ಕಾಂಡಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವವರೆಗೂ ಕಾಲವಿಳಂಬವಾದೀತೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಬರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿರಬಹುದೆಂದೂ, ಯುದ್ಧ ಕಾಂಡದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಕಾಲವಿರುವುದೆಂದು ಅರಿತು ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದಿರಬಹುದೆಂದೂ ಊಹಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಬರಿಯ ಊಹೆ.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರಬಹುದು

ಮಹಾಕವಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡುವ ರಾಮನು ವೈಕುಂಠದ ಪಟ್ಟಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯಮಾನವರ ಆದರ್ಶಪುರುಷ. ರಾಮನನ್ನು ಆದಿದೇವನನ್ನಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳು ಆ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಆ ಮಾತುಗಳೂ ಸಹ ಮನುಷ್ಯಪಾತ್ರಗಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವತೆಗಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಆ ಭಾಗಗಳೂ ಕೂಡ ಪ್ರಕ್ಷುಪ್ತವಾದವುಗಳೆಂದೂ, ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮನನ್ನು ಆದರ್ಶಪುರುಷನನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆದನೆಂದೂ ಸಂಶೋಧಕರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಬಂದ ಜನರು ಆ ಆದರ್ಶಪುರುಷನನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ರಾಮಾಯಣದ ಒಟ್ಟು ಕಥೆಗೇ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾದ ಒಂದು ವಿಶೇಷಾರ್ಥವನ್ನು ವಿರಚಿಸಿದರು. ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ರಾಮನೂ ಈ ವಿಶೇಷರೀತಿಯ ರಾಮನನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತಾನೆ. ರಾಮನು ಹುಟ್ಟಿದುದು, “ನಾರಾಯಣನು ರೂಪಿಸಿದನುಪಮ ರಾಮನಾಮದಲಿ.” ಈಶ್ವರನು ಗಿರಿಜೆಗೆ ರಾಮನಾಮದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ “ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳು ಸಹಸ್ರನಾಮದ ಸಿರಿ ಕಣಾ ರಘುರಾಮಚಂದ್ರನ ಪರಮಮಂಗಳ ನಾಮ ನಿರುಪಮ ನಿಗಮ ವಿಶ್ರಮ” — ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ವಿಭೀಷಣನು ರಾವಣನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ನಾಲ್ವರು ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದುದು “ರಾಮನನು ಓಲಗಿಪ ಚಾತುರ್ವಿಧದ ಪುರುಷಾರ್ಥದಂದದಲಿ.” ರಾವಣನೂ ಕೂಡ, “ರಘುನಾಥ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಲ್ಲಭನು ತಾನೆಂಬುದನು ತಾ ಬಲ್ಲಿ” ಎಂದು ಮಂಡೋದರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ವಾಲಿ ಸಾಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ರಾವಣನು

ಸಾಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರಿಗೆ ರಾಮನು ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರು ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿ, ಅವನನ್ನು 'ವಿಶ್ವರೂಪಾತ್ಮಕ'ನೆಂದು ಹೊಗಳಿ, ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಪ್ರಾಣಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಮುದ್ರರಾಜನು ತಾನು ರಾಮಬಾಣದಿಂದ ಕ್ಷೋಭೆಗೊಂಡ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಮನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾನೆ:

ಪ್ರಣವರೂಪ ಸುರೂಪ ನಿರ್ಗುಣ | ಗುಣ ನಿತಾಂತ ಕೃತಾಂತ ವಸಿಷ್ಠಾ
ಪ್ರಣಯ ಮಾಯಾ ಪ್ರಕೃತಿ ರಹಿತಧ್ವಾಂತ ಲಯಶೂನ್ಯ
ಅಣುಮಹತ್ಪರಿಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರಾ | ರುಣ ಹುತಾಶನ ತೇಜ ರಶ್ಮಿ ರಾ
ವಣ ವಧಾ ಸಂಭೂತ ಕಾರಣ ಕಾಯಬೇಕೆಂದ

ವಿಶ್ವತೋಮುಖ ವಿಶ್ವಲೋಚನ | ವಿಶ್ವನಿಶ್ರುತ ವಿಶ್ವತೋ ಭುಜ
ವಿಶ್ವವಿಗ್ರಹ ವಿಶ್ವಪಾದ ಸವಿಶ್ವ ವಿಶ್ವಪತಿ
ವಿಶ್ವಜೇತನ ವಿಶ್ವಭಾವನ | ವಿಶ್ವಗತ ವಿಶ್ವೇಶ ಈಶ್ವರ
ವಿಶ್ವ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಜಡಾತ್ಮಕ ಕಾಯಬೇಕೆಂದ

ಇವುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಭಾವವನ್ನೂ ವಿಚಾರಮಾಡಿದರೆ ಕವಿ 'ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರಾಮಾಯಣ' ವನ್ನು ಓದಿ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರೆದಿರುವನೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ರಾಮನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ್ದರೂ, ಸಿಕ್ಕ ಹನುಮಂತ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಇವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕವಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಕಥೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆದಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಅದರ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ, ಕವಿ 'ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರಾಮಾಯಣ'ದ ಭಾವವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ ಈ ಕವಿಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ರಾಮನನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಿಂದ ಆ ಅರ್ಥವನ್ನಿಟ್ಟು ಕವಿ ಬರೆದಿರಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಕಥೆಯ ನಡಗೆ; ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟು

'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ'ದ ಕಥೆಯ ನಡಗೆ ಗೌರವಸ್ಥ ಹಿರಿಮನೆತನದ ಕುಲವಧುವಿನ ನಡಗೆಯಂತೆ ಗಂಭೀರವಾಗಿದೆ. ಕವಿಯ ಗಮನ ಉಪಕಥೆಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಸಂದಿಗೊಂದಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗದೆ ನೇರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸಮಗ್ರ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಬರೆಯುವ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಕವಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ವಿವರಗಳನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಐದು ಕಾಂಡಗಳಲ್ಲಿಯಂತೂ ಕಥೆ ಬಹು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದ ಕಡೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಉಪಕಥೆಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ, ಕವಿ ಮುಂದೆ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಅಹಲ್ಯೆಯ ಕಥೆಯನ್ನು ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಗಾಗಲಿ ರಾಮನ ಪಾತ್ರ ಪೋಷಣೆಗಾಗಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಕವಿ ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆ ಕಥೆಯನ್ನು 'ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ' ಗೌತಮನೆಂಬ ಮುನಿಸನ.... ಸತಿಗೆ ಮನವಿಕ್ಕಿದನು ಸುರನಾಥ.... ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತದಲಿ ಸಿಲುಕಿದನಿದ್ದ.... ಮುನಿಶಾಪ[ದಲಿ].... ಕಟ್ಟಿದು ಪುರುಷತನವಿತ್ತು.

ಗಹಲ್ಯಾದೇವಿ ಶಿಲೆಯಾಗಿ ಧರಿಸಿದಳು ನಿಜತನುವು” — ಇಷ್ಟು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಉತ್ತಮ ಬರವಣಿಗೆ ಋಷ್ಯಶೃಂಗೋಪಾಖ್ಯಾನ ಜಯಂತೋಪಾಖ್ಯಾನ ಮೊದಲಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇತರ ಕವಿಗಳು ಒಂದೆರಡು ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವಷ್ಟನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಪಂಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಕವಿ ತನ್ನ ಗುರಿ ಏನು, ಉಪಕಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಎಷ್ಟು, ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿ ಬರೆದಿರುವನೆಂಬುದು ಜಿನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಒಟ್ಟು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೂ, ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಕವಿ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ವಾಲ್ಮೀಕಿ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುವ ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಹು ಕೌಶಲದಿಂದ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ, ಬರಿಯ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಹೋಗುವಂತೆಯೂ, ಆಯಾ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಮಹತ್ವವೂ ಪಾತ್ರಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವರೂಪವೂ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಸ್ಫುರಿಸುವಂತೆಯೂ, ಮೂಲಗ್ರಂಥದ ಆಶಯವು ಕೆಡದಂತೆಯೂ ಮೂಲ ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎಳೆದಿರುವನು. ಇದರಿಂದ ಕಥೆಯ ನಡಗೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಡ್ಡಿ ಬಾರದೆ ಕಥಾ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷ ವರ್ಣನೆಗಳೂ ಅಲಂಕಾರ ಭಾರವೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಕಥಾ ನಿರೂಪಣೆಗೆ ಒಂದು ಮೆರುಗು ಬಂದಿದೆ. ಕಥೆ ‘ಮುಂದೇನು’ ಎಂಬ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಮುಂದೆಯೇ ಒಂದರಮೇಲೊಂದು ಕಥಾ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತದೆ. ಓದುತ್ತ ಓದುತ್ತ, ಕಣ್ಣಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಆನಂದವುಂಟಾಗಿ, ಕಥೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತ ಅನುಸರಿಸುತ್ತ ನಮ್ಮನ್ನೇ ನಾವು ಮರೆಯುತ್ತೇವೆ.

ವರ್ಣನೆ

‘ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ’ದಲ್ಲಿ ಬರುವ ವರ್ಣನಾಭಾಗಗಳು ಬಹು ಸ್ವಲ್ಪ. ಹಾಗೆ ಅಪರೂಪವಾಗಿ ಬರುವುದೂ ಕೂಡ ಬಹು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೂ ಭಾವ ಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಗಣಿಕೆಯರನ್ನು ಕುರಿತ ಈ ಮೂರು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಕವಿ ಗಣಿಕಾಜನಸಹಜವಾದ ಗುಣವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತುಂಬಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು :

ಸತಿಸುತರ ಪಿತೃಮಾತೃಗಳ ಸಂ | ಗತರ ಸದ್ವಂಶಾಭಿಮಾನನ
ನತಿಗಮಿಸಿ ಮಕರಧ್ವಜನ ಮಾಯೆಯನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ
ಚತುರ ಪುರುಷ ಚತುಷ್ಪಯನ ಸಂ | ತತಿ ನಿಯಾಮಕ ವೃತ್ತಿಗೊಡರಿಸು
ನತಿ ಮನದ ಚಪಲೆಯರು ಮೋಹಿತರರಸ ಕೇಳಿದಾ

ಸರಸ ಸೂರುಳು ಗನ್ನಗರುವಿಕೆ | ಗರಗರಿಕೆ ಹುಸಿಸುಸುಳು ವೈಸಿಕ
ಮುರುಹು ಮುದ್ದು ವಿನೋದ ತಕ್ಕುಪಚಾರ ಬರಿಮುಳಿಸು
ಹುರುಡು ಜಾಣುವೆ ಜಾಳವಣೆ ಚ | ಪ್ರರಣೆ ವಂಚನೆ ನೇಪವಂಜೀ
ಪರಿಪರಿಯ ಮಾಯೆಗಳ ಮಹಿಳಾಜನ ವಿರಾಜಿಸಿತು

ನೋಟದಲಿ ಮಾತಾಡಿ ಹುಬ್ಬಿನ | ಬೇಟೆದಲಿ ಬೀಳ್ಕೊಡಿ ಕಲೆಗಳ
ಕೂಟದಲಿ ಕೀಳ್ವಡಿಸಿ ಸರ್ವಸ್ವವನು ನೆರೆಕವರಿ
ಗೋಟೆಗೊಳಿಸುವ ಅಬಲೆಯರ ಬ | ಲ್ಲಾಟವಿಕ ಬಹುವಿಧದ ಮಾಯೆಯ
ಬೇಟೆಕಾರ್ತಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ನರನಾಥ ಕೇಳೆಂದ

ವರ್ಷಮುತ್ತು ಬಂದುದು ಹೀಗೆಂದು ಕವಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ:

ತೊಟ್ಟುಡೋ ನಭಕವಚವನು ನೆಲ | ಕಟ್ಟಿ ಬಿಗಿದರೊ ಸುರರು ನಿರವಿ
ದುಟ್ಟಳೋ ಜಲದಾಗಮಸ್ತ್ರೀ ನೀಲಮಯ ಪಟವ
ಮಟ್ಟಮರಕತ ಶಿಲೆಯ ನೀಲದ | ಬೆಟ್ಟದಿರವೆಂಬಂತೆ ಜಂಪಳ
ವಿಟ್ಟು ಜರೆದುದು ಕಾರ್ಮುಗಿಲು ಕತ್ತರಿಸೆ ಕುಂಭನಿಯ
ಬೆಸುವ ಮೇಘದ ಕಾಳಿಕೆಯ ಖಂ | ಡಿಸುವ ಮಿಂಚಿನ ಸಂಚರದ ಸಂ
ಧಿಸುವ ಸಿಡಿಲಿನ ಭರದಿ ನೆಲಕೊಗುವಾಲಿಕಲ್ಲುಗಳ
ಬೆಸವಳೆಯ ಬಿರುವಳೆಯ ಬೆದರ್ವಳೆ | ಬಿಸಿಲುವಳೆ ಸಿರಿಸೋನೆ ಸೇಡಿದ
ಘಸಣೆ ಮಳೆಯಲಿ ಗಾಸಿಯಾದುದು ಜಗದ ಜನನಿಕರ

ನಭಕ್ಕೆ ಕವಚವನ್ನು ತೊಡಿಸಿದಂತೆ ಕಾರ್ಮುಗಿಲು ಪ್ರಸರಿಸಿದುದು, ಆ ಕಾರ್ಮುಗಿಲು
ಕಪ್ಪನ್ನು ಖಂಡಿಸುವ ಮಿಂಚಿನ ಸಂಚಾರ, ಸಿಡಿಲನ್ನೂ ಆಲಿಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ ಬೀಳಿಸು
ಬರುತ್ತಿರುವ ಬಿರುವಳೆ, ಬೆದರ್ವಳೆ, ಬಿಸಿಲುವಳೆ, ಸಿರಿಸೋನೆ— ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವಿಧ
ಜಾತಿಯ ಮಳೆಗಳು— ಇವೆಲ್ಲಾ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ!

ಲಂಕೆ ಉರಿದುದನ್ನು ಕವಿ ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ:

ಭುಗಿ ಭುಗಿಲು ಭುಗಿಲೆಂದು ಧಗಧಗ | ಧಗಿಲು ಧಗಿಲೆಂದೊದರಿ ತುಡಿನಾ
ಲಗೆಗಳನು ನೀಡಿದುದು ನಿಖಿಳಾಮರ ಪುರಂಗಳಿಗೆ
ಛಿಳಿಛಿಳಿ ಧ್ವನಿ ಛಟಿಛಟಾಕೃತಿ | ಘಳುಘಳು ಸ್ವನ ಘನ ಶಿಖಾ ಸಂ
ಮಿಳಿತ ಧೂಮಧ್ವಾನ ಧಗ ಧಗ ಧಗಿಲು ಭುಗಿಲೆಂದು

ಭಾವಕ್ಕನುಗುಣವಾದ ಪದವಿನ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಲಂಕೆ
ಹೀಗೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ,

ಪರವಧೂ ವ್ಯಸನಗಳ ಭಂಗವು | ನರಕಭಾಜನವೆಂದು ನೆರೆ ಧಿ
ಕ್ಕರಿಸಿ ದಶಕಂಧರನ ನಗರಾಂಗನೆ ವಿರಾಗದಲಿ
ಪರಮ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಂಗೀ | ಕರಿಸಿ ಹೊಗಲುಡ್ಡೋಗಿಸಿದ ನಿ
ರ್ಧರದ ನಿಡುಗಿಚ್ಚಿನವೊಲಿದುರ್ದು ದಹನ ರಿಪುಪುರದ

ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಭಾವ! ಎಂತಹ ನೀತಿ!

ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ “ಸ್ಮರಕರಾಗ್ರ ಸ್ಫುರಿತ ಜಾಪ ಕಲಾಪ ಶರಭ
ಮಾನಿದೇವತೆ”ಯಂತೆ ಶೃಂಗಾರಗೊಂಡುಬಂದ ಸೀತೆಯ ಸಾಂದರ್ಭ್ಯವನ್ನು
ಕವಿ ಈ ಒಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ:

ಹೊಳೆ ಹೊಳೆವ ತನುಕಾಂತಿಯಲಿ ಗಜ | ಗಲಿಸಿದುವು ಹೊಂದೊಡವುಗಳುಳ್ಳ
ಧಳಿಸಿದುವು ಮುತ್ತುಗಳು ದಂತಪ್ರಭೆಯ ಲಹರಿಯಲಿ
ಸುಲಲಿತಾಧರರಾಗದಿಂದು | ಜ್ವಲಿಸಿದುವು ಮಾಣಿಕ್ಯಚಯಮಾ
ರಕವು ಹೊಗಳುವೊಡಬುಜಗಂಧಿಯ ವಿಪುಳ ವಿಭ್ರಮವ

ತನುಕಾಂತಿ-ಹೊಂದೊಡವು, ಮುತ್ತು-ದಂತಪ್ರಭೆ, ಅಧರರಾಗ-ಮಾಣಿಕ್ಯ—
ಇವುಗಳಿಗಿರುವ ವರ್ಣಸ್ನೇಹವನ್ನು ಕವಿ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ!

ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರ

ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅಥವಾ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದ ಚಿತ್ರವನ್ನು
ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ, 'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ'ದ ಪದ್ಯಗಳು ಮತ್ತಾವ ಉತ್ತಮ
ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೂ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಋಷ್ಯಶೃಂಗನ ಜೀವನ ರೀತಿ
ಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕವಿ ಈ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ:

ಅಟವೇ ಮೃಗಗಣದೊಡನೆ ಸವಿ | ಯೂಟವೇ ವನಕಂದಫಲ ತಂ
ಬೇಟವೇ ಕಂಜಾಕ್ಷ ಕಾಮಾರಿಗಳ ಭಜನೆಯಲಿ
ಕೂಟವೇ ಯೋಗಾಂಗನೆಯ ಸರಿ | ಪಾಟಿಯಲ್ಲಿಹ ಋಷ್ಯಶೃಂಗನ
ನಾಟವಿಕ ಕಾಮಿನಿಯರೈದಿದರರಸ ಕೇಳಿಂದ'

ಎಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಅಡಕವಾಗಿ ಕವಿ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ!
ರಾಮ ಸೀತೆಯರು ವನವಾಸದ ಮೊದಮೊದಲಲ್ಲಿ, 'ವನವಿಹಾರೋದ್ಯೋಗ ಕೇಳೇ
ಜನಿತ ಮಾನಸರಾಗಿ', 'ಸೊಗಸಿನ ಸರಸಿಗಳಿದುದು' ಹೀಗೆ:

ಸನ್ನಿವೇಶದ ಚಿತ್ರ

ಚರಣ ಜಾನು ಕಟಿಪ್ರಮಾಣಾಂ | ತರದಿಯಿಳಿದರು ನೀರೊಳುರೆ ಮು
ತ್ಸರಿಸಿದರು ಪ್ರಣಯಪ್ರತಾಪದಿನೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರಲಿ
ಅರಸಿಯರಸನಮೇಲೆ ರಘುಕುಲ | ದರಸನರಸಿಯಮೇಲೆ ಹಿಮಸೀ
ಕರ ಕದಂಬಕ ಸೊಗಸೆ ಸೂಸಿದರಾ ಹಿಮೋದಕವ

ಮೊದಲು ಚರಣ, ಆಮೇಲೆ ಜಾನು, ಆಮೇಲೆ ಕಟಿ ಹೀಗೆ ಮೆಟ್ಟಲು ಮೆಟ್ಟಲಂತೆ
ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿದದ್ದು, ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಣಯಪ್ರತಾಪದಿಂದ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಮೇಲೆ
ಮತ್ಸರಿಸಿದ್ದು, ಅನಂತರ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಮೇಲೆ ಹಿಮೋದಕವನ್ನು
ಸೂಸಿದ್ದು—ಇವೆಲ್ಲವೂ ಎಷ್ಟು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿವೆ! ಎದುರಿಗೆ ನಡೆದಂತೆಯೇ
ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಣಯಪ್ರತಾಪ,
ಮತ್ಸರ, ಹಿಮೋದಕ—ಈ ಮಾತುಗಳು ಎಷ್ಟು ಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ! ಚಿತ್ರಿತ
ಗಣಿಯಾದ ಮಂಡೋದರಿಯ ರೂಪವನ್ನು ಕವಿ ಬರಿಯ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸು
ವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಒಂದು ರೂಪಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ:

ಹರನ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನ ಮಹಾನಲ | ದುರಿಯ ಹೊಯ್ಲಲಿ ಸಾಯಲಾರದೆ
ಪುರುಷತನವನು ಬಿಟ್ಟು ಮಂಡೋದರಿಯ ರೂಪಕವ
ಧರಿಸಿದನೊ ಕಂದರ್ಪನೆನೆ ಸಿಂಗರದ ಸಾರೋದಯದ ಸೊಬಗಿನ
ಸುರನದಿಯ ಮೌಕ್ತಿಕದವೊಲು ಮರೆದಿದ್ದಳಾಕಾಂತೆ

ಮಂಭಕರ್ಣನು ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಅವನು ಹೇಗೆ
ಕಾಣಿಸಿದನೆಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಕವಿ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ:

ಜಗದ ಕೊಲೆಗೆಲಸದಲಿ ಬಳಲಿಕೆ | ಬಿಗಿದ ಸಿದ್ಧಿಯ ಭೈರವನೊ ರೂ
ಯೊಗಡಿಕೆಯ ವಿಶ್ರಮ ಸುಷುಪ್ತಿಯ ಲಯಕ್ಕತಾಂತಕನೊ
ಉಗಿಸಿ ನೀರನು ಭಾರಿಸಿದು ಮೈ | ದೆಗೆದ ಮುಗಿಲಿನ ಮೂಲ ಮೂರ್ತಿಯೊ
ವಿಗಡ ರಕ್ಕಸನೋ ಮಹಾದೇವನತ ಬೆರಗಾದ

ಭಾವಚಿತ್ರಗಳ ಸೊಗಸು

ರಾವಣನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ವಿಭೀಷಣನು ಹುಟ್ಟಿದುದು :

ಖಳರೊಳಗೆ ಸಜ್ಜನನು ಹಾಲಾ | ಹಲದೊಳಗೆ ಸುಧೆ ಕಾಮರಂಗಳ
ಹಳುವದಲಿ ಹರಿಚಂದನವು ಶಿಖಿಯೊಳಗೆ ಸೀತಳವು
ಕಲುಗಳೊಳು ನಿಜ ಪರುಷ ಜನಿಸುವು | ದಿಳಿಗೆ ಚಿತ್ರವಲಾ....

ಎನ್ನುವಂತೆ.

ರಾಮನ ಮುದ್ರಿಕೆಯುಂಗುರವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಸೀತೆಯ ಸಂತೋಷ
ಹೀಗಿತ್ತು :

ತರಣಿ ಬಿಂಬವ ತೋರಿಕೆಯ ತಾ | ವರೆಯವೊಲು ಹೆರೆಗಂಡು ಹಿಗ್ಗುವ
ಶರನಿಧಿಯವೊಲು ಸಾರ್ಥ ಸಿರಿಯ ದರಿದ್ರನಂದದಲಿ
ಪರಮ ತತ್ತ್ವದ ನಿಲುಕಡೆಯ ಸಂ | ದರುಶನದ ಸುಜ್ಞಾನಿಯವೊಲು
ಬ್ಬರದ ಹರುಷದಲಬಲೆ ಹೋಂಪುಳಿಯೋದಳಡಿಗಡಿಗೆ

ಪುಂಖಾನುಪುಂಖವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ರಾಮಬಾಣಗಳು
ಖಚರಿಯರ ಹೂಮುಡಿಗೆ ಸುರಪನ | ಶಚಿಯ ಮುಖ ಸಾರಸಕೆ ರುದ್ರನ
ಕಚದ ಗಂಗಾಂಬುಧಿಗೆ ಸರಿಸಿಜಭವನ ಗದ್ದುಗೆಗೆ
ಪ್ರಚುರ ದಿಗ್ವಿನಿತಾಬ್ಜ ಕುಟ್ಟಿಲ | ಕುಚಗಳಿಗೆ ಮೊಗಜುವ ಶಿಳೀಮುಖ
ನಿಜಯವೆನಲಡರಿದುವು....

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವರ್ಣನೆಯ ಹಿರಿಮೆ

ಈ ಮೇಲಿನ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿ ಉಪಮಾನದ ಮಾಲೆಯನ್ನೇ ಹೆಣೆದಿದ್ದಾನೆ
ಒಂದೊಂದು ಉಪಮಾನವೂ ಒಂದೊಂದು ಚಿತ್ರವನ್ನು ತರುತ್ತವೆ. ಹಾ
ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳ ಸೊಗಸು ಮನೋಹರವಾದುದು.
ಚಿತ್ರದಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಗಳು, ಭಾವದಮೇಲೆ ಭಾವಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ.
ಕವಿಯ ಅನುಭವ ಓದುಗರ ಹೃದಯವನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಇವಲ್ಲದೆ ಮೇಲಿನ
ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಉತ್ತಮ ಗುಣಗಳೂ ಇರುವು
ಅವು ಆ ವರ್ಣನೆಗಳ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತತೆ, ಆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೋ
ಬರುವ ಅರ್ಥಬಾಹುಳ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಕವಿಗಳು ಹತ್ತಾರು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು
ಬರೆದು ವಿವರಿಸುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
ಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆ ಚಿತ್ರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಹೇಳಬಲ್ಲ ಕವಿಯ ವಾಕ್ಯ
ರಾಜಾ ರವಿವರ್ಮರು ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣ ಕುಂಚಗಳಿಂದ ದಟ್ಟಪುಷ್ಪವಾದ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು
ಚಿತ್ರಿಸಿದರೆ, ಮೈಸೂರಿನ ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ರೇಖೆಗಳಿಂದ
ಮನೋಮೋಹಕವಾದ ಹೆಚ್ಚು ಭಾವಯುಕ್ತವಾದ ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು

ಚಿತ್ರಿಸಬಲ್ಲರು. ಇತರರು ಹತ್ತಾರು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನೇಯುವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಭಾವಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ನೇಯುವುದು ಒಂದು ಹಿರಿಮೆಯೇ ಸರಿ. 'ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ'ಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಕಾಣುವಹಾಗೆ ಇತರ ಅನೇಕ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣಲಾರೆವು.

ಶೈಲಿ

'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣದ' ಶೈಲಿ ಬಹು ಸರಳವಾದುದು. ಹಿಂದೆ ಸೂಚಿಸಿರುವಂತೆ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪದ್ಯಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನಾಗಲಿ ಭಾವವನ್ನಾಗಲಿ ಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಘಂಟುವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದುಸಲ ಓದಿದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಆ ಮಾತುಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಶೈಲಿ ಇಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕಾವ್ಯವು ಅಲಂಕಾರ ಕವಿಸಮಯಾದಿ ತೊಡಕುಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುವುದು. ಇದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಣವೇ ಸರಿ. ಇವನ ಹಿಂದಿನ ಕವಿಗಳು ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಹುಚ್ಚು ಹೊಳೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಯಂತೆ, ಅದರ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ, ಪಾಡು ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಔಚಿತ್ಯವಿರಲಿ ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ಉಪಮಾನೋಪಮೇಯಗಳು ಬರಬೇಕು, ಕ್ಲೇಷೆ ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳು ಬರಬೇಕು, ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಅರ್ಥಾಂತರ ನ್ಯಾಸಗಳು ಬರಬೇಕು ಎಂಬ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಬಲಿಬಿದ್ದು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಗಂಟು ಗಂಟಾಗಿ ಹೆಣೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂಯಮಿ. ಅಲಂಕಾರಗಳ ಹೊರೆ ತನ್ನನ್ನೂ ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಕುಗ್ಗಿಸದಂತೆ ಬಿಗಿಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ. ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಹುಚ್ಚಿನಿಂದ, ಕವಿಸಮಯಾದಿ ಚಮತ್ಕಾರದಿಂದ ದೊಂಬರ ಕುಣಿತದಂತೆ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕುಣಿಸಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ಕವಿಗೆ ಆ ಬಗೆಯ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅರ್ಥನಾಡಕೂಡದು. ಬಹು ಅಪರೂಪವಾಗಿ, ಒಟ್ಟು ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ, ೫,೧೦೦ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಎರಡೋ ಅಥವಾ ಮೂರೋ ಪೂರ್ಣ ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪದ್ಯಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡಬಹುದು :

ಪದ್ಮಗಂಧಿಯ ಪದ್ಮವದನೆಯ | ಪದ್ಮಸದ್ಮನಿವಾಸನೆಯ ಪದ
ಪದ್ಮ ಕರಪದ್ಮಂಗಳೊಪ್ಪುವ ಪದ್ಮಲೋಚನೆಯ
ಪದ್ಮಜಾಂಬಕಿ ಪದ್ಮಿನಿಯ ಹೃತ್ಪದ್ಮದೊಳು ರಘುರಾಮಚಂದ್ರನ
ಪದ್ಮಪಾದವ ನೆನೆವ ಸೀತೆಯ ಕಂಡನಾ ಹನುಮ

ಇಂಥ ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರದ ಪದ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟು ಅಪರೂಪವೋ ಅವುಗಳ ಸೊಗಸೂ ಅಷ್ಟು ಕ್ಲಾಘ್ಯ. ಸೀತೆಯ ನೆನಪು ಬಂದಾಗ, ಕವಿಗೆ ಪದ್ಮದ ನೆನಪು ಬರುವುದೂ ಸಹಜವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವಳ ಮೈಗಂಪು, ಮುಖ, ಕಣ್ಣು, ಕೈ, ಕಾಲು ಯಾವುದನ್ನು ನೆನೆದರೂ ಪದ್ಮದ ನೆನಪಾಗುವಂತಿದೆ. ಪದ್ಮ-ಸೀತೆಯರ ಸಂಬಂಧವು ಅಷ್ಟು ನಿಕಟವಾದುದು. ಕವಿ ಜನರಿಗೆ ಸೀತೆಯ ನೆನಪನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾದರೆ

ಪದ್ಮದ ನೆನಪನ್ನೇ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕವಿ ಪಂಡಿತರ ಕವಿಯುಳ್ಳ ಪಾಮರರ ಕವಿ. ಅವರಿಗಾಗಿಯೇ ಅವನು-ಕಾವ್ಯ ಬರೆದಿರುವುದು.

ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೃದುತ್ವ, ಲಾಲಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಮಾಧುರ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಅವನು ಕೊಡುವ ಹೋಲಿಕೆಗಳ ಸಹಜ ಸಾಧುತೆಗಳನ್ನು ಸರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಆ ಹೋಲಿಕೆಗಳು ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಚಿತ್ರವನ್ನೂ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನೂ ಹೇಗೆ ಚಿತ್ರಿಸಬಲ್ಲವೆಂಬ ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟು ಭಾವವನ್ನು ಹೇಗೆ ತುಂಬುವ ನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಅವನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಿರುವ ಭಾವ, ಮುಂದಣ ಕಥಾ ಸೂಚನೆ— ಇವುಗಳ ಜಮತ್ಯಾರವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದರೆ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಕವಿತಾಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ಪದಪ್ರಯೋಗ ಚಾತುರ್ಯವನ್ನೂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಕಾವ್ಯವನ್ನೇ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದರೂ ಕೆಳಗಿನ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಕವಿಯ ಕವಿತಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ರಾಮನು ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮುರಿದುದು, “ಎಳೆಯ ಕನ್ನಿಕೆ ಕೋಲನನಕರಿ ಕಳಭ ಕರದಲಿ ಮುರಿವವೊಲು”; ಪರಶುರಾಮನು ರಾಮನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ್ದು, “ತರಣಿಯನು ತುಸನೆಂದು ತುಂಡದಲರೆವ ರಾಹುನ ತಾರೆ ತವನಿ ತರುಬಿ ನಿಲುವವೊಲಾಯ್ತು.... ಸಾಗರವ ಸರಸಿಯು ಸೆಣಸುವಂತಾಯ್ತು”; ರಾಮನನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂಬ ದುಃಖದಿಂದ ಮೂರ್ಛಿಬಿದ್ದಿದ್ದ ರಾಮನನ್ನು ರಾಮನ “ಅನ್ಯತವಾಣಿ” ಎಬ್ಬಿಸಿದುದು “ಮಹಾ ದುಷ್ಟಾಂಗನು ರಸನಾಹಿ ದಂಷ್ಟ್ರನನು ಮಧುರ ವಚನದ ವಿಳಾಸೋದ್ವಾಮ ಗಾರುಡದ ಮಂತ್ರ ವೆಬ್ಬಿಸಿದ” ಹಾಗೆ ಇತ್ತು. “ಹೂವ ಸುರಭಿ ಸುಧಾಂಶು ಬಿಂಬನಾಮವ ರುಚಿಕೀರ್ತಿ ಸದ್ಧರ್ಮಾವಳಿಯ ಬಿಟ್ಟಿರಲು” ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸೀತೆ ರಾಮನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದೂ ಸಹ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಗನ ಬರವಣಿಗೆ ಕಾತರದಿಂದ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದ ತಾಂಡವನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳು “ಮುತ್ತು ಸಡಿಲಿದ ಚಿಪ್ಪಿನವೊಲಳಲುತ್ತು ಬಾಯ್ಬಿಡುತಿದ ಪುರಾಣ ಶೋಕ ತಾಪಸರು.” ಶೂರ್ಪನಖಿ ರಾವಣನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದುದು, “ಮೃತ್ಯು ರೂಪಿನಲಿ.” ರಾವಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವಾಗ (ಗಾಳಿಗೆ ಅಲುಗುತ್ತಿದ್ದ ಮರವು) “ಬೇಡ ಬೇಡೆಂಬಂತೆ ಮರನಲ್ಲಾಡುತಿರ್ದು.” ಕಪಿಗಳು ಕಟ್ಟಿದ ರಾಮಸೇತು, “ಅರಿ ದಶಾಸ್ಯನ ಕರೆದು ತೋರುವ ಮೃತ್ಯು ನೀಡಿದ ಕರದವೊಲು ಕಣ್ಗೆನೆದುದು.” ರಕ್ತದಿಂದ ಕೆಂಪಾದ ರಣಭೂಮಿ, “ಶೋಣಿತವಸನ ವಿಗ್ರಹ ಯಾದಳೆನೆ ರಂಜಿಸಿತು.” ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ರಾವಣನ ರಥ ಬಂದುದು, “ಶೃಂಗಾಸ ಗಗನಾಂಗಣದ ನಾಟ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಂದ ಮಿಂಚಿನ ಭಣಿತೆಯವೊಲು.” ಬಮ್ಮ ರಾವಣನು ಸೋತು ಬಂದುದು, “ಹಲುಗಳಚಿದಹಿಯಂತೆ.” ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಇಂದ್ರಕು

ಇವರ ಯುದ್ಧವು, “ಲಯಬೈರವರ ವಿಸ್ತರತರ ವಸಂತಪ್ರೀಡೆಯೋ, ಸಂಗರದ ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿಯರುತ್ಸಾಹದೋಕುಳಿಯೋ” ಎನ್ನುವಂತಿತ್ತು. ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಉಭಯಸೇನೆಗಳು “ರಣಭೂತಾಳಿಗಳ ರಣನರ್ತನದ ಕರತಾಳವೋ” ಎಂಬಂತೆ ಸೇರಿದುವು. ಇಂದ್ರಜಿತು ಸತ್ತಾಗ ಅವನ ತಲೆ ಧರೆಗುರುಳಿದುದು, “ವೀರಲಂಕಾ ಪಾಲಕನ ಭುಜವಿಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ತೋಳ ಕನ್ನಡಿ ಕಳಚಿ ಬೀಳ್ವಂದದಲಿ.” ರಾತ್ರಿಯಾಗಲು ಕತ್ತಲೆ ಕವಿದುದು, “ಅಂಡಲೆಯೆ ಬಲು ನಿಧ್ರೆ ನಳಿನ ಭವಾಂಡ ಭವನದ ತಿಮಿರರಕ್ಕುಸಿ ಚಂಡಕರ ದೀಪವನು ತೊಲಗಿಸಿ ಮಣೆಯ ಮಂಚದಲಿ ಮಂಡಿಸಿದಳೆನೆ ತಗಡಕತ್ತಲೆ ಚಂಡಿಸಿತು.” ಹಾಗೆ ರಾತ್ರಿಯಾದುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, “ತನಿವೇಟದಲಿ ತಾಮಸಿ ದಿಗಂಬರೆಯಾಗಿ ನಿಜಪತಿಯ ನಲಿದಪ್ಪಿ” ದಂತೆ ಇತ್ತು. ಸೀತೆ ಅಗ್ನಿಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ ಬಂದಾಗ, “ಪುಟವಿಟ್ಟ ಮಿಸುನಿಯ ರಸದ ಪ್ರತಿಮೆಯವೊಲು” ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದಳು. ರಾಮರಾವಣರ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಯಾವ ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು? “ಗಗನ ಗಗನಕೆ ಜಲಧಿ ಜಲಧಿಗೆ ಮಗುಳೆಲೇ ಪ್ರತಿ ರಾಮ ರಾವಣರಿಗೆ ರಘು ಕ್ಷಿತಿನಾಥ ರಾವಣರಲ್ಲದಿಲ್ಲ.”

ಇಂತಹ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ನೂರಾರನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು.—ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದನ್ನೂ ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಬರೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಕವಿಯ ಭಾವಾಭಿವ್ಯಂಜಕಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಕವಿತೆಯ ಸೊಗಸನ್ನೂ, ಶೈಲಿಯ ಮನೋಹರತೆಯನ್ನೂ ಅರಿಯಲು ಇಷ್ಟು ಸಾಕು.

ಭಿನ್ನಭಾವಗಳ ಚಿತ್ರ ಚಾತುರ್ಯ

ಒಂದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿ ಕೋನಗಳಿಂದ ನೋಡಿ ವರ್ಣಿಸುವ ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಈ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ:

ಮಾಯಾರೂಪದ ಶೂರ್ಪನಖಿ ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದುದು ಹೀಗೆ:

ಅಂಗಜನ ಮೋಹನದ ಸುಭಟರ । ಮುಂಗುಡಿಯ ಮುಂಬರಿವ ಮದಮಾ
ತಂಗವೆನಲಿಭಗಮನೆ ಗರುವಾಯಿಯಲಿ ಗಮಿಸಿದಳು

ನೆಯನೋಸರಿಸುತ್ತ ಮೇಲುದ । ನಿರುಕುತಡಗೈದುದಿಯಲಾ ಮುಂ
ಜೆರಗ ಸಂವರಿಸುತ್ತ ನಸು ನಾಚಿಕೆಯ ಭಾವದಲಿ
ತುರುಗೆವೆಯ ನಿಡುಗಂಗಳಿನ ಕಡೆ । ಸೆರಗ ಪಸರಿಸುತೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ
ಮರುಕವನು ತೋರಿಸುತ ಬಂದಳು ರಾಮನಿಡ್ಡೆಗೆ

ಅದೇ ಶೂರ್ಪನಖಿ ಕಿವಿ ಮೂಗುಗಳನ್ನು ಕೊಯಿಸಿಕೊಂಡು ರಾವಣನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ಹೀಗೆ:

... ನೆರೆ । ಹರಿದ ಮೂಗಿನ ಹರಿದ ತುಟಿಗಳ
ಜುಜುಗು ಗಿವಿಗಳ ಜಲದ ಹುಣ್ಣಿನ ಕೊರೆದ ಕದಪುಗಳ

* * *

ವೃಣದ ದುರ್ಗಂಧದ ಮಹಾ ಭೀ । ಪಣದ ರಕ್ಕುಸಿ ಬಂದಳಾ ರಾ
ವಣನ ರಚಿತ ಸಭಾಂತರಾಳಕೆ ಮೃತ್ಯುರೂಪಿನಳಿ

ಒಂದು ಕಡೆ ಮಾಯಾರೂಪದ ಸೌಂದರ್ಯ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ರೂಪ; ಒಂದು ಕಡೆ “ಅಂಗಜನ ಮೋಹನದ ಸುಭಟರ ಮುಂಗುಡಿಯ ಮುಂಜಿ ಮದಮಾತಂಗ”, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ‘ಮೃತ್ಯುರೂಪಿನಿ’; ಒಂದು ಕಡೆ ‘ವ್ಯಗಮನೆ’, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ “ಮಹಾಭೀಷಣದ ರಕ್ತಸಿ” — ಈ ಭಿನ್ನಭಾವಗಳನ್ನೆ ಕವಿ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ರಾವಣನ ಆಸ್ಥಾನದ ಚಿತ್ರವನ್ನೂ ನಾವು ನೋಡಬಹುದು. ಶೂರ್ಪನಖಿ ರಾವಣನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಈ ಬಗೆಯ ವೈಭವದಿಂದ ನಿರಾಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು:

ಪವನ ಶಿಖಿ ಯಮ ನಿರುತಿ ಹರಿ ವೈಶ್ರವಣ ವರುಣಾದಿಗಳು ಬೆಸಸಿ
ನೆವಗೆ ತವಗೆನುತಿದ್ದ ರಿದ್ದೆ ಶಿಯಲಿ ದಶಾನನನ

ನೀರ ವಿದ್ವುಜ್ಜಿಹ್ವ ದುರ್ಮುಖ | ಸಾರಣಾಸುರ ಶೋಕಾಕ್ಷಕ
ಘೋರಬಲನತಿಕಾಯ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಶಾರ್ದೂಲ
ಘೋರತರ ದುರ್ದರುಶನಾದಿ ಕುಮಾರಕರು ಸಚಿವರು ಸಮಸ್ತ ನಿ
ಶಾರದಾಹವಮಲ್ಲರಿದರು ಮುಂದೆ ರಾವಣನ

ಮಕರಾಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸನು ಸತ್ತಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿದ ಅದೇ ಆಸ್ಥಾನ ಹೀಗಿತ್ತು:

ಮೊಳಗಿದಬ್ಬ ರವಿಳಿದ ಗಗನ | ಸ್ಥಳವೊ ಮೇಣ್ಮಂಗಾರ ಮೇಘದ
ಸುಳಿವು ನಿಂದಂಬುಧಿಯೊ ವಿವಿಧೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಪಟಳದ
ಕಳಕಳಿಕೆ ಕಳಲಿದ ಮಹಾತ್ಮನ | ನಿಲವೊ ದಶಕಂಠನ ಸಭಾಮಂ
ಡಳವೊ ಹೇಳುವನೇನ ಮೌನದೊಳಿದ್ದು ದಾಸ್ಯಾನ

ದಿಕ್ಪಾಲಕರುಗಳು ಜೀಯ, ಹಸಾದ ಎಂದುಕೊಂಡು ನನಗೆ ಕೆಲಸ ಹೇಳು
ಕೆಲಸ ಹೇಳು ಎಂದು ರಾವಣನನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆಸ್ಥಾನವೆಲ್ಲಿ! ಸಪ್ತಕವಚವು
ಮಹಾತ್ಮನ ನಿಲವಿನ ಮಾನವನ್ನನುಕರಿಸುತ್ತಿರುವ ಆಸ್ಥಾನವೆಲ್ಲಿ! ಹಿಮವು
ವೈಭವವೆಲ್ಲಿ! ಇಂದಿನ ಅವನತಿಯಲ್ಲಿ! ಇದರಂತೆಯೇ ರಾವಣನ ಅಂತಃಕರಣವು
ಸ್ತ್ರೀಯರ ವರ್ಣನೆಯೂ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ದಾನವರೂ ಇದ್ದರು, ದೇವ
ಗಳೂ ಇದ್ದರು. ಅವರವರ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಅವರವರಿಗೆ ತಕ್ಕದಾಗಿ
ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ರಾಕ್ಷಸ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹೀಗಿದ್ದರು:

ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಕಿರುದಾಡೆಗಳ ತಳ | ತಳಿಪ ಕದಪಿನ ದೀರ್ಘನಯನದ
ಬಲುಮೊಲೆಯ ಬಾಸೆಗಳ ಬಂಬಲುಗುರುಳ ಹೊಸ ಹೊಗರ
ಕಲಿತ ಮದದುಬ್ಬುಗಳ ತೋಳಿನ | ಮಲಿತ ಹುಬ್ಬಿನ ಪುಳಿನ ಜಳಿನ
ಸ್ಥಳದ ದಾನವಸತಿಯರಿದ್ದ ರಡೊಂದು ತಾಣದಲಿ
ನಸಿದ ದಾಡೆಯ ಹುರಿಯ ಹುಬ್ಬಿನ | ಕೆಸರುಗಂಗಳ ಕರ್ಕಶಾಂಗದ
ಮಿಸುಪ ದಂತಾವಳಿಯ ಜುಂಜುರುದಲೆಯ ಹೆಗ್ಗಿವಿಯ
ಬಿಸುರ ಹೊದ್ದಿದ ತೋರಮೊಲೆಗಳ | ವಿಷಮ ರಕ್ತಾಸಕ್ತಮಯ ಧ
ಕ್ಷಸ ವಧೂನಿಕುರುಂಬವಿದ್ದು ದಡೊಂದು ತಾಣದಲಿ

ಅವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿದ್ದ ಅಮರಿಯರು ಹೀಗಿದ್ದರು:

ತೋರಕಬರಿಯ ಕುಡಿತೆಗಂಗಳೆ | ಸಾರ ಬಿಂಬಾಧರದ ಲಲಿತ
ಸ್ತೋರವದನದ ನುಣ್ಣೊರಲ ಪೀವರಪಯೋಧರದ
ಜಾರುಭುಜ ಲತಿಕೆಗಳೆ ಘನ ಗಂಭೀರನಾಥಿಯ ಗುರುನಿಶಂಭದ
ಭೂರಿಭೂಷಣದಮರಿಯರು ಮೆರೆದಿದರ್ಶೊಂದೆತೆಯ

ಅಂಗ ಸೌಖ್ಯದ ನಗೆಮೊಗದ ಸರ್ವಾಂಗದಮಳಾಭರಣಕಿರಣ
ರಂಗವನುಪಮ ಹಾವಭಾವ ವಿಲಾಸವಿಭ್ರಮದ
ತುಂಗಕುಚದುತ್ತುಂಗ ಕಬರಿಯ | ಸಿಂಗರದ ಎಳೆನಡುವಿನಮಳ ನ
ರಾಂಗನೆಯರೆಸಿದಿದರ್ಶಾ ಸ್ಮರಭಟಿನ ಬಲದಂತೆ

ಈ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಸುಂದರಿಯರೇ. ಒಂದು ರಾಕ್ಷಸೀಸೌಂದರ್ಯ,
ಇನ್ನೊಂದು ದೈವೀಸೌಂದರ್ಯ; ಒಂದು ಭೀಷಣವಾದುದು, ಇನ್ನೊಂದು
ಭೂಷಣವಾದುದು, ಶಾಂತವಾದುದು. ಕವಿ ಈ ಎರಡರ ಭಾವವನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸಿ
ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಕವಿತೆಯ ವಿಶೇಷ ಭಾಗಗಳು

ಇವಲ್ಲದೆ ಕವಿತೆಯ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಭಾಗಗಳ ಕಡೆ ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾದುದು
ಆವಶ್ಯಕ. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಶೂರ್ಪನಖಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ, “ಸುಂದರಿಯ
ನೀಕ್ಷಿಸಿದಂದ್ರಿಯಬಂದಿಕಾರನು” ಎಂದು ಕವಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಎಷ್ಟು ಭಾವ
ಪೂರ್ಣವಾದ ಮಾತುಗಳಿವು! ನೋಡುವುದು ಸುಂದರಿಯನ್ನು, ನೋಡುವವನು
‘ಇಂದ್ರಿಯ ಬಂದಿಕಾರ.’ ಇಲ್ಲಿ ಪದಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಚಮತ್ಕಾರದಿಂದ ಜೋಡಿಸಿದ್ದಾನೆ! ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವಾಗಲಂತೂ ಕವಿ ಓದುವವರ
ಹೃದಯವನ್ನೇ ಕಲಕಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ತಾಂಡವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮಗನ ಬರ
ವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ—

ನೀರೊಳಗೆ ಜಾರಿದನೊ ಮೇಣ್ಣಾ | ಕೋರಗನೊಳೆಳೆವಾಯ್ತು ದುಷ್ಟ
ಮೂರ ಚಪ್ಪರಿಸಿದುದೊ ಕೆಡೆದನೊ ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳದಲಿ
ಕ್ಯೂರಲುಬ್ಬಕ ಶಸ್ತ್ರಹತಿಯಲಿ | ತೀರಿದನೊ ಹಾ ಕಂದ ಹಾ ಎಂ
ಬೂರುಜ ವೃತಿಗಳನು ಕಂಡತಿಮರುಕವಾಯ್ತೆಂದ

ಆ ‘ಪುರಾಣ ಶರೀರ ತಾಪಸರು’ ಈ ರೀತಿ ಹಲುಬುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು
ಮಿಡಿಯದವರಾರು? ಹಾಗೆಯೇ ಇಂದ್ರಜಿತು ಸತ್ತಾಗ ರಾವಣನು—

ಚೆನ್ನ ಹಾ ಚತುರಾಸ್ಯ ವರಸಂಪನ್ನ ಹಾ ವಿಬುಧೇಂದ್ರಜಿತು ಹಾ
ಎನ್ನರಸ ಹಾ ಕಂದ ಹಾಯಿನ್ನೇನು ಗತಿಯೆಂದ

ರತಿಕಲಾಸುಪ್ರಾಧಿಯಿಲ್ಲದ | ಸತಿಯ ಸೊಬಗಿದ್ದೇನು ಫಲ ಸಂ
ನುತ ಗುಣಾಧಿಕನಲ್ಲದವನಾ ಕಾರ್ಯವೇನು ಫಲ
ನುತ ರಸಾಲಂಕಾರವಿಲ್ಲದ | ಕೃತಿಯ ಸೊಬಗಿದ್ದೇನು ಫಲ ನಿಜ
ಸುತವಿಹೀನನ ಬದುಕು ಲೋಕದೊಳೇನು ಫಲವೆಂದ

ಎಂದು ಹಲುವಿ, ಕಡೆಗೆ, “ತಾನಭಾಗ್ಯನು ಕಂದ ನಿನ್ನಿಂದೇನು ಕೊರತೆ” ಎಂದ ಹೇಳುವಾಗ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ತಡೆದಿಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ನೀಲ-ಶೋಣಿತಾಕ್ಷರ ಈ ವಾಗ್ವಾದವು ಯಾರನ್ನು ತಾನೇ ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದು?

ನೀಲ:— ದೋಷಿ ರಾವಣನೊಬ್ಬನೇ ನಿರ್ದೋಷಿಗಳು ನೀವು ಕುಂಭಕರ್ಣ ವಿಭೀಷಣನ ಸಂತಾನವಿರಲಜನಿರಲು ಪರಿಯಂತ ದೋಷಕೃತ ದಶವದನ ಜೀವನ | ದೋಷಣಕ ತಾ ಮೃತ್ಯುವಿದಕೋ ಭಾಷೆ ತನ್ನದು ಬದುಕಿಸುವೆ ನಡೆ ರಾಮನೆಡೆಗೆಂದ

ಶೋಣಿತಾಕ್ಷ:—ಅಳುಕಿ ಸಾವಿಗೆ ಸಹಭವನ ರಣಾಕುಳುಹಿ ಹಗೆವನ ಹೊಕ್ಕರಿಯ ತಂ ಬುಲಕೆ ಕೈಯಾಂತಧಮ ರಕ್ತಸನೆಂದು ಬಗೆದೆಯಲ ಭಲಪರಿಗ್ರಹರಾವು ಕೀರ್ತಿಯ | ಮೊಲೆಯ ಮೇಲಣ ಮೌಕ್ತಿಕದ ಪು ಲುಳಿತ ನಿರ್ಮಲ ಧಾರರಾವ್ ನಿಮಗಂಜಲೇಕೆಂದ

ಈ ಮಾತುಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನು ಸಂಧಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕರ್ಣನನ್ನು ಪಾಂಡು ಕಡೆಗೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ನೆನಪಿಗೆ ತರುವಲ್ಲದೆ, “ಭಲಪರಿಗ್ರಹರಾವು” ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳುವ ಶೋಣಿತಾಕ್ಷನ ಮಾತುಗಳು “ನೆಲಕಿರಿವೆನೆಂದು ಬಗೆದಿರಿ ಭಲಕಿರಿವೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಭಲದಂಕಮಲ್ಲನೂ ಅಭಿಮಾನಧನನೂ ಆದ ‘ಗಡಾಯುದ್ಧ’ ದುರ್ಯೋಧನನನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತವೆ. ಶೋಣಿತಾಕ್ಷನ ಮಾತಿಗೆ ನಾಥ ತಲೆದೂಗಿ ಅವನ ದೊಡ್ಡ ಗುಣಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತೇನೆ. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಹಾವೀರ ರಾವಣನು ಕಡೆಯ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು—

ಕರಸಿದನು ಭಂಡಾರಿಗಳನಾ | ಹುರಿ ಹುತಾಶನ ಯಮ ನಿಶಾಚರ
ವರುಣ ವಾಯು ಕುಬೇರ ಶಂಕರರಿತ್ತ ಕಪ್ಪುಗಳ
ಹಿರಿದು ಕಾಲದ ಹಳೆಯ ಟಿಂಕದ | ಪರಿಯ ನಾಣ್ಯವ ತರಿಸಿ ಎಲ್ಲವ
ಹೊರಿಸಿ ಸೂಸಿದನಖಿಳ ಯಾಚಕಜನದ ಸಂದಣಿಗೆ
ಹೊರಿಸಿ ಸುಭಟರ ಸತಿಸುತರ ಮಂದಿರಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿದನು ನಗರದ
ಹರದ ಹಾರುವ ಬಿನುಗು ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟ ಬಡವು ಬಗ್ಗುಗಳ
ಕರೆಕರೆದು ಕೈಹಾರದಲಿ ಮನವೆರಸಿ ಸೂರಿಯ ಬಿಟ್ಟು ತೆರಗಿಯ
ಬರಹಗಳ ನೆರೆ ತೊಡಸಿ ಸಂತಸಪಡಿಸಿದನು ಪುರವ
ಸೆರೆವನೆಯೊಳಿರ್ದಲಿಖಿಳ ದಾನವ | ಸುರನರೋರಗಜನವ ಮನ್ನಿಸಿ
ಹೊರವಡಿಸಿದನು ಪುರವನಾಪ್ತರ ಬಂಧುವರ್ಗಗಳ
ಕರೆದು ರಣದೊಳಗಿಳಿದನಾದರೆ | ವರ ವಿಭೀಷಣದೇವನನು ಪಂ
ಚರಿಯದಿಂ ಪತಿಕರಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ

ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಮುಂಚೆ ತನ್ನ ಐಶ್ವರ್ಯವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಡಬಗ್ಗದ ದಾನಮಾಡಿ, ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದವರನ್ನು ಬಂಧವಿಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಕಪ್ಪುಗಳ ದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶತ್ರುವನ್ನು ಸೇರಿ ತನ್ನ ಸೋಲಿಗೆ ಕಾರಣನಾಗಿದ್ದರೂ ಅಂತ ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ಪತಿಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯ

ಮಹಾನುಭಾವನಲ್ಲವೆ? ರಾವಣನ ಉದಾತ್ತತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶವೇ ಸಾಕಾಗಿದೆ. ರಾವಣನ ವಧೆಯಾದಮೇಲೆ ರಾಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೈದು ವಿಭೀಷಣನು ಕರೆತಂದ ಸೀತೆ, ರಾಮನಿಗೆ ವಂದಿಸಿದಾಗ ಇದ್ದ ಕವಳ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕವಿ ಈ ಒಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ:

ಹೆಂಪಳಿದ ತನುಲತೆಯ ಹರುಷದ | ಸೊಂಪು ಸಡಿಲದ ಮುಖದ ನೋಟದ
ಗುಂಪುದೆಗೆದಕ್ಷಿಗಳ ಕೋಡಿಯೊಳೊಗುವ ಕಂಬನಿಯ
ಕಂಪಿಸುವ ಕರಣಂಗಳಂಜಿಕೆ | ರೋಂಪಿಸುವ ಮಾನಸದ ಲಜ್ಜೆಯ
ಸಂಪಿನಂಬುಜವದನೆ ಮೈಯಿಕ್ಕಿದಳು ನಿಜಪತಿಗೆ

ಬಹುಕಾಲ ಬಯಸಿದ ಬಯಕೆ ಕೈಗೊಡಿದಾಗ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆನಂದಬಾಹ್ಯ, ಕೈಕಾಲುಗಳ ನಡುಕ, ಅಂಜಿಕೆ, ಲಜ್ಜೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಆವರಿಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ಆಧುನಿಕ ಮಾನಸಿಕ ಶಾಸ್ತ್ರವೂ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ, ಚಿತ್ರಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಬರೆದಿರುವುದು ಕವಿಯ ದೊಡ್ಡ ಗುಣ. 'ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ' ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮೀರಿ ಉದಾತ್ತಭಾವಗಳನ್ನೂ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಹೊರಗೆಡಹಬಲ್ಲನೆಂಬುದು ಈ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದುವೆಲ್ಲವೂ ಕವಿಯ ಸ್ವಂತ ಭಾವಗಳು, ಸ್ವಂತ ಬರವಣಿಗೆ, ಸ್ವಂತ ದೃಷ್ಟಿ. 'ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ'ಯ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ, ಕವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಭಾಗಗಳು ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಮಂಥರೆ, ಕೈಕೆ, ರಾವಣ ಮೊದಲಾದವರ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನೂತನ ಸ್ವಂತ ಭಾವದ ಮೆರುಗು — ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬರಬೇಕು. 'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ'ದ ಮಹೋನ್ನತಿ ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಇವೇ ಈ ಕಾವ್ಯದ ಶಿಖರ ಭಾಗಗಳು. ಸುಮಾರು ಕಳಶವಿಡಬೇಕಾದರೆ ಈ ಶಿಖರಗಳೇ ತಕ್ಕ ಸ್ಥಾನ. ಕವಿಯ ಜೀವಾಳ, 'ಕಾವ್ಯದ ಹೃದಯ' ಇರುವುದು ಇಲ್ಲಿಯೇ.

ನಸ್ತು ವ್ಯತ್ಯಾಸ

'ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ'ದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಆ ಮಹಾ ಕವಿಯ ಹೃದಯವನ್ನರಿಯಬೇಕಾದರೆ, 'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ'ವನ್ನೇ ಓದಬೇಕಾಗುವುದೆಂದು ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಅದು ವಾಸ್ತವಾಂಶವೇ ಆದರೂ ಕವಿ ತನ್ನ ಹಿಂದಿದ್ದ ಜೈನ, 'ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ರಾಮಾಯಣ'ಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ, ತಾನೇ ಸ್ವಂತವಾಗಿಯೂ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಬರೆದಂತೆ ಕಥೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ 'ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ' ತಂದಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಲು ಸ್ಥಳ ಸಾಲದುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮೂಲರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆ ಸರ್ವಲೋಕ ವಿದಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಗೆ ಕಾರಣಳಾದ ಮಂಥರೆಯನ್ನು

“ಜ್ಞಾತಿ ದಾಸೀಯತೋ ಜಾತಾ” ಎಂದು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕವರು ‘ಮಾಯೆ’ಯ ಅವತಾರ. ವಾಲಿ, ರಾವಣರು ಪ್ರಾಣಬಿಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಮನನ್ನು ನಿಗಮತತ್ವಾತ್ಮಕನೆಂದೂ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾವಿಷ್ಣುವೆಂದೂ ಹೊಗಳಿ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಮನನ್ನು ವಂಚಿಸಲು ಜಿಂಕೆಯ ವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮಾರೀಚನು ರಾಮನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಯೂ ಸಿಕ್ಕುದಂತೆ ಆ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ “ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದವನೀತಳದೊಳಾ ಗೌಳಾವನಿಯ ಮಂಡಲದೊಳಾ ಕಳಿಂಗ ಗುಜ್ಜರ ನಿಷಧ ಕಾಂಭೋಜ ತುಳುವ ಲಾಳ ವಿದರ್ಭ ದ್ರವಿಡವು ಗಳಲಿ ತೊಳಲಿಸಿ”ದಂತೆ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ರಾವಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಹರಿಸಲು ಮುನಿವೇಷದಿಂದ ಬಂದಾಗ ಸೀತೆ ಅವನಿಗೆ, “ದರ್ಭಾಸನವನ್ನಿತ್ತು ಸಹಜ ನಮ್ಮಯ ಜನಕ ಬಂದವೊಲಾಯಿತೆಂದು” ಹೇಳಿದ್ದು; ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕು ಹೊರಟ ಕಪಿಗಳು ಭರತನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ಸೀತಾಸಹರಣ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದು; ಭರತನು ರಾಮನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆಂದು ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದಾಗ ನಾರದನು ಬಂದು ರಾಮನು ಅಜೇಯನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ನಿಶ್ಚಿಂತನು ಹನುಮಂತನು ಲಂಕೆಗೆ ಹಾರುವಾಗ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಸಿಂಧೂತೀರಕ್ಕೆ ಹೋದುದು ಅನಂತರ ತೃಣಬಿಂದುವಿನಿಂದ ದಾರಿ ತಿಳಿದು ಲಂಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿದ್ದು; ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನು ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಮೂಲಕ ಸಿಕ್ಕಿ ಒದ್ದಾಡಿದ್ದು; ಸಮುದ್ರರಾಜನಿಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟ ಬಾಣ, ಅವನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಲಂಕೆಗೊಟಿ ನಿಶಾಚರರನ್ನು ಕೊಂದದ್ದು; ವಾನರರು ಭರತಖಂಡದ ಪರ್ವತಗಳ ಶಿಖರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತುತಂದು ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದು; ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹನುಮಂತನು ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವನ್ನೇ ಎತ್ತಿಬಿಡಲು ಈಶ್ವರ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದ್ದು; ಯುದ್ಧವು ಮುಂಚೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಂದ ರಾವಣನು ಕೋಟಿ ಬಲಿಸಿದ್ದು; ರಾವಣನು ಕೋಟಿ ಹೋಮ ಮಾಡಿದ್ದು; ಸುಷೇಣನ ಮಾತಿನಂತೆ ಹನುಮಂತನು ಚಂದ್ರವೃಕ್ಷದ ಪರ್ವತವನ್ನು ತರುವಾಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಯಾವಿಯಿಂದ ಕಾಲಹರಣವಾಯಿತು. ರಾವಣನು ಕಡೆಯ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಭಂಡಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾನಮಾಡಿ ತಾನು ಸತ್ತರೆ ಜನರು ವಿಭೀಷಣನಿಗೆ ಅನುವರ್ತಿಗಳಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಂಗತಿಗಳು ‘ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ’ದಲ್ಲಿ

ನಮ್ಮ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಿಂದಾಗಿರುವ ಪಾತ್ರ ಪೋಷಣೆ

ಇಂತಹ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಳೆ ಬಂದಿದೆ. ‘ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ’ದಲ್ಲಿ ಮಂಥರೆ ಪಾಪಿ, ದುಷ್ಟ. ಅವಳ ದುರ್ಬೋಧನೆ ರಾಮನ ವನವಾಸಕ್ಕೂ, ಕೈಕೆಯ ಅಪಯಶಸ್ಸಿಗೂ, ದಶರಥನ ಮರಣಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಮಂಥರೆ ‘ಮಾಯೆ’ಯ ಅವತಾರ. ಅಲ್ಲಿಯ ದುರ್ಬೋಧನೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವಳ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅವಳು ಹುಟ್ಟಿರುವುದೇ ರಾಮನನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳ ಅವತಾರದ ಸಾರ್ಥಕತೆ.

ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಧಾರುಣಿ ಧರ್ಮವಿಹೀನರ ಭಾರದಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದೆಂತು? ರಾಮನಿಗೆ ಯಾವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಲೆ, “ಆ ರಮಾಪತಿಯಾಚ್ಛೆ ಗಾವುದೊ ದಾರಿ ಎಂದಾ ಮಾಯೆ ವಿಜ್ಞಾಸಾರ ಮುಖದಿಂದರಿದಳಾಗಮ ಕಾರ್ಯ ಕೌಶಲವ.” ತನ್ನ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯವನ್ನರಿತು ಕೈಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅನುವಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಂಧರೆ ಆದರ ಣೀಯಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಇದರಿಂದ ಕೈಕೆಯ ಪಾತ್ರಕ್ಕೂ ಮೆರುಗು ಬಂದಿದೆ. ‘ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ’ದಲ್ಲಿ ಕೈಕೆ ಮಂಧರೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಮನಸೋತಾಗ ನಮಗೆ ಅವಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯವೂ ಜುಗುಪ್ಸೆಯೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾದರೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ.

ಮುಸುಕಿದಳು ಮಾಯಾ ವಿಳಾಸದ | ವಸನದಲಿ ಮಾಯಾ ನಿತಂಬಿನಿ
ಮಿಸುಕದಂತಿರೆ ಕೇಳಿದೈ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ನೃಪಸೂನು
ವಿಸುಣಂದಾರೈತ್ತರಿಯ ಜಾಳಿಸದು ಜಗದಲಸೂಯದಧಿಕ
ವ್ಯಸನದಲಿ ಮನವಿಕ್ಕಿದಳು ಮಾನಿನಿ ಮಹೀತಳಕೆ

ಮಾಯೆಗೆ ಮರುಳಾಗದವರು ಯಾರು? “ಅಸೂಯಾ ವ್ಯಸನದಲಿ ಮಾನಿನಿ ಮಹೀತಳಕೆ ಮನವಿಕ್ಕಿದಾಗ” ಅವಳನ್ನು ನಂದಿಸುವುದರ ಬದಲು ಮಾಯಾ ನಿತಂಬಿನಿಯ ಹಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಮಿಸುಕಲೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಅವಳ ಅಬಲತೆಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕುಂಭಕರ್ಣ ರಾವಣರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನ ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳು ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯುವಂತೆ ಕವಿ ಅನುಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕುಂಭಕರ್ಣ ‘ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ’ ಕೃತ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ, ಮಹಾವೀರನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ್ದಾನೆ; ಅಲ್ಲದೆ ವಿಭೀಷಣನಂತೆಯೇ ಧರ್ಮಿಷ್ಠ. ಸೀತೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹುವಂತೆ ರಾವಣನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ರಾವಣ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ವಿಭೀಷಣನಂತೆ ರಾವಣನನ್ನು ಕೈಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ತವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅಣ್ಣನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. “ಧುರಕಿವನು ಕೈಗಟ್ಟಿ ನಿಂತರೆ ತರಹರಿಸುವವರಾರು ನಿರ್ಜರನರಭುಜಂಗಮಭಟರೊಳಿದು ತಾ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಣಾ”; ಆದರೂ, “ಪರಿಕಿಸುವೊಡೊಂದಿದೆ ಪರಸ್ತ್ರೀ ಹರಣದನುಬಂಧಿತೆಯನಂಗೀಕರಿಸಿ ದುದರಂದೇನಹನೊ ನಾನರಿಯೆನಿದ” ಎಂದು ಕವಿ ಅನುಮಾನಪಟ್ಟಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಅಣ್ಣನ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಅವನು ಬಲಿಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಪಾಪ! ರಾವಣನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಹಾವೀರ. ಇಂದ್ರಾದಿ ದಿಕ್ಪಾಲಕರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಗೆದ್ದವನು. ಸೀತೆಯನ್ನು ತಂದಾಗ ರಾಮ ತನ್ನನ್ನು ಸೋಲಿಸಬಲ್ಲನೆಂದು ಯೋಚಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಷ್ಟದಮೇಲೆ ನಷ್ಟ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಕದಡಿತು:

ಜನನಿ ಜನನಿಯ ಜನಕನನುಚಿತವನಲು ಜರಿದನು ಜನಕಜಾಪತಿ
ಜನಪನೆಂದೇ ಕೂಡಿ ಮಾಡಿದನಪ್ರಬುದ್ಧಿಕೆಯ
ದಿನದಿನಕೆ ಕಡೆಗೇಡು ಕೈಯೊಡೊನೊನದು ಕೊಡುತಿದೆ ಕಾಮುಕತ್ವದ
ನೆನಹು ನೆಗ್ಗದೆ ಮಾಡದೆಂದಸುರೇಂದ್ರನಳವಳಿದ

ಹೀಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೂ ಅಭಿಮಾನಧನ. ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಗಡೆ
ವನನಲ್ಲ. ತಂದಮೇಲೆ ಹೇಡಿಯಂತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಅವನ
ಆಗದ ಕೆಲಸ. ಬದುಕಿದ್ದರೆ ರಾಮನನ್ನು ಗೆದ್ದ ಕೀರ್ತಿ ಬರಬೇಕು, ಸತ್ತರೆ ಭಲೆ
ಮಲ್ಲನೆಂಬ ಕೀರ್ತಿ ಬರಬೇಕು— ಎಂಬುದು ಅವನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ
ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ:

ನೋಡುವೆನು ತಮ್ಮನಲಿ ತಮ್ಮನ | ಪಾಡು ತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ಸಂಘದ
ಪಾಡು ಪಾಡಿನಮೇಲೆ ಪೌರುಷದುರುಪರಿಗ್ರಹದ
ಮೋಡಿ ಮುರಿಯೆಡೆ ಮನದ ಖಾಡಾಖಾಡಿಯಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಕೀರ್ತಿಯ
ಜೋಡಿಸುವುದೇ ಜಾಣತನದಭಿಯೋಗ ತನಗೆಂದ

ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಾನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು ಭಂಡಾರವನ್ನೆಲ್ಲ
ತನ್ನ ಬಡಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿ, ತಾನು ಸತ್ತರೆ ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ
ಕೊಂಡಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರುವುದು. ಇಂಥ
ಮಹಾನುಭಾವನ ಸಾವನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಇಂಥ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಈ ಗತಿವಿ
ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ವ್ಯಥಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಹೆದರುವುದು.—ರಾಮನ ಪಾತ್ರ
ದಲ್ಲಾಗಿರುವ ಪರಮಾತ್ಮಭಾವದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಈ ಮೊದಲೇ ಸೂಚಿಸಿ
ದ್ದಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ವಿನಾ ಮಿಕ್ಕ ಹಾಗೆ 'ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ'ದ ಪಾತ್ರಗಳು
'ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ'ಯ ಪಾತ್ರಗಳು. ವಾಲ್ಮೀಕಿ ತನ್ನ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ತಲೆತಲಾಪ
ಗಳಿಂದ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ, 'ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ' ಕಥೆಗೆ ಅವರು ಎಷ್ಟು
ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವರೋ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಕಾವ್ಯದ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳು

ಹೀಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ಪಾತ್ರಗಳು
ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿ ನಾಟುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಪಾತ್ರಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂಕು
ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಅವು ನಮ್ಮ ಜೀವನದಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮ ಮಾಡಲಾರವೆ
ಇದು ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆ. ಮಹಾಕಾವ್ಯವು ಜನರ ಜೀವನಕ್ಕೆ
ಒಂದು ಆದರ್ಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಅದು ಮಹಾಕಾವ್ಯವಾಗುವುದು
ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಭಾರತ ಜನಾಭಿಷೇಕ
ಈಗಲೂ ಆ ಕಾವ್ಯದ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. 'ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ'ಯ
ಕಾವ್ಯ ಈ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಹೊರಟಿದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಕೃತಕವಾಗಿ
ಯನ್ನು ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕುಂದನ್ನೂ ನಾವು ನೋಡಬಹುದು
ನಮ್ಮ ಕವಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೇ ಬರೆದಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ
ಬರುವ ಅನೋಘವಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಕೃತಿವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ
ಅರಣ್ಯ ಕಿಷ್ಕಿಂಧಾ ಕಾಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಕೃತಿ
ವರ್ಣನೆಯೂ ಒಂದೊಂದು ರತ್ನ. 'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ' ಈ ಕಾವ್ಯಕ್ಕಿಂತ
ಹರಳುಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹೊನ್ನೊಡವೆಯಂತೆ ಮಂಕು ಮಂಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು

ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಸಂಗತವೆಂದು ತೋರುವ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕವಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮಾಯಾಮೃಗವು ದೇಶವಿಧೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ರಾಮನನ್ನು ಸುತ್ತಿಸಿದ್ದು, ಹನುಮಂತನು ಲಂಕೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಂಕನಂತೆ ದಾರಿತಪ್ಪಿದ್ದು, ಭರತಖಂಡದ ಎಲ್ಲ ಪರ್ವತಗಳನ್ನೂ ತಂದು ಸೇತುವೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದು—ಇವೇ ಮೊದಲಾದುವು ಶುದ್ಧ ಅಸಂಗತ ಮತ್ತು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಕುಂಭಕರ್ಣನ ನಿद्रಾಭಂಗವು ವಿಶ್ವಪ್ರಯತ್ನವೇ ಆದರೂ ಕವಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಉತ್ತೇಜ್ಜೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕುಂಭಕರ್ಣನನ್ನೆಬ್ಬಿಸಲು ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ, ಕಡೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಬಂದು ನಿद्रಾಭಂಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಅವನು ಎದ್ದಮೇಲೂ ಅವನಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಾಂತರ ಪಶುಗಳಿಂದಲೂ ಅವನ ಹಸಿವು ಅಡಗದೆ, ಸುರಗುರು ಬಂದು ಮಂತ್ರದ ಗುಳಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಸಿವಡಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾವೀರನಾದ ರಾವಣನನ್ನು ನೀಲನೆಂಬ ಕಪಿ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡುಹೋಗಿ, “ಅಳದಿರನ್ನಯ್ಯ ಕಂದ ಜೋ ಮಕ್ಕಳ ಮಹಾಮಾಣಿಕವೆ ಜೋ ಮೂಗಳಿದವಳ ಕಡು ಮುಗ್ಧ ಶಿತಕರ ಶಿಶುವೆ ಜೋ” ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ತೂಗಿದನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳು.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಗ್ಯಾರ್ಥಪ್ರಧಾನವಾದ ಕಾವ್ಯಗಳು ಉತ್ತಮವೆಂದೂ, ವಾಚ್ಯಾರ್ಥಪ್ರಧಾನವಾದ ಕಾವ್ಯಗಳು ಮಧ್ಯಮವೆಂದೂ, ವಾಚ್ಯಾರ್ಥವ್ಯಂಗ್ಯಾರ್ಥಗಳೆರಡೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರದೆ ಕೇವಲ ಅಲಂಕಾರಪ್ರಧಾನವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಾವ್ಯಗಳು ಅಧಮವೆಂದೂ ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದು ವಾಚ್ಯಾರ್ಥಪ್ರಧಾನವಾದ ಕಾವ್ಯ. ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ‘ಪಂಪ ಭಾರತ’, ‘ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ’ಗಳಂತಹ ವ್ಯಂಗ್ಯಾರ್ಥಪ್ರಧಾನವಾದ ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಗದಿದ್ದರೂ, ಮಧ್ಯಮ ತರಗತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕಾವ್ಯವೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಮೇಲಿನ ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾದ ಆಕವಿಗಳ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು, ಕಾಂತಿಯನ್ನು, ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣಲಾರೆವು.

ನೀತಿ

ರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಕವಿ ಅದರ ಮುಖ್ಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಮನದಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳಬೇಕು. ‘ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ’ದಲ್ಲಿ ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತಿಲಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಳಾಗಿರುವವಳು ಸ್ತ್ರೀ. ಪುರುಷನು ಕೆಡುವುದೂ ಬದುಕುವುದೂ ಅವಳಿಂದ. ಅವಳೇ ಜನಾಂಗದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿ. ಸೀತೆ ಅಂತಹ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಆದರ್ಶ. ಯಾವ ಕಾಲದಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು, “ಸೀತೆಯಂತೆ ಬಾಳು” ಎಂದು ನಮ್ಮ ಕುಲವಧುಗಳನ್ನು ಹರಸಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿದರೋ, ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಅವರು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡುಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಕುಲಮಾತೆಯರನ್ನು

ಪಾಪದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದು ದೋಷವೆನಿಸುವುದು. ಸೀತೆಯ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ಮುಂದೆ ಮಹಾವೀರ ರಾವಣನ ಅನೋಘವಾದ ಆಸುರೀ ಸಂಪತ್ತು ನಿಷ್ಕರ್ಷವಾಗಿ ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಈ ಪರಸ್ಪ್ರೀಗ್ರಹಣದ ಅನರ್ಥವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೃಷ್ಣ ಆಗಾಗ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಮಯ ಒದಗಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು ಮಾತಿನ್ನೂ ಆ ಭಾವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಆ ನೀತಿಯ ಕಾವು ಸೋಕುವಂತೆಯೂ, ಓದಿದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಓದಿದಮೇಲೂ ಅದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆಯೂ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಹರ್ಲೈಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ, “ಪರವಶ್ಯ ವ್ಯಸನದಲಿ ಕೆಡರಾರಸ ರಾಘವ ಕೇಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. “ಮನ್ಮಥನಾರ್ಗೊಳ್ಳಿದನು”, “ಪರವಧೂ ವ್ಯಸನಿಗಳ ಭಂಗವು ನರಕಭಾಜನವೆಂದು”, “ಸ್ಮರನ ಗರುಡಿಯ ಶ್ರಮವು ಜೀವದ ಸರಸ” ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ವಿಭೀಷಣನ ಬಾಯಿಂದಲೂ, ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಬಾಯಿಂದಲೂ, ಇಂದ್ರಜಿತುವಿನ ಬಾಯಿಂದಲೂ ಕಡೆಗೆ ಮಂಡೋದರಿಯ ಬಾಯಿಂದಲೂ ರಾವಣನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕೃಷ್ಣರಿಂದಲೂ ತೃಪ್ತನಾಗದೆ ಕವಿ ಕುಂಭಕರ್ಣನು ಅಜೇಯನೆಂದು ಹೇಳಿ, ಆದಮೇಲೆ “ಪರಸ್ಪ್ರೀಹರಣ ದನುಬಂಧಿತೆಯ ನಂಗೀಕರಿಸಿದುದರಿಂದ ಲೇನಹನೊ” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದಂತೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಸನ್ನಿವೇಶ ಒದಗಿದ ಕಡೆ ಈಗಲೇ ನೀತಿಯ ಬುದ್ಧಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಣ್ಣನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರುವ ದೇಕೆಂದು ರಾಮನು ವಿಭೀಷಣನನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಅವನು, “ಅತಿಮೋಹ ದುಷ್ಕೃತ ಜೀವಿಗಳ ಬಳಿವಿಡಿದು ಬದುಕುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ”ವೆಂದೂ, ಅವನು ಬದಲು “ಜೀವಿಸುವುದುಂಟಾದರಡವಿಯ ಜೀವನವ ಕೊಂಡಿಹುದು” ಉತ್ತರವೆಂದೂ, ಮತ್ತು,

ಬಾಳಬೇಕೆಂದೆಂಬವಗೆ ಚಂ|ಡಾಲ ಗೃಹ ವೀಧಿಯಲಿ ಭಿಕ್ಷದ
ಕೂಳ ತಿರಿತಂದುಂಟು ಬದುಕುವುದಧಿಕ ಸೌಖ್ಯಕಣ
ಕೇಳಿದೈ ರಾಜೇಂದ್ರ ಮೂರ್ಖರ | ಕೇಳಮೇಳದಲಿದ್ದು ಬದುಕುವ
ಖೂಳ ವೃತ್ತಿಯ ಬದುಕು ಕಷ್ಟಕೆ ಕಷ್ಟತರ....

ಎಂದೂ ಹೇಳುವನು. ಮಾಯಾಸೀತೆಯ ಸಂಹಾರವಾದಮೇಲೆ ಹನುಮಂಸನು ‘ಸೀತೆ’ಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ೪-೫ ಪದ್ಯಗಳಿಗೆ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ಔಚಿತ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆ ಮಾತುಗಳು ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಯ ಹೀಗಿದೆ:

ಸೀತೆ ಸಾವಿನ ಸಂಗಡದ ಮನೆ | ಸೀತೆ ದುಷ್ಟಾಚಾರದಾಗರೆ
ಸೀತೆ ಸತ್ಯವನೊತ್ತಿಯಾಳುವ ಸತ್ಯದಾಗರವು
ಸೀತೆಯವಮಾನಕ್ಕೆ ಚಾವಡಿ | ಸೀತೆ ಪಾಪದ ಪುಂಜವಿದ್ದು
ಸೀತೆಗಿಂತತಿಕಷ್ಟವಿನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ ರಘುನಾಥ

ಇಂಥ ನೀತಿಬೋಧನೆಯ ವಾಕ್ಯಗಳೂ ಪದ್ಯಗಳೂ ಅನೇಕವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ಕಾವ್ಯದ ಅನಾದರ

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ 'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ'ವು ಹಲವು ವಿಶೇಷಗುಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ಕನ್ನಡಿಗರು ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬಹು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿರುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾವ್ಯವಿದೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಕೂಡ ಅನೇಕ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. 'ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿ'ಯ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬರ ರಂಗನ ಹೊರತು ಮತ್ತಾರೂ ಇವನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಲ್ಲ. 'ಜಯಕರ್ನಾಟಕ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ೨ನೆಯ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮೂರು ಪುಟದ ಒಂದು ಲೇಖನವಲ್ಲದೆ, ಇವನ ವಿಷಯವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಈ ಕಾವ್ಯದ ವಿಷಯವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಒಂದು ಲೇಖನವನ್ನೂ ಯಾರೂ ಬರೆದಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾವ್ಯವು ಪಂಪ ರನ್ನರ ಕಾವ್ಯದಂತೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕಾವ್ಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಇದನ್ನು ಉತ್ತಮ ಕವಿಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರಸಿದರೆ ಈ ಕಾವ್ಯದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆ ಎಲ್ಲರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವುದು. ಅಂತೂ ಈಗಿನಷ್ಟು ಅಲ್ಪಕ್ಕೆ 'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ'ಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಸಮಾಪ್ತಿ

ಮೇಲಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ 'ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣವು' ಮಹಾಕಾವ್ಯ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಆಚಾರ್ಯನಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿ ಪುರುಷರಿಗಿರುವ ಅವಿನಾಭಾವಸಂಬಂಧವನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥ. ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೈವಿಕತೆಗೆ ಸರಿಹೋಲುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಆಸುರೀ ಸಂಪತ್ತು ನಿಷ್ಫೇ ತನ್ನ ಪ್ರತಾಪವನ್ನು ಬೀರಿ ಮೆರೆದರೂ, ದೈವೀಮೂರ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಅದರ ನಿರ್ವೀರ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವೇದಾಂತ ಗ್ರಂಥ. ಮತ್ತೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೇ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವ ಒಬ್ಬ ಆದರ್ಶ ಮಹಿಳೆ, ಒಬ್ಬ ಆದರ್ಶ ಪುರುಷವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿ ಜಗತ್ತಿನ ಶಾಂತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಲ್ಲ, ಭರತ ಮಾತೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವ ಲೌಕಿಕ ಮಹಾಕಾವ್ಯ. ಈ 'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ'ವು ಅಂತಹ ಕಾವ್ಯದ ಹೃದಯದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಈ ಉಪಕಾರವನ್ನು ನೆನೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ತಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವ ಕಾಲ ಬೇಗ ಬರಲೆಂದು ಆಸೆಪಡುತ್ತೇವೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯವು “ ಬಾಳ ಬಟ್ಟೆ ಪರಮಾಗಮ”

ಪ್ರೊ|| ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು, ಧಾರವಾಡ

ಕನ್ನಡ ಸೋದರ ಸೋದರಿಯರೆ,

ಕನ್ನಡಿಗರು “ ಚದುರರ್ನಿಜದಿಂ ಕುರಿತೋದದೆಯುಂ ಕಾವ್ಯಪರಿಣತಮು
ಗಳ್” ಎಂಬುದಾಗಿ ನೈಪತುಂಗದೇವನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಮಾತಿಗೆ ಉತ್ತರ
ನಿರರ್ಶನವೆಂಬಂತೆ ಇದ್ದ “ ಹಲಗೆ ಬಳಪವ ಪಿಡಿಯದೊಂದಗ್ಗಲಿಕೆ”ಯ, “ ಕನ್ನ
ಪತ್ರದ ಉಲುಹುಗೆಡದಗ್ಗಲಿಕೆ”ಯ ಸಹಜಕವಿ ನಾರಾಯಣಪ್ಪನ ಕಾವ್ಯ
ನಿರ್ಮಾಣದ ರಂಗಸ್ಥಲವಾದ ಗದುಗಿಗೆ ಇಂದು ಕನ್ನಡ ಶಾರದೆಯ ಪೂಜಾ ಸಮ
ರಂಭಕ್ಕೆ ಪೂಜಾರಿಯಾಗಿ ಬರುವ ಸುಯೋಗ ನನಗೆ ದೊರೆತುದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಆನಂದ
ವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಲನಗಳು ಉತ್ತಮ ಸಾಧನಗಳೆಂದು ನಾನು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದೆ
ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಲನವಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಮ್ಮೇಲನಗಳು
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ನಡೆಯುವುದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಚಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾವ್ಯ
ವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಮೊದಲನೆಯ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಲನವು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ಸಾಹ ತೋರಿಸಿ
ತಮ್ಮ ಆಮಂತ್ರಣವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿದುದಕ್ಕೆ ಅದೂ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾವ್ಯ
ವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಕರ್ತರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ
ವನ್ನೂ ಬೆಂಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುವ, ಹಾಗೂ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಚಯ
ವನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಸಮ್ಮೇಲನದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುವುದು
ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಲನಗಳು ಹೆಚ್ಚುಬೇಕೆಂದೇನೋ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಅದರ
ಜಾಗೃತಿಕ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ರಣಕೋಲಾಹಲ, ಭಾರತದ
ಅಪೂರ್ವ ರಾಜಕೀಯ ಆಂದೋಲನ, ದೀನರಾದ ಭಾರತೀಯರ ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿ-
ಇವುಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆದಿರುವಾಗ, ಸಾಹಿತ್ಯದಂತಹ ವಿಷಯ
ಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಮನಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ
ಕೇಳಿದರೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಅಸಮಂಜಸವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿನ
ಭಾರತದ, ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿಷಮಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಗಮನ
ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

* ಗದುಗಿನಲ್ಲಿ ತಾ|| ೫-೧೦-೧೯೩೭ನೆಯ ದಿನ ನಡೆದ ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲಾ ಎರಡನೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಸಮ್ಮೇಲನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ.

ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ನಾನು, “ ಹಿತೇನ ಯುಕ್ತಂ ಸಹಿತಂ, ತಸ್ಯ ಭಾವಃ ಸಾಹಿತ್ಯಂ ” ಹಾಗೂ “ ಸಹಾನಾಂ ಜನಾನಾಂ ಉಪಕಾರಕಂ ಸಾಹಿತ್ಯಂ ” ಎಂಬ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಹಿತ್ಯವು ಮನುಷ್ಯನ ಹಿತವನ್ನೇ ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು; ಸಾಹಿತ್ಯವು ಜನತೆಯ ಉಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ— ಒಪ್ಪಬೇಕು— ಭಾರತದ ಇಂದಿನ ವಿಷಮಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಲನಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೆಂದು ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾಡುಗಳು ದೇಶದ ಘಟಕಗಳು. ನಾಡುಗಳ ನೆಮ್ಮದಿಯು ದೇಶದ ನೆಮ್ಮದಿಗೆ ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗುವುದು. ಅಂತೆಯೇ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ತನ್ನ ನೆಮ್ಮದಿಗಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಷ್ಟೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯವು ಮನರಂಜನೆಯ ಸಾಧನವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಬಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಿಜವಾದ ತಿರುಳನ್ನು ನಾವು ಪರಿಕಿಸುವ ದಾದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನ ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯ ವೆಂದು ಕಂಡುಬರುವುದು. ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಶಬ್ದಶಕ್ತಿಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ವಾಕ್ಯಕ್ರಿಯನ್ನು ಮಹಾಕವಿ ದಂಡಿಯು —

ಇಹಶಿಷ್ಟಾನುಶಿಷ್ಟಾನಾಂ ಶಿಷ್ಟಾನಾಮಪಿ ಸರ್ವದಾ
ವಾಚಾಮೇವ ಪ್ರಸಾದೇನ ಲೋಕಮಾತ್ರಾ ಪ್ರವರ್ತತೇ
ಇದಮಂಧಂ ತಮಃ ಕೃತ್ಸುಂ ಜಾಯೇತ ಭುವನತ್ರಯಂ
ಯದಿ ಶಬ್ದಾ ಹ್ವಯಂ ಜ್ಯೋತಿಃ ಅಸಂಸಾರಂ ನ ದೀಶ್ಯತೇ

ಮನುಷ್ಯನು ಶಿಷ್ಟನಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದೆ ಇರಲಿ, ಆತನ ಜೀವನವ್ಯವಹಾರಗಳೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವವಿದ್ದೇ ಇದೆ. ವಾಕ್ಯಕ್ರಿಯು ಪ್ರಪಂಚದ ಅಂಧಕಾರವನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸುವ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿದೆ. ವಾಗ್ಜ್ಯೋತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಸಂಸಾರವು ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಹೋಗುವುದು. ಒಬ್ಬ ಕನ್ನಡ ಕವಿ, “ ಸಕಲ ಜನಾಂತಸ್ಥಳ ತಮಮುಂ ತಮ್ಮುದಯದೊಳಹಸಿದರೆ ರವಿಗಳೆಮಗೆ ಕವಿಗಳೆ ವಂದ್ಯರ ” ಎಂಬುದಾಗಿ ವಾಗ್ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ನೀಡುವ ಕವಿರೂಪದ ರವಿಗಳನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಾನೆ. ಕಬ್ಬಶಕ್ತಿಯನ್ನು “ ಆವಾವಿಂದ್ರಿಯದ ವಿಷಯಮಂ ಶ್ರೋತ್ರದೊಳುದ್ಭವಿಸ ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಶಿರಾಜನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೇಮಿಚಂದ್ರನು—

ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಿಕೆ ಕಡಲಂ ಕಪಿಸಂತತಿ ವಾಮನಕ್ರಮಂ
ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದಿಕೆ ಮುಗಿಲಂ ಹರನಂ ನರನೊತ್ತಿ ಗಂಟಿಲಂ
ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದಿಕೆ ಕವಿಗಳಾ ಕೃತಿಬಂಧದೊಳಲಿ ಕಟ್ಟಿದರ್
ಮುಟ್ಟಿದೊತ್ತಿ ಮುಟ್ಟಿದರದೇನಳವಗ್ಗ ಮೋ ಕವೀಂದ್ರರಾ
ಮರಣೀಗುಂ ಮಣಿಯಾಗುಮೊಂದು ಪಶುವೀಗುಂ ಕೇಳಿಮಂದೋಳಿಯೊಳಾ
ಪುರುಡಂ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಕಾಷ್ಠಮಂ ಕೊನರಿಪರ್ ಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಾರೆತ್ತುವರ್
ಮರುಳಂ ಪೋ ಪುರುಳಾಗಿಪರ್ ಕವಿಗಳೊಳಾ ಪೀಯೂಷಮಂ ಸಿಂಡಲು
ರ್ವರೆಯೊಳಾ ಕವಿಪ್ರವೇಕರೆ ವಲಂ ಬಲ್ಲರ್ ಪೆಟರ್ ಬಲ್ಲರೆ

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕಾಷ್ಠವನ್ನು ಕೊನರಿಸುವ, ಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಾರೆತ್ತುವ
ಕವಿಗಳ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಕವಿವರ್ಯ ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು, “ಕಟ್ಟೆ
ನಾಗೈಂದ್ರಜಾಲಿಕರು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಕವಿಗಳ ವಾಕ್ಯಕ್ರಿಯೆನ್ನು
ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ:

ಸವಿನುಡಿಯ ಸಿರಿಗುಡಿಯ
ಕಟ್ಟುವರು ನಾವು ;
ಹೊಂಗನಸುಗಳ ಮುಡಿಯ
ಮುಟ್ಟುವರು ನಾವು.

* * *
ಸೊನ್ನೆಯಲಿ ಸಗ್ಗವನು
ಕೆತ್ತುವರು ನಾವು ;
ಶೂನ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣತೆಯ
ಬಿತ್ತುವರು ನಾವು.

* * *
ಖಡ್ಗಗಳಿಗೆಮ್ಮುಸಿರೆ
ಹರಿವಜ್ರಸಾಣೆ ;
ನಮ್ಮ ಲೇಖನಿಗಿಂತ
ಬರಸಿಡಲ ಕಾಣೆ.

ದೇಶಗಳು ತಾಗುವುವು ;
ಸೋತು ತಲೆಬಾಗುವುವು.
ವಿಪ್ಲವಗಳೇಳುವುವು,
ಮಕುಟ ಬೀಳುವುವು !

* * *
ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಬ್ರಹ್ಮವೈ
ನಮ್ಮ ಕೈಬುಟ್ಟು !
ಕಲ್ಪಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ
ಸಾಯುವುವು ಜುಟ್ಟು !

ಸವಿನುಡಿಯ ಸಿರಿಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟುವ, ಸೊನ್ನೆಯಲಿ ಸಗ್ಗವನು ಕೆತ್ತುವ ಸಾಮಾನ್ಯ
ಲೆಕ್ಕಣಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಲೇಖನಿಯ ಕೂರಸಿಯಿಂದ ದೇಶಗಳು ತಾಗುವುವು; ಸೋತು
ತಲೆಬಾಗುವುವು. ಹೆಚ್ಚೇನು; ಕವಿಯ ಕೈಬುಟ್ಟು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ದಂತೆ.
ವಾಕ್ಯಕ್ರಿಯ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಫಲವು ಕಂಡುಬರುವುದು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ. ಕವಿ
ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರರಂತಿದ್ದ ವಾಗರ್ಥಗಳ ಸುಂದರ ಸಂಯೋಗವು ಕವಿ
ಬರುವುದು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗಳು ಕೇವಲ ಸಾಹಿತ್ಯ
ವಾಗಿವೆ. ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಿಲ್ಲ.

ವಾಕ್ಯಕ್ರಿಯ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಫಲವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಜನತೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ
ಕ್ಯಾಗಿ, ಹಿತಕ್ಯಾಗಿ, ಇರಬೇಕೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ
ದಿಂದಲೇ ಅರಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ತ್ರಿವೇಣೀಸಂಗಮವು

ಝರಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು, “ಬಾಳ ಬಟ್ಟೆ ಪರಮಾಗಮ”ವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬೀರಿದ ಸಂದೇಶವೇ ಇದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಕನ್ನಡದ ಆದಿಕವಿಗಳಾದ ಜೈನರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಇದೇ ಧ್ವನಿಯು ಮಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ. ಕಾವ್ಯವು ಮನೋರಂಜನೆಯ ಸಾಧನೆಯೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯಂತೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. “ಮನಸಿಜ ಕೇಳಿ ಮುಖ್ಯ ಜನರಂಜನೆಗೇವುದು ಅನುಚಿತಮಲ್ಲೇ” ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಕವಿ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಭಾರತೀಕರಣಪೂರನಾದ ನಾಗಚಂದ್ರನು ವರ್ಧಮಾನ ಭಟ್ಟಾರಕರ ಪಾದಗಳನ್ನು “ವಚಸ್ಸುಂದರೀ ಚಂದನ ಚರ್ಚಿ”ಗಳಿಂದ ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೂ “ನಿಚ್ಚಂ ಪೊಸತೆಂಬೀ ವಾಕ್ಯೋಪಹಾರಗಳಿಂದರ್ಚಪೆಂ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಭಟ್ಟಾರಕ ಪಾದಯುಗಮಂ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕಾವ್ಯವು ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳಿಗೆ ದೇವತಾಪೂಜೆಯ ಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು. ನಾಗಚಂದ್ರನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರನಾದರೂ, “ಮಧುರ ಮದ್ವಾಕ್ಯ ಪುಷ್ಪೋಪಹಾರಂ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಕಾವ್ಯವು “ಭವಕಾಂತಾರದೋಳಾ ವಿಷಯಮಂ ವಿಚ್ಛೇದಿಸಲ್, ಚಿತ್ತಸಂಭವನಂ ಸಂಹರಿಸಲ್, ಕಾಷಾಯಭಟಿರಂ ಬೆನ್ನಟ್ಟಲ್” ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಸರಸ್ವತೀ ಭಂಡಾರದ ಮುದ್ರೆಯನೊಡೆದ ರನ್ನನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಜೈನ ಕವಿಗಳ ತೀರ್ಥಂಕರ ಚರಿತ್ರೆಗಳೆಲ್ಲ ಇದೇ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿವೆ. “ಜಾರ ಜೋರ ವೀರರ ಕಥೆಯಂತೆ ಈ ಬಾಯ್ಸವಿಯ ಮಾತುಗಳಂ ಬಿಡುಕೆಯ್ವ” ಕಾವ್ಯವು ತನ್ನದಲ್ಲವೆಂದೂ, ಆದರೆ ಅದು ಬಾಳ ಬಟ್ಟೆ ಪರಮಾಗಮವೆಂದೂ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಜನ್ನನು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿದೆ. “ದೇವ ದೇವೋತ್ತಮನ ಪಾಡಿ ಕೈವಲ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀವರ”ನಾದ ಹರಿಹರನಿಂದ ಮೊದಲುಗೊಂಡು “ಹೃತ್ಯಮಲ ಕರ್ಣಿಕಾಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರ್ಪ ಪಂಪಾ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಡೆಯಂ ಸವಿನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳಿಸಿದಂ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಪಂಡಿತನೂ, ಹಾಗೂ

ನರನೊಮ್ಮೆ ನೆನೆಯೆ ಸಲೆ ಶಂ

ಕರನಂ ನೆರೆ ಮಾಳ್ವ ಮಹಿಮೆಯಂ ತಳೆದ ಷಡ-

ಕ್ಷರ ಮಂತ್ರದಮಳ ಕಥನಮು

ನೊರೆವೆನ್ನಿಂದನ್ಯರೊಳರೆ ಧನ್ಯಜಗದೋಳಾ

ಎಂದು ಅಭಿಮಾನಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಷಡಕ್ಷರದೇವರವರಿಗಿನ ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳೂ ಕೂಡ ಕಾವ್ಯಗಳು ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಯ ಸಾಧನಗಳಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಕಾವ್ಯನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. “ಧರೆಯೊಳ್ಳುಟ್ಟು ಪುಟ್ಟುತ್ತುರುಳ್ಳ ನರರ ಮೇಲುರ್ಬಿ ಕಬ್ಬಗಳಂ ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತಂ ಕಬ್ಬಿಗರ್ಕೆಟ್ಟುಪೋದರಾ”; ಆದರೆ

ರಸಯೋಕ್ತಸವತ್ಸವಿತೆಯ

ನುಸಿರಲ್ಪಡೆದಸಮನಯನನಂ ಪೊಗಳದೆ ಮಾ

ನಿಸರಂ ಸುರರಂ ಪೊಗಳ್ಳುದು

ಕಸವರಮಂ ಕಳೆದು ಕಸಮನಾಂತಪೊಲಕ್ಕುಂ

ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಹರಿಹರದೇವನಿಂದ ಷಡಕ್ಷರದೇವನವರೆಗೆ ಬಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಬಸವ ಮಹಾನುಭಾವನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಫಲವಾದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ರತ್ನಾಕರದ ಸೋಜ್ವಲರತ್ನದಂತಿರುವ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯವಂತೂ ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಯ ಸ್ಥಾನವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು?

“ಕಾವ್ಯಸಮಾಧಿಯಿಂ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಮುಕುಂದನೆನ್ನ ಬಗೆಯೊಳ್ ನಿಲಿ ನಿರ್ಮಳ ತತ್ತ್ವಮಂ ಬಯಸಿ ಪೇಳಲೊಡರ್ಚಿದೆಂ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ರುದ್ರಭಟ್ಟ ಕವಿಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಕಾವ್ಯವೆನ್ನುವುದು ಒಂದು ಸಮಾಧಿ. ಅದರಿಂದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಸಾರುವ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಎಂತ ಘನವಾದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಬೀರಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಭಾರತೀಯ ಜನಜೀವನವನ್ನು ಸುಸಂಸ್ಕೃತಗೊಳಿಸಿದ—ಈಗಲೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ—ರಾಮಾಯಣ ಮಹಾಭಾರತಗಳಂತಹ ಕಾವ್ಯಗಳ ತಿರುಳನ್ನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕವಿಗಳು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಈ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಕೇವಲ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಾಗಿತ್ತು, ನಾವಿರುವ ಈ ರೋಗವನ್ನು ಮರೆತಿತ್ತು ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಬಹುದು. ಅಂತಹರಿಗೆ “ದಾಸ ರಸಿಕನಾಗಬೇಕು, ಭಾವಿಸಿ ವೀತರಾಗನಾಗಬೇಕು. ಭೋಗ ವಿಚಾರವು ಬೇಕು, ಆತ್ಮಯೋಗ ವಿಚಾರವು ಬೇಕು. ಶೃಂಗಾರ ಕೋವಿದನಾಗಬೇಕು; ಸಂಗಮ ಸಮ್ಮುಖನಾಗಬೇಕು” ಎಂದು ಸಂದೇಶ ಬೀರಿದ ರತ್ನಾಕರವರ್ಣಿಯ ಕಾವ್ಯವು ಸಮಾಧಾನವನ್ನೀಯಬಹುದೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. “ಇಹವೆಂಬುದು ಕರ್ತವ್ಯ ಕಮ್ಮಟವಯ್ಯಾ. ಇಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲುವವರು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಲ್ಲುವರಯ್ಯಾ” ಎಂದು ಸಾರಿದ ಬಸವ ಮಹಾನುಭಾವನ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಐಹಿಕ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕಗಳ ಸುಂದರ ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ಸಾರಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು “ಬಾಳ ಬಟ್ಟಿ ಪರಮಾಗಮ”ವಾಗಿರುವದರ ಜೊತೆಗೆ ರಸಿಕಮನೋಹಾರಿಯೂ ಆಗಿದೆ. “ಕವಿಮಾರ್ಗದೊಳಪೊಕ್ಕುಂ ನವರಸಮಂ ತೆರೆದು ನುಡಿದನೆನಿಸಿದ ಸತ್ಯವಿ” ರನ್ನನ ‘ಗದಾಯುದ್ಧ’, “ಕವಿರಸ ಸಂವೃತ್ಪನ್ನಂ ವಿವಿಧ ಕಳಾಭಿಜ್ಞನಾಗಮಜ್ಞಂ” ರನ್ನನ ‘ಗದಾಯುದ್ಧ’, “ಕವಿರಸ ಸಂವೃತ್ಪನ್ನಂ ವಿವಿಧ ಕಳಾಭಿಜ್ಞನಾಗಮಜ್ಞಂ” ಆಗಿರುವ ಜನ್ನನ ‘ಅನಂತನಾಥ ಪುರಾಣ’ಗಳು ರಸಪರಿಪಾಕದಿಂದ ಜನಮನವನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿ, ಜನಮನವನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರಗೊಳಿಸುವ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ‘ಗದಾಯುದ್ಧ’ದಲ್ಲಿ ವಾಚಕರ ಹೃದಯವನ್ನು ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವ ರಮಣೀಯ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸದೆ ಮುಂದುವರಿಯುವುದು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದುರ್ಯೋಧನನು ಹನ್ನೊಂದು ಅಕ್ಷರ ಹಿಣಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನು, ಬಂಧುಗಳನ್ನು, ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಅಪ್ಪರನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಎಕಾಃ ಛಾಗಿ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ರನ್ನನು ಬಹು ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಿ

ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರೀತಿಯ ಕರ್ಣ ದುಶ್ಯಾಸನರು ಅಳಿದುಹೋದುದನ್ನು ನೆನೆದು
ದುರ್ಯೋಧನನು ಕೊರಗುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ:

ಎನಗಿವರರೆಡುಂ ತೋ
ಳಿನಗಿವರುಮೆರಡು ಕಣ್ಣಿನೆರೆ ಯುವರಾ
ಜನುಮಂಗರಾಜನುಂ ಪೋ
ಜಿನೆ ಸಂಜಯ ಮತ್ತಮೆನಗೆ ಮಾನಸವಾಚಿ

ಕಟು ದಂ ದಿನಕರತನಯಂ
ಕಟು ದಂ ಯುವರಾಜನಪ್ಪ ದುಶ್ಯಾಸನನುಂ
ತುಟುಲಾಳ್ಳ ಳನಿವರುಮಂ
ಕಟುಪಿ ಸುಯೋಧನನ ಬಾಳ್ವದಂ ನಂಬಿದಿರೇ

ಎನಗೆ ಮನವಿಂದು ಶೂನ್ಯಂ
ಮನೆ ಶೂನ್ಯಂ ಬೀಡು ಶೂನ್ಯಮಾದುದು ಸಕಲಾ
ವನಿ ಶೂನ್ಯಮಾಯ್ತು ದುಶ್ಯಾ
ಸನನಿಲ್ಲದೆ ಕರ್ಣನಿಲ್ಲದಾನೆಂತಿರ್ಪೆಂ

ಬಾಂಧವರನಿಟುಸಿ ಸರಸಿಜ
ಬಾಂಧವತನಯನುಮಮನೆನ್ನ ತಮ್ಮನುಮಂ ನ
ಮ್ಮಂಧನರೇಂದ್ರನ ಮೊಗಮಂ
ಗಾಂಧಾರಿಯ ಮೊಗಮನಾವ ಮೊಗದೊಳೆ ನೋಟೈಂ

ಮನ, ಮನೆ, ಬೀಡು, ಸಕಲಾವನಿ ಶೂನ್ಯವಾಗಿರುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಂಧನರೇಂದ್ರನನ್ನೂ
ಗಾಂಧಾರಿಯನ್ನೂ ಯಾವ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ದುರ್ಯೋಧನನು
ಕಳವಳಪಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಕವಿಯು ಅವರನ್ನು ರಣರಂಗಕ್ಕೆ
ಬರಮಾಡುತ್ತಾನೆ:

ಸಕಲ ಚತುರಂಗಬಲ ವಿಕಳನಾಗಿ, ಸಪ್ತಾಂಗರಾಜ್ಯಸಮಾಲಿಂಗಿತನಾಗಿ
ಸಂಗ್ರಾಮ ರಂಗದೊಳೆದನೆಂಬುದನಾಪ್ತಚರರಣುಪೆ ಕೇಳ್ವು ಗಾಂಧಾರಿಯುಂ
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನುಂ ಶೋಕಾತುರೀಚಿತ್ತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಗನನಾರಯ್ಯಲುಂ ಮನಃ
ಕ್ಷತಮನಾಟುಸಲುಮೆಂದಣಿಸುತ್ತಂ ಬಂದು

ಪಡೆ ಪನ್ನೊಂದಕ್ಕೋಹಿಣಿ
ಗೊಡೆಯನೆ ಮೂರ್ಧಾಭಿಷಿಕ್ತನೈ ಮೂಱುಂ ಬೆ
ಳ್ಳೊಡೆಯ ನಡುವಿರ್ಪ ನೀನಿ
ರ್ದೊಡೆಯುಮನೆಮಗಟುಯದಂತುಟಾದುದೆ ಮಗನೇ

ಎಂದು ಅವರು ಆಕ್ರೋಶನ ಮಾಡುವಾಗ ವಾಚಕರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅಲಗಿಕ್ಕೆ
ತಿರುಗಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾರವರ ನೀಚಕೃತಿಗಳೇ ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣ
ನೆಂಬುದು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ಫುಟವಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನನ್ನು
ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಂಡ ದುರ್ಯೋಧನನ ಕಾತರ
ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ:

ಎಂದು ಪಳಯಿಸುತ್ತಂ ಬರ್ಪ ಗುರುಜನದ ಸರಮಂ ಸಂಜಯನಾಮ
ಕರಕಮಲ ಮುಕುಳಿತಾಂಜಲಿಯಾಗಿ - ದೇವಾ, ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ನಿಜ ಜನಸೇವಕ
ರಜಿಸುತ್ತಂ ಬಂದರ್ ಎಂಬುದುಂ ಉದ್ಭುತ ಗೋತ್ರಾಭಿಮುಖಂ ವಜ್ರಾಭಿ
ಮಾದಂತೆ ಸಿಗಾಗಿ ತಲೆಯಂ ಬಾಗಿ

ಅರಿಭೂಪಾಲರನಿಕ್ಕಿ ಗೆಲ್ಲೊ ಸಗೆಯಿಂ ತೂರ್ಯಸ್ಸನಂ ಪೊಣ್ಣೆ ಸೋ
ದರರುಂ ಮಕ್ಕಳುಮಾಪ್ತರುಂ ಬೆರಸು ಬಂದಾನಂದದಿಂ ಕಾಣ್ತೆನೆಂ
ದಿರಲಿಂತಾಯ್ತು ವಿಧಾತ್ಮ! ಮದ್ಗುರುಗಳಂ ದುಃಖಾತ್ಮರಂ ಶೋಕತ
ತ್ಪರರಂ ಮೆಯ್ಯೊಳೆ ಬೀಳ್ವುದಶ್ರುಮುಖರಂ ಕಾಣ್ವಂತುಟಂ ಮಾಡಿದೋ

ದುರ್ಯೋಧನನು ಮಂಗಲವಾದ್ಯದ ಗಂಭೀರರವದೊಡನೆ “ ಸೋದರರುಂ
ಮಕ್ಕಳುಂ, ಆಪ್ತರುಂ ಬೆರಸು ಬಂದು ಆನಂದದಿಂ ತಂದೆ ತಾಯ್ಗಳಂ ಕಾಣ್ತೆನೆಂ
ನೆಂದು ಬಗೆದಿದ್ದನು. ಆದರೆ ವಿಧಿಯು “ ದುಃಖಾತ್ಮರಂ, ಶೋಕತತ್ಪರರಂ
ಅಶ್ರುಮುಖರಂ ” ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ದುರ್ಯೋಧನನ ಕಳವಳವನ್ನು
ಇನ್ನೂ ನೋಡಿರಿ :

ಕಂದೆ ನಿಜಾನುಜರೆಲ್ಲಿದ
ರೆಂದೆನ್ನ ಜನನಿ ಬಂದು ಬೆಸಗೊಂಡೊಡದೇ
ನೆಂದು ಮುಖಮಾತುಗುಡುವೆಂ
ಕೊಂದಕೌಂತೇಯರೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸುವೆನೋ

ಶೋಕಂ ಮಿಗೆ ಫಣಿರಾಜ ಪ
ತಾಕಂ ವಿಕಳಿತವಿವೇಕಶೂನ್ಯಂ ಬಾಷ್ಪೋ
ದ್ರೇಕಂ ಹಾ! ದುಶ್ಶಾಸನ!
ಹಾ! ಕರ್ಣಾ! ಎನುತಮಂತೆ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದಂ

ದುರ್ಯೋಧನನು ‘ ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದಂ ’ ಎಂದು ರನ್ನನು ಹೇಳುವಾಗ ಓದುಗರ
ಅದೆಂತಹ ಕಳವಳವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ! ಕೊನೆಗೆ ಕುರುಕುಲಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಹೃದಯ
ಸ್ಪರ್ಶಿಯಾದ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ರೋಮಾಂಚಕಾರಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ:

ಪಂಕಜಮುಂ ಸುದೃಢದನಪಂಕಜಮುಂ ಮುಗಿವನ್ನಮುಗ್ರತೇ
ಜಂ ಕಿಡುತರ್ಪಿನಂ ನಿಜಕರಂಗಳನಂದುಡುಗುತ್ತಮಿದುರ್ಪ ಜ
ಕ್ರಾಂಕಮಗಲ್ಪಿನಂ ಕ್ರಮದಿನಂಬರಮಂ ಬಿಸುಟುರ್ವಿನಂಧಕಾ
ರಂ ಕವಿತರ್ಪಿನಂ ಕುರುಕುಲಾರ್ಕನುಮರ್ಕನುಮಸ್ತಮಯ್ದದಾ

ದಿನಪತಿಯಾದ ಸೂರ್ಯ, ಜನಪತಿಯಾದ ಕೌರವ ಇವರು ಅಸ್ತಂಗತರಾದವು
ವರ್ಣನೆಯು ಅದೆಷ್ಟು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿದೆ! “ The Poet stirs, inspires,
energises, vivifies and delights ” ಎಂಬ ಉಕ್ತಿಯು ಯಥಾರ್ಥವೆಂದು
ಹೇಳಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ಮಹನೀಯರೇ, ನಾನು ಇದುವರೆಗೆ ವಿವೇಚಿಸಿದುದು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಥೆ
ಕಾವ್ಯಗಳ ರೀತಿಯನ್ನು. ಆದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ಗ್ರಂಥಸಮೂಹ

ವೆಂಬ ಸ್ಥೂಲವಾದ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಕಾವ್ಯವೆಂಬುದು ಸಾಹಿತ್ಯಶಬ್ದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯೋದ್ಯಾನದ ಪರಿಪಕ್ವ ಫಲವೇ ಕಾವ್ಯ. ಆದರೆ ಕಾವ್ಯವೊಂದೇ ಸಾಹಿತ್ಯವಲ್ಲ. ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪರಿಪಕ್ವ ಫಲವೊಂದರಿಂದಲೇ ತುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಇಂದು ಕೇವಲ ಕಾವ್ಯಕೃಷ್ಣೇ ಮನ್ನಣೆಯಿಲ್ಲ. ನಾಡಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು, ಜನತೆಯ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ — ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಉದಾರದೊರೆಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಕವಿಗಳು ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳನ್ನೇ ಬರೆದರು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಟಿತುಷ್ಟಿಗಳೇ ಆಗ ತುಂಬಿದ್ದರಿಂದ ಜನತೆಯು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಆದರಿಸಿತು.

“ತೆವರೆಲ್ಲಂ ದೇವತಾಮಂದಿರಂ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ ರಾಜಿಯೆಲ್ಲಂ ದೀರ್ಘವಾಸಿಕಾ ಸಂಕುಲಂ ನೀರೇಜ ಕಾಸಾರ ವಸುಧೆಯೆಲ್ಲಂ ಲಸಚ್ಚಂದನೋದ್ಯಾನಂ” — ಆಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಗಂಗೆಯು ಮೆರವಣಿಗೆಯ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಪದವನ್ನಿಡುತ್ತ ವಿಹಾರಗೈದಳು. ಜನರಾದರೂ ಆ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ವಿಜೃಂಭಣೆಗೆ ಮನಸೋತು ಮೈಮರೆತರು. “ಪಲವುಂ ನಾಲಗೆಯುಳ್ಳವಂ ಬಗೆವೊ ಡೆಂದುಂ ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಪಾಟದ” “ಮೆಲ್ಲೆಲರಿಂ ಪೂತಕೊಳಂಗಳಿಂ ಕೆಜಿಗಳಿಂ ಕಾಲೂರ್ಗಳಿಂ ಕೆಯ್ಯಳಿಂ” ಚಿಲ್ಪಾದ ಕನ್ನಡ ಸೊಬಗನ್ನು, “ಇವು ಪಳ್ಳಿಗಳಿವು ಪಟ್ಟಣಮಿವು ಎಂದವಾದು” ಪೇಳಲಾರದ ನಾಡಿನ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನರ್ತಿಸುವುದು?

ಆ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ, ಆ ವಿಶ್ರಾಂತಜೀವನದಲ್ಲಿ, ಆ ಕೊಡುಗೈದೊರೆಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಇಂದು ವ್ಯವಹಾರ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಂದು ಮಾತ್ರ ಅದು “ಬಾಳ ಬಟ್ಟೆ ಪರಮಾಗಮ” ವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಾರ್ಥಕ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು.

ಆದರೆ ಮಹನೀಯರೇ, ಸಾಹಿತ್ಯವು ಜನಜೀವನದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಾಗಿ ಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಇಂದಿನ ಜೀವನದ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಸಾಧನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಯುಗವು ವಿಚಾರಕ್ರಾಂತಿಯ ಯುಗವಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ರೂಢಿಮನೋಹಾರಿಯಾದ ಕಾವ್ಯವು ಇಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ತಣಿಸಲಾರದು. ಸಾಹಿತ್ಯವು ನಮ್ಮ ಮೆದುಳಿಗೆ ವಿಚಾರವನ್ನು, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು, ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ; ಜನಜೀವನವನ್ನು ಸುಸಂಸ್ಕಾರಗೊಳಿಸುವ ಸಾಧನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ತನ್ನ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಮೇಲಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಲೇಬೇಕಾಗುವುದು.

ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜೀವನದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೆಗ್ಗುರುತುಗಳಂತೆ ಕನ್ನಡದ ಕವಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ

ಬಹು ಜನರು ಕುಲರಸಿಕರು, ಜೈನಮಂದಿರ ನಿರ್ಮಾಣಧನರು, ಕಾವ್ಯಕಲಾಪರಿಣಿತರು, ಖಡ್ಗ ಕಲಾಪರಿಣಿತಗಳನ್ನು ಸಮನ್ವಯಿಸಿಕೊಂಡವರು, ಒಡ್ಡಿದ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಆವಿಷ್ಕಾರಿಗಳನ್ನು ಪೆಂಪಿನವರು; ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕವಿಗಳು ಅನ್ಯರ ಲೇಸನ್ನೇ ಬಯಸಿದವರು. ಅಂತೆಯೇ ಅಂದು ಸೋಜಿಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಹೊರಟು ಜನತೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆರಿಸಿತು. ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಜನಜೀವನ, ಜನಜೀವನದಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ಸಂಸ್ಕಾರಪಡೆಯುವುವು ಎಂಬ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಉತ್ತಮ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳು ಪುಣ್ಯ ಚರಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಅಂತೆಯೇ ನಾಡಿನ ಜನತೆಯನ್ನು ಸುಶೀಲರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಅಂದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಆಧುನಿಕ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು ತಮ್ಮ ಉದಾತ್ತ ಜೀವನದಿಂದ, ಆ ಉದಾತ್ತ ಜೀವನದ ಪ್ರತೀಕವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಬೆಂಬಲಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಜೀವ, ಉದಾತ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಹೊರಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ, ಪಂಥ, ಪಂಗಡ, ಪ್ರದೇಶಗಳ ಕೀಳು ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅವಕಾಶಕೊಡದ, ಅನ್ಯರ ಲೇಸನ್ನು ಬಯಸುವ ಪುಣ್ಯಚರಿತರಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಮಗದೊಮ್ಮೆ ಬೆಳಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ಸುದೀನರು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಲನಗಳು ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇದು ವಿಚಾರಕ್ರಾಂತಿಯ ಯುಗವಾದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪ್ರಮೋದನಾದ ಪದ್ಯಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಚೋದಕವಾದ ಗದ್ಯಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಲಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಲಕ್ಷಣಗತಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವ ಜಗತ್ತಿನ ಜ್ಞಾನಭಾಂಡಾರವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯದ ಹೊರತು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಮೃದ್ವೆ ದೊರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಂತೆಯೇ ಇಂದು ಜ್ಞಾನಪ್ರದಾಯಕವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ನಿರ್ಮಾಣ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಜಗತ್ತಿನ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹು ವಿಧದಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಜನತೆಯ ಆಳವಾದ ಗಳನ್ನು ತಣಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾವ್ಯವಷ್ಟೇ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಸಾಕು ಈಗ ಬಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮಹನೀಯರೇ, ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜನೋಪಕಾರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿರುವಿರಾ? ‘ಶ್ರೀನಿವಾಸ’ರ ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಕವನಗಳು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗದೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಕತೆ ಕವನಗಳಿಂದಲೇ ಕನ್ನಡಿಗರು ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಬೇಕೇ? ಕೇವಲ ಕನ್ನಡದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಬಹುಶ್ರುತನಾಗಬಹುದೇ ಎಂಬ ನೇರವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ನಿರ್ವಿಕಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೇಳುವದಾದರೆ ನಾನು ‘ಇಲ್ಲ’ ವೆಂದೇ ಉತ್ತರಕೊಡಬೇಕಾಗುವದಷ್ಟೇ? ಕನ್ನಡದ ವಿಷಯವಾಗಿ ನನಗೆ ತ್ರೈಮುಖವಿದೆ; ಅಭಿಮಾನವಿದೆ. ಆದರೆ ಅಭಿಮಾನ ಪ್ರೇಮಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಆರೋಪಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಬಹುದೇ? ಜ್ಞಾನದ ಹಸಿವುಳ್ಳ ಕುತೂಹಲಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಣಿಸಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ವಿಚಾರಿಸಬೇಡವೇ? ವಿಜ್ಞಾನ, ಗಣಿತ, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ, ವಿಮರ್ಶಾಶಾಸ್ತ್ರ, ರಾಜ್ಯಭಾಷೆ, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಮಾಜ ಸತ್ತಾವಾದ, ಪರದೇಶದ ರಾಜಕಾರಣ, ತುಲನಾತ್ಮಕ ಧರ್ಮಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ, ಜಾಗತಿಕ ವಿಚಾರಪ್ರವಾಹಗಳ ಸಂಕಲನ, ಜಾಗತಿಕ ಜೀವಜ್ಯೋತಿಗಳ ಆತ್ಮ ಚರಿತ್ರೆ—ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು ಜ್ಞಾನಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುವವರಿಗೆ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೇ? ಅಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯಸಮ್ಮೇಲನಗಳು ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗಬೇಡವೇ? ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುದಿಯುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೇ ಇಂದು ತಮ್ಮೈದುರು ಇಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಮೇಲೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿ ನಾನು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟಿನೆಂದು ಕೆಲವರಿಗೆ ಅನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ (Pure Literature), ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ (Applied Literature) ಎಂದು ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ನಾನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂಬ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿವೆ. ಆಧುನಿಕ ಜನತೆಗೆ ಬೇಕಾದುದೂ ಇದೇ. ಪಂಪ, ಹರಿಹರ, ರುದ್ರಭಟ್ಟರ ಕಾವ್ಯಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಾರ್ಥಕವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡವು. ಇಂದು ಅದೇ ಹಾದಿಯನ್ನು ತುಳಿಯುವ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮಗೆ ಇಂದಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಜನತೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕನ್ನಡವು ಇನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ವಿಷಾದದಿಂದಲಾದರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಕೋಪಿಸ ಬಾರದು. ನನ್ನ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುವ ಕೆಲವು ಅಂಕಗಳನ್ನು ತಾವು ಅವಲೋಕಿಸಬೇಕು.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರದರ್ಶನ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಕು. ೧೯೩೭ನೆಯ ವರುಷದ ಗ್ರಂಥಗಳ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಹೀಗಿದೆ: (೧) ಪದ್ಯಕಾವ್ಯ ೪೬, (೨) ಸಣ್ಣ ಕತೆ ೪೨, (೩) ಮತಾಚಾರ ೩೫, (೪) ನಾಟಕ ೨೫, (೫) ಶಾಲಾ ಪುಸ್ತಕ ೨೪, (೬) ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆ ೧೮, (೭) ಚರಿತ್ರೆ ೧೫, (೮) ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಬಂಧ ೧೩. ಅಂತು, ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕನ್ನಡ ದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪದ್ಯಕಾವ್ಯಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು. ‘ಕಾವ್ಯಪರಿಣತಮತಿ’ ಗಳ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಗಂಗೆಯ ಹೊನಲು ಹರಿಯುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಜನತೆಯ ಒಳಿತಿ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ಅವಶ್ಯವಿರುವುದನ್ನೇ. ಕನ್ನಡಿಗರು

ರಂಜನೆಗೆಂದು ತಮ್ಮ ಕತೆ ಕವನಗಳನ್ನು ಓದಿ ವಿವಿಧ ಜ್ಞಾನ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವಂತೆ ಆಗಬಾರದಷ್ಟೇ. ಕನ್ನಡಿಗರಿಗಾಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯನಿರ್ಮಾಣವು ಆ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಜೋದಕವಾದ ಗದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಇಂದಿನ ಜನತೆಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡಭಾಷೆಗೆ ಮನ್ನಣೆಯು ದೊರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಜನತೆಗೆ ಕನ್ನಡವು ವಾದುವನ್ನು ನೀಡುವಂತಾಗಬೇಕು.

ನಚ್ಚಿನ ಕನ್ನಡ ಸೋದರಸೋದರಿಯರೇ, ಕನ್ನಡವು ಸುಮಾರು ಸಾವಿರ ವರುಷಗಳ ಸಂಸ್ಕಾರವುಳ್ಳ ಭಾಷೆ. ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾವ್ಯ ಕಾವ್ಯಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭಾಷೆ. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಒಂದೊಂದು ಕೋಟಿ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ವ್ಯವಹಾರದ ಭಾಷೆ. ಅದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಮುದ್ದೆ ಭಾಷೆ. ಇಂತಹ ಭಾಷೆಗೆ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಕನ್ನಡ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಗಣಿತ, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ, ವಿಮರ್ಶಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ, ರಾಜ್ಯಭಾರ, ಸಮಾಜ ಸತ್ತಾವಾದ, ಪರದೇಶದ ರಾಜಕಾರಣ, ತುಲನಾತ್ಮಕ ಧರ್ಮಗಳ ಕಥಾಸಂಕಲನ, ಜಾಗತಿಕ ವಿಚಾರಪ್ರವಾಹಗಳ ಸಂಕಲನ, ಜಾಗತಿಕ ಜೀವಜ್ಯೋತಿಗಳ ಕಥಾಸಂಕಲನ — ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಗಳು ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿ, ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ತಣಿಸಿ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಕನ್ನಡಿಗರ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಲೆಂಬ ನನ್ನ ಅಂತಃಕರಣದ ಆಶೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸೂಚಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಿರಿಗನ್ನಡಂ ಗೆಲ್ಲೆ.

ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದ ಪ್ರಜಾಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ*

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಚೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ರಾಜರುಗಳಿಂದ ಪರಿಪೋಷಿತವಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಏಕೈಕ ಯತ್ನ ಹೊಂದಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಆಳಿದ ಕನ್ನಡ ಕುಲದ ಅರಸುಗಳು ಕನ್ನಡ ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದಲೂ ಪ್ರೇಮದಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಆಯೆಡೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವಷ್ಟು ಹಿರಿದಾದ “ಸಾರಸ್ವತ ಸಂಪತ್ತು” ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಾಲಿ ಮಂದಿ ಕೇವಲ ಪಂಡಿತಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳೂ, ವಿದ್ವದ್ರಸಿಕರೂ, ಸುಸಂಸ್ಕೃತರೂ, ಮೇಲಾಗಿ ಕಾವ್ಯಕಲಾಪ್ರಗಲ್ಭರೂ ಆಗಿದ್ದುದು ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯವಿಶೇಷ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯಲತೆಯು ಬಹುಮುಖವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿ, ಸೊಂಪಾಗಿ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಎಡೆಯಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟರು, ಚಾಲುಕ್ಯರು, ಹೊಯ್ಸಳರು, ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸುಗಳು, ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರಭುಗಳು— ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಕನ್ನಡದ ಅರಸುಮನೆತನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಸರಾದವರು. ಇವರ ಕಾಲ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕದ ಸುವರ್ಣಯುಗ. ಕನ್ನಡದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ, ಅದರ ಏಕೈಕ ಯತ್ನ ಸಾಧಿಸಿದ ಧೀರರಿವರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸ್ವತಃ ಪಂಡಿತರು, ಕವಿಗಳು. ಎಲ್ಲರೂ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ಆಶ್ರಯ ದಾತರಿನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಏಕೈಕ ಯತ್ನ ಸಾಧಿಸಿತೆನ್ನಬಹುದು.

ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದುದು, ಎರಡು ಮೂರು ಶತಮಾನಗಳು ಭಾರತೀಯ ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ಅಧೀನವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದು ವಿಜಯನಗರದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಸಾಹಿತ್ಯದೇವಿಯರು ವೈಭವದ ತಿಖರದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿ ಮೆರೆದ ಕಾಲವಿದು. ವಿಜಯನಗರವು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೫೬೫ರಲ್ಲಿ ಹಾಳಾದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಆಶ್ರಯ ದೊರೆತದ್ದು ಮೈಸೂರಿನ ಕನ್ನಡ ಅರಸರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ. ಹಿಂದೆ ಆಳಿದ ಕನ್ನಡ ರಾಜರುಗಳಂತೆಯೇ ಮೈಸೂರಿನ ಅರಸರೂ ಸಹ ಪಂಡಿತಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು; ಅಲ್ಲದೆ, ರಸಿಕರೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲಾಕೋವಿದರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ನೀರೆರೆದು ಪೋಷಿಸಿದರು.

* ಕಳೆದ ಡಿಸೆಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಪ್ರಬಂಧ.

ಮೈಸೂರಿನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉಜ್ವಲವಾದ ಪ್ರಕರಣವೆಂದರೆ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲ. ನಂದಿಹೋಗಿದ್ದ ಸಾರಸ್ವತ ಸೂರ್ಯನು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಕಾಶಗೊಂಡನು; ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಮತ್ತೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುವು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲೆಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದು ಬಹಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಗೊಡಿದುದೂ, ಜನಜೀವನವು ಬಹುಮುಖವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿ ನಾನಾಕಾರವಾಗಿದ್ದು ಸಿದ್ಧಿಸಿದುದೂ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ.

ಪ್ರಜಾಜೀವನ

ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೬೭೨ರಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇಮವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗಳಿಂದ ಶತ್ರುಗಳು ಮುತ್ತಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಮರಾಠರೂ, ತುರುಕರೂ ಪ್ರಬಲ ಶತ್ರುಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಡಗಿಸಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಬೇಕು; ಆಮೇಲೆ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜನತೆಗೆ ಸಂತತವಾದ ಶಾಂತಿ ದೊರಕಿದರಲ್ಲವೆ ಜೀವನ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆದೀತು? ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇವರು ಮೊದಲು ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ದರ್ಪದ ಪರಮಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಯಿತು.

ಇವರ ಕಾಲದ ಜೀವನವು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಶಾಂತವಾಗಿಯೂ, ಸುಖವಾಗಿಯೂ ಸಾಗಿತೆನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರ ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದಲೂ, ಕೃತ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಮರಾಠರೂ, ತುರುಕರೂ ಭುಜಬಲದ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಕೈಸಾಗದೆ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದುಹೋದರು. ಇವರ ಹೆಸರಿನ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹಸ್ವಪ್ನವೇ ಸರಿ. ಮೊಗಲ್ ಸಾರ್ವಭೌಮನಾದ ಔರಂಗಜೇಬನ ಕೂಡ ಇವರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸುವುದು ತನಗೆ ಕ್ಷೇಮವೆಂದರಿತು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದನು. ಎಂದಮೇಲೆ ಈ ದೊರೆಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವರ ಶತ್ರುಗಳ ಸರ್ವದಾ ಸುಖಶಾಂತಿಗಳು ನೆಲೆಗೊಂಡುವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ದೇಶಕ್ಕೆ ಶತ್ರುಬಾಧೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಸುಖವಾಗಿರುವಂತೆ ಹವಣಿಸಬೇಕಾದ್ದು ರಾಜಧರ್ಮ. ತದನಂತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂತತವಾದ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನಗಳು ನೆಲೆಸಿದುವೆಂದಮೇಲೆ ಪ್ರಜಾಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಮಾಡುವುದು. ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಭುಜದರ್ಪದಿಂದ, ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಶಾಂತಿಸೌಖ್ಯಗಳು ಸಿಕ್ಕುವಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಕಲ್ಪಿತವಾಯಿತು. “ಕ್ಷಾತ್ರಧರ್ಮ”ವನ್ನು ಅವರು “ಶ್ರೀಪತಿಯ ಸೇವೆ”ಯೆಂದು ಬಗೆದಿದ್ದರು. ಅವರ ಕಾಲದ ಜೀವನವು ಶ್ರೇಷ್ಠ ತರವಾಗಿತ್ತೆಂದೂ, ಸುಖಸಂತೋಷಗಳ ನೆಲೆಯಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು ಕೇವಲ ಐತಿಹಾಸಿಕವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವೂ ಆದ ಕಾರಣವುಂಟು. ಆ ಕಾಲದ ಜೀವನದ ಸಂಕಲ್ಪವಿಕಲ್ಪಗಳನ್ನು, ಉನ್ನತಿ ಸಂಭ್ರಮ ಸಡಗರಗಳನ್ನು

ಜನತೆಯ ಜ್ಞಾನದಾಹವನ್ನು ಆ ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮುಚ್ಚಯದ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಆ ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಆಗಿನ ಜೀವನ ವಿಚಾರಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಜನತೆಯು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಜನತೆಯ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕ್ಕೆ, ಅವರ ಹೃದಯ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಗೆ, ಅವರ ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳ ಪರಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಧನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಅಂದಿನ ರಾಜರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರು ಕೇವಲ ಭುಜದರ್ಪದಿಂದ ದರ್ಪಿತರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಕ್ಷೇಮಚಿಂತನೆಯ ಸಂತತ ಬುದ್ಧಿಯಿದ್ದಿತು. ಜನತೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನಭಂಡಾರವನ್ನೊದಗಿಸಲು ಅವರು ಸದಾ ದುಡಿದರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರೇ ಸ್ವತಃ ಸುಸಂಸ್ಕೃತರೂ, ಕವಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದರು. ರಾಜನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೇನೂ ಕಡಮೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನತೆಗೆ ಅವರು “ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿದ್ಯಾನಿಕಷ ಪ್ರಸ್ತರನುಂ,” “ರಸಿಕ ಜನ ರಸಾಯಿನೀಕೃತ ಸಂಗೀತ ವಿಸ್ತರನುಂ” ಎಂಬ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕವಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆಸ್ಥಾನವೆಲ್ಲ ಪಂಡಿತರಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದಿತು. ಒಮ್ಮೆ ಇವರ ಆಸ್ಥಾನಪ್ರವೇಶವು ಮನಸ್ಸಿನ ಜಾಡ್ಯವನ್ನು ನೀಗಿ, ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಕಾಶಲಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತೆಂದು ಕವಿಯೊಬ್ಬನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಇವರ ಬಳಿ ತಿರುಮಲಾರ್ಯ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಾಧ್ಯಾಯ, ಸಿಂಗರಾರ್ಯ ಮುಂತಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠತರಗತಿಯ ಕವಿಗಳಿದ್ದರು. ಹೊನ್ನಮ್ಮನೆಂಬ ಊಳಿಗದ ಹೆಂಗಸು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕವಯಿತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರು ಪಂಡಿತರೂ, ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಕ್ಷೇಮದ ಹಲವು ಏರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರು. ಜನತೆಯ ಐಹಿಕಜೀವನದ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನಬೋಧೆಗೆ ತಕ್ಕ ಗ್ರಂಥರಾಶಿಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಐಹಿಕಜೀವನವು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದ್ದಿತೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಅವರ ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ತಿಳಿಯಬಹುದು:

ಎಣ್ಣೆಸೆಯ ಪಗೆಗಳಡಂಗಿದುದಾಂ ಪುಜೆಗೆಳ್ಳಿ ರಾಜಿಕಭಯಮಿಲ್ಲದೆಯುಂ,
ದೇವತಾ ಪ್ರಸಾದದಿಂ ಮುಚ್ಚಿಬೆಳೆಗಳುಂಟಾದುದಾಂ ದೈವಿಕಭಯಮಿಲ್ಲದೆಯುಂ
ಮಿರ್ಪುಡಾಂ ಪುಜೆಗಳನಿಬರುಂ ಇಹದೊಳ್ ಸೊಗವಾಪ್ತರ್.

ಐಹಿಕಜೀವನವು ಇಷ್ಟು ಮುಂದುವರಿದಿರಲು, ಅವರಿಗೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು ಕೂಡ ಆವಶ್ಯಕವಾಯಿತು. ಆಮುಷ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನ ಸಾಧನೆಗೆ ಜನತೆಯು ಆಗ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವರಿಗೆ “ಮುಕ್ತಿಗತಿಯ” ಮೊಗದೋರಿಸಲು ಅವರು ಮನತಂದರು.

ಜ್ಞಾನಬೋಧೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮುಖ್ಯವಾದ ಎರಡಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರು. ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲರ ಹಿತಸಾಧಕರಾಗಿ, ಜನಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜರ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲಿದ್ದ ಗುರುತರವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನವರು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನಬೋಧೆಯಲ್ಲಿವರು ಜಾತಿಮತಗಳ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಯಾವ ಜಾತಿಯವರಾಗಲಿ ಜ್ಞಾನಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ಬದುಕನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ಜ್ಞಾನಬೋಧೆಯು ದೇಶಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಆಗಬೇಕು. ಇವೆರಡು ಅಂಶಗಳೂ ಬಹುದಿನಸಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದುವೆಂದು ಖಂಡಿತ ಹೇಳಬಹುದು. “ಅಕ್ಕರಮನಱಾಯದೊಕ್ಕಲಿಗರ್ಗ್ಗಂ ಪೆಣ್ಣಿಳ್ಳಂ ಸಕ್ಕದದಿಂ ತತ್ತಜ್ಞಾನಮುತ್ತು ದರಿದೆಂದು ಎಲ್ಲರುಮುಱುವಂತೆ ಕನ್ನಡವಾತಿನೊಳ್ ಮೆಲ್ಲುಡಿಗಳಿಂದೆ ಅಖಿ ತತ್ವಾರ್ಥಂಗಳಂ ಸಂಗತಿಗೊಳಿಸ” ಬೇಕೆಂದು ಅವರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು.

ತಮ್ಮ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಸಮಸ್ತ ಹಿತಗಳನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲು ಅವರು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಿತರಾದ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಾಧನೆಯೇ ಅವರ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಅನರ ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಸಂಜದಲ್ಲಿ ಪರಿಶೋಭಿತರಾಗಿರುವ ಕವಿಶ್ರೇಷ್ಠರ ಪೈಕಿ ಕೆಲವು ಕವಿಗಳು ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೃತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೇನೂ ಕಡಮೆಯಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕಪಾಠ್ಯಯು ತಿರುಮಲಾರ್ಯ, ಸಿಂಗರಾರ್ಯ, ಹೊನ್ನಮ್ಮ ಇವರುಗಳಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಮಂದಿ ಕವಿಗಳು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೃತಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿಲ್ಲ. ಜನತೆಯ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಅವರ ನಾಡವನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಉದಾರಚರಿತರಾದ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರವರು ಮನಗಂಡಿದ್ದರಲ್ಲವೆ? ಅವರು ಸ್ವತಃ ರಚಿಸಿದವೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದಿರುವ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿವೇಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಜನತೆಯ ಐಹಿಕಜೀವನಕ್ಕೆ, ಆತ್ಮಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಅವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಸಂಸ್ಕೃತನಾದ ರಾಜನು ತನ್ನ ಪ್ರಜಾಕೋಟಿಯ ಜೀವನವಿಕಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾವನೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ‘ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಬಿನ್ನಪ’ ‘ಗೀತಗೋಪಾಲ’ ಮತ್ತು ಹೊನ್ನಮ್ಮನ ‘ಹದಿಬದೆಯ ಧರ್ಮ’ ಎಂಬ ಮೂರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಾನ್ಯ ಸ್ಥಾನವು ‘ಹದಿಬದೆಯ ಧರ್ಮ’ದ್ದಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮೂರು

ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ರಾಜರ ಆಸ್ಥಾನದ ಉಳಿಗದ ಹೆಂಗುಸೊಬ್ಬಳು ಒಂದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದಳೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ.

‘ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಬಿನ್ನಪ’

ನಾವು ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಸಿದ ಮೂರು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಮೊದಲನೆಯದು. ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಉದಾತ್ತಮನೋಧರ್ಮವನ್ನೂ ಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನತೆಯನ್ನೂ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಗ್ರಂಥಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ “ನರಪತಿ ಶ್ರೀ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಂಗಳೊಳ್” ಎಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕವಿಯು “ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಂಗಳ” ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಗಹನವಾದ ವೇದಾಂತ ವಿಚಾರಗಳು ತುಂಬಿವೆ. ನಿರೂಪಣೆಯ ಕ್ರಮ, ಶೈಲಿ—ಇವು ಸರಳವಾಗಿ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿವೆ. ಭಾಷೆ ಲಲಿತವಾಗಿ, ಸರಳವಾಗಿ ಇದೆ. ಕವಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ “ಭಗವದ್ವಿಷಯಕವಾದ” ಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ಸಂತತ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ, ವಿಧ್ವಂಸ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಬಹುಕಾಲ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಜ್ಞಾನರಾಶಿಯನ್ನು—ತಿಳಿಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಎರೆಯಲು ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ಬಹಳ ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾಗಿದೆ. ಜನಸಾಮಾನ್ಯದ ಆತ್ಮದ ಅಂತಸ್ತನ್ನು ಸುಸಂಸ್ಕೃತರ ಆತ್ಮದ ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ವಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿರುವುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ೩೦ ‘ಬಿನ್ನಪ’ಗಳಿವೆ. ಇದು ಒಂದು ದಿನಚರಿಯಂತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಬಿನ್ನಪಗಳು ಒಮ್ಮೆ ಕುಳಿತು ಬರೆದಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಆಗಾಗ ಭಾವನೆಗಳು ಮೂಡಿದಾಗ ಬರೆದಿಟ್ಟಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವ ವಿಷಯಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಮತದ ತತ್ವವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತಗಳ ವಾತಾವರಣವೇ ಇದ್ದಿತು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅದೇ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರು. ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ಇವರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಮತದ ಸಾರವು ಕಂಡುಬರುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದಮಾತ್ರದಿಂದ ಅವರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಯಾವ ಹೆಸರನ್ನೂ ಕೊಡಲು ನಮಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬಾರದು. ಭಗವದ್ವಿಷಯಕವಾದ ಜ್ಞಾನ ಬೋಧೆಯೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಾಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಉಪೋದ್ಭಾತವನ್ನು ಬರೆದವರು “ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಮತ ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸಂಗತಿಗೊಳಿಸಿದ ಗ್ರಂಥವು ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ಇದು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ.

ತನ್ನ ಜ್ಞಾನಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಎರಕ ಹೊಯ್ಯಲು ಕವಿ ಮಾಡಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾಧುವಾಗಿದೆ. ‘ಬಿನ್ನಪ’ಗಳಲ್ಲಿ ಹೃದಯಂಗಮವಾದ ಶೈಲಿಯಿದೆ. ಇಂಪಾದ, ಸೊಂಪಾದ ಮಾತುಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಕವಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು 'ಬಿನ್ನಪ'ದ ಮೊದಲಲ್ಲಿಯೂ, ಅದರದರ ಸಾರವನ್ನು ಕಂದಪಡ್ಯವೊಂದರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹದಿನೈದನೆಯ 'ಬಿನ್ನಪ'ದ ಕಂದಪಡ್ಯವು ಸಕಲವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನು "ಭಗವಂತನೇ" ಎಂದು ಮನೋರಂಜಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ:

ಅರ್ಣವ ಭೂಧರ ತಟಿನೀ | ತೀರ್ಣ ಧರಾವಲಯಮನಿತುಮಂ ಸಮೆದ್ಯ ನೀಂ
ನಿರ್ಣಿತಮಂದು ಶೌರಿಗೆ | ಕರ್ಣಾಟಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಬಿನ್ನತಿಗೈದಂ ||

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ 'ಬಿನ್ನಪ'ದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಪಾಪಿಯಾದರೂ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ಮರಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗುವನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ:

ಈ ಪಾತಕಿಗಳ ತಮ್ಮ ಪಾತಕಂಗಳನಿತಕಂ ಬೇಜಿವೇಜಿ ವ್ಯಾಪ್ತ
ಶ್ಚಿತ್ತಮನಿಸಗುವುದು ಜನ್ಮಕೋಟಿಯೊಳಂ ತೀರದು. ದಯಾಳುವಾದ ನೀ
ಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ಮನದೊಳ್ ವಿವೇಕಂ ಪುಟ್ಟಿ, ಪಿಂತಣ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಾಕ್ಷ
ಮುಂಟಾಗಿ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮನಾಚರಿಸಿ ನೀನಾಕ್ಷನುಂ ತಾವು
ಮೆಂಬಣಿಕೆಗೂಡಿ, ನಿನ್ನನೇ ನೆನೆಯತಿರ್ಪುದೆಂಬ ಕೃಷ್ಣಾನುಸ್ಮರಣವೆಂದ
ಜುಂದಮೆ ಸಕಲ ಪಾಪಂಗಳುಂ ಸವಾಸನಮಾಗಿ ಪೋಪುದೆಂಬ ಬಾಹ್ಯ
ತತ್ವಮಂ ತಿಳಿಯೆ, ನೀನೆ ಪರಮ ಪಾವನನೆನಿಸುವೆ. ಅದಜುಂ ನೀ
ಪಾಪಂಗಳಂ ಪಿರಿದೆನಿಸದೆ ನಿನ್ನ ಪಾವನತ್ವಮಂ ಮೆಜಿದೆನ್ನಂ ಪೊರುವುದು ಭವ
ದನನ್ಯಜನ ಸುಲಭಾ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ 'ಬಿನ್ನಪ'ದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹ ವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರು ದೇವರಿಗೆ ವಿಗ್ರಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ವಾದಿಸಿ ವರೋ ಅಂತಹವರನ್ನು ಕುಮತಿಗಳೆಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ:

ಪರಮಾತ್ಮಂ ತಾಂ ಕರ್ಮಪರವಶನಲ್ಲದೊಡೆ ಜೀವಾತ್ಮರಂ ತತ್ತ್ವದ್ವಿ
ಪಾರದೊಳ್ ಕರ್ಮಾನುಗುಣಮಾಗಿ ಪ್ರೇರಿಸುವುದರ್ಕಾಗಿ ದೇವಮನುಷ್ಯ
ಶರೀರದೊಳಿರ್ಪುದು ದೋಷಾವಹಮಲ್ಲ.

ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹಂ ನಿನ್ನ ಮೈಮಗೆ ತಕ್ಕದಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮನ
ಬಂದುದುಮಾದ ಸುಗಂಧಮುಂ ಕಾಂತಿಯುಂ ಯಾವನಮುಂ ಮುಖ
ಸಕಲ ಗುಣಂಗಳಂ ಪಡೆದು ಜ್ಞಾನ ಬಲೈಶ್ವರ್ಯ ವೀರ್ಯಶಕ್ತಿ ತೇಜಸ್ವಿ
ಲ್ಯಾದಿ ಸ್ವರೂಪ ಗುಣಂಗಳ್ಳಿ ಪ್ರಕಾಶಮಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿವಾಸಸ್ಥಾನಮಾಗಿ ನಿ
ನೆಂದಂತಿರ್ಪುದಜುಂ ನಿನಗತಿಶಯಾವಹಮೆಂದು ಪಿರಿಯರ್ ಪೇಟ್ಟರ್.

ಅಂತಪ್ಪ ದಿವ್ಯಮಂಗಳ ವಿಗ್ರಹ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಸ್ಥದಾನದಿಂ
ಮನೋರಥಮಂ ಸಲಿಪುದು ಸಲಿಪುದನನ್ಯಜನ ಸುಲಭಾ, ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲವಲ್ಲಭಾ

ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವೇದಾಂತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ನಾವು ಕೈಹಾಕಿಲ್ಲ. ಎಂತಹ ಗಹನವಿಷಯಗಳನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಕವಿ ಸರಳರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, ಕೃತಕಾರ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ.

‘ಗೀತಗೋಪಾಲ’

‘ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಬಿನ್ನಪ’ದಂತೆಯೇ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷ ಗುಣಗಳ ಕೆಲವಿವೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ಅದ್ಭುತವಾದ ಮಹಿಮೆ, ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿ ತನ್ನ ‘ಗಾನ ಶಕ್ತಿ’ಯನ್ನು ಬೆರಸಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಗೀತೆಗಳ

ರಾಗಗಳುಂಟು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ 'ದಾಸರ ಹಾಡು'ಗಳ ಮನೋಧರ್ಮದ ಸಾಮ್ಯವಿದೆ. ದೊರೆಯು ಸ್ವತಃ ಸಂಗೀತಕಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದ್ದರಿಂದ ಗೀತಗಳಲ್ಲಿ ಗಾನ, ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯ, ನಿಶ್ಚಲವಾದ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ—ಇವು ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆಯೆನ್ನಬಹುದು.

ಜನತೆಗೆ ತತ್ವವಿಚಾರಗಳು ತಿಳಿಯಬೇಕು; ಸುಲಭವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಅಂದು ಅವರ ಜೀವನವು ಸುಖಸಂತೋಷಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾಗಬಲ್ಲದು. ತತ್ವಗಳು ಅವರಿಗೆ ಜೊನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು, ಅವುಗಳನ್ನು ಗೀತರೂಪದಲ್ಲಿ ಹರಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ರಚಿಸಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲವೂ ದೊರೆಯ ಆಶಯಗಳಾಗಿದ್ದುವು.

“ಹರಿಸಂಕೀರ್ತನವೇ ಪರಗತಿಗನುಕೂಲ”ವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, “ಪಾಲಂ ಬಯಸಿದ ರೋಗಿಗೆ ಪಾಲಿಂದೌಷಧಮನೀವ ವೈದ್ಯನ ತಿಳಿದಿದ್ದೀಲೋಗರೊಲ್ವ ಗೀತದ ಮೂಲದೊಳೇ ಮುಕ್ತಿಗತಿಯ ಮೊಗದೋಟಿಸಿದಂ.” ಗೀತಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೇರೇತನ ತತ್ವಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯಜನಕ್ಕೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತವೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಏಳೇಳು ಖಂಡಗಳಿವೆ. ಹಾಡುಗಳು ಲಲಿತವಾಗಿಯೂ ಸರಳವಾಗಿಯೂ ಇವೆ. ಒಂದೊಂದು ಖಂಡದಲ್ಲಿಯೂ ಏಳೇಳು ಪದಗಳಿರುವುದರಿಂದ “ಸಪ್ತಪದಿ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಜಯದೇವನ ‘ಗೀತಗೋವಿಂದ’ವು ಆಧಾರವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮೊದಲ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗೋಪಿಯರ ಪ್ರಣಯ, ವಿರಹ ವೃತ್ತಾಂತಗಳು ನಿರೂಪಿತವಾಗಿವೆ. ಉತ್ತರಭಾಗದ ಏಳು ಸಪ್ತಪದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ “ಎಡೆವಿಡದೆ ದೊರೆಕೊಂಬ ಮೋಕ್ಷಮಂ ಸಾಧಿಪುದರ್ಕೆ ಉಪಾಯಮಾದ ಪ್ರಪತ್ತಿ ಸ್ವರೂಪಮಂ” ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಗೆ ಪಲ್ಲವಿ, ಚರಣಗಳಿವೆ; ರಾಗಗಳಿವೆ. ಕೀರ್ತನೆಗಳ ಅರ್ಥವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವಂತೆ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಂದಪದ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಪದ್ಯಗಳು ಹಳಗನ್ನಡ ಶೈಲಿಯನ್ನೂ, ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಹೊಸಗನ್ನಡ ಶೈಲಿಯನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಿವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಕಂದಪದ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಪದಗಳನ್ನೂ ಮಾದರಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯ ಸಿಂಗರದಿಂಗಿತವನ್ನು ಗೋಪಿಯೊಬ್ಬಳು ಕೇಳಿದಿಕೆ ರೀತಿ ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತಾಳೆ:

ನೇಣುವ ನುಡಿಸಲಾ ಪೂಡಿದ | ತಾಣಕಮಂ ತನ್ನನೊಲಿಸಗೆಯ್ಯಂಗೆತ್ತಾ
ಜಾಣೆ ಜಗದೀಶನಿರವಂ | ಕಾಣಸಿ ತಿಳಿಪುತ್ತೆ ತನ್ನ ಸೊಬಗಂ ಮರದಳಾ

ಪದ || ಸೊಗಸುಗೊಳನಾಂತು ಸೊಗಯಿಪ ತೋಳ್ಗಳ

ನೆಗಹಿಯಮರಿಸುವ ನೆವದೊಳೆನ್ನ

ಬಗೆಗರಗಿಸುತ್ತ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದು ಪಿಡಿದು ಬಿಗಿ

ಬಿಗಿದಮದ್ವಪ್ಪುವ ಬೆಡಗತೋರುವನಮ್ಮ

ಕೊಳಲುಲಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಗೋಪಿಯೊಬ್ಬಳು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ:

ಪದ || ಸೊಗಯಿಸುತಿದೆ ಕೊಳಲುಲಿಯಿಂತು ಸೊಗಯಿಸುತಿದೆ
ಬಗೆಗರಗಿಸಿ ಮಿಗೆ ಪರವಶಗೊಳಿಸುತೆ || ಪಲ್ಲವಿ ||

ಕರೆದು ಸಂತಸದೊಳೇ ಕಾಂತವಾಡುವಂತೊಮ್ಮೆ
ಮರುಳುಗೊಳಿಸ ಮೋಹಮಂತ್ರದಂತೊಮ್ಮೆ
ಎರೆಹೊರೆಯಿಸಿತಿಲ್ಲದೆ ಐಕವಾತಿನಂತೊಮ್ಮೆ
ಸರಸದೊಳಿಸಗುವ ಸನ್ನೆವಾತಿನಂತೊಮ್ಮೆ

* * *

ಪಲತೆನಾಗುತಿದೆಯೆನ್ನ ಮನಸು ಪಲತೆನಾಗುತಿದೆ
ಚೆಲುವ ಗೋಪಾಲನ ಮೆಯ್ಯಿರಿಯ ಬಟುವಿಡಿದು || ಪಲ್ಲವಿ ||

ಸುಖಗುರುಳಿನೊಳುಂಟೆ ಸುತ್ತುವರಿಯುತಿದೆ
ತೊಳಸ ನುಣ್ಣುಣೆಯೊಳು ತೊಳಗುತಿದೆ
ಎಳೆವೆಂಟೆ ನಾಮದೊಳು ಇನಿಸು ಕೊಂಕುತಲಿದೆ
ತಳಿರುವ ನೋಟದೊಳು ತಣ್ಣುವಡೆಯುತಿದೆ

ನಲಿವ ಪುರ್ವಿನೊಡನೆ ನಲಿನಲಿದಾಡುತಿದೆ
ಉಲಿವ ಪೊಂಗೊಳಲೊಡನುಲಿಯುತಿದೆ
ಅಲಿವ ಬೆರಲೆಳೊಡನಲೆವಡೆಯುತಿದೆ
ಒಲೆವೊಳುಗೊರಲೊಡನೊಯ್ಯ ನೊಲೆಯುತಿದೆ

ಈಗ ಉದ್ಧರಿಸಿರುವ ಭಾಗಗಳು ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದುವೆಂದು ಹೇಳಿದವಳು ಇವಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಭಾಗಗಳು ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಇವೆ. ಓದುಗರು ಅವುಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ, ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಓದಿದರೆ ಮನಗಾಣುವರು.

ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದ ಒಂದು “ಪದ” ವನ್ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯಗಳು ಭಗವಂತನ ಪಾದದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ರೀತಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ, ಪುರಂದರದಾಸರ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ:

ಸಿರಿರಾಣಿಯೊಲವಿಂದ ಸೇರಿಯೊತ್ತುವ ಪಾದ
ಪುರುಳಿನಿಸಿ ನೇದದೊಳು ಪೊಳೆವ ಪಾದ
ಸರಸಿಜಧ್ವಜ ಶಂಖಚಕ್ರಲಾಂಛಿತ ಪಾದ
ಪರಮ ಯೋಗೀಶ್ವರರು ಭಾವಿಸುವ ಪಾದ

ಅವನಿಯಾಕಾಶಗಳನಳೆದು ಪರ್ಚಿದ ಪಾದ
ದಿವಿಜ ನದಿಯನು ಪಡೆದ ದಿವ್ಯಪಾದ
ಶಿವನ ಪಾವನಗೈದು ಶಿವನೆನಿಸಿದೀ ಪಾದ
ಕವಿದು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಜೀವಕಳೆಯಿತ್ತ ಪಾದ

ಪರಿದು ಕುರುದ್ಯೂತದೊಳು ಬಣ್ಣವೇಷಾದ ಪಾದ
ಪರಿಪರಿಯ ಭಯವ ಪರಿಹರಿಸ ಪಾದ
ತಿರುಮಲಾರ್ಯರಿಗೆ ಕುಲದೇವರೆನಿಸಿದ ಪಾದ
ನರಪತಿಗೆ ತರತರದಿ ನಲವೀವ ಪಾದ

ಈ ಕೃತಿಯು ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಚಯವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವಿಚಾರಗಳು ಉಪೇಕ್ಷಣೀಯವಾದುವುಗಳಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿತ್ತ ಹೊರಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮವಾದ ಸೂಚನೆ.

‘ಹದಿಬದೆಯ ಧರ್ಮ’

‘ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕ’ದಲ್ಲಿ ಈಗತಾನೆ ನಮ್ಮ ಸೋದರಿಯರು ಕಾಲಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಅವರ ಸೇವೆಯು ಎಂತಹದು? ಎಂಬೀವಿಚಾರಗಳು ನಮ್ಮ ಸೋದರೀವೃಂದಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯವಾದರೆ ಮುಂದೆ ಅವರ ಕಾರ್ಯವು ಬಹಳ ಸುಗಮವಾದೀತು.

‘ಹದಿಬದೆಯ ಧರ್ಮ’ವು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೃತಿ. ಅದನ್ನು ರಚಿಸಿದವಳು ಸಂಚಿಯ ಹೊನ್ನಮ್ಮ. ಈಕೆ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಉಳಿಗದ ಹೆಂಗುಸು. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಯಾವುದರಿಂದ ಭಾರತವರ್ಷದ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಿದೆಯೋ, ಯಾವುದರಿಂದ ಭಾರತದ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳು ಮುಂದೆಯೂ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪಾಲಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೋ ಅಂತಹ ‘ಕುಲ ವನಿತಾಧರ್ಮ’ವು ಈ ಕಾವ್ಯದ ‘ಇತಿವೃತ್ತ’ ಅಥವಾ ‘ವಸ್ತು’. ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಿದವರು, ಇವಳು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಉಳಿಗದ ಹೆಂಗುಸಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ವೆಂದೂ, ಸಮಸ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪರಿಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಪಡೆದಿದ್ದ ಉಚ್ಚ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಹೆಂಗುಸಾಗಿದ್ದಳೆಂದೂ ಮನಗಾಣುವರು.

ಇವಳ ಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನತೆ, ಜಾಣ್ಮೆ, ಧೀಶಕ್ತಿಗಳು ನರಪತಿ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರವರಿಗೂ ಮುಟ್ಟಿದ್ದಿತ್ತು. ಅವರು ರಾಣಿಯನ್ನು ಕರೆದು, “ಇವಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸವಿಗಳಸುತ್ತಿನ್ನ ಕಿವಿಗಳು ಕದುಬುಗೊಂಡಿಹವು,” “ಪವಣಿಗೆಯೊಪ್ಪೆ, ಪುರುಳು ಪೊಗರೇರಿಯಂಗವಿಸೆ ಅಲಂಕಾರಗಳು ಕವಿದು ಪರಿಯೆ ರಸದೊಳ್ಳಂಪು ಘಮ್ಮನೆ ಕವಿತೆಯೊಂದನು ಪೇಳಿಸಿಂದು” ಎಂದು ಆಣತಿನಾಡಿದರು. ರಾಣಿಯು ಆಕೆಯನ್ನು “ಕನ್ನಡಜಾಣೆ ನೀ ಬಾರೆಂದು ಕರವಿಡಿದು ತನ್ನೊತ್ತಿಗೆ ಬರಿಸಿ” “ಕಲಿತ ಬಿಜ್ಜೆಯ ಬಲ್ಲರಿಗೆ ಕೇಳಿಪುದೈಸೆ ಫಲವಿದನರಿತು ನೀನಿಂದು ಅಲಸದೆ ನಾಣ್ಣುದಂಜದೆಯಳುಕದೆ ಪೇಳು ಪಲವಗೆ ಕಬ್ಬದೊಳ್ಳುಗಳ” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಆಗ ಹೊನ್ನಮ್ಮನು ಕಾವ್ಯರಚನೆಗೆ ಮನಸ್ಸುಕೊಟ್ಟಳು.

ಕಾವ್ಯವಿಷಯವನ್ನಾರಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಇದ್ದ ವಿವೇಚನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಾಗದಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಸೋದರೀವರ್ಗವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಇಹಪರದೇಳಿಗೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಬೇಕಾದ ‘ಹದಿಬದೆಯ ಧರ್ಮ’ವನ್ನೇ ಅವಳು ಅರಿಸಿಕೊಂಡಳು. “ಪದಿನೆಂಟು ಬನ್ನಣೆಯೆಂದು ಬವಣೆಗೊಂಡು ಪದಗೆಟ್ಟು ಬಯಲ ಬಣ್ಣಿಸಿ” ಸಾಧಿಸುವುದಾದರೂ ಏನು?

ಅವಳು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ಮೇಲ್ಮೈಯನ್ನು ಸೊಗಸಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯಾವ ಅತ್ಯುಕ್ತಿಯೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾವ್ಯವನ್ನೇನೋದಿದರೆ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ನಿಜವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮದ ತನಿಗಂಪು ತಲೆದೋರೆ ಕಾವ್ಯದ | ಪರ್ಮ ಬೇರ್ವರಿದು ಬಿತ್ತರಿಸಿ
ನಿರ್ಮಲ ಸತಿಯರ ಧರ್ಮವ ಕೃತಿಯಾಗಿ | ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕೇಳಿಪೆಂದೆ

ಮುಂದೆ ಉದ್ಧರಿಸಿರುವ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಕಾವ್ಯದ ಮೇಲ್ಮೈಯನ್ನರಿಯಬಹುದು. ಆರಿಸುವಾಗ ನಮಗೆ ಉಭಯಸಂಕಟ; ಯಾವ ಭಾಗವನ್ನು ಆರಿಸೋಣ, ಯಾವ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಡೋಣ ಎಂಬ ಸಂಕಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಭಾಗಗಳೆಲ್ಲ ಸುಂದರವಾಗಿಯೇ ಇವೆ. 'ಸ್ಥಾಲೀಪುಲಾಕ ನ್ಯಾಯ'ದಿಂದ ಕವಿ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನಾವು ಅರಿತು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪತಿವ್ರತೆಯರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಉದಾಹರಿಸಿದೆ:

ಮಳೆಗರೆವುದು ಬೆಳೆ ಪೆರ್ಚುವುದಿಳೆ ತಳ | ಕಿಳಿದುಪೋಗದೆ ತಡೆದಿಹುದು
ಪಳಿವಿಲ್ಲದ ಪತಿವ್ರತೆಯರ ನಡತೆಯ | ಬಳದೊಳೆಂಬರು ಬಲ್ಲವರು
ಪರಮಪತಿವ್ರತೆಯರ ಪಾದ | ದರುಶನ ದೊರೆಕೊಂಡುದೆ ಪುಣ್ಯದಿನಸ
ಪರಿದವರನು ಬಲವರೆ ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣ | ದಿವನನೇವಣ್ಣ ಪೆನು

ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಶರೀರಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯ ಜೀವನವು ಶ್ರೇಷ್ಠತರವಾದದ್ದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. "ಮನೆಯತೊರೆದು ಮನೆವಾಕ್ತೆದು ನುಳಿದು ಬನದೊಳು ಗೈವ ಬರಿಯ ತಪಗಳು" ಕುಲವನಿತೆಯರ ಇರಬೇಕೆಂದಿಗೂ ಸರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಆಕೆ ಹೇಳಿರುವ ನೀತಿವಾಕ್ಯಗಳು ಬಹಳ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿವೆ. ಸ್ತ್ರೀಯು ಪತಿಯನ್ನು ತನ್ನ "ಸರ್ವಸ್ವ"ವೆಂದರಿಯಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೂಢವಾಗಿ ರಕ್ತಗತವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಆಕೆ ಸೀತೆ, ದ್ರೌಪದಿ, ದಮಯಂತಿ, ಲೋಸಾಮುದ್ರೈ ಇವರುಗಳ ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಪತಿಯನ್ನು ಪರದೇವತೆಯೆಂದು "ಭಕ್ತಿಗೈಯ" ಬೇಕು. "ಬಲದೊರೆ" ಯೆಂದುಪಚರಿಸಬೇಕು. ಗುರುವಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ "ವಿನಯಗೂಡಿ" ನಡೆಯಬೇಕು. ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಪತಿಯನ್ನು ನಿಷ್ಕರಮಾಡದೆ, ಅವನೊಡನೆ "ನಲ್ಮೆಯನೆಸಗಿ" ದಮಯಂತಿ "ಇಳಿಯ ಪೆಂಡಿರೊಳೆಣೆಯಿಲ್ಲದ ಕೀರ್ತಿ" ಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದಳು. ಜಾನಕಿ ದ್ರೌಪದಿಯರು ಪತಿಪರಾಯಣೆಯಾಗಿ ಪತಿವ್ರತೆಯರಲ್ಲಿ "ಬೈತಲೆವಣಿ"ಗಳೆನಿಸಿದರು. ಅರುಂಧತೀ, ಅನಸೂಯಾ ಲೋಸಾಮುದ್ರೈಯರು "ಸಾಧ್ವೀರತ್ನ"ರಾದರು. ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ, ಆಕೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದ ಸಂಗತಿ.

ಸತಿಪತಿಯರ ಸೌಹೃದದಿಂದ ಸಂಸಾರ | ವತಿಶಯವಡೆದು ತೋರುವುದು

ಇತರೇತರ ವೈರದಿಂದೀರ್ವರಿಗೆ ದು | ಗತಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿದು
"ದಂಪತಿಗಳ ಪಗಿತನದಿಂದ ಇರ್ವರ ಪೆಂಪಿನ ಬೇರು ಪರಿವುದು" ಸತ್ಯವಾದದ್ದು
"ಸೊಂಪುಗೆಡುವುದು ಸೊಬಗು," "ಸಂಸಾರದ ಜಂಪು ಸಡಲಿ ಜಾರುವುದು"

ಮುಂದೆ ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ಭಾಗಗಳು ಕಾವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುವು. ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ಬಣ್ಣಿಸಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಉಪಮಾನಗಳು ಕಾವ್ಯಸಹಜವಾಗಿವೆ:

ನಸುನಾಣ್ಣು ವೆಳವೆಂಡಿರ ನಲವೇರಿಸಿ | ಬಸಗೈಯದೆ ಬಲ್ಮೆದೋರೆ
ಪೊಸ ಪೊಸರಗೈದು ಮುಡಿಯದೆ ನಲುಗಿಸಿ | ರಸದೆಗೆವೆಸಕವೆನಿಪುದು
ಬೆದರುನ ಮುದ್ದು ವೆಣ್ಣಿಗೆ ಮುದ್ದು ಗಳಿವಂತೆ | ಪದುಳಗೈಯದೆ ಬಲ್ಮೆದೋರೆ
ಸೊದೆಯುಂಡು ಸೊಕ್ಕುರ್ವ ಜೊನ್ನವಕ್ಕಿಗೆ ಬಿಸು | ಗದಿರನೊಡುವ ಗೈಮೆಯಂತೆ
ಅರಿಯದ ಪೆಣ್ಣು ನಾದರಿಸಿಯಂಜಿಕೆಗಳ | ಪರಿವುಗೈಯದೆ ಬಲ್ಮೆದೋರೆ
ತರಿಸಂದ ಮಳಿಗೆ ಬಾಯ್ತರೆನ ಚಾದಗೆಯೊಳು | ಬರಸಿಡಿಲೆರಗಿತೆಂಬಂತೆ
ಮುಗುದ ನಾಚಿಗೊಳಿ ಮುದ್ದಿಸಿ ತಿಳುಪದೆ | ಪಗೆಸಾಧಿಸಿ ಬಲ್ಮೆದೋರೆ
ಉಗುರೊಳು ಬಾಚಿಸ ಬೀಣೆಗೊನಕೆಗೊಂಬ | ಬಗೆಯೆನಿಪುದು ಭಾವಿಪೊದೆ

ಎಂತಹವರಿಗೆ ಎಳವೆಂಡಿರು ಮನವೀಯುವರೆಂಬುದನ್ನು ಆಕೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ. “ಕನ್ನಲಿ ಕಲ್ಲೆರ್ದೆಯವಳೆಂದಲ್ಲಗಳೆಯದೆ, ಮನಮುರಿಯದೆ, ಮಚ್ಚರಿಸದೆ, ಕನ್ನನಯ ವಚನದಿಂದನುಗೊಳಿಸಿದರೆ” ಅವಳು ಒಲಿಯುತ್ತಾಳೆ. “ಎನ್ನವೆಂಬ” ಎರಕದಿಂದ “ಪೊನ್ನರನ್ನದ ಪೊಸದುಗುಲ”ಗಳನ್ನೀಯಬೇಕು. “ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ”ಯ ವಂಚಿಸದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಆಕೆ ಒಲಿಯುತ್ತಾಳೆ.

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನವಳು ಮರೆತಿಲ್ಲ. ಕುಲನನಿತಿಯರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ರೂಢಿಸುವರೋ ಅಷ್ಟೂ ಅವರು ಸುಖಹೊಂದುವರು. ಅವರ ಬದುಕು ಸ್ವರ್ಗಸದೃಶವಾಗುವುದು. ಪತಿಯಲ್ಲಿ ಅನನ್ಯ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಸಾಲದು; ಮನೆಯ ಧಾನ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು “ಹಸಗೆಡದಂತೆ, ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕುಟುಕದಂತೆ ಪಸುಗಳು ಬಾಯಿಡದಂತೆ, ಕಸವುಗದಂತೆ” ರೂಢಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಅವರು, “ಜಸವಡೆ”ಯುತ್ತಾರೆ.

“ಎರು ಜವ್ವನದ ನೀರಿಯರು ತೊಂಡುವೆಣ್ಣುಳ ನೇಹದೊಡಕಿಗೆ ಸಿಲುಕ”ದಿರಬೇಕು. “ಪುಂಡುವೆಣ್ಣುಳೊಳು ಪೊರ್ದುಗೆವಡೆಯದೆ ನಲ್ವೆಂಡಿರೊಡನೆ ಬೆರಸುವುದು.” ಆಗ ಅವರು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನು ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವರು.

ಈವರೆಗೆ ಉದ್ಧರಿಸಿದ ವಾಕ್ಯಗಳು ಮೇಲ್ಕಂಡ ಕಾವ್ಯದ ಮೇಲ್ಮೈಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಂತಹುದೊಂದು ‘ಕೃತಿ’ಯಿದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಪಡಬೇಕು. ಇದರ ಪಠನದಿಂದ, ಮನನದಿಂದ, ನಿತ್ಯಾಪಷ್ಠಾನದಿಂದ ನಮ್ಮವರ ಬದುಕು ಹಸನಾಗುವುದು; ಅಮರವಾಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮವರು ಗಳಿಸಬಹುದಾದ ಪರಮ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಆಕೆ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ:

ಮೈಲಿಗೆಯೆಂಜಲು ಎಂಬುದನರಿಯದೇ ಇರುವ ಮುಗುದೆಯರು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಿಗಮದೊಳೊಗೆದ ನೇಮಂಗಳ ತಿಳಿದು ಜಗಕ್ಕೆ ಪಾನನೆಯ

ರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅತ್ತಿನಾದಿನಿಯರೊಳು ಅಳುಕದೆ ಕಾದುವ ಉನ್ನತ್ತಿಯರು ಕೇಳಿದವರು ಉತ್ತಮ 'ಗುಣವತಿ'ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮಚ್ಚರಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು ಕೇಳಿದವರು ವೈರದ ಬೇರನ್ನು ಪರಿದು ಒಂದಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಇದು "ಸಾತಿವ್ರತ್ಯ ಧರ್ಮತತ್ವದ ಸಾರ," "ಇದೆ ಸಂಜೀವನ ಮಂತ್ರ," "ಇದು ಪರಮಾರ್ಥ ಹಿತೋಪದೇಶದ ತಿರುಳು," "ಇವನು ಸತಿಯರೋಷವು," "ಓದಿ "ಧರ್ಮದ ಹದನರಿತು ಆಚರಿಸುವುದು," "ಹದಿಬದಿಯರನ್ನು ಬಾಳುವುದು."

ಹೊನ್ನಮ್ಮನ ಈ ಕನಸನ್ನು ಸಫಲಮಾಡುವ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸೋದರೀವರ್ಗವು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ತಕ್ಕ ಕೃತಿಯನ್ನು ಎರಡು ಶತಮಾನಗಳನಂತರ ಜನಿಸಿದ ಕನ್ನಡ ಕುಲವನಿತೆಯು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಓದಿ ಆಚರಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೊನ್ನಮ್ಮನು 'ಅನಂತಶಾಂತಿ'ಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವಳೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವು ಎಳ್ಳಿಷ್ಟೂ ಇಲ್ಲ.

ಈಗ ನೋಡಿದ ಮೂರು ಕೃತಿಗಳು ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತಿರುಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ನಾವು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, 'ಕರ್ನಾಟಕ'ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನವೋದಯವುಂಟಾಗಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆಗ ಮೈಸೂರು — ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ — "ಭೂರಮಣೀಲಸದಂಘ್ರಿನೂಪುರ"ವಾಗಿದ್ದಿತು; "ಬೀರರ ಮಂದಿರ"ವಾಗಿತ್ತು; "ಒಳ್ಳಿನ ಸೇಟಿ"ಯಾಗಿತ್ತು. ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಎಲ್ಲ ಮೈಯಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದುವರಿದು "ಮುಕ್ತಿಕಾಂತೆ ಕೈಗೂಡುವ ಬೀಡಾಗಿದ್ದಿತು." ಜನ ಹುಟ್ಟಿದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಬಹು ಮಧುರವೂ, ಸೊಂಪೂ ಆಗಿದ್ದಿತು. ಆಗಿನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸರಳವಾಗಿ, ಲಲಿತವಾಗಿ, ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆಗಿನ ಕೃತಿಗಳು ನುಣ್ಣುತಿ ಗಳೊಪ್ಪಂಜಿತ್ತು ಚೆಲುವಾಗಿದ್ದುವು!

ಇಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಎಡೆಗೊಟ್ಟು ತಕ್ಕ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ "ಕರ್ನಾಟಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿ" ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಅಲ್ಪಕೆಯು ಎಂತಹ ಮಹತ್ವದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಿತೆಂಬುದು ಒಡನೆಯೇ ನಮಗೆ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯಾರಾಮದಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಕವಿಗಳು ಮೃದು ಮಧುರವಾಗಿ ಹಾಡಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನಾಲಯದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ತರದ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವು ಸಿಕ್ಕಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಜನತೆಯು ಆ ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ, ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಮೇಲುಂಟಾಗುವುದು: ನಮ್ಮ ಜನತೆಯು ಜ್ಞಾನಪರಿಸ್ಥರಣವು ಬಹುಮುಖವಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗುವುದು.

ಐದನೆಯ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ

ಬೆಂಗಳೂರು, ಏಪ್ರಿಲ್-ಮೇ ೧೯೩೮

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಪರವಾಗಿ, ಈ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ, ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಸುವುದು ನನ್ನ ಸಂತೋಷದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಆಡಿದರೆ, ತಾವು ಅದನ್ನು ಸಮಾಧಾನಚಿತ್ತದಿಂದ ಲಾಲಿಸುವಿರಿಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಈಚೆಗೆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿ, ಶಾಂತಿ— ಇವು ನಾವು ಬಯಸುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಈ ಪರಿಷತ್ತು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ತಾಯಿ ಗುಡಿ, ನಾವು ಈ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು ಯಾರೊಬ್ಬರ ಸ್ವಂತ ಸಂತೋಷಕ್ಕಲ್ಲ, ದೇವರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಪೂಜೆ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ನಡೆಯುವ ಏರ್ಪಾಟು ಇರುವಂತೆ, ಈ ಕನ್ನಡ ತಾಯಿ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಪೂಜೆ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ— ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಕೊಂಡು ಈ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ನಾವೆಲ್ಲ ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ್ದೇವೆ. ತಾವೂ ಸಹ ವಿಶೇಷ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ, ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಲು ಇದೇ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ದೊಡ್ಡ ಗುರಿ

ಈಗ ೨೨ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಈ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಇದು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಕೃಪಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ— ಇವುಗಳ ಅಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆಲ್ಲ ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಯ ಮುಂದಾಳುಗಳು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟ ಮೇರೆಗೆ ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಹೀಗೆ, ಕನ್ನಡ ಜನ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು, ಕನ್ನಡ ಜನ ಒಂದು ಹಿರಿಯ ಜನಾಂಗವಾಗಬೇಕು— ಎಂಬ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುರಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ, ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ಪವಿತ್ರ ದೇವಾಲಯವಾದ ಈ ಪರಿಷತ್ತು ಆಗಿನಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಹಾಜನರ ಅಭಿಮಾನ ಇದರಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಪರಿಷತ್ತು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಹಾಜನರ ಸೇವೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಿರಿಯರು ಇದನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ತಾವೆಲ್ಲ ತಿಳಿದವರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಧನ ಜನ ಸಹಾಯ

ಒದಗದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಸ್ವಲ್ಪವೂ ವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಪರಿಷತ್ತು ತನ್ನ ಕೈಂಕರ್ಷ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿರುವುದೆಂದು ನಾನು ವಿನಯದಿಂದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನುಹಾಪ್ರಭುಗಳ ಆಶ್ರಯ

ನಮ್ಮನ್ನಾಳುವ ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳಾದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಮಹಾಪೋಷಕರಾಗಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಮತೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿರುವ ವಿಶೇಷ ಆದರದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೂ ರೂಪವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಲವೂ ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳವರು ಉದಾರಚಿತ್ತದಿಂದ ಒಂದುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆಯೂ ಅವರ ಸಹಾಯ ಇದೇ ರೀತಿ ನಡೆಯುವುದೆಂದು ನಮಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀಮದ್ಯುವರಾಜರವರು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಸಕಲ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಹಾಜನರು ಅವರೇ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪೋಷಕರಾಗಿಯೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುಕೊಂಡು, ಈ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ, ಅವರು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಲಾಲಿಸಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಕಥ್ತೆ ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಾರಿಯ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಅವರೇ ದಯವಿಟ್ಟು ಉತ್ಸವದ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ, ಕವಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಲಾಲಿಸಿ ಈ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಗಾರವದಿಂದ ಅನನುಕೂಲವಾಗಿರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಈ ಉತ್ಸವದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಹಾರೈಸಿ ಸಂದೇಶವನ್ನೂ, ಒಂದುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ॥ ಶಾಮರಾಯರವರ ಉಪಕಾರ

ಶ್ರೀ|| ಶಾಮರಾಯರವರ ಉಪಕಾರ
ಈ ದಿವಸ ಈ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ನಮ್ಮ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಪೂರೈಸುವ
ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ ದಯಮಾಡಿಸಿರುವ, ರಾಜಕಾರ್ಯಪ್ರಸಕ್ತ ರಾಜ
ಬಹದ್ದೂರ್ ಎಂ. ಶಾಮರಾಯರವರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿ
ಮಹನೀಯರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಶಾಮರಾಯರವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಿಷ್ಣು
ಚಾರ್ಯರ ಹಾಗೆ. ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಎಂ. ಶಾಮರಾಯರು, ಇವರುಗಳಿಂದ
ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಚ. ವಾಸುದೇವಯ್ಯನವರು — ಇವರುಗಳಿಂದ
ಕನ್ನಡದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಆಗಿರುವ ಸಹಾಯ ಅಮೋಘವಾದುದು. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ
ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿರಿಸಿದವರು ಇವರು. ನಾನು ಹುಡುಗ
ನಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪು
ಲಾರದು. ಅಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ
ದವರು, ಮೇಲಿತ್ತಿದವರು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಾಮರಾಯರು. ಅವರು ವಿಷ್ಣು
ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದಮೇಲಂತೂ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ

ಏಳಿಗೆ ಇವರಿಗೇ ಸೇರಿದ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮುನ್ನುಡಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಆಗಿನ ಎಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಅವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆಯೆಂಬ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆಗ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ನಾಯಕರಾಗಿ ಹೇಗೆ ನಿಂತಿದ್ದರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡ ಅವರು ನಮಗೆಲ್ಲ ನಾಯಕರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅವರು ಕನ್ನಡ ದೇಶದ ಮಮತೆವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಚೀಚೆಗೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ, ಒಂದು ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರು ಈ ದಿನ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಲಾಲಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ಪ್ರಸಾದ. ಅವರು ಈ ದಿನದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಡಸಿಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅರಮನೆ ಗುರುಮನೆಗಳ ಬೆಂಬಲ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಬಲಾಬಲಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಅವಕಾಶ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಮಹಾಜನರು, ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಇನ್ನೂ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ, ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿರುವವರು ಎರಡು: ಅರಮನೆ ಮತ್ತು ಗುರುಮನೆ. ಪರಿಷತ್ತು ಇವನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅರಮನೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ, ಅವರು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ. ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರವರೂ ಕೂಡ ಈಗಾಗಲೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಮಗಿರುವ ಅತಿಶಯವಾದ ಪ್ರೇಮವನ್ನೂ ಅಭಿಮಾನವನ್ನೂ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೋಡ್ತೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕವಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಕ್ಕಳ ಕೂಟಕ್ಕೆ ಅವರ ಸೋದರಿಯವರಾದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮಣ್ಣಿಯವರು ದಯಮಾಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರವರ ವಿವಾಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯವರು ಹೊಸ ರಾಜಧಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಭಗವಂತನು ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿ ಸಕಲ ಸಂಪದಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಉತ್ಸವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ (ಚಪ್ಪಾಳೆ).

ಇನ್ನು ಗುರುಮನೆಯ ವಿಚಾರ: ಗುರುಮನೆಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಮತಗಳ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕನ್ನಡ ನಿಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದು, ಅದರ ಸೇವೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರಗಳು

ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ, ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಅದು ಬೇಗನೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಲಾರದು— ಎಂದು ಬಿನ್ನಹವಾಡಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮತದ ವಿಷಯವೇ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಮತಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡ ಬಹು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕನ್ನಡಿಗರ ಧರ್ಮ— ಎಲ್ಲವೂ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಪ್ರಚಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅರಿಕೆಯನ್ನು ಕವಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಗುರುಮನೆಗಳಿಂದಲೂ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಭುಗಳಿಂದಲೂ, ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತು ಪಡೆಯುವುದೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಹಿಂದಿನ ಹಿರಿಯರ ಸೇವೆ

ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹಿರಿಯರಾದ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಒಂದು ಗಣ್ಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದು, ಈಗ ಅದರ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅರ್ಪಣೆ ಬಲದಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡುಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಸಾಧನವು ಫಲದಿಂದಲೂ, ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು, ಈ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದಂತಹ ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು ಹೂಡುವುದು ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಧೈರ್ಯ, ಐಕಮತ್ಯ ಉಂಟಾಗಿರುವುದೆಂಬುದು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಬಲವನ್ನು ಕೊಡುವ ಮತ್ತು ಕೊಡಿಸಿಕೊಡುವ ಕೆಲಸ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕನ್ನಡಿಗನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಕಡೆಗೆ ತಾವು ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

ಕನ್ನಡ ಜನ, ಕನ್ನಡ ನಾಡು, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಒಂದು ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ದಿವ್ಯಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ನಾನಾ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಈ ಕನ್ನಡ ತಾಯಿ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ ಹೂವುಗಳು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಮತಸಮನ್ವಯ ವಿಚಾರಗಳು— ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದು ನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಅಭಿಮಾನವನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಗಳು. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರೂ ಮಿತ್ರರೂ ಇಂಥ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳು ತಾವೆಲ್ಲ ಒಂದು ಜನ ಎಂದೂ, ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿದರೆ ನಾವು ಯಾವ ಜನಕ್ಕೂ ಕಡಮೆಯಾದವರೆಂದು ಕುಗ್ಗಿ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ತೋರಿದ್ದಾರೆ, ಸಾರಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲ ಐಕ್ಯತೆಯ ಭಾವದಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಜೈತನ್ಯವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಕ್ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ಕೈಕೊಂಡಿ-

ಒಬ್ಬರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟು ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ನೆರವಾಗುವುದಾದರೆ, ಈಗ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಜೈತನ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಹುರುಪಿನಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮೇಲ್ಮೈಗೆ ಸಾಧಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮೂರು ಸಮಾರಂಭಗಳು ; ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ

ನಾವು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೀಗೆ ಒಂದುಸಲ ಕೂಡಿದರೆ ಸಾಲದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಸಮಾತ್ರಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಹಬ್ಬವೆಂದು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿತು. ಈ 'ಕನ್ನಡದ ಹಬ್ಬ', 'ನಾಡ ಹಬ್ಬ' ನಾಡಿನ ಊರೂರುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು ದೊಡ್ಡ ಸಂತೋಷ. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವೂ ಅದೇ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಪ್ರೇರಿತವಾದುದು. ಈ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಕನ್ನಡದ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡುಬಂದಿದೆ. ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಇದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದವರು ; ಅವರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಇದನ್ನು ನಡೆಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಹೇಗೋ ಹಣ ಕೂಡುತ್ತದೆ, ಕೆಲಸ ನಡೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೂರು ಬಾರಿ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯರೆಲ್ಲ ಸೇರಿ, ಒಂದು ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಆ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಎಲ್ಲರೂ ಬೆಂಬಲ ವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಈ ಸಮಾರಂಭಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಈ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಈ ಸಾರಿ ಮೈಸೂರಿನ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಮುಖ್ಯ ನಗರವೊಂದರಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದೂ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಈ ವರ್ಷ ಆನವಟ್ಟು ಮತ್ತು ಗದಗು — ಈ ಸ್ಥಳಗಳ ಕನ್ನಡಿಗರು ಮನ್ನಣೆಮಾಡಿ ಈ ಉತ್ಸವವನ್ನು ತಮ್ಮ ಊರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಸುವ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಊರುಗಳ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅವರ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಕನ್ನಡಿಗರ ಪರವಾಗಿಯೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ನೆರೆಯಿಸುವುದು, ನಾಡ ಹಬ್ಬ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು — ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರವೇ ಪರಿಷತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕಕ್ಷೆ ಇರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಮುಖರು ಆಗಾಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಹೊಸ ಸಂಘಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟುಹಾಕಿ, ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಿಂದಲೂ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಮಯೋಚಿತ ಪತ್ರಗಳ ಪ್ರಕಟನೆಯಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ,

ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಪರಿಷತ್ತು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಗಮಕಕಲಾಭಾಷನ ತರಗತಿ ಎಂದಿನಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈಚೆಗೆ ಒಂದು ವ್ಯಾಸಂಗಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ವಿರಾಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುವವರು ಆ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ದಯಮಾಡಿ ಬಹುದಾಗಿದೆ. ೧೫ ದಿವಸಕ್ಕೊಂದುಬಾರಿ ಈ ಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನು ನೆರೆಯಿಸಿ ಪಾಠ ಭಾಷಣ, ಚರ್ಚೆ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ವ್ಯಾಸಂಗಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಕಲಿಸುವ ಯೋಚನೆಮಾಡಿದೆ. ಕನ್ನಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ತೆಲುಗು ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವ ಜನರು ಕನ್ನಡಿಗರಾಗಬೇಕು; ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಅದರ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಾರದು. ತಮಿಳು ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗಳು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು. ಆ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮುಖಂಡ ಕಲಿಯುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಇನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿಗೊಂಡೀತು. ಕನ್ನಡ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಇತರ ಸೋದರಿ ಭಾಷೆಗಳವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಯಾರು. ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಮಲೆಯಾಳ, ಮರಾಠಿ, ಹಿಂದುಸ್ತಾನಿ-ಉರ್ದುಗಳೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಒಳಹೊಕ್ಕಿವೆ. ಈ ಭಾಷೆಗಳ ಪಂಡಿತರನ್ನೂ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಗೌರವ ಸದಸ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಆಯಾ ವಿದ್ವಾಂಸರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಷಂಡ ಕೊಟ್ಟು ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಲು ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಸದಸ್ಯರಾಗದಂತೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ವ್ಯಾಸಂಗ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಮಹಾಜನರು ಯಾರಾದರೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಂಗಸರು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ದಯಮಾಡಿ ಬಂದು ಈ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಕೆಂದರೆ ಹೆಂಗಸರು ಸಾಹಿತಿಗಳಾಗಬೇಕಾದುದು ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಹೊಸ ಪ್ರಕಟನೆ: ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟ

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತು ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ “ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟ” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಅವರು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯಸಂದೇಶವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಆರಿಸಿದ ಪದ್ಯಗಳೂ, ಹಳಗನ್ನಡ, ನಡುಗನ್ನಡ, ಹೊಸಗನ್ನಡ ಕವಿ ಕಾವ್ಯಗಳಿಂದ ಆರಿಸಿದ ಭಾಗಗಳೂ ಮತ್ತು ಈಚಿನ ಹೊಸ ಕವಿಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಸೇರಿವೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ವೈಭವವೇನು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಉಕ್ಕುತ್ತಾ ಇದೆ, ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನುಡಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹಿಂಬಿ ನಿಂದಲೂ ಇದ್ದ ಹೆಮ್ಮೆ, ಈಗಿನ ನವೀನ ದೃಷ್ಟಿ—ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳೂ ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದೆ; ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ನಾಡಿ, ಹೃದಯ, ಕಣ್ಣು ಎಲ್ಲಿದೆ, ಕನ್ನಡದ ಜೀವಾಳವೇನು — ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ

ಮಾಡಿದೆ. ಈಗಿನ ಹೊಸ ಕವಿಗಳ ಭಾವವೇನು, ಯಾವ ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಅವರು ಧೈರ್ಯತಾಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಅವರ ಹೊಸ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಕನ್ನಡಿಗರು ತಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಮತ್ತು ನುಡಿಯ ಬಗೆಗೆ ತಾಳಿದ್ದ ಅಭಿಮಾನ, ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳ, ಕವಿಗಳ, ಸತಿಯರ, ದೊರೆಗಳ, ಮಹಾಪುರುಷರುಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಹಿಮೆ, ಭಾಷೆಯ, ಛಂದಸ್ಸಿನ, ಕ್ರಮವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆ—ಇವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸುವಂತೆ ಶಾಸನಗಳಿಂದಲೂ, ಹಿಂದಿನ ಕಾವ್ಯಗಳಿಂದಲೂ, ನಾಡ ಹಾಡುಗಳಿಂದಲೂ, ಇಂದಿನ ಕವಿತೆಗಳಿಂದಲೂ ಆಯ್ದ ನಾಲ್ಕು ತೆನೆಗಳ ಕಟ್ಟನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವನೋ ಅವರ ಕುರುಹು 'ಬಾವುಟ'. ಕನ್ನಡಿಗರ ಕನ್ನಡ ಮನುಷ್ಯ ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳೂ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಏಕೀಕರಣದ ಸಾಧನೆಯೂ ಚಿಮ್ಮಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಇದರ ರೇಶ್ಮಿ ರಟ್ಟಿನ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರಿಗೂ ಶ್ರೀಮದ್ಭವರಾಜರವರಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ; ಮತ್ತು ಅವರು ಅವನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಮಹಾಜನರು ಅವನ್ನು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಂಥ ಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

ಈ ಸಲದ ಉತ್ಸವ: ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ಥಾನ

ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಅವರಿಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೆಳಗಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗಾಗಿಯೂ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಗಳ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತಿಗಳ ಗೋಷ್ಠಿಗಾಗಿಯೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ೪ ರಿಂದ ೬ ರವರೆಗೆ ಹೊಗಳರು ದಯಮಾಡಿಸಿ, ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ತಮ್ಮದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅವರ ಬೆಂಬಲ ದೊರೆತು ಕನ್ನಡದ ಮುನ್ನಡೆಗೆ ಅವರ ಸಹಕಾರ ದೊರೆಯ ಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಅವರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ, ಮಹಿಳೆಯರ ಗೋಷ್ಠಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಕೂಟವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ. ಈ ಭಾಗದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ, ಇದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಸಂಜೆ ೬-೨೦ ರಿಂದ ೮-೨೦ ರವರೆಗೆ ದೀಪಚಿತ್ರಗಳ ಸಹಿತ ಉಪನ್ಯಾಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿರಾಮ ಕೊಟ್ಟು ೯-೩೦ ಅಥವಾ ೧೦ ಘಂಟೆಯಮೇಲೆ ಕಲಾಗೋಷ್ಠಿ, ಲಾವಣಿ, ಸಂಗೀತ, ದೃಶ್ಯವಳಿಗಳು ನಡೆಯುವುವಾಗಿವೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೇನೋ ಬಹು ಇಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿರುವುದೆಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಈ ನಾಲ್ಕು ದಿನ—ಮದುವೆಯ ಮನೆಯ ಹಾಗೆ—ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರಮವಹಿಸಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.

ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಕು

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಪರಿಷತ್ತು ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರ, ಕನ್ನಡಿಗರ ಪ್ರಭುಗಳ, ಬೆಂಗಳೂರುಗಳನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಎಚ್ಚತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ದುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಕಾರಣವಾಗಿ ತೊಂದರೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಮಹಾಜನರು ಇಂಥ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರವರಿಗಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭೇದಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಮರೆತು, ಒಕ್ಕುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ತಾಯಿ ರಥವನ್ನು ಬಿಜಯಮಾಡಿಕೊಂಡುಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಕೆಲಸಗಳು ಬಹಳವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಶಕ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು. ನಮಗೆ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದಾರೆ, ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ನಮಗೆ ಸದಸ್ಯರೂ ಅಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇಕು. ಸಹೃದಯರಾದ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ತಮ್ಮದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು. ಪಂಡಿತರೂ, ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ, ಮಹಿಳೆಯರೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಸೇರಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಮಗಿರುವ ಭಾಷಾಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದವರಿಗೂ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಿಗೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪಾಠಹೇಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆಯೂ ಅವರು ಮೊದಲು ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದುವ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕಲಿತು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಓದುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆಯೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತು ಯೋಚಿಸಿ, ೧೯೩೭ನೆಯ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಾರ್ಷಿಕ ವೇಶನ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿತು. ಅದು ಈಗ ಒಂದು ರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಯಸ್ಸಾದ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ ಕನ್ನಡದ ಹೋಗಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯಲು ಅನುಕೂಲವಿಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದಿರುವವರಿಗೆ ಇಂಥ ತರಗತಿಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ, ೩-೪ ದರ್ಜೆಯ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ಟ್ಪುಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣಮಾಡಿ, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಈ ವರ್ಷವೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಈ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಯಾವ ಒಂದು ಸಂಕೋಚದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕಾರ್ಯಗಳು ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಿಷತ್ತು ಎಲ್ಲರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಕನ್ನಡದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು

ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ— ಎಲ್ಲವೂ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ, ಹೊಸ ಜೈತನ್ಯ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟನೆ

ಇನ್ನು ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟನೆಯ ವಿಚಾರ. ಪರಿಷತ್ತು ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಪರಿಷತ್ತು ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸ ತಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಪರಿಷತ್ತು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟನೆಯೂ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ದ್ರವ್ಯ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ವೇಳೆಗೆ 'ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಈ ಹೊಸ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಂಡು ಓದಿ ಆನಂದಿಸಿ, ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ವರದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ನಡೆಸುವ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಭಾಷಣಗಳ ಸಮುಚ್ಚಯ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಚರಿತ್ರೆ, ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಯ್ದು ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ—ಇವೇ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಆವಶ್ಯಕವೆಂದು ತೋರಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಸಮ್ಮೇಳನಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಭಾಷಣಗಳು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಬಹು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಪುಸ್ತಕವಾಗುತ್ತವೆ. ಆ ಮಹನೀಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಸೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳು ಮೂಡಿರುವುವು, ಅವು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾಗಿವೆ, ಇನ್ನೂ ಏನೇನು ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ—ಎಂಬುದನ್ನೂ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಇಂದಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೂ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸಮಗ್ರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರಸುವ ಕಾಲ ಈಗ ಬಂದಿದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಯಾವ ರೀತಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದರು, ಅವರಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಮಹಾನುಭಾವರಿದ್ದರು, ಅವರ ಹಿರಿಯಾಸೆ ಬಯಕೆಗಳು ಏನು? ಅವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಕೆಲಸಗಳು ಯಾವುವು?—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಜನದ ಚರಿತ್ರೆ ಏಕೀಕರಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದ ಹರವು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಈಚೆಗೆ ನ್ಯಾಯ ವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಮತ್ತು ಆ ಭಾಷಣಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಅಚ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ಶ್ರೀಮದ್ಯುರಾಜರವರು ಹಿಂದೆ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ೨,೫೦೦ ರೂ. ಗಳನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಷಯದ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಪ್ತನೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದರು. ಆ ನಿಧಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ|| ನಂ. ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರ "ದ್ವೈತವಿವರಣೆ" ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಯಾಗಿ ಹೊರಬಿದ್ದಿತು. ಈಚೆಗೆ ನಾನು ಶ್ರೀಮದ್ಯುರಾಜರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಅವರ ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವ

ಹಣವನ್ನು ಈ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮತ್ತು ಜನದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ. ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿ, ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕಟನೆ 'ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ಸಾರ'. ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಬಾಳಬಹುದಾದ, ಜೊಳ್ಳು ಕಳೆದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಹುದಾದ, ಲೋಕದ ಕಾವ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚಬಹುದಾದ ಭಾವಯಾವುದು; ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿ, ನಾಡು ನಾಡು ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ಭಾಗ ಎಷ್ಟು; ನಿಜವಾದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಎಲ್ಲಿ ಇದೆ— ಇವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಒಂದು ಕವನ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕನ್ನಡಿಗರ ಮುಂದಿಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಪರಿಷತ್ತಿಗೊಂದು ಅಚ್ಚು ಕೂಟ

ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಧನ ಸಹಾಯ ಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಒಂದು ಅಚ್ಚು ಕೂಟ ಇರಬೇಕು. ಕನ್ನಡಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ಕನ್ನಡದ ಚಳವಳಿಗಾಗಿಯೇ ವಿಸಾಸಲಾದ ಒಂದು ವಾರಪತ್ರಿಕೆ ಬೇಕು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಹಲವಿವೆ. ಆ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳವರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ರನ್ನೂ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಿ, ಕನ್ನಡ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿಯೇ ವಿಸಾಸಲಾದ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆ ಇರುವುದು ಅವಶ್ಯಕತೆ ಈಗ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಹರಡಲು ಕನ್ನಡದ ಹೊಸ ಹೊಸ ಭಾವಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಡಲು ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ಇಚ್ಛೆ ಇದೆ. ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಅಚ್ಚು ಕೂಟವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಣವೆಚ್ಚಕ್ಕಾಗಿ ಇತರರಿಗೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವುದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಧನವಂತರಿಗೇಡು ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ಮಂದಿ ವರ್ತಕ ಮಹಾಶಯರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಹಾಕಿ ಒಂದು ಅಚ್ಚು ಕೂಟವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಪರಿಷತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿರುವ ತಾವುಗಳು ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ತೀವ್ರಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುವರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮಂತಹ ಅಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಧನವಂತರೂ ಸೇರಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು, ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಲಾರದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಣಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ

ಇನ್ನು ಈ ದಿವಸದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಶ್ರೀ ಶಾಮರಾಯರವರನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ|| ಶಾಮರಾಯರವರು ಪರಿಷತ್ತಿನ

ಮೂಲಸ್ಥಾನ ಪಕರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾಗಿ, ಅಂದಿನಿಂದ ಇದುವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಿಂದ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಏನು ಸ್ಥಾನತೆ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಅವರು ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ತಿದ್ದಿ, ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಡೆಯುವಂತೆ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ 'ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟ' ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗೋಡೆಗಳಮೇಲೆ ಹಾಕಿರುವ ಪಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೀರಿ. ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಮಹಾಪ್ರತಿಗಳಾಗಿರುವ ಹಿರಿಯ ಚಿತ್ರಪಟಗಳಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಬಿದ್ದು, ಅವರ ನೆನಪುಂಟಾಗಿ, ಆ ನೆನಪಿನಿಂದ, ಅವರ ಆದರ್ಶದಿಂದ ಅನೇಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಅಂಥ ಮಹನೀಯರ ಚಿತ್ರಗಳು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಬೇಕು. ಇಂಥ ಕೆಲವು ಚಿತ್ರಗಳಾಗಿ ಹಲವು ಸಲ ಯಾಚನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕವಿತೀಕ ಶ್ರೀ|| ಅಯ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಪಟ ಅಂಥ ಯಾಚನೆಯಿಂದ ದೊರೆತದ್ದು. ಶ್ರೀ|| ಅಯ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಪಟವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆವು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಕೇಳಿದುದನ್ನು ಕೊಡುವವರ ಬಳಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವೇನು? ಮೇಲಿಂದಮೇಲೆ ಕೇಳುವುದುತಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು. ಮೈಸೂರಿನ ವೃದ್ಧ ಸಿತಾಮಹರಾದ ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರ ಪಟ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ವೃದ್ಧ ಸಿತಾಮಹರೂ, ದಯಾಸಾಗರರೂ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ತಮ್ಮ ರಕ್ತವನ್ನು ಬಸಿದು ಹೊಸ ಜೈತನ್ಯವನ್ನು ತುಂಬಿದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಆದ ಅವರ ಪಟವೊಂದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ|| ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆವು. ಆದರೆ ಫಲವಾಗಿ ಈ ಇನ್ನೊಂದು ಚಿತ್ರವೂ ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಈ ಎರಡು ಚಿತ್ರಗಳ ಅನಾವರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಎ. ಕೇಷಮ್ಮನವರು ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಇ. ಎ. ಭಾಸ್ಕರರಾಯರ ಸ್ಮಾರಕಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಹಣವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ದಾನಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ|| ಭಾಸ್ಕರರಾಯರವರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ನಂದಲೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲದೆ, ಸ್ವತಃ ತಾವೇ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳನ್ನೂ ಕವನಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅವರು ಜೀವಿಸಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬೆಳಕಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದು ದೈವಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಾವಿರ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೂಪಾಯಿಯಮೇಲೆ ಬರುವ ಬಡ್ಡಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದವರಿಗೆ ಒಂದು ಬಹುಮಾನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದೆ. ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಈ ವರ್ಷ 'ಕನಕದಾಸರ ಕೃತಿಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ' ಅಥವಾ 'ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣದ ವಿಮರ್ಶೆ' — ಈ ವಿಷಯಗಳಮೇಲೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ೧೪ ಲೇಖನಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ

ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ರಾಜಾರಾಯರ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಪರಿಣಿತರ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು. ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಶಾಮರಾಯರವರು ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಮೃತ ಹಸ್ತದಿಂದ ಬಹುಮಾನದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಟ್ಟಲನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದಂತೆ ಈ ವರ್ಷವೂ ಕೂಡ ೧೯೩೭-೩೮ನೇದು ಇಸವಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ, ಒಂದು ಗ್ರಂಥಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದಂತೆ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರದ ಎದುರಿಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಜಾಮ ರಾಜೇಂದ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಪಾಠಶಾಲೆಯ ಕಟ್ಟಡದ ಮಹಡಿಯಮೇಲೆ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನಮಾಡಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಮೊದಲುಮಾಡಿರು; ಈಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ, ಹಿಂದಿನ ೩೦ ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರಕಟವಾದ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳ ಬಂಡವಾಳ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡುಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ಈ ವರ್ಷದ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನೂ ತಾವು ನೋಡಬೇಕು. ಒಟ್ಟಿನಮೇಲೆ, ೪-೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ, ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಈಗ ಕಾಲದ ನಡವಳಿಕೆಗೆ ಸಾಧಕವಾಗುವ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ೨೫೦-೩೦೦ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮುದ್ರಣವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೫೦ ಇದ್ದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬಹು ಸ್ವಲ್ಪ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರಕಟವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೭೫-೧೮೦ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಈ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ನಾನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸಿ, ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಬಲಪಡಿಸಿರೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

ಪದನೆಯ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಶಾ|| ೩೦-೪-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮಹಿಳೆಯರ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್. ವಿ. ಸೀತಮ್ಮನವರು ಮಾಡಿದ ಆರಂಭ ಭಾಷಣ

ಮಾನ್ಯ ಸೋದರಿಯರೆ,

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ, ಗುರುತಿಷ್ಕರಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರ ಗೌರವಕ್ಕೂ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಇಂದಿನ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಆಚಾರ್ಯ ಪುರುಷರೂ, ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿದ್ದಾಗ್ಲೂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರೂ, ಹಿರಿಯರೂ ಆದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ.ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಇಂದಿನ ಮಹೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಏನೂ ತಿಳಿಯದ ಸನ್ನನ್ನು ಅಗ್ರಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಮರ್ಮವಾಗಲಿ ಇದರಿಂದ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಆಗಬಹುದಾದ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಿ ಏನೆಂಬುದು ನನಗೇನೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸ ನನಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ನನಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠರೂ ಹಿರಿಯರೂ ಆದ ಮತ್ತಾರಿಗಾದರೂ ಈ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಡಬಾರದೆ? — ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಾಗ, ಶ್ರೀಯುತರು ಅದು ಹೇಗೋ ನನ್ನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಪೂಜ್ಯರಾದ ನಮ್ಮ ಮಾವನವರು (ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ ಎಚ್. ವಿ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು) ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸ್ಥಾಪಕರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರಾದವರೆಂದೂ, ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಆ ಮಹನೀಯರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಸೇವೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದಲ್ಲವೆಂದೂ, ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರ ಕುಟುಂಬ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನಾನು ಮತ್ತಾವ ಯೋಗ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ್ಲೂ ಇಂದಿನ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಅರ್ಹರೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಲಾರದೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ಗೃಹನವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಬಲ್ಲೆನೆಂದಾಗಲಿ, ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ — ಅಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ — ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಯಾವ ತೊಡಕನ್ನಾದರೂ ಬಗೆಹರಿಸಬಲ್ಲೆನೆಂದಾಗಲಿ ತಾವು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನ ವಹಿಸುವವರು ತಮಗೆ ತೋರಿದ ಕೆಲವು ಮಾತನ್ನಾಡುವುದು ಪದ್ಧತಿ; ಈ ಕಾರಣ ದಿಂದ ನನಗೆ ತೋರಿದ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು — ತಪ್ಪೋ, ನೆಪ್ಪೋ, — ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ಆಡಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಸೂಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ ತಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಬಹುದು, ಅಲ್ಲವಾದರೆ ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದು.

ಪರಿಷತ್ತು ಜನ್ಮವೆತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ೨೩ ವರುಷಗಳಾದವು. ಇಷ್ಟು ವರುಷಗಳೂ ಅದು ದಿನೇ ದಿನೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ ಈಗ ಈ ಪ್ರೌಢಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ನನ್ನಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಸಹ ಅದರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ,

ಅದರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ, ಭಾಗವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪರಿಷತ್ತು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದಾಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಹೇಗಿದ್ದಿರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ಯೋಚಿಸಿದರೆ ಕಂಡು ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಪಟ್ಟ ಕಷ್ಟಗಳು, ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು, ಪಡೆದ ಜಯಾಪಜಯಗಳು ಅರ್ಥವಾಗಿ, ಪರಿಷತ್ತು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಎಂತಹ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಒಡವೆ, ಎಷ್ಟು ಘನವಾದ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂಬುದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದು, ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನೆ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸೇವೆ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ತೋರಬಹುದು.

ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳ ಫಲವಾಗಿ, ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ, ಒಟ್ಟು ಭರತಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ನಾತಾವರಣವು ಆವರಿಸಿ, ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರ ಮೇಲೆ ಭೂಷಣಗಳೂ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು, “ಮುಖ ನೋಡಿ ಮತವನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು” ಎಂಬ ಕಾಲವು ಮಾಯವಾಗಿ, ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷಾಪ್ರಯೋಗವೇ ಕಂಡು ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು; ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯು ಬೇಡವೆನ್ನಿಸಿದಾಗ ಅಥವಾ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಯ ಬಂಡವಾಳವು ಸಾಲದೆ ಬಂದಾಗ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತೃಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನೂ ಬೆರೆಸಿ, “ವಿವಿಧ ವಿನೋದಾವಳಿ”ಯ ಅಭಿನಯದಂತೆ, ಹೇಗೋ ಮಾತನಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕು ಎಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೊದಗಿತು. ಕೆಲವರಂತೂ, ಇಂಗ್ಲಿಷು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಮಾತನಾಡುವುದೇ ಅನಾಗರಿಕತೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಆಧುನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಘನವಿದ್ದಾಂಸರೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡವರೂ, ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವರಂತೆಯೇ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಆಶೆಪಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಅನುಕರಣ ಮಾಡುವುದೇ ಹಾಗಾಗಲು ಸಾಧನೋಪಾಯವೆಂದು ಊಹಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅಧಿದೇವತೆಯ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿರತರಾದರು. ದೊಡ್ಡದೊಳ್ಳ ಹುದ್ದೆದಾರರಂತೂ ಕನ್ನಡವನ್ನಾಡುವುದು ಅಪಮಾನಕರವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು ಅಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗೂ, ನಮ್ಮ ನಾಡಿಗೂ ಇನ್ನೆಂತಹ ಅವಸ್ಥೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತೋ ಹೇಳಲಾಗದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಹಾಗೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಭಾಷಾಮಾತೆಯಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದಂಡುಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿ, ನಮ್ಮವರನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ತರಬೇತುಮಾಡಿ, “ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಬಲವಿದೆ, ನಮಗೂ ಆತ್ಮಗೌರವವಿದೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಮುಂದಾಳುಗಳೂ ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಲು ಉತ್ಸಾಹಿಗಳೂ ಸಿದ್ಧರೂ ಆಗಿದ್ದೇವೆ” ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗವರು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಅಂತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಐಕಮತ್ಯಬಲದಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಸೈನ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೋಲಿಸಿದರು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಈಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಭಾಷಾಮಾತೆಯನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಸಾಲದೇ, ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಮಾಡಿರುವ ಸೇವೆ? ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾಷಾ ಪರಿಷ್ಕರಣ, ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ವಿಕಾಸ, ಕರಣ, ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿ ಸಂಸ್ಕರಣ, ಗ್ರಂಥಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ನಮ್ಮ

ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ

ಹಿರಿಯರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉದ್ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಉದಾತ್ತ ಧೈಯಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಅವರ ದೂರದೃಷ್ಟಿಗಾಗಿಯೂ, ಅವರು ಮಾಡಿದ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಬಗೆ ಯಾವುದು? ಭಾಷಾಮಾತೆಗೆ ಹೆಂಗಸರಾದ ನಾವು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಸೇವೆಯೇನು?

“ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೆಚ್ಚೋ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಿರಿ ಹೆಚ್ಚೋ” ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಂಗ್ಲ ಪ್ರಬಂಧಕಾರರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಕಾರ್ಲ್ಸ್‌ಲಾ ಎಂಬ ಮಹಾವುರುಷನು, “ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶವೇ ಕಾಮಧೇನು. ಆದರೂ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶವು ಕಳೆದುಹೋದರೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡು ಬಡತನದಲ್ಲಾದರೂ ಬದುಕಿರಬಹುದು. ಮಹಾಕವಿಯಾದ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ರಚಿಸಿದ ಕಾವ್ಯಗಳು ಕಳೆದುಹೋದರೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಸರ್ವನಾಶವಾದಂತೆಯೇ ಸರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸಂತೆ! ಎಂದನೇಲಿ, ಯಾವ ನಾಡಿಗೆ ಆಗಲಿ, ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವೆನಿಸಿದ ತನ್ನ ಭಾಷೆ, ತನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ತನ್ನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಅಮೂಲ್ಯವಾದುವೆಂಬುದನ್ನು ಒಡೆದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವು ಅಮೂಲ್ಯವಾದುವೆಂದು ನಾವು ನಂಬುವುದಾದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಯಿಗೊಳಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ?

ಈ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಗಂಡಸರು— ಹಿರಿಯರೂ ತರುಣರೂ ಜತೆಗೂಡಿ—ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಗಾಗಿ ಹಗಲಿರುಳೂ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯ ವರೆಗೂ ಭಾಷೆಯೆಂದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷೇ, ಉಳಿದವು ಗೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಬಾರದ ಒರಟು ಮಾತುಗಳು—ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದವರು ಸಹ ಈಗೀಗ ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳುಂಟು. ಒಂದುವೇಳೆ, ಇದು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಉಪದೇಶದ ಫಲವಾಗಿ ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ- ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ನುಗ್ಗಿ, ಹರಿದು, ಭೋಗರೆಯುತ್ತಿರುವ ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನ, ಆತ್ಮಗೌರವ, ಆತ್ಮನಿವೇದನಾಸಿದ್ಧತೆ ಮೊದಲಾದ ಸಲ್ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವ ನವಜೀತನದ ಫಲವಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಕಾರಣವು ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ, “ದೇಶ ಸೇವೆಯೇ ಈಶ ಸೇವೆ” ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತು, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಗಂಡಸರೂ ಹೆಂಗಸರೂ ನಾನಾವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶ ಮಾತೆಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಗಂಡಸರೊಡನೆ ದೇಶಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಹೆಂಗಸರು ಇಂದಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭಾಷಾಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕಾದುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲವೇ? ಸ್ತ್ರೀಯರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗದಿದ್ದರೆ, ನಾಳೆ ಹಿರಿಯರೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಇಂದಿನ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿ ಬರುವುದು ಹೇಗೆ?

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಯೋಚಿಸಿಯೇ ಇರಬೇಕು, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯವರು ಇಂತಹ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ನಮಗೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಚಿರಮುಠಗಳು. ಅವರು ಮಾಡಿರುವ ಮಹತ್ತರವಾದ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮಿಂದಾ

ಐದನೆಯ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ, ಗದುಗು

ತಾ|| ೨೯-೫-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ಗದುಗಿನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜರವರಾದ

ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಸಿ. ಹುಲಕೋಟೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಆರಂಭ ಭಾಷಣ

ಆಕೃತಂಗಿಯರೇ, ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರೇ,

ಇಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಂತೋಷವೂ, ಅಭಿಮಾನವೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಚಾಲಕರಿಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವದು ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ. ಈ ಅಪೂರ್ವ ಸನ್ಮಾನವು ಗದುಗಿಗೆ ದೊರೆತದ್ದು ನಮಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮಾತೇ ಸರಿ.

ಈ ವಸಂತೋತ್ಸವವು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಉತ್ಸವ ವನ್ನು ನಡೆಸುವದರಿಂದ, ಇದರ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲಿದೆ. ಇಂಥ ಉತ್ಸವಗಳು ಮನವನ್ನು ರಂಜಿಸಿ, ಬುದ್ಧಿಗೆ ಚಾಲನೆ ಕೊಟ್ಟು, ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ.

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಕನ್ನಡ ರಾಜರ ಆಶ್ರಯದಿಂದ ಒಳ್ಳೇ ಘನತೆಗೆ ಏರಿದ್ದಿತು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹು ದೂರದವರಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಹಬ್ಬಿದ್ದಿತು. ಕನ್ನಡಿಗರ ಕಡೆಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾದ ವಿಜಯನಗರರಾಜ್ಯದ ಏಳಿಗೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ರಾಜಾಶ್ರಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಭಾಷಾಸೇವೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮಹಾಕವಿಯೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸನು ತನ್ನ ಕನ್ನಡ ಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದು ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಈತನು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದದ್ದು ಗದುಗಿನಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ ವೀರನಾರಾಯಣ ದೇವರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ— ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಅಭಿಮಾನವೆನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೆಳದಿಯ ಅರಸರು ಸಹ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಕೆಳದಿಯ ವೀರಭದ್ರನಾಯಕನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ 'ಗದುಗಿನ ಜಗದ್ಗುರು' ತೋಟದಾಯ್ಕ ಮಠದ ಮರಿತೋಟ ದಾಯ್ಕರೆಂಬ ಸ್ವಾಮಿಗಳು 'ಕರ್ನಾಟಕ ಶಬ್ದಮಂಜರಿ', 'ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ' ಮುಂತಾದ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಅನಂತರ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನವಾದ ಈ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕನ್ನಡವು ಕಳೆಗುಂದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ನನಗೆ ವಿಷಾದವೆನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಇತ್ತೀಚಾಗಿ ಮೈಸೂರ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವು ದೊರೆತದ್ದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪುನರುಜ್ಜೀವನವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ

ಗುವ ಸೇವೆ ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಆ ಸೇವೆ ಸಹಾಯಗಳು ಯಾವ ಯಾವ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿರಬೇಕು—ಮೊದಲಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ವಿಶದಪಡಿಸಲು ಇದು ಸಮಯವೂ ಕಲ್ಪಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ನಾನು ಸಮರ್ಥನೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. “ನಮ್ಮ ನಾಡು ಕನ್ನಡ ನಾಡು, ನಮ್ಮ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹು ಭಾಗದವರು ಕನ್ನಡಿಗರು, ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲದವರಿಗೂ ಕೂಡ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಹೋದರೆ, ತಂತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ವಾಣಿಜ್ಯದಿ ಕೂಡ ಬಗೆಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲ; ನಮಗೆ ಜನ್ಮವಿತ್ತ ದೇವ, ಋಷಿ, ಪಿತೃ ಋಣಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಹೆತ್ತವನು ಯಂತೆ, ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಕರ್ಮಪರಿಪಾಕಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಲೋಕಸೇವೆಯನ್ನರ್ಪಿಸಿ ಜನ್ಮಸಾಫಲ್ಯ ಪಡೆಯಲು ಕಾರ್ಯರಂಗವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ದೇಶಮಾತೆಯಂತೆ, ನಮಗೆ ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಲೋಕವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಆತ್ಮಸಂರಕ್ಷಣೆಗೂ ಸಾಧನವಾದ ಸ್ವಭಾಷೆಯು ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಹೌದು” ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಬಲ್ಲೆವು. ‘ಸಿದ್ಧಲಕ್ಷ್ಮಿ’, ‘ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿ’, ‘ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ’ ಎಂಬಂತೆಯೇ ‘ವಿದ್ಯಾಲಕ್ಷ್ಮಿ’ ಎಂಬ ಮಾತು ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಗೂ ಸರಸ್ವತಿಯೇ ಅಧಿದೇವತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅನಾದಿಯಾಗಿ ನಂಬಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ‘ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು’ ಎಂಬ ಈ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿರುವ ವಿದ್ಯಾದೇವಿಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರಾದ ನಾವು ಪುರುಷರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಹಾಗೆ ವಹಿಸಲು ನಮಗೇ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿರುವದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರೆ ವಾದವಿವಾದಗಳೇ ಇರಲಾರವು. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ದೇವಮಂದಿರವೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮಿಂದಾಗುವ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ನಮ್ಮಿಂದಾಗುವ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಸಲ್ಲಿಸಲು ನಾವು ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವೆವೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನಿತ್ತು “ಅಖಿಲ ಭಕ್ತ ಸಲ್ಲಿಸಲು ನಾವು ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವೆವೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನಿತ್ತು “ಅಖಿಲ ಭಕ್ತ ಮುಳಲ ಸೇವೆ” ಎಂಬಂತೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನೊದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ನಾವೂ ಕೃತಕೃತ್ಯರಾಗುತ್ತೇವೆ; ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಗುರು ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ; ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಯೂ ಪ್ರಸನ್ನಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಭಾರತಮಾತೆಯ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುತ್ತಿರುವ ಜ್ಞಾನಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತಗಳು ದಿವ್ಯಮಣಿವೃಂದವಾಗಿ, ಮೈಸೂರೇ ನಾಯಕಮಣಿಯಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ಭಾರತಮಾತೆಗೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಆಹ್ಲಾದವನ್ನೀಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಸೋದರಿಯರೇ,—ಇಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಮಾತು. ಇಂದಿನ ಕಾರ್ಯಭಾಗವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆದು, ಹಾಗೆಯೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಕಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ಇತೋಪ್ಯತಿಯವಾಗಿ ಫಲಪ್ರದವಾಗಲೆಂದು ಸರ್ವಶಕ್ತನೂ ದಯಾಮಯನೂ ಆದ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಐದನೆಯ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ, ಗದುಗು

ಶಾ|| ೨೯-೫-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ಗದುಗಿನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜರವರಾದ

ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಸಿ. ಹುಲಕೋಟೆ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಆರಂಭ ಭಾಷಣ

ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರೇ, ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರೇ,

ಇಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಂತೋಷವೂ, ಅಭಿಮಾನವೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಚಾಲಕರಿಗೆ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವದು ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ. ಈ ಅಪೂರ್ವ ಸನ್ಮಾನವು ಗದುಗಿಗೆ ದೊರೆತದ್ದು ನಮಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮಾತೇ ಸರಿ.

ಈ ವಸಂತೋತ್ಸವವು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈಗ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಉತ್ಸವ ವಸ್ತು ನಡೆಸುವದರಿಂದ, ಇದರ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲಿದೆ. ಇಂಥ ಉತ್ಸವಗಳು ಮನವನ್ನು ರಂಜಿಸಿ, ಬುದ್ಧಿಗೆ ಚಾಲನೆ ಕೊಟ್ಟು ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಧನಗಳಾಗಿವೆ.

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಕನ್ನಡ ರಾಜರ ಆಶ್ರಯದಿಂದ ಒಳ್ಳೇ ಘನತೆಗೆ ಏರಿದ್ದಿತು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹು ದೂರದವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಹಬ್ಬಿದ್ದಿತು. ಕನ್ನಡಿಗರ ಕಡೆಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾದ ವಿಜಯನಗರರಾಜ್ಯದ ಏಳಿಗೆಯ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ರಾಜಾಶ್ರಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಭಾಷಾಸೇವೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮಹಾಕವಿಯೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸನು ತನ್ನ ಕನ್ನಡ ಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದು ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಈತನು ತನ್ನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದದ್ದು ಗದುಗಿನಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ ವೀರನಾರಾಯಣ ದೇವರ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ— ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ನನಗೆ ಬಹಳ ಅಭಿಮಾನವೆನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕೆಳದಿಯ ಅರಸರು ಸಹ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಕೆಳದಿಯ ವೀರಭದ್ರನಾಯಕನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ 'ಗದುಗಿನ ಜಗದ್ಗುರು' ತೋಟದಾರ್ಯ ಮಠದ ಮರಿತೋಟ ದಾರ್ಯರೆಂಬ ಸ್ವಾಮಿಗಳು 'ಕರ್ನಾಟಕ ಶಬ್ದಮಂಜರಿ', 'ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ' ಮುಂತಾದ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಅನಂತರ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನವಾದ ಈ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕನ್ನಡವು ಕಳೆಗುಂದಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ನನಗೆ ವಿಷಾದವೆನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಇತ್ತೀಚಾಗಿ ಮೈಸೂರ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಆಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವು ದೊರೆತದ್ದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪುನರುಜ್ಜೀವನವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ

ವಿಶೇಷ ಜೀತನವುಂಟಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಪುರಾತನ ಗ್ರಂಥಗಳು ಅಜ್ಞಾನವಾಗಿವೆ. ಹೊಸ ಹೊಸ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಲಿವೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ ನಮಗೆ ಹೊಸ ಹುರುಪನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿರುವರು.

ಜಗತ್ತು ಈಗ ವಿಚಿತ್ರಗತಿಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಜ್ಞಾನವು ಅಪಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಜ್ಞಾನಭಂಡಾರವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಹರಡುವುದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಧ್ಯಕರ್ತವ್ಯವು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಚಾಲಕರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಭಾಷಾಸೇವೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೊಗಳಿದರೂ ಸಾಲದು. ಗಂಭೀರವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಕೇಳಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಥ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ಅನಿಸಹತ್ತಿದೆ.

ಮೈಸೂರಿನ ಪಂಡಿತರ ಉತ್ತೇಜನದಿಂದಲೇ ಈ ದಿನಸ ನಾವು ಕನ್ನಡ ಮಾತೆಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ನಿಂತಿದ್ದೇವೆ. ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಹುರುಪಿನಿಂದ ಅನುಷ್ಠಾನ ಈ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಸಾಂಗಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಜಯ ಜಯವಾಗಲೆಂದು ಕೋರಿ, ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಈ ಉತ್ಸವವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ವರ್ಷ ವರ್ಧಂತ್ಯುತ್ಸವ

ಆಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮಹಾಪೋಷಕರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್, ಜಿ.ಸಿ.ಎಸ್.ಐ., ಜಿ.ಬಿ.ಇ. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ೫೫ನೆಯ ವರ್ಷ ವರ್ಧಂತ್ಯುತ್ಸವದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಬೆಂಗಳೂರಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಪರಿಷನ್ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ತಾ|| ೮-೬-೧೯೩೮ನೆಯ ಬುಧವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೮|| ಘಂಟೆಗೆ ಶ್ರೀಯಃಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದಿತು. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ನೃತ್ಯ ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರೂ, ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರೂ ಆದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು ಅಗ್ರಾಸನವನ್ನು ಏಳಿಸಿದ್ದರು.

ಪರಿಷನ್ಮಂದಿರವು ಮೈಸೂರು ಧ್ವಜದಿಂದಲೂ ತಳಿರು ತೋರಣಗಳಿಂದಲೂ ಕಲಿಕೃತವಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಪರಿಷತ್ಸದಸ್ಯರೂ ಗಣ್ಯಮಹನೀಯರೂ ಏಳುಕೆಯರೂ ಸಭೆಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದರು. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗಮಕ ತರಗತಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾದ ಕುಮಾರಿ ಎಸ್. ಎನ್. ಸರೋಜಮ್ಮನ ದೇವತಾಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಯೊಡನೆ ಉತ್ಸವ ಮೊದಲಾಯಿತು. ಅನಂತರ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರು, ಪರಿಷದುಪಾಧ್ಯಕ್ಷರವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಕಾರ್ಯ ಗೌರವದಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಸಭಾ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಗೌರವಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ಸವದ ಚಾಲಕರಿಗೆ ಮೆದಲೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಅನಂತರ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಕಳೆದ ೩೬ ವರ್ಷ ಗಳಿಂದ ಹೇಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕ್ಷೇಮವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು.

ಅವರ ಭಾಷಣದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ :

“ಆಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಾದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಾಲ್ವಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರವರು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿ ಇಂದಿಗೆ ೩೬ ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಅನವರತವೂ ‘ಸತ್ಯಮೇವೋದ್ಧರಾಂಕುಷಂ’ ಎಂಬ ಶಾಂಕರವಾದಿಗಳಿಂದ ಬಂದ ಉಚ್ಚಧೈಯವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ತ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಮೈಸೂರನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ಆದರ್ಶಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಜಾಪರಿ ಪಾಲನೆಮಾಡುತ್ತಿರುವರೆನ್ನುವುದು ಸರ್ವರಿಗೂ ವೇದ್ಯವಾಗಿರುವ ಅಂಶವೇ ಆಗಿದೆ. ಇವರ ಪ್ರಜಾವಾತ್ಸಲ್ಯವು ಎಷ್ಟು ಅನ್ಯಾದೃಶವಾದುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇವರು ತಮ್ಮ ಅಳ್ಳಿಕೆಯ ರಚಿತಮಹೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಹಸ್ತಾಕ್ಷರದಿಂದ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಶುಭ ಸಂದೇಶವೇ ನಿದರ್ಶನ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿರುವುದೇನೆಂದರೆ: ‘ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸುಖವಾಗಿರಲೆಂದು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ

ಹಾರೈಸುತ್ತಾ ಈ ಶುಭಾಭಿಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಪುರಸ್ಕರವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುವೆವು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು ಯಾವಜ್ಜೀವವೂ ಸಂಕಟವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡುವೆವು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಜಾವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರಭುಗಳಲ್ಲಿ ತಾನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾದೀತು!

“ಚರಿತ್ರ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವು ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಗತಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ‘ರಾಮರಾಜ್ಯ’ವೆಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಇಂದಿನ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿರುವಾಂಕೂರು, ಗ್ವಾಲಿಯರ್, ಜಿಂಧ್-ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ಆಶ್ರಿತಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ರಾಜರುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಯ ರಾಜ್ಯಭಾರ ನಿರ್ವಹಣೆ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿರುವುದು.

“ಈ ರೀತಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕೀರ್ತಿಯು ಇಡೀ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದೊಡನೆ ನಮ್ಮ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಈಗ್ಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಯೂರೋಪ್ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರೆಂಬ ವಿಷಯವು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ವೇದ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಧುನಿಕ ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಗತಿಮನೋಭಾವವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾವಂಥ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವುದೆಂಬ ವಿಚಾರವಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯಭಾರಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಮಾನವೂ ಇರಲಾರದು. ಇವರ ಈ ಪ್ರವಾಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೂರೋಪ್ ಖಂಡದ ನಾನಾ ಸಂರಚನೆ ಜನರಿಂದ ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾದ ಸ್ವಾಗತ ಸನ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದದ್ದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಆ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಇವರು ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಜನರ ಪ್ರೀತಿ ಗೌರವಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಕೊಂಡರು.

“ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇವರು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭರತಖಂಡದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ತತ್ತ್ವಕವಾದ ಸರ್ಕಾರವು ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೂ ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ರೂಢಿಗೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯ, ಧರ್ಮ-ಇವುಗಳೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿವೆ ಎಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಸರ್ಕಾರದ ಈಗಿನ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಡುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

“ನಮ್ಮ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ರಾಜಕೀಯಭಾಗವೊಂದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲದೆ ಕಲಾ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿಗೂ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಇವರು ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ತಿನ ‘ಮಹಾಪೋಷಕ’ರಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಧವಾಗಿ ಸಾರ್ವದಾ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನ. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರ ಭ್ರಾತೃವರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮದ್ವಿವೇಕ ರವರೂ, ರಾಜಕುಮಾರರೂ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯರೂ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾಗಿರುವುದು. ಪ್ರಜಾವತ್ಸಲದಾದ ಇಂತಹ ಪ್ರಭು ವರ್ಯರವರ ಜನನಿಯ ವರ್ಧಂತ್ಯುತ್ಸವದ ಈ ಶುಭಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅವರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ಕೋರಿ, ಅವರು ಇದೇ ರೀತಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬಿರಲಾರಾಜ್ಯಭಾರಮಾಡುತ್ತಾ ಬರುವಂತೆ ಆಯುರಾರೋಗ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸತಕ್ಕದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ರಾಜಕೀಯ

ಛರಸ್ಸರವಾದ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಯಃಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಕಮ್ಮಿಲ್ಲರ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.”

ಆ ಬಳಿಕ, ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಶ್ರೀಯಃಪ್ರಾರ್ಥನಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನೂ ಕದರ ಟಿಲಿಗ್ರಾಂ ಸಾರಾಂಶವನ್ನೂ ಸಭೆಯ ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟರು. ಸಭೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕರತಾಡನಗಳೊಡನೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು. ಶ್ರೀಯಃಪ್ರಾರ್ಥನಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ:

“ಕರ್ನಾಟಕ ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶ್ವರರೂ, ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮಹಾಪೋಷಕರೂ ಆಗಿ ನಮ್ಮನ್ನಾಳುತ್ತಿರುವ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್, ಜಿ.ಸಿ.ಎಸ್.ಐ., ಜಿ.ಬಿ.ಇ. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ವರ್ಷವರ್ಧಂತ್ಯುತ್ಸವದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಪರಿಷನ್ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಈ ಮಹಾಸಭೆ ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳವರಿಗೆ ಜಗದೀಶ್ವರನು ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ, ವಿಜಯ, ಐಶ್ವರ್ಯಾದಿ ಸಮಸ್ತ ಸನ್ಮಂಗಳಗಳನ್ನೂ ಕರುಣಿಸಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ತನ್ನ ರಾಜಭಕ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡುತ್ತದೆ.”

ಮೇಲ್ಕಂಡ ನಿರ್ಣಯವು ಅಂಗೀಕಾರವಾದ ಕೂಡಲೆ ಅದರ ಟಿಲಿಗ್ರಾಂ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಹುಜೂರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಲಾಯಿತು.

ಅನಂತರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗಮಕಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಕೃಷ್ಣ ರಾಯರು ‘ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ’ದಿಂದ ‘ವಿದ್ವರನ ಮನೆಗೆ ಕೃಷ್ಣ ನ ಆಗಮನ’ ಎಂಬ ಭಾಗವನ್ನು ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಓದಿದರು. ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ. ಅವರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ಗಮಕಿಗಳಿಗೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೂ ಹಂಚಿದಮೇಲೆ ಸಭೆ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು.

(i) ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ವಿನುರ್ತೆಗಾಗಿ ಬಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳು

(ii) ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಇತರ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

ကမ္မဗ္ဗ

ಸಂಪಾದಕೀಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

ಕಳೆದ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಜಮಖಂಡಿ ಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಗ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವುಳ್ಳ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆತೀತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಜಮಖಂಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿದ್ದಿತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರವರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಯುಳ್ಳ ಸಂದೇಶವು ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡ ಎರಡು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸ ಲಾಯಿತು*:-

೧೯. “ಜಮಖಂಡಿಯ ಸಂಸ್ಥಾನದ ನಿವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ತಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದೂ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತದೆ.”

೨೦. “ಜಮಖಂಡಿ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಫರ್ವರು ಆಗುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಜಮಖಂಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಾಕಿರುವ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನವು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.”

ಮೇಲ್ಕಂಡ ನಿರ್ಣಯಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಜಮಖಂಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರವರು ೨೪-೬-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ದರಬಾರಿನಲ್ಲಿ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ:-

“ಸಂಸ್ಥಾನದ ಬಹುಜನ ಸಮಾಜ ಭಾಷೆಯು ಕನ್ನಡವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಡಕ್ಕರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಕ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಕನ್ನಡವಿರಬೇಕು ಎಂಬ ತತ್ವವು ನಮಗೆ ಮಾನ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯವು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಆಗುವುದು ಅಶಕ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲು ನಾವು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದೇವೆ.”

ಈ ರೀತಿಯ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರವರು ಕನ್ನಡದಮೇಲೆ ತಮಗಿರುವ ಅಭಿಮಾನದ ಸೂಚನೆಯಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ೧೦೧ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಹಾಯದ್ರವ್ಯವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕನ್ನಡ ನಾಡಾದರೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವುಳ್ಳ ಜಮಖಂಡಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆತದ್ದು ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಭಾಗ್ಯೋದಯವೆಂತಲೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು.

* ‘ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ’, ಸಂಪುಟ ೨೨, ಸಂಚಿಕೆ ೪, ಪುಟ ೨೭೦.

ಈ ರೀತಿಯ ಹೃದಯವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ, ಜನಖಂಡಿಯ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರವರಾದ ಶ್ರೀಮಂತ ಶಂಕರರಾವ್ ಅಪ್ಪಾಸಾಹೇಬ್ ಪಟ್ಟವರ್ಧನ್ ರವರಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮತ್ತು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪ್ರಭುಗಳೂ ಸಹ ಇವರ ಮೇಲ್ವಿಂಕ್ತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ಬರುವವರಾಗಲೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ನೈಜವಾದ ಹಾರೈಕೆ. ನಮ್ಮಿಹಾರೈಕೆ ಕ್ಷೀಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಸಫಲಗೊಳ್ಳುವಂತಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟವು ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಮೆರೆಯುವಂತೆ ದೇವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲೆಂದು ಅನವರತವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಈಚೆಗೆ ಮುಢೋಳ್, ಸಾಂಗ್ಲಿ, ವೀರಪ್ಪ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ವಿದ್ಯಾಶಾಲಾ ಪಂಡಿತ ಮಂಡಲಿಯ ನಾಲ್ಕನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಇದೇ ವರ್ಷದ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ೧೭ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಿಂದ

ಮೂರು ದಿನಗಳು ಮೈಸೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಚಾರ್ಯ ಸಂಶೋಧನ ಶಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಆರ್. ಶಾಸ್ತ್ರವಿಶಾರದ ಮಹಾಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ ಡಾಕ್ಟರ್ ಆರ್. ಶಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಬಿ.ಎ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ. ಯವರು

ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಸಮ್ಮೇಳನದ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದ ಪ್ರಥಮ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ ಎಸ್. ಪಿ. ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಸಂಸ್ಥಾನದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಶಾಖೆಯ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಪಂಡಿತರು ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ದಯಮಾಡಿಬಂದು ಅದರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು.

ಸಮ್ಮೇಳನದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಂತೆ ಈ ಮಂಡಲಿಯ ಮುಖ್ಯಧ್ಯೇಯ ಭಾಷಾಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಗಳ ಮೂಲಕ ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶಾನುಸಾರ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡುಸಾರಿಯಂತೆ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸಮ್ಮೇಳನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಿಗೂ ಇತರ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅನೇಕ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ನಡೆದುವು.

ಇದೇ ಮಂಡಲಿಯ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಗ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರೈಟ್ ಆನರಬಲ್ ವಿ. ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು

ತಮ್ಮ ಆರಂಭ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಕುರಿತು—ಅವರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ 'ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ; ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಡಿ' ಎಂಬ ಒಂದು ವಿಧವಾದ 'ಮಡಿ' ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂತಲೂ, ತಮ್ಮದು ಧಾರ್ಮಿಕಜೀವನ, ಇತರರದು ಕೇವಲ ಲೌಕಿಕ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ, ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಜ್ಞಾನವಿಶೋಧಿತವಲ್ಲದ ದರ್ಶನವಿದ್ದೆಗೆ ಬೆಲೆ ಕಡಮೆಯಾದ ಕಾರಣ, ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಆಚಾರಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತುಲನಮಾಡಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಬೆಲೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂತಲೂ, ಆಚಾರಕ್ಕಿಂತ ಶೀಲ ದೊಡ್ಡದು, ಆದರ್ಶ ಬೋಧನೆಗಿಂತ ಆದರ್ಶದ ಅನುಷ್ಠಾನ ದೊಡ್ಡದೆಂತಲೂ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಬಹುದು.*

ಇದೇ ರೀತಿ ಈ ಸಾರಿಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಪಿ. ರಾಜಗೋಪಾಲಾಚಾರಿಯವರೂ ಸಹ ಪಂಡಿತರನ್ನು ಕುರಿತು ಅಪ್ರಿಯವಾದರೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ ಮಾತುಗಳಿವು:

“ಪಂಡಿತರು ಪ್ರಾಚೀನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿ ಬಂದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೇನೋ ಸರಿ. ಆದರೆ, ಅವರು ಪ್ರಾಚೀನ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಹಳೆಯದೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯದು ಆದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಲ್ಲವೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎರಡರಲ್ಲೂ ಇರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಿಶ್ರಿತ ಮಾಡುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಹೀಗಾದ ರೇನೇ ಪಂಡಿತನು ತನ್ನ ಇಲಾಖೆಗೂ ಮತ್ತು ಜನಗಳಿಗೂ ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತಾಗುವುದು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಪಂಡಿತನು ತನ್ನ ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಕೆಲವು ಆಧುನಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸಂಶೋಧನಾಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

* * * *

“ಕಾಲ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ದಿನ ದಿನಕ್ಕೂ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪುರಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಗೌರವವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರು ನೂತನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಆಧುನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೂ ಇತರರಿಗೂ ಇರುವ ದೂರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವುದು. ಮಂಡಲಿಯು, ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು.”

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಉಪದೇಶವು ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಪಂಡಿತರು ಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿ ದೇಶದ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಯ ಎಳಿಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಹಾಯಕರಾದಾರೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

* 'ಪರಿಷತ್ಪ್ರತಿಕ್', ಸಂಪುಟ ೨೧, ಸಂಚಿಕೆ ೪, ಪುಟ ೩೨೫.

ಇದೇ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ೨೦ನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ಬಂಗಾಳ ದೇಶದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರಾದ ಶ್ರೀ|| ಬಂಕಿಮಚಂದ್ರ ಚಟರ್ಜಿಯವರ ಜನ್ಮ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವು ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀ|| ಬಂಕಿಮಚಂದ್ರ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಂಕಿಮ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ: ಶ್ರೀ|| ಚಂದ್ರರ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಬಿ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಕನ್ನಡ ಸೇವೆಯ ಪ್ರಶಂಸೆ ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರ ಕನ್ನಡ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಶಂಸಿಸಲಾಯಿತು. ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಈ ಉಭಯಸಾಹಿತಿಗಳ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳೂ ಪುಷ್ಪಮಾಲೆಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಶ್ರೀ|| ಬಂಕಿಮಚಂದ್ರರಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿ ಅಖಿಲ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ 'ವಂದೇ ಮಾತರಂ' ಗೀತೆಯನ್ನು ಗಮಕವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಜಿ. ಸಂಪತ್ತುಮಾರಾಚಾರ್ಯರು ಮೊದಲು ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡಿದರು. ಅನಂತರ 'ಬಂಕಿಮಚಂದ್ರರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ' ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಶ್ರೀ|| ವಿದ್ಯಾಭೂಷಣ ಡಿ. ಕೆ. ಭಾರದ್ವಾಜರವರೂ, 'ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂಕಿಮ ಚಂದ್ರರ ಸ್ಥಾನ' ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಶ್ರೀ|| ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರೂ, 'ಬಂಕಿಮಚಂದ್ರರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು: ಬಿ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರ ಭಾಷಾಂತರಗಳು ಕೆಲವು' ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಶ್ರೀ|| ಎಲ್. ಗುಂಡಪ್ಪನವರೂ, 'ಬಿ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸೇವೆ' ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅವರ ಬಂಧು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ಶಲ್ಯಮ್ಮನವರೂ, 'ಬಂಕಿಮಚಂದ್ರರ ಆಧುನಿಕತೆ' ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಶ್ರೀ|| ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ ವಿಶೇಷ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಎಲ್ಲ ಉಪನ್ಯಾಸಕರೂ ಬಂಕಿಮಚಂದ್ರರಿಂದ ವಂಗೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಆಗಿರುವ ಅಪಾರವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ, ಈ ಉಭಯತ್ರರ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಿ ಸಭಿಕರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಲಿಸಿದರು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ತಮ್ಮ ಉಪಸಂಹಾರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಉಭಯಸಾಹಿತಿಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸಕರುಗಳು ಅಷ್ಟೇ ಕೊಡಿಸಿದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ, ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರ ಅಂದವಾದ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಡ್ವೊಕೇಟರಾದ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಗುಡಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ದೇಶಭಾಷೆಗಳ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಆಗಿರುವ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಸಹಾಯವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವ್ಯಾಪಾರಿಕ, ಲಾಕಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ|| ಹೊಸಕೆರೆ ಚಿದಂಬರಯ್ಯನವರು ೧೭-೪-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ದೈವಾಧೀನರಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಕಳೆದ ದಿನಂಗಳ ಶ್ರೀ|| ಹೊಸಕೆರೆ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ* ಸೂಚಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ. ಇವರು ಚಿದಂಬರಯ್ಯನವರ ದೈವಾಧೀನರಾದ ಒಂದೆರಡು ವಾರಗಳೊಳಗಾಗಿ ನಡೆದ ಭಾವಚಿತ್ರದ ಅನಾವರಣ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಲೇಖಕ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಇವರ ನಿಧನದಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಉಂಟಾದ ನಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಯಿತು. ಈಚೆಗೆ ಇವರ ತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ನಿವೃತ್ತ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರ್ ಶ್ರೀ|| ಹೊಸಕೆರೆ ನಾರಾಯಣರಾಯರು ಇವರ ಭಾವಚಿತ್ರವೊಂದನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಧಾನಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಯುಕ್ತ ೨-೭-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ಇದರ ಅನಾವರಣ ಮಹೋತ್ಸವವು ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಮೊದಲು ಶ್ರೀ|| ಹೊಸಕೆರೆ ನಾರಾಯಣರಾಯರೂ, 'ಸುಖೋಧ' ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ರಾಮರಾಯರೂ ದಿನಂಗಳರ ಜೀವನಚರಿತೆಯನ್ನೂ ಅದರಿಂದ ಕಲಿಯಬಹುದಾದ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನೂ ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಹೇಳಿದರು. ಅನಂತರ ದಿನಂಗಳತರ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ನವರೂ, ಗಮಕ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಜಿ. ಸಂಪತ್ಕುಮಾರಾಚಾರ್ಯರೂ ದಿನಂಗಳತರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಹಾಡಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಸಹ ದಿನಂಗಳತರ ಸರಳಜೀವನ, ಆಶಾರಾಹಿತ್ಯ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡಿ ಹೇಳಿ, ಅವರ ಭಾವಚಿತ್ರದ ಅನಾವರಣೋತ್ಸವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡ ಸಂತಾಪ ಸೂಚಕ ನಿರ್ಣಯವು ಸಭೆಯವರಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು:

“ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಕವಿರತ್ನ' ಎಂಬ ಬಿರುದಿನಿಂದ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ|| ಹೊಸಕೆರೆ ಚಿದಂಬರಯ್ಯನವರು ತಾ|| ೧೭-೪-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ನಷ್ಟವುಂಟಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದ ದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಈ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆ ತನ್ನ ಸಂತಾಪವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಅವರ ಮರಣದಿಂದ ಅವರ ಬಂಧುವರ್ಗಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ವಿಯೋಗ ದುಃಖಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಅನುತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.”

* ಸಂಪುಟ ೨೩, ಸಂಚಿಕೆ ೧, ಪುಟ ೭೦-೭೧.

ಕಳೆದ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಜಮಖಂಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷಪದವಿಯನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ
'ಕರ್ನಾಟಕ' ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷ
ಎಂಬ ರೂಪದ ಪ್ರಯೋಗ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ—

“ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರಂತೆ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ: ನಮ್ಮ ಮಾತೆಯ ಹೆಸರನ್ನು
'ಕರ್ನಾಟಕ' ಎಂದು ಕೆಲವರೂ, 'ಕರ್ನಾಟಕ' ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರೂ ಹೆಚ್ಚಿದುದು
ಬರೆಯಲು ಸಾಧಿಸುತ್ತ ಬಂದು ಒಂದು ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಏಕರೂಪತೆ ಕೊಡಲು ಕೂಡ ಒಪ್ಪದ
ನಾವು ಒಕ್ಕಟ್ಟಾಗುವುದು ಹೇಗೆ?”

ಎಂಬೀ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿರುವುದು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರ
ಬಹುದು.* ಈ ರೀತಿಯ ಭಿನ್ನರೂಪಗಳನ್ನು ಏಕರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು
ಸಫಲಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವು ಕೆಲವು ಕಾಲದಿಂದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಜಾಲಕರಲ್ಲಿ
ಮೂಡಿದ್ದ ಪ್ರಯುಕ್ತ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಚೇರಿಯ ಇತ್ತೀಚಿನ ಪ್ರಕಟನೆಗಳಲ್ಲಿ
'ಕರ್ನಾಟಕ' ಎಂಬ ರೂಪವನ್ನೇ ಬಳಕೆಗೆ ತರಲಾಯಿತು. ಇದೇ ರೀತಿ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ
ಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಾರ್ಪಾಟುಮಾಡುವುದು ಆಕ್ಷೇಪಣೀಯವಾಗಲಾರದೆಂಬ ಭಾವನೆ
ಯಿಂದ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಮೊದಲ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಈ ಮಾರ್ಪಾಟು ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ||
ಬಿ. ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರಿಗೆ ಸರಿತೋರದೆ ಹೋದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಈವರು
ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸಂಪಾದಕಮಂಡಲಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು
ಆವಶ್ಯಕವೆಂದು ಸೂಚಿಸಿ ನಮಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಈ
ರಂತೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸದರೀ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ
ಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ
ಗಳು ಬಂದು ಅವುಗಳಮೇಲೆ ಯಾವುದೊಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗುವ ವರೆಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ
ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು ಮೈಸೂರು, ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ
ಪಂಡಿತರ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಮೇಲ್ಕಂಡ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸಾಧು,
ಯಾವುದು ಅಸಾಧು ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತಂದರು. ಈ ರೀತಿ ಇವರು
ಅನುಸರಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಲು
ನಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇವೆ: ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರ
ಪೈಕಿ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯವರು 'ಕರ್ನಾಟಕ' ಎಂಬ ರೂಪದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನೇ
ಅನುಮೋದಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಬದಲಾವಣೆ
ಯನ್ನೇ ಮುಂದೆಯೂ ಅನುಸರಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಭ್ಯಂತರವೂ
ಇರಲಾರದು. ಆದರೂ ಮೇಲೆ ಸೂಚಿಸಿದ ಎರಡು ಭಿನ್ನರೂಪಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ
ಉಭಯಪಕ್ಷಗಳವರಿಗೂ ನಿರಾಕ್ಷೇಪಣೀಯವಾದ 'ಕನ್ನಡ' ಎಂಬ ರೂಪವನ್ನು

* 'ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ', ಸಂಪುಟ ೨೨, ಸಂಚಿಕೆ ೪, ಪುಟ ೨೪೨.

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಳಕೆಗೆ ತರುವುದು ಸರ್ವಸಮ್ಮತವಾಗಿದ್ದೀತೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಮತ್ತು ಸಕಲ ಸದಸ್ಯ ಸಭೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದು.

ಕಳೆದ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಮಂದಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನೂ, ಅಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾದುದು ಅತ್ಯಂತ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಸಂಗತಿ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿ ಯೆಂತಲೇ ಹೇಳಬೇಕು. ೧೯೩೬ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಗಳಾಗಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ತಿಂಗಳ ೬ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಕಲಶಪ್ರಾಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷರ ಮರಣ ರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರೂ, ೧೯೩೭ನೆಯ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ೨೭ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳ ಉದ್ಧರಣ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೇ ಧಾರೆ ಎರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಎ. ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರೂ, ೧೯೩೭ನೆಯ ಕೆಪ್ಲೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ೨೫ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರೂ, ೧೯೩೮ನೆಯ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳ ೧೭ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಲೌಕಿಕ ಮತ್ತು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಸರಳಸ್ವಭಾವಕ್ಕೂ ಉನ್ನತ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಆದರ್ಶ ಪುರುಷರೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಕವಿರತ್ನ' ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹೊಸಕೆರೆ ಚಿದಂಬರಯ್ಯನವರೂ ಮೃತ್ಯುನಶರಾದುದರಿಂದ, ಕನ್ನಡ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಅಪಾರವಾದ ನಷ್ಟವುಂಟಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ರೀತಿಯ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ನಷ್ಟಗಳಿಂದುಂಟಾಗಿದ್ದ ಪರಿತಾಪವು ಇನ್ನೂ ಆರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಮತ್ತಿಬ್ಬರು ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಮಹನೀಯರುಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಪೈಕಿ ಮೊದಲನೆಯವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಿ. ಕಿಷನ್‌ರಾಯರು ರಾಯ ಚೂರಿನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಕೀಲರೂ, ನಿಜಾಂ ಕರ್ನಾಟಕ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆಗಿದ್ದು ಕನ್ನಡದ ಏಳಿಗೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ೧೯೩೬ನೆಯ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಿಜಾಂ ಕರ್ನಾಟಕ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮೊದಲನೆಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದು ಉಜ್ವಲವೂ, ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವೂ ಆದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿದ್ದರಿಂಬುದು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಬಹುದು.* ಆ ಭಾಷಣದ ಕೊನೆಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು (ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು) ನೋಡಿದರೆ ಕನ್ನಡವು ಮುಂದಕ್ಕೆ

* 'ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ', ಸಂಪುಟ ೨೧, ಸಂಚಿಕೆ ೪, ಪುಟಗಳು ೩೧೪-೩೨೧.

ಬರಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ನಿಕಟವಾದ ಅಭಿಮಾನವಿತ್ತೆಂಬುವುದು ಸರ್ವರಿಗೂ ವಿದಿತವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿರಲಾರದು :

“ಇದೆಲ್ಲ ಕೆಲಸವಾಗಲು ಹಳ್ಳಿ ಹಳ್ಳಿಗೂ ಹೊಸ ಬೆಳಕು ಬರಬೇಕು. ತರುಣರ ಗುಂಪುಗಳಾಗಬೇಕು. ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಬಲ್ಲ ಕಾರ್ಯ ಕರ್ತರು ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು. ಕನ್ನಡದ ಹೆಗ್ಗುರಿ ಹೆಮ್ಮಾ ನಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಮೈಮನಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದೇವಿಯ ಉಳಿಗಡ್ಡೆ ಸಮಯಿಸಲು ಸಿದ್ಧರಾದ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಬೇಕು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಜನರ ಉದಾರ ಸಹಾಯ ಬೇಕು. ಮಳೆಗರೆಯದೆ ಬೆಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬರದ ತಾಯ್ನೆ ಯಾದ ನಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ಇದು ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಮಾತು. ತನುಮನಗಳಿಂದ ದುಡಿಸ ದೈವ ಕೆಲವರದಾದರೆ, ಧನವರ್ಪಿಸಿ ತಣಿವ ಭಾಗ್ಯ ಕೆಲವರದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ತೆರದ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಏನೆಂದರೆ: ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಸರ್ವಸ್ವವೂ ಕನ್ನಡದೇವಿಯಡಿವಾರಿಗೆ ವಿಸಾಸಲಾಗಿ, ಮುಡುಪಾಗಲಿ.”

ಇಂತಹ ಮಹನೀಯರ ಮರಣದಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ಉಂಟಾದ ನಷ್ಟವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿ ೨೩-೨-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂತಾಪವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ, ಅವರ ಮರಣದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿರುವ ವಿಯೋಗ ದುಃಖಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಬಂಧುವರ್ಗಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಅನುತಾಪವನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಹನೀಯರು ಮೃತಿಹೊಂದಿದ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಸಭಾಭೂಷಣ ದಿನಾನ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ಸರ್ ಕೆ. ಪಿ.

ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರವರು ದೇಶಸೇವೆ, ಭಾಷಾಸೇವೆ, ದಾನ ಶೀಲತೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ (೧) ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸರ್ ಕೆ. ಪಿ. ಆದರ್ಶ ಪ್ರಾಯ ರಾಗಿ ದ್ದು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರವರು ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲ್ಮೈಗಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಅನಿಶ್ರಾಂತರಾಗಿ

ದುಡಿದು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರಿಂದಲೂ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದಲೂ, ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದಲೂ ಘನತರವಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರಾಗಿ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ವೃದ್ಧ ಪಿತಾಮಹರೆನಿಸಿ, ಪೂರ್ಣಯಶೋವಂತರಾಗಿ ಬಾಕಿ, ೨೩-೨-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ೮೨ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಹಲೋಕವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ನಷ್ಟವು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳತೀರದು.

ಇವರು ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಹಾಯಕವರ್ಗದ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದು ಧ್ವಜದ ಪರಿಷತ್ತು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದಾಗಿನಿಂದ ಅದರ ಏಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸುಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ೧೯೨೧ನೆಯ ಇಸವಿ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಏಳನೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದು ವಿಚಾರಪೂರ್ಣವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡದಮೇಲೆ ತಮಗಿರುವ ನಿಕಟವಾದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು

ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ

ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ, ಈಚೆಗೆ ೧೯೩೬ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮೂರನೆಯ ವಿಶೇಷ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಗೊಳಿಸಿ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮಗಿರುವ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನೂ, ಆದರಾತಿಶಯವನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿಂದಾಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಉತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಉದಾರವಾಗಿ ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯಮಾಡಿ ಪರಿಷತ್ತಿನಮೇಲೆ ತಮಗಿರುವ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರಣೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ೨೦ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಶಾಶ್ವತನಿಧಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕನ್ನಡದ ಏಳಿಗೆಗೆ ನವೀನ ಮಾರ್ಗವೊಂದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಮಹನೀಯರು ಮಾಡಿರುವ ಇತರ ಉದಾರ ದಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಗಳನ್ನೂ ಕುರಿತು ವಿವರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸ ಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಚರಿತ್ರೆಯ ಸಂಪುಟವನ್ನೇ ಬರೆಯಬೇಕಾಗಬಹುದು: ಅಂತಹ ಮಹಾಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ನಾವು ಈಗ ಕೈಹಚ್ಚುವ ಅವಶ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಜನಜನಿತವಾಗಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು: ಪ್ರಜಾಕ್ಷೇಮಕ್ಕೂ, ಸಮಾಜಸಂಸ್ಕರಣೆಗೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಮಸ್ತ ಮುಖ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವರು ಮುಖ್ಯಚಾಲಕರಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿರುವುದೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಲೋಕಸೇವೆಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಪತ್ತೀ ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರಾದಿ ಬಂಧುವರ್ಗದವರಿದ್ದರೂ ನಿರ್ಮಮಕಾರ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ದತ್ತಿಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದೆಂದರೆ ಇವರ ಧರ್ಮಗುಣವು ಎಷ್ಟು ಉದಾತ್ತವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು! ಪಾರ್ಥಿವಶರೀರವನ್ನು ಇವರು ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇವರಿಗೆ ಉತ್ತಮಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ವಿರಲಾರದು; ಅಲ್ಲದೆ ಇವರ ಕೀರ್ತಿಯು ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇರಲಾರದು.

ಇಂತಹ ಮಹನೀಯರ ಮರಣದ ದುಃಖವಾರ್ತೆಯು ೨೩-೭-೧೯೩೮ ರ ಸಾಯಂಕಾಲ ೬ ಘಂಟೆಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಅಧಿವೇಶನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಲಾಗಿ ಆ ಕೂಡಲೆ ಸದರೀ ಮಂಡಲಿ ತನ್ನ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಆ ಅಧಿವೇಶನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿತು. ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ಸಂತಾಪಸೂಚಕ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿ ನಾವು ತಮ್ಮ ಪತಿವರ್ಯರಂತೆಯೇ ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೇವಲ ಪ್ರೇಮಾದರಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ಲೇಡಿ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರವರಿಗೂ, ಇತರ ಬಂಧುವರ್ಗದವರಿಗೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಹಜವಾದ ಅನುತಾಪವನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರಾಚ್ಯ ಲೇಖನ ಮಾಲೆ

The Indian Historical Quarterly, Vol. 14, No. 1, March 1938

1. "Symbolism of the Dome"—Dr. Ananda K. Coomaraswamy.
2. "On the Immediate Source of the *Kathāsaritsāgara*"—Mr. S. Rangachar, M.A.

[The author of this article subscribes to the opinion of some scholars that the *Kathāsaritsāgara* of Somadēva (1070 A.D.) and the *Bṛhalkathāmanjari* of Kṣemendra, two of the three versions of the *Bṛhalkathā* of Guṇādhyā in the Paisācī language, are to be traced to different sources as against the generally accepted opinion that the immediate source of both the *Kathāsaritsāgara* and the *Bṛhalkathāmanjari* was the same.]

3. "Some Folk Goddesses of Ancient and Mediæval India"—Mr. Jitendra Nath Banerjea, M.A.

Journal of the Annamalai University, Vol. 7, No. 2, March 1938

1. "Some Facts and Fables about Karikālan the Great"—Mr. S. S. Bharati, M.A., B.L.
2. "The Passive Voice in Tamil"—Mr. A. Chidambaranatha Chettiyar, M.A.
- 3-4. "Vijayindra Tirtha"; "Post-Jaya Tirtha Writers"—Mr. B. N. Krishnamurti Sarma, B.A.
5. "'Siddhitrāya' of Yāmunachārya"—Edited with English Translation and Notes by Mr. R. Ramanujachari and Mr. K. Srinivasachari.

The Quarterly Journal of the Mythic Society, Vol. 28, No. 3

1. "A Proto-Indian Sign from Vala"—Rev. H. Heras, S.J., M.A.
2. "The Language of Tiruvalluvar's *Kuṛaḷ*"—Mr. L. V. Ramaswamy Iyer, M.A., B.L.

The Journal of Oriental Research, Vol. 11, Parts 3 & 4, July-December 1937

1. "The Extent and Influence of the Indus Civilization"—Mr. P. Joseph, B.A.
2. "The Languages of *Kalittogai*"—Mr. L. V. Ramaswamy Iyer, M.A., B.L.
3. "The Number of Rasas" (continued from the previous issue and concluded)—Dr. V. Raghavan, M.A., Ph.D.
4. "A Note on the Scientific Status of Linguistics"—Mr. C. R. Sankaran, M.A.
5. "History of Pūrvamīmāṃsa Literature" (Supplement: pp. 1-16)—Dr. T. R. Chintamani, MA., Ph.D.

The Journal of Oriental Research, Vol. 12, Part 1, January-March 1938

1. "The Founder of Vijayanagara before the Foundation of the City"—Dr. N. Venkataramanayya, M.A., Ph.D.
2. "Poetry and Rasa"—Dr. A. Sankaran, M.A., Ph.D.
3. "The Yadavas of Devagiri" (Chronology)—Dr. P. Srinivasachari, M.A., Ph.D. (Lond.).
4. "Greater Gita"—Dr. V. Raghavan, M.A., Ph.D.

Journal of Indian History, Vol. 16, Part 3, December 1937

1. "The Longest Mohenjo Daro Epigraph"—Rev. H. Heras, S.J., M.A.
[The author deciphers a Mohenjo Daro inscription, containing 25 signs on a small prismatic object, and it is said to be the longest of all the inscriptions hitherto discovered.]
2. "The Early Rāshtrakūtas of the Deccan and the Present Mysore State"—Sahityacharya Pandit Bisheshwar Nath Reu.
[The author adduces some inscriptional evidences to show that the larger part of the present Mysore State remained, for about 225 years (from 753 A.D. to 982 A.D.), under the direct or indirect influence of the early Rāshtrakūtas of the Deccan.]

Journal of Indian History, Vol. 17, Part 1, April 1938

1. "Women during the Rāmāyana Period"—Miss P. C. Dharma, M.A.

The Jaina Antiquary, Vol. 4, No. 1, June 1938

1. "Vādi Vidyānanda: A Renowned Jaina Guru of Karnāṭaka"—Dr. B. A. Saletore, M.A., Ph.D.
[Some facts regarding name, lineage, qualifications, achievements and date of Vādi Vidyānanda, who is said to be the most conspicuous of the Jaina Gurus in the Vijayanagara age, as ascertained from a stone inscription found in the Padmāvathi basadi at Humacca, Nagara Taluk, Mysore State, are related. Vādi Vidyānanda is assigned to the period 1502-1530 A.D.]

Journal of the University of Bombay, Vol. 6, No. 4, January 1938

1. "Dress in Mohenjo Daro"—Mr. P. Joseph.

Indian Culture, Vol. 4, No. 3, January 1938

1. "India between the Cultures"—Mr. O. Stein.

Journal of the K. R. Cama Oriental Institute, No. 32, 1938

1. "(I) The Glory of Zarathushtra's Holy Faith as Preached by Himself and His Successors; (II, III) God in the Avesta: The Philosophic Aspect; (IV) Man in the Avesta: Its Treatment of Spiritual Ontology; (V) The Soul's Brilliant and Happy Future and the Subjugation of Evil"—Government Research Fellowship Lectures Delivered by Mr. Sohrab J. Bulsara in 1935.

Journal of the Andhra Historical Research Society, Vol. 11, Parts 1 & 2, July-October 1937

1. "Authorship and the Date of the *Mṛcchakaṭika*"—Mr. A. D. Pusalker, M.A., Ph.D.
[The author of this article agrees with the conclusion of Dr. V. G. Paranjape that Simuka or Śūdraka, the founder of the Andhrabhṛtya dynasty, is the author of the *Mṛcchakaṭika*, and places the work in 3rd-2nd Century B.C.]

The Indian P. E. N., Vol. 4, No. 2, February 1938

1. "The Five Major Tamil Epics. (Part II): *Maṇimēkhalai*"—Dewan Bahadur K. S. Ramaswami Sastri.

**Annals of the Bhandarkar Oriental Research Institute, Vol. 19, Part 1,
October 1937**

1. "Influence of the *Mahābhārata* on Hindu Social Life"—Sankaracharya.
2. "The Indian Conception of Values"—Prof. M. Hiriyanna, M.A.
3. "Some Minor Purāṇas"—Dr. Rajendra Chandra Hazra.
4. "Note on Rāvaṇā's Lanka located in Central India"—Mr. J. C. Ghosh.

Bulletin of the School of Oriental Studies, Vol. 9, Part 2

- "Śātavāhana and Śātakarṇi"—Mr. L. D. Barnett.
[A study of the two expressions along with their cognate forms shows that they are not borrowings from Munda and Śāta is a proper name, *Karṇi* signifying a 'son'.]

Journal of the Benares Hindu University, Vol. 2, No. 1

1. "The Story of Two Mohenjo Daro Signs"—Rev. H. Heras, S.J., M.A.
[Two signs found in the Mohenjo Daro inscriptions have been compared with the signs of the Proto-Chinese and the Hittite scripts, and their transformations discussed. The course of development of these signs settles, according to the writer, the priority of the Mohenjo Daro Script over the Proto-Chinese and the Hittite scripts.]
2. "The Origin of the Mohenjo Daris"—Rev. H. Heras, S.J., M.A.
[The writer inclines to the view that the people of Mohenjo Daro were Dravidians.]
3. "The *Dévichandragupta*"—Dr. V. Raghavan.
[The contents of the Drama *Dévichandragupta* which depicts the life of Chandragupta II have been analysed in the light of historical evidences which suggest that Chandragupta killed his elder brother Rāmagupta and married his wife. The author of the Drama is conjectured to have been Viśākhadēva identified with Viśākhadatīa, the author of *Mudrārākṣhasa*.]
4. "Social India as depicted by Kālidāsa"—Mr. Bhagawat Saran Upadhyaya.

**Journal of the Bihar and Orissa Research Society, Vol. 23, Part 4,
December 1937**

1. "A Proto-Indian Icon"—Rev. H. Heras, S.J., M.A.
[A block of black stone roughly carved into human shape with four inscriptions incised into the lower part of the image has been described. The characters used in the inscriptions are of the Mohenjo Daro type which have been read as containing references to a king bearing royal title of *Mohenjo Daro*. The end of the 5th millennium B.C. has been suggested as the probable date of this statue.]

**Journal of the Bihar and Orissa Research Society, Vol. 24, Parts 1 & 2,
March-June, 1938**

1. "Pre-Dravidian, Proto-Dravidian and Dravidian"—Rao Sahab C. S. Srinivasachari, M.A.

The Poona Orientalist, Vol. 3, No. 1, April 1938

- "Uṣṇīṣa and Chatra"—Dr. Ananda K. Coomaraswamy.

ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ

Triveni, Vol. 10, No. 10, April 1938

1. "Trends in Modern Telugu Poetry"—Mr. G. Sivasankar Sastri.
2. "Art and Education"—Mr. Alex Elmore.

Triveni, Vol. 10, No. 11, May 1938

"Tullalas of Kerala"—Mr. C. K. Vydiathanathan.

Triveni, Vol. 10, No. 12, June 1938

"Towards a National Theatre"—Mr. Alex Elmore.

ಜಯಕರ್ನಾಟಕ—ಸಂಪುಟ ೧೬, ಸಂಚಿಕೆ ೪; ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೯೩೮

೧. 'ಗದಾಯುದ್ಧ' ದ ರನ್ನನ ಕಾಲನಿರ್ಣಯದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ರೀತಿ

—ಶ್ರೀ|| ನಾ. ಶ್ರೀ. ರಾಜಪುರೋಹಿತರು

['ಗದಾಯುದ್ಧ' ದಲ್ಲಿಯ "ಶಕ ಸಮಗತಿಮತು ಯುಗ ಶಶ್ವತರಾಂಕಂ" ಎಂಬ ಪದ್ಯಭಾಗಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಪಂಡಿತರು ಶ್ರಮದಿಂದ ಅರ್ಥಹೇಳಿ ರನ್ನನ ಕಾಲನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಆಶಾಸ್ತ್ರೀಯವೆಂದು ಹೇಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯರೀತಿ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಲೇಖಕರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.]

೨. ಇಂದಿನ ಉಭಯ-ಭಾಷಾ-ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು

—ಶ್ರೀ|| ಜೋಶಿ ಶಂಕರರಾಯರು

ಜಯಕರ್ನಾಟಕ—ಸಂಪುಟ ೧೬, ಸಂಚಿಕೆ ೫; ಮೇ ೧೯೩೮

ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ಜೀವನ ಕಾವ್ಯ

—ಶ್ರೀಮನ್ನೀರಂಜನ ಮಹಾದೇವಸ್ವಾಮಿಗಳವರು

ಜಯಕರ್ನಾಟಕ—ಸಂಪುಟ ೧೬, ಸಂಚಿಕೆ ೬; ಜೂನ್ ೧೯೩೮

ಬಸವಣ್ಣನವರ ಬೆಳವಳಿಗೆ—ಶ್ರೀ|| ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು

ಕಿವಾನುಭವ—ಸಂಪುಟ ೧೨, ಸಂಚಿಕೆ ೬; ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೩೮

೧. ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕಗಳ ಮದುವೆ (ಲೇಖಾಂಕ ೩)

—ಶ್ರೀ|| ಸ. ಹಾ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಗಳು

೨. ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ—ಶ್ರೀ|| ಚಂದ್ರಶೇಖರ ದೇವರು ಅಡ್ಡೂರು

೩. ವಚನಕಾರರ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾವನೆ—ಶ್ರೀ|| ಸದಾಶಿವಪ್ಪ ತೆನಿಹಳ್ಳಿ

೪. ಚಂದಿಮರಸನ ವಚನಗಳು (ಪು. ೧೮-೩೨)

ಕಿವಾನುಭವ—ಸಂಪುಟ ೧೨, ಸಂಚಿಕೆ ೭; ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೯೩೮

೧. ಶ್ರೀತೋಟದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರರ ಚರಿತ್ರೆ

—ರಾನ್‌ಸಾಹೆಬ್ ಪಿ. ಜಿ. ಹಳಕಟ್ಟೆ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ.

೨. ಬಸವೇಶ್ವರನ ಘನತೆ—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ಹಂಜಿ, ಬಿ.ಎ.

೩. ಶಿವಶರಣೆ ಲಿಂಗಮೃತ—ರಾನ್‌ಸಾಹೆಬ್ ಪಿ. ಜಿ. ಹಳಕಟ್ಟೆ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ.

೪. ಚಂದಿಮರಸನ ವಚನಗಳು ಮತ್ತು ಅರುವಿನ ಮಾರಿತಂದೆಗಳ ವಚನಗಳು (ಪು. ೩೩-೪೮)

ಸುಬೋಧ-ಸಂಪುಟ ೧೩, ಸಂಚಿಕೆ ೩; ಮಾರ್ಚ್ ೧೯೩೮
ಕರ್ನಾಟಕದ ದೇವಾಲಯಗಳು-ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಬಿ. ಸೀತಾರಾಂ

ಸುಬೋಧ-ಸಂಪುಟ ೧೩, ಸಂಚಿಕೆ ೬; ಜೂನ್ ೧೯೩೮

೧. ಜೈನ ಗೋತ್ರ-ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಭುಜಬಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು

['ಜೈನ ಗೋತ್ರ' ದ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ]

೨. 'ರಸ'ವೆಂದರೇನು?-ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎಸ್. ಜೋಶಿ

ಅಂಧ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ-ಸಂಪುಟ ೨೬, ಸಂಚಿಕೆ ೫

೧. ಅಮರಸಿಂಹುಡು-ನಾಮಲಿಂಗಾನುಶಾಸನಮು

-ಶ್ರೀ|| ಈಯೂಣ್ಣಿ ವೆಂಕಟವೀರರಾಘವಾಚಾರ್ಯ ಲುಗಾರು, ಎಂ.ಎ.

೨. ಶ್ರೀ ಜಯದೇವ ಕವಿ-ಶ್ರೀ|| ವಿಂಜಮೂರಿ ವರಹಾನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ ಲುಗಾರು, ಎಂ.ಎ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

೨೪ ನೆಯ ಸಕಲ ಸದಸ್ಯ ಅಧಿವೇಶನ

(ವಾರ್ಷಿಕ)

ಜಮಖಂಡಿ, ೩೦ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೩೭

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ಜಮಖಂಡಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮೇಳನಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿ ೧೯೩೭ನೆಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೩೦ನೆಯ ತಾರೀಖು ಗುರುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೮|| ಘಂಟೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಸಂಪದಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಸಭಾಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು.

ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಸದಸ್ಯರ ಸಂಖ್ಯೆ ೩೧; ಅಂಗಸಂಸ್ಥಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ೪. ಹೆಸರುಗಳು :—

(೧) ಶ್ರೀಮತಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು, ಆರ್.

ಶ್ರೀ ಗಳಾದ—

- (೨) ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, ಆ. ನ.
- (೩) ಕುಂದಣಗಾರರು, ಕೆ. ಜಿ.—ಎಂ. ಎ.
- (೪) ಗುಂಡಪ್ಪನವರು, ಡಿ. ವಿ.
- (೫) ಗೋವಿಂದರಾಮಾಚಾರ್ಯರು,
ಎಂ. ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್. ಬಿ.
- (೬) ಜಂಗಿನ ಮುರಿಗೆಯ್ಯನವರು.
- (೭) ತಾಂದೋಡಿಯರು, ಎ.
—ಎಲ್. ಸಿ. ಇ., ಎಂ. ಐ. ಇ.
- (೮) ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯವರು, ಎಂ.
—ಬಿ. ಎ.
- (೯) ನಾರಾಯಣರಾಯರು, ಎಂ. ಎನ್.
—ಬಿ. ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್. ಬಿ.
- (೧೦) ನಾಯಕರು, ವಿ. ಬಿ.
—ಎಂ. ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್. ಬಿ.
- (೧೧) ಪಂಡಿತರು, ವಿ. ಎಸ್.
—ಬಿ. ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್. ಬಿ.
- (೧೨) ಪೊಕದಾರರು, ಎಸ್. ಆರ್.
- (೧೩) ಶ್ರೀ ಬಸವಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳು.

ಶ್ರೀ ಗಳಾದ—

- (೧೪) ಬೆಟಗೇರಿಯವರು, ಬಿ.ಎಸ್.
- (೧೫) ಬೇಂದ್ರೆಯವರು, ಡ. ರಾ.—ಎಂ. ಎ.
- (೧೬) ಮುಗಳಿ, ರಂ. ಶ್ರೀ.
—ಎಂ. ಎ., ಬಿ. ಬಿ.
- (೧೭) ರಂಗಣ್ಣನವರು, ಎಸ್. ವಿ.
—ಎಂ. ಎ.
- (೧೮) ರಂಗಪ್ಪ ಭೀಮಪ್ಪ ಪೋತ್ತಾರು.
- (೧೯) ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ಸಾಲಿ.
- (೨೦) ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು, ಬಿ.
—ಎಂ. ಎ.
- (೨೧) ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, ಸಿ. ಕೆ.
—ಎಂ. ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್. ಬಿ.
- (೨೨) ವೆಂಕಟೇಶ ಐಯಂಗಾರ್ಯರು ಮಾಸ್ತಿ.
—ಎಂ. ಎ.
- (೨೩) ಶಾಮರಾಯರು, ಟಿ. ಎಫ್.
- (೨೪) ಶಾಮರಾಯರು, ಪ್ಯಾ.ಟಿ.
- (೨೫) ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಬಿ.,
ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ.

ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ—

- (೨೬) ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಬಿ. ಎಂ.
—ಎಂ. ಎ., ಬಿ. ಎಲ್.
(೨೭) ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ತೀ. ನಂ.
—ಎಂ. ಎ.
(೨೮) ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಪಿ.
—ಎಂ. ಎಸ್.ಸಿ.

ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ—

- (೨೯) ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಪಾಂಡುರಂಗ ಕೋಟೀ
೩೦) ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರು, ಡಿ. ಸಿ.
—ಬಿ. ಎ., ಬಿ. ಎಲ್.
(೩೧) ಹನುಮಂತರಾಯರು, ಎಚ್.

ಅಂಗಸಂಸ್ಥಾ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು

ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ

- (೧) ಕೊಡಲಿ ಚಿದಂಬರಂ,
ಬಿ. ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್. ಬಿ.
—ಕೆ|| ಸಂಘ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ.
(೨) ಸಿ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್,ರು,
—ಕೆ|| ಸಂಘ, ಚೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ.

ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ—

- (೩) ಡಬ್ಲ್ಯು. ಕೆ. ಕುಲಕರ್ಣಿ,
—ಕೆ|| ಸಂಘ, ವಿಲಿಂಗಡನ್
ಕಾಲೇಜು, ಸಾಂಗ್ಲಿ.
(೪) ಜಿ. ಎಸ್. ಕೇಶವಾಚಾರ್ಯರು,
ಬಿ.ಎ., ಬಿ. ಟಿ.
—ಕೊಡಗು ಕೆ|| ಸಂಘ, ಮಡಿಕೇರಿ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ, ಎಂ. ಎ., ಅವರು
ತಾ|| ೮-೧೨-೧೯೩೭ ರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನದ
ಆಹ್ವಾನ (ನೋಟೀಸ್) ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಓದಿದರು.

ಅನಂತರ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಕಾರ್ಯ
ನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಪರವಾಗಿಯೂ ತಮ್ಮ ಪರವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಸಿ,
ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಕರಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ಆಗಮಾಡಿಸಿ
ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೌಜಲಗಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರವರು ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದ
ಈ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಭಾಪತಿಗಳವರು
ಸಭೆಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ, ಶ್ರೀ|| ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು ಬೇಗನೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು
ಪಡೆಯಲೆಂಬ ಹಾರೈಕೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಪರವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಅಧಿವೇಶನದ
ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭವಾಯಿತು.

ವಿಷಯ ೧.—೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿಯ ವರದಿ ಮತ್ತು ಆಯವ್ಯಯ ಲೆಕ್ಕಗಳು

ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಸಭೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ೧೯೩೭ ನೆಯ ಇಸವಿಯ
ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸದಸ್ಯರು ಯಾರಾದರೂ ಸಲಹೆಸೂಚನೆಗಳನ್ನು
ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದರೆ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಸಭಾಪತಿಗಳು ಕೋರಿದರು.

ಶ್ರೀ|| ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ,
ಪರಿಷತ್ ಪತ್ರಿಕೆಯ ರೀತಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣದ ವೆಚ್ಚ ಇವುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ

ಟೀಕೆ ಮಾಡಿ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಇಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ, ಬಿ. ಎ., ಅವರು ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣರಾಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ ಶ್ರೀ|| ಗೋವಿಂದರಾಮಾಚಾರ್ಯ, ಎಂ. ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್. ಬಿ. ಅವರೂ ಪರಿಷತ್‌ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಮೇಲಿನ ಮಹನೀಯರು ಮಾಡಿದ ಟೀಕೆಗಳಿಗೂ ಸೂಚನೆಗಳಿಗೂ ಗಾ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣನವರೂ, ಗಾ|| ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರೂ ಮತ್ತು ಪರಿಷತ್‌ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರೂ ತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಶ್ರೀ|| ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರೂ ಶ್ರೀ|| ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಐಯಂಗಾರ್ಯರವರೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ತೃಪ್ತಿ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಪದವಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿ ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟೇಶ ಐಯಂಗಾರ್ಯರು ಸಭೆಗೆ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವರು ಮಾಡಿದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಅನ್ಯಥಾ ತಿಳಿಯಬಾರದಾಗಿ ಸಭೆಯ ಪರವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಭಾಗಗಳ ಸಾಧ್ಯಾಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ಅನಂತರ ಈ ಕೆಳಗಿನ ತೀರ್ಮಾನ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಗಳು ಸೂಚಿಸಿ ಶ್ರೀ|| ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಅನುಮೋದಿಸಿದಮೇರೆಗೆ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು :

“ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿಯ ನರದಿ ಯನ್ನು ಈ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.”

ಅನಂತರ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ೧೯೩೭ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಈಗ ತಮಗೆ ಇತರ ಕೆಲಸಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಹಳ ವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್‌ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ವಿಷಯ ೨.—೧೯೩೮ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿ

ಗೌರವ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು :

“ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ೧೯೩೮ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜುಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಈ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.”

ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣನವರು ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಇದು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು.

ವಿಷಯ ೩.—೧೯೩೮ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಯವ್ಯಯಶೋಧಕರ ನೇಮಕ

೧೯೩೮ನೆಯ ಇಸವಿಗೂ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರವರೇ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಲೆಕ್ಕಗಳ ಪರಿಶೋಧಕರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಸಭೆ ಸೂಚಿಸಿತು. ಅನಂತರ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು :

“ ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಆಯವ್ಯಯ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಶೋಧನೆಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರವರನ್ನು ಈ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ವಂದಿಸುತ್ತದೆ ; ಮತ್ತು ೧೯೩೮ನೆಯ ಇಸವಿಗೂ ಅವರೇ ಆಯವ್ಯಯ ಶೋಧಕರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಉಪಕಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.”

ವಿಷಯ ೪.— ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಚುನಾವಣೆ : ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಗಳು ಪರಿಷತ್ತಿನ ೧೦-ಗ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಆ ನಿಯಮವನ್ನು ತಾ|| ೨-೫-೧೯೩೭ರ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ತೊಡೆದುಹಾಕಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಅನಂತರ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇರಲು ತಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ, ಮೊದಲು ಚುನಾವಣೆಯಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಾಗಲಿ ಪುನಃ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದ ಕಾಲದಲ್ಲಾಗಲಿ ತಾವು ಹಾಜರಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಆದರೂ ಕೆಲವರು ಹಿರಿಯರ ಮಾತಿನ ಮೇರೆಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆಂದೂ, ಈಜೆಗೆ ತಮ್ಮ ಗೃಹಕೃತ್ಯದ ತೊಂದರೆಗಳೂ ಇತರ ಕೆಲಸಗಳ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಬಹಳವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ಇದುವರೆಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ತಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿರುವಂತೆ ತೋರದೆ ಇರುವುದರಿಂದಲೂ, ತಮ್ಮನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಮಾಡಿಕೊಡುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆದರೆಂದೂ, ದಯವಿಟ್ಟು ಸಭೆ ಹಾಗೆ ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀ|| ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ
ಐಯಂಗಾರ್ಯರು, ಸಭೆ ತಮ್ಮತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನಿರ್ಬಂಧರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ,
ಒಮ್ಮತದಿಂದ ಒಂದೇ ಹೆಸರನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸಬೇಕೆಂದೂ,
ಗೌರವಸ್ಥಾನವಾದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ
ಒಂದನ್ನು ಆರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಅಷ್ಟು ಜೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ, ಈ ರೀತಿಯ ನಡವಳಿಕೆ
ಯನ್ನು ಬೊಂಬಾಯಿಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಲಾಯಿತೆಂದೂ ಸೂಚಿಸಿದರು.
ಆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಸಭೆ ಒಪ್ಪಿತು.

ಅದರಂತೆ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೂರ್ವಭಾವಿ
ಯಾದ ಅನಿರ್ಬಂಧ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಭೆ ಐದು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ವ್ಯವಧಾನ
ವನ್ನು ಕೇಳಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಒಪ್ಪಿ, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯನ್ನು
ಒಂದು "ಸಮಿತಿ" ಯಾಗಿ ಗಣನೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಐದು ನಿಮಿಷ
ಕಳೆದಮೇಲೆ ಪುನಃ ಸಭೆ ಕೂಡಿತು. ಆಗ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರು
ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು; ಶ್ರೀ|| ಪ್ರಾಚೀ
ಶಾಮರಾಯರು ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು; ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಎಸ್.
ಮುಗಳಿಯವರು ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದರು. ಅದರಂತೆ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ
ನವರು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾದರು.

ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು, ತಾವು ಹಿಂದಿನ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ
ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕಾರ್ಯದಿಂದಲಾಗಲಿ ಆಡಿದ ಮಾತಿನಿಂದಲಾಗಲಿ ತಮ್ಮ
ಯಾವ ಲೋಪದೋಷದಿಂದಲಾಗಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅನರ್ಹವಾಗಿ
ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಸರಿಪಡಿಸಬಲ್ಲವರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ
ನವರೆಂದೂ, ತಮ್ಮಿಂದ ಆ ಸ್ಥಾನದ ಗೌರವ ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ.
ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ದಯಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕೆಂದೂ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನದ
ಗೌರವವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಿ
ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಅದನ್ನು ಸಾರೋದ್ಧಾರವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ಶ್ರೀ|| ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅರ್ಹರಾದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ,
ಮತ್ತು ಅವರ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಹೊಸ
ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಅವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ
ಹೊಂದಲಿ ಎಂದು ತಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೌರವ
ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಪದವಿಗಿಂತ ಬೇರೆ
ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅಂಥ ಗೌರವವನ್ನು ತಮಗೆ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ
ಸಭೆಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಮತ್ತು, ಶ್ರೀ|| ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಪರಿಷತ್ತನ್ನು
ಬಹುಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ, ಅವರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಆ ಪದವಿಯನ್ನು

ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ತಮಗೆ ಈಗ ಬಹು ಕಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿರುವುದೆಂದೂ, ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ದಕ್ಷತೆ ಪ್ರಭಾವ ಇವು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಈ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಾವು ಕೈಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಬಿಡುವಾದಾಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಷ್ಟ ಡವ ಸೇವೆಗೆ ಎಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆ ಬರುವುದೋ ಎಂಬ ಅಂಜಿಕೆಯುಂಟಾಗಿದೆಯೆಂದೂ, ಮಹಾಜನರು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ದೋಷಾರೋಪಣೆ ಮಾಡದೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ, ತಾವು ಈ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿರುವುದೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಅನಂತರ ಶ್ರೀ|| ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಐಯಂಗಾರ್ಯರವರು ನಿವೃತ್ತಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರಿಸಿದರು :

“ ಈಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ದುಡಿದು, ಅದರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪವನ್ನು ಬಹುಮುಖವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುವಂತೆಯೂ ಅದರ ಕೀರ್ತಿ ಹೆರಡುವಂತೆಯೂ ಸರ್ವೋತ್ತಮಿಯಿಂದಲೂ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಈಗ ಆ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವನಹಳ್ಳಿ ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರ ಗುಂಡಪ್ಪನವರಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಈ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ತನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ ; ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಮಹನೀಯರು ಈವರೆಗಿನಂತೆಯೇ ಮುಂದೆಯೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಯ ಭಾವದಿಂದ ಸಹಕರಿಸುವರೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿದೆ. ”

ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆ ಕರತಾಡನಗಳೊಡನೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು.

ವಿಷಯ ೫.—ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಚುನಾವಣೆ.

(೧) ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ.—ಈ ಕೆಳಗಿನ ೧೬ ಹೆಸರುಗಳು ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತದ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೂಚಿತವಾದುವು :—

ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಆ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, (೨) ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, (೩) ಎಂ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಗಳು, (೪) ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, (೫) ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೬) ಎಂ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಗಳು, (೭) ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯನವರು, (೮) ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೯) ಎಸ್. ಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೧೦) ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರು, (೧೧) ಟಿ.ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, (೧೨) ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು, (೧೩) ಎ. ತಂದೋಣಿಯರು, (೧೪) ಎ. ವೆಂಕಟೇಶ ಐಯಂಗಾರ್ಯರು, (೧೫) ಟಿ. ಟಿ. ಶರ್ಮರವರು, (೧೬) ವಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು.

ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸೂಚಿತವಾದ ಶ್ರೀ|| ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಐಯಂಗಾರ್ಯರ ಹೆಸರನ್ನು ಅವರು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿಪಡೆದು ಸಭಾಪತಿಗಳು ಶ್ರೀ|| ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪ ನವರನ್ನೂ, ಶ್ರೀ|| ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಐಯಂಗಾರ್ಯರವರನ್ನೂ ಗಣಕ (Tellers) ರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ಬಳಿಕ ಚುನಾವಣೆಯ ಕಾರ್ಯ ಮೊದಲಾಯಿತು.

ಗಣಕರು ಅಭಿಮತಪತ್ರಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿನೋಡಿ ಚುನಾವಣೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಸಭಾಪತಿಗಳಿಗೆ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದನ್ನು ಸಭಾಪತಿಗಳು ಸಭೆಗೆ ಓದಿದರು. ಚುನಾಯಿತರು:—

ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ., (೨) ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್. ಬಿ., (೩) ಟಿ. ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ. ಎ., (೪) ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ. (೫) ಎಂ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಗಳು, ಬಿ. ಎ., (೬) ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬ ರಾಯಪ್ಪನವರು, ಬಿ. ಎ., ಬಿ. ಎಲ್., (೭) ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೮) ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು, (೯) ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣ ರಾಯರು, (೧೦) ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಎಂ. ಎಸ್ ಸಿ., (೧೧) ಎಂ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಗಳು, ಬಿ. ಎ.

೧೨ನೆಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಗೂ ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಟಿ. ಶರ್ಮ ರವರಿಗೂ ಸಮಸಮವಾಗಿ ಅಭಿಮತಗಳು ಬಂದಿದ್ದುದರಿಂದ, ಸಭಾಪತಿಗಳು ೪೨-ಗ ನಿಯಮದಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ನಿರ್ಧಾರಕಮತವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಮೊದಲು ಚೀಟಿ (Lots) ಎತ್ತಿಸಿ ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶದಂತೆ ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಟಿ. ಶರ್ಮರವರ ಹೆಸರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕ್ಯಾಪ್ಟಿಂಗ್ ಮೋಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಚುನಾಯಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

(೨) ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯ.—ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಈ ಕೆಳಗಿನ ೧೫ ಹೆಸರುಗಳು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೂಚಿತವಾದುವು:—

ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ವಿ. ಬಿ. ಆಲೂರ್ ಅವರು, (೨) ಡಿ. ಆರ್. ಬೇಂದ್ರೆಯವರು, (೩) ಎಸ್. ಆರ್. ಪೊತ್ತೂರರು, (೪) ಸಾಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು, (೫) ವಿ. ಬಿ. ನಾಯಕರು, (೬) ವ್ಯಾಕರಣತೀರ್ಥ ಚಂದ್ರಶೇಖರಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೭) ಶ್ರೀ ಬಸವಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಗಳು, (೮) ಮುರಿಗೆಯ್ಯ ಸೋಮಯ್ಯ ಜಂಗಿನ ಅವರು, (೯) ಕೋಟಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, (೧೦) ಪೊತ್ತೂರ್ ರಂಗಪ್ಪನವರು, (೧೧) ಎಸ್. ಎ.ಎ. ಮಾಳವಾಡರವರು, (೧೨) ಆರ್. ವಿ. ಜಹಗೀರುದಾರರು, (೧೩) ಗೋವಿಂದ ರಾಮಾಚಾರ್ಯರು, (೧೪) ದೇಶಪಾಂಡೆ ಮನೋಹರರಾಯರು, (೧೫) ಎಂ. ಪಿ. ವಾಲಿ ಅವರು.

ಸಭಾಪತಿಗಳು ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ ನವರನ್ನೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರವರನ್ನೂ ಗಣಕ (Tellers) ರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು.

ಅದರಂತೆ ಅವರು ಅಭಿಮತ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಫಲಿತಾಂಶ ವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಚುನಾಯಿತರು :—

ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರು, ಎಂ.ಎ., (೨) ವ್ಯಾಕರಣ ತೀರ್ಥ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೩) ಸಾಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು, (೪) ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡರು, ಎಂ.ಎ., (೫) ವಿ.ಬಿ. ನಾಯಕರು, ಎಂ. ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೬) ಆಲೂರ ವೆಂಕಟರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೭) ರಂಗಪ್ಪ ಪೊತ್ತಾರರು, ಬಿ.ಎ., (೮) ಆರ್.ವಿ. ಜಹಗೀರುದಾರರು, ಎಂ.ಎ.

೯ನೆಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದರಾಮಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ ಶ್ರೀ ಬಸವಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೂ ಸಮನಾದ ಅಭಿಮತಗಳು ಬಂದಿದ್ದವು. ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದ ರಾಮಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುದರಿಂದ ಶ್ರೀ|| ಬಸವಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ನಿಂತರು.

(೩) ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತ.—೧೦-ಖ ನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಸದಸ್ಯರು ತಕ್ಕಷ್ಟು ಮಂದಿ ಹಾಜರಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಆ ಪ್ರಾಂತದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿದ್ದವರನ್ನು ಈ ವರ್ಷವೂ ಕಾ|| ೧|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಲಾಯಿತು, ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಖಾಲಿಯಾಗಿರುವ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರವರ ಸ್ಥಾನ ವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಕಾ|| ೧|| ಮಂಡಲಿ ಭರ್ತಿಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೆಂದೂ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಪುನರ್ನಿಯೋಜಿತರಾದವರು :—

ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ವಿದ್ವಾನ್ ಕಡೆಂಗೋಡ್ಲು ಶಂಕರಭಟ್ಟರು, (೨) ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾಯರು, ಎಂ. ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

(೪) ಹೈದರಾಬಾದು, (೫) ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು (೬) ಕೊಡಗು ಪ್ರಾಂತಗಳು.—ಈ ಮೂರು ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೂ ೧೦-ಖ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ವಯವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿದ್ದವರೇ ಈ ವರ್ಷವೂ ಕಾ|| ೧|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಸಭೆ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಪುನರ್ನಿಯೋಜಿತರಾದವರು :—

ಹೈದರಾಬಾದು ಪ್ರಾಂತ.—ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಡಿ. ಕೆ. ಭೀಮಸೇನ ರಾಯರು, ಎಂ. ಎ., (೨) ರೆವರೆಂಡ್ ನಾನಪ್ಪ ದೇಸಾಯಿಯವರು.

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ.—ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣ
ಗಾರರು, ಎಂ. ಎ. (೨) ಆರ್. ಎಸ್. ಮುಗಳಿಯವರು, ಎಂ. ಎ., ಬಿ. ಟಿ.

ಕೊಡಗು ಪ್ರಾಂತ.—ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಸ್. ಕುಶಾಲಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಇಡಿ.

ಹೀಗೆ ನಿಯೋಜಿತರಾದ ಎಲ್ಲ ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು
ಸಭೆ ಕೈಚಪ್ಪಾಕೆಗಳೊಡನೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು.

ವಿಷಯ ೬.—ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯ ಸೂಚನೆ.

“ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಈಗಿನ ನಿಬಂಧನೆ ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಸಂದಿಗ್ಧ
ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ನ್ಯೂನತೆಗಳೂ ಇರುವುದರಿಂದ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ನಿಬಂಧನಾವಳಿ
ಯನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಾಟುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ
ಬಗ್ಗೆ ಈ ವಾರ್ಷಿಕಾಧಿವೇಶನವು ಐದು ಮಂದಿಗೆ ಮೀರದ ಒಂದು ಸಮಿತಿ
ಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯು ಎಲ್ಲ ಪರಿಷತ್ಸದಸ್ಯರಿಂದಲೂ
ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೋರಿ, ಬಂದಂಥವುಗಳನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ತನ್ನ ಶಿಫಾರಸು
ಗಳನ್ನು ವರದಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ
ಕಳುಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಕಾ|| ನಿ|| ಮಂಡಲಿಯು ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ತನ್ನ
ಶಿಫಾರಸುಗಳೊಡನೆ ಮುಂದಿನ ಸಕಲ ಸದಸ್ಯರ ಅಧಿವೇಶನದ ಮುಂದೆ
ಇರಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ”

ಈ ಸೂಚನೆ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು. ಮತ್ತು ಆ ಸಮಿತಿಗೆ
ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹೆಸರುಗಳು ಸೂಚಿತವಾಗಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾದುವು:

- (೧) ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ. ಎ., ಬಿ. ಎಲ್.
(ಸಭಾಪತಿಗಳು)
- (೨) ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣನವರು, ಎಂ. ಎ., (ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು)
- (೩) ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.
- (೪) ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಬಿ. ನಾಯಕರು, ಎಂ. ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್. ಬಿ.
- (೫) ಶ್ರೀ|| ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು.

ವಿಷಯ ೭.—ಸದಸ್ಯರ ಸೂಚನೆಗಳು.

(೧) “ ಈಗಿರುವ ೧೧-ಕ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ತಿದ್ದು ಪಡಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು :

(ಅ) “ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರ
ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದಾವರ್ತಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಜುನಾಯಿಸ
ತಕ್ಕದ್ದು. ಹೀಗೆ ಜುನಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅವಿಜ್ಞಾನವಾಗಿ
ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅವಧಿ ಆಯಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದವರಾಗಿರ
ತಕ್ಕದ್ದು.—ಈ ನಿಬಂಧನೆಯ ಉಳಿದ ಭಾಗವು ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದು.

(ಅ) ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯು ಈ ವರ್ಷ (೧೯೩೭) ನಡೆಯುವ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಚರಣೆಗೆ ಬರತಕ್ಕದ್ದು.

(ಇ) ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ೨೭-೨ (iii) ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನೂ ತಕ್ಕಂತೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು.

ಶ್ರೀ|| ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಪರಿಷದಧಿಕಾರಿಗಳ ಸ್ಥಾನವು ಒಬ್ಬರನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡಿರದೆ ವರ್ಷ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದೇ ಈ ಸೂಚನೆಯ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಗಳು ಇದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ|| ಸಾಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು, ಈ ನಿಯಮವಾಗುವುದರಿಂದ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಚುನಾವಣೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರೆಂದೂ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬಾರದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ದಕ್ಷರೆಂದು ತೋರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಈ ನಿಯಮದಿಂದ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವುದೆಂದು ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಬಿ. ನಾಯಕರೂ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅನುಭವ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡಬೇಕಾಗುವುದೆಂದು ಶ್ರೀ|| ಚಂದ್ರ ಶೇಖರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರೂ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ|| ಮುಗಳಿಯವರೂ ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು.

ಸಭಾಪತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಎಚ್. ಪಾಟೀಲ ಅವರನ್ನು ಸಭಾಪತಿಗಳಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ತಾವು ಸಭೆಯ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ, ಈ ಸೂಚನೆಯ ಗುಣವಾಗುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ|| ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಚರ್ಚೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ, ಸದಸ್ಯರ ಹಕ್ಕಾವುದನ್ನೂ ಕಡಮೆ ಮಾಡುವ ಇಷ್ಟವು ತಮಗಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಆ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಾವು ತಂದರೆಂದೂ ಹೇಳಿ, ತಮ್ಮ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದಾವರ್ತಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಚುನಾವಣೆಯಾಗಬೇಕೆಂದಿರುವ ಮೊದಲ ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದೂ ಉಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಬಿಡಬಹುದೆಂದೂ ಸೂಚಿಸಿದರು.

ಅದರಂತೆ ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಬಿ. ನಾಯಕರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾದ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರಿಸಿದರು:

“ಈಗಿರುವ ೧೧-ಕ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.”

(ಅ) ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ (ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ) ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದಾವರ್ತಿ ವಾರ್ಷಿಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿಸತಕ್ಕದ್ದು.”

ಇದನ್ನು ಶ್ರೀ|| ರಂಗಪ್ಪ ಪೋತ್ತಾರವರು ಅನುಮೋದಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಅಭಿಮತಕ್ಕೆಡ್ಡಲು ೧೬ ಮತಗಳು ಅದಕ್ಕನುಕೂಲವಾಗಿಯೂ ೧೦ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿಯೂ ಬಂದುವು. ನಿರ್ಣಯವು ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು.

ಬಳಿಕ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಸಭಾಪತಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೈಕೊಂಡರು.

(೨) “ಇಚ್ಛನೆಯ ನಿಬಂಧನೆಯಲ್ಲಿ ‘ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ’ ಎಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ‘ಪರಿಷತ್ತಿನ ಶಾಶ್ವತ ನಿಧಿಗೆ’ ಎಂದು ಇರತಕ್ಕದ್ದು.”

ಸೂಚಕರಿಲ್ಲದೆ ಈ ನಿರ್ಣಯವು ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಭಾಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಈ ಅಧಿವೇಶನದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಪೀಡಿಸಿದಮೇಲೆ ಅಧಿವೇಶನ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು.

ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪ

ಸಭಾಪತಿಗಳು

ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ

ಗೌ|| ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಶಾ|| ೧೫—೪—೧೯೩೮
ಬೆಂಗಳೂರು

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರು

ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟ

ಕನ್ನಡ ನಾಡು, ನುಡಿ, ಜನ, ನಯ, ಮಮತೆಗಳನ್ನು ಹೊಮ್ಮಿಸುವ ಕವಿತೆಗಳ ಬೆಳಸು.

೭ನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದ ೨೦ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಇಂದಿನ ವರೆಗಿನ ಕನ್ನಡ ಬೆಳೆ—ಶಾಸನಗಳು, ಪೂರ್ವಸಾಹಿತ್ಯ, ನಾಡಪದಗಳು, ಇಂದಿನ ಹೊಸ ಕವಿತೆ—ಈ ನಾಲ್ಕು ತೆನೆಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಕಾಲಕಾಲದ ಭಾಷೆಯ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳು, ಛಂದಸ್ಸಿನ ಬಗೆಬಗೆಯ ಕುಣಿತ, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಸೊಬಗು, ಹೃದಯ, ಧರ್ಮಗಳು, ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಜೀವಗುರಿಗಳು, ಪ್ರಾಂತಪ್ರೇಮಗಳು—ಎಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಇಂದಿನ ಗುರಿ, ಮಿಡಿತ, ಇವನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

೧೦ ಚಿತ್ರಗಳಿಂದ ಸೊಗಸುಗೊಂಡಿದೆ; ಹಿಂದಿನ ೩೦ ಕಾವ್ಯಗಳಿಂದ ಎತ್ತಿದ, ಇಂದಿನ ೪೦ ಕವಿತೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ, ಸುಮಾರು ೧೬೦ ಪುಟ ಗಾತ್ರದ ಕವಿತೆಗಳ ಗೊಂಚಲು.

ನುಣುಪಾದ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಜಿಲುವಾದ ಅಚ್ಚು.

ಸಾದಾ ಪ್ರತಿ :: ರೂ. ೧—೦—೦

(ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ೧೨ ಆಣೆ.)

ಕ್ಯಾಲಿಕೊ :: ರೂ. ೧—೮—೦

(ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ರೂ. ೧—೦—೦)

ಅಂಚೆಯ ವೆಚ್ಚ ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕಿದೆ.

ದಿ ಪವರ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ರಾಜೇಂದ್ರ ಪರಿಷತ್ನಂದಿರ, ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು

ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ. ಇ. ಎ. ಭಾಸ್ಕರರಾಯ ಜ್ಞಾಪಕ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಇ. ಎ. ಭಾಸ್ಕರರಾಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಟನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶ್ರೀ|| ಭಾಸ್ಕರರಾಯರ ತಾಯಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಎ. ಶೇಷಮ್ಮನವರು ಒಂದು ಜ್ಞಾಪಕ ನಿಧಿಯನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ. ಈ ಜ್ಞಾಪಕ ನಿಧಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ (೧೯೩೮ ರಲ್ಲಿ) ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಚಾರ ಪ್ರಬಂಧದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ.

ನಿಯಮಗಳು

1. ಕನ್ನಡ ಸಣ್ಣ ಕಥೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಅಥವಾ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮೂರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.
 2. ಪ್ರಬಂಧವು ಅಥವಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಫೂಲ್ಸ್ ಕ್ಯಾಪ್ ಆಕಾರದ ೨೦ ಪುಟಗಳ ಪರಿಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು; (ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಮೂರೂ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ೨೦ ಪುಟಗಳನ್ನು ಮೀರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ); ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕಾಗದದ ಒಂದೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ಶಾಯಿಯಲ್ಲಿ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಿರಬೇಕು.
 3. ೧೯೩೮ನೆಯ ಇಸವಿ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳು ೩೦ನೆಯ ತಾರೀಖಿನೊಳಗಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಛೇರಿಗೆ ಪ್ರಬಂಧವು ತಲಪಬೇಕು.
 4. ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದು ಪರೀಕ್ಷಾ ಸಮಿತಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ೨೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದು.
 5. ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ.
 6. ಬಹುಮಾನಕ್ಕೆ ಅರ್ಹವಾದ ಪ್ರಬಂಧ ಬಾರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರುವ ಹಕ್ಕೂ ಪರಿಷತ್ತಿಗಿದೆ.
 7. ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೂ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು.
- [ವಿಶೇಷ ಸೂಚನೆ : ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಯಾರುಬೇಕಾದರೂ ಲೇಖನವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬಹುದು. ಜಾಗರಣೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ತಮ್ಮ ಲೇಖನದ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.]
- ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.
- ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನೂ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ವಿಚಾರದ ಕಾಗದಗಳನ್ನೂ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸತಕ್ಕದ್ದು:

ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ, ಎಂ.ಎ.,

ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ,

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು,

ಹಾರ್ಡಿಂಗ್ ರಸ್ತೆ, ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

೧ನೆಯ ಜುಲೈ, ೧೯೩೮.

ಸುಬೋಧ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.

THE QUARTERLY JOURNAL OF THE KANNADA LITERARY ACADEMY

JULY-SEPTEMBER, 1938

[No. 3

Vol. XXIII]

CONTENTS IN BRIEF

I. Is "Karnāṭaka" Incorrect?—By Mr. T. N. Sreekantaiya, M.A.,
Lecturer in Kannada, Maharaja's College, Mysore.

"Karnāṭaka" is the Sanskritized form of 'Karnādu' (Karnādu > Karnāta + ka). The question why Karnāta becomes 'Karnāṭa' is usually explained in the light of Pāṇinian Phonetics, according to which the dental Na (ॢ) when it comes under the influence of the cerebral Ra (ॠ) changes itself into a cerebral (ॡ). But the hypothesis that Ra is always a cerebral in Sanskrit is questionable; it was and is dental. For example, all the Prātisākhya of the Vedas prescribe a dental origin for Ra. And it is undoubtedly dental in the Dravidian tongues. It may therefore be contended that 'Karnāṭaka' is as correct as 'Karnāṭaka'."

II. Karnāṭa(ka)-Karnāṭa(ka)—By Mr. G. P. Rajaratnam, M.A., Lecturer in Kannada, Intermediate College, Mysore.

"(1) The traditional theory is that 'Kannada' is the *tadbhava* of 'Karnāṭa(ka)' which is a pure Sanskrit word derived thus: *Karṇayōrtati Iti Karṇāṭah* (the language of that country the fame of which has passed from ear to ear).—This derivation has been objected to on the ground that it holds good in regard to any country, and therefore, to any language. And 'Kannada' would be the natural *tadbhava* of 'Karnāṭaka', and not 'Kannada'. (2) Whatever may be the derivation of the word, the form must be 'Karnāṭaka' in Sanskrit, as, according to Pāṇini, there is no room for a dental Na along with a cerebral Ra in a word.—This hypothesis is untenable as there are many Sanskrit words which do not conform to the Pāṇinian Grammar (e.g., *durnaya*, *durniti*, *durnāśa*, etc.). (3) 'Karnāṭaka' is a genuine Kannada word which can be derived thus: *kar + nāt(ḍ)u + akam* (*kar* = black or big, great; *nāt(ḍ)u* = country; *akam* = territory or province).—That 'karnādu' means a black country or great country is at once acceptable, but it would be hard to take 'akam' to mean a territory or a province".

The author then refers to the various forms of the word that occur in about 100 inscriptions of the Kannada country from the 8th century onwards, and draws attention to the fact that 'karnāt(ka)' occurs therein almost as many times as 'karnāṭa(ka)'. He therefore opines that 'karnādu' must have become 'karnāṭa' (cf. *punnādu* > *punnāṭa*) and later on Sanskritized (according to Pāṇinian Grammar) as 'karnāṭa' with the suffix *ka*. And he concludes by saying that, as the Pāṇinian rule has been found to be untenable, the form 'Karnāṭaku' should be accepted.

III. Tradition and Modernism in Kannada literature.—By Mr. D. R. Bendre, M.A., Dharwar.

"What is wanted in literature is a balanced and controlled activity of the forces of Tradition and Modernism in harmonious conjunction. There should be no room for conflict between Tradition and Modernism in literature, though the history of Kannada literature is not wanting in instances of such conflicts. But the best in Kannada literature and culture has from the past developed a sense of harmonious existence and through it a purpose to achieve perfection. We want now such a Kannada literature of heroic eminence as is capable of opening the gates of a new life with its outstretched hands of Tradition and Modernism."

IV. Poetry-reading Classes: *Ganaka Goshthi*.
The Valedictory Ceremony of the Fourth Annual Session of this activity of the Parishat took place on 5th August 1938 under the Presidentship of

Mr. N. Balakrishnaiya, B.A., LL.B., Honorary President of the Bangalore City Municipality. A detailed Report is given.

V. Activities of the Parishat : (i) RESOLUTIONS OF THE MANAGING COMMITTEE (January-March, 1938) : IMPORTANT TOPICS.

Vice-President's welcome to the members of the re-constituted Committee—Expression of loyalty and devotion to His Highness the Yuvaraja of Mysore, President and Patron of the Parishat—Starting of the 'Parishat Silver Jubilee Fund'—Kannada in Bellary : Resolution against the proposed inclusion of Bellary under the jurisdiction of the Andhra University and in the Andhra Province—Appointment of Mr. Y. Mahabaleswarappa and in the Committee *vice* the late Mr. P. Mangesa Rao—Acknowledgment of the presentation of a portrait of the late Mr. M. Venkatakrishnaiya by Mr. S. G. Sastry and that of the late Mr. B. Venkatachar by Mr. B. Garudachar.

(ii) LITERARY AND CULTURAL ACTIVITIES :

Lectures :—(1) "Flag of Kannada"—Prof. B. M. Srikantia ; (2) "The Story of Viśvantara"—Mr. G. P. Rajaratnam ; (3) "The Science and Educational Congresses at Calcutta"—Mr. C. Krishnaswami Rao ; (4) Public Meeting to express sympathy with the Karnataka Unification Movement ; *Lectures* :—(5) "The Kannada Movement and its Future"—Mr. Mudavidu Krishna Rao ; (6) "Life of Chatrapati Śivāji"—Mr. M. Narasinga Rao ; (7) "Volcanoes"—Mr. B. M. Sivaramaiya ; (8) "Women and Literary Service"—Sri R. Kalyanamma ; (9) Recitation of *Tirupāṇi*—Sri. Lalitamma ; (10-11) Staging of Kannada plays in aid of the Spring Literary Festival by the Karnatak Hindi Amateurs, and by Mr. C. Sadasivaiah and party ; *Lectures* : (12-13) "The late *Kavītilaka Āsthāna Vidyān* Sosale Ayya Sastri and his Works" ; "Bhaṭṭākalaṅka and the Usage of Kannada Words"—*Āsthāna Vidyān* K. Varadacharya ; (14) "Experiences at Malaya"—Mr. M. Subba Rao ; (15) Celebration of the Birthday of His Highness the Maharaja of Mysore.

VI. Members : Enrolled during the quarter : 80 ; Institution affiliated : 1.

VII. Reports from Affiliated Associations :

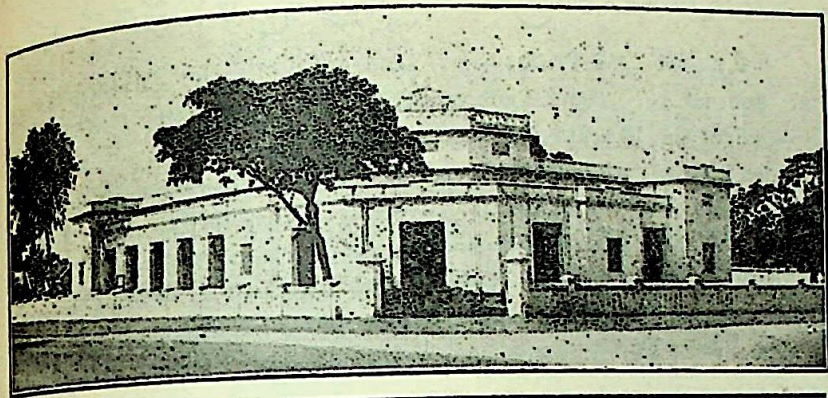
Brief reports of twelve Karnataka Sanghas are published.

VIII. Book-Reviews : Number of Books reviewed : 8.

One of these is a Biography in Tamil of Dr. Caldwell. The reviewer gives a summary of a lecture delivered by Mr. B. M. Srikantia appreciating the valuable services rendered by Dr. Caldwell by the publication of his monumental work *The Comparative Grammar of the Dravidian Languages* and the establishment of the theory of "The Dravidian Family of Languages" independent of Sanskrit.

IX. Editorial Notes :

Whether 'Karnāṭaka' is justified or not : Reference to articles published in this issue and appeal for further contributions on the subject—How far should Provincial literature be dependent on Sanskrit ? : Views of Dr. Rabindranath Tagore—Dissemination of knowledge through Provincial languages : Views of Sir Mirza M. Ismail—Age of Dravidian Civilization and Culture is at least 14,000 years : Opinion of Swami Nityananda—Congress of the P.E.N. Club to be held in the Mysore State in 1940—Expression of condolence on the demise of (1) *Vainīkapravīna* Mr. Subbanna of Mysore, (2) Mr. H. Venkoba Rao, of the *Sirahaṭṭi* Dramatic Troupe, (3) Mr. T. Appu Rao, B.A., B.L., Advocate of Bangalore and (4) Mr. C. Krishna Rao, B.A., Retired Deputy Inspector-General of Education in Mysore—Felicitation to new Publishing Company, *Viśala Karnāṭaka Prakāśanālaya*, started at Dharwar—Proposal to start a Printing Press in the Parishat approved by the Executive Committee—Welcome to the (i) 'United Karnataka', an English weekly, published from Bombay ; and the (ii) 'Bombay Kannadiga', a Kannada weekly published from Bombay ; and (iii) *Kannada Nudi*, a Kannada literary weekly to be published under the auspices of the Parishat from 4th October 1938—Welcome to the proposed publication of three volumes in Kannada prose on 'Pampa and his Works' by Pundit Muliya Thimmappaiya of Mangalore—Congratulations to Mr. V. K. Gokak on his taking a 1st Class in the B.A. Degree examination of the Oxford University in the English language—Decision to hold the Twenty-third Kannada Literary Conference at Bellary in December next.

ಸಂಪುಟ ೨೩]

ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ

[ಪರಿಚಿಕೆ ೩

೧. 'ಕರ್ನಾಟಕ' ಎಂಬ ರೂಪವು ಅಸಾಧುವೇ?

ಶ್ರೀ|| ತೀ. ಸಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಮೈಸೂರು .. ೧೫೯

೨. ಕರ್ನಾಟ(ಕ) — ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)

ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು, ಎಂ.ಎ., ಮೈಸೂರು .. ೧೬೩

೩. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ರೀತಿ

ಶ್ರೀ|| ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರು, ಎಂ.ಎ., ಧಾರವಾಡ .. ೧೮೭

೪. ಗಮಕಗೋಷ್ಠಿ

.. ೧೯೩

೫. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು

.. ೨೦೩

೬. ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವರದಿ

.. ೨೧೦

೭. ಗ್ರಂಥ ವಿಮರ್ಶೆ

.. ೨೧೯

೮. ಸಂಪಾದಕೀಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

.. ೨೪೦

೯. ಪ್ರಾಚ್ಯ ಲೇಖನ ಮಾಲೆ

.. ೨೫೩

ಚಿತ್ರ: ಡಾಕ್ಟರ್ ರೆಸರೆಂಡ್ ರಾಬರ್ಟ್ ಕಾಲ್ಡವೆಲ್ ಅವರು

೨೧೯ನೆಯ
ಪುಟಕ್ಕೆ ಎದುರು

ವಿನಿಮಯ ಪತ್ರಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟನೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ

ತ್ವಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:— ೧. Journal of the Mythic Society. ೨. Journal of the Andhra Historical Research Society. ೩. Journal of the Bharata Itihasa Samshodhaka Mandala. ೪. rashtra Sahitya Parishat Patrika. ೫. The Karnatak Historical Review. ೬. Journal of the Annamalai University. ೭. Journal of the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society. ೮. Indian Culture. ೯. Journal of the K. R. Cama Oriental Research Institute. ೧೦. Journal of Indian History. ೧೧. Journal of the International Mediterranean Association. ೧೨. Zeitschrift für Indologie und Iranistik. ೧೩. ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾರಾಜರವರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಪಾಠಶಾಲಾ ಪತ್ರಿಕಾ. ೧೪. ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೫. ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೬. ವಂಗೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೭. The Jaina Antiquary (ಜೈನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಭಾಸ್ಕರ). ೧೮. Hindustani. ೧೯. ಹಳ್ಳಿಯ ಆಳು. ೨೦. ಗರಿಕೆ. ೨೧. Annals of the Bhandarkar Oriental Research Institute.

ದ್ವೈಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:— ೧. Journal of the Bombay University. ೨. ಅಂಧ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಪತ್ರಿಕೆ. ೩. ಶಿವಾನುಭವ. ೪. Bulletin of the Museum of Fine Arts.

ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:— ೧. The Mysore Economic Journal. ೨. Jaina Gazette. ೩. The Indian P.E.N. ೪. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ. ೫. ಆರೋಗ್ಯ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೬. ಜಯಕರ್ನಾಟಕ. ೭. ಮೈಸೂರು ಸಹಕಾರ ಪತ್ರಿಕೆ. ೮. ದಿವ್ಯಜ್ಞೇಷಿ. ೯. ಸುಬೋಧ. ೧೦. ಸದ್ಬೋಧ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೧೧. ಮೈಸೂರು ವ್ಯವಸಾಯ ಶೋಧಕ ಸಂಘದ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೨. ಕಾದಂಬರೀ ಸಂಗ್ರಹ. ೧೩. ದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಾಶಾಲಾ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೪. ಮೈಸೂರು ಮಕ್ಕಳು. ೧೫. ಸದ್ಗುಣಮಂದಿರ. ೧೬. ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕ. ೧೭. ವಿವೇಕಾಭ್ಯುದಯ. ೧೮. ತ್ರಿವೇಣಿ. ೧೯. ಕತೆಗಾರ. ೨೦. ಭಾರತಿ. ೨೧. ಬದವರ ಬಂಧು. ೨೨. ನಗುವ ನಂದ. ೨೩. ಭಾರತಿ (ತೆಲುಗು). ೨೪. ಕಥಾಕುಂಜ. ೨೫. ವೀರಶೈವ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೨೬. ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ. ೨೭. ಸರಸ್ವತಿ. ೨೮. ಹಂಸ. ೨೯. ವಿಮಾ ವಾಣಿಜ್ಯ. ೩೦. ವಿದ್ಯಾದಾಯಿನಿ. ೩೧. ವಿವಿಧ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಸ್ತಾರ. ೩೨. ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ. ೩೩. ಜಯಂತಿ. ೩೪. ಚಿತ್ರಾ.

ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:— ೧. ರಾಜಹಂಸ. ೨. ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನಿ. ೩. ಕಂಠೀರವ. ೪. ರಾಷ್ಟ್ರಬಂಧು. ೫. ಕರ್ನಾಟಕ ವೈಭವ. ೬. ಶರಣ ಸಂದೇಶ. ೭. ಬಸವರಾಜ. ೮. ಲೋಕಮತ. ೯. ಅರುಣೋದಯ. ೧೦. ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೧. ಕರ್ನಾಟಕ ಬಂಧು. ೧೨. ಪ್ರಜಾಮತ. ೧೩. ಜನ್ಮಭೂಮಿ. ೧೪. ವಿಶ್ವಕರ್ನಾಟಕ. ೧೫. ಅರ್ಥಸಾಧಕ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೬. ವೃತ್ತಾಂತ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೭. ವಿಶ್ವಬಂಧು. ೧೮. ಉದಯ. ೧೯. ಕರ್ನಾಟಕ ಟೈಮ್ಸ್. ೨೦. ತಾಯಿನಾಡು. ೨೧. ಪ್ರಭಾತ. ೨೨. ನವಸಂದೇಶ. ೨೩. United Karnataka.

ಇತರ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು:— ೧. ಇಂಡಿಯ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೨. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೩. ಹೈದರಾಬಾದು ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೪. ಜಯಕರ್ನಾಟಕ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೫. ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೬. ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೭. ಪ್ರೇಮ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೮. Indiana. ೯. The Kanara Brotherhood Annual. ೧೦. ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿ.

‘ಕರ್ನಾಟಕ’ ಎಂಬ ರೂಪವು ಅಸಾಧುವೆ?

ಶ್ರೀಮಾನ್ ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಮೈಸೂರು

‘ಕರ್ಣಾ(ನಾ)ಟಕ’ ಶಬ್ದದ ಅನುನಾಸಿಕವು ಮೂರ್ಧನ್ಯವೆ? ದಂತ್ಯವೆ? ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಇದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಾಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ (Phonetics) ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶ.

ಮೊದಲು, ‘ಕರ್ಣಾ(ನಾ)ಟಕ’, ‘ಕರ್ಣಾ(ನಾ)ಟಕ’ ಶಬ್ದಗಳ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಮಾತು. ಇವು ಮೂಲತಃ ಸಂಸ್ಕೃತಶಬ್ದಗಳಲ್ಲ. ‘ಪುನ್ನಾಡು’ ಎಂಬುದು ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ‘ಪುನ್ನಾಟ’ ಎಂದು ಆದಂತೆ, ‘ಕರ್ನಾಡು’ ಎಂಬ ದೇಶ್ಯಶಬ್ದವು ಸಂಸ್ಕೃತಜ್ಞರ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ‘ಕರ್ಣಾ(ನಾ)ಟಕ’ ಎಂಬ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿರಬೇಕು. ಅನ್ಯಭಾಷೆಯ ಅಥವಾ ಜನಾಂಗದ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಯಾವ ಭಾಷೆಗೂ ಹೊಸದಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಡೆದಿದೆ: ಧ್ರಮಿಡ, ಯವನ, ತುರುಷ್ಕ, ಆಂಗ್ಲ ಮೊದಲಾದ ಶಬ್ದಗಳು ಈ ಮಾತಿಗೆ ನಿದರ್ಶನ.

ಕರ್ಣಾ(ನಾ)ಟಕ + ಕ = ಕರ್ಣಾ(ನಾ)ಟಕ. (‘ಕರ್ನಾಟಕ’ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದೂ ಉಂಟು; ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ.) ‘ಕರ್ಣಾ(ನಾ)ಟಕ’ ಎಂಬುದರ ಉಚ್ಚಾರಣೆಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಮಾತುಗಳೇ ‘ಕರ್ಣಾ(ನಾ)ಟಕ’ಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದರಿಂದ, ನಿರೂಪಣೆಯ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮುಂದೆ ‘ಕರ್ಣಾ(ನಾ)ಟಕ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ಮಾತನ್ನೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.

‘ಕರ್ನಾಡು’ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಅನುನಾಸಿಕವು ದಂತ್ಯವಷ್ಟೆ. ‘ಕರ್ಣಾಟ’ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತರೂಪದಲ್ಲಿ ಇದು ಏಕೆ ಮೂರ್ಧನ್ಯವಾಯಿತು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಏಳುತ್ತದೆ. “ರಷಾಭ್ಯಾಂ ನೋ ಣಃ ಸಮಾನಪದೇ” (ಒಂದೇ ಪದದಲ್ಲಿ ರೇಫದ ಅಥವಾ ಷಕಾರದ ಮುಂದಿನ ನಕಾರವು ಣಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ) ಎಂಬ ಪಾಣಿನೀಯ ಸೂತ್ರದಂತೆ (viii. ೪. ೧), ‘ಕರ್ನಾಟ’ ಎಂದು ನಿಲ್ಲದೆ ‘ಕರ್ಣಾಟ’ ಎಂದೇ ಆಗಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ಉತ್ತರ. ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನಣವಿಕಾರಗಳು ಶಿಕ್ಷಾಶಾಸ್ತ್ರವಿಹಿತವಾದ ಕಾರಣಗಳಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಣಿನೀಯ ಶಿಕ್ಷೆಯಂತೆ ಋ ಋ ಟವರ್ಗ ರೇಫ ಷಕಾರಗಳು ಮೂರ್ಧನ್ಯಗಳು. (“ಸ್ಯುಮೂರ್ಧನ್ಯಾ ಋತುರಷಾಃ.”) ರೇಫವು ಮೂರ್ಧನ್ಯವಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅದರ ಮುಂದೆ ದಂತ್ಯ ನಕಾರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೂರ್ಧನ್ಯ ಣಕಾರವನ್ನು

ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು ಸುಕರ. 'ಕರ್ಣಾಟ' ಎಂಬ ಮೂರ್ಧನ್ಯವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ರೂಪವು ಪಾಣಿನಿ ಸಮ್ಮತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ನಿಜವಾದ ಆಧಾರ.

ಹೀಗೆ, ಶಿಕ್ಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, 'ಕರ್ಣಾ(ನಾ)ಟ' ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಧನ್ಯಣಕಾರವು ಉಪಾದೇಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ರೇಫವೂ ಮೂರ್ಧನ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರೇಫವು¹ ಮೂರ್ಧನ್ಯವೇ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ಸಂದೇಹವುಂಟು:

(೧) ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಂತೂ ರೇಫವು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಮೂರ್ಧನ್ಯವಲ್ಲ. ಮೂರ್ಧನ್ಯವರ್ಣದ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲಗೆಯ ತುದಿ ಅಂಗಳಿನ ಬಳಿಗೆ ಎದ್ದು ಅಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸುರುಳಿಯಾಗಿ ಬಾಗುತ್ತದೆ. ಟ, ಠ, ಡ, ಣ, ಳ ಮೊದಲಾದ ಮೂರ್ಧನ್ಯಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಈ ಮಾತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ರೇಫದ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಾದರೆ, ನಾಲಗೆಯ ತುದಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಲಿನಮೇಲೆ ಒಸಡಿಗೆ ತಾಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ತ, ಥ, ಲ, ಸ ಮೊದಲಾದ ದಂತ್ಯವರ್ಣಗಳ ಜೊತೆಗೆ ರೇಫವನ್ನೂ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ಇವೆಲ್ಲ ವರ್ಣಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಒಂದೇ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ರೇಫವನ್ನು ದಂತ್ಯವೆಂದೋ ದಂತಮೂಲೀಯವೆಂದೋ ನಿರ್ದೇಶಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಮೂರ್ಧನ್ಯವೆಂದು ಎಂದಿಗೂ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. (ಇಲ್ಲಿ ದಂತ್ಯಕ್ಕೂ ದಂತ ಮೂಲೀಯಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ.) ಅದು ಮೂರ್ಧನ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸುಲಭವಾದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. 'ಆರ್ಷ', 'ದಾರಾಢ್ಯ'—ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸಾಂಕಾಶವಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ರೇಫವನ್ನು ಒಸಡಿನ ಬಳಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಷ, ಣ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, ರೇಫವನ್ನು ಒಸಡಿನ ಬಳಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಷ, ಣ ಎಂಬ ಮೂರ್ಧನ್ಯಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾಲಗೆ ಎಷ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾದು ಹೋಗಿ ಸುರುಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವದೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೇಫವು ಹೀಗೆ ದಂತ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ, ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ 'ಕರ್ಣ', 'ವರ್ಣ' ಮೊದಲಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಶಬ್ದಗಳನ್ನು 'ಕರ್ನ', 'ವರ್ನ' ಎಂದು ಬರೆದು ಹಾಗೆಯೇ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.

(೨) ಕನ್ನಡದ ಸೋದರಭಾಷೆಯಾದ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ರೇಫವು ದಂತ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ತೆಲುಗು ಮಲಯಾಳಗಳಲ್ಲೂ ಹೀಗೆಯೇ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

¹ ರೇಫದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಗೆಗಳುಂಟು; ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವೂ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದಂತೆ ಅವು ಬಗೆಗಣಾ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗುತ್ತವೆ. (ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ 'ಱ' ಎಂಬ ವರ್ಣವಿರಲಿಲ್ಲವೆ?) ಡ್ಯಾನಿಯಲ್ ಜೋನ್ಸ್ ಎಂಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಶಿಕ್ಷಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು ಕನ್ನಡದ ಈ ಬಗೆಯ ರೇಫಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ. Daniel Jones: *An Outline of English Phonetics*, IV Edn. § 746. ಮೊದಲಾದ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯ 'ಖಡೀ ಬೋಲೀ', 'ಫೋಡಾ' ಮೊದಲಾದ ಸ್ವಪ್ನ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಈ 'ಡ'ಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ 'ರ'ಕ್ಕೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟ.

² J. R. Firth: *A Short Outline of Tamil Pronunciation* (Appendix to A. H. Arden's *Progressive Grammar of Common Tamil*, 1934 Edn.); ವಿಷಯ ಪುಟದಲ್ಲಿಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿ.

(೩) ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು ಮೊದಲಾದ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ ಮಾತರಲಿ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೇ ರೇಫದ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಅಂಶಗಳುಂಟು. ಇಂದಿನ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಮೂರ್ಧನ್ಯವಲ್ಲ; ದಂತ್ಯ ಅಥವಾ ದಂತಮೂಲೀಯವಾಗಿದೆ.³ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ದಂತ್ಯೋಚ್ಚಾರಣೆಯಿದ್ದಿತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ವೇದಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವ ಹಲವು ಪ್ರಾತಿಶಾಖ್ಯೆಗಳುಂಟಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲ ರೇಫದ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವು ದಂತ ಅಥವಾ ದಂತಮೂಲವೆಂದೇ ಗೊತ್ತುಮಾಡುತ್ತವೆ; ಯಾವ ಪ್ರಾತಿಶಾಖ್ಯೆ ದಲ್ಲೂ ಅದನ್ನು ಮೂರ್ಧನ್ಯವೆಂದು ಕರೆದಿಲ್ಲ:

“As regards r, all the Prātisākhya state that its place of origin is either the teeth, the roots of the teeth, or the teeth-ridge.We see, then, that, according to all the Prātisākhya, r was either dental or alveolar; but according to the Pāṇ. Śik., it was cerebral.”⁴

ಹೀಗೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲೇ ರೇಫವು ಎಷ್ಟೋ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ದಂತ್ಯವೋ ದಂತಮೂಲೀಯವೋ ಆಗಿತ್ತು. ಅದು ಮೂರ್ಧನ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದವರು (ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ಮೂರ್ಧನ್ಯವಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು) ಪಾಣಿನೀಯರು ಮಾತ್ರ. ನಮಗಂತೂ ಈಗ ಅದರ ದಂತ್ಯೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ದಂತ್ಯರೇಫದ ಮುಂದೆ ದಂತ್ಯ ನಕಾರವು ಬಂದರೆ ನಕಾರವನ್ನು ಮೂರ್ಧನ್ಯವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕಾದ ನಿಮಿತ್ತವೇ ತಪ್ಪಿ ಹೋಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯಲ್ಲೇ ‘ಕರ್ನಾಟ’, ‘ಕರ್ನಾಟಕ’ ಎಂಬ ರೂಪಗಳು ಶಿಕ್ಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಶಾಸ್ತ್ರೀಯ, ಅಸಾಧು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವು ಅಪಾಣಿನೀಯವೆಂಬುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ, ಪಾಣಿನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿತವಲ್ಲದ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಕವಿಗಳೇ ರೂಢಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲವೇ? ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ‘ವಿಶ್ರಾಮ’ ಎಂಬ ಅಪಾಣಿನೀಯ ರೂಪವನ್ನು ಕಾಳಿದಾಸ (ಶಾಕುಂ. ii. ೬) ಭವಭೂತಿ (ಉತ್ತರರಾಮ. i. ೩೯) ಗಳಿಬ್ಬರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರಷ್ಟೆ.

ಇದಿಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಮಾತಾಯಿತು. ದಂತ್ಯಸಹಿತವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಕೆಲಕೆಲವು ವೇಳೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ

³ “The r as usually pronounced in Sanskrit to-day is more the trilled variety, where the tongue touches the teeth-ridge and delivers a rapid series of taps thereon...” I. J. S. Taraporewala: *Elements of the Science of Language*, p. 244.

⁴ Siddheshwar Varma: *Critical Studies in the Phonetic Observations of Indian Grammarians*, pp. 6-7. ಪ್ರಾತಿಶಾಖ್ಯೆಗಳ ಕಾಲ, ಪಾಣಿನೀಯ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಕರ್ತೃತ್ವದ ವಿಚಾರ — ಈ ಮೊದಲಾದ ವಿವರಗಳಿಲ್ಲ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ರೇಫಕ್ಕೆ ದೇಶದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ದಂತ್ಯೋಚ್ಚಾರಣೆಯೂ, ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಧನ್ಯೋಚ್ಚಾರಣೆಯೂ ಇದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ಡಾ|| ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪರಮರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. (*Ibid* p. 8.)

ಒಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಶಾಸನದಲ್ಲಿ (ಕಾಲ: ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕ ೬೯೦)
ಆಧಾರವುಂಟು:

ಕಾಞ್ಜಾಶ ಕೇರಲ ನರಾಧಿಪ ಜೋಲ ಪಾಣ್ಡಿ
ಶ್ರೀಹರ್ಷ ವಜ್ರಟಿ ವಿಭೇದ ವಿಧಾದನಕ್ಕಂ
ಕಾನ್ಯಾಟಿಕಂ ವಲಮನಸ್ತಮಜೇಯಮನ್ಯೈ
ಭ್ರಿತ್ಯೈಃ ಕಿಯದ್ಭರಃ ಯತ್ಸಹಸಾ ಜಿಗಾಯ

ಹೀಗೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೮ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲೇ 'ಕಾನ್ಯಾಟಿಕಂ' ಎಂಬ ರೂಪವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ 'ಣ್ಣಾ' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 'ನ್ಯಾ' ಎಂಬುದು ಪ್ರಮಾದದಿಂದ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಬಹುದು (ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿರುವ ಸ್ಟೀನ್ ಕೋನೋ ಪಂಡಿತನೇ ಹೀಗೆ ಭಾವಿಸಿದ್ದಾನೆ). ಆದರೆ ಶಾಸನವನ್ನು ಬರೆಯಹೇಳಿದವನಿಗೂ ಕೊರಿದವನಿಗೂ ರೇಫದ ಮುಂದೆ ನಕಾರದ ಉಚ್ಚಾರವೇ ಸುಕರವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಒಂದು ಶಬ್ದರೂಪವು ಸಾಧುವೇ ಅಸಾಧುವೇ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಭಾಷಾಗತಿ, ಶಿಷ್ಟ ಸಮ್ಮತಿ — ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. 'ಕರ್ನಾಟಕ' ಎಂಬ ಮೂರ್ಧನ್ಯಸಹಿತ ರೂಪವು ಪಾಣಿನಿ ಸಮ್ಮತವಾದದ್ದು, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ (ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ) ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಆದಕಾರಣ ಅದರ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಕಠಿನವಾದರೂ, ಶಿಕ್ಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೆಂಬಲವು ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೂ ಅದು ಸರ್ವಥಾ ತ್ಯಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 'ಕರ್ನಾಟಕ' ಎಂಬ ರೂಪವಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದದ್ದು, ಉಚ್ಚಾರಣೆಗೆ ಸುಲಭವಾದದ್ದು, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲ್ಲಾ ರೂಢಿಯಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಇದನ್ನು ಅಸಾಧುವೆಂದು ಹೊರಡುವುದು ಹಾಗಿರಲಿ; ಮೂರ್ಧನ್ಯಸಹಿತ ರೂಪಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಾದೇಯವೆಂದು ಹೇಳಲು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದರಷ್ಟೇ ಸಾಧುವೆಂದಾದರೂ ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ರೂಪಗಳನ್ನೂ ಅಂಗೀಕರಿಸೋಣ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಕೋಶ, ಪೃಥ್ವಿ-ಪೃಥಿವೀ ಮೊದಲಾದ ಜೋಡಿಗಳಿಲ್ಲವೇ? ಕರ್ನಾಟಕ-ಕರ್ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೆ ಯಾವುದು ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕಾಲಪುರುಷನು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಿ.

⁵ The Talegaon Plates of Krishnaraja (*Epigraphia Indica*, Vol. XIII, p. 270).

ಇದೇ ಪದ್ಯವು ಶಾ. ಶ. ೬೭೫ರ ಇನ್ನೊಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳೊಡನೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. Samangad Grant of Dantidurga Khadgavaloka (*Indian Antiquary*, Vol. XI, p. 112). ಇಲ್ಲಿ 'ಕರ್ನಾಟಕಂ' ಎಂಬ ಪಾಠವಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟ (ಕ) — ಕರ್ಣಾಟ (ಕ)

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು, ಎಂ.ಎ., ಮೈಸೂರು

ಪ್ರವೇಶ

ಮೇಲಿನ ಎರಡೂ ರೂಪಗಳ ಸಾಧುತ್ವಾಸಾಧುತ್ವದ ಚರ್ಚೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇದುವರೆಗೆ ಹೊರಟಿರುವ ವಾದಗಳನ್ನು ಮೂರು ಬಗೆಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು:

(೧) 'ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)' ಶುದ್ಧ ಸಂಸ್ಕೃತಪದ; ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಕೊಡಬಹುದು; 'ಕನ್ನಡ' ಅದರ ತದ್ಭವ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)'ವೇ ಸಾಧು.

(೨) ಶಬ್ದದ ಹುಟ್ಟು ಏನೇ ಇರಲಿ, ರೂಪವಂತೂ ಸಂಸ್ಕೃತ. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)'ವೇ ಸಾಧು.

(೩) 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)' ಅಚ್ಚುಕನ್ನಡ ಶಬ್ದ; ಅದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯುಂಟು; ಸಂಸ್ಕೃತಜ್ಞರು ಅವರ ಭಾಷಾಮಾರ್ಗದಿಗೇ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಅದನ್ನು 'ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)'ವೆಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಾದದಲ್ಲಿಯೂ ಹುರುಳನ್ನೂ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ನೋಡೋಣ:

(೧) 'ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)' ಶುದ್ಧ ಸಂಸ್ಕೃತವೆಂದು ವಾದಿಸುವವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡುವ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಇದು:—'ಕರ್ಣೇಷು ಅಟತಿ ಇತಿ ಕರ್ಣಾಟಃ' (ಯಾವ ದೇಶದ ರಾಜನ ಕೀರ್ತಿ ಎಲ್ಲರ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೊಳಗುತ್ತಿರುವುದೋ ಆ ದೇಶ); ಇದರಮೇಲೆ 'ಕ' ಪ್ರತ್ಯಯ ಸೇರಿ 'ಕರ್ಣಾಟಕ'ವಾಗಿದೆ. ಈ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿ ಕಾರಣದ ಜೊತೆಗೆ ಕೊಡುವ ಮತ್ತೊಂದು ಬಲವಾದ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ 'ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)'ವೆಂದೇ ಪ್ರಯೋಗವಿರುವುದು. ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು 'ನ'ಕಾರವಿದ್ದರೆ ಅದು ಅಸಂಸ್ಕೃತರ ಪ್ರಯೋಗ ಅಥವಾ ಬರೆದವರ ಫೈತವು; ಹೀಗೆ 'ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)' ಶುದ್ಧ ಸಂಸ್ಕೃತಪದವೆಂದೇ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, 'ಕನ್ನಡ' 'ಕರ್ಣಾಟಕ'ದ ತದ್ಭವವೆಂದು ಕೇಶಿರಾಜನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ವಾದ: ಮೇಲಿನ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಶಬ್ದ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕಾಗಲಿ ಭಾಷೆಗಾಗಲಿ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ಕನ್ನಡಕ್ಕೇ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿ ಏಕೆ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದು. 'ಕನ್ನಡ' 'ಕರ್ಣಾಟಕ'ದ ತದ್ಭವವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕೇಶಿರಾಜನ ಪ್ರಮಾಣದ ವಿಚಾರ. ಅಚ್ಚದ್ರಾವಿಡ ಶಬ್ದಗಳಾದ ತಂದೆ, ನೀರ್, ಮಿನ್ ಮೊದಲಾದುವು ಸಂಸ್ಕೃತದ ತಾತ, ನೀರ, ಮಿನ ಮೊದಲಾದುವುಗಳ ತದ್ಭವವೆಂದು ಹೇಳಿರುವ ಕೇಶಿರಾಜನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಕ್ಷರವೂ

ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ನಂಬುವುದು ಹೇಗೆ? ಅವನು ತದ್ಭವ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ 'ಣ'ಕಾರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಣ'ಕಾರವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಸಂಸ್ಕೃತದ 'ನ' ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಣ'ಕಾರವಾಗಿ ಮಾರುವ ನೂರಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದ 'ಣ' ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ನ'ಕಾರವಾಗಿರುವ ಎರಡು ಮೂರು ಅಪರೂಪ ಉದಾಹರಣೆಗಳೂ ಇವೆ; ಆದರೆ, ಅವು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಗ್ರಂಥಸ್ಥ ತದ್ಭವಗಳು, ಇಲ್ಲವೆ ಸಂದಿಗ್ಧ ತದ್ಭವಗಳು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)'ದಿಂದ 'ಕನ್ನಡ' ಬಂದಿದ್ದರೆ, ಆಗ 'ಕಣ್ಣಡ(ಕ)' ಎಂಬುದು ಹೆಚ್ಚು ಸಮಂಜಸರೂಪವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

(೨) ಹುಟ್ಟು, ಏನೇ ಇರಲಿ, ರೂಪ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಎನ್ನುವವರ ವಾದ:- 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)'ಕ್ಕೆ ಮೂಲ 'ಕನ್ನಡ'ವೇ ಆಗಿರಲಿ 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)'ವೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅದರ ರೂಪ ಸಂಸ್ಕೃತ. ಹೀಗೆ ರೂಪ ಸಂಸ್ಕೃತವಾದೊಡನೆಯೇ ಸಂಸ್ಕೃತದ ವ್ಯಾಕರಣಮರ್ಯಾದೆಯಂತೆ ನಕಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಪಾಣಿನಿಯ ಸೂತ್ರಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಇಲ್ಲಿಯಂತೆ ರಕಾರಸಂಪರ್ಕವಿರುವ ನಕಾರ ಣಕಾರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ನಕಾರವಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)'ವೇ ಸಾಧು.

ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವಾದ: ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಸಾಧುವೆಂದು ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿರುವ ದುರ್ನಯ, ದುರ್ನೀತಿ, ದುರ್ನಾಶ, ದುರ್ನಾಮ, ನಿರ್ನಿಮಿತ್ತ, ನಿರ್ನಿಧ್ರಾ, ನಿರ್ನಾಮ ಮೊದಲಾದ ನೂರಾರು ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಣಕಾರವಾದಿಗಳು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ? (ಅದಕ್ಕೇ ಬೇರೆ ಸೂತ್ರ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇರಲಿ.) ರೇಫೆ ಮೂರ್ಧನ್ಯವೇ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಪಂಡಿತರೂ ಹಲವರಿದ್ದಾರೆಲ್ಲವೇ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ರಕಾರಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ನಕಾರ ಣಕಾರವಾಗಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮ ಕೇವಲ ಅಪವಾದರಹಿತವಾಗಲಿ ಸರ್ವದಾ ಅನುಲ್ಲಂಘನೀಯವಾಗಲಿ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸಂಸ್ಕೃತದರೂಪ 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)'ವೇ ಆಗಬೇಕೆಂದೂ 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)' ಸುತರಾಂ ತಪ್ಪೆಂದೂ ಹೆಚ್ಚಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ.

(೩) 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)' ಅಚ್ಚು ಕನ್ನಡ ಎಂಬವರ ವಾದ: ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬರಹದಲ್ಲಿ, ದಕ್ಷಿಣ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಣಕಾರವೂ ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಕಾರವೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ರೂಪ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳುವ ನಾದ ನಕಾರವೇ ಎನ್ನಬಹುದು.* ಪುರಾತನ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಾಳ

* 'ಕರ್ನಾಟಕ', 'ಕರ್ನಾಟಕ'ಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ತೋರಿಸಲಾರದೆ, ಮೊದಲನೆಯದನ್ನು 'ದಂತ್ಯ ನಕಾರ ಸಹಿತ ಕರ್ನಾಟಕ' ಅಥವಾ 'ತವರ್ಗ ಪಂಚಮಾಕ್ಷರ ಘಟಿತ ಕರ್ನಾಟಕ' ಎಂದೂ, ಎರಡನೆಯದನ್ನು 'ಮೂರ್ಧನ್ಯ ನ(ಣ)ಕಾರ ಸಹಿತ ಕರ್ನಾ(ಃ)ಟಕ' ಅಥವಾ 'ಟಮರ್ಗ ಪಂಚಮಾಕ್ಷರ ಘಟಿತ ಕರ್ನಾ(ಃ)ಟಕ'ವೆಂದೂ ಕರೆಯುವ ಹಲವರ ಪ್ರಯತ್ನವು ಗಮನಿಸತಕ್ಕದು.

ಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೆಕಾರ ಅಪರೂಪವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಇವಿಷ್ಟನ್ನೂ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೊಡಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಕರ್+ನಾಟು(ಡು) ಎಂಬೆರಡು ಶಬ್ದಗಳು ಸೇರಿ 'ಕರ್ನಾಟು' ಎಂದೂ, ಕರ್+ನಾಟು+ಅಕ ಎಂಬ ಮೂರು ಶಬ್ದಗಳು ಸೇರಿ 'ಕರ್ನಾಟಕ' ಎಂದೂ ಆಗಿದೆ. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಕರುನಾಟ(ಡ)ಕಮ್, ಕರುನಾಟ(ಡ)ರ್, ಕರ್ನಾಟ(ಡ)ಕಮ್ ಮೊದಲಾದ ರೂಪಗಳು ಪುರಾತನಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ, ಇಬ್ಬಗೆಯ ಉಚ್ಚಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದ ಟ-ಡ ಕಾರದ ಪರುಷೋಚ್ಚಾರ ಬಲದಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಟಕಾರವೇ ಉಳಿದುಬಂದಿದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತದ 'ಕರ್ನಾಟಕ(ಕ)'ವೇ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ 'ಕರುನಾಟ(ಕ)'ವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ಣಕಾರ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಣಕಾರವಾಗಿಯೇ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಹಲವು ಕನ್ನಡ ಲಾವಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕರುನಾಡು, ಕರುನಾಟ ಎಂಬ ಪದಗಳು ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿವೆ. ಕರ್, ಕರು ಎಂಬುವು ಒಂದೇ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಎರಡು ರೂಪಗಳೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ.

ಇನ್ನು ಅರ್ಥದ ವಿಚಾರ: ಎರಡನೆಯ ಪದವಾದ 'ನಾಡು' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ದೇಶ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಪದವಾದ 'ಕರ್' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಬಗೆಯಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡುತ್ತಾರೆ: (i) ಕಪ್ಪು; (ii) ದೊಡ್ಡದು, ಮೇಲಾದ್ದು; (iii) ಎತ್ತರವಾದ್ದು. ನೃಪತುಂಗನು ಯಾವುದನ್ನು 'ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ತಿರುಳು' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆಯೋ ಆ ನೆಲ ಕಪ್ಪುನೆಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ನಾಡನ್ನು 'ಕಪ್ಪುನಾಡು' ಎನ್ನುವುದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. "ನಮ್ಮ ನಾಡನ್ನು ನಾವೇ ಕರಿಯ ನಾಡೆಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಯೇ?" ಕರೆದುಕೊಂಡರೆ ತಪ್ಪೇನು? ಒಟ್ಟು ನಾಡನ್ನು 'ಮೇಲ್ ನಾಡು,' 'ಕೀಳ್ ನಾಡು' ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸ ಹೊರಟವರು ಕಪ್ಪುಬಯಲೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಿದ್ದ ನಾಡನ್ನು 'ಕರ್ನಾಡು' ಎಂದು ಕರೆದಿರಬಹುದು. ಈಗಲೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಹೊನ್ನೆಂದರೆ ಅದರ ಹುಲುಸಾದ ಕರಿಯ ಮಣ್ಣು.

'ಕರ್' ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಕಪ್ಪಾದ್ದು, ದೊಡ್ಡದು ಅಥವಾ ಎತ್ತರವಾದ್ದು ಎಂದು ಯಾವ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಮಾಡಲಿ, 'ಕರ್ನಾಡು' ಅಥವಾ 'ಕರುನಾಡು' ಎನ್ನುವುದೇನೂ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಇನ್ನು 'ಅಕ'ದ ವಿಚಾರ: 'ಕರ್ನಾಟಕ' ಎಂದರೆ ಕರ್ನಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶ. 'ನಾಡು' ಎಂದರೂ ದೇಶ, 'ಅಕ' ಎಂದರೂ ದೇಶ-ಇದು ಏನು 'ತಲೆಶಿರೋಭಾರ'ವೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ, 'ಅಕ' ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳ, ಪ್ರದೇಶ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. 'ಮಲೆನಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶ' ಎಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 'ತಲೆಶಿರೋಭಾರ'ವನ್ನೇನೂ ನಾವು ಕಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ 'ವೈಯಮ್' ಎಂದರೂ ಭೂಮಿ, 'ವೈಯಕಮ್'

ಎಂದರೂ ಭೂಮಿ (ಭೂಪ್ರದೇಶ). ಹೀಗೆ ನಾಟಕ(ಡ)ಕ = ಭೂಪ್ರದೇಶ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

‘ಅಕ(ಗ)’ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ದೇಶ, ಸ್ಥಳ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ: ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ‘ಅಕಮ್’ ಎಂದರೆ ಎಡೆ, ಹೊಲ, ಬಯಲು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ತಮಿಳು ನಾಡಿಗೆ ‘ತಮಿಳಕಮ್’ ಎಂದು ಪುರಾತನ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವುಂಟು. ಈ ‘ತಮಿಳಕ’ವೇ ಗ್ರೀಕಿನಲ್ಲಿ ‘ದಮರಿಕೇ’ ಎಂಬ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ‘ಅಕ(ಗ)’ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ‘ಸ್ಥಳ’ ಎಂಬ ಅರ್ಥವುಂಟು. ‘ಪಂಪಭಾರತ’ದಲ್ಲಿ (ಅಶ್ವಾಸ ೫, ಪದ್ಯ ೪೬) “ಆವಡವಿಗಳೊಳ್ ಪಣ್ ಪಲ | ಮಾವಗಮೊಳವಲ್ಲಿಗಪ್ಪ ಪರಿಪರಿದು ಕರಂ || ತಾನಡಿಗೊಳ್ಳೀ ಭೀಮನ | ಬೇವಸಮಿದು ನಿನ್ನ ಮನಮನೊಸರೆ ಸಿತಿಲ್ಲಾ” ಎಂದು ದ್ರೌಪದಿ ಧರ್ಮರಾಯನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಇಲ್ಲಿ ‘ಆವಗಂ ಒಳವು’ ಎನ್ನುವದನ್ನು ‘ಯಾವಾಗಲೂ ಉಂಟು’ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ‘ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಪಿಸಿ’ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಥಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಅನ್ವಯ ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ‘ಆವಗಂ’ ಎನ್ನುವದನ್ನು ‘ಯಾವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ’ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕು. ಆಗ “ಯಾವ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವೆಡೆ ಹಣ್ಣು ಹಲವುಂಟೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಅಲೆದಲೆದು” ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ‘ಆವೆಡೆಯೊಳ್’ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಮಿ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ ಬಿಟ್ಟು ‘ಆವೆಡೆ’ ಎಂದು ಪ್ರಯೋಗವಿರುವಂತೆ, ‘ಆವಗದೊಳ್’ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ‘ಆವಗಂ’ ಎಂದು ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ‘ಕರ್ನಾಟಕ’ ಎಂದರೆ ‘ಕರ್ನಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶ’ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ವಾದ: ‘ಕರ್ನಾಟಕ(ಕ)’ದ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಗೆ ‘ಕರ್ನಾಡು’ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವುದು ಯುಕ್ತವೆ. ಆದರೂ ‘ನಾಟು+ಅಕ’ ಎಂದರೆ ‘ನಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶ’ ಎಂಬ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಆಧಾರ ಸಾಲದು. ‘ಮೇಲ್ ನಾಟು’, ‘ಕೀಳ್ ನಾಟು’ ಎಂಬುದು ‘ಮೇಲ್ ನಾಟಕ’, ‘ಕೀಳ್ ನಾಟಕ’ ಎಂದಾಗಲಿ, ‘ತಮಿಳಕ’ ಎಂಬುದು ‘ತಮಿಳ್ ನಾಟಕ’ ಎಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ‘ಕರ್ನಾಟಕ’ ಎಂಬಂತೆ ‘ನಾಟು+ಅಕ’ ಎರಡೂ ಕೂಡಿದ ಬೇರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ರೂಪ ಎಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಪ್ರಯೋಗವುಂಟೇನು? ಮೇಲೆ ಉದ್ಧರಿಸಿರುವ ಪಂಪನ ಕಂಪದಲ್ಲಿ ‘ಆವಗಂ’ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ‘ಯಾವಾಗಲೂ’ ಎಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದರೆ ಕೊರೆಯೇನು? “ಯಾವ ಅಡವಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು ಯಾವಾಗಲೂ ಉಂಟೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ (=ಆ ಅಡವಿಗಳಿಗೆ) ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಅಲೆದಲೆದು” ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಏನು ಉದಾಹರಣೆ? ಅಂಗಾಲ್, ಅಗವಡು ಎಂಬವುಗಳಲ್ಲಿ ‘ಅಗಂ’ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ‘ಒಳಗು’ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ‘ಕರುನಾಡಗನ್’, ‘ಕರ್ನಾಟಗದವರು’ ಎಂಬವಕ್ಕೆ ‘ಕರುನಾಡ ಒಳಗಿನವನು’, ‘ಕರ್ನಾಟದ ಒಳಗಿನವರು’ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದೆಂದು ಒಪ್ಪಬಹುದು.

ಹೀಗೆ, 'ಕರ್ನಾಟ'ಕ್ಕೆ 'ಕರ್ ನಾಡು' ಎಂಬ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡರೂ 'ಕರ್ನಾಟಕ'ಕ್ಕೆ 'ಕರ್ ನಾಟು ಅಕಂ' ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಲು ಆಧಾರ ಸಾಲದು.

ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ "ಕರ್ನಾಟ(ಕ)"

ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಎಂಟೂ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕಿರುವ ಶಾಸನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಚ್ಯ ಸಂಶೋಧನಾಲಯದವರು ತಮ್ಮ *Epigraphia Carnatica*, Vols. II-XIIರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವಕ್ಕೆ Vol. XIIIರಲ್ಲಿ index ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ index ಅನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ, E. C., II-XIIರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)' ರೂಪ ಸಿಕ್ಕುವ ೪೩ ಶಾಸನಗಳೂ, ಕೇವಲ 'ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)' ರೂಪ ಸಿಕ್ಕುವ ೪೪ ಶಾಸನಗಳೂ, 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)' 'ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)' ಎರಡೂ ರೂಪಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ೪ ಶಾಸನಗಳೂ ಕಂಡುಬರುವುವು. (ಅನುಬಂಧ ೧. a) ೯೧ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೫೫ 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)' ಪ್ರಯೋಗಗಳೂ, ೬೧ 'ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)' ಪ್ರಯೋಗಗಳೂ ಗೋಚರವಾಗುವುವು. (ಅನುಬಂಧ ೨) ಎಂದರೆ, ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಶಾಸನಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಅರ್ಧಕ್ಕರ್ಧ 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)' ರೂಪ ಕಂಡಂತಾಯಿತು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ೯೧ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ೪೭ ಶಾಸನಗಳು 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)'ವನ್ನು ಬಳಸಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿತಷ್ಟೆ. ಆ ೪೭ರಲ್ಲಿ ೩೪ ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ೧೩ ನಾಗರಿ ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಬರೆದವಾಗಿವೆ. ಅದೇ ೪೭ರಲ್ಲಿ ೨೭ ಸಂಸ್ಕೃತಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ೧೦ ಪ್ರೌಢ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾಗಿವೆ. (ಉಳಿದ ೧೦ರಲ್ಲಿ ೯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕನ್ನಡ ಶಾಸನಗಳು, ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ತೆಲುಗು ಶಾಸನ.) ಎಂದರೆ, ಮೈಸೂರಿನ ೩೭ ಪ್ರೌಢ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)' ರೂಪ ಕಂಡಂತಾಯಿತು. (ಅನುಬಂಧ ೧. b.)

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ೯೧ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)', 'ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)' ರೂಪಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಂತೆ ಗಣಿಸಿದರೆ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಹೊರತಾಗಿ ಉಳಿದ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಐಕಾರವೇನೂ ನಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಅಂತಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮೈಸೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ೩೬ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)' ೨೫, 'ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)' ೧೧! ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ, ನಂಜನಗೂಡು, ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ, ಎಡತೊರೆ, ಚಾಮರಾಜನಗರ, ಕಡೂರುಗಳಲ್ಲಿ — ಶಾಸನಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಕಡೆ — 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)'ದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ! (ಅನುಬಂಧ ೩.)

ರೇಫೆಯೊಡಗೂಡಿದ ನಕಾರ

ಮೈಸೂರಿನ ೪೭ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)' ರೂಪ ಕಾಣಬರುವುದೆಂದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿತು. ಈ ರೇಫೆಯೊಡಗೂಡಿದ ನಕಾರ ಪ್ರಯೋಗವು ಕೇವಲ 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)' ಒಂದರಲ್ಲೇ ನಿಂತಿಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ರೇಫೆಯೊಡಗೂಡಿದ

ಣಿಕಾರಗಳೆಂದು ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಪದಗಳು ಹಲವಾರು ಪ್ರೌಢ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ರೇಫೆಯೊಡಗೂಡಿದ ನೆಕಾರವಾಗಿಯೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಈ ತೆರದ ಪ್ರಯೋಗವು ಕೇವಲ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ತಿನ್ನವೆಲ್ಲಿ, ಗುಂಟೂರು, ವಿಶಾಖಪಟ್ಟಣ, ಕೃಷ್ಣಾ, ಹೈದರಾಬಾದು, ಹಂಪೆ, ಅನಂತಪುರ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. (ಅನುಬಂಧ ೪.)

ಪೂನಾ, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಶ್ರೀಶೈಲ, ಬಳ್ಳಾರಿ, ತಿನ್ನವೆಲ್ಲಿಗಳಿಂದ ಆಯ್ದ ಏಳು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ, ನಂದಿನಾಗರಿ ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಪ್ರೌಢ ಸಂಸ್ಕೃತಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)' ರೂಪ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಏಳು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಎಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದವು. (ಅನುಬಂಧ ೫.)

ರೇಫೆಯೊಡಗೂಡಿದ 'ನ-ಣ' ಕಾರಗಳು

Epigraphia Carnatica, Epigraphia Indica, South Indian Inscriptions—ಇವುಗಳಲ್ಲಿನ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ, ಅನೇಕ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ—ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೂ ಮೈಸೂರ ಹೊರಗೂ—ರೇಫೆಯೊಡಗೂಡಿದ 'ನ-ಣ' ಕಾರಗಳೆರಡೂ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಒಂದೇ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)' 'ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)'ಗಳೆರಡೂ ಕಂಡುಬಂದ ನಾಲ್ಕು ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿತು. 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)' ಸಿಕ್ಕುವ ಕೆಲವು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ 'ಕರ್ಣ', 'ಅರ್ಣವ'ಗಳಂತಹ ರೂಪಗಳೂ, 'ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)' ದೊರಕುವ ಕೆಲವು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ 'ಕರ್ನ', 'ಅರ್ನ'ಗಳಂತಹ ರೂಪಗಳೂ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, "ಕರ್ಣೋಪಿನಾಕರ್ಣತೇ" ಎಂಬಂತಹ ಪ್ರಯೋಗಗಳೂ ಹೇರಳವಾಗಿವೆ. (ಅನುಬಂಧ ೬.)

ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನೂ ಇವು ಕಂಡುಬರುವ ಶಾಸನಗಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕತೆಯನ್ನೂ ಈ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವನ, ಬರೆದವನ, ಕಂಡರಿಸಿದವನ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನೂ (ಹಲವು ಶಾಸನಗಳ ಅಂತ್ಯಭಾಗದಿಂದ) ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೇಫೆಯೊಡಗೂಡಿದ 'ನ-ಣ' ಕಾರಗಳೆರಡೂ ವಿಕಲ್ಪವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು; 'ಕರ್ಣಾಟಕವೇ ಸಾಧು', 'ಕರ್ನಾಟಕವೂ ಸಾಧು' ಎಂಬ ಎರಡು ಪಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದೂ ಎರಡನೆಯದರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಒಕ್ಕೊರಲೆಂದ 'ಕರ್ನಾಟಕವೂ ಸಾಧು' ಎಂದು ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗುವುದು.

'ಕನಾ(ಣಾ)ಟ' — 'ಕನಾ(ಣಾ)ಟಕ'

'ಕನಾ(ಣಾ)ಟ', 'ಕನಾ(ಣಾ)ಟಕ'ಗಳು ಮೈಸೂರಿನ ೯೧ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವುವೆಂದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿತಷ್ಟೆ.

(೧) ಆ ೯೧ರಲ್ಲಿ ೬೮ ಪ್ರೌಢ ಶಾಸನಗಳು 'ಕನಾ(ಣಾ)ಟ' ರೂಪವನ್ನೂ ೧೦ ಪ್ರೌಢ ಶಾಸನಗಳು 'ಕನಾ(ಣಾ)ಟಕ' ರೂಪವನ್ನೂ ಬಳಸಿವೆ. (ಉಳಿದ ೧೩ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ೨ ಶಾಸನಗಳು 'ಕರ್ನಾಟ'ವನ್ನೂ ೧೧ ಶಾಸನಗಳು 'ಕನಾ(ಣಾ)ಟಕ'ವನ್ನೂ ಬಳಸಿವೆ.)

(೨) ಆ ೯೧ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ 'ಕರ್ನಾ(ಣಾ)ಟ' ರೂಪಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೭. 'ಕರ್ನಾ(ಣಾ)ಟ'ಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೨೭. (ಅನುಬಂಧ ೭.)

(೩) ಮೇಲಿನ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ಗಣಿಸಿದರೆ, ಶಾಸನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ 'ಕರ್ನಾ(ಣಾ)ಟ'ಕ್ಕಿಂತ 'ಕರ್ನಾ(ಣಾ)ಟ'ವೇ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಣುತ್ತದೆ. (ಅನುಬಂಧ ೭.)

(೪) ಅದೇ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಶತಮಾನಗಳ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಗಣಿಸಿದರೂ ಕೂಡ, ಶಾಸನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ 'ಕರ್ನಾ(ಣಾ)ಟ'ಕ್ಕಿಂತ 'ಕರ್ನಾ(ಣಾ)ಟ' ಹೆಚ್ಚು ಕಾಣುತ್ತದೆ. (ಅನುಬಂಧ ೭.)

(೫) 'ಕರ್ನಾ(ಣಾ)ಟ' ರೂಪ ದೊರೆಯುವ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ೧೦ ಪ್ರೌಢ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತ್ರೆಯ ಅಳತೆಗಾಗಿಯೇ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ನುಡಿಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯದ ತೂಕಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚು 'ಕ' ಕಾರ ವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು 'ಕರ್ನಾ(ಣಾ)ಟ'ವನ್ನು 'ಕರ್ನಾ(ಣಾ)ಟ'ವಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ, 'ಕರ್ನಾ(ಣಾ)ಟ'ಕ್ಕೆ 'ಕ' ಪ್ರತ್ಯಯ ಹತ್ತಿ 'ಕರ್ನಾ(ಣಾ)ಟ' ಬೆಳೆಯಿತೆಂದು ಅನುಮಾನಿಸಲು ಎಡೆಯಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟ — ಕರ್ ನಾಟ — ಕರ್ ನಾಡು

'ಕರ್ ನಾಡು' ಎಂಬುದರಿಂದ 'ಕರ್ನಾಟ'ರೂಪ ಬಂದಿತೆಂಬುದು ಈ ವರೆಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಆಧಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ಮಾತು.

ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಹಲವು ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದ ಇದ್ದ ಬಯಲ್ ನಾಡು, ಮಲೆ ನಾಡು, ಬಾಗೆ ನಾಡು, ಎಳೆನಗರ ನಾಡು, ಎರುಮೈ ನಾಡು, ಹೊಸ ನಾಡು, ಕೊವಲಾಲ ನಾಡು, ಕುಡುಮಲೆ ನಾಡು, ಮಹಾರಾಜರ ನಾಡು, ಮೈಸು ನಾಡು, ಮಂಡಲಿ ನಾಡು, ನಾಲ್ಕು ನಾಡು, ಪದಿ ನಾಡು, ಪದಿನಾಲ್ಕು ನಾಡು, ಎಪ್ಪತ್ತು ನಾಡು, ಪುನ್ನಾಡು, ತೊಂಡ ನಾಡು, ತೊರೆ ನಾಡು, ತೆರಕಣಾಂಬಿ ನಾಡು, ನೈ ನಾಡು, ಎಡತೊರೆ ನಾಡು, ಯೆಲಹಂಕ ನಾಡು — ಮುಂತಾದ 'ನಾಡು' ಸಹಿತವಾದ ಹೆಸರುಗಳು ಶಾಸನಗಳ ತುಂಬ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಂತೆಯೇ 'ಕರುನಾಡು', 'ಕರ್ ನಾಡು' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಕನ್ನಡ ಭೂಭಾಗವು ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ನೈಪತುಂಗನು ಕನ್ನಡದ ತಿರುಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ನೆಲವು ಕಪ್ಪುನೆಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ 'ಕರ್ ನಾಡು' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಮೊದಲಾಗಿ, ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿಯ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ (ನೈಪತುಂಗನ 'ಕನ್ನಡಂಗಳ'ನ್ನು) ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅದೇ ಹೆಸರು ಹರಡಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ, ನಮ್ಮ ನಾಡಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿರುವ ನೆರೆಯವರಾದ ತಮಿಳರೇ ನಮ್ಮ ನಾಡನ್ನು 'ಕರುನಾಡು' ಎಂದು ಕರೆದಿರಬಹುದು. ಇಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಹಲವರು ತಮಿಳು ನಾಡವರನ್ನು 'ಕೀಳ್ನಾಟ್ಟುನ್' ಎಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೈವಹರಿಸುವರು. ಅದರಂತೆಯೇ, ಅವರೂ ನಮ್ಮನ್ನು 'ಮೇಲ್ನಾಟ್ಟುನ್'

ಎಂಬಂತೆಯೇ ಅದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ 'ಕರುನಾಡನ್' ಎಂದಿರಬಹುದು. 'ಕರು' ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥ ಏನೇ ಇದ್ದಿರಲಿ, 'ಕರುನಾಡು' ಎಂಬ 'ನಾಡು' ಸಹಿತವಾದ ಶಬ್ದ ಇತ್ತೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಪಡುವಂತಿಲ್ಲ.

“ಹೀಗೆ ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ 'ಕರ್ ನಾಡು' 'ಕರ್ ನಾಟ' ಹೇಗಾಯಿತು? 'ನಾಡು' ಎಂಬುದು 'ನಾಟ್ಟು', 'ನಾಟು' ಎಂದಾಗಬೇಕಲ್ಲದೆ 'ನಾಟ' ಹೇಗಾಯಿತು?” ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವ ನೊದಲು, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ 'ಪುನ್ನಾಡು' ಎಂಬುದು 'ಪುನ್ನಾಟ' ಎಂಬ ರೂಪ ಪಡೆದ ಬಗೆ ನೋಡೋಣ.

ಪುನ್ನಾಡು - ಪುನ್ನಾಟ

ಹಿಂದೆ, ಮೈಸೂರಿನ ದಕ್ಷಿಣದಲ್ಲಿ 'ಪುನ್ನಾಡು' ಎಂಬ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೫೦ರಲ್ಲಿ ಕಪಿಲನಿಗಳು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದು ಹೊಸನುಗಳ ನಾಡು, ಪುನಲ್ ನಾಡು, ಪುನಲ್ ನಾಡು ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು 'ಪುನ್ + ನಾಡು' ಎಂದಾಯಿತು. ಈ 'ಪುನ್ ನಾಡು' ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಆವಾಸ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಶಾಸನಗಳ ಹಾಗೂ ಇತರ ಆಧಾರಗಳಿಂದ ನೋಡೋಣ. (ಅನುಬಂಧ ೮.)

- (೧) ಪುನ್ನಾಡು ಪುನ್ನಾಡು
(೨) ಪುನ್ನಾಡು, ಪುನ್ನಾಡು, ಪುನ್ನಡ ಪುನ್ನಾಡು
(೩) ಪುನ್ನಾಟ, ಪುನ್ನಾಟ, (ಪುನ್ನಟ?) ಪುನ್ನತ

ಈ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ 'ಪುನ್ನಟ(?)' ಎಂಬುದು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೫೦ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲೂ, 'ಪುನ್ನಾಟ' ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೫೦ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಇವೆರಡೂ ರೂಪಗಳಿಗೆ 'ಪುನ್ನಾಟ' ಎಂಬುದು ಮೂಲವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಈ 'ಪುನ್ನಾಟ'ವು ಆರನೆಯ ಶತಮಾನದ ಗುಮ್ಮರೆಡ್ಡಿ ಪುರ ಶಾಸನದಲ್ಲೂ, ಹತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ 'ಬೃಹತ್ಪಥಾ ಕೋಶ'ವೆಂಬ ಜೈನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ೧೨೫೦ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಬರುವ ಸಂದರ್ಭ ನೋಡಿದರೆ, ಕ್ರಿ. ಪೂ.ದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಜೈನರು, ಕನ್ನಡ ಬಾರದೆ ಪ್ರಾಕೃತವನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು, ಪುನಲ್ ನಾಡಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿದ್ದ 'ಪುನ್ ನಾಡು' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ತಾವು 'ಪುನ್ ನಾಟ' ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸತೊಡಗಿರಬಹುದು.

'ಪುನ್ ನಾಡು', 'ಪುನ್ ನಾಟ'ಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅರಿಯದೆ ಅಥವಾ ಮರೆತು ಅದನ್ನು ಮಾಂಬಳ್ಳಿ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ 'ಪುಂ ರಾಷ್ಟ್ರ' (ಅನುಬಂಧ ೮) ಎಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. (ಇದರಂತೆಯೇ 'ಕರ್ ನಾಟ' ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥವರಿಯದೆ ಅಥವಾ ಮರೆತು ಅದನ್ನು 'ಕರ್ಣಾಟ' ಎಂದು ಸಂಸ್ಕೃತವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು.)

[ಇದರಂತೆಯೇ, 'ಪುನ್ನಾಡು' ಎಂಬುದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ 'ಪದಿ ನಾಡು' ಎಂಬುದಕ್ಕೂ (ಗುಮ್ಮರೆಡ್ಡಿ ಪುರ ಶಾಸನದ) 'ಪಾನ್ನಾಡು'ಕ್ಕೂ (ತುಮಕೂರು ೩೮) 'ಪಾಂನೊಡ'ಕ್ಕೂ (ಬೆಂಗಳೂರು ೯೬ರ) 'ಪಾನ್ನಾಟ'ಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವಿರುವಂತಿದೆ.]

ನಾಡು — ನಾಟಿ

ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನ ಕಾಲದಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ಜೈನರ ಬಾಂಧವ್ಯ ಬಂದಂತೆ ಅರೋಕನ ಕಾಲದಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ಬೌದ್ಧರ ಬಾಂಧವ್ಯ ಬಂತು. ಜೈನರು ಪ್ರಾಕೃತವಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಬೌದ್ಧರು ಕೂಡ ಪ್ರಾಕೃತವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. (ಬೌದ್ಧರ ಭಾಷೆ ಪಾಲಿಯೆಂದು ಈಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದರೂ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧರಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪ್ರಾಕೃತಗಳು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು.) ನಮ್ಮ 'ಪುನ್ ನಾಡು' ಜೈನರಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ 'ಪುನ್ ನಾಟಿ' ವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿತು.

'ದೀರ್ಘನಿಕಾಯ' ವೆಂಬ ಬೌದ್ಧ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ (III, ಪುಟ ೧೯೯-೨೦೦)

ಯೇನ ಉತ್ತರಕುರೂ ರಮ್ಮಾ ಮಹಾನೇರು ಸುದಸ್ಸನೋ

ಮನುಸ್ಸಾ ತತ್ಥ ಜಾಯಂತಿ ಅಮಮಾ ಅಪರಿಗ್ಗಹಾ....

ತಸ್ಸ ಚ ನಗರಾ ಅಹು ಅಂತಲಿಕ್ಖೇ ಸುಮಾಪಿತಾ

ಅಟಾನಾಟಾ ಕುಸಿನಾಟಾ ಪರಕುಸಿನಾಟಾ

ನಾಟಿಸುರಿಯಾ ಪರಕುಸಿತನಾಟಾ

ಎಂಬ ಗಾಹೆಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ, ಉತ್ತರಕುರುವಿನ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಐದು ನಗರಗಳ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ: ಅಟಾನಾಟಿ, ಕುಸಿನಾಟಿ, ಪರಕುಸಿನಾಟಿ, ಸುರಿಯನಾಟಿ ಮತ್ತು ಪರಕುಸಿತನಾಟಿ.

ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಕರ್ನಾಡು, ಪುನ್ ನಾಡು, ಪದಿ ನಾಡುಗಳು ಕರ್ನಾಟಿ, ಪುನ್ ನಾಟಿ, ಪಾನಾಟಿಗಳಾಗಿರಲು ಪ್ರಾಕೃತದ ಪ್ರಭಾವ ಕಾರಣ ವಾಯಿತೆಂದು ಎಣಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. (ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತತ್ಸಮ ತದ್ಭವಗಳೆಂದು ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು 'ಸಂಸ್ಕೃತಸಮ' 'ಸಂಸ್ಕೃತಭವ'ವೆನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ 'ಪ್ರಾಕೃತಸಮ' 'ಪ್ರಾಕೃತಭವ'ಗಳೆಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಒಪ್ಪುವುದು.)

ಕರ್ ನಾಡು — ಕರ್ ನಾಟಿ — ಕನ್ ನಾಟಿ

'ಕನ್ನಡ'ಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿರುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳ ರೂಪಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೆ, ಮೇಲಿನ ಎಣಿಕೆ ದೃಢವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಅನುಬಂಧ ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ರೂಪಗಳನ್ನೂ, ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದ ಇತರ ರೂಪಗಳನ್ನೂ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದ್ದಿರಬಹುದಾದವನ್ನು ಆವರಣದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದೆ.

- (೧) ಕರುನಾಡು....(a) [ಕರ್ನಾಡು]....[ಕನ್ ನಾಡು].... ಕನ್ ನಾಡು
(b) ಕರ್ ನಾಟು
 (೨) [ಕರ್ನಾಡ].... ಕನ್ ನಾಡ ಕನ್ ನಡ
 (೩) (a) ಕರ್ ನಾಟ ಕನ್ ನಾಟಿ [ಕನ್ ನಟಿ]
 (b) ಕರ್ ನಾಟಕ ಕನ್ ನಾಟಕ
 (೪) (a) ಕರ್ನಾಟ ಕಣ್ಣತ್ತ, ಕಣ್ಣಾಟಿ..
 (b) ಕರ್ನಾಟಕ ಕಣ್ಣತ್ತಗ

ಪುನ್ { ನಾಡು } — ಕರ್ { ನಾಡು } — ಕನ್ { ನಾಡು }
 ನಾಟಿ } ನಾಟಿ } ನಾಟಿ }

ಪುನ್‌ನಾಡು, ಕರ್‌ನಾಡುಗಳು ತಾಳಿರುವ ರೂಪಾಂತರಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ
 ನೋಡೋಣ. (ಅವರಣದಲ್ಲಿರುವ ರೂಪಗಳು ದೊರೆತಿಲ್ಲ.)

ಪುನ್ ನಾಡು ಪುನ್ ನಾಡ ಪುನ್ ನಡ ಪುನ್ ನಾಟ
 ಕರ್ ನಾಡು (ಕರ್ ನಾಡ) (ಕರ್ ನಡ) ಕರ್ ನಾಟ
 (ಕನ್ ನಾಡು) ಕನ್ ನಾಡ ಕನ್ ನಡ ಕನ್ ನಾಟ

‘ಕರ್ನಾಟ(ಕ)’ — ‘ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)’

ಇದುವರೆಗೆ ಕಂಡಿರುವ ಆಧಾರಗಳ ಮೇಲೆ, ‘ಕರ್‌ನಾಡು’ವಿನಿಂದ
 ‘ಕರ್ ನಾಟ’ ಹೀಗೆ ಹುಟ್ಟಿರಬೇಕೆನ್ನಿಸುವುದು. ಈ ‘ಕರ್ನಾಟ’ವೆಂಬ ನಾಮಪದಕ್ಕೆ
 ಸ್ವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ‘ಕ’ ಪ್ರತ್ಯಯ ಬಂದು — ಪ್ರಾಕೃತದ ‘ಘೋಸ-ಘೋಸಕ’,
 ‘ಕಣ್ಣ ಮುಣ್ಣ-ಕಣ್ಣ ಮುಣ್ಣ ಕ’ ರೂಪಗಳಂತೆ — ‘ಕರ್ನಾಟಕ’ವಾಗುವುದು ಸಹಜ.
 ‘ಕರ್ನಾಟ’, ‘ಕರ್ನಾಟಕ’ ರೂಪಗಳು ಅಪಾಣಿನೀಯವೆಂದು ಅವನ್ನು ‘ಕರ್ಣಾಟ’
 ‘ಕರ್ಣಾಟಕ’ವೆಂದು ತಿದ್ದುವುದು ಆ ವ್ಯಾಕರಣ ಸಮ್ಮತವೇ. ಈ ರೀತಿ ‘ಕರ್ನಾಟ’
 ವನ್ನು ‘ಕರ್ಣಾಟ’ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮೂಲಪದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮರೆತು ಅಥವಾ
 ಅರಿಯದೆ, ‘ಪುನ್ ನಾಟ’ ಎಂಬುದನ್ನು ‘ಪುಂ ರಾಷ್ಟ್ರ’ವೆಂದು ಕರೆದಿರುವಂತೆ,
 “ಕರ್ಣೇಷು ಅಟಿತಿ ಇತಿ ಕರ್ಣಾಟಃ” ಎಂದು ವಿವರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದೂ
 ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ.

ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಈ ರೀತಿಯಿರುವಾಗ, ರೇಫೆಯೊಡಗೂಡಿದ ‘ನ-ಣ’ಕಾರ
 ಗಳೆರಡೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ವಿಕಲ್ಪವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗವಾಗುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ
 ಹೇರಳವಾಗಿ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿರುವಾಗ, ಅಂದಿನ ವ್ಯಾಕರಣದಿಂದ ಈಚಿನ ಪ್ರಯೋಗ
 ಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಲು ಯತ್ನಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ “ವೈಯಾಕರಣರು ಪ್ರಯೋಗಕರಣರು”
 ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸುವುದೇ ಸಾಧು.

ಅನುಬಂಧಗಳು

ಸಂಕೇತಗಳು: E. C.: *Epigraphia Carnatica*. E. I.: *Epigraphia Indica*.
 S. I. I.: *South Indian Inscriptions*. M. A. R.: *Mysore*
Archaeological Reports.

ಅನುಬಂಧ ೧ (a)

E. C. II—XIIರಲ್ಲಿ ‘ಕರ್ನಾಟ(ಕ)’, ‘ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)’ ಸಿಕ್ಕುವ ಶಾಸನಗಳು

A. ಕೇವಲ ‘ಕರ್ನಾಟ(ಕ)’ ವಿರುವ ಶಾಸನಗಳು:

ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ ೨೪೯, ೨೫೫, ೨೫೬; ಮಂಡ್ಯ ೭೮; ನಂಜನಗೂಡು ೧, ೧೯೪,
 ೨೬೭; ಮಳವಳ್ಳಿ ೬೧; ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ೧೧, ೧೪, ೧೩೩, ೧೫೧; ತಿರುಮಕೂಡಲು

ನರಸೀಪುರ ೬೩; ಎಡತೊರೆ ೧೮, ೪೩, ೫೪, ೫೮; ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ ೨೯; ಜಾಮರಾಜನಗರ ೮೬, ೯೨; ಹಾಸನ ೭೨, ೭೬; ಬೇಲೂರು ೧೧೪; ಅರಸೀಕೆರೆ ೧೩೦, ೧೭೨; ಚೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ ೨೩೭; ಕಡೂರು ೮೮, ೧೬೨; ಕೊಪ್ಪ ೩೩; ಶೃಂಗೇರಿ ೧೧; ಶಿವಮೊಗ್ಗ ೨; ಬೆಂಗಳೂರು ೯೬; ಕೋಲಾರ ೭೪, ೧೪೭; ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ ೯೪; ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ೩೨; ಹೊಳಲ್ಕೆರೆ ೮೧; ಮೊಳಕಾಲ್ಮುರು ೨೦; ತುಮಕೂರು ೧೪; ಮದ್ದೂರಿ ೭೪; ಪಾವಗಡ ೫೪; ತಿಪಟೂರು ೧೩೯; ಕುಣಿಗಲು ೩೭. [ಒಟ್ಟು ೪೩ ಶಾಸನಗಳು.]

B. ಕೇವಲ 'ಕರ್ನಾಟಕ (ಕ)' ವಿರುವ ಶಾಸನಗಳು:

ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ ೨೨೧; ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ೧೦೦; ತಿರುಮಕೂಡಲು ನರಸೀಪುರ ೧೦೧; ಎಡತೊರೆ ೧೭; ನಾಗಮಂಗಲ ೫೮; ಹುಣಸೂರು ೧೩೭; ಹಾಸನ ೭; ಬೇಲೂರು ೭೪, ೧೨೪; ಅರಸೀಕೆರೆ ೧೨೭, ೧೩೮; ಚೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ ೧೭೨, ೧೭೯, ೧೮೦, ೨೪೪; ಕೊಪ್ಪ ೩೪; ತರೀಕೆರೆ ೪೫; ಶಿವಮೊಗ್ಗ ೭೯, ೮೦, ೮೩; ಸಿಕ್ಕಾರಿಪುರ ೯೫, ೧೦೯, ೧೩೬, ೧೩೮, ೧೯೭; ಸೊರಬ ೨೬೧, ೩೨೯; ಸಾಗರ ೧೫೬; ನಗರ ೪೬, ೬೪, ೬೯; ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ ೨೦೬; ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ ೧೮೬; ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ ೨; ಮುಳಬಾಗಿಲು ೧, ೬೦; ದಾವಣಗೆರೆ ೧೩; ತುಮಕೂರು ೧; ಪಾವಗಡ ೬೯; ತಿಪಟೂರು ೩೮; ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ೨೧, ೩೯; ಶಿರಾ ೨೫, ೨೮. [ಒಟ್ಟು ೪೪ ಶಾಸನಗಳು.]

C. 'ಕರ್ನಾಟಕ (ಕ)' 'ಕರ್ನಾಟಕ (ಕ)' ಗಳೆರಡೂ ಇರುವ ಶಾಸನಗಳು:

ಮಳವಳ್ಳಿ ೧೨೧; ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ೬೪; ತಿರುಮಕೂಡಲು ನರಸೀಪುರ ೬೧, ೯೭. [ಒಟ್ಟು ೪ ಶಾಸನಗಳು.]

ಅನುಬಂಧ ೧ (b)

E. C. II-XII ರಲ್ಲಿರುವ 'ಕರ್ನಾಟಕ (ಕ)' ಪ್ರಯೋಗಗಳು

(೧) ೧೦೨೨: ಗಂಗಪೆಮ್ಮನಡಿಗಳು ಕರ್ನಾಟಿನಾಳುತ್ತಮಿರೆ....
(ಮಂಡ್ಯ ೭೮)

(೨)? ೧೧೫೦: ಕರ್ನಾಟಿನಾಚಮವಲಂಬ್ಯ.. (ಕೃಷ್ಣರಾಜಪೇಟೆ ೨೯)

(೩)? ೧೧೬೦: ಕರ್ನಾಟಿಕುಳಕಮಳ ಮಾತ್ತಂಡನಾಮಾದಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ
ಸಹಿತನು.... (ಹಾಸನ ೭೨)

(೪) ೧೧೬೩: ಕರ್ನಾಟಿಕುಳಕಮಳಮಾತ್ತಂಡ (ಅರಸೀಕೆರೆ ೧೭೨)

(೫) ೧೧೬೮: ಕರ್ನಾಟಿಕುಳಕಮಳಷಂಡಮಂಡನ ಪ್ರಚಣ್ಡ
ಮಾತ್ತಂಡ.... (ಹಾಸನ ೭೬)

(೬) ೧೧೭೩: ಕರ್ನಾಟೀ ಕಟೀ ಚಂಚತ್ಯಾಂಚನಕಟಿಸೂತ್ರ....
(ಬೇಲೂರು ೧೧೪)

(೭)? ೧೨೦೦: ಕರ್ನಾಟಿ ಲಾಟ ದ್ರಾವಿಳ ನಾನಾ ದೇಶ ಭಾಷಾ ವಿಶೇಷ
ಲಿಪಿನಿಪುಣ ವಿದ್ಯಾಧರರು.... (ಅರಸೀಕೆರೆ ೧೩೦)

(೮)? ೧೨೨೩: ಕರ್ನಾಟಿ.... (ಕಡೂರು ೮೮)

- (೯)? ೧೨೩೪: ವರಹಾಟಾದಿ ಕರ್ನಾಟ ದ್ರಾವಿಡಾನೌತನಾಪಿ....
(ತುಮಕೂರು ೧೪)
- (೧೦) ೧೨೩೫: ಅಯಮೇವೋತ್ತಮ ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥಃ ಕರ್ನಾಟ
ಭಾಷಯಾ ಪ್ರಕಟೇಕ್ರಿಯತೇ || (ಚಿನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ ೨೩೬)
- (೧೧) ೧೨೩೬: ಸಿದ್ಧೇನಾಪಿಚ ಹೊಯ್ಸಳೇತಿ ಕಥಿತಃ ಕರ್ನಾಟವಾಚಾ
ನ್ಯುಪಃ || (ತಿರುಮಕೂಡಲು ನರಸೀಪುರ ೯೭)
- (೧೨) ೧೨೩೭: ಕರ್ನಾಟ.... (ಮೊಳಕಾಲ್ಮುರು ೨೦)
- (೧೩)? ೧೨೩೮: ಪಿಲಚುಕೋನಿ ಅಂಧ್ರ ಕರ್ನಾಟಕ.. (ಮದ್ದಗಿರಿ ೭೪)
- (೧೪)? ೧೪೦೨: ದ್ರಾವಿಡ ದ್ರಾವಿಡ ಕರ್ನಾಟವರಾಟನ್ನಿರಾಟ ಪಾನಾಟ..
(ಬೆಂಗಳೂರು ೯೬)
- (೧೫) ೧೪೦೮: ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರಾಂತ್ಯವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನು..
(ಕೊಪ್ಪ ೩೩)
- (೧೬) ೧೪೦೯: ಶ್ರೀಮತ್ಕರ್ನಾಟದೇಶೇ ಜಯತಿ ಪುರವರಂ ಗಂಗವತ್ಯಾ
ಖ್ಯಮೇತತ್.... (ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳ ೨೫೫)
- (೧೭)? ೧೪೨೪: ಕರ್ನಾಟ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕಲ್ಯಾಣೋಲ್ಲಾಸಕಾರಣೇ..
(ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ ೯೪)
- (೧೮) ೧೪೪೮: ಯೇನ ಕರ್ನಾಟ ದೇಶ ಶ್ರೀ ಸ್ಥಿರತಾಟಂಕ ವತ್ಸಭಾತ್
(ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ೧೧)
- (೧೯)? ೧೪೫೦: ಸಮಗ್ರ ಕರ್ನಾಟ ದೇಶ ಭೂವರ್ಗ ಭರ್ತಾರಂ....
(ಕಡೂರು ೧೬)
- (೨೦) ೧೪೫೮: ಯೇನ ಕರ್ನಾಟ ದೇಶ ಶ್ರೀ ಸ್ವೇತತಾಟಂಕವತ್ಸಭಾತ್
(ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ೧೩)
- (೨೧) ೧೪೬೪: ಕರ್ನಾಟ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸವಿಲಾಸಮಾಸಯಸ್ಮಿನ್ ಮಹೀಷೇ
ಮಹನೀಯ ಕೀರ್ತೌ.... (ಮಳವಳ್ಳಿ ೧೨)
- (೨೨) ೧೪೮೭: ದುರ್ಘಟವೀ ಕರ್ನಾಟಕ ದುರ್ಗಂಗಳಿಗಧಿಕವೆನಿಸು....
(ಪಾವುಗಡ ೫೪)
- (೨೩) ೧೫೫೮: ಕರ್ನಾಟಕದ ದೊರೆಗಳು.... (ಕೋಲಾರ ೧೪೭)
- (೨೪) ೧೬೩೯: ಪಾತುಂ ಕರ್ನಾಟ ಭೂಭಾಗಂ ಪ್ರಾಪ್ತಾಃ ಪ್ರಥಿತ
ತೇಜಸಃ (ನಂಜನಗೂಡು ೧೯೮)
- (೨೫) ೧೬೪೧: ಕರ್ನಾಟ ಧರಣೀ ವಜ್ರಕವಾಟಾಯಿತ ವಿಕ್ರಮಃ....
(ಶಿವಮೊಗ್ಗ ೨)
- (೨೬, ೨೭) ೧೬೫೨: ಕರ್ನಾಟ ರಾಜ್ಯಂ.... ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವು....
(ಶೃಂಗೇರಿ ೧)

- (೨೮) ೧೬೬೦: ಕರ್ನಾಟಕದವರು.... (ಹೊಳಲ್ಕೆರೆ ೮೧)
- (೨೯) ೧೬೬೧: ತಸ್ಯಾಂ ಕೃತಾವತಾರಾಃ ಕತಿಚನ ಕರ್ನಾಟದೇಶ
ಮಾಜಗ್ಮುಃ ||.... (ಕುಣಿಗಲು ೩೭)
- (೩೦) ೧೬೬೩: ಜಯತಿ ಜಗತಿ ಶಶ್ವದ್ವಕ್ಷಣಸ್ಯಾಂ ಸುಮೇರೋಃ
ಸಕಲಜನವಿಲಾಸಾನಾಸ ಕರ್ನಾಟ ದೇಶಃ || (ಎಡತೊರೆ ೫೪)
- (೩೧) ೧೬೬೩: ಕುಲಪತಿಃ ಕರ್ನಾಟ ಭೂಮೀಭುಜಾಂ.....
(ಎಡತೊರೆ ೫೪)
- (೩೨) ೧೬೬೭: ಅಸ್ತಿ ಶ್ರೀಮಾಂ ಜನಪದಃ ಕರ್ನಾಟಿ ಇತಿ ವಿಶ್ರುತಃ..
(ಎಡತೊರೆ ೪೩)
- (೩೩) ೧೬೬೭: ಅಧ್ಯಾಸ್ತೇ ತತ್ರ ಕರ್ನಾಟಿ ಸಿಂಹಾಸನಮಧೀಶ್ವರಃ..
(ಎಡತೊರೆ ೪೩)
- (೩೪) ೧೬೭೫: ತತ್ರ ಕರ್ನಾಟಿಸಾಂಮ್ರಾಜ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನ ಮುದಾರಧೀಃ
(ಚಾಮರಾಜನಗರ ೯೨)
- (೩೫) ೧೬೭೫: ತಸ್ಯಾಂ ಕೃತಾವತಾರಾಃ ಕತಿಚನ ಕರ್ನಾಟ ದೇಶ
ಮಾಜಗ್ಮುಃ.... (ಚಾಮರಾಜನಗರ ೯೨)
- (೩೬) ೧೬೭೯: ತಸ್ಯಾಂ ಕೃತಾವತಾರಾಃ ಕತಿಚನ ಕರ್ನಾಟ ದೇಶ
ಮಾಜಗ್ಮುಃ.... (ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ೧೫೧)
- (೩೭) ೧೬೮೦: ದೇಶೇ ಕರ್ನಾಟಿಕೇ ಪೂರ್ವೇ ಪರ್ವತೋ ನಂದಿನಾಮಕಃ
(ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ ೩೨)
- (೩೮) ೧೬೮೫: ಯಃ ಪಾಂಡ್ಯಾಂಗನಾಶಕ ಕೇರಳಪತಿಂ ನಿರ್ಜಿತ್ಯ
ಕರ್ನಾಟಿಕೇ ಧಾಟಿಪ್ರದಾದ್ವಿಪ್ರಾಗಣೇಭ್ಯಃ..
(ಮಳವಳ್ಳಿ ೬೧)
- (೩೯) ೧೬೮೬: ತಸ್ಯಾಂ ಕೃತಾವತಾರಾಃ ಕತಿಚನ ಕರ್ನಾಟ ದೇಶ
ಮಾಜಗ್ಮುಃ.... (ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ೧೪)
- (೪೦) ೧೭೧೨: ಕರ್ನಾಟಕ.... (ಕೋಲಾರ ೭೪)
- (೪೧) ೧೭೨೨: ಕರ್ನಾಟಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿ.. ಕರ್ನಾಟಾಂಧ್ರ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ
ಕವಿತಾ.... (ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ೬೪)
- (೪೨) ೧೭೨೩: ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷವಣಪರಿತ್ಯಸ್ತ.... ಮಹಿಶೂರ
ಧರಾಧಿನಾಥರಪ್ಪ.... (ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳ ೨೪೯)
- (೪೩) ೧೭೨೫: ಸ್ವಕೇಯ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಮಧ್ಯೇ
(ತಿರುಮಕೂಡಲು ನರಸೀಪುರ ೬೧)
- (೪೪) ೧೭೪೧: ಕರ್ನಾಟದೇಶಮಾಜಗ್ಮುಃ ಕಾನೇರ್ಯಾಲಂಕೃತಂ
ನೃಪಾಃ.... (ಎಡತೊರೆ ೫೮)

- (೪೫) ೧೭೪೮: ಕರ್ನಾಟಕ ದೇಶಮಾಜಗು: ಕಾವೇರಾಲಂಕೃತಂ ನೃಪಾಃ
(ತಿರುಮಕೂಡಲು ನರಸೀಪುರ ೬೩)
- (೪೬) ೧೭೫೮: ಕರ್ನಾಟಕ ಜನ.... (ನಂಜನಗೂಡು ೨೬೭)
- (೪೭) ೧೭೬೧: ಶ್ರೀಮಾನಿಮ್ಮಡಿ ಚಾಮರಾಜನೃಪತಿ: ಕರ್ನಾಟ
ಭೂಮೀಪತಿ: ||.... (ಎಡತೊರೆ ೧೮)
- (೪೮) ೧೮೨೮: ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಸಂಪದಧಿಷ್ಠಾನಭೂತ ಶ್ರೀಮ
ನೃಹೀಶೂರ ಮಹಾಸಂಸ್ಥಾನ ಮಧ್ಯ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನ....
(ಚಾಮರಾಜನಗರ ೮೬)
- (೪೯-೫೧) ೧೮೩೦: ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಸಂಪದಧಿಷ್ಠಾನಭೂತ
ಶ್ರೀಮನೃಹೀಶೂರ ಮಹಾಸಂಸ್ಥಾನ ಮಧ್ಯ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನ..
ಮಹೀಶೂರ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ವಡಯರವರು....
(ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳ ೩೫೪, ಪಂಕ್ತಿ ೨೪, ೨೫೪, ೨೯೩)
- (೫೨) ೧೮೪೫: ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಸಂಪದಧಿಷ್ಠಾನಭೂತ....
(ನಂಜನಗೂಡು ೧)
- (೫೩) ಪರಿಜ್ಞಾನಾರ್ಥಂ ಕರ್ನಾಟ ಭಾಷಯಾ ವಿಲಿಖ್ಯತೇ..
(ತಿಪಟೂರು ೧೩೯)

ಅನುಬಂಧ ೨

೯೧ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ರೂಪಗಳ ವಿವರ

ಕರ್ನಾಟ — ೨೧	ಕರ್ನಾಟಕ — ೧೫	ಕರ್ಣಾಟ — ೨೩	ಕರ್ಣಾಟಕ — ೫
ಕರ್ನಾಟ — ೧೫	ಕರ್ನಾಟಕ — ೩	ಕರ್ಣಾಟ — ೧೬	ಕರ್ಣಾಟಕ — ೩
ಕರ್ನಾಟ — ೧		ಕರ್ಣಾಟ — ೧೩	ಕರ್ಣಾಟಕ — ೧
ಕರ್ನಾಟ — ೩೭	ಕರ್ನಾಟಕ — ೧೮	ಕರ್ಣಾಟ — ೫೨	ಕರ್ಣಾಟಕ — ೯
ಕರ್ನಾಟ (ಕ) — ೫೫		ಕರ್ಣಾಟ (ಕ) — ೬೧	

ಅನುಬಂಧ ೩

ಡಿಸ್ಕ್ರಿಪ್ಷನ್ ಗಳೂ 'ಕರ್ನಾಟ(ಕ)', 'ಕರ್ಣಾಟ(ಕ)' ಗಳೂ

E.C. ಸಂಪುಟ	ಡಿಸ್ಕ್ರಿಪ್ಷನ್	ಸ್ಥಳ	ಶಾಸನ ಸಂಖ್ಯೆ	ಕರ್ನಾಟ	ಕರ್ಣಾಟ	ಕರ್ನಾಟಕ	ಕರ್ಣಾಟಕ
೨ ೫	ಹಾಸನ	ಶ್ರವಣಬೆಳಗುಳ	೪	೧	..	೪	೧
		ಹಾಸನ	೩	೨	೨
		ಬೇಲೂರು	೩	೧	೩
		ಅರಸೀಕೆರೆ	೪	೨	೩
	ಹಾಸನ	ಚಿನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ	೫	೧	೫
			೧೯	೭	೧೩	೪	೧

ಕ್ರ. ಸಂ.	ವಿಷಯ	ಪ್ರಕಾರ	ಪ್ರಾಥಮಿಕ	ಮಧ್ಯಮ	ಹೈನ	ಪ್ರೌಢ	ಪ್ರೌಢ
೧	ಮೈಸೂರು (೧)	ಮಂಡ್ಯ ನಂಜನಗೂಡು ಮಳವಳ್ಳಿ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ತಿರುಮಕೂಡಲು ನರಸೀಪುರ	೦ ೩ ೨ ೬ ೪	೦ ೦ ೦ ೫ ೨ ೩ ೩	.. ೨ ೦ ೦ ೦ ..
೨	ಮೈಸೂರು (೨)	ಎಡತೊರೆ ನಾಗಮಂಗಲ ಹುಣಸೂರು ಕೃಷ್ಣ ರಾಜಪೇಟೆ ಚಾಮರಾಜನಗರ	೫ ೦ ೦ ೦ ೨	೬ ೦ ೨	೩ ೦ ೦ ೦
೩	ಮೈಸೂರು ಶಿವಮೊಗ್ಗ (೧)	ಶಿವಮೊಗ್ಗ ವಿಕ್ಕಾರಿಪುರ	೨೬ ೪	೧೯ ೨	೧೦ ೩	೬ ..	೦ ..
೪	ಶಿವಮೊಗ್ಗ (೨)	ಸೊರಬ ಸಾಗರ ನಗರ ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ	೨ ೦ ೩ ೦	೫ .. ೪ ೦ ೦
೫	ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಕಡೂರು	ಕಡೂರು ಕೊಪ್ಪ ಶೃಂಗೇರಿ ತರೀಕೆರೆ	೧೬ ೨ ೨ ೦ ೦	೨ .. ೦ ..	೨೦ ೦ ೦ ..	೦
೬	ಕಡೂರು ಬೆಂಗಳೂರು	ಬೆಂಗಳೂರು ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ	೬ ೦ ೦	೩ ೦ ..	೧ .. ೨	೨	೦
೭	ಬೆಂಗಳೂರು ಕೋಲಾರ	ಕೋಲಾರ ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ ಮುಳಬಾಗಲು ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ	೨ ೨ ೨ ೦	.. ೦ ೦ ..	೨ ೦	.. ೦
೮	ಕೋಲಾರ		೭	೧	೧	೩	೨

F.C. ಸಂಪುಟ	ದ್ವಿಪುಟ	ಪುಟ	ಬಾಹ್ಯ ಸಂಖ್ಯೆ	ಕರ್ನಾಟಕ	ಕರ್ನಾಟಕ	ಕರ್ನಾಟಕ	ಕರ್ನಾಟಕ
೧೧	ಚಿತ್ರದುರ್ಗ	ದಾವಣಗೆರೆ ಹೊಳಲ್ಕೆರೆ ಮೊಳಕಾಲ್ಮುರು	೧ ೧ ೧ ೧ ೧ ..	೧
೧೨	ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ತುಮಕೂರು	ತುಮಕೂರು ಮದ್ದೂರಿ ಪಾವುಗಡ ತಿಪಟೂರು ಕುಣಿಗಿಲು ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ ಶಿರಾ	೨ ೧ ೨ ೨ ೧ ೨ ೨	೧ ೧ ೧ ೨ ..	೧ ೧ .. ೧	೧ ೧
	ತುಮಕೂರು		೧೨	೨	೫	೨	೨

ಅನುಬಂಧ ೪

ರೇಫೆಯ ಹಿಂದೆ 'ನ' ಕಾರವಿರುವ ಪೌಢ ಶಾಸನಗಳು

(ಮಾದರಿಗೆ ಹಲವು ಪದ್ಯಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ)

(೧) ಮತ್ತಿನ ಮಾತವಂತಿರಲಿ ಜೀರ್ಣಜಿನಾಶ್ರಯಕೋಟಿಯಂ ಕ್ರಮಂ
ಬೆತ್ತಿರೆ ಮುನ್ನಿನಂತಿರನಿತ್ಯಾಗ್ಗೊಳಂ ನೆಲೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಮ
ತ್ಯುತ್ತುಮ ಪಾತ್ರದಾನದೊದವಂ ಮೆಲೆವುತ್ತಿರೆ ಗಂಗವಾಡಿ ತೊಂ
ಬತ್ತಲುಸಾಸಿರಂ ಕೊಪಣಮಾದುದು ಗಂಗಣದಂಡನಾಥನಿಂ

(ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ ೧೨)

(೨) ಪರಮಪದಾರ್ಥನಿರ್ನಯಮನಾಂತವಿದಗ್ಧತೆ ದುರ್ನ್ಯಯಂಗಳೊ
ಳ್ಳರಿಜಯಮೆಂದುಮಿಲ್ಲದತಿ ಮುಗ್ಧತೆ ತನ್ನಿನಿಯಂಗೆ ಚಿತ್ತದೊ
ಳ್ಳರಿದನುರಾಗಮಂ ಪಡೆವ ರೂಪು ವಿನೇಯ ಜನಾಂತರಂಗದೊ
ಳ್ಳಿರು(ಪ)ಮ ಭಕ್ತಿಯಂ ಪಡೆವ ಪೆಂಪಿವು ಲಕ್ಷ್ಮೀಗೆಂದು ಮನ್ನಿತಂ

(ಶ್ರ. ಬೆ. ೧೨)

(೩) ಕೋ ಧಾತ್ರಾಲಿಖಿತಂ ಲಲಾಟಫಲಕೇ ವರ್ಣಂ ಪ್ರಮಾಪ್ತಂ
ಕುಮಾರೇ

ವಾರ್ತಾಂ ಧೂರ್ತವಹೋಮಯೀಮಿತಿ ವಯಂ ವಾರ್ತಾನ್ಮ
ಮನ್ಯಾಮಹೇ

(ಶ್ರ. ಬೆ. ೨೫)

(೪) ದಾನಂಚಾಸ್ಯ ಸುಪಾತ್ರಯೇವ ಕರುಣಾ ದೀನೇಷು ದೃಷ್ಟಿಜ್ಞನೇ
ಭಕ್ತಿರ್ಧರ್ಮಪಥೇ ಜಿನೇಂದ್ರಯಶಸಾಮಾಕರ್ಷಣೇಷುಪ್ರತಿ

(ಶ್ರ. ಬೆ. ೨೫)

- (೧೭) “ಸುವರ್ಣಕರ್ಣತಾಳಮಂ”(S.I.I., Vol. IV, No.267, ಹಂಪೆ)
- (೧೮) “ದುರ್ಜಯಕುಲಕುಮುದ ಕ್ಷೇರಾನ್ವವನಿಶಾಕರಂ”
(S. I. I., Vol. IV, No. 677, ಗುಂಟೂರು)
- (೧೯) “ಸುವರ್ಣಗಿರೀಂದ್ರ ಸಮಾನ ಧೈರ್ಯ್ಯಂಡು”
(S. I. I., Vol. IV, No. 952, ಕೃಷ್ಣ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್)
- (೨೦) “.... ಕ್ಷೇರಿಭಿತಾನ್ವವಂ.... ರಾಮಾರಾಮವೀಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂ..
(ಎಂ)ದುರ್ವೀತಳಮಭಿವರ್ಣಿಸೆ.... ಬಯ್ಯಿಟ್ಟ ಸುವರ್ಣ
ಮೆಂದೊಡಿತರ(೮)....”
(S. I. I., Vol. V, No. 851, ತಿನ್ನವೆಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್)
- (೨೧) “.... ಪೌರ್ಣಮಾಸ್ಯಾಂ ಮಹಾತಿಥೌ.... ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ
ಮಹಾನದ್ಯಾಃ
.... ಕನ್ಯಾನ್ವ ಸ್ವರ್ಣಭೂದಾನ್ವೈಃ....”(E. I., III, No. 34)
- (೨೨) “ದಸವರ್ಣಮುರಾರಿ ಮಿತ್ರಮಂಡಳಿಕ ಕುಲಾನ್ವವ ಚಂದ್ರಂ”
(S. I. I., Vol. VIII, No. 374, ಅನಂತಪುರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್)
- (೨೩) “ಪೌರ್ಣಿಮಾಯಾಂ” (ನಂಜನಗೂಡು ೧೯೮)
- (೨೪) “ಅಥ ಸೀಮಾನಿರ್ನಯಸ್ತು ಲಿಖ್ಯತೇ ದೇಶಭಾಷಯಾ”
(ಎಡತೊರೆ ೪೩)
- (೨೫) “.... ಕರ್ಣತಾಳೈಃ.... ಸರ್ವೇ ಸಮಭಿವರ್ಣಿತಾಃ....”
(ಎಡತೊರೆ ೫೪)
(ಅರಸೀಕೆರೆ ೧೩೦)
- (೨೬) “ಸಂಪೂರ್ಣರಂ”
- (೨೭) “ಪಂಚಾಶತ್ಪದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣಂ ತಥಾ ಶತಪದಾಯತಂ”
(ಕುಣಿಗಿಲು ೩೭)
(ಮೊಳಕಾಲ್ಮುರು ೨೧)
- (೨೮) “ಅಂಬುಜ ಪೂರ್ಣ” (ಶಿವಮೊಗ್ಗ ೨)
- (೨೯) “ಕೃಷ್ಣರಾಯ ಸ್ವರ್ಣ ಕೋಶಾಧೀಶ” (ಪಾವುಗಡ ೫೪)
- (೩೦) “ವಾರಿಧಿವರ್ಧನ ಪೂರ್ಣಶಶಂಕ”
- (೩೧) “ಅಸ್ತಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜನಪದಃ ಕರ್ನಾಟಿ ಇತಿ ವಿಶ್ರುತಃ....
ಅಧ್ಯಾಸ್ತೇ ತತ್ರ ಕರ್ನಾಟಿಸಿಂಹಾಸನಮಧೀಶ್ವರಃ.... ದತ್ತಾ
ಕರ್ನಾಭರಣಂ.... ಶ್ರೀಮತೋ ಲಂಬಕರ್ಣಸ್ಯ....
ಯಸ್ತೋಷಯನ್ ಗುರುರಿವವಿಬುಧಾನ್ ವೇದಾರ್ಥಗರ್ಭವಾ
ಗ್ಗಂಘೈಃ ಶ್ರೀದೇವರಾಜನೈವಪತೇಸ್ಸಭಾಂ ಸುಧರ್ಮವಿನಾಧ್ಯಾಸ್ತೇ
ಕೌಶಿಕಾಂಬುಧಿಪೂರ್ಣೇಂದೋರಲಘುಶಿಂಗರಾಯ್ಯಸ್ಯ ತನಯಸ್ತು
ಶಿರುಮಲಾಯ್ಯೋ ವ್ಯಾತಾನೀತ್ತಾಂಮ್ರಶಾಸನಶ್ಲೋಕಾನ್”
(M. A. R., 1934, No. 39)

ಅನುಬಂಧ ೫

‘ಕರ್ನಾಟಕ(ಕ)’ ಪ್ರಯೋಗವಿರುವ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ
ಹೊರಗಿನ ಶಾಸನಗಳು

- (೧) ಕರ್ನಾಟಕಂ ವಲಮನಂತಮಜೇಯಮನ್ಯೈಃ....”
(E. I., Vol. XIII, No. 25, ಶಕ ೬೯೦, ಪೂನಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ
ಸಿರೂರ್ ತಾಲುಕ)
- (೨) “ಕರ್ನಾಟಕಂ ಬಲಮನಂತಮಜೇಯ(ಮ)ನ್ಯೈಃ”
(E. I., Vol. VI, No. 18, ಶಕ ೬೯೨, ಬೊಂಬಾಯಿ ಆಧಿಪತ್ಯದ
ಕುರುಂದವಾಡ್ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಲಾಸ್ ಗ್ರಾಮ)
- (೩) “ಕರ್ನಾಟಲಕ್ಷ್ಮೀ(ಃ)ಸವಿಲಾಸಮಾಸ ಯಸ್ಮಿನ್ ಮಹೀಪೇ
ಮಹನೀಯ ಕೀರ್ತ್ನಾ” (E. I., Vol. XV, No. 2, ಶಕ ೧೩೮೮,
ಶ್ರೀಶೈಲದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನದೇವಾಲಯ)
- (೪) ಮೇಲೆ (೩)ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದೇ. (E. I., Vol. XVII, No. 14,
ಶಕ ೧೩೮೯, ಬಳ್ಳಾರಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಸೋಮಲಾವುರ)
- (೫) “ಸಾರ್ಥಾನಾಂ ಭುಜತೇಜಸಾ ಸ್ವವಶಯಂ ಕರ್ನಾಟ
ಸಿಂಹಾಸನಂ” (E. I., Vol. XIII, No. 22, ಶಕ ೧೫೦೮)
- (೬) ಮೇಲೆ (೫)ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದೇ. (E. I., Vol. IV, No. 39,
ಶಕ ೧೫೨೩)
- (೭) ಮೇಲೆ (೫)ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದೇ. (E. I., Vol. III, No. 34,
ಶಕ ೧೫೫೬, ತಿನ್ನವೆಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಅಂಬಾಸಮುದ್ರಂ ತಾಲುಕಿನ
ಕುನಿಯೂರು)

ಅನುಬಂಧ ೬

ಒಂದೇ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ರೇಫರೇನ್ಸ್‌ಗಳಿಗೂ ಒಂದೇ ನ-ಣಕಾರಗಳಿರಡೂ
ಕಂಡುಬರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳು

(ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವುದು ಪಂಕ್ತಿಯ ಸಂಖ್ಯೆ)

- (೧) ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ ೬೯: ಜೀಯಾಜ್ಞ ನಾಗಮಸುಧಾರ್ಣವ ಪೂರ್ಣ
ಚಂದ್ರಃ (೧೨೨), ಶುದ್ಧಾಧ್ಯಾತ್ಮಕ ತತ್ವ ನಿರ್ಣಯ ವಚೋ
ವಿನ್ಯಾಸದಿಂ (೧೨೫).
- (೨) ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ ೩೪೯: ಸೈನ್ಯಾರ್ಣವಂಘೋರ್ಣನಂ (೨೨),
ಬಲಿ ಕರ್ನಾಟ ನೃಪತಿ ಶಿಬಿ ಖಚರಪತಿಃ (೫೧).
- (೩) ಮಳವಳ್ಳಿ ೬೧: ಹಮೈರ್ಪುಷ್ಪಪೂರ್ಣಾಂಪುರೀಂ (೩), ಕರ್ನಾಟಕೇ
(೮), ಪೂರ್ಣೇ (೧೬).
- (೪) ಮಳವಳ್ಳಿ ೧೨೧: ಕರ್ನಾಟಲಕ್ಷ್ಮೀ (೧೨), ಪೂರ್ಣಧಾಮಾ (೧೬),
ಕರ್ನಾಟೇಶ್ವರ (೬೯).

- (೫) ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ೧೧: ಕರ್ನಾಟದೇಶ (೧೨), ಮಣಿಕರ್ಣಿಕಾ (೬೮).
 (೬) ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ೧೪: ಕರ್ನಾಟದೇಶ (೫), ಮಣಿಕರ್ಣಿಕಾಪ್ರಕಾಶ (೩೫).
 (೭) ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ೬೪: ಕರ್ಣಾಟ (೨೧), ಕರ್ಣಾಟಕ (೧೭೩), ಕರ್ನಾಟಕ (೬೯೨), ಕರ್ನಾಟಾಂಧ್ರ (೭೭೭).
 (೮) ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣ ೧೫೧: ಗುಣಪೂರ್ಣಸ್ಯ (೨), ಕರ್ನಾಟದೇಶ (೫), ಚತುರ್ಣಾಂ (೨೬).
 (೯) ತಿರುಮಕೂಡಲು ನರಸೀಪುರ ೬೧: ಕರ್ಣಾಟ (೧೫), ಕರ್ನಾಟಕ (೧೧೫).
 (೧೦) ತಿರುಮಕೂಡಲು ನರಸೀಪುರ ೬೩: ಕರ್ನಾಟ (೨೬), ಶಾಲಿವಾಹನ ನಿರ್ಣಯತೆ (೭೮), ಸೀಮಾವರ್ಣಯಂ (೨೩೯).
 (೧೧) ತಿರುಮಕೂಡಲು ನರಸೀಪುರ ೯೭: ಕರ್ನಾಟ (೭), ಕರ್ಣೋಪನಾಹ ಕರ್ಣ್ಯತೇ (೮), ಕರ್ಣ್ಯಸ್ಯ ಕಿಂ ವರ್ಣ್ಯತೇ (೧೧), ಕರ್ಣಾಟ ಭಾಷಯಾ (೧೭), ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಕ್ಕೆ (೨೨), ಸುವರ್ಣ ದಾನಶೂರ (೨೫).
 (೧೨) ತಿರುಮಕೂಡಲು ನರಸೀಪುರ ೧೦೧: ಕರ್ಣಾಟ (೧೦), ಕರ್ಣೋಪನಾಹ ಕರ್ಣ್ಯತೇ (೧೧), ಕರ್ಣ್ಯಸ್ಯ ಕಿಂ ವರ್ಣ್ಯತೇ (೧೭), ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ (೩೨).
 (೧೩) ಎಡತೊರೆ ೧೭: ಕರ್ಣಾಟ (೧೧), ಶಾಲಿವಾಹನ ನಿರ್ಣಯತೆ (೩೬).
 (೧೪) ಎಡತೊರೆ ೫೪: ಕರ್ನಾಟ (೪), ಕರ್ನಾಟ ಭೂಮಿಭುಜಾಂ (೧೩), ಸಂಪೂರ್ಣಾನ್ ಮಣಿಕರ್ಣಿಕಯಾ ನಿರ್ಣಯತೆ
 (೧೫) ಚಾಮರಾಜನಗರ ೮೬: ಕರ್ನಾಟಕ ಸ್ವರ್ಣಕಲಶ
 (೧೬) ಹುಣಸೂರು ೩೧: ಜಿಹ್ವಾಕೀರ್ಣಗೀರ್ಣಾನನ (೧೩), ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ (೩೧).
 (೧೭) ಹುಣಸೂರು ೧೩೭: ಜಿಹ್ವಾಕೀರ್ಣಗೀರ್ಣಾನನ (೧೩), ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ (೩೧), ಕರ್ಣಾಟ (೩೬).
 (೧೮) ಹಾಸನ ೭೨: ಪರಿಪೂರ್ಣ (೩೮), ಸಂಪೂರ್ಣ (೩೯), ಕರ್ಣಾಟ (೪೦), ಸಂಪೂರ್ಣ (೫೩), ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ (೬೦).
 (೧೯) ಹಾಸನ ೭೬: ಜಿಹ್ವಾಕೀರ್ಣಗೀರ್ಣಾನನ (೧೧), ಸಂಪೂರ್ಣ (೩೧), ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಂಪೂರ್ಣ (೩೨), ಕರ್ಣಾಟ (೩೩), ಕರ್ಣ್ಯರಸಾಯನ (೪೮), ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ (೬೬).
 (೨೦) ಬೇಲೂರು ೧೧೪: ಘೋರ್ಣಿತ (೧೯), ಸ್ವರ್ಣ (೨೧), ಕರ್ಣಾಟ (೩೧), ಕರ್ಣ (೪೫).

- (೨೧) ಅರಸೀಕೆರೆ ೧೩೦ : ಸಂಪೂರ್ಣ (೬), ಕರ್ನಾಟಕ (೯), ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ (೨೫).
- (೨೨) ಅರಸೀಕೆರೆ ೧೭೨ : ಸುವರ್ಣ ಕರ್ಣಿಕುಂಡಳ (೩೮), ಕರ್ನಾಟಕ ಕುಳ (೪೨), ಸಂಪೂರ್ಣ (೪೩), ಕರ್ಣಿಕ (೪೩).
- (೨೩) ಜೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ ೧೯೭ : ಜಳಪೂರ್ಣ (೪೪), ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ (೬೩).
- (೨೪) ಜೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ ೨೩೭ : ಬಲಾರ್ಣವ (೯), ಕರ್ನಾಟಕ (೧೫).
- (೨೫) ಕಡೂರು ೧೭೨ : ಕರ್ನಾಟಕ (೧೧), ಕರ್ಣೀಶಕನದೀ (೨೧).
- (೨೬) ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ ೯೪ : ಆಕರ್ಣಿಕ (೩೨), ಕರ್ನಾಟಕ (೪೬).
- (೨೭) ತುಮಕೂರು ೧೪ : ಪೂರ್ಣ ಕರ್ನಾಟಕ ವರ್ಣಾಯ
- (೨೮) ತಿಪಟೂರು ೧೩೯ : ಪೂರ್ಣ (೧೫), ಕರ್ನಾಟಕ (೨೨).
- (೨೯) ಕುಣಿಗಿಲು ೩೭ : ಕರ್ನಾಟಕ (೧೯), ಆಕರ್ಣಿಕ (೫೬), ಮಡಕರ್ಣಿಕಾ (೮೦), ಲಂಬಕರ್ಣಾನ್ವಯೋ (೧೬೫), ನಿರ್ಣಯಾದಿ (೨೦೨).
- (೩೦) ಮೈಸೂರು, M.A.R., 1935, No. 53: ಕರ್ಣಾಟಕ (೩), ಕರ್ಣಾಟಕ (೧೭), ಕರ್ಣಾಟಕ (೫೬), ಶ್ರೀಮತ್ಕರ್ಣಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಳ (೨೨).
- (೩೧) ಶ್ರೀಶೈಲದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೇವಾಲಯ, E.I., Vol. XV, No. 2: ಕರ್ನಾಟಕಲಕ್ಷ್ಮೀ (೧೬), ನಿರ್ಣೀತ (೪೩).
- (೩೨) ಪೂನಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ, E.I., Vol. XIII, No. 25: ಕರ್ನಾಟಕಂ (ಪದ್ಯ ೭), ವರ್ಣೋದ್ಧಾರ [ಜ್ಞಾನ] ಲಾ (೧೯).
- (೩೩) ಬೊಂಬಾಯಿನ ಕುರುಂದವಾಡ ಸಂಸ್ಥಾನ, E.I., Vol. VI, No. 18: ಕರ್ನಾಟಕಂ (೧೧), ಕೃಷ್ಣವೇರ್ಣಾಮುಸೀ ಸಂಗಮೇ (೨೬).
- (೩೪) ಅನಂತಪುರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ, S. I. I., Vol. VIII, No. 368: ಕುಳಾರ್ಣವ (೮), ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರಿಣಿ (೧೩).
- (೩೫) ಮೂಡುಬಿದರಿ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, S.I.I., Vol. VII, No. 207: ಬಲಿಯಿಂ ಕರ್ಣನೇ ಚಾಗಿಯೂ ಬಲಿಯಿನುದ್ಯತ್ಕರ್ಣನಿಂ ಭೋಜನಾ। ಬಲಿಯಿಂ ಕರ್ಣನಿನಂತೆ ಭೋಜವಿಭುವಿಂ ಮಾಂಧಾತನೀ ಲೋಕದೊಳ್॥ ಬಲಿಯಿಂ ಕರ್ಣನಿನಂತೆ ಭೋಜವಿಭುವಿಂ ಮಾಂಧಾತನಿಂ ಭೋಗದ। ಗ್ಗಲನಾದಂ ಕಲಿ ಸಾಕ್ಷಮಲ್ಲನವನಂತಾನೋಂತರೇ ಧಾತ್ರಿಯೊಳ್॥ (೧೭-೧೯), ಸುವರ್ಣ (೨೦), ಜೀರ್ಣ (೩೯), ಸೋಮ ಕುಲಾರ್ಣವಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನುಂ (೪೩), ಸುವರ್ಣ (೪೪).

(೩೬) ತಿನ್ನವೆಲ್ಲಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟು, S.I.I., Vol. V, No. 848: ಕೆನ್ನಿಭಿ
ತಾನ್ಮವಂ(೨), ಶ್ರೀಪಟ್ಟಣಾಕೇರ್ನ್ಮದಿಂ(೫), ಪ್ರಾಕೇರ್ನ್ಮದಿಂ
(೭), ಸುವರ್ಣ್ನ (೩೪).

ಅನುಬಂಧ ೭

ಶತಮಾನಗಳೂ 'ಕನಾ(ಣಾ)ಟಿ', 'ಕನಾ(ಣಾ)ಟಿಕ'ಗಳೂ

ಶತಮಾನ	ಶಾಸನ ಸಂಖ್ಯೆ	ಕರ್ನಾಟ	ಕರ್ನಾಟ	ಕರ್ನಾಟಕ	ಕರ್ನಾಟಕ
ಹತ್ತು	೧	..	೧
ಹನ್ನೊಂದು	೨	೧	೨
ಹನ್ನೆರಡು	೧೯	೬	೧೪	..	೨
ಹದಿಮೂರು	೧೩	೫	೧೧	..	೧
ಹದಿನಾಲ್ಕು	೩	೧	೨
ಹದಿನೈದು	೧೪	೭	೯	೨	..
ಹದಿನಾರು	೧೧	..	೯	೧	೩
ಹದಿನೇಳು	೧೩	೧೩	೧	೪	..
ಹದಿನೆಂಟು	೧೦	೪	೫	೫	೧
ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು	೩	೫	..
? ? ?	೧	೧	೧
ಒಟ್ಟು ..	೯೧	೩೭	೫೨	೧೮	೯

ಕನಾ(ಣಾ)ಟಿ — ಲಫ, ಕನಾ(ಣಾ)ಟಿಕ — ೨

ಅನುಬಂಧ ೮

- (೧) ಕ್ರಿ. ಶ. ೨ನೆಯ ಶತಮಾನ: ಟಾಲೆಮಿ: — 'ಪಾನ್ಮತ' (ಪುನ್ಮಟಿ?)
(೨) ಕ್ರಿ. ಶ. ೨೫೮: M. A. R., 1929, p. 50: — 'ಪುಣಾಟಿ'.
(೩) ಕ್ರಿ. ಶ. ೫ನೆಯ ಶತಮಾನ: E. C., Vol. I, No. 1: —
'ಪೂನಾಡು'.
(೪) ಕ್ರಿ. ಶ. ೫೫೦: M. A. R., 1917, p. 41, ಮಾಂಬಳ್ಳಿ ಶಾಸನ: —
“ಸ ರಾಜಾ ಪುಂರಾಷ್ಟ್ರಸ್ಯ....ಕದಳೀ ಕ್ರಮುಕನಾಳಿ ಕೇರೆ
ರೇಕ್ಷು ಪನಸ ಚವ್ವಕ ತಾಂಬೂಲ ವಕುಲಾಶೋಕ ಪುನ್ಮ ಗ ನಾಗಾ
ದ್ಯನೇಕ ವನಷಂಡ ಗಹನಘನಚ್ಚಾಯಾ ಪರೀತೋಭಯ ತಟ
ರೇಖಾಭಿ: ಕಾವೇರೀ ಕಪಿನೀ ಶ್ರೀನದಿಭಿರಲಂಕೃತಸ್ಯ....
ಅಧಿಪತಿ: ”.
(೫) ಕ್ರಿ. ಶ. ೫೫೦: M. A. R., 1912, p. 31, ಗುಮ್ಮರೆಡ್ಡಿ ಪುರ ಶಾಸನ: —
“ಪುನ್ನಾಟಿರಾಜ....ಸಮಸ್ತ ಪಾಣ್ಣಾಡ ಪುನ್ನಾಡಾಧಿಪತಿನಾ”.
(೬) ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೭೦೦: E. C., Vol. XII, ತುಮಕೂರು
೨೩: — “ಸಮಸ್ತ ಪಾಂನೊಡ ಪುನ್ನಾಡಾಧಿಪತಿ”.

೧೮೪

- (೭) ಕ್ರಿ. ಶ. ೮೧೦: E. C., Vol. III, ನಂಜನಗೂಡು ೨೬:—
“ಪುನ್ನಾಡಲುಸಾಸಿರಕ್ಕೆ.”
- (೮) ಕ್ರಿ. ಶ. ೮೭೦: E. C., Vol. III, ನಂಜನಗೂಡು ೭೫:—
“ಪೂನಾಡಮನಾಳುತಿಟ್ಟು.”
- (೯) ಕ್ರಿ. ಶ. ೮ನೆಯ ಶತಮಾನದಿಂದೀಚೆಗೆ: I. A., Vol. XVIII,
p. 362, ಕೊಮಾರಲಿಂಗಂ ಶಾಸನ:—
“ಪುನ್ನಾಟಿರಾಜಸ್ಯ.... ಪುನ್ನಾಡುವಿಷಯ.”
- (೧೦) ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೯೦೦: E. C., Vol. IX, ದೇವನಹಳ್ಳಿ ೪೧:—
“ಪುನ್ನಾಡರಸರಾ.”
- (೧೧) ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೯೦೦: E. C., Vol. IX, ದೇವನಹಳ್ಳಿ ೪೩:—
“ಪುನ್ನಾಡನಾಳೆ.”
- (೧೨) ಕ್ರಿ. ಶ. ೯೩೧: ಹರಿಷೇಣನ ಬೃಹತ್ಪಥಾಕೋಶ:—“ಸಜ್ಜೋಪಿ
ಸಮಸ್ತೋ ಗುರುವಾಕ್ಯತಃ ದಕ್ಷಿಣಾಪಥದೇಶಸ್ಥ ಪುನ್ನಾಟಿ
ವಿಷಯಂ ಯಯೌ.”*
- (೧೩) ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೭೯: E. C., Vol. IV, ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟಿ ೫೬:—
“ಪುನ್ನಾಡಧಿಗರಿಯು...ಪುನ್ನಾಡಧಿಗಾರಿಯು....ಪುನ್ನಾಡಧಿ
ಗಾರಿಯು....”
- (೧೪) ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೩೨೮: E. C., Vol. IX, ದೊಡ್ಡಬಳ್ಳಾಪುರ ೩೮:—
“ಪುನ್ನಾಡ ಯಪತ್ತ ನಾಡವರ.”

ಅನುಬಂಧ ೯

- (೧) ಕನ್ನಡ (೨) ಕರ್ನಾಟ (೩) ಕರ್ನಾಟಕ (೪) ಕರ್ನಾಟ
(೫) ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂಬ ಐದು ರೂಪಗಳು ಅಚ್ಚಾದ ಗ್ರಂಥ
ಗಳಲ್ಲೂ ಓಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲೂ ಹೇರಳವಾಗಿವೆ.
- (೬) ‘ಕನ್ನಡು’ ಎಂಬುದು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ
ಇಂದಿಗೂ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲದ ಇತರ ರೂಪಗಳನ್ನು
ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿದೆ:
- (೭) ‘ಕರುನಾಡರ್’—ತಮಿಳು; ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨ನೆಯ ಶತಮಾನ(?);
ಶಿಲಪ್ಪದಿಕಾರಂ ಗ್ರಂಥ.
- (೮) ‘ಕರುನಾಡಗನ್’—ತಮಿಳು; ಕ್ರಿ. ಶ. ೭೭೦; ವೇಳ್ವಕುಡಿ ಶಾಸನ.
- (೯) ‘ಕನ್ನಾಡಗರುಂ’—ತಮಿಳು; ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೯೦೦,
E. C., Vol. X, ಮುಳಬಾಗಲು ೨೨೭.

* Mr. Lewis Rice ಅವರ ‘Mysore’ ಗ್ರಂಥದಿಂದ.

- (೧೦) * “ಮರುವೇಯಂಗ ಕುಂಗ ವೇರಾಡ ಗುಜ್ಜಯ ಗೋಡ ಲಾಡ ಕನ್ನಾಡ” — ಅಪಭ್ರಂಶ ಪ್ರಾಕೃತ; ಹತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನ; ಭವಿಸ್ಸಯತ್ತಕಹಾ, Gaekwad's Oriental Series, No. XX, ಕಡವಕ ೧, ಬಂತಿ ೧೨.
- (೧೧) “ಗಂಗವೆಮ್ಮನಡಿಗಳು ಕರ್ನಾಟಮನಾಳುತ್ತಮಿರೆ” — ಕನ್ನಡ; ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೨೨; E. C., Vol. III, ಮಂಡ್ಯ ೭೮.
- (೧೨) “ಕರ್ನಾಟ” — ತಮಿಳು; ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೭೧; E. C., Vol. X, ಕೋಲಾರ ೧೦೬ d.
- (೧೩) “ಕರ್ನಾಟಕ” — ತಮಿಳು; ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೭೧; E. C., Vol. X, ಕೋಲಾರ ೧೦೮.
- (೧೪) “ಕಣ್ಣತ್ತರ ಚಾಮಗವುಂಡನ ಮಗ. . ಕಣ್ಣತ್ತರ ಬಾಬಗವುಂಡನ ಮಗ. . . .” — ಕನ್ನಡ; ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೭೫; E. C., Vol. III, ಮೈಸೂರು ೮.
- (೧೫) “ಕಣ್ಣತ್ತಗ ಬಾಬಗವುಂಡನ ಮಗ” — ಕನ್ನಡ; ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೭೬; E. C., Vol. III, ಮೈಸೂರು ೯.
- (೧೬) “ಕಾಣ್ಣಾಟಿ” — ಪಾಲಿ; ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೩ನೆಯ ಶತಮಾನ; ಚೊಳವಂಸ.

* ಶ್ರೀ. ಗೋವಿಂದ ಪೈಗಳ ಒಂದು ಲೇಖನದಿಂದ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ರೀತಿ*

ಶ್ರೀಮಾನ್ ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರು, ಎಂ.ಎ., ಧಾರವಾಡ

ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯರೆ, ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರೆ, ತಾಯಂದಿರೆ,

ಇಂದು ನಾನು 'ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ರೀತಿ'—
ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ
ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಹಿರಿಯರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು
ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ, ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುವದಾದರೆ ಒಂದು ಇಡೀ ವಾರ ಉಪನ್ಯಾಸ
ಮಾಡಬೇಕಾಗಬಹುದು. ವಿಷಯವು ಅಷ್ಟು ಮಹತ್ತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಾನು
ಕಿವರ ಒಟ್ಟು ರೂಪರೇಖೆಯನ್ನೂ, ಅದರ ಕೆಲವು ಪ್ರಮುಖಾಂಗಗಳ ರೀತಿಯನ್ನೂ
ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವೆನು ಅಷ್ಟೆ. ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ನನ್ನ ಅನೇಕ ವಿಚಾರ
ಗಳನ್ನು 'ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶೆ' ಎಂಬ ನನ್ನ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.
ಕಲ್ಲಿಯ ಕೆಲ ವಿಚಾರ ಸೂತ್ರಗಳ ಭಾಷ್ಯ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನೇ ಇಂದಿನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ
ನಾನು ಮಾಡುವೆನು.

'ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ರೀತಿ'ಯ ಮಾತು ಕೇವಲ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆಷ್ಟೆ
ಕನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನಾವು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು.
ಈ ವಿಚಾರವು ಜೀವನವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ
ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಅದು ತೋರಿಸಿದೆ. 'ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ರೀತಿ'ಯ
ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಒಂದೇ ದೇಶದ್ದಲ್ಲ. ಮತುಮಾನದಂತೆ ಅದು ಎಲ್ಲ ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿಯೂ
ಸಂಚಾರಮಾಡುವದು. 'ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ರೀತಿ'ಯ ಪ್ರಭಾವವು
ನಮ್ಮ ನೀತಿ ನಡವಳಿ, ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ, ಊಟ ಉಪಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವದಲ್ಲದೆ
ಗಂಡಹೆಂಡಿರು, ರಾಜಪ್ರಜೆಗಳು, ಗುರು ಶಿಷ್ಯರು, ಇಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ಗಂಡಸರು
ಹೆಂಗಸರು, ಜನ ಜನಾಂಗಗಳು, ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದುಡಿಯುವವರು ಮೈಯಿಂದ
ದುಡಿಯುವವರು—ಇಂಥ ವಿಪುಲ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುವದು. ಹೀಗಿರು
ವಾಗ ಸಾಹಿತ್ಯವಷ್ಟೆ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯವಾಗಿ ಉಳಿಯುವದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಜೀವನಕ್ಕೆ
ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲದ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಎಂದೋ ಹಾಕಿದ ಗೆರೆಗಳ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟು
ನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಬಹುದು. ಜೀವನದೊಡನೆ ದಾಂಪತ್ಯ ಬೆಳಸಿದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಉಚ್ಚ
ನೀಡಾವಸ್ಥೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಹಾಯ್ದಾಡುವಾಗ ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಮೈಲಕ್ಷಣವನ್ನು
ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವದು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ

* ಪರಿಷತ್ತು ಈ ವರ್ಷ ನಡಸಿದ ಐದನೆಯ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಉಪನ್ಯಾಸ.

ನೊದಲು 'ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ಹೊಸರೀತಿ'ಯ ಅರ್ಥವೇನು? ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾದ ವಿಶೇಷವಾವದು? ವಿವೇಕಿಗಳ ಹಾದಿಯೆತ್ತ? ಎಂಬುದನ್ನಷ್ಟು ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

'ಸಂಪ್ರದಾಯ'ವೆಂದರೆ ರೂಢಿ, ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ನಡೆದುಬಂದ ರೀತಿ; ತಂದೆಯಿಂದ ಮಗನಿಗೆ, ಗುರುವಿನಿಂದ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ, ಹಿರಿಯರಿಂದ ಕಿರಿಯಿಗೆ, ಇದ್ದವರಿಂದ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ, ಭೂತಕಾಲದಿಂದ ವರ್ತಮಾನಕ್ಕೆ, ಯಾವ ಜ್ಞಾನ ಶಕ್ತಿ, ರೀತಿ, ನಡತೆ, ಪದ್ಧತಿ ಅನೂನವಾಗಿ ಎಂಬಂತೆ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬರುವದೊ ಅದು ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಆದಕಾರಣ, ಯಾವ ಸಂಪ್ರದಾಯವೂ ಪ್ರಾಚೀನವಿದ್ದಷ್ಟು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುವದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಸಂಪ್ರದಾಯ ದನರೂ ತಮ್ಮದು ಪ್ರಾಚೀನವೇಕೆ, ಅನಾದಿ, ಅಪೌರುಷೇಯ ಎಂದು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಹವ್ಯಾಸಮಾಡುವದಿರಲಿ, ಪ್ರಳಯಕಾಲದವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಉಳಿದು ತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಭರದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಧಕ್ಕೆ, ಏನೂ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗುವ ಹೆದರಿಕೆ ಅಥವಾ ಸಂಶಯ ಬಂದೊಡನೆ ಪ್ರಳಯವನ್ನೇ ಸಮಾಜ ತರಲು ಸಂಕಟಪಡುವರು. ಪ್ರಳಯವಾಗಿದರೂ ತಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಬ್ರಹ್ಮೋದರದಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಮತ್ತೆ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಡನೆ ಮೊಳೆಯುವದು ಎನ್ನುವ ಕಿಶ್ಕಿಂಧ್ಯಾವಂತರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಉಳಿದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೂ ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಅದು ಹೂಳಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆಯಿಂದ ಅವರು ಉದಾಸೀನರಾಗಿ ಜೀವನ ಕಳೆಯುವರು. ಈ ವಿವೇಕ ಅವಿವೇಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಅಶಕ್ತಿಗಳೂ ಅಡಕವಾಗಿವೆ.

ಇನ್ನು 'ಹೊಸ ರೀತಿ' ಎಂತಹದು? ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಯಾವ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಯೂ, ಅದರಿಂದ ತೀರ ಭಿನ್ನವಾದ ರೀತಿಯೂ 'ಹೊಸ ರೀತಿ' ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಹೊಸ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೋರುವದು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಚದುರಾಟವೆಂದರೆ, ಪರಸ್ಪರ ಹೋರಾಡುವ ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಒಟ್ಟುಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಬಲವಾಗಲಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ರೀತಿಗೆ 'ಹೊಸದು', 'ಅಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ' ಎಂಬ ದೂಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವವು.

ಇನ್ನು ಸ್ವತಃ 'ಸಂಪ್ರದಾಯ'ದಲ್ಲಾಗಲಿ, 'ಹೊಸ ರೀತಿ'ಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಯಾವ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದ್ದದ್ದನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು, ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವದೇ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದರೆ ಅದೊಂದು ಸಮಾಜದ ಜಡಬುದ್ಧಿ, ತಾನುಸಜಾತಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ಎಂಥದಾದರೂ ಮಾರ್ಪಾಡೇ ಹೊಸ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಹುದಾದರೆ ಅದೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚಾಂಚಲ್ಯ ಅಥವಾ ವೈಯಕ್ತಿಕ ರಾಜಸವೃತ್ತಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆದರೆ, 'ಸಂಪ್ರದಾಯ'ವೆಂದರೆ ಇದ್ದ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವದೆಂದಾದರೆ, 'ಹೊಸ ರೀತಿ' ಎಂದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯದಿದ್ದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಎಂಥಾಗಬಹುದು. ಮುಖ್ಯ

ಗಲ್ಲ

ಜನಿವಾರದ ಸಂಪ್ರದಾಯವಂತಿಕೆಯಂತೆಯೇ, ನೆಕ್ ಟೈ, ಸ್ವಾಕಿಂಗ್ಸ್ ಇವುಗಳ ಕಟ್ಟುಬಣ್ಣಗಳ ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮರ್ಢವೂ ಇಲ್ಲ, ಧರ್ಮವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ಶಿಸ್ತು ಮಾತ್ರ.

ಸಲಕ್ಷಣವಾದ ದೇಹವಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಗುಣಗಳು ತಾವೇ ಮನೆಮಾಡಿರುವವು ಎಂಬುದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶ್ರದ್ಧೆ. “ಆಕೃತಿ ವಿಶೇಷಾಃ ನ ಗುಣ ವಿರೋಧಿನೋ ಭವಂತಿ” ಎಂದು ಶಕುಂತಲೆಯ ಸಖಿ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಒಂದು ಅಂಗವು ಊನವಿದ್ದರೇನು ನ್ಯೂನವಿದ್ದರೇನು, ಆಕರ್ಷಕ ಗುಣವಿದ್ದರೆ ಆ ದೇಹವು ಸಾರ್ಥಕ ಎಂಬುದು ಹೊಸ ರೀತಿಯವರ ಹೇಳಿಕೆ. “ಗಂಡರ್ ಗುಣಮನೆ ಮೆರೆವುದು ಶಸ್ತ್ರವ್ರಣಮಂ” ಎಂದು ದ್ರೌಪದಿ ‘ಇರಿವ ಬೆಡಂಗ’ನಿಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ‘ಸಂಪ್ರದಾಯ’ ಎಂದರೆ ದೇಹಶುದ್ಧಿ, ಆನುವಂಶಿಕ ಗುಣಸಂಪತ್ತಿ, ದೈವದ ಆನುಕೂಲ್ಯ; ಹಾಗೆಯೇ ‘ಹೊಸ ರೀತಿ’ ಎಂದರೆ ಗುಣವೃದ್ಧಿ, ಪೌರುಷದ ಪ್ರಾಚುರ್ಯ, ಸಾಹಸದ ಸಮೃದ್ಧಿ. ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಹೊಸ ರೀತಿಗಳು ಸಮತೂಕದಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ ರಾಜಸ ತಾಮಸಗಳ ವೈಷಮ್ಯವಡಗಿ, ಹೊಸದೊಂದು ಸತ್ತ್ವವೇ ತಲೆಯೆತ್ತಿದಂತೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದು ಇದು. ಬರಿಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣ ಬೇಡ; ಬರಿಯ ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿ ಬೇಡ. ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸರಸಕಾಂತಿಯರಂತೆ ಜೀವನ ಗಾಂಭೀರ್ಯಕ್ಕೂ ಜೀವನಮಾಧುರ್ಯಕ್ಕೂ ಮಾರುವೋಗಿದೆ. ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಭವಿಷ್ಯವು, ಸ್ಮೃತಿರಮ್ಯಭೂತಕಾಲವು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖಾಂಶವಲ್ಲ. ಅದು ಕದರ ವ್ಯಂಜನ ಸಾಮಗ್ರಿ. ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನೇ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲು ವೇದಜಡಶ್ರುತಿಯು ಶ್ರುತಿಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಹೊಸ ಹೊಸ ರೀತಿಯನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲು ರಾಜಸಸ್ಮೃತಿಯು ವಿವಿಧ ಸ್ವರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ನಿಜವಾದ ಜೀವನದ ಮನಂಬುಗುವ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಜೀವ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಸಮರ್ಥವಾಗಿರುವದು. ಶುದ್ಧ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಶುದ್ಧ ಹೊಸ ರೀತಿ ಇವೆರಡೂ ಕಲ್ಪನೆ ಮಾತ್ರ, ಕೇವಲ ವೃತ್ತಿಗಳು. ಜೀವನವು ವೃತ್ತಿಗಳ ತೂಕವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊಸ ಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಹಾದಿ ತೆರೆಯುತ್ತಿರುವ ಧೀರ ಪಾಂಥನಂತಿರುವದು. ಸಾಹಿತ್ಯವು ಇಂಥ ಪ್ರವಾಸ ಸಾಹಸಗಳ ವೃತ್ತಾಂತವು. ಅಂತೆಯೇ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹೊಸ ರೀತಿಗಳ ಬಡಿದಾಟಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವಿರಬಾರದು. ಆದರೆ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಹೊಸ ಸ್ವಾರ್ಥಗಳು ‘ಸಂಪ್ರದಾಯ’, ‘ಹೊಸ ರೀತಿ’ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದಿನವೂ ರಣಕಂದನವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತವೆ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬೀದಿಯ ದೊಂಬಿಗಾರರೂ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಮರ್ಕಟ ಜೇಷ್ಠ ನಡಸುವಂತೆ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕವಾದ ಈ ‘ಸಂಪ್ರದಾಯ-ಹೊಸ ರೀತಿಗಳ’ ನಡುವು ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರುವದು.

ಹಿಂದಿನವರು ಇಂದಿನವರಿಗೆ ‘ಹೊಸ ರೀತಿ’ಯವರು ಎಂದು ಹಳೆಯವರು

ಬಹಳ ಹಳೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. “ಪುರಾಣಮಿತ್ಯೇವ ನಸಾಧು ಸರ್ವಂ ನಜಾಪಿ ಕಾವ್ಯಂ ನವಮಿತ್ಯವದ್ಯಂ” ಎಂದು ಕಾಲಿದಾಸನು ತನ್ನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರೆ, “ವಿನೂತನ ಕವಿತೆಯೆಂದು ಕುಂದಿಟ್ಟು ಜರೆದೊಡೆ ಪೇಳ್ವನೊಳಾವದೊಣೆಯಂ” ಎಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ತನ್ನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆದ್ಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಆದ್ಯತನರನ್ನು ಕಾಡುವ ಜನರು ಎಂದಿಗೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಜೈನ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಚಂಪೂ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಹರಿಹರನ ಕಾವ್ಯವು ರಗಳೆಯಾಗಿ ತೋರಿತು. ವೀರಶೈವ ಪುರಾಣಿಕರಿಗೂ ವಚನಕಾರರಿಗೂ ನೈಷ್ಠವರ ರಾಮಾಯಣ ಭಾರತಗಳು ಹೊಲ್ಲ ಕತೆಗಳಾದವು, ಮತವೈಷಮ್ಯದಿಂದ. ಪಂಡಿತರಿಗೇ ಗಮ್ಯವಾಗುವ ಕಾವ್ಯ ಬರೆದ ಮಧುರನು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯವು ‘ಬೀರನ ಕತೆ’ಯಾಗಬಾರದೆಂದು ಗುರಿಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಲಕ್ಷಣಬದ್ಧ ಸಂಪ್ರದಾಯವಂತನಾದನು; ಆದರೆ ಅದೇ ಜೈನಮತದ ರತ್ನಾಕರನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ರಮ್ಯವಾಗುವ ಕಾವ್ಯ ಬರೆಯತೊಡಗಿ, ಸಕಲಲಕ್ಷಣಸಂಪನ್ನವಾದ ಕಾವ್ಯಕಟ್ಟುವ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ‘ಪುಸ್ತಕದ ಬದನೆಕಾಯಿ’ಯಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೊಸ ರೀತಿಯವನಾದನು. ‘ಮಾರ್ಗ’ ‘ದೇಸಿ’ಯೆಂದು, ‘ವಸ್ತುಕ’ ‘ವರ್ಣಕ’ ಎಂದು, ‘ವಕ್ರೋಕ್ತಿ’ ‘ಸ್ವಭಾವೋಕ್ತಿ’ ಎಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹೊಸ ರೀತಿಗಳ ಹುಯಿಲು ಕನ್ನಡದ ಹಿಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯೇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಏಳದೆ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಿಯರಾದ ನಮಗೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹೊಸ ರೀತಿಗಳ ನಿರಪೇಕ್ಷತೆಯಿಂದ ನೋಡುವಾಗ ಹಿಂದಿನ ಉತ್ತಮಕೃತಿಯೆಲ್ಲವೂ ಚೊಕ್ಕ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿಯೇ ತೋರುವದು. ಅದೆಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ಬೇಕು. ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡದ ಉತ್ತಮ ವಿಚಾರವು ಸಮ್ಯಕ್ತ್ವವನ್ನು ಗುರಿಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಭಕ್ತನಾಗಿದೆ, ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ದಾಸನಾಗಿದೆ, ಸಮನ್ವಯವು ಸಾಧು ಎಂದುಕೊಂಡಿದೆ; ಮಾರ್ಗ ದೇಸಿಗಳ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನೂ, ವಸ್ತುಕ ವರ್ಣಕಗಳ ಅವಳಿಜವಳಿತನನ್ನೂ, ವಕ್ರೋಕ್ತಿ ಸ್ವಭಾವೋಕ್ತಿಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಪೋಷಕತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನೂ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದೆ.

ಇಂದೂ ಕೂಡ ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಧುರೀಣರು ಅಥವಾ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹೊಸ ಧುರೀಣರು ಸಮನ್ವಯವಾದಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಿಗುವಿನ ಬರೆವಣಿಗೆಗೆ ಶ್ರೀ. ಗೋವಿಂದ ಪೈಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಸಾಟಿಯಾಗುವ ಶೈಲಿಯು ಸಂಪ್ರದಾಯವಂತರಲ್ಲಿಯೂ ಅಪರೂಪ; ಹಳೆಯ ಕಾವ್ಯದ ‘ಸಂಸ್ಕೃತಿಸ್ಸಮಾಸ’ ಬಿಡೋಣ; ಹೊಸ ಕಾವ್ಯದ ‘ಆಂಗ್ಲಿಸಿಸ್ಸಮಾಸ’ ಬಿಡೋಣ. ‘ಶ್ರೀ’ಯವರ ಕವನದೊಳಗಿನ ಮೆಚ್ಚುಗನ್ನಡದ ಅಚ್ಚಸಂಪತ್ತಿಯು ಯಾವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಕಡಮೆಯಿದೆ? ಕನ್ನಡತನದಲ್ಲಿ ಅದು ‘ಸಂಸ್ಕೃತ-ಕನ್ನಡ’ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೇಲು. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗುಣಘೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಅಥವಾ ಶ್ರೀ. ‘ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯ’ ಮಾಡಿದ ವಿಮರ್ಶೆಯಂಥ ಉತ್ತಮ ವಿಮರ್ಶೆಯು ಸಂಪ್ರದಾಯಪ್ರಿಯರೆನ್ನುವವರ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಇನ್ನೂ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ರೀತಿಯ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಬಲ್ಲ ಶ್ರೀ. ಮುಳಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಹೊಸ ರೀತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವಲ್ಲಿ

ಕನ್ನಡ ಸಮನ್ವಯದ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೇ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಅಂತೂ 'ಸಂಪ್ರದಾಯ', 'ಹೊಸ ರೀತಿ' ಎನ್ನುವ ಮಾತು ನಿಜವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರತು; ಅದು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಭೂತವು ಮಾತ್ರ. ಗದ್ಯಪ್ರಬಂಧ, ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಹೊಸ ರೀತಿಗೆ ಇಂಬುಗೊಟ್ಟು ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಹೊಸ ಕವನವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ — ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವೈಭವವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಎತ್ತರದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದರ ಇದಿರು ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯದ ಹೊಸ ಕವನವು ಗೋಮುಟೇಶ್ವರನಿಧಿರು ನಿಂತಿರುವ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನಂತೆ ಕುಳ್ಳಿ ನಾಗಿ ತೋರುವದು. ಆದರೆ ಗೋಮುಟೇಶ್ವರನಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ಅದೇ ಪಡಿಯಚ್ಚಿನ ಅಂಥಿಂಥ ಗೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತುವದೇಕೆ? ಅದರ ಸಾಂದರ್ಯಾನುಭವವನ್ನು ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಎರಕಹೊಯ್ದು ಕವನ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವ ಶಿಲ್ಪದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ ಹೊಸ ರೀತಿಯ ಕವನವು ಸಾಲದೆ? ಅದೇನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕವನಕ್ಕೆ ಕಡಮೆಯದಾಗಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟಾಗಿ 'ಸಂಪ್ರದಾಯ', 'ಹೊಸ ರೀತಿ' ಎನ್ನುವವು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಮನೋಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಮಾತುಗಳು. ಪಂಪನಿಧಿರು ರನ್ನನು ಹೊಸ ರೀತಿಯವನು; ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಬದಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕನು. 'ಗಿರಿಜಾ ಕಲ್ಯಾಣ'ದ ಸೋದರಕಾವ್ಯಗಳಾದ ಶಿವಗಣದ ರಗಳೆಗಳೂ, 'ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಕಾವ್ಯ'ದ ಬೆನ್ನರೆಹುಟ್ಟಿದ ರಾಘವಾಂಕನ ಇತರ ಪುರಾಣಕಾವ್ಯಗಳೂ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಹೊಸ ರೀತಿಗಳು ಒಂದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಬರುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುವವು. ರಾಜ್ಯಕ್ರಾಂತಿ, ಧರ್ಮಕ್ರಾಂತಿ, ಜೀವನಕ್ರಾಂತಿಗಳು ಆದಾದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ರೀತಿಯು ಮೈದೋರಲೇಬೇಕು. ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಹೊಸ ಸಂಪ್ರದಾಯದೊಡನೆ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಮುದ್ದಣನ 'ರಾಮಾಶ್ವಮೇಧ'ದ ಮಾತು ಹಳಗನ್ನಡವಾದರೂ ಭಾವ ಹೊಸಗನ್ನಡವು; ಅಚ್ಚ ಹೊಸಗನ್ನಡವು. 'ಭರತೇಶ ವೈಭವದ' ಹೊಸ ರೀತಿಯು ಇಂದಿನವರಿಗೂ ನಿವ್ವೈಸತು ಎನಿಸುವಂತಿದೆ. ವಚನಗಳ ಭಾವಸಂಪತ್ತಿಯು ಸನತ್ತುಮಾರನ ಸಾಂದರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದ ಎಷ್ಟೋ ಭಾವಗಳನ್ನು ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಹಿಂದುಳಿದ ಕಸವೆನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ರುದ್ರಭಟ್ಟನ ಸಂಸ್ಕೃತ-ಕನ್ನಡದಿಧಿರು ಆಂಡಯ್ಯನ ಅಚ್ಚಗನ್ನಡವು ಪೋಸದೇಸಿಯಿಂದ ಮೆರೆಯುವದು. ಬ್ರಹ್ಮಶಿವನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಭಾವದೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ಆಂಡಯ್ಯನ ಜೈನಭಾವವು ಹೊಸ ರೀತಿಯೆಂದು ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. 'ಆದಿಪುರಾಣ'ದ ಪ್ರಶಾಂತ ತನ್ಮಯತೆಯ ಬದಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಶಿವನ 'ವಿಡಂಬಕ ಕಾವ್ಯ'ದ ವಿಕಟತೆಯೇ ಹೊಸ ರೀತಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ಅಂತೂ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹೊಸ ರೀತಿಗಳ ಸಂಕರ ಸಂಸ್ಕೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಆದ ಅನೇಕ ಮಿಶ್ರಣಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು.

ಅಂತೆಯೇ ಕೇವಲ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಕೇವಲ ಹೊಸ ರೀತಿ ಎನ್ನುವದು ಒಳ್ಳೆಯ

ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಮಾತಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಮತಪ್ರಚಾರಸಾಧನೆಯಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಭೇದದ ಭೂತವು ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರುವದು. ಆದರೂ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಭೇದವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ಹೊರದೂಡುವದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದ ಮಾತು. ಭಾರತೀಯ ರಾಜಕೀಯ ಜಾಗೃತಿ, ಸೌರ್ವಾತ್ಯ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಜ್ಞಾನ ವಿಜ್ಞಾನಗಳ ಸಂಪರ್ಕ ಸಂಘರ್ಷಣ, ಜಾಗತಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಸಾರ, ಮಾನವ ಧರ್ಮಾಭ್ಯುದಯ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದೇಶ ಹಾಳುಮಾಡಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮನೆ ಮತಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕೆಲ ಜನರ ಹೊಸ ಚಾಪಲ್ಯ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಅಪೂರ್ವಗ್ರಹಯೋಗವು ಕೂಡಿಬಂದಾಗ ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಕನ್ನಡವೂ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನೂ ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಹೊಂದದಿರುವದು ಅಸಂಭವನೀಯವು. ರಾಜಕೀಯ ತಂತ್ರಗಳ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯೂ, ಮತಗಳ ರಸಾಯನಶಾಲೆಯೂ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕ್ರೀಡಾಂಗಣವೂ ಆಗಿರುವ ಕನ್ನಡವು ನವಜೈತನ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕದಿರುವದೇ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವು. ಮಂದಿಯ ಮೋರೆಯನ್ನೊಮ್ಮೆನೋಡಿ, ಕನ್ನಡಿಯ ನೆರಳನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿ ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಕುರುಳು ತೀಡಿ, ಉಸುರಿಗೊಮ್ಮೆ ಬಣ್ಣ ಬದಲಿಸುವ ಸಂಶಯಿತ ಸೌಂದರ್ಯದ ಹೊಸ ರೀತಿಯು ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಬೇಡ, ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬೇಡ. ತಾಳೆಯೋಲೆಗಳಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದೇವಿಯ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಉಳಿಯುವದಿದೆ ಎಂದು ಗೆದ್ದಲಿನ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಬಹುದಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯವೂ ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಒಗ್ಗದು.

ನಮಗೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಹೊಸ ರೀತಿಗಳೆರಡನ್ನೂ ಎರಡು ತೋಳುಗಳನ್ನಾಗಿಸಿ, ಹೊಸ ಜೀವನದ ಕವಾಟವನ್ನು ತೆರೆಯುವ ವೀರಕರ್ಮದ ಧೀರ ಉದ್ಗಾರದಂತಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹೊಸ ರೀತಿಗಳ ಚಿಟುಕುಮುರಿದಾಟವು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಧೀರಜೀವನದ ವೀರವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಡಿದ್ದೆ ಹೊಸ ರೀತಿ, ಮಾಡಿದ್ದೆ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಪಂಪ, ಹರಿಹರ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ, ಬಸವ, ಪುರಂದರದಾಸ, ರತ್ನಾಕರರು ನಮಗೆ ಈ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು 'ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ' ಈ ಹಾದಿ ತುಳಿದಿದ್ದಾನೆ. ಕಾಲಿದಾಸನು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ರೀತಿಯನ್ನು ಸಾರಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥವರು ಆಡಿದ ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿರುವ ಓಜಸ್ಸು ಜೊಳ್ಳುವಾದಿಗಳ ಇಡೀ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗಲಾರದು. ಕೃಷ್ಣನು ಅರ್ಜುನನ ಹೇಡಿತನವನ್ನು ಹೊಡೆದುಹಾಕಲು 'ಅನಾರ್ಯಜುಷ್ಠಂ' ಎಂದಾಡಿದ ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯ ಸತ್ತ್ವವೇ ಕಾಲಿದಾಸನ ಶಕುಂತಲೆಯು ದುಷ್ಯಂತನನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ 'ಅನಾರ್ಯ' ಎಂಬದರಲ್ಲಿದೆ. ಜ್ಞಾನಿಗಳ ನಿಗ್ರಹಿತ ಧಿಕ್ಕಾರದ ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದವು ವಜ್ರದಂತೆ ಹೊಳೆಯುವದು. ಇವರಷ್ಟು ಔಚಿತ್ಯದಿಂದ ಇನ್ನಾರೂ ಈ ಮಾತನ್ನು ಬಳಸಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡರ ಇತಿಹಾಸದ ಸತ್ತ್ವಸಾರವೆಲ್ಲ ಅವರ ಜೀವಾಳದಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತವಾಗಿ ಬರಬಹುದಾದರೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹೊಸ ರೀತಿಗಳ ಹುದಲಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಿಕ್ಕುಬೀಳದೆ

ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಜೀವನದ ಲಾಸ್ಯತಾಂಡವಗಳಿಗೆ ಅವರು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಕ್ಕಬೇಕು. ಇದು ಕನ್ನಡದ ಕನ್ನಡತನವು. ಹಿಂಜರಿಯುವದು 'ಕನ್ನಡವಲ್ಲ'. ಅದು 'ಅನಾರ್ಯ' ಎನ್ನುವಂತೆ ನಮಗೆ ವಜ್ರಪ್ರಾಯವೆನಿಸಿದರೆ, ಕನ್ನಡದ ದಿವ್ಯ ವಸಂತೋತ್ಸವವು ಇಂದೇ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವನವು ಕನ್ನಡವಾದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯವು ತಾನೇ ಅದರ ಕನ್ನಡಿಯಾಗುವದು.

ಗಮಕಗೋಷ್ಠಿ

೧೯೩೮

ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪ್ರದಾನೋತ್ಸವ

ಪರಿಷತ್ತು ಈ ವರ್ಷ, ಕಳೆದ ಬೇಸಗೆಯ ರಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಗಮಕಕಲಾ ಅಭ್ಯಾಸಗೋಷ್ಠಿಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇದೇ ೧೯೩೮ನೆಯ ಆಗಸ್ಟ್ ೫ನೆಯ ತಾರೀಖು ಶುಕ್ರವಾರ ಸಂಜೆ ೬ ಘಂಟೆಗೆ, ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆ ಸೇರಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರು ಪೌರಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ಬಾಲಕೃಷ್ಣಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಸಭಾಮಂಟಪ ಪರಿಷತ್ಸದಸ್ಯರಿಂದಲೂ ಇತರ ಮಹಾಜನರಿಂದಲೂ ಮಹಿಳೆಯರಿಂದಲೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದಲೂ ತುಂಬಿತ್ತು.

ಗಮಕವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾದ ಕುಮಾರಿ ಎಸ್. ಎನ್. ಸರೋಜಮ್ಮನವರು ಗೋಷ್ಠಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹಾಡಿದ ಬಳಿಕ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರು ಈ ವರ್ಷದ ವರದಿಯನ್ನು ಓದಿದರು. (ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.)

ತರುವಾಯ, ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ಗಮಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಶಾಸ್ತ್ರವಾಚನಮಾಡಿ, ತಾವು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಸಭಿಕರನ್ನು ಆನಂದ ಗೊಳಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ, ಗಮಕಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣಗಿರಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಗದುಗಿನ ಭಾರತದಿಂದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಇಂಪಾಗಿ ಓದಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಿದರು.

ಬಳಿಕ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಹಾರತುರಾಯಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ, ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣರಾಯರಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೃತಜ್ಞತಾ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಫಲಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು.

ಅನಂತರ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಬಾಲಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಗಮಕ ಕಲೆ

ಬಹಳ ಪುರಾತನವಾದುದೆಂದೂ, ಈಗ ಅದು ಮೂಲೆಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಿ, ಅದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜಸೇವೆ ಆಗತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಮಹಾಜನರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿ, ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು. (ಈ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಂದೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.)

ಕಡೆಯಲ್ಲಿ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು—

“ನಾಡಿನ ಜೈತನ್ಯ ಚಿಗಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇದರೊಡನೆ ಗಮಕಕಲೆಯೂ ತಲೆಯೆತ್ತುತ್ತಿದೆ. ಗಮಕ ಕಲೆಯಿಂದ ಎಂಥ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಆನಂದ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣರಾಯರ ಮತ್ತು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರ ಇಂಪಾದ ಕಾವ್ಯವಾಚನದಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಂದು ಈ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು: ಇದರಿಂದ ಮನೆಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆನಂದ ಚಿಮ್ಮುತ್ತದೆ; ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಚಾರವಾಗುತ್ತದೆ.”

ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ರಜಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಗಮಕಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣರಾಯರಿಗೂ, ತಮ್ಮ ಹಲವು ಕೆಲಸಗಳ ನಡುವೆ ಬಿಡುವುಮಾಡಿಕೊಂಡು ದಯಮಾಡಿಸಿ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿ ಉತ್ಸವಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ|| ಬಾಲಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರಿಗೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು.

ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ಶ್ರೀಯಃಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಡನೆ ಸಭೆ ಮುಗಿಯಿತು.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ಬಾಲಕೃಷ್ಣಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರ
ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ

ಮಹಿಳೆಯರ ಮತ್ತು ಮಹಾಶಯರ,

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಪುರಾತನ ಕಲೆಯಾದ ‘ಗಮಕ’ವನ್ನು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಧರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾವ್ಯಪಠನದ ಅಭ್ಯಾಸಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನು ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭಿವಾಹಿಗಳೆಲ್ಲರ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷವೂ ಅದರಂತೆಯೇ ಶಿಕ್ಷಣಕೊಠಲು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದವರಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗೌರವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನವರಿಗೆ ನಾನು ಬಹಳ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

೧೯೪

ತಾವು ಈಗತಾನೆ ಈ ತರುಣ ಗಮಕಿಗಳ ಕಾವ್ಯವಾಚನವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಓದುವವರು ಸಕ್ರಮವಾಗಿ ಓದಿದರೆ ಅದು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಆನಂದವು ಲಭಿಸುವುದೆಂಬುದನ್ನೂ, ಗಮಕಕಲೆ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಬಲ್ಲದೆಂಬುದನ್ನೂ ಈಗತಾನೆ ಮನಗಂಡಿರುವಿರಿ. ಸಾಹಿತ್ಯವು ಜನಸಾಮಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬರಲು ಗಮಕಿಗಳೇ ಮುಖ್ಯ ಸಾಧನಭೂತರು. ಕವಿಗೂ ಜನತೆಗೂ ಮಧ್ಯೆ ತಂತುಸ್ವರೂಪರಾಗಿರುವವರು ಗಮಕಿಗಳು. ಗಮಕಿಗಳನ್ನು ಭಾಷ್ಯಕಾರರ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೂ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಭಾಷ್ಯಕಾರರ ಕೆಲಸಕ್ಕಿಂತಲೂ ಗಮಕಿಗಳ ಶಕ್ತಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದು. ಭಾಷ್ಯಕಾರರು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ, ಕವಿಹೃದಯವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗಮಕಿಗಳಾದರೋ ಹೊಸಪದಗಳ ಪ್ರಯೋಗದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯದೆ ಕೇವಲ ಪಠನಮಾತ್ರದಿಂದ ಕವಿಹೃದಯವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ಇರುವುದು ಅಲ್ಪವನಕಾಶ. ಓದುವುದಕ್ಕೆ—ರಾಗವಾಗಿಯೇ ಹೌದು—ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಇತರ ಪದಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆಯೇ, ಕವಿಯ ಆಶಯವನ್ನು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿ ಅವರು ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈದುದರಿಂದಲೇ ಗಮಕಿಗಳು ಭಾಷ್ಯಕಾರರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುವುದು.

ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಗಮಕಿಗಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಪ್ರಮುಖಸ್ಥಾನವಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಗಮಕಿಗಳನ್ನು ಪಂಡಿತರ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿಸಿರುವುದು. ಕವಿಗಳಿಗೆ ಎಂತಹ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಿದ್ದುವೋ ಗಮಕಿಗಳಿಗೂ ಅಂತಹ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳೇ ಇದ್ದುವು. ಗಮಕಿಗಳು ಕವಿಗಳಂತೆಯೇ ರಾಜಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಸನ್ಮಾನಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಎಂದಮೇಲೆ ಗಮಕಕಲೆ ನೆನ್ನೆನೊನ್ನೆಯದಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕವಿತೆ ಎಷ್ಟು ಪುರಾತನವಾದುದೋ ಗಮಕಕಲೆಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಹಳೆಯದು. ೬೪ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಮಕಕಲೆಯೂ ಒಂದೆಂದು ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಆದಿಕಾವ್ಯವೆನಿಸಿದ 'ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ'ದಲ್ಲಿ ಗಮಕಕಲೆಯ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಲವಕುಶರ ಗಾಯನಪ್ರವೀಣತೆಯು ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ರಾಜರ ಆಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಗಮಕಿಗಳು ಇದ್ದುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ.

ಈ ಗಮಕಕಲೆ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂತತವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಅದು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ; ಅದೂ ಈ ಒಂದು ಶತಮಾನದಿಂದ ಈಚೆಗೆ; ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ರಮವು ಏರ್ಪಟ್ಟಮೇಲೆ.

ಈಗ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದರೂ ಒಬ್ಬ ಗಮಕಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. 'ಜೈಮಿನಿ'ಯನ್ನು ಓದದ ಹಳ್ಳಿಯರಲ್ಲ. ಓದುಬರಹ ಬಲ್ಲವನೊಬ್ಬನು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದನೆಂದರಾಯ್ತು.

ಅವನ ಬಳಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ 'ಜೈಮಿನಿ'ಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 'ಜೈಮಿನಿ'ಯನ್ನು ಧಾಟಿಯಿಂದ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲದೆ ಆಗಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಪೂರೈಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಿನವರಿಗೆ ಅದೇ ಪಂಡಿತ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗಿದ್ದಿತೆಂದರೂ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಠಗಳೇ ವಿದ್ಯಾಪೀಠಗಳು. ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವೆಲ್ಲವೂ ಬಾಯಿಪಾಠವಾಗಿದ್ದುದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಓದಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಪದ್ಯಗಳು ಬಾಯಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. 'ಅಮರ'ವನ್ನು ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿ. ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದೊಡನೆಯೇ ಕೈಗೆ 'ಗೋವಿನ ಕಥೆ' ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದು ಮುಗಿದನಂತರ 'ಹರಿಭಕ್ತಿಸಾರ', ಆಮೇಲೆ 'ಯಕ್ಷಗಾನ ನಳಚರಿತ್ರೆ', 'ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಕಾವ್ಯ', ಇತ್ಯಾದಿ; ಕೊನೆಗೆ 'ಜೈಮಿನಿಭಾರತ'. ಹೀಗೆ, ಈಗ್ಗೆ ಒಂದು ತಲೆಯ ಹಿಂದೆಯೂ ಸಹ ಗಮಕರಿಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನವಿದ್ದಿತು. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯಶಿಕ್ಷಣದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಗಮಕಕಲೆ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೂಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಿತು. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೇ ಎಲ್ಲಿ ಸಂಚಕಾರ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆ ಉಂಟಾಗಿದ್ದಾಗ ಇನ್ನು ಗಮಕಕಲೆಯ ಮಾತೇನು? ಆದುದರಿಂದಲೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಈ ಕಲೆಯ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಅಸಾರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು.

ನಾನು ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶೋಚನೀಯವಾದ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ; ಅದು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರಿಯರನ್ನು ಕುರಿತು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹಿಂದಿನವರಂತೆ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬ ಹುಣ್ಣಿಮೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮದುವೆ ಮುಂಜಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಸುಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇಳಿಕೇಳಿ, ನಕ್ಕುನಕ್ಕು, ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣುಹುಣ್ಣು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ 'ಬೀಗರ ಹಾಡು'ಗಳು ಮರೆಯಾಗಿವೆ. ಹಿಂದೆ ನಾವು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯಾದರೂ 'ಸಾವಿತ್ರಿ ಹಾಡು', 'ಐರಾವತ ಉದ್ಯಾಲಕನ ಹಾಡು' ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಹಾಡುಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕೇಳಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಈಗ ಅವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಮಾತಾಗಿದೆ.

ಸ್ತ್ರೀವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಬ್ಬಗಳು ಮರೆಯಾಗಲು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹಾರ್ಮೋನಿಯಂ ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದುದೇ ಕಾರಣವೆನ್ನಬಹುದು. ಇದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು 'ಸಾ—ಪಾ—ಸಾ' ಹೇಳಿ ಇತ್ತ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವೀಣತೆ ಹೊಂದದೆ ಅತ್ತ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಪಾಠಮಾಡುವುದನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟರು. ಈ ಹಾರ್ಮೋನಿಯಂ ಜೊತೆಗೆ ಸುಲಭಬಿಲೆಯ ಗ್ರಾಮೋಫೋನ್ ಯಂತ್ರಗಳು ಬಂದುದಂತೂ ಹೆಂಗಸರ ಹಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ

ಕುಂದನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತ್ತು. ಪ್ರಾಯಶಃ ನನ್ನ ಈ ಉಹಿ ತಪ್ಪಾಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಫಲಿತಾಂಶದಲ್ಲಿ ಬಹುಂಶವಾಗಿ ಇದು ನಿಜ.

ಅಂತೂ ಗಮಕಕಲೆಯೂ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಕಲೆಯೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕನ್ನಡಿಗರು ವಿಷಾದಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಈ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಲು ಪರಿಷತ್ತಿನವರೇನೋ ಶ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಿಜ; ಆದರೆ ಇಷ್ಟೇ ಸಾಲದು.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯವರು ನೆರವಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಟೈನಿಂಗ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಗಮಕಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಐಚ್ಛಿಕ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಪ್ರೇರೇಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಓದಿದಲ್ಲಿ ಕೇಳುವ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವುದು. ಅವರು ಕಾವ್ಯಪಾಠ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಡಲು ಈಗಿನಂತೆ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾದುದು ತಪ್ಪುವುದು. ಹುಡುಗರಲ್ಲಿಯೂ ಕಾವ್ಯವಾಚನಾಭಿರುಚಿ ಹೆಚ್ಚುವುದು. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಉದ್ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಾತ್ರಿಯವೇಳೆ ಓದುತ್ತಾಬಂದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಚಾರವಾಗಲು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗುವುದು. ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಹೆಚ್ಚುವುದು.

ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಒಂದೆರಡು ಇವೆ. ಪೌರಸಭೆಗಳು, ಜಿಲ್ಲಾ ಬೋರ್ಡು ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡುಗಳು ಗಮಕಕಲೆ ಮತ್ತು ಜನಪದಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಪುನರುಜ್ಜೀವನಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಮಕಗೋಷ್ಠಿಯ ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರು ಈಗತಾನೇ ಓದಿದ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಗೋಷ್ಠಿಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನೆರವೇರಬೇಕಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ೬ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯ ಮೂಲನಿಧಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಗರದ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಉದಾರಿಗಳಾದ ಮಹನೀಯರೂ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದದ್ದೇ ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಶೇಖರಿಸುವುದು ಏನೂ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಾಗಲಾರದೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಪೌರಸಭೆಯವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯುಕ್ತರಾದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಸಕ್ರಮವಾದ ಕಾವ್ಯ ಪಠನದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಸುಮಾರು ೪ ತಿಂಗಳಕಾಲ ೧೨೦೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಮಂದಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ತರಪೇತು ಮಾಡಲು ಮ|| ರಾ|| ರಾಘವೇಂದ್ರರಾಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಿ, ತಾ|| ೪-೭-೧೯೩೪ರಲ್ಲಿ ಕರಾವಳಿ ಮಾಡಿದರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ತಾ|| ೩-೮-೧೯೩೪ರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಂಜೂರು

ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಂಶ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಈ ಸಲ ಗಮಕಕಲಾಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದವರು ತಾವೀಗ ಕಲಿತಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇತರರನ್ನು ಗಮಕ ಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಇವರು ರಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ, ಭಾವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ, ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಧ್ವನಿ ರಾಗಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಕವಿಯ ಆಶಯ ಹಿಡಿದು, ತಮ್ಮ ರಸಾನುಭವ ಕೇಳುವವರಿಗೂ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಕಾವ್ಯಪಠನಮಾಡಿ ಹೊಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ 'ದಶರಾಮ ಶರಾಃ ಪೇತುಃ' ಎಂಬುದನ್ನು 'ದಶರಾಮಶರಾಃ ಪೇತುಃ' ಎಂದು ಪಠಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಪದಗಳಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ 'ಜಂದನಮಂ ಕೊಯ್ಲೊಯ್ದು ಬಸದಿಯೊಳ್ ತುಂಬಿಟ್ಟಿರಾ' ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ 'ಜಂ' ಎಂಬುದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಪಾದಕ್ಕೇ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಓದಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, 'ದನಮಂ ಕೊಯ್ಲೊಯ್ದು ಬಸದಿಯೊಳ್ ತುಂಬಿಟ್ಟಿರಾ' ಎಂದು ಓದಿಹೇಳಿದರೆ, ಅಹಿಂಸಾ ಧರ್ಮವೇ ಪರಮಧರ್ಮವನ್ನಾಗುಳ್ಳ ಜೈನರ ಬಸದಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದಂತೆ ವಿಸರ್ವತಾರ್ಥವಾಗಬಹುದು. ಈ ವಿಷಯವು ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈಗಾಗಲೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರಬೇಕೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರಿಯರಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ: ಅವರು ಹಾಡುಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸೊಗಸಾದ ಶಾರೀರವಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸದಿಂದ ಬೇಜಾರಾದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದವಾಗುವುದು.

ಅಂತು, ಈ ಕಲೆ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಮಹಾಜನರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿತವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಬರಲೆಂದು ನಾನು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಗಮಕಗೋಷ್ಠಿಯ ವರದಿ

ಮಾನ್ಯರಾದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಹಿಳೆಯರೇ ಮತ್ತು ಮಹಾಶಯರೇ,

ಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸಿ, ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು ಹರ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಂತೆ ಈ ವರ್ಷವೂ ಬೇಸಗೆಯ ರಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗಮಕಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಳಿ (ತಾ|| ೨೧-೧-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ) ನಿಶ್ಚಯಿಸಿತು. ಅದೇ ಮೇರೆಗೆ, ಗೋಷ್ಠಿಯ ಉದ್ಘಾಟನೆಯಮಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಅಚ್ಚುಮಾಡಿಸಿ (ತಾ|| ೨೫-೩-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ) ಪ್ರಕಟಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಲಾಲಿಸಿ, ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರವರ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಭೃತ್ಯೆಯನ್ನರಾಗಿರುವ, ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗಮಕಗಣದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಗೋಷ್ಠಿಯ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿರಲು ದಯವಿಟ್ಟು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕೋರಿಕೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ, ೧೪ ಮಂದಿ ಗಂಡಸರು, ೭ ಮಂದಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಈ ರೀತಿ ಒಟ್ಟು ೨೧ ಮಂದಿ ಅಪೇಕ್ಷಾಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಹಾಜರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗಮಕಶಿಕ್ಷಕರು ಉಳಿದ ೨೦ ಮಂದಿಯನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಸೇರಲು ಅರ್ಹರೆಂದು ಶಿಫಾರಸುಮಾಡಿದ ಮೇರೆಗೆ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಭಾಗಗಳನ್ನೇ ಈ ವರ್ಷವೂ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು.

ಗಮಕಗೋಷ್ಠಿ ತಾ|| ೧೪-೪-೧೯೩೮ನೆಯ ಗುರುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೮ ಘಂಟೆಗೆ ಗದುಗಿನ ಶ್ರೀವೀರನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಟದ ಪೂಜೆಯೊಡನೆ ಮೊದಲಾಯಿತು. ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣರಾಯರಿಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು, ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಜಿ. ಬಿಂಡೂರಾಯರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ತರಗತಿಯನ್ನು ತೆರೆದರು; ಶಾಂಖ-೬-೧೯೩೮ನೆಯ ಶನಿವಾರ ಪೂರ್ವ, ೨ ತಿಂಗಳಕಾಲ, ಸಂತತವಾಗಿ ಪಾಠ ನಡೆಯಿತು.

ತರಗತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೮ ಘಂಟೆಯಿಂದ ೧೧ ಘಂಟೆಯ ವರೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿಪಟ್ಟ ಮೇರೆಗೆ ಅವರಿಗೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೮ರಿಂದ ೯-೨೦ರವರೆಗೂ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ೯-೨೦ರಿಂದ ೧೧ರ ವರೆಗೂ-ಹೀಗೆ ಎರಡು ತರಗತಿಗಳು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದುವು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಸರಾಸರಿ ೧೦ ಮಂದಿ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಹಾಜರಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ವರ್ಷ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡ ಕಾವ್ಯಭಾಗಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ:-

೧. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ

ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ: ಪದ್ಯಗಳು

೧, ೧೭, ೧೯ = ೩

ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವ, ಸಂಧಿ ೧೧: ಪದ್ಯಗಳು

೧ ರಿಂದ ೨೧ = ೨೧

ಕೊನೆಯ ಸಂಧಿ: ('ರಾಮ ಮಂಗಳನಾಮ'....)

೧

ಒಟ್ಟು .. ೨೫

೨. ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ

ಪೀಠಿಕಾ ಸಂಧಿ: (ಮಂಗಳಾಚರಣ) ಪದ್ಯ

೧

೧೯ನೆಯ ಸಂಧಿ: ಪದ್ಯಗಳು ೧೦ರಿಂದ ೨೮, ೩೧, ೩೨; ೩೮ರಿಂದ ೪೧ ಒಟ್ಟು ೩೫

ಒಟ್ಟು .. ೩೬

೩. ಗದಾಯುದ್ಧ

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸ: ಪದ್ಯಗಳು ೧೦, ೧೧, ೧೩, ೧೬, ೧೭, ೩೧, ೩೫

೭

(ಎಲ್ಲ ಒಟ್ಟು ೬೮ ಪದ್ಯಗಳು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ 'ಗದಾಯುದ್ಧ'ದ ಪದ್ಯಗಳ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಮೇಲೆ ಈ ವರ್ಷದ ಅಭ್ಯಾಸಭಾಗ ಕಳೆದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ.)

ಗಮಕಾಭ್ಯಾಸವು ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಬಹುತ್ವಸ್ತಿಕರವಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಗಮಕಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ, ಅದರಿಂದ ತಮಗೆ ಬಹು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನವಿಟ್ಟು ವಹಿಸಿದ ಶ್ರಮದ ಫಲ ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಲಿತುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮಹನೀಯರುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಪರೀಕ್ಷಕಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿ (ತಾ|| ೨೨-೫-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ) ನಿಯಮಿಸಿತು:—

- (೧) ಶ್ರೀ|| ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. (ಅಧ್ಯಕ್ಷರು)
- (೨) ,, ಕೆ. ಜಿ. ಸಂಪತ್ಕುಮಾರಾಚಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.
- (೩) ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.
- (೪) ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್. ರತ್ನಮ್ಮನವರು, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ.
- (೫) ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಯೋಗಾನರಸಿಂಹಂ ಅವರು, ಎಂ.ಎ.

(ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಯೋಗಾನರಸಿಂಹಂ ಅವರು ಪರೀಕ್ಷೆಯ ದಿನ ತಮಗೆ ಬರಲು ಆಸನು ಕೂಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಬರೆದದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಕೊಂಡ ಮೇರೆಗೆ, ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎಸ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಪರೀಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರು.)

ತಾ|| ೧೯-೬-೧೯೩೮ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೮|| ಘಂಟೆಯಿಂದ ೯|| ಘಂಟೆಯವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೂ, ೯|| ಘಂಟೆಯಿಂದ ೧೦|| ಘಂಟೆಯವರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಯಿತು.

ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ, ಎಂದಿನಂತೆ (೧) ಪದೋಚ್ಚಾರಣೆ (ಸಾಹಿತ್ಯ), (೨) ರಾಗಪ್ರಯೋಗ (ಸಂಗೀತ), ಮತ್ತು (೩) ಒಟ್ಟಿನ ಪರಿಣಾಮ—ಈ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದವರು ೧೫ ಮಂದಿ: ೬ ಮಂದಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು, ೯ ಮಂದಿ ಗಂಡಸರು. ಅವರ ಪೈಕಿ ೪ ಮಂದಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು, ೫ ಮಂದಿ ಗಂಡಸರು, ಈ ರೀತಿ ೯ ಮಂದಿ ಈ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ, ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ:—

- (೧) ಶ್ರೀಮತಿ ಜಿ. ರಮಾದೇವಿ ಜೋಶಿ
- (೨) ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ
- (೩) ,, ಕೆ. ಆರ್. ಸೀತಾರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿ
- (೪) ,, ಎಸ್. ಡಿ. ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿ
- (೫) ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ಎನ್. ಸರೋಜಮ್ಮ
- (೬) ,, ಎಂ. ಎಸ್. ಇಂದಿರಮ್ಮ
- (೭) ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಶಾಸ್ತ್ರಿ
- (೮) ,, ಕೆ. ನಾಗೇಶ
- (೯) ಶ್ರೀಮತಿ ಡಿ. ಪುಟ್ಟಮ್ಮ

ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆದ ದಿನದ ಸಾಯಂಕಾಲವೇ, ಗಮಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಗೌರವಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಒಂದು ಸತ್ಕಾರ ಕೂಟವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಕೂಟ ಭಾವಚಿತ್ರವೊಂದನ್ನು ತೆಗೆಯಲಾಯಿತು.

ಕಳೆದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಈ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಗಮಕಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಸೇರಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿರುವುದು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಅದರ ಇಷ್ಟರಿಂದಲೇ ನಾವು ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಗಮಕಕಲೆಯ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮನೆಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡಕಾವ್ಯಗಳ ಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸ್ತ್ರೀಗಮಕಿಗಳು

ಹೆಚ್ಚುಬೇಕು. ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಇಂಥಾಗಿ ಓದುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದರಿಂದ ಮನೆಗೇ ಒಂದು ಬೆಳಕು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಗಮಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕಲಿತರೆ ಎರಡು ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಹರ್ಷವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದಿನವರಿಗೆ ಹರ್ಷವುಂಟಾಗುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮುಂದಿನವರಿಗೆ ಕಲಾ ಭಾಗ್ಯವು ಲಭಿಸಲನುಕೂಲಿಸುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ, ಗಮಕ ಕಲೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಜನರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವುದು ಹೆಂಗಸರು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಮಾದರೇಕಾದ ದೊಡ್ಡ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆ. ಅದ್ದರಿಂದ, ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದಿಂದಲಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇತರರೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗಮಕ ತರಗತಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಫಲ ವಾಗುವುದಾರೆ, ಈ ಸಲದಂತೆಯೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ತರಗತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವಶ್ಯವಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬಹುದು.

ತರುಣ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಗಮಕಕಲೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಆಸೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಗಮಕಗೋಷ್ಠಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸೇಸಗೆಯ ರಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುವುದರಿಂದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕಾಲೇಜುಗಳು, ಪ್ರೀಸಿಂಗು ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು—ಈ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗೋಷ್ಠಿಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಉಲ್ಲಾಸವೂ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗವೂ ಆಗುವ ಎರಡು ಪ್ರಯೋಜನಗಳೂ ಗಮಕಕಲೆಯ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಲಭಿಸುತ್ತವೆ. ಆದಕಾರಣ, ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಮ್ಮ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಲಾಲಿಸಿ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

ಒಟ್ಟಿನಮೇಲೆ, ಗಮಕಗೋಷ್ಠಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಬೇಕು, ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಗಮಕಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಹೊಂದಿ ಗಮಕಿಗಳಾಗಲು ಸಿದ್ಧ ವಾಗಬೇಕು, ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಗೋಷ್ಠಿಗಳು ನಡೆದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ತಯಾರಾಗಬೇಕು, ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೆಚ್ಚು ಅದು ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಆಸೆಯಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಲು ಕನ್ನಡದ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನೂ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗಮಕಿಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ವಿಶೇಷಸಮಿತಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಳಿ (ತಾ|| ೨೬-೬-೧೯೩೪ರಲ್ಲಿ) ನಿಯಮಿಸಿದೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯ ಸಲಹೆಗಳ ಮೇರೆಗೆ ಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನು ಪುನರ್ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ.

ಮೇಲೆ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ಗಮಕಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಬರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಕಡರೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಈಗಿನ ಉಪಪತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡುಹೋಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಶ್ರಮದ ಕೆಲಸ. ಗಮಕಗೋಷ್ಠಿಯ ನಿಧಿ ಇರುವುದು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಉದಾರ ದಾನ ವಾದ ೧,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ; ಅದರಿಂದ ಬರುವ ವಾರ್ಷಿಕ ಬಡ್ಡಿ ಸುಮಾರು ರೂ. ೪೦; ಪರಿಷತ್ತು ಈಗ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸುಮಾರು ೧೨೦ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ, ಗೋಷ್ಠಿಯ ಮೂಲನಿಧಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಉದಾರಿಗಳು ಇನ್ನೂ ೨,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ದಾನಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗೋಷ್ಠಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಇನ್ನು ೩,೦೦೦ (ಎಂದರೆ ಒಟ್ಟು ೬,೦೦೦) ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೂಲನಿಧಿಯಿರಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಮಹನೀಯರು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ಔದಾರ್ಯ ತೋರಿದರೆ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಕೂಡು ಲ್ಲವೇನೂ ಕಷ್ಟವಲ್ಲ. ಗಮಕಕಲೆಯ ಪ್ರಚಾರದಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಿ ನಗರಕ್ಕೆ, ನಾಡಿಗೆ ಆಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಮನಗಂಡು, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟು ಬೋರ್ಡುಗಳೂ ಪೌರಸಭೆಗಳೂ ನಮ್ಮ

ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಸಹಾಯಮಾಡಿದರೆ, ಈ ನಿಧಿ ಕೊಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪೌರಸಭೆಯವರೂ ದಿವ್ಯಕೃಷ್ಣಬೋರ್ಡಿನವರೂ ಈ ವರ್ಷ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳು ಮುಂದೆ ಸಹ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವವೆಂಬ ಭರವಸೆಯನ್ನೂ ಆಸೆಯನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಮುಂದಾಗಿಯೇ ಒಮ್ಮೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ, ಉಪಕಾರವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪ್ರಮುಖಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಮ್ಮ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ, ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮೇಲುಪಂಕ್ತಿ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟು, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಲೆಯೊಂದರ ಉದ್ಧಾರಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಬೇಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ವರ್ಷ ತೇರ್ಗಡೆಹೊಂದಿರುವ ಗಮಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರೂ ತಾವು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆ ಇಂದಿಗೇ ಮುಗಿದಿದೆಯೆಂದಾಗಲಿ, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆಯೆಂದಾಗಲಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳದೆ, ಸಂತತ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಭಾವಗಳಿಗೆ ರಾಗಗಳ ಹೊಂದಿಕೆಯನ್ನು ತಂದು, ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಗವು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಗಮಕಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಹೊಂದಿ ತಾವು ಕಲಿತ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿ, ಕನ್ನಡನೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತು ಆಶಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಶ್ರಮಸಾಧ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. “ಕೈ ಕೆಸರಾದರೆ ಬಾಯಿ ಮೊಸರು” ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ದುಡಿದರೆ ಫಲವಾದೀತು. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆಸೆಯನ್ನು ಅವರು ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು, ಈ ವರ್ಷದ ಗಮಕಗೋಷ್ಠಿ ಇಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಾರಣವಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರಿಗೂ ಇತರರಿಗೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸುವುದು ನನ್ನ ಸಂತೋಷದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಪರಿಷತ್ತು ಕೇಳಿದ ಕೊಡರೆ ಈ ಸಲದ ಗಮಕಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿರಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ರಜಾ ಪಡೆದು, ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿ, ಶ್ರಮವಹಿಸಿ, ಗಮಕ ಗೋಷ್ಠಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತು ಎಷ್ಟು ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದ್ದರೂ ಸಾಲದು. ಅವರು ಇದೇ ರೀತಿಯ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ತೋರುತ್ತಬರಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ವರ್ಷದ ಗಮಕ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಿರುವ ಮಹನೀಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಷತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ.

ಮತ್ತು, ಇಂದಿನ ಉತ್ಸವದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಲು ದಯಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿರುವ, ಬೆಂಗಳೂರು ಪೌರಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಡ್ವೋಕೇಟರೂ ಆದ ಶ್ರೀ ಎನ್. ಬಾಲಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರಿಗೆ ಪರಿಷತ್ತು ವಿಶೇಷ ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಈಡೆಗೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಜೀವಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ; ಕಳೆದ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ಪೌರಸಭೆಯಿಂದ ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಹಾಯದ್ರವ್ಯ ಬರುವಂತೆ ಕರುಣಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಅವರು ಬಗೆಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಮೇಲೂ ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಆದರ ತೋರುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ಅವರು ಪರಿಷತ್ತಿನಮೇಲೆ ಏಕರೀತಿಯಾದ ಮಮತೆಯಿಟ್ಟು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಇದೇ ಮೇರೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತ ಉಪಕಾರ ನಗರದ ಪೌರಸಭೆಯಿಂದಲೂ ಉದಾರವಾಗಿ ಸಹಾಯವನ್ನು ದೊರೆಯಿಸುತ್ತ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾದ ಬೇಡಿಕೆ. ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಸಹಾಯಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಅವರೇ ನಿರ್ದರ್ಶನಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಅವರು ಧುಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಗಮಕ ಕಲಾಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರುಗಳಿಗೆ

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರಶಸ್ತಿಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತಾ. ೫-೮-೧೯೩೮,
ಬೆಂಗಳೂರು.

ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯ,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು

೧. ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಮುಖ್ಯ ನಿರ್ಣಯಗಳು

೨೧-೧-೧೯೩೮, ಬೆಂಗಳೂರು

ಪುನರ್ನಿರ್ದೇಶಿತವಾದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಅರಿಕೆ.—

ಕಾರ್ಯಾರಂಭವಾಗುವ ಮೊದಲು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಪುನರ್ನಿರ್ದೇಶಿತವಾದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸಿ, ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿದರು:

“ತಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಈ ಹೊಸ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಮೊದಲನೆಯ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನಾನು ತಮ್ಮ ಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಮಂದಿ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದವರು ಈ ಹೊಸ ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದಕ್ಕೆ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಈಗ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಅನೇಕ ಉಪಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದ ಕೃತೆಯಿಂದ ಪರಿಷತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀ. ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪ ಸವರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಈ ದಿನದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಾವೆಲ್ಲರೂ ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

“ಇನ್ನು ನನ್ನ ವಿಷಯ: ನಾನು ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆನೋ ಅದೇ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸದಸ್ಯರು ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಗೌರವಿಸಿ ಈ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಇಷ್ಟದ ಪ್ರಕಾರ ಇರಬಹುದಾದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಮತ್ತು ಛೇತ್ಯಾದಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದೋ ಮತ್ತು ಪರಿಷತ್ತು ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದೋ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಕಾವೆಲ್ಲ ಒಂದು ಮನೆಯವರಾಗಿದ್ದು ಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನೂ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನೂ ಅಪುರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಬಾರದಂತೆ, ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು, ಒಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಮಿತ್ರರು. ನನ್ನ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ನನಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

“ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ; ಮತ್ತು ಕಾವು ಅದನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಕಾರಕೂಟಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಸತ್ಕಾರಕೂಟಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡುಹೋಗತಕ್ಕ ಭಾರವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆಂದು

ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಇರುವರೆಂಬ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ; ನಿರ್ವಾಹವಿಲ್ಲದಾಗ ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

“ನಾಳೆಯ ಸಂಜೆ ನಮ್ಮ ನಿವೃತ್ತಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು, ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರು—ಇವರುಗಳನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಲು ಒಂದು ಸಂತೋಷಕೂಟವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ. ತಾವೆಲ್ಲರೂ ದಯಮಾಡಿ ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಬಂದು ಕಳೆ ಕಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.”

ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರವರಾದ ಶ್ರೀಮದ್ಭವರಾಜರವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ರಾಜಭಕ್ತಿ ವಂದನಾ ಸಮರ್ಪಣೆ.—

(೧) ಕಾರ್ಯಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ನಿರ್ಣಯವು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಿಂದ ಸೂಚಿತವಾಗಿ ಸಭೆಯಿಂದ ಹರ್ಷಧ್ವನಿಗಳೊಡನೆ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು:

“ಹೊಸದಾಗಿ ನಿಯೋಜಿತವಾಗಿರುವ ಈ ೧೯೩೮ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿ, ತನ್ನ ಈ ಮೊದಲನೆಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಪರಿಪಾಲಕರೂ ಆಗಿರುವ ಘನತೇವತ್ತ ಶ್ರೀಮದ್ಭವರಾಜರವರು ಶ್ರೀ ಕಂಠೀರವ ನರಸಿಂಹ ರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್, ಜಿ.ಸಿ.ಐ.ಇ. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ರಾಜಭಕ್ತಿ ಪುರಸ್ಕರವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.”

(೧೩) ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸಹಕಾರಿಗಳ ನೇಮಕ.—

(ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ರಕ್ಷಾಪತ್ರದಮೇಲೆ ಮುದ್ರಿಸಿದೆ.)

(೧೪) ಇತರ ಉಪಸಮಿತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ಸಹಾಯಕರ ನೇಮಕ.—

೧೯೩೮ನೆಯ ವರ್ಷಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನೂ ಕಾರ್ಯಸಹಾಯಕರನ್ನೂ ನಿಯಮಿಸಲಾಗಿದೆ:

(i) ಪುಸ್ತಕಭಂಡಾರ ಮತ್ತು ವಾಚನಾಲಯ:—

(೧) ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ., (೨) ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಗಳು.

(ii) ಆಸ್ತಿ:—

ಶ್ರೀ|| ಎ. ತಾಂಡೋಣಿರಾಯರು, ಎಲ್.ಸಿ.ಇ., ಎಂ.ಐ.ಇ.

(iii) ಉಪನ್ಯಾಸಾದಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು:—

(೧) ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., (೨) ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

(iv) ಪ್ರಕಟನೆ, ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ:—

(೧) ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವಿ. ರಾಘವಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., (೨) ಶ್ರೀ|| ಎಲ್. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ.

(v) ಸದಸ್ಯ ಸಂಪಾದನೆ:—

ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., (೨) ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, (೩) ಎಂ. ಎ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು, (೪) ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿಯವರು, ಎಂ.ಎ., (೫) ಎಂ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಗಳು, ಬಿ.ಎ., (೬) ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೭) ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೮) ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು, ಎಂ.ಎ., (೯) ಕೆ. ಎಸ್. ಕಾರಂತರು, ಪುತ್ತೂರು, (೧೦) ಆರ್. ವಿ. ಜಹಗೀರುದಾರರು, ಎಂ.ಎ. (ಲಂಡನ್),

ಭಾರವಾಡ, (೧೧) ವಿ. ಜಿ. ತೋರಗಲ್ ಅವರು, ಬೆಳಗಾಂವಿ, (೧೨) ಎಸ್. ವಿ. ಅಡ್ಡಣಗಿ ಅವರು, ಬೆಳಗಾಂವಿ, (೧೩) ಗೋವಿಂದರಾಮಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., ಬಿಜಾಪುರ, (೧೪) ಬಿ. ಎನ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಗಳು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ., ಕೊಡಗು, (೧೫) ಎಂ. ಜಿ. ವೆಂಕಟೇಶಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., ಬಳ್ಳಾರಿ, (೧೬) ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮ ರವರು, ಹೈದರಾಬಾದು, (೧೭) ಜಿ. ರಾಮಾಚಾರ್ಯರು, ಹೈದರಾಬಾದು.

(vi) ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಸಂಪಾದನೆ:—

ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಡಾ|| ಎಂ. ಎ. ಸಂಪತ್ಕುಮಾರನ್ ಅವರು, ಎಂ.ಎ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ., (೨) ವಿ. ಟಿ. ತಿರುನಾರಾಯಣಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., (೩) ಎಚ್. ಎಲ್. ಹರಿಯಪ್ಪ ನವರು, ಎಂ.ಎ., (೪) ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., ಶ್ರೀಮತಿಗಳಾದ— (೫) ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು, (೬) ಎಸ್. ನಂಜಮ್ಮನವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ., (೭) ಸುಶೀಲ ಲಿಂಗಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., (೮) ಶ್ರೀ ಅವರು, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., (೯) ಎಚ್. ರತ್ನಮ್ಮನವರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.

ಮೇಲೆ ಹೆಸರಿಸಿರುವ ಮಹನೀಯರುಗಳನ್ನೂ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನೂ ಆಯಾ ಸಮಿತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾರ್ಯಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾರ್ಯಸಹಾಯಕರಾಗಿರುವಂತೆ ಬೇಡತಕ್ಕದ್ದು.

(೧೬) ಪರಿಷತ್ತಿನ ರಚಿತಮಹೋತ್ಸವ ನಿಧಿ.—

೧೯೪೦ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ಪರಿಷತ್ತಿನ ರಚಿತಮಹೋತ್ಸವ ನಿಧಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಮಹೋತ್ಸವದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೈಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದೂ ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.

(೨೨) ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸರಸ್ವತೀ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಗಳ ದಾನ.—

ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಮೂಲಕ ಈ ಕೆಳಗೆ ವಿವರಿಸಿರುವ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳ ಕೈಬರಹದ ಮತ್ತು ಓಲೆಯ ಗರಿಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸರಸ್ವತೀ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ:

(೧) ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ (ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ)

(೨) ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು

(ತಾಳಿಯೋಲೆಯ ಪ್ರತಿ)

ಗುಲ್ಬರ್ಗದ

ಶ್ರೀ|| ಕಪಟರಾಠ

ಕೃಷ್ಣರಾಯರಿಂದ

(೩) ಕನ್ನಡ ಭಾಗವತ (ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ)—ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಜೋಶಿ ಮತ್ತು

ರಾಂಪುರ ರಾಮಾಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ—ಹೊಸಪೇಟೆಯ ಬಾಲಕರ ಸಂಘದ ಪರವಾಗಿ.

(೪) ಉತ್ತರ ರಾಮಾಯಣ, (೫) ಗಡುಗಿನ ಭಾರತ, (೬) ಭಂದೋಂಬುಧಿ, (೭)

ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ, (೮) ಪಂಪರಾಮಾಯಣ (ತಾಳಿಯೋಲೆಯ ಪ್ರತಿಗಳು)—

ಹಾವೇರಿಯ ಶ್ರೀ|| ಬೆಂಗೇರಿ ಅವರಿಂದ.

(೯) ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ (ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿ)—ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಂದ.

ಮೇಲೆ ಕಂಡ ಮಹನೀಯರುಗಳಿಗೆ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ದಾನಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

೨೬—೨—೧೯೩೮, ಬೆಂಗಳೂರು

ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆ.—

ಕಾರ್ಯಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪೌರಸಭೆಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ

ಮಂಡಲಿಯ ಅಭಿನಂದನಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು.

(೮) ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ತಮ್ಮಣ್ಣಪ್ಪ ಸತ್ಯಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕೋಡಿಯವರ ಭಾವಚಿತ್ರ.—

ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ, ಬನಹಟ್ಟಿಯ ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಸಿ. ಅಬಕಾರರು ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಚಿಕ್ಕೋಡಿ ತಮ್ಮಣ್ಣಪ್ಪನವರ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಕಾಗದವನ್ನೂ, ಚಿತ್ರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದೆಂದು ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ಬರೆದಿದ್ದ ನವಲಗುಂದದ ಶ್ರೀ|| ಬಸವಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕಾಗದವನ್ನೂ ಓದಿಸಿ ಕೇಳಲಾಯಿತು.

ತೀರ್ಮಾನ: ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಚಿಕ್ಕೋಡಿ ತಮ್ಮಣ್ಣಪ್ಪನವರ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ, ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ, ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕೆಲವು ಮಹನೀಯರ ಚಿತ್ರಪಟಗಳ ಅಳತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಟವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವಂತೆ ಶ್ರೀ|| ಅಬಕಾರರವರನ್ನು ಕೋರತಕ್ಕದ್ದು.

(೯) ಬಳ್ಳಾರಿ-ಕನ್ನಡ.—

ಮುಂದೆ ಹೇಳುವ ಮೂರು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಗೊತ್ತುವಳಿಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿ ಬರೆದಿರುವ ಧಾರವಾಡದ “ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಂಘ”ದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರ ಬಿನ್ನಹ.

ಗೊತ್ತುವಳಿಗಳ ವಿಷಯಗಳು: (೧) ಬಳ್ಳಾರಿಯನ್ನು ಆಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೂ, (೨) ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಆಂಧ್ರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು (ಆಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತಿಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ಮೂಲಕ) ಆಂಧ್ರರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ, ಮತ್ತು (೩) ಧಾರವಾಡದ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ‘ಯು. ಟಿ. ಸಿ.’ ದಳಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಡುವ ಯೋಜನೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ವಿರೋಧಿಸುವುದು.

ಮೊದಲಿನ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಗೊತ್ತುವಳಿಗಳನ್ನು-ತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಅನುಮೋದನೆಯೊಡನೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಆ ಗೊತ್ತುವಳಿಗಳನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ:

(೧) “ಬಳ್ಳಾರಿಯನ್ನು ಆಂಧ್ರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಡೆಸಿರುವ ಆಂಧ್ರರ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸುತ್ತದೆ. ಬಳ್ಳಾರಿಯು ಪೂರ್ಣ ಕನ್ನಡವಾಗಿದ್ದು, ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತವು ಬೇರೆಯಾಗುವವರೆಗೆ ಈಗ ಇರುವಂತೆಯೇ ಮದರಾಸು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆಂದೂ, ಮದರಾಸು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಅಡಳಿತದೊಳಗಿರುವ ಬಳ್ಳಾರಿಯನ್ನು ಆಂಧ್ರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬಾರದೆಂದೂ ಈ ಮಂಡಲಿ ಅಗ್ರಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಿನ್ನಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.”

(೨) “ಆಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತಿಕ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಕನ್ನಡವಾದ ಬಳ್ಳಾರಿಯನ್ನು ಆಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲು ನಡೆಸಿರುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತದೆ.”

೧೯-೩-೧೯೩೮, ಬೆಂಗಳೂರು

(೪) ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶ ರಾಯರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ವೈ. ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರಪ್ಪನವರು.—

“ಬಳ್ಳಾರಿಯ ಶ್ರೀ|| ವೈ. ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರಪ್ಪನವರು ದಯವಿಟ್ಟು ಶ್ರೀ|| ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ.”

(೫) ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳು.—

(೧) ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಬಿ.ಎ., ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., ಎಫ್.ಸಿ.ಎಸ್. ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.

(೨) ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರುವ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರ ಭಾವಚಿತ್ರಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾದ ದೊಡ್ಡ ಅಳತೆಯ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗಿಯ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಗರುಡಾಚಾರ್ಯರು ವಾಗ್ದಾನ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸಂತೋಷ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳೊಡನೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದು.

(೧೩) ಶ್ರೀ|| ಎ. ಎನ್. ರಾಮರಾಯರ ತಾಳೆಯೋಲೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳ ದಾನ.—

ಶ್ರೀ|| ಎ. ಎನ್. ರಾಮರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಸರಸ್ವತೀ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಈ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ತಾಳೆಯೋಲೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳ ದಾನ: ೧. ತೊರೆವೆ ರಾಮಾಯಣ, ೨. ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ—ಎರಡು ಪ್ರತಿಗಳು, ೩. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ರಾಮಾಯಣ (ಸಂಸ್ಕೃತ).

“ಮೇಲೆ ಕಂಡ ಗ್ರಂಥಗಳ ದಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿ ಶ್ರೀ|| ಎ. ಎನ್. ರಾಮರಾಯರಿಗೆ ತನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.”

೨. ಪರಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಉಪನ್ಯಾಸಾದಿ

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು

(೧) ಜನವರಿ ೨೬ನೆಯ ಬುಧವಾರ, ಪ್ರೊ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು, “ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟ” ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು.

(೨) ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೪ನೆಯ ಶುಕ್ರವಾರ, ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು, “ವಿಶ್ವಂತರನ ಕಥೆ” ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು.

(೩) ಫೆಬ್ರವರಿ ೨೪ನೆಯ ಗುರುವಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ನಾರ್ಮಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರಾದ ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿಯವರು “ಕಲ್ಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಮ್ಮೇಳನ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಮ್ಮೇಳನ” ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು.

(೪) ಮಾರ್ಚ್ ೭ನೆಯ ಸೋಮವಾರ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಪರ್ಯಾಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣದ ಗೊತ್ತುವಳಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜಚರಿತವಿಶಾರದ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಹಯವದನರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕಸಭೆ ಸೇರಿತ್ತು. ಶ್ರೀಮಾನ್‌ಪಿ.ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಅವರೂ, ಶ್ರೀ|| ಗುರುನಾಥ ಜೋಶಿಯವರೂ, ಧಾರವಾಡದ ಶ್ರೀ|| ಮುದವೀಡು ಕೃಷ್ಣರಾಯರೂ, ಶ್ರೀ|| ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾವ್, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

ಅವರೂ, ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರೂ ಏಕೀಕರಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು.

(೫) ಮಾರ್ಚ್ ೧೪ನೆಯ ಸೋಮವಾರ, ಧಾರವಾಡದ ಶ್ರೀ ಮುದವೀಡು ಕೃಷ್ಣರಾಯರು “ಕನ್ನಡದ ಅಗುಹೋಗುಗಳು” ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರೊ. ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದರು.

(೬) ಮಾರ್ಚ್ ೧೬ನೆಯ ಬುಧವಾರ, ಮಧ್ಯಪ್ರಾಂತಗಳ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್‌ನೇಟರ್ ಆಫ್ ಫಾರಿಸ್ಟ್ಸ್ ಶ್ರೀ ಎಂ. ನರಸಿಂಗರಾವ್, ಎಂ.ಬಿ.ಇ. ಅವರು ‘ಶ್ರೀ ಛತ್ರಪತಿ ಶಿವಾಜಿ ಮಹಾರಾಜರವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ’ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು.

(೭) ಏಪ್ರಿಲ್ ೨ನೆಯ ಶನಿವಾರ, ನಂಜನಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ಲೀಡರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಶಿವರಾಮಯ್ಯನವರು “ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಗಳು” ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ದೀಪಚಿತ್ರಗಳೊಡನೆ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು.

(೮) ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೧ನೆಯ ಸೋಮವಾರ, ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು “ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಯೂ” ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು.

(೯) ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೪ನೆಯ ಗುರುವಾರ, ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಮ್ಮನವರು ಶ್ರೀ ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಐಯಂಗಾರ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರ “ತಿರುಪಾಣಿ” ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು ಪಕ್ಕವಾದ್ಯಗಳೊಡನೆ ವಾಚನಮಾಡಿದರು.

(೧೦) ಏಪ್ರಿಲ್ ೨೦ನೆಯ ಶನಿವಾರದಿಂದ ಮೇ ೨ನೆಯ ಮಂಗಳವಾರ ಪೂರ್ವ “ಐದನೆಯ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ”.

(೧೧) ಮೇ ೯ನೆಯ ಸೋಮವಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು ಹಿಂದಿ ಅಮೆಜೂರ್ಸ್ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದವರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣರಾಯರ “ಕನ್ಯಾಧಿ”, ಶ್ರೀ ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರ “ತಿರುಕರ ಪಿಡಗು” ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಿಯವರ “ಅತಿಥಿದೇವರು” ಎಂಬ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸಿದರು.

(೧೨) ಮೇ ೧೨ನೆಯ ಶುಕ್ರವಾರ, ಶ್ರೀ ಚಿ. ಸದಾಶಿವಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಸಹಾಯಾರ್ಥವಾಗಿ “ಮಾಂಗಲ್ಯ” ಎಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು ಅಭಿನಯಿಸಿದರು.

(೧೩) ಮೇ ೨೨ನೆಯ ಸೋಮವಾರ, ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರವರ ಕಾಲೇಜಿನ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರಾದ ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ ಕಾನಕಾನದಳ್ಳಿ ವರದಾಚಾರ್ಯರು “ದಿವಂಗತ ಕವಿತಿಲಕ ಆಸ್ಥಾನ ಮಹಾವಿದ್ವಾನ್ ಸೋಲೆ ಅಯ್ಯಪ್ಪಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಕೃತಿಗಳು” ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು. ಕವಿತಿಲಕರ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಕವಿತಿಲಕ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಉಪನ್ಯಾಸಕರನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಉಪನ್ಯಾಸ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಹಾರಮರಾಯರನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಉಪನ್ಯಾಸಕರಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಶಾಲು, ಧೋತ್ರ, ಗಲನೂ, ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಉಪನ್ಯಾಸಕರಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಶಾಲು, ಧೋತ್ರ,

ಮೊದಲುಗಳ ಸಂಭಾವನೆಯನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು. ಈ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ದಿವಂಗತರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಇದಿಸಿದ್ದರು.

(೧೪) ಮೇ ೨೪ನೆಯ ಮಂಗಳವಾರ, ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರವರ ಕಾಲೇಜಿನ ರಿಕ್ಟರ್ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರಾದ ಅಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ|| ಕಾನಕಾನಹಳ್ಳಿ ವರದಾಚಾರ್ಯರು “ಭಟ್ಟಾಕಳಂಕನೂ ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದ ಪ್ರಯೋಗಗಳೂ” ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು.

(೧೫) ಜೂನ್ ೬ನೆಯ ಸೋಮವಾರ, ಮಲಯಾ ದೇಶದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಸುಬ್ಬರಾವ್, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಕಾಮ್. ಅವರು “ಮಲಯಾ ದೇಶದ ಅನುಭವಗಳು” ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರು.

(೧೬) ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ವರ್ಷ ವರ್ಧಂತೃತ್ವವ (ಸಂಗ್ರಹ ವರದಿಯೊಂದನ್ನು ಕೊಡದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ).

೧೯೩೪ನೆಯ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಿಂದ ಮಾರ್ಚಿ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ

ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಸದಸ್ಯರ ಪಟ್ಟಿ

ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆ : ಸಾಮಾನ್ಯ.—(೧) ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಸಾಗರ.

ಸಹಾಯಕರು.—(೧) ಶ್ರೀ|| ಅಬ್ದುಲ್ ಘನಿ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.,

(೨) ಧರ್ಮಪ್ರಕಾಶ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಸಜ್ಜನರಾಯರು.

ಅಜೀವ ಸದಸ್ಯರು.—ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಚ. ಚ. ಅಬಕಾರರು, (೨) ಜಿ. ಜಿ. ಹುಲ ಕುಂದ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೩) ವಿ. ಡಿ. ಅರಬಳ್ಳಿ ಅವರು, (೪) ಟಿ. ಪಿ. ಕೃಷ್ಣಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., (೫) ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ನಂಜಮ್ಮನವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ., (೬) ಎ. ಎನ್. ರಾಘವಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., (೭) ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ ರಟ್ಟಿಹಳ್ಳಿ ಅವರು, (೮) ಕೆ. ಎನ್. ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಅವರು, (೯) ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಶೆಟ್ಟಿರು, (೧೦) ಕೆ. ಎಚ್. ಪಾಲಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., (೧೧) ಬಿ. ಆರ್. ಕಾವೇರಿ ರಂಗಪ್ಪನವರು, (೧೨) ಟಿ. ಎಲ್. ಗಂಗೋಟರಾಯರು, (೧೩) ಎನ್. ವಿ. ಗುಂಡೂರಾಯರು, (೧೪) ಎಚ್. ನಿರಂಜನರಾಜ ಅರಸರು, ಬಿ.ಎ., (೧೫) ಎಸ್. ನಾಗಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., (೧೬) ಟಿ. ವೆಂಕಟ ಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರು, (೧೭) ಶಾಂಪೂರ್ ಪಾಪಣ್ಣನವರು, (೧೮) ಮಿರ್ಲೆ ಎನ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಣಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೧೯) ಕೆ. ಟಿ. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣಶೆಟ್ಟಿರು, (೨೦) ಪಿ. ಸುಬ್ಬರಾಮ ಶೆಟ್ಟಿರು, (೨೧) ರಾಜಚರಿತವಿಶಾರದ ರಾಮ್ ಸಾಹೇಬ್ ಸಿ. ಹಯವದನ ರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., (೨೨) ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎಸ್. ವೇಂಗಡಮ್ಮನವರು (ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯತ್ವದಿಂದ ಬದಲಾವಣೆ), (೨೩) ಬಿ. ವೆಂಕಟಸ್ವಾಮಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎ., (೨೪) ಜಿ. ಕೃಷ್ಣಚಾರ್ಯ ಜೋಶಿ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. (೨೫) ಸಿ. ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮ ರವರು, (೨೬) ಬಿ. ಕೆ. ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೨೭) ಬಿ. ಎನ್. ದೇವರಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೨೮) ರಾಜಕಾರ್ಯನಿಪುಣ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಶಾಮಣ್ಣನವರು, ಬಿ.ಎ., (೨೯) ಟಿ. ರಂಗಸ್ವಾಮಿಯವರು, ಬಿ.ಎ., (೩೦) ಕೆ. ಎಸ್. ತಿರುಪತಿ ಅವರು (ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯತ್ವದಿಂದ ಬದಲಾವಣೆ), (೩೧) ಎ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಗಳು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಕಾಮ್. (ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯತ್ವದಿಂದ ಬದಲಾವಣೆ), (೩೨) ವರವಣಿ ರಾಮ ರಾಯರು, ಬಿ.ಎ. (ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯತ್ವದಿಂದ ಬದಲಾವಣೆ), (೩೩) ಡಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯ ನವರು, ಬಿ.ಎ., (೩೪) ಓ. ಎನ್. ಲಿಂಗಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎ. (ಅನರ್ಥ), (೩೫) ಸಿ. ಆರ್. ಅನಂತರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., (೩೬) ಎನ್. ಎಸ್. ತಿಮ್ಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., (೩೭) ಪಿ. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ ಶೆಟ್ಟಿರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೩೮) ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., (೩೯) ಎನ್. ಬಾಲಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೪೦) ಎಸ್. ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಶೆಟ್ಟಿರು, (೪೧) ಕೆ. ಎಸ್. ಕಾಮಾಕ್ಷಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿರು.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು (ಪತ್ರಿಕೆ ಸಹಿತ).—ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಎಸ್. ಜಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿ ಅವರು, (೨) ವಿ. ಬಿ. ಅಲ್ಪಾಳ್ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೩) ಸಿ. ಎನ್. ಶಾಮರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಎಂ.ಇ., ಎ.ಎಂ.ಐ.ಇ., (೪) ಲೋಕಸೇವಾಸಿರತ ರಾಜ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಬಿ. ಕೆ. ಗರುಡಾಚಾರ್ಯರು, (೫) ಎ. ಸುಂದರರಾಜಾರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., (೬) ಪಿ. ಎಂ. ಸೋಮಸುಂದರನ್ ಅವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ., (೭) ವೈ. ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರಪ್ಪನವರು.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು (ಪತ್ರಿಕೆ ವಿನ್ಯಾಸ).—ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಶ್ರೀಮತಿ ಜಿ. ತೋಟ ದಮ್ಮನವರು, (೨) ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಎಂ.ಆರ್.ಎ.ಎಸ್., (೩) ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್. ರತ್ನಮ್ಮನವರು, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., (೪) ಎನ್. ಶಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., (೫) ಇ. ಆರ್. ತಿರುಮಲಾಚಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎ., (೬) ಶ್ರೀಮತಿ ವೈ. ಆರ್. ರಂಗಮ್ಮನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., (೭) ಸಿ. ಪದ್ಮಾವತಮ್ಮನವರು, (೮) ಎಲ್. ರಾಜಾರಾಯರು, (೯) ಶ್ರೀಮತಿ ಬಿ. ಎ. ವಾಟ್ಸ್ ಅವರು, ಬಿ.ಎ. (ಆನರ್ಸ್), (೧೦) ಕೆ. ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣರಾಯರು, ಬಿ.ಇ., (೧೧) ಎಸ್. ರುದ್ರಪತಿ ಅವರು, ಎಂ.ಎ., (೧೨) ಎಂ. ಎಸ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೧೩) ಟಿ. ಎಂ. ಅಮೀರ್ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., (೧೪) ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., (೧೫) ಕೊಡಲಿ ಚಿದಂಬರಂ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೧೬) ಗುರುರಾವ್ ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., (೧೭) ಎಂ. ಮುನಿಸ್ವಾಮಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., (೧೮) ಎಸ್. ಕೆ. ವೆಂಕಟ ರಮಣಯ್ಯರ್ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., (೧೯) ಮೀರ್ ಸಫಾದರ್ ಹುಸೇನ್ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., (೨೦) ಎ. ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., (೨೧) ಪಿ. ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನರಸು ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., (೨೨) ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ರೀಯವರು, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., (೨೩) ಎಸ್. ಎನ್. ಅಜ್ಜಂಪೂರ್ ಅವರು, (೨೪) ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಸಿ. ನೇದವಳ್ಳಿ ಅವರು, (೨೫) ಮಿಸೆಸ್ ಎಚ್. ವ್ಯಾಸರಾಯರು, (೨೬) ಪಿ. ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರವರು, (೨೭) ಕೆ. ರಾಜಾರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., (೨೮) ಎಸ್. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., (೨೯) ಜಿ. ನರಸಿಂಹ ಜೋಯಿಸರು, (೩೦) ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ ಲಿಂಗಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ.

ಅಂಗ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವರದಿ

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಮಹಾರಾಜರವರ ಕಾಲೇಜು, ಮೈಸೂರು
೩೦-೯-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಕರ್ನಾಟಕದ ಚರಿತ್ರೆ”.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾ. ಸು. ರಾಜಪುರೋಹಿತರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.

೧೨-೯-೧೯೩೭: ಕಾವ್ಯವಾಚನ—“ಚಿತ್ರಾಂಗದ”ದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು.—ವಾಚನ ಕಾರರು: ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ.

೧೪-೯-೧೯೩೭: ಚರ್ಚಾ ಸಭೆ—ವಿಷಯ: “ಈಗ ನಮಗೆ ದೇವರು ಬೇಕಿಲ್ಲ”.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ನಾಗೇಶರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.

೨೨-೯-೧೯೩೭: ಅಶುಭಾಷಣ ಗೋಷ್ಠಿ—ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಆರ್. ನರಸಿಂಹ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ.

೨೬-೧೯೩೭: ಅಂತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ ಚರ್ಚೆ: ವಿಷಯ:—“ನಾಗರಿಕತೆಯಿಂದಲೇ ನಾವು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿರುವುದು”.—ಸೂಚಕರು: (೧) ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟರು, ಬಿ.ಎ. (ಅನರ್ಸ್) (ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜ ಕಾಲೇಜು), (೨) ಶ್ರೀ ಬಿ. ನ. ಸುಂದರರಾಯರು (ಬೆಂಗಳೂರು ಇಂಟರ್ ಕಾಲೇಜು), (೩) ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ನಂಜುಂಡಯ್ಯನವರು (ಮಹಾರಾಜ ಕಾಲೇಜು); ಖಂಡನಕಾರರು: (೧) ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ಅನಂದರಾಯರು (ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜು), (೨) ಶ್ರೀಮತಿ ಸಿ. ಸುಭದ್ರಾಬಾಯಿಯವರು (ಮಹಾರಾಜ ಕಾಲೇಜು), (೩) ಶ್ರೀ ಸುಧರ್ಶನಾಚಾರ್ಯರು (ಮೈಸೂರು ಇಂಟರ್ ಕಾಲೇಜು); ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ ಎಂ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರು.

೨೭-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಜೈನಧರ್ಮ”—ವಿದ್ವಾನ್ ವೆಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಸೂರಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಎ. ವೆಂಕಟರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.

೨೮-೧೦-೧೯೩೭: ಚರ್ಚಾ ಸಭೆ—ವಿಷಯ: “ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಗ್ರಾಮಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ನೊಂದಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡ ಕೊಡದು”. ಸೂಚಕರು: (೧) ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೨) ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.; ಖಂಡನ ಕಾರರು: (೧) ಶ್ರೀ ವೀರಣ್ಣ ಗೌಡರು, (೨) ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೩) ಶ್ರೀ ಸಿ. ಎನ್. ನರಸಿಂಗರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., (೪) ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು, ಬಿ.ಎ.; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಭೂಪಾಳಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಶೆಟ್ಟಿರು, ಬಿ.ಎ.

೨೯-೧೦-೧೯೩೭: ಶ್ರೀ ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರ ನಿಧನಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತಾಪಸೂಚಕ ಸಭೆ—ಭಾಷಣಕಾರರು: ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.

೩೦-೧೦-೧೯೩೭: ಘಟಿಕೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭದ ಚರ್ಚಾಸಭೆ—ವಿಷಯ: “ಪದವೀಧರ ರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ”.—ಸೂಚಕರು: (೧) ಶ್ರೀ ಜಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., (೨) ಶ್ರೀಮತಿ ಸೀತಮ್ಮನವರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., (೩) ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರವರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.; ಖಂಡನಕಾರರು: (೧) ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಗಳು, ಬಿ.ಎ., (೨) ಶ್ರೀಮತಿ ಪಿ. ಎನ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಅವರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., (೩) ಶ್ರೀ ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಂ. ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣ ಅವರು, ಎಂ.ಎ., ಡಿ.ಲಿಟ್.

೧-೧೧-೧೯೩೭: ಮೈಸೂರು ನಗರದ ಎಲ್ಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿದ “ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬ” ದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘವೂ ಭಾಗ ವಹಿಸಿತು.

ಕೆ. ವಿ. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ,

ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ,

ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

೧೭-೧-೧೯೩೮

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ

೧೭-೧-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು”.—ಶ್ರೀ ಟಿ. ಗುರು ನಂಜಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರಿಂದ.

೧೮-೧-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ”.—ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎಂ. ಸೋಮ ಸುಂದರನ್, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ. ಅವರಿಂದ.

೨೦-೧-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಸತ್ತು ಬದುಕಿದ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ”.—ಶ್ರೀ ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ.

೧೯-೩-೧೯೩೮: ಸಂಘದ ವಿಳನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಗಿರಿಜ ಅಮೃತಾಬಾಯಿ ಅವರಿಂದ ದೇವತಾಪ್ರಾರ್ಥನೆ; ಅಸ್ಥಾನ ಮಹಾಪದ್ವೀಪ ಕುಕ್ಕೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಪರಿಚಯ; ಶ್ರೀಮತಿ ಮನೋರಮ ಕೌಸ್ಲ್ಯ ಅವರ ಸಂಗೀತ; ಸ್ವರ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದವರಿಂದ ಕಾವ್ಯವಾಚನ; ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಂದ ಸಂಘದ ವರದಿ; ಬಹುಮಾನ ವಿನಿಯೋಗ; ಅನಂತರ “ಕನ್ನಡದ ಹಿರಿಮೆ” ಎಂಬ ವಿಷಯ ವಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣದೊಂದಿಗೆ ಸಭೆಯ ಮುಕ್ತಾಯ. ರಾತ್ರಿ ೯ ಗಂಟೆಗೆ ಹೊಸಹದಿಂದ ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದ ಅಬ್ಬಿ ನಾರಾಯಣರಾಯರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದ ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಂಗೀತ.

೨೦-೩-೧೯೩೮: ಪ್ರಾತಃಕಾಲ—ಎರಡನೆಯ ಜಿಲ್ಲಾ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ ಸಮ್ಮೇಳನ.—ಪ್ರಾರಂಭ ಭಾಷಣ: ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ.

ಹನ್ನೊಂದು ಸಂಘಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರೂ ಭಾಗ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಕಾರ್ಯ ವಿವರ:—ಪ್ರಾರಂಭ ಭಾಷಣ: ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಶೇಷಪ್ಪ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ; ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳ ವರದಿ; ಸಂಘದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಭಾಷಣಗಳು; ನಿರ್ಣಯ ಗಳ ಚರ್ಚೆ, ಅಂಗೀಕಾರ; ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಭಾಷಣ.

ಜಿಲ್ಲಾ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘಗಳ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿರ್ಣಯವೂ, ಅದರ ರಚನೆಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವ ನಿರ್ಣಯವೂ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ಸಂಜೆ: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ದ್ರೌಪದಿ”.—ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟ ರಾಮಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ. ಅವರಿಂದ.

೨೨-೩-೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ ಮತ್ತು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು”(ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ)— (ಬೊಂಬಾಯಿ ವಿಲ್ಸನ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಾಪಕರು) ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಎಚ್. ಜಾನ್ ಟೇಲರ್, ಎಂ.ಎಸ್‌ಸಿ., ಪಿಎಚ್‌.ಡಿ. ಅವರಿಂದ.

ಸಂಘದ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಈಚೆಗೆ ೫೦ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಈಗ ೮೬೯. ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರು ಕುಂಸಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ, ಕಾವ್ಯವಾಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿರುತ್ತಾರೆ. ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರೂ. ೪೪-೧೨-೦ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ೧೧೩ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ೨೭ ಬಹುಮಾನಗಳಾಗಿ ಹಂಚಲಾಗಿದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಪೌರಸಭೆಯವರ ಔದಾರ್ಯದಿಂದ ನಗರಭವನದಲ್ಲಿ ಸಂಘದ ಕಚೇರಿಗೆ ಒಂದು ಕೊಠಡಿ ದೊರಕಿದೆ.

ಎಸ್. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿರಾವ್,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

೨೦-೪-೧೯೩೮

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ತಿಪಟೂರು

೧೬-೨-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಕನ್ನಡ”.—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು.

೨೪-೨-೧೯೩೮: ದೇವರನಾಮಗಳ ಹಾಡಿಕೆ.—ಸಂಗೀತ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ|| ಪರಶು ರಾಮನ್ ಅವರಿಂದ.

೧೮-೩-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ವಿಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರ ನಾಸ್ತಿಕತೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತ ದೆಯೆ?”—ಎಸ್. ಆರ್. ಸಂಪತ್ಕೃಂಗಾರ್, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ. ಅವರಿಂದ;

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯರು, ಎಂ.ಎ. (ಅನರ್ಸ್).

ಎನ್. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯ,
ವಿ. ಶ್ರೀರಂಗಾಚಾರ್,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಮಧುಗಿರಿ

- ೧೭-೧-೧೯೩೬: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ ಕವಿರತ್ನ ಕಾಳಿದಾಸ ”.—ಶ್ರೀ|| ದೇವುಡು ನರಸಿಂಹ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಶಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.
- ೧೮-೧-೧೯೩೬: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ”.—ಶ್ರೀ|| ದೇವುಡು ನರಸಿಂಹ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ರಾಜಾರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.
- ೨೦-೧-೧೯೩೬: ಪುರಂದರದಾಸರ ಪುಣ್ಯದಿನಾಚರಣೆ: ಹರಿಕಥೆ—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿಯವರಿಂದ.
- ೨೨-೧-೧೯೩೬: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ ವಿಶ್ವವೈದ್ಯ ”.—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಆರ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ. ಅವರಿಂದ.
- ೧೩-೨-೧೯೩೬: ಸತ್ಕಾರ ಕೂಟ: ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ, ಎಂ.ಎ. ಅವರ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ.
- ೧೪-೨-೧೯೩೬: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ ಸತ್ತು ಬದುಕಿದ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ”.—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ರಾಜಾರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.
- ೨೭-೨-೧೯೩೬: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ ಜಪಾನರೂ ಅವರ ದೇಶವೂ ”.—(ದೀಪಚಿತ್ರ ಸಹಿತ) ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶಿವರಾಮಯ್ಯನವರಿಂದ.
- ೨೮-೨-೧೯೩೬: ೧೩-೨-೧೯೩೬ರ ವರೆಗೆ: ಗೀತಾ ಸಪ್ತಾಹ.—ಶ್ರೀ|| ಸ್ವಾಮಿ ಶಂಕರಾನಂದ ಭಾರತೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಂದ. ಸ್ವಾಗತ ಭಾಷಣ.—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರು (ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು); “ಗೀತಾ: ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ”.—ಶ್ರೀ|| ದೇವುಡು ನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ.
- ೨೯-೨-೧೯೩೬: “ ಗೀತೆಯೂ ಆತ್ಮವಾದವೂ ”.—ಶ್ರೀ|| ಸುಬ್ಬನರಸಿಂಹ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ.
- ೨೯-೨-೧೯೩೬: “ ಕರ್ಮಯೋಗ ”.—ಅಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾನ್ ಪೌರಾಣಿಕರತ್ನ ಹೊಳವನ ಹಳ್ಳಿ ಶೇಷಾಚಾರ್ಯರಿಂದ.
- ೨-೩-೧೯೩೬: “ ಪಾತಂಜಲಿಯೋಗ ಮತ್ತು ಗೀತಾ ”.—ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರಿಂದ.
- ೧೦-೩-೧೯೩೬: “ ಗೀತೆ ”.—ಶ್ರೀ|| ಸ್ವಾಮಿ ರಂಗನಾಥಾನಂದಜೀಯವರಿಂದ.
- “ ಗೀತೆಯ ನೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ”.—ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯ, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಅವರಿಂದ.
- ೧೧-೩-೧೯೩೬: “ ದೈವಾಸುರ ಸಂಪತ್ ”.—ಶ್ರೀ|| ಸ್ವಾಮಿ ಶಂಕರಾನಂದ ಭಾರತೀಯವರಿಂದ.
- ೧೩-೩-೧೯೩೬: “ ಗೀತೆಯ ಗುರುಶಿಷ್ಯರು ”.—ಶ್ರೀ|| ವಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ, ಬಿ.ಎ. ಅವರಿಂದ. “ ಗೀತೆಯ ದೇವನು ಯಾರು? ಅವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದೇಕೆ? ”.—ಶ್ರೀ|| ಚಿದಂಬರಂ ಅವರಿಂದ.
- ೧೩-೩-೧೯೩೬: “ ಗೀತೆಯ ಸಂದೇಶ ”.—ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರಿಂದ; “ ಮುಕ್ತಾಯ ಭಾಷಣ ”.—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಶಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ.
- ೧೯-೩-೧೯೩೬: ಸಂಗೀತ.—ಅಣ್ಣಾಮಲೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸಂಗೀತ ಭಾಷಣ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎಸ್. ಶಲ್ವಪಿಳ್ಳೆ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರಿಂದ; / ಪಿಟೀಲು: ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎಸ್. ತಾತಾಚಾರ್ಯರು.
- ೨೪-೩-೧೯೩೬: ೨-೪-೧೯೩೬ರ ವರೆಗೆ: ರಾಮಾಯಣ ಸಪ್ತಾಹ.—ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿ, ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ ಪ್ರವಚನಪ್ರವೀಣ ವೇ|| ಬಿ. ಮೈಲಾರಿ ಜೋಯಿಸರಿಂದ.
- ೨೧-೪-೧೯೩೬: ಕೆ. ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯ, ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಹಿಂದೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಕಾಶಿ

೧೯೩೭-೩೮ರಲ್ಲಿ ೬ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಗಳು, ೪ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸಭೆಗಳು, ೩ ಗಾಯನ ಕಛೇರಿಗಳು, ೧ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪಂದ್ಯ, ೧ ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಪರ್ಧೆ-ನಡೆದುವು.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಗಳು:

- ೧- ೮-೧೯೩೭: ಅಧ್ಯಕ್ಷರ, ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರ, ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಾಹಕಮಂಡಲಿಯ ಚುನಾವಣೆ; ಸಂತೋಷಗೋಷ್ಠಿ.
- ೨- ೮-೧೯೩೭: ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಔತಣ; ಕಾವ್ಯವಾಚನ.-ಶ್ರೀಗಣದ ಆತ್ಮಾರಾಮ ಷೆಣೈ ಮತ್ತು ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್ ಅವರುಗಳಿಂದ.
- ೧೮- ೯-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ-"ಚೀನಾ-ಜಪಾನು".-ಡಾ|| ಬಿ. ದಾಸಟ್ಟಾ ಚಾರ್ಯರಿಂದ.
- ೯-೧೧-೧೯೩೭: ಶ್ರೀ|| ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರ ನಿಧನದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂತಾಪಸೂಚಕ ಸಭೆ.
- ೫- ೩-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ-"ಜಪಾನು".-ಡಾ|| ಎನ್. ಎನ್. ಗೋಡಬೋಲಿ ಅವರಿಂದ.
- ೭- ೩-೧೯೩೮: ಭಾಷಣ (ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ) "New Alchemy".-ಡಾ|| ಬಿ. ದಾಸಟ್ಟಾ ಚಾರ್ಯರಿಂದ.

ಗಾಯನ ಕಛೇರಿಗಳು:

- ೧೩-೧೧-೧೯೩೭: ಶ್ರೀ|| ಉಡುಪಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿಯವರಿಂದ.
- ೨೮- ೨-೧೯೩೮ ಮತ್ತು ೨-೩-೧೯೩೮: ಗೋಟುವಾದ್ಯ.-ಗೋಟುವಾದ್ಯಂ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ನಾರಾಯಣ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರಿಂದ.

ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಪರ್ಧೆ:

- ೩೧-೧೨-೧೯೩೮: ಕೃಷ್ಣವೇಣಿ ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಪರ್ಧೆ.- ವಿಷಯ: "Congress Scheme of Education with special reference to Karnatak". ಬಹುಮಾನ: ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಎಸ್. ರಾಜಾರಾಯರಿಗೆ.
 - ೬- ೨-೧೯೩೮: ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ.-ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎಸ್. ನಾಯಕರವರು, ಎಂ.ಎ.; ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಭಾಷಣ: "ಕಲೆ-ಜೀವನ".
- ಜೆ. ಭೀಮಸೇನಾಚಾರ್ಯ,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

೨೯-೪-೧೯೩೮

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ

- ೧೮- ೮-೧೯೩೭: ಆಧುನಿಕ ಕವಿತಾ ವಾಚನ.-ಶ್ರೀ|| "ಹೊಯಿಸಳ" ಅವರಿಂದ.
- ೪- ೯-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ-"ಪುರಂದರದಾಸರು".-ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ರಾಮಚಂದ್ರ ರಾವ್, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಲಕ್ಷ್ಮೀರಾವ್ ಕಲಂದಾಣಿ ಯವರು.
- ೧೮- ೯-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ-"ವೀರಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯ".-ಶ್ರೀ ಮಹದೇವಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ.
- ೨೧- ೯-೧೯೩೭: "ಲಾವಣಿ ಹಾಡಿಕೆ".-ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಎಸ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಬಸಪ್ಪನವರು ಅವರುಗಳಿಂದ.
- ೫-೧೦-೧೯೩೭ರಿಂದ ೧೧-೧೦-೧೯೩೭ರ ವರೆಗೆ: "ಕಾವ್ಯವಾಚನ ಸಪ್ತಾಹ ಮಹೋತ್ಸವ".
- ವಿವರ: (೧) ನರಹರಿದೇವನ "ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಚರಿತ್ರೆ", (೨) ಚಾಮರಸನ "ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆ" (ಮಾಯಾದೇವಿಯ ಬಾಲ್ಯ ಮತ್ತು ತಿರಸ್ಕಾರ), (೩) ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ "ಜೈಮಿನಿ

ಭಾರತ

(ಲವಕುಶರ ಕಾಳಗ), (೪) ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರ “ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ” (ಕರುಣಾಸಂಧಿ ಮತ್ತು ಸರ್ವಪ್ರತೀಕ ಸಂಧಿ), (೫) ರಾಘವಾಂಕನ “ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಕಾವ್ಯ”, (೬) ಕುಮಾರವಾಲ್ಮೀಕಿಯ “ತೊರವೆಯ ರಾಮಾಯಣ” (ಸೀತಾಸ್ವಯಂವರ), (೭) ಗದುಗಿನ ಭಾರತ (ಕರ್ಣಾಜುರ್ನರ ಸಂಗ್ರಾಮ)—ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಜಿ.ಬಿ.ಎಂ.ರಾಯರಿಂದ.

೨೬-೧೦-೧೯೬೬: ಉಪನ್ಯಾಸ: “ಸಸ್ಯವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾನವ ರೀತಿಗಳು”—ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎಂ. ಸೋಮಸುಂದರನ್, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ. ಅವರಿಂದ.

೨-೧೧-೧೯೬೬: “ನಾದ ಹಬ್ಬ”—ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಎ. ವಿಶ್ವನಾಥನ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು. ವಿವರ:—(೧) “ನಾದದೇವಿಯ ಸ್ತುತಿ”—ಶ್ರೀ ಸಿ. ರಂಗಯ್ಯನವರು, (೨) “ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪ್ರಾಚೀನತೆ”—ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಯಿಸರು, (೩) “ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಹಾವಿಭೂತಿಗಳು”—ಶ್ರೀ ಬಿ. ವೆಂಕಟಪ್ಪಾಚಾರ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., (೪) “ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕವಿತಾ ವಾಚನ”—ಶ್ರೀ ಹೊಯಿಸ ಳರು, (೫) “ವಿಜಯನಗರದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆ”—ಶ್ರೀ ಆರ್. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., (೬) “ಕರ್ನಾಟಕದ ವೈಭವ”—ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಸ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯನವರು.

ಉಂತಕಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್,

ಬಿ. ಕೆ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್,

ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

೬-೧೨-೧೯೬೬

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಹೈಸ್ಕೂಲು, ಮಧುಗಿರಿ

(೧) ಉಪನ್ಯಾಸ: “ನನ್ನ ಮಾತು”.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವುಡು ನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ; (೨) ಉಪನ್ಯಾಸ: “ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ವಿನಯತೀಲಗಳ ಸ್ಥಾನ”.—ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರಿಂದ; (೩) ಉಪನ್ಯಾಸ: “ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ದೇಹದಾರ್ಢ್ಯದ ಅವಶ್ಯಕತೆ”.—ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಜಿಯವರಿಂದ; (೪) “ಭಾರತ ಪಠನ”.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚಳ್ಳಕೆರೆ ಸೀತಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ; (೫) ಉಪನ್ಯಾಸ: “ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೀ ಭಾಷೆಯ ಸ್ಥಾನ”.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸುಬ್ಬನರಸಿಂಹ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಂದ; (೬) ಉಪನ್ಯಾಸ: “ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿ”.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಪಿ. ರಂಗಣ್ಣ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ; (೭) ಉಪನ್ಯಾಸ: (ಸಚಿತ್ರ) “ಜಪಾನ್ ದೇಶ”.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶಿವರಾಮಯ್ಯನವರಿಂದ; (೮) “ಕಾವ್ಯಪಠನ”.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರಿಂದ; (೯) “ಕವಿತಾಪಠನ”.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮೂರ್ತಿಯವರಿಂದ; (೧೦) ಉಪನ್ಯಾಸ: “ಭಕ್ತಿ”.—ಪಂಡಿತ ವೇದಮೂರ್ತಿ ರಾಮೇಶ್ವರಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳವರಿಂದ; (೧೧) ಹರಿಕಥೆ: “ಧ್ರುವಚರಿತ್ರೆ”.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೀತಾರು ಕೇಶವದಾಸರವರಿಂದ; (೧೨) ಉಪನ್ಯಾಸ: “League of Nations”.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭಾಸ್ಕರನ್ ಅವರಿಂದ; (೧೩) ಉಪನ್ಯಾಸ: “ಹಿಂದೀ ಕವಿ ರೋ”.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಎನ್. ಅಚಾರ್ಯರಿಂದ. (೧೪) ಉಪನ್ಯಾಸ: “Education”.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ಆರ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರಿಂದ; (೧೫) ಕೊರಟಗೆರೆ ಮತ್ತು ಬೇಡತೂರು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಿವಿಜ್ಞಾನಗಳು.

೩೩-೪-೧೯೬೭

ಎಂ. ಆರ್. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಚೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ

೧೦-೧-೧೯೩೮: ಶಿವಮೊಗ್ಗದ 'ಕೃಷ್ಣಾ ಟೊರಿಂಗ್ ಟಾಕೀಸ್' ಇವರಿಂದ ಸಹಾಯಾರ್ಥ ಸಿನಿಮಾ ಪ್ರದರ್ಶನ.

೨೩-೧-೧೯೩೮: ಭಾರತ ವಾಚನ.—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎಚ್. ಪುಟ್ಟೇಗೌಡರಿಂದ; ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಹಿರಿಯರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ”.—ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ವಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ.

೨೭-೧-೧೯೩೮: ಕನ್ನಡ ಪ್ರಚಾರ—ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ “ಜೋಳೇನಹಳ್ಳಿ” ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅರೋಗ್ಯ, ನೈರ್ಮಲ್ಯ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನೂ, ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ ವನ್ನೂ ನಡೆಸಲಾಯಿತು.

೧-೨-೧೯೩೮: ಹರಿಕಥೆ—“ಗೋರಕುಂಬಾರ”.—ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣದಾಸರಿಂದ.

೧೧-೨-೧೯೩೮: ,, —“ರುಕ್ಮಿಣೀ ಕಲ್ಯಾಣ”.—ಕೀರ್ತನರತ್ನಂ ವೇ|| ಸೀತಾರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ.

೧೫-೨-೧೯೩೮: ಊರ ಜಾತ್ರೆಯ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ “ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯ”. ಕಾರ್ಯ ವಿವರ:—ಉಪನ್ಯಾಸ, ಕಾವ್ಯವಾಚನ, ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು; ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷಾಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು.

೨೭-೨-೧೯೩೮: ವಿಜ್ಞಾನೋಪನ್ಯಾಸ—“ವಜ್ರ”.—ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಸುಬ್ಬಾಜೋಷಿಯಸ್, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ. ಅವರಿಂದ.

೧-೩-೧೯೩೮: ನಾಟಕಾಭಿನಯ—“ನಾರದಲೀಲೆ.”

೬-೩-೧೯೩೮: ಚರ್ಚಾ ಗೋಷ್ಠಿ—ವಿಷಯ: “ಸಂಗೀತಜಾಲಾಬದ್ಧ ವಾಗಿರುವವರೆಗೂ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲ.”

೨೦-೩-೧೯೩೮: ಕಂಠಪಾಠ ಸ್ಪರ್ಧೆ—ಶಾಲಾ ಬಾಲಕ ಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ.

೧೦-೪-೧೯೩೮: ಚತುರ್ಥ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ—ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಪ್ರೊ|| ಸಿ. ಆರ್. ನರಸಿಂಹ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ.; ಉಪನ್ಯಾಸ: “ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಸೈಂಧವರು”.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ; ಉಪನ್ಯಾಸ: “ಕೈಕೆಯ ಪಾತ್ರ”.—ಶ್ರೀ|| ತೀ. ನಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ. ನಾಟಕಾಭಿನಯ: “ಗದಾ ಯುದ್ಧ” ಮತ್ತು “ಪ್ರತಿಜ್ಞಾಪಾಲನ.”

ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟನೆ: ಸಂಘದವರು ಈ ಬಾರಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಥಾಗುಚ್ಛವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಿದ್ದಾರೆ.* ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸಂಘದವರು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ನಾಲ್ಕು ಕತೆಗಳಿವೆ.

೧೮-೪-೧೯೩೮

ಸಿ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯಂಗಾರ್,
ಸಿ. ಟಿ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಶೆಟ್ಟಿ,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ವಿಲಿಂಗ್ಡನ್ ಕಾಲೇಜು, ಸಾಂಗಲಿ

೧೬-೮-೧೯೩೭: ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭ ಭಾಷಣ—“ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಿಂದ ಏನು ಕಲಿಯತಕ್ಕದ್ದು”.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಆರ್. ಮಹಿಷಿ, ಬಿ.ಎ. (ಅನರ್ಸ್) ಅವರಿಂದ.

೬-೧೨-೧೯೩೭: ಎರಡನೆಯ ಟರ್ಮಿನ ಪ್ರಾರಂಭ ಭಾಷಣ—“ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಿಗ್ಗು ಕುಗ್ಗುಗಳ ಕಾರಣ ಮೀಮಾಂಸೆ”.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮ ಬೆಟಗೇರಿ ಅವರಿಂದ.

೧೧-೨-೧೯೩೮: ವಾರ್ಷಿಕ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಭಾಷಣ—“ಇಂದಿನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಗಳ ತುಲನಾತ್ಮಕ ಚರ್ಚೆ”.—ಪ್ರೊ|| ಆರ್. ವಿ. ಜಾಗೀರದಾರ ಅವರಿಂದ.

* ಈಚೆಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಬೆಲೆ: ೦-೩-೩ ಅಣೆ.—ಸಂ.

ಅಭ್ಯಾಸ ಮಂಡಳದ ಸದಸ್ಯರು ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. 'ಎಳದೋಟ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಎರಡನೆಯ ಸಂಚಿಕೆಯು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ ಬೆಟಗೇರಿಯವರ ಹಸ್ತದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಯಿತು. ಜವಾಬಿಡಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಲನದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಟ್ಟ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

೨೫-೪-೧೯೩೪

ಜಿ. ಜಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿ,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಕೊಡಗು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಮಡಿಕೇರಿ

೧-೧೦-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ-"ಕಾವ್ಯಸ್ವರೂಪ".-ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆತ್ಮಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿ ಓಡ್ಲಮನೆ ಅವರಿಂದ.

೨-೧೦-೧೯೩೭: "ಕೈ|| ವಾ|| ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರ ಗುಣಕಥನ".-ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುದವೀಡು ಕೃಷ್ಣರಾಯರಿಂದ; "ಕವಿತಾ ವಾಚನ".-ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಎಂ. ರಾಮರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಬಿ.

೯-೧೨-೧೯೩೭: "ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ".-ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಎಸ್. ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾಯರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

೨೫-೧೨-೧೯೩೭: ಹರಿಕಥೆ-"ಮಾರುತಿ ಭಕ್ತಿ".-ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಮಕಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ.

೨೬-೧೨-೧೯೩೭: ಭಾರತ ವಾಚನ-"ಕರ್ಣನ ಧರ್ಮಸಂಕಟ".-ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗಮಕಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ.

೪-೧-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ-"ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಕವಿ ಮತ್ತು ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ".-ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಜಿ. ಅಯ್ಯಪ್ಪ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರಿಂದ.

೧೧-೧-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ-"ಆರ್ಯಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ".-ಶ್ರೀಮಾನ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣದೇವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯವರಿಂದ.

೨೯-೧-೧೯೩೮; ೩೦-೧-೧೯೩೮: "ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬ".-ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು. ಕಾರ್ಯ ವಿವರ: ಪಿಟೀಲು ನಾಡನ-ಮೈಸೂರಿನ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರಿಂದ. ಕವಿತಾ ವಾಚನ, ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು-ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಹಿರಿಯರು.

೩೦-೧-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ-"ಹರಿಕಥೆ (ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ)".-ಶ್ರೀ|| ಯು. ಯಂ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಓ. ಆತ್ಮಾರಾಮಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.

೩-೩-೧೯೩೮: ನಾಟಕಾಭಿನಯ-"ಶೃಂಗಿಯ ಶಾಪ".-ಸಂಘದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವರ್ಗದವರಿಂದ.

ಮಡಿಕೇರಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಘದ ಶಾಖೆಯೊಂದನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಶ್ವಸ್ತಕ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ತರಿಸಲಾಗಿದೆ.

೩೧-೩-೧೯೩೮

ಎಂ. ಎಸ್. ಅನಂತಪದ್ಮನಾಭರಾವ್,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ರುದ್ರಪಟ್ಟಣ

- ೨೦-೧೦-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ-“ ಸ್ವರಾಜ್ಯವೆಂದರೇನು? ”.-ಶ್ರೀ|| ಚಿಲುನಯ್ಯ
ನವರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಆರ್. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರು.
೧೮-೧೧-೧೯೩೭: ಭಾರತ ವಾಚನ-“ ದ್ರೌಪದೀ ವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣ ”.-ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ವಿ.
ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯನವರಿಂದ.
೪-೧೨-೧೯೩೭: ಸಂಗೀತ (ಪಿಟೀಲು)-ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಮಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ.
೧೦-೧-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ-“ ಮಲೇರಿಯಾ ”.-ಡಾ|| ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರಿಂದ.
೧೪-೧-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ-“ ವಿಮೆ ”.-ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರಿಂದ.
೧೫-೨-೧೯೩೮: ಹರಿಕಥೆ.
೧೦-೩-೧೯೩೮: ಸಂಗೀತ-ಶ್ರೀ|| ಎ. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದ.
೧೧-೩-೧೯೩೮: ಕರ್ನಾಟಕ ಏಕೀಕರಣ ದಿನ.

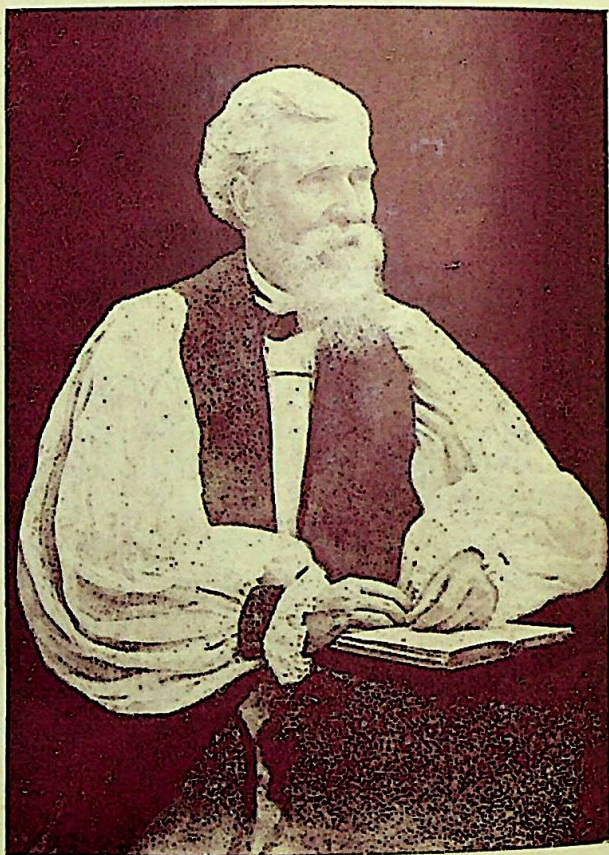
ಕೆ. ಆರ್. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯ,
ರು. ರಾ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯ,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

ಮಹಾರಾಣಿಯವರ ಕಾಲೇಜಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ನೈಸೂರು

- ೫-೮-೧೯೩೭: ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವ.
೧೯-೮-೧೯೩೭: ಚರ್ಚಾ ಸಭೆ-“ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸೈನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ಅಗತ್ಯ.”
೧-೯-೧೯೩೭: ಉಪನ್ಯಾಸ-“ ಭವಭೂತಿಯ ಉತ್ತರರಾಮ ಚರಿತೆ ”.-ಶ್ರೀಮಾನ್
ಟಿ. ಎನ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ.
೧೭-೯-೧೯೩೭: “ ಅಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕವಿತೆಗಳ ವಾಚನ ”.-ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಎಸ್.
ಮೂರ್ತಿರಾವ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ.
ದಸರಾ ರಜ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜಿನ “ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆ ”
ಪಾಸಗಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು.
೧೨-೨-೧೯೩೮: ಪ್ರಬಂಧ ಸ್ಪರ್ಧೆ-ವಿಷಯ: “ ಚರಿತ್ರೆ ಅಥವಾ ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿನ
ಆದರ್ಶ ಮಹಿಳೆ.”
೧೮-೨-೧೯೩೮: ಸಂಘದ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ-ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ.
ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.
ಈ ಸುಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಮಿಗಳಾದ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯರು ಕನ್ನಡ ಸೇವೆ
ಗೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಗೆ ಕಿರಿಯ “ ಕಾಣಕೆ ” ಯೊಂದನ್ನು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ
ಅರ್ಪಿಸಿದರು.

ಡಿ. ಚಂಪಾಬಾಯಿ,
ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿ.

೨೩-೪-೧೯೩೮

ಡಾಕ್ಟರ್ ರೆನರೆಂಡ್ ರಾಬರ್ಟ್ ಕಾಲ್ಡವೆಲ್ ಅವರು

ಪಡಿಯಿಟ್ಟು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟವರು :

ಶ್ರೀ| ಆರ್. ಪಿ. ಸ್ನೇಹು ಪಿಳ್ಳೆ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

ಗ್ರಂಥ ವಿಮರ್ಶೆ

೧. ಕಾಲ್ಡವೆಲ್ ಐಯರ್ ಚರಿತೆಮ್ (ತಮಿಳು): ಬರೆದವರು - ಶ್ರೀ||
 ಆರ್. ಪಿ. ಸೇತು ಪಿಳ್ಳೈ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ತಮಿಳು ಅಧ್ಯಾಪಕರು, ಅಣ್ಣಾಮಲೈ
 ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ; ಅಚ್ಚಿಟ್ಟವರು - ಹಿಲಾಲ್ ಪ್ರೆಸ್, ತಿರುನೆಲ್ವೇಲಿ; ೧೯೩೬; ಸಚಿತ್ರ;
 ಕ್ರೌನ್ ಅಪ್ಪಪತ್ರ ೬+೧೨೬+೪; ಬೆಲೆ ೧ ರೂಪಾಯಿ.

ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳೂ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿದುವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ
 ಭಾರತೀಯರಲ್ಲೂ, ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳೂ ಆರ್ಯಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದು
 ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಯೂರೋಪಿಯನ್ನರಲ್ಲೂ ಬೇರೂರಿದ್ದಾಗ, ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯದ
 ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಮಲೆಯಾಳ ಮೊದಲಾದ ಭಾಷೆಗಳು ಆರ್ಯ ಭಾಷಾ
 ವರ್ಗದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾದ ಸ್ವತಂತ್ರ ದ್ರಾವಿಡಭಾಷಾವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುವೆಂದು ಪ್ರತಿ
 ಪಾದಿಸಿ ವಿದ್ವತ್ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಯೆಬ್ಬಿಸಿದ, ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ತವರುನಾಡನ್ನು
 ಬಿಟ್ಟು ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲಸಿ ತಮಿಳಿಗೂ ತಮಿಳರಿಗೂ ಅರೆನೂರು
 ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ವಿಟ್ಟು ದುಡಿದು ಕೊನೆಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ ಡಾಕ್ಟರ್
 ರೆವರೆಂಡ್ ರಾಬರ್ಟ್ ಕಾಲ್ಡವೆಲ್ ಅವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ
 ತಮಿಳಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಉಳಿದ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಬರೆದೆ ಇದ್ದದ್ದು
 ಕಷ್ಟಯವೇ ಸರಿ. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ ಹೊರಬಿದ್ದದ್ದು
 ಅದರ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಸಿದೆ.

ಕಾಲ್ಡವೆಲ್ಲರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮತ್ತು ಲೇಖನಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೂ,
 ಅವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮತ್ತು ಲೇಖನಗಳ
 ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೂ ಅವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬರೆದು
 ಒಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನೇ ಹೊರಕ್ಕೆ ತಂದ ಶ್ರೀ|| ಸೇತು ಪಿಳ್ಳೈಯವರಿಗೆ ತಮಿಳರು
 ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಗ್ರಂಥ ತಿಳಿಯಾದ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಸರಳಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ
 ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಡೆಯರಿತು, ಅಳವರಿತು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹದನಾಗಿ
 ಬಳಸಿರುವ 'ಕುರಳ್' ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಎತ್ತಿದ
 ಆಡಿಗಳು ಬರವಣಿಗೆಯ ಅಂದವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿವೆ. ಗ್ರಂಥ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಯಾದ್ದರಿಂದ
 ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಅಲಂಕಾರ ಭಾಷೆಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ
 ನನ್ನೆಬಹುದು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಾಲ್ಡವೆಲ್ಲರ ಕೀರ್ತಿ ಅವರು ಕೈಸ್ತಲೋಕಕ್ಕೆ
 ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆಗಿಂತಲೂ ದ್ರಾವಿಡಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅಪಾರ ಸೇವೆಯಮೇಲೆ
 ನಿಲ್ಲುತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ಅವರ ದ್ರಾವಿಡಭಾಷೆಗಳ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ

ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಗ್ರಂಥದ ಗಾತ್ರ ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಿತ್ತೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಓದುಗರಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಬೇಕಿಲ್ಲದ ತಿರುನೆಲ್ ವೇಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಸ್ತಮತ ಹರಡಿದ್ದು, ಬೈಬಲನ್ನು ತಮಿಳುನುಡಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದ್ದು ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸದೆ ಅಡಕವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಭಾಷಾಸೇವೆಯ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ ಬಹು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದು ಎಲ್ಲರ ಆದರ ಪ್ರೀತ್ಸಾಹಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಂಥ ತಮಿಳಿನದಾದ್ದರಿಂದ ಶೈಲಿ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೂ ಇರಲಾರದು. ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ್ದು ಕಾಲ್ಡ್ವೆಲ್ಲರ ಜೀವನಕಥೆ ಮತ್ತು ದ್ರಾವಿಡಭಾಷಾವರ್ಗದ ನಿರ್ಣಯ.

ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು 'ಡಾಕ್ಟರ್ ಕಾಲ್ಡ್ವೆಲ್ ಮತ್ತು ದ್ರಾವಿಡಭಾಷಾವರ್ಗ' ಎಂಬ ವಿಷಯದಮೇಲೆ, ೧೯೩೮ನೆಯ ಆಗಸ್ಟ್ ೮ರಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಲೂ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಕೆ. ವಿ. ರಾಘವಾಚಾರ್

ಡಾಕ್ಟರ್ ಕಾಲ್ಡ್ವೆಲ್ ಅವರು

“ನಮ್ಮ ದೇಶಭಾಷೆಗಳ ಈಗಿನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಸ್ತಪಾದ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಹಳೆಯ ತಾಳಿಯೋಲೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು, ಅಚ್ಚುಕೂಟವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕೈಸ್ತ ಮಿಷನರಿಗಳು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಡಾ|| ಕಿಟಲ್, ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಡಾ|| ಬ್ರೌನ್, ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಡಾ|| ಪೋಪ್, ಮಲೆಯಾಳದಲ್ಲಿ ಡಾ|| ಗುಂಡರ್ಬ್—ಈ ನಾಲ್ವರೂ ಆಯಾ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪಂಡಿತರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತು ಹಳೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬೆಳಕಿಗೆ ತಂದದ್ದಲ್ಲದೆ, ವ್ಯಾಕರಣ ನಿಘಂಟುಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಸಾಮಗ್ರಿ ಕೊಡಹಾಕಿದರು. ಆ ಬಳಿಕ ಡಾ|| ಕಾಲ್ಡ್ವೆಲ್ ಅವರು ಈ ನಾಲ್ವರ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ, ಬಹುಕಾಲ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಅಳವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಆರ್ಯಭಾಷಾ ವರ್ಗದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾದ ದ್ರಾವಿಡಭಾಷಾವರ್ಗವೊಂದುಂಟು ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಜನಗಳ ಮುಂದಿಟ್ಟರು.

“ಕಾಲ್ಡ್ವೆಲ್ಲರ ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ಸ್ಕಾಟ್ಲೆಂಡಿನವರು. ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ೧೮೧೬ರಲ್ಲಿ. ಸ್ಕಾಟ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದರು. ಚರ್ಚೆಗೆ ಸೇರಿ ಪಾದ್ರಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತರು. ಅವರ ಸೂಕ್ಷ್ಮಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಮೆಚ್ಚಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಅರಿತು ಅವರು ಗ್ರೀಕ್, ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತು ಪಾದ್ರಿ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಆತ್ಮಾವಶ್ಯಕವಾದ ಇತರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದು ೨೦ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ನಿಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಮಿಷನರಿ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಗ್ರೀಕ್ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಗ್ರೀಕರು ಸಂಚರಿಸಿದ್ದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಓದಿದ್ದರಿಂದ

ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿದರು. ೧೮೩೮ರಲ್ಲಿ ಮದರಾಸಿಗೆ ಬಂದು ಮೂರು ವರ್ಷ ಅಲ್ಲಿ ಜೆನ್ನಾಗಿ ತಮಿಳು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದರು. ಬಳಿಕ ತಿರುನೆಲ್ವೇಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇಡ್ಡೆಯಂಕುಡಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ತಮಿಳರ ನಡುವೆ ನೆಲಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡ ಬೇಕೆಂದೂ, ತಿರುನೆಲ್ವೇಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದೂ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಬ್ಬಯಕೆ ಇತ್ತು. ತಿರುನೆಲ್ವೇಲಿ ಗ್ರೀಕ್ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಕಾಲ್ವೆಲ್ ಅವರು ಕೊರೈ (ಗ್ರೀಕ್, ಕೊರೈ), ಕಾಯಲ್ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೋಧಿಸಿ ನೋಡಿದರು. ನೆಲಸಿದ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜನರೊಡನೆ ಒಂದಾಗಿ ಬೆರೆತು, ಅವರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದನೆಗೆ ದಾರಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಎಲ್ಲರ ಗೌರವಕ್ಕೂ ಪಾತ್ರರಾದರು. ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲೇ ಹುಟ್ಟಿದವಳು. ತಮಿಳು ಮಾತು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ತಂದೆ ತಮಿಳಿನ ಅಚ್ಚುಕೂಟವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮಿಳು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈಕೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಉತ್ತೇಜನಕೊಟ್ಟಳು. ಮನೆ ಮನೆಗೂ ಹೋಗಿ ಜನರ ಆತ್ಮೀಯತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ಗಂಡಹೆಂಡರಿಬ್ಬರೂ ಶಾಂತವಾದ ಸರಳ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತ ಜನರ ಪ್ರೀತಿಗೆ, ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಗಮಾನ್ಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳ ತಮಿಳು ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ವೆಲ್ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಅವರು ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರು. ಕಮೇಲೆ ತಮಿಳು ಬೈಬಲ್ಲಿನ ಪರಿಷ್ಕರಣದಲ್ಲೂ ಪ್ರಧಾನ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿದರು. ಮೂರುಸಲ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ೧೮೫೬ರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ದ್ರಾವಿಡಭಾಷೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಮಾಡಿದರು. ಈ ಪುಸ್ತಕ ವಿದ್ವತ್ ಪ್ರಸಂಜದಲ್ಲಿ ಬಹು ಕೋಲಾಹಲ ಹುಟ್ಟಿತು. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ದ್ರಾವಿಡಭಾಷಾವರ್ಗವೊಂದುಂಟೆಂಬ ಮತ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಹು ಕುತೂಹಲ ಹುಟ್ಟಿತು. ಕಾಲ್ವೆಲ್ಲರ ಖ್ಯಾತಿ ಪ್ರಸಂಜದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹರಡಿತು. ಗ್ಲಾಸ್ಕೊ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ಡಾಕ್ಟರ್ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ೧೮೭೫ರಲ್ಲಿ ಇದರ ಎರಡನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯೂ ಕಾಲ್ವೆಲ್ ಅವರು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ೧೯೧೩ರಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಅಪಾರ ಮಮತೆ. ತಮ್ಮ ಕಡೆಗಾಲವನ್ನು ಇಂಡಿಯದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಆಸೆಪಟ್ಟು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿಲೂ ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ. 'ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಇಂಡಿಯನ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇಂಡಿಯ ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿನ ನಾಡು, ನಾನು ದಾಳಿ ಬದುಕಿದ ನಾಡು. ಅಲ್ಲೇ ನಾನು ಮಡಿಯಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಂದರು. ೧೮೭೯ರಲ್ಲಿ ಮದರಾಸು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಹೊಂದಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಒತ್ತೋಪದೇಶಮಾಡಲು ಕಾಲ್ವೆಲ್ಲರನ್ನು ಕರೆಸಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ಹಳಮಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕುರುಹಾಗಿರುವ ಶಾಸನ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ, ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನೂ ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಚರಿತ್ರೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಘನತೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಒತ್ತಿಹೇಳಿದರು.

“ನಮ್ಮ ಜನರೊಡನೆ ಒಂದಾಗಿ ಬೆರೆತು ಶಾಂತಜೀವನ ನಡೆಸಿ, ತಾವು ಒಲಿದು ನೆಲಸಿದ ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲೇ ಕೊಡೈಕ್ಕಾನಲಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರು. ಇಡ್ಡೆಯಂಕುಡಿಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಒಂದು ಚರ್ಚು, ಅವರ ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಮತ್ತು ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆ, ಕೊಡೈಕ್ಕಾನಲಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಸೆಂಟ್ರಾಲ್ ಪೀಟರ್ಸ್, ಚರ್ಚು-ಇವಿಷ್ಟೂ ಇವರ ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿ ಉಳಿದಿವೆ; ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡದಾದ ನೆನಪು ಇವರ ದ್ರಾವಿಡಭಾಷಾವರ್ಗ ವಿದ್ವಾಂಸ.”

ದ್ರಾವಿಡಭಾಷಾವರ್ಗ

“ಪ್ರಪಂಚದ ಭಾಷೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮೂಲಭಾಷೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿಬಂದಿವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಭಾವನೆ ಇತ್ತು. ಆ ಮೂಲಭಾಷೆ ಹೀಬ್ರೂ ಎಂದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರೂ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಎಂದು ನಮ್ಮವರೂ ನಂಬಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಶಬ್ದ ವ್ಯಾಕರಣ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿ ಹೋಲಿಕೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತ ಹೋದಂತೆಲ್ಲ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಲವು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾಷಾ ಕುಟುಂಬಗಳಿವೆಯೆಂಬ ಸತ್ಯ ಬೆಳಗುತ್ತ ಬಂತು. ಹೀಗೆ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಹುಟ್ಟಿಬಂತು.

“ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿ ಮೂಡಿತು. ಗ್ರೀಕ್, ಲ್ಯಾಟಿನ್, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಫ್ರೆಂಚ್, ಜರ್ಮನ್ ಮೊದಲಾದ ಭಾಷೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ ಅವೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಇರಾನಿಯನ್ ಭಾಷೆಗಳೂ ಒಂದೇ ಬುಡಕಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದುವೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರು; ಇದಕ್ಕೆ ಇಂಡೊ-ಯುರೋಪಿಯನ್ ಭಾಷಾವರ್ಗವೆಂದು ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟರು.

“ಭರತಖಂಡದ ಭಾಷೆಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದುವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತು. ಕಾಲ್ಡ್ವೆಲ್ಲರು ಕಿಟ್ಟೆಲ್, ಪೋಪ್ ಮೊದಲಾದವರು ಕೂಡಹಾಕಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕಲಿತು, ತುಳು, ತೋಡ, ಬಡಗ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಸ್ವರೂಪ ಉಪಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಸಾಹಿತ್ಯಭಾಷೆ ವ್ಯವಹಾರದಭಾಷೆ, ಗ್ರಾಮ್ಯಭಾಷೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತ ಇಪ್ಪತ್ತು ವರುಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಆಳವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ತಮಗೆ ತೋರಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗ ತೂಗಿ ನೋಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂದೇಹಕ್ಕೂ ತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ‘ಇಂಡಿಯದ ಭಾಷೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಂಸ್ಕೃತಜನ್ಯವಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತವರ್ಗ, ದ್ರಾವಿಡವರ್ಗ-ಹೀಗೆ ಎರಡು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾಷಾವರ್ಗಗಳಿವೆ’ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಹೀಗೆ ದ್ರಾವಿಡಭಾಷಾವರ್ಗದ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ತಳಹದಿ ಹಾಕಿದರು. ಇವರ ಈ ವಾದದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಪ್ಪಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮುಖ್ಯ ತತ್ವಗಳು ಮಾತ್ರ ಭದ್ರವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವರು ಇನ್ನೂ ಸಂದೇಹಪಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಉಳಿಯುವಹಾಗಿವೆ.

“ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಷೆಗೂ ಕೆಲವು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳುಂಟು. ಈ ವಿಶೇಷ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಭಾಷಾವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು ಮೂರು: (೧) ಅಕ್ಷರ(ಧ್ವನಿ) ಮತ್ತು ಶಬ್ದಕೋಶ, (೨) ವ್ಯಾಕರಣಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, (೩) ವಾಕ್ಯರಚನೆ-ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೂ, ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಮಲೆಯಾಳ ಮೊದಲಾದುವಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡ ಮೊದಲಾದ ಈ ಭಾಷೆಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಪರಸ್ಪರ ಸಾಮ್ಯವಿದೆ. (೧) ನಿತ್ಯಗಟ್ಟಳೆಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಳಕೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಾತುಗಳು, ನಾಮಪದಗಳು, ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳು, ಸರ್ವನಾಮಗಳು, ಸಂಖ್ಯಾವಾಚಕಗಳು - ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೂ ಈ ಭಾಷೆಗಳಿಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಉದಾ:- ಮನೆ, ಮರ, ಕಣ್ಣು, ಕೈ, ಹುಲಿ, ಗಿಣಿ, ನಾನು, ನೀನು, ಊಟ, ಉಣ್ಣು, ಒಂದು, ಎರಡು ಮೊದಲಾದುವು. (೨) ಆರ್ಯಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಶಬ್ದವನ್ನನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲಿಂಗವಿವಕ್ಷೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇದ್ದ ಕಡೆ ಅರ್ಥವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಮೇಲು ಕೀಳೆಂಬ ವಿಭಾಗವುಂಟು. ಉಯರ್‌ತಿಣ್ಣೈ, ಅಹಿರ್‌ಣ್ಣೈ ಎಂದು ತಮಿಳಿನಲ್ಲೂ ಮಹಳ್ಳಬ್ಬಿ ಅಮಹಳ್ಳಬ್ಬ ಎಂದು ತೆಲುಗಿನಲ್ಲೂ ವಿಭಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಭಾಗ ತೋರಿಲ್ಲ. ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದ್ದರೆ, ಈ ನಿಯಮ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ‘ದಿಂದು ವದಂತಕ್ಕೆ’ ಎಂದು ಕೇಶಿರಾಜನು ಪ್ರಥಮಾವಿಭಕ್ತಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಯ ಹೇಳಿರುವುದು ಸಂಸ್ಕೃತ

ಭಾಷಾನ್ವಯದೊಡನೆ ಅನುಸರಿಸಿ. ದ್ರಾವಿಡಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಲ್ಲ; ಪ್ರಕೃತಿರೂಪವೇ ಪ್ರಥಮ ವಿಭಕ್ತಿ. (೨) ಪದಗಳ ಜೋಡಣೆ, ವಾಕ್ಯರಚನಾಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮೊದಲಾದ ಆರ್ಯಭಾಷೆಗಳ ದಾರಿಯೇ ಒಂದು; ಈ ಭಾಷೆಗಳ ದಾರಿಯೇ ಒಂದು. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಜನರಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಸಹಾಯ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ದ್ರಾವಿಡಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಆಗಿದೆ. ದ್ರಾವಿಡಭಾಷೆಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹಲವು ದ್ರಾವಿಡ ಶಬ್ದಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿವೆ. ಕುಮಾರಿಲ ಭಟ್ಟರು ಪಾಂಬು, ನಡೆ, ಬೋಜು (ಅನ್ನ) ಮೊದಲಾದ ಶಬ್ದಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿರುವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದಿನವರ ಸತ್ಯದೃಷ್ಟಿ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಾ ಅತಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ನೆಲೆ ನಿಜಾರಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಸತ್ಯ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಯಿತು.

“ಕಾಲ್ದಾನೆಲಾ ಅವರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಹೊಸ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯ, ಜನಜೀವನದ, ಅರ್ಥಸತ್ತ್ವ ಬಂದಿಲ್ಲ— ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಭಾವ ಅತಿಯಾಗಿ. ತಮಿಳರು ತಮ್ಮದನ್ನೇ ಕೂಡಿದ ಮಟ್ಟಗೂ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಕನ್ನಡದ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಚೈತನ್ಯವನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಬೆಳಗುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಕನ್ನಡದ ಬೇರಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಚಿಗುರಬೇಕಾಗಿದೆ—ಕನ್ನಡ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕಾಗಿ.”

೨. ಕನ್ನಡ ಕೈಪಿಡಿ (ಸಂಪುಟ ೧).—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ; ಡಿವಿ. ಅ. ಪ. ಪುಟ ೪೪೬; ಬೆಲೆ: ರೂ. ೧-೧೨-೦.

‘ಕನ್ನಡ ಕೈಪಿಡಿ’ಯ ಮೊದಲನೆಯ ಆವೃತ್ತಿ ೧೯೨೭ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅದರ ಉದ್ದೇಶ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಫಲವಾಯಿತೆಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇರಲಾರವು. ಉಚ್ಚ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಯುಕ್ತ ಸಾಧನಗ್ರಂಥವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಈಗ ಈ ಉಪಯುಕ್ತಗ್ರಂಥದ ಎರಡನೆಯ ಆವೃತ್ತಿ (೧೯೩೬) ಹೊರಟಿದೆ. ಈ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳು, ಕೆಲವು ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳು ಬಂದಿದ್ದು ಗ್ರಂಥದ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿವೆ.

ಮೊದಲಿನ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ (೧) ‘ಹಳಗನ್ನಡದ ವ್ಯಾಕರಣ’, (೨) ‘ಕರ್ನಾಟಕ ಭಂಡಸ್ಸು’, (೩) ‘ಅಲಂಕಾರ’ ಎಂಬ ಭಾಗಗಳಲ್ಲದೆ, ಈಗ ‘ಕನ್ನಡಭಾಷೆಯ ಚರಿತ್ರೆ’ ಎಂಬ ಹೊಸ ಭಾಗವೊಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ‘ಕರ್ನಾಟಕ ಭಂಡಸ್ಸು’ ಎಂಬ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ‘ಕನ್ನಡ ಭಂಡಸ್ಸಿನ ಚರಿತ್ರೆ’ ಎಂಬ ಪ್ರಕರಣ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ವ್ಯಾಕರಣ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕನ್ನಡ ಶಬ್ದರೂಪಗಳ ಪರಿಚಯವಾಗುವಂತೆ, ಕನ್ನಡ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ವ್ಯಾಕರಣ ಭಾಗದ ಪರಿಶಿಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿದ್ದ ‘ಕರ್ನಾಟಕ ಧಾತುಗಳು’, ‘ತತ್ಸಮ ತದ್ಭವಗಳು’ ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಈಗ ಹಳಗನ್ನಡ ವ್ಯಾಕರಣ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ನಿರೂಪಣೆ ಇದೆ. ಭಂಡಸ್ಸಿನ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪುಟಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದಲೋ ಏನೋ ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರ ಪ್ರಕರಣವು ಮೊಟಕಾಗಿದೆ.

ಶುದ್ಧ ಅಂಕಗಣಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಾದರೆ ಈಗಿನ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ‘ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಚರಿತ್ರೆ’ ಎಂಬ ಭಾಗದ ೯೬ ಪುಟಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ‘ಕನ್ನಡ

ಭಂದಸ್ಸಿನ ಚರಿತ್ರೆ' ಎಂಬ ಪ್ರಕರಣದ ೬೫ ಪುಟಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೫೦, ವ್ಯಾಕರಣ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ೧೫ ಪುಟಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ 'ಭರ್ತಿ' ಮಾಡಿದಂತಿದೆ. 'ಕರ್ನಾಟಕ ಭಂದಸ್ಸು', 'ಅಲಂಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರ' ಈ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಪುಟಗಳು ಮೊದಲಿನಷ್ಟೆ ಇವೆ. 'ಶಬ್ದಾಲಂಕಾರ' ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಭೇದಗಳ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ೨ ಪುಟಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಅಲಂಕಾರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಚರ್ಚೆಗಾಗಿ ೧ ಪುಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ಈ ಶುದ್ಧ ಅಂಕಗಣಿತವನ್ನು ನೋಡುವಾಗಲೂ ಕೂಡ ಲೇಖಕರು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಔಚಿತ್ಯಜ್ಞಾನ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಪುಟಗಳನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಧಾತುಗಳು', 'ತತ್ಸಮ ತದ್ಭವಗಳು' ಎಂಬ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವದಾಗಲಿ, 'ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರ' ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಿರುವದಾಗಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. 'ಕನ್ನಡ ಕೈಪಿಡಿ'ಯಂತಹ ಅಭ್ಯಾಸಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡ ಧಾತುಗಳ, ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ತತ್ಸಮ ತದ್ಭವಗಳ ಪರಿಚಯ ಬೇಕೆಂದೆ ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು 'ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು' ಮೊಟಕು ಮಾಡಿದ ವಿಚಾರ: ಮೊದಲಿನ ೬೦ ಅಲಂಕಾರಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ೪೯ ನ್ನು (ಮಿಶ್ರಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನುಳಿದು) ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದುದು ದೋಷವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ವಿಶೇಷ ಮಹತ್ವದವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾದ ಕೆಲವು ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು (ವಿಕಲ್ಪ, ಸಾಮಾನ್ಯ, ಅನ್ಯೋನ್ಯ, ಪೂರ್ವ ರೂಪಾಲಂಕಾರ, ಕಾವ್ಯಾರ್ಥ ಸತ್ಯಾಲಂಕಾರ, ಲಲಿತ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು) ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲಿನ ಆವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಣ-ಲಕ್ಷ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ, ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಹೇಗೆ ಬಂದಿವೆ ಎಂಬುದರ ವಿವರಣೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗಿನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಲಂಕಾರಗಳ ತಿರುಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ವಿವರಣೆ ಬೇಕಿತ್ತು ಎಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಾಮ್ಯ-ವೈಷಮ್ಯಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸುವ ಭಾಗ (ಉದಾಹರಣೆ: ಮೊದಲಿನ ಅರ್ಚನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿಯ ಸಮಯೋಗ, ದೀಪಕ, ಆವೃತ್ತಿ ದೀಪಕ, ಪ್ರತಿವಸ್ತುಪಮಾಲಂಕಾರ-ಇವುಗಳ ತುಲನೆ) ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಉಪಯುಕ್ತತೆ ಹೆಚ್ಚುವಂತಹ ಪ್ರಯತ್ನ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಅಲಂಕಾರಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅವತರಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಡಿಪಿಪ್ಪಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಅಲಂಕಾರಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣವು ಹೆಚ್ಚು ಶುದ್ಧವೂ ಸರಳವೂ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಅಲಂಕಾರಗಳ ಗುಂಪುಗಳ ಪರಿಚಯವು ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಲಂಕಾರಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳ ನಿರೂಪಣೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು

ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. (ಉದಾಹರಣೆಗೆಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಪುಟ ಮೊದಲಿನದು ೨೮೯, ಈಗಿನದು ೩೨೦.)

ಒಟ್ಟಿನಮೇಲೆ, “ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೂ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು” ಉಚಿತವೇ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಒಪ್ಪಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಭಾಗಗಳೆಂದರೆ:—(೧) ಕನ್ನಡ ಭಂಡಸ್ಸಿನ ಚರಿತ್ರೆ, (೨) ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಚರಿತ್ರೆ.

‘ಕನ್ನಡ ಭಂಡಸ್ಸಿನ ಚರಿತ್ರೆ’ ಎಂಬ ಪ್ರಕರಣವು ತೆಲುಗು-ತಮಿಳು-ಕನ್ನಡ ಭಂಡಸ್ಸುಗಳ ತುಲನಾತ್ಮಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು, ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಸಂಸ್ಕೃತಜನ್ಯವೆಂದು ನಂಬಿರುವ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ಭಂಡಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಂಡಸ್ಸೇ ಮೂಲವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ನಾಗವರ್ಮನಂತಹ ಲಾಕ್ಷಣಿಕರು ಗ್ರಂಥರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಪ್ಪೆಂದು ಹೇಳಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಒಂದು ಭಂಡಸ್ಸು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆ. “ಈ ಕನ್ನಡ ಭಂಡಸ್ಸೇ ನಿಜವಾದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ, ಕನ್ನಡ ಜನರ, ಭಂಡಸ್ಸೆಂದೂ, ಇದು ಜನರಲ್ಲಿ (ಪ್ರಾಯಶಃ ಉಳಿಯದೆ ಹೋದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ) ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿತ್ತೆಂದೂ, ತೆಲುಗು ತಮಿಳುಗಳೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಇದೇ ಮುಂದೆ ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಂದ ಭಂಡಸ್ಸುಗಳ ‘ತಾಯಿ’ ಎಂದೂ ಚರಿತ್ರೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡ ತಕ್ಕವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗದಿರಲಾರದು” ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಡರ್ಜೆ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದ ವೃತ್ತ ಕಂದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಕನ್ನಡದ ಹಾಡು ಮಟ್ಟಗಳಿಂದ ದ್ರಾವಿಡ ಭಂಡಸ್ಸಿನ ರಹಸ್ಯದ ವಿಮರ್ಶೆ ಇಲ್ಲಿದೆ.

‘ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಚರಿತ್ರೆ’ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭಾಗವು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯನವರುಗಳಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಚರಿತ್ರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಇದ್ದ ಗ್ರಂಥ ಗಳಲ್ಲಿ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ ತುಲನಾತ್ಮಕ ವಿವೇಚನೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದು, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ವಿವೇಚನೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಭಾಗವು ಆ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ತುಂಬುವಂತಿದೆ. ಕೇಶಿರಾಜನ ವ್ಯಾಕರಣವನ್ನು ಮುಖ್ಯ ವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷಾ ಪಂಡಿತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಮ ನ್ವಯಿಸಿಕೊಂಡ ನಿರೂಪಣೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾಗಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಡರ್ಜೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತಗಳು ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಅವಸ್ಥಾಭೇದಗಳು, ವಿಭಕ್ತಿಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಚರಿತ್ರೆ ಮುಂತಾದ ಭಾಗಗಳು ಜೆನ್ನಾಗಿವೆ.

‘ಶುದ್ಧ’ಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ೩೪ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದುದು, ಮಹಾಪ್ರಾಣಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಶಿರಾಜನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಖಂಡನೆ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು (ತತ್ಸಮ,

ತದ್ಭವಗಳನ್ನು) ಅನ್ಯದೇಶ್ಯಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು—ಇವುಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರ ಬುದ್ಧಿಯ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿದ್ದು, ಅವು ಸಮಂಜಸವೆಂದು ತೋರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ಭಾಗದ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾಷಾಮಂಡಲಗಳು, ದ್ರಾವಿಡ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಜನ್ಯ ಭಾಷೆಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ವೈಷಮ್ಯಗಳು ಇವುಗಳ ನಿರೂಪಣೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದರೆ ನೆಟ್ಟಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ Inclusive ಹಾಗೂ Exclusive ಸರ್ವನಾಮಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಇಲ್ಲಿ (ಪು. ೪೦೨) ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೊಂಚ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇವೆಯೆಂದು ಕೀರ್ತಿಶೇಷರಾದ ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧವಾದ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಇಲ್ಲವೆಂಬ ವಿಚಾರವಾಗಿಯೂ ಕೊಂಚ ವಿವೇಚನೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ನೆಟ್ಟಗಿತ್ತು. ಪುಟ ೩೯೭ರಲ್ಲಿ “ಪ್ರಾಕೃತಭಾಷೆಗಳ ಲ್ಲೊಂದಾದ ಮರಾಠಿಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಸರ್ಗವು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇತ್ತು” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವಿದೆ. ಈ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವೇಚನೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಮರಾಠಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ತೊಡಕು ಇದೆ. ಆದರೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿಯ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಚರಿತ್ರೆ (ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನೂ ಸಮಂಜಸ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಈ ಮಹತ್ವದ ಗ್ರಂಥದ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೊರಡಿಸುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯದೆಹೋಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದು:—

(೧) ಹಳಗನ್ನಡ ವ್ಯಾಕರಣ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ, ಅವಶ್ಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಹಳಗನ್ನಡ ವ್ಯಾಕರಣ ಸೂತ್ರಗಳ ಅವತರಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

(೨) ಅರ್ಥಾಲಂಕಾರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿರುವುದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬಹುಶಃ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವ ೩೫ ಅಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸಿ ಉಳಿದವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ಅಥವಾ ‘ಕಾವ್ಯಾವಲೋಕನ’ದಲ್ಲಿಯೆ ಅಲಂಕಾರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇನ್ನುಳಿದ ಕನ್ನಡ ಅಲಂಕಾರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಅಲಂಕಾರಗಳ ಹೆಸರು ಲಕ್ಷಣ ನಿರೂಪಣೆ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ತುಲನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸೂಚಿಸಬೇಕು. ಈ ಯೋಜನೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗುವದೆಂದು ಪಾಠಹೇಳುವ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ‘ಕಾವ್ಯಾವಲೋಕನ’ ಬಹು ಜನರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದ ಅಲಂಕಾರ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ.

ಉಪಯುಕ್ತ ಹಾಗೂ ಮಹತ್ವದ “ಕನ್ನಡ ಕೈಪಿಡಿ” ಗ್ರಂಥದ ಎರಡನೆಯ ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ

ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವದರ ಜೊತೆಗೆ ಎರಡನೆಯ ಸಂಪುಟವು ಬೇಗನೆ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಬರಲೆಂಬ ಆಶೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡ

೩. ಹಣಪ್ರಪಂಚ.-(ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಗ್ರಂಥ) ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.; ಪ್ಲಾನ್ ಆ. ಪ. ಪು. xiv + ೩೬೬; ಬೆಲೆ: ಕ್ಯಾಲಿಕೊ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೧-೪-೦; ಸಾದಾ ಪ್ರತಿ ೦-೧೨-೦.

ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಣಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಯುದ್ಧವಾದಂದಿನಿಂದೀಚೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಣಪ್ರಪಂಚದ ಸಂಬಂಧ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಹಣಪ್ರಪಂಚದ ತೊಡಕುಗಳಂತೂ ಹೇಳತೀರದು. ಎಲ್ಲರೂ ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿರುವ ಹಣಪ್ರಪಂಚದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಾದ ನಮಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಹಜವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಾಚಕರಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾದದ್ದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವೈಸ್-ಚಾನ್ಸಲರ್ ಆಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಬರೆದಿರುವ ತಮ್ಮ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ: “ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ, ಕನ್ನಡ ಇವೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ವಿದಿತವಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳ ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯರೊಬ್ಬರು ಅತ್ಯಂತ ಫಲಕಾರಿಯಾದ ಈ ಸೇವಾಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದುದು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮಹೊಂದಿರುವ ನನಗೆ ವಿಶೇಷ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.”

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಣದ ಸಂಚಾರ, ಅದರ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ೧೨ ಪ್ರಕರಣಗಳಿವೆ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಮೂರು ಕುಸುಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೆಲವು ನಕ್ಷೆಗಳೂ, ಅಂಕಿಯ ಪಟ್ಟಿಗಳೂ, ಷ್ಡಾನುಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗುವ ಅರ್ಥಕೋಶವೂ ಸೇರಿವೆ. ಪೀಠಿಕಾ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಗ್ರಂಥದ ವಸ್ತುವಿಷಯವನ್ನು ಹೀಗೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ:

ಹಣವೆಂದರೇನು? ಆವಶ್ಯಕತೆ ಉಪಯೋಗಗಳೇನು? ಅಳತೆ ಹೇಗೆ? ಅದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಬಗೆ ಯಾವುದು? ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಣದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಯಾವ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆಗಳೂ ಮೇಲು ಬೀಳುಗಳೂ ಉಂಟಾಗುವುವು? ಹಣಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿಯೂ ಪಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದು ಮೇಲು? ಅದರ ಮೂಲಕ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ವ್ಯಾಪಾರ, ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿ ಮುಂತಾದುವು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುವುವು? ಜನರೂ, ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ, ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಹಣಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬೆರೆಯುತ್ತಾರೆ? ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಬಂಧಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ? ಯಾರ ಸ್ಥಾನ ಎಲ್ಲಿ? ಒಟ್ಟು ಸಮಾಜದ ಮಂಗಳಕ್ಕೂ ಈ ಎಲ್ಲರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಕೆಳೆ ಇದೆಯೇ? ಹಣದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹಂಚಿಕೆಗಳ

ಪರಿಣಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಕೆಟ್ಟವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವ ಉಪಾಯಗಳಾವುವು? ಹಣದ ಪೇಟೆಯ ಮತ್ತು ಸಂಚಾರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು? ಇಂದಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗ ಹಣಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹೇಗಿದೆ? ಎಂಬ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಜನಾಂಗದ ಸರ್ವ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳಿಗೂ ಆರ್ಥಿಕಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತು ತಳಹದಿ ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣಪ್ರಪಂಚದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶ್ರೀ|| ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರು ಚಿರಋಣಿಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಗ್ರಂಥವು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಗೆ ಗೌರವ ತರತಕ್ಕ ಗ್ರಂಥವೂ ಹೌದು. ಅತಿ ಸುಲಭ ಬೆಲೆಗೆ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಹಣಪ್ರಪಂಚದ ಜ್ಞಾನವು ಪ್ರಚಾರವಾಗಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ, ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಕಟನಶಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯ ಸಂಪಾದಕರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಮಂದನೆಗಳು. ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಹೊಂದಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿ. ಎಲ್. ಡಿ'ಸೋಜ

೪. ಸಂಪತ್ತನ್ನವ್ಯದ್ಧಿಯ ರಾಜಮಾರ್ಗ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಎಂ. ಜೋಸೆಫ್ ಅವರು, ಬೆಂಗಳೂರು; ಕ್ರೌನ್ ಆ. ಪ. ಪು. ೭೬; ಬೆಲೆ: ರೂ. ೧-೦-೦.

ಸಂಪತ್ತನ್ನವ್ಯದ್ಧಿಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹಲವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಆರಿಸಿ, ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡೂ ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದಾಗಿ ಶ್ರೀ|| ಎ. ಎಂ. ಜೋಸೆಫ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಸದುದ್ದೇಶ ಬೇರೆಯಾವುದು?

ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಡುವ ವಿಷಯಗಳು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಸಂಪತ್ತಿನ ಸ್ವರೂಪ, ಉತ್ಪತ್ತಿಕ್ರಮ, ಅದರ ಮೂಲಾಧಾರಗಳು, ಸಂಪತ್ತಿನ ವಿನಿಯೋಗ, ನಾಣ್ಯದ ಶಿಸ್ತು, ಧನನಿಧಿಗಳು, ಹುಂಡಿ ಚಲಾವಣೆ, ಮಿತವ್ಯಯ, ಜಪಾನಿನವರು ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿರುವ ಬಗೆ—ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ೧೩ ಅಧ್ಯಾಯಗಳುಂಟು. ಆದರೆ ವಿವರಿಸಿರುವ ವಿಷಯಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಆಶಯವೇನೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸಂಪತ್ತನ್ನವ್ಯದ್ಧಿಯ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಾರ್ಗವು 'ರಾಜಮಾರ್ಗ'ವೆಂದು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ತಿಳಿದಿರುವರೆಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬಂಡವಾಳದ ಮಾರ್ಗ, ಸಮತಾವಾದಿಗಳ ಮಾರ್ಗ, ರಷ್ಯಾದೇಶದ ಮಾರ್ಗ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಮಾರ್ಗಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ

ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಯ 'ರಾಜಮಾರ್ಗ'ವನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ, ವಿಷಯಸುಖವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದು, ವೈರಾಗ್ಯಬೋಧನೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಸಾರಲು ಲೇಖಕರು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

'ರಾಜಮಾರ್ಗ'ವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿರುವ ಒಂದೆರಡು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ:

“... ತೀರ್ಯಗ್ತುಂತುಗಳಿಗಿಂತ ಹೀನನಾಗಿ ವಿಷಯಸುಖಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ತನ್ನ ಜೀವವನ್ನು ವ್ಯಯಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯನು ದಿವ್ಯಸಂಪದ್ಯುಕ್ತನಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಹೊಸ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅವನು ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಗೇರುತ್ತಿರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ಮಾನವನ ಜನ್ಮವು ಸಾರ್ಥಕ.”

ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗೂ ಈ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟು ದೂರ! ಹಲವು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದಲೂ, ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ವಿಷಯಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು, ಕನ್ನಡಿಗರಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಂದನೆಗಳು. ಗ್ರಂಥದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಅರ್ಥದಷ್ಟಾದರೂ ತಗ್ಗಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಓದಲು ಅವಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಉದ್ದೇಶವು ಫಲಿಸಲು ಸಾಧಕವಾಗುವುದು.

ಬಿ. ಆರ್. ಸುಬ್ಬರಾವ್

ಜಿ. ಮಾಂದಳಿರು.— ಕವಿಗಳು: ಶ್ರೀ|| ಪು. ತಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎ.; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಭಾರತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರ, ಬೆಂಗಳೂರು; ಕ್ರೌನ್ ಆ. ಪ. ಪು. vi + ೬೩; ಬೆರೆ: ೧೨ ಅಣೆ.

ಈ ಕಾವ್ಯಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಹಲಬಗೆಯ ಕವನಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೇವಲ ಸೃಷ್ಟಿಸಾಂದರ್ಭಿಕವರ್ಣನಾತ್ಮಕವಾದುವುಗಳು; ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಮಾಲೋಕನದಿಂದ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉದ್ಬುಧವಾದ ಭಾವನೆಗಳ ಸ್ಪರ್ಶಕರಣಗಳು. ವಿಷಯ ವಿಭಾಗವನ್ನೀರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೂ, ಭಾವಸ್ಫೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಕಷ್ಟ. ಎಲ್ಲ ಕವನಗಳೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಒಂದೇ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರುವುವು. “ಹಕ್ಕಿ ಹೂಗಳಂತೆ... ಎದ್ದು ನಲಿವ,” “ಒಲುಮೆಯ ಕುರುಡಿಗೆ ಬಲಿಯಾದ,” “ನಚ್ಚನೂಡಿ ನಂದಿಹೋದ ತಳಿರ ತೊಂಗಲನ್ನು ನೋಡಿ”ದ, ಎಲ್ಲ ಕವಿಭಾವಗಳೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಇಲ್ಲದುದನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ, ನಿರ್ಮಿಸುವ, ಕವನದಿಂದ ಕೂಡಿ ಕಳೆಯೇರಿರುವುವು. ಕವಿಯ ಕಾವ್ಯಕಲೆಯು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹದವನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ; ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಪ್ರಭಾತಕಾಲದ ಸುಂದರ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಆನಂದದ ಉಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ, ಮನುಷ್ಯಸ್ವಭಾವದ ನಿಮ್ಮಗಾಮಿತ್ವದ ಮರವೆಯಿಲ್ಲ. ಹೇಮಾವತಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ, ಜಲಕೇಲೀನಿಮಗ್ನೆಯರಾದ ಬಾಲೆಯರ ಮುಗ್ಧ ವಿಲಾಸಗಳನ್ನು ನೋಡುವಲ್ಲಿ, “ಸಾವು ಸೋಕುವುದೆಲ್ಲರನು” ಎಂದು,

ನದಿಯ ಭೀಕರವಾದ ಹೊನಲಿಗೆ ಆಹುತಿಯಾದ ತಂಗಿ ಜಾನಕಿಯ ನೆನಪಾಗದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಮ್ಮಾಗಿಯ ಮಾಂದಳರನ್ನು ಕಂಡು, “ನಿನ್ನ ಬಾಳು ಸಾರ್ಥಬಾಳು—ಸಾವು ಬದುಕಿಗಿಂತ ಮೇಲು” ಎನ್ನುವ ಭಾವೋದ್ರಿಕ್ತ ಕವಿಗೆ, ಕ್ರಾಂತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ರಾಜ್ಯವಿಪ್ಲವದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಹುತಾತ್ಮರಾಗುವ ಜೀವಿಗಳ ಮಹಿಮೆಯು ಸ್ಮರಣೆಗೆ ಬಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಯುತ್ತದೆ. ಸುಖದುಃಖಗಳ ಒಳಮೈ ಹೊರಮೈಗಳನ್ನು ಕವಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅಳಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಅಳುತ್ತಾನೆ; ನಗಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ನಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಈ ಅನುಭಾವಗಳೊಳಗಣ ವಿಭಾಗಗಳು—ಒಂದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು—ಸಂಕರವಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಒಂದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ಧ್ವನಿರೂಪ ವಾಗಿ ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಒತ್ತಿಕೊಂಡುಬರುವುದು. ಸ್ವಲ್ಪಬೇಕಾದ ಎಡೆಗೆ ಸಹಾನು ಭೂತಿ ಸಲ್ಲುವುದು; ಭಾವಪರವಶತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ತೆರದ ಸಂಯಮವಿರುವುದು. ‘ಋತದ ಮೊದಲ ಕಣಸು’; ‘ಕವಿ’; ‘ಹಿಮ್ಮಾಗಿಯ ಮಾಂದಳರು’; ‘ಕಾರ್ತಿಕ’ ಇತ್ಯಾದಿ ಕವನಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಬಹುದು.

ಭಾವನೆಯ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯೊಂದಿಗೆ, ಪದಪ್ರಯೋಗ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯೂ ಮೂಡಿ ಬಂದಿರುವುದು. ಅರ್ಥವನ್ನು ಮರಸುವ ಶಬ್ದಜಾಲದ ಜಂಜಡವು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಾದಮಾಧುರ್ಯವಿದೆ. ಪ್ರಸಾದ, ಸಮತಾ ಎಂಬ ಗುಣಗಳು ಈ ಕವಿಯ ಮುಖ್ಯ ಕಲಾರೇಖೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳ ಬೆಡಗನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು:

ಕಣ್ಣೋಲಲು ನಿಟ್ಟಿಸುವೀ
ಕವಿ ಸೋಲಲು ಲಾಲಿಸುವೀ
ಬಗೆ ಸೋಲಲು ಭಾವಿಸುವೀ
ಭ್ರಾಂತಿಯ ಬಗೆಯೇನೈ ?

ಇಂತಹ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನೆಷ್ಟೋ ಕೊಡಬಹುದು. ಕವಿ ಅದ್ಭುತನಾದರೂ, ಪ್ರಾಚೀನಪದಪ್ರಯೋಗ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಮನಸೋತಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. (ಉದಾ: ನಿಶ್ಚಲ ಕಿಂಚಿನ್ಮಿಲಿತ ಫಾಲಾಂಬಕ.) ವರ್ಣನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಭಾಯಿಯೂ ಇದೆ. ಭಾಷಾಪಾಕವನ್ನು ಒಂದು ಹದಕ್ಕೆ ತಂದು, ಅದರಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದ ಸುಖಾನುಭವವನ್ನು ತಾನೂ ಹೊಂದಿ, ಪರರಿಗೂ ಹೊಂದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲುಳ್ಳ ಕವಿಯಿಂದ, ತಪಭಂಗ, ಕಾರ್ತಿಕ, ಉತ್ಸೇಕ (ಔತ್ಸರ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ) ಮೊದಲಾದ ಅಶುದ್ಧ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಿಪ್ರಾಸ ಅಥವಾ ಅಂತ್ಯಪ್ರಾಸ ಇಲ್ಲದ ಕವನಗಳು ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನವೀನ ಭಂದಸ್ತನ ನಿರ್ಮಾಣ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ, ಗುರಿ ಮುಟ್ಟಬಲ್ಲ ದಾರಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವರು. ಆದರೆ ಮಾತ್ರಾಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ, ಸ್ವರಗಳನ್ನು ಅಸಮ್ಯಕ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಳೆದಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ವಿಮರ್ಶಕನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚದು. ರಗಳೆ ಯೊಂದರ ಸಾದಾರ್ಥವನ್ನಿಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು:

ಇದೊ ಪುರಂಧ್ರಿ ಕಾಮ್ಯವಾದ
ಸೋಪಾನರಮ್ಯವಾದ....

ಇಲ್ಲಿ 'ಸೋ' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ದೀರ್ಘೋಚ್ಚರಣವನ್ನಲ್ಲ, ಪುನಃ ಉಚ್ಚರಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಓದದಿದ್ದರೆ, ಭಂದೋದೋಷವೊದಗುವುದು. ಭಂದಃ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಮರ್ಶಕನ ಒಪ್ಪಿಗೆ; ಉಚ್ಚಾರಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಲವರು ಸಮ್ಮತಿಸಲಾರರು. ಅವಿಕ್ಯತೋಚ್ಚಾರಿತವಾದ ಪದಗಳೂ ಭಂದಸ್ಸೂ ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟರೆ ಹಾಡುಗಳೆಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗವು? ಉತ್ತಮ ಕವಿತಾ ಪ್ರಕೃತಿಯುಳ್ಳ ಕವಿ ಇನ್ನೂ ಮುಂದಡಿಯಿಡುವ ಸಮಯವನ್ನು ನಾವು ಇದಿರುನೋಡಬಹುದು.

ಕ. ಶಂಕರಭಟ್ಟ

೬. ಪಯಣ.— ಕವಿಗಳು: ಶ್ರೀ|| ವಿನಾಯಕರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಧಾರವಾಡ; ಕ್ರಾನ್ ಅ. ಪ. ಪು. ೧೧೬; ಬೆಲೆ: ೧೨ ಆಣೆ.

'ಪಯಣ'ವಿದು ದೊಡ್ಡ ಪಯಣವೇ ಸರಿ. ಕಾಲೂರದ ಊರಲ್ಲಿ; ನೋಡದ ನಾಡಿಲ್ಲ. ವಿಮಲ ಭಾವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಾಲ್ಪಡೆಯಿಂದ ಕವಿ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ರೆಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾರುತ್ತಾನೆ. 'ಬಾಳುವೆ', 'ಮೊರೆ', 'ವೃಥೆ', 'ಭೂಮಿತಾಯಿಯ ಹಾಡು', 'ಬಾಡಿಗೆಯ' ಎತ್ತು, 'ಓಂ ನಮೋ ಭಗವತೇ!', '—ಗೆ', ಇತ್ಯಾದಿಯಾದ ಕವನಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಓದಿದೊಡನೆ, ಕವಿ ಹೃದಯದ ಉಕ್ಕು ಎಂತಹದೆಂಬುದು ಸ್ವಯಂವೇದ್ಯವಾಗುವುದು. ವಿನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಭಾವಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲ. ನವನವೋನ್ನೇಷಶಾಲಿನಿಯಾದ ಬುದ್ಧಿಗೂ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಿನ್ನ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವುಗಳಾದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕವನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಿಲ್ಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏರು ತಗ್ಗುಗಳು ಹಲವು. ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯಲಕ್ಷಣವಾದ ವ್ಯಂಗ್ಯವು ಧಾರಾಳವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವೆಡೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸರಳಭಾಷೆಯಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಭಾವಗಳು, ಅರ್ಥಸ್ಪಷ್ಟತೆಯಿಲ್ಲದೆ ವಾಚಕರ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. 'ಬಾಳುವೆ' ಎಂಬುದು ಸರಳಗೀತೆಗೆ ಉತ್ತಮೋದಾಹರಣೆ. 'ಜೆಲುವು' ವಿಷಯಬಾಹುಲ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ; ಈ ಬಾಹುಲ್ಯವೇ ಅಸ್ಪಷ್ಟತಾದೋಷಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ರಸಾಸ್ವಾದನಕ್ಕೆ ಭಂಗಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕವಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಅಭಿವರ್ಧಿಸ್ತಕ್ಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವರು. ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿಭಾಂಕುರವಿದೆ. ಆದರೆ ಪದನಾದ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನೂ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಭಾವಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವಗಭೀರತ್ವವು ಹೇಗೆ ಮುಖ್ಯವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಭಾವವ್ಯಂಜಕ ಪದಗುಂಫನವೂ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಕವಿಯ ಮನಸ್ಸು ಮಾತು ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದಾಗಿ ಬೆರೆತಿರುವಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಂತಹ ಸಿದ್ಧಿ ಲಭಿಸುವುದು. ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಹತ್ತಿಂಟು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರೆ, ಉತ್ತಮ ಭಾವಗೀತ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದ್ಯದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ರಚನಾಕಾಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಸಮಗ್ರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ವಿಹಿತವಲ್ಲ.

ಕ. ಶಂಕರಭಟ್ಟ

೭. ಶಿಲಾಮುಖ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ ೧೦. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಭಾರತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರ, ಬೆಂಗಳೂರು; ಕ್ರಾನ್ ಆ. ಪ. ಪು. ೬+೧೦೦; ಬೆಲೆ: ೧೨ ಆಣೆ.

ಇದು 'ಹಾರ್ಥನ್' ಎಂಬ ಆಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃವಿನ ಮೂರು ಕಥೆಗಳ ಭಾಷಾಂತರ ಅಥವಾ ರೂಪಾಂತರಗಳ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. ಮೂಲ ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತೃ ಕಾದಂಬರಿ ಲೇಖನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಪಂಕ್ತಿಗೆ ಸೇರಲರ್ಹನೇ ಎಂಬುದು ವಾದಗ್ರಸ್ತವಾದರೂ ಪ್ರಕೃತದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಆತನ ಕಲ್ಪನಾ ಶಕ್ತಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದುದೆಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. 'ಶಿಲಾಮುಖ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಾಭಿಧಾನವು ಪ್ರಥಮ ಕಥೆಯ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬಂದುದಾಗಿದೆ. 'ಭಾವ ಚಿತ್ರಗಳ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ' ಎಂಬುದು ಎರಡನೆಯ ಕಥೆ. ಮೂರನೆಯದು 'ಪರಿಮಳಾ' ಸಣ್ಣ ಕಥೆಗಳನ್ನು ವಷ್ಟು ಹ್ರಸ್ವವಾದ ಕಥೆಗಳು ಇವಲ್ಲ. ಕಾದಂಬರಿ ಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಲರ್ಹವಾದವುಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ಕಥಾವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯ ಅಂಶಗಳು ಅತಿ ಸ್ವಲ್ಪ. ನೀತಿ-ಅನೀತಿಗಳನ್ನು ದ್ಯೋತನಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಗೆ ನರಿಗಳ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೆಣೆಯುವ ಪದ್ಧತಿಯೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿಂಟು. ಮಾನವ ಜೀವನವನ್ನೆ ಆಲಂಬನವಾಗಿ ಮಾಡುವುದೂ ಉಂಟು. ಕಾಗೆ ನರಿಗಳ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನೀತಿ ತುಂಬಿದ್ದರೂ, ಅವು ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕವೆಂದು ಸಕೃದ್ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೇ ಗೋಚರಿಸದಿರಲಾರದು. ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡ ಅವುಗಳನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯಪ್ರಾಣಿಗಳು ಎದ್ದು ನಿಂತಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕತೆ-ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕತೆಗಳೆರಡೂ ಒಡಗೂಡಿ ಬರಬಹುದು. ಲೇಖನ ಕಲಾಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪರಿಯುಂಟು. ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಭಾವಕ್ರಿಯಾನುಗುಣವಾಗಿ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಮಾನವ ಪ್ರಪಂಚದ ಒಂದು ಮಾದರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು ಒಂದು ಮಾರ್ಗ. ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅವುಗಳಿಂದ ನೀತ್ಯನೀತಿಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾರ್ಗ. ಪ್ರಕೃತದ ಕಥೆಗಳು ದ್ವಿತೀಯ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವುಗಳು. ಆದುದರಿಂದಲೇ, ಈ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಲೋಕದಲ್ಲಿರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗಬಹುದು. ಅನ್ವೇಷಣಕ್ಕೆ ಎಡೆ ದೊರೆಯುವುದು. ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಷ್ಟು ಇಲ್ಲಿಷ್ಟು ಅಂಶಗಳು ಕಥಾಗ್ರಂಥನಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಭಿನ್ನದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಏಕತ್ರ ಆರೋಪಿಸುವಲ್ಲಿ, ಬರೆದ ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸಂದರ್ಭ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳೊಳಗಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಾಭಾವಿಕತೆ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಮಿಂಚದಿರಲಾರದು. ಇಂತಹ ವರ್ಣಚಿತ್ರರಚನೆಯೇ ಈ ಬಗೆಯ ಕಥೆಗಳ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಪರ್ವತ ಶಿಖರವೊಂದು ಶಿಲಾಮುಖ ಸಾಧ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಶಿಲಾಮುಖವೆಂಬ ಹೆಸರು. ಅಂತಹ ಮುಖವುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಅದೇ ಪರ್ವತದ ಕಣಿವೆಯ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಲೋಕ ಕೀರ್ತಿತನಾಗುವನೆಂಬ ಪ್ರವಾದವೇಳುವುದು. ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಹತ್ತು ಜನರಿಂದ ಹೊಗಳಿಕೆ

ಕೇಳುವವನೇ ಆ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಮೂಢಜನರು ಭ್ರಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯೋದ್ಧೇಷಕನಾದ, ಪ್ರಕೃತಿಪೂಜಕನಾದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜನರ ಈ ಮೂಢ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ನಿರಸನಮಾಡಿ, ಅಂತಹ ಮಹಿಮನ ಅನ್ವೇಷಣದಲ್ಲಿದ್ದು, ವಿಫಲನಾಗಿ ನರೆಗೂದಲಿನ ಮುದುಕನಾಗುವನು. ಕೊನೆಗೆ ಕವಿಯೊಬ್ಬನು ಇವನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಇವನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವನು. ಕವಿಗೆ ಈತನಲ್ಲಿಯೂ, ಈತನಿಗೆ ಕವಿಯಲ್ಲಿಯೂ “ಇವನೇ ಶಿಲಾಮುಖ ಸದೃಶನಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ” ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಯುಂಟಾಗುವುದು. ಒಬ್ಬನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಈ ಕಥೆಯ ವಸ್ತು. ಜನರ ಮೂಢವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಹೇಗೆ ಮೂಡುತ್ತವೆ? ಮಾಯ ವಾಗುತ್ತವೆ? ತಾತ್ವಿಕತ್ವ, ಕವಿತ್ವ ಎಂಬೆರಡು ಧರ್ಮಗಳು ಹೇಗೆ ಸಜಾತೀಯ ವಾಗಿವೆ? ಎಂಬುದನ್ನೇ ಕಥೆ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಇದರಂತೆ ‘ಭಾವಚಿತ್ರಗಳ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ’, ಕಲಾದೃಷ್ಟಿ, ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿ ಯೆಂಬುದನ್ನೂ, ‘ಪರಿಮಳಾ’ ಎಂಬ ಕಥೆ, ತತ್ವಾನ್ವೇಷಕರಾಗಿ, ತತ್ವಸ್ವಾರ್ಥಿ ಗಳಾಗಿ, ನಿಷ್ಕುರ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿರುವ ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಗಿರುವರೆಂಬುದನ್ನೂ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಉಪಪ್ಪಂಭಕವಾದ ಪಾತ್ರ ಸಂಭಾಷಣಕ್ರಿಯೆಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮೂರು ಕಥೆಗಳೂ ಮೈಗೊಂಡಿವೆ. ಆದುದ ರಿಂದಲೇ ಕಥೆಯ ಬಹುಭಾಗವು ಉಪನ್ಯಾಸ ರೂಪವನ್ನು ತಳೆದಿದೆ.

ರೂಪಾಂತರಕರ್ತರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸನ್ನಿವೇಶ ಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಷಯಾನುಗುಣವಾಗಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಏರು ತಗ್ಗು ಗಳಿವೆ. ಭಾಷೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶುದ್ಧತೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಕಥೆ ಗಳನ್ನೋದಿದರೆ, ಇವು ಭಾಷಾಂತರಗಳೆಂದು ಊಹಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಎಂದಮೇಲೆ ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಫಲರಾಗಿರುವರೆಂದು ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಕ. ಶಂಕರಭಟ್ಟ

೮. ಚಿತ್ರಾ (ಸಂಪುಟ ೧, ಸಂಚಿಕೆ ೨).—ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀಮತಿ ದ್ವಾರಕಾಬಾಯಿ ಯವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಯುತ ಗುರುನಾಥ ಜೋಶಿಯವರು; ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. ೧-೪-೦; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶಾರದಾ ಎಂಬ್ರಾಯಿಡರಿ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಮಹಿಳೆಯರ ಈ ಹೊಸ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಸಲು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ‘ಸರಸ್ವತಿ’ಯೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿರುವ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ ಬೇರೊಂದು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯಾದರದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ನಮ್ಮ ದೃಢವಿಶ್ವಾಸ.

ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ, ಪತ್ರಿಕೆಯ ರೀತಿ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಕಥೆ ಕವನಗಳಿಗೆ ಎಡೆಯಿದೆ; ಇದು ಬಹಳ ಕನಕವೇ. ನಲಿವನ್ನು ಕೊಡುವ ಜೊತೆಗೆ ತಿಳಿವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಪತ್ರಿಕೆಯ

ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರಬೇಕು; 'ಚಿತ್ರಾ' ಇದನ್ನು ಮರೆತಿಲ್ಲ: ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ 'ತುರ್ಕಿಸ್ಥಾನದ ಸ್ತ್ರೀಯರು' (ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾಂತಾಬಾಯಿ ಮಾಳವಾಡ ರಿಂದ), 'ಕ್ಷಯರೋಗದ ನಿವಾರಣೆಯೂ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ' (ಶ್ರೀಮತಿ ಶ್ಯಾಮಲಾ ಬಾಯಿಯವರಿಂದ) ಎಂಬ ಲೇಖನಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ಒಟ್ಟಿನಮೇಲೆ, 'ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಬರೆದ' ಲೇಖನಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು 'ಚಿತ್ರಾ'ದ ಉದ್ದೇಶವೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ; ಇದು ಸ್ತುತ್ಯವಾದದ್ದು.

'ಮೇಜಿನ ಬಟ್ಟೆಯ ಚಿತ್ರಗಳು' ಎಂಬ ಭಾಗ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ, ಇತರ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಎಂ. ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ

೯. ಜಯಂತಿ.—(ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ: ವರ್ಷ ೧, ಸಂಚಿಕೆ ೧) ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀ|| ಪಾಟೀಲ ಮಾಧವರಾಯರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ|| ಬೆಟಗೇರಿ ಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮರವರು; ಡಿಮ್ಮಿ ಆಕಾರ ೧೫ x ೬ ಪುಟಗಳು; ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. ೨-೦-೦.

ಕನ್ನಡ ನಾಡು ದೊಡ್ಡದು. ಈ ನಾಡಿನ ಜನ ಒಂದಾಗಿ ಮುಂದಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಹರಡಬೇಕು; ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹರಡುವ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಸಾಧನ. ನಮ್ಮ ಈ ದೊಡ್ಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರುವ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಜನದ ಏಳಿಗೆಗೆ ದುಡಿಯಲು ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಧೈಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜನ್ಮತಾಳಿರುವ "ಜಯಂತಿ"ಗೆ ಆದರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

"ತರುಣ ಪ್ರಪಂಚದ ವರ್ತಮಾನ ಭವಿಷ್ಯಜ್ಞೇವನಗಳ ಆಶೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆ, ಸಂಕಲ್ಪ, ಕಾರ್ಯ, ಕಲ್ಪನೆ, ಕನಸು—ಇವುಗಳ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು 'ಜಯಂತಿ' ನಡು ಬಿಗಿದು ಹೊರಟಿದೆ. ಹೇಳಿದುದನ್ನೇ ಹೇಳುವ ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣಗಳು ಇಂದು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಾರವು. ಮಧ್ಯಯುಗದ ಕಾವ್ಯ ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದಲೂ ಆ ಕಾರ್ಯ ಆಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಹಿರಿಯರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಿಯಿಟ್ಟು ಹೊರಟ, ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟುಗಳ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಇಂದಿನ ಜನತೆಯ ಕುರುಡನ್ನು ಕಳೆಯಲಾರದು. 'ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೊಸ ಪರಿಯ ಸಿಂಗರ ಬೇಕು!' ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದೇವಿಗೆ ಅಂತಹ 'ಹೊಸ ಪರಿಯ ಸಿಂಗರ'ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಜಯಂತಿಯ ಉದ್ದೇಶ" ಎಂದು ಸಂಪಾದಕರು ತಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗುರಿ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಚಿಕೆ ಹೊಸ ಪರಿಯ ಹಲವು ಲೇಖನ, ಕಥೆ, ಕವನಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು, ಚಿತ್ರಮಯವಾಗಿ ಮುದ್ದಾಗಿ ಹೊರಬಂದಿದೆ. ಈ ಪತ್ರಿಕೆ

ಜನರಂಜಕವಾಗಿ, ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿ ನಾಡಿಗೆ ಬಹುಕಾಲ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಎಲ್. ಗುಂಡಪ್ಪ

೧೦. ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ.—ಲೇಖಕರು : ಶ್ರೀ|| ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಿ, ಎಂ.ಎ.,
ಬಿ.ಒ.; ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಬಿ. ಜೋಶಿ, ಧಾರವಾಡ; ಕ್ರೌನ್ ಆ. ಪ. ಪು.
೮+೫೫; ಬೆಲೆ: ೮ ಆಣೆ.

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಶಿವಶರಣೆಯರ ಮಹಾ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆ ನಕ್ಷತ್ರ ತುಂಬಿದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವಿಯು ಕೃ
ದ್ಧನತಾರೆಯಂತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ಶೂನ್ಯಸಂಪಾದನಾಕಾರನು ಹೇಳುವಂತೆ
“ಭಕ್ತಿಯ ಭಾಗ್ಯ, ಮುಕ್ತಿಯ ತವರ್ಮನೆ, ಶಿವಭಾವ ಸಂಪನ್ನೆ, ಪ್ರಸಾದದ
ಮೇರು, ತತ್ವಶಿಖಾಮಣಿ, ಪುಣ್ಯದ ಪುಂಜೆ, ನೈಷ್ಠೆಯ ಕಣಿ, ಸತ್ಯದ ಸದನ,
ಶಾಂತಿಯ ನಿಧಿ, ಚಿದಂಬರ ಸಂಯುತೆ, ಸ್ವಾನುಭವದ ಸಾಗರ, ನಿತ್ಯದ ನಿವಾಸೆ”
ಆಗಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ನಿರ್ಮಲವೂ ಉದ್ಬೋಧಕವೂ ಆದ ಜೀವನದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀ ಜನ್ಮಕ್ಕೇ
ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು. ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನಗಳೆರಡರ ಮೇಳವನ್ನು
ಸಾಧಿಸಿ ಕೈವಲ್ಯವನ್ನಾಜಿಸಿದಳು.

ಇಂತಹ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹರಿಹರ, ಚಾಮರಸ, ಜೆನ್ನ
ಬಸವಾಂಕ, ಕೆಂಚವೀರಣ್ಣೊಡೆಯರೇ ಮೊದಲಾದ ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯರಾಮ
ದಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಆಕೆಯ ಜೀವನದ
ಪ್ರಧಾನ ಘಟ್ಟಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೌಸಿಕನನ್ನು
ಮಹಾದೇವಿ ಮದುವೆಯಾದುದು, ದಿಗಂಬರಿಯಾಗಿ ಗೃಹತ್ಯಾಗಮಾಡಿದುದು—
ಈ ಎರಡು ಅಂಶಗಳಂತೂ ವಿಶೇಷ ವಾದ ವಿನಾದಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಹರಿಹರ,
ಚಾಮರಸ ಇಬ್ಬರೂ ಮಹಾಕವಿಗಳು. ಇಬ್ಬರೂ ತಮಗೆ ಸೂಕ್ತತೋರಿದ ಕಥಾ
ರೀತಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಕ್ಕನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು
ಸಮೀಪವಾಗಿದ್ದ ಚರಿತ್ರೆಯೆಂದರೆ ಹರಿಹರನ ರಗಳೆ. ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೂ
ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು—

“ಇದರ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಪ್ರಮಾಣವು
ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಸಮರ್ಪಕವಲ್ಲ. ಹರಿಹರ ಅಂತರಂಗ ಚರಿತ್ರವನ್ನೇ ಮುಖ್ಯ
ವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಾಹ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ
ನೆಂದು ನಮ್ಮ ಮತ”. . . . “ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾದ ಮಹಾದೇವಿಯು ಕೃಷ್ಣ ಆಂತರಿಕ
ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಬಾಹ್ಯ ಚರಿತ್ರದ ಕೆಲವಂಶ ಇವಕ್ಕೆ ತಾಕಲಾಡದೆ ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು
ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದು ‘ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ’ಯೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೇ ನಾನು
ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನನ್ನ ನಾಟ್ಯಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿರುವೆನು”
ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಮತ, ತೋರಿಕೆಗಳು ಹರಿಹರ, ಚಾಮರಸರ
ಕಾವ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಸೂಚಿಸಿ

ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವೈವಾಹಿಕ ಜೀವನದ ಪೂರ್ಣ ಅನುಭವವನ್ನು ಅಕ್ಕನ ವಚನಗಳು ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು—

“ಹರಿಹರ, ಚೆನ್ನಬಸವಾಂಕ, ಕಂಚವೀರಣ್ಣೊಡೆಯ ಇವರು ಮದುವೆಗೆ ಸಾಧಕ ಮತವುಳ್ಳವರು. ಚಾಮರಸನೂ ಅವನ ಅನುವಾದಕಾರರೂ ಮದುವೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮತದವರು. ಹೀಗೆ ಮತಭೇದವಿರುವಾಗ ಅಕ್ಕನ ವಚನಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ ಅವುಗಳ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಮೂಲವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸತ್ಯವನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದಾದರೆ ಅವಳು ಮದುವೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನನ್ನ ತೋರಿಕೆ. ವಚನಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಶೃಂಗಾರವು ಸತಿಪತಿಭಾವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ಲೌಕಿಕ ಪತಿಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಯ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳವಳಾಗಿ ತಾನು ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಅಧಿದೈವವಾದ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಆರಸಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಳೆಂಬುದು ಕನ್ನಡ ನುಡಿಗೆ ಅಪರೂಪವಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ”

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವೈವಾಹಿಕ ವಿಧಿಗಳ ವರ್ಣನೆ ದಿಂದಲೂ,

“ಸಂಸಾರ ಸಾಗರದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದೆ ನೋಡಾ ನಾನು. ಸಂಸಾರ ನಿಸ್ಸಾರವೆಂದು ತೋರಿದನೆನೆಗೆ ಗುರು. ಅಂಗವಿಕಾರದ ಸಂಗವ ನಿರಿಸಿ ಲಿಂಗವನಂಗದಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪ್ಯವಮಾಡಿದ ನೆನ್ನ ಗುರು. ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮವ ತೊಡೆದು ಮುಂದಣ ಪಥವ ತೋರಿದನೆನ್ನ ಗುರು...”

ಮೊದಲಾದ ವಚನಗಳ ಆಧಾರದಿಂದಲೂ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದು ಮಾತ್ರ ವಲ್ಲದೆ ದಾಂಪತ್ಯಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳ ಅರಿವೂ ಆಗಿತ್ತೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಬಹುದು. ಭವಿಯನ್ನು ಕೂಡಿದಳೆಂದು ಜನ ನಿಂದಿಸಲು—

“ಜೆಟ್ಟಿದ ಮೇಲೊಂದು ಮನೆಯ ಮಾಡಿ ಮೈಗಳಿಗಂಜಿದಡೆಂತಯ್ಯ. ಸಮುದ್ರದ ತಡೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಮಾಡಿ ನೊರೆತೆರೆಗಳಿಗಂಜಿದಡೆಂತಯ್ಯ. ಸಂತೆಯೊಳಗೊಂದು ಮನೆಯ ಮಾಡಿ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ನಾಚಿದಡೆಂತಯ್ಯ... ಲೋಕದೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ ಸ್ತುತಿ ನಿಂದೆಗಳು ಬಂದೆಡೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಕೋಪವ ತಾಳದೆ ಸಮಾಧಾನಿಯಾಗಿರಬೇಕು”

ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟುಕೊಂಡೂ ಇರಬೇಕು. ಹರಿಹರ ಸ್ವಯಂ ಶರಣಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಹಾಕವಿ. ವೀರಶೈವ ಶರಣ ಶರಣೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಸ್ಸೀಮ ಗೌರವ ವುಳ್ಳವನು. ಅವನು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಅಕ್ಕನನ್ನು ಭವಿಗೆ ಕಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕನ ಆತ್ಮೋತ್ಪ್ರಾಂತಿಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲೊದಗಿದ ಮಹಾ ಎಡರುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಅವಳ ವಿವಾಹವೆಂದು ತೋರುವುದಕ್ಕೆ ಹರಿಹರ ವಿವಾಹದ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನೆತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಇನ್ನು ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯ ನಗ್ನತೆಯ ವಿಚಾರ. ಆಕೆಯ ವಿಚಾರ ಬರೆದಿರುವ ಎಲ್ಲ ಕವಿಗಳೂ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಅಕ್ಕನೇ ಬರೆದಿರುವ ಯೋಗಾಂಗ ತ್ರಿವಿಧಿಯಲ್ಲಿ—

“ಉಟ್ಟ ಸೀರೆಯ ಸೆಳೆದು ತೊಟ್ಟ ತೊಡಿಗೆಯ ಹರಿದುಬಿಟ್ಟನೋ ನಾನು ಬಿಡು ಮುಡಿಯ ಎಲೆ ದೇವ! ಕೊಟ್ಟನೋ ಎನ್ನ ತನುಮನವ”

ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಳೆ. ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು “ಅಕ್ಕನ ವಚನಗಳನ್ನೇ ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನಗ್ನಾವಸ್ಥೆಯ ಉಲ್ಲೇಖವಿಲ್ಲೆಂಬುದು ನಿಜ” ಎಂದು

ಹೇಳಿ “.... ಅವಳ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಧೈರ್ಯ, ಸಾಹಸ, ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಆಚಾರ ವಿಚಾರ—ಇವುಗಳಿಂದ ನಗ್ನತೆಯು ಅಕ್ಕನಲ್ಲಿ ಅಸಹಜವಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಬಗೆದಿರುವೆನು. ಅಂತೇ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಅವಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿರುವೆನು” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಒಂದು ದಿನ ಮಹಾದೇವಿ ಕೌಸಿಕದೊರೆಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಿನುಗಿ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಅರಸು ಕೀಳೋಲೆಯೊಂದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು, “ ನೀವನಿಗೆ ಆತನ ಕುರುಹಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂದ ಪರಮಗುರುಗಳು ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಊರಿನಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಈ ಸುದ್ದಿ ಹರಡುತ್ತದೆ. ಅರಸಿಯಾಗೆಂದು ಮಹಾದೇವಿಯನ್ನು ಒಂದು ದಿನ ಕೌಸಿಕನು ಬೇಡುತ್ತಾನೆ. “ನನ್ನೊಡನೆ ಕೀಳು ಗುಡಿಸಲೊಳು ಇರುವುದು, ಅಡವಿ ಗವಿಯನು ಸೇರುವುದು, ಅರಮನೆಯ ಪರ್ಮಂಕವನು ದಾಸ ದಾಸಿಯರ ಸೇವೆಯನು ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಧ ವಿಧದ ವೈಭವ ತೊರೆಯುವುದಾದರೆ” ಆಗಲೆನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಕೌಸಿಕನು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನಲು ವಿವಾಹವನ್ನು ಜರಿದು, ವಿವಸ್ತ್ರಳಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಕೌಸಿಕನಿಂದ ಅಜ್ಞಪ್ರಳಾದ ಜೋಗಿಣಿಯೊಬ್ಬಳು ತುಂಗಭದ್ರಾತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಹಾದೇವಿಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಭಂಗಮಾಡಲೆತ್ತಿಸಿ ವಿಫಲಳಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾಳೆ. ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನಿಗೆ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತ ಅನುಭವಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಮಹಾದೇವಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಪ್ರಭುದೇವರಿಂದ ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಪ್ಪಣಿ ಪಡೆದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತೆರಳಿ ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಘನಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವಾಗುತ್ತಾಳೆ— ಇದೇ ಕಥಾವಸ್ತು.

ಹರಿಹರ, ಚಾಮರಸರ ಪ್ರಕಾರ ಕೌಸಿಕ ಮೊದಲು ಮಹಾದೇವಿಯನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಅವನು ನಗರ ಪರ್ಯಟನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವಿಯೇ ಅರಸನ ಒಡ್ಡೋಲಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅರಸನಿಗೆ ಮಹಾದೇವಿಯ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಶನ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ನಾಟಕದ ಅಸ್ತಿಭಾರವೇ ಇದರಿಂದ ಅಭದ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಹಾದೇವಿ ಸುಶೀಲೆಯೂ ಕುಲೀನೆಯೂ ಸುಂದರಿಯೂ ಆದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು. ಅವಳಿಗೆ ಅರಸನ ಒಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲಸ? ಮುಂದೆಯಾದರೂ ಅವಳು ಅರಸನ ಆಣತಿಯೇಲಿಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಹರಿಹರ, ಚಾಮರಸರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವಿ ಅರಸನನ್ನು ಕಾಣಲೊಪ್ಪುವುದು ಅರಸನ ಪ್ರಧಾನಿ, ದಾಸ ದಾಸಿಯರ ಬೆದರುಮಾತುಗಳಿಂದ. “ಅರಸನ ಬಲವೇನು, ನಿನ್ನ ಬಲವೇನು. ಅವನು ಒಲಿದರೆ ನಿನಗೂ ನಿನ್ನ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಿಗೂ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಅವನು ಮುನಿದರೆ ಪ್ರಾಣಹಾನಿಯಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ” ಎಂದು ಹೆದರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಿವ ಶರಣಶರಣೆಯರ ಹತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣಕಾರಿಯಾಗಲು ಇಷ್ಟಪಡದೆ “ಏನಾಗಿಯಾದೊಡಂ ಭಕ್ತರಂ ರಕ್ಷೆಪುದು, ನಾನಾ ವಿಧಂ ಬಂದು ಶರಣರಂ ಸಲಹುವುದು ಎದುಂಟು ಸತ್ಯಂ ಪುರಾತನರ ವಚನ” (ಅ. ಮ. ರ., ಪುಟ ೨೮) ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನೆದು ಒಪ್ಪುತ್ತಾಳೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅವಳ ವರ್ತನೆ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಂಥಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಕೌಸಿಕನ ಮೇಲೆಯೂ ಚೆಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಗೆ ಮಹಾದೇವಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಕಣಿ,

ಭಕ್ತಿಯ ಬಿತ್ತು; ಆದರೆ ಕೌಸಿಕನಿಗೆ ಅವಳು ಲೋಕಸುಂದರಿ. ಹರಿಹರ ಹೇಳುವಂತೆ “ಅತಿ ವಿಷಯಿ, ಅತಿ ಕೋಪಿ, ಅತಿ ನಿಷ್ಕುರನ್, ಪಿರಿಯರವರಿನನ್ನನ್, ಮೂರ್ಖನ್” ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತೇಜಿತವಾದರೂ ಸತ್ಯವಾದುದು. ಅಂತಹವನು ಗ್ರಂಥಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಸಹಸ್ರವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ, “ನನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಜಗವನ್ನೆಲ್ಲ ತುಂಬಿ ತೇಲಿಸುವ ಸೊಗದ ಸಾಗರವು ಸಾರಿಬಂದಿದೆ.... ನಿಮ್ಮ ನುಡಿ ಕೇಳುವುದೇ ಆತನ (ದೇವರ) ಸೊಲ್ಲು ಕೇಳಿದಂತೆ; ನಿಮ್ಮ ಮೊಗ ಕಾಂಬುದೇ ಆತನ ರೂಪು ಕಂಡಂತೆ; ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಕಂಡೆನು, ಈಗಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿರುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾದೇವಿಯ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಭಕ್ತಿ ಕೌಸಿಕನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟಿತು? ಕೌಸಿಕನಿಗೆ ಮಹಾದೇವಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದು ಪ್ರೇಮವೋ, ಮೋಹವೋ, ಭ್ರಮೆಯೋ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿಲ್ಲ. ಮಹಾದೇವಿಯ ಸೋಂಕಿನ ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಮಂಚದ ಪುಣ್ಯವೂ ತನಗಿಲ್ಲ ವಲ್ಲಾ ಎಂದು ವಿಷಾದಿಸುವಷ್ಟು ಅವಳಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾದ ಕೌಸಿಕ ರಾಜ್ಯ, ಕೋಶ, ರಾಜಭೋಗಗಳನ್ನು ಅವಳಿಗಾಗಿ ತೊರೆಯಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಒಲವು ಕ್ಷಣಿಕವಾದುದಾದರೆ ಮಹಾದೇವಿಗೂ ಕೌಸಿಕನಿಗೂ ನಡೆದಿರುವ ಸಂಭಾಷಣೆ (ನಾಟಕದಲ್ಲಿ) ಪೊಳ್ಳಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಒಲವು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಕಲ್ಪಿಸಿರುವಂತೆ ಪ್ರಬಲವಾದುದಾದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರೋಮಿಯೋ ಅವರುಗಳಂತೆ ಕೌಸಿಕ ಯಾವ ತ್ಯಾಗವನ್ನೂ ದೊಡ್ಡದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪ್ರಭುದೇವರನ್ನು ಕಂಡುಹೋಗುವ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವಿಗೂ ಪ್ರಭು, ಬಸವಣ್ಣ, ಕಿನ್ನರಯ್ಯಗಳಿಗೂ ಆದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಶೂನ್ಯಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ಎತ್ತಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವಿ ಅನುಭವ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅಲ್ಲಿನ ಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ ವಿಚಾರ ಸೂಚನೆಯೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅನುಭವಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಹಾದು ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಮಹಾದೇವಿಯ ಜೀವನದ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯೆಂದರೆ ಅನುಭವಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಅವಳಿಗಿದ್ದ ಸ್ಥಾನ. ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಅದನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಕೌಸಿಕನು ಶಿವನ ಕರುಣೆಗಾಗಿ ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ತಿರುಗುವ ತಿರುಕ ನಾಗಿ ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. “ಈಗಿನ್ನು ಗುರುವಾಗಿ ಭಕುತಿಯನು ನೀಡಿರಿ” ಎಂದು ಬೇಡುತ್ತಾನೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಿಲ್ಲ, ಕಥಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಅಪ್ರಾಸಂಗಿಕ.

ನಾಟಕಕಾರರಿಗೆ ವಸ್ತು ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇತಿಹಾಸ, ಕಲ್ಪನೆ ಎರಡೂ ಎಣ್ಣೆ, ನೀರಿನಂತೆ ಬೆರೆತು ಓದುಗರನ್ನು ಸಂಶಯಕೂಪದಲ್ಲಿ ಕೆಡಹುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ವಚನಗಳನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೇ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಮೂರನೆಯ ಅಂಕದ ೧, ೨ನೆಯ ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯಂತೂ ವಚನಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಿಂದ ವಸ್ತುವಿನ ನಡಗೆ ಭಂಗಹೊಂದಿದೆಯೋ ವಿನಾ ಪೋಷಿತವಾಗಿಲ್ಲ.

“ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರೌಢ ವಚನ ಶೈಲಿ, ಹಾಗೂ ಅಕ್ಕನ ನಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇದು ರಂಗಭೂಮಿಗಾಗಿ ಬರೆದುದಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲದೆ, ದೃಶ್ಯಗಳ ಯುಕ್ತನಿಯೋಜನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಗ್ರಂಥವು ‘ನಾಟಕ’ವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಾಗಿದೆ. ೩ನೆಯ ಅಂಕದ ೨ನೆಯ ದೃಶ್ಯವು ಕಲ್ಪಾಣದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೇ ದೃಶ್ಯ ಮುಂದಿನ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಬಸವರಾಜದೇವರ ಮನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ೩ನೆಯ ಅಂಕದ ೩ನೆಯ ದೃಶ್ಯ (ಪುಟ ೪೨ರಲ್ಲಿ) ಶ್ರೀಶೈಲಮಾರ್ಗ, (ಪುಟ ೫೧) ಶ್ರೀಶೈಲದ ಬೆಟ್ಟದೊಳಗೆ (ಪುಟ ೫೨) —ಶ್ರೀಶೈಲದ ತೀರಸನಿಯ ಅಕ್ಕ ಬೆಟ್ಟವನ್ನೇರತೊಡಗುವಳು.

ನಾಟಕದ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ‘ಪ್ರೌಢ ವಚನ ಶೈಲಿ’ಯೆಂದು ಕರೆದು “ಅವಳ (ಮಹಾದೇವಿಯ) ವಾಚ್ಛೆಯಿಂದ ಹೇಗೆ ನನ್ನ ವಾಣಿ ಕುಣಿದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ಕಾಣಬಲ್ಲರು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಶೈಲಿಗೆ ಈ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಾಕು. “ಚಿಕ್ಕಿಯಂತೆ ಹೊಳೆದು ಚಕ್ಕನೆ ಹೋದಳು”. “ಇಂದಿನೋಲಗಕೆ ಇಂದುಕಳೆ ಬಂದಿತವಳಿಂದ”. “ಎಮ್ಮರಸ ನಿಜದೇವ, ಈತನಿರೆ ದೇವನೆಲ್ಲಿ? ಎಂದುಸಿರಲು, ಆಕೆ ದಿಗ್ಗಿಂದು ನೆಲಬುಗ್ಗೆ ಯಾಗೆದ್ದು ಗಾಳಿಗಾಲುಗಳಿಂದ ನಡೆದು, ಬಿಗಿದ ಮೊಗದೊಡವಿನಲಿ ನಗೆಯ ಮುಗುಳೊಂದು ಬೆರೆಯೆ ‘ದೇವನೆ ಎಲ್ಲರರಸು, ಈ ಅರಸನಿಹ ದೇವನೆಲ್ಲಿ’ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದ ಹೊಡೆಮಳೆಯ ಮುತ್ತುಗಳಂತೆ ಮಾತುಗುಳಿ ಸಫೆಯಿಂದ ಮಾಟವಾದಳು”. “ದಿನದಿನಕು ಮಿಗಿಲು ಕಂಪೊಂದಿ ನಿಮಗಾಗಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಗೋಡೆಗಳ ಸಂಪಗೆಯ ಗೋಪುರದ ಮನೆನಿಲಿಸಿ ಜಗಮರೆತು ಇರಲಿಹವು ಇಲ್ಲಿ ಈ ಹೊಗಡಣ”. ವಚನಶಾಸ್ತ್ರದ ಶೈಲಿ, ಸರಳರಗಳೆಯ ಶೈಲಿ, ಗದ್ಯಶೈಲಿಗಳ ಕಲಸುಮೇಲೋಗರವು ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಪ್ರಾಸಪ್ರಿಯತೆಯೂ, ಮಾತಿನ ಆಡಂಬರವೂ (Stilted Style) ಬೇಸರಿಕೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಗ್ರಂಥದ ಮುದ್ರಣ, ಹೊರಹೊದಿಕೆಯ ಮೇಲಣ ಚಿತ್ರದ ಮುದ್ರಣಗಳು ಬಹು ರಮ್ಯವಾಗಿವೆ. ಹೊದಿಕೆಯ ಮೇಲಣ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯ ದೇಹಾಂಗಗಳ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಚಿತ್ರಶಿಲ್ಪಿಯು ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟುಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖದ ಭಾವ ಗಂಭೀರವಾಗಿದೆ. ಶಾಂತಿ, ತೃಪ್ತಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿವೆ. ಅಕ್ಕನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿರುವ ಎಳೆನಗೆಯ ಬೆಳೆದಿಂಗಳು ಚಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ|| ಮುಗಳಿಯವರ ಆಸೆ ದೊಡ್ಡದು, ಬಯಕೆ ಹಿರಿದು. ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ಉಜ್ವಲ ಜೀವನವು ಓದುಗರ ಮನದಮೇಲೆ ಅಚ್ಚಳಿಯದಂತೆ ಮೂಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದಲೇ ಈ ನಾಟಕ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗಿರುವ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿರಲೆಂದು ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಸೃಜಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಸಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯ

ಸಂಪಾದಕೀಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ (ಪುಟ ೧೫೦) 'ಕರ್ನಾಟಕ' ಎಂಬ ರೂಪದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಮಹಾಜನರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿರಬಹುದೆಂಬ ಅಂಶವು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ 'ಕರ್ನಾಟಕ' ಎಂಬ ರೂಪವು ಸಾಧುವೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಪ್ರಯುಕ್ತ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿರುವ ಮಹನೀಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಯುಕ್ತವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಾಚಕರಿಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತರಾದ ಮೈಸೂರಿನ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಎನ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರೂ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರೂ ಸಪ್ರಮಾಣವಾದ ಎರಡು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಆದರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿಗಳೂ, ಪಂಡಿತ ಮಂಡಲಿಗಳವರೂ ಇದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಸಪ್ರಮಾಣವಾದ ಪ್ರೌಢ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವುದಾದರೆ ಸಹಜವಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಉತ್ಸಾಹವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಲೇಖನಗಳು ಆದಷ್ಟು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿರಬೇಕು; ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಿಂದ ಸರ್ವಸಮಂಜಸವಾಗಿರಬೇಕು. ವ್ಯಕ್ತಿಬಿಡನೆ ಮುಂತಾದ ಅಪ್ರಕೃತ ವಿಷಯ ಇರಬಾರದು. ಈ ರೀತಿಯ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಮಹನೀಯರುಗಳು ಪ್ರಕಟನೆಗಾಗಿ ದಯಪಾಲಿಸಿ ಉಪಕಾರಮಾಡುವವರಾದಾರೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ದೇಶಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸತೆರನಾದ ಒಂದು ಹುರುಪು, ಹೊಸತೆರನಾದ ಒಂದು ಶೈಲಿ, ಹೊಸತೆರನಾದ ಒಂದು ಭಾವವಿಕಾಸ ಮುಂತಾದವು ತೋರಬರುತ್ತಿರುವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರ ಅನುಭವದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ರೂಢಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಪ್ರಾಚೀನ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಮೂಲೆಗೊತ್ತಿ, ಆಧುನಿಕ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನವೀನತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದ ಅಪರಾಧವೆಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಶರಣರಾದ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಮಹನೀಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿರುವುದೂ ಉಂಟು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಆಧುನಿಕ

ಕವಿತೆಯ ನವೀನತೆ, ವೈವಿಧ್ಯ, ಪ್ರಕೃತಿಸಾಮರಸ್ಯ ಮುಂತಾದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟಾಂಶಗಳನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶಭಾಷೆಯೂ ಯಾವುದೊಂದು ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾಷೆಗೂ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ತಾನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವವರೂ ಉಂಟು.

ಇಂತಹ ಸಂದಿಗ್ಧ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ಅನುಸರಣೀಯವಾದ ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದೆಂಬ ವಿಚಾರವಾಗಿ, ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕವಿಸಾರ್ವಭೌಮರೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿರುವ ಫೂಟ್ಸ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಕೂರರವರು ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವರೆಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇವರು ಇದೇ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳ ೬ನೆಯ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ಕಲ್ಕತ್ತಾ ನಗರದ ವಿಶ್ವಭಾರತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಂಗೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯುತ ಬಂಕಿಮಚಂದ್ರ ಚಟರ್ಜಿಯವರ ಜನ್ಮಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆಕೊಡಿಸಿದ ಭಾಷಣದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ:—

“ನೀವುಗಳು ಬಂಕಿಮಚಂದ್ರರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಬಹು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ನಿಮ್ಮ ತುಲನೆಯಿಂದ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲು ಅಗಲಾರದು. ಅವರ ಸಮಕಾಲೀನರಾದ ನಮಗಾದರೋ ಅವರು ಜನತೆಯಮೇಲೆ ಸರ್ವಾನುಸರಣೀಯವಾದ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುವ ಆದರ್ಶ ಪುರುಷರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನಪಥವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಅತ್ಯಂತ ಉದಾತ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿ ಉದಾತ್ತರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಎಷ್ಟೋ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಾಮಿಗಳೂ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ದೇಶಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಅನುಸರಣೆ ಇದ್ದಲ್ಲದೆ ನಿರ್ವಾಹವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಅನುಲ್ಲಂಘನೀಯವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸಂಕೋಲೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದು, ವಂಗೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನವೀನವಾದೊಂದು ಭಾಷಾಶೈಲಿಯನ್ನೇ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಂದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವೈದುಷ್ಯವನ್ನೂ ವಂಗೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯಿಸಿ, ನವೀನವಾದೊಂದು ಕಳಿ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಹೊಸದೊಂದು ದಾರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮೊದಲಿಗರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದರೂ ಕಡಮೆಯೇ ಆಗಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಇವರು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಂದ ‘ವಂಗದರ್ಶನ’ವೆಂಬ ಸಾಹಿತ್ಯಪತ್ರಿಕೆಯಾದರೋ ಆ ಕಾಲದ ಜನರನ್ನು ಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಇದರಿಂದ ಆಗಿನ ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಪರಿಣಾಮವು ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾಗಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ಅಂತಹ ಪರಿಣಾಮವು ಇಂದಿನವರೆಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.”

ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಚಿಕೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ೨೯-೧೦-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪಟ್ಟಪ್ರದಾನೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಿಂದ ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರಣೆ ಮಾಡುವುದರ ದೇಶಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಆ ವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಆರ್. ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ- ವೆಂಕಟರಾಮಾಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನೂ ಮೈಸೂರು ದಿನಾನ್‌ರವರ ಇದೇ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎನ್. ಎಸ್. ಭಾಷಣ: ಸುಬ್ಬರಾಯರು ೩೦-೯-೧೯೩೭ರಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣಾಮಲೆ ನಗರದ ಮದರಾಸ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಆ ನಿಲಯದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಕರ ಸ್ಮಾರಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನೂ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ.* ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ದಿನಾನ್‌ರವರಾದ ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್‌ರವರು ೫-೮-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮದರಾಸ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪದವೀದಾನ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅನೋಘವಾದ ಭಾಷಣಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಭಾಷಣದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ಅವಗಾಹನೆಗಾಗಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ:—

ದೇಶಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ

“ಪ್ರಚಾರೋಪನ್ಯಾಸಗಳೂ ಪ್ರಕಟನವೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನಗಳ ತಾಯಿನುಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳವರೆಗಂತೂ, ಅದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದೇ ಅಚರಣೆಯಲ್ಲರ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಓದುಬರೆಹಗಳನ್ನರಿತ ನಮ್ಮ ದೇಶಬಾಂಧವರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನರಿತವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ತೀರ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿಯೇ ಇರುವುದರಿಂದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳವರು ದೇಶಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಬೇಕಾದುದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಕ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ದೇಶಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಭಂಡಾರವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಒಂದೇಸಮನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಈಗಿನ ವಿಜ್ಞಾನ ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಜನರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರುವ ಗ್ರಂಥಗಳು ಆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವ ಕೊರತೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ದೇಶಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಗ್ರಂಥರಾಶಿ ಬೆಳೆಯುವುದರಿಂದ ಆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾವವನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿನಿರಸುವ ನುಡಿಸಿದಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಪದಸಮುದಾಯವು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ವಿಸ್ಮಯಹೊಂದ ಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ.”

ಮೇಲಿನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿರುವುದಾಗಿದೆ ಎಂಬಂಶವನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸೂಚಿಸಬಹುದು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನವೇ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು

* ಸಂಪುಟ ೨೨, ಸಂಚಿಕೆ ೧-೨, ಪುಟ ೧೨೪-೫.

ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮುಖ್ಯನಗರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಗಿಂದಾಗ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ವಿಜ್ಞಾನವಿಷಯಕವಾದ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ಅಂತಹ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಪ್ರಯೋಜನವು ಹಳ್ಳಿಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ, ಅವರ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮಾಂತರದ ಸಾಮಾನ್ಯಜನರಿಗೂ ಲಭಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಸಹ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟನ ಶಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಈ ಏರ್ಪಾಡುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಡೆದು ಜನಸಾಮಾನ್ಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರಣೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಬರಲು ಸಾಧಕವಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ದ್ರಾವಿಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಪುರಾತನವಾದದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯ ನೆಗೆನು ನಂಬಿಕೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಿಂಧೂ ನದಿಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚ್ಯಲಿಪ್ಯನ್ವೇಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆದು ಮೊಹೆನ್‌ಜೋದಾರೋ ಮತ್ತು ಹರಪ್ಪ ಎಂಬ ಪ್ರಾಚೀನ ನಗರಗಳ ಭಗ್ನಾವಶೇಷಗಳು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬರಲಾಗಿ, ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ೫ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇತ್ತೆಂಬುದು ನಿರ್ಧರವಾಯಿತು.

ಈ ಗಣನೆಯೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾದುದೆಂತಲೂ, ೧೪ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇತ್ತೆನ್ನುವುದು ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಂದ ಸ್ಥಿರಪಟ್ಟಿರುವುದೆಂತಲೂ ಕೋರ್ಟಾಲಂ ಆನಂದ ಮಿಷನ್ನಿನ ಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಸ್ವಾಮಿ ನಿತ್ಯಾನಂದರೆಂಬವರು ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ೧೪ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪೂರ್ವಾರ್ಧಗೋಳಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದು ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಆಗ ಆ ಗೋಳದ ಭಾಗಭೃಗ್ವಾತಿ ಈಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪಸಮಗಿತೆಂದೂ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತಕ್ಕ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಅವರು ಕಳೆದ ೨೦ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶೇಖರಿಸಿರುವರಂತೆ. ಆದರೂ ಇವರು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ, ಆಯಾ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಶಾಸನಗಳ ಪ್ರಾಚೀನ ಲಿಪಿಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಥಿರಪಡಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. "ಸಂಶೋಧನಾಯುಗ"ವೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾದ ಈ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಿಂದಾಗ ಹೊರಪಡುವ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಜನರ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಬರಬೇಕಾಗುವುದಲ್ಲವೆ !

ಪ್ರಪಂಚದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕವಿಗಳು, ನಾಟಕಕಾರರು, ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂಪಾದಕರು, ಪ್ರಬಂಧ ಲೇಖಕರು, ಕತೆಗಾರರು — ಮೊದಲಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳು ಸೇರಿ 'ಪಿ. ಇ. ಎನ್.' ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಘಕ್ಕೆ 'ಪಿ. ಇ. ಎನ್.' ಸಂಘ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿರುವುದು ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುವ ಮಾತುಗಳ ಮೊದಲಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಎನ್ನುವುದು ೧೯೪೦ರಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿವರಣೆಯಿಂದ ವಿಶದವಾಗುವುದು:

P. E. N.

A World Association of

POETS EDITORS NOVELISTS
LAYWRIGHTS ESSAYISTS

ಈ ಸಂಘದ ಶಾಖೆಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಖೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದವರು ಶ್ರೀಮತಿ ಸೋಫಿಯಾ ವಾಡಿಯಾ ಎಂಬ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪಾಠಶಾಲಕಿ ಮಹಿಳೆಯರು. ಇವರು 'ಇಂಡಿಯನ್ ಪಿ. ಇ. ಎನ್.' ಎಂಬ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸಂಪಾದಕಿಯರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು, ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಸಮಸ್ತ ದೇಶಭಾಷೆಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ಕುರಿತು ಉತ್ತೇಜಕವಾದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಚಾರವಾಗಿಯೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೋಸಾರಿ ಪ್ರಶಂಸಾರೂಪವಾದ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಈ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಪೂಜ್ಯ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಠಾಕೂರರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು; ಶ್ರೀ|| ರಮಾನಂದ ಚಟರ್ಜಿಯವರೂ, ಶ್ರೀಮತಿ ಸರೋಜಿನಿ ನಾಯಡು ರವರೂ, ಸರ್ ಎಸ್. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್‌ರವರೂ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳು; ಅಲ್ಲದೆ ಸುಮಾರು ಇನ್ನೂರು ಮಂದಿ ನಾನಾ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಸದಸ್ಯರು. ಈ ಪೈಕಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರು ಯಾರು ಯಾರೆಂದರೆ:

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ.— ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ವಿ. ಕೆ. ಗೋಕಾಕ್‌ರವರು, ಎಂ.ಎ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ.— ಶ್ರೀ||ಗಳಾದ ಎನ್. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಎ. ಆರ್. ವಾಡಿಯಾರವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಂ. ಎ. ವೆಂಕಟರಾಯರು, ಎಂ.ಎ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ.— ಶ್ರೀ||ಗಳಾದ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಡಿ. ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು, ರಾಜಚರಿತವಿಶಾರದ ರಾವ್ ಸಾಹೇಬ್ ಸಿ. ಹಯವದನರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಐಯಂಗಾರ್‌ಗಳು, ಎಂ.ಎ., ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ., ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರು ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದುಸಾರಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಮುಖ್ಯನಗರದಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ವಾಡಿಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಈ ವರ್ಷದ ಸಮ್ಮೇಳನ ಕಳೆದ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ

ಚೇರೇಸ್ಲೋ ವೇಕಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರೇಗ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಸುಮಾರು ಇನ್ನೂರು ಮಂದಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ, ಸದಸ್ಯರೂ ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ಹಬ್ಬವನ್ನಾಚರಿಸಿದರು. ಸರ್ಕಾರದ, ಪೌರಸಭೆಯ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಶಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಸಹ ಸಭೆಯವರಿಗೆ ಸ್ವಾಗತವಿತ್ತರು. ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನವೂ, ವಿವಿಧವಿನ್ಯೋದಗಳೂ ನಡೆದುವು.

ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಸಮ್ಮೇಳನ ಸ್ವೀಡನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಟಾಕ್‌ಹೋಂ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ.

೧೯೪೦ನೆಯ ವರ್ಷದ ಸಮ್ಮೇಳನ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಾಗಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿಯೇ ಸರಿ. ಈ ರೀತಿಯ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣರು ಶ್ರೀಮತಿ ಸೋಫಿಯಾ ವಾಡಿಯಾರವರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಪ್ರಯತ್ನ ಸಫಲಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರ ನಿಕಟವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನವೂ, ದಿವಾನ್ ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್‌ರವರ ಸರ್ವಸಮತಾದೃಷ್ಟಿಯೂ ಸಹಾಯಕವಾದುವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾರವರು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಸೋಫಿಯಾ ವಾಡಿಯಾರವರಿಗೆ ಬರೆದ ಕಳುಹಿಸಿದ ಆಹ್ವಾನಪತ್ರದಿಂದ ದೃಢಪಡುವುದು. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:—

“The prospect of having amidst us such a distinguished body of writers from all the world over is one that should commend your proposal to our acceptance. I therefore hereby extend, on behalf of His Highness, a most cordial invitation to the members of the P. E. N. to hold their 1940 Congress in the Mysore State.”

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸಮ್ಮೇಳನವು ೧೯೪೦ರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತಿಂಗಳ ಯಾವ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದೆಂಬುದು ಮುಂದೆ ಗೊತ್ತಾಗತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ನಡೆಯಲಿ—ತುಂಬಾ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದ ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುವವರಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ತಿನ ರಜತ ಮಹೋತ್ಸವವೂ ಸಹ ೧೯೪೦ರಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ ಎಂಬಂಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಮೈಸೂರು ನಗರದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದವರು ಕಳೆದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ವಾರ್ಷಿಕ ವರದಿಯೊಂದು ನಮ್ಮ ಹಸ್ತಗತವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಲಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರಣಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಜನರಂಜನೆಗಾಗಿ ವಿನೋದ ಕಲ್ಪನಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಸಂಘದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಂದಿದೆ. ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಲೆ, ಭಾರತ ವಾಚನ, ವ್ಯಾಸಂಗಗೋಷ್ಠಿ, ಗ್ರಾಮೋದ್ಧಾರಕಾರ್ಯ — ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಗಿಂದಾಗ

ಸಂಘದವರು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನೂ, ಮುಮ್ಮಡಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರವರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಜಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರವರ ಜಯಂತೃತ್ಸವಗಳನ್ನೂ, ಕನ್ನಡದ ಹಬ್ಬವನ್ನೂ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳ ವಿವರಗಳನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಈ ಸಂಘದ ಚಾಲಕರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿನಂದನಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತೇವೆ.* ಪುನಃ ಇನ್ನೊಂದುಬಾರಿ ನಮ್ಮ ಸಹಜವಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಇತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘಗಳೂ ಸಹ ಮೈಸೂರು ಸಂಘದ ಮೇಲ್ವಂಕ್ತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಜನೋಪಯೋಗವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾ ಬರುವವರಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ (ಪುಟ ೧೫೧-೨) ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಪ್ರಸಿದ್ಧಪುರುಷರ (ರಾಯಚೂರಿನ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಿ. ಕಿಷನ್‌ರಾಯರ ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸರ್ ಕೆ. ಪಿ.

ಇಬ್ಬರು ಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಪರಿಷದಭಿಮಾನಿಗಳ ಮರಣ	ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಶೆಟ್ಟರ) ಮರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿದ್ದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಇಬ್ಬರು ಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಪರಿಷದಭಿಮಾನಿಗಳ ಮರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗವು ಒದಗಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ತುಂಬಾ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇವೆ.
---	---

ಈ ಪೈಕಿ ಮೊದಲನೆಯವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀಣೆ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನವರು ಮೈಸೂರು ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವೈಣಿಕ (೧) ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪ್ರವೀಣರೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮೈಸೂರಿನ ಕಲಾವಿದರ ಮರಣದಿಂದ ಸಂಗೀತ ಕಲೆಗೆ ಅಪಾರವಾದ ವೀಣೆ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನವರು ನಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಚ್. ವೆಂಕೋಬರಾಯರು ಸುಮಾರು ೨೫ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಶಿರಹಟ್ಟಿಯ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪ್ರಾಸಾದಿಕ ನಾಟಕಮಂಡಲಿಯ ಒಡೆಯರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು, ಅನೇಕ ನಟರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ದಾತರಾಗಿದ್ದು ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಕರ್ತರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡನಾಡಿಗೂ, ಕನ್ನಡ ನಾಟಕ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ ಮಹೋಪಕಾರಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಮರಣದಿಂದ ಇದುವರೆಗಾಗಲೇ ಖಿಲವಾಗುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡ ನಾಟಕಕಲೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ನಷ್ಟವುಂಟಾಯಿತೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

* ಸಂಪುಟ ೨೨, ಸಂಚಿಕೆ ೧-೨, ಪುಟ ೧೨೧; ಸಂಚಿಕೆ ೨, ಪುಟ ೨೦೬-೯; ಸಂಪುಟ ೨೨, ಸಂಚಿಕೆ ೧, ಪುಟ ೭೨.

ಮೂರನೆಯವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಟಿ. ಅಪ್ಪುರಾಯರು ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವುಕಾಲ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಮರಣದಿಂದ ಉಂಟಾದ ನಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿ ತಾ|| ೭-೮-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಸಂತಾಪ ಸೂಚಕ ನಿರ್ಣಯವೊಂದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು.

(೩) ಬೆಂಗಳೂರಿನ
ಆಡ್ವೋಕೇಟರಾದ
ಶ್ರೀಮಾನ್
ಬಿ. ಅಪ್ಪುರಾಯರು,
ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

ನಾಲ್ಕನೆಯವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದು ದಲ್ಲದೆ ಮೈಸೂರು ವಿದ್ಯಾಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಜನರಲ್ ಪದವಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ೧೯೧೬ರಲ್ಲಿ ಆ ಪದವಿಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದರು. ಇವರು ಪದವಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ, ನಿವೃತ್ತರಾದನಂತರವೂ ಸಹ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಾಚಾರ್ಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಮಾಂಟೆಸೋರಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಒಂದು ಪಾಠಶಾಲೆಯನ್ನೂ, ದೊಡ್ಡವರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರವನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳು

(೪) ಮೈಸೂರು ವಿದ್ಯಾ
ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ
ಪದವಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ರಿಟೈರ್
ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್
ಸಿ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು,
ಬಿ.ಎ.

೧೯-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಷ್ಟವುಂಟಾಯಿತೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಹನೀಯರುಗಳ ಮರಣದಿಂದ ಅವರವರ ಕುಟುಂಬವೊಳಗೆ ಉಂಟಾಗಿರುವ ವಿದೋಗದುಃಖದಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಸಹ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ಪರವಾಗಿ ಹೃತ್ಪೂರ್ವವಾದ ಅನುತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಯಾವುದೊಂದು ಭಾಷೆಯೇ ಆಗಲಿ ಔನ್ನತ್ಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ಆ ಭಾಷೆಯ ಮೂಲಕ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾರಣ ಕಾರ್ಯವು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನೆರವೇರಬೇಕಾದರೆ ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಬೀಳುವ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಸರಳಶೈಲಿಯ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಾ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾದ ಒಂದು ಪ್ರಕಟನಾಲಯ ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭವವುಳ್ಳ ಸರ್ವರೂ ಒಪ್ಪಲೇಬೇಕು. ಈ

ವಿಶಾಲ ಕರ್ನಾಟಕ
ಪ್ರಕಟನಾಲಯ :
ಭಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಕಂಪನಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆ

ರೀತಿಯ ಪ್ರಕಟನಾಲಯಗಳು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಿಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳೂ, ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಪ್ರಕಟ

ನಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡುತ್ತಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಇಂತಹ ಅನುಕೂಲಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆಯೆಂದೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಇಂತಹ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದೊಡನೆ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ 'ವಿಶಾಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಕಟನಾಲಯ' ವೆಂಬೊಂದು ಕಂಪೆನಿ ಏರ್ಪಡುವುದರಲ್ಲಿರುವುದೆಂದು ಕೇಳಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನೂತನ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು, ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು—ಇವು ಈ ಕಂಪೆನಿಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿನರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಡೈರೆಕ್ಟರಿಯನ್ನೂ, ಆ ಪ್ರಾಂತದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪರಿಚಯದ ವಹಿಯನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ನಿರ್ಧರ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಆರಂಭವಾಗುವ ಈ ಪ್ರಕಟನಾಲಯಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸುಂಟಾಗಲೆಂದು ಬಯಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಇದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಏಳಿಗೆಗೆ ಪೂರ್ಣಸಹಾಯ ದೊರೆಯುವಂತಾಗಲೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಪ್ರದವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದಾವುದೆಂದರೆ, ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದ ದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದೊಂದು ಮುದ್ರಣಾಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿ ಮಾಡಿ ಮುದ್ರಣಾಲಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ರುವ ನಿರ್ಧಾರ. ಪರಿಷತ್ತು ಮುಂದೆ ಪ್ರಸ್ತಾನಿಸಿರುವ ವಾರಪತ್ರಿಕೆ, ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟನೆ ಮುಂತಾದ ಜನೋಪಯುಕ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಕೀಯ ಮುದ್ರಣಾಲಯ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕು. ಈ ನಿರ್ಧಾರ ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಸಫಲಗೊಂಡು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಗಳು ವಿಸ್ತಾರ ಗೊಳ್ಳಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಧಾರವಾಡದಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರ್. ಎಸ್. ಹುಕ್ಕೇರಿಕರ್ ಅವರ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಹೊರಬಿದ್ದಿರುವ 'ಯುನೈಟೆಡ್ ಕರ್ನಾಟಕ' ಯುನೈಟೆಡ್ ಕರ್ನಾಟಕ, ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಗೂ, ಬೊಂಬಾಯಿ 'ಮೆಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗ' ನಗರದಿಂದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅನಂತನಾರಾಯಣ ಮಹಳ ಎಂಬ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅವರ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಹೊರಬಿದ್ದಿರುವ 'ಮೆಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗ' ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಗೂ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ವಾದ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಪೈಕಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪತ್ರಿಕೆ ಇದೇ ಆಗಸ್ಟ್ ೭ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂಪಾದಕರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ:—

“ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಅದರ ಪೈಕಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪತ್ರಿಕೆ ಇರಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ. ಈಗ ಅಂತಹ

ಪತ್ರಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತದ ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಏಕೀಕರಣದ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಗಳು ಹರಡಲು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ವರ್ತಮಾನಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಮದರಾಸ್, ದೊಂಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ತಕ್ಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕದವರ ಚಳವಳಿಯ ಬಲಾಬಲಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಅನೇಕ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಜನರ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಕನ್ನಡವೇ ಆದರೂ ಇತರ ದೇಶಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿವಾರಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಈ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಏಳಿಗೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳವಳಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಂಶಗಳಿಗೂ ಘೋಷಣೆವುಂಟು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕರ್ನಾಟಕದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾ ಬರುವುದಲ್ಲದೆ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವ 'ಪೂರ್ಣಸ್ವರಾಜ್ಯ'ಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಧೈಯ ಕರ್ನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣ. ದೇಶಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿಚ್ಛೇದದಂತೆ ಈ ಧೈಯವನ್ನು ಸರಿಪಾಲಿಸುವುದೇ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನೆರವೇರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಮಗೆ ತಕ್ಕ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವವರಾಗಬೇಕು."

ಕರ್ನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣದ ಧೈಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯುಂಟು. ಈ ಧೈಯದ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಜಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪತ್ರಿಕೆ ಚಿರಕಾಲ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬಾಳಲೆಂದು ಅತಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇನ್ನು 'ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗ' ಎಂಬ ಕನ್ನಡ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯ ಧೈಯವೇನೆನ್ನುವುದು ಆ ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂಪಾದಕರ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು:—

"ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಮುಂಬಯಿ ಪ್ರಾಂತದ ಮುಖ್ಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೊಂದಾಗಿದ್ದರೂ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನಾಡುವ ಜನರು ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ್ಲೂ ಒಂದಾದರೂ ಕನ್ನಡ ವರ್ತಮಾನಪತ್ರವು ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕಲಂಕವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

"ಕನ್ನಡ ಓದುಬರಹ ಬಲ್ಲಂಥ ೫೦ ಸಾವಿರ ಕನ್ನಡಿಗರ ವಸತಿ ಈ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದೆಯೆಂದು ವಿಶ್ವಸನೀಯ ಅಧಿಕಾರಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಇದರ ಪೈಕಿ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಜನರಿಗಾದರೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಾದರಗಳಿಲ್ಲವೆ? ಅಥವಾ ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರಮೇಲೆ ದೋಷಾರೋಪಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಈ ವರೆಗೆ ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ 'ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗನು' ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಕಲ್ಯಾಣ ಬಗೆಯಲು, ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಇದೀಗ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದ್ದಾನೆ.

"ಕನ್ನಡಿಗರ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ವಾಚ್ಛೆಯಾದ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಹೇರಾಸೀಯಿಂದಲೇ ಹಾಗೂ ಈ ಹೆಗ್ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ 'ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗ'ನ ಜನ್ಮವಾಗಿದೆ.

"ಕನ್ನಡಿಗರ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಬೆಂಬಲವನ್ನು 'ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗ'ನು ತಾಳಿದ್ದಾನೆ. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದು ಜನ್ಮ ತಾಳಿದಾಗ್ಲೂ ತಕ್ಕ ಸಹಾಯ ದೊರೆತರೆ ದೈನಿಕಪತ್ರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊರಡಬೇಕೆಂಬ

ಹವ್ಯಾಸವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಥ ಸಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನೇ ಕೂಡಿದೆ.”

‘ಕನ್ನಡಿಗರ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ವಾಚ್ಯಯದ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಧೈಯವೂ ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಧೈಯವೂ ಏಕಪ್ರಕಾರವೇ ಆಗಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ‘ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗ’ನು ದಿನಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನನಾಗುತ್ತಾ ಸಮಸ್ತ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗಿ ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯಂತನಾಗಿ ಬಾಳಲೆಂದು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ಕನ್ನಡ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಬರುವ ವಿಜಯದಶಮಿಯ ದಿನ (ತಾ|| ೪-೧೦-೧೯೩೮) ಪ್ರಾರಂಭಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ‘ಕನ್ನಡ ನುಡಿ’ ಎಂಬ ನಿರ್ಧರವಾಗಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ಅವ ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಾರಪತ್ರಿಕೆ ಗಾಹನೆಗೆ ತರಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಟನೆ ಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ವಿಷಯಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಾ ಬರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆಶಯ. ಈ ಆಶಯದಿಂದಲೇ ಇದರ ಚಂದಾ ದರ ಒಂದು ಪ್ರತಿಗೆ ೬ ಪೈ, ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೧-೮-೦, ಅಂಚೆ ವೆಚ್ಚ ಸೇರಿ ರೂ. ೨-೪-೦. ಈ ಮೇರೆಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಸ್ಥರೂ ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿಗಳೂ ಆದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರ ಸಂಪಾದಕತ್ವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಸಮಸ್ತ ಮಹಿಳೆಯರೂ, ಮಹನೀಯರೂ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ತಮ್ಮ ಉದಾರವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವಂತೆ ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಯಾವನೊಬ್ಬ ಮಹಾಕವಿಯ ಕಾವ್ಯಗಳ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೂ, ಅವನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವನಗಳ ಸರಳಾನುವಾದವನ್ನೂ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದು ಆದಿಪಂಪನನ್ನು ಕುರಿತ ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ವಿಶೇಷ ಸಹಾಯವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಮೂರು ಗಡ್ಯಗ್ರಂಥಗಳು: ವಿಲ್ಲ. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನವರು ಪಂಪ ಮಹಾಕವಿಯ ಭಾರತ ಗ್ರಂಥದ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕವಿಚರಿತ್ರೆ ಮುಂತಾದ ವಿವರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಉಪೋದ್ಘಾತವನ್ನೂ, ಆ ಗ್ರಂಥದ ಗದ್ಯಾನುವಾದವನ್ನೂ ಸಹ ಪ್ರಕಟಿಸುವರೆಂಬಂಶವು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರಿಗೆ ವೇದ್ಯವೇ ಇರಬಹುದು. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಣಪ್ಪನವರ ಉಪಕಾರ ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯ ವಾಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಪಂಪ ಮಹಾಕವಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾವ್ಯವಾದ ‘ಆದಿಪುರಾಣ’ದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಮೂಲಗ್ರಂಥದ ಸಂಗ್ರಹದ ಜೊತೆಗೆ

ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾದ ಉಪೋದ್ಘಾತ ಮುಂತಾದ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪ್ರಕಟನ ಶಾಖೆಯವರು ಕೈಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಇದೇ ಮಹಾಕವಿಯ 'ಆದಿಪುರಾಣ', 'ಭಾರತ' — ಈ ಎರಡೂ ಉದ್ಗ್ರಂಥಗಳ ಗದ್ಯಾನುವಾದವನ್ನೂ, ಕವಿಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೂ ಸುಲಭವಾದ ಹೊಸಗನ್ನಡ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಮಂಗಳೂರು ಕಾಲೇಜಿನ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರು ವಿದ್ವಾನ್ ಮುಳಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯನವರು ಕೈಕೊಂಡಿರುವರೆಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇವರು ಸ್ವಯಂ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು; ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪೂರ್ಣ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು; ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರು; ಅಲ್ಲದೆ ೧೯೩೧ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರವಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ೧೭ನೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಯನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ್ದವರು — ಎಂದ ಮೇಲೆ ಇವರು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಪುಟಗಳಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಪಂಪ ಮಹಾಕವಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ಮೂರು ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಕನ್ನಡಿಗರ ಆದರವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿರಲಾರದು. ಇಂತಹ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ಪ್ರಕಟನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡ ಪಂಡಿತ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯನವರನ್ನು ನಾವು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಇವರ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ಣ ಸಾಫಲ್ಯಹೊಂದಿ ಇವರು ಇದೇ ರೀತಿಯ ಇತರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆಯುವಂತಾಗ ರೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳೂ, ಗ್ರಂಥಕರ್ತರೂ ಆದ ಪ್ರೊಫೆಸರ್

ಪ್ರೊಫೆಸರ್
ವಿ. ಕೃ. ಗೋಕಾಕರಿಗೆ
ಅಭಿನಂದನ

ವಿ. ಕೃ. ಗೋಕಾಕ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿರುವುದು ನಮ್ಮ ವಾಚಕರಲ್ಲನೇಕರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಅವರು ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಬಿ.ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿರುವರೆಂದು

ತಿಳಿಸಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇವರು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿರುವಾಗಲೂ ಸಹ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇವರ ಅಲ್ಲಿನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು 'ಸಮುದ್ರ ದಾಡೆಯಿಂದ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಧಾರವಾಡದ 'ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ'ಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದೇ ನಿರ್ದರ್ಶನವಾಗಿದೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಮೇಲೂ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಏಕರೀತಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಇತೋಷ್ಯತಿಯವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಬರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಸಾರಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಜಿಲ್ಲಾ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದವರು ವಿಶ್ವಾಸಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ೨೩ನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಡಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸಮ್ಮೇಳನ : ತಿಳಿಸಲು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಾದ ಮಹನೀಯರನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಮಿತಿ ಈಗಾಗಲೇ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಟಾಗಿರುವುದಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಅವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಬಹುದಾದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಸಮ್ಮೇಳನ ಅಭೂತಪೂರ್ವವಾದ ಯಶಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ, ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದಲೂ ನಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇರಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ತೀವ್ರಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಅನೇಕ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಅವರ ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಡಲು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆಹೋಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ಅನಿರೀಕ್ಷಣೀಯವಾಗಿ ಆಶಾಭಂಗವಾದರೂ ಕೂಡ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಗತಿಸಿದ ಅನಂತರವೂ ಅವರು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವೂ, ಅವ್ಯಾಹತವೂ ಆದ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಸಾರಿಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಫಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಸಕಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಯಾರೆಂದು ನಾವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದು ಇದು ಮೂರನೆಯ ಸಲ. ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ೧೯೨೦ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಗತವೈಭವದ ಸ್ಮಾರಕವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದ ಹೊಸಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಆಗ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ರೊಡ್ಡ ಕೋನೇರ ರಾವ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತವು ತೆಲುಗು, ಮರಾಠಿ ಮುಂತಾದ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳು ಪ್ರಧಾನವಾಗುಳ್ಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದ ಕನ್ನಡ ತಲೆಯೆತ್ತುವುದಕ್ಕೇ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರು ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸಿದರು.* ಎರಡನೆಯ ಸಲದ ಸಮ್ಮೇಳನ ೧೯೨೬ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾರಿ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಯೇ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಜಿ. ಹಳಕಟ್ಟೆ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರ

* 'ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ', ಸಂಪುಟ ೫, ಸಂಚಿಕೆ ೨, ಪುಟ ೬೮-೭೫.

ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಅವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಗತವೈಭವವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿ ಈಚೆಗೆ ಪಾಪ್ತವಾದ ಅನಂತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು.* ಈಗ ಮೂರನೆಯ ಸಲ ಪುನಃ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮೇಳನ ನಡೆಯುವುದು ಒಂದು ವಿಶೇಷವೇ ಸರಿ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣ, ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಪಶ್ಚಿಮೋತ್ತರ ಸಮಿತಿ ಮುಂತಾದ ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸರ್ವಾಧೀಶನಿಗೆ ಬರಬಹುದು. ಸರ್ವವಿಧಗಳಿಂದಲೂ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಈ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಕನ್ನಡಿಗರೂ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಅದರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನೂ ಬೆಂಬಲವನ್ನೂ ನೀಡಿ, ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಜಯಪ್ರದವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ಈ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸಮ್ಮೇಳನದ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಭಾಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪರಿಷತ್ ಕಾರ್ಯಾಲಯದವರೂ, ಸ್ವಾಗತ ಸಮಿತಿಯವರೂ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಾಚ್ಯ ಲೇಖನ ಮಾಲೆ

[ಪ್ರಾಚ್ಯ ದೇಶಗಳ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭರತಖಂಡದ, ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಚರಿತ್ರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೇಲೆ ಇತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಮುಖ್ಯ ಲೇಖನಗಳು]

Annals of the Bhandarkar Oriental Research Institute, Vol. 19, Part II

1. "Toda Culture Thirty-five Years After: An Acculturation Study"—Mr. M. B. Emeneau.
2. "The Easter Island Script and the Script of Mohenjo Daro"—Rev. H. Heras, S.J., M.A.

[The author contradicts the theory of Mons. G. de Hévesy that the scripts of the Easter Island, inscribed on wooden tablets discovered there, are similar to and earlier than those of the Mohenjo Daro scripts, and conjectures that the latter might have travelled from India towards the East and says that the similarity is coincidental, as, according to the author, there are instances of signs in both the scripts which are similar in appearance but read quite different meanings.]

3. "Occupations and Professions as seen in the Rāmāyana"—Miss P. C. Dharma, M.A., L.T.
4. "The Date of Śrīkara Bhāṣhya"—Mr. S. Srikantha Sastri, M.A.
[The author opines that the *Śrīkara Bhāṣhya* of Śrīpati Paṇḍita, which is assigned to the 14th century may not be the original *Śrīkara Bhāṣhya* and infers that it is the work of some unknown author of the last quarter of the 13th century who probably worked on an older *Bhāṣhya* attributed to Śrīpati.]

* 'ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ', ಸಂಪುಟ ೧೧, ಸಂಚಿಕೆ ೨, ಪುಟ ೮೧-೯೨.

The Quarterly Journal of the Mythic Society, Vol. 28, No. 4, April 1938

1. "The Yakṣa of the Vedas and Upanishads"—Dr. Ananda K. Coomaraswamy.

["...in the scriptural tradition, *Yakṣa* is virtually synonymous or coincident in reference with Brahman, Ātman, Puruṣa, Mrtyu, Agni, Prajāpati, Manas, etc., and designates that single spiritual principle which assumes a multiplicity and diversity of aspects by its immanence in all things, being at the same time essentially inaccessible, and at the same time always manifesting, and in this sense recognizable."]

2. "The Aruṇa Praṇa and the Atharva Veda"—Mr. N. K. Venkatesam Pantulu, M.A., L.T.

3. "Divinity of Women in Hindu Thought"—Sri. M. R. Lakshamma, B.A.

[In this article Sri. Lakshamma examines the position held by women in the cultural life of the Hindu Society from the Rig. Vedic period down to modern times and pleads for the improvement of the low status of women, particularly the Sūdra women who form the bulk of the women population.]

4. "Dravidic Sandhi"—(Continued from Vol. 28, No. 2, P. 110)—Mr. L. V. Ramaswami Aiyar, M.A., B.L.

5. "Bālācharita Nāṭaka : A Note"—Mr. K. R. Pisharoti.

[The author points out that *Bālācharita* is the earliest drama so far as the Kēraḷa-nāṭaka-chakra is concerned, and the first to be staged by the Ṣākyars, according to the technique devised by Kulaśēkhara, the dramatist.]

The Quarterly Journal of the Mythic Society, Vol. 29, No. 1, July 1938

1. "History of Devotional Literature in Kannada"—Mr. B. N. Krishnamurthi Sarma, M.A.

["The mission of the Dāsas was to educate the masses in the philosophy of Madhvācārya through the medium of Kannada. The earliest Dāsa of whom we have any information is Narahari Tīrtha (c. 1248-1333). But the real founder of the Dāsa-Kūta was Śrīpādarāya, the guru of Vyāsarāya. Vyāsarāya had three eminent disciples, Purandara Dāsa, Kanaka Dāsa and Vādirāja. Purandara Dāsa (c. 1500-70) is admittedly the dominating figure in the Dāsa-Kūta. There were a host of others succeeding Vādirāja, and the Dāsa-Kūta is thus to this day a living force in Karnāṭaka."]

2. "The Significance of Megalithic Monuments"—Mr. L. A. Krishna Iyer, M.A.

Indian Culture, Vol. 4, No. 4, April 1938

1. "Thieme and Pāṇini"—Dr. Batakriṣṇa Ghosh, D.Phil., D. Litt.
2. "Aditi and the Great Goddess"—Mr. Vasudeva S. Agarwala, M.A.

3. "The 'Līṅga Purāṇa' (Edited by Jivānanda Vidyāsāgara, Calcutta, 1805)"—Dr. Rajendra Chandra Hazra, M.A., Ph.D.

[A manual of the Līṅga-worshippers, inculcating the worship of the Phallic emblem of Śiva; contains a good number of chapters on Smṛti-topics, mainly religious; is not the earlier one which was noticed by the *Malaya, Skanda* and *Agni*; is most probably the result of a destructive recast to which the earlier Purāṇa was subjected. Date: between 600 to 1000 A.D.]

4. "Horse in the Pre-Maurya Art"—Mr. Charu Chandra Das Gupta, M.A.

[“ The representation of the horse in early Indian art may be traced back to the chalcolithic age and there is no cogent reason to hold the view that the horse which is chiselled on the abacus of the well-known Saranath lion-art.”]

5. “ Mādhva Influence on Bengal Vaishnavism ”—Mr. B. N. Krishnamurti Sarma, M.A.
6. “ The Date of the Arthasāstra ”—Mr. Atindra Nath Bose, M.A.
[The author has gathered a few evidences, mostly from the *Arthasāstra* itself, on the strength of which he disagrees with the 4th century theory of Mr. Vincent Smith and Dr. Shama Sastri and inclines in favour of the 1st century A.D. as the probable date of the *Arthasāstra*.]
7. “ Musical Culture in the Rāmāyana ”—Miss P. C. Dharma, M.A.
8. “ Internal Security in the Vijayanagara Empire ”—Dr. B. A. Saletore, M.A., Ph.D.
9. “ Identity of Makkibhatta, the author of a commentary on Sripati's *Siddhānta-Sākhya* with Makkibhatta, the author of a commentary on the *Raghuvamśa* ”—Mr. P. K. Gode, M.A.
10. “ Materials for a Dhātupāṭha of Indo-Aryan (I) ”—Mr. S. M. Katre, M.A., Ph.D.
11. “ One Bhāsa Verse and its bearing on the Bhāsa Problem ”—Mr. A. D. Pusalkar, M.A., LL.B.

[*Abhinava Bhārati*, a commentary on the *Bharata Nāṭya Śāstra* by Abhinava Gupta, contains one verse from Bhāsa which refers to a Rāma play, and which, in the opinion of the author of this article, appropriately fits in to *Abhishēka* (rather than to *Pratimā*), thus connecting it with Bhāsa.]

The Journal of the Punjab University Historical Society, Vol. 5, April 1938
“ India's Contribution to World Civilization ”—Mr. Lakshman Sarup.

The Journal of the Royal Asiatic Society of Great Britain & Ireland, July 1938

“ The Earliest Jain Sculptures in Kathiawar ”—Mr. H. D. Sankalia.

[Mr. Sankalia identifies some of the figures in the sculptures, discovered at first by Mr. Burgess in Dhank (Kathiawar) and thought by him to be Buddhistic, with the Jaina Tirthankaras and places the sculptures in the early 4th century.]

The Journal of the Benares Hindu University, Vol. 2, No. 2

“ The Meaning of Veda and the Significance of Vedic Yajñas ”—Dr. Radha Kumud Mookerji, M.A., Ph.D.

The Modern Review, July 1938

“ Why Karnāṭak should be separated ”—Mr. V. B. Kulkarni.

The Modern Review, August 1938

“ An Illustrated Manuscript of the Bhāgavata from Orissa ”—Mr. O. C. Ganguly.

New Indian Antiquary, Vol. 1, No. 1, April 1938

“ Southern India, Arabia and Africa ”—Mr. K. A. Nilakanta Sastry.

Triveni, July 1938

1. “ Bengali Poets of to-day ”—Prof. Mohini Mohan Mukherjee.
2. “ Recent Tamil Literature ”—Mr. M. S. Ramaswami.

Triveni, August 1938

"The Case for Karnāṭaka"—Mr. V. B. Kulkarni.

The Indian P. E. N., Vol. 4, No. 7, July 1938

1. "Bankim Chandra Chatterji (1838-1894)"—Prof. Priyaranjan Sen.
2. "Saint Vilvamangala"—Rao Sahib Mahakavi Ullur S. Parameswara Aiyar.

The Jaina Antiquary, Vol. 4, No. 2, September 1938

"Jaina Literature in Tamil"—Prof. A. Chakravarti, M.A., I.E.S.

[The author briefly traces the origin and growth of the Jaina Dharma in Northern India from the Vedic times, and maintains that the introduction of Jainism in the South must be prior to the 4th century B.C., as against the generally supposed view that the migration of the Jainas to South India began at the time of Bhadrabāhu, guru of Chandra-Gupta Maurya, both of whom are said to have come and settled for some time at Śravaṇa Belgola (Mysore State).]

The Quarterly Journal of the Bharata Itihasa Samshodhaka Mandala (Marathi), Vol. 20, No. 1, July 1938

"New Light on the meaning of Śleṣha, a figure of speech"—Mr. H. M. Nene, M.A., L.T.

["Sanskrit Rhetoricians define Śleṣha nearly in the same way generally. Bhāmaha gives a slightly different definition. In the oldest Marāṭhī literary works such as *Jñānēśvarī*, *Vaṣaḥaraṇa*, *Rukmiṇī-Svayamvara* Śleṣha as also Upamā, etc., have altogether different characteristics. In this respect the authors of the above works seem to have followed some unknown works on rhetorics."]

ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ನಾಟಕ — ಸಂಪುಟ ೧೯, ಸಂಚಿಕೆ ೪

೧. ತಿರುವಾರೂರ ಹಿರಿಮೆ

—ಅನುವಾದಕರು: ಶ್ರೀ|| ಎಲ್. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ.

೨. ಗ್ರೀಕ್ ರುದ್ರ ನಾಟಕ

—ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವಿ. ರಾಘವಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.

೩. ಕೆಲವರು ವಚನಕಾರರು (೨)

—ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಎಲ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ.

೪. ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ

—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ.

[“ಭಾಷಾಪರವಾದ ಆರ್ಯ ದ್ರಾವಿಡ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಜನಾಂಗದ ಸರವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದು ಶುದ್ಧ ತಪ್ಪು. ಆರ್ಯ ಜನಾಂಗ, ದ್ರಾವಿಡ ಜನಾಂಗ ಎಂಬ ಭೇದಕ್ಕೆ ಶಾರೀರಕಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣವೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹರಪ್ಪ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಶುದ್ಧ ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಮೊಹಂಜೋದಾರೊಗಿಂತಲೂ ಹರಪ್ಪ ಪಟ್ಟಣ ಪ್ರಾಚೀನ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಮ್ರಿ ಮತ್ತು ನಾಲ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಹಿಂದಿನವು. ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೭೦೦೦ದ್ದೆಂದು ಖಂಡಿತ ವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. . . . ಹಿರಾಸರ ದ್ರಾವಿಡ ವಾದವೂ ಕೇವಲ ಊಹಾ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದೇ ವಿನಾ ನಿರ್ದುಷ್ಟವಾದ ಆಧಾರಗಳು ಸಿಗುವ ವರೆಗೂ (ಹರಪ್ಪ ಭಾಷೆ) ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯೆಂದೇ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವುದು ಅಸಮಂಜಸವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು.”]

ಜಯಕರ್ನಾಟಕ — ಸಂಪುಟ ೧೬, ಸಂಚಿಕೆ ೭; ಜುಲೈ ೧೯೩೮
ಇಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ

— ಅನುವಾದಕರು : ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಅಶ್ವತ್ಥನಾರಾಯಣರಾಯರು (ರಾವ್ ಸಾಹೆಬ್ ಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ ವ್ಯಾಕರಣಾಚಾರ್ಯ ಗದುಗು ವೆಂಕಟರಾಮ ಮೂರ್ತಿ ಪಂతుಲು ಅವರ ತೆಲುಗು ಲೇಖನದ ಅನುವಾದ).

ಜಯಕರ್ನಾಟಕ — ಸಂಪುಟ ೧೬, ಸಂಚಿಕೆ ೯; ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೩೮

೧. ಕನ್ನಡ ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿಯ ತ್ರಿದೋಷಗಳ ಚರ್ಚೆ

— ಶ್ರೀ|| ಬೆಂಗಳೂರಿ ಹುಚ್ಚರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.

೨. ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿ: ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ — ಶ್ರೀಮತಿ 'ವಸುಂಧರ'

[“ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಕೀರ್ತಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಘನತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ‘ಕನ್ನಡ ಸಂಗೀತ ಸಾಹಿತ್ಯವು’ ವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು. ಇರುವ ದೇವರ ನಾಮಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಸ್ವರ ಹಾಕಿ ಹಾಡಲು ಅನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕು. ಸಂಗೀತಗಾರರು ಮತ್ತಷ್ಟು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.”]

ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ — ಸಂಪುಟ ೧, ಸಂಚಿಕೆ ೭

೧. ಕವನ ಕಲೆ — ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.

೨. ಜೈನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ

— ನ್ಯಾಯಾಚಾರ್ಯ ನ್ಯಾಯಭೂಷಣ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಭುಜಬಲಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.

[ಜೈನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕುಂದ ಕುಂದಾಚಾರ್ಯರ ಗ್ರಂಥಗಳೇ ಸರ್ವ ಪ್ರಾಚೀನವಾಗಿವೆ. ಇವರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧ನೆಯ ಶತಮಾನದವರು. ಕುಂದ ಕುಂದಾಚಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಉಮಾಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಜೈನ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆದಿ ಕವಿಯನ್ನಾಗಿ ಒಪ್ಪುವುದು ಸುಸಂಗತವಾಗಿದೆ. ಅನಂತರ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಸಮಂತಭದ್ರರು, ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಸೇನರು ಮೊದಲಾದ ನೂರಾರು ಮಂದಿ ಜೈನಾಚಾರ್ಯರು ಜನ್ಮತಾಳಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸೇವೆ ನೆರವೇರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖರಾದ ಬಹು ಮಂದಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತೀಯರು ಎಂಬುದು ಸ್ಮರಣಾರ್ಹವಾದ ಸಂಗತಿ.]

೩. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನವು (“ಕ್ಷಾತ್ರಯುಗ”)

— ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಡಿ. ರಾಜಶೇಖರಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎ. (ಆನರ್ಸ್)

೪. ಲಿಂಗಾಂಗೀ ಧರ್ಮರಹಸ್ಯ

— ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಎಸ್. ಬಸವಲಿಂಗಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

೫. ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನಿಂದ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಾದುದು ಐತಿಹಾಸಿಕವೇ? — ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ.

— ಶ್ರೀ|| ಜೀರಗೆ ಕೆ. ಬಸವಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ.

[‘ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ’ದ ೫ನೆಯ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ಕಪಟಾಳ್ ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರನ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿದ ಚಾರಿತ್ರಕವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ, “ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಾದುದು ಐತಿಹಾಸಿಕ” ಎಂದು ಲೇಖಕರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.]

ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ— ಸಂಪುಟ ೧, ಸಂಚಿಕೆ ೮

೧. ವೈದಿಕ ಧರ್ಮದ ವ್ಯಾಪಕತೆ

— ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಜಿ. ನಂಜುಂಡಾರಾಧ್ಯರು.

೨. ವೀರಶೈವರ ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತು

— ಶ್ರೀ|| ಅಲೂರ ವೆಂಕಟರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

೩. ಉಪನಿಷತ್ತು ಮತ್ತು ವಚನಶಾಸ್ತ್ರ (೧)

— ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಡಿ. ಬಸವಪ್ಪನವರು.

೪. ಮಹಾಕವಿ ಕಾಳಿದಾಸ

— ಅಸ್ಥಾನ ಮಹಾವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ|| ಕುಕ್ಕೆ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.

ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ— ಸಂಪುಟ ೧, ಸಂಚಿಕೆ ೯

೧. ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮ

— ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಜಿ. ನಂಜುಂಡಾರಾಧ್ಯರು.

೨. ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿ

— ಶ್ರೀ|| ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು.

೩. ಅಮರಗೊಂಡದ ಮಹಾಕವಿಗಳು

— ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.

೪. ಉಪನಿಷತ್ತು ಮತ್ತು ವಚನಶಾಸ್ತ್ರ (೨)

— ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಡಿ. ಬಸವಪ್ಪನವರು.

೫. ವೀರಶೈವ ಸಾಹಿತ್ಯ

— ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡರವರು, ಎಂ.ಎ.

ಶಿವಾನುಭವ— ಸಂಪುಟ ೧೨, ಸಂಚಿಕೆ ೯

೧. ಬಸವೇಶ್ವರನ ನೀತಿ ತತ್ತ್ವ

— ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ಹಂಜಿ ಅವರು, ಬಿ.ಎ.

೨. ಶತಕತ್ರಯವು

— ಶ್ರೀ|| ಮುರಿಗೆಪ್ಪ ಸಿದ್ದಪ್ಪ ಗುಡ್ಡದ ಅವರು

೩. ಅರುವಿನ ಮಾರಿತಂದೆಗಳ ವಚನಗಳು (ಪು. ೫೭-೬೪)

ಸದ್ಧರ್ಮ ದೀಪಿಕೆ— ಸಂಚಿಕೆ ೪೪

೧. ನಿರಂಜನವಂಶ ರತ್ನಾಕರ (ಪು. ೧೨೩-೧೩೪)

೨. ಕರಸ್ಥಲದ ನಾಗಲಿಂಗಯ್ಯನವರ ತ್ರಿವಿಧಿ (೧೭-೩೨)

೩. ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ತ್ರಿವಿಧಿ (೧-೮)

THE QUARTERLY JOURNAL OF THE KANNADA LITERARY ACADEMY

Vol. XXIII]

OCTOBER-DECEMBER, 1938

[No. 4

CONTENTS IN BRIEF

I. The Works of Kanaka Dāsarū : A Critical Survey : By Srimati M. R. Lakshamma, B.A., Mysore.

This is an essay which received Honourable Mention in the "Bhaskara Rao Memorial Competition" held by the Parishat last year. It deals briefly with the works of Kanaka Dāsarū, a Kannada poet of the 16th century A.D., whose speciality consists in the composing of Devotional Songs which have become popular in every Hindu household in the country.

The works of the poet, as presented by the authoress of the article, are the following : (1) *Mōhana Tarangiṇi*, containing about 2,905 stanzas in the *Sāṅgatyā* metre, a Ballad metre of Kannada, dealing with the sequel-story of the destruction of Kāmadēva ; (2) *Nalā Ćaritre*, the epic-story of Nala and Damayanti, told in simple and beautiful style in the popular Kannada metre Bhāmini Śaṭpadi ; (3) *Rāmadhānya Ćaritre*, also in Bhāmini Śaṭpadi metre, said to be a unique piece of composition in Kannada Literature, which describes how a quarrel arose between *Rice* and *Rāgi* which are the two staple grains in use in this country and how the latter was proved to be superior in worth to the former and how it happened to be the chosen food of Sri Rāma and how in consequence it came to be styled "Rāma Dhānya" ; (4) about 188 devotional songs, gathered in a bunch only recently, some of them pouring out the deep-felt yearnings of the heart, some preaching truth and sincerity and condemning hypocrisy, some partly philosophical and partly mystical, and all of them having a lyrical charm about them ; and (5) *Haribhaktisūra*, also a devotional work, describing the greatness of Vishnu and his bountiful mercy.

As pointed out in the Essay, the works of the poet are characterised by a fluent and attractive style, picturesque similes and sincerity of thought, and they have immortalised him as the popular poet that he continues to be even to this day.

II. Basavésvara : By Mr. S. Srikantha Sastri, M.A., Mysore.

In this short note, the author identifies Bijjana, the Royal master of Basavésvara who is said to be the Founder of the Veerasaiva Religion, with one Bijjarasa (A.D. 1169-1174) of the Sinda Dynasty as against the usual identification of the said Bijjana either with the Bijjala of the Chālukya Dynasty or with the Bijjala of the Kālachūri Dynasty.

III. Ranna's 'Gadāyuddha' : The date of its composition : By Pandit M. Chennakrishnaia, Bangalore.

The last stanza of the above work of the ancient Kannada Poet Ranna has some definite clues as to the date of its composition. The late Mahamahopadhyaya R. Narasimhacharya had cleverly inferred the date to be Śaka 905 (i.e., A.D. 983), saying that the exact meaning of the stanza could not be made out. The present author of the Note has attempted to explain the meaning of the stanza and has come to the conclusion that the date of composition as given out therein is Śaka 904 (i.e., 982 A.D.).

IV. Nālmaṇi Kaḍuku : (Translation) By Mr. L. Gundappa, M.A., Bangalore.

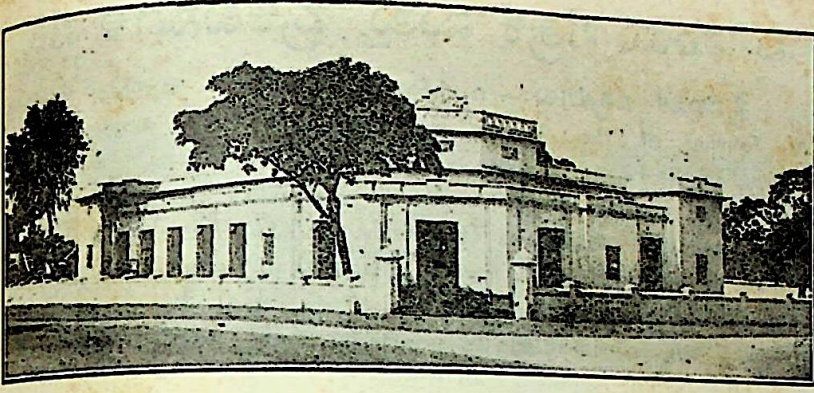
This is a translation in Kannada of the famous Tamil work *Nānmaṇik-kadigai*, a *Nīti Śataka* (One Hundred Moral Sayings) by Viḷambināganār. The work belongs to the third Sangam age of classical Tamil Literature.

V. Book Reviews and Acknowledgments : Number of books reviewed : 22 ; Number of books acknowledged : 119.

VI. Reports from Affiliated Institutions : The Karnataka Sanghas of : Shimoga ; Tiptur ; Mandya ; Kolar ; Chitaldrug ; Chennarayapatna ; Shirala-koppa ; Rudrapatna ; Government Training College, Mysore ; Anavatti ; Sagar ; Maharani's College, Mysore.

VII. Editorial Notes : Achievements of Prince Jayachamaraja Wadiyar who was the recipient of five Gold Medals in the B.A. degree examination of the Mysore University—Conferment of the title of "*Rajasevasakta*" on Prof. B. M. Srikantia, M.A., B.L., and of "*Vidyanidhi*" on Mahamahopadhyaya Siddhanti Sivasankara Sastri, and award of a Public Service Medal to Srimati R. Kalyanamma, by His Highness the Maharaja of Mysore—Celebration of the Sixtieth Birthday of Mahakavi Vallathol, the well-known Kerala Poet—Conferment of the title of "*Mahakavi*" on Sri Chellapilla Venkata Sastri at the Convocation of the Telugu Academy of Higher Learning held in Madras in November last—Conferment of the title of "*Kalaprapurna*" on Sri Jayanti Ramayya Pantulu and Sri Gidugu Venkataramamurti Pantulu as well as on *Mahakavi* Sri Chellapilla Venkata Sastri—Conferment of the honorary degree of "Doctor of Literature" on the Maharaja of Pithapur and the unveiling of the Bronze Statue of the Maharaja of Jaipur at the Andhra University Convocation on 1st December—Unveiling at the Parishat (on 16th December) of the Portrait of the late Prāktanavimarsaviçakṣaṇa Prāgyavidyāvaibhava Mahamahopādhyāya Rao Bahadur R. Narasimhacharya, M.A., M.R.A.S.—Condolences at the demise of (1) Srimati Nagamma, M.A., L.T. ; (2) Srimati Kanakalakshamma, M.A. ; (3) Rajasevanipuna S. Shamanna, B.A., Financial Secretary to the Government of Mysore ; and (4) Jagannatha Mahale, Editor of the *Bombay Kannadiga*, a new Kannada Weekly published from Bombay—Demes of Dr. Brajendra Nath Seal who was for some time the Vice-Chancellor of the University of Mysore—Generous help of the Government of Bombay for the promotion of cultural knowledge of the Kannada country : a non-recurring grant of Rs. 8,000 and a recurring grant of Rs. 12,000 sanctioned for research work in "Karnataka Culture" to be carried on under the auspices of the Karnataka College at Dharwar—*History of Kannada Nād* (Country) : to be published by the Parishat next year from out of "H. H. the Yuvaraja's Publication Fund" ; appointment of a Committee of Scholars, viz., Dr. Saletore of Poona, Mr. P. B. Desai of Dharwar, Dr. S. C. Nandimath of Belgaum, Dr. M. H. Krishna of Mysore, Prof. T. S. Venkannaiya of Mysore, and Prof. B. M. Srikantia (*Chairman*), to bring out the publication by May next—Mysore University Senate's decision to start a University Settlement of Graduates in villages for rural uplift work—The rôle of the Karnataka Sanghas : Karnataka Sanghas to serve as centres for the dissemination of knowledge among the common-folk : speech by Sir Mirza M. Ismail at the Karnataka Sangha, Chennarayapatna—Sri. R. R. Diwakar, M.A., LL.B., well-known Kannada literatureur of Dharwar, elected President of the ensuing Kannada Sahitya Sammelan at Bellary—Opening of the Sammelan by H. H. the Raja Saheb of Sandur—Presentation of Address on behalf of the members of the Parishat to Rajasevasakta Prof. B. M. Srikantia at a congratulatory meeting to be held in his honour on the 29th in connection with the Sammelan, under the presidentship of Mr. Benegal Rama Rao, M.A., LL.B.—Unveiling by Mr. M. Venkatesa Iyengar, M.A., of the Portrait of the late Abhinava Kalidasa Basavappa Sastri, famous for his excellent Kannada translation of '*Sākuntala*' ; at a Memorial meeting held in the Parishat hall (on 22-12-1938) under the auspices of the 'Sarana Sahitya Patrika Office', under the presidentship of Mr. F. C. Devaraja Urs—A meeting in honour of *Karnataka Nataka Sarvabhauma* Sri Gubbi Veeranna, versatile actor and proprietor of the 'Gubbi Dramatic Company', arranged by Keertana Kesari B. Sivamurty Sastri, Editor, 'Sarana Sahitya,' and held (on 23-12-1938) in the Parishat hall under the presidentship of Rajakaryaprasakta Rao Bahadur M. Shama Rao, Esq., M.A.—Reorientation of Indian Music : Thoughtful inaugural address by H. H. the Yuvaraja of Mysore at the opening of the 12th Annual Conference of the Music Academy of Madras on 23-12-1938.

Illustrations : (1) Rajasevasakta Mr. B. M. Srikantia, (2) Srimati R. Kalyanamma, (3) Siddhanti Sri. Sivasankara Sastri, and (4) The late Mahamahopadhyaya R. Narasimhacharya.

ಸಂಪುಟ ೨೩]

ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ

[ಸಂಚಿಕೆ ೪

೧. ಕನಕದಾಸರ ಕೃತಿಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ			
ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನವರು, ಬಿ.ಎ., ಮೈಸೂರು	..	೨೫೯	
೨. ಬಸವೇಶ್ವರ			
ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ., ಮೈಸೂರು	..	೨೬೭	
೩. ರನ್ನನ 'ಗದಾಯುದ್ಧ'ದ ರಚನಾಕಾಲ			
ಪಂಡಿತ ಶ್ರೀ ಮಾದನಹಳ್ಳಿ ಚೆನ್ನಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು, ಬೆಂಗಳೂರು	..	೨೮೧	
೪. ನಾಲ್ಕು ಕಡುಕು (ತಮಿಳಿನಿಂದ ಕನ್ನಡಿಸಿದ್ದು)			
ಅನುವಾದಕರು : ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬೆಂಗಳೂರು		೨೮೩	
೫. ಗ್ರಂಥ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ	೨೯೮
೬. ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವರದಿ	೩೨೧
೭. ಸಂಪಾದಕೀಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು	೩೩೦

ಭಾವಚಿತ್ರಗಳು :

(೧-೨) ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಘಟಿಕೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ

ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರವರು.

(೨) ರಾಜಸೇವಾಸಕ್ತ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

(೩) ವಿದ್ಯಾನಿಧಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಿ ಶ್ರೀ ಶಿವಶಂಕರಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.

(೪) ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು.

ವಿನಿಮಯ ಪತ್ರಿಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟನೆಗಳ ಪಟ್ಟಿ

ತ್ವನಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:— ೧. Journal of the Mythic Society. ೨. Journal of the Andhra Historical Research Society. ೩. Journal of the Bharata Itihasa Samshodhaka Mandala. ೪. Maharashtra Sahitya Parishat Patrika. ೫. The Karnatak Historical Review. ೬. Journal of the Annamalai University. ೭. Journal of the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society. ೮. Indian Culture. ೯. Journal of the K. R. Cama Oriental Research Institute. ೧೦. Journal of Indian History. ೧೧. Journal of the International Mediterranean Association. ೧೨. Zeitschrift für Indologie und Iranistik. ೧೩. ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾರಾಜರವರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಾಪಾಠಶಾಲಾ ಪತ್ರಿಕಾ. ೧೪. ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೫. ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೬. ವಂಗೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೭. The Jaina Antiquary (ಜೈನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಭಾಸ್ಕರ). ೧೮. Hindustani. ೧೯. ಹಳ್ಳಿಯ ಆಳು. ೨೦. ಗರಿಕೆ. ೨೧. Annals of the Bhandarkar Oriental Research Institute. ೨೨. The Astrological Magazine.

ದ್ವಿನಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:— ೧. Journal of the Bombay University. ೨. ಅಂಧ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ ಪತ್ರಿಕೆ. ೩. ಶಿವಾನುಭವ. ೪. Bulletin of the Museum of Fine Arts.

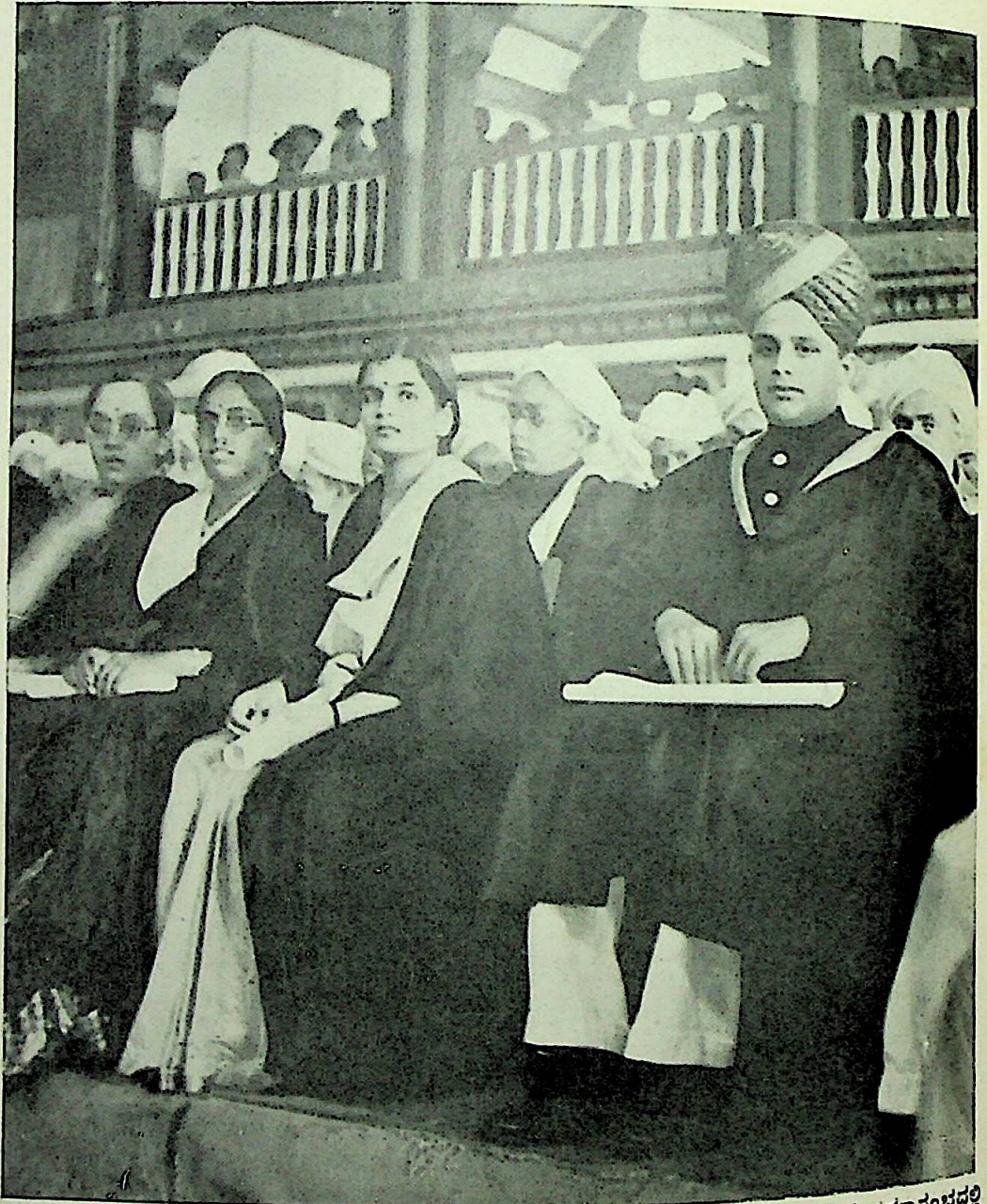
ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:— ೧. The Mysore Economic Journal. ೨. Jaina Gazette. ೩. The Indian P.E.N. ೪. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ. ೫. ಆರೋಗ್ಯ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೬. ಜಯಕರ್ನಾಟಕ. ೭. ಮೈಸೂರು ಸದಕಾರ ಪತ್ರಿಕೆ. ೮. ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿ. ೯. ಸುಬೋಧ. ೧೦. ಸದ್ಬೋಧ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೧೧. ಮೈಸೂರು ವ್ಯವಸಾಯ ಶೋಧಕ ಸಂಘದ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೨. ಕಾದಂಬರೀ ಸಂಗ್ರಹ. ೧೩. ದೇಶೀಯ ವಿದ್ಯಾಶಾಲಾ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೪. ಮೈಸೂರು ಮಕ್ಕಳು. ೧೫. ಸದ್ಧರ್ಮದೀಪಿಕೆ. ೧೬. ಮಕ್ಕಳ ಪುಸ್ತಕ. ೧೭. ವಿವೇಕಾಭ್ಯುದಯ. ೧೮. ತ್ರಿವೇಣಿ. ೧೯. ಕತೆಗಾರ. ೨೦. ಭಾರತಿ. ೨೧. ಬದವರ ಬಂಧು. ೨೨. ನಗುವನಂದ. ೨೩. ಭಾರತಿ (ತೆಲುಗು). ೨೪. ಕಥಾಕುಂಜ. ೨೫. ವೀರಶೈವ ಚಂದ್ರಿಕೆ. ೨೬. ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆ. ೨೭. ಸರಸ್ವತಿ. ೨೮. ಹಂಸ. ೨೯. ವಿಮಾ ವಾಣಿಜ್ಯ. ೩೦. ವಿದ್ಯಾದಾಯಿನಿ. ೩೧. ವಿವಿಧ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಸ್ತಾರ. ೩೨. ಶರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ. ೩೩. ಜಯಂತಿ. ೩೪. ಚಿತ್ರಾ.

ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು:— ೧. ರಾಜಹಂಸ. ೨. ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನಿ. ೩. ಕಂಠೀರವ. ೪. ರಾಷ್ಟ್ರಬಂಧು. ೫. ಕರ್ನಾಟಕ ವೈಭವ. ೬. ಶರಣ ಸಂದೇಶ. ೭. ಬಸವರಾಜ. ೮. ಲೋಕಮತ. ೯. ಅರುಣೋದಯ. ೧೦. ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ. ೧೧. ಕರ್ನಾಟಕ ಬಂಧು. ೧೨. ಪ್ರಜಾಮತ. ೧೩. ಜನ್ಮಭೂಮಿ. ೧೪. ವಿಶ್ವಕರ್ನಾಟಕ. ೧೫. ಅರ್ಥಸಾಧಕ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೬. ವೃತ್ತಾಂತ ಪತ್ರಿಕೆ. ೧೭. ವಿಶ್ವಬಂಧು. ೧೮. ಉದಯ. ೧೯. ಕರ್ನಾಟಕ ಟೈಮ್ಸ್. ೨೦. ತಾಯಿನಾಡು. ೨೧. ಪ್ರಭಾತ. ೨೨. ನವಸಂದೇಶ. ೨೩. United Karnataka.

ಇತರ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು:— ೧. ಇಂಡಿಯ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೨. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೩. ಹೈದರಾಬಾದು ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಸನದ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು. ೪. ಜಯಕರ್ನಾಟಕ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೫. ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೬. ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೭. ಪ್ರೇಮ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ. ೮. Indiana. ೯. The Kanara Brotherhood Annual. ೧೦. ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿ.

ಶ್ರೀ|| ಜಯಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರವರು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪದವೀಧರರಾಗುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ತಮ್ಮ ತೀರ್ಥರೂಪರುಗಳೊಡನೆ ಸಭಾಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಬಿಜನಾಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಚಿತ್ರ.

ಶ್ರೀ|| ಜಯಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರವರು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಘಟಿಕೋತ್ಸವ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ
ಪದವೀಧರರಾಗಲಿರುವ ಇತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಚಿತ್ರ..

ಕನಕದಾಸರ ಕೃತಿಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ *

ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಆರ್. ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮನವರು, ಬಿ.ಎ., ಮೈಸೂರು

೧. ಪೀಠಿಕೆ

ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಕ ೧೬ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಲವು ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳು, ಜೈನಕವಿಗಳು, ಹಾಗೂ ವೈಷ್ಣವ ದಾಸರುಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ತಮ್ಮಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಸೇರಿಸಿದರು. ಕಂತಹ ಕವಿಗಳ ಪೈಕಿ ಜೆನ್ನಬಸವಾಂಕ, ಕುಮಾರಜೆನ್ನಬಸವ, ಲಿಂಗ, ಸಿರಿನಾಮ ಫೇಯ, ಗುರುಲಿಂಗವಿಭು, ಕಿಕ್ಕೇರಿಯಾರಾಧ್ಯರೆಂಬ ವೀರಶೈವಕವಿಗಳೂ, ಸಾಳ್ವ, ಮೊಡ್ಡಯ್ಯ, ಮೊದಲಾದ ಜೈನಕವಿಗಳೂ, ರಾಮಚಂದ್ರಗುರುಶಿಷ್ಯ, ಗಂಗಾಧರ ಹಿಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕವಿಗಳೂ, ರಾಮೇಂದ್ರನೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರಿಯಕವಿಯೂ, ಕನಕದಾಸ ನೆಂಬ ಬೇಡರ ಕವಿಯೂ ಮುಖ್ಯರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. †

ಬೇಡರ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಓದು ಬರೆಹಗಳ ಸುಳಿವಿಲ್ಲದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು, ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಜನರ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಕನಕದಾಸನು ಅಸಾಮಾನ್ಯನೇ ಸರಿ. ಆತನ ಮಹಿಮೆಯ ಫಲವಾಗಿ, ಆತನ ಅಮೋಘವಾದ ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನಗಳ ಕುರುಹಾಗಿ ದೇವರೇ ಆತನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಒಲಿದಿದ್ದನೆಂದೂ, ಆತನ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಮನಸೋತು ಉಡುಪಿಯ ಕೃಷ್ಣನ ವಿಗ್ರಹ ಕೂಡ ಆತನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡಿತೆಂದೂ ಕತೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಹದಿನಾರನೆಯ ಶತಮಾನಾರ್ಧದಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ವರೆಗೂ, ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ನಾನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ, ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಜನರ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಈತನ ಕೃತಿಗಳ ನಿರ್ದೇಶ, ವಿವರ ಮತ್ತು ಗುಣಾವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಈ ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ.

೨. ಕೃತಿ ಎಂದರೇನು

‘ಕವಿಚರಿತೆ’ಯ ಪ್ರಕಾರ, ಕನಕದಾಸನು ‘ವಿಷ್ಣುಸ್ತುತಿರೂಪವಾದ ಹಲವು ಹಾಡುಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ, ‘ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ’, ‘ರಾಮಧಾನ್ಯಚರಿತ್ರೆ’, ‘ನಳಚರಿತ್ರೆ’, ‘ಹರಿಭಕ್ತಿಸಾರ’ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪದ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿಯ ಬರುತ್ತದೆ. “ಕನಕದಾಸರ ಕೃತಿಗಳ ವಿಮರ್ಶೆ” ಇವಿಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದೇ

* ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಇ. ಎ. ಭಾಸ್ಕರರಾಯರ ಜ್ಞಾಪಕಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಬಂದು ತಲಪಿದ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಪೈಕಿ ಪುರಸ್ಕಾರಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲೊಂದು.

† ‘ಕರ್ಣಾಟಕ ಕವಿಚರಿತೆ’, ಸಂಪುಟ ೨.

ಅಥವಾ ಅವನ ಪದಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಗಮನ ಕೊಡುವುದೇ ಎಂಬುದೊಂದು ಸಂದೇಹ. 'ಕೃತಿ' ಶಬ್ದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತನೆಗೆ (= ಹಾಡು, ಪದಕ್ಕೆ) ಸಮನ್ವಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ದೀಕ್ಷಿತರ ಕೃತಿಗಳು, ತ್ಯಾಗರಾಜ ಕೃತಿಗಳು ಎಂದು ನಾವು ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 'ಕೃತಿ'ಯೆಂದರೆ ತಾಳ, ರಾಗ, ಲಯಬದ್ಧವಾದ ಹಾಡುಗಳೆಂದೇ ಭಾವನೆ. ಇದು 'ಕೃತಿ' ಶಬ್ದದ ಸಂಕುಚಿತಾರ್ಥ. 'ಕಿಟ್ಟಿಲ್ ನಿಘಂಟು' ತೋರಿಸಿರುವಂತೆ 'ಕೃತಿ' ಶಬ್ದದ ಪ್ರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಪದಗಳು, ಕವಿತೆಗಳು, ಪದ್ಯಕಾವ್ಯಗಳು ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಎಡೆಯುಂಟು. ಕನಕದಾಸನೇ ತನ್ನ 'ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ'ಯನ್ನು ಕೃತಿಯೆಂದು ಕರೆದಿರುವುದರಿಂದ, ಪದಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಪದ್ಯಕಾವ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಸೇರಿದುವೆಂದು ಖಚಿತವಾಯಿತು.*

೩. ಕನಕದಾಸ ವಿರಚಿತ ಕಾವ್ಯಗಳು

ಇನ್ನುಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದೇ. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಪದ್ಯಕಾವ್ಯಗಳೂ ನಿರ್ಧರವಾಗಿ ಕನಕದಾಸನವೇ, ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದೇ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಆತನು ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ; ಅಂಕಿತವೂ ಸಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ. 'ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ'ಯಲ್ಲಿ ಹಳಗನ್ನಡದ ಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. 'ನಳಚರಿತ್ರೆ'ಯದು ತಿಳಿಗನ್ನಡದ ಶೈಲಿ— ಇದು ಖಂಡಿತ ಯಾರದೋ ಆಧುನಿಕ ಕವಿಯದೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 'ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ'ಯಲ್ಲಿ ತಾತಾಚಾರ್ಯ, ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರುವ ಕವಿ, 'ಹರಿಭಕ್ತಿಸಾರ' ಮತ್ತು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ವಮತ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನೇ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವುದು ಸಂದೇಹಾಸ್ಪದವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವುದು. ಶೃಂಗಾರ, ಹಾಸ್ಯ, ವೀರರಸಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣುವ 'ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ'ಯನ್ನು ತನ್ನ ನಲ್ಲಿ ಗೋಸುಗ ರಚಿಸಿದ ಕನಕದಾಸೋತ್ತಮನೂ, 'ಹರಿಭಕ್ತಿಸಾರ', ಹರಿಸಂಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿ, ವೈರಾಗ್ಯ, ದೈನ್ಯಭಾವಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ, ದೇವರನ್ನರಸುತ್ತ ಊರೂರು ಅಲೆಯುವ ವಿರಕ್ತ ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಂತೆ ಕಂಡುಬರುವ ಕನಕದಾಸನೂ ಒಂದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ನಂಬಬಹುದೇ? ನಂಬಲಾರದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಯಾವುದು ನಿಲ್ಲತಕ್ಕುದು, ಯಾವುದು ಬಿಡತಕ್ಕುದು?

ಈ ಕೆಳಗಣ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಏಕಕರ್ತೃಕವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ದೃಢಪಡುತ್ತದೆ:—

(೧) ಜನಜನಿತವಾದ ಪ್ರತೀತಿ.— ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಜನರ ಪ್ರತೀತಿ ಸುಳ್ಳಾಗಲು ಕಾರಣವಿಲ್ಲ.

(೨) ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.— ಶ್ರೀ||ಗಳಾದ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರೂ, ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಕನಕದಾಸನವೇ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿರುವರು.

* ಕೃತಿಯೇನು ಕನಕದಾಸೋತ್ತಮ ಕೇಳುವ. ಆತಿ ಸುಜ್ಞಾನವಧೂಟಿ ಕೃತಿಗೆ ಕರ್ತನು ಕಾಗನೇಲಿಯಾದಿಕೇಶವ. ಕೃತಿಯು ಕೇಳಿದ ಪುಣ್ಯವಹುದು ||

(೩) ಶೈಲಿಯ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆ.— ಕಥಾಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ತಡೆಯಿಲ್ಲದ ಓಟ, ಕೃತ್ರಿಮದ ಲೇಪವಿಲ್ಲದ ಆ ಶೈಲಿಯ ಸರಳತೆ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟತೆ, ನಿರ್ಭೀತವಾದ ಮತದ ಪೂಜಾರಿ ಖಂಡನೆ, ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಚಿತ್ರ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಸುಂದರ ಉಪಮೆಗಳು, ಸಣ್ಣ ತನಕ್ಕಲ್ಲೋ ಇಳಿಯದ ಗಂಭೀರಚಿತ್ತವೃತ್ತಿ— ಇವು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕನಕನ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಫಲಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಭಿನ್ನಕರ್ತೃಕವೆಂದು ಆಪಾದಿಸುವ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ:—

(೧) ಅಂಕಿತದ ಪ್ರಭೇದ.—ಸ್ವಲ್ಪ ವಿನೇಚನೆ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ, ಇದು ಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕನಕದಾಸನಿಗೆ ಆದಿಕೇಶವ ಅಥವಾ ಜೆನ್ನಿಗರಾಯ ಇಷ್ಟಮೂರ್ತಿ. ಆ ಆದಿಕೇಶವ ಕಾಗಿನೆಲೆಯ ಆದಿಕೇಶವನಾಗಿರಬಹುದು, ಇಲ್ಲವೇ ಬಡದಾಗ್ತಾನೆ ಕೇಶವನಾಗಿರಬಹುದು. ವೇಂಕಟಾದ್ರಿಗಿರಿಯ ಕೇಶವನಾದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ವರಪುರ, ಸಿರಿಪುರ, ವರವೇಲಾಪುರ, ಬೇಲಪುರ, ಬೇಲೂರು— ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಊರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಕನಕನ ಅಂಕಿತ ರೂಪಪ್ರಭೇದವನ್ನು ತಾಳಿದ್ದರೂ, ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ.

(೨) 'ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ'ಯಲ್ಲಿ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಸ್ತುತಿ.— ಜನರ ಐತಿಹ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ಕನಕದಾಸನು ಮೊದಲು ರಾಮಾನುಜಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದು ಅನಂತರ ಮಾಧ್ವಮತವನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುವುದರಿಂದ ಸಂದೇಹ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, 'ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ' ಮೊದಲನೆಯ ಗ್ರಂಥವೆಂದೂ ಹೇಳುವಾಗುತ್ತದೆ.

(೩) 'ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ'ಯ ಹಳಗನ್ನಡದ ಶೃಂಗಾರಮಯ ಶೈಲಿ.— ಕನಕದಾಸನು ಮಿಕ್ಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ 'ಹರಿಭಕ್ತಿಸಾರ'ವನ್ನು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೊಂದು ಬರೆದಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ತಿಳಿಗನ್ನಡದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿವೆ. ವಿರಕ್ತ ಭಾವನೆಗೆ ವಿಷಾದ ಘಟನೆಯೊಂದು ಕಾರಣವಿರಬೇಕು. ಬಹುಶಃ ಯಾವ ಪತ್ನಿಯನ್ನೂ ದ್ವೇಷಿಸಿ ತನ್ನ 'ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ'ಯನ್ನು ಯಾವನದೇಸೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದನೋ ಆ ಪತ್ನಿಯ ವಿಯೋಗವಾಗಿರಬೇಕು. ಅನಂತರ ಕನಕದಾಸನು ಜುಗುಪ್ಸೆ ಪಟ್ಟು, ದಾಸವೃತ್ತಿಯನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿ ವೈರಾಗ್ಯಪ್ರಧಾನವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ: ಪದಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ಊಹಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗದು.

೪. ಕನಕದಾಸನ ಕಾವ್ಯಗಳ ಶೈಲಿ

(೧) 'ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ'

'ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ'ಯನ್ನು ಕನಕದಾಸನು ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥ; ಇದರಲ್ಲಿ ೨,೯೦೫ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಕಾಮದಹನ, ರುಕ್ಮಿಣಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನ ಜನನ, ಶಂಬರಾಸುರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆಯವಳಾದ ರತಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನನ್ನು ಸಾಕಿದುದು, ಶಂಬರಾಸುರ ವಧೆ, ರತಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನರ ವಿವಾಹ, ಅನಿರುದ್ಧನ ಜನನ, ಚಿತ್ರಲೇಖ ಅನಿರುದ್ಧನಿಗೂ ಉಷೇಗೂ ಸಮಾಗಮವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದುದು,

ಬಾಣಾಸುರ ಕೃಷ್ಣರ ಕಾಳಗ, ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಉಷೆ ಅನಿರುದ್ಧರ ವಿವಾಹ—
ಇಷ್ಟು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಕವಿತೆಯನ್ನು “ಕನಕದಾಸೋತ್ತಮ”ನು ತನ್ನ
‘ಅತಿಸುಜ್ಞಾನವಧೂತಿ’, ‘ಲತಾಂಗಿ’, ‘ಪ್ರಮದೆ’, ‘ಕಮಲದಳಾಯತಾಕ್ಷಿ’,
‘ಸುದತಿ’ಗೆ, ಸ್ವಾತೀಯ ಮಳೆಯ ಪೆರ್ವನಿ ಚಿಪ್ಪಿನೊಳು ಬಿದ್ದು ಜಾತಿಮುತ್ತಾ
ದಂತೆಯೇ ತನ್ನ ಕವಿತೆ ಅವಳ ಕರ್ಣದೊಳು ಬಿದ್ದು ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.
ಪ್ರೇಮಮಿಲನದ ಕತೆ, ಶೃಂಗಾರರಸಮಯ ಶೈಲಿ, ಮೇಲಾಗಿ ಮದನನ, ಮದನ
ನಯ್ಯನ, ಮದನಸುತನ, ಮದನಾರಿಯ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೋಹದಧಿವೇಶತೆಯ ಆಧ್ಯಂತ
ವನ್ನೂ ಕುರಿತು ಹಾಡಿದ ಸಾಂಗತ್ಯ. ಇಂತಹ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ತನ್ನಿನಿಯಳ ವಶಕ್ಕೆ
ಕವಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನು? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಧಿಯ ಮೊದಲಲ್ಲೂ
ರಸಿಕಕವಿ ತನ್ನ ಸತಿಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ, “ಕತೆಯನ್ನು ಕೇಳೆಂದು” ಒತ್ತಾಯ
ಮಾಡುವನು. ಜಾಣತನಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದ ಅವನ ಪ್ರೇಯಸಿಯೂ ತನ್ನನ್ನು
ಸಂತಸಪಡಿಸುವ ಸತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ, ಕತೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವಂತೆ
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಳು. ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿಯ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗೆಯ
ವಾದಗಳನ್ನು ಕಾಣುವೆವು:—

ವಾಣಿಯ ಧವನೆಂಬ ವ್ಯವಹಾರಿ ಪಟ್ಟಿಯ | ಗೋಣಿಯೊಳ್ ತುಂಬಿದ ರತ್ನ
ಓಣಿಯೊಳ್ ಚೆಲ್ಲಿದಂತಿದೆ ನಿನ್ನ ಕೃತಿಯೆಂಬ | ಮಾಣಿಕ ಮನ್ಮನೋನಾಥ

ಎಂದು ಅವಳು ಸತಿಯನ್ನು ಉಬ್ಬಿಸುವಳು. ಅವನು,

ನಾಡೊಳಗುಳ್ಳ ಜಾಣರು ಜಾಣೆಯರೊಡ | ನಾಡುವ ಸವಿವಾತುಗಳ
ಪಾಡುಗಬ್ಬವ ಪರುತವಿಸಿದಾ ಬಗೆಯ ನೀ | ನೋಡು ಮಾನಿನಿ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ

ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುವನು. ಅದಕ್ಕವಳು ಪರಿಹಾಸ್ಯವಾಗಿ,

ಜನಕನೊ ನಿನಗೀ ಮತಿಯಿತ್ತವ ಬ್ರಹ್ಮ | ಜನಕನೊ ವರ ಸರಸ್ವತಿಯೊ
ಸನಕಸನಂದಾಡ್ಯರೊ?

ಎಂದು ಕೀಟಲೆಯಾಡುವಳು.

ಕವಿ ಅವಳಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟೋ ಚೆಲ್ಲಿನ ಇನಿವಾತುಗಳಿಂದ
ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ:

ಅಲೆ, ಎನ್ನ ಕಣ್ಣೆ ಮಂಗಳವಪ್ಪ ಮಂಗಳರತ್ನ, ಕೇಳೆ! — ರೂಢಿಯೊಳಕ್ಕಂತ
ಸುಗುಣ, . . . ಕುವಲಯದಳನೇತ್ರ, ಬಾಹಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯದ ನಿಧಿಯೆಂದನಿಪ ನೀಚಿ,
ಇನಿಯಳಿ, ಮಡದಿ, ಕೆಳದಿ, ಎನ್ನ ಹೊನ್ನೆ, ಪೂಗಣ್ಣೆ, ಎನ್ನೆರ್ದೆಯಲದುಂಜಿ
ಕುರುಳಾಂತ ಪಣ್ಣಲೆರನ್ನೆ, ಕೆಂಜೆ, ಕೇವಲ ಜಾಣೆ, ರಹಿತ ಪ್ರಪಂಚೆ, ಹೆಂಗೊಸುಗಳಿ
ದೇವಿ, ಮಡದಿಯ ಮಂಡೆ ಮಾಣಿಕವೆ, ಬನ್ನಣೆಗಾರ್ತಿ, ಎ! ಜಾಣೆವೆಣ್ಣುಗಳೆ!—
(ಇತರ) ಕಾಮಿನಿಯರ ಕಂಡು ಕಣ್ಣೆ ಕೃದಂತೆನ್ನ ಚಿತ್ತವನು ಅಕ್ಕೊತ್ತೆ ಗೊಂಡ ಭಾಮಿನಿ
ರನ್ನೆ, ಮಾರನ ಮಂತ್ರದೇವತೆ, ಮತಿನಂತೆ, . . . ನನ್ನ ಹಾಡಿಗೆ ದನಿಗುಡು.
ಅವಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಕ್ಕರತೆಯ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಮುಯ್ಯಿಗೆ

ಮುಯ್ಯಿ ಸಲ್ಲಿಸುವಳು:

ವೆಂಠಣಿಸಿದ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿನಂದನ, ಕಲಕಂಠ, ಅಧಿಕ ಸುಜಾಣ, ನಿನ್ನ
ಮೆಲ್ಲುಡಿಗಳ್ಳಿ ಕಿವಿಗುಡದವರಾರು, ಮನ್ನಾಥ? ಕಾಂತ, ನಿನ್ನ ನಾಲಗೆ ಪರಮ

ಪವಿತ್ರ, ಮಾಧವನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಬಿತ್ತರಿಸುವ (ನಿನ್ನ) ಕೃತಿ ಜೇನುತುಪ್ಪದ ತೊಟ್ಟಿಯಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಪಠಿಸಿದ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ, ಕೃತಿವೇಬಲಮೃತದ ಘಟಕ ಯಂತಿದೆ ನಿನ್ನ ಕವಿತೆ. ನರಕಂಠೀರವ! ಕರುಣದಿ ತುಟಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಸೇಳು. ಗುಟ್ಟಡರದೆ ಕಾದ ಜಿಲುಪಾಲು; ಮುಕ್ತಿಕೋಚ್ಚಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಜೇನುತುಪ್ಪ. ಕಟ್ಟು ದೀಪದ ಸಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಸವಿವಾತ ಸೇಳು, ಸಾಕೆನಿಸದು ಎನ್ನ ಕಿವಿಗೆ.

ಅವಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿತೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವನೇನೋ ಎಂಬ ವಿಚಾರ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂಜಿಯೇ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾಳೆ:

ಮಾಣದಳುವಂತೆ ಮಾಡದಿರಧಿಕ ಸು | ಜಾಣರಜ್ಞಾನಲೋಚನಕೆ
ಕಾಣಬಹಂತೆ ಕನ್ನಡ ವಾಕ್ಯದ ನೆರೆ | ಜಾಣ ಸತ್ಯತಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸು

ರುಕ್ಮಿಣೀದೇವಿಯ ಬಳಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಎಳಗೂಸು ಮಟಮಾಯವಾದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಸ್ತೀಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮರುಗುವಳು:

ಕಟಕಟ! ಹುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಣ ಶಿಶು ನೋಡಲ್ತೆ ಮಟಮಾಯವಾದುದಾಶ್ಚರ್ಯ.

ಒಂದೆಡೆ ರಾತ್ರಿಯ ಕೊನೆಯ ಯಾವುವನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸುವಾಗ ಕವಿ—

ಸಾವುದ ಸುಖವೆಂದು ಜೀವನ ತೊರೆದ ಚಂದ್ರಮನು, ನಕ್ಷತ್ರ ನಿಶಿವಣ್ಣು ಸಾಗುವನನೆ ಮಾಡುವು; ಮೂಗಾಯ್ತು ಜೊನ್ನವಕ್ಕಿಗಳು

ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೇಳಲು, ಅವನ ಪತ್ನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂದೇಹ ಬಂದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಫಲವಾಗಿ ಅವಳು,

ನಿನ್ನಯ ಸವಿವಾತು ಆರಾದಡು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳೊಡೆ ಸಂಸಾರ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಬಿಡಿಸುವುದು

ಎನ್ನುವಳು. ಕವಿ—

ಮತ್ಕೃತಿರಸವಹಿತಚಬಿಂಚಿ (= ಕೊಳ)ಯೆಂದೆನಬೇಡ. ಶೃಂಗಾರರಸಪೂರ್ಣವದು.

ಅಂಚೆ ನಡೆಯಳಿ ವಿಶ್ರಮಿಸೆ

ಎಂದು ಸಂತೈಸುವನು. ಒಮ್ಮೆ ಅವಳು ಅವನ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಗಲಿದರೂ ರುಚಿಸದೆ, “ಏತಕೆನ್ನನು ಕೀರ್ತಿಸಬೇಕು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಬುದ್ಧಿ ಧೇರಿಹುದಿ?” ಎಂದು ವಿರಕ್ತಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೇಳುವನು. ಕವಿತೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ

ಕೃಷ್ಣ ಚರಿತೆಯನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸಿದುದರಿಂದ, “ಭಾಮೆ ಕೇಳ ನಮ್ಮ ದುಷ್ಟರ್ಮ ವಿಚ್ಛೇದನವಾಯ್ತು” ಎಂದು ಪವಿತ್ರಮನದಿಂದ ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡುವನು.

ಮುದ್ದಣ ಮನೋರಮೆಯರ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾಡು ತಲಿರುವ ನಾವುಗಳು ಮುದ್ದಣನಿಗೆ ನಾನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಈ ಬಗೆಯ

ಜಾಕಟ್ಟಿಗೆ ಕನಕದಾಸನು ಮೊದಲಿತ್ತನೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಮುದ್ದಣ ಮನೋರಮೆಯರದು ಅರಳಿದ ಅಲರಾದರೆ, ಅದರ ಬಿರಿಮೊಗ್ಗನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು.

ಶೈಲಿ ಅಲಂಕಾರಮಯವಾಗಿದೆ. ಹಳಗನ್ನಡದ ಸರಣಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಇಂಪು, ಓಟ, ಲಾಲಿತ್ಯವನ್ನೊಂದಿಸಿದೆ. ಇಂಪಾದ ಹಳಗನ್ನಡದ ಪದಗಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಮನುಗುತಿಸಿವೆ. ಕುಳಿರುವೆಟ್ಟಿನ ಕುವರಿ, ಪಳಕಿನ ಪೆಟ್ಟಿಕೆ, ಅಲರಂಬ, ಡೊಳ್ಳು

ಹೊಟ್ಟೆಗೆ (ವಿನಾಯಕ), ಮೂಹೂರಡೆ (ಕುಚ್ಚೆ), ಪುಲಿಸಮದುಡುಗೆ, ಬೋನದ ಮನೆ, ತಲೆಗುತ್ತಿ, ಜತ್ತಾಯತ, ದುಕ್ಕಿ—ಇವುಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವುವು. ಕವಿಯ ಉಪಮೆಗಳು ಅತಿ ಬೆಡಗಿನವು. ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನನ್ನು ಕರ್ಗತ್ತಲೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸುಟುದು, “ಎಣಾಂಕಗಗನದೊಳಿದುರ್ತಾ ಪುಟ್ಟಿದ ತಾಣವ ನೋಡುವಂದದಲಿ ಕೇಣಿರಿಲ್ಲದೆ ಕಡಲಿಟ್ಟುಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು”. ಹಲಸಿನಮರಗಳು, “ಕೆಲರಿಗೆ ಬಾಹ್ಯಕರ್ಮದೊಳಿತ್ತು ಯೋಗ್ಯರಿಂಗಲಸದೆ ಗುಪಿತದಿಂ ಕುಡುವ ಸುಲಭದಾನಿಯ ಪೋಲ್ತು ಪೆರ್ಗೊನೆಯೊಳು ಒಪ್ಪಿದುವು”, “ಕನಸಿನ ಭತ್ತಕೆ ಗೋಣಿಯನಾಂತರಂತೆ!”, “ಒಪ್ಪುದು ಬಹುದಲ್ಲದೆ ಮಾಣ್ಣದೆ ಗಟ್ಟಿದುಪ್ಪು ನೆಲ್ಲಿಕಾಯ್ಗೆ?”—ಅದರಂತೆ ಅನಿರುದ್ಧನಿಗೆ ಉಷೆ ಸೇರಿದಳು.

ಹಾಸ್ಯರಸವೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕವಿತೆಗೆ ಕಳೆಗಟ್ಟುತ್ತಿದೆ: ಶಂಬರಾಸುರದಡಿಗದಾನವ. ವಿನಾಯಕ ಡೊಳ್ಳುಹೊಟ್ಟೆಗೆ. ಅವನಿಗೆ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಆಪತ್ತೊದವಿತು ಗೊತ್ತೆ? “ಮೂಷಕ ಗರುಡವ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ತನ್ನೊಡಲ ಜೋಡಿಸಿ ತಿಂದಪನೆಂದುಪಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡೋಡಿತು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನ.” ಹಾಗೂ ವಿನಾಯಕ ವಾಹನವನ್ನೊದರಿ ರಣರಂಗಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಬರಲು ಹಲಧರ “ಒಕ್ಕಯ್ಯಳಾಂತ ಪೇರೊನಕೆಯಿಂದ ಸೊಂಡಿಲು ದಂತಗಳೊಡೆವಂತೆ ಆನೆದಲೆಗನ ಮೇಲೆ ಇಕ್ಕಿದ.”

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯ: “ತಳಿರುಗಾಸೆಯ ಧೋತ್ರ ಬಹಿರ್ವಾಸ ಮೂಗಿನಿಂದಿಟ್ಟಾದ ನಾನುಗಳ ವೈಷ್ಣವರು....” ಪರಮೇಶನೆಂತಹವನೆಂದರೆ “ಕಾವನೆಂದರೆ ಕೊಲ್ವ ಕೊಲ್ವನೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಕಾವ”: ಉದ್ದಾಲಕನ ಹೆಂಡತಿಯ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ!

ನಾರದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಶುದ್ಧಾತ್ಮಕ, ಹೆದ್ದಿಲ್ಲವ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸುವನು. ಅವನ ಅಂತರಂಗ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಗೊತ್ತು: “ಬಲ್ಲಿದ ವಾಚಾಳ ನಾರದಮುನಿ ನಿನ್ನ ಬೊಲ್ಗೆಯ ಮಾತದಂತಿರಲಿ, ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ ಸುದ್ದಿಯ ಪೇಳು” ಎನ್ನಲು, ನಾರದ ವಾಚಾಳತನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸುದ್ದಿಗೆ ಮೊದಲಿಡುವನು.

“ಉತ್ತಮಸಾಹಿತ್ಯ ಜೀವನದ ಪಡಿನೆಳಲಿನಂತೆ” ಎಂದು ಬಲ್ಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಲ್ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ‘ನೋಹನತರಂಗಿಣಿ’ಯಲ್ಲಿ ಹಲವೆಡೆ ಕಾಣಬಹುದು. ಮೀನನ್ನು ಕೊಯ್ಯಬೇಕೆಂದು ಶಂಬರಾಸುರನ ಮನೆಯವರು ರತಿಗೆ ಆಣತಿ ಇತ್ತಾಗ, ಅವಳು ಆ ಬಡಪ್ರಾಣಿಯ ದುರವಸ್ಥೆಗೆ ಹೀಗೆಂದು ಕಣ್ಣೀರುಬಿಡುವಳು: ಸಾಗರದೊಳಗಿದ್ದು ಜಲಗನ ಬಲೆಯೊಳಗಾಗ ಬರ್ಪದೆ ನೀ, ನಿನ್ನ ಭೋಗ ಬೊಗ್ಗಾಡುದು.

ಯಾವ ಮಾತಿ ತಾನೆ ಈ ಕೆಳಗಣ ವರ್ಣನೆಯ ನಿಜತೆಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡಳು? ರತಿ ಮಗುವಿನ “ಕೊರಲ ಮೂರೇಖೆಯ ಮಣ್ಣೊಡೆವಳು; ಸಣ್ಣ

ದೊರೆ ಕೈರೇಖೆಯುಜ್ಜುವಳು; ತರಳನ ಪುಟ್ಟ ಪಾದದೊಳಿಡ ತಾವರೆಯಲರನು
ನೊಸಲಿಗೊತ್ತುವಳು.” ವಿಟಿನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಸೆಳೆಯದಿರಬೇಡನೆಂದು ತಾಯಿ
ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡಲು, ಸುಂದರಿಯಾದ ನಾರವನಿತೆ ಅವಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ
ಮಾತಿದು: “ಪಾಪಿ! ಸಾಯದೆ ಬದುಕುವರುಂಟೆ? ಪ್ರಾಯವೇನಿದು ನಿತ್ಯವಲ್ಲ;
ಹಣವ ಸುಡು, ಪ್ರಿಯನೊಳಿಹೆ”—ಇದು ಓಮರ್ ಖಯಾಮಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು
ನೆನಪಿಗೆ ತರುವುದು. ಆಗತಾನೇ ಮದುಮಕ್ಕಳಾದ ಉಷೆ ಅನಿರುದ್ಧರಿಗೆ ಮುಂದೆ
ಹುಟ್ಟುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಸರೇನಿಡಬೇಕೆಂಬ ಯೋಚನೆ. ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ ಪಕ್ಷ
ದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯಿಂದಿಡಬೇಕೆಂದು ಅನಿರುದ್ಧನ ಹವಣಿಕೆ. ಎಳವಯಸ್ಸಿನ
ಚಿಗುರಾಸೆಯ ಮಹಿಮೆ ಎಂತಹುದು!

ಊಹನಾಶಕ್ತಿ, ಪಾತ್ರರಚನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕನಕದಾಸನು ಮೇಲ್ಮಟ್ಟವನ್ನೇರಿ
ದ್ದಾನೆ; ಚಿತ್ರಾಂಗದೆ ಅನಿರುದ್ಧನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುವುದು, ಅವಳ
ನಿಷ್ಕಾಮಪ್ರೇಮ, ಉಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಸಮಾನವಾದ ಸ್ನೇಹ, ಪ್ರಪಂಚದ ಇರವು
ಸಡವಳಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಅಪಾರಜ್ಞಾನ, ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ಕಲಾಜಾತುರ್ಯ, ಉದಾರ
ಮನಸ್ಸು—ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿದರೂ ಅನಿರುದ್ಧನು ಪ್ರತಿಪ್ರೇಮಕ್ಕೆಡೆಯಿಲ್ಲ
ದುದರಿಂದ ಅವಳನ್ನು ತಾಯಿಯಂತೆ ಸಂಬೋಧಿಸುವುದು, ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಅವಳು
ತೃಪ್ತಪಟ್ಟು ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರುವುದು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕವಿ ಬಹಳ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದ
ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ದೋಷಗಳೂ ಇವೆ. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ, ಅತಿವಿಸ್ತಾರವಾದ
ವರ್ಣನೆಗಳು, ಉತ್ತೇಕ್ಷೆ, ಅಸ್ಥಿಲತೆ ಇಳುವ ಶೃಂಗಾರರಸ, ಸೂಳೆಗೇರಿಯ
ವರ್ಣನೆ ಮುಂತಾದುವು ಓದುಗರಲ್ಲಿ ಬೇಸರ ಜುಗುಪ್ಸೆಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತವೆ.
ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕವಿತೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತಪ್ಪುಗಳು ಗಣನೆಗೆ ಬಾರವು. ಕಪ್ಪು
ಕಂಚಿತ್ತಿದ್ದರೂ ಚಂದ್ರನ ಸೊಬಗನ್ನು ಹೊಗಳದವರು ಯಾರು?

(೨) 'ನಳಚರಿತ್ರೆ'

ಕವಿಯ ಎರಡನೆಯ ಕೃತಿಯಾದ 'ನಳಚರಿತ್ರೆ'ಯದು ಬಹಳ ಸರಳ ಶೈಲಿ.
“ಸುಲಿದ ಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣಿನಂದದಿ, ಕಳೆದ ಸಿಗುರಿನ ಕಬ್ಬಿನಂದದಿ, ಅಳಿದ ಉಷ್ಣದ
ಹಾಲಿನಂದದಿ” ಎಂಬೀ ಉಪಮೆ ಇದರ ಶೈಲಿಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ 'ಕೊಡೆ
ಯೆಂಬರಾತಪತ್ರವನು' ಮಾದರಿಯ ತೊಡಕು ತೊಡಕಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳಾಗಲಿ, 'ಜೆನ್ನ
ಬಸವಪುರಾಣ'ದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಮಿತಿಯ ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿದ ವರ್ಣನೆಗಳಾಗಲಿ, ತನ್ನ
ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನು ನುತಿಸುವ ಹಲವು ಪದ್ಯಗಳಾಗಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಶೈಲಿಯ ಸರಳತೆ
ವಿಷ್ಣು “ದಾಸರ ದಾಸರ ದಾಸರ”, “ಭಂಟನಾಗಿ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯಬೇಕೆಂದು”
ಈಸೆಪಡುವ ಕನಕನ ವಿನೀತಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದು.

ದಮಯಂತಿ ಹಂಸವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲೆಳಸಿದ ಚಿತ್ರನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿ,
ದೃಢಯಂಗಮವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ!

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನಡಿಯಿಡುತ್ತ ಕರ | ಪಲ್ಲವವ ಚಾಚಿದಳು ನೂಪುರ
ಘಲ್ಲುಘಲಿರೆನೆ ಹಿಂದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದುದಾ ಹಂಸ
ನಿಲ್ಲದಂಗೆಯುತ್ತ ಬರಲ | ಲಲ್ಲಿಗಡರಿತು ಕುಸುಮಮಯ ನವ
ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬನದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕುದು ಹೊದಜ ಹೊಸಮಳೆಯ

ಓದುತ್ತಿರುವಹಾಗೆಯೇ ದಮಯಂತಿಯ ಮತ್ತು ಹಂಸದ ಚಿತ್ರ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ
ನಿಲ್ಲುವುದು. ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬನದಲ್ಲಿ ಕುಸುಮಕೋಮಲೆಯಾದ ದಮಯಂತಿ
ಮೆಲ್ಲನಡಿಯಿಡುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ; ಹಾಗೆಯೇ ಚಿಗುರಿನಂತಿದ್ದ ತನ್ನ ಕೈಯನ್ನು
ಹಂಸದೆಡೆಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ; ಅಷ್ಟು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ—
ನೂಪುರ ಘಲ್ಲುಘಲ್ಲೆಂದು ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತದೆ; ಆ ನೂಪುರದ ತಾಳಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ
ಹಂಸ ಹಿಂದುಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಕಲಾಕೋವಿದನ ಕುಂಚಕ್ಕೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ
ಚಿತ್ರ!

ಇನ್ನು ದಮಯಂತಿಯ ಪ್ರೇಮವೋ! ಪ್ರಥಮ ಸಂದರ್ಶನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ನಳ ತನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು,
ನಳನೆನಲು ತನು ಪುಳಕಜಲದಲಿ | ಮುಳುಗಿ ಹೊಂಪುಳಿಯಾಗಿ ತನ್ನಯ
ಕೆಳದಿಯರ ಮುಖಗೊಂಡು ಹರುಷದ ಹೃದಯಭೀತಿಯಲಿ
ತೊಲಗಿದಳು....

ಇಷ್ಟು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ವರಿಸಿದ ನಳ ದ್ಯೂತವ್ಯಸನಮಗ್ನನಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು
ಕಳೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು “ಎಳೆಯ ಬಾಳೆಯ ಸುಳಿಯನನಲಜ್ಜಲನ ಹೊಯ್ಲಲಿ
ಕಾಣಿಸಿದವೊಲು” ಬಳಲಿಸಿದನು. ಅವಳನ್ನು ಗೊಂಡಾರಣ್ಯದಿಂದ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ
ಸಾಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು ನಳ ತಾನೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೋಗಬಾರದಿತ್ತೇ? ಇಲ್ಲವೇ ಯಾವುದಾದ
ರೊಂದು ಋಷ್ಯಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಅವಳನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಅನಂತರ ತಾನು ದೇಶಾಂತರ
ಹೋಗಬಾರದಿತ್ತೇ? ನಟ್ಟಡವಿಯಲ್ಲಿ, ನಟ್ಟರುಳಲ್ಲಿ ಏಕಾಕಿಯನ್ನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ನಳ
ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದನು. ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ದಮಯಂತಿ ಅವನನ್ನು “ಅನಾರ್ಯ”
ಎಂದು ಕೂಡ ನಿನದಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಅವನ ಸುಗುಣಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ
ಕೊಂಡಾಡಿ ಹಲುಬುವಳು:

ಹಾ ರಮಣ ನಳನೃಪತಿ ಹಾ ರಣಧೀರ ಸದ್ಗುಣಹಾರ ರಿಪುಸಂಹಾರ ನಿತ್ಯೋದ್ಧಾರ
ನಿರ್ಮಳ ಸತ್ಯಸಂಚಾರ....

ಮುಂದೆ ದಮಯಂತಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವರ್ತಕರನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ಆನೆಗಳ ಹಿಂಡು ಅವರಮೇಲೆ ಎರಗಿದ ಭಯಾನಕ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಕವಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ
ಯಿಂದ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ:

..... ಕವಿದು ಕಾಡಾನೆಗಳು ಮಡುವಿಗೆ

ತವಕದಿಂ ನೀರಡಿಸಿ ಬಂದುವು ಗಿರಿಗಳಂದದಲಿ

ಮುರಿದು ತರುಗಳನಿಡುತ್ತ ಮೆಳೆಗಳ | ನೊಣಸಿ ಮೆಟ್ಟುತ ಕೋಡಿನಲಿ ಬಲು |

ಮೊಂಡಿಗಳ ಕಿತ್ತಿಡುತ್ತ ಸೊಂಡಿಲತೂಗಿ ಮದವೇಷಿ ಕರಿಗಳೈತರೆ....

ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಅಡಂಬರದ ಪದಗಳ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕತೆ ವೇಗದಿಂದೋಡು
ತ್ತಿದೆ. ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸು ಬೇಸರಗೊಳಲು ಸಮಯವೇ ದೊರಕದು.

ನಳನ ರೂಪು ಮಾರ್ಪಟ್ಟುದನ್ನು ಕುರಿತು ಕವಿ ಬರೆದ ಪದ್ಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚಿರಪರಿಚಿತವಾಗಿದೆ. —

ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಗೂನುಬೆನ್ನಿನ | ಅಡ್ಡ ನೋರೆಯ ಗಂಟುಮೂಗಿನ
ಮೊಣ್ಣು ಕೈಕಾಲುಗಳ ಉದುರಿದ ರೋಮಮಾಸೆಗಳ
ಜಡ್ಡ ದೇಹದ ಗೊಜ್ಜು ಗೊರಲಿನ | ಗಿಡ್ಡ ರೂಪಿನ ಹಟಕುಗಡ್ಡದ |
ಹೆಡ್ಡನಾದ ಕುರೂಪಿತನದಲಿ ನೃಪತಿ ನಿಷದಿಂದ

ತಮ್ಮ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಒಡಕುಹುಟ್ಟಿದಂತೆ ಕಾಪಿಡುವುದೇ ಸತಿಯರ
ಸ್ಥೈಯ್ಯ. ಅದು ಕೆಟ್ಟುಹೋದರೆ ಅವರ ಹೃದಯ ಎಷ್ಟು ನ್ಯಾಕುಲಿತವಾಗು
ವುದೆಂಬುದನ್ನು ಹೀಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ: ದಮಯಂತೀನಳರ ಪುನಸ್ಸಮಾಗಮದ
ಮುನ್ನ ಅವಳು —

ಆಗಿರಡೆಣಿಸಿದನೊ ಹಿರಿಯರ | ಗಾಜುಗೆಡಿಸಿದನೋ ವೃಥಾ ಮು
ನ್ನಾರ ನೋಂಪಿಗಪಾರವಿಳ್ಳುವ ಮಾಡಿಕೆಡಿಸಿದನೊ
ಆರನಳಲಿಸಿದನೊ ತಪೋವ್ರತ | ರಾರ ಜರೆದನೊ ತನ್ನ ನಿಜ ಸಂ |
ಸಾರವೀತೆರನಾಯ್ತು ಶಿವ ಶಿವಯೆನುತ ಮಜುಗಿದಳು |

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 'ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿ'ಯೊಂದಿಗೆ 'ನಳಚರಿತ್ರೆ'ಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ
ನೋಡಿದರೆ, ತುಪ್ಪ ಬಸಿಯುವ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಭಕ್ತ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಾಜೋಗರ
ವನ್ನು ತಿಂದು ಅರ್ಜೀಣಹೊಂದಿದವನಿಗೆ, ಮಧುರವಾದ ಹಣ್ಣು, ಜೇನುತುಪ್ಪ,
ಹಾಲು, ಒಂದೆರಡು ಭಕ್ತ್ಯಗಳು ಇಷ್ಟು ಕೂಡಿದ ಹಿತಮಿತವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು
ಬಡಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಚರಿತ್ರಕಾರನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕವಿ ತನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು
ತಿಳಿಸಿದ್ದರೆ ಉತ್ತಮವಾಗಿತ್ತು; ವಿಮರ್ಶಕನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಬಹು ಪುರಾತನ
ವಾಗಿಯೂ ಅತಿಪರಿಚಿತವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನಳನ ಕತೆಯ ಬದಲು ತಾನೇ ಸ್ವತಃ
ಕತೆಯೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲದ ಜನಜೀವನದ ಆವರಣ
ದೊಳಗೆಟ್ಟು, ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೂ
ಮೇಲಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಆತನದು ಸಂಪ್ರದಾಯ, ರೂಢಿ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಕಟ್ಟಳೆ
ಇವುಗಳ ಕಾಲ. "ಕಾಲವಾರನು ಬೀಳುಮಾಡದು?"

(೩) 'ರಾಮಧಾನ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ'

ಒಂದು ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕನಕದಾಸನು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕಟ್ಟಳೆಯನ್ನು
ಮೀರಿ, ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಹೊಸ ಕತೆಯೊಂದನ್ನು
ಹೆಣೆದಿದ್ದಾನೆ. ಅದರ ಹೆಸರು 'ರಾಮಧಾನ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ'; ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಯಗಳು
ಗಾಢ; ಛಂದಸ್ಸು ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿ. ಆ ಪದ್ಯಗಳ ಪೈಕಿ ಕವಿಚರಿತಕಾರರು ಬರೆದಿಟ್ಟ
ಕೊಂಡ ಐದು ಪದ್ಯಗಳ ಹೊರತು, ಮಿಕ್ಕುವೆಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಸಿಗುವಹಾಗೆಯೇ
ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದರ ಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿ — ಮೈಸೂರು ಓರಿಯಂಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಅದರ ಏಕಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿ — ಈಚೆಗೆ ಕಳೆದುಹೋಗಿದೆಯಂತೆ. ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಈ
ಗ್ರಂಥದ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನಾದರೂ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತಾರಿಗೂ

ಲಭಿಸಿರುವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕವಿಚರಿತಕಾರರ ವಿಮರ್ಶೆಯೊಂದೇ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಉಳಿದಿರುವುದು.*

“ಇದರಲ್ಲಿ ಕವಿ ರಾಮಧಾನ್ಯದ ಎಂದರೆ ರಾಗಿಯ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಚಮತ್ಕಾರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ‘ನರೆದಲೆಗೆ’ ಎಂಬ ಹೆಸರೆಂದೂ, ಇದಕ್ಕೆ ರಾಮದೇವರು ‘ರಾಘವ’ ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ‘ರಾಗಿ’ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿತೆಂದೂ ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.”

ಕಥಾಸಾರ ಕವಿಯ ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದು. “ರಾವಣನ ವಧಾನಂತರ ಶ್ರೀರಾಮ ಋಷಿಗಳ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ರುಚಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ತರಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು.... ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಆವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದು ಕೇಳಲು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನರೆದಲೆಗನಿಗೂ, ವ್ರೀಹಿಗೂ ವಾಗ್ವಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀರಾಮ ಅಯೋಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಇವುಗಳ ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ಎರಡನ್ನೂ ಆರು ತಿಂಗಳು ಸೆರೆಯಿಡಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಬಳಿಕ ಗೌತಮ ಅವುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ರಾಮಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಇಂದ್ರನು ವಿಮರ್ಶಮಾಡಿ ನರೆದಲೆಗೆ ಸಾರಹೃದಯವೆಂದೂ, ವ್ರೀಹಿ ನಿಸ್ಸಾರವೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಎಲ್ಲರೂ ನರೆದಲೆಗನಿಗೆ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.. ವ್ರೀಹಿ ನಾಚಿಕೊಂಡು ಶಿರವ ಬಾಗಿಸಿತು. ನರೆದಲೆಗನಿಗೂ, ವ್ರೀಹಿಗೂ (‘ನರೆದಲೆಗೆ’ ಠಾಗಿಗೆ ಗ್ರಾಮ್ಯವಾದ ಹೆಸರು; ‘ವ್ರೀಹಿ’ ನೆಲಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಅಡಂಬರದ ಹೆಸರು) ನಡೆದ ವಾಗ್ವಾದವಿದು:

ವ್ರೀಹಿಯ ಮಾತು

ಕ್ಷೀತಿಯ ಮರರುಪನಯನದಲಿ ಸು | ವ್ರತ ಸುಖೋಜನಗಳಲಿ ಮಂತ್ರಾ
ಕ್ಷತೆಗಳಲಿ ಶುಭ ಶೋಭನದಲಾರತಿಯ ಬೆಳಗುವಲಿ
ಕ್ರತುಗಳೆಡೆಯೊಳಗರಮನೆಗಳಲಿ | ಪ್ರತಿದಿನವು ರಂಜಿಸುತ ದೇವರ
ಗತಿಶಯದ ನೈವೇದ್ಯವಾಗಿಹನೆಂದನಾ ವ್ರೀಹಿ ||

ಹೊಸಮನೆಯ ಪುಷ್ಪಾರ್ಚನೆಗೆ | ... ಹಸುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸೇಸಿಗೆ
ವಸುಮತೀಶರ ಗರುಡಿಯಲಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರದರ್ಶನೆಗೆ
ಎಸೆವ ವಿಪ್ರರ ಫಾಲದಲಿ ರಂ | ಜಿಸುತ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯಹೆನು ಭಾ
ವಿಸಲು ಲೋಕದೊಳಾರು ಸರಿ ತನಗೆಂದನಾ ವ್ರೀಹಿ ||

—ಇದು ಟೊಳ್ಳಿನ ಹೆಮ್ಮೆ; ಇನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯ ಪ್ರತಿಮಾತು:

ನರೆದಲೆಗನ ಮಾತು

ಸತ್ಸಹೀನರ ಬಡವರನು ಕ | ಣ್ಣತ್ತಿನೋಡೆ ಧನಾಧ್ಯರನು ಬೆಂ
ಬತ್ತಿ ನಡೆಯುಪೇಕ್ಷೆ ನಿನ್ನದು ಪೇಟಲೇನದನು

* ‘ಕವಿಚರಿತೆ’, ಸಂಪುಟ ೨, ಪುಟಗಳು ೨೩೯-೨೪೦.

ಹೆತ್ತ ಬಾಣತಿಯರಿಗೆ ರೋಗಿಗೆ | ಪಥ್ಯಪಾನದಿ ಹೆಣದ ಬಾಯಿಗೆ
 ತುತ್ತು ನೀನದೆ ನಿನ್ನ ಜನ್ಮ ನಿರರ್ಥಕರವೆಂದ
 ನಾನು ಕ್ಷಾಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಆದರಿಸಿ ಸಲಹುವೆನು. ನಿನ್ನಿಂದಲಾಗಲಿ,
 ನಿನ್ನ ಬಳಗದಿಂದಾಗಲಿ ಇದು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಮತ್ತು —
 ಸತ್ತವರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ರೂಪನು | ವಿಸ್ಮಯ ಪಿತೃನಾಮಗಳ ನಿನ
 ಗಿತ್ತು ಮೂವರ ಪೆಸರಿನಲಿ ಕರೆ ಕರೆದು ದರ್ಭೆಯಲಿ
 ನೆತ್ತಿ ನೆತ್ತಿಯ ಬಡಿದು ಕಡೆಯಲಿ | ತುತ್ತನಿಡುವರು ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ನೀ
 ನೆತ್ತಿದೆಯಲಾ ತನುವ ಸುಡಬೇಕೆಂದ ನೆರೆದಲೆಗ ||

ಹಾಸ್ಯರಸಮಯವಾದ ವಸ್ತುವಿದರದು; ಆಗಿನ ಜನಜೀವನ, ವಾದವಿನಾದ
 ಗಳು, ನ್ಯಾಯತೀರ್ಪುಗಳು, ಆಹಾರವಿಧಾನಗಳು ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ
 ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವ ಕನ್ನಡಿ. ಇಂತಹ ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ಹೋಗಗೊಟ್ಟ
 ಅಜಾಗರೂಕತೆಗೆ ಎಷ್ಟು ವ್ಯಸನಪಟ್ಟರೂ ತೀರದು.

(೪) ಮತ್ತೊಂದು ಕವಿತೆ

ಈತನ ಇನ್ನೊಂದು ಕವಿತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೇ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. “ತಿರುಕ
 ನೋರ್ವನೂರ ಮುಂದೆ” ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅದರ
 ಸವಿಯನ್ನಾಸ್ವಾದಿಸದವರೇ ಇಲ್ಲ. ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನವರು ಅದರ ಕತೆಗೆ ಮನಸೋಲು
 ತಾರೆ. ಮುರುಕು ಧರ್ಮಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿದ ತಿರುಕ ಕನಸು ಕಂಡದ್ದು,
 ಅವನ ವೈಭವ, ಅವನ ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ತು, ವಿನಾಹ, ಆ ಬಣ್ಣದ ಕನಸುಗಳನ್ನೊಡೆದ
 ವಿಷತ್ತು—ಇವೆಲ್ಲವೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಇಳಿವಯಸ್ಸಾದವರಿಗೆ
 “ನೋಡಿದೆಯಾ, ನಮ್ಮ ಜನ್ಮವೂ ಕೂಡ ತಿರುಕನ ಕನಸಿನಂತೆ, ಆದುದರಿಂದ ಆಸೆ
 ಗಳು ವ್ಯರ್ಥವೆಂದು ನಾವು ಎಚ್ಚತ್ತಿರಬೇಕು” ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಒರೆಯುವುದು.
 ವಿಮರ್ಶಕರು ಕತೆಯ ಬಂಧದಲ್ಲಿನ ನೈಪುಣ್ಯ, ನಿಜವಾದ ಕನಸಿನಲ್ಲಿರುವಂತಹ
 ಓಟ, ಸರಪಣಿಯ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸರಳತೆ—ಇವುಗಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚು ತಲೆ
 ದೂಗುವರು.

(೫) ಇತರ ಪದಗಳು

ಇನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವ ಆತನ ಪದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು
 ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಏಳು ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಉಡುಪಿಯ ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಾಲಯ
 ದವರು ಕನಕದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ, ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ
 ಸುಮಾರು ೧೮೮ ಪದಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸ್ತೋತ್ರರೂಪವಾದ ಪದಗಳು
 ಸುಮಾರು ೭೦; ಗೋಕುಲಕೃಷ್ಣನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಪದಗಳು
 ಸುಮಾರು ೨೦; ನೀತಿಬೋಧೆ, ನೀತಿವಚನ, ಕವಿಯ ಭಕ್ತಿಭಾವವಿಕಾಸ
 ಸ್ಪರ್ಧಾನವಾದ ಗೀತೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೮೩; ಗುಟ್ಟುಗಳು ೧೫. ಈ ಸ್ಥೂಲ ವಿಭಜನೆ
 ಮಿಂದ ಪದಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ತೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೇಶವನ ದಾಸನಾದ ಗಣಪನಿಗೆ, ಏಳೆಂಟು ಹರಿಯ ಬಂಟಿನಾದ ಅಂಜನೇಯನಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವನ ಅವತಾರಸ್ವರೂಪರಾದ ಭೀಮ ಮಧ್ವರುಗಳಿಗೆ, ಒಂದೆರಡು ಭೂಮಿತಾಯಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಿಕ್ಕಲ್ಲವೂ ನಾರಾಯಣ, ಕೃಷ್ಣ, ಚೆನ್ನಿಗರಾಯ ಸ್ವರೂಪನಾದ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿವೆ. ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ ನಾದವನು ಅವನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಳೆಯಬಹುದೋ, ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾಸರು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ.* ಅವರಿಗೆ ದೇವನು ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಹಂಚುವ ಸೆಟ್ಟಿ; ಊರೂರು ಸುತ್ತುವ ದಾಸಯ್ಯ; ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಭಯವೀಯುವ ಅನರ್ಘ್ಯವಾದ ಮುತ್ತು, ಕುರಿಹಿಂಡು ಕಾನ ಬೀರೇದೇವರು; ಕಲಿಯುಗದ ಗೌಡ. ಸರ್ವಸ್ವರೂಪನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕನಕದಾಸರು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಪಟದ ಅವಹೇಳನ ಮಾಡುವರು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ತಾಯಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಭಗವಂತನ ಹಿತವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಶೇಷರಯನ ವಿಗ್ರಹ ವನ್ನು ನೋಡಿ,

ಯಾಕಿಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿರುವೆ?

ತನ್ನನೊಡನೆ ಹೋರಿ ಬೆಟ್ಟವನು ಬೆನ್ನಲಿ ಪೊತ್ತು

ರಮಣಿ ಭೂಮಿಯನು ತಂದಾಲಸ್ತವೋ?

ಅಮರವೈರಿಯ ಕರುಳ ಕಿತ್ತ ಕಡು ಧಾವತಿಯೋ?

ಕ್ಷಮೆಯನಳಿದೀ ಪಾದಕಮಲ ನೊಂದುವೋ?

ಎಂದು ಖತಿಯಿಂದ ಬೆಸಗೊಳುವರು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದೇವರು ಕರುಣಾಹೀನನಂತೆ ತೋರುವನು. ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ಅಲ್ಪತ್ವದ ಜ್ಞಾಪಕವೂ ಹೊಳೆಯುವುದು. “ನಾನು ಕಡುಪಾಪಿ, ಆದರೆ ನೊಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಬಾಗಿಲನು ತೆರೆದು ಸೇವೆಯನು ಕೊಡು, ನನ್ನ ತನು ನಿನ್ನದು, ಜೀವನ ನಿನ್ನದು, ಅನುದಿನದಲಿ ಬಹು ಸುಖದುಃಖ ನಿನ್ನದಯ್ಯ” — ಈ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ಪದಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ದೇವರಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರ ಜೀವನದ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು “ಬಂಟಿನಾಗಿ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ವು” ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಬದುಕಿರುವವರೆಗೂ ದೇವರನಾಮವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು, ಅವನು ಕೊಡುವ ದುಃಖಗಳನ್ನು ಒಲ್ಲೆನ್ನದೆ ಹಿಂದೆ ಪಡೆದುಬಂದುದಿಲ್ಲವನುಂಡು ತೀರಿಸುವುದು, ಯಾವ ಪ್ರತಿಫಲಕ್ಕೂ ಆಸೆಪಡದೆ ನಿಷ್ಕಾಮಧರ್ಮದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಸ್ತೀತಿಸುವುದು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅವನ ದಾಸರ ದಾಸರ ದಾಸರ ಪದವಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು, ಎಂದರೆ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು, ಮರಣಾನಂತರವೂ ವೈಕುಂಠದ ದಾಸರ ಮನೆಯ ಬಂಟಿನಾಗಿ ಕಾಯ್ದುದು—ಇದು ಅವರ ಪೇರಾಸೆ, ಜೀವನದ ಹೆಗ್ಗುರಿ.

* ಕವಿಯು ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕನಕದಾಸನು ದಾಸರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆರಿಸುವುದರಿಂದಲೂ, ದಾಸರನ್ನು ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಕರೆವುದು ರೂಢಿಗೆ ಹೊರತಾದುದರಿಂದಲೂ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬಹುವಚನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ತಮ್ಮ ಆತ್ಮಶುದ್ಧಿಗೊಂದಕ್ಕೇ ಗಮನಕೊಡದೆ, ಕನಕದಾಸರು ಈಗ ನಾವು ಸಮಾಜಸೇವೆಯೆಂದು ಯಾವುದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಳಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಅದಕ್ಕೂ ಮನ ಕೊಟ್ಟರು. ಮೊದಲು ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಬಯಲಿಗೆ ತಂದರು. ಮುಕ್ತಿ ದೊರಕಬೇಕಾದರೆ ಪುತ್ರೋತ್ಪತ್ತಿಯೆಂದಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿಯೊಂದೇ ಸಾಧನ; ಕುಲಕುಲವೆನ್ನುವುದು ತಪ್ಪು, ಭಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಕುಲವೇನು ಮಾಡಲಾಪ್ತದು? ಕೆಸರೊಳು ತಾನರೆ ಪುಟ್ಟಲು ಅದನು ತಂದು ಬಿಸಜನಾಭಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲಿಲ್ಲವೆ? ಬರಿಯ ಡಂಭಾಚಾರದಿಂದ ದೇವರು ಒಲಿಯನು, ನೇಮದಿ ಉಪವಾಸ, ಆ ಮಹ ಏಕಾದಶಿ ನಡಸಿದರೂ ಪಕ್ಕಿವಾಹನನ ಲೆಕ್ಕಿಸಿ ಪೊಗಳದೆ ಬರಿಯ ಅಕ್ಕಿಗೆ ತಿರುಗು ವವರಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ದೊರೆಯದು. ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದು ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದನೆಂದು ಹಿಗ್ಗುತ್ತ, ಒಳಗೆ ಮಾತ್ರ ಮದಮತ್ಸರ ಕ್ರೋಧಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವರಿಗಾಶ್ಚರ್ಯವ ತೋರುವವರಿಗೂ ಭಕ್ತಿ ದೊರೆಯದು.

ಹೀಗೆ ಸಮಾಜಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜೀವರಿದ್ದ ವಿಷವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ತಮ್ಮಿಂದಾದಷ್ಟು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದನಂತರ, ಕನಕದಾಸರು ಹಲವು ಹಿತವಚನಗಳನ್ನು ಜನರ ಮನದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಸಾಗರವನ್ನು ತ್ತರಿಸಬೇಕಾದರೆ,

ಅಸಯನು ತೊರೆಯಬೇಕು.

ದಾನಧರ್ಮಗಳನು ಮಾಡಿ ನಿಧಾನಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು

ಹಸಿದು ಬಂದವರಿಗೆ ಅಶನವೀಯಲು ಬೇಕು

ಶಿಶುಗಳಿಗೆ ಪಾಲ್ಪಣ್ಣೆಯುಣಿಸಬೇಕು

ಹಸನಾದ ಭಾಷೆಯನು ಧಾರೆಯೆರೆಯಲು ಬೇಕು

ಪುಸಿಯಾಡದಲೆ ಭಾಷೆ ನಡಸಲೇಬೇಕು

ಇತ್ಯಾದಿ ಹಿತವಚನಗಳು ಅವರ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಾಗಿವೆ.

ಎಂದರೆ ಕನಕದಾಸರು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಂತಾಸಮ್ಮಿತದಿಂದ ಹಿತವಾಗಿ ನಿತಿಬೋಧೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಮಾನವನ ಡೊಂಕು ಸ್ವಭಾವ ಎಷ್ಟೋವೇಳೆ ಅವರನ್ನು ರೇಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಅವರು “ಸತ್ಯದ ಧರ್ಮವ ನಿತ್ಯವು ಬೋಧಿಸಿ ಕತ್ತಿಯ ಮನಸಿಗೆ ಸೊಗಸೀತೆ” ಎಂದು ಬೇಸರ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವರು. “ಹೀನಮಾನವರಿಗೆ” ಜೀವನದ ಕ್ಷಣಭಂಗುರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, “ಮಲಮಾಂಸ ಮಜ್ಜನದ ದೇಹವಿದು, ನಂಬದಿರು, ಈ ದೇಹ ನಿತ್ಯವಲ್ಲ” ಎಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಅಧಿಕಾರವಾಣಿಯಿಂದ ಚುಚ್ಚುವರು. ವಿನೇಕ ವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕನಂತೆ ಕಲಿಸುವುದಕ್ಕಿಂದೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾವ್ಯ ಉತ್ತಮವರ್ಗದಿಂದ ಹೊರತಾದ್ದೆಂದೂ, ಜೀವನದ ಭೀಭತ್ಯ ಅಥವಾ ಶೋಕಮಯ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಆ ಮೂಲಕ ಹೆದರಿಸಿ ಬೆದರಿಸಿ ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆಳೆಯುವ ಮತ್ತು ಮಾನವನ ಅಂತಸ್ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ನಂಬಿಕೆ ಯಿಲ್ಲದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಉದಾತ್ತ ಧೈಯ, ಹೃದಯವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನು ತಾಳದೆಂದೂ, ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ‘ದಾಸರ ಪದಗಳು’ ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯವರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಲುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಲುಕವೆಂದೂ ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕನಕದಾಸರ ಕಾಲವನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತರುವುದು ಯುಕ್ತ. ಆಗಿನ ದಾಸರುಗಳು ನೀತಿಬೋಧೆಯನ್ನೇ ಮೂಲಧ್ಯೇಯವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಬುದ್ಧನಂತೆ ಕನಕದಾಸರು ಜನರ ಕ್ಷಣಿಕಸುಖ, ಕಷ್ಟಜೀವನ, ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಾಸೆ-ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ನೋಂದಿದ್ದರು. ಭಕ್ತಿಯೊಂದೇ ಈ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಮದ್ದು. ಅದುದರಿಂದ ಸಂಸಾರದ ಕಷ್ಟನಿಷ್ಕುರಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ತಿವಿದು ಹೇಳಿದರೇನಾದರೂ 'ಮನುವಿನ ಮಕ್ಕಳ'ಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಬಹುದೋ ಏನೋ ಎಂದು ಅವರಾಸೆ. ನೀತಿಬೋಧೆಯ ಮುದ್ರೆ ತಾಗಿದುದರಿಂದ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಸಾರ ನಿಲ್ಲುವೆಂದೂ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ರುಚಿಯಿಲ್ಲುವೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗದು. ಚಿನ್ನಕ್ಕೋಸುಗ ಅಗೆಯುವ ಬಿಲಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪಾಲು ಕಲ್ಲುಗುಂಡುಗಳೇ ತುಂಬಿವೆ. ಚಿನ್ನ ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಕೊಂಡು ಮಿನುಗುವುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಆ ಬಿಲವನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಗಣಿ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು, ಕಲ್ಲಿನ ಗಣಿ ಎನ್ನುತ್ತೇವೆಯೇ?

೪. ನೀತಿಬೋಧೆ

ಕನಕದಾಸರ ನೀತಿಬೋಧೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳುದು. ಅವರು ಭಕ್ತಿಯೋಗಿಗಳು. ತತ್ವಾನೈಷಠ್ಯಗೋಸುಗ ತನುಮನಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದವರು; ಅವರ ಭಕ್ತಿಭಾವ ಸಾಫಲ್ಯದ ಚರಮಸೀಮೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ, ಜ್ಞಾನಯೋಗದ ತಿಖರದವರೆಗೂ ಸಮೀಪಿಸಿತ್ತಿನ್ನುವುದು "ನೀಮಾಯೆಯೊಳಗೋ, ನಿನ್ನೊಳು ಮಾಯೆಯೋ. ನೀ ದೇಹದೊಳಗೋ, ನಿನ್ನೊಳು ದೇಹವೋ" ಎಂಬ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಮತ್ತಿತರ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕನಕದಾಸರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರಂತೆ ಭಕ್ತರೂ ಹೌದು, ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಹೌದು ಎಂದು ತಿಳಿಯಬರುತ್ತದೆ. ವೇಷದ ವೈರಾಗ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣಕ್ಕಿಂತ ಗಡುಸಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಚಿತ್ತ ದೀನರನ್ನೂ, ಅಸಹಾಯರನ್ನೂ, ಸಂಕಟಪಡುವವರನ್ನೂ ನೋಡಿದಾಗ ಜಾಜಿಯ ಹೂವಿಗಿಂತ ಮೃದುವಾಗುತ್ತಲಿತ್ತು. ಆಗ ಕರುಣಾಚಿತ್ತದಿಂದ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವರು :

ತಲ್ಲಣಿಸದಿರು ಕಂಡ್ಯ ತಾಳು ಮನವೆ

ಎಲ್ಲರನು ಸಲಹುವನು ಇದಕೆ ಸಂಶಯವೆ?

ಕಲ್ಲೊಳಗಿರುವ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳೆಲ್ಲಕೂ

ಅಲ್ಲೆ ಆಹಾರವನು ತಂದೀವರಾರು?

ಫುಲ್ಲಲೋಚನ ಕಾಗಿನೆಲೆಯಾದಿಕೇಶವನು

ಎಲ್ಲರನು ಸಲಹುವನು ಇದಕೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ

ಎಂದು ಆಶಾಜನಕವಾಣಿಯನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುವರು. ಉತ್ತಮಜೀವನವೊಂದು ತನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನೂ, ಯೋಚನಾಲಹರಿಗಳನ್ನೂ, ನಂಬಿಕೆ ಆಸೆಗಳನ್ನೂ, ಭಾವೋದ್ರೇಕಗಳನ್ನೂ ಸುಂದರನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿ ಓದುಗರ ಬುದ್ಧಿ, ಅಂತಃಕರಣ, ಚೈತನ್ಯ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಸೂರೆಗೊಳ್ಳಬಲ್ಲುದಾದರೆ, ಆ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಫಲ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಾಪೆವು?

“ದಾಸರ ಪದ”ಗಳ ಶೈಲಿ ಉತ್ತಮ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಳವಡವಿದ್ದು. ಉದಾತ್ತ ಘನಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಎಟುಕಿಸುವ ಸರಳತೆ, ಕವಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೇರವಾಗಿ, ಸಹಜವಾಗಿ ವಾಚಕರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಜಾಣ್ಮೆ ಅದರಲ್ಲಿವೆ. ಶೈಲಿಗೆ ಮೆರುಗು ಕೊಡುವ ಚೆಲ್ವಿನ ಉಪಮೆಗಳು, ಕಳೆಯೇರಿಸುವ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳು, ಮೊನಚಾದ ಮಾತುಗಳು, ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಗಾದೆಗಳು, ಸುಂದರವರ್ಣನೆಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ.

“ಅಂದವಹ ಸಂಪಿಗೆಯ ಅರಳ ಪರಿಮಳ ಉಂಡು ಮುಂದುವರಿಯದೆ ಜೀಳ್ವ ಮಧುಸಂತೆ, ಹೂವ ತರುವರ ಮನೆಗೆ ಹುಲ್ಲ ತರುವೆ”, ಇಂತಹ ಮುರುಕುಗಳೂ, “ಬಾಗಿಲನು ತೆರೆದು ಸೇವೆಯನು ಕೊಡು”, “ತನು ನಿನ್ನದು ಜೀವನ ನಿನ್ನದು”, “ನೀಮಾಯೆಯೋ ನಿನ್ನೊಳು ಮಾಯೆಯೋ”, “ತಲ್ಲಣಿಸದಿರು ಕಂಡ್ಯ ತಾಳು ಮನವೆ” — ಈ ಪದಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮನೋರಂಜಕವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರತಕ್ಕವು.

ಮಾವನ ಮನೆಯಲಿರಬಹುದೆ ಕೋವಿದರು?

ಒಗತನ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಾಗ ಹಾಲಿಗೆ ಹೆಪ್ಪ ಮೊಗೆದಿಕ್ಕು ವರಾಯುಂಟು ?

ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಕೂಡಿ ಅಧಿಕ ಸ್ನೇಹದಕಿಂತ, ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳಕೂಡಿ ಜಗಳವೇ ಲೇಸು.

ಈ ಮಾದರಿಯ ಲೋಕನೀತಿಯನ್ನೊರೆವ ಮೊನೆಮಾತುಗಳು ಕನಕದಾಸರ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿವೆ.

ಜಲದೊಳಗಿನ ಕಪ್ಪೆ ಜಲದ ಸವಿ ಅರಿಯದೆ,

ಜಲದ ಸುಗಂಧವ ಜಲವರಿಯದೆ,

ನೆಲೆಯ ಕಂಡವರಾರು ನೆಲೆಯಾದಿಕೇಶವನ

ಇದರ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಸ್ವಾರಸ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಯೋಚಿಸಬಹುದು.

ಪುಣ್ಯಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡದ ಜನುಮವನ್ನು ದಾಸರು “ಅಡವಿ ಯೊಳು ಕೆರೆ ತುಂಬಿ ಬತ್ತಿದಂತೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

೬. ಹಾಸ್ಯರಸ

ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯದ ತೊರೆಯೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹರಿವುದು. ತಿರುಪತಿ ವೆಂಕಟೇಶಮಠಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಲೋಭಿಸೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ಹಾಸ್ಯಮಾಡಿರುವ ಬಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿ:

ಒಡೆದ ಮಡಕೆಯ ತಂದು ಇಡಿದು ನಾಮವ ಮಾಡಿ

ಕೊಡುವೆ ನೀ ಕಾಸಿಗೆ ಒಂದೊಂದನು

ಒಡಲತುಂಬಿ ಮಿಕ್ಕ ಅನ್ನವ ಮಾರಿಸಿ

ಒಡವೆಯ ಘಳಿಸುವ ಕಡುಲೋಭಿ ಸೆಟ್ಟಿ !

ಗೋಪಿಯೊಬ್ಬಳು ತಾನು ಮರೆತು ಮಂಚದಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ಕೃಷ್ಣ ಹರಿವ ಹಾವನ್ನು ತಂದು ಅರಿಯದಂತೆ ಬಂದು ಅವಳ ಮುಸುಕಿನೊಳಗಿಟ್ಟು

ಹೋದನೆಂದು ಯಶೋದೇಗೆ ದೂರು ಹೇಳುವಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಚದುರ ರಂಗನು ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವನು :

ಹರಿದಾಡುವ ಹಾವಿನ | ನಾ ಪಿಡಿದರೆ
ತರಳ ನಾ, ತಡೆಗಾರನೆ?
ಹರಕೆಯ ಪೊತ್ತುದ ಒಪ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ
ಗುರುತು ತೋರಲು ಬಂತೇನೋ—

ಋಗ್ವೇದದ ಕಾಲದಿಂದ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಗುಟ್ಟುಗಳೂ, ಚಮತ್ಕಾರದ ಶೈಲಿಯ ಉಪಯೋಗವೂ ಬಲು ಇಷ್ಟ. ನಮಗೆ ಇವು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಿಯವಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಆಗಿನ ಕಾಲದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿ ಇತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಕೂಡದು. ಕನಕದಾಸರೂ ತೊಡಕನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ “ಹಲವು ಜೀವನವ ಒಂದೆಲೆ ನುಂಗಿತು” ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ, ಹರಿಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಆಲದೆಲೆಯಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾಗ ಸಕಲ ಜೀವಗಳೂ ಆತನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯವಾಗಿದ್ದುವು ಎಂದು ಗೊರ್ಧಾರ್ಥ. “ಮಗುವಿನ ಮರುಳೆದು ಬಿಡದಲ್ಲ, — ನೀರನು ಕಂಡರೆ ಮುಳುಗುತಿದೆ— ತನ್ನ ಮೋರೆಯ ತೋರದೆ ಓಡುತ್ತಿದೆ”: ಅಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ ಈ ಪದ ದಶಾವತಾರಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಕನಕದಾಸರ ಕೈಚಳಕದ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾದರಿ ಇದು—

ಶಿವನ ವಾಜಿಯ ಮಾಡಿದವನ ಸೊಸೆಯ ಕಂಡ
ಶಿವನ ತುರುಬಿನಲಿ ಶಿವನ ಕಟ್ಟಿಸಿದಾತ
ಶಿವನೊಳಾಡಿ ತಾ ಶಿವವರ್ಣನಾದಾತ
ಶಿವನ ಬಳಿಗೆ ಪೋಗಿ ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ನಾರಾಯಣ.

ನಮಗೆ ಶಿವ, ಶಿವ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ನಾಲ್ಕೈದುಸಲ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅದರ ಅರ್ಥ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಾಟುವಂತಿಲ್ಲ.

ರಂಗ ಬಾರೋ
ಅತ್ತಿಗೆ ಮೈದುನ ಬಾರೋ
ಅತ್ತೆಯ ಮಗಳ ಗಂಡ
ಅತ್ತಿಗೆ ಮ್ಯಾಲತ್ತಿಗೆಯ ನಾಡಿನ ಸೊಸೆಯ ಗಂಡಾ

ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಕೆಲಕಾಲ ಕುಳಿತು ಯೋಚಿಸದೆ ಬಗೆಹರಿಯದು; ಸಾಮಾನ್ಯಜನಕ್ಕಂತೂ ಅವು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಪದಗಳು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಪುರಂದರದಾಸರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಈ ವಾಕ್ಯ ಕನಕದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಗೂ ಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ :

“ಬೇಲೂರು ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳದ ಶಿಲ್ಪದಂತೆಯೂ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಂಗೀತ ಮತ್ತು ವೇದಾಂತಶಾಸ್ತ್ರಗಳಂತೆಯೂ, ವಿಜಯನಗರದ ವೈಭವದ ಕುರುಹುಗಳಂತೆಯೂ, ಈ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಜನತೆಯ ಮಾನಸಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿ ಜೀವಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿವೆ.”

೭. ‘ಹರಿಭಕ್ತಿ ಸಾರ’

‘ಹರಿಭಕ್ತಿ ಸಾರ’ದ ೧೦೮ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕನಕದಾಸರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಪತ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಶೇಖರಿತವಾಗಿದೆ. ದೇವರನ್ನು ಮನದಣಿಯ ಬಗೆಬಗೆಯ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ

ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರ ಅಪಾರಮಹಿಮೆ, “ಎಷ್ಟು ಮಾಡಲು ಮುನ್ನತಾ ಪಡೆದಷ್ಟೆ” ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸುಳ್ಳುಮಾಡಿದ ಆತನ ಕರುಣೆ, ಶರಣುಹೊಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ಆತನ ಮಮತೆ; ತನ್ನ (ಕನಕನ) ಅಲ್ಪತ್ವ, ಪರಾಧೀನತೆ; ಮನುಷ್ಯಜೀವನದ ಅಸಹ್ಯತೆ, ನಶ್ವರತೆ; ಸಾವಿನ ನಿಷ್ಕರಕತೋರತೆ; ಸೃಷ್ಟಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ (ಮಾಧ್ವ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಮೇರೆಗೆ); ಎಂಜಲು, ಹೊಲೆ ಇವುಗಳ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ‘ಹರಿಭಕ್ತಿ ಸಾರ’ದ ಮಹಿಮೆ;—ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯುವುದು.

‘ಹರಿಭಕ್ತಿ ಸಾರ’ದಲ್ಲಿರುವ ದಾಸರ ಭಕ್ತಿತತ್ವಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಕಠಿಣಸಂಗತಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಪರಿಮಿತಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳ ಹಲವು ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಲೇಖನವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವೇದಗೋಚರ ವೇಣುನಾದ ವಿ | ನೋಡ ಮಂದರ ಶೈಲಧರ ಮಧು
ಸೂದನಾಚ್ಯುತ ಕಂಸದಾನವರಿಪು ಮಹಾಮಹಿಮಾ
ಯಾದವೇಂದ್ರ ಯತೋದನಂದನ | ನಾದಬಿಂದುಕಳಾತಿಶಯ ಸ್ವ
ಹ್ಲಾದ ರಕ್ಷಕವರದ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ

ಇವರ ಲಾಲಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ವಲಿತ ವಿಶೇಷಣಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಿರುವುವು.

ದೀನ ನಾನು ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಕೆ | ದಾಸಿ ನೀನು ವಿಚಾರಿಸಲು ಮತಿ
ಹೀನ ನಾನು ಮಹಾಮಹಿಮ ಕೈವಲ್ಯಪತಿ ನೀನು
ಏನ ಬಲ್ಲೆನು ನಾನು ನೆರೆ ಸು | ಜ್ಞಾನ ಮೂರುತಿ ನೀನು ನಿನ್ನ ಸ
ಮಾನರುಂಟೇ, ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ

ಭಗವಂತನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮಧುರ ವಚನಗಳಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವುಂಟೇನು? ಭಕ್ತರಲ್ಲದವರಿಗೂ, ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಅಳಿಸಿಹೋಗುತ್ತಿರುವವರಿಗೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನೋದಿದರೆ, ಮೊಳಕಾಲೂರಿ ಭಾರಕರ್ತನಿಗೊಂದು ಸಲ ಕೈಮುಗಿಯೋಣ ವೆನಿಸುವುದು.

ಗತಿಹೀನರಿಗಾರು ನೀನೇ | ಗತಿಕಣಾ ಪತಿಕರಿಸಿ ಕೊಡು ಸ
ದ್ಗತಿಯ ನೀನೇ ದೇವ ಏನಗಪರಾಧಿ ನಾನಲ್ಲ
ಶ್ರುತಿವಚನವಾಡುವುದು ಸ | ದತ್ತರ ಸೇವಕನೆಂದು ನಿನ್ನನು
ಮತವಿಡಿದು ನಂಬಿದನು ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮನನವರತ

‘ಎಷ್ಟು ಅಗಣಿತಮಹಿಮನಾದರೂ ಭಗವಂತ ಗತಿಹೀನರ ಪಾಲಕ; ಭಕ್ತರ ಸೇವಕ. ಪರಮಾತ್ಮ ಪ್ರೇಮಮೂರ್ತಿ ಎಂದು ತಿಳಿದೇ ಅನನ್ಯ ಚಿತ್ತ ರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಆತನಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಡುವರು.

ಭಕ್ತಿಭಾವದ ಗಂಗೆಯೇ ‘ಹರಿಭಕ್ತಿ ಸಾರ’ದಲ್ಲಿ ಗಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಸೌಂದರ್ಯ ಕೂಡ ಭಕ್ತಿರಾಗಕ್ಕೆ ಮನಸೋತು ಆ ಗಭೀರಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಭಾವನಾಲಹರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರುವ ಕಾವ್ಯಸೌಂದರ್ಯ ವನ್ನೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವ ಕಾವ್ಯದೋಷವನ್ನೂ ಬೇರ್ಪಡಿಸುವ ಕೈ ಬಗೆಹರಿಯದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ಬದಲು, ಭಕ್ತಿಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಕನಕರ ಮೂರ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಣಾಮಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ಲೇಸು.

೮. ಉಪಸಂಹಾರ

ಕನಕದಾಸರ ಶೃಂಗಾರಮಯ ಚಿತ್ರಗಳು ಔಚಿತ್ಯದ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿದಿದ್ದಾಗ “ರಸಿಕರ ಕರ್ಣಯುಗ್ಮವ ಪೊಕ್ಕು ಮುದದಿ ಹೃದ್ಭಿಷಜವನಲರಿಸಿ, ಮೈಗೆ ಎಸೆವ ಪುಳಕದೊಸಗೆಯನಿತ್ತು ಶಿರವ ತೂಗಿಸುವುವು” ಅನರ ಭಕ್ತಿತತ್ವವಿಷಯಗಳೂ, ಗುಟ್ಟುಗಳೂ, ಹರಿಕೀರ್ತನೆಗಳೂ ಹರಿಶರಣರಿಗೆ ಅಮೃತದ ಘಟಿಕೆಯಂತಿವೆ. ಅನರ ಸರಳಕವಿತೆಗಳೂ, ನೀತಿವಚನಗಳೂ, ತಲತಲಾಂತರದ ಕನ್ನಡ ಬಾಲಕಬಾಲಕಿಯರಿಗೆ ನೀತಿಯನೊರೆವ ಅರಗಿಗಳಂತಿವೆ. ಸಿಂಗರದೊಡನೆ ಸಿರಿಗಂಪ ಸುಜನರ್ಗೆ ತಂಗಾಳಿ ತೆರದೀವ ತೆರದಲ್ಲಿ ಸಿರಿಗನ್ನಡದ ಸೊಂಪನ್ನೂ, ಅದರ ಚೆಲುವಿಕೆ, ಘನಗಾಂಭೀರ್ಯಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೈತಿಟ್ಟು, ಆ ನಿಧಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋದುದಕ್ಕಾಗಿ ಕನಕದಾಸರಿಗೆ ನಾವು ಚಿರ ಪುಣ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಬಸವೇಶ್ವರ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ., ಮೈಸೂರು

ವೀರಶೈವ ಮತೋದ್ಧಾರಕನಾದ ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಈಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದಲೂ ಶಾಸನಗಳಿಂದಲೂ ಅನೇಕ ನೂತನಾಂಶಗಳು ತಿಳಿದುಬಂದು, ಆತನು ಚಾರಿತ್ರಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಯಾದವ ಕೃಷ್ಣರಾಜನ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಶಾಸನದಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಶಕ ೧೨೦೦ರಲ್ಲಿ ಬಸವನ ವಂಶದವರು ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುವುದು. ಈ ಶಾಸನಕ್ಕೆ ಹಿಂಭಣ ಮತ್ತು ಸುಮಾರು ಸಮಕಾಲೀನ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಉಲ್ಲೇಖನೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

(೧) ಹಿರಿಯೂರು ಶಾಸನ (*Epigraphia Carnatica*, V, AK, p. 109) ಶಕ ೧೧೭೭ ಕನಡ ಪುಷ್ಯ ಶುದ್ಧ ೧೧ ಸೋಮವಾರ-ಬಸವಯ್ಯ, ಸಿರಿಯಾಳ, ಬಾಣ, ಉದ್ಬಟ್ಟ, ಸಿಂಧ ಬಲ್ಲಾಳ, ದಾಸಿಮ - ಇವರ ಹೆಸರುಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. (ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೨೫೫)

(೨) ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಶಾಸನ (*Epigraphia Indica*, XXI, p. 9) ಶಕ ೧೧೮೭ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೨೬೦)-ಸಂಗನಬಸವ.

(೩) ಚಾಡದಾಮಪುರ ಶಾಸನ (PSOCI. No. 110) ಶಕ ೧೧೮೪. (ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೨೫೨)
“ಎನೆ ನೆಗಟ್ಟದ್ರಿಜೆ ಬಿನ್ನಪಂ ಶಿವ ಜಗಕ್ಕೀ ಮಾರ್ಗಮಂ ತೋರಬೇಕೇಳ್ವನಲಾಗ ಪ್ರಭು ಸಂದಿನಾಥನ ಮೊಗಂ ನೋಡಲ್ವೆ ಸಂಗಮೇಶನ ಪುತ್ರಂ ಬಸವಯ್ಯಂ ಬಂದಂ.”

(೪) ಕಲ್ಲೇದೇವರಪುರ ಶಾಸನ (*Epigraphia Carnatica*, XI, JI, 30) S. ೧೩೦೧.
“ಶಿವಯೋಗಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಪ್ರಸಾದದೇವ. . ಶೈವ ಸಂವರ್ಧನ ಪಂಚಮುದ್ರಾಧಾರ ಚಿಕ್ಕ ಕೃಷ್ಣ ಚೆನ್ನ ಹೊನ್ನ ಬಂಕ ಬಸವರಾಜ ಭೋಜಾದಿ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಮಹಾಗಣಾಚಾರ.”
 (ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೨೭೯)

(೫) ಮರಡಿಪುರ ಶಾಸನ (*Epigraphia Carnatica*, III, Md. 33) (ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೨೮೦)
“ಸಿರಿಯಾಳದಾಸವರ್ಮ ಒಹಿಲ ಉದ್ಬಟ್ಟ ನಂಜಿ ಕುಂಬಾರಗುಂಡ ಅಂಡವಲ ಕರಿಕಾಲ ಜೋಳ ಭೋಗದೇವ ಬಾಣ ಮಯೂರ ಕಾಳಿದಾಸ ಕೇಶಿರಾಜ ದಂಟಾಯಕ ಸುರಿಗೆ ಕಲ್ಲದರಾಯ ಸಂಗನಬಸವಯ್ಯ ಲಿಂಗಮಿತಿ ಕೇಶವರಾಜ ಜಗದೇವ ದಕ್ಷಾಯಕ ಏಕಾಂತದ ರಾಮಯ್ಯ, ಸೊನ್ನಲಿಗೆ ರಾಮಯ್ಯ, ಹುಲಿಗರೆಯ ಪೊನ್ನಯ್ಯ, ನೆಲುವಿಗೆಯ ಸಾಂತಯ್ಯ.”
 (ಪಂಕ್ತಿ ೧೭)

(೬) *Mysore Archaeological Report*, 1933, No. 48, ೨೮ನೆಯ ಮಾರ್ಚಿ ೧೨೫೧.
 ತೊಯ್ಯಳ ಸೋಮೇಶ್ವರನು ಕಣ್ಣಾ ನೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕೊಟ್ಟ ಶಾಸನ- “ಕರಸ್ಥಳ ಬಸವದೇವ, ಬುತ್ತಮಾಂಗದ ಮಲ್ಲಿದೇವ, ತಾನೇಶ್ವರ ಚಾಮಯ್ಯ, ಜಡಮಲ್ಲಯ್ಯ, ಪಾಡುವ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ನಾಯಕ” ಸ್ಥಾನಪತಿ ಮಾದಿರಾಜ ಗುರುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ದತ್ತಿ.

ಈ ಶಾಸನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಸವನ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಶತಾಬ್ದ ಈಚಿನವು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಚರಿತ್ರಾನರ್ಹವಾದ ವಿಷಯಗಳು ಒಳಕೊಂಡಿ ದ್ದರೂ ಕೆಲವು ತಥ್ಯಾಂಶಗಳು ಕಂಡುಬರುವುವು. ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಕೂಡ ಎರಡನೆಯ ಶತಾಬ್ದದ ಸಮಕಾಲೀನರಾದ ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆ ಸೋಮ, ಹರೇಶ್ವರರ ಅನಂತರವೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಹೊಂದಿದುದರಿಂದ, ಬಸವನ ಸಮಕಾಲೀನಗಳಲ್ಲ. ನಚನಗಳಲ್ಲಿ ಬಸವೇಶ್ವರನವೆಂದು ಕಂಡುಬರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದಲ್ಲಿ, ಆತನು ಒಬ್ಬ ಕಾಳುಕೈರಾಜನಾದ ಬಿಜ್ಜಳನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಂಡಾರಿಯಾಗಿದ್ದನೆಂದೂ, ಹಣವನ್ನು

ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದನೆಂಬ ಆಸಾದನೆ ಬಂದಿತೆಂದೂ, ಭವಿಯಾದ ಬಿಜ್ಜಳನನ್ನು ಓಲೈಸಿದನೆಂದೂ, ಕಲ್ಯಾಣಕಟಕ ಹಾಳಾಗಿ ಚಾಳುಕ್ಯರಾಜ್ಯ ನಾಶವಾಗುವವರೆಗೂ ಬಸವೇಶ್ವರ ಜೀವಿಸಿದ್ದನೆಂದೂ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು.

ಅಶನೇ ಶಯನೇ ಯಾನೇ... ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯ ಬಸವಣ್ಣನೋದುವರೆಂಬವರು।
ಭವಿಜ್ಜಳನ ಗದ್ದುಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿಡು ಓಲೈಸಿದನೆಂದು ನುಡಿದರಯ್ಯ ಪ್ರಮಥರು॥
(ಮಾಹೇಶ್ವರ ಸ್ಥಳ-೧೪೪)

ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರುಳ್ಳನಕ ಬಿಜ್ಜಳನ ಭಂಡಾರ ಎನಗೇಕಯ್ಯ! ಅನೇ ಬಿಜ್ಜಳನ ಗಂಜುವನೆ ಅಯ್ಯ! ಕೆಟ್ಟತ್ತು ಕಲ್ಯಾಣ ಹಾಳಾಯಿತ್ತು ನೋಡ! ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮನಭಿಮಾನ ದಿಂದ ಚಾಳೋಕ್ಯರಾಯನಾಳಿಕೆ ತೆಗೆಯಿತ್ತು, ಸಂದಿತ್ತು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ನಿಮ್ಮ ಕವಳಿಗೆಗೆ॥
(ಮಾಹೇಶ್ವರ ಸ್ಥಳ-೯೯)

ಸಾಲ್ಕುರಿಕೆ ಸೋಮನೂ ಚಾಳುಕ್ಯರಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವನೇ ವಿನಾ ಕಾಳಚೂರ್ಯ ಬಿಜ್ಜಳನ ಹೆಸರೇ ಎತ್ತುವುದಿಲ್ಲ.

ಅವನಿಲೋ ಚಾಳುಕ್ಯಲನುಪೇರುಹರುನಿ ಕವಿಲನು।

ದುಡಿಸಿಂಚಿ ಕಲ್ಯಾಣಕಟಕ ಮಾಡಿತಭಕ್ತಿ।

ಮಹಿಷಿತ ಪೆರ್ಮಿಪಾಡುಗಾ ಶಪಿಯಿಂಚಿ ಬಸವನ ಮಂತ್ರಿ॥

ಹರೀಶ್ವರನು ಮಂಗಳವೇಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಸವನು ಒಂದು ನೌಕರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡನೆಂದು ಹೇಳುವನೇ ವಿನಾ ಕಲ್ಯಾಣ ವಿಷಯವನ್ನು ಎತ್ತುವುದಿಲ್ಲ. 'ಬಸವರಾಜರಗಳೆ', ಸಾಲ್ಕುರಿಕೆ ಸೋಮನ 'ಬಸವಪುರಾಣ', 'ಸಿಂಗಿರಾಜ ಪುರಾಣ', 'ಚಿನ್ನಬಸವಪುರಾಣ', 'ದೇವಾಂಗಪುರಾಣ', 'ಶಿವತತ್ತ್ವ ಚಿಂತಾಮಣಿ'—ಮುಂತಾದ ವೀರಶೈವಗ್ರಂಥಗಳಿಗೂ, ಚಂದ್ರಸಾಗರವರ್ಣಿಯ 'ಬಿಜ್ಜಳರಾಯಪುರಾಣ', ಧರಣೋಜನ 'ಬಿಜ್ಜಳರಾಯ ಚರಿತೆ', 'ಬಿಜ್ಜಳಂಕನ ಚರಿತೆ', 'ಕದಂಬಪುರಾಣ' ಮುಂತಾದ ಜೈನಗ್ರಂಥಗಳಿಗೂ ಮತವೈಷಮ್ಯ ಜನ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೂ, ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿರುದ್ಧಾಂಶಗಳು ಕಂಡುಬರುವವು. ಕಾಳಚೂರ್ಯ ಬಿಜ್ಜಳನು ಶೈವನು, ಏಕಾಂತದ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ದಾನಮಾಡಿದವನು, ಸರ್ವಮತಸಹಿಷ್ಣು, ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೬೮ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ತ್ಯಜಿಸಿದನೇ ವಿನಾ* ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಡಲಿಲ್ಲ—ಎಂಬುದೂ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವದು. ಆದುದರಿಂದ ಕಾಲಚೂರ್ಯ ಬಿಜ್ಜಳನಿಗೂ, ಬಸವೇಶ್ವರನಿಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಣಯವಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲದೆ 'ಶಿವತತ್ತ್ವ ಚಿಂತಾಮಣಿ'ಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದುದು ನಿಜವಾದರೆ, ಬಸವೇಶ್ವರನು 'ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಿ'ಯಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೧೩೯?) ಹುಟ್ಟಿ, ಬಿಜ್ಜಳನು ಸಾಯುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ೨೮ ವರ್ಷದವನಾಗಿರಬೇಕು. ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿ ಚಾಳುಕ್ಯರಾಜ್ಯ ಹೋದುದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಮರಣಾನಂತರ (ಜನವರಿ ೧೨೦೦). ಯಾದವ ಜೈತುಗಿ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೯೧-೧೨೦೦) ಹೊಯ್ಸಳ ಇಮ್ಮಡಿ ವೀರಬಲ್ಲಾಳರು ಚಾಳುಕ್ಯರಾಜ್ಯವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿದರು. ಚಾಳುಕ್ಯಕಟಕ ನಾಶವನ್ನೇ ಬಸವೇಶ್ವರನು ನೋಡಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಆತನು ೧೨೦೦ರವರೆಗೂ

* ನದಿಪರ ಹಳ್ಳಿಯ ಶಾಸನ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೧೬೮, ಮಾರ್ಚಿ ೨೫ ಸೋಮವಾರದಲ್ಲಿ ಬಿಜ್ಜಳನು ಕಲ್ಯಾಣಿಯನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ ಕೆಲವು ಜೈನರಿಗೆ ದಾನಗಳನ್ನು ಸೋಮಗ್ರಹಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟನೆಂದೂ ಹೇಳುವುದು (M.E.R.E., 58 of 1935).

ಸೋವಿಸಿದಿರಬೇಕು. ಇದು ಅಸಂಭವ. ಕಾಳಚೂರ್ಯ ಬಿಜ್ಜಳನನಂತರ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಪಾಳಾಯತೆಂಬುದಕ್ಕಾವ ಆಧಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಚಾಳುಕ್ಯ ರಾಜ್ಯವೇ ಕಾಲಚೂರ್ಯರದೆಂದು ವಾದಿಸಿದರೂ, ಬಸವೇಶ್ವರ ಕಾಲಚೂರ್ಯ ಬಿಜ್ಜಳನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದಿರಲಾರನು.

ಹಾಗಾದಲ್ಲಿ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಯಾವ ಬಿಜ್ಜಳನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ಪರ್ಜಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಿಜ್ಜಳನೆಂಬ ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವರು. ಪ್ರಕೃತದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಇಬ್ಬರು ಬಿಜ್ಜಳರು ಈ ಕಾಲದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವರು. 'ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ರಗಳೆ'ಯಲ್ಲಿ (IV. 23) "ನೀಂ ಬಿಜ್ಜಳರಾಯ ಸರ್ಪ ಮಂಗಳವಾಡಕ್ಕೆ ಪೋಗು" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ, "ಮಂಗಳ-ಕಲ್ಯಾಣ" ಪರ್ಯಾಯಪದಗಳಾದರೂ, ಚಾಳುಕ್ಯ ರಾಜಧಾನಿಯೇ ಬೇರೆ, ಮಂಗಳವಾಡವೇ ಬೇರೆ ಎಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವದು.

ರಾಯಮುರಾರಿ ಸೋವಿದೇವನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಷದ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೭೧) ಮಡಗಿಹಾಳ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಿಜ್ಜನಾಯಕನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವನು (Epigraphia Indica, XV, p. 315 ff). ಈ ಮಾತಿಗೆ ಬಿಜ್ಜನಾಯಕನು ಪತುರ್ಥ ಕುಲದವನು. ಪ್ರಭುಮಲ್ಲಗಾಡ ಮತ್ತು ಮುದ್ದಿ ಅವೈಯರ ಮಗನು. ಮಳಯಾಳ ವರಾಳ ಪಾಂಡ್ಯ ದೇಶಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಕಳಚುರಿ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಮುಖ ಸ್ಥಾನ ನಿಪುರಾಯದಂಡ ಪಡೆಹ, ಸಾಹಸೋತ್ತಂಗ, ವರ್ಣಕ ಕವಿ, ಕನ್ನಡ ಜಾಣ ಮುಂತಾದ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಈತನ ರಾಜಧಾನಿ ತರಿಕಾಡು ನಾಡಿನ ಮಂಗಳವಾಡ. ಈ ಮಂಗಳವಾಡದಲ್ಲಿಯೇ †ಬಿಜ್ಜಳನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಾದ ಮದುವಯ್ಯನೂ ಇದ್ದನು. ('ಶಿವಾನುಭವ', November 1926.)

† ಜಯತೀರ್ಥರ ಜನ್ಮಸ್ಥಳವಾದ ಮಂಗಳವೇಡೆ ಸಂಧರಪುರಕ್ಕೆ ಹನ್ನೆರಡು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಮುಮ್ಮುಳ ಸೋವೇಶ್ವರನ ರಾಜ್ಯ ಸಂಧರಪುರದವರೆಗೂ ಹರಡಿದ್ದಿತು (Bombay Archaeological Report, 1897-1898). ಮುಮ್ಮುಡಿ ತೈಲನ ಕೆಳಗೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೫೧-೧೧೫೪ರ ವರೆಗೆ ಬಿಜ್ಜಳನು ತರ್ದವಾಡಿ ಯನ್ನಾಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ ಮಹಾಪ್ರಧಾನಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾದ ಮೈಲಾರದಂಡನಾಯಕನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೫೩ರ, ಮಂಗಳವಾರ ೧೧೫೧ರಲ್ಲಿ ವಿಜಯಪುರದ ಸರಸಿಂಹದೇವರಿಗೆ ದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. (M.E.R., 124 of 1934.) ಅದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ (ಶಾ.ಶ. ೧೦೮೩) ಮಂಗಳವೇಡೆಯವನಾದ ದೇಶೀಗಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಾಣಿಕ್ಯ ಭಟ್ಟಾರಕನಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಒಂದು ಬಸದಿಗಾಗಿ ದಾನವು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. (M.E.R., 120 of 1934) ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೫೪ರಲ್ಲಿ (ಜನವರಿ ೧, ಶುಕ್ರವಾರ) ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಮುಮ್ಮುಡಿ ಶಿವಪ್ಪನ ಕೆಳಗೆ ಬಿಜ್ಜಳನು ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಿಜ್ಜಳನಂತರ ರಾಯಮುರಾರಿ ಸೋವಿದೇವನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೭೩ರಲ್ಲಿ (ಮಂಗಳವಾರ, ಜೂನ್ ೧೨) ಮಂಗಳವಾಡದಲ್ಲಿಯೇ ಆಳುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ, ಇವನ ಮಹಾ ಮಂಡಲೇಶ್ವರನಾದ ಲಖಿಯದೇವನು ತರ್ದವಾಡಿ ೧೦೦೦ವನ್ನಾಳುತ್ತಿದ್ದು, ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರಿಯಾದ ಭಟ್ಟಮ ಮಹಾಹಿಣಿಯು ತಂಬದ ಮೂಲಸ್ಥಾನದೇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ದಾನಕ್ಕೆ ಅನುಮತಿ ಇತ್ತನೆಂದೂ ತಿಳಿದುಬರುವುದು. (M.E.R. 160 of 1934.) ಹೇಮಾದ್ರಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜನಾದ ಬಿಜ್ಜಳ (ಬಿಜ್ಜಳ ?) ಎಂಬವನನ್ನು ಕೊಂಡು, ಹೊಯ್ಸಳರಾಜನನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ದೇವಗಿರಿ ರಾಜ ಪಾಳೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನೆಂದು ಹೇಳಿರುವನು. ಇವನೇ ವೀರಬಲ್ಲಾಳನ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯಾದ ಭಟ್ಟಮನು (೧೧೪೭-೧೧೪೯).

ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬಿಜ್ಜಣನು ರಾಯಮುರಾರಿ ಸೋವಿದೇವನ ಸಾಧಪದ್ವ್ಯೋಪಜೀವಿಯಾಗಿದ್ದನು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೬೯-೧೧೭೪). ಈತನು ಸಿಂಧವಂಶದವನು. ವೀರವಿಕ್ರಮದೇವನ ಸಹೋದರನು. ಕಿಸುಕಾಡು ೭೦, ಬಾಗಡಿಗೆ ೭೦, ಕೆಳವಡಿ ೩೦೦, ನರೆಯಂಗಲ್ ೧೨, ಕರೆವಿಡಿ ೩೦-ಮುಂತಾದ ದೇಶವನ್ನಾಳುತ್ತಿದ್ದು ಮಹಾಮಂಡಲೇಶ್ವರ, ಸಾಹಸೋತ್ತಂಗ, ಭುಜಬಲಭೀಮ ಮುಂತಾದ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು (M. E. R., 57 of 1926-7; 119 A of 1926-7; 31 of 1928). ರಾಯಮುರಾರಿ ಸೋವಿದೇವನ ೭ನೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಈತನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಬಲದೇವನಾಯಕ, ಸೊರಟೂರಿನ ದಾಸಿಮಯ್ಯ ಅಮೃತರಾಶಿದೇವರಿಗೆ ದಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೧೭೪). ಈ ಬಲದೇವನಾಯಕನೇ ಬಹುಶಃ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಮಾವನಾಗಿದ್ದಿರಬೇಕು. ತರಿಕಾಡು ನಾಡಿನ ಮಂಗಳವೇಡೆ ಕೂಡ ಈ ಸಿಂಧ ಬಿಜ್ಜರಸನ ಮೇಲಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಈ ಸಿಂಧರಸನ ಆಸ್ಥಾನದವನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು.

ರನ್ನನ 'ಗದಾಯುದ್ಧ' ರಚನಾಕಾಲ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾದನಹಳ್ಳಿ ಚೆನ್ನಕ್ಕಯ್ಯನವರು, ಬೆಂಗಳೂರು

ಕಾಲನಿರ್ಣಯಕ ಪದ್ಯ

'ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಾವ್ಯಮಂಜರಿ' ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿರುವ 'ಗದಾಯುದ್ಧ' ಕಾವ್ಯದ ಸೀರಿಕೆಯಲ್ಲಿ 'ಕವಿರನ್ನನ ಚರಿತ್ರವು' ಎಂದು ಬರೆದಿರುವುದಷ್ಟೆ. ಅದರ ಸೀರಿಕೆಯ ೬ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ,

ಶಕಸಮಗತಿ ಋತುಯುಗ ಶಶಿ

ನಿಕರಾಂಕಂ ಚಿತ್ರಭಾನು ಕಾರ್ತಿಕ ಸಿತ ಸ

ಪ್ರಮಿ.....

ಸುಕರಂ ಬುಧಸೇವ್ಯಮಾಯು ರನ್ನನ ಕಾವ್ಯಂ

ಎಂಬ ಅಬದ್ಧವಾದ ಪದ್ಯವಿದೆ. ತಾನು ಮಾಡಿದ ಗ್ರಂಥಗಳ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಈ 'ಗದಾಯುದ್ಧ'ದ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೋ ತಿಳಿಯದು ಎಂದು ಅದರ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಮು|| ರಾ|| ಎಸ್. ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು, ಎಂ. ಎ. ರಾಮಾನುಜ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಬರೆದಿರುವರು.

'ಕರ್ಣಾಟಕ ಕವಿಚರಿತೆ'ಯ ಒಂದನೆಯ ಸಂಪುಟ (೧೯೨೪ರಲ್ಲಿ ತಿದ್ದಿದ ಮುದ್ರಣ) ೭೦ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ, "ಈ ಪದ್ಯದ ಅರ್ಥ ವಿಶದವಾಗಿಲ್ಲ. ವರ್ಷ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾಲ್ಕು ಅಂಕಗಳು ಇರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಶಕವರ್ಷ ಸಾವಿರವೂ ಚಿಲ್ಲರೆಯಾದರೆ 'ಅಜಿತ ಪುರಾಣ'ವನ್ನು ಬರೆದ ಶಕ ೧೫೫೫ ಇದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವೇ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. 'ಶಶಿ' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ೧ ಎಂಬ ಸಂಕೇತವುಂಟು. ಆದರೆ ಈ ಪದ್ಯದ 'ಶಶಿನಿಕರ' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಏನರ್ಥವೋ ತಿಳಿಯದು. ಇದರ ಅರ್ಥ ಸುಬದ್ಧಪದ್ಯ ದೊರೆವವರೆಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ" ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ದಿನಂಗಳ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಹಂಕಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪದ್ಯದ ಸರಿಯಾದ ರೂಪ ಗ್ರಂಥಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

ಶಕಸಮಗತಿ ಋತುಯುಗ ಶಶಿ

ನಿಕರಾಂಕಂ ಚಿತ್ರಭಾನು.....ಕಾ

ರ್ತಿಕ ಸಿತ ಸಪ್ರಮಿ.....

ಸುಕರಂ ಬುಧಸೇವ್ಯಮಾಯು ರನ್ನನ ಕಾವ್ಯಂ

ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಪಾದದ ಚುಕ್ಕೆಗಳ ಬದಲಾಗಿ 'ಸಂವತ್ಸರ' ಎಂಬ ನಾಲ್ಕುಕ್ಷರಗಳೂ, ಮೂರನೆಯ ಪಾದದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ 'ಬುಧದಿನ' ಎಂಬ ವಾರದ ಹೆಸರೂ ಇರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಈ ಪದ್ಯದ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥ

ಶಕಸಮ = ಶಾಲಿವಾಹನ ಶಕದ ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ; ಗತಿ ಋತುಯುಗ ಶಶಿ
ನಿಕರಾಂಕಂ — ಗತಿ = ಚತುರ್ಗತಿಗಳ ಸೂಚಕವಾದ ಛಂದ ಕೂಡಿದ ಋತುಯುಗ

= ಎರಡು ಋತುಗಳ ಎಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳುಗಳ, ಶಶಿ = ಚಂದ್ರನ, ನಿಕರ
 "ನಿಕರಾಂಕರಾಃ = ನಿಕರಾಃ") = ಎಲ್ಲಾ ನಿಶ್ಚೇಷವಾದ ಕಿರಣಗಳ ಒಟ್ಟಿನ,
 ಅಂಕಂ = ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನುಳ್ಳುದಾದ (೯೦೦).

ಚಂದ್ರನ ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಶುಕ್ಲ ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷಗಳೆರಡು; ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ
 ಒಟ್ಟು ಕಿರಣಗಳು:— (ಪಾಡ್ಯಮಿಯಿಂದ ಪೂರ್ಣಿಮೆ ಪೂರ್ತಿ) ೧ + ೨ + ೩ + ೪ + ೫ +
 ೬ + ೭ + ೮ + ೯ + ೧೦ + ೧೧ + ೧೨ + ೧೩ + ೧೪ + ೧೫ = ೧೨೦ ಕಿರಣ. ಕೃಷ್ಣ
 ಪಕ್ಷ ಪಾಡ್ಯಮಿಯಿಂದ ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ಪೂರ್ತಿ:— ೧೪ + ೧೩ + ೧೨ + ೧೧ + ೧೦ +
 ೯ + ೮ + ೭ + ೬ + ೫ + ೪ + ೩ + ೨ + ೧ + ೦ = ೧೦೫ ಕಿರಣ.

ಒಟ್ಟು ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ೧೨೦ + ೧೦೫ = ೨೨೫ ಕಿರಣ; ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು
 ಗಳಿಗೆ ೨೨೫ × ೪ = ೯೦೦ ಕಿರಣಗಳು. ಇವು ಚತುರ್ಗತಿ ಸಂಖ್ಯೆಗೂಡಿದರೆ
 ೪ + ೯೦೦ = ೯೦೪.

ಈ ೯೦೪ ಎಂಬ ಸಂಖ್ಯೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ 'ಚಿತ್ರಭಾನು' ಎಂಬ ಸಂವತ್ಸರ =
 ವರ್ಷದ; ಕಾರ್ತಿಕಸಿತ ಸಪ್ತಮಿ ಬುಧದಿನ = ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧ ಸಪ್ತಮಿ ಬುಧವಾರ
 ದಲ್ಲಿ, ರನ್ನನ ಕಾವ್ಯವು, ಸುಕರಂ = ಸುಲಭವಾಗಿ, ಬುಧಸೇವ್ಯಂ ಆಯುಃ
 ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸೇವಿಸಲರ್ಹವಾಗುವಂತೆ ಮುಗಿಯಿತು.

(ತನಿಳಿನಿಂದ ಕನ್ನಡಿಸಿದ್ದು)

(ತನಿಳಿನಿಂದ ಕನ್ನಡಿಸಿದ್ದು)

(i)

ಪೊಡವಿಯನು ಪೊಡೆಯೊಳಡಗಿಸಿದನನು. ತನ್ನ ಮೂರ್
ಅಡಿಯಿಂದ ಮೂಜಗವನಳಿದನನು. ಅಂದಾಕ
ಳಂಜಿಕೆಯ ಕಳೆಯಲೈ ಕುಂದವೆತ್ತಿದನನ್. ಆ
ಬಲ್ಲೋಂಟಿಯರುಮೆಯನು ಮುರಿದ ಕಟ್ಟಾಳು.

(ii)

ಎಳ್ಳೆಣಿಸದಿರದೆಂದುಮ್ ಇಳಿದರೆಂದು. ಏನುಮಂ
ಕೊಳ್ಳದಿರು ಕೊಳ್ಳದರ ಕೈಮೇಲದಾಗೆ. - ಮನ
ಸುಡುವೊಡಂ ಕನಲದಿರು ಕಿರುಕುಲದೆ ಪುಟ್ಟದರೊಳ್.
ಆಡದಿರು ಮೇಣಾಡತಗದುವನು ದುಡುಕಿ.

|| ೧ ||

ಹರೆಯ ದನಿ ಪಡೆ ಬಾಳದಶುಣವ್ವುಗ. ತಮ್ಮ ಮನ
ಕೊರೆಪಡಲು ಬಾಳರಾ ಹಿರಿಯರ್. ಇಡಿದಡವಿಯಲಿ
ಬಿದಿರ್ ಅಕ್ಕಿ ಮೂಡಲಳಿವುದು. ತನಗೆ ತಗದ ನುಡಿ
ಯೊದಗೆ ಸಂಪನ್ನ ತಾನ್ ಬಾಳನಾ ಬಳಿಕ.

|| ೨ ||

ತೊಳೆದು ಮಣಿಗುಣವನರಿವರು. ಮುನ್ನ ಜೀನಿಟ್ಟು
ಮೇಲೇರಿ ಕುದುರೆಗುಣವರಿಯುವರು. ಮಾಸಳೆಯೆ
ಸುಟ್ಟರಿವರಾ ಹೊನ್ನಿನೊಳ್ಳು ಣವ ಕಾಣುವರು.
ಕೆಟ್ಟರಿವರಂತು ಕೆಳೆಯರು ತರುವ ಸುಖವ.

|| ೩ ||

ಕಳ್ಳಿಯೊಡಲೊಳಗಿಲು ಹುಟ್ಟುವುದು. ಮೃಗದೊಡಲೊಳ್
ಒಳ್ಳೆ ಕಸ್ತೂರಿ ಹುಟ್ಟುವುದು. ಪೆರ್ಗಡಲೊಳಗೆ
ಬಲ್ಬೆಲೆಯ ಮುತ್ತಗಳು ಹುಟ್ಟುವುವು. ಯಾರರಿವರ್
ಒಳ್ಳೆಯವ ಹುಟ್ಟುವಾ ಕುಲದ ನೆಲೆಯ?

|| ೪ ||

ಕಲ್ಲಿನಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ಕದಿರುಮಣಿ. ಕಾದಲೆಯ
ಸೊಲ್ಲಿನಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ಮಿಗಿಲು ಮದ. - ಮೆಲುಪಾದ
ಕರುಣೆಯಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ಅರದ ನಿರಿ. ಎಲ್ಲವೂ
ಪುರುಳಿನಲಿ ಹುಟ್ಟಿಬಿಡುವುದು ತಪ್ಪದೆ.

|| ೫ ||

ಸಿರಿಯಹುದು ಕರೆಯಿಲ್ಲದಾಚರಣೆ. ಹಿರಿಯದೊಂ
ದರನಹುದು ಸರಿದಾರಿಯಲಿ ನಡೆಯೆ. - ಒರ್ವನನು
ಕಳೆಗೊಂಡು ಕಡೆಗಣಿಸೆ ಕೊಲೆಯಹುದು. ಹೊಲೆಯಹುದು
ತಲೆಯ ತಗ್ಗಿಸಿ ನಡೆವುದಾಗದರ ಮುಂದೆ.

|| ೬ ||

ಕಳ್ಳಮೆಂಬರಿಗಿಲ್ಲ ನಿಡ್ಲೆ. ಕಾದಲೆಯಲ್ಲಿ
ಮನಮನೊಲ್ದಿಟ್ಟರಿಗಮಿಲ್ಲ ನಿಡ್ಲೆ. - ಒಳ್ಳೆದಹ
ಪುರುಳ ಕೂಡಿಸುವರಿಗೆ ನಿಡ್ಲೆಯಿಲ್ಲಾ ಪುರುಳ
ಕಾಯ್ದ ಕೊಂಡಿರುವರಿಗಮಿಲ್ಲ ನಿಡ್ಲೆ.

|| ೭ ||

ಕಲ್ಪರಿಗೆ ಕಳೆದುದರ ಕೊರಗು ತೋರದು. ಒಂದನಾ
ಒಲ್ಲ ಪಡೆದಿರುವರಿಗೆ ತೋರದಾ ಎಡರ ತೊಡರ.
ಅಲ್ಲದುದನರಿತರಿತು ಬಯಸುವಗೆ ತೋರದರನಾ.
ಎಲ್ಲವೂ ಮುನಿವನಗೆ ತೋರದೆಯೆ ಕೆಡುಗು.

|| ೮ ||

ನೆಲಕೆ ಭೂಷಣ ನೆಲ್ಲು ಕಬ್ಬುಗಳು. ತುಂಬಿರುವ
ಕೊಳಕೆ ಭೂಷಣ ಕಂಪಿನರಳ್ಳಾವರೆ. - ಪೆಣ್ಣಿನಕೆ
ಸಲುವ ಭೂಷಣ ಲಜ್ಜೆ. ತನಗೆ ಭೂಷಣ ತನ್ನ
ಬಳಿವಿಡಿದು ಬೆಂಬಿಡದೆ ಬರುವ ತನ್ನರವು.

|| ೯ ||

ಕಂಬದಲಿ ಕಟ್ಟುವರು ಕಳರ. ಕೆರಳುಡಗಿಸುತ
ಮಂತ್ರದಲಿ ಕಟ್ಟುವರು ಮಾನಾಗನನಾ. - ಕುತ್ತಿ
ಕೋಳದಲಿ ಕಟ್ಟುವರು ಕೀಳನನು. ನಯದಿಂದ
ಸಂಪನ್ನರಾದವರ ಕಟ್ಟಿಹಾಕುವರು.

|| ೧೦ ||

ಕೀಳ್ಕೈಮೆಗಳನೆಣಿಸಿ ಕನಲದಿರಬೇಕವರ
ನಲ್ಲೈಮೆಗಳನಳಿಸಿ ಮರೆಯದಿರಬೇಕು. - ಅಂತೆ
ತೊರೆಯಬೇಕೊಡಲ ಕೋಪವ. ತನ್ನ ಸಂಪದವನಾ
ಅಳವ ಕಾರ್ಯವನೊಡನೆ ಕೈಬಿಡಲಿಬೇಕು.

|| ೧೧ ||

ಹಲ್ಲಿಂದ ನೋಯಿಪುವು ಹಾವುಗಳು. ಗೂಳಿಗಳು
ಕೋಡಿಂದ ನೋಯಿಪುವು ಕೆಣಕಿದರನು. - ತಾವೊಲ್ಲ
ಮುನಿಸಿಂದ ನೋಯಿಪರು ಮಡದಿಯರು. ಮುನಿಜನರು
ತಪಸಿಂದ ತರುವರೊಡನೆಯೆ ನೋವನು.

|| ೧೨ ||

ಹರೆ ಲೇಸು ಶ್ರುತಿಗೂಡದಾ ವೀಣೆಯಿಂದ. ನಿರಿ
ಹೆಣ್ಣೆ ಲೇಸೊಳ್ಳು ಣವ ತೊರೆದ ಗಂಡಿಂದ. - ಅಂತೆ
ಹದವನಳಿದೂಟದಿಂದಾ ಹಸಿವೆ ಲೇಸು. ಒಲ್ಲ
ರಳಿದ ಬರಿ ಬಾಳಿಂದ ಬೆಂಕಿ ಪುಗೆ ಲೇಸು.

|| ೧೩ ||

ಸಿರಿಯ ಪಾತಿಯಲಿ ಕೊಡುಗೈತನವು ಬೆಳೆಯುವುದು.
ಇನಿನುಡಿಯ ಪಾತಿಯಲಿ ಬಂಧುಕುಲ ಬೆಳೆಯುವುದು.
ನಿಷ್ಕರುಣೆ ಕೂಪದಲಿ ಕಡುಸೊಲ್ಲು ಮೂಡುವುದು.
ಬಡತನದ ಕುಳಿಯೊಳೊಗೆಯುವುದೆರೆವ ಪಾಡು.

|| ೧೪ ||

ಬಿರುನುಡಿಯ ಬಯಸುವೊಡೆ ಬೇಡು. ಮೇಣೆ ನೆಲದೆ
ಚಿರವಿಹುದ ಬಯಸುವೊಡೆ ಹೆಸರ ಗಳಿಸು. - ತನ್ನೊಡನೆ
ಬರುವುದನು ಬಯಸೆ ನಲ್ಲರನೆಸಗು. ಗೆಲ್ಲುವುದ
ಬಯಸುವೊಡೆ ಕೋಪವನು ಕೂಡೆ ಬಿಡು ನೀನು.

|| ೧೫ ||

ಕಡಲ ಪೋಳರು ಹಡಗನುಳ್ಳವರು. ಮಾರಾಂತ-
ಪಡೆಯೊಡ್ಡ ನೆಗೆಗುದುರೆಯೊಡೆಯರೊಡೆಯವರು. - ತಪದ
ಕಡಲ ಕಡಹಾಯುವನು ತನ್ನೊಡೆಯನಾದವನು.
ದಾಟಿಬಿಡುವನು ಸಭೆಯ ಕಡಲ ಕಲ್ತವನು.

|| ೧೬ ||

ಸುಳ್ಳೆ ಕೊನೆ ನಣ್ಣೆಂಗಿ. ಮುಪ್ಪೆ ಕೊನೆ ಯಾವನದ
ಲುಳ್ಳ ಬಲು ಚೆಲ್ವಿಂಗಿ. ತೂಕವಿಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ
ಮಾರುನಡೆ ಕೊನೆ ಸಿರಿಗೆ. ತಂತಮ್ಮ ತಗುಮೆಯೇ
ಮುಡಿವಹುದು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ.

|| ೧೭ ||

ಮನೆಯೇಳ್ಗೆ ನಲ್ವೆಂಡಿರ್. ಒದಗಿ ಬಹ ಕದನಕ್ಕೆ
ಮಿಗಿಲೇಳ್ಗೆ ಕೆನ್ನೀರ ಕಳದೊಳಗೆ ನುರಿತವನು.
ನಾಡೇಳ್ಗೆ ನಲ್ಲನಿವನೆಂಬ ದೊರೆ. ಕೇಡೇಳ್ಗೆ
ಕೆಳೆಯರೆಲ್ಲರು ಕೂಡೆ ಕೈಬಿಡುವುದು.

|| ೧೮ ||

ಪಡೆದ ಗಂಡನು ಕದಲೆ ಮಡದಿ ತಾನ್ ಕದಲುವಳು.
ಅರಿತವನು ಕದಲೆ ತಾನ್ ಪುರುಳು ಕದಲುವುದು. - ಹಬ್ಬ
ದೀ ನಾಡು ಕದಲಲಾ ದೊರೆಯಾಳ್ಗೆ ಕದಲುವುದು.
ಹಾಡು ವಾದ್ಯದ ಕಟ್ಟು ಸಡಿಲೆ ಕದಲುವುದು.

|| ೧೯ ||

ಮನೆ ಹಾಳು ಚೆಲುವೊಗದಳಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ನಡೆನ
ದೆಸೆ ಹಾಳು ನಣ್ಣುಳ್ಳರಿಲ್ಲದಿಹುದು. - ತಾನಿರುವ
ಸಭೆ ಹಾಳು ಮುತ್ತವರು ಬಂದಲ್ಲಿ ಸೇರದುದು.
ತಾ ಹಾಳು ಕಲ್ತರಿವದಿಲ್ಲದೊಡಲು.

|| ೨೦ ||

ಒಗ್ಗಟ್ಟಿಲ್ಲದಿರೆ ಬಲೆ ಮುರಿಯುವುದು. ಸಟೆ
ಕೆಡಿಸುವುದು ಹೊನ್ನ ಹೋಲುವ ಮೈಯನು. - ಹೊಯ್ದ
ಗಡಿಗೆ ತಗ್ಗಿಸುವುದಾ ಹಾಲ ಸವಿಯನು. ಕೂಡ
ಬಾರದವರೊಡಗೂಡೆ ಕೆಡಿಸುವುದು ಕುಲವ.

|| ೨೧ ||

ಹೊಗಳ ತರುವುದು ಹುಸಿಯದಾ ನಡತೆ. ಒಬ್ಬರನು
ಸಾರದೆಯೆ ಮೀರಿ ನಡೆವುದು ಹೆಡ್ಡು. - ಕಾಣದಿಹ
ಕುರುಡರಂತೆಸಗುವುದು ಮತಿಮರುಳು. ಕತ್ತಲೆಯ
ಕಳೆದು ತಿಳಿಗಣ್ಣು ರಾಗಿರುವುದಾ ತಿಳಿವು.

|| ೨೨ ||

ಕೆಣಕಿದರು ಸೈರಿಸುವುದಾನೆ. 'ಅಮ್ಮಾ!' ಎಂದು
ಬಳಿಗೆ ಮಗುವೊಡುವುದು ತಾಯ್ ಬಡಿದೊಡಂ. - ನಣ್ಣೆಗರು
ಸಿಟ್ಟಿನೊಳಮೆಸಗರುರೆ ನಡುಗಿಸುವ ಗೈಮೆಗಳನ್.
ಒಡಗೂಡಿ ಪುದುನಾಳರಾಗದವರೆಂದುಂ.

|| ೨೩ ||

ನಗೆಯೊಳ್ಳದೇರುವುದು ನಣ್ಣುಳ್ಳರಲಿ. ಮೆರೆವ
ಸಭೆಯೊಳ್ಳದೊಲೈಯುಳ್ಳವರೊಳೇರುವುದು. - ಓಟ
ದಾ ತೇರಿನೊಳ್ಳು ಸಾರಥಿಯಿಂದಲೇರುವುದು.
ಊರೊಳ್ಳು ಅದನುಳ್ಳನಿಂದಾಗಿ ಬಹುದು

|| ೨೪ ||

ಅಂಜುವುದು ಬಂದರದಕಂಜದಿರು. ತನಗೊಪ್ಪು
ವುನನುಳಿಯದಿರು ಬಾಳಿನಳವೆಲ್ಲ. - ಮನವರಿದು
ಪಕ್ಷಪಾತಕೆ ಬೀಳದಿರು ಪುರುಳ ಪೆರುಮೊಡಂ.
ನೋಡದಿರು ನಂಟರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟ ಕೆಲಸವನು.

|| ೨೫ ||

ಕೊಲಲೆಂದು ಜೀವಿಗಳ ಸಾಕುವುದು ತಪ್ಪಹುದು.
ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟ ನೆವದಿಂದಲಡಗುಣಲು ತಪ್ಪಹುದು.
ನುಡಿಯಬಾರದ ಸೊಲ್ಲ ನುಡಿಯಲದು ತಪ್ಪಹುದು.
ಕಡಿದು ಕೊಲ್ಲುವುದುವೆ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಹುದು.

|| ೨೬ ||

ದೊರೆಯಿಂದ ಬಾಳುವುದು ಕುಲವೆಲ್ಲ. ತಾಯಿ ಮೊಲೆ
ಹಾಲಿಂದ ಬಾಳುವುದು ಹಸುಳೆಯೆಲ್ಲ. - ಬಾಂಬನಿಯ
ಸಾಲಿಂದ ಬಾಳುವುದು ಲೋಕವೆಲ್ಲ. ಈ ಲೋಕ
ದಳವಿಂದ ನಲಿನಲಿದು ತಣವುದಾ ಮೃತ್ಯು.

|| ೨೭ ||

ಕಲಿಕಲಿಯೆ ಕಳಿಯುವುದು ಮೊದ್ಲತನ. ಮೊದ್ಲತನ
ಕಳಿಕಳಿಯೆ ಪುಲ್ಲರಿವು ತೀರಿ ನಿಜ ತೋರುವುದು.
ನಿಜ ತೋರೆ ತತ್ತವದಾ ಮಾರ್ಗ ಮಿಗೆ ಹರಡುವುದು.
ಆ ಮಾರ್ಗ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕದಲಿ ಕೀರ್ತಿಯನು
ನಿರಿಸಿ ಮೇಣಲ್ಲಿ ಮೇಲ್‌ಲೋಕ ಪುಗಿಸುವುದು.

|| ೨೮ ||

ಕುಳಿ ಬಿದ್ದ ಬಳಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲುವುದು. ಹಲವು ಜನ
ಹಳಿದ ಬಳಿ ಪಾಪ ನಿಲ್ಲುವುದು. - ಮಿಗೆ ತಡೆದು
ಹೋಗಬೇಡೆಂದ ಬಳಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಕಾಮ. ತನ
ಗೊಂದೊದಗಿದಂದರಿವು ನೆರವು ನಿಲ್ಲುವುದು.

|| ೨೯ ||

ಸಿರಿಗಿಂತ ಬಲವಾದುದಿಲ್ಲ. ಒರ್ವಗೆ ತನ್ನ
ಕಲ್ಪಿಯಿಂ ಮಿಗಿಲು ಪಡಪಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲದರೊಳುಂ
ಇಲ್ಲಮೆಗೆ ಮಿಗಿಲಾದ ಕೊರಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೆನದ
ಬಲ್ಪೆಯಿಂ ಮಿಗಿಲಾದ ಬಲ್ಪೆಯಿಲ್ಲ.

|| ೩೦ ||

ಹೊಗೆಬಿತ್ತಿನಲಿ ಬೆಂಕಿ ತೋರುವುದು. ಮೇಲಾದ
ನಗೆಬಿತ್ತಿನಲಿ ತೋರುವುದು ಹಿಗ್ಗು. - ಹಗೆತನವು
ಮನವೆಂಬ ಬಿತ್ತಿನಲಿ ಮೊಳೆಯುವುದು. ಮೊಳೆತ ಮೇಲ್
ದುಃಖಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತಾಗಿಬಿಡುವುದೊಡನೆ.

|| ೩೧ ||

ಮುಂದುಗಾಣಿಕೆಯಿರದ ಪೆಣ್ ಕುತ್ತಕೆಣೆ. ಲೋಕ:
ದೊಂದಲಂಕಾರ ತಾನರ್ತಿಯುಳ್ಳವನು.- ಪಯಿರ
ಹುಲ್ಲುಕಳೆಯಂತಹನು ಹುಲ್ಲರಿವಿನಾ ಗುಂಡು.
ಕಲ್ಲಹನು ಕರಗದಿಹ ಮನವ ತಳೆದವನು.

|| ೩೩ ||

ಪಾರ್ವನಿಂ ಮೇಲಾದ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಏನೇನ
ಗೈದೊಡಂ ತಾಯಿಂದ ಮಿಗಿಲಾದ ತವರಿಲ್ಲ.
ಸಂಪತ್ತಿಗೆಣೆಯನಿಪ ಸೊಗಸಿಲ್ಲ. ಎಣಿಸಲಾ
ಎಳಮೆಗೆಣೆವರ್ಪುದದು ಬೇರೊಂದುಮಿಲ್ಲ.

|| ೩೩ ||

ಕಬ್ಬಿಣದಿ ಕಬ್ಬಿಣವ ಸೀಳುವರು. ಒಳ್ ನೀರ
ಕುಡಿದವರು ನೀರಿಂದ ಬಾಯ್ತೊಳೆವರು.- ಆರಯ್ಯಲ್
ಅದರಿಂದರಿದುವನು ಕೊಳ್ಳುವರು. ಹಿರಿಯವರು
ಹಿರಿದಾದ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಾಧಿಸುವರು.

|| ೩೪ ||

ಅರಸರೆಡೆಯಲಿ ಬಲೈಯಾನಂದ ತೋರುವುದು.
ಇಲ್ಲದರಿಗಿವಲ್ಲಿ ಅರನಲಿವು ತೋರುವುದು.
ಆಣತಿಯ ಸಂತೋಷ ಬಡವರಲಿ ತೋರುವುದು.
ಮದ್ದಾನೆಯಾನಂದ ಊರ ಮೊಳಗಿವುದು.

|| ೩೫ ||

ಕಪ್ಪಿಂದ ಕಣ್ ಮಲರು ಚಿಗುರುವುದು. ಕಾರಿರುಳೆ
ನೆಣ್ಣೆಯಿಂ ಚಿಗುರುವುದು ಚಿಗಿನ ಸೊಡರು.- ಮಳೆ ಮೋಡ
ಮೊಳಗುತಿರೆ ಚಿಗುರುವುದು ಕುರುಗಿನೆಲೆ. ನಣ್ಣಿಗರ
ಬಳಕೆಯಿಂ ತಣೆದು ಚಿಗುರುವರು ಮೇಲವರು.

|| ೩೬ ||

ನಗೆಯಿನಿದು ನಣ್ಣುಳ್ಳರೊಗ್ಗಿನಲಿ. ಹಣಗಳಿಕೆ
ತಾನಿನಿದು ಕೈ ಮುಟ್ಟಿ ಕೊಡುವರಲ್ಲಿ.- ಒಳ್ ಬಗೆಯ
ಹೆಣ್ಣಿನಿದು ಆದರದಿ ಸೇವಿಸಲು. ಹಾಡಿನಿದು
ಹಾಡಿನೊಳ್ಳರಿವರೆದುರಿನಲಿ.

|| ೩೭ ||

ಬಯ್ಯಿಡುವವಂಗೆ ಗತಿ ತಲೆ ಮರಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು.
ಬೇಡುವಗೆ ಗತಿ ಎಂದು ಮಿಾವವನು.- ಕರಗದಾ
ಕಲ್ಮನನಮೆ ಹರಡಿರುವ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಗತಿ. ಅಡಗ
ತಿನ್ನದುದೆ ಗತಿ ಸರ್ವ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ.

|| ೩೮ ||

ಕಂಡುದನೆ ಮಾಡುವರು ಕೆಲಸಿಗರು. ಉಂಟೆಂದು
ಕೇಳ್ಳುದನೆ ಮಾಡುವರು ಹೊಲಬರಿವರು.- ತಾವ್ ಮೆಚ್ಚಿ
ದಿನಿಯವನೆ ಮಾಡುವರು ತುಂಬಿದರು. ಮುನಿಯದರು
ನೆನೆದುದನೆ ಮಾಡುವಳು ಸಿರಿದೇವಿ ತಾನು.

|| ೩೯ ||

ನಿಲ್ಲದೈಸಿರಿ ಕುಲದ ಭೇದವಲಿ. ಪೆರ್ಬಲದ
ಮೃತ್ಯು ನುಂಗದು ಪೇಳ್ವುದೆಲ್ಲ ಗೈದು.- ಆರ್ಪಿಂದ
ಮರಸೆಯುಂ ಮರೆಯಾಗದಾ ಕಾಮು. ಅಕ್ಕಿ ಬಗೆ
ಎರೆಯನಿರ್ದಾ ಬಗೆಯೆ ನೆಲಸಿ ನಿಲ್ಲುವುದು.

|| ೪೦ ||

ಹುಟ್ಟಿ ಬರುವಂದು ತೊಲಗೆಂದರೂ ತೊಲಗದುಸಿರ್.
ಸಾವಂದು ನಿಲ್ಲೆಂದರೂ ನಿಲ್ಲದಿತ್ತು.- ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಯೊಲಿದಂದು ಸಿರಿ ತಾನೆ ಹೆಚ್ಚುವುದು. ಕೆಡುವಂದು
ಕಂಡವೂ ಕಾಣದೆಯೆ ಕೆಟ್ಟವುವು.

|| ೪೧ ||

ಪೋರಿದೆ ಬಾಡುವುದು ಕಲಿಯೊಕ್ಕು. ಕೆಳಗಿಳಿದ
ಬೇರುಡಿಯೆ ಬಾಡುವುದು ಮರವೆಲ್ಲ.- ನೀರ್ ಪಾಯ್ತು
ಮಡ ಬತ್ತಿ ಬಾಡುವುದು ನೀಳ್ ನೆಯ್ದಲ್. ಪಡೆ ಮುರಿಯೆ
ನಾಡಿನೊಡೆಯರ ಮೇಲ್ಮಿ ಕೂಡೆ ಬಾಡುವುದು.

|| ೪೨ ||

ಆಗದವರೆಂಬವರು ನಣ್ಣಿರದರಾರಾಗಂ.
ಕಾದಲರು ಎಂಬವರು ತಗುಮೆಯುಳ್ಳರ್.- ಮೇಲಾದ
ತಂದೆಯೆಂಬವನುಪಾಧ್ಯಾಯ. ಮತ್ತಾ ತಾಯಿ
ಯೆಂಬುದದು ಹಿಂದೆ ತಾನ್ ಗೈದ ಕರ್ಮ.

|| ೪೩ ||

ಸಿರಿ ಕೆಡುವುದೊಡನೆ ನಾಣ್ಣೆಡಲು. ನಿರಿವಿಡಿದೈದು
ನೈದರಿಂ ತಾನೆ ಕೆಡುವುದು ಕರ್ಮ.- ಹುಸಿಯದಾ
ಬೆಳೆ ಕೆಡುಗು ನೀರಾರೆ ಪಚ್ಚಿ ಪಯಿರಿಗೆ. ಮತ್ತೆ
ಗುಣಮಾರೆ ಕೆಳೆಯರಾ ಕೆಳೆ ತಾನೆ ಕೆಡುಗು.

|| ೪೪ ||

ಉಪಕಾರ ಸಾವುದುಪಕಾರವರಿಯದರಲ್ಲಿ.
ಆದರಿಪರಿಲ್ಲದೆ ಬಿರ್ದು ಸಾವನ್.- ಪೊರ್ದುಗೆಯೆ
ಇನಿವಾಡು ಸಾಯುವುದು ಪಾಡರಿಯದವರಲ್ಲಿ.
ಮುನಿಸು ಸಾವುದು ಪ್ರಣಯವರಿಯದವರಲ್ಲಿ.

|| ೪೫ ||

ಕಂಪು ತಾನೊರೆಯುವುದು ಮಲರಿರವ. ತಾನ್ ನುಡಿದ
ಮಾತೊರೆವುದಾಯೆಸಕದೊಳ್ಳನ್.- ಆರಯ್ಯಲ್
ಒಳಗೆ ತುಂಬಿದ ಕೆಟ್ಟತನವ ಮನವೊರೆಯುವುದು.
ಮನದೊಳಗ ಮೊಗದವೋಲ್ ಮುನ್ನೊರೆವುದಿಲ್ಲ.

|| ೪೬ ||

ಮಳೆಯಿಲ್ಲದಿರಲುಳಿವು ಮಾನೆಲದವರಿಗಿಲ್ಲ.
ಮಳೆಯೊ, ತಪವುಳ್ಳರಿಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲ. ತಪಸು ತಾನ್
ಇಲ್ಲ ಅರಸಿಲ್ಲದಿರೆ. ಆರಯ್ಯಲರಸನುಂ
ಮನೆಬಾಳ್ವೆಯವರಿಲ್ಲದಿರಲು ತಾನಿಲ್ಲ.

|| ೪೭ ||

ಬಿರಿಮುಗುಳಿನಿಂದ ಮಲಮಾರ್ಗಲೆ ತುರುಗುವುದದರ
ನರುಗಂಪಿನಿಂದ ಬಂಡುಣೆ ತುರುಗಿ ಬಹವು.- ತಮ್ಮ
ಕರೆಯಿಲ್ಲದಾ ಕರ್ಮದಿಂದ ಜನ ಪೆರ್ಚುವರು.
ಪರಿಪರಿಯ ನನೆಗಳಿಂ ಪೆರ್ಚುವುದು ಜೇನು.

|| ೪೮ ||

ಹಿರಿಮೆಬಗೆಯರಿಗರಿದು ಹಗೆಗೊಳ್ಳುವೆಂದಿಗಂ.
ಹುಟ್ಟಿದರಿಗರಿದು ಜೊತೆ ತೊರೆದು ಬಾಳುವುದು.- ಕಡು
ಜಿಪುಣಗರಿದಹುದು ಕೊಟ್ಟುಣ್ಣಲ್. ಎರೆದರಿಗೊಂದ
ನಿಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿಯಲರಿದೆಂಥವರಿಗಂ.

|| ೪೯ ||

ಉಣವು ಸುಡುವುದು ಕುತ್ತದೊಡಲ ಸೇರಲು ಕೂಡೆ.
ನುಡಿ ಸುಡುವುದರಿವು ತಾನಿಲ್ಲದರನು.- ಮಿತಿಗೊಳದ
ಮುನ್ನಿನಾ ಕರ್ಮವೊರ್ವನ ಸುಡುವುದರಸ ತಾ
ನಿಟ್ಟು ಸೇನೆಯ ಸುಡುವುದೊಳ್ಳುಗೆಡಲವನನ್.

|| ೫೦ ||

ಕಳೆಯತಕ್ಕುದು ಹೆರರ ಹಳೆಯುವುದು. ನಲವಿಂದ
ನೆನೆಯತಕ್ಕುದು ನೆಲಸಿ ನಿಲ್ಲ ಮಾತು.- ಒಳಗರಿದು
ಕೈಕೊಳ್ಳತಕ್ಕುದರನಿರಿ. ಹಲವು ಗ್ರಂಥಗಳನ್
ಆರೈದು ಪಡೆಯತಕ್ಕುದು ಹಿರಿಯ ಪುರುಳು.

|| ೫೧ ||

ಹೊಳೆ ತನ್ನೊಳಗಡಗುತಿಹ ಕೊಳವುಂಟು. ಪೆರ್ವೆಯಾ
ದೊರೆಗಳುಂ ಕೆಳೆಗೊಳ್ಳ ಕುಲವುಂಟು.- ಪಳವೆನಡೆ
ವೇದಗಳ್ಗೆಣೆಯಪ್ಪ ಹಾಡುಂಟು. ಬೇಳ್ಳೆಗಳಿ
ಗಣೆಯೆನ್ನಬಹುದಾದ ದಾನಂಗಳುಂಟು.

|| ೫೨ ||

ಎತ್ತುಳ್ಳನೊಕ್ಕಲಿಗ. ಪಗೆಗೊಳ್ಳದವ ಪಾರ್ವನ್.
ಒಂದೆ ತೊಡೆಯಿಂದ ಗೆಲ್ಲುವುದು ಕೋಳಿ.- ರೂಪದೊಡ
ನರಿವುಳ್ಳವಳೆ ನಾಡೆ ಮನೆಬಾಳ್ವೆ ಪೆಣ್. ಸೇನೆ
ತೊರೆಯದೊಡನಿರುವವನೆ ಸೇನಾಪತಿ.

|| ೫೩ ||

ಆನೆಯುಳ್ಳರು ಕನಲೆ ನಲಿಯುವರು. ಮೇಣರಸರ್
ಉರುಜವದ ಕುದುರೆಯೊಲಿದೇರುವರು.- ದುಂಡೋಲೆ
ನಲ್ಲೆಯರ ನಾಣ್ ಕಂಡು ನಲ್ಲವರು ನಲಿಯುವರು.
ನಲ್ಲವರನ್ ಅಲ್ಲದವರೊಲಿಯೆ ಕೇಡಹುದು.

|| ೫೪ ||

- (i) ಕಣ್ಣಿಂದ ಮಿಗಿಲಂಗವಿಲ್ಲ. ಗಂಡನಿಗಿಂತ
ಹತ್ತಿರದ ನಂಟ ಬೇರೊಬ್ಬನಿಲ್ಲ.- ಮಕ್ಕಳಿಂ
ದೊಳ್ಳುಮಿಗೆ ಹಿತವಾದ ಪುರುಳಿಲ್ಲ. ಆರಯ್ಯ
ಸೆತ್ತಳಿಂ ಮಿಗಿಲಾದ ದೇವರಿಲ್ಲ.

(ii) ಕಣ್ಣಿಂದ ಮಿಗಿಲಂಗವಿಲ್ಲ. ಆ ಕಲ್ಪಿಯಂ
ನುಣ್ಣಿದಹುದೆಂಬ ಪುರುಳಿಲ್ಲ. ಗಂಡನಿಗಿಂತ
ಹತ್ತಿರದ ನಂಟ ಬೇರಿಲ್ಲ. ಪೆತ್ತವಳಿಗಣೆ
ಯೆಣಿಸುವೊಡದಾವ ದೇವರುಮಿಲ್ಲ.

|| ೫೫ ||

ಕಲ್ಪರನ್ನರೆ ಕಲ್ಪವರ ಕೆಳೆಯರ್. ಮರುಕ ತಾ
ನಿಲ್ಲದರು ಹಗೆಯನ್ನರೆ. ಹಗೆಯ ಸೇರಿದರಿದ್ದು
ದಿದ್ದಂತೆ ನುಡಿಯದವರ್. ಒಳಗಡಗಿ ಹಾವಿರುವ
ಹುತ್ತಿನಂಥವರೆ ಆ ಹುಲ್ಲರಿವಿನವರು.

|| ೫೬ ||

ಮೇಲಾದವರು ಮೇಲು ಕರ್ಮಗಳ ಪಡೆಯುವರು.
ಬೇಡವಾದವರು ಪಡೆಯುವರು ಬೇಡದುವನ್. - ಹುಟ್ಟಿ
ನರುಮೆಯರದಿಂದ ಸುಖ ಪಡೆಯುವರು ಹುಟ್ಟುವವರ್.
ಅರೈಯೆ ತೊರೆವವರು ಸ್ವರ್ಗದವರು.

|| ೫೭ ||

ಎಂದುಮೊಳವಾ ಬಾನ ಚುಕ್ಕಿಗಳುಮಿಚ್ಚೊಡರುಂ.
ಎಂದುಮಾ ಬೇನೆಯುಂ ಗೈಮೆಯುಂ. - ಎಂದೆಂದು
ಮಿರುವರಾ ಕೊಡುವರುಂ ಕೊಳ್ಳರುಂ. ಲೋಕದಲಿ
ಹುಟ್ಟುವರುಮಂತೆ ಸಾವರುಮೆಂದು ಮೊಳರು.

|| ೫೮ ||

ಇನಿದುಣ್ಣನೆಂಬವನುಸಿಕ್ಕೊಲ್ಲದುಣ್ಣವನು.
ಮುನಿಸಿಗೆ ಗುರಿಯಹನು ಮೊಗಮುದುರಿ ಬಾಳುವನು.
ಒಂಟಿಯೆನಿಸುವನ್ ಎಸಗಿದುಪಕಾರವಿಲ್ಲದವನ್.
ಇನಿಯನೆನಿಸುವನು ತಾನಾರಿಗಿಂದಾದೊಡಂ
ಮುನಿಯದಿಹ ಹಿರಿನಡತೆಯವನು.

|| ೫೯ ||

ಇತ್ತುಣ್ಣವನು ಹೆಸರ ನೆಟ್ಟಪನು. ಹೆರಕೈಯು
ತುತ್ತುಣ್ಣವನು ಮಡಕೆಯಿಂದೆಣಿಕೆಗೊಳ್ಳನ್. - ತಿಳಿಯೆ
ನಗೆಯಹುದು ಕೆಳೆಯಿಲ್ಲದವರ ಬಳಿ ಸಾರುವುದು.
ಪಗೆಯಹುದು ಪಾಡರಿಯದವನ ಬೇಡುವುದು.

|| ೬೦ ||

ನೆಯ್ ಸಿಡಿಸೆ ಬೆಂಕಿಯುರಿಯೇಳುವುದು. ಬಳಿ ಸಾರಿ
ಹೊಗಳೆ ವರವೀಯುವರು ದೇವರ್ಕಳು. - ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯ
ತೆರೆದು ಕರುವೂಡಿಸಲು ಕರೆವಾವು ನಲಿಯುವುದು.
ಆದರದಿನ್ ಉಟವಿಡಿ ಬಿಡು ನಲಿಯುವನು.

|| ೬೧ ||

ಪಳಿಯಿಲ್ಲಮೆಯನವನ ಮಕ್ಕಳಲಿ ಕಾಣುವುದು.
ಕೆಳೆಯಿಲ್ಲಮೆಯನು ಕೇಡಿನಲರಿವುದು. - ಪುರುಳುಗಳ
ನೆರತೆಯಿಂ ಸಿರಿತನವನರಿಯುವುದು. ಹೊಗಳಿಂದ
ಕೈಮುಗಿಯದವರ್ಗಳುಂ ಕೈಮುಗಿವರು.

|| ೬೨ ||

ನೋಡುವೊಡೆ ಕಣ್ಣೊಳಂ ಕಾದಲಪ್ಪುದು. ಪಣ್ಣೆ
ರೂಪಮಿಲ್ಲದೆ ಮೇಲ್ಮೆಯಿಹುದುಮುಂಟು. - ಕೆಲವೇಳೆ
ನಾಡುಗಳೊಳಂ ನಲ್ಲವೆನಿಸುವೆಡೆಯುಂಟರಿಯೆ
ಪಾಡುಳ್ಳ ಹಾಡುಂಟು ಹಾಡುಗಳೊಳಂ.

|| ೬೩ ||

ಬತ್ತಿಯುರಿಯನು ಕಂಡು ಕೈಮುಗಿಯುವರು. ಚಿಗಿನ
ಸೌದೆಯುರಿಯನು ಕಂಡು ಕಡೆಗಣಿಪರ್. - ಮನೆಯೊಳಗೆ
ಕಲಿಯದೆಯೆ ಮುತ್ತವನ ಕೈಬಿಡುವರ್. ಕಲ್ಪವನ
ಎಳವೆಯನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾಡುವುದು ಲೋಕ.

|| ೬೪ ||

ಹಣಗಾರ ತಾನ್ ಬಯಸಿತಾಗುವುದು. ಬಿತ್ತಿನಲಿ
ಹೊಮ್‌ಮೊಳಕೆ ನೀರಿದ್ದರಾಗುವುದು. - ಸಂಪತ್ತು
ಸಿರಿದೇವಿ ನೋಡಿದೊಡನಾಗುವುದು. ಮತ್ತವಳು
ನೊಂದಳೆನೆ ಕೆಡುವುದಾಕ್ಷಣವೆ.

|| ೬೫ ||

ಅಡಗುಂಡು ಹುಲಿ ಬಣ್ಣವೇರುವುದು. ನೀರ್‌ನಲದ
ಹುಲ್ಲಿಂದ ನಲಿಯುವುವು ಕಾಲ್ಪಡೆಗಳು. - ನೆಲ್ಲಿನ್
ಅಕ್ಕಿಯಿಂ ನಲಿಯುವರು ಕೀಳುಗಳು. ಮೇಲವರು
ತಂತಮ್ಮ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ನಲಿಯುವರು.

|| ೬೬ ||

ಮೊದಲೆ ಹೊಳೆಯುವುದು ಕೇಡೆಂಬುದಾರೈವರಿಗೆ.
ಬಳಿಕ ತೋರುವುದು ಮುನ್ನರಿಯದರಿಗೆ. - ಆವುದುಂ
ಆಸೆಯಹುದದನ್ ಅಡೆದವರ ಮನಕೆ. ಆಸೆ ತಾನ್
ಇಲ್ಲದವರೆಸಗುವಾ ಗೈಮೆ ಕೆಡದು.

|| ೬೭ ||

ಪುರುಳಿಲ್ಲದರೆ ಮೇಲು ಪುರುಳಿದ್ದು ಬಳಸದರಿನ್.
ಬರಿಯರೇ ಮೇಲು ಬಯಿಟ್ಟಿರುವರಿನ್. - ಕೆರಳಿದ್ದು
ಬೈವರಿಂ ಬೈಗುಳವ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳರೆ ಮೇಲು.
ಗೈವರಿಂ ಗೈದುದನು ಕೆಡಿಸದರು ಮೇಲು.

|| ೬೮ ||

ಮಗ ಬೆಳಗಿಸುವನು ತಂದೆಯ ಗುಣವನ್. ಒರ್ವನಾ
ಮೊಗ ನುಡಿವುದೊಳನೆಲಸಿದಾ ಬಯಕೆಯನ್. - ಅಗಲ ನೀರ್
ಕೊಳದಾಳವನು ಹೊಕ್ಕನೊರೆಯುವನು. ಆ ಪರಿಯೆ
ನೆಲದ ಪರಿಯನು ಮಳೆಯೆ ಬೆಳಗುವುದು ತಾನು.

|| ೬೯ ||

ಎಡೆಯೊಳಿತು ಪಲರ್ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸುವೊಡೆ. ಒರ್ವನಾ
ಮತಿಯೊಳಿತು ಮಾಸಳಿಯೆ ಕಲಿಯುವೊಡೆ. - ಕೂರ್ ಕೊಂಬಿ
ನೆತ್ತಿಂದ ತುರುವಿಂಡು ಕಳೆಯೇರುವುದು. ತಾನು
ಕೊಡುವನ್ನದಿಂದ ಮನೆ ಕಳೆಯೇರುತಿಹುದು.

|| ೭೦ ||

ಏರಿದನ ಬಗೆಯದಹುದೇರಾಗುದರೆ. ಕೈಕೊಂಡ
ನಳವಿನಾ ಬಗೆಯದಹುದರಗೈಮೆ.- ತೋಡಿರುವ
ಕೊಳಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟಹುದು ತೂಬಗಲ. ತಂತಮ್ಮ
ವರಮಾನವಿದ್ದಷ್ಟು ಬಾಳುವರ ಬದುಕು.

|| ೨೧ ||

ಯುಗ ವರ್ಷದೇಣಿಕೆಯಿಂದಾದುದಾ ಯಾನುಮುಂ
ಗಲಿಗೆಗಳ ನಡೆಯಿಂದ ತಾನ್ ನಡೆದುದು.- ತಡಮಾಡ
ದರಿತವರ ಬಳಿ ಕಲ್ತರ್ ಅರಿತವರು. ಬೆಳ್ಳರಿವಿ
ನವರು ಬಿಸಿನುಡಿಗಳಿಂ ಸುಖಪಡೆದರು.

|| ೨೨ ||

ಕಲ್ತವನು ತಳರೆ ಮತ್ತೇಳುವನು. ಕಲಿಯದಿಹ
ಮಡೆಯ ಬಿದ್ದೊಡೆ ಕಾಲು ಮುರಿಯುವುದು.- ತಾನೊಂದು
ಮೈಯೊಳೆಸಗಿದುದೆಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಸಾಧನವೆಣಿಸೆ
ತಿಳಿಯುವು ಹುಸಿಯದಿಹ ಬಿತ್ತದಾಗುವುದು.

|| ೨೩ ||

ದೇವರ್ಕಳನ್ನರರಿತವರು. ದೇವರ್ಕಳಾ
ನಂಟರನ್ನರು ತಾವದೊಂದೂರಲಿರುವವರು.
ನಂಟರೊಳ್ ಪೆತ್ತರನ್ನರು ಆದರದೆ ನಡೆವರ್.
ಕಲ್ತರನ್ನರು ನೋಡಿ ಕಲ್ತವರ ಕೆಳೆಯರ್.

|| ೨೪ ||

ಹುಟ್ಟಿದಾಗುವುದು ಸುಳ್ಳು ಹುಟ್ಟಿದೊಡನೆಯೆ. ವೈದ್ಯ
ಹೇಳಿಂದ ಒಡನೆ ಕುತ್ತವನೊರೆವುದು.- ನಲ್ಲವರು
ಬಿಡುವುದೆಂದೊಡನೆ ಬಿಡುವುದು. ಬಾಧ್ಯನಾದವನು
ಕೊಡುವುದೆಂದೊಡನೆಯೇ ಪಾಲು ಹಂಚುವುದು.

|| ೨೫ ||

ನಾಲಗೆಯಿನರಿವರಿನಿ ಸವಿಗಳನು. ಮೂಗಿಂದ
ಮೂಸಿ ತಾವರಿವರೆಲ್ಲಾ ಮಲರ್ಗಲಂ.- ನೋಟವಿಹ
ಕಣ್ಣಿಂದ ಕಾಣುವರು ಚೆಲುವುಗಳನ್. ಒಡನಿದ್ದು
ಮನದಿನರಿವರು ಮನದಲುಳ್ಳೆಣಿಕೆಗಳನು.

|| ೨೬ ||

ಸಾಯದುಳಿಯುವುವಿಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿದುಸಿರಿಗಳಲ್ಲಿ.
ತವದೆ ನಿಲ್ಲುವುವಿಲ್ಲ ಬಲೈಗಳಲಿ.- ಮುಪ್ಪುಗೊಳ
ದಿಳಮೆಯನು ತಳಿದವರುಮಿಲ್ಲ. ಸಂಪತ್ತಿನಲಿ
ಕೇಡಿಲ್ಲದಂತೆ ಮುನ್ನಡೆದವರುಮಿಲ್ಲ.

|| ೨೭ ||

ನುಡಿನ ನುಡಿಯಿಂದರಿವರೊಬ್ಬನನು. ತಿಳಿ ನಿಂದ
ನೀರಿಂದ ಮಡುವಿನಿರವರಿವರ್. ಆರೆಡೆಯೊಳಂ
ನಡೆವ ನಡೆವಳಿಯಿಂದ ಸಂಪನ್ನತೆಯನರಿವರ್.
ಒಡಲ ಹಿಗ್ಗಿಂದ ಕಳ್ಳುಂಡುದರಿಯುವರು.

|| ೨೮ ||

ನಾಲಗೆಯೆ ಅಲ್ಲವೇ ನಣ್ಣು ಪರಿವುದು? ಮಡೆಯ
ಬಿಡುವನಲ್ಲವೆ ಅಪ್ಪಿ ಬಿಗಿದೊಡಂ? ಪೇರಾಸೆ
ತೊಡುವುದಲ್ಲವೆ ಹಲವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ?
ಕೆಡಿಪುದಲ್ಲವೆ ನೋಡಿ ಹಗೆ ತೊಡುವ ನಿಶ್ಚಯಂ?

|| ೭೯ ||

ಕೊಡುವೊಡನ್ನವ ಕೊಡುಗೆ. ಬಿಡುವೊಡುಸಿರೊಡ ಬಂದ
ಕಂದು ಕರೆಗಳ ಬಿಡುಗೆ. ಕೈಯ ಹಿಡಿದೆತ್ತುವೊಡೆ
ಬಡವರಹ ಬಂಧುಗಳ ಮೇಲೆತ್ತುಗೆ.- ಕೆಡಿಸುವೊಡೆ
ಕಡು ಕೋಪವನು ಬಿಡದೆ ಕೆಡಿಸುಗಾಕ್ಷಣವೆ.

|| ೮೦ ||

ಜೆಲುವುಮೆಳಮೆಯ ಸೊಬಗುಮೆಳೆಯುವುದು ಬಡತನದೊಳ್.
ಕುಲಮುಮೊಳ್ಳನೆತನಮುಮೆಳೆಯುವುದು ಕಲ್ಲಮೆಯೊಳ್.
ನೆರತೆಯಿಲ್ಲದ ಕೊಳದ ಕೆಳಗೆ ನೆಲ್ ಅಳಿಯುವುದು.
ಬಲು ಭಾರ ಹೇರುಗಳ ಕೆಳಗಿಳುವದೆತ್ತು.

|| ೮೧ ||

ನಲ್ಲವರ್ಗೆ ತಮ್ಮೊರೆಂದೂರಿಲ್ಲ. ನಲ್ ನಿರಿಯೊಳ್
ನಡೆವರ್ಗೆ ತಮ್ಮೊರೆಂದೂರಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದಾ
ಕೀಳರ್ಗೆ ತಮ್ಮೊರೆಂದೂರಿಲ್ಲ. ಇಡುಗಂಟೆ
ನೊಡೆಯರ್ಗೆ ತಮ್ಮೊರೆಂದೊಂದುಮಿಲ್ಲ.

|| ೮೨ ||

ಕಲಿಯದವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಬಾಯ ಮಾತೇ ಮೃತ್ಯು.
ಮೆಲ್ಲಿದಹ ಬಾಳೆಗೋ ತಾನ್ ಪೆತ್ತ ಕಾಯ್ ಮೃತ್ಯು.
ಅಲ್ಲದುದ ಗೈವರಿಗೆ ಅರ ಮೃತ್ಯು. ಮೃತ್ಯುವೇ
ಮನೆಬಾಳ್ವೆಯಲಿ ಹೊಲ್ಲ ನಡತೆಗೊಂಡವಳು.

|| ೮೩ ||

ನೀರಿಂದ ಹುಲಿಸುಗೊಳ್ಳುವುದು ಬೆಳೆನೆಲ. ನೀರ
ಮೇಲೆ ಬಹ ಪರದದಿಂ ಪಾಡಹುದು ಪಟ್ಟಿನಂ.
ಕೊಂಡಾಳ್ವ ನಾಡಿನ್ನಿಂದೇಳ್ಗೆ ವಡೆವರು ದೊರೆಗಳ್.
ಕುಣಿತದಿಂ ಮೇಳ ಪಾಡೆಯ್ದ ಬಹುದು.

|| ೮೪ ||

ಒಂದಕುತ್ಸಾಹಿವುದು ಪೆಂಡಿರೊಳ್ಳಡೆಯೆಂದುಂ.
ಅರದಲುತ್ಸಾಹಿವುದು ಪಾರ್ವರೊಳ್ಳಗೆ. ಹೆರರ
ನಾಡ ಕೊಳ್ಳುದು ದೊರೆಗಳೊಳ್ಳೆಮೆ. ಕೇಡಿಗು
ತ್ಸಾಹಮದು ಕೆಳೆತೊರೆದು ಕೈಬಿಡುವುದು.

|| ೮೫ ||

ಕಳದೆಯಿರಬೇಕು ಕಡಿದಹ ಕೇಡು ಬಹುದರಿಂ.
ತಳ್ಳದಿರಬೇಕು ಮಿಗೆ ತಗುಮೆಯಳ್ಳವುಗಳಂ.
ಕೆಳೆಗೊಳ್ಳದಿರಬೇಕು ಕಿರಿಯರೊಡನೆಣಿಸೆ ಹಗೆ
ಗೊಳ್ಳದಿರಬೇಕು ತಾನಾರೊಡನೆಯುಂ.

|| ೮೬ ||

ವೇರ್ಚಿಪುದು ನೇಹಿಗರನಿಮೆಯಿಂ ಮೇಲೆತ್ತಿ.
ತುಳಿಯುವುದು ಹಗೆಗಳನು ಕಾಲವರಿದೆರಗಿ ತಾನ್.
ಬಿಡುವುದಾರಾರೊಡನೆಯಾದೊಡಂ ಉಣ್ಣುವನು.
ತಡೆಯುವುದು ಸಲ್ಲದೆ ಬಿಡದೆ ಕೋಪವನು.

|| ೪೭ ||

ಸೋಂಬತನ ಕೆಡುವರಲಿ ನೆಲಸುವುದು. ಕೆಟ್ಟತನ
ಕಾವುವನು ಕಾಯದವರೆಡೆ ನಿಲ್ಲುವುದು.- ಕಾದಲನ
ಮೇಣ್ ನಾಣಿನೆಲ್ಲೆ ಯಲಿ ನಿಲ್ಲುವರು ನಲ್ವೆಂಡಿರ್.
ನಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದ ಕಂಬದೆಡೆ ನಿಲ್ಲುವಾನೆ.

|| ೪೮ ||

ವೇದವರಿಯುವರು ತಣ್ಣನದ ಪಾರ್ವರು. ನೀತಿ
ಯೊಡನೆ ಗೆಲ್ಲುವನರವರಸರ್ಕಳೆಂದೆಂದುಂ.
ಮಣಿವುದಾಭರಣ ಗುಣಸಂಪನ್ನರಿಗೆ. ಪತಿಯ
ನುಳಿದಿತರ ದೇವತೆಗೆ ಮಣಿಯಳಾ ಹೆಣ್ಣು.

|| ೪೯ ||

ಪಟ್ಟೆಲ್ಲ ಪಟ್ಟೆಹಳು ನಲ್ಲುಣದ ಮಡದಿ. ಕಾ
ದಿಟ್ಟೊಡಂ ನೆನೆದಂತೆ ನಡೆವಳೊಲವಿಲಿ. ಎಡರ್
ಅಡಸೆಯುಂ ಹೋದೆಡೆಯೆ ಹೋಗುವುದು ಕಾಮು. ಮು
ಚ್ಚಿಟ್ಟೊಡಂ ಕೊಲೆ ಬಹುದು ಕೊಂದವನ ಮೇಲೆ.

|| ೫೦ ||

ಕೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿದೊಡಾರ್ಪು ಹೆಚ್ಚುವುದು. ಹಾಲ್ಕುಡಿಯು
ರಿನಿನೋಟ ಹೆಚ್ಚಿದೊಡೆ ನಂಟು ಹೆಚ್ಚುವುದು.- ತುಂಬಿ
ಮೆಲ್ಲರುಣೆ ಹೆಚ್ಚಲ್ ಅರ ಹೆಚ್ಚುವುದು. ಕಡುಗೈಮೆ
ಕೇಳತನ ಹೆಚ್ಚಿದೊಡೆ ಹೆಚ್ಚುವುದು ಪಾಪ.

|| ೫೧ ||

ಎಳಮೆಯಾ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲಮೆಯೆ ಕುಂದಹುದು.
ಸಿರಿಯಿಲ್ಲದಂದು ಕೊಡುಗೈತನವೆ ಕುಂದಹುದು.
ನಂಟರಿರದಂದು ಕೋಪಿಸಲು ಕುಂದಹುದು. ತವರ್
ಅಲ್ಲದರ ಕೈಯನ್ನವುಣಲು ಕುಂದಹುದು.

|| ೫೨ ||

ಕೊಲೆಯದೆಲ್ಲೆಡೆಯೊಳಂ ಕೆಟ್ಟುದೇ. ಮಕ್ಕಳನು
ಕಲಿಸದೆಯೆ ಬಿಳಿಯ ಬಿಡೆ ಕೆಟ್ಟುದೇ.- ಮಡದಿಯರ
ಜಿಲುವು ನಾಣೆಟ್ಟು ನಿಲೆ ಕೆಟ್ಟುದೇ. ಕೈಕೊಂಡ
ನಡೆವಳಿಯನಳಿದುಬಿಡೆ ಕುಲ ಕೆಟ್ಟುದೇ.

|| ೫೩ ||

ಆಚಾರಮೆಂಬುದೇ ಕಲ್ಪಿ. ಅರನೊಡವೆರೆದ
ಭೋಗ ಪಡೆವುದೆ ಪುರುಳ್. ಯಾರೊಡನೆಯಾದೊಡಂ
ದಾಪ್ಪೆಣ್ಣುಮಿಲ್ಲದಿಹುದಾಳ್ಳೆ. ಜನರೊಳ್ಳನೊಳ
ಗಾರೈದು ತಿಳಿದಾಳ್ವುದರಸಾಳ್ಳೆ ರೀತಿ.

|| ೫೪ ||

ಕಳ್ಳಿನಾತಂಕವರಿಯುವನು ಕಳ್ಳುಣಿ. ನೀರಿ
ನಾತಂಕವರಿಯುವುದು ಚಾತಕವು.- ನೆರೆಯನಾ
ಸಂಕಟವ ಪಲಪೆಂಡಿರಾಣ್ಮನರಿವನು. ಪುರುಳ
ಕಾದಿಡುವ ಸಂಕಟವ ಕಳ್ಳನರಿಯುವನು.

|| ೯೫ ||

ಕರೆಸೊಲ್ಲು ನಯವಿಲ್ಲದರ ಬಾಯಲುದಿರುವುದು.
ಮರೆಸೊಲ್ಲು ಸತ್ತರೂ ಕಲ್ತವರ ಬಾಯ್ಗೆ ಬರದು.
ಕೇಡ ಹರಡುವ ಸೊಲ್ಲ ಸಂಪನ್ನರಾಡರ್. ಆ
ಮರೆಸೊಲ್ಲು ಕೀಳ್ಜನರ ಬಾಯಲುದಿರುವುದು.

|| ೯೬ ||

ಚೆಲುವೆಯರ ಮುಂದೆ ಸೊಬಗಿಲ್ಲದರು ಪಾಡಿಲ್ಲ.
ತುಂಬು ಸಭೆಯಲಿ ಕಲಿಯದವನಿರಲು ಪಾಡಿಲ್ಲ.
ಕಲಿತವನದಾವನೂ ಪಾಡಿಲ್ಲದವನಹನು
ಕಲಿಯದರ ಮಡೆಯರಾ ನಡುವೆ ತಾನಿರಲು.

|| ೯೭ ||

ಮಣಿ ಮಾಸು ಕವಿದೊಡಂ ಕಾಂತಿಗುಂದದು. ಬೆಳಗಿ
ತೊಳೆದೊಡಂ ಕಬ್ಬಿಣಕೆ ಮತ್ತೆ ಕರೆ ಹಬ್ಬುವುದು.
ಪಾಶದಲಿ ಬಿಗಿದು ಮಿಗೆ ತಿಳಿಪೆಯುಂ ಕೀಳ್ ಅವನು
ತನ್ನ ಕೊಳೆತನವ ತೋರಿಸದೆ ಬಿಡನು.

|| ೯೮ ||

ಎಣಿಕೆ ತಾನ್ ಸಂಪನ್ನರದೆಂದು ಬಿಡದಿಹುದು.
ಹುಣ್ಣು ತಾನ್ ಹಗೆಗಳನು ಕೂಡಿ ಬಾಳುವುದು.- ಸಜ್ಜು
ವೀಣೆ ತಾನ್ ಕೆಳೆಯವರ ಗದರುನುಡಿ. ಹಾಳು ತಾನ್
ಗುಣವುಳ್ಳ ಮಡದಿಯವಳಿಲ್ಲದ ಮನೆ.

|| ೯೯ ||

ಕಿರಿದಾಗಿ ಕೆರೆ ನೀರು ಕೊರೆಯಾಗುವುದು. ಮನೆಯ
ವರಮಾನ ಕಿರಿದಾಗಿ ಪೆಣ್ ಅಮರುವಳ.- ಮುನ್ ಗೈದ
ತಪಸು ಕಿರಿದಾಗಿ ಮೇಲಮರುವುದು ಕರ್ಮ. ತನ್
ಆರ್ಪು ಕಿರಿದಾಗಿ ಹಗೆ ಮೇಲಮರುವನ್.

|| ೧೦೦ ||

ಬೈದುದರಿನಪ್ಪುದಾ ಪಳಿಪೆಸರು. ವಂದನೆಯ
ಗೈದುದರಿನಪ್ಪುದೊರ್ವಗೆ ತುಂಬು ನಂಟು.- ಗಳಿಕೆ
ಪುರುಳಿನಿಂದಪ್ಪುದುರು ಭೋಗ ತಾನ್. ಮನಕರಗು
ವರುಳಿನಿಂದಪ್ಪುದಾ ಅರನು.

|| ೧೦೧ ||

ಎಲ್ಲವನುಮರಿದವನದೊರ್ವನೂ ಇಲ್ಲ. ಮೇಣ್
ಏನೊಂದುಮರಿಯದವನೊರ್ವನೂ ಇಲ್ಲ.- ಅಂತೆ
ಗುಣಮಿರದೆ ಬರಿದೋಷವುಳ್ಳನೊರ್ವನುಮಿಲ್ಲ.
ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲಮೆನೆ ಕಲ್ತವನುಮಿಲ್ಲ.

|| ೧೦೨ ||

ಮುನೇಗೆ ಹಿರಿಬೆಳಕು ನಲ್ಮಡದಿಯರು. ಮಡದಿಯರಿ
ಗೆಣಿಸೆ ಗುಣ ತುಂಬಿರುವ ನಲ್ಮಕ್ಕಳು.- ಮನಕನಿಯ
ಕಾದಲಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಯೇ. ಕಲ್ಪಿಗಂ
ಓದಿನಲಿ ಮಿಗೆ ಪೊಗಳುತ್ತಾಂಬಿದಾರೈವು.

|| ೧೦೩ ||

ಇನಿನುಡಿಗಳಿಂದ ಕೆಳೆಯಪ್ಪು ದಿನಮೆಯನುಳಿದ
ಕಡುನುಡಿಗಳಿಂದ ಮನ ಕಡಡಪ್ಪುದು.- ಮೆಲ್ಲುಡಿಯ
ನಾಲಗೆಯಿನಪ್ಪುದರುಳ್ಳನ. ಅರುಳ್ಳನದಿಂದ
ಬೀಳರದ ಬಿಡುಗಡೆಯೆ ಬಹುದು.

|| ೧೦೪ ||

ಗ್ರಂಥ ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಸ್ವೀಕಾರ

೧. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿಗಳು.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಜಾರ್ಜರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆ, ಮೈಸೂರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು; ಕ್ರಾನ್ ಎ. ಪ. ಪು. xvi + ೨೬೮; ಬೆಲೆ:

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಲೇಖಕರು ಈಗಾಗಲೇ “ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ”, “ನವೀನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಪದ್ಧತಿಗಳು” ಮೊದಲಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶಗಳ ಪ್ರಾಥಮಿಕವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿಗಳ ತಿಳಿವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಒದಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುವ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಸರಿಯಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ, ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜಿನ ಎಡ್ಯುಕೇಷನ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆಗಿರುವ ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಂ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ, ಅದರ ಪ್ರಚಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಆಸಕ್ತಿ ದಿನೇದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ; ಈಗೀಗ ಜನರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಅರಿತು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಲು ಆತುರಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕಶಾಲೆಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಜನರಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇತರ ದೇಶಗಳು ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿದಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಆರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಭಾಗಮಾಡಿ, ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಅಮೆರಿಕ, ಜರ್ಮನಿ, ಡೆನ್ಮಾರ್ಕ್, ಜಪಾನ್, ಇಂಡಿಯಾ—ಮೊದಲಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ರಮವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಆಯಾ ದೇಶದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ರಮದ ಪೂರ್ವಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿ, ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾಥಮಿಕಶಾಲೆಗಳ ಉದ್ದೇಶ, ಸಂವಿಧಾನ, ಪಾಠದ ಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ವೇಳಾಪತ್ರಿಕೆ, ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು, ಬಾಲಕರ ಹಾಜರಿ ಮತ್ತು ಬಲಾತ್ಕಾರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕಾನೂನು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವೇತನ ಮತ್ತು ಅವರ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು, ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಡಳಿತ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರಜಾರ್ಜರು. ವಿಶೇಷ ಮತವರ್ಜಿತ ವಹಿಸಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಷಯಸಂಗ್ರಹಣ ಇಷ್ಟು ಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಸಾದಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುವಹಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸುವಾಗ ಇತರ ದರ್ಜೆಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ ಎಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ: ಕಸಬಿನ ವಿದ್ಯೆ, ವಯಸ್ಕರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆ ಶಿಕ್ಷಣ, ವಾಣಿಜ್ಯವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಡೆನ್ಮಾರ್ಕಿನ ವಯಸ್ಕರ ಹೈ ಸ್ಕೂಲು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ವ್ಯವಸಾಯದ ಶಾಲೆಗಳು, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಕೇಂದ್ರ ಶಾಲೆಗಳು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಟೈನಿಂಗ್ ಶಾಲೆಗಳು, ಮೊದಲಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸದೆ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದರೆ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಪ್ರಯೋಜನ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ, ಪುಸ್ತಕ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದಲೋ ಏನೋ, ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾದರೆ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ “ಪ್ರೊವೈಡೆಡ್” ಮತ್ತು “ನಾನ್‌ಪ್ರೊವೈಡೆಡ್” ಶಾಲೆಗಳು (ಪುಟ ೮), ಅಮೆರಿಕದ “ಟೆನಸ್” ಮತ್ತು “ಟೆರ್ನಿ ಸಿಪ್ಪು”ಗಳು (ಪುಟ ೬೬) ಇವುಗಳ ವಿಷಯ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಓದುವವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವಹಾಗಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ: ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಬರೆದಿರುವುದು. — “ಕೇಂದ್ರ ಶಾಲೆಗಳ ಬಾಲಕ ಬಾಲಿಕೆಯರಿಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ; ಅದು ಅವರ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ೧೫ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯ ಶಾಲೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯೆಂದು ಹೆಸರು.” — ಇದು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಿಜಾಂಶವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಹಾಗಿಲ್ಲ.

ಇವೆಲ್ಲಾ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಗಳು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಪುನಃ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೆಂಕೋಬಾಚಾರ್ಯರು ವಿಶೇಷ ಉತ್ಸಾಹಶಾಲಿಗಳು, ಕನ್ನಡಭಾಷಾಪ್ರೇಮಿಗಳು. ಇವರ ಈ ಹೊಸ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಭಿನಂದನೀಯವಾದುದು.

ಸಿ. ರಂಗಾಚಾರ್

೨. ಸರ್ವಲಕ್ಷಣಸಂಗ್ರಹ. — ಸಂಗ್ರಾಹಕರು: ಶ್ರೀ ಭಿಕ್ಷು ಗೌರೀಶಂಕರ ಅವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಮನಭರೀ ದೇವಿಯವರು, ಪುಣ್ಯಗ್ರಾಮ, ಪತ್ರಾಲಯ-ಭವಾನಿಪೇರ, ಹಿಸ್ಸಾರ್; ಪ್ರಿಂಟ್ ೧/೩೨ ರ ಆಕಾರ; ಪುಟ ೧೫೮; ಬೆಲೆ: ೪ ಆಣೆ.

ವೇದ ವೇದಾಂಗ ದರ್ಶನಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರು ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ಲಕ್ಷಣ-ಗೂಢಾರ್ಥ-ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಕ್ಕಡೆ ಕೂಡಿಸಿ ರಚಿಸಿರುವ ಈ ಪುಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕ, ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಪ್ರಯೋಜನಕರವಾಗಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರವ್ಯಾಸಂಗಿಗಳಿಗಂತೂ ಇದು ಒಂದು ನಿಧಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೩,೨೩೧ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಸಂಗ್ರಹಿತವಾಗಿವೆ. ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದಾಗ ಹುಡುಕುವ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ತೊಡಕಿನದು. ಶ್ರೀ ಗೌರೀಶಂಕರ ಭಿಕ್ಷುಗಳು ಬೇಸರಿಸದೆ ಈ ಲಕ್ಷಣಸಂಗ್ರಹಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಟನಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ಮನಭರೀದೇವಿಯವರಂತೂ ಎಲ್ಲರ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೂ ಪಾತ್ರರು. ಒಟ್ಟಿನಮೇಲೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಓದಬೇಕಾದ ಗ್ರಂಥವಿದು.

ಎಂ. ಎಸ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

೩. ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಸರಸ್ವತೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸೂಕ್ತಿಮಂಜರಿ. — ಅನುವಾದಕರು: ಶ್ರೀ ವೈ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು; ಡಿಮ್ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ: ೬೭; ಬೆಲೆ: ೬ ಆಣೆ.

ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯರು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯೆಯ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಯಸುವ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ತಿಳಿಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ‘ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶ’ ಎಂಬ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದೇ ಇದೆ.

ಶ್ರೀಯುತರು ಇದೀಗ, " My Magazine of India " ಕಾರ್ಯಾಲಯದವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದಸ್ವಾಮಿಗಳ " Spiritual Lessons " ಎಂಬ ಸೂಕ್ತಿಮಾಲೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಚಾರ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ. ಮಹಾತ್ಮರ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಪೂರ್ವಾನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದವರ, ವಚನ (ಸೂಕ್ತಿ)ಗಳು ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳಾದ ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡದಿರವು. ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ಹೇಳುವಂತೆ, ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ " ಕರ್ಮ, ಭಕ್ತಿ, ರಾಜಯೋಗ, ಜ್ಞಾನಯೋಗ—ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಅನೇಕ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉಪದೇಶಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇವು ಸಾಧಕರಿಗೆ ತುಂಬ ಉಪಯೋಗಕರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಉಪದೇಶಗಳಿಂದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯುಂಟಾಗಿರುತ್ತದೆ. ತಾವೂ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಾಧನವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇವು ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತೃಷ್ಣೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದ ಎಷ್ಟೋ ಜೀವರಿಗೆ ಮನಶ್ಶಾಂತಿಯನ್ನೂ, ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಸುಳ್ಳಾಗಲಾರವು. ಆದರೆ, ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ ಹೇಳುವಂತೆ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಚಾರವು ಕೇವಲ ಗ್ರಂಥಪಾಠದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾವಸಾನವಾಗಬಾರದು. ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಸಾಧನೆಮಾಡಿಯೇ ಇದರ ಸವಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೂ, ನಮ್ಮ ಜನ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಿ ಅರಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಶಾಂತಿಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಪಡೆದೇ ಪಡೆಯುವರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದಿ ಆನಂದಿಸಲೆಂದು ಅತಿಶುಭವೇನು.

ಎಂ. ಎಸ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

೪. ಪಂಚಾಂಗವೃತ್ತಂ.— ಲೇಖಕರು: ವಿದ್ವಾನ್ ಕೆ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟರು; ಸರಕಾರಿ ಕಲಾಶಾಲೆ, ಮಂಗಳೂರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀ|| ಹುರುಳಿ ಭೀಮರಾಯರು, ಸರಸ್ವತಿ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್, ಮಂಗಳೂರು; ಕ್ರೌನ್ ಅ. ಪ. ಪುಟ: ೧೪೬; ಬೆಲೆ: ೧೨ ಆಣೆ.

ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಎಂಟು ಗದ್ಯಲೇಖನಗಳೂ, ಹತ್ತು ಕವನಗಳೂ ಸೇರಿವೆ. ಗದ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾಹಿತ್ಯವಿಮರ್ಶೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು; ಎರಡು ವ್ಯಾಕರಣ ವಿಚಾರದವು; ಇನ್ನೆರಡು ಹಾಸ್ಯಪ್ರಬಂಧಗಳು; ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಚರಿತ್ರೆಯ ವಿಷಯವಾದದ್ದು; ಇನ್ನೊಂದು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿರುವ ಶಾರದಾಪೂಜೆಯನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು. ಕವನಗಳೆಲ್ಲಾ ಭಾವಗೀತೆಗಳು.

ವಿಮರ್ಶೆ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಭಂದಸ್ಸು, ಸಾಹಿತ್ಯಚರಿತ್ರೆ, ಮತಪದ್ಧತಿ, ಈ ನಾನಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುವಹಾಗಿ ಬರೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ ಅಧಿಕಾರಯುತವಾಗಿಯೂ ಬರೆಯುವುದು ನುರಿತ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿರುವ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಪೂರ್ಣತೆ, ಅಪಕ್ವತೆ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಏನೂ ಅಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಭಂದಸ್ಸು, ಭಾಷೆಗೂ ವ್ಯಾಕರಣನಿಯಮಗಳಿಗೂ ಇರಬೇಕಾದ ಸಂಬಂಧ—ಇವು ಈಗಿನ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟರು ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆದಿರುವ ಲೇಖನಗಳು ಕೇವಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆಯೇ ಹೊರತು, ಅವುಗಳನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ತೋರಿಸಿ ಯಾವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದರಿಂದ, ಯಾವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ದೀರ್ಘಕಾಲ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡಿ ಒಂದೊಂದನ್ನೂ ಕುರಿತು ಬೇರೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೇ ಬರೆದರೆ ಕನ್ನಡ ವಾಚ್ಮಯಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟರು ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಹಿತವಾದ ಪ್ರಬಂಧಗಳೆಂದರೆ ಹಾಸ್ಯರೂಪವಾದ 'ಅಭಿನವ ನುಹಾ ಕವಿ,' 'ಕೆಪ್ಪಯ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಯಾನೆ ಇಮ್ಮಡಿಯ ಕಾಳಿದಾಸ' ಈ ಎರಡು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿರುವ 'ಪ್ರಹಸನ ವಾಚ್ಛಯ' (Satirical Literature) ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ. ಈ ಎರಡು ಪ್ರಬಂಧಗಳೂ ಆ ಮಾರ್ಗವನ್ನನುಸರಿಸಿ, ಹಾಸ್ಯದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಜನರ ತಪ್ಪುಗಳ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತವೆ. ಇದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದು ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕುರಿತು ಬರೆಯಬಹುದು.

ಪುಸ್ತಕದ ಶೈಲಿ ಒಟ್ಟಿನಮೇಲೆ ಸರಳವಾಗಿದೆ. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಇನ್ನು ಕವನಗಳ ವಿಚಾರ: ಭಾವಾತಿಶಯದಿಂದ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕವಿಯ ಮುಖದಿಂದ ತಾನೇತಾನಾಗಿ ಹೊರಬಿದ್ದ ಮಾತೇ ಉತ್ತಮ ಕವನವಾಗುವುದು. ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬರೆದಿರುವ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟರೇ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವರು. ಬೇಡನು ಗಂಡುಹಕ್ಕಿಯನ್ನು ಕೊಂದು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿದ ವಿರಹಯಾತನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮಹರ್ಷಿಗಳ ಬಾಯಿಂದ ಉತ್ತಮ ಶ್ಲೋಕವೊಂದು ಹೊರಬಿತ್ತು. ಅದೇ ಧಾಟಿಯಲ್ಲೇ ರಾಮಾಯಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರೆದರು. ರಾಮಾಯಣದ ಪಂಚಮ ಪರ್ವವೆಲ್ಲೂ ಈ ಸಂಕಟದ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣಭಟ್ಟರ ಯಾವ ಕವನವೂ ಇಂಥಾ ಒಳಗಿನ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಬರೆದದ್ದಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟುವಂಥ ಗದ್ಯಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಲೇಖಕರು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಗೋಚಿಗೇಕೆ ಹೋಗಬೇಕು? ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬಿ. ಎನ್. ರಾಮರಾವ್

೫. ಹಗಲುಗನಸುಗಳು.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ|| ಎ. ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.;

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ; ಕ್ರಾಸ್ ಆ. ಪ. ಪುಟ: ೯೦; ಬೆಲೆ:

ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಯೇ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಾದ ಏಳು ಪ್ರಬಂಧಗಳಿವೆ. ಸುಸಂಸ್ಕೃತರೂ, ವಿದ್ಯಾ ವಿನೀತರೂ, ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಗಳೂ ಆದ ಸ್ನೇಹಿತರೊಡನೆ 'ಹರಟೆ ಹೊಡೆ'ಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ಅನುಭವ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಬಂಧಗಳ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಿಜಯವಾಗಿರುವವೇ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ದೃಷ್ಟಿ, ಚಿತ್ರಿಸುವ ರೀತಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಅನುಭವದಿಂದ ಅಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಭಾವಕಲ್ಪನೆ—ಇವು ಶ್ರೀ|| ಮೂರ್ತಿರಾಯರಿಗೆ ಸೇರಿವೆ.

ಪ್ರಬಂಧಗಳು ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದಾದ ಬೇರೆಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 'ಪ್ರೇಮ' ವಿಷಯವಾದುವೇ ಹೆಚ್ಚು. ತರುಣದಂಪತಿಗಳ ಸರಳ ಪ್ರೇಮದ ವಿಮಲಚಿತ್ರ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಲಲಿತ ನಾಯಕಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದ ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯೂ ಸಹಜವೂ ನಯವೂ ಆದ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲವೆನ್ನುವವರು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಬೇಕು.

ಶ್ರೀ|| ಮೂರ್ತಿರಾಯರ ಶೈಲಿ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತಿದೆ. ಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಏರುತ್ತದೆ, ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ಗಂಭೀರವಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಕ್ಕೆ ಗಂಭೀರ, ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಹಗುರ, ಕತೆ ಹೇಳುವಾಗ ಸರಳ. ಅವರ 'ತುರುಘ್ ಎಲೆ' ಎಂದರೆ ಪ್ರೇಮಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಕೆಲವೇ ಮಾತಿನಿಂದ ಸೂಚಿಸಿ, ಓದುವವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಚಿತ್ರಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು. ಆದರೆ ಸವಿ ಓದಿದರೇ ಗೊತ್ತು.

ಇಂಥ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲಿ.

ಬಿ. ಎನ್. ರಾಮರಾವ್

೬. ದಿನಚರಿ ಧ್ಯಾನ ಅಥವಾ ಸದ್ಭಾವ ರತ್ನಾಕರ.—ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಆರ್. ಚೆನ್ನೇಗೌಡರು (ಚೆನ್ನಗರಾಯ); ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ, ಬಸವನಗುಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು; ಕ್ರಾನ್ ಅ. ಪ. ಪುಟ: ೨೦೦; ಬೆಲೆ: ರೂ. ೧-೬೦.

ಮಹಾಪುರುಷರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದುವಾಗ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಕಂಡ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಜನವರಿಯಿಂದ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಧ್ಯಾನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ೩೬೫ ಉತ್ತಮ ವಚನಗಳನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಡಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರುತಿ, ಸ್ಮೃತಿ, ವೇದ, ರಾಮಾಯಣ, ಬೈಬಲ್, ಭಾಗವತ, ಕೊರಾನ್, ಗೀತೆ ಇವುಗಳಿಂದಲೂ, ಬುದ್ಧದೇವ, ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸ, ಥಾಮಸ್ ಎ. ಕೆಂಪಿಸ್, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿ, ಟಾಲ್‌ಸ್ಟಾಯ್, ವಿವೇಕಾನಂದ, ಕಾಲೆಫೈಲ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಮಹಾಪುರುಷರ ಕೃತಿಗಳಿಂದಲೂ ವಚನಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಚೆನ್ನೇಗೌಡರು ಬಹಳ ನಿರ್ವೇಶನೆಯಿಂದ ಆರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಯಾವ ಪುಟವನ್ನು ತೆಗೆದರೂ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹೊಗುವ ಉತ್ತಮ ಭಾವಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ.

ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಅಚ್ಚುಮಾಡಿಸಿರುವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ದಿನಕ್ಕೊಂದರಂತೆ ಈ ವಚನಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಮಾಡುವುದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಲೂ ಆರದು. ಹಾಗೆ ಧ್ಯಾನಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಮೇಲೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಪರಿಣಾಮವೂ ಆಗಲಾರದು. ಆದರೆ ಎಂಥಾ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಓದುವವರ ಮನೋವೃತ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಉದಾತ್ತಭಾವವುಳ್ಳ ವಾಕ್ಯ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಓದಿದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯೂ ಸಮಾಧಾನವೂ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಕೇವಲ ದಿನಕ್ಕೊಂದರಂತೆ ಜೋಡಿಸುವುದು ಒಂದು ರೀತಿ; ವಾಕ್ಯಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಸಂದರ್ಭವನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಿ ವಿಂಗಡಿಸುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿ. ಈ ಎರಡನೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮತತತ್ವ, ದೇವರ ಸ್ವರೂಪ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಅರ್ಥ, ಸಂಯಮ, ನಡತೆ, ಸಂಪತ್ತೆಂದರೇನು, ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ಮುಂತಾದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಾ ವಚನಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದರೆ ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ನಾನಾ ಮಹಾಪುರುಷರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಹೇಗಿವೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಓದುವವರೂ ತಮ್ಮ ಮನೋವೃತ್ತಿಗೆ ತಕ್ಕ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಓದಿ, ಧ್ಯಾನಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಬಿ. ಎನ್. ರಾಮರಾವ್

೭. ಭಗವಾನ್ ಮಹಾವೀರ.—ಬರೆದವರು: ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು; ಕ್ರಾನ್ ಅ. ಪ. ಪುಟ ೩೧; ಬೆಲೆ: ೪ ಆಣೆ.

ಪ್ರಾಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯಸೌಂದರ್ಯದ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪಾಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಸೌಂದರ್ಯದ, ಅಸ್ವಾದವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪರಿಶ್ರಮಪಡುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು ಜೈನ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯುಳ್ಳ ಜೈನೇತರರಿಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿದೆ. ನಿಜಸಾಹಿತಿಗಳು ಜಾತಿ-ಮತಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹಿಷ್ಣುಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ; ಅವರಲ್ಲಿ ಮತಮತಾಂತರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅನಾದರವಿಲ್ಲ. ತೀರ್ಥಂಕರರೂ, ಬುದ್ಧನೂ, ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರೂ, ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೂ, ಬಸವಣ್ಣನವರೂ, ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರೂ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳೆಂದು ಅವರ ಭಾವನೆ. ತೀರ್ಥಂಕರರು ಸಮವಸರಣದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರು ಆ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ತಾದಾತ್ಮ್ಯಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳನ್ನೊದುವಾಗ ಪಟ್ಟಿಲಿಸಿದ್ದಾಂತದಲ್ಲಿ ತನ್ಮಯರಾಗುವರು ಎಂಬ ಅವರ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಈ ಚಿಕ್ಕ ಹೊತ್ತಿಗೆಯ ಮೂಲಕ ಓದುಗರ ನಿರ್ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಭವಾನಳಿ, ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಗಳು, ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ತೀರ್ಥಂಕರರು, ಗರ್ಭಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಜೋಡತ ಸ್ವಪ್ನಗಳು ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿಯೂ, ಎಲ್ಲ ತೀರ್ಥಂಕರರನ್ನೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತರುವಾಯ ಮಹಾವೀರಸ್ವಾಮಿಯ ಜನ್ಮಕಲ್ಯಾಣ, ಪರಿಣಿಷ್ಟಮಣಿಕಲ್ಯಾಣ, ತಪಸ್ಸು, ಕೇವಲಜ್ಞಾನಕಲ್ಯಾಣ, ಸಮವಸರಣ, ಗೌತಮ ಗಣಧರ, ಮೋಕ್ಷಕಲ್ಯಾಣ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಈ ವಿಷಯಗಳು ಉಳಿದ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಚರಿತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಪಾರಿಭಾಷಿಕಶಬ್ದ ಮತ್ತು ತತ್ವಭಿನ್ನತೆ—ಇವೆರಡರ ಮೂಲಕ ಬಹು ಗಡುಚಾಗಿರುವ ತ್ವನಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಓದುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಸಹಾಯದಿಂದ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಇದೇ ರೂಪದವಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ಪುರಾಣಗಳು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಆನೇ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಇದೇ ಮಾದರಿಯಂತಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಹೊಳೆಯುವಂತೆ, ಈ ಪುಟ್ಟ ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು. ಇದು ಜೈನೇತರರಿಗೆ ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬೇಕೆಂದು ಪಾರಿಭಾಷಿಕಶಬ್ದಗಳನ್ನು ತೀರ ಕಡಮೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಂತೆ ಗ್ರಂಥಕಾರರು ಪ್ರವೇಶದಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬದಲವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ|| ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು ತುಂಬಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಕೊನೆಗಾಣಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ|| ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರನ್ನು ಅಂತಃಕರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಭಿನಂದಿಸುವೆವು.

ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೋಷಗಳಿರುವುದೂ ಉಚಿತವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ದೋಷಗಳಿರದಿದ್ದರೆ ವಿಮರ್ಶಕನು ಅದನ್ನು ಆರಂಭದಿಂದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಕೊಂಡಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು, ಮದ್ರಾಸು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಸಾಮಾನ್ಯದೋಷವೆಂದರೆ ಸಮಸ್ತಪದಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ ಬರೆಯುವುದು. ಆ ದೋಷ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಉದಾ :

ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನ ಕಲ್ಯಾಣ (ಪುಟ ೮), ಪಶ್ಚಿಮ ತೀರ್ಥಂಕರ ಮಹಾವೀರ ಸ್ವಾಮಿ (ಪುಟ ೧೦), ಅನೇಕ ದೇವ ಮನುಷ್ಯರು (ಪುಟ ೨೨).—ಇವುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಬರೆದರೆ ವ್ಯಾಕರಣಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಸ್ತಪದಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಬರೆದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಉದಾ : ಗರ್ಭಕಲ್ಯಾಣ (ಪುಟ ೭), ಮುಷಭಸ್ವಾಮಿ (ಪುಟ ೧೦), ಪ್ರಖ್ಯಾತಜ್ಞಾತವಂಶೀಯನೂ (ಪುಟ. ೧೪), ಪ್ರಿಯಕಾರಿಣೀದೇವಿ (ಪುಟ ೧೫), ಕೇವಲ ಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ (ಪುಟ ೨೫).

ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆ (ಪುಟ ೭), ಹೋಗಮೊಲ್ಲರು (ಪುಟ ೨೦), ಪಡಕೊಂಡನು (ಪುಟ ೨೨), ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ಪುನರ್ಮುದ್ರಣದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ, ಇತರರಿಗೂ, ಜೈನರಿಗೂ, ಜೈನೇತರರಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರ್

ಕ. ಶ್ರೀ ಗೋಮುಖೇಶ್ವರ.—ಬರೆದವರು : ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ; ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ; ಪ್ರಾನ್ ಆ. ಪ. ಪುಟ ೯೦ ; ಬೆಲೆ : ೧ ರೂ. ಗೋಮುಖೇಶ್ವರ ಪ್ರತಿಮೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ “ಉದಾತ್ತವಾಗಿ ಮನಘೊಸ್ಸಿಸುವ” ಮೂರ್ತಿಯೆಂದು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರುಷಗಳ ವರೆಗೆ ಪ್ರತಿಮಾಯೋಗದಿಂದ ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳದ ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟದಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದರೂ

ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವ ಸ್ವತಂತ್ರಪುಸ್ತಕಗಳು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರು ಅದರ ವೈಭವವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೆರೆಯುತ್ತಲಿವೆ. ಕನ್ನಡಿಗರ ಉದಾಸೀನತೆಯ ಉದಾಹರಣೆ ಇದೊಂದು. ಶ್ರೀ|| ರಾಜರತ್ನಂರವರು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಬರುತ್ತಿರುವ ಕುಂದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ದೂರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ|| ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು ಮೂರ್ತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ತಲ್ಲೀನರಾಗಿಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯಾನುಭವವನ್ನು ಅರಂಭದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಯ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮಾತುಗಳು ಅಂತಃಕರಣದ ಆಳದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಿರುವುದರಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ, ಅನಂದದ ತಂತುಗಳನ್ನು ಮೀಟಿ, ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಿಂದ ತಲೆದೂಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಆ ತರುವಾಯ ಗೋಮುಖೇಶ್ವರನ - ಬಾಹುಬಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯ - ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಆದಿಪಂಪನ 'ಆದಿಪುರಾಣ'ದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರಮಾಣಮಿಕ್ಕ ಹೋಗಿದೆ. 'ಜೈನ ತೀರ್ಥಂಕರರು' ಎಂಬ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಎತ್ತಿದುದು ಅಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿದೆ. 'ಮೊದಲ ತೀರ್ಥಂಕರ ಋಷಭನಾಥ, ಮೊದಲ ಚಕ್ರೇಶ್ವರ ಭರತ' ಎಂಬ ಪ್ರಕರಣಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತ 'ಪುರುಷಾನು ಬಾಹುಬಲಿ' ಎಂಬ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಳಗುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಒಳಿತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದಿನಾಥ ಆದಿ ತೀರ್ಥಂಕರ, ಭರತ ಆದಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ತುಸು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬರೆದಿರುವರೋ ಏನೋ!

ಬಾಹುಬಲಿ ವಿಗ್ರಹದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಗ್ರಂಥಕಾರರು ಬಹು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭರತ ಹಿರಿಯ ಅಣ್ಣನಾದರೂ ಮುಂಬರುವ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಪಂಚರತ್ನಗಳಿಂದ ಮಾಡಿಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುವಾಗ ಶ್ರೀ ಬಾಹುಬಲಿಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮಹಿಮೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಲೆದೂಗಿ, ೫೨೫ ಬಿಲ್ಲು ಪ್ರಮಾಣದ ಅವರ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು (ತಮ್ಮನೆಂದು ಅಭಿಮಾನದಿಂದಲ್ಲ) ಮಾಡಿಸಿ ಪೊದನಪುರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಕುಕ್ಕುಟಸರ್ಪಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕವಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡುದರಿಂದ, ಆ ವಿಗ್ರಹದರ್ಶನ ಯಾರಿಗೂ ಆಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಚಾವುಂಡರಾಯನಿಗೂ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಆತನು ಈ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅಂತೆಯೇ ಚಾಮುಂಡರಾಯನ ಚರಿತ್ರೆ ಮುಂದೆ ಕ್ರಮಪ್ರಾಪ್ತ.

೪೯ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ "ಚಾವುಂಡರಾಯ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಕೃತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಂಡಿತನಾಗಿದ್ದನು. 'ಚಾವುಂಡರಾಯ ಪುರಾಣ'ದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಕೃತಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಶ್ಲೋಕಗಳೇ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ "ಚಾವುಂಡರಾಯ ಪುರಾಣಂ (ಆದಿ ಪುರಾಣಂ)" ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ರಘುನಾಥರಾಯರು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಚಾವುಂಡರಾಯ ಆಯಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ 'ಚಾವುಂಡರಾಯ ಪುರಾಣ'ದೊಳಗೆ ಉದ್‌ಹರಿಸಿದ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಕೃತ ಗಾಹೆಗಳು ಅನ್ಯಕರ್ತೃಗಳೆಂದು ಈಗ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಗೋಮುಖೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲವು ಕತೆಗಳನ್ನು ಸಮಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀ|| ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮುಂದೆ 'ಗೊಮ್ಮಟ' ಶಬ್ದದ ವೈತ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದುದು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಲ್ಲೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. 'ಮನ್ನಥ' ಶಬ್ದ ಪ್ರಾಕೃತದ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ 'ಗುಮ್ಮಹ, ಗುಮ್ಮಟ, ಗೊಮ್ಮಟ, ಗೋಮುಟ' ಎಂದಾಯಿತೆಂದು ಮೊದಲು ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಅವರು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಅದನ್ನೇ ಗ್ರಂಥಕಾರರು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಕೃತದಲ್ಲಿ 'ಮನ್ನಥ'

ಒಬ್ಬ 'ವಮ್ಮ' ಎಂದಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಪ್ರಾಕೃತ ಪಂಡಿತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು 'ಗುಮ್ಮ' ಎಂದಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಮೂರನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶ್ಲೋಕಾಂಶ ಜೈನಸಂಪ್ರದಾಯದೊಳಗಿನ ಬಾಹು ಬಲಿಯ ಕತೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅದು ಉಚಿತವೇ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಜೈನಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಶ್ಲೋಕಾಂಶ, ದಿಗಂಬರ ಎಂಬ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಪಂಗಡಗಳಿವೆ. ಅವರವರ ಆಚಾರ ವಿಚಾರ, ಧಾರ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಯೋಗ್ಯವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಒಳನೋಟವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಭಾಷೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೋಷಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ:

'ಕೇವಲಜ್ಞಾನ ಕಲ್ಯಾಣ (ಪುಟ ೧೮), ಪರಿನಿರ್ವಾಣ ಮಹೋತ್ಸವ (ಪುಟ ೧೯), ಗಂಗೆಕುಲ ಚೂಡಾಮಣಿ (ಪುಟ ೪೫), ಬೃಹ್ಮಕ್ಷತ್ರ ಕುಲ (ಪುಟ ೪೬), ಸಮರ ಧುರಂಧರ (ಪುಟ ೪೭), ಸಮ್ಯಕ್ಸ್ವರತ್ನಾಕರ (ಪುಟ ೪೮), ದೇವ ಮಾನವರ (ಪುಟ ೮೦) ಮುಂತಾದ ಸಮಸ್ತ ಪದಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ ಬರೆದಿರುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ. ಸಮಸ್ತ ಪದಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಬರೆದ ಉದಾಹರಣೆಗಳೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಉದಾ: ಗಂಗೆ ಕುಲಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರ (ಪುಟ ೪೫), ಬೃಹ್ಮಕ್ಷತ್ರಕುಲದಲ್ಲಿ (ಪುಟ ೪೬), ವೀರಮಾರ್ತಾಂಡ (ಪುಟ ೪೭).

'ಬರೆದನಂತರ (ಪುಟ ೧೧), ಸಮುದ್ರಗಳವರೆಗಾಗಲಿ (ಪುಟ ೨೭), ದಿಗ್ವಿಜಯದ ನಂತರ (ಪುಟ ೮೫)' ಎಂಬ ಪದಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚನ ದೋಷವು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

'ದಿಗ್ವಿಜಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು. ಕೈಕೊಂಡು ಮಾಗಧ.....ಅರಸುಗಳನ್ನು ತನಗೆ ಎರಗಿಸಿ.....' 'ದೇವತೆಗಳು ಭೀತರಾದರು. ಭೀತರಾಗಿ ಲೋಕವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ.....' ಎಂಬ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಸಾಮಗ್ರಿಯ ಶೈಥಿಲ್ಯ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

'ಅದು ಮುಬಲ್ಲನೇ (ಪುಟ ೭೬), ಕರುಬುವವನಲ್ಲ (ಪುಟ ೮೪), ನಾಚುಗೆಯಾಯಿತು (ಪುಟ ೮೭)' ಮುಂತಾದ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದವರಿಗೆ ಅಪರಿಚಿತವಾಗಿವೆ.

ಪುನರ್ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಈ ದೋಷಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಂಥಕಾರರಿಗೆ ನೆಮ್ಮಸೂಚನೆ.

ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರ್

೯. ಭಾರತೀಯ ನವಜನ್ಮ.—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಅರವಿಂದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಹಲಸಂಗಿ, ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲಾ; ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀ 'ಮಧುರಚಿನ್ಮ' ಅವರು; ಮುದ್ರಣಕಾರರು: 'ದಿ ಬಾಗಲಕೋಟೆ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್'; ಕ್ರಾನ್ ೮೮ ಪುಟ; ಬೆಲೆ: ೧೨ ಆಣೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿದವರು ಕನ್ನಡದೇವಿಯ ಭಕ್ತರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ದತ್ತರಾವ್ ಬೇಂದ್ರೆಯವರು. ಅಮೌಲ್ಯವಾದ ಮೂಲಲೇಖನವೆಂದರೆ ಮಹರ್ಷಿ ಅರವಿಂದರದೇ. ಶ್ರೀ ಕಜಿನ್ಸ್ ಮಹಾಶಯರು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದ 'ರಿನೇಯಾನ್ಸ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಮರ್ಶೆಯಾಗಿ ಶ್ರೀ ಅರವಿಂದರು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಆ ಮೂಲಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದರಂತೆ. ಇಡೀ ಭರತಖಂಡದ ಚೈತನ್ಯರೂಪವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ ತಮ್ಮ ಜೀವನವಾಗಿರುವ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಅಂತರಂಗದಿಂದ ಕೈಗೆ ಹರಿದು ರೂಪುಗೊಂಡ ಅತ್ಯಮೌಲ್ಯ ಲೇಖನವಾಗಿರಬೇಕದು. ಅದನ್ನು ಓದಿ ಮನನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾಗ್ಯವೇ ಪುಣ್ಯವೇ ನಮಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದಮೇಲೆ, ಪ್ರಕೃತದ ಅನುವಾದವನ್ನು ಸಂಯಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಲು ನಾವು ಹೇಗೆ ಸಮರ್ಥರಾಗಬೇಕು? ವಾಸ್ತವಿಕೃತಿಯನ್ನು

ಸೂಚಿಸಿದಮೇಲೆ ಇದು ಔಪಚಾರಿಕವಲ್ಲ ಎನ್ನಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ|| ಬೇಂದ್ರೆಯವರೆಂದರೆ ಅದಿಯಿಂದಲೂ ತಾತ್ವಿಕ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯವರು; ಶ್ರೀ|| ಅರವಿಂದರ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ತಾತ್ವಿಕ ವಿಚಾರ ಪ್ರವಾಹ ತರಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೂಡುತ್ತಾ ಇರುವವರು; ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನೊಳಗಿನ ಆಧುನಿಕ ಕವಿಪ್ರಮುಖರೊಳಗೂ ಒಬ್ಬರು. ಆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಶ್ರೀ|| ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಈ ಅನುವಾದ ಆ ಮೂಲಲೇಖದ ಸಾರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಳಕೊಂಡಿರಲೇಬೇಕೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀ|| ಬೇಂದ್ರೆಯವರೇ ತಮ್ಮ ಮುನ್ನುಡಿಯ ೨ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳವರ ಶೈಲಿಯ ಮಹಿಮೆ, ವಾಕ್ಯರಚನಾಚಾತುರ್ಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಅವುಗಳ ವಿಗಿತದಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಭಾವನಾತತ್ವವನ್ನು ಸವಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಕೃತದ ಅನುವಾದ ಆ ಮಾತು ಔಪಚಾರಿಕವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನೂ ಅನುವಾದಕರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮರುಳನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಇಂಥ ಗ್ರಂಥಗಳ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಕ್ಲಿಷ್ಟವಾಯಿತು, ವಾಕ್ಯ ದೀರ್ಘವಾಯಿತು ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕನ್ನಡನುಡಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಓದಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆಯಾಗಿ ಸಂಪಾದಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕರ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯೊಳಗಿನ ಈ ಮಾತನ್ನೇ ಒಂದಿಷ್ಟು ಒದವಿಸಿ ಆಡುತ್ತೇವೆ. — 'ಅದೇನೆಂದರೆ, ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅರವಿಂದರ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಉಂಡು ಉಸುರಿ, ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದ ಮೊದಲಿಗರೆಂದರೆ ಗೆಳೆಯ ಬೇಂದ್ರೆಯವರೇ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡತಾಯಿಗೆ ಶ್ರೀ|| ಅರವಿಂದರ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿನ ಅವಳ ಈ ಮುದ್ದುಕುವರನಿಂದಲೇ ಅರ್ಪಿತವಾಗ ತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೇ?'. ಇದು ಪ್ರಸ್ತಾವನಾಕಾರರ ಮಾತೇ. '... ನ್ಯಾಯ' ಎಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಆ ಮೇಲಿನ 'ಅಲ್ಲವೇ?' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕುವುದು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಬದಲಾವಣೆ.

ಮುಳಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯ

೧೦-೧೧. ಭಕ್ತಿ ಸುಮಾಂಜಲಿ ಮತ್ತು ಪೂಮಾಲೆ.—ಲೇಖಕರು : ಪಂಡಿತ ಶ್ರೀ|| ಪರಮಿ ಪದ್ಮನಾಭಯ್ಯನವರು; ಮುದ್ರಣಕಾರರು : ಸುಬೋಧ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು; ಕ್ರೌನ್ ಆಕಾರ ಪುಟ : ೧೮, ೨೩; ಬೆಲೆ : ೪ ಆಣೆ.

ಕವಿಗಳು ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ, ಈ ಎರಡು ಕಾವ್ಯಗಳೊಳಗೆ ಒಂದು ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ 'ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಸ್ತುತಿ ಮುಕ್ತಾವಳಿ'ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶವಾದ 'ಭಕ್ತಿ ಸುಮಾಂಜಲಿ'; ಇನ್ನೊಂದು ಕಳೆದ ವರ್ಷ 'ಸುಬೋಧ' ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ 'ಪೂಮಾಲೆ.'

ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಿದ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ನೀತಿಬೋಧಕ-ಭಕ್ತಿಪೋಷಕ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಮೊದಲಿನ 'ಸುಮಾಂಜಲಿ' ಎಲ್ಲವೂ ಅಕ್ಷರಗಣಬದ್ಧ ವೃತ್ತಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದುದಾದರೆ, ಮತ್ತಿನ 'ಪೂಮಾಲೆ'ಯೊಳಗೆ ಹಾಡುಗಳೂ ಇವೆ. ಶೈಲಿ ಸರಳವಾಗಿದೆ. 'ಸುಮಾಂಜಲಿ'ಯೊಳಗೆ, ಕಡೆಯ 'ತಿದ್ದುಪಡಿ'ಯಲ್ಲಿಯೂ ತೋರಿದ ಕೆಲವು ಗಣಾಕ್ಷರ ದೋಷಗಳು ತೋರುತ್ತಿವೆ:—

(೧) ಪದ್ಯ ೪೬, ಹಂತಿ ೩.—'ಬಿಟ್ಟು ನಿರಂತರಂ ಸುಕೃತದುಷ್ಟ್ಯತದಾಫಲಮಂ ಪರಮಾತ್ಮನೋ' ಅಂತ್ಯ ಪದ 'ಪರಾತ್ಮನೋ' ಎಂದಾಗದಿದ್ದರೆ ಅಕ್ಷರವೊಂದು ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು.

(೨) ಪ. ೫೯, ಹಂತಿ ೨.—'ಜ್ವಲಿಸದ್ಭಕ್ತಿಸಿತಾಂತಮಾಗಳು ಮದೊಂದಿರ್ಕೆ ಮುಚ್ಚಿತ್ತದೊಳ್'. ಇಲ್ಲಿ 'ಮದೊಂದೊಂದಿರ್ಕೆ' ಎಂದಿರದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಗುರ್ವಕ್ಷರ ಕಡವೆ.

(೩) ಪ. ೬೫, ಹಂತಿ ೨.—'ಪರನಾರೀಪ್ತನದದ್ರಿಯೋಳ್ ಕುಣುಗುಮಂತಿತ್ತೆಲುಂ ಪಾರುಗುಂ' ಇಲ್ಲಿ 'ಮಂತಿತ್ತೆತ್ತಲುಂ' ಎಂದಾಗದಿದ್ದರೆ ಏಕ ಲಘು ನ್ಯೂನತೆ.

(೪) ಪ. ೮೭, ಹಂತಿ ೪.—'ಸ್ಫುಟರೂಪಂ ಬೆತ್ತು ದೈತ್ಯಾಧಮನ ಪಿಳಿದು - ಪ್ರಹ್ಲಾದನಂತಾದ ದೇವಾ' 'ಪಿಳಿದು - ಪ್ರ...' ಎಂಬಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ವಿನೇಚಕಿಗಳಿಗೆ ಶಿಥಿಲವಾಗಿ ತೋರಬಹುದು.

(೫) ಪ. ೮, ಹಂತಿ ೪.—'ವಿದ್ಯಾಯುಕ್ತನೆನಿಪ್ಪವೊಳ್ ಕರುಣೆಸನ್ನಂ ವಾಸುದೇವಾಪ್ಪಯಾ'. ಇಲ್ಲಿ 'ವಿದ್ಯಾಸಂಯುಕ್ತ...' ಎಂದಾಗದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಗುರ್ವಕ್ಷರಕ್ಕೆ ನ್ಯೂನತೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಅದರ ನಾವೆಂದಂತೆ ತಿದ್ದಿದರೆ ಪ್ರಾಸಾಕ್ಷರಭಂಗವೂ ತಲೆದೋರುವುದು. ಅದರಿಂದ ಈ ದೋಷವನ್ನು ಕವಿಗಳೇ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ.

(೬) ಪ. ೪೦, ಪಂ. ೨.— 'ಅರ್ಥಿಪ್ಪಂತು ದಶಂಗಳಂ' ಎಂಬಲ್ಲಿ 'ದಶಂಗಳಂ' ಎಂದು ತಿದ್ದಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇದಲ್ಲದೆ ಶಾಬ್ದಿಕ ಅರ್ಥಿಕಗಳಾದ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳೂ ತೋರುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಪದ್ಯ ೯ ಪಂ. ೨ಯೊಂದರಲ್ಲಿ 'ದುರ್ದುರಿತ ವಿಶೋಷ..' ಎಂದಿದೆ. ಪದ್ಯ ೨೯, ಪಂ. ೪, 'ಸುನಿಗಮಾಂತ' ಎಂದಿದೆ. 'ದುರ್-ಸು' ಮೊದಲಾದ ವ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಪರಗಳಿಗಿಂತ, ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಉಪಸರ್ಗಗಳೇ ಸರಿ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ 'ಕರಂ-ವಲಂ' ಮೊದಲಾದ ಕನ್ನಡದ ನಿರರ್ಥಕ ಪದಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿವೆ. ಅವಾದರೂ ಹಾಗಿರಲಿ; ಪದ್ಯ ೭೩, ಪಂ. ೧ರಲ್ಲಿ 'ಒಸೆಯೆಯ ಪೆಂಡಿರಂ ಪುಡುಕೆ ಸಾಸವಗೈದೆನೆನುತ್ತಿ ವಾಯು ಜಂಗಿ' ಎಂದಿದೆ. ವಾಯುಜನು 'ಪೆಂಡಿರಂ ಪುಡುಕೆ ಸಾಸವ'ನ್ನೆಸಗಿದ್ದನೆ? ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಸೀತೆಯೊಬ್ಬಳನ್ನೇ ಹುಡುಕಲು ವಾಯುಜನೆಸಗಿದ ಸಾಸವೇನೋ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಹುತ್ವದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮನ 'ಅನುಕೂಲ ನಾಯಕತ್ವ'ದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಸರನ್ನೆರಚಿ ದಂತಾಗದೆ? ಪದ್ಯ ೮೩, ಪಂ. ೧ರಲ್ಲಿ 'ಉರಗನನುರ್ಜಿ ಕೊಂದು ಮಡುವಿಂಗುರೆ ಸೇವ್ಯತೆಯಿತ್ತ' ಎಂದೂ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಕಾಳಿಯನೆಂಬ ಉರಗನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಬೋಧಿಸಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಕತೆ ಮಾತ್ರವೇ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದು.

ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆ—ದೋಷಗಳು ತೋರಿದರೂ ಕಾವ್ಯದೊಳಗೆ ಒಂದು ಕಾಂತಿ ಇದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಅಂತೂ ಅದು ಜನಾದರಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದೆ.

ಮುಳಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯ

೧೨. ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ.—ಲೇಖಕರು: ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಹೈ ಸ್ಕೂಲಿನ ಸೀನಿಯರ್ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರಾದ ಮಾದನಹಳ್ಳಿ ಶ್ರೀ|| ಚೆನ್ನಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು; ಮುದ್ರಣಕಾರರು: ಸಿ. ಬಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್, ಚೆಮ್ಮಿ ಕಾರದ ಪುಟ ೫೪; ಬೆಲೆ: ೮ ಆಣೆ.

ಇದಕ್ಕೆ 'ಮಾತೃಭಾಷಾನುಪೂರಣಂ' ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರೂ ಇದೆ. ಕೃತಿಯ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯಸೂಚಿ, ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ, ಮುನ್ನುಡಿಯ ತಳಹದಿ, ವಾಚಕರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಎಂಬುವುಗಳಿವೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು ಪಡಕ್ಕರದೇವನ

'ತಿಳಿದನಿತನನುಭವಿಸಿ ನೆರೆ | ತಿಳಿಯದುದು ತಿಳಿದಿರದೆ ತಿಳಿವುದು ಕೃತಿಯೊಳ'

ಪೊಳವರ್ಧಮನದನೆ ಬಳಂ | ತಿಳಿಯದೆ ತಾಂ ಪಳೆಯೆ ಪಳಗೆ ಪಕ್ಕಾರನೇ'

ಎಂಬ ಪದ್ಯವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪದ್ಯ ಎರಡೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆ ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಎಂಬ ಸಂಶಯವಾಯಿತು. '.... ತಿಳಿಯದೆ' ವಿಮರ್ಶೆಗೆ ತೊಡಗಿ 'ಪಳ'ದು ತಾನೇ 'ಪಳಗೆ ಪಕ್ಕಾ'ಗುವುದನ್ನೇ ಅಲ್ಲ; ವೃಥಾ 'ಬಳ'ನಾಗುವುದೂ ಯಾಕೆ? ಎಂಬುದೇ ಆ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಆದರೆ 'ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಿಮರ್ಶೆಗಾಗಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ' ಎಂದು ಒಳಗೆ ಕೈಬರಹ ದಲ್ಲಿದೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನವರ ಅಪ್ಪಣೆಯೂ ಇದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಒಂದು ಮಾತು.

ಇದಕ್ಕೆ 'ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ—ಮಾತೃಭಾಷಾನುಪೂರಣಂ' ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳು ಹೇಗೆ ಸಾರ್ಥಕಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಲೇಖಕರು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯ ಬೇಕಾದರೆ ವಾಚಕರು ಅವರ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನೇ ಓದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. 'ಯಾಕೆಂದರೆ, ಪುಸ್ತಕದೊಳಗೆ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, 'ಸನಾತನಧರ್ಮದ ಉಪನ್ಯಾಸ', ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಕೃತ-ಕನ್ನಡ ಪದ್ಯಗಳು, ಲೇಖಕರು ಯಾತ್ರಮಾಡಿದಾಗ ಬರೆದ 'ಕಾಶೀಯಾತ್ರಾ ಪ್ರಕರಣ ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಣ ಪಟ್ಟಿಕೆ' ಎಂಬ ಡೈರಿ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸ್ತುತಿಪದ್ಯಗಳು. ಇವುಗಳೊಳಗೆ ಕೆಲವು ಚಿತ್ರಕವಿತೆಗಳೂ ಇವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಈ ಕೃತಿಗೆ ಆವರಿತ್ತ ಹೆಸರುಗಳು ಹೇಗೆ ಸಾರ್ಥಕಗಳೆಂಬುದು ನಮಗಿನ್ನೂ ಮಂದಟ್ಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ಉಪನ್ಯಾಸದೊಳಗೆ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ದೇವತಾಪ್ರಾರ್ಥನಾರೂಪ ಪದ್ಯಗಳೇ ಹಲವು. ಆಮೇಲೆ

ಸುಜನಸ್ತುತಿ, ಅಶ್ವತ್ಥವೃಕ್ಷಸ್ತುತಿ ಮೊದಲಾದುವುಗಳೂ ಕೆಲವು ಪುಟಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಅಮೇಲೆ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭೇದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಆಧಾರಗಳೊಡನೆ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಮಾತಿನ ರೀತಿಯನ್ನರಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಯೊಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತ:

‘ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯ ವೇಷದ ಕತ್ತೆಗಳಂತಹರೂ, ಕತ್ತೆಯ ವೇಷದ ಹುಲಿಗಳಂತಹರೂ, ಸ್ವಭಾವವಾದ ಹುಲಿಗಳಂತೆಯೇ ಇರುವವರೂ, ಸ್ವಭಾವವಾದ ಕತ್ತೆಗಳಂತೆಯೇ ಇರುವವರೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೊರಗಣ ವೇಷ, ವಸ್ತ್ರ, ನಟನೆ, ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಮಾತು, ಮೌನ, ಇವುಗಳಿಂದಲೇ ಒಬ್ಬರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.’ (ಪುಟ ೧೫)

ಇವರ ಪದ್ಯರಚನಾವೈಖರಿಯನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತ:

ಕಂದ || ‘ಕೇ ಸುಬ್ಬರಾಯರಭಿನವ

ಭೂಸುರವಿಭು ವಿದುರಪುರದಮಲ್ಲಾರ್ ೨ |

ದೋಷಿಗಳಾರ್ಯಸುಪೋಷಿಗ

ಕೈಸೈ ಬುಧತೋಷಣಾನುಭಾಷಣರಸವರ್ ||’ (ಪು. ೨)

ಮುಳಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯ

೧೩. ಮಹಾವೀರನ ಮಾತು ಕತೆ.—(ಶ್ವೇತಾಂಬರ ಸಿದ್ಧಾಂತದಿಂದ) ಲೇಖಕರು : ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಶಾಕ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂಟಪ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರ, ಬೆಂಗಳೂರು; ಡೆಮಿ ಅಪ್ಪಪತ್ರ ಪುಟ ೧೩೨; ಬೆಲೆ : ರೂ. ೧-೮-೦.

ಜೈನರ ವಾಚ್ಛಯ ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದು ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ವಿಶೇಷತಃ ದಿಗಂಬರ ಜೈನರ ವಾಚ್ಛಯವೇ ಪರಿಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಕೂಡ ನಿಹಿತಸಂಬಂಧ ಬಂದುದು ದಿಗಂಬರ ಜೈನರದು. ಶ್ವೇತಾಂಬರರ ಅಗಮಗಳೆಂಬ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳು ಪ್ರಾಕೃತಭಾಷೆಯಾದ ಅರ್ಧಮಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿವೆ. ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ಜೈನ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ಆಯಾ ಕಾಲದ ಸಮಾಜದ ಇತಿಹಾಸದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ಒಳ್ಳೇ ಮಹತ್ತ್ವವುಳ್ಳವಾಗಿವೆ. ದಿಗಂಬರರು ಈ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ಪ್ರಮುಖ ದಿಗಂಬರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಷ್ಟೋ ಮಹತ್ತ್ವದ ಸಾಮ್ಯ ಸ್ಥಾನಗಳಿವೆ.

ಭಗವಾನ್ ಮಹಾವೀರ ಭಾರತೀಯ ಮಹಾವಿಭೂತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು: ಜೈನರಿಗಂತೂ ಚರಮ ತೀರ್ಥಂಕರನು. ಆತನ ಜೀವನವಿಷಯದ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಗಳು ಮೇಲಿನ ಅಗಮದ ಆಚಾರಾಂಗ, ಕಲ್ಪಸೂತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಆ ಮಹತ್ತ್ವದ ಭಾಗಗಳನ್ನೇ ಶ್ರೀಯುತ ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ‘ಉತ್ತರಾಧ್ಯಯನ’ವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಕೆಲವು ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಭಾಷಾಂತರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ‘ಸೂತ್ರಕೃತಾಂಗ’ದಿಂದ ವೀರಸ್ತುತಿಯ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

ನನ್ನ ಅರಿಕೆಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಜೈನಾಗಮ (ಶ್ವೇತಾಂಬರ)ದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಂತರವಾದುದು ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ: ಅದರ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕನ್ನಡ ಲೇಖಕರಾದ ಶ್ರೀ ೧ ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರದು. ವೈರಾಗ್ಯರಸಪೂರ್ಣವಾದ ಮತ್ತು ನೀತಿತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಅರುಹುವ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನೇ ಅವರು ನೋಡಿ ಆರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಭಾಷಾಂತರವಾದರೂ ಒಳಿತಾಗಿದೆ.

ಅನುಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ‘ಜೈನಧರ್ಮ ಪರಿಚಯ’ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಕಿರಿದರಲ್ಲಿ ಪಿರಿದಾದ ಜೈನತತ್ತ್ವಗಳ ರೂಪರೇಖೆ ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವಾಗಿವೆ. “ಈ ಐದು ತೆರದ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಮೂರು ಜ್ಞಾನಗಳೂ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವವರಿಂದ” (ಪುಟ ೧೦೫) “ಮಾನು ಓಡಿಯಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನೀರು ಹೇಗೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವೋ ಪುದ್ಗಲ ದೊಡನೆ ಸೇರಿದ ಜೀವ ಓಡಿಯಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಧರ್ಮ ಹಾಗೆ” (ಪುಟ ೧೦೮) ಅಸ್ತಿತ್ವವಾದ ಪಾಠ (ಪುಟ ೧೧೦) “ಉಪಾಸಕರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಹದೇ ಪೋಷಧ” (ಪುಟ ೧೨೧), ಇತ್ಯಾದಿ.

ಶ್ರೀ|| ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರ ಲೇಖನಶೈಲಿ ಲಲಿತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಭಾಷಾಂತರದ ಮೇಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಡೆಯ ಎರಡು ಸೂಚಿಗಳು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಸಾಧನಗಳು. ಕನ್ನಡಿಗರು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಗತ್ಯ ಓದಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಕೋರುತ್ತೇವೆ. ಅ. ನೇ. ಉಪಾಧ್ಯೆ

೧೪. ವೀರಪಥಿಕ.—ಕವಿಗಳು : ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಧೂಲಾ ಅವರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಅರವಿಂದ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆ, ಹಲಸಂಗಿ; ಕ್ರೌನ್ ಅ. ಪ. ಪುಟ : ೪೦; ಬೆಲೆ : ೨ ಆಣೆ.

ಇದು ಹಲಸಂಗಿಯ ಅರವಿಂದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ‘ಕಾಣಿಕೆಯ ಕಮಲ’. ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಧೂಲಾ ಅವರ ಕೆಲವು ಜಿಜ್ಞಾಸಕವಿಗಳೂ ‘ಅರವಿಂದ ಅಭಿಮಾನಿ’ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಕಥನ ಕವನವೂ ಸೇರಿವೆ. ಶ್ರೀ|| ಧೂಲಾ ಅವರ ಪರಿಚಯರೂಪವಾದ ಒಂದು ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ|| ‘ಮಧುರ ಚೆನ್ನರೂ’ ಇದಕ್ಕೆ ಬರೆದಿರುವರು. ‘ಕವಿಕಾಂಡಕ್ಕೆ’ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ಧೂಲಾ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದರೂ ಈಗ ಹೊರಬಿದ್ದ ‘ವೀರಪಥಿಕ’ವೇ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮೊದಲ ಪ್ರಕಟನೆ.

ಕನ್ನಡ ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದ ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ವಿವಿಧ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಆಗರ ವಾಗಿದೆ. ಇಂದೂ ಆ ವೈವಿಧ್ಯ ಹೊರಸೂಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ಧೂಲಾ ಅವರೂ ತಮ್ಮ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಬೆರೆಸುತ್ತಿರುವರು. ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಉತ್ತಮಾಂಶಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತಂದುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಮನೋವೇ ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ‘ಅರವಿಂದ ಅಭಿಮಾನಿ’ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಅವರು ‘ವೀರಕಾಸೀಮ’ನ ಚರಿತ್ರೆ ಕವನವನ್ನು ಬರೆದಿರುವರು. ಇದರ ಶೈಲಿ-ಭಂಡಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ವೈಷಮ್ಯ, ಶೈಥಿಲ್ಯಗಳು ತೋರಿದ್ದರೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಡಗಿದೆ. ಕವಿ ದ್ವಿಪದಿಯ ಎರಡೂ ಪ್ರಾಸಗಳನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಸಹಜವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿರುವನು. ಕವಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಂಗ್ರಹದ ಭಾವಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಡಮೂಡಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧಕನ ಹಾಗೂ ಸಂಗ್ರಹದ ಭಾವಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಡಮೂಡಿದೆ. ಇವುಗಳ ಆರ್ತ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಸ್ಪಷ್ಟಜೀವಿಯ ಅನುಭವಗಳು ಈ ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳ ಆರ್ತ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಸಂಶಯವಾದರೂ ಭಾವಗೀತೆಯ ಪುಷ್ಟಿ ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾಷೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕುಂಟುತ್ತದೆ. ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಒಂದೇ ಅರ್ಥದ ಶಬ್ದಗಳು ತಿರುತಿರುಗಿ ಬಂದಿವೆ. ಸ್ಪಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಕೆಲವು ದಿವ್ಯ ಅನುಭವಗಳು ಇಲ್ಲಿಯ ಕೆಲವು ಗೀತೆಗಳಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವೈಭವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿವೆ. ‘ಅಂತರಾರಾಮ’ ಎಂಬ ಕವನ ಈ ಬಗೆಯದು. ಅದರ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಭಾಷೆಯ ವಾಹಕ ಸಾಕಷ್ಟು ನೆರವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ಅನುಭವದ ಆಳದ ಬಗ್ಗೆ ಕವಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅರಿಯಬೇಕು.

ಶ್ರೀ|| ಧೂಲಾ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನೂ ಕನ್ನಡದ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಪರಿಪಾಕಕ್ಕೆ ಒಯ್ದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಡುಗಾರರಾಗಲಿ ಎಂದು ನಾವು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ. ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳ

೧೫. ಕಾಡುಮಲ್ಲಿಗೆ.—ಲೇಖಕರು : ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೆ. ನಾಗರಾಜರಾಯರು ; ಕ್ರಾನ್. ಅ. ಸ. ಪುಟ ೬೨ ; ಬೆಲೆ : ೮ ಆಣೆ.

ಇದು ಐದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ. ಇದಕ್ಕೆ ನುರಿತ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವರು. ಇಲ್ಲಿಯ ಕತೆಗಳು ಆರಂಭಸ್ವಯಂತ್ಯಗಳಾದರೂ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕತೆಗಾರನ ಮೂಲಶಕ್ತಿ ಒಡೆದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಜೀವನದ ದುಃಖ ಈ 'ಕಾಡುಮಲ್ಲಿಗೆ'ಯ ಐದು ಎಸಳುಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ಬಗೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುವುದು. ಸನ್ನಿವೇಶರಚನೆ, ಸಂಕೇತನಿರ್ಮಾಣ, ಸಂವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ತನವೂ, ಹುಮ್ಮಸೂ ತೋರಿವೆ. ವಿವಿಧ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಇಂದಿನ ಸಮಾಜವನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ತೋರುವುದಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣ ಕತೆಯಂಥ ಬೇರೆ ಸಾಧನವಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ವಿಷಯವೂ ಕಲಾವಿದನ ದೊಡ್ಡ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತಾಕಿ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣರೂಪವನ್ನು ತಾಳುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಕತೆಯ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಿಕೆಯಿದೆ: ಸಣ್ಣದೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ತೋರಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ 'ಕಾಡುಮಲ್ಲಿಗೆ'ಯೆಂಬ ಮೊದಲ ಕತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದುದು. ಅದರ ಅದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಬೆಳೆವಣಿಗೆ ಬೇಕು, ತಾಳ್ಮೆ ತೂಕ ಬೇಕು. ಹೊಲೆಯನನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಭಾಗವತರನ್ನು ತೀರ ಸುಧಾರಕರನ್ನಾಗ ಮಾಡಕೂಡದು. ಸಾವಿನಿಂದಲೇ ದುರಂತಚಿತ್ರ ಪೂರ್ಣವಾಗುವದೆಂಬ ಕಲಾಸಮಯ ಕತೆಯನ್ನು ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿದೆ. 'ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯ ರಿಪೇರಿ' ಎಂಬ ಕತೆ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಜೀವನದ ದುಃಖಮಯ ಚಿತ್ರ. ಕತೆಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೊನೆಯ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಜೀವನದ ಕೊರಗು ಸರಿಯಾಗಿ ಮೂಡಿದೆ. ಅದರೂ ಅಶಿ—ನಿರಾಶೆಗಳ ತೂಗಾಟ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ತೋರಿದ್ದರೆ ಕತೆಗೆ ಕಳೆಯೇರುತ್ತಿತ್ತು. ಉಳಿದ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣಗಳ ಜೊತೆಗೆ ರಚನೆಯ ಸುದೀರ್ಘತೆಯಾಗಲಿ ಅವಸರವಾಗಲಿ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಂಭಾಷಣ—ಸ್ವಗತಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಕತೆಯ ಅಳತೆ ಮೀರಿ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿವೆ. ಸಂಸೃತಪದದೋಷಗಳೂ ಹಣಕಿವೆ. ಕತೆಗಾರರು ತಮ್ಮ ಕಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಳಿಯಿಸಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಮೆ ತರಲೆಂದು ನಾವು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳ

೧೬. ಪ್ರೇಮಯೋಗಿನಿ.—ಲೇಖಕರು : ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೆ. ನಾಗರಾಜರಾಯರು, ಬೆಂಗಳೂರು ; ಫಾಲ್ಸ್ ಕ್ಯಾಪ್ ೧/೮ ಆಕಾರದ ಪುಟ ೬೦ ; ಬೆಲೆ : ೮ ಆಣೆ.

ಇತರ ಪ್ರಾಂತಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸುವ ಪರಂಪರೆ ಹೊಸಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿ ಸುಚಿಹ್ನವೇ. ಅದರ ಕನ್ನಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದ ಕೃತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 'ಸಾಹಿತ್ಯರತ್ನ'ಗಳೇ ಇರಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಯ್ಕೆಯ ವಿವೇಕ ತಪ್ಪಿದರೆ ಬೆಳೆಯುವ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೊರಗಿನ ಕೊಳೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದಂತೆ ಆಗಬಹುದು. ಪ್ರಸಿದ್ಧವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಹೆಸರಿನ ಮೇಲಿಂದ ಅವರ ಎಲ್ಲ ಕೃತಿಗಳೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಾರದು.

ಸದ್ಯದ ಚಿಕ್ಕ ಕಾದಂಬರಿ ಬಂಗಾಲಿಯ ಪ್ರಖ್ಯಾತಲೇಖಕರಾದ ಶ್ರೀ ಶರಚ್ಚಂದ್ರರ 'ಅನುಪಮಕಾ ಪ್ರೇಮಾ' ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಯ ಅನುವಾದವಾಗಿದೆ. ಅನುಪಮೆಯ ಪ್ರೇಮಜೀವನ ಸಮಾಜರೂಢಿಯ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ತೊಳಲಾಡಿದ ಬಗೆಯೇ ಇದರ ಸಂವಿಧಾನದ ಮೂಲಸೂತ್ರ. ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರುಣವಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊಸ ಕಳೆಯಿಲ್ಲ. ಸ್ವಭಾವಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನದ ಕೂಡ ಹೊಂದಿಹೋಗುವ ತಾಳ್ಮೆಯಿಲ್ಲ. ಸುರೇಶನನ್ನು ಕಂಡು ಒಮ್ಮೆಯೂ ಮಾತನಾಡಿಸದ ಅನುಪಮೆ ಅವನ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮಂಚದ ಕಾಲನ್ನೂ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅರಚುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ತಂದೆ ಜಗದ್ವಂಧುಬಾಬು, ಅನುಪಮೆಯ ಮದುವೆಯ ದಿನ ವರನಾದ ಸುರೇಶ

ಒಡೀಹೋದದ್ದರಿಂದ ಅಂದೇ ಮದುವೆ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಜಾತಿ ಹೋಗುವುದೆಂದು ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನಿಗೆ ಅವಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವನು. ಆ ಮುದುಕ ಸತ್ತಮೇಲೆ ಅನುಪಮೆ ವಿಧವೆ ದಾಗಲು 'ವಿನಾಹಕ್ಕೂ ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ಅವಳ ಪುನರ್ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವನು. ಇವೆಲ್ಲ ಕಥೆಯ ಗುಣಕ್ಕೆ ಕೊರತೆ ತರುವುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 'ಅನುಪಮೆಯ ಪ್ರೇಮ'ವೇ ಈ ಕಥೆಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯವುಳ್ಳ ಭಾಗವಾದರೂ ಅವಳು 'ಪ್ರೇಮಯೋಗಿನಿ' ಎನ್ನುವಂಥ ಕೈವಾಡ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅನುವಾದಕಾರರು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಪಜವಾದ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡದ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಒಪ್ಪುವ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಿರುವರು. ಆದರೂ ಕ್ಲಚ್ಚಿತ್ತಾಗಿ ಕೃತ್ರಿಮತೆ ಮೂಡಿದೆ. ಶ್ರೀ ಶರಚ್ಚಂದ್ರರ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಇವರಿಗೆ ಬಯಕೆ ಇದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಗುಣ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವುಗಳನ್ನೇ ಆಯ್ದು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆ.

ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳ

೧೭. ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕ.— (ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ-೧೦)
ಲೇಖಕರು : ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ.; ಕ್ರಾ. ಅ. ಪು. xxiv + ೨೯೪; ಬೆಲೆ: ಇಂಕಿಲ ರೂ. ೧-೪-೦; ಸಾಧಾರಣ ರೂ. ೦-೧೨-೦.

ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟ್ಯದ ಹುಟ್ಟು- ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಲಕ್ಷ್ಯ - ಲಕ್ಷಣ ಇವುಗಳನ್ನನುಲಕ್ಷಿಸಿ "ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ವಿದ್ಯುತ್ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಚೆದರಿತಕ್ಕೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಲೇಖನಗಳನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ, ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಸಾರಿ, ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಾಯಕರತ್ನ (?) ದಂತಿರುವ ಒಂದು ಭಾಗದ ವಿಚಾರವಾಗಿ" (ಐಡಿಸೇವಾಸಕ್ತ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಮುನ್ನುಡಿ) ಬರೆದ ಗ್ರಂಥವಿದು.

ವಿಷಯವಿಸ್ತಾರದಿಂದಲೂ ನಿರೂಪಣಪದ್ಧತಿಯಿಂದಲೂ ಇದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂಗ್ರಾಹ್ಯವೆನಿಸುವಂತಹ ಗ್ರಂಥವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ (ಪುಟಗಳು ೧-೩೨) ಹಳೆಯ ಲಕ್ಷ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಸಾಹಿತಿಗಳ ವಿಮರ್ಶಾಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಆಸುರಿಸಿ, ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕದ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ಉತ್ಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ (ಪುಟಗಳು ೩೩-೧೬೪) ವಿಶ್ವಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿಗಳ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಮೂರನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ (ಪುಟಗಳು ೧೬೫-೨೪೦) ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟ್ಯದ ಲಕ್ಷ್ಯಬದ್ಧರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಮಧ್ಯಮ ತರಗತಿಯ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ; ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ (ಪುಟಗಳು ೨೪೧-೩೭೨) ಅವನತಿಕಾಲದ ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ ಹತ್ತು ತರದ ರೂಪಕಗಳನ್ನೂ ಕಾಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳ ಆಕಾರಾದಿಯನ್ನು (Index) ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗದ ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರಮಾಣಗ್ರಂಥಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೂ, ಕನ್ನಡದ ಹೊರತಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರಿಯದವರಿಗೂ ಅತ್ಯಂತ ಉಪಯುಕ್ತವೆನಿಸುವ, ಕನ್ನಡಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸಂಗ್ರಾಹ್ಯವೆನಿಸುವ ಈ ಗ್ರಂಥ ಸಣ್ಣದೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ; ಆದರೂ ಇಷ್ಟು ಸಣ್ಣದಾಗಬಾರದಿತ್ತೆಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆನಿಸುವುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪುಟದಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುವ ಲೇಖಕರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊನೆಗೆ ನಾವು ವಂಚಿತರಾದವೆಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯಥೆಪಡುವಂತಿದೆ; ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ವಿಷಯಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದವರಿದ್ದಾರೆ. 'ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವವನ್ನು' ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದರೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಬಹುದಿತ್ತು. ಸದ್ಯದ ವಿವೇಚನೆಯಲ್ಲಿ

ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಂಡಿತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಎದ್ದು ಕಂಡುಬರುವುದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಹಳೆಯ ಲಕ್ಷಣಗ್ರಂಥಗಳ 'ಸಂಗ್ರಹ'ದ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ವಿಶಾಲ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬರೆದ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಆಯಾ ನಾಟಕಗಳ ಕಥಾವಸ್ತುವಿನ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. (೨ನೆಯ ಮತ್ತು ೩ನೆಯ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳ ಕಥಾವಸ್ತು ೨೫ ಪುಟಗಳಷ್ಟಿದೆ.)

ಕೆಲವೆಡೆ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಂಡಿತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟಂತಿದೆ. "ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕ ಆರ್ಯಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಜನಿಸಿತೆಂದೂ, ಆದರೆ ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕ್ ನಾಟಕಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರಬಹುದೆಂದೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು" (ಪು. ೪೭). ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಪೋಷಿಸುವಂತಹ ಚರ್ಚೆಯನ್ನಾಗಲಿ, ಕಾರಣಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಆಕ್ಷೇಪವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲೇಬೇಕೆನಿಸುವುದು: "ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕ ರಾಜಾಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ (ಮುಖ್ಯವಾಗಿ) ಆಡುವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಲಿತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಕವಿಗಳಿಂದ.... ಉತ್ಪನ್ನವಾದದ್ದು. ಗ್ರೀಕ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಾಟಕಗಳಂತೆ ಇದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ನಾಟಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ, ಜನಾಂಗ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ, ಬೆಳೆದದ್ದಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ" (ಪು. viii). ಭರತನಾಟ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ನಾಟಕದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕತೆ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಪ್ಪೆಂದು ತೋರಿಸುವುದು; ಅಂದಿನ ಸಮಾಜ-ಇತಿಹಾಸಗಳ ನಿಜವಾದ ಮಾಹಿತಿ ಇದುವರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದಲೂ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅಸಮಂಜಸವೆನಿಸುವುದು.

ಸೊಗಸಾದ ಗ್ರಂಥ ಇನ್ನೂ ಸೊಗಸೆನಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ನಾವು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಇತಿಹಾಸದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕನ್ನಡದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಅಭ್ಯಾಸ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥಗಳು ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೀಗೆಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನವರ ಯುಜಾರದಲ್ಲಿರಿಸಲೆಂದು ಆಶೆ.

ಆರ್. ವಿ. ಜಾಗೀರದಾರ

೧೪. ಸಂಧ್ಯಾರಾಗ.— ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ೩೧ನೆಯ ಕುಸುಮ (ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾದಂಬರಿ); ಬರೆದವರು: ಶ್ರೀ|| ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು; ಬೆಲೆ: ರೂ. ೧.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯ ಹೆಸರು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನ್ವರ್ಥಕವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಕಾದಂಬರೀ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗ ಇಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ವರ್ಣನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿ, ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬಯಲಾಟದ ಸೂತ್ರಧಾರನಂತೆ ಹಣಕಿಕ್ಕಿ ಕಾದಂಬರೀ ಕಾರನೇ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಶೈಲಿ ಹಳೆಯದಾಯಿತು, ಅಸಮರ್ಪಕವೆನಿಸತೊಡಗಿತು; ಪಾತ್ರಗಳ ಮುಖವಾಗಿಯೇ ಕತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸುವ ಹೊಸ ಶೈಲಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಳೆಯದು ಹೋಗಿ ಹೊಸದು ಬರುವುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದು.

ಇಲ್ಲಿ ಕತೆ ಇಲ್ಲ; ಕತೆಗೆ ಮಹತ್ವವೇ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಭಾವ ಚಿತ್ರದ (Character study) ಮಾದರಿ ಇದು. ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದಾಕ್ಷಣ ರಾಯರು, ಮಿನಾಕ್ಷಿ, ರಾಮಚಂದ್ರ, ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮೊದಲಾದವರು ತೀರ ಪರಿಚಿತರಂತೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿ ನಿಲ್ಲುವರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವರಂತೂ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿ, ಬೆಳೆದು, ಮೂರ್ತಗೊಳ್ಳುವರು. 'ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಂತೂ' ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದ ಕಲೆಯನ್ನು ಅಶ್ರಯಿಸುತ್ತಾನೆ;

ಇಲ್ಲಿ ಕಲೆ ಕಲಾವಿದನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾತು ನಿಜ; ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ 'ಸಂಧ್ಯಾರಾಗ'ದಲ್ಲಿ ಮಿನಾಕ್ಷಿಯೇ ಕಲಾವಿದ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅವಳು ನಿರ್ಮಲವಾದ ಹೃದಯ, ನಿರ್ವಾಙ್ಮಯ ಅಂತಃಕರಣ, ವಿಶಾಲವಾದ ದೃಷ್ಟಿ - ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವಳು. ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಾಣಿಸಹಜವೃತ್ತಿ ಅವಳದು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ತಾನೇ ಅರಿಯದ ಮಹಾನುಭಾವತ್ವ ಅಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಗನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ಕಲಾವಿದ ಈಕೆ ಎನಬಹುದು.

ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸೊಗಸಿನ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿವೆ. ಕಲಾವಿದ ಮಿನಾಕ್ಷಿಯ ಮಗನಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಕಲಾವಿದ; ಸಂಸ್ಕಾರವಿಲ್ಲದ ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮನ ಮಗ ರಾಮಚಂದ್ರ ಅಸಂಸ್ಕೃತ, ಸ್ವಾರ್ಥಪ್ರೇರಿತ. ಮಿನಾಕ್ಷಿ-ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ಇವರ ತುಲನೆಯ ಚಿತ್ರ, ರಾಮಚಂದ್ರ-ಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಪರಸ್ಪರ ವಿರುದ್ಧ ಜೀವನಚಿತ್ರ ಇವುಗಳ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎರಡು ದ್ವಂದ್ವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಟಿಪ್ಪಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಾದಂಬರಿ ಇದಕ್ಕೆ ಚಿಕ್ಕದಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎನಿಸುವುದು, ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡದಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎನಿಸುವುದು. ಮಿನಾಕ್ಷಿಯ ಕತೆ ಒಂದು, ಲಕ್ಷ್ಮಣನದೊಂದು - ಹೀಗೆ ಎರಡು ಕತೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ, ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿಲ್ಲ; ಒಂದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಅವಸರ ವಾದಂತಿದೆ.

ಸ್ವಭಾವಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಮಾದರಿ ಇದು. ಶೈಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿದೆ, ಆಸಂಬಂಧಿತ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. 'ಜೀವಂತ ನೈತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಗಳು ಸಜೀವವೆನಿಸುವ ಅನುಭವ ಆ ಮಾತನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ. ಓದಬೇಕು, ಓದತೊಡಗಿದರೆ ಮುಗಿಸಲೇ ಬೇಕು ಎನಿಸುವುದು. ಶ್ರೀ|| ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ತರುಣ ಸಾಹಿತಿಗಳು. ಆದುದರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಇವರು ಒದಗಿಸಬಲ್ಲರು ಎಂಬುದು ಅತ್ಯಂತ ಆನಂದದ ಮಾತು.

ಸ್ವತಂತ್ರ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಗಟ್ಟಿಗತನಕ್ಕಾಗಿ 'ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆ'ಯ ಸಂಚಾಲಕರಿಗೆ ನಾವು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಕಳೆದ ೫-೬ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ 'ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ' ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕತೆ-ಕಾದಂಬರಿಗಳು ದೊರೆತವೆ. ಆದರೂ ಸಂಚಾಲಕರಿಗೆ ನಮ್ಮದೊಂದು ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆ: ಗ್ರಂಥದ ಮುದ್ರಣದೋಷಗಳನ್ನು ಪಡುಗಿನಂತೆಂದು ತಿಳಿದು ತಪ್ಪಿಸಲೇಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪುಟದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಮುದ್ರಣದೋಷ ಕಣ್ಣು ಚುಚ್ಚುವುದು. ಇಷ್ಟೇಕೆ ತೀರ ಮೊದಲನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿಯೇ (Inner Title page) '೩೧ನೆಯ ಕುಸುಮ' ಎಂದು ಬಿದ್ದಿದೆ. ೫-೬ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯೇ 'ಕುಸುಮ' ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬಾರದಾಗಿತ್ತು.

ಆರ್. ವಿ. ಜಾಗೀರದಾರ

೧೯. ಹುಚ್ಚು ಬೆಳದಿಂಗಳಿನ ಹೂಬಾಣಗಳು. - ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ|| ಪ. ರಮಾನಂದ ರಾಯರು; ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಮಿತಿ, ಧಾರವಾಡ; ಪುಟ ಸು. ೨೪೦; ಬೆಲೆ: ರೂ. ೧-೫-೦.

ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರೇ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಈ ಗ್ರಂಥ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೊಸದೇ ಅಗಿದೆ. ಶ್ರೀ|| ರಮಾನಂದರಾಯರ ಹಾಸ್ಯಲೇಖನಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಮುಕುಂದರಾಯರೆಂಬ ಚಿತ್ರ ಕಾರರಿಂದ ಹಾಸ್ಯಚಿತ್ರಗಳ ಜೊತೆ ದೊರೆತ ಈ ಲೇಖನಸಂಗ್ರಹ ಸಂಗ್ರಾಹ್ಯವಾಗಿದೆ. ಹೀಲೀರ್ ಬೆಲಾಕಾರ ಲೇಖನಗಳು, ಜಿ. ಕೆ. ಚೆಸ್ವರಾಚಾರ್ಯರ ಹಾಸ್ಯಚಿತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿರುವಂತೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಪುಸ್ತಕವೂ ಅಗುವದೆಂದು ಅಶಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

... ವಿನೋದಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಪ್ರಾಚೀನಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆ ಒಂದು ರೂಪಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಪೂರೈಸಿದವರು ಇಲ್ಲ. ಹರಟೆಯಮಲ್ಲರ ಕೆಲವು ಲೇಖನಗಳು ಮಾತ್ರ ಈ ಮಾತಿಗೆ ಆಪವಾದ. ಶ್ರೀ|| ಶ್ರೀರಂಗರ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಾಟಕಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ|| ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಕೆಲವು ಹರಟೆಗಳಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ|| ಕಾರಂತರ ವಿಡಂಬನ ಬರೆಹಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ವಿನೋದಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ|| ಪ. ರಮಾನಂದರು ಮಾತ್ರ ಈ ರೂಪವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿನೋಡಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ 'ನನ್ನ ಭಾವ', 'ರಮೇಶ' ಎಂಬ ಬರೆಹಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯದ ಬುದ್ಧಿ ದ ತರಂಗದ ಪರಿಚಯ ಕನ್ನಡವಾಚಕರಿಗೆ ಈ ಮೊದಲೇ ಆಗಿತ್ತು. ಬಿಡಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯದ ಅವರ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ 'ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆ'ಯವರು ಉಪಯುಕ್ತಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಗ್ರಂಥ ದೊಡ್ಡದಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ನಗೆಚಿತ್ರಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಲೇಖಕರೇ "ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬರೆಹಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವ ಬದಲಾಗಿ ಕೇವಲ ಪ್ರಯೋಗಗಳೆಂದು ಕರೆಯುವದು ಒಳ್ಳಿತು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅನೇಕವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯವುಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಗ್ರಹಮಾಡ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಬಣಗುಹಾಸ್ಯದ 'ಪತ್ತೆದಾರನ ಸೂಕ್ಷ್ಮಬುದ್ಧಿ', ಹಾಗೂ ಹಾಸ್ಯವೇ ಕಂಡುಬಾರದ 'ವಿನೋಚನ', 'ಚಿನ್ನದ ತೊಟ್ಟಲು', ಪ್ರಯೋಗರೂಪವಾಗಿರುವ 'ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಅಕೃತ್ಯ' ಎಂಬ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಬಿಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

"ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳೆಲ್ಲ ಬರೇ ಪ್ರಯೋಗಗಳಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹೊರಗಿನ ಅಂಶವನ್ನು ಕೂಡ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಲೇಖಕರು ಸೌಜನ್ಯದಿಂದ ಸೂಚಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ಉಪಯುಕ್ತ ವಾಗಿವೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು; ಮತ್ತು ಮುನ್ನುಡಿಕಾರರಾದ ಶ್ರೀ|| ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ಹೇಳಿದ "ಶ್ರೀ|| ಪ. ರಮಾನಂದರಾಯರ, ಪರಮಾನಂದಕರನಾದ ಈ ಬರೆಹಗಳು ಕೇವಲ ಪ್ರಯೋಗ ಗಳು ಎಂದು ಯಾರೂ ಒಪ್ಪಲಾರರು. ಅಲ್ಲಿಯ ನಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸತನವಿದೆ; ನವೀನ ದೃಷ್ಟಿ ಯಿದೆ" ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ 'ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿತವಿದೆ' ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸಲಾಗದು.

ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿಯೆ ಮೊದಲನೆಯ 'ಕೊಡೆಯ ವಿಚಾರ' ಎಂಬ ಹಾಸ್ಯದ ಹರಟೆ ಅಂತಹ ಜಾತಿಯ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆದರ್ಶವಾಗಿದೆ. ಲೇಖಕರ ಇಂತಹ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಹೊರಡುವುದಾದರೆ ವಾಚಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಉಪಕಾರವಾದೀತು. ಇಂಗ್ಲಿಷರಲ್ಲಿ ಹಿಲೇರ್ ಬೆಲಾಕ್, ಚೆಸ್ಪರಟನ್ ಇಂತಹರ ಹರಟೆಗಳ ಮಾದರಿ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ 'ಹರಿ ಕಮತನ ನೆನಪು' ವಾಚಕರಿಗೆ ಮರೆಯಲಾರದು. ನಾಗಣ್ಣನ ಪಾತ್ರವಂತೂ ವಾಚಕರ ಗೆಳೆಯನಾಗಿ ಎಂದಿಗೂ ಉಳಿಯಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ಪತ್ರದ ಸುತ್ತಲೂ ಹೆಣೆಯುವ ಲೇಖನಗಳು ಅಡಿಸನ್, ಸ್ಪೀಲ್, ಗೋಲ್ಡ್‌ಸ್ಮಿತ್‌ರ ಬರೆಹಗಳಂತೆ ಮನೋರಂಜಕವಾಗ ಬಹುದು. 'ಹರಿಕಮತನ ನೆನಪು'ನಲ್ಲಿಯೆ ಬಕಾರದ ಶಬ್ದಸಂಗ್ರಹವು ಗಮನಾರ್ಹ ವಾಗಿದೆ. 'ಅಂಕುಡೊಂಕು ಸಂಕಪಾಲ' ಎಂಬ ಲೇಖನದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ತೋರುವ ಹಾಸ್ಯ ಹಾಗೆಯೇ ಹರಿದುಬಂದಿದೆ. 'ಚಿಕ್ಕರಾಮು ಅಜ್ಜಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಕಥೆ', 'ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ' ಇವುಗಳಲ್ಲಿಯೆ ವಿಡಂಬನೆ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಅಂತು ಶ್ರೀ|| ರಮಾನಂದರಾಯರು ಕನ್ನಡ ಓದುಗರಿಗೆ ವಿನೋದದ ಊಟವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿದ್ದು, ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಮುಕುಂದರಾಯರ ಹಾಸ್ಯಚಿತ್ರಗಳು ಊಟದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗಳಂತೆ ರುಚಿಕರವಾಗಿವೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಹೊದಿಕೆಯ ಮೇಲೂ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾದ ಚಿತ್ರವಿದೆ.

ಇಂತಹ ವಿನೋದದ ಊಟ, ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಗಳನ್ನು 'ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಾಶನ ಸಮಿತಿ'ಯವರು ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಬಡಿಸಲೆಂದು ಆಶಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡ

೨೦. ಪಾವನ ಪಾವಕ.—ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಪ್ರಕಾಶನ ಸಮಿತಿ, ಧಾರವಾಡ; ಫಲ ಸು. ೯೫; ದೆಲೆ :

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ 'ಜಡಭರತ'ರು ತಾವು ಕಂಡ ನಾಲ್ಕು ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಥಮ ಮುಗಳಿಯವರು ಆ ನಾಲ್ಕು ಕನಸುಗಳನ್ನು ದೃಶ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಬೇಂದ್ರೆಯವರೂ ಹಾಗೂ ಮುಗಳಿಯವರೂ 'ಸ್ವಪ್ನಶಾಸ್ತ್ರ'ವನ್ನು ಕುರಿತು ಹಿನ್ನುಡಿ ಮುನ್ನುಡಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಮೂವರು ಲೇಖಕರ ಫಲವೇ ಈ ಪುಸ್ತಕ. ಆಂತರ್ಯ ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟರೂಪವಿಲ್ಲ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಶಿಷ್ಟರೂಪ, ಹಾಗೂ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಕನಸಿನ ಗಡಚು ವಿಚಾರ-ಇವುಗಳು ಕನ್ನಡ ನಾಡಕರಿಗೆ ರುಚಿಸದೆ ಹೋಗಬಹುದು.

'ಜಡಭರತ'ರ ಕನಸುಗಳು ಗಂಭೀರವೂ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವೂ ಆಗಿವೆ. ವಾಸ್ತವ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮರೆಯಿಸಿ ಬೇರೊಂದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವ ಸೌಲಭ್ಯ ಕನಸುಗಳಿಗೆ ಇರುವದರಿಂದ, ಅವು ಅದ್ಭುತರಮ್ಯವೇ ಆಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸ್ವಪ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಉದಾತ್ತ ಸಂದೇಶದ ಜೊತೆ ಕೂಡಿರುವುದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ. 'ಜಡಭರತ'ರು ತಮ್ಮ ನಾಲ್ಕು ಕನಸುಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು ೨೦ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಮುಗಳಿಯವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು ೪೦ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ದೃಶ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕವಿಗಳೂ ಆಗಿರುವದರಿಂದ ದೃಶ್ಯರಚನೆ ಸುಂದರವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ದೃಶ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗದ್ಯ, ಸರಳ ರಗಳೆಗಳು ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅದ್ಭುತರಮ್ಯವಾದ ಕಥಾನಕವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ, ಸ್ಥಳ, ವೇಳೆ-ಇವುಗಳ ವಿಶೇಷವಾದ ಅಂತರವನ್ನೂ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನೂ ಸೂಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅನೇಕಸಲ 'ರಂಗನಿರ್ದೇಶ'ವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುವ ರಂಗನಿರ್ದೇಶಗಳು ನಾಟಕದ ಓಟಕ್ಕೆ ತೊಡಕೇ ಸರಿ. ಅದ್ದರಿಂದ ಲೇಖಕರು ದೃಶ್ಯರೂಪಕ್ಕಿಂತ ಕಥನ ಕವನಗಳ (Narrative Poems) ರೂಪವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೂ ಬೇರೊಬ್ಬರ ಕನಸುಗಳನ್ನು ತಾವು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ 'ಇಂಥಾ ಸ್ವಪ್ನದೃಶ್ಯಗಳು ಭಾವಗೀತೆಗಳಂತೆ ನಾಟಕಕಾರನ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಿವೆ' ಎಂಬ ಮಾತು ಅರ್ಥಹೀನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುನ್ನುಡಿ, ಹಿನ್ನುಡಿಗಳು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವೂ ಉಪಯುಕ್ತವೂ ಆಗಿವೆ. ಕನಸೆಂದ ರೇನು, ಅದರ ಅರ್ಥವೇನು ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ, ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾದ ಫ್ರಾಯಿಡನ ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಹಾಗೂ ಕನಸು, ಕಲಾಪ್ರಪಂಚಗಳ ಸಂಬಂಧ-ಇವುಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಮುಗಳಿಯವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಶಬ್ದಗಳ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದಂತಿದೆ. ಈ ಲೇಖನವೂ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಬೇಂದ್ರೆಯವರ 'ಸ್ವಪ್ನವಿಜ್ಞಾನ'ವೆಂಬ ಹಿನ್ನುಡಿಯೂ ಸ್ವತಂತ್ರ ಲೇಖನಗಳಾಗಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿವೆ. ಅವರು ಪಾರ್ವಾತ್ಯ, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ತಾತ್ವಿಕರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸಮಾ ರೋಚಿಸಿ, ಸ್ವಪ್ನ ಜ್ಞಾನನೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂದು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಫ್ರಾಯಿಡನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಕೇವಲ 'ಕಾಮಪ್ರಮೇಯ'ವೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅದು 'ಕೇವಲ ಲೈಂಗಿಕ'ವೆಂದೇ ಅರ್ಥಮಾಡುವದು ತಪ್ಪಾಗುವದು.

ಹೊಸಗನ್ನಡದ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ 'ಪಾವನ ಪಾವಕ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದ ಈ ಹೊಸ 'ಮಿಶ್ರಣ'ದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಈಗಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗದು.

ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡ

೨೧. ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು.—ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಚೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ ; ಪುಟ ೫೭ ; ಬೆಲೆ : ರೂ. ೦-೩-೨ (?).

ಚೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದವರು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದ ಕಥಾಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಉತ್ತಮವಾದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಂಘದವರು ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಾರ್ಯರಾದ ರಾಜಸೇವಾಸಕ್ತ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ವರ್ಧಂತೃತ್ವವದ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಕಾಣಿಕೆಯಿದು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಕಥಾರೂಪ ಹೆಚ್ಚಾದ ವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನೂ ಪ್ರಾರಸ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆದಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈಗ ಬಹುತರವು ಕಥಾಸಂಗ್ರಹಗಳ ಮಟ್ಟ ಉಚ್ಚತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅಂತಹವು ಜನರಿಗೆ ಬರಿಸಲಾರವು.

ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡನನ್ನೂ ಮಗುವನ್ನೂ ಕಳೆದು ಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳೊಬ್ಬಳು 'ಯಾರಿಗೋಸ್ಕರ ಬದುಕಬೇಕು' ಎಂದು ಜೀವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದುರಂತಚಿತ್ರವಿದೆ. ಲೇಖಕರಾದ ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಕೃಷ್ಣರು ಕಥೆಯನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿಸಿಕೊಂಡುಹೋಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರದೇ ಆದ 'ಹೆತ್ತೊಡಲು' ಎಂಬ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸುಕತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕಥಾನಿರೂಪಣೆಯಿದೆ. ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನೆರೆಮನೆಯ ಗೃಹಸ್ಥನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಧವೆಯೊಬ್ಬಳು ತೋರಿದ ಗೌರವವನ್ನು ಆ ಗೃಹಸ್ಥನ ಪತ್ನಿ ತಪ್ಪಾಗಿ ಭಾವಿಸಿದುದು; ಕೊನೆಗೆ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನರಿತು ಪಶ್ಚತ್ತಾಪ ಹೊಂದಿದುದು—ಈ ಕಥೆಯ ವಸ್ತು. ಮೂರನೆಯದಾದ 'ಕರಾಳಸರ್ಪ' ಎಂಬ ಕಥೆ ವಿಸ್ಮಯ ಜನಕವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕತೆಯಾಗಲಿ, ಸಣ್ಣ ಕತೆಗೆ ಅವಶ್ಯ ಬೇಕಾಗುವ 'ಬಿಗು' ವಾಗಲಿ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಲೇಖಕರಾದ ಶ್ರೀ|| ಯೋಗ ಅವರು ಹೃದಯ ಕರಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಡವ ಚಂದ್ರಪ್ಪನ ಕಳವಳವನ್ನೂ, ಕಲ್ಲುಹೃದಯದ ಡಾಕ್ಟರ್ ರಂಗರಾಯನ ಜಂಭ ಹಾಗೂ ಅತನ ಕನಿಕರಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೂ "ಒಂದೆಡೆ ಡೋಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಿಡುತ್ತಿರುವ ಬಾಲಕ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಸ್ವಸುಖಾಪೇಕ್ಷೆಗಳ ಮೆರೆತ"ವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯದಾದ 'ಬಾಳು' ಎಂಬ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಹುಡುಗಿಯೊಬ್ಬಳು ಒಬ್ಬನ ಮೋಸಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೀನಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಕೊನೆಗೆ ಊರಕಡೆಗೆ ಹೊರಟು ಜೀವ ನೀಗಿದ ದುರಂತಚಿತ್ರವಿದೆ. ಆ ಕಥೆ ಹೀಗೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ: "ಎದೆಯೊಡೆಯುವ ಮೋಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಬೈಗಿನ ನೇಸರು ಅಸ್ತಗಿರಿಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದನು." ಕಥಾಲೇಖಕರಾದ ಶ್ರೀ|| ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ರಮ್ಯವಾದ, ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿಯಾದ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲರು. "ಪಡುವೆಟ್ಟಿನ ಕೋಡುಗಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ನೇಸರು ನಿಂತು ತಿರೆಯೆಡೆಗೆ ತನ್ನ ಬಗೆಬಗೆಯ ರಾಗಜಾಲವನ್ನು ಬೀಸಿದ್ದನು. ಅವನ ಎಳೆಯ ಕಿರಣಗಳು ಕಮಲು ಕುಳಿತಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಹರಿದು ಅವಳ ನುಣ್ಣದಪುಗಳಮೇಲೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದವು. ದಂಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಚರದ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಮರೆಮರೆತು ಹಾಡತೊಡಗಿದ್ದವು. ಸುತ್ತ ಬಹುದೂರದವರೆಗೂ ಕಣ್ಮಿಳಿಸುವ ಹಜ್ಜೆ ಹಸುರಿನ ಬಯಲು. ಮೆಲು ಮೆಲನೆ ಬೀಸುವ ತಮ್ಮೆಲರು" — ಇಂತಹ ವರ್ಣನೆಗಳು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದರೂ ಶುದ್ಧ ಸಣ್ಣ ಕಥಾಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಅವು ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ತೋರಬಹುದು.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿಯ 'ದೊಡ್ಡದಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು' (ಪು. ೧೨), 'ಕಣ್ಣೀರುಗಳು ಹುರಿದವು' (ಪು. ೧೭), 'ಅವರ ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷವಾದ ಹೃದಯಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಅಶ್ರುಗಳಿಂದ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ'

(ಪು. ೧೯), 'ಆಳುಗಳೆಲ್ಲಾ ಏಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು' (ಪು. ೩೫), ಎಂಬ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಹಾಗೂ 'ಇರುಳು' (ಪು. ೩೬), 'ತಣಗೆ' (ಪು. ೩೧) ಎಂಬ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡ

೨೨. ಕರ್ನಾಟಕ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಪ್ರದರ್ಶನದ ದಿಗ್ವರ್ಜನವು.—ಜೆ.ಗಾಂವಿಸ
'ಗ್ರಾಮಸೇವಕ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಿಶೇಷಸಂಚಿಕೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ಇದೇ ವರ್ಷದ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾವಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಕ್ಕಲುತನದ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಕುರಿತ ವಿವರಗಳು ಅಡಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಗ್ರಾಮಪುನರುದ್ಧರಣ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೂಲಾಧಾರವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ರೈತನ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ತಳಿವಳಿಕೆಗಳೂ ಸಹ ಸುಲಭಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ರೈತರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ದೇಶೋನ್ನತಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇರಲಾರದು. ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪಂಡಿತನಾಮರ ರಂಜನೆಯಾಗುವ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆದಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಈಶ್ವರ ಸಣಕಲ್ಲ ಅವರೂ, ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪುಸ್ತಕರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಿಶೇಷಸಂಚಿಕೆಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಉಪಕಾರಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಸ್. ವಿ. ಅಡ್ಡಣ್ಣಿಯವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಎಸ್. ಪರಮಾಜರವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. — ಇವರುಗಳೂ ಸಹ ದೇಶಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಸಮಸ್ತ ಕನ್ನಡಿಗರ ಕೃತಜ್ಞತೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪತ್ರಿಕೆಯ ಜನರ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವ ಸಮಸ್ತರಿಗೂ ಈ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯೋಜನ ಲಭಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಬೇಕೆಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಥಟ್ಟನೆ ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯಲನುಕೂಲಿಸುವಂತೆ ವಿವರವಾದ ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದರೆ ಪುಸ್ತಕದ ಉಪಯುಕ್ತತೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು.

ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪ

೧೯೩೪ನೆಯ ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಿಂದ ನವೆಂಬರು ಕೊನೆಯವರೆಗೆ

(i) ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ವಿಮರ್ಶೆಗಾಗಿ ಬಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳು

(೧) ಶ್ರೀಶೈಲರಣಿ ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ಲಾವಣಿ.—ಶ್ರೀ ಜಂದ್ರಶೇಖರ ದೇವರು, (೨) ಭಗವಾನ್ ಮಹಾವೀರ.—ಶ್ರೀ ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರು, ಎಂ.ಎ., (೩) ಭಕ್ತಿಯೋಗ.—(ಅನುವಾದಕರು) ಶ್ರೀ ಪೈ. ಸುಬ್ಬರಾಯರು, (೪) ಗೃಹಚಾರ ಅಥವಾ ಮ್ಯಾನೇಜರ್-ಮುಕುಂದ್, (೫) ನಿಧಿ ಅಥವಾ ಮದೋನ್ಮತ್ತ ಜಗದೀಶ್.—ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಐಯಂಗಾರರು, (೬) ರುಗ್ಮಶಯ್ಯ.—ಶ್ರೀ ಕೆ. ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., (೭) ಭಾಸುಡು.—ಶ್ರೀ ಕೆಳಾಂಬಿ ರಾಘವಾಚಾರ್ಯರು, (೮) ವ್ಯಾವೇಹ.—ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಐಯಂಗಾರರು, (೯) ಸಂಗೀತ ತಾರಾವಳಿ.—ಶ್ರೀ ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೧೦) ಹಿಂದು-ಯುನಾನಿ ಅನುಭವ ವೈದ್ಯರತ್ನ.—ಶ್ರೀ ಬಿ. ಆರ್. ಗೋವಿಂದರಾಜುಲು ನಾಯ್ಡು ಅವರು, (೧೧) ಪ್ರೇಮಯೋಗಿನಿ.—ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ನಾಗರಾಜರಾಯರು, (೧೨) ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು (ಬೇರೆಬೇರೆ ಲೇಖಕರಿಂದ)—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಚೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ, (೧೩) ನಿಜಾನ.—ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು: ಶ್ರೀ ಜಿ. ಹನುಮಂತರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಪ್ರಕಾಶಕರು:

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ-ಅವರಿಂದ, (೧೪) ಮಿಂಚಿದ ಮಹಿಳೆಯರು (ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ).—ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀ|| ಬುರ್ಲಿ ಬಿಂದುಮಾಧವ ಅವರಿಂದ, (೧೫) 'ನೋಪಾಸಾ'ನ ಕಥೆಗಳು.—ಅನುವಾದಕರು: ಶ್ರೀ|| ಗೋವಿಂದ ಚುಳಕಿ ಅವರಿಂದ, (೧೬) ಬೆಲ್ಲಾ ಹಿಟ್ಟು, (ಕತೆಗಾರರು: 'ವಸಂತ')—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಧಾರವಾಡದ ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯವರಿಂದ, (೧೭) ಮಹಾಪುರ—(ಲೇಖಕರು: ಕುಲಕರ್ಣಿ ಶೇಷಗಿರಿರಾಯರು) ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯವರಿಂದ, (೧೮) ಹುಚ್ಚು ಬೆಳದಿಂಗಳಿನ ಹೂ ಬಾಣಗಳು.—(ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ರಮಾನಂದ ಅವರು) ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯವರಿಂದ, (೧೯) ಸಂಧ್ಯಾರಾಗ—(ಲೇಖಕರು: ಶ್ರೀ|| ಅ. ಸ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು) ಮನೋಹರ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯವರಿಂದ, (೨೦) ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಕಥೆಗಳು.—(ಅನುವಾದಕರು: ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಸಂಪದ್ಗಿರಿರಾಯರು, ಎಂ.ಎ.) ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀ|| ನಿಟ್ಟೂರು ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಸತ್ಯಶೋಧನ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು ಅವರಿಂದ, (೨೧) ಕವಿ ಕನಕದಾಸರು.—ಶ್ರೀ|| ಕಟ್ಟಿ ಶೇಷಾಚಾರ್ಯರು, (೨೨) ಅಮಾತ್ಯನಂದಿನಿ—ಶ್ರೀ|| “ಭಾರತೀಸುತ,” (೨೩) ಭಾತಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಥಮ ಪಾಠಗಳು (ಭಾಗ ೧ ಮತ್ತು ಭಾಗ ೨).—ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., (೨೪) ಗ್ರೀಕ್ ಪುರಾಣದ ಅದ್ಭುತ ರಮ್ಯ ಕತೆಗಳು—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಕಟನಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ ಅವರಿಂದ, (೨೫) ಜೀವನ ಪ್ರಭಾತ.—'ವಿಮಾಣಜ್ಯ'ದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ-ಸಂಪಾದಕರಿಂದ, (೨೬) ಕಾನೂರು ಸುಬ್ಬಮ್ಮ ಹೆಗ್ಗಡತಿ (೪) ಭಾಗಗಳು: ಲೇಖಕರು—ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ.)—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕಾವ್ಯಾಲಯ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ-ಅವರಿಂದ, (೨೭) ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಯೌಗಂಧರಾಯಣ—ಶ್ರೀ|| ಎಲ್. ಗುಂಡಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ., (೨೮) ಚಿತ್ರದುರ್ಗ.—ಶ್ರೀ|| ಹುಲ್ಲೂರು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಜೋಯಿಸರಿಂದ, (೨೯) ನಮ್ಮೂರ ನಡತೆ—ಶ್ರೀ|| ಕೃಷ್ಣಪಾಟೀಲ ಅವರಿಂದ, (೩೦) Founders of Vijayanagar (By Mr. S. Srikantaiya, B.A., B.L., M.R.A.S.) From the Mythic Society, Bangalore, (೩೧) ವೇದಪರಿಚಯ.—(ಲೇಖಕರು: ವಿದ್ಯಾವಾಚಸ್ಪತಿ ಶ್ರೀ|| ಶಂಭುಲಿಂಗ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು) ವಿದ್ಯಾವಾಚಸ್ಪತಿಗಳ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಿಂದ, (೩೨) ಹಳ್ಳಿಯ ಹಾಡುಗಳು.—(ಸಂಗ್ರಾಹಕರು: ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎನ್. ರಂಗಸ್ವಾಮಿಯವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ|| ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಐಯಂಗಾರರು) ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಗೊರೂರಿನ ರೈತಜ್ಞಾನ ಪ್ರಚಾರ ಮಂಡಲಿ ಅವರಿಂದ.

(ii) ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಇತರ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

(೧) ಹರಿಹರದೇವ.—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ರಾಜಾರಾಮ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದಿಂದ, (೨) ಯೋಗ ಮಂತ್ರದ (ಪ್ರಥಮ ಭಾಗ).—ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರಿಂದ, (೩) ವಿಜ್ಞಾನ.—ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದವರಿಂದ, (೪) ಸ್ವಂತ ಜೀವನೋಪಾಯ—ಕಿರಿಯರೆ ಪ್ರಸಂಜ, ಉಡುಪಿ ಅವರಿಂದ, (೫) ಕೆನೆಹಾಲು, (೬) ಪರಮಾತ್ಮ ಬೋಧೆ, (೭) ಕೋದಂಡನ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು, (೮) ಸರಪಳಿ, (೯) ಚೆನ್ನಮ್ಮ.—ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ, (೧೦) ನಮ್ಮ ಉಡುಪಿ, (೧೧) ಧರ್ಮಸಂಕಟ.—ಶ್ರೀ|| ಕೊರಡ್ಕಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರಿಂದ, (೧೨-೧೩) ರೈತನ ಜೀವನ, ಕಳೆದ ಬಾಳು, ಮೇಲ್ವಂಕ್ತಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿಕಾಣಕೆ, ಸರ್ ಜಗದೀಶ್ ಚಂದ್ರ ಬೋಸರು (ಗ್ರಂಥ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದವು).—ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯನವರಿಂದ, (೧೪-೧೫) ಪವಿತ್ರ ಜೀವನ, ಬಂಧನದ ಆಚೆ, ಸನ್ಯಾಸಿ, ಪೂರ್ಣಯೋಗ, ಬೆಳಗು, ಹೇಗಾದರೇನು.—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಅರವಿಂದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ, ಹಲಸಂಗಿ ಅವರಿಂದ, (೨೬) ಮೈಸೂರು ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಸಭೆಯ ನಡೆವಳಿಕೆಗಳು.—ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದಿಂದ, (೨೭) ಕೊಪಣ-ಕೊಪ್ಪಳ.—ಕೊಪ್ಪಳದ ಕರ್ನಾಟಕ

ಸಂಘದವರಿಂದ, (೨೫) ಅದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಿ:—ಮೈಸೂರು ಓರಿಯಂಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿ
ಯಿಂದ, (೨೬) ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರವರ ಜಯಂತತ್ಸವದ ಕೈಪಿಡಿ.—
ಜಯಂತತ್ಸವದ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಂದ, (೨೭) ೧೯೩೯ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಮಿಡಲ್
ಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಅಪ್ಪರ್ ಪ್ರೈಮರಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳು,
(೨೮) ೧೯೩೯ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಗೊತ್ತಾದ
ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯಸಂಗ್ರಹ.—ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ, (೨೯)
ಅಷ್ಟಾವಕ್ರ ಗೀತ.—ಶ್ರೀ|| ವಿದ್ವಾನ್ ವೈ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ,
(೩೦) Report on the Administration of Mysore.—ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ
ದವರಿಂದ, (೩೧) Archaeological Survey of Mysore: Annual Report,
1936 — ಡಾ|| ಎಂ. ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣ, ಎಂ.ಎ., ಡಿ.ಲಿಟ್.(ಲಂಡನ್) ಅವರಿಂದ, (೩೨)
ಸಂಗೀತ ತಾರಾವಳಿ.—ಶ್ರೀ|| ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾವ್, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರಿಂದ,
(೩೩) ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶರಣೆ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನ ಲಾವಣಿ.—ಶ್ರೀ|| ಚಂದ್ರಶೇಖರದೇವರು
ಅಡ್ಡೂರು ಅವರಿಂದ, (೩೪) ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು.—ಚೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ
ದವರಿಂದ, (೩೫) ಸರೋಜ ನಳಿನಿ.—ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಕಟನಾಲಯದವರಿಂದ,
(೩೬) ಬುದ್ಧ ಗೀತಾವಳಿ—ಬೆಂಗಳೂರಿನ ವಿಶ್ವಬುದ್ಧ ಸಂಘದವರಿಂದ; (೩೭-೩೮)
ನಾಣ್ಣಡಿ, ಬಾಲಗೀತೆ.—ಶ್ರೀ|| ಕುಲಕರ್ಣಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಅವರಿಂದ, (೩೯) ಸ್ವತಂತ್ರ
ಜೀವನೋಪಾಯ.—(೪೦-೪೩) ನಾಡ ಕಥೆಗಳು,—ಹೆಂಡ್ತಿ ಗಂಡನಾದರೆ,
ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ, ಪುರುಷನವಧು.—ಉಡುಪಿಯ ಕಿರಿಯರ ಪ್ರಪಂಚದವರಿಂದ,
(೪೪) ಗಣೇಶನ ಕಥೆ.—ಶ್ರೀ|| ದೇವುಡು ಅವರಿಂದ, (೪೫) ಒಂದೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ
ಇಂಗ್ಲಿಷ್.—ಪಾಡೂರು ವಾಸುದೇವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರಿಂದ,
(೪೬) ಮಹಾಕಾರುಣಿಕ ಶ್ರೀ ಬಸವಣ್ಣನವರು.—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಎಸ್.
ಚಂದ್ರಪ್ಪನವರಿಂದ, (೪೭) ಸರ್ ಸಿ. ವಿ. ರಾಮನ್ ಅವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ.—
ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಎನ್. ಲೋಕನಾಥ್ ಅವರಿಂದ (ಗ್ರಂಥಪ್ರದರ್ಶನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು);
(೪೮) ಅತ್ಯನಿವೇದನ.—ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಎಸ್. ಹೇರಲಗಿಯವರಿಂದ (ಗ್ರಂಥಪ್ರದರ್ಶನ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು), (೪೯) ಹೊಸಕನ್ನಡ ಪಾಠಮಾಲೆ.—ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಯು. ಆರ್.
ಶೆಣೈ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್ ಅವರಿಂದ (ಗ್ರಂಥಪ್ರದರ್ಶನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು), (೫೦)
ಮದಾಲಸೋಪಾಖ್ಯಾನ.—ಶ್ರೀ|| ಪೌರಾಣಿಕ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರಿಂದ,
(೫೧-೫೩) ಕಾಣ್ಮೆತ್ರಿಕಾಲಸಂಧ್ಯಾ, ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಮಹಾರಾಜರು, ಶ್ರೀ ಕಣ್ಣಮ್ಮತ
ಚರಿತ್ರಾವೃತ್ತ.—ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ಅವರಿಂದ (ಗ್ರಂಥಪ್ರದರ್ಶನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಬಂದದ್ದು), (೫೪) ಹಳ್ಳಿಯ ರಾಣಿ ಅಥವಾ ಸಾಣೆಹಿಡಿಯದ ವಜ್ರ.—ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಂದರಮ್ಮ
ನೆಲ್ಲಿಕಾಯಿ ಅವರಿಂದ, (೫೫) ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವ ಸಂಚಿಕೆ.—
'ವಿಶ್ವಕರ್ಣಾಟಕ'ದ ಸಂಪಾದಕರಿಂದ, (೫೬) ವಿದೇಶೀಯ ಲೋಕೋಪಕಾರಿಗಳು.—
ಶ್ರೀ|| ಎಲ್. ಸ್ವಾಮಿರಾವ್, ಬಿ.ಎ. ಅವರಿಂದ, (೫೭) ಕನ್ನಡ ಸಚಿತ್ರ ಕುಮಾರ
ಸಂಭವಸಾರ.—ಶ್ರೀ|| ಬಸವರಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಕೋಡಿಕೊಪ್ಪಮತ ಅವರಿಂದ,
(೫೮) ತೂರ ಸುಭಾಸ್ ಚಂದ್ರ ಬೋಸ, (೫೯) ಗ್ರಾನೋಡ್ಯೋಗ ಅಂದೋಲನ.—
ಶ್ರೀ|| ಪಾಟೀಲ ಕಲ್ಲನ.ನಾಡರು, ಬಿ.ಎ. ಅವರಿಂದ, (ಗ್ರಂಥಪ್ರದರ್ಶನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು),
(೬೦) ಹರಿಜನಾಭ್ಯುದಯ.—ಹಾಸನ ಹರಿಜನ ಸೇವಕ ಸಂಘದವರಿಂದ, (೬೧)
ಶ್ರೀ ಪುರಂದರ ಗುರು ಮಹೋತ್ಸವ.—ನಂಜನಗೂಡು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದವರಿಂದ
(ಗ್ರಂಥಪ್ರದರ್ಶನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು), (೬೨) ತೌಳನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ.—ಶ್ರೀ|| ಬೇಕಾಲ್
ರಾಮನಾಯಕ ಅವರಿಂದ (ಗ್ರಂಥಪ್ರದರ್ಶನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು), (೬೩) ಬಾಲಶಿಕ್ಷೆ.—
ಬ್ಯಾಸೆಲ್ ಮಿಶನ್ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ, ಮಂಗಳೂರು ಅವರಿಂದ, (೬೪) ನಾಗಮಹಾಶಯ—
ಬೆಂಗಳೂರು ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣಾಶ್ರಮ ಮತದವರಿಂದ, (೬೫) The Karnataka

Historical Conference (Sixth Session): Presidential Address.— ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರೆಸ್ ಅವರಿಂದ, (೬೬) ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳ ಸಲ್ಲಾಪ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡ ಸಜೀವ ಬಾಲಜೋಧೆ— ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಪ್ಪ ಅವರಿಂದ, (೬೭) ಮಂಗಲಾಚರಣ.—ಶ್ರೀ|| ರಾವತ್ ಚತುರ್ಭುಜದಾಸ್ ಚತುರ್ವೇದಿ ಅವರಿಂದ, (೬೮) ಯುಗಾದಿ.—ಶ್ರೀ|| “ವಾಸುದೇವ” ಅವರಿಂದ, (೬೯) ಭಗವಾನ್ ಕುಸುಮಹರನಾಥ—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಕೃಷ್ಣರಾವ್ ಅವರಿಂದ, (೭೦) ಆರ್ಯಧರ್ಮ ತತ್ವಜ್ಞಾನ—ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಬಿ. ಬಾಗಿ ಅವರಿಂದ, (೭೧-೭೯) ವೇದಗಳ ಮಹತ್ವ, ವೈದಿಕಧರ್ಮದ ಮಹತ್ವ, ಶ್ರಾದ್ಧನಿರ್ಣಯ (ಪ್ರಥಮ ಭಾಗ), ಶಂಕರ ರಾಮಾನುಜ ಮತ್ತು ದಯಾನಂದ, ಸಂಸ್ಕಾರ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಸಂದೇಶ, ಸ್ವಮಂತ ವ್ಯಾಮಂತವ್ಯಪ್ರಕಾಶ, ಪೂಜಾರಹಸ್ಯ, ಜಾತಿಭೇದ ವಿಚಾರ, ಪರಮಾತ್ಮನ ದರ್ಶನ.— ಮಂಗಲೂರಿನ ವೈದಿಕಧರ್ಮ ಪ್ರಚಾರ ಸಂಘದವರಿಂದ. (೮೦) ಸಿರಿನಂಜುಂಡ ಶತಕ.— ನಂಜನಗೂಡು ಸದ್ವೈದ್ಯಶಾಲಾ ಮುದ್ರಣಾಲಯದವರಿಂದ; (೮೧) ಸಿರಿನೋಂಪಿ.—ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಶ್ರೀರಂಗಾಚಾರ್ಯರಿಂದ, (೮೨-೮೭) ಸಂಗೀತಾನ್ವಿತಸಾರ.— (ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು: ಶ್ರೀ|| ವೈ. ವಿ. ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪನವರು), ಕನ್ನಡ ಪ್ರಥಮ ವ್ಯಾಕರಣ, ೧೯೩೮ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿದುರಾಶ್ವತ್ಥದ ಗಲಭೆಯ ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿಯವರ ವರದಿ, ಮೈಸೂರು ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆಯ ನಡೆವಳಿಕೆಗಳು, ೧೯೩೭ನೆಯ ಇಸವಿಯ VIನೆಯ ನಂಬರಿನ ಅಕ್ಕು, ಚರಿತ್ರೆಯ ಮಹಾಪುರುಷರು.—ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಬುಕ್ ಡಿಪೊ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಅಂಗಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವರದಿಗಳು

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ

೨-೫-೧೯೩೮: “ಲಾವಣಿಗಳ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ”.—ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ವಿಷಕಂಠರಾಯರಿಂದ.

೨೫-೫-೧೯೩೮: “ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ” (ಶಿಶು ಸಾಹಿತ್ಯ).—ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಎ., ಶ್ರೀ|| ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಹೊಯಿಸಳ, ಬಿ.ಎ. ಅವರುಗಳಿಂದ.

೨೭-೬-೧೯೩೮: “ಬಂಕಿಮಚಂದ್ರ ಚಟ್ಟೋಪಾಧ್ಯಾಯರ ಜನ್ಮದಿನ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ”—
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:—ಆಸ್ಥಾನ ಮಹಾವಿದ್ವಾನ್ ಪಂಡಿತ ವೇ|| ಬ್ರ|| ಶ್ರೀ|| ಕುಕ್ಕಿ
ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು. ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು: (೧) “ಬಂಕಿಮಚಂದ್ರರ ಜೀವನ
ಚರಿತ್ರೆ”.—ಶ್ರೀ|| ಕೂಡಲಿ ಚಿದಂಬರಂ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ.,
(೨) “ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರ ಬಂಗಾಳಿ ಕಾದಂಬರಿಗಳು”.—ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ
ರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

೧೭-೭-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ವಾರ್ಧಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮ”.—ಶ್ರೀ|| ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾಚಾರ್ಯರು,
ಬಿ.ಎಸ್‌ಸಿ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು,
ಬಿ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ.

೬-೮-೧೯೩೮: ಚರ್ಚಾಕೂಟ—“ವಾರ್ಧಾ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ರಮವು ದೇಶದ ಹಿತಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವೂ,
ಆಚರಣೆಗೆ ತರಲು ಅಸಾಧ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ”.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಮಾಲೂರು
ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ. ಅವರು; ವಿಷಯ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದವರು:
ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಎಚ್. ಲಿಂಗಪ್ಪ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ. ಅವರು, (೨) ಬಿ. ಆರ್.
ಪುಟ್ಟನಂಜಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ.; ವಿರೋಧಿಸಿದವರು: ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ
(೧) ಬಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಾಚಾರ್ಯರು, ಬಿ.ಎಸ್‌ಸಿ., ಬಿ.ಟಿ.; (೨) ಎಚ್. ಸಿದ್ದಯ್ಯ
ನವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ.

ಸುಮಾರು ೨೦ ಜನ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು; ಮೂರೂವರೆ ಗಂಟೆಯ ಕಾಲ
ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು ವಿಷಯ ಬಹುಮತದಿಂದ ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತು.

೧೦-೮-೩೮ರಿಂದ ೧೨-೮-೩೮ರ ವರೆಗೆ (ಮೂರು ದಿನ ಸಂಜೆ): ನಾಲ್ಕನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ
೧೦-೮-೩೮ರಿಂದ ೧೨-೮-೩೮ರ ವರೆಗೆ (ಮೂರು ದಿನ ಸಂಜೆ): ನಾಲ್ಕನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ
ನೂಲೆ: “ರಾಜ್ಯಪದ್ಧತಿಗಳು” ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು:

ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ.
೮-೯-೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಕನ್ನಡ ಮಾತು”—ಶ್ರೀ|| ತಿರುಮಲೆ ತಾತಾಚಾರ್ಯ
ಶರ್ಮ ಅವರಿಂದ.

೨೦-೯-೩೮: “ಕನ್ನಡ ನಾಡಹಬ್ಬ”.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು,
ಎಂ.ಎ.; ಕಾರ್ಯವಿವರ: (೧) ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, (೨) ನೃತ್ಯಗೀತ-ಶಿಶುವಿಹಾರದ
ಮಕ್ಕಳಿಂದ, (೩) ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಪ್ರಾರಂಭಭಾಷಣ, (೪) “ನವರಾತ್ರಿ ಹಬ್ಬ”
(ಉಪನ್ಯಾಸ)—ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎನ್. ರಾಘವಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರಿಂದ,
(೫) ಶಿವಶರಣರ ಮತ್ತು ಹರಿದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ—ಶ್ರೀ|| ವಿದ್ವಾನ್
ಬಿ. ಶೇಷಪ್ಪನವರು, ಶ್ರೀ|| ಮುನಿಯಾಜಿರಾಯರು ಅವರುಗಳಿಂದ.

೧-೧೦-೧೯೩೮: “ಕನ್ನಡ ನಾಡಹಬ್ಬ”. ಕಾರ್ಯವಿವರ: ಬೆಳಗ್ಗೆ:—“ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ”.—
ಸ್ಥಳೀಯ ಲೇಖಕರಾದ, ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಎನ್. ಎಸ್. ವೀರಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎಸ್‌ಸಿ.
(ಅನರ್ಸ್), ಎಂ. ಆರ್. ರಾಮಯ್ಯನವರು, ಬಿ.ಎ., ಸಿ. ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ
ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಗಳು—ಇವರುಗಳಿಂದ.

“ಗದುಗಿನ ಭಾರತ”, “ಬಸವರಾಜ ದೇವರ ರಗಳೆ”:- ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಆರ್. ಮಾಧವರಾಯರಿಂದ. ಸಂಜೆ:- (೧) ಸಂಗೀತ: ಶ್ರೀಮತಿ ಶಾರದಮ್ಮನವರಿಂದ, (೨) ಉಪನ್ಯಾಸ: “ಜೈಲಾಟಗಳು”.- ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ಎಸ್. ವೀರಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. (ಆನರ್ಸ್), (೩) ಉಪನ್ಯಾಸ: “ಕನ್ನಡಿಗರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನ”.- ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಗುರುನಂಜಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರಿಂದ, (೪) ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಭಾಷಣ.

೭-೧೦-೧೯೩೮: ಕಾವ್ಯನಾಚನ: “ಶ್ಮಶಾನ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ”.-ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ.

ನಾಡಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಬಂದ ರೂ. ೮ ಗಳ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಶಾಶ್ವತಸಿಂಧಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಕಳೆದ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಆನವಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ “ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ”ದ ಏರ್ಪಾಟಿನಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಆ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ೨೫ ರೂ. ಗಳ ಸಹಾಯದ್ರವ್ಯ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಹನುಮಂತರಾವ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರ “ನಿಜಾ ನ” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಂಘದ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ|| ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ, ಎಂ.ಎ. ಅವರ “ನಾಡಲೀಲೆ” ಸದ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಬೀಳಲಿದೆ. ಸಂಘದ ಪುಸ್ತಕಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಈಚೆಗೆ ೬೫ ಗ್ರಂಥಗಳು ಸೇರಿವೆ; ಈಗ ಗ್ರಂಥಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೯೩೪ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಇವೆ. ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯವರು ದಿನಂಗಳ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ವೆಂಕಟಾಚಾರ್ಯರ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಸಂಘಕ್ಕೆ ದಾನಮಾಡಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಎಸ್. ವಿ. ಕೃಷ್ಣ ಮೂರ್ತಿರಾವ್,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ತಿಪಟೂರು

೧೮-೪-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ:- “ಪಂಪಭಾರತದ ಕರ್ಣ”.-ಶ್ರೀ|| ಪಂ. ವಿ. ಶ್ರೀರಂಗಾಚಾರ್ಯರಿಂದ.-ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯರು, ಎಂ.ಎ. (ಆನರ್ಸ್).

೧೩-೬-೧೯೩೮, ೧೪-೬-೧೯೩೮:-ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಸಂಘದವರಿಂದ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು.

೧೩-೬-೧೯೩೮: (೧) ಉಪಕ್ರಮ ಭಾಷಣ: ಡಾ|| ಎಂ. ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣ, ಎಂ.ಎ., ಡಿಲಿಟ್. ಅವರಿಂದ; (೨) “ಕಾಳಿದಾಸ”- ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ಶಿವರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ; (೩) “ನಯಸ್ಸಿಗೂ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವುಂಟೆ?”- ಡಾ|| ಡಿ. ಶಾಮಣ್ಣ, ಬಿ.ಎ., ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ಅವರಿಂದ.

೧೪-೬-೧೯೩೮: (೧) “ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕವಿಗಳು”- ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಪ್ಪ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ; (೨) “ಮಾರ್ಕಸ್ ಆರಿಯಸ್”- ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ಕಸ್ತೂರಿ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರಿಂದ; (೩) “ಔಷಧಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೆಳವಣಿಗೆ”- ಡಾ|| ಜಿ. ಎಸ್. ರಘುನಾಥರಾವ್, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್., ಡಿ.ಫಿ.ಎಚ್. ಅವರಿಂದ.

೪-೭-೧೯೩೮: ಚರ್ಚೆ-ವಿಷಯ: “ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸರ್ಗದಿಂದ ಭರತಖಂಡವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ”- ಸೂಚಕರು: ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವಿ. ಸೂರ್ಯನಾರಣಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ.; ವಿರೋಧಕರು: ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಎಂ. ಶಂಕರಪ್ಪನವರು.

೫-೮-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ- “ರಾಘವಾಂಕನ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಕಾವ್ಯ”-ಶ್ರೀ|| ಶಂ. ವಿ. ಶ್ರೀರಂಗಾಚಾರ್ಯರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು:- ಶ್ರೀ|| ಡಿ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು.

೧೨-೮-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ- “ಕ್ರಾಂತಿದೀಪ”- ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಎನ್. ಮಹದೇವಯ್ಯ, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಅವರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ನಂಜಪ್ಪನವರು.

೧೯-೧೯೩೪; ೨೦-೧೯೩೪: ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು—(೧) “ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಚನಕಾರರ ಸ್ಥಾನ”; (೨) “ತರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ”.—ಶ್ರೀ ಮಂಜಪ್ಪ ಹಾರ್ದೀಕರ್ ಅವರಿಂದ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎನ್. ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

೨೪-೧೯೩೪: “ಕಾವ್ಯವಾಚನ”—ಶ್ರೀ ವೆ. ಬಿ. ರುದ್ರಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಬಿ. ನಂಜಪ್ಪನವರು.

೨೯-೧೯೩೪: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಜೀವನಮಾರ್ಗ”.—ಶ್ರೀ ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಪಿ. ರಾಮಣ್ಣನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.

೯-೧೯೩೪: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಪುರಜನರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ”.—ಶ್ರೀ ಎ. ಬಿ. ಶ್ಯಾಮಾಚಾರ್, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಅವರಿಂದ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಸ್. ಸುಬ್ಬರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರು.

೧೬-೧೯೩೪: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ನವೀನ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಸಂದೇಶ”.—ರಂಗನಾಥಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಂದ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಸ್. ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು.

೧೪-೧೦-೧೯೩೪: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಇಂದಿನ ಬರಹದ ಮತ್ತು ಬಳಕೆಯ ಕನ್ನಡ”.—ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಚೆನ್ನಕೇಶವಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ. ಅವರಿಂದ.

ವಿ. ಶ್ರೀರಂಗಾಚಾರ್,
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಮಂಡ್ಯ

ಈ ವರ್ಷದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗಳಾದ ಜಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರೂ, ಬಿ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣನ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರೂ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ಜುನಾಯಿತ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

೨೯-೧೯೩೪: “ಗಾಂಧಿ ಜಯಂತಿ”—ಉಪನ್ಯಾಸಕರು: ಶ್ರೀಗಳಾದ ಮಹಾಬಲ ರಾಯರು, ಬೀರಪ್ಪನವರು, ಶಾಮಣ್ಣನವರು.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಸಿ. ಟಿ. ನರಸಿಂಹ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು.

೧೧-೧೦-೧೯೩೪: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ರೈತನ ಸಾಲ, ಅದರ ಕಾರಣ ಮತ್ತು ನಿವಾರಣೋಪಾಯಗಳು”—ಶ್ರೀ ಎಂ. ಜಿ. ಮೇಕ್ರಿ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಕೆ. ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರು.

೧೫-೧೦-೧೯೩೪: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಮುದ್ದಣನ ‘ರಾಮಾಶ್ವಮೇಧ’”—ಶ್ರೀ ಮಹಾಬಲರಾಯರಿಂದ.

ಜಿ. ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯ,
ಬಿ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣನ್,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

೨೭-೧೦-೧೯೩೪

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಕೋಲಾರ

೨೬-೧೯೩೪: ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತೆ”—ಉಡುಪಿಯ ಪುತ್ತಿಗೆಯ ಮಠದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ.

೨೯-೬-೧೯೩೪: ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರ ವರ್ಷದ ಸಭೆ—ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ ಟಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರು.

೭-೮-೧೯೩೮ ಉಪನ್ಯಾಸ :- “ಶಿಕ್ಷಣವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಗಳು”-ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂಪದ್ಗಿರಿಯಾರಿಂದ.

೨೫-೮-೧೯೩೮ : ಕೀರ್ತನ : “ಈಶ್ವರಾನುಗ್ರಹ”-ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ.

೨೬-೧೦-೧೯೩೮ : ಉಪನ್ಯಾಸ-“ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ”-ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ಕೇಶವದಾಸರಿಂದ.
 ಸಿ. ವಿ. ಗುರುರಾಜಾಚಾರ್ಯ,
 ಎಂ. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಪ್ಪ,
 ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ

೩೧-೧-೧೯೩೮ : “ಪುರಂದರದಾಸರ ಪುಣ್ಯದಿನ”-ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಶ್ರೀ ಎನ್. ಭೀಮರಾಯರು-ವಿವರ:- (೧) “ದಾಸರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ” ಶ್ರೀ ಎಚ್. ವೆಂಕೋಬರಾಯರು ; (೨) “ಪುರಂದರದಾಸರೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ”-ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಸ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯನವರು ; (೩) “ದಾಸವಚನಾವೃತ್ತ”-ಶ್ರೀ ಆರ್. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ; (೪) “ದಾಸರ ಪದಗಳು”-ಶ್ರೀ ಸಿ. ರಂಗಯ್ಯನವರು.

೪-೩-೧೯೩೮ : “ರಾಜಶೇಖರವಿಲಾಸ”-ಶ್ರೀ ಪರಮಿ ವೆಂಕಟಸುಬ್ಬಯ್ಯನವರಿಂದ ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಅಬ್ದುಲ್ ಅಜೀಜ್‌ಖಾನ್‌ನವರು, ಎಂ.ಎಸ್‌ಸಿ., ಬಿ.ಟಿ.

೧೦-೩-೧೯೩೮ : “ಲಾವಣಿ”-ಹಾಡಿದವರು : ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದ ಲಾವಣೀಗೂಳೇಶರು.

೧-೪-೧೯೩೮ : “ಭಾರತವಾಚನ” (ಗದುಗಿನ ಭಾರತ : ಭೀಷ್ಮಪರ್ವ) ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಜಿ. ಬಿಂದೂರಾಯರಿಂದ.

೯-೪-೧೯೩೮ : ಉಪನ್ಯಾಸ-“ನಾಗಚಂದ್ರ ಚಿತ್ರಿಸಿರುವ ರಾವಣ”-ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾವ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ.

೨೪-೯-೧೯೩೮ರಿಂದ ೪-೧೦-೧೯೩೮ರ ವರೆಗೆ : “ನಾಡಹಬ್ಬ”-ವಿವರ : (೧) ೨೪-೯-೧೯೩೮ : ಹರಿಕಥೆ-“ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ”-ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ಕೇಶವದಾಸರು ; (೨) ೨೫-೯-೧೯೩೮ : “ಕಾಳಿದಾಸನ ಮೇಘದೂತ”-ಶ್ರೀ ಪಿ. ವಿ. ನರಸಿಂಗರಾಯರು, ಎಂ.ಎ. ; (೩) ೨೬-೯-೧೯೩೮ : “ಅಥುನಿಕ ಕವಿತಾ ವಾಚನ”-ಶ್ರೀ ಹೊಯಿಸಗಳರು ; (೪) ೨೭-೯-೧೯೩೮ : “ಲಾವಣಿಗಳು”-ಶ್ರೀ ಸಿ. ಬಸಪ್ಪನವರು ; (೫) ೨೮-೯-೧೯೩೮ : “ದ್ರಾವಿಡ ನೈಷ್ಕವ ಗೀತೆಗಳು”-ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎಂ. ಸೋಮಸುಂದರನಾರವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ.

(೬) ೨೯-೯-೧೯೩೮ : ಭಾರತವಾಚನ
 ‘ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ’ (ಮಯೂರಧ್ವಜ) } ಗಮಕಿಗಳು : ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಜಿ.
 (೭) ೩೦-೯-೧೯೩೮ : ಭಾರತವಾಚನ (ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ : “ಚಂದ್ರಹಾಸ”) } ಬಿಂದೂರಾಯರು.

(೮) ೧-೧೦-೧೯೩೮ : ಭಾರತವಾಚನ (‘ಗದುಗಿನ ಭಾರತ’) : ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗ ; ಗಮಕಿಗಳು : ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಎನ್. ಸದಾಶಿವರಾಯರು, ಬಿ.ಎ.

- (೯) ೨೧-೧೦-೧೯೩೮ : ಭಾರತವಾಚನ-‘ಗದುಗಿನ ಭಾರತ’ : ‘ಬಕಾಸುರನ ವಧೆ’
- (೧೦) ೩-೧೦-೧೯೩೮ : ಭಾರತವಾಚನ (‘ಗದುಗಿನ ಭಾರತ’ : ‘ಜರಾಸಂಧವಧೆ’)
- (೧೧) ೪-೧೦-೧೯೩೮ : ಭಾರತವಾಚನ-‘ಗದುಗಿನ ಭಾರತ’ : ‘ಸುಭದ್ರಾಕಲ್ಯಾಣ’
- ೨-೧೦-೧೯೩೮ : ಉಪನ್ಯಾಸ-“ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನವಜೀತನ”.-ಶ್ರೀ|| ಪರಮಿ ಪದ್ಮನಾಭಯ್ಯನವರಿಂದ.
- ೨೨-೧೦-೧೯೩೮ರಿಂದ ೨೪-೧೦-೧೯೩೮ರ ವರೆಗೆ : “ಕರ್ನಾಟಕೋತ್ಸವ”-ವಿವರ : ತಾ|| ೨೨-೧೦-೧೯೩೮ :- (೧) “ನಾಡದೇವಿಯ ಸ್ತುತಿ”-ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ರಂಗಯ್ಯನವರು ; (೨) “ತಲಕಾಡಿನ ಗಂಗರು”-ಶ್ರೀ|| ಎ. ಎಸ್. ಸದಾಶಿವರಾಯರು, ಬಿ.ಎ. ; (೩) “ನಿತ್ಯಾತ್ಮಕ ಶುಕಯೋಗಿಯ ಭಾಗವತವಾಚನ” (‘ನರಕಾಸುರ ವಧೆ’)-ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಜಿ. ಬಿಂದೂರಾಯರು.
- ೨೩-೧೦-೧೯೩೮ : “ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ”-ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ನಂಜುಂಡ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ.
- ೨೪-೧೦-೧೯೩೮ :- (೧) “ಕರ್ನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣ”-ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಎಸ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯನವರು ; (೨) “ಕನ್ನಡ ಕೀರ್ತನೆಗಳು”-ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ರಂಗಯ್ಯನವರು.
- ಉಂತಕಲ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್,
ಬಿ. ಕೆ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಚೆನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ

- ೧-೧-೧೯೩೮ : ಉಪನ್ಯಾಸ-ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ವಿ. ನಾರಾಯಣರಾಯರು, ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಅನಂತರಾಮಯ್ಯನವರು-ಇವರುಗಳಿಂದ.
- ೧೫-೧-೧೯೩೮ : ಉಪನ್ಯಾಸ-“ಕಾಳಿದಾಸ ಕವಿ”.-ಶ್ರೀ|| ವಿ. ಜಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರಿಂದ.
- ೨೭-೭-೧೯೩೮ : ಚರ್ಚಾ ಗೋಷ್ಠಿ-ವಿಷಯ : “ಪೌರಾಣಿಕನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಇದು ಕಾಲ ವಲ್ಲ” ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.
- ೧೦-೭-೧೯೩೮ : ಉಪನ್ಯಾಸ-“ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯ”-ವಿದ್ವಾನ್ ಕೆ. ಸೀತಾರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ.
- ೨೬-೭-೧೯೩೮ : ಗ್ರಾಮ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ ಕಾರ್ಯ-ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ‘ಎಲಿಯೂರು’ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ-ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ : ಉಪನ್ಯಾಸ, ಕಾವ್ಯವಾಚನ, ಜನಪದಸಾಹಿತ್ಯ ವಾಚನ ಮುಂತಾದುವು ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್, ಬಿ.ಎ. ಅವರು.
- ೧೪-೮-೧೯೩೮ : (ರಾತ್ರಿ) ನಾಟಕಾಭಿನಯ-“ಮಂಡೋದರಿ”.
- ೨೩-೮-೧೯೩೮ : ಉಪನ್ಯಾಸ-“ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಜೀವನದ-ಉನ್ನತಿ”.-ಶ್ರೀ|| ತಿ. ತಾ. ಶರ್ಮರವರಿಂದ.
- ೨೫-೯-೧೯೩೮ : “ಕನ್ನಡದ ಹಬ್ಬ”.-ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ : ಉಪನ್ಯಾಸ, ಮೆರವಣಿಗೆ, ಕಾವ್ಯವಾಚನ, ವಿವಿಧ ವಿನೋದಗಳು ಮುಂತಾದುವು.
- ೧೪-೧೦-೧೯೩೮ : ಸದಸ್ಯರ ಷಾಣ್ಕಾಸಿಕ ಅಧಿವೇಶನ.
- ವ್ಯಾಸಂಗಗೋಷ್ಠಿ : ಪ್ರತಿ ಗುರುವಾರವೂ ಸಂಜೆ ವ್ಯಾಸಂಗಗೋಷ್ಠಿಯಿದೆ. ಈವರೆಗೆ ‘ಪಂಪರಾಮಾಯಣ’, ಭವಭೂತಿಯ ‘ಉತ್ತರರಾಮ ಚರಿತ್ರೆ’, ಅಡಿಶನ್ ಕವಿಯ ‘ಕವರ್ದೀ ಪೇಪರ್ಸ್’, ನೀಲಕಂಠ ದೀಕ್ಷಿತರ ‘ಅನ್ಯಾಪದೇಶ ಶತಕ’-ಇವು ನಡೆದಿವೆ.

ಗೀತಾವ್ಯಾಸಂಗ: ಸದಸ್ಯರ ಇಷ್ಟದಂತೆ ವ್ಯಾಸಂಗಗೋಷ್ಠಿಯ ದಿನ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಪಾಠವನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಿ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಸಿ. ಟಿ. ರಾಮಕೃಷ್ಣಶೆಟ್ಟಿ, ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಶಿರಾಳಕೊಪ್ಪ

- ೫-೨-೧೯೩೮: ಸಂಘದ ದ್ವಿತೀಯ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ-ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡರವರು, ಎಂ.ಎ.; ಕಾರ್ಯವಿವರ:- ಉಪನ್ಯಾಸ: “ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಟಕದ ಸ್ಥಾನ”-ಶ್ರೀ|| ಕುಕ್ಕೇ ಸೀತಾರಾಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರಿಂದ. ಕಾವ್ಯವಾಚನ-ಶ್ರೀ|| ಮಳಲಿ ನರಸಿಂಹಭಟ್ಟರಿಂದ: ಸ್ವಂತ ಕವನಗಳ ವಾಚನ-“ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆ”-ಶ್ರೀ|| ಮೆರವಣಿಗೆ ಮುರಿಗೆಪ್ಪನವರಿಂದ; ಲಾವಣಿಗಳು-ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದ; ರಾತ್ರಿ: ನಾಟಕ-“ಜಲಂಧರ”.
- ೧೯-೨-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ-“ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಕನ್ನಡ”-ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣನವರು, ಎಂ.ಎ.
- ೨೭-೬-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ-“ರೈತರ ಸಾಹಿತ್ಯ”-ಶ್ರೀ|| ಮೂಗೂರು ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರಿಂದ; ಕಾವ್ಯವಾಚನ: ಶ್ರೀ|| ಸೊರಬದ ಸುಬ್ಬರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಸಾಂಬಶಿವರಾವ್ ನಾಯುಡು ಅವರು, ಬಿ.ಎ.
- ೩೦-೭-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು: (೧) “ಕನ್ನಡ ಜೈನಕವಿಗಳು.”-ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಅಲಸಿಂಗರಾಜಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ; (೨) ದಿವಂಗತ ಸರ್ ಕೆ. ಪಿ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣಶೆಟ್ಟಿರವರು”-ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಓಂಕಾರಯ್ಯನವರಿಂದ; (೩) “ದಿವಂಗತ ವೀಣೆ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನವರು”-ಶ್ರೀ|| ಸೊರಬದ ಸುಬ್ಬರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ. ಕಾವ್ಯವಾಚನ: “ಕನ್ನಡದ ಬಾವುಟ”-ಶ್ರೀ|| ಸೊರಬದ ಸುಬ್ಬರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಅಲಸಿಂಗರಾಜಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.
- ೧೭-೮-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ: “ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ”-ಶ್ರೀ|| ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಗವಾಯಿ ಯವರಿಂದ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಎಂ. ಈಶ್ವರಯ್ಯನವರು.
- ೨೬-೮-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ- “ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ”-ಶ್ರೀ|| ಗಾನಕುಶಲ ಗುರುಶಾಂತಯ್ಯ ಗವಾಯಿ, ಮುಂದುವಿರಪ್ಪ ಅವರುಗಳಿಂದ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.
- ೩೦-೮-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ-“ಹರೀಶ್ವರ ಕವಿ”-ಶ್ರೀ|| ಪಂಡಿತ ಎಸ್. ಕರಿಬಸವಯ್ಯನವರಿಂದ; ಕಾವ್ಯವಾಚನ-ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಕುಂಸಿ ಹುಚ್ಚಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಹರಿ ಅವರಿಂದ.-ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಚೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಅವರು.
- ೨೩-೯-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ (ಸಚಿತ್ರ)- “ಪ್ಲೇಗು ಜಾಡ್ಯ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಆಹಾರ”-ಶ್ರೀ|| ಈ. ಅನಂತರಾವ್, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ಅವರಿಂದ.
- ೬-೧೦-೧೯೩೮: “ಕನ್ನಡ ಹಬ್ಬ”-ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು-(೧) “ಹಿಂದಿನ ಕನ್ನಡದ ಸೊಬಗು”-ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಎಂ. ಈಶ್ವರಯ್ಯನವರಿಂದ; (೨) “ಇಂದಿನ ಕನ್ನಡದ ಸೊಬಗು”-ಶ್ರೀ|| ಗಿರಿಮಾಜಿಯವರಿಂದ; ಕಾವ್ಯವಾಚನ.-ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಶ್ರೀಹರಿ ಅವರು, ಬಿ. ಎಂ. ಮಹದೇವಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು ಶಾಲಾಬಾಲಕರಿಂದ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಸೊರಬದ ಸುಬ್ಬರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.
- ೨೧-೧೦-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ-“ಶ್ರೀಯವರ ಕನ್ನಡದ ಸೇವೆ”-ಶ್ರೀ|| ಸೊರಬದ ಸುಬ್ಬರಾಯರಿಂದ; “ಭಾರತವಾಚನ”-ಶ್ರೀ|| ಚಳ್ಳಕೆರೆ ರಂಗಪ್ಪನವರಿಂದ. ಶ್ರೀಹರಿ, ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ರುದ್ರಪಟ್ಟಣ

- ೧೦-೪-೧೯೩೨ : ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಕನ್ನಡದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ”—ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಎನ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಯ್ಯನವರಿಂದ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಆರ್. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು.
- ೨೪-೪-೧೯೩೨ : ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬೋಧನಾಕ್ರಮ”—ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಎಚ್. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಶ್ರೀ|| ರು. ಶ್ರೀ. ಸುಬ್ಬಣ್ಣನವರು.
- ೧-೫-೧೯೩೨ : ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಭಾಷಾಸಮಸ್ಯೆ”—ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಎನ್. ಸೂರ್ಯನಾರಾಯಣ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ.
- ೨೧-೫-೧೯೩೨ : ಭಾರತವಾಚನ.—ಶ್ರೀ|| ಶೀಗೋಳು ಶಿವರಾಮಯ್ಯನವರಿಂದ.
- ೪-೬-೧೯೩೨ : ಶ್ರೀಯುಕ್ತಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಭೆ—ನಮ್ಮನ್ನಾಳುವ ಶ್ರೀಮನ್ನಹಾರಾಜರವರ ವರ್ಧಂತಿ ಪ್ರಯುಕ್ತ.
- ೧೧-೬-೧೯೩೨ : ಭಾರತವಾಚನ—ಶ್ರೀ|| ಮರೂರು ಕೇಶವಯ್ಯನವರಿಂದ.
- ೨೦-೬-೧೯೩೨ : ಭಾರತವಾಚನ—ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ದೇವರಯ್ಯನವರಿಂದ.
- ೧೬-೭-೧೯೩೨ : ಪುರಾಣಶ್ರವಣ.—ಪಂಡಿತ ಆರ್. ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ.
- ೧೭-೮-೧೯೩೨ : ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಮಯೋಗ”—ಪಂಡಿತ ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.
- ೧೨-೯-೧೯೩೨ : ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಕನ್ನಡ ಪ್ರಚಾರದಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅಗತಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಜನ”—ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಎನ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಯ್ಯನವರಿಂದ.
- ೧೫-೧೦-೧೯೩೨ : ಅಭಿನಂದನೆ—ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ, ವಿದ್ವನ್ನಣಿಗಳೂ, ಕನ್ನಡ ನುಡಿಯ ಸೇವಕರೂ ಆದ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಗೆ ಆಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು “ರಾಜಸೇವಾಸಕ್ತ” ಎಂಬ ಬಿರುದಾಂಕಿತವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.
- ಆರ್. ಎನ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಯ್ಯ,
ಸಿ. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಗೌರ್ನಮೆಂಟ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜು, ಮೈಸೂರು

- ೨-೯-೧೯೩೨ : ಸಂಘದ ಮೊದಲನೆಯ ಸಭೆ—ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾನ್ ವೈ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ. ಈ ಮೊದಲನೆಯ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಸಂಘದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರ ಚುನಾವಣೆ ಆಯಿತು.
- ೬-೯-೧೯೩೨ : ವರ್ಷದ ಆರಂಭ ಭಾಷಣ.—ಪ್ರೊ|| ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ; ಅಧ್ಯಕ್ಷರು : ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಜಿ. ಮೇಕ್ರಿ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರು. ಈ ಸಂಘದ ಸ್ಥಾಪಕರೂ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆಗಿದ್ದು, ಸಂಘಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ದುಡಿದಿರುವ ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ|| ವೈ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಇಲ್ಲಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಾಗಿ ವರ್ಗವಾಗಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಲು ಸಂಘದ ಮೂರನೆಯ ಸಭೆ ಸೇರಿತ್ತು. ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಕೆ. ಸಂಗಮೇಶ್ವರನ್, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ. ಅವರು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದರು.

ಪಂಡಿತ ಬಿ. ಚೆನ್ನಕೇಶವಯ್ಯ,
ಎಸ್. ಪಿ. ಪದ್ಮಣ್ಣಿ,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಅನವಟ್ಟಿ

೩೧-೧-೧೯೩೮: “ಪುರಂದರದಾಸರ ಪುಣ್ಯದಿನ” — ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು. ಉಪನ್ಯಾಸ—“ಪುರಂದರದಾಸರವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ”— ಶ್ರೀ|| ಮೂಗೂರು ಹನುಮಂತಾಚಾರ್ಯರು.

೩-೪-೧೯೩೮: “ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ” — ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರು, ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಕಾವ್ಯವಾಚನ—“ರನ್ನನ ಪದಗಳು”— ಶ್ರೀ|| ಗು. ಕೃ. ನಾಡಿಗೇರ್ ಅವರು; “ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ”—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮುರಿಗೆಪ್ಪನವರು; “ರಾಮಾಶ್ವಮೇಧ”— ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಚಿದಂಬರಂ ಅವರು, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.; “ಕೋಳೂರು ಕೊಡುಗೂಸು”— ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ಎಂ. ವೀರಭದ್ರಯ್ಯನವರು. ಲಾವಣಿ—“ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ತತ್ವ”—ಶ್ರೀ|| ವೀರಭದ್ರಪ್ಪನವರು.

೧೪-೫-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು: ಡಾಕ್ಟರ್ ಜಿ. ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ— “ಲಲಿತಕಲೆ”— ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ನಾರಾಯಣರಾಯರು, “ಸಿರಿಕನ್ನಡ ನಾಡು”— ಶ್ರೀ|| ಅನಂತರಾಮಯ್ಯನವರು, “ಏಕೀಕರಣ”— ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು. ಕಾವ್ಯವಾಚನ: “ಸೀತಾ ವನವಾಸ” (ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ).—ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ನಾರಾಯಣರಾಯರು.

೨೫-೬-೧೯೩೮ರಿಂದ ೨೭-೬-೧೯೩೮ರ ವರೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ—

ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವ: ಬೊಂಬಾಯಿ ಪಾಲಿಮೆಂಟರಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಾದ ಶ್ರೀ|| ಟಿ. ಆರ್. ನೇಶ್ವಿಯವರಿಂದ. ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಮುಂತಾದವರು: ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಸಂಪತ್ಕುಮಾರಾಚಾರ್ಯರು, ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್ ಹೊಯ್ಸಳರು, ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಗುರುನಾಥ ಕೃಷ್ಣ ನಾಡಿಗೇರ್ ಅವರು, ಮೂಗೂರು ಹನುಮಂತಾಚಾರ್ಯರು, ಎಚ್. ಆರ್. ಮಾಧವರಾಯರು, ಎಸ್. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರು, ಜಿ. ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರು, ಅಬ್ದುಲ್ ಅಜೀಜ್‌ಖಾನ್‌ರವರು, ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ರವರು, ಎಸ್. ಸುಬ್ಬರಾಯರು, ಎಚ್. ಲಿಂಗಪ್ಪನವರು, ಕೂಡಲಿ ಚಿದಂಬರಂ ಅವರು, ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು, ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು, ಬಿ. ಆರ್. ಪುಟ್ಟನಂಜಪ್ಪನವರು. ನಾಟಕಗಳು—(೧) “ಸಾವಿನ ಸಮಸ್ಯೆ”— ಶಿಕಾರಿಪುರದ ಸಂಘದವರಿಂದ, (೨) “ಯಮನ ಸೋಲು”, “ಶಾಮಣ್ಣನ ಸಾಹಸ”—ಸೊರಬದ “ಸೋದರ ಸಂಘ”ದವರಿಂದ.

೨-೧೦-೧೯೩೮: “ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಜಯಂತಿ”— ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ವಿ. ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯವರು.

೨೪-೧೦-೧೯೩೮: “ನಾಡಹಬ್ಬ” (ದ್ವಿತೀಯ ವರ್ಷ) — ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಡಾಕ್ಟರ್ ಜಿ. ವಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರು.

ಕಾರ್ಯವಿವರ:

ಸ್ವಾಗತಪದ್ಯ: ಮ|| ರಾ|| ಮೂಗೂರು ಹನುಮಂತಾಚಾರ್ಯರು. ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.—ಅಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರಿಂದ (i) “ರಾಜಸೇವಾಸಕ್ತ” ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಗೆ, (ii) “ಸೇವಾಪದಕ” ಪಡೆದಿರುವ ನಮ್ಮ ಸಂಘಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀ|| ಎಣ್ಣೆ ಕೊಪ್ಪದ ಪಟೇಲ್ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪಗೌಡರಿಗೆ, (iii) “ಸೇವಾಪದಕ” ಪಡೆದಿರುವ ಶ್ರೀ|| ಗುರುನಾಥ ಕೃಷ್ಣ ನಾಡಿಗೇರ್ ಅವರಿಗೆ.

ಉಪನ್ಯಾಸ: “ಸಮತಾಭಾವ”-ಶ್ರೀ|| ಸಿ. ಧರಣಪ್ಪನವರಿಂದ; “ನಾಡಹಬ್ಬ”-
ಶ್ರೀ|| ಮೂಗೂರು ಹನುಮಂತಾಚಾರ್ಯರಿಂದ.

ಕವನ ಪಠನ: “ನಮ್ಮ ನಾಡು ಎಂಥಾದ್ದು”-ಶ್ರೀ|| ಮೂಗೂರು ಹನುಮಂತಾ
ಚಾರ್ಯರಿಂದ.

೨೫-೧೦-೧೯೩೮

ಮೂಗೂರು ಹನುಮಂತಾಚಾರ್ಯ,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಸಾಗರ

೧-೧-೧೯೩೮; ೨-೧-೧೯೩೮: ಭಾರತವಾಚನ-ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರಿಂದ.

೨೦-೧-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ-“ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತದ ಸ್ಥಾನ”-
ಶ್ರೀ|| ಎಚ್. ಯೋಗಾನಂದಸಿಂಹಂ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ.

೨೨-೧-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ-“ಮುದ್ದಣನ ರಾಮಾತ್ಮನೇಧ”-ಶ್ರೀ|| ಎಂ.
ಮಹಾಬಲರಾವ್, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರಿಂದ.

೧೮-೨-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ-“ಸತ್ತುಬದುಕಿದ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ”-ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿ.
ರಂಗಣ್ಣ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ; ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಜಲನೆಯ ವರ್ಷ
ವರ್ಧಂತಿಯ ಆಚರಣಾ ಸಭೆಗೆ ಅಭಿನಂದನ ಸಂದೇಶ.

೧೮-೩-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ-“ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಗೀತಾ ವಿಚಾರ”-ಶ್ರೀ|| ವೆಂಕಟರಾಮ
ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಂದ.

೧೯-೩-೧೯೩೮: ಸಂಗೀತ ಕಚೇರಿ-ಶ್ರೀ||ಗಳಾದ ಬಿ. ಪರಶುರಾಮಪ್ಪನವರು, ಶ್ರೀನಿವಾಸ
ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಅನಂತರಾಯರು-ಇವರುಗಳಿಂದ.

೨೧-೩-೧೯೩೮: ಕಾವ್ಯವಾಚನ-ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಂದ.

೨೨-೩-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ-“ಕನ್ನಡದ ಕುಡಿ.”-ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ, ಎಂ.ಎ.
ಅವರಿಂದ.

೧೮-೯-೧೯೩೮: ಉಪನ್ಯಾಸ-(ಕಾವ್ಯವಾಚನ ಸಹಿತ) “ಅಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕವಿತೆಗಳು”-
ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ವಿಷ್ಣುಭಟ್ಟ, ಬಿ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ. ಅವರಿಂದ.

೨೩-೧೦-೧೯೩೮

ಎಂ. ಅಲಸಿಂಗರಾಜಾರ್,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘ, ಮಹಾರಾಣಿ ಕಾಲೇಜು, ಮೈಸೂರು

೩-೮-೧೯೩೮: ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವ-ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಪ್ರೊ|| ಬಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯನವರು,
ಎಂ.ಎ.; ಭಾಷಣಕಾರರು: ಡಾ|| ಎ. ಎನ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.,
ಎಲ್.ಟಿ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ.; ವಿಷಯ-“ಕನ್ನಡದ ಹಬ್ಬಗೆ, ಬೆಳವಣಿಗೆ”

೧೮-೮-೧೯೩೮: ಚರ್ಚಾಸಭೆ: ವಿಷಯ-“ಹೆಂಗಸು ಮನೆಯ ಅಳು” (ಮಸೂದೆಗೆ
ವಿರೋಧವಾಗಿ ಬಹುಮತ ದೊರೆಯಿತು).

೨೨-೮-೧೯೩೮: ಚರ್ಚಾಸಭೆ: ವಿಷಯ-“ಮಹಾರಾಣಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಬಿ.ಎ. ತರಗತಿ
ಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು” (ಮಸೂದೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಬಹುಮತ
ಬಂದಿತು).
ಎಂ. ಡಿ. ತಂಗಮ್ಮ,
ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ.

ಸಂಪಾದಕೀಯ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆ ಪ್ರಕಟವಾದಂದಿನಿಂದೀಚೆಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಹಲವು ಸಂತೋಷದ ಸುದ್ದಿಗಳು ನಮ್ಮ ಕಿವಿಗೆಬಿದ್ದಿರುವು ವನ್ನು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರಲು ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ ಅಗ್ರಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಅರ್ಹವಾದುದು ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪೂಜ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರವರಾದ ಶ್ರೀಮದ್ಯುವರಾಜರವರ ಕುಮಾರಕಂಠೀರವರಾದ ಶ್ರೀ ಜಯ ಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರವರು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾ ಮೈಸೂರು ಯುವರಾಜ ನಿಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಈ ವರ್ಷದ ಬಿ.ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕುಮಾರರ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಪ್ರಥಮಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿ ಪದವೀಧರರನ್ನಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕಳೆದ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಐದು ಸುವರ್ಣಪದಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ವಿಚಾರ. ರಾಜಮನೆತನ ದವರಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಅಸಾಧಾರಣಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಪರೂಪವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಮೇಧಾವಿಗಳಾದ ಯುವರಾಜ ಕುಮಾರರನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಜೆಗಳೇ ಧನ್ಯರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಪೂಜ್ಯ ತೀರ್ಥರೂಪರವರಂತೆಯೇ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿರು ವುದು ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾದ ಸಂಗತಿ. ಇವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ ದೀರ್ಘಾಯು ರಾರೋಗೈಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ, ಇವರು ಮೈಸೂರು ರಾಜವಂಶಕ್ಕೆ ತಿಲಕಪ್ರಾಯರಾಗಿ ಬಳೆದು ಪ್ರಜಾಕ್ಷೇಮೈಕತತ್ಪರರಾಗುವಂತೆ ಕರುಣಿಸ ಲೆಂಬುದಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಕರ್ತವ್ಯನಿಷ್ಠರಾದ ಸರ್ಕಾರದಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ, ಲೋಕಸೇವಾತತ್ಪರರೂ ಧರ್ಮ ಪ್ರವರ್ತಕರೂ ಆದ ಗಣ್ಯಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ವರ್ಷೇವರ್ಷೇ ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕನುಗುಣ ವಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿ ಗೌರವಿಸುವುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಮೂವರು ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರವರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಕನ್ನಡಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆದುಬಂದಿರುವ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆಯಷ್ಟೆ. ರಾಜಮನ್ಮಥ ಅದರಂತೆ ಕಳೆದ ದಸರಾ ಮಹೋತ್ಸವ ಪ್ರಯುಕ್ತವಾದ ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರು ಹಲವು ಮಂದಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನೂ, ಸೇವಾಪದಕಗಳನ್ನೂ ಉಚಿತ ಮರ್ಯಾದೆಗಳೊಡನೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದರು. ಈ ಪೈಕಿ ಮೂವರು ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವುಗಳಾದ

ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರಿಂದ
 “ರಾಜಸೇವಾಸಕ್ತ” ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ
 ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.
 ಪಡೆಯುಚ್ಚ, ಕೊಟ್ಟವರು : ಸುಸಾದಕರು, ‘ಕನ್ನಡ ನುಡಿ’, ಬೆಂಗಳೂರು

ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರಿಂದ
 “ಪ್ರಥಮ ವರ್ಗದ ಸುವರ್ಣ ಸೇವಾಪದಕ”ವನ್ನು ಪಡೆದ
 ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು

ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ಪೈಕಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ, ಪರಿಷತ್ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ, 'ಉದ್ಧಾರಕ' ವರ್ಗದ ಸದಸ್ಯರೂ ಆದ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ.

ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರಿಗೆ "ರಾಜ ಸೇವಾಸಕ್ತ" ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿದುದು ಅನ್ವರ್ಥವೂ, ಉಚಿತವೂ ಆಗಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಕನ್ನಡಿಗರಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಇವರು ಕನ್ನಡದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಸೇವೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾಷೋನ್ನತಿಯ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸಲ್ಪಡಲು ತಕ್ಕುದಾಗಿರುವುದನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇರಲಾರದು. ಇವರಂತೆ ಕನ್ನಡದ ಮೇಲ್ಮೈಗಾಗಿ ತನು ಮನ ಧನಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿರುವವರು ಬೇರೊಬ್ಬರಿಲ್ಲವೆಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ|| ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಂತೆಯೇ ಉಭಯಭಾಷಾವಿಶಾರದರಾದ ಬ್ರಹ್ಮಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತಿ ಶಿವಶಂಕರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅವರ ವಿದ್ಯಾಪೈದುಷ್ಯಕ್ಕನುಗುಣವಾದ

"ವಿದ್ಯಾನಿಧಿ" ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮನ್ (೨) ಬ್ರಹ್ಮಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತಿ ಶಿವಶಂಕರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮಹಾರಾಜರವರು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವುದು ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಂತೋಷಪ್ರದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸರ್ಕಾರದವರಿಂದ "ಮಹಾಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ" ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಘನತರವಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ದೊರೆತದ್ದು ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವಿಟ್ಟಂತೆ

ಆಯಿತೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇವರು ಮದರಾಸ್ ಪಟ್ಟಣದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡದ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದು ಪೌಢವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಕರವಾದ ಅನೇಕ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ೧೯೨೧ರಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತರಾದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳನಂತರ ೧೯೨೩ರಲ್ಲಿ ಬಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ೯ನೆಯ ಅಧಿವೇಶನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷಪದವಿಯನ್ನಲಂಕರಿಸಿ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಇವರಿಗೇಗ ಮೂರಿಪ್ಪತ್ತು ಮೇಲೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸು ಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅರೋಗದೃಢಕಾಯರಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದ ಬಸವನಗುಡಿಯ ಬಳಿ ಇರುವ "ಮಾಂಟ್ ಜಾಯ್" (ಆನಂದಗಿರಿ) ಎಂಬ ದೇವಮಂದಿರದಲ್ಲಿ

ನೆಲಸಿರುವ ಶ್ರೀ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪೂಜಾನಿರತರಾಗಿ ಕಾಲ ಯಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಕನ್ನಡದ ಪುರೋವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿವಹಿಸಿ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ, 'ಸರಸ್ವತಿ' ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕಿ

(೨) ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್.

ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರಿಗೆ

ಪ್ರಥಮವರ್ಗದ

ಸುವರ್ಣ ಸೇವಾಪದಕ

ಯರಾದ ಮತ್ತು ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ಸಮಾಜ

ಸಂಸ್ಕರಣ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರಜಾಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೂ

ನಿರತರಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯೆಯ

ರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ

ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮನ್

ಮಹಾರಾಜರವರಿಂದ ಪ್ರಥಮವರ್ಗದ ಸುವರ್ಣಸೇವಾಪದಕ ಲಭಿಸಿದುದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆ, ಪ್ರಜಾಸೇವೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಮಹಿಳೆಯರು ಮುಂದಾಳುಗಳಾಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜಕವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವರು ಈಗಾಗಲೇ ಬೆಂಗಳೂರಿನಂತಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನಗರದ ಪ್ರಧಾನ ಪೌರಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೂ ಲಭ್ಯವಾಗದೆ ಇದ್ದ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷಿಣೀ ಪದವಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ದಂಡಾಧಿಕಾರ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದ ನ್ಯಾಯವಿಮರ್ಶಾ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಈಚೆಗೆ ಇವರು 'ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಕ್ಕಳ ಕೂಟ' ಒಂದನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಭಾವಿಪ್ರಜೆಗಳಾದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗಗಾಮಿಗಳಾಗುವಂತೆ ತಿದ್ದುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವ ಸಾಹಸಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ರೀತಿ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆ, ಲೋಕಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ರಾಜಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ

ನವರಿಗೂ, ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಗೂ,

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮೂವರು

ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆ

ಬ್ರಹ್ಮಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತಿ ಶಿವಶಂಕರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮ

ವಾಚಕರ ಪರವಾಗಿ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಅಭಿನಂದನೆ

ಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಇವರುಗಳಿಂದ ದೇಶದ

ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಇತೋಪ್ಯುತಿಶಯವಾದ ಸೇವೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ನಡೆಯುವಂತೆ

ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಇವರಿಗೆ ಆಯುರಾರೋಗೈಶ್ವರ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು

ದಯಪಾಲಿಸಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇವರೆಲ್ಲರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಈ ಸಂಚಿಕೆ

ಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ನಾಡಾದ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ರಾಜಮನ್ನಣೆ ದೊರೆತಂತೆಯೇ ಮಲೆಯಾಳ ಮತ್ತು ಆಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹಾ ಕವಿಗಳಿಗೆ ಲೋಕಮನ್ನಣೆ ದೊರೆತಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ಸಮಾಚಾರ. ಮಲೆ

ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರಿಂದ
 “ವಿದ್ಯಾನಿಧಿ” ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ
 ಶ್ರೀ|| ಸಿದ್ಧಾಂತಿ ಶಿವಶಂಕರಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು

ಪಡಿಯಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟವರು : ಸಂಪಾದಕರು, ‘ಅಸ್ಥಲಾಜಿಕಲ್ ಮ್ಯಾಗಜಿನ್’, ಬೆಂಗಳೂರು

ಪ್ರಾಕ್ತನ ವಿಮರ್ಶ ವಿಚಕ್ಷಣ ಮಹಾನುಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್
ದಿನಂಗತ ಆರ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು

ಎಂ.ಎ., ಎಂ.ಆರ್.ಎ.ಎಸ್.

(ಇವರ ಭಾವಚಿತ್ರದ ಅನಾವರಣೋತ್ಸವ ಪರಿಷತ್ಸಂಧಿರದಲ್ಲಿ
ತಾ|| ೧೬-೧೨-೧೯೩೮ರಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು.)

ಪಡಿಯಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟವರು :
ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಂಘ, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು

యాళద మహాకవిగళాద శ్రీ॥ వళ్ళత్తోళ్ళారవర శస్త్రి పూర్తి సమారంభ వన్న ఆ ప్రాంతద సాహిత్యప్రేమిగళు కళేద నవంబర్ తింగళినల్లి తుంబా విజృంభణీయింద నేరవేరిసిదరిందు కేళుత్తేవే.

కేరళీయ మత్తు ఇవరు తమ్మ మాతృభాషేయాద మలేయాళదల్లి ఆంధ్ర మహాకవిగళిగే వరకవిగళిన్నిసికొండు లుత్తృష్ట కవనగళన్న రజసి సన్మాన ఆ భాషేయ సాహిత్యకే లున్నతస్థాన లభ్యవాగలు నేరవాగిరుత్తారే. మత్తు కేరళకే విశిష్టవాద కథకళి కలీయన్న పునరుజ్జీవనగొళిసి ప్రపంచద విద్వన్మండలిగళల్లేల్లా భారతకే ప్రాశస్త్యవన్న తందిద్దారే. ఇంతద ప్రసిద్ధ కవిగళిగే, కలా ఊవిదరిగే జనరు గౌరవ తొరిసిరువుదన్న నోడిదరే దేశభాషా సాహిత్యక్యా కలీగూ కాలమహిమేయింద ఎష్టరమట్టెన ప్రాధాన్య లభిసు నంతాయితేన్నవుదు విశదవాగుత్తదే.

ఇదే రీతి ఆంధ్ర మహాకవిగళిగే ప్రశస్తిగళన్న కేడువుదక్యాగి మదరాసు పట్టణదల్లి నేలసిరువ త్రిలింగ మహావిద్యాపీఠవేంబ ఆంధ్ర సాహిత్య సంస్థేయల్లి (Telugu Academy of Higher Learning) ఘటికొత్సవ సమారంభ ఇదే నవంబర్ తింగళ ౧౭నేయ తారీఖినల్లి నడియేతుండు కేళుత్తేవే. ఈ లుత్సవదల్లి మదరాసు శాసన సభీయ వక్తృగళాద శ్రీ॥ కేళుత్తేవే. ఈ లుత్సవదల్లి మదరాసు శాసన సభీయ వక్తృగళాద శ్రీ॥ సాంబమూర్తియవర అధ్యక్షతేయల్లి శ్రీ॥ జేల్లిపిళ్ళా వేంకటశాస్త్రిగళిగే ‘మహాకవి’ ఎంబ ప్రశస్తి కేడల్పట్టుతు. ఆగ రాజరిగే కిరీటిధారణే యాగువంతే ఇవరిగూ పుష్ప కిరీటిధారణేయాయీతు. ఇదే రీతి నమ్మ కన్నడద మహాకవిగళిగూ కిరీటిధారణే ఆగబారదేకే?

మేల్కొండ ఘటికొత్సవదల్లి గౌరవవన్న పడేద మహాకవి వేంకటశాస్త్రిగళిగూ, అవరంతేయే కలావిదరాద శ్రీ॥ జయంతి రామయ్య పంతులు మత్తు రావ్ సాహెబ్ గిడుగు వేంకట పంతులు మత్తు రావ్ సాహెబ్ గిడుగు వేంకట సాహిత్యాభిమానిగళిగూ, రామమూర్తి పంతులు — ఇవరిబ్బరిగూ సద ఇదే మహాకవిగళిగూ డిసెంబర్ తింగళ ౧౭నేయ తారీఖినల్లి నడిద ఆంధ్ర మన్నణ: ఆంధ్ర విశ్వవిద్యానిలయద ఘటికొత్సవ సమారంభదల్లి విశ్వవిద్యానిలయద “కలాప్రపూర్ణ” ఎంబ ప్రశస్తి కేడల్పట్టుతేందు కేళి సంతోషిసుత్తేవే.

ఇదే సందర్భదల్లి ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తిన స్థాపనేగే మూల కారణరూ, ఆంధ్రభాషా నిఘంటిన రచనేగే ముఖ్యసహాయకరూ ఆద పిట్టాపురం మహారాజరవరిగే “డి.లిటా.” (డాక్టర్ ఆఫ్ లిటరేచర్)

ಎಂದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯಪಾರಂಗತರೆಂಬ ಗೌರವಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಘಟಿಕೋತ್ಸವ ಚರಿಸ್ತರಣೀಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇದೇ ಘಟಿಕೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷಾಂಶ ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಜಯಪುರದ ಮಹಾರಾಜರವರ ಬ್ರಾಂಜ್ ಲೋಹ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಅನಾವರಣೋತ್ಸವವನ್ನು ಮಹಾಕವಯಿತ್ರಿ ಶ್ರೀಮತಿ
 ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಸರೋಜಿನೀದೇವಿಯವರು ನೆರವೇರಿಸಿದುದು. ಈ ಮಹಾ
 ಜ್ಞಾಪಕಾರ್ಥವಾದ ರಾಜರು ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಸಾಹಿತಿಗಳೂ, ಮಹಾಕವಿ
 ಸ್ಮಾರಕ: ಜಯಪುರದ ಗಳೂ ಆಗಿ ಪೂರ್ಣವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತ
 ಮಹಾರಾಜರ ರಾಗಿರುವರು. ಇವರು ಅಂಧ್ರ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ
 ಲೋಹ ಪ್ರತಿಮೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಸಹಾಯದ್ರವ್ಯ
 ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದ ಪ್ರಯುಕ್ತ, ಆ ವಿದ್ಯಾಪೀಠ ನಿರಾತಂಕ

ವಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧಕವಾಯಿತು. 'ಕಾಲೇಜ್ ಆಫ್ ಸೈನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ' ಎಂಬ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಶಾಲೆಯೊಂದನ್ನು ಇವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ವೆಚ್ಚದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕಲೆಗಳ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಉತ್ತೇಜನಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಮಹನೀಯರ ಔದಾರ್ಯವನ್ನು ಅಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತದ ಮಹಾಜನರು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಭರತಖಂಡದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯೋಪಾಸಕರಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆಯುತ್ತಲಿರುವುದೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತೊಂದು ನಿದರ್ಶನ ದೊರೆತಂತಾಯಿತು. ಈ ರೀತಿ ಕಲಾವಿದರಿಗೂ, ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೂ ಅಂಧ್ರ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಗೌರವಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ಲಭ್ಯವಾದಂತೆಯೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಾ ಬರಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿದ್ವನ್ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರೂ, ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳೂ, ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಆಗಿದ್ದು ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಭಾಷಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದ ಪ್ರಾಕ್ತನ
 ಪರಿಷನ್ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶ ವಿಚಕ್ಷಣ, ಪ್ರಾಚ್ಯವಿದ್ಯಾವೈಭವ, ಮಹಾ
 ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ಮಹೋಪಾಧ್ಯಾಯ, ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಆರ್.
 ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಕೀರ್ತಿಶೇಷರಾಗಿ ಇಂದಿಗೆ
 ಭಾವಚಿತ್ರದ ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಆದರೂ ಇದು
 ಅನಾವರಣೋತ್ಸವ ವರೆಗೆ ಇವರದೊಂದು ಭಾವಚಿತ್ರ ಪರಿಷನ್ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ
 ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಭಾವ
 ಚಿತ್ರಗಳ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರದೆ ಇದ್ದುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆಯಾಗಿದ್ದಿತು.
 ಇವರದೊಂದು ಅಂದವಾದ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಇವರ ಕುಮಾರರಾದ ಶ್ರೀ|| ತಿರು
 ನಾರಣಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು

ನಿವಾರಿಸಿದುದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಈ ಭಾವಚಿತ್ರದ ಅನಾವರಣ ಮಹೋತ್ಸವ ಇದೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೬ನೆಯ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ವೃದ್ಧ ಸಿತಾಮಹ ರೆನಿಸಿದ ರಾಜಕಾರ್ಯಪ್ರಸಕ್ತ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಶಾಮರಾವ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ರಾಜಸೇವಾಸಕ್ತ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಆರ್. ಅಳ್ವಾರ್ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಎ., ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಎಂ. ಸಿ. ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ದಿವಂಗತರ ಭಾಷಾಸೇವೆಯನ್ನು ನಾನಾಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದರು. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರವನ್ನಲಂಕರಿಸುವ ಈ ಭಾವಚಿತ್ರದ ಅವಲೋಕನದಿಂದ ಕನ್ನಡತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳು ಇವರ ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಭಾಷಾಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗುವಂತೆ ಉತ್ತೇಜನ ಉಂಟಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪರಿಶೋಧನೆ ಇದುವರೆಗೆ ಒಮ್ಮುಖವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದ ಪ್ರಯುಕ್ತ, ವಿಶಾಲ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಶಾಸನಗಳೇ ಮುಂತಾದ ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಂದು ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಬರೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಇದ್ದಿತು. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರಕಾರ ದಿಂದ ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರಕಾರದವರು ಧಾರವಾಡದ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಮೊತ್ತದ ೮ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ದವರ ಸಹಾಯ ಗಳ ಮತ್ತು ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಸಲ್ಲುವ ೧೨ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಹಾಯದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡಿರುವರೆಂದೂ, ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಏರ್ಪಾಟಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪರಿಶೋಧನೆ ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ಪರಿಷತ್ತೂ ಈ ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನವಿಷಯಕವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರಸಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪೂಜ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರವರಾದ ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮದ್ವ್ಯವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪೂಜ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರವರಾದ ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮದ್ವ್ಯವ ರಾಜರವರು ೧೯೨೬ರಲ್ಲಿ ೨,೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಹಾಯ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದರಷ್ಟೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕನುಸಾರ ವಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತು ೧೯೩೦ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ಎನ್. ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಬಿ.ಎ. ಅವರಿಂದ “ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿನೋದಿನಿ” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ವಿಜ್ಞಾನವಿಷಯಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮೈಸೂರು ವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯವರೂ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಪರಿಷತ್ತು ‘ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಚರಿತ್ರೆ’ಯನ್ನು ಬರಸಿ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುವುದು

ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಈ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಶ್ರೀಮದ್ಭವರಾಜರವರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕಾರ್ಯಾರಂಭ ಮಾಡಿರುವುದು ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಆರು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದ ರಚನೆಗೂ ಆಯಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿಸಲಾಗಿದೆ :

(೧) ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಆನುವಂಶಿಕ

ಚರಿತ್ರೆ; ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಭೂವಿರಣಿ ಮತ್ತು

ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಇವುಗಳ ಸಮೇತ .. ಡಾ|| ಸಾಲೆತ್ತರೆ ಅವರು.

(೨) ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಚರಿತ್ರೆ .. ಶ್ರೀ|| ಪಿ. ಬಿ. ದೇಸಾಯಿಯವರು.

(೩) ಧಾರ್ಮಿಕ ಚರಿತ್ರೆ .. ಡಾ|| ನಂದೀಮಠ ಅವರು.

(೪) ಭಾಷೆಯ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಚರಿತ್ರೆ .. ಪ್ರೊ|| ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯನವರು.

(೫) ಕಲೆಯ ಚರಿತ್ರೆ .. ಡಾ|| ಎಂ. ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣರವರು.

(೬) ಪೀಠಿಕೆ ಮತ್ತು ಉಪಸಂಹಾರ .. ರಾಜಸೇವಾಸಕ್ತ ಪ್ರೊ|| ಬಿ. ಎಂ.

ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು.

ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರುವ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಸಂತ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಸಮಿತಿಯ ಉದ್ದೇಶ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನೆರವೇರಲೆಂದು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಮಾಡಿ ಪದವೀಧರರಾಗುವವರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯಜನರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಉಂಟಾಗ

ಬೇಕಾದರೆ ಅಂತಹ ಪದವೀಧರರು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೇ ಹೋಗಿ

ಮೈಸೂರಿನ ಪದವೀಧರರ ನೆಲೆಸಿ ತಾವು ಕಲಿತಿರುವ ವಿದ್ಯೆಯ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು

ಗ್ರಾಮ ವಸತಿಯ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಬೋಧಿಸಿ, ಅದರಂತೆ ತಾವು ನಡೆದು

ಏರ್ಪಾಡು ತೋರಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಆಗಲಾರದು. ಒಂದು ದೇಶದ ಪುರೋ

ವೃದ್ಧಿಗೆ ಆ ದೇಶದ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಯೇ ತಳಹದಿಯಾದ

ಪ್ರಯುಕ್ತ ಗ್ರಾಮಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಏರ್ಪಾಡುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ

ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ರಾಜನೀತಿಜ್ಞರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ತತ್ತ್ವಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಪದವೀಧರರ ಗ್ರಾಮ ವಸತಿಯ

(University Settlement) ಏರ್ಪಾಡೊಂದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕದ್ದು ಯುಕ್ತವೆಂಬ

ನಿರ್ಧಾರ ಇದೇ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸೆನೆಟ್ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಮೋದಿತ

ವಾಯಿತೆಂದು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಏರ್ಪಾಡು ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ

ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ದೇಶಾಭ್ಯುದಯಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಲೆಂದು

ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|| ಭೂಪಾಳಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರಯ್ಯನವರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತನಾಡಿದರೆಂಬುದು ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯ.

ಇದೇ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ದಿನಾನ್ವರವರಾದ ಸರ್ ಮಿರ್ಜಾ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಸಾಹೇಬರು ಹಾಸನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದಾಗ ಜಿನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣದ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘದ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ ಇಂತಹ ಸಂಘಗಳು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಈ ರೀತಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು:

“ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದಕ್ಷತೆಯುಳ್ಳ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮದೂ ಒಂದು. ನಿಮ್ಮ ಸಂಘ ನಾನಾ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನು ತುಂಬ ಹರ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಸಂಘಗಳು ನಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅರಿವಿನ ಬೆಳಕನ್ನು ಹರಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈಗ ಆ ಬಗೆಯ ಕೆಲಸವೇನೋ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ನಡೆಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಲವರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲ. ಹಲವರಿಗೆ ಅವರವರ ಮತದ ವಿಚಾರಗಳೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಾನದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಂತೂ ಇನ್ನೂ ಕಡಮೆ. ಮೇಲೆ ವಿಮಾನಗಳು ಹಾರಾಡಿದರೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುತ್ತೇವೆ. ಹಿಗ್ಗೋಣ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಮಾನವು ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ಹಾರುವುದು ಹೇಗೆಂಬುದರ ವಿವರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತುಂಟು? ವಿಜ್ಞಾನವಿಚಾರಗಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನೂ, ಇತರ ಬಗೆಬಗೆಯ ವಿಚಾರಗಳ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನೂ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ಮೂಲಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಹರಡಬೇಕು. ಆ ಕೆಲಸ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಡೆಯ ಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಆಶೆ.”

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಎಲ್ಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಘಗಳೂ ದೃಢಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಆಶಯ.

ಪರಿಸ್ಥಿತಿಕ್ರಮದ ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ (ಪುಟ ೨೪೬-೮) ಇಬ್ಬರು ಕಲಾಭಿಮಾನಿಗಳ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಪರಿಷದಭಿಮಾನಿಗಳ ಮರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾವಿ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿ ಸಿದ್ಧದ ಸರಿಯಷ್ಟೆ. ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಗಳಾಗಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಬೇರೆ ನಾಲ್ವರು ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಗಳ ಮರಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಒದಗಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ತುಂಬಾ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪೈಕಿ ಮಹನೀಯರ ಮರಣ ಇಬ್ಬರು ಮಹಿಳೆಯರು; ಉಳಿದ ಇಬ್ಬರು ಮಹನೀಯರು.

ಇವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ಟಿ. ಕನಕಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಣಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕ ರಾಗಿದ್ದು ನಾಟಕಕಲೆಗೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಎರಡನೆಯವರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗಮ್ಮ, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಟಿ. ಅವರು ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಣಿ

ಹೈ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಹೆಡ್ ಮಿಸ್ಟ್ರಿಸ್‌ರವರಾಗಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲ ಸದಸ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದರು.

ಮೂರನೆಯವರಾದ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ರಾಜಸೇವಾನಿಪುಣ ಶ್ರೀ|| ಎಸ್. ಶಾಮಣ್ಣ, ಬಿ.ಎ. ಅವರು ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದರು. ನಾಲ್ಕನೆಯವರಾದ ಶ್ರೀ|| ಜಗನ್ನಾಥ ಮಹಾಲೇ ಅವರು 'ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗ' ಎಂಬ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯ ಉತ್ಪಾಸಕರಾಗಿದ್ದು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಏಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಉತ್ಸಾಹ ವಹಿಸಿದ್ದರು.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಮಹಿಳೆಯರ ಮತ್ತು ಮಹನೀಯರ ಮರಣದಿಂದ ಅವರವರ ಕುಟುಂಬವರ್ಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿರುವ ವಿಯೋಗದುಃಖದಲ್ಲಿ ನಾವೂ ಸಹ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ಪರವಾಗಿ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ಅನುತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ವೈಸ್-ಚಾನ್ಸಲರ್ ಪದವಿಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದು ಆ ನಿಲಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ

ನಾನಾವಿಧವಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬ್ರಜೇಂದ್ರ

ಡಾ|| ಬ್ರಜೇಂದ್ರನಾಥ

ಸೀಲರವರ ಮರಣ

ನಾಥ ಸೀಲರವರು ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದರೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು

ನಮ್ಮ ವಾಚಕರ ಅವಗಾಹನೆಗೆ ತರಲು ತುಂಬಾ ವಿಷಾದಿ

ಸುತ್ತಿವೆ. ಇವರ ಮರಣದಿಂದ ವಿದ್ವತ್ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ

ಒಂದು ಅಪಾರವಾದ ನಷ್ಟ ಉಂಟಾಯಿತೆನ್ನಬಹುದು.

ಇದೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೯, ೩೦, ೩೧ನೆಯ ತಾರೀಖುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ|| ದಿವಾಕರ ರಂಗರಾಯರು,

ಎಂ.ಎ., ಎಲ್‌ಎಲ್‌.ಬಿ. ಅವರು ಚುನಾಯಿತರಾಗಿರು

ಬಳ್ಳಾರಿ ಸಮ್ಮೇಳನದ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು: ಶ್ರೀ||

ದಿವಾಕರ ರಂಗರಾಯರು

ವುದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಇವರು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳು. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ರಾಜಕಾರಣ

ಪಟುಗಳು. ಭಾಷಾಪ್ರಾಂತ ನಿರ್ಮಾಣವೇ ಮೊದಲಾದ

ಮುಖ್ಯಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಗೆ ಬರುವ ಈ

ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿಗಳಾದ ಇಂತಹ ಮಹನೀಯರ ನೇತೃತ್ವ

ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ದೊರೆತದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳು ಗುರಿಹಿಡಿದು ಸುಲಲಿತವಾಗಿ

ನಡೆಯಲು ಸಾಧಕವಾದಂತಾಯಿತು. ಇವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮೇಳನ ಪೂರ್ಣ

ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವವನ್ನು ಸಂದೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಾ
ಧೀಶ್ವರರಾದ ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರವರು ನೆರವೇರಿಸಲು ಒಪ್ಪಿರುವುದು
ಸಮ್ಮೇಳನ ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಶುಭ
ಸೂಚನೆ ಎಂತಲೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಗತ
ಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ|| ವೈ. ನಾಗೇಶ
ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೂ, ಕವಿಗೋಷ್ಠಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ||
ಜಿ. ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರೂ, ನಾಟಕ ಗೋಷ್ಠಿಯ
ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರೂ, ಅದರ
ಪ್ರಾರಂಭಕಾರ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀ|| ಆರ್. ವಿ. ಜಾಗಿರದಾರರೂ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದ
ರಿಂದ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುವು
ವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇರಲಾರದು. ಎಂದಿನಂತೆ ಸಮ್ಮೇಳನದ ವಿವರ
ಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ 'ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆ'ಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗುವುದು.

ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜರವರಿಂದ "ರಾಜಸೇವಾಸಕ್ತ" ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ
ಯನ್ನು ಪಡೆದ ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಬೆಂಗಳೂರು
ನಗರಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಬೇರೆ ಕೆಲವು
ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿಯೂ,
ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪರವಾಗಿಯೂ ಈಗಾಗಲೇ
ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ.
ಈಗ ಬಳ್ಳಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ
ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಖಿಲ ಕರ್ನಾಟಕ ಸದಸ್ಯರ
ಪರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಅಭಿನಂದನ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಯಥೋಚಿತವಾದೊಂದು
ಸ್ಮಾರಕದ ಸಮೇತ ಸಮರ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ
ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಭಿನಂದನ ಸಭೆ ಇದೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೯ನೆಯ ತಾರೀಖು
ಗುರುವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ಶ್ರೀ|| ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾಯರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ
ನಡೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಸಮಸ್ತರೂ ಸಭೆಗೆ ದಯ
ಮಾಡಿಸಿ ಸಭೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲು ನೆರವಾಗುವರೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತದ 'ಶಾಕುಂತಲ' ನಾಟಕವನ್ನು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪರಿವರ್ತನೆಮಾಡಿ ಶ್ರೀ ಚಾಮರಾಜ
ಒಡೆಯರವರಿಂದ 'ಅಭಿನವಕಾಳಿದಾಸ' ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ
ಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಿರಪ್ರಸಿದ್ಧ
ರೆನಿಸಿದ್ದ ಶ್ರೀ|| ಬಸವಪ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ದಿವಂಗತರಾಗಿ
ಎಷ್ಟೋ ವರುಷಗಳು ಗತಿಸಿಹೋಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಇದು
ವರೆಗೂ ಅವರ ಭಾವಚಿತ್ರವೊಂದು ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರುವುದು
ಅಲಂಕರಿಸದೆ ಇದ್ದುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊರತೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಜಡ್ಜರವರಾದ ಶ್ರೀ|| ಜಿ. ಪರಮಶಿವಯ್ಯನವರು ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ನಿವಾರಿಸಿದುದು ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷಪ್ರದವಾದ ಅಂಶವಾಗಿದೆ.

ಅವರು ಪರಿಷತ್ತಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ದಿನಂಗತರ ದಿವ್ಯವಾದ ಭಾವಚಿತ್ರದ ಅನಾವರಣೋತ್ಸವವನ್ನು ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ನಡೆಸಲು ಶ್ರೀ|| ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಇದೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೨ನೆಯ ತಾರೀಖು ಗುರುವಾರ ಸಂಜೆ ಪರಿಷನ್ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಭೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಮದ್ಭವನರಾಜರವರ ಆಪ್ತಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ|| ಎಫ್. ಸಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸರವರು ಈ ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ|| ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಐಯಂಗಾರ್ಯರು ದಿನಂಗತರ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಅನಾವರಣ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, ಜಿ. ಶಾಂತವೀರಪ್ಪನವರು, ಟಿ. ಎನ್. ಜಿನ್ನಪ್ಪನವರು, ಎಸ್. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ಮತ್ತು ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ದಿನಂಗತರ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿ, ವಿದ್ವತ್ತು ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತು ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಲಲಿತಮ್ಮನವರೂ, ಗಮಕವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ|| ಕೆ. ಜಿ. ಸಂಪತ್ಕುಮಾರಾಚಾರ್ಯರೂ ದಿನಂಗತರ ಕಾವ್ಯಭಾಗಗಳನ್ನು ವಾಚನಮಾಡಿದರು.

ಇದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಕನ್ನಡ ವಿದ್ವನ್ಮಣಿಗಳ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳು ಪರಿಷನ್ಮಂದಿರವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ನೆರವಾಗಿ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಆಶಯವನ್ನು ಸಫಲಗೊಳಿಸುವವರಾದಾರೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ.

ನಾಟಕ ಸಾರ್ವಭೌಮ, ವಿನೋದರತ್ನಾಕರ ಮುಂತಾದ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಕನ್ನಡದ ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಹು ಉನ್ನತಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ|| ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣ ನವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾನಮಾಡುವ ನಾಟಕ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೩ನೆಯ ತಾರೀಖು ಶ್ರೀ|| ಗುಬ್ಬಿ ವೀರಣ್ಣ ಶುಕ್ರವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ಶ್ರೀ|| ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ನವರಿಗೆ ಸತ್ಕಾರ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಪರಿಷನ್ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸತ್ಕಾರ ಸಭೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಸಭೆಗೆ ರಾಜಕಾರ್ಯಪ್ರಸಕ್ತ ರಾವ್ ಬಹದ್ದೂರ್ ಶ್ರೀ|| ಎಂ. ಶಾಮರಾಯರು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದುಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾಯರೂ, ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರೂ ಶ್ರೀ|| ವೀರಣ್ಣನವರ ಅಭಿನಯಕೌಶಲ್ಯ, ಹೃದಯವೈಶಾಲ್ಯ ಮುಂತಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು. ಧಾರವಾಡದ 'ಪ್ರೇಮಗ್ರಂಥಮಾಲೆ'ಯ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಶ್ರೀ|| ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರು ಹಿಂದಿ ಕನ್ನಡ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ನಾಟಕವನ್ನು ಏಕಸಾತ್ರಾಭಿನಯದಿಂದ

ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಶ್ರೀ|| ವೀರಣ್ಣನವರು ತಮಗೆ ಮಾಡಿದ ಸತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಾ ಕಳೆದ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ರಂಗ ಭೂಮಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಾವು ಕೈಗೊಂಡ ಸಾಹಸೋದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು.

ಸಂಗೀತಕಲೆಗೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ ಮುಖ್ಯ ಆವಾಸಸ್ಥಾನವೆಂಬುದೂ, ಮೈಸೂರು ರಾಜಮನೆತನದವರು ಈ ಕಲೆಗೆ ಪ್ರಧಾನ ಆಶ್ರಯದಾತರೆಂಬುದೂ

ನಿರ್ವಿವಾದವಾದ ವಿಷಯ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನವರಿಕೆ

ಮೈಸೂರಿನ
ಶ್ರೀಮದ್ಭುವರಾಜರವರ
ಭಾಷಣ :

ಮದರಾಸಿನ ಸಂಗೀತ
ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ

ಗೊಂಡು ಮದರಾಸಿನ ಸಂಗೀತ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದೇ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೨೩ನೆಯ ತಾರೀಖು ಶುಕ್ರವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ನಡೆದ ದ್ವಾದಶ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮದ್ಭುವರಾಜರವರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ತಮ್ಮ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶ ಸಂಚಾರದ

ಅನುಭವಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸ್ಫೂರ್ತಿದಾಯಕವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಅವರ ಭಾಷಣದ ಸಾರಾಂಶವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ:

“ ಸಂಗೀತ ಜನಜೀವನದ ಒಂದು ಅನಂದ. ಅದಕಾರಣ ಗಾಯನಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಮಾರ್ಗ, ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳು ಬೇಕು. ಹಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳಮೇಲೆ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕು. ರಮ್ಯವಾಗಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಬೇಕು. ಗಿರಿಕಾನನಗಳ ಸೊಬಗು, ಜಲಪಾತಗಳ ಭವ್ಯವೈಭವದ ಸೊಗಸು, ಅಡವಿಗಳಲ್ಲಿ ನಲಿದಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೀವನ, ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳ ರಮಣೀಯತೆ, ಮುಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಅಕೃತ್ರಿಮವಾದ ನಲಿವು, ದೇಶವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಸನ್ನಿಹಿತ ಸಹಜ ಸ್ನೇಹ, ಚರಿತ್ರೆ, ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಅಂಶಪುರುಷರ ಪ್ರಶಂಸೆ— ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮತ್ತು ಜನಜೀವನದ ಮಹತ್ವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗೀತ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಕವೀರದಾಸ, ತುಕಾರಾಮ ಮೊದಲಾದ ಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿಗಳು ಹಾಡಿ ಜನರನ್ನು ತಣಿಸಿರುವ ಜನಪದಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ತೆಗೆದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ವಿಶ್ವಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಂಗೀತ ಕಲೆಗೂ ಒಂದು ಗಣ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಿರಂತರವೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.”

ಸಂಗೀತಕಲೆಗೆ ಆಶ್ರಯದಾತರಾದ ಶ್ರೀಮದ್ಭುವರಾಜರವರ ಮೇಲ್ಕಂಡ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಆ ಕಲೆಯ ಅಭಿಮಾನಿಗಳಾದ ಸಮಸ್ತರೂ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವವರಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

SRI JASAGURU MATHARADITHA
JANGAMAWADI MATHARADITHA

LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿ, ೧೯೩೮

ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. (ಅಧ್ಯಕ್ಷರು), (೨) ಬೆಳ್ಳಾವೆ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣಪ್ಪನವರು, ಎಂ.ಎ., (೩) ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., (೪) ಅ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, (೫) ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣ ಗಾರರು, ಎಂ.ಎ., (೬) ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೭) ಸರ್ವದರ್ಶನತೀರ್ಥ ವಿದ್ವಾನ್ ಮೈ. ನಾಗೇಶಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೮) ವಿದ್ವಾನ್ ಮುಳಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯನವರು, (೯) ಆರ್. ಎಸ್. ಮುಗಳಿಯವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., (೧೦) ವಿ. ಕೆ. ಗೋಕಾಕರು, ಎಂ.ಎ., (೧೧) ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡರವರು, ಎಂ.ಎ., (೧೨) ಬಿ. ಎಸ್. ಕುಶಾಲಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಇಡಿ., (೧೩) ಡಿ. ಕೆ. ಭೀಮಸೇನರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., (೧೪) ವಿ. ಜಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೧೫) ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ., (೧೬) ವಿ. ಬಿ. ನಾಯಕರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೧೭) ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. (ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂಪಾದಕರು)

ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸಹಕಾರಿಗಳು

ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ವಿದ್ವಾನ್ ಎಚ್. ಜೆನ್ನ ಕೇಶವಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು, ಎಂ.ಒ.ಎಲ್., ಮದರಾಸು, (೨) ಆರ್. ಎಸ್. ಮುಗಳಿಯವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., ಸಾಂಗಲಿ, (೩) ವಿದ್ವಾನ್ ಮುಳಿಯ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯನವರು, ಮಂಗಳೂರು, (೪) ಸರ್ವದರ್ಶನ ತೀರ್ಥ ವಿದ್ವಾನ್ ಮೈ. ನಾಗೇಶಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಬೆಳಗಾವಿ, (೫) ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರರು, ಎಂ.ಎ., ಕೊಲ್ಲಾಪುರ, (೬) ಬಿ.ಎಸ್. ಕುಶಾಲಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಇಡಿ., ಮಡಿಕೇರಿ.

ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ಣಾಟಕ

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆ

ವಿನಾಯಕನ ಹಬ್ಬ, ದೀಪಾವಳಿಯ ಹಬ್ಬ, ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ಹಬ್ಬ, ಕಾಮನ ಹಬ್ಬ—ಈ ಹಬ್ಬಗಳ ಹೊತ್ತಿಗೆ 'ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ಣಾಟಕ'ವು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕುಸಲ ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಕವನ, ಕಥೆ, ಪ್ರಬಂಧ, ವಿಮರ್ಶೆಗಳನ್ನೂ ಚರಿತ್ರೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಲೇಖನಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದೇ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಉದ್ದೇಶ.

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ (ಅಂಚೆ ವೆಚ್ಚ ಸೇರಿ)

ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ	ರೂ. ೨-೦-೦
ವಾಚನಾಲಯ ಮುಂತಾದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ	.. " ೩-೦-೦
ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ	.. " ೧-೮-೦

ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರಿಗೆ ಪಾವತಿಯಾಡಬೇಕು. ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸದೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.—

ಸಂಪಾದಕ, 'ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕರ್ಣಾಟಕ,' ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಲೈಬ್ರರಿ, ಮೈಸೂರು.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಮಹಾಪೋಷಕರು

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮನ್ ಮಹಾರಾಜರವರಾದ
ಕರ್ನಾಟಕ ಸಿಂಹಾಸನಾಧೀಶ್ವರ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್
ಜಿ.ಸಿ.ಎಸ್.ಐ., ಜಿ.ಬಿ.ಇ. ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು

ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಮಂಡಳಿ, ೧೯೩೮

ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಶ್ರೀಮದ್ಭವರಾಜರವರಾದ
ಶ್ರೀ ಕಂಠೀರವ ನರಸಿಂಹರಾಜ ಒಡೆಯರ್ ಬಹದ್ದೂರ್, ಜಿ.ಸಿ.ಐ.ಇ.
ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.

ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯವರು

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ಕೆ. ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

ಗೌರವ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.

ಸದಸ್ಯರುಗಳು

ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ.— ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಎಂ.ಎ.,
(೨) ಎಸ್. ವಿ. ರಂಗಣ್ಣನವರು, ಎಂ.ಎ., (೩) ಟಿ. ಎನ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ.,
(೪) ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯನವರು, ಎಂ.ಎ., (೫) ಎಂ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ
ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಬಿ.ಎ.- (೬) ಡಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬರಾಯಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್., (೭)
ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಬಿ. ಶಿವಮೂರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೮) ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮನವರು,
(೯) ಆ. ನ. ಕೃಷ್ಣರಾಯರು, (೧೦) ಪಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರು, ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., (೧೧)
ಎಂ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಗಳು, ಬಿ.ಎ., (೧೨) ಟಿ. ಟಿ. ಶರ್ಮರವರು, (೧೩) ಡಾ|| ಎಂ. ಎ.
ಸಂಪತ್ಕುಮಾರನ್, ಎಂ.ಎ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ. ಅವರು (ಅರಮನೆಯ ಪರವಾಗಿ).

ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತ.— ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಡಿ. ಆರ್. ಬೇಂದ್ರೆಯವರು, ಎಂ.ಎ.,
(೨) ವ್ಯಾಕರಣತೀರ್ಥ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, (೩) ಸಾಲಿ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು,
(೪) ಎಸ್. ಎಸ್. ಮಾಳವಾಡರವರು, ಎಂ.ಎ., (೫) ವಿ. ಬಿ. ನಾಯಕರವರು, ಎಂ.ಎ.,
ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., (೬) ಟಿ. ಡಿ. ಶಿವಲಿಂಗಯ್ಯನವರು, (೭) ಆರ್. ಬಿ. ಪೊತ್ತಾರರವರು,
ಬಿ.ಎ., (೮) ಆರ್. ವಿ. ಜಾಗಿರದಾರರವರು, ಎಂ.ಎ. (ಲಂಡನ್), (೯) ಶ್ರೀ ಬಸವ
ಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿಗಳು.

ಮದರಾಸು ಪ್ರಾಂತ.— ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ವೈ. ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರಪ್ಪನವರು,
(೨) ವಿದ್ಯಾನ್ ಕೆ. ಶಂಕರಭಟ್ಟರು, (೩) ಬೆನಗಲ್ ರಾಮರಾಯರು, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ.

ಹೈದರಾಬಾದು ಪ್ರಾಂತ.— ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಡಿ. ಕೆ. ಭೀಮಸೇನರಾಯರು,
ಎಂ.ಎ., (೨) ರೆವರೆಂಡ್ ನಾನಪ್ಪ ದೇಸಾಯಿಯವರು.

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತ.— ಶ್ರೀ|| ಗಳಾದ (೧) ಕೆ. ಜಿ. ಕುಂದಣಗಾರರು,
ಎಂ.ಎ., (೨) ಆರ್. ಎಸ್. ಮುಗಳಿಯವರು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ.

ಕೊಡಗು ಪ್ರಾಂತ.— (೧) ಶ್ರೀ|| ಬಿ. ಎಸ್. ಕುಶಾಲಪ್ಪನವರು, ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಇಡಿ.

